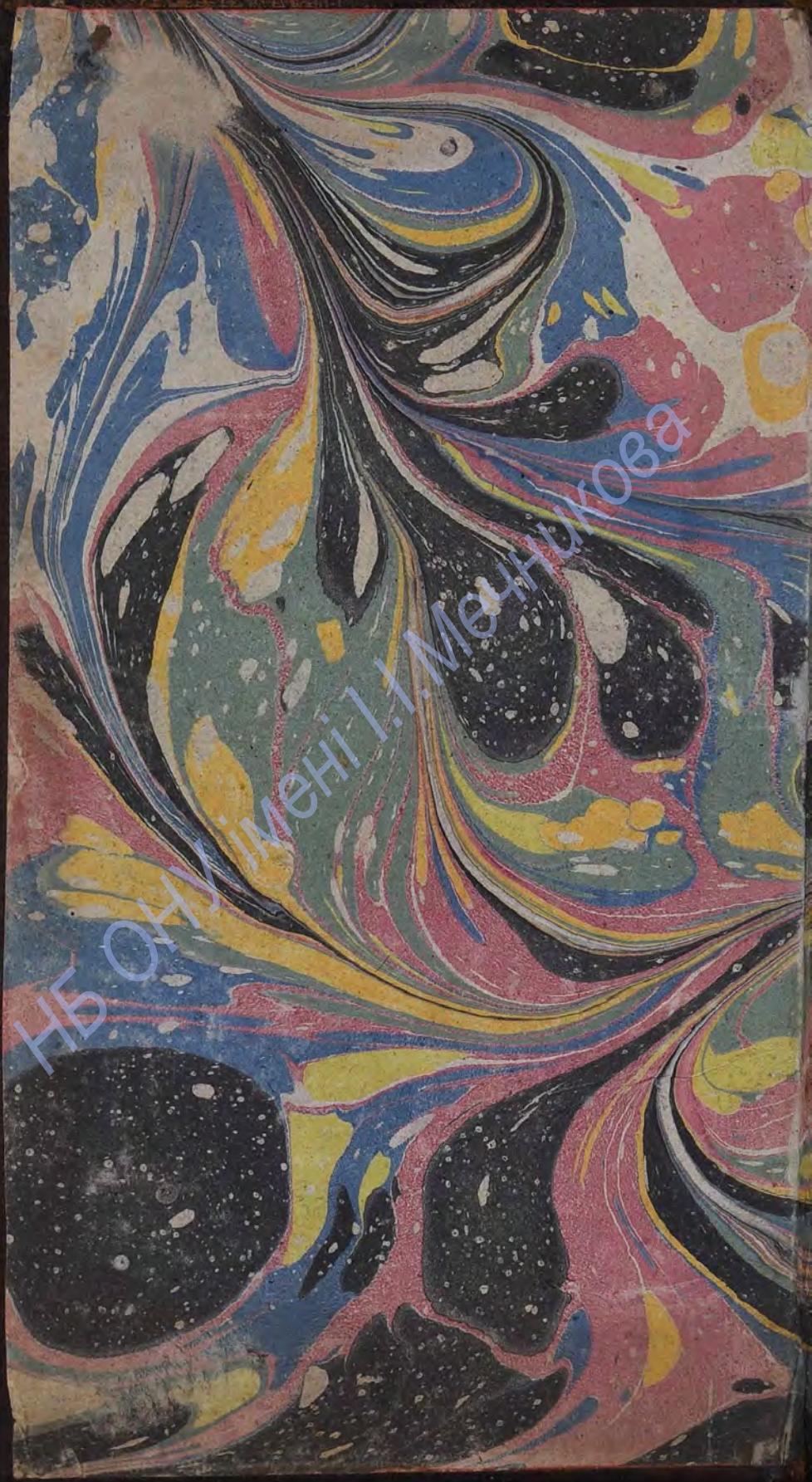
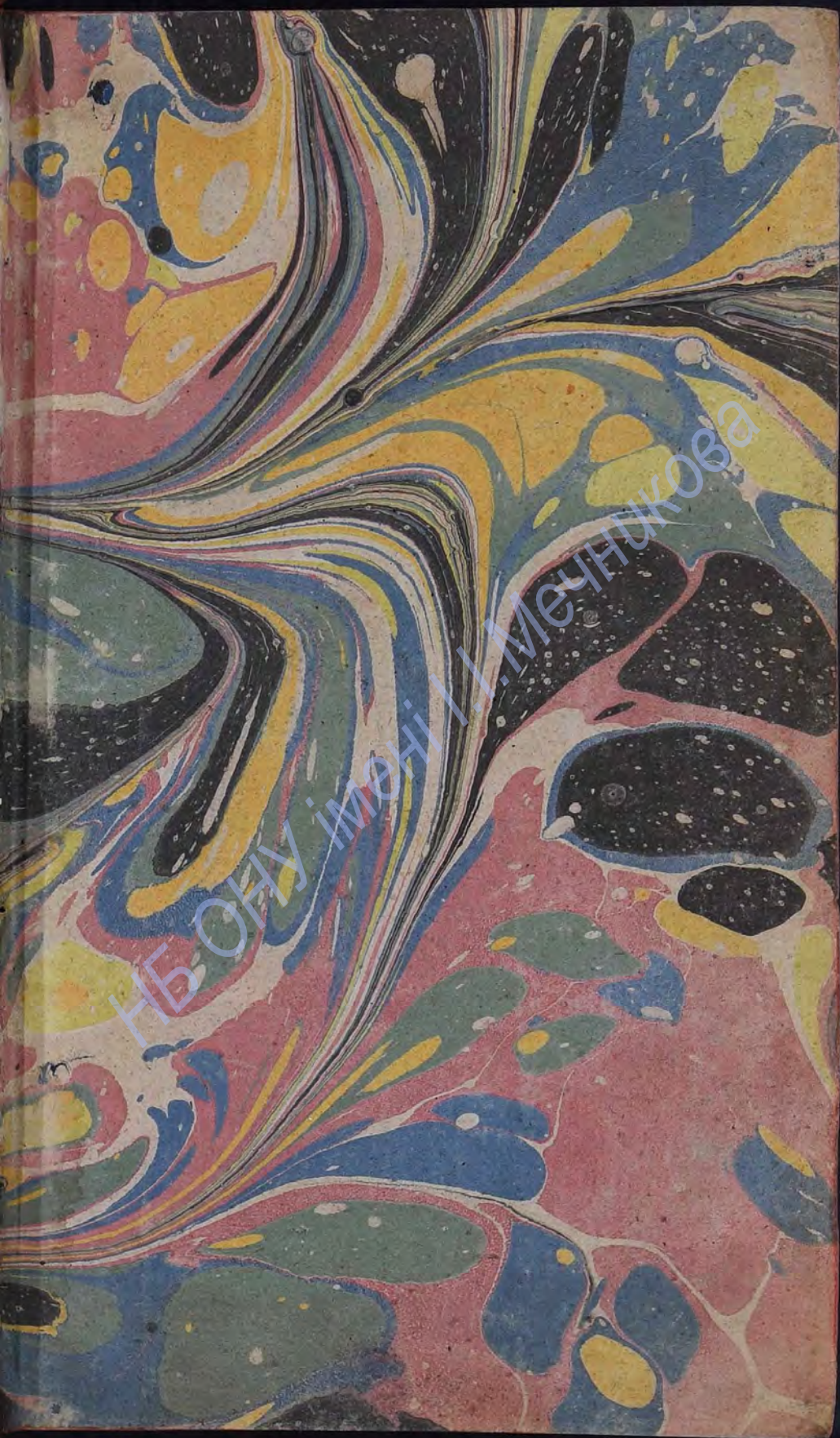

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І. Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Lugd. Batav. ex Officina { IORDANI LUGTMANS
& IOANN: du VIVIE ad Dect.

2: 22: 8: 2800: ^{my}

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΟΙ ΟΚΤΩ.

POLYAENI

STRATEGEMATUM

LIBRI OCTO.

JUSTO VULTEJO

interprete.

PANCRATIUS MAASVICIUS

recensuit, ISAACI CASAUBONI,

nec non suas, notas adjecit.

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud { JORDANUM LUCHTMANS, } 1691.
& JOHANNEM DU VIVIÉ. }

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

ІНСТИТУТ ПАТОЛОГІЇ

*NOBILISSIMIS. AMPLISSIMIS. REI-
PUBLICAE. DELPHENSIVM.
PRINCIPIBUS. VIRIS.*

GERARDO. PUTMANS, J. C. OLIM.
PRAETORI. NUNC. REBUS. IUDICIS. NEC. NON. AG-
GERIBUS. DELFLANDIAE. PRAEFECTO. CONSULUM.
PRAESIDI.

JACOBO. VREEDENBURGH. AB. ADRICHEM.
J. C. AD. COLLEGIUM. REBUS. MARITIMIS. PRAE-
FECTORUM. NUPER. DELEGATO. SCHOLAE. DEL-
PHENS. COLLEGIIQUE. IBIDEM. LITERARII. CURA-
TORI. CONSULI.

HENRICO. D'AQUET. MEDICO. CONSULI.
PETRO. TEDING. BERCHOUT. J. C. CONSULI.

ADRIANO. BOGAART. J. C. TOPARCHAE. IN.
BELOIS. ET. NATTAIRS. NUPER. CONSULUM. PRAE-
SIDI. AD. COLLEGIUM. NOB. ET. PRAEPOT. DEPUTA-
TORUM. ORD. HOLLAND. DELEGATO. REBUS. IN-
DICIS. PRAEFECTO. IN. SUPREMA. AGGERUM. DELF-
LANDIAE. CURIA. ASSESSORI. SCHOLAE. DELPHENS.
COLLEGIIQUE. IBIDEM. LITERARII. CURATORI.

NICOLAO. AB. ASSENDELFT. J. C.
REIPUBL. DELPHENS. SENATORI. SCABINORUM.
NUPER. PRAESIDI. SCHOLAE. DELPHENS. COLLEGII-
QUE. IBIDEM. LITERARII. CURATORI.

DAVIDI. CLINQUANT. DIVINORUM. ORACU-
LORUM. INTERPRETI. PRIMARIO. SCHOLAE. DEL-
PHENS. COLLEGIIQUE. IBIDEM. LITERARII. CURA-
TORI.

DOMINIS. SUIIS. CLEMENTISSIMIS.

S. P. D.

PANCRATIUS. MAASVICIUS.

Polyænum edituro haud diu cir-
cumspicienda fuere Nomina,
VIRI AMPLISSIMI, quæ tam ve-
terum quam recentiorum instituto no-

DEDICATIO.

vā huic editioni præfigerentur: jamdu-
 dum enim Vestra de me merita testari
 publice, & grata meæ erga Vos volun-
 tatis præbere specimen gestiit animus:
 Vos enim, VIRI NOBILISSIMI, mihi Dii
 estis reduces, quorum auspiciis, per se-
 ptennium patriæ abstractus Claribus,
 nunc denuo iisdem restitutus, quotquot
 secum fert ea, frui commodis absque
 intermissione valeam. Nondum enim
 biennium Bredano Gymnasio præfue-
 ram, cum literis Vestris secundus mihi
 in Ludo Vestro Literario offerretur lo-
 cus, quæ animum redeundi in patriam
 sponte sua pronum tantum non impel-
 lebant; verum generosus quidam ho-
 noris stimulus & gloriæ cupido, quæ
 in optimis etiam quibusque conspici-
 untur, impetum illum refrenabant, nec
 legati munere fungi, qui ipse jam cum
 imperio eram, ulla ratione ut a me im-
 petrare patiebantur. Tantum autem
 abfuit, ut recusatio illa benignum Ve-
 strum de me iudicium extinxerit, ut
 priorem etiam opinionem magis in-
 flam-

D E D I C A T I O.

lammarit. Ejus rei argumentum fuit
 naud exiguum, quod post annos ad-
 modum quinque, cum idem apud Vos
 vacaret locus, eandem mihi secundo,
 & quidem honorificentissime, obtule-
 ritis provinciam. Tunc demum in me
 ipse sum expertus, quid non valeat pa-
 triæ, parentum, nec non amicorum,
 & quidem doctorum, quotidie famili-
 aritas & commercium: nam quo bre-
 viori ab iisdem absentia animus impel-
 li primum nequibat, eo longiori, qua
 mihi charissimis illis pignoribus ca-
 rendum fuerat, intercapedine, idem
 facilius postea fuit adactus. Neque
 enim verebar quemquam daturum mi-
 hi vitio patriæ meæ desiderio ex impe-
 ratore factum me legatum, cum (liceat
 parva magnis componere) sempiternæ
 ducatur laudi Magno Africano, quod
 fraternæ laudis amore incitatus fratri
 L. Corn. Scipioni contra Antiochum
 legatus iverit omnium imperatorum
 excellentissimus: præsertim cum acce-
 deret charissimæ parentis desiderium &

DEDICATIO.

pietas, cujus flagrantissimis precibus quibus jam ante quoque ad redeundum indefinenter me invitarat, deesse ultra erat religio: nec non Magni Viri, Theodori Ryckii, qui princeps mihi & dux ad suscipiendam & ingrediendam rationem horum studiorum extiterat, sed cujus mors nuperrima, suis luctuosa, nobis tristis, Reipublicæ Literariæ omnibusque bonis acerba, eorundem fructum summo suo jure eidem solvere mihi non permisit: hujus, inquam, Viri, nunc *ἐν αἰσίοις*, amplectendi muneris tam honorifice a Vobis oblatis consilium & auctoritas: & denique, quod postremum licet commemorem, in primis tamen & præcipuis jure numerandum incitamentis, Scholæ Vestræ præ ceteris per omnem literatum orbem illustre nomen & fama, cui instaurandæ, annorum aliquot retro injuria non nihil imminutæ, cum & me destinari a Vobis acciperem, gaudebam me in celebriorem laudis inveniendæ descensurum arenam, in qua majori cum fructu in studio-

DEDICATIO.

diosam juventutem diffundi posse in fu-
 turum nostra videbatur opera. Vestra ve-
 ro, VIRI GENEROSISSIMI, quam præsens
 jam tres annos experior, benignitas exi-
 mia & singularis, non solum consilii hu-
 jus rationem mihi probavit hætenus,
 sed tanto opere eandem insuper confir-
 mavit, ut cum superiore ætate prior
 mihi provincia cum honoris incremen-
 to iterum offerretur, eandem modeste
 recusaverim. Vestro itaque munere id
 accepi, ut Auctorem hunc edere, eum-
 que Amplissimis Vestris Nominibus in-
 scribere possim: a Vobis quippe huc e-
 vocatus, amicorum, quibus præsentem
 mihi frui per Vos datum erat, adhorta-
 tionibus perpetuo fui incitatus, ut, dum
 ætas & vires paterentur, aliquid saltem,
 quod sentio quam sit exiguum, ex stu-
 diis meis ad communem utilitatem ad-
 ferrem, quæ certe tantas in animum ege-
 re radices, ut, cum non publica solum,
 quam mihi credidistis, sed & privata
 juventutis Vestræ disciplina me habe-
 ret exercitissimum, horas subsécivas

DEDICATIO.

ad hæc studia recolenda sumpserim, & aures scholastico strepitu ac convicio defessas doctrinæ hujus delinimentis permulserim. Vestrum denique est, quod occasionem nactus exoptatissimam, qua Vir Clarissimus, Jacobus Gronovius, paterni non solum nominis, sed & virtutum, præter suas, quas possidet admirabiles, ex asse hæres, non solum edendi hujus præcipue operis fuerit hortator, sed pro incredibili suo ad promovenda literarum studia, utque Auctores tam Græci quam Romani sermonis emendatissimi posterorum manibus terantur, zelo, humanissime quoque talia largitus sit subsidia, sine quibus frustra fuisset omnis labor. Quibus ergo potissimum, VIRI GRAVISSIMI, quam Vobis, qui præter immensa, quibus obstrictum me tenetis beneficia, Polyæno quoque renascendi præbuitis originem, absque animi ingratiissimi nota hunc beneficii Vestri Auctorem, & Vobis non quidem ἀπεγοδιόνυσιν, dicasssem? Ac ne quis a nobis hoc ita dici forte

D E D I C A T I O.

te miretur, quod alia quædam in eo sit
 scribendi ratio, quam quæ Viris in bel-
 licis negotiis ac periculis minime ver-
 fatis conveniat; maximi quidem in bel-
 lis momenti in eodem continentur
 strategemata, unde & ipse labores sin-
 gulos præstantissimis Imperatoribus,
 rei que militaris prudentissimis, Anto-
 nino & Vero, inscribere non erubescit;
 sed, ipso teste, reconditæ quoque regen-
 darum rerum publicarum commemo-
 rantur artes, quæ in bello non solum,
 sed & in pace, summum imperium tra-
 ctantibus insignem adferre queunt pru-
 dentiam & utilitatem. Ut autem fertur
 Sinætes quidam Artaxerxi Mnemoni
 alieno sibi loco obviam facto, cum, sol-
 lemni Persarum instituto, regem mune-
 ribus tum ornare non valeret, ne tamen
 inhonorati regis dedecus in se admitter-
 ret, ex profluente Cyro haustam utra-
 que manu aquam obrulisse, idque do-
 num benigno ac regio animo a tanto
 principe fuisse acceptum: ita Vos etiam,
 VIRI NOBILISSIMI, hæc qualescumque
 stu-

DEDICATIO.

studiorum meorum primitias, Dignitatibus quidem Vestris longe impares, sed ab eo profectas, qui cum absque munere Vos dimittere nec deberet nec posset, iis saltem, quibus in præsentiarum potuit, votivis animi grati tabulis Divorum suorum genua incerare conatus est, benigno accipite animo, & insignem Vestrum, quo complexi me estis hactenus, favorem mihi porro servate, ut in dies magis in nobis excitetur illud studium, quo uberiores quandoque, si Supremus Rerum Arbiter largiatur vefci astra, daturi speramus messem. Quod superest, VIRI GENEROSISSIMI, Summo Numini supplicia cum omnibus bonis pro Vestra incolumitate, qua etiam publica continetur salus, vota nuncupamus, utque augustissimis Vestris auspiciis Publicam rem Vestramque diutissime geratis. Feliciter! Ex Museo nostro
v. Kal. Aprilis c10 10 c xc.

LECTO.

LECTORI S.

Sæculum nunc est, quod Polyænum, una cum
Justi Vultej versione, nec non suis in eundem
Notis, Græce primus ediderit & ab interitu
vindica-verit Vir Magnus Isaacus Casaubonus:
quo vel solo nomine præter incomparabiles alios
Divini ingenii fœtus, summi Viri manibus,
cum ob singularem Auctoris præstantiam, tum
quod multa nobis, quæ frustra quæras alibi, per
eundem a temporum injuria sint vindicata, im-
mortales gratias debent Literæ. Verum uti ni-
hil natum simul est & perfectum, ita nec Polyæ-
nus eo nitore vel elegantia tum prodiit, quam
quidem Viro doctissimo fuerat in votis: cum e-
nim Codicem nactus esset vitiosissimum, in quo
nihil fere non aut distortum, aut luxatum, aut
accepto vulnere aliquo adspectu fœdum, non mi-
rum profecto multa in eodem lacera, hiulca &
inemendata fuisse relinquenda: quapropter et-
iam alios, qui meliorem Polyæno, si possint,
commodent operam, ipse invitat & hortatur,
hujus certaminis præmium sibi eripi adeo non
moleste ferens, ut etiam id optari sibi generose
profiteatur. Id autem qui aggrederetur quum
hactenus apparuerit nemo, nos lampada tradi-
tam alacri animo accepimus, non quod aut ab in-
genio, aut ab otio melius essemus instructi (post
Casaubonum quippe in eandem arenam qui de-
scenderet, is certe post Roscium in scena gestum a-
geret) sed quod illos, quos expectandos sæpe mo-
net Codices, nobis videremur consequuti. Unde
etiam

LECTORI.

etiam sicubi a doctissimo Viro diversis nobis fuit
 abundum, quanta id fieri potuit, factum mo-
 destia: quia, si iisdem ille quibus nos, instructus
 fuisset adjumentis, non solum hoc nos fasce le-
 vasset, sed Polyænum dedisset elegantio-
 rem multo, quam a quoquam posset sperari. In pro-
 curanda hac editione subsidiis usi sumus, duabus
 quantivis pretii & optimæ notæ MSS. Codd.
 collationibus, quarum altera ex illustrissimæ
 Serenissimi Magni Etruriæ Ducis Bibliothecæ
 cimeliis deprompta, altera ex egregio Collegii
 S. S. Trinitatis apud Cantabrigienses Biblio-
 tameo ex indulgentia Reverendi & Celeberri-
 mi, qui tum ei præerat, Joannis Pearsoni,
 prodit. Miro prorsus cunctationis fato, quum
 jam ante plurimos annos ipsi hi duo Codd. a plu-
 rimis eruditis Viris studiose fuerint usurpati:
 nam præter communem famam, quæ passim de
 Joanne Pricæo sparsa est, ex cuius chirographo
 plurima exempla facta hic illic hærent, testari
 potest una bibliotheca Isaaci Vossii, mirum in
 modum gavisi per tanta temporis spatia sine
 fructu vel suo vel publico incubare thesauro
 alienis manibus collecto: in ea quippe hæc repe-
 rias Græcorum num. 212. Variantes Lectiones
 in Polyænum ex MS. Cod. D. Joannis Pricæi.
 Item, Consensus hujus Codicis in Polyænum
 cum MS. Cod. Collegii Trinitatis apud Can-
 tabrigienses, & Variæ Lectiones hujus Polyæ-
 ni ex MS. Cod. Collegii Trinit. Item in Ma-
 thematicis in 12. num. 23. Polyæni Strategie-
 mata cum Casauboni Notis & Versione Gr.
 Lat.

LECTORI.

Lat. Lugd. 1589. Cum MSS. collata; manu Franc. F. F. Junii. Num. 24. Polyænus, Casauboni ut sup. quibusdam in locis manu H. Vossii cum MSS. collatus & emendatus. *Quin & Pater Gronovius jam eodem Cantabrigiensi Cod. in Anglia usus fuerat. Suppeditavit eas nobis perquam humanissime, pro infinita qua flagrat literarum excolendarum cupiditate, qui easdem sua excerpfit manu, Vir Clarissimus, Jacobus Gronovius, præterquam quod Auctoris hujus edendi primus nobis idem extiterit auctor: quare etiam, si quid nitoris Polyæno ex Codd. hisce accesserit, accessit autem absque illis parum, id omne huic Viro acceptum referre debes. Quisquis vero editionem hanc cum priori contulerit, multa horum Codd. auxilio hic emendata, multa postliminii jure Auctori suo restituta, multa denique eidem sarta tecta conservata inventurus est. In contextum vix quidquam recepimus, nisi vel utroque Cod. nostro, ut & eo, si ve iis, quibus præter corruptum illum suum usum se in Notis testatur Casaubonus, nec non Interprete, qui & Codicis vicem sæpe supplevit, vel minimum uno ex nostris, addicentibus. Codices vero quos citat identidem, quales vel unde fuerint vellem aperuisset Vir Magnus, cum in sua ad lectorem adloquutione, priore illo suo tantum fuisse instructum queratur, nisi fortassis inter illos is habendus sit, quem in Notis ad Æneam, quem tamen diu post Polyænum publicavit, a Viro Cl. Jacobo Bongarlio sibi concessum citat. Conjecturis raro quid datum, nisi manifestis, & quas*
vel

LECTORI.

vel cui vis facillime probatum iri habebam per-
suasissimum. Deceveram quoque, Casauboni
usus consilio, novam Polyæno adornare versio-
nem, sed quia Vultejum optimo usum Codice
(quem utinam Græce dedisset, multis certe parti-
buss melius Polyænoisset consultum) postea depre-
hendi, plurimisque in locis vulgato textu Græ-
co, quem dedit Casaubonus, auctiorem, & cum
nostris plurimum consentientem, mutavi con-
silium, eamque ad firmandam Codd. nostrorum
auctoritatem retinui. Vitia pleraque in eadem
notare, cum Græcis enim ubique non comparavi,
quod ea tantum quam purissima dare esset propo-
situm, habui satis. Cum multa in versione a Tor-
næsiio immutata testetur Casaubonus, undique
ipsam Vultej editionem acquisivi, ut quænam
Vultejo, quæ vero debeantur Tornæsiio, liquido
constaret; sed frustra: unde forte acciderit, ut
Vultejo tribuerim, quæ eidem non erunt impu-
tanda. Ne quid autem ex priori editione desi-
deraretur, quæcumque in ea continebantur, fi-
deliter hic expressa reperiens. Denique, ut quam
paucissima huic editioni deessent, Indicem quo-
que, quod in priore is erat imperfectissimus, no-
vum in tuum commodum concinnavi. Hæc
sunt, quæ nescius ne esses volebam. Tui is frue-
re & vale.

Nobilissimo, generosissimoque Viro
PHILIPPO MORNAIO,
PLESSIACI DOMINO, &c.
IS. CASAUBONUS S. D.

In terrea dum horribilis illa tempesta sœvit, vir Nobilissime, quæ miseram nostram Galliam tot jam annos concutit: nos, quibus *ἡ δὲ πόλις πολέμῳ ἔρρα*, quod unum possumus, precibus ad Deum Opt. Max. pro Reipublicæ, & bonorum omnium salute, dies noctesque excubamus: doloremque nostrum, quem ex hac tantarum omnium perturbatione summum, pro eo ac debemus, percipimus, quibuscunque rationibus possumus, lenire ac minuire conamur. Quam ad rem quantum litterarum studia valeant, si demum mihi videntur posse ignorare, qui aut earum suavitatem nunquam degustarunt: aut rei adversæ periculum nullum unquam fecerunt. Itaque, qui a natura ita comparati essemus, ut sine litteris vitam nullam vitalem putaremus, ac ne optaremus quidem: nunc multo etiam magis in litteras nos abdimus, iis vacamus, iis nos totos dedimus. Hac ratione quantum alii proficiant, nescio: nos quidem, si nihil aliud, hoc certe consequimur, ut animus interea noster a cogitatione tantorum malorum avocatus, & litterarum dulcedine recreatus, laxamenti aliquid capiat, & novas vires colligat, quibus par esse tantis ærumnis, atque adeo eas vincere & superare ferendo possit. Quum autem amplissimus sit litterarum campus, visum est nuper, gravioribus studiis intermissis, eorum librorum lectione animum recreare, qui convenientissimum his temporibus argumentum complecti videbantur: eos potissimum intelligo, qui de re militari Græce ab eruditissimis olim viris conscripti fuerunt: quorum pars alia, eaque maxima, pridem est quum fuit: pars adhuc in privatorum bibliothecis, aut omnino, aut ex meliore sui parte delitescit. Nos vero, qui eorum aliquot, dum præ desiderio bene de litteris & litteratis hominibus merendi, omnia satagimus, tandem adepti sumus, quorum alii nunquam usque adhuc editi fuere, alii vero non nisi Latine: quum ex eorum lectione voluptatem haud parvam cepissemus, faciendum putavimus, ut optimi auctores, & doctorum hominum votis sæpè numero expetiti, nostra opera in publicum tandem prodirent. Eorum e numero est, is, qui tibi nunc a nobis, Vir Nobilissime, offertur, POLYAENUS: scriptor antiquus, elegans, acutus, eruditus, &, quod ad rem facit, haudquaquam ἀπερίσπαστος: sed qui utramque militiam, (sagatam, inquam, & togatam,) secutus est. Is præclara imperatorum ac ducum facta, Græcorum, Romanorum, Barbarorum, non quidem omnia: sed ea tantum, quæ proprio nomine stratagemata nuncupantur, octo libris est persecutus. Quod argumentum quum apud Latinos quoque Fron-

D E D I C A T I O.

tinus auctor non ignobilis tractare instituerit, si quis hos duos scriptores inter se comparet, facile intelliget, quam sint Græci, quicquid susceperint, in eo tractando & uberiores & diligentiores Romanis. Accedit huc sermonis elegantia, quam Græcus noster longe majorem habet: non linguæ tantum bono & prærogativa quadam, sed studio etiam & industria partam. Fuit enim Polyænus orator & patronus causarum apud Impp. Antoninum & Verum: quas partes qui obiret, eum oportuit non leviter litteris tinctum fuisse, & in oratoria facultate haud mediocriter exercitatum. Hunc igitur scriptorem, Græce nunc primum a nobis editum, ac locis pæne infinitis emendatum, ausi sumus sub tutela nominis tui evulgare, & de tuo splendore lucem illi parum adhuc in vulgus noto, parare. Non enim dubitamus, quin, si probari isti tibi potuerit, etiam reliquis omnibus, in quorum ille cumque manus veniet, gratus sit futurus. Nam quem alium quisquam potius quam te harum rerum æstimatorem ac judicem desideret? aut cujus ego patrociniū Polyæno meo potius quam tuum conciliem? Si enim rei militaris scientia quæritur, ecquis est, non dicam in nostra Gallia, sed apud exterarum nationes, qui ignoret, quæ prudentia tu bellicas res administrare, quantaque alacritate animi præliorum adire pericula soleas? quam fortiter in iis te geras? Si litterarum, & ejus linguæ cognitio, qua Polyænus loquitur: tu vero unicus pæne es ex omni nobilitate Gallica, qui studia Musarum cum Marte serio conjunxisti: qui quæ studia tua non ad oblectationem animi tantum, quod pleraque hodie nobilitas facere amat: sed ad gravissimarum rerum scientiam, & ad scrutanda religionis mysteria retulisti. Cujus quidem elegantissima, & gravissima scripta eruditissimi quique studiose, nec sine admiratione reconditæ ejusdem doctrinæ, legunt. Taceo singularem prudentiam tuam, quæ pari cum charitate patriæ conjuncta, in omnibus tuis sapientissimis consiliis elucescit. Taceo reliquas virtutes tuas, quibus ita te præstantem natura finxit, ut omnium, etiam invidorum, judicio, paucos nostra hæc ætas ferat, qui tecum comparari possint: neminem qui tibi jure queat in contentione virtutis anteponi. Macte animi Vir Maxime: hæc vera, hæc germana est nobilitas, qua mortales in his terris ad cælestium naturam quam proxime accedunt: hæc vera via, qua in cælum & ad astra post hanc vitam itur. Quod superest, peto a te etiam atque etiam, ut munusculum hoc, dignitati quidem tuæ longe impar, sed ab eo profectum qui tuas virtutes eximias omnium maxime admiraretur, hilari vultu pro tua humanitate accipias. Hoc si me a te impetrare siveris, cum mei me voti compotem reddideris, tum etiam effeceris, ut ego tua auctoritate confirmatus, nullius obrectatoris calumniam posthac extimescam. Vale. Ex museo nostro, Kal. Decemb. 612. 12. LXXXVIII.

LECTORI CANDIDO.

Polyænum Macedonem scriptorem antiquum & elegantem, nostro tandem beneficio, benevole lector, habes: beneficio, inquam, nostro: qui etsi in privatos usus magno ære eum nobis comparaveramus, tamen quum haud æquo animo pateremur, tam eleganti scriptore tamdiu te carere, libenter fecimus ut occasionem hanc bene de tuis studiis merendi arriperemus, & præclarum scriptorem primum omnium in vulgus edere occuparemus. Ecce igitur eum tibi, non nostra tantum liberalitate e tenebris erutum: sed nostra etiam industria haud mediocriter adjutum. Nam qui nobis ita *ἐλκυσσέναι* fuisse traditus, ut nec pes in eo, nec caput, nec ulla totius corporis pars sana superesset: eum nos tibi exhibemus vulneribus pene infinitis aut sanatis, aut certe obligatis, pulchriorem multo, & longe suaviorem quam nos simus eum experti. In quo recensendo non dicam quantum nobis fuerit laboris sustinendum: hoc certe fuit nobis iste labor, etsi paucorum admodum dierum, molestior, quod ita primum ad eum accesseramus, quasi animi casu miserrimæ patriæ mæstum, & curis confectum, voluptate aliqua recreaturi, non nova ulla cura essemus cruciaturi. Semel tamen susceptum negotium, quæ potuimus industria, diligentia haud mediocri, fide viro maxima, gessimus, curavimus, consecimus. Multa nos suo loco ab imperitis librariis mota in suas sedes revocavimus, multa confusa quæ erant distinximus, multa corrupta emendavimus. multa dico? imo pene omnia: nam quid noster Codex habuit aut non distortum, aut non luxatum, aut accepto vulnere aliquo non aspectu fœdum? adeo nihil Polyæno nostro adversus vim & injuriam librariorum sua stratagemata profuerant. Diceres ex Allieni aut Variana clade eum effugisse. Porro quæ videbantur ancipitis esse emendationis, nec facile ex vestigiis litterarum posse emendari, aut omnino etiam sine meliori libro non posse, ea nos in Notarum libellum retulimus: ubi quid nobis de iis videretur, breviter, ut oportuit, & sine ulla ambitione exposuimus: aliis etiam scriptoribus non raro lucem attulimus, prout eorum loci mendo aliquo in simili historia affecti, sponte sua se nobis offerebant. Unum adhuc restabat: ut cuius nomine *ἀνὰ* pependissemus, cuius etiam vulnera maxima ex parte sanassemus, eidem in publicum prodituro, vestem quoque novam, hoc est, Latinam interpretationem daremus: quod etsi nobis haud ita difficile fuisset præstare, tamen qui & otio omnium minime abundaremus, & sciremus *χρόνον* esse *ἀνὰ* πολυτάλειστον, Polyænum iussimus hac nostra liberalitate esse contentum: ne nobis bone horæ, quas aliis studiis destinamus, in eo negotio perirent: & ne multis, quibus magnum hoc videbitur, occasionem præriperemus laudis parandæ ex nova eius versione: aut, si malint, ex Vultejana interpretatio-

LECTORI.

nis emendatione. Mihi nunquam hoc fuit propositum, ut ex librorum Græcorum, historicorum præsertim, versione in Latinum sermonem, multo minus ex earum versionum, quæ ab aliis essent profectæ, emendatione nomen mihi parerem: quod neque admodum arduum fuit nobis, quoties libuit experiri, neque palmarium unquam judicavimus, aut dignam omnino rem, in qua, quod superest nobis ex gravissimis nostris occupationibus otii, collocaremus. Quare desinant obsecro doctissimi viri de nobis conqueri, quod superiore anno quum Strabonem nostrum ederemus, peccata interpretis non simus sigillatim omnia persecuti: qui si factum id ita interpretantur, quasi non essent illa a nobis animadversa, ne illi nos non norunt: qui profecto si id egissemus, & quæ illi notant, & alia quamplurima, quæ non omnes fortasse vident, notare nullo negotio potuissemus. Sed num quæso inique faciunt, qui plus a nobis exigunt, quam nos polliceamur? Emendare enim & commentari Strabonem fuit nobis propositum: non interpretis peccata notare: quod si quando a nobis factum (& factum sane, cum ante in Strabone, tum in Polyæno nunc,) alia causa fuit: nempe si quid ea res faceret ad lectionis veritatem. Jam quod alio loco iidem summi viri annotationem quandam nostram ad quartum Strabonis tot machinis labefactare conantur: nisi tamen aliud proferant, nunquam consequentur, ut in ea vel unicum apicem censeam mutandum. Ipsi sane si totam illam nostram annotationunculam perlegissent, non commisissent; ut qui omnia in iis admirer, candorem tamen in hac ipsorum responsione desiderare possem. Sed hæc pluribus alias. At morosos istos (non jam te alloquor magne Belgæ) & iniquos alienæ industrie allimatores, nunquam tanti faciam, ut responsione dignos putem. Scilicet urit eos, quod nos ea ætate (vix dum enim vigesimum octavum ætatis annum eramus ingressi quum Strabonem edidimus) conati simus palmam illis præcipere, ad quam ipsi per tot lustra ac decadas annorum contendebant. Atqui, quod eos magis etiam urat, si Deus fautor unicus studiorum nostrorum, vitam & otium suppeditet, faciemus profecto, ut intelligant, nos ad poliendum & perficiendum opus, quod temporum iniquitas nobis invitus extorsit, eorum opem non admodum desiderare. Redeo ad Polyænum: in cuius versione si quid mutatum reperies, (reperies autem multa) id omne Joanni Tornasio nostro acceptum feres: qui quicquid typis suis mandat, id ut quam emendatissimum, & quantum in ipso est, omnibus numeris absolutum exeat, eniti solet. Nobis satis fuit, ex cimeliis nostris depromptum auctorem, qui usque adhuc latuerat, candide tecum communicare: & eum quidem, quoad eius fieri potuit, quam emendatissimum. Tu lector, si acrius es, factum nostrum, (etiam si quid a nobis in hoc negotio admissum fuerit) bene interpretaberis, & muneris nostri editioni favebis: vel eo saltem nomine, ut ad reliqua evulganda, quæ penes nos sunt, reddas nos alacriores. Quod si aut ab ingenio, aut ab otio, aut a libris melius es instructus, age, curriculum ingredi: reperies ἀρταγωγὴν, qui superari in hoc certamine adeo non moleste ferat, ut etiam optet. Tu modo ne tibi, ne nobis desis: en lampada tibi trado. Vale. Ex museo nostro Kal. Decemb. CIO. IO. LXXXVIII.

I N
POLYÆNUM STRATAGEMATUM

*Scriptorem Græcum, Is. CASAUBONI ope ex tenebris
in lucem editum,*

C A R M E N.

Unde nunc Græcus superas revisit
Redditus luci Polyænus auras?
Unde custodem Stygii fefellit
Liminis atrum?
Ecce pallentes Erebi tenebras
Arrium fugit veterum peritus,
Quas duces olim docuit superbis
Clarus in aulis.

Vel redit tandem miserante parca
Perpetes doctæ gemitus catervæ,
Et tuos, Grajis CASAUBONE Musis
Grate labores.

Sic lyra dulcem modulante tristi
Næniam, justisque Hecaten querelis
Movit, & charam Eurydicen recepit
Thracius Orpheus.

Fallor: haud nigras Acherontis ante
Mortuus vidit Polyænus umbras.
Ter trium mitis vetat interire
Turba Sororum

Laude quos virtus decorat perenni,
Quos beant vires genii benignæ,
Et quibus semper virides opacant
Tempora lauri.

Sed diu cæcis latitans cavernis
Pavit ignotus tineas inertes,
Et situm tristem tulit indecoro
Pulvere tectus:

Sæculi quum Barbaries prioris
Artibus movit fera bella claris,
Et furens totum voluit per orbem
Perdere Musas.

Ille tam sævi metuens pericli,
Abditus claustris latitaret usque,
Et putri turpes carie puderet
Tollere vultus:

Sed tuis tandem CASAUBONE prodit
Sumptibus liber, tetricosque linguens
Carceres, docti niter expolitus
Pumicis arte.

Nunc ducum Graja memorare vocē
Bellicas laudes, simul & dolosi
Abditos sensus referare Martis

Te duce gestit.

Perge sic claræ veterum libellos,
Quos situs squalens premit, & tenebræ
Nunc tegunt densæ, retinentque vincla,
Reddere luci.

Sic tibi Musæ faveant benignæ,
Sic placens te Phœbus amet, tuique
Postera semper niteant labores,
Laude recentes.

JOANNES JACOMOTUS BARRENSIS.

AD IS. CASAUBONUM SUUM,

*de Polyano post Strabonem Græce nunc
primum ab eo edito,*

Armatus inter Gradivi patris alumnos
Musarum passim muta corona silet:
Arma tamen chartis jungens POLYAENUS, in armis
Efficit ut mediis Musa canora sonet.
Quæque prius tacuit, loquitur nunc, inter & arma
Effundit Grajos Ausoniosque sonos.
Hoc tu, ISLACE, facis: lucemque dedisse Straboni
Non satis est, mutis das simul eloquium.

A. FAYUS.

IN POLYÆNUM.

Ἐλαιοῦ καὶ χαρίτων τί * . . . κλέει ὧσιτι αἰῶν
Βαρβαρικῆς ἐρόδα συχνὰ ἐπερχομένης.
Ἐμπερὶς ἐν βιβλίῳ κεῖται πᾶν ὅσα ἐρεῖται
Ῥωμαίων ἡεῖς, καὶ Δαναῶν μακάρις.
Πάντα ὅ ἐν ταύτῃ τῇ δέλτῳ ὄλβιος ὄλβιος
Ἐργαῖα Ῥωμαίων, καὶ Δαναῶν καμάτας.
* Deest πάλαι, aut καλὸν, vel πρῶτον.

I D E M,

INTERPRETE JO. HESYCHIO.

Græcarum laudem Charitum deperdidit ævum,
Barbarie numero corripiente gradum.
Attamen in libris latet hoc, quodcunque patravimus
Seu geniti Æneadum sanguine, seu Danaum.
Quin, repperies, felix, parvo omnia libro,
Romæque quæ fecit, Græcia quæque tulit.

Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in primo libro

POLYAENI STRATAGEMATUM.

Bacchus, stratag.	3	Διόνυσος, στρατηγήματα	γ
Pan	1	Πάν	α
Hercules	5	Ἡρακλῆς	ε
Theseus	1	Θησεύς	α
Demophon	1	Δημοφῶν	α
Cresphontes	1	Κρεσφόντης	α
Cypselus	1	Κύψελος	α
Helnes	1	Ἑλνῆς	α
Temenus	1	Τήμενος	α
Procles	1	Προκλῆς	α
Acues	1	Ἀκῆς	α
Thesfalus	1	Θεσσαλός	α
Menelaus	1	Μενέλαος	α
Cleomenes	1	Κλεομένης	α
Polydorus	1	Πολύδωρος	α
Lycurgus	3	Λυκῆργος	γ
Tyrtæus	1	Τυρταῖος	α
Codrus	1	Κόδρος	α
Melanthus	1	Μέλαιθος	α
Solon	2	Σόλων	β
Pisistratus	3	Πεισιστρατός	γ
Aristogiton	1	Ἀριστογείτων	α

Πολυα

Πολυκράτης	ζ	Polycrates
Ίστιαῖ	α	Istiaeus
Πιττακὸς	α	Pittacus
Βίας	α	Bias
Γέλων	γ	Gelon
Θήρων	ς	Theron
Ίέρων	β	Hieron
Θεμιστοκλῆς	ζ	Themistocles
Ἀριστίδης	α	Aristides
Λεωνίδας	γ	Leonidas
Λεωτυχίδας	α	Leotychides
Κίμων	β	Cimon
Μυρωνίδης	β	Myronides
Περικλῆς	β	Pericles
Κλέων	α	Cleon
Βρασίδας	ε	Brasidas
Νικίας	δ	Nicias
Ἀλκιβιάδης	θ	Alcibiades
Ἀρχίδαμ	ε	Archidamus
Γύλιππος	β	Gylippus
Εὐμοκράτης	β	Hermocrates
Εὐτεόνικ	α	Eteonicus
Λύσανδρος	ε	Lyfander
Ἄγης	α	Agis
Θρασύλλ	β	Thrasyllus
Κώνων	ε	Conon
Ξενοφῶν	δ	Xenophon

Τέλ. ζ' πῖνακ.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον ὡρῶτον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER PRIMUS.

Iusto Vultejo interprete.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Mistoriam contra
Persas ac Par-
thos, sanctissimi

Εὴν μὲν καὶ Περ-
σῶν καὶ Παρθυαίων
νίκῃ, ἱερώτατος
βασί-

Τάδε ἐνεστὶ ἐν τῷ α τῶν Πολυαίνε
Στρατηγημάτων.] Ita reposui ubique
ex codice Florentino : & sic reperis-
se videtur Interpres in illo, sive illis,
quibus usus est. Ante legebatur : Τῶν
τῶν σωφράτης Πολυαίνε Στρατηγημα-
τικῶν βιβλίων ὁκτώ, πῖναξ τῆ α. In co-
dice Florentino sequentia hæc ex
Indice nomina non conspiciuntur,
qualia sunt : Αἰακός, Κλεομένης, Κό-
δρος, Πολυκράτης, Πίπτακος, Βίας,
Θήρων, & Γέρων.

Κλέων α.] Inter hunc & Βερεπιδαν
locat Florent. Θεόδωρος α. Male : est
quippe unius strategema.

1 Πολυαίνε στρατηγημάτων ἐν τῷ αὐ-
τῷ βιβλίῳ ποιηθέντων ὁκτώ τῷ πρώ-
τῳ] Hac est lectio quam in nostro
codice reperimus. Ubi disertè αὐτῷ
scriptum est. Videtur verò hæc ἐπι-
γραφή non à Polyano, sed ab aliquo

recentiore Græco, qui hos libros
transcriberet, ita fuisse concepta.
Confundit enim recens Εὐλκῆς usum
duorum casuum, secundi ac tertii;
ut millies in eorum scriptis, quæ pe-
nes nos sunt, observavimus. Polyæ-
ni autem & eorum, qui purius lo-
quuntur, consuetudo, αὐτῷ magis
probaret : & ἐν τῶν αὐτῷ ποιηθέντων
ὁκτὼ βιβλ. potius quàm ἐν αὐτῷ βιβλ.
ποιητῷ ὁκτώ. Casaubonus.

Πολυαίνε Στρατηγημάτων βιβλίον
πρῶτον] Ita restitui ex Cantabri-
gensi & Interprete. Vulgata : Πολυαί-
νε Στρατηγημάτων ἐν τῷ αὐτῷ βι-
βλίῳ ποιηθέντων ὁκτὼ πρῶτον. In Flo-
rent. legitur : Πολυαίνε Στρατηγικῶν.
Cantabrigiensis quoque pro Στρατη-
γημάτων habet Στρατηγικῶν, non so-
lum hic, sed ante singulos libros : quo
nomine citatur etiam hoc opus Α-

Α

πολυ-

Βασιλεῖς Ἀντωνῖνε καὶ Οὐ-
ρε, ὡς αὖ τ' ἑωὶν ἐξείε,
καὶ ὡς αὖ τ' ὑμετέρας δρε-
τῆς, καὶ ὡς αὖ τ' Ῥωμαίων ἀν-
δρείας, μεθ' ὧν αἰεὶ, καὶ πά-
λαι, καὶ νῦν εἰώθατε νικᾶν
τὰς ὑπάρχοντας πολέμους,
καὶ μάχας ἐγὼ τῇ Μακεδῶν
ἀνῆρ, ἔχων πάτερρον τὸ κρα-
τεῖν Περσῶν πολεμῶντων
δύνασιν, ὅς κ' ἀσύμβολοι

imperatores Antonine &
Vere, Dii vobis præ-
stabunt, & vestra vir-
tus, ac Romanorum
fortitudo, cum quibus
semper tum præterita,
tum etiam præsentia bel-
la, præliaque foeliciter
confecistis. Ego verò na-
tione Macedo, cui à ma-
joribus quasi permanus
traditum est, superare

ὑμῖν

nonymo De Incredibilibus cap. xi.
ὡς αὖ Πανός (quod ex Nostro descri-
ptum) ὅσοι Πολύαινον αὖ τοῖς Στρα-
τηγαῖς, ὅτι πρὸς τὸ ἔτ' ἑξῆς ἐν-
ρε. Adeo ut duplex videatur huius li-
bri titulus, Στρατηγαῖς, & Στρατηγί-
ματα, vel ab ipso Auctore, vel ab
aliis: cum enim utrumque nomen
operi conveniat, Polyænus videri
potest dubitasse, quo potissimum
nomine illud indigiteret, & nunc
illud dixisse Στρατηγίματα, nunc
Στρατηγὰς. Dicit enim paullo post:
τὰς στρατηγικὰς ἐπισήμους ἐξόδια ταῦτ'
περὶ σοί εἰσι. Similiter in titulo operis
sui variatum Solino, qui priorem edi-
tionem COLLECTANEA RERUM
MEMORABILUM inscripsit; po-
steriori vero titulum dedit, POLY-
HISTOR, unde etiam utroque no-
mine Veteribus laudatur. De quo
vide Salmasium in Plinianis Exer-
cit. Similis varietas conspicitur apud
Veteres in titulo Palæphati, Περὶ
ἀπίστων ἰστορίων. Titulum tamen Po-
lyæni, qui erat in edito, retinui, quia
vulgata in singulorum librorum præ-
stationibus scriptura, qua Auctor di-
cit se Στρατηγίματα Imperatoribus,
Antonino & Vero, offerre, MSS.
auctoritate firmetur. Quæ autem sit

differentia inter Στρατηγὰς & Στρα-
τηγίματα, discite ex Frontino lib. iv.
in præfat.

2 Παρδυσίων] Cantabr. Παρδυσίων,
sed vulgata alibi reperitur: Παρδυσίος
dubito an extet.

3 Ὑμετέρας ἀρετῆς] Vulgata, erro-
re, ut videtur, typorum, ἡμετέρας.
Cantabr. pro ἀρετῆς, legit, ἀρχῆς.
Mâle: ut enim Auctor ait: νίκην πα-
τερά τῶν θεῶν ἔξετε, καὶ ὡς αὖ τῆς ὑμετέρας
ἀρετῆς, καὶ ὡς αὖ τῆς Ῥωμαίων ἀνδρείας,
similiter Camillus apud Livium lib. v.
cap. 20. scripsit Senatui: Deum im-
mortalium benignitatē, suis consiliis, &
patientia militum, Veios jam fore in po-
testate populi Romani, quid de præda fa-
ciendum censerent. Adherbal apud Sal-
lustium Bello Jugurth. cap. 14. Vir-
tute, ac diis volentibus, magni essis &
opulenti.

4 Ἀσύμβολοι] Cantabr. ἀσύμβολοι,
sed Vulgata recte: est enim
ἀσύμβολοι proprie, qui nihil ad ἑα-
ρον, sive δέ πνοι δὲ πὸ συμβολῶν confert.
Eustathius ad Homerum, Iliad. II.
Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δὲ πὸ συμβολῆς δειπνεῖν,
ὡς καὶ τὸ Ἡσίοδ' ἐστίν. ἐστὶ δὲ τοῖς πνοι
ὁ ἑταιρὸς, ἐν ᾧ συνωλεσθῆεν ἑκάστους τὸ
πρὸς ἰσχύ' εἰς χρεῖαν συνωλεσθῆεν συμ-
βολαίς, ὡς ὅτε μὴ τοῖς τὸς ἀσύμβολοι
705

Perfas belligerando posse, non prorsus immunis & inutilis in præsenti tempore vobis esse constitui. Quod si mihi corpus vigeret, militem etiam me alacrem & obediētem præberem, & Macedonico robore uterer: postquam verò me jam ætate confectum esse cernitis, tamen non committam, ut expeis omnino militiæ relinquer. Sed hæc subsidia rei militaris adfero, quibus Stratage-

υμῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ
ῥυέσθ' βέλομαι. ἀλλ' εἰ μὴ
ἤκαμζέ μοι τὸ σῶμα, καὶ
πρακτικῆς πρῶτον ἂν
ἐγνώμην Μακεδονικῇ ῥά
μὴ πρῶτον. ἐπεὶ δέ μοι
προήκασαν τὴν ἡλικίαν ὁ-
ρᾷτε, ἔμην εἰδέναι ἀσπρά-
τῶν παντίπεισιν ὁπο-
λεψήσομαι· ἀλλὰ τ' ερα-
τηρικῆς ἐπισήμης ἐφόδια
παντὶ προσφέρω, ὅσα τ' πά-
λαι γέγονε πρατηγήματα
ὑμῖν τὰ αὐτοῖς πολλὰ
ἐμπει-

κος ἐλάττω δὲ τὸ διαρεῖν δειπνεῖσθαι καὶ
ἀδυνατῶς. Verum inde eleganter
transfertur ad res animi. Idem Eus-
tathius ad Iliad. E. Λίγχοι δὲ ζυμ-
βαλίσθαι, καὶ τὸ λυσταλίσθαι. ὁ δὲν ἀ-
σύμβολοι, ἢ εἰς μηδὲν χρήσιμοι, & ad
Odyss. A. Ἀνὴρ ἀσύμβολος, ὡς καὶ τῷ
Ἀργεῖσι δὲ Ἀλέξανδρῳ, οἰοῖται δυσσι-
νῆτος, καὶ ἀπαίσιτος. ἢ καὶ ἀλλῶς ὁ ἀσυν-
τελής ἐν τῇ συμβάσει τὸ εἰς ἀνέ-
λεται. Proverbii locum apud Lati-
nos quoque obtinuisse innuit Gel-
lius lib. vi. cap. 13. Cum domum suam
nos vocaret, (Taurus) ne omnino, ut
dicitur, asymboli veniremus, conjecta-
bamus ad coenulam non cupidius cito-
num, sed argutius questionum. Com-
ponitur vox ἀσύμβολος ex α & συμβο-
λή, quæ notat collationem erantiam
ad convivium; non verò ex α &
σύνβολον, quæ anulum, vel quid-
vis archæ loco solum dari ei sode-
lium, qui jubebatur coenam parare,
ut docet Casaubonus ad Athenæum
lib. 111. Cui addo aliam ejusdem
locum e lib. vi 11. Μηποτε δὲ τὰ τ' ὅτιν

τὸ ὅτι συμβολῶν καλῶν; πῶς δὲ
εἰσὶν αἱ συμβολαὶ αὐτῶς Ἀλέξανδρῳ Μαν-
δραγολεξομένη σημαίνει δὲ τῶν,
ἢ ὡς φέρεται συμβολὰς πότνω ἄρμα.
Πᾶς συμβολὰς; τὰς πινύας οἱ Χαλ-
κιδεῖς,
καὶ τὰς ἀλαβάστες συμβολὰς καλεῖται
γραῦ.

Ἀργεῖοι δὲ ὡς ἐπὶ τοῖς ὑπομνήμασι φη-
σιν Ἡγήτανδρος χῶν ἐκάλαν. γράφει δὲ
ἔπος, τὴν συμβολῶν, τὴν εἰς τὰ συμ-
πόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσοσεργίῳ
Ἀργεῖοι χῶν καλεῖται τὴν δὲ μερίδα
ἄσπον. Leviter in hac voce corruptus
Pollux lib. vi. cap. 1. in quo pro
συμβολῶν legendum συμβολῶν, hoc
modo: ἀσύμβολοι, ὅτι συμβολῶν.
Videndus denique de hac voce Henr.
Stephanus De Abusu linguæ Græcæ
cap. 1.

ἢ ὡς τὴν καὶ αὐτοῖς πολλὰ ἐμπει-
ρίαν πελωίων ἔργων] Deest aliquid ma-
nifesto, puta, παρέξοιτα, aut tale quid,
Casaubonus.

ἢ ὡς τὴν αὐτοῖς] Ita lego cum MSS.
eodem modo loquitur Auctor infra

ἐμπειρίαν παλαιῶν ἔργων, ⁶ πῶς τε ὑφ' ὑμῶν πεμπομένοις πολεμέχοις, ἢ στρατηγοῖς, ἢ μυριάρχοις ἢ χιλιάρχοις, ἢ ἑξακισιάρχοις, ⁷ ἢ ὅσαι ἄλλαι ὁπλιτῶν ἀρχαί, διδασκομένοις δευχάων καπορθωμάτων ἀρεταῖς καὶ τέχναις· ἀνδρεία μὲν γάρ, ⁸ ὅς τις ἀλλήλην χρησάμεν πολέμιων μαχομένων ἐκράτησεν· δόξα δὲ, ⁹ ἀμαχεῖ τέχνη καὶ δόλῳ περιγενέσθαι. ¹⁰ ὡς ἔστι περὶ

matis veteres usi sunt, quæ copiosam scientiam rerum priscis temporibus gestarum, tum vobis ipsis suppeditent, tum etiam missis per vos belli principibus seu ducibus, seu myriarchis, seu millenariis, seu sexcenturionibus, seu quæcumque alia sunt officia bellica, cum perspicient veterum consiliorum & eventuum virtutes atque artes. Fortitudo enim est, si quis robore pugnantes hostes devin-

τη

in proœmio lib. vii. Vulgata: ὑμῶν τε καὶ αὐτοῖς.

Πολλὰ ἐμπειρίαν, &c.] Videtur appositio, &c. respici ἐν ὁδῷ, ut verba, ὅσαι τῶν παλαιῶν γέρονε στρατηγῶν εἰσι, in parenthesi. Sic infra hoc libro cap. i. exemp. i. Τῶν δὲ τριτίων ἐκάλησε Μιρόν, τῆς δὲ αὐτῆς γένεσεως ὑπομνήσας. &c. cap. 7. Ἐντα παρ' ἡμῶν τῶν ὑπάρχοντων ἐγένετο. &c. alibi.

6 Τῶς τε ὑφ' ὑμῶν πεπονημένοις.] Scriptum erat vel sic, vel πεπονημένοις. Proflus male. Vera lectio πεμπομένοις, ut in præfatione libri septimi ubi locus est huic simillimus. Sic quoque Interpretis codices. Casaubonus.

7 Τὸ ὑμῶν πεμπομένοις.] Sic edidit cum MSS. & Interprete, assentiente quoque Casaubono. Ante legebatur: ὑφ' ὑμῶν πεπονημένοις. Florent. pro ὑμῶν, ἡμῶν. Lectionem Codicum firmat locus Auctoris similis lib. vii. in præfat. ὡς τε αὐτοῖς τε ὑμῶν αὐτῶν ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ τοῖς ὑπὸ ὑμῶν πεμπομένοις πολεμέχοις, ὅπως ἐν ὁδοῖς γένοιτο μὴ χαίρειν ὡς αὐτοῖς.

7 H' ὅσαι ἄλλαι ὁπλιτῶν ἀρχαί.] Si ita scripsit, ὁπλίταις appellat non eos tantum qui sic proprie appellantur, quibus opponuntur velites οἱ φίλοι, sed generaliter omnes qui versantur in castris, &c. circa τὰ ὅπλα. Casaubonus.

H' ὅσαι ἄλλαι ὁπλιτῶν ἀρχαί.] Uterque Codex: ἢ ὅσαι ἄλλων ὁπλιτῶν ἀρχ.

8 Ὅς τις χρησάμενος πολέμιων μαχομένων ἐκράτησεν.] Deest verbum hic quoque. Legere potes ὅς τις βία χρῶσθαι. vel ὡς cum Interprete. Casaubonus.

Ὅς τις ἀλλήλην χρησάμενος.] Vocem ἀλλήλην ex MSS. supplevi, cum quibus consentit Interpres.

9 Περιγενέσθαι.] Uterque Codex: περιγενέσθαι.

10 ὡς ἔστι περὶ δεινῶν στρατηγῶν.] Vegetius libro tertio cap. nono penè ad verbum, Boni duces, inquit, non aperto Marte praelium, in quo est commune periculum, sed ex occulto semper attentant: ut integri suis quantos possint hostes interimant certè vel terreat. Casaubonus.

cit: consilium verò, extra praelium arte atque dolo victoriam adipisci. Prima enim est egregiorum ducum sapientia, victoriam sine periculo comparare. Optimum verò est, etiam in ipsa acie quiddam machinari, ut consilio praeveniente finem praelii, victoria paretur. Id mihi etiam Homerus consule re videtur: Cum enim sæpenumero dicat, seu dolo, seu vi, nihil aliud præcipit, quàm artibus & stratagematis adversus hostes uti: fin hac non succedat, tum verò corporum vi ac robore periclitandum esse.

Primus igitur inter Græcos fallaciis ac dolo usus esse dicitur Sisyphus, Aeoli filius. Testis est Homerus:

11 Εὐ αὐτῇ τῇ σφιδάξῃ.] Ita scribi curavimus ex MSS. cum quibus convenire videtur Interpres: quamquam & vox *σφιδάξῃ*, quæ est in Vulgata, eleganter huic loco conveniat.

12 Δωκεῖ δὲ ἐμοί γε.] Ita lego cum Florent. Ante: *δωκεῖ δὲ μοί γε*.

13 Συμβάλλειν καὶ Ὀμηρῷ.] Sic MSS. & Interpres. Vulgata absque copula.

14 Κατὰ τῶν πολ.] Cod. κατὰ τῶν. *Causaubonus*.

15 Εἰ δὲ ἐν τέτοις ἔχεις.] Imo ἐν ἔχεις, ut videatur esse legendum εἰ δὲ

τῇ δεινῶν στρατηγῶν σφιδά, κλῆαδ' ἢ νίκῃ ἀκινδυνον. ἄριστον ἢ καὶ τὸ ¹¹ ἐν αὐτῇ τῇ σφιδάξῃ μηχανάαδ', ὅπως αὖν ἡ γνώμη τὸ κρατεῖν ἐσσιπῶτο, περιλαβῶσα τὸ πέλ. & δ' μάχης. ¹² Δωκεῖ δὲ ἐμοί γε ταῦτα ¹³ συμβάλλειν καὶ Ὀμηρῷ. ὅταν γὰρ πολλάκις αἴδῃ, - ἢ δόλῳ ἢ ἐβίῃφι, ἄλλως δ' παραγγέλλῃ, ἢ τέχναις καὶ στρατηγήμασι χρῆσται. ¹⁴ καὶ τῶν πολεμίων ¹⁵ εἰ δὲ μέσων ἐν τέτοις ἔχεις, πτωικὰ δὲ τῇ βίᾳ τῶν σωμάτων ἀποκινδυνώσῃ.

¹⁶ Πρῶτ' ὁ μὲν πίνω ἐν τοῖς Ἑλλησιν ¹⁷ ἀπάτη καὶ δόλῳ χρῆσται λέγει Σίσυφος ὁ Αἰόλῃ. ¹⁸ μαρτυρεῖ καὶ Ὀμηρῷ. ¹⁹ Ἐν-

ἐν τέτοις ἔχεις, nimirum χρῆσται. Interpres tamen aliter legisse videtur. *Causaubonus*.

Εἰ δὲ μέσων ἐν τέτοις ἔχεις.] Vocem *μέσων* ex MSS. supplevi: in Vulgata quoque erat ἔχεις.

16 Πρῶτος μὲν &c.] Ante hæc verba Cantabr. tituli loco habet: Τίς δὲ καὶ ἐχρήσαντο.

17 Ἀπάτη καὶ δόλῳ χρῆσται.] Voces καὶ δόλῳ cum MSS. & Interprete addidi.

18 Μαρτυρεῖ καὶ Ὀμηρῷ.] Pro δὲ, quod erat in Editio, cum MSS. reposui καί.

¹⁹ Ἐνθαδε Σίσυφος ἔσκεν,
ὃ κέρδις ᾧ ἦν ἀνδρῶν.
Δούπερ ᾧ τὸ ἀπατηλὸν
ἐζήλωσεν Αὐτολύκος ὃ ἔρ-
μευ, κλέπων καὶ τὰ τοιαύ-
ταιν αὖ μαρτυρεῖ Ὅμηρος.

²⁰ Παρνησὸν δ' ἐλθόντα
μετ' Αὐτολύν τε καὶ υἱας
Μητρὸς ἑῆς πατὴρ ἑοδλόν,
²¹ ὡς ἀνθρώπους ἐκέκαστο

Κλεπτουμένη θ' ὄρκω πε-
θεῖς δ' οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας.

Ἐγὼ ᾧ καὶ Πρωτὶά τ' με-
ταβαλλόμενον εἰς παντοδα-
πὰ ζῶα καὶ δένδρα, ἡγέ-
μαι ²² ζῶα μὲν καὶ δένδρα
ὅσα ἂν ποτε γενέσθ'· τοῖς με-
ταβαλλοῖς ᾧ αὐτὸς τ' πεχνα-
σμάτων ἐμυθοποίησεν Ὅ-
μηρος, ²³ ὡς θεῶν κρα-
τεῖν ἀπάτη ὧν ἂν βέλοιο·
τόν γε μὲν ²⁴ Ὀδυσσεῖα

Ἰσμερ καὶ ἀλαζονδόμενον τῇ σοφίᾳ ἔδολε.

*Ibi erat Sisyphus, qui ver-
tissimus fuit mortalium.*

Secundus verò decipien-
di studium secutus est Au-
tolycus Mercurii filius, in
furtis. Et id quoque testa-
tum facit Homerus :

*Quum venisset ad Parna-
sum, ad Autolicum & filios.*

*Matris suae patrem bonum,
qui homines superabat*

*Fraudeque juramentoque:
idque ei deus dederat Mercu-
rius.*

Ego verò etiam Proteum
in omne genus animalia
atque arbores mutari foli-
tum, opinor in animalia
ac arbores nunquam eva-
fisse : sed ejus fallaciarum
commutationes in fabu-
lam redegit Homerus,
quòd dolis potuerit supe-
rare quemcumque vellet.
Ulysem verò etiam glo-
riari doli sollertia scimus.

Εἴμ'

¹⁹ Ἐνθαδε Σίσυφος] Uterque
Codex male ex præcedente voce re-
petit δέ. Locus Homeri est Iliad. Z. Pro
ἐκέρδις Florent. contra metrum δε.

²⁰ Παρνησὸν δ'] Ita Florent nisi
quod in eo Παρνησὸν duplici σ, & Ho-
merus Odyss. T. Vulgata Παρνησὸν τ'.

²¹ Ἀνθρώπους ἐκέκαστο] Ita repo-
sui ex MSS. & editis Homeri. Vul-
gata : ἀνθρώπων τε κέκαστο,

²² Ζῶα μὲν καὶ δένδρα] Vocem
παντα, quæ in Vulgata inter μὲν & καὶ
legebatur, cum Florent. & Interprete
expunximus.

²³ ὡς θεῶν κρατεῖν ἀπάτη] Lego
δεινὴ, videlicet ἐνέθ'.

²⁴ Ὀδυσσεῖα Ἰσμερ καὶ ἀλαζ] Co-
pulam cum MSS. & Interprete infe-
rui. Cantabr. Ὀδυσσεῖα.

Sum Ulysses Laërtiades, qui propter omne genus dolorum

Hominihus innotui: & mea gloria ad cælum peruenit.

Heroës etiam victoriam ei acceptam retulerunt,

Tuo consilio capta est ampla Priami urbs.

Et alibi rursus alii testantur, Ulyssis consilio & industria atque arte fallaci captum esse Ilium. Stratagemata verò, quæ usurpavit adversus hostes, peræpe celebrat Homerus:

Seipsum plagis indecoris ubi affecisset:

transfugisse ad hostes finxit. Equus etiam ligneus, quem Epeus fabricatus est cum Pallade, fuit Ulyssis stratagemata. Rectè etiam Nemo, & vinum, torrisque & aries, stratagemata possunt appellari, contra Cyclopem adhibita. Atque etiam cera sociorum auribus inuncta, & ipse rectus ad malum

Κύκλωπ. καὶ ὁ κηρὸς ᾧ

Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν

Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μὲν κλέψας ἔρανον ἱκέ.

Οἱ δ' ἥρωες καὶ πῶν νίκῃ αὐτῷ ἀνήψαν,

Σὴ δ' ἤλω βαλῇ Πριάμους πόλις ὄρυάγμα.

Καὶ ἀλλαχῇ ἄλλοι πάλιν αὖ μαρτυροῦσιν αἰῶναι τὸ Ἴλιον Ὀδυσσεὺς

Βαλῇ καὶ μύθοις καὶ ²⁵ ἡπεροπήδι τέχνῃ.

πᾶ γε μὲν στρατηγήματα, οἷς καὶ τὴν πολέμιων ἐχρήσατο, πολλάκις ἀδελφὸς Ὀμηρ.

Αὐτὸν μὲν πλεονέχουσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας.

αὐτομολῆσαι δὴ ὡς τοὺς πολέμιους ὑπεκρίνατο. καὶ τὸ ἵππον ἢ τὸ δρεπάειον, τὸ, ἔπειτα ποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,

καὶ τὸ στρατηγίωμα Ὀδυσσεὺς ἑ. ὅρθως δ' ἂν τις καλοῖ καὶ τὸ ἔστιν, καὶ τὸ οἶνον, καὶ τὸ δαλόν, καὶ τὸ κελόν, στρατηγήματα καὶ ἔ

²⁶ τοῖς ὡς τὸ ἐταίρων ἐία.

λειφό.

²⁵ Ἡ περοπήδι] Cum MSS. pro vulgato ὑπεροπήδι.

²⁶ Τοῖς ὡς τὸ ἐταίρων ἐκαλεῖται.

ι.] Sic rectè: altera verò lectio. Codd. ἀναλειρόμ. falsa est. Casaubonius.

λαφόμῳ, καὶ αὐτὸς ὀ-
ρθὸς ἐν ἰσοπέδῃ δεσμούμε-
νῳ· καὶ ταῦτα ἐκείνος ἐστρα-
τήχῃ καὶ τῷ ὀλεθρῷ μισ-
κῆς. ²⁷ τί δ' ἂν φαίης πλὴν
πήραν ἔστω; καὶ ὅσα
πρὸς Εὐμαιον, ἢ πρὸς Πύ-
ρρον ἐπὶ Πύρρον ἐπλάττετο.

Ἴσκει ψεύδεα πολλὰ λέ-
γων ἐτόμοισιν ὁμοῖα·

καὶ μὲν τοὶ καὶ Ἴρω παλαῖσται,
²⁸ καὶ ἐκ τῷ καπνῷ μεταθεῖ-
ναι τὰ ὄπλα τῷ μερακίῳ
μεθύοντι, δὲ πρὸς τῷ θυρῶν
²⁹ τὸ πῦρ ἐνείναι. ἀρ' ἐχί-
πῳ ταῦτα καὶ τῷ πολε-
μίων στρατηγέματι; ἀλλὰ
ταῦτα μὲν, ἢ ὅσα τοιαῦτα,
διδάσκων Ὀμήρῳ δῆκναι-
τω. οἷον δὲ καὶ κείνο στρατή-
γημα Ὀδυσσεὺς οὐ τραγω-
δοῖ ἀδῶσι. Παλαμῆδην
ἐνίκησεν Ὀδυσσεὺς ἐν δι-
καστηρίῳ τῷ ³⁰ Ἀχαιῶν,
ὑποβαλὼν αὐτῷ ³¹ τῇ

alligatus : nam & hæc
excogitabat contra perni-
ciosam Musicam. Quid
verò de pera mendici di-
cas, & quæcumque erga
Eumæum, aut Penelo-
pen finxit?

*Fingebat falsa multa, veris
similia.*

Et quid dicam luctatum
esse cum Iro, & arma ju-
venum ebriorum è fumo
exemisse, atque à janua
intendisse jaculum? An
non hæc omnia fuerunt
adversus hostes stratage-
mata? Sed hæc, & quæ
sunt hujus generis, do-
cens Homerus sufficiat.
Quale verò etiam illud
Ulyssis stratagema descri-
bunt Tragicæ? Palame-
dem Ulysses in judicio
Græcorum vicit, subje-
cto in ejus tabernaculo
auro barbarico: & sapien-
tissimus ille Græcorum
proditionis damnatus est

ση-

²⁷ Τί δ' ἂν φαίης π.] Lègo: τί δ' ἂν
φαίης π.] aut φαίης. & ita Inter-
pres. Casaubonus.

Τί δ' ἂν φαίης] Ita MSS. & Inter-
pres. Vulgarè φαίης.

²⁸ καὶ ἐκ τῷ καπνῷ μεταθεῖναι τὰ
ὄπλα] Consule Homerum. Intelliges

statim quàm bene ista Interpres ex-
tulit Casaubonus.

²⁹ Τὸ πῦρ] Cantabr. καὶ τῷ πῦρ.

³⁰ Ἀχαιῶν] Cantabr. ἀρχαίων.

³¹ Τὸ πῦρ αὐτῷ ἐπὶ τῇ σκηνῇ] MSS.
τῷ σκηνῇ.

per dolum ac stratagemata. Sed hæc satis docet Tragycorum scena. Quas verò ex historia res militari peritia contra hostes aut inimicos gestas collegi, eas recensebo, breviter uniuscujusque mentionem attingens. Totum verò opus continet octo libros, stratagematum nongentorum, initium ducens à Baccho.

σκηνῇ βαρβαρικὸν χερ-
σίον ἐξ ὁσφώπων. ἢ ἑλ-
λῶν ἐκείν. ἢ ἡλ. παρ-
δοσίας, δόλω καὶ στρατηγί-
μα. ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν τρα-
γῶδων ἱκανῇ διδάσκειν ἢ
σκληρῇ ὅσα ἢ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστο-
ρίας ἔργα στρατηγίας ἔχον-
τα καὶ πολεμίων, ἢ καὶ ἐ-
χθρῶν ³² συνεξελεξάμεν,
καὶ δὴ τῶν μεμνήσομαι,
σώτομον τῶν ³³ παρ' ἐκά-

σφ. μνήμεν ποιέμεν. ³⁴ ἐστὶ ἢ ἡ πᾶσα σώταξις, βιβλία
ἐκείν, στρατηγημάτων ἐννακοσίων, ἔχοντα τῶν δὲ χιλί-
ων ἀπὸ τῆς Διονύσου.

Τέλος τῆς Προοιμίας.

[CAP. I.]

BACCHUS.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Bacchus cum adversus Indos expeditionem faceret, ut eum civitates reciperent, perspicuis ac

¹ Διονύσου ἐπ' Ἰνδοῦς ἐ-
λαύνων, ἵνα δέχονται αἱ
πόλεις αὐτὴν, ² ὅσοις μὲν
φανερῶς τῶν ³ στρατῶν ἐχ-
ώπων.

³² Συνεξελεξάμεν] Ita lego cum Florent. pro συνεξελεξάμεν.

³³ Παρ' ἐκάστω μνήμεν π.] Cum MSS. pro παρ' ἐκάστων.

³⁴ Ἐστὶ ἢ ἡ πᾶσα σώταξις βιβλία ἐκείν, στρατηγημάτων ἐννακοσίων] Præter lacunam ducum novendecim & stratagematum quinque & viginti, quæ est libro sexto, desiderantur stratagemata duo & quadraginta, ut expleatur numerus Auctoris: sunt enim in universum stratagemata dccxxxiii. Quia autem stratagematum numerus libri sexti & septimi

abit nimium à ceteris libris, iis deesse putem; in Indice tamen libri quinti ab Auctore duo referuntur duces, quorum stratagemata nec ibi notantur, nec in ipso contextu extant.

Cap. I. 1 Διονύσου] Ita reposui ubique cum MSS. Interprete, & Indicibus, qui sunt ab ipso Auctore. Vulgata fere semper addita præpositione παρ, ut hic, παρ' Διονύσου.

² Στρατῶν] Cantabri. στρατείαν, neque hoc tantum loco, sed ubique has voces confundit.

³ Ὅσοις μὲν φανερώς ἢ στρατῶν ἐχ-
ώπων.

ὠπλισεν· ἐδῆσι δὲ λεπταῖς
 καὶ νεβρίσι· δόρατα δὲ κισ-
 σῶ πεπνυκασμένα· ὁ θυρσοῦς
 εἶχεν αἰχμῶν· κυμβάλοις
 καὶ τυμπάνοις, οἷς ἐσθμαίνεν
 ἀντὶ σάλπιγγος, καὶ οἱ
 νῶτα δὲς πολεμίας ἰαίνων· εἰς
 gnum dabat. Et hostes vino inebrians, ad saltatio-

manifestis armis exerci-
 tum non armavit: sed ve-
 stimentis exilibus, & pel-
 libus cervinis: hastas au-
 tem hedera cinxit, sum-
 mam cuspidem occupa-
 bat thyrsus. Cymbalis &
 tympanis, pro tuba fi-

ὄρχη-

ὠπλισεν· ἐδῆσι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι.
 δόρατα δὲ κισσῶ πεπνυκασμένα. ὁ θυρ-
 σοῦς εἶχεν αἰχμῶν. Verbum δὲ cum
 MSS. suo loco reposui, atque sic in-
 terpuncti. Ante: ὅπλοις μὲν φανερῶς
 πλὴν στρατὸν ἐκ ὠπλισεν· ἐδῆσι δὲ λε-
 πταῖς καὶ νεβρίσι δόρατα κισσῶ πεπνυκασ-
 μένα ὁ θυρσοῦς εἶχεν αἰχμῶν κυμβ.
 Delendum quoque est οἷς, quod se-
 quitur post τυμπάνοις, unde ortum
 videtur. Hinc autem Bacchæ quo-
 que thyrsis hedera cinctis, & occul-
 tato ferro discurrebant, unde Plu-
 tarchus Symposiac. lib. 1. Ὡς γὰρ παρ'
 Εὐερεπίδῃ καὶ Ἰννέδῳ ἀποπλοὶ καὶ ἀσθί-
 νοι τοῖς θυρσοῖσι παύσασθαι τῶν ὀπτι-
 μένων παραμυθίζουσιν, ὅτι τῶν ἀλαδι-
 νῶν φησὶν ὅτι καὶ τὰ σκώμματα, καὶ οἱ
 γλῶττες τῶν μὴ πυντελῶς ἀπρωτίως κινῶ-
 σιν, quod Latine Macrobius lib. vii.
 Saturn. cap. 1. Sic autem vitium irre-
 titi, si ē hoc in convivio exegerit lo-
 quendi ordo, feriet philosophia non sen-
 tientes, ut Liber pater thyrsos ferit per
 obliquationem circumfusa hedera latente
 mucrone. Hinc quoque nebridibus cin-
 cti, qui Bacchi sacra obibant. Idem
 Plutarchus De Fluminibus, in Hebro:
 Τῶν δὲ Διονυσίων τελευμένων, αὐτὰ Κι-
 σσῶν ἀναδιδόντων ἤχον· οἱ δὲ ἐγχώριοι
 νεβρίδας ἀπεβελήμενοι καὶ θυρσοῦς κρα-
 τήντες ὕμνον ἀδούσι. Statius lib. 11.
 Thebaidos:
 Nebridas & fragiles thyrsos portare putas-
 ti Imbelli ad sonitum. Ad quæ verba
 Laetantius: Nebridas, peller damarum,
 quæ Grace νεβρίδας appellantur, ac per

hoc Baccharum indumenta significat,
 quibus sacrificiorum tempore uti consue-
 verunt, ut Virgilius: Pellibus in morem
 cincti. De hastis vero fronde velatis
 Ovidius lib. 11. Metam.

Ipsi racemiferus frontem circumdatus
 umbru,
 Pampineus agitant velatam frondibus
 hastam.

De similibus consule Petr. Castella-
 num in Dionysiacis.

4 Εἰ δὲ τι δὲ λεπταῖς καὶ νεβρίσι δόρα-
 τα Cod. ἰδιόχειρι. Locus hic non est
 sanus: ac ne integer quidem: sed
 voce aliqua, ut videtur, mutilus.
 Tu dum certior emendatio ex me-
 lioribus libris expectatur, lege &
 distingue cum Interprete. Casaub.

5 Καὶ οἶνον τῶν πολεμίας ἰαίνων] U-
 terque Codex: καὶ οἶνον τῶν πολεμίας
 γλῶττων, quod præfero lectioni vul-
 gata. Similis constructio apud Ste-
 phanum Byzant. in Fragm. voce Δω-
 ρος: τιμωμένοι τὶ πέρας. Nihil enim
 mutandum, quia sic quoque inve-
 nire est apud alios; immo & apud
 Latinos. Tacitus de Moribus Ger-
 man. cap. 15. Mos est civitatibus ultro
 ac viris conferre principibus vel armen-
 torum vel frugum. Ad quem locum
 plura in utroque sermone suppeditat
 Vir CL. Joan. Fred. Gronovius.

6 Εἰς ὄρχησιν ἔρρεπεν] Interpres
 impulit. legit ἔρρεπεν. Casaub.
 Εἰ ἔρρεπεν] Cum MSS. & Interprete.
 Vulgata ἔρρεπεν.

nem impulit. Et quaecumque alia sunt Orgia Bacchi, omnia fuerunt ipsius stratagemata, quibus Indos, aliamque terram in suam potestatem redegit.

2 Bacchus in India cum exercitus aestum aeris tolerare non posset, occupavit Tricoryphum Indiae montem, sic appellatum à tribus cacuminibus, quorum unum vocatur Corasibis, alterum Condasce, tertio ipse no-

ὄρχησιν ἔτρεπεν. καὶ ὅσα ἢ ἄλλα Βακχικὰ ὄργια. πάντα ἢ ὑπὸ Διονύσου στρατηγήματα, αἷς Ἰνδοῦς καὶ τῶν ἄλλων Ἀσίαν ἔδωλώσατο.

Διόνυσος ἐν Ἰνδικῇ⁸ φεραῖας δ' Φερῆσης τὸ Φλογῶδες⁹ αἶρ¹⁰, κατέλαβε τὸ Τρικόρυφον ἔρ¹¹ τῇ Ἰνδικῇς. τῶν ἢ κορυφῶν, ἢ μὲν κληίζεται Κορασίβις, ἢ ἢ Κονδάσκη, τῶν ἢ τριτῶν αὐτὸς¹⁰ ἐκάλεσε Μηρόν.

7 Εἰδωλώσατο] Florent. ἐχειρώσατο. & mox Cantabr. στρατείας.

8 Τῆς φεραίας ἐφερέσης τὸ φλογῶδες αἶρος] Imo pestilentiam, quae per ejus exercitum grassabatur. vid. Diodorum Siculum. Mons τρικόρυφον quem ait, est quem Merum alii vocant: Nam quod Polyænus uni ex tribus ejus jugis nomen tribuit, id reliqui toti monti. Adi Geographos & scriptores rerum Indiae. Casau.

9 τῶν δὲ κορυφῶν ἢ μὲν κληίζεται] MSS. τῶν κορυφῶν κληίζεται δὲ ἢ μὲν.

10 Εἰκάλεσε Μηρόν. τῆς δὲ αὐτῆς γῆσιως ὑπομνήματα ἐνταῦθα, πηγὰς πολλὰς, ἢ δειὰ &c.] An fontes, ferarum copia, fructuum ubertas, &c. sunt monumenta nativitatis Bacchi? Optimus erit sensus, si legas & interpungas hoc modo: ἐκάλεσε Μηρόν, τῆς δὲ αὐτῆς γῆσιως ὑπομνήματα. ἐν ταῦτα πηγὰς πολλὰς, ἢ δειὰ, &c. Neque est quod turbet plurium numero, ὑπομνήματα. Loquuntur ita quandoque auctores. Justinus lib. xii. cap. 10. In monumenta rerum à se gestarum urbem Barcen condidit. Cum

autem μῦθος femur notet, & Bacchus dicatur natus ex femore Jovis, dicit Polyænus montem hunc Meron ab eo esse appellatum in nativitatis memoriam. Curtius lib. viii. cap. 10. Sita est (Nyssa) sub radicibus montis, quem Meron incolae adpellant. inde Graeci mentendi traxere licentiam, Jovis semine Liberum patrem esse calatum. & mox, ut Polyænus, montem describit, his verbis: Multa hedera vitisque toto gignitur monte; multa perennes aqua manant. Tomorum quoque varii salubresque succi sunt, sua sponte fortuitorum seminum fruges humo nutriente. Lawi baccæque & multa in illis rupibus agrestis est sylva. Ad quem locum consulendus Freinshemius. Strabo lib. xv. Καὶ μηρόεσθός ἢ λέγεται (Διόνυσος) & paullo post: Εἰς τῶν τοιούτων Νυσάειος δὲ τινὰς ἔθνας ποσειώνμασιν, καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύσσαν Διονύσου κήρυμα, καὶ ὅρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, & quæ sequuntur. Oppianus lib. iv. Κωμίζειτ, verba faciens de educatione Bacchi, inquit:

Συὶ

ρόν. τ' ἢ αὐτὰς γνέσεως ὑ-
πομνήματα ἐνταῦθα, πη-
γαὶ πολλαί, ἡδεῖαι, πυκναί,
θῆραι παρυσαί, ὁπῶραι ἁ-
φθονοί, χίονες ἀναψύχου-
σαι· ἐν ταῖς ἡ¹ στραπὶ
διαλωμένη τοῖς ἐν τῷ πεδίῳ
βαρβάροις ἐξαίφνης ἐπε-
φαίνετο, καὶ ἀπὸ τῶν ὑψη-
λῶν καὶ περδεξίων ἀκον-
τίζοντες τὰς πολεμίους βαρ-
βάρους ἐτρέποντο.

Διόνυσος, Ἰνδὸς ἐλὼν,
αὐτὰς τε Ἰνδὸς καὶ Ἀμαζό-
νας ἄγων συμμαχίας¹² εἰς
τὴν Βακτρίαν ἐπέβαλεν
¹³ οὐκ ἔτι τὴν Βακτρίαν
¹⁴ ποταμὸς Σαράγγης· οἱ

men imposuit Merum. In
eo loco monumenta sunt
nativitatis ejus, multi sua-
vissimi & crebri fontes, fe-
rarum abundans copia,
fructuum ubertas, nives
frigidissimæ. In his diver-
sifans ac vitam agens exer-
citus, Barbaros in planicie
versantes repente adorie-
batur, & à sublimibus ac
præcipitibus locis tela ja-
ciens, nullo negotio in fu-
gam hostes vertebat.

3 Bacchus subactis In-
dis, ipsos Indos & Ama-
zones in agmine auxilii
causâ ducens, impressio-
nem in Bactriorum ter-
ram fecit. Terminat au-

Βα-

Σω δ' ἄρ' ὁ μῶς ἀπίπτε καὶ Αὐτοῖόν καὶ
Ἀγαμέμνην.

Ἀλλ' ἐκ εἰν Ἀτάμηνος ἀταπρόσιτον
δοῦναι.

Οὐκ ἔτι δ' ὅν ποτε Μηρόν ἐπικλήδην κα-
λέσκει.

Consule & Eustathium ad Dionysii
Περὶ Ἰνδῶν in hæc verba:

Ἐστὶ δὲ τις Ἰνδῶν ἐν τῇ τῷ ὄρει Γάν-
γλι.

Χάρων πηλίκος τε καὶ ἰσθμὸς, ὅν ποτε Βάκ-
χος

Θυμάντων ἐπάπτεν, ὅτ' ἡλλάσσοντο ἐκ
ἐξ ἑαυτῶν.

Λωλὸν νεκρὸν ἐκείνους ἀσπίδας, ἐς δὲ σί-
νην.

Θύρτοι μαίμωνες, καὶ εἰς σπείρημα
δρακόντων ἔδωκεν.

11 Στραπὶ.] Cantabr. στραπία.

12 Εἰς τὴν Βακτρίαν ἐπέβαλεν.] Ita

restitui pro vulgato εἰς τὴν Βακτρίαν,
cum MSS. & Interprete. sic infra
lib. 111. cap. 4. Φορμίων ἀποβάς εἰς
τὴν Χαλκιδέων. lib. 11. cap. 2. 8. Φίλιπ-
πος ὅπῃ τὴν Ἀμοιωνέων ἐστράτευσεν. cap.
3. 10. Ἀλέξανδρος κατέστρεψε τὴν Ἰν-
δῶν & alibi.

13 Οὐκ ἔτι τὴν Βακτρίαν ποτα-
μὸς Σαράγγης.] Prafero γράφω Codicem
Interpretis, Σαράγγην. Nam
Sarangem nominat Arrianus inter eos
fluvios qui in Indum ingrediuntur:
& Herodotus ac Plinius gentem Sa-
rangarum. Vocem verò Βακτρίαν ha-
berem suspectam, nisi toties eam
repeti viderem, sine ulla scripturæ
varietate. Casaubonus.

14 Ποταμὸς Σαράγγης.] Ita repo-
sui cum MSS. Interprete, & Casau-
bono. Delectat etiam MSS. articu-
lum

tem Bactriam fluvius Saranges. Bactrii montes supra flumen positos occupabant, ut in Bacchum, flumen trajicientem, de super impetum facerent. At ille, positis ad fluvium castris, Amazonas & Bacchas transire jussit, ut Bactrii contemptis mulieribus, à montibus descenderent. atque his trajicientibus illi descenderent, & appropinquantes flumini prohibere eas conabantur. Quibus pedem referentibus, Bactrii usque ad ripam persequerentur. Tum Bacchus eductis contra eos viris, impeditos flumine Bactrios occidit, & sine periculo trajecit.

Βάκτροι ¹⁵ τὰ ὄρη κατέλαβον τὰ ὑπὲρ τὸ ποταμὸν. ὡς Διονύσω Διαβαίνοντι ἀνώθεν ἐπηησόμενοι. ὃ ὅσρα το πεδύσεις ὡρᾷ τὸν ποταμὸν, ¹⁶ τὰς Ἀμαζόνας ἢ τὰς Βάκχας Διαβαίνειν ἔταξεν, ἵνα οἱ Βάκτροι καταφρονήσαντες γυναικῶν κατέλθοιεν ἀπὸ τῶν ὄρων. αἱ μὲν δὲ ¹⁷ διέβαινον, οἱ ὃ κατέβαινον, ἢ τῷ ῥόδαμι ἐπιδείνοντες ἀνακόπῃεν αὐτὰς ἐπειρῶντο. αἱ ὃ ἀνεχώρουν ἐπὶ πίδα. Βάκτροι μέχρι τῆς ὀχθῆς ἐδίωκον. τότε Διονύσῳ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐκβοηθήσας, πεπιδνημένους τῷ ῥόδαμι ¹⁸ τὰς Βακτρίους κτείνας, διέβη τὸν ποταμὸν ἀκινδύνως.

¹ Παν.

lum sequentem oī, quem tamen retinui, quia Auctor sic solet.

¹⁵ Τὰς Ἀμαζόνας ἢ τὰς Βάκχας.] Ante hæc verba deesse aliquid & per se cuius attendenti manifestum est: & arguit versio Interpretis, qui ita legisse videtur, τὰ ὄρη κατέλαβον τὰ ὑπὲρ τὸ ποταμὸν ἵνα τῷ Διονύσῳ Διαβαίνοντι ἀνώθεν ἐπιδείντο, ὃ ὅσρα τὸ ποταμὸν ὡρᾷ το πεδύσεις τὰς Ἀμαζόνας. Casaubonus.

¹⁶ Τὰ ὄρη κατέλαβον τὰ ὑπὲρ τὸν ποταμὸν. ὡς Διονύσω Διαβαίνοντι ἀνώθεν ἐπηησόμενοι. ὃ ὅσρα το πεδύσεις ὡρᾷ

τὸν ποταμὸν τὰς Ἀμαζόνας ἢ τὰς Βάκχας Διαβαίνειν ἔταξεν.] Media inter prius ποταμὸν & τὰς Ἀμαζ. in Vulgata desiderabantur: nos supplivimus ex MSS. quibuscum etiam consentit Interpres. Et sicuti hic vox repetita causam dedit lacuna, ita etiam alibi per eandem intermedia saepe fuere omissa.

¹⁷ Διέβαινον.] Cod. διεβάνον. Casaubonus.

¹⁸ Τὰς Βακτρίους κτείνας, διέβη.] Cum Florent & Interprete. Vulgata: κτείνων.

¹ Παν.

ἰ Πᾶν.

Pan.

¶ Διονύσῃ στρατηγὸς ὡς
 ὁ Πᾶν· ἔτ' ὅ πρῶτ' ὅ τὰ-
 ξιν ὄρεν, ὠνέμασ φά-
 λαγγα, κέρας ἔταξε δεξιὸν
 ἢ λαίον· τῷτ' ἢ αἶρα κε-
 ρασφόνον ἢ Πᾶνα δημιερ-
 γῶσιν· ἀλλὰ δὴ ἢ πρῶτ' ὅ
 ἔτ' ὅ πολεμίοις φόβον
 ἐνέβαλε σοφία καὶ τέχνη.
 2 ὡς γὰρ Διονύσῳ ἐν κοίλῃ
 νάπῃ, ἤγγειλαν οἱ σκοπεῖ
 μυρία χεῖρα πολεμίων
 ἐπέκεινα στρατοπέδου· ἔ-
 δεισεν ὁ Διόνυσος· ἔμω
 ὅ γε Πᾶν· 3 ἀλλὰ ἐσήμεινε
 νύκτωρ Διονυσιακῇ 4 στρα-
 τῶν ἀλαλάσαι μέγιστον.
 οἱ μὲν ἠλάλαξαν· ἀντή-

¶ Bacchi dux fuit Pan-
 Is primū invenit aciem,
 phalangem nominavit,
 cornu instituit dextrum
 & finistrum. Hac de cau-
 sa ferentem cornua, Pana
 fingunt. Sed primus etiam
 hic eadem hostibus per-
 solertiam & artem immi-
 sit. Cum Baccho in con-
 cavo saltu nunciassent
 speculatores, infinitas ho-
 stium copias in ulteriori
 parte castra metari, metus
 Bacchum incessit, non
 item verò Pana: sed no-
 ctu Bacchico exercitui si-
 gnum dedit, ut maximum
 & inconditum clamorem
 tolleret. His verò claman-

χησαν

ἰ Πᾶν] Hoc Panis strategema
 in Cantabr. tamquam Bacchi strate-
 gema quantum refertur, addita hac
 epigraphē: Δὲ πὶ κερασφόνῳ ὁ Πᾶν.
 Διόνυσος δ.

2 Ἦν γὰρ Διονύσῳ] Duorum al-
 terum: vel πὶ ὡς mutandum in ἰπεί,
 vel si id retineas, ita legendum: ὡς
 γὰρ Διόνυσος ἐν κοίλῃ νάπῃ. ἤγγειλαν
 οἱ σκ. qui est familiaris in primis Po-
 lyæno stylus. Casaubonus.

Ἦν γὰρ Διονύσῳ &c.] Codices
 ὡς Διόνυσος, omisso γὰρ. & Florent.
 Διόνυσος, ut & alibi. Hoc si sequa-
 mur, abjiciendum quoque erit ὡς,
 quod potest videri ortum ex præce-
 dente τῇ γῃ. Verum si quid mutan-

dum, malim pro Ἦν rescribere ἢ. Sed
 vulgata retineri potest, si ὡς γὰρ Διο-
 νύσῳ capiat pro ὡς γὰρ σὺν Διόνυσῳ,
 scilicet Πᾶν, per ellipsin præpositio-
 nis σὺν, quæ sæpe apud Nostros oc-
 currit. lib. iv. cap. 7. 4. Τὸν μὲν κέ-
 λητα κατέδυσεν αὐτοῖς ἀνδράσι lib. vii.
 cap. 18. 2. Οἱ ἰππεῖς αὐτοῖς ἵπποις
 διεσπάρσαν. lib. vii. cap. 19. 3. Τοῖς
 μὲν ἑδούξε κατανύσαι τὰς ὀγκράδας αὐ-
 τοῖς ἀνδράσι. lib. viii. cap. 20. 5.
 Βρεττανὸι μὲν δὲ αὐτοῖς ἵπποις ἢ ἄρμα-
 σιν ἐρύον.

3 Ἀλλὰ ἐσήμεινε] Cantabr. ἀλλὰ
 ἐσήμ. Sed Interpres, & Anonymus
 De Incredib. cap. xi. ut Vulgata.

4 Στρατῆρ.] Cantabr. στρατῆρ.

5 καὶ

tibus, petrae sonum exceptum referebant, & cavitatas saltus longè majorum copiarum fremitum hostibus reddebat. Quare metu perterriti, se in fugam conjecerunt. Cùm igitur Pan hoc stratagemata usurparit, Echo Pani gratam & amicam esse fingimus : atque vanos nocturnosque terrores exercitum panicos appellamus.

χρησαν ὃ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖ-
λον τῆ νύκτος ἤχον πολλῶ
μείζονα δύναμειος τοῖς
πολεμίοις ἐνεποίησεν. οἱ μὲν
δὲ φόβῳ πλεῖστοι ἐφύ-
γον· ὃ δὲ Πανὸς τὰ στρατή-
γημα πρῶτον, τὴν Ἥχῳ
τῷ Πανὶ φίλῳ ἄδοσθαι,
ἢ καὶ τὰς κενὰς καὶ νυκτερινὰς
τῶν στρατομάτων φόβας
ἢ Πανὶ κληίζομεν.

Ἡ ῥα-

5 καὶ τὰς κενὰς, καὶ νυκτερινὰς] Uter-
que Codex: καὶ τὰς κενὰς. Sed Vul-
gata recte: proverbii enim locum
obinet. Diodorus lib. xx. αἱ μὲν δὲ
διωκταὶ ἀρπύγῃ τὸν ἐρημικὸν τέρ-
πον ἠτύχησαν, ἢ ἀπαλῶ θύσαν, καὶ τὴν
περιμίαν, τοῖς κενῶν τὰ πολέμια. Ci-
cero ad Atticum lib. v. Epist. 20.
seu enim dici quaedam panica, dici item
τὰ κενὰ τὰ πολέμια. Curtius lib. vii.
11. Ea res, sicut plerumque belli vana
inania, barbaros ad deditionem traxit.
Cantabrigiensis ultima quoque voci
addit articulum: τοῖς νυκτερινῶν. qua
in resape variatum in hoc Codice.

6 Πανὶ κληίζομεν] Lege πανικὰ κλ.
De Panico autem variis variis: sed quæ
Polyanus ait confirmantur Theonis
auctoritate in Aratum. Casaubonus.

Πανὶ κληίζομεν] Legit Casaubo-
nus: πανικὰ κληίζομεν. Abolita vi-
deri possent duæ postrema litera
& a ob similitudinem duarum se-
quentium κ λ. Alii: πάντῃ κληίζομεν.
Alii: πανικῶς. Sed eodem modo,
ut Vulgata, habent MSS. & ita
etiam legitur apud Anonymum De
Incredib. cap. xi. Πανὶ κληίζομεν.
Quare ut servetur constans tot Co-
dicum scriptura, nihil mutandum

censeo, sed vertendum, non Panicos
appellamus, sed, Pani tributimus,
vel nuncupamus, ut verit Samuel
Bochartus in Hierozoico P. II. lib.
vi. cap. 6. eodem scilicet modo,
quo paullo ante dixit: Τὰ δὲ Πανὸς
τὸ στρατήγημα πρῶτον, τὴν Ἥχῳ τῷ
Πανὶ φίλῳ ἄδοσθαι, eodem quoque
subjungit: καὶ νυκτερινὰς φόβας Πανὶ
κληίζομεν. ita ut indicet Polyanus
Panem esse auctorem illorum,
quemadmodum Dionysius Halicar-
nassensis lib. v. inquit: Περὶ τῶν
πρώτων καὶ μέγιστοι φυλακῇ ἐν τῇ
δρυμῇ, παρ' ὃν ἐστρατοπεδίασαντο, φω-
ρῇ τις ἠκούθη τοῖς δυνάμεισιν ἀμφοτέ-
ραις γερνύειν, ὡς δὲ ἀπαιτίας αὐτῆς ἀ-
κύνειν, εἴτε τὴν κατέχοντα τὸ τέμενος
ἤρῃ, εἴτε τὴν καλυμένην Φαῖναι. τὰ
τὰ γὰρ ἀνατιδέουσι τὰ δαίμονι Ρα-
μαῖοι τὰ πανικὰ, καὶ ὅσα φάσματα, ἃ
ὅτε ἀνείας ἰσχυρὰ μερᾶς εἰς ἑξῆς ἀν-
δράπων ἔχοντες, δαίμονα φέρονται, ἢ
φανταῖ δαίμονοι παρὰ τῆς τοῦ ἀ-
κύνειν, τὴν τὸ φασιν εἶναι τὴν δὲ τὸ ἔργον
& Pausanias in Phocicis: Ἐν δὲ τῇ
νυκτὶ φόβος σοῖσιν ἐμπλήθη πανικῶς.
Τὰ δὲ δὸτ' αἰτίας ἐδεμίας δαίμονα ἐν
τῇ τοῦ σοῖσιν γνῶσιν. Unde etiam Orpheus
Hymno in Panem de eo scribit: Φαν-
τασι

Ἡρακλῆς.

¶ Ἡρακλῆς ἐξελεῖν βελόνην ὅτι Πηλὶς τὸ Κενταύρων γένος, ¹ ἔμειν αὐτὸς ἄρξαι μάχης, ἀλλ' ² ἐκείνης ἐγκαλέσασθαι, ³ κατήγετο ὡς φέλω οἶνος δὲ ἀνθρωπίνης πίθον ἀνοίξας, αὐτὸς περὶ ὅσοι ἀμφ' αὐτὸν ἠρύσαντο ἠδ' ὄντο οἱ γείτονες Κένταυροι. καὶ συνδράμοντες ὅτι τὸ ἄντρον ἔφωλε τὸ οἶνον ἤρπαζον. ⁴ Ἡρακλῆς δ' ὡς ἀδίκῃ δρῶντας ἀμυνόμενος ⁵ τὰς ἐπ-

Hercules.

¶ Hercules cum è Pelio Centaurorum gentem excindere statuisset, sic ut tamen ipse non prior inciperet pugnam, sed illos provocaret, diversatus est apud Pholum : aperitque cado vini odorati, eum ipse cum suis custodivit. Id sentientes Centauri, concursum ad Pholi antrum fecerunt, vinumque rapuerunt. Ibi tum Hercules, quasi injuriam inferentibus, qui accurrerant, impetum in

ελ-

τασιῶν ἵππεσσι, φέλων ἑπαγλεβροτείων. & in fine:

Πανικὸν ἐπιέμπον οἶσεν ὅτι τέρμαται γαῖης.

Ovidius lib. II. Fastor.

Ipse Deus velox discurrere gaudet in altu (fugax.

Montibus; & subitas concitat illo uti legit illum locum Vir CL. J. Fred. Gronovius. Eum vide lib. IV. Observat. cap. 14. Non autem dissentit à Polyano Dionysius cum inquit terrores illos à Romanis tribui Fauno: Pan enim & Faunus unus est Deus. Vide eundem Bochartum in Geographia sacra. Panicorum quædam exempla vide apud Angelum Politianum Miscellaneor. Sylloge 28.

¹ Οὐ μὲν αὐτὸς ἄρξαι μάχης] Lege, ἄρξας. ut mox ἐγκαλέσμενος. nisi ἄρξαι & ἐγκαλέσας, quod in veteri codice erat annotatum. Sententia

erit hæc: Herculem ἄρξαι quidem & pugna initium facere noluisse: sed operam dedisse ut à Centauris provocaretur. Casaubonus.

² Ἐγκαλέσασθαι] Ita lego cum MSS. & sic quoque repperit in veteri codice Casaubonus. Vulgata: ἐγκαλέσμενος.

³ Κατήγετο ὡς φέλω] Constantinus meus Codex habuit λόφος hic, & mox λόφος, malè tamen utrumque, ac legendum φέλω & φέλος: quod ex historia liquet quæ est apud Diodorum, Apollodorum, alios. Casaubonus.

Κατήγετο ὡς φέλω] Ita legendum cum MSS. & Casaubono, pro Vulgato λόφος, uti & mox pro λόφος, φέλος.

⁴ Ἡρακλῆς δ' ὡς ἀδίκῃ δρῶντας] Canabatur. Ἡρακλῆς ὡς ἀδίκῃ δρῶντας.

⁵ Τὰς ἐπελθόντας ἀπέκλεινα κεῖναι] Cum MSS. pro αὐτὰς ἐπελθόντας. Florent. ἐκλεινα.

Ἡρακλῆς.

eos faciens, morte Centaurus affecit.

2 Hercules robur ac vires Erymanthii suis metuens, dolo belluam cepit. Cum enim hic in valle somnum caperet (erat autem vallis plena nivium) ille multos lapides desuper injiciebat. itaque sus excitatus exiliit, & furore atque indignatione præceps actus, in nivem incidit, ac submersus, impingensque capiebatur.

3 Hercules navi vectus ad Trojam, ipse quidem excessit, ut in terra pugnam faceret: gubernatoribus vero mandavit, ut naves in fluctus retraherent. Peditibus igitur Trojanis victoriam amittentibus, equites ad

ελθόντας ἀπέκτεινε Κενταύρους.

6 Ἡρακλῆς τὴν ἀλκὴν
ἔρρυμανθίᾳ σὺς φοβη-
θεὶς 7 δόλῳ τὴν θῆραν εἶλεν.
ὁ μὲν 8 ὑπὸ τῇ φάραγγι
ἀνείζετο, μετὰ δὲ χίοντι
πολλῆς ὡς ἡ φάραγγι. ὁ δὲ
λίθους πολλὰς ἀνῶθεν ἐπέ-
βαλεν. ὡς περ ἀγροαιθεὶς ὁ
σὺς, ἐξάλλετο. καὶ θυμῷ φε-
ρόμενος 9 τῇ χιόνι ἐμπεσὼν,
καταδυσόμενος τε καὶ περ-
παίων ἀλίσκεται.

Ἡρακλῆς πλοῦσας ἐ-
πὶ Τροίαν. αὐτὸς μὲν ἀπέ-
βη πεζομαχήσων, τοὺς δὲ
κυβερνήταις προσέταξε
τὰς ναῦς ἀνακωχάειν. οἱ
μὲν ἐν περὶ Τρώες ἡτῶν-
το. οἱ δὲ ἰππεῖς ἐπὶ τὰς
ναῦς ἔδραμον. 10 ὁ μὲν αἰ-
ρεῖται

6 Ἡρακλῆς] Huic narrationi ejusmodi præfigitur titulus in Cantabr. Περί τῆς Ἐρυμανθίᾳ σὺς, πῶς ἀπέκτεινεν περὶ Ἡρακλέους.

7 Δόλῳ τὴν θῆραν εἶλεν] Lege τὴν θῆραν εἶλεν. Legerem τὴν θῆραν ἀνείλεν. sed cepit Hercules aprum Erymanthium, non sustulit. paragege τὴν, familiaris est recentioribus Græcis, qui dum veteres auctores transcribunt, passim sui idiomatis vestigia nobis relinquunt. Casaub.

Τὸν θῆραν εἶλεν] Ita legendum cum

MSS. Interprete, & Casaubono, pro τὴν θῆραν εἶλεν, ut Vulgata, vel θῆραν ἀνείλεν, ut notatum in ejusdem margine.

8 ὑπὸ τῇ φάραγγι] Cantabr. ὑπὸ τῆς φάραγγος.

9 Καταδυσόμενος τε καὶ περπαίων ἀν.] Ita restituiimus cum MSS. pro vulgato, περπαίων. Minus recte iidem Codices utramque copulam de-
lent.

10 Οὐ μὲν αἰρεῖται τὰ σάφη σα-
λάθηλα ἀνὰ θαλάσσης] Cum MSS.

B

& ἴσο

ρᾶσι τὰ σκάφη σαλδύοντα
ἄνω θαλάσσης· Ἡρακλῆς
ᾧ διαξας ἔκτεινε πάντας
ὧδ' αὖ τὴν ἡύονα, φάγειν
ὅσιν ἔχοντας ἀπὸ θαλάτ-
της.

Ἡρακλῆς ἐν Ἰνδικῇ θυ-
γατέρα ἐπιήσατο, ¹¹ ἣν
ἐκάλεσε Πανδαίην. τῷ τῇ
νέμας μοῖραν τῇ Ἰνδικῇς
πρὸς μεσημβρίαν καθήκε-
σαν εἰς θάλασσαν, δένει-
με τὰς δὲ χορδὰς εἰς κώ-
μας τξξ, πρὸς αἷας καὶ
ἐκάστῃ ἡμέρᾳ μίαν κώ-
μην ἀναφέρειν τῷ βασι-
λειον φόρον, ¹² ἵνα τὰς μὲν
διδόντας ἔχοι συμμαχίας

naves cursum incitarunt
non tamen capere navi-
gia supra mare fluctuan-
tia potuerunt. Eos Her-
cules insecutus ad unum
omnes trucidavit in lito-
re, cum fugiendi per ma-
re non esset potestas.

4 Hercules in India fili-
am adoptavit, cui nomen
indidit Pandamen. Eam
honoris causa donavit ea
parte Indiæ, quæ ad me-
ridiem vergit in mare,
subditosque distribuit in
trecentos sexaginta quin-
que pagos, quotidie u-
ni duntaxat pago regium
tributum ferre imperans:
ut, qui tum non pende-

ἢ βα-

& Interprete, pro ἐσάδων γὰρ ἄνω
θαλ.

11 Ἡ ἐκάλεσε Πανδαίην] Ita le-
gendum, non Πανδαίην, ut Vulga-
ta, nec non MSS. Pandailu enim
Herculis filiam ex Megalthe vocat
Arrianus in Indicis, & regionem
ex ejus nomine Πανδαίην quoque
dictam idem auctor est, hisce verbis:
Τὴν σκεδὴν ᾧ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλῆος ἡν
ἐοίρει, Μεγαθένης λέγει ὅτι ὁμῶς τῷ
Θηβαίῳ Ἡρακλεῖ, ὡς αὐτοῖς Ἰνδοὶ ἀ-
πὸ γένους, καὶ τῷ τῷ ἀρσενος μὲν παῖδας
πολλὰς καὶ ἄλλας γυναικας ἐν τῇ Ἰνδῇ γῇ
(πολλὰς γὰρ δὲ γυναικας ἐς γαμον ἐλ-
θεῖν καὶ πάντων τῶν Ἡρακλῆος) θυγατέρα
ᾧ μενοειμένην ἔνεμα ᾧ τῇ τῇ
Πανδαίην. καὶ ἡ γυνὴ ἵνα τῇ γῇ, καὶ
ἡ τῇ τῇ ἐπέτρεψεν αὐτῇ ἀρχεῖν Ἡρα-
κλῆος, Πανδαίην, τῇ πεισθεῖς ἰπποκρίτων,

& quæ sequuntur. Solinus capite
vii. Pandæa gens a feminis regitur, cui
reginam primam assignant Herculi fi-
liam, ad quem locum videndus Sal-
malius.

12 ἵνα ὅσων μὴ δόντας ἔχοι συμ-
] Ita legit etiam Interpres in suis li-
bris: quæ si est verâ lectio, δόντας
posuit pro δὲ ναὶ ὀρεῖλοντας. Non puto
malum ita legere, ἵνα ὅσων μὴ δόντας
ἔχοι συμμαχίας ἢ βασιλεύσας, καὶ
καὶ γὰρ ὅσων μὴ δόντας ὀρεῖλοντας, hoc
est, ut regina posset eorum qui jam de-
disserant auxilio uti adversus eos qui dari
deberent: si quis videlicet moras ne-
ctere, aut tergiversari veller. Casu-
bonius.

Τὰς μὴ δίδοντας] Ita rescriptum cum
Florent. & Interprete pro μὴ δόντας
quod erat in Vulgata.

Κατα-

rent, eorum auxilium ad reliquos cogendos regina paratum haberet.

5 Hercules bellum adversus Minyas gerens (erant autem Minyæ ad equestres pugnas in planicie obeundas exercitissimi:) conferre manus non audens, fluvium immisit. is fluvius erat Cephissus, qui duos montes Parnassum & Hedylium terminat: Bœotiam

ἡ βασιλεύουσι, κατὰ νοῦ-
σαι αἰεὶ τὰς δέναι ὀφείλον-
τας.

Ἡ Ἑρμῆς Μινύαις πο-
λεμῶν ἦσαν ἡ ἵππομα-
χεῖν ἐν τῷ πεδίῳ οἱ Μινύαι
δεινοί· μάχῃ σιναΐσαι
μηδάρων, ποταμὸν ἐπαφ-
ήκεν. 14. ὡς ἡ ὁ ποταμὸς
Κηφισὸς ὀρίζων ὄρη δύο,
Παρνασσὸν, καὶ Ἡδύλιον.
15. τέμνων ἡ μέσῳ τῷ
Βοιωτίᾳ 16. πρὶν ἐκβαλ-
λεῖν

13 Κατανοῶσαι αἰεὶ τῶν δέναι ὀφείλ.]
A' ex Florent. supplevimus; ve-
rum quid fiet de κατανοῶσαι; quod ad
sensum recte quidem legit κατανα-
λέξασαι Casaubonus; sed longum
nimis abit a Vulgata. Lege cum Vi-
tio Cl. Jacobo Gronovio: καταπο-
νῶσαι.

14 Ἡν ἡ ποταμὸς Κηφισὸς ὀρίζων
ὄρη δύο, Παρνασσὸν καὶ Ἡδύλιον.] Ait
Cephissum medium fluere inter duos
montes, Parnassum & Hedylium.
Qui potest verò? Parnassus Phocidis
est montis, Aedylius Bœotia. Quo-
modo ergo duos istos montes Ce-
phissus interfuit? Porro Hedylii
montis meminit & Plinius. Hic e-
nim est quem ille Hadylisum vocat
libro iv. capite 7. vitio, ut opinor,
scribarum, quum sit legendum, Ha-
dylius, vel Hadylsus. Suidas: Ἡδύ-
λειον, ὅπου ὅτι ἐν Βοιωτίᾳ. Pro
ἐκβάλλειν Cod. ἐμβαλ. Casaubonus.

15 Τέμνων ἡ μέσῳ.] Florent. τε-
μνῶν μέσῳ.

16 Πρὶν ἐκβαλῆν.] Retinenda
hæc lectio, neque opus ut mutetur
in ἐκβάλλειν ut in codicibus invenit,

& in margine Vulgatæ notavit Ca-
saubonus: ἐκβάλλειν enim dicitur de
fluviiis, cum in mare erumpunt, &
ἐκβολαὶ de fluviorum ostiis. Eusta-
thius ad Odyss. A' ἐκβάλλει ἡ ποταμὸς
εἰς θάλασσαν, ἦγεν ἐξ αἰῶν καὶ ἀπορόντων
τῶν ὅν κατασφύσσειν. Et ad Iliad.
P. τὸ ὅ ποταμὸς δὲ δάκε τοῖς ὕδασι
ἐννοῶν καὶ ἐκβολαὶ λέγειν ποταμῶν καὶ
ἐκβαλῆναι: τὸ ὅ ποταμὸς ἐν ἐκ-
βάλλειν. & alio loco ad eundem li-
brum: λέγονται ἡ ἐκβολαὶ ποταμῶν
καὶ ποταμῶν ἐκβαλῆναι ἡ ἐκβαλῆναι ἐν-
νοῶν. ἄλλως γὰρ εἰς θάλασσαν εἰσβαλῆναι
καὶ εἰς θάλασσαν εἰσβαλῆναι. & ad
Iliad. A. ὡς ἡ ὁ ποταμὸς λέγειν εἰσβαλῆ-
ναι ποταμὸν, καὶ εἰς θάλασσαν ποταμὸν
εἰ καὶ οἱ μετ' ὅμοιον ἐκβολαὶ τε λέγεται
ποταμῶν. καὶ ἐκβάλλειν ποταμὸς εἰς θά-
λασσαν. ὁ τινὲς δὲ τῷ ἀπερὸν λέγειν.
Vide præterea loca, quæ citat Bu-
dæus. ἐκβάλλειν dicitur respectu flu-
vii: ἐκβάλλειν respectu maris. Simi-
liter Tacitus lib. xi. Histor. cap. 6.
Ad Gallicam ripam latius & placidior
adfluens (Rhenus scil.) verso cognomen-
to, Vahalem accolæ dicunt: mox id quo-
que vocabulum mutat Mosæ flumine, e-

λεν εἰς θάλασσαν ¹⁷ ἐμ-
πίπτων μεγάλῳ χάσματι,
ἀφανὴς γίνεται. ¹⁸ τὸ δὲ τὸ ὃ
τὸ χάσμα ὁ Ἡρακλῆς πε-
τρῶν μεγάλων περικλείσας
δοσρέφει τὸ ποταμὸν εἰς τὸ
πεδῖον, ἔνθα Μινύαι κα-
σιπάζοντο. καὶ δὴ τὸ πεδῖον
λιμνάζει. τῶν Μινύαις
ὡς ἀγρεῖον τὸ ἵππικόν. Ἡ-
ρακλῆς κρατήσας δοσρε-
φίζει τὸ χάσμα, καὶ ὁ Κηφισ-
σὸς ὅππῃ τὴν ἀρχαίαν ἰδὼν
ἐπανέρχεται.

iusque immenso ere eundem in Oceanum
effunditur. & lib. v. Histor. cap. 23.
Spatium velut aquoris electum, quo Mo-
sa fluminis os amnem Rhenum Oceano ad-
fundit. uti corrigit hunc locum Vir
CL. Theodorus Ryckius.

¹⁷ Ἐμπίπτον μεγάλῳ χάσματι ἀ-
φανὴς γίνεται] Cephisus postquam ἐ
Copaide lacu est egressus prope ipsas
Copas terram subit, & subterraneo
meatu triginta stadia emensus, e-
mergit rursus ad Larymnam Locridis
oppidum, eo loco qui appellatur
Anchoë: inde ad mare vicinum pro-
perat. Fuit verò & aliud χάσμα prope
Orchomenum, quæ erat Minya-
rum sedes, quo hauriebatur fluvius
Melas, quem hiatum nescio an cre-
dendus sit Hercules obturasse, ut
Minyas perderet: potius quàm il-
lum priorem, qui infra Copaidem
lacum fuit, paullo remotior ab Or-
chomeno. Diodorus Siculus id non
obscure suadet, dum rem narrat,
his verbis, εἰ ὅτῃ Βοιωτῇ (loquitur

vero mediam discludens,
antequam se in mare ex-
oneret, in vastum hiatum
excurrans evanescit.
Eum hiatum Hercules
magnis lapidibus ob-
struens, flumen in cam-
pum avertit, ubi Minyx
equitabant. Verum sta-
gnante campo, Minyis
inutilis erat equitatus.
Hercules parta victoria
rursus aperit hiatum, &
Cephisus ad pristinam
viam revertitur.

[CAP. IV.]

de Hercule) πύλατιον, ἐμορῶζας τὸ
ἀπὸ τῆς Μινύαιον Ὀρχομήνων ῥείθρον, ἐ-
πίπτεσι λιμνάζειν τὸ χωρὸν καὶ φθαμένη
τὰ κατ' αὐτὴν ἀπαντα. Nam ῥείθρον
illud, sive meatus quem esse ais ἀπὸ
τῆς Μινύαιον Ὀρχομήνων, non alius esse
videtur quàm is quem Melas ingre-
ditur. Sanè si eum hiatum, qui Ce-
phissum absorbet, obstruxit Hercu-
les, non Orchomenus tantum, sed
totus ille Bœotix tractus Copaidi la-
cui vicinus inundari & diluvio perdi
potuit. Porro ex Diodori verbis,
quæ modo retulimus, gravia men-
da, quæ in editis codicibus reperiu-
tur, sustulimus. Ita enim vulgo le-
gitur, ἐμορῶζας τὸ ἀπὸ τῆς Μινύαιον
ῥείθρον. itemque sic ἐμφ. τὸ ἀπὸ τῆς Μινύαιον
ῥείθρον. Nos ex duabus
corruptissimis lectionibus veram nul-
lo negotio divinavimus, addicenti-
bus omnibus Geographis. Casaubo-
nus.

¹⁸ Τὸ δὲ τὸ ὃ τὸ χάσμα] Addita pat-
ticula cum MSS.

Theseus.

Θησεύς.

¶ Theseus in pugnis anteriores capitis crines abradere solebat, præparans se, ne quis eum apprehendere ac tenere posset. Post Theseum ab omnibus Græcis ea radendi consuetudo servata est, quam rasuram Theseidem appellabant. Imitantur hanc rasuram præ cæteris Græcis A-

¶ ὁ Θησεύς ἐν ταῖς μάχαις² τὰ προῶθεν τῆ κεφαλῆς ἀπεκείρατο, ἵνα τριχῶν πλὴν ἀντίληψιν ἀφαιρέσῃ. ³ μὲν ὁ Θησεύς, ὅσοι Ἕλληνες ἔτιως ἐκείροντο, ἢ κερά, ὁ Θησεύς ἐκλήζετο. ζήλοισι πλὴν κεράν ⁴ μάλιστ' ὃ Ἕλλένων Ἀβαντες. ⁵ μαρτυρεῖ ἄδων Ὀμηρ.

- Ἀβαν-

i Θησεύς ἐν ταῖς μάχαις] Imo Delphis. Ad Plutarchum in Theseo. Casaubonus.

2 Τὸ προῶθεν τῆ κεφαλῆς] Ita correximus ex MSS. Vulgata: τὰ προῶτα τῆ κεφαλῆς. Lectionem nostram firmat Plutarchus in Theseo: Ἔθες ὃ ὄντο ἐπὶ τότε ὅτ' μεταβαίνοντες ἐκ παιδῶν, ἐλθόντες εἰς Δελφούς ἀπαρχέσθαι τῶν προῶ τῆ κόμης, ἤλθε μὲν εἰς Δελφούς ὁ Θησεύς, καὶ τόπον αὐτῷ αὐτῆς ὁ Θησεύς ἐπὶ νυνὸν ἀνέσθαι λέγουσιν. ἐκείρατο ὃ τῆ κεφαλῆς τὰ προῶθεν μόνον, ὥσπερ Ὀμηρ. ἐφ' ὃν Ἀβαντας καὶ πᾶσι τῶν κερά: τὸ γὰρ ὅτι Θησεύς ἀνομάσθη δι' ἐκείνον. οἱ ὃ Ἀβαντες ἐκείραντο προῶται τῆ προῶτον τῶν. & paullo post eandem cum Polyano causam addit: ὅπως ἐν μὴ παρέχοντες ἐν τῇ περὶ τὸν ἀντίληψιν τοῖς πολεμίοις ἀπεκείραντο. Eustathius ad Iliad. B. postquam narravit Græcos comam alere, præterquam in luctu & ætate virili, quæ se radabant, crinesque suos Apollini sacrabant, similiter (nisi quod in Delo factum refert) ait: Λέγεται ὃ τῆς κόμης τῆς τριπύρας πλοκάμης κατὰ τὸν Θησεύς κεράσθαι γὰρ φασὶ τὴν προῶ τὴν κόμην εἰς. Δῆλον ἀνέσθαι τῶν

Ἀβαντων. εἰ δὲ πᾶσι τῶν Ἑλλένων ἐκείραντο κερακομόωντες, παρεσημασμένον αὐτὸς ἢ ἰστορεῖν, καὶ ἐν τῷ ὅτι ὁ Θησεύς τὸν ἀνδρα ἀνόμασε, κεράτας αὐτὸς ὀνομαζέσθαι λέγουσα. ὅτ' ὃ ἀντιθέτως. Denique Strabo, postquam multa de etymologia Cuvetum retulit, sic ait lib. x. Ἀρχαῖα καὶ ὃ Ἐυβοῦς φησὶ ὅτι Κεράτας ἐκ Χαλκίδος σιωποῦσθαι σιωπῶντος ὃ πρὸ τῆς Ἀθλάντης πεδίου πολέμους, ἐπεὶ οἱ πολέμοι τῆς κόμης ἀντιθέτως τῆς ἐκείραντο, καὶ αὐτὸς κατέσταν, ὅπως ἐκ κομῶντας ἤλθε, τὰ δὲ ἐκείραντο κεράτας, διὸ καὶ Κεράτας ὡς τῆς κεράς ἐκείραντο. Vide præterea Casaubonum ad Athenæum lib. xi. cap. 13.

3 Μετὰ ὃ Θησεύς, ὅσοι Ἕλληνες] Imo ante Theseum. Plutarchus, οἱ ὃ Ἀβαντες ἐκείραντο προῶται τῆ προῶτον τῶν. Et Curetas inde eos fuisse appellatos quorundam veterum opinio fuit, ut refert Geographus In decimo. Notum est Homeri carmen in Boeotia, τὸ δὲ αὐτῶν Ἀβαντες ἐπὶ νυνὸν ἀνέσθαι κομῶντες. Casaubonus.

4 Μάλιστ' ὃ Ἑλλένων] Pro ὃ Cantabr. δὴ.

5 Μαρτυρεῖ ἄδων Ὀμηρ.] Flo-

— Αβαντες ὁπιδεν κο-
μόωντες.

bantes. Quod etiam Ho-
merus testatur,

Abantes à tergo comati.

[CAP. V.]

Δημοφῶν.

Demophon.

¶ Δημοφῶν ὡς Διο-
μήδης τὸ Παλλάδιον πα-
ρακαταθήκην λαβὼν ἐφύ-
λαξεν Ἀγαμέμνονι ἀπ-
αιτῶντι, τὸ μὲν ἀληθι-
νὸν ἔδωκεν ἄνδρι Ἀθηναίῳ,
καλεσμένῳ Βυζύγῃ, κομι-
ζειν Ἀθήνας. ἴσον δὲ ὅ-
μοιον ἄλλο κατασκευάσας
ἔχεν ὑπὲρ σκηνῆς. Ἀγασ-
μέμνο-

¶ Demophon ab A-
theniensibus acceptum
depositi loco Palladium
custodiebat Agamemno-
ne repetente: ac verum
quidem tradidit civi cui-
dam Atheniensi, nomine
Rhuzyga, Athenas depor-
tandum. At æquale & si-
mile aliud factum in ta-
bernaculo habuit. Aga-

μέμνο-

ient. μαρτυρεῖ Ὁμήρῳ, ἄδον. Le-
ge, μαρτυρεῖ Ὁμήρῳ, ἄδον. Locus
Homeri est Iliad. B. ad quem locum
eadem, quæ ex Strabone retulimus,
commentatur Eustathius, nisi quod
apud hunc pro Ἀλλάντι πεδίῳ, quod
est apud Strabonem, aliquoties le-
gatur Ἀλλαντί πεδίῳ, qua forma et-
iam occurrit apud Callimachum,
Hymno in Delum:

— κείθεν δὲ Ἀλλάντιον Αἰγύπτου
Εἰς Ἀζαδὸν πεδίον Ἀλλάντιον.

ad quem locum Scholiastes: ἐν Εὐ-
βοίᾳ πεδίον Ἀλλάντιον, ὑπὸ Ἀλλαντί-
ου βασιλέως. Idem quoque Eustathius
ad Iliad. Y. ἐπὶ δὲ ἐν τῷ λὼ τὸ θέρω πα-
ρῆκται τὸ λαλαῖω, δηλονότι. ὅτι αὐτὸ
ἴσως ὁ Λίλας, ὃ ὁ Βυζύγῃ τὸ Ἀλλάν-
τιον. Atque ita etiam dicitur Hely-
chio, voce Ἀλλάντιον, Homerus ta-
men Hymno in Apollinem vocat uti
Strabo:

Σπῆς δὲ ὑπὲρ Ἀλλάντιον πεδίον τὸ πῖ
ἔχῃ δὲ θυμῷ.

ut & Plutarchus Convivio septem
sapientum, & Alianus lib. vi. Var. Hi-
stor. cap. i. ἐν τῷ Ἀλλάντιον ὀνομα-
σμένο τόπῳ. Ita ut dictum videatur
Ἀλλαντιον, sive Λίλαντιον, πεδίον, Ἀ-
λλαντιον & Ἀλλαντιον.

Cap. V. 1. Ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ καλε-
μένῳ Βυζύγῃ] Sic legendum, non
Βυζύγῃ. Nam Buzygen ἦρξα Ἀπὸ
κὼν alii quoque commemorant. Ca-
saubonus.

Βυζύγῃ] Helychius: Βυζύγῃς, ἦ-
ρξας Ἀπὸ τοῦ, ὃ παρὰ τοῦ βῆς ἐπὶ ἀρβύ-
ζου, ἐκείθεν τὸ Εἰς τὴν ἰδέαν. (sic
enim distinguendum). Idem quo-
que Eustathius ad Iliad. Z. & Plinius
lib. vii. cap. 57. Aufonius Epist. 22.

Hoc si impetratum minus abs te acce-
pero,

Prior colere, quam Ceres.

Triptolemon olim, sive Epimenidem vo-
cant,

Aut Bulianum Buzygem.

memnone verò cum magna manu adventante repugnabat, ut omnino opinionem hostibus faceret se pro vero pugnare. Multis autem vulneratis, Demophontis milites cesserunt. Agamemnon fictum Palladium rapuit, & deceptus abcessit.

μέμνονος ἧ σὺ πολλῇ χειρὶ ἐπελθόντων, ἀπεμάχετο ² ὑπὲρ μακρόν, δόξαν ἐμποίων ὡς ὑπὲρ ἑαλῆθιν ³ περικινδυνεύοι, πολλῶν ἧ γρομύων τραυματιῶν, οἱ μὲν ἀμφὶ Δημοφῶντι, ὑπᾶξαν. Ἀγαμέμνων ἧ λαβὼν τὸ ψεῦδος πεποιημένον Παλλᾶδιον, ἐξαπατηθεὶς ὤχετο.

[C A P. VI.]

Cresphontes.

Κρεσφόντης.

¶ Cresphontes & Temenus, atque Aristodemi filii cum Peloponnesum partirentur, visum est in tres partes regionem distribuere, in Spartam, Argos, Messenam. Cresphontes Messenam obtinere cupiens, sententiam pronunciat, Cui prima fors ceciderit, & cui secunda, Spartam accipiat, aut Argos: Messe-

¶ Κρεσφόντης, καὶ Τημένιος, καὶ οἱ Ἀριστόδημος παῖδες, τὴν Πελοπόννησον ἐνέμοντο. ἔδοξε τριχῇ νῆμα καὶ χώρῃ, Σπάρτῃ, Ἀργεῖ, καὶ Μεσσηνίᾳ. Κρεσφόντης Βαλάρῃ καὶ Μεσσηνίᾳ ὡς δέξιστος κρατήσας, γνώμῃ ἀγορεύει· λαχὼν ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος ἐλέσθω Σπάρτῃ, ἡ Ἀργεὶς Μεσσηνίᾳ δὲ ἔστω ἡ τρί-

² Ἐπὶ μακρόν] Junximus τῷ, ἀπέμαχετο, posito commate post μακρόν. & vertimus: diu repugnabat. Interpres vero junxit cum sequentibus.

³ Περικινδυνεύοι] Cum MSS. pro vulgato, περικινδυνεύει.

Cap. VI. 1 Μεσσηνίᾳ] Cantabr.

hic & alibi unico tantum σ scribit Μεσσηνίᾳ. Utrumque recte. Stephanus: Μεσσηνίᾳ καὶ χώρῃ, καὶ πόλιν. Στραβῶν δὲ γράει· χώρα ἧ Μεσσηνίας, καὶ Μεσσηνίας κατ' ἀποκοπὴν, ἢ Μεσσηνίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ, ὡς πῖτες. Eustathius addidit Dionysium: Μεσσηνίᾳ καὶ τῇ παλαιᾷ Ἀργεὶς δύο σ.

ἔτρετ' ἐπέδοσαν, ἢ τὰς
κλήρας καθήσαν. ² οἱ μὲν
ἐν λίθῃ λεικῆς, εἰς κάλ-
πιν ὕδαρ ἔχουσιν. ³ Κρε-
σφόντης ὃ βώλῃ λεικῆς
ὁμοίας λίθῳ. ἢ μὲν δὲ βώ-
λος αὐτίκα ⁴ ἐτήκετο. οἱ ὃ τ'
λίθῃ κλήροι προελθόντες,
ἔδωκαν Ἀργῷ Τηλέφῳ,
Σπάρτῃ πῖς Ἀριστοδήμου
παισί. Κρεσφόντης Μεσ-
σολίῳ τέχνῃ λαβὼν, τύ-
χῃ λαβὼν ἔδοξεν.

na tertii esto. Paruerunt
ac sortes demiserunt. Il-
li quidem calculum al-
bum in urnam plenam a-
qua, Cresphontes vero
glebam albam similem la-
pidi. Gleba igitur sta-
tim liquefiebat. Lapidis
vero sortes prodeuntes,
dederunt Argos Teme-
no, Spartam Aristode-
mi filiis. Cresphontes do-
lo fortitus, Messenam per
fortunam accepisse visus
est.

[C A P. VII.]

Κύψελος.

Cypselus.

¶ ¹ Κύψελος Ἀρκα-
θίας ἦρχεν. Ηρακλείδα
ἐραδύουσιν ἐπ' Ἀρκάδας·
ἔρησμός τε, ² ξένια παρ'

¶ Cypselus Arcadiæ im-
perabat. Heraclidæ fa-
ciunt expeditionem con-
tra Arcadas. Oraculum

Α' ρ-

² Οἱ μὲν ἐν λίθῃ λεικῆς] Aliter
Pausanias, quem vide. Casaubonus.

³ Κρεσφόντης Μεσολίῳ τέχνῃ λα-
βὼν τύχῃ λαβὼν ἔδοξεν] Codices In-
terpretis τέχνῃ λαβὼν habuerunt. Ma-
lim vero, si mei iudicii res sit, τέχνῃ
λαβὼν, τύχῃ λαβὼν ἔδοξεν. Idem.

⁴ Αὐτίκα ἐτήκετο] Cantabr. ἐτέ-
τηκετο. Pausanias in eadem historia:
κατέτινκετο.

Cap. VII. 1 Κύψελος Ἀρκαθίας ἦ-
ρχεν] Ita semper in meo codice scri-
ptum fuit. sed Κύψελος unico λ Pau-
saniz & aliis hic dicitur. Casaubonus.

Κύψελος] Unico λ cum Cantabr.
Vulgata λ geminat. Sed uti rescripsi,

legitur lib. v. 31. Ita quoque pro
Μύσκελος, Μύσκελος in Ovidio lib.
xv. Metam. restituit CL. Heinsius:
Nam fuit Argolico generatus Alemonē
quidam

Myselus, illius Dū acceptissimis aui.
ubi consule Notas.

² ξένια παρ' Ἀρκ.] Ita rescripti
pro vulgato ξένια, assentiente Ca-
saubono, & Interprete paullo post
lego: ὅτι ξένια σὺν Ἡρ. ἐλάλη, (ut &
apud Xenophontem legitur in mar-
gine lib. vi. Ελλην. ἔτε γὰρ ὅτι ξένια ἃ
ἡρώκα ἐνέδουσιν.) ad dona hospitalia
accipienda invitabat. Oraculo enim
moniti erant Heraclidæ ne dona ho-
spitalia

prodierat, caverent ne, donis hospitalibus acceptis ab Arcadibus, foedus icerent. Cypselus æstatis tempore mandavit agricolis, ut fructibus demessis, & ad viam positis, discederent. Milites Heraclidarum libenter fructus accipiebant, iisque utebantur. Cypselus obviam prodians ad hospitium Heraclidas vocabat. Illis vero recordatione vaticinii honorem recusantibus: Atqui, inquit, prior vester exercitus à nobis pro xeniis fructus habet. Ita sapientia Cypseli effectum est, ut Heraclidæ foedus cum Arcadibus facerent.

Ἀρκάδων ἑὶ λαΐβοιεν, ἀνένδεον. Κύψελος ὥρα θέρους προσέταξε τοῖς γεωργοῖς τὴν ὀπώραν ἀφελόντας, ἣ ὡς οἱ τὴν ὁδὸν πίνοντας ἀναχωρεῖν· οἱ στραπῶται τῶν Ἡρακλειδῶν ἄσμενοι ταῖς ὀπώραις ἐχρήσαντο. Κύψελος ἀπαντήσας ὅππῃ ξένια τὰς Ἡρακλίδας ἐκάλε· τῷ μνημῆτι μαιτεῖς, τὴν τιμὴν ἀπαθαρμόων· ἣ μὲν, ἔφη, φθάνουσι ὑμῶν ἡ σρατία, ξένια παρ' ἡμῶν τὴν ὀπώραν ἔχεν. ἔτιως ἄρα Ἡρακλίδαι τῇ τῷ Κυψέλῳ σοφίᾳ, πρὸς Ἀρκάδας ἐσείσαντο.

[CAP.

pitulia ab Arcadibus acciperent, quare Cypselus eos ad ea invitabat, illi contra sibi ab iis cavebant, & intellecto exercitum jam illa accepisse, foedus cum iis percutiebant.

3 Εἰ λαΐβοιεν] Cantabr. in margine scriptum habebat: *forte eis.*

4 Ἀφελόντας, ἣ ὡς οἱ τὴν ὁδὸν πίνοντας] Uterque Codex: ἀφελόντας, πίνοντας ὡς οἱ τὴν ὁδὸν. quomodo etiam commode legi potest.

5 Οἱ σραπῶται, τῶν Ἡρακλειδῶν ἄσμενοι τῶν ὀπώραις ἐχρήσαντο] Vocem ἄσμενοι cum MSS. & Interprete supplevimus.

6 Ἐπὶ ξένια τοῦ Ἡρακλίδας ἐκάλε] *Malim ὅππῃ ξένια: nam ὅππῃ ξένια καλεῖν potius dici solet. Erunt qui malint ὅππῃ ξένια. ut apud Xenoph. Ἑλλην. lib. sexto, ἐπὶ ὅππῃ ξένια τὰ κήρυκα ἐδίδξαντο. Mihi vero differre longe significatione videntur voces ξένια & ξένια. Itaque in eo Xenophontis loco ac similibus legi malim ὅππῃ ξένια aut ὅππῃ ξένια. Suspicio etiam paulo ante legendum ξένια παρ' Ἀρκάδων εἰ λαΐβοιεν, ut in fine recte legitur. Casaubonus.*

7 ἔχεν] Cantabr. ἔχειν. Pro ξένια Casaubonus hoc loco in margine Vulgatæ notaverat ξένια. sed bene le habet locus.

Ἀλνῆς.

Hernes.

¶ Ἰ Ἀλνῆς βασιλὸς
 Ἀρχάδων, Τεγέαν προ-
 θέντων Λακεδαιμονίων,
 ὅσοι μὲν ἐν ἀκμῇ καὶ κερυ-
 φῆς ἐπεμφε τὴν πολέμιον,
 νυκτὶ μέσῃ κελεύσας ὀπι-
 θεῖσθαι. ὅσοι δὲ γέροντες καὶ
 παῖδες, τὰς τῶν ἐκείλων
 πρὸς τὴν πόλεως τὴν ἰσχυρὰν
 φυλάττειν, πῦρ
 ἀνακαῶσαι μέγιστον. ² οἱ
 πόλεμοι πρὸς τὴν ἑπὶ πυρὸς
 ὄψιν ἐκπλαγῆς, ἐς τὰ
 τοῦ ἀπεσκόπεν. οἱ δὲ καὶ κερυ-
 φῆς ⁴ ἐμπεσόντες, τὰς
 πλείους αὐτῶν διέφθει-
 ραν, πολλὰς δὲ ζώοντων
 πέποιθεν. καὶ τὸ λόγιον
 ἐτελεύτησε.

cerunt. Et oraculum finem habuit:

Δώσω

1 Ἀλνῆς] Codex uterque Ἑλληνος,
 & sic quoque Interpres. Sed nullus
 neque Ἑλληνος, neque Ἀλνῆς in Arca-
 dum regum catalogo, quem diligen-
 ter exhibet Pausanias, occurrit. Le-
 gendum forte: Ἀλνῆς. Hic inter Arca-
 dia reges Pausania recensetur in Arca-
 dicis: Μετὰ δὲ Αἰπυτον ἔχον Ἀλνῆς ἢ
 ἀρχαῖος. & mox: Ἀλνῆς δὲ πρὸς τὸν (γέ-
 νος δὲ Ἀρχαῖος) ὁ Ἀλνῆς δὲ.
 Ἀλνῆς δὲ τῇ Ἀλνῇ τῇ Ἀλνῇ τὸ ἴσον
 ἀκούσμεν ἐν Τεγέᾳ τὸ ἀρχαῖον, καὶ

διὰ κατεσθῆσαν αὐτῶν ἡ βασιλεία.
 & quae sequuntur de eo memoratu
 digna.

2 Οἱ πόλεμοι] Absque adversari-
 va cum MSS. & Interprete.

3 Ἐς τὸ τοῦ ἀπεσκόπεν] Cum MSS.
 nisi quod Cantabr. ἐν τῷ φ. Vulgata,
 ἐσκόπεν.

4 Ἐμπεσόντες] Florent. ἐμπεσόν-
 τες. sed Vulgata recte. Eustathius ad I.
 liad. Φ. Ἐστὶ δὲ ὅτε, καὶ οἱ νεώτεροι ἐμπε-
 πτεν λέγονται, ἄγχι βιβαίως ἐπικεισθῆναι.

5 Ποτ

*Dabo tibi Tegeam multi-
strepis saltationibus aptam.*

Δώσω σοι Τεγέλιον πο-
σίσικρον ὀρχήσουσαν.

[C A P. I X.]

Temenus.

¶ Temenus cum cæ-
teris Heraclidis Rheium
capere volens, misit Lo-
cros transfugas, qui Pe-
loponnesiis nunciarent,
illos in Naupacto clam
naves habere, & præ se
ferre quidem navigatio-
nem ad Rheium, verum
expeditionem eos in Isth-
mum suscepisse. Creden-
tes id Peloponnesii, ad
Isthmum copias traduxe-
runt. Temenus nullo ne-
gocio cum suis Rheium
occupavit.

Τήμενος.

¶ Τήμενος μὲν τ' ἄλ-
λων Ἡρακλειδῶν εἰς τὸ
ῥίον περαιῶντα βεβόλε-
ντο, ἐπεμψε Λοκρὺς αὐ-
τομόλους, Πελοποννησίοις
ἀγγέλλοντες, ὅτι ναυλοχῶ-
σιν ἐν Ναυπάκτῳ, τὸ δο-
κᾶν ὅτι τὸ ῥίον πλεῖστοι
ἄνθρωποι. ἑρμὴ δὲ ἐστὶν αὐτοῖς
χωρεῖν ὅτι τ' ἰσθμόν. πει-
σθέντες οἱ Πελοποννήσιοι
μετῆλθον ὅτι τ' ἰσθμόν.
οἱ μὲν ἀμφὶ Τήμενον ἐμεθ'
ἡσυχίας τὸ ῥίον κατέσχον.

[C A P.]

5 Ποσίσικρον] Ita reposuimus
pro vulgato, ποσὶ κρότον. Integrum
oraculum extat apud Herodotum lib.
1. cap. 66. quod male interpretati
Lacedæmonii, illato Tegeatibus bello,
superati sunt. Illius oraculi hæc
sunt verba :

Ἀρκάδιον μ' αἰτεῖς; μή γὰρ μ' αἰτεῖς
ἐπὶ δώσω.

Πολλοὶ ἐν Ἀρκადίᾳ βυλανηγάροι ἀν-
δρες ἔασι.

Οἱ σ' ἀποκλύσεσιν. ἐγὼ δ' ἐπὶ τι ἔπι
μελίεσθαι.

Δώσω σοι Τεγέλιον ποσίσικρον ὀρχήσου-
σαν,

καὶ καλὸν πεδίον χοίρων ἀμειβήσου-
σαν.

Cap. IX. 1 ῥίον] Cantabr. ῥεῖον.
& sic quoque Interpres; sed ῥίον &
Ἀντίρριον notissima.

2 Οἱ δ' ἀμφὶ Τήμενον] Ante hæc
verba desiderantur ista aut similia,
οἱ Πελοποννήσιοι πεισθέντες ἀπὸ τῶν
δωμάτων ὅτι τ' ἰσθμόν. Casaubonus.

Επὶ τ' ἰσθμόν. πεισθέντες οἱ Πελο-
ποννήσιοι μετῆλθον ὅτι τ' ἰσθμόν, οἱ μὲν
ἀμφὶ Τήμενον] Ita locum hunc ex
MSS. supplevimus, cum quibus con-
sentit Interpres. In Vulgata interme-
dia, πεισθέντες οἱ Πελοποννήσιοι με-
τῆλθον ὅτι τ' ἰσθμόν, desiderabatur, &
pro οἱ μὲν, οἱ δ' legebatur.

3 Μεθ' ἡσυχίας] Cantabr. μετὰ ἡ-
συχίας.

Προκλῆς.

Procles.

¶ Προκλῆς ἢ Τήμενος
 Ἡρακλεῖδαι Εὐρυσθεΐ-
 δαις, κατέχουσι τὴν Σπάρ-
 ταν, ἐπολέμουν. Ἡρακλε-
 δαι ἠρ' δὴ ἔθουν τῇ Ἀθη-
 νᾷ τ' ὀρέων ὑπερβατή-
 ρια Εὐρυσθεΐδαι ὃ ἄφνω
 εἰς μάχην προσέπιπτον. ὃ
 μὲν ἡρέθισαν Ἡρακλε-
 δαι, ἀλλὰ τὰς ἀνλητὰς ὡς
 εἶχον ἡγεῖσθαι κελεύουσιν.
 οἱ ἠρ' τοῖς ἀνλοῖς ἐμπνέον-
 τες ἡγᾶντο· οἱ δ' ὁπλίται
 πρὸς τὸ μέλ' ἢ τ' ῥυ-
 θμὸν ἐμβαίνοντες, ἄρρη-
 κτοι τὴν πάσιν ἐγένοντο, ἢ
 τὰς πολεμίους ἐνίκησαν. ἡ
 σφαῖρα ἐδίδαξε τὰς Λακω-
 νας τ' ἀνλὸν ἔχειν αἰετρά-
 τηρόν ἐν ταῖς μάχαις. ἀν-
 λὸς ἡγεῖται Λακωνῶν ἐς
 πόλεμον ἰόντων, ἢ τὸ ἐμ-

¶ Procles & Temenus
 Heraclidæ, adversus Eu-
 rysthidas Spartam te-
 nentes bellum gerebant.
 Heraclidæ rem divinam
 fecerunt Palladi, mon-
 tium Hyperbateria offe-
 rentes. Eurysthidæ re-
 pente in eos irruere, &
 manum conferere. At He-
 raclidæ nihil turbari, sed
 tibicines ut omni studio
 præirent jubere. Quibus
 præcedentibus, ac tibias
 inflantibus, armati ad
 cantum & numerum se-
 quentes, irruptos ordi-
 nes fervare, & hostes vin-
 cere. Experientia docuit
 Lacedæmonios, tibiam
 habere vim & irritamen-
 tum in pugnis. Quare
 Lacedæmonios in pu-
 gnam euntes tibia præ-
 cedit, & prælium facien-

βατή-

1 Ἐθουν τῇ Ἀθηνᾷ τῇ ὀρέων ὑπερ-
 βατήρια] Græci duces paullo qui es-
 sent religiosiores, copias educuri
 vota pro salute exercitus nuncupa-
 bant, ac diis sacra faciebant: id ap-
 pellabant θῦναι τὰ ἱερήσια. Latini,
 propter viam sacrificare, vel θῦναι τὰ
 ἱερήσια, cum occurrebat fluvius
 trajiciendus: ὑπερβατήρια vero cum

in montana loca futura erat expedi-
 tio. Illa vero verba τῇ ὀρέων, aut
 potius ὀρέων, mendum mihi subolent.
 Suspecta etiam mihi est vox ἡρεσαν
 quæ sequitur: cujus loco nescio an
 ἔδεισαν legerit in suis codd. Interpres.
 Casaubonus.

2 Ἠρέθισαν] Cum MSS. pro vul-
 gato, ἡρεσαν.

tibus accinit. Ego scio, Deum oraculo Lacedæmoniiis victoriam prodidisse, simulac cum tibicinibus bella gererent. Neque pugna Leuætrica ad tibicines pertinens oraculum confutat. In Leuætris enim non præeuntibus tibicinibus, Lacedæmones cum Thebanis pugnam inibant, quibus patrium erat fistulatoriam artem exercere. Itaque colligi manifesto ex oraculo Dei potuit, penes Thebanos victoriam futuram Lacedæmoniorum, qui sine tibia pugnam capefferent.

βατήρων αὐλὸς ἐνδίδωσιν τοῖς μαχομένοις. οἶδα ἐγὼ καὶ τὸ θεὸν ἀνελόντα νικῶν Λάκωνσιν, ³ εὖτ' ἂν πολεμῶσι μετ' αὐλητῶν· καὶ μὴ πρὸς αὐλητῶν τὸ λόγιον ἤλεγξεν ἐν Λεύκτροις ἡ μάχη. ⁴ ἐν γὰρ δὴ Λεύκτροις αὐλητῶν ἔχοντες ἡγεμένων οἱ Λάκωνες παρετάξαντο πρὸς Θηβαίους, οἷς πάτριον ἀσκεῖν αὐλητικὴν ὥς τε δὴλόν· ὃν οὖν θεὸς παραγορεύσας ὅτι νικήσουσι ποτὲ Θηβαῖοι Λάκωνας αὐλῶν μὴ σπρατηγεμένους.

[C A P. XI]

Acues.

¶ Acues Lacedæmoniiis Tegeam per prodicionem noctu occupantibus, suis militibus signum

Ἀκῆης.

¶ Ἀκῆης, Λακεδαιμονίων Τεγέαν προσδοσία, ² νύκτωρ καταβαλλομένων, πῶς

πῶς

³ Εὖτ' ἂν πολεμῶσι] Lege mihi ita hunc locum, εὖτ' ἂν πολεμῶσι μετ' αὐλητῶν, καὶ μὴ πρὸς αὐλητῶν τὸ λόγ. hoc est, donec cum tibicinibus, nec contra tibicines pugnarent. Fidem oraculi arguit pugna Leuætrica, Sequentia, ita legendum esse manifestissime arguunt. Casaubonus.

⁴ Εἰν γὰρ δὴ Λεύκτροις] Sic Codex uterque. Vulgata absque δὴ.

⁵ Σπρατηγεμένους] Cantab. σπρατδύ-

μενος. cui supra additum σπρατηγεμένος.

Cap. XI. 1 Ἀκῆης] Ita rescriptum cum Florent. & Interprete, tum quia sic in Indice, in quo & MSS. & Interpretes, & Vulgata consentiunt. Prius legebatur, πρὸς Λακεδαιμονίων. Eandem quoque vocem reposui ante Λακεδαιμονίων, cum Interprete.

² Νύκτωρ καταβαλλομένων] Scribe καταβαλλομένων, vel καταβαλλομένων. Casaubonus.

³ Ἀγνεῶν.

τοῖς ἰδίοις ὁπλίταις ἔδω-
κε σπύθημα, κτείνειν τὰς
τὸ σπύθημα ἐρωτῶντας· οἱ
μὲν δὲ Ἀρκάδες, ὥς ἐπι-
ρώτων. οἱ ἤ Σπαρτιάται,
ὥς ἐκινυκί³ ἀγνοεῖντες, καὶ
διὰ τὸ ἐρωτῶντες, ὑπὸ τῷ
Ἀρκάδων ἀνῆρξαντο.

[CAP. XII.]

Θεσσαλός.

¶ Θεσσαλὸς Ἰβιωτῶν,
τῷ Ἀργεῖ οἰκόντων, Θεσ-
σαλοῖς πολεμούντων² τέ-
χνη ἐκράτησεν ἀνδράμα-
χης. νύκτᾳ πρὸς Φυλαξίας
ἀσέλων, καὶ σκιδνῶν,
ἐκέλευσε τὰς φραγιάδας
Δισσαρένειας ἀνὰ τὸ πε-
δίον ἄλλον ἀλλαχῇ καὶ κο-
ρυφαῖς τῷ ὀρέων δαδὰς καὶ
³ λυχνῆς ἀνάπτειν, καὶ με-
τεωρίζειν, καὶ πάλιν αὐτὰ κα-

dedit, ut interficerent
eos qui tesseram require-
rent. Arcades igitur non
rogabant. Spartiatæ vero
tquam noctu suos non
agnoscentes, & idcirco
quærentes signum, ab
Arcadibus interfecti
sunt.

Thessalus.

¶ Thessalus Bæotos,
qui Arnam incolunt,
cum Thessalis bellum ge-
rentes, arte superavit
absque pugna. Observans
enim noctem expertem
lunæ, & tenebrosam,
mandavit militibus, ut
disperfi per campum, a-
lius alibi in montium fa-
stigiis faces & tædas in-
cenderent, atque subli-
mes ferrent, rursusque
deprimerent. Bæoti con-

θαί-

³ Ἀγνοεῖντες.] Cantabr. ἀγνοεῖντες.
Cap. XII. 1 Βιωτῶν τῷ Ἀργεῖ οἰκόν-
των.] Cantabr. τῷ Ἀργεῖ οἰκ.

² Τέχνη ἐκράτησεν μάχης.] Lege
τέχνη ἐκράτησεν ἀνδράμαχης. Casaubonus.

Τέχνη ἐκράτησεν ἀνδράμαχης.] Vo-
cem ἀνδρ. cum MSS. Interprete & Ca-
saubono inferni.

³ Λυχνῆς.] Florent. λυχνῆς. quod
probo: est enim λυχνῆς idem
quod fax. Hefychius: Λυχνῆς, ὁ
φαῖος, λαμπτήρ. οἱ δὲ, ὅν λυχνῆς ὀχεῖ-

ται. Suidas: Λυχνῆς. φαῖος, λαμ-
πήρ. Eustathius ad Odyss. H. Εὐρηται
τὴν λυχνῆς καλεῖσθαι ὁ φαῖος. Ἀ-
λιεῖς γὰρ φησιν, ὁ παρὸς δὲ φῶς μετὰ
λυχνῆς περιπατεῖν τὴν νύκτος, ὡς πε-
ριπατεῖν τὴν διακτύλων. Suetonius in
Cæsare cap. 37. Adscendit Capitolium
ad lumina, quadraginta elephantu dextra
atque sinistra lychnuchos gestantibus. Ad
quem locum consule Notas.

4 Καθαίρειν.] Cantabr. καθαίρειν.

specto igne, quasi fulmine circumdati, in metum ac terrorem inciderunt, & ad supplicandum Thestifalis, & de pace rogandum se convertebant.

Θαιρεῖν. οἱ Βοιωτοὶ τὴν ὄψιν ἔπυρρος, ὡς ὅτε ἀεραπὰς κυκλαρχίας, ἰδόντες ἐδεδίξαντο, καὶ πρὸς ἱκεσίαν τῶν Θεσσαλῶν ἐτρέποντο.

[C A P. XIII.]

Menelaus.

Μενέλαος.

¶ Menelaus reversus ab Ægypto, ducens Helenam, ad Rhodum apulit. Cum autem Tlepolemus ad Trojam occubuisset, uxor Philoxo versans in luctu ac squalore, postquam nuncium est allatum, Menelaum cum Helena venire, mariti vicem ulcisci volens, cum Rhodiis universis, viris & mulieribus, ferentibus ignem ac lapides, ad naves impetum fecit. Menelaus cum ob

¶ Μενέλαος ἐπα-
νιῶν ἀπ' Αἰγύπτου, τὴν Ἑ-
λένην ἄγων Ῥόδῳ προσέ-
σχε. ² Τληπολέμῳ ὃ ἐν
Τροίᾳ τεθνηκός. γυνὴ
Φιλιξὼ πενθεῖσα, ἐπει-
δή τις ἤγγειλε ³ Μενέλαον
⁴ ῥῆτ' ἔλκεν ἤκειν, πι-
μωρήσας τῷ ἀνδρὶ βελο-
μήν, ῥῆτ' Ῥοδίων ἀπάντων
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ⁵ αἰ-
ρεμένων πῦρ καὶ λίθους ὅτι
τὰς ναῦς κατέδραμε. Μενέ-
λαος ἔπνεύματος ἀνα-

χθῆναι

πατείδα, καὶ ἡ γυνὴ Τληπολέμου Φιλοξῶν
μεγάλως δακρύσασσι, αἰτῶνας ὅτι τὰ
ἑαυτῆς ἀνδρὶ ἔδετο, καὶ παῖδες ἠγωνίζον-
το, καὶ οἱ νεώτεροι ἀδελφεὶ φύλλοις ἐστρέον-
το. Casaubonus.

Φιλιξὼ] MSS. Φιλοξῶ. Et sic quo-
que Interpres.

³ Μενέλαον] Cantabr. Μενέλεον.
& sic bis infra.

⁴ Μετὰ τ' Ἑλένης] Cum Cantabr.
Vulgata sine articulo.

⁵ Αἰρεμένων πῦρ] Cantabr. αἰε-
μένων πῦρ.

¹ Μενέλαος ἐπαμνιῶν] Voces duas, Λακεδαιμονίων βασιλέως, cum MSS. & Interprete delevimus.

² Τληπολέμῳ ὃ ἐν Τροίᾳ τεθνηκός. γυνὴ Φιλιξὼ] Lego Φιλοξῶν, ut fere Interpres, qui habet Philoxo. Nam ita appellabatur uxor Tlepolemi. Id nos docet commentator Lycophronis, qui de generosa illa & mariti amante heroina memoria hac tradit quæ placet adscribere: ἐν ὃ Πηνελόπειαν ἰσορείαις ὄρεον, ὅτι οἱ τ' Τληπολέμου ἀπεσπύθησαν εἰς Ῥόδον τ' αὐτῶν

χθῆναι καλυρόμεν, πλὴν
 μὲν ἑλέναν εἰς κοίλῳ
 ναῦν κατέκρυψε, τὴν δὲ κό-
 σμον αὐτῆς καὶ τὸ διαδήμα
 θεραπαίνειν τῇ μάλισσᾳ
 καλλίσῃ παρέθηκεν. οἱ δὲ
 μάλισσᾳ πιστεύοντες ἑλέ-
 ναν εἶναι, πῶρ καὶ λίθους ὅππῃ
 πλὴν θεραπαίαν ἐπεμ-
 πον, καὶ ὡς ἱκανῶς δύναντο
 τῷ Τληπολέμῳ λαβόντες τὴν
 ἑλένης θύνασθον, ἀνεχώ-
 ρησιν. Μενέλαος δὲ πλὴν ἑ-
 λέναν ἔχων ἀπέπλευσεν.

ventorum asperitatem
 solvere non posset, He-
 lenen in cavam navem
 abscondit. Ornamentis
 vero ejus & diademate
 famulam omnium for-
 mosissimam amicitivit. At
 illi plane credentes Hele-
 nam esse, lapidibus & igni
 in famulam coniecto,
 quasi satis magno suppli-
 cio ob Tlepolemi mor-
 tem sumpto, si interfecis-
 sent Helenam discesse-
 runt. At Menelaus cum
 Helena abnavigavit.

[C A P. XIV.]

Κλεομένης.

¶ Κλεομένης Λακε-
 δαιμονίων βασιλεὺς Ἀργεί-
 οῖς ἐπολέμει καὶ ἀντεγρα-
 ποπέδωκεν. ὡς τοῖς Ἀργεί-
 οῖς ἀκρεβὲς φυλακὴ
 τῶν δρωμένων τοῖς πολε-
 μίοις. καὶ πάντα ὅσα Κλεο-
 μένης βέλοιο, ὑπὸ κή-
 ρυκος ἐσημαίνει τῇ γρα-

Cleomenes.

¶ Cleomenes Lace-
 dæmoniorum rex, Argi-
 vis bellum inferebat, &
 exadvorsum castra loca-
 bat. Argivi attente ob-
 servabant, ac speculaban-
 tur, quid rerum hostes
 gererent. Nam omnia
 quæ vellet, per præco-
 nem exercitui Cleome-

6 Οἱ δὲ μάλισσᾳ πιστεύοντες] Vo-
 cem μάλισσᾳ cum MSS. & Interprete
 inserui.

7 Ἐπεμπον] Omittit Florent.
 Cantabr. pro eo, ἀρῆκεν. Eleganter
 posset abesse.

8 Τὴν θεραπαίαν] γρ. ἡ δὲ θερά. Casaub.

9 Ἀνεχώρησαν] Pro ἀντεχώρησαν,
 cum MSS.

Cap. XIV. 1 Καὶ πάντα ὅσα] Ma-
 lim, καὶ ἐπεὶ πάντα. Interpres καὶ πάντα
 Vide Herodotum Musa sexta. Scri-
 bendum etiam ἀντεπεχόμεσαν. Casau-
 bonus.

nes significabat, atque illi similia facere semper studebant. His se arman-
tibus, contra se arma-
bant: exeuntibus, contra
exibant: et requiescenti-
bus, se quieti dederunt.
Cleomenes tacite & clam
præceptum, dederat, ut
cum prandium ediceret
præco, arma sumerent.
Illo igitur proclamante,
Argivi ad prandendum se
conferebant. At Cleome-
nes educens armatos, si-
ne negotio nudos & iner-
mes Argivos trucidabat.

τιᾶ. ² καὶ αὐτοὶ τὰ ἴσα δρᾶν
ἐσπένδαζον. ὁπλιζομένων,
ἀνθ' ὁπλίζοντο. ἐξιόντων,
³ ἀντιπένδεσαν· ἀναπαύο-
μένων, ⁴ ἀντανεπαύοντο.
⁵ Κλεομένης λάθρα ὁ πα-
ράγγελμα ἔδωκεν, ὅταν
ἀρτυπείῃς κηρύξῃ, ὁ-
πλίσαις. ὁ μὲν ἐκήρυξεν·
οἱ δ' Ἀργεῖοι πρὸς ἄρσεν
ἐσθ' ἀπὸντο. Κλεομένης ὁ-
πλισμένους ἐπαρχῶν εὐ-
μαρῶς ἀόπλους καὶ γυμνοὺς
τὰς Ἀργεῖους ἀπέκτει-
νεν.

[CAP. XV.]

Polydorus.

¶ Polydorus Lacedæ-
moniiis adversus Messe-
nios viginti annos bel-
lum gerentibus, simul-
tatem erga Theopom-
pum ab altera familia

Πολύδωρος.

¶ Πολύδωρος, Λα-
κεδαιμονίων ἰ Μεσσηνίους
πολεμούντων εἰκοσὶν ἔτεσι,
πρὸς τὸ δὸτὸ ἑτέρας οἰκίας
βασιλέα Θεόπομπον δια-
φορὰν ² ὑπεκρίνατο· καὶ
αὐτὸν

² Καὶ αὐτοὶ τὰ ἴσα δρᾶν ἐσπένδαζον.]
Flor. καὶ αὐτοὶ τὰ ἴσα δρᾶν ἐσπένδαζον.

³ Ἀντιπένδεσαν.] Nihil videtur mu-
tandum: ab ἡμῖν enim est ἴσαν, quod
Hesychio, ἐπαρδύθησαν. & inde com-
positum. Sic III. 9. 36. διεξέσαν.
& alibi.

⁴ Ἀντανεπαύοντο.] Cum Florent.
pro vulgato, ἀντανεπαύοντο, quod ty-
porum videtur erratum. Cantabr.
ἀντανεπαύοντο.

⁵ Κλεομένης λάθρα παράγγελμα ἔ-
δωκεν.] Ita lego cum MSS. & Inter-
prete. Vulgata: λάθρα παρέδωκεν.

⁶ Εὐμαρῶς.] Cantabr. εὐμαρῶς. Ele-
ganter.

Cap. XV. ἰ Μεσσηνίους.] Cantabr.
Μεσσηνίους.

² Ὑπεκρίνατο.] Cum MSS. pro
ὑπεκρίνατο.

C

3 Θιθ-

αὐτὸν μολον ἔπεμψεν ἀγ-
γέλλοντα, ὅτι ἐκσιάζει
δὴ καὶ καταλείψουσιν ἀλλή-
λους. Μεσσηνιοὶ παρεφύ-
λάτηντο. Θεόπομπος μὲν
ἀνέβλεψε, καὶ ἐμακρὴν ἀ-
πέκρυψε τῶν ἐρασιῶν εἰς ἀ-
ναχώρησιν. ταῦτα ὁρῶντες
οἱ Μεσσηνιοὶ κατὰ φρονέσι-
μόν τε Πολυδώρου καὶ πει-
σού τοι πύλεως παρελθόν-
τες, εἰς μάχην ἐτραπὸντο.
3 Θεόπομπος τὴν σκοπῶν
σημανάντων ἐξ ἀφανέος πε-
ριελθὼν, τότε αὖτις ἔρημον
εἶλε, καὶ κατόπιν ἐμβάλλου-
σι τοῖς Μεσσηνίοις, οἳ πρὸς
Πολύδωρον καὶ πρὸς ὧν.
ἀμφιβολοὶ γινόμενοι Μεσ-
σηνιοὶ καὶ κράτος ἐάλω-
σαν.

[CAP. XVI.]

Λυκῆργος.

¶ Λυκῆργος, Λακε-
δαιμονίης θειοτέρῳ φόβῳ
κατὰ νόμον ὑπακούσας
τοῖς νόμοις, εἴ τινα νόμον ἐξ-

regem simulavit : &
transfugam misit, qui
Messeniis nunciaret, eos
inimicitias exercere, at-
que a sese mutuo defe-
cturos. Messeniis eam
rem observantibus
Theopompus castra mo-
vebat, & non procul in-
de copias occultavit, ut
reverteretur. Hæc vi-
dentes Messenii, Polydo-
rum spernunt : atque
confertim egredientes ex
urbe prælium inierunt.
Theopompus signum e-
dentibus speculatoribus,
ex insidiis circumducens,
urbem inanem ac va-
cuam cepit, & a tergo
Messenius aggreditur,
Polydorus vero a fronte
ancipites. Sic Messenii vi-
capti sunt.

Lycurgus.

¶ Lycurgus divino
quodam metu Lacedæ-
monios coëgit, ut suis
legibus obtemperarent.

εὐρε,

3 Θεόπομπος ἐξ ἀφανέος περιελθὼν
Interpres habet amplius illa verba,
signum edentibus speculatoribus. σημεῖον
πρὸς τὴν σκοπῶν. Casaubonus.

Θεόπομπος τὴν σκοπῶν σημανάντων
ἐξ ἀφανέος περιελθὼν. Sic supplevi hunc
locum cum MSS & Interprete. In Vul-
gata, τὴν σκοπῶν σημανάντων aberant.

Si quam legem excogitasset, ea Delphos perlata, consulebat oraculum, an esset utilis. Sacerdos vero pecuniis corrupta, semper utilem esse respondebat. Lacones metu Dei, legibus tanquam oraculis obedientiam præstiterunt.

2 Lycurgus tulit legem adversus eosdem, o Lacones, ne crebro bellum geratis, ne bellandi peritiam usumque hostes doceatis.

3 Lycurgus legem scripsit Laconibus, Hostes fugientes nolite trucidare, ne potius ducant manere, quam fugere.

ὄρε, κομίσας εἰς Δέλ-
Φας ἡρώτα τὸ θεὸν εἰ συμ-
φέροι ἢ ὃ προφητὴς χρη-
μασι πεπεισμένη αἰεὶ συμ-
φέρειν ἔχῃ. 3 οἱ Λάκω-
νες ὃ φοβῶ ἔθεξ', τοῖς νό-
μοις ὡς χρησμοῖς ὑπήκου-
σαν.

Λυκῆργος παρήγγε-
λεν, ὅτι τὰς αὐτὰς, ὧ
Λάκωνες μὴ ερατόγητε
πολλὰς, ἵνα μὴ πολεμεῖν
τὰς ἐναντίας 4 διδάσκητε.

Λυκῆργος προσέτα-
τεν τοῖς Λάκωσι, τὰς πολε-
μίας φεύγοντας μὴ φονεύε-
τε, ἵνα μὴ ἔφύγειν ἡγῶν-
το τὸ μᾶλλον λυσιτελέσσουν.

[CAP. XVII.]

Tyrtaeus.

¶ Tyrtaeus Lacedæ-
moniiis volentibus cum
Messeniis signa confer-
re, cum statuissent aut

Τυρταῖος.

¶ Τυρταῖος Λακε-
δαιμονίων ἑλλόντων πα-
ρατάττει Μεσσηνίους, καὶ
βεβλυσμένων νικᾶν, ἢ

δοπο-

1 Εἰ συμφοροῖ] Cum MSS. pro
συμφορῇ. Sic cap. 18. εἰ ο βασιλεὺς αὐ-
τῶν ἀποδίδωσι. & passim Auctor.

2 Ἐχῃ] γρ. ἔχῃ. Casaubonus.
Ἐχῃ. Casaubonus in margine
ditioni. suæ notat ἔχῃ. ex MSS.
sed vulgata recte.

3 Οἱ Λάκωνες δέ] Cantabr. & In-
terpres abique δέ.

4 Διδάσκητε] Florent. διδάσκει-
τε. & mox articulum ante φεύγειν ο-
mittit.

Cap. XVII. 1 Παρατάττει] γρ.
παρὰ τῆς αὐτῆς. Casaubonus.

Μελλόντων παρατάττει Μεσση-
νίους] Cum utroque Codice & MSS.
Casauboni pro vulgato, παρὰ τῆς αὐτῆς.

C 2

2 Τὴν

ἀποθανεῖν ἐν τῇ μάχῃ· ἵνα
 ἢ ὑπὸ τ' οἰκείων ἐν τῇ γε-
 κραιῶν ἀναίρεσι γνωρίζοιτο
 ἕκαστος, ἢ πῶς σκυταλί-
 δας τῆνομα γραψάντων, καὶ
 περὶ τῇ λαῶν χειρὶ φερέν-
 των, βελόμβου ἐκ πολλῶ-
 ξαί τῆς Μεσσηνίας τῆς πο-
 μαθονίας, παρηγγελεμένη
 ὡς φησὶν τῆς αὐτομο-
 λῆτας Εἰλώτας, οἳ ἢ μηδε-
 νὸς ὡς φησὶν ἀλάτῃοντο, ἀ-
 νένδω αὐτομολήσαντες ἤγ-
 γειλαν πῶς Μεσσηνίοις πῶς
 δόνοιαν πῶς Λακωνικῶν.
 οἳ ἢ κατὰ πλῆθος ἀδελ-
 νέτερον ἀγωνισάμενοι, πῶς
 νίκην καὶ ἀφ' ἡμῶν Λακε-
 δαιμονίοις ἔδωκαν.

victoriam reportare, aut
 mortem in prælio obire:
 ut autem quilibet à suis
 in mortuorum sepultura
 agnosceretur, scythalis no-
 men inscribentibus, eas-
 que circa lævam ferenti-
 bus: volens, hac re pa-
 tefacta, terrorem incu-
 tere Messeniis, manda-
 vit, ut Hilotum transfu-
 gentium nulla ratio du-
 ceretur. & nemine ob-
 servante, sensim transfu-
 gientes, Messeniis despe-
 rationem Laconicam
 nunciarunt. At illi per-
 territi, infirmiori robo-
 re pugnantes, victoriam
 non exiguam Lacedæ-
 moniis dederunt.

[C A P. XVIII.]

Κόδρος.

Codrus.

¶ Αἰθναίοις, καὶ Πε-
 λοποννησίοις, πόλεμος ἦν.
 ὁ Θεὸς ἔρησε νικᾶν Αἰθ-
 ναίους· εἰς βασιλὸς αὐ-

¶ Atheniensibus bel-
 lum intercedebat cum
 Peloponnesiis. Oraculum
 victoriam Atheniensibus

2. Τὴν νίκην καὶ ἀφ' ἡμῶν Florent.
 καὶ ἀφ' ἡμῶν, quomodo in suo etiam
 repetisse videtur Interpres, dum ver-
 tit: non exiguam victoriam. Nota lo-
 quutio est ἀφ' ἡμῶν, subintellecto
 χρόνῳ, verum, eo quo accepit sensu
 Interpres, repertum iri vix puto.
 Quare probō vulgatam, καὶ ἀφ' ἡμῶν.

& verito, brevi, vel cito. Sic supra
 cap. 5. ἀπὸ μακροῦ ὅτι μακρὸν. & ἐν
 loco infra vii. 6. 10. εἶδον ὑπὸ μακρῶν
 τὰ ἔδωκα.

Cap. XVIII. 1. Κόδρος.] Vulgate
 περὶ Αἰθναίων καὶ Πελοποννησίων πόλε-
 μος. Cantabr. Αἰθναίοι β.

pronunciarat, si regi ipso-
rum a Peloponnesio
mors afferretur. Codrus
erat Atheniensium rex.
Hostes cum rescivissent
oraculum, commune e-
dictum proposuerunt, ut
in prælio omnes a Co-
dro manus abstinere-
nt. At ille (nam erat vespere-
ra) sarmentarii habitu
progressus a fossa, ligna
fecabat. Venerant autem
etiam Peloponnesii li-
gnatum. Cum his Co-
drus pugnam incipit, ita
ut extenta falce vulneri-
bus eos afficeret. Illi su-
perantes, falcibus eum
confecerunt, atque cum
gaudio discesserunt, qua-

τῶν ἀποθνήσκειν πρὸς ἀνδρῶν
Πελοποννησίῃ· Κόδρῳ δὲ
Ἀθηναίων βασιλῆϊ. ² οἱ
πολέμιοι τὸ λόγιον εἰδότες,
κοινὸν αὐτοῖς ὡς ὁρᾶν
γέλμα ἐν ταῖς μαχαῖς
ἀπέχεσθαι Κόδρου· ὃ δὲ, ὡς γὰρ
ἐσπέρεα, χηῖμα φρυγανι-
στῆρ³ λαβὼν, ³ ἔχαιρε-
ν⁴ παρελθὼν, ἔπνευεν ἔν-
ῳ ἄλλω. ἔτυχον δὲ καὶ Πελοπον-
νήσιοι ἄνδρες καὶ φρυγα-
νισμὸν ἤκοντες. ἀψιμαχεῖ
τάτῃς Κόδρῳ, ὥς τε καὶ τὸ
⁴ δρέπανον ἐπ' αὐτὸς ἀνα-
τεινόμενος ἔτρωσεν. οἱ δὲ
φθάνοντες⁵ κατακτείνουσιν
αὐτὸν τοῖς δρεπάνοις· καὶ
γεννύμενοι ἀπηλλάγησαν,
ὥς

² Οἱ πολέμιοι τὸ λόγιον εἰδότες, κοινὸν αὐτοῖς ὡς περ] Putet aliquis mendum in hac sententia esse: non est tamen: sed est καινοπρεπείας non invenustia χηῖμα, quo ejus ætatis sophista mirifice delectabantur. Passim enim in Æliani scriptis oppido quam elegantibus & eruditis id observabis. Sed nos unum aut alterum tantum exemplum proferemus. Sic igitur ille Ποικίλ. ἰσορ. libro secundo capite decimo tertio, ἀλλ' οἱ γὰρ γεννοὶ ἄρδ καμωδὸν ἔμχρον ἡγρόον, θρῆς παρ' αὐτῶν ἐπανίσταται. Historiæ animal lib. vii. cap. 26. Αἱ δὲ ὠχρῆς ἐκ ἀν' αὐτῶν λάβει τὸ ἡδὴ παρελθὼν μένον. At lib. ii. durius dictum à Polyano in Epaminonda, commate xiiii. εἰ δὲ αὐτὰ κατὰ μέσον

πιδίαν ὄντες. pro, τῶν δὲ ὄντων. si quidem sanus est ille locus, quod equidem puto. Nam ita non raro hic auctor: ut in Iphicrate commate lxx. ubi πάντα μινύσαντες positum pro eo quod dixisset alius πάντα μινύσαντων αὐτῶν. Casaubonus.

³ Τὸ χηῖμα παρελθὼν] Cum MSS. & Interprete, qui vertit: progressus a fossa. sed melius veritas: progressus e castro. Vulgata, παρελθὼν.

⁴ Δρέπανον ἐπ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος] Cum MSS. nisi quod Cantabr. ἀνατεινόμενος. Vulgata, ἐπανατεινόμενος.

⁵ Κατακτείνουσιν] Cum MSS. pro ἀνακτείνουσιν. lidem paullo post, γδ ante ἐκ omittunt.

ὡς ἀνδραγάθημα δὴ πεποιηκότες , παιωνίσσαντες. Ἀθηναῖοι , τί γὰρ οὐκ ἔμελλον, ἔ' λογίζεσθαι πωληρωμένης, θυμῷ καὶ ῥάμῃ πλείονι προΐασιν ἐς μάχην. καὶ πρὸ τῆς μάχης κήρυκα πέμψαντες ἤτησαν ἀναίρεσιν ἔ' βασιλέως. ⁷ Πελοποννήσιοι μὲν ἔν σωέντες ἔ' γεγονότῃ, ἔ'φυγον. Ἀθῆναιοι δὲ νικήσαντες ⁸ Κόδρω πρὸς ἀνεσήσαντο τῶν ἡρώων, ὅτι πρὸ τῆς πολέμιας ἐκασίῃ θανάτῳ κατεσπότηθησαν.

si strenuo facto facinore. At Athenienses clamore sublato (quid enim moram traherent impleto vaticinio) ira & robore majori in praelium procedunt: & ante pugnam misso præcone, corpus regis ad sepeliendum repetebant. Peloponnesii re cognita, in fugam versi sunt. Athenienses parata victoria, Codro decreverunt heroicis honores, quod hostes propria morte expugnasset.

[CAP. XIX.]

¹ Μέλανθῳ.

Melanthus.

¶ Ἀθῆναιων στρατηγὸς
ὡς Μέλανθῳ, Βοιωτῶν
Ξάνθῳ. ² ἐπολέμην Με-

¶ Melanthus Atheniensium dux erat, Boeotorum Xanthus. Hi de Melænis bellum gere-

λαμῶν

⁶ ὡς ἀνδραγάθημα δὴ πεποιηκότες, παιωνίσσαντες] Distingue sic, ὡς αἰνῶν. δὴ πεποιηκότες. παιωνίσσαντες Ἀθηναῖοι τί γὰρ, &c. Historiam hanc habes apud Ciceronem, Eusebium, Pausaniam, Valer. Maximum, alios: sed nusquam fulius aut elegantius quam apud Lycurgum καὶ Λυσιστράτους. Casaubonus.

⁷ Πελοποννήσιοι μὲν ἔν] Cantabr. delet ἔν. quod neque Interpres agnoscit.

⁸ Κόδρω πρὸς ἀνεσήσαντο.] γρ. Κόδρω πρὸς ἀνεσήσαντο. Casaubonus.

Cap. XIX 1 Μέλανθῳ.] Vulgata: πρὸς Μελάνθῳ Ἀθῆναιων στρατηγῷ. Cantabr. Ἀθηναῖοι β. & in margine, κλειώται.

² Μελαίων πρὸς] Scribe Κελαιῶν πρὸς, & mox, Κελαιῶν. Suidas, Κελαιῶν πέπῳ, μεδύσεν Ἀθῆναιων καὶ Βοιωτῶν. Etsi scio in Etymologico magno Μελαίῳ illum locum appellari non *Celanis*. Eum vide Κελαιῶν. Melanthi hoc stratagema refert etiam Frontinus lib. 11. cap. 1. sed loci non meminit, neque oraculi. Vide omnino scholiasten Aristophanis

bant. Melænæ castellum erat finitimum Atticæ & Bœotix. Deus prodiderat Xantho,

Xanthe, fraude Melanthus obtinebit Melanias.

cui oraculo respondit eventus. Hi duces pugnam solitariam committunt de victoria. Et congregientibus Melanthus ajebat; Atqui inju-

λαινῶν πέρι· Μελαιναί, χωρίον μεθόρων Α'τικῆς καὶ Βοιωτίας. ὁ θεὸς ἐξεησε τῷ Ξάνθῳ,

³ Τάξιν ἀπάτη ὁ μέλας Φόνον ἔρχε Μελαίνας.

Ἐλογίς τὸ ἔργον, δοῦναι, καὶ τῇδε. οἱ στρατηγὸι μονομαχῶσι τῇ νίκῃς πέρι· καὶ σωιόντων ὁ Μελανθὸς ἐφη, καὶ μὲν αἰδικεῖς ⁴ δεύ-

περ

nis ad hoc carmen Α'χαρν. Ημε φα-
ρειν ἂν ἄντας δὲ ἀπατῶμεν. Casaubonus.

Ε'πολιμεν Μελαίων πέρι] Casaubonus auctoritate Scholiastis Aristophanis hic mutat, & scribit: Κελαι-
νῶν. eumque sequutus Maussacus etiam vocem hanc corrigit in Harporatione; sed minus feliciter, uti docet Lucas Holstenius in Notis ad Stephanum V. Μελαίνες. Eum consule. Prælium vero hoc non super Melanis sed Oenoῖ contigisse refert Conon apud Phorium Narrat. xxxix. Item Proclus lib. 1. in Timæum Platonis: Τὰ Α'πατέρει ἐορτῇ τις ὡς εἰς Διόρυσον ἐπὶ τῇ Μελάνθῃ, καὶ Ξάνθῳ καὶ Βοιωτῷ, μονομαχία, καὶ νίκη τῇ Μελάνθῃ δι' ἀπάτης, Βοιωτῶν καὶ Α'θηνάϊων ὑπὲρ Οἰνόης πολεμούντων. ubi male Οἰνόης.

³ Τάξιν ἀπάτη ὁ μέλας Φόνον ἔρχε Μελαίνας] Ita prorsus scriptum erat in nostro codice. Verum θαύματα hæc sunt, non ῥήματα. nec meliores hæc in parte codices quibus usus est Interpres. Lego,

Ξάνθῳ ἀπατῶν ὁ Μελανθὸς ἔρχε Κελαινάς. id est,

Decipies Xanthum, capiesque Melanthæ Celanas.

Potes etiam legere ὁ μελάνχρεος ἔρχε Κελαινάς. Nam in quibusdam codicibus ὁ μέλας Φόνον scriptum est, non Φόνον. Sic obscurius idem Melanthus

innuitur. Μελάνθῳ autem pro Μελανθῳ, ut Ξάνθῳ pro Ξάνθῳ apud Aristoph. scholiasten, & alios, & diserte apud Etymologicum autorem Μελάνθῳ, non Μελανθῳ. Scio de modulo vocis ἀπατῶν, quid obijci possit: sed id me non moratur. Casaubonus.

Τάξιν ἀπάτη] MSS. Τάξιν ἀπάτην.

⁴ Δούτερον ἰόν] Ita reposui ex Florent. Cantabr. δούτερον ἰόν. Vulgata: δούτερον ἄγων. Ita ut editum nunc, Aristophanis quoque Scholiastes in eadem historia ad Α'χαρν. ἐφη δὲν αἰδικεῖν αὐτὸν δούτερον ἵκοντα, & totidem verbis. Suidas, ut solet, in Α'πατέρει. Idem Scholiastes ad Εἰρήνῳν ὁ Μελάνθῳ δόλω ἀναιρεῖ ἃ Ξάνθῳ. περσόντη γὰρ αὐτῷ ἔσθ. αἰδικεῖς, ὃ Ξάνθῳ, μόνῳ φήσας ὡς ἔχουσι, καὶ δούτερον ὡς ἔχουσιν. Addunt illi vere apparuisse aliquem Melantho post Xanthum. Pausanias in Phocicis, contra ac omnes reliqui, non a Melantho sed Andropompo Xanthum casum refert, Melanthi scilicet patre: Αὐτέστων ὁ ἀπελθὼν, ὅτε βασιλεία εἰλοντο Δαρματόχρονα Οἰφίλῃ καὶ Πινέλειῳ. Τότε ὁ ὡς Δαρματόχρονος Πτολεμαῖος, καὶ Ξάνθῳ, ὃς Ἀνδρόπομπος μονομαχίσαντα οἱ, δόλω, καὶ ἐσώ τῷ δικαίῳ κτείνετο.

ad pugnam Salaminensem, mortis reus esto. Solon nihil perterritus morte, legem abrogat, hoc pacto: simulat insaniam, & progressus in concionem, Elegeia cecinit. Elegeia vero erant Martia carmina. His Athenienses ad pugnam excitavit: qui Mulis & Marte perciti, confestim portu solvebant, cantus & vociferationes juxta e-dentes, atque Megaren-fes vi ac robore supera-bant: & Salamis iterum Atheniensium ditionis facta est. Solon vero in summa admiratione habebatur, tum quod legem antiquasset furore, tum quod Musica bellum vicisset.

2 Cum Atheniensibus

3 Λύς τ' νόμον, λύς τ' ὦδε] Cum MSS. Vulgata: λύς τ' νόμον ὦδε. Sic cap. 30. 4. ἡπάτησεν αὐτὸς ὁ Θέμιστο-κλῆς. ὁ δ' ὅτ' ἔπαυτο τ' ἀπάτης ἡ δ' ἔπαυτο.

4 Περελθὼν ἐς ἀγορὰν] Sic MSS. Vulgata: περσελθὼν.

5 Οἱ δ' ἡπάτηχοι ἐν Μυσῶν] Pro- positionem cum MSS. inferui. Pro Α-ρεῶ Cantabr. Α'ρεως. & post αὐτῶν uterque Codex τε haber.

6 Αἰδόντες ὅμῃς ἢ ἀλαλάζοντες, ἢ Μεγαρεῖς] Verba ὅμῃς ἢ ἀλαλάζοντες ex MSS. supplevi, cum quibus con-

ρδίσαντι πλεῖν ὅππ' Σαλα- μῖν μάχη, θάνατον ἔ- σω. Σόλων τ' θάνατον ἔ- φοβηθείς, λυγρὸν τ' νόμον, λυγρὸν τ' ὦδε. μακίαν ὑπο- κρίνεσθαι, καὶ περσελθὼν εἰς ἀγορὰν ἐλεγεία ἔδεν. τὰ δ' ἐλεγεία ἡ Α'ρήϊα ἄσμα- τα. τὰ περὶ ἡγάρεν Α'θηναίους ὅππ' τ' μάχην. 5 οἱ δ' ἡπά- χοι ἐν Μυσῶν, καὶ Α'ρεῶ, αὐτὰς ἀνήγοντο ἄδοντες ὅμῃς ἢ ἀλαλάζοντες καὶ Με- γαρεῖς 7 καὶ κρατῶν ἐνί- κων. καὶ πάλιν ἡ Σαλαμίς Α'θηναίων κτήμας ἡ. Σό- λων δ' μάλα ἐθαυμάζετο, καὶ τ' νόμον λύσας τῇ μα- νίᾳ, καὶ τ' πόλεμον νικήσας τῇ μουσικῇ.

9 Ἦν πόλεμος Α'θη- ναίοις καὶ Μεγαρεῦσι, Σα- λαμί-

sentit Interpres. Florent. tamen. ἀ- χαλάζοντες, & Cantabr. ἀλαλάζον- τες. Sed uti edium recte est: venit e- nim ab ἀλαλά, quod notum, & ita aliquoties apud Nostrum occurrit.

7 Κατὰ κράτος] MSS. ἀνα κρά- τος. Sed κατὰ κράτος, familiare Aucto- ri. Cum iisdem, Codd. Casauboni, & Interprete reposui ἐνίκων, pro ἐνί- κησαν.

8 Εὐνέκωσαν] ἢ. εὐέκων. Casaubon.

9 Ἦν πόλεμος Α'θηναίοις] Justi- nus libr. xi. hoc stratagema Pisistra-

λαμῖν Θ πέρι Σόλων ἐ-
 πλώσεν Θ πρὸς Κωλιάδ Θ ,
 ἐνθα αἱ γυναῖκες Δήμητρι
 ἑορτῇ ἐτέλουν. ¹⁰ ἐπ' αὐτῇ
 τῇ θαλάσῃ αὐτὸν μολον ἐκ-
 πέμπει Σόλων ἀγγελὸν εἰς
 Μεγαρεῦσιν , ἡ δὲ Θ πρὸς Κω-
 λιάδ Θ πλεύσῃ , τὰς Ἀ-
 θηναίων γυναῖκας αἰρήσε-
 τε χοροδύσας , ἀλλὰ μὴ
 μέλλετε. Μεγαρεῖς τῇ ἀπά-
 τη πείθονται. ¹¹ οἱ μὲν δὲ
 ἐπέπλεον. ¹² Σόλων ᾧ , τὰς
 μὲν γυναῖκας ἀναχωρή-
 σαι κελεύει· μετὰ δὲ ᾧ ἀ-
 γείναι τὰς τῶν γυναικῶν ἐ-
 σθῆσι κεκοσμημένα , ¹³ σε-
 φάνοις περικείμενα κρυ-
 πτοῖς ἐγχειρμένοισι ὡπλι-
 σμένα , ὧν αὖ τὴν ἡμίονα
 παίζειν καὶ χοροδύειν ἐτάξεν.
 οἱ δὲ Μεγαρεῖς τῇ ὅψι τῇ ἀ-
 γείναι , καὶ τῇ ἐσθῇ τῶν γυ-
 ναικῶν ἐξαπατάμενοι , τῇ

& Megarensibus de Sala-
 mine bellum esset , So-
 lon navigavit versus Co-
 liadem , ubi mulieres Ce-
 reris festum obibant. In
 ipso mari emittit Solon
 transfugam ad Megaren-
 ses , qui nunciaret : Si in
 Coliadem navigaveritis ,
 Atheniensium uxores ca-
 pietis , choreas ducentes
 modo non cunctemini.
 Megareses dolo cre-
 dunt , & eo naves diri-
 gunt. Solon vero mulie-
 res decedere jubet : atque
 adolescentes impuberes ,
 muliebribus vestimentis
 amictos , coronis orna-
 tos , clandestinis ensibus
 armatos , ad littus ludere
 ac saltare jussit. Mega-
 renses imberbium vultu ,
 & vestitu mulierum de-
 cepti , egredientes e na-
 vibus , capere tanquam

συλλαμ-

to tribuit , & rem paullo aliter re-
 fert. Casaubonus.

¹⁰ Εἰς αὐτὴν τὴν θαλάσσαν] Disting-
 guendum , ἐνθα αἱ γυναῖκες Δήμητρί
 ἑορτῇ ἐτέλουν ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ Ἀλ-
 του. Idem.

¹¹ Οἱ μὲν δὲ ἀπέπλεον] ἐπέπλεον.
 Idem.

Επέπλεον] Cum MSS. & Inter-

prete , assentiente Casaubono , pro
 vulgato , ἀπέπλεον.

¹² Σόλων ᾧ τὰς μὲν , &c.] Pissira-
 to hoc tribuit Justinus lib. 11. cap. 8.
 sed utriusque opera factum docet
 Plutarchus in Solone.

¹³ Σεφάνοις περικείμενα] Cum
 Cantabr. pro vulgato , σεφάνοις πε-
 κείμενα.

mulieres conabantur : qui strictis repente gladiis, pro mulieribus viri apparuerunt, hostes occiderunt, naves concenderunt, & Salamine positi sunt.

συλλαμβάνειν οἷα δὴ γυναῖκας. οἱ ᾗ πασάμφοι τὰ ἐγχειρίδια, μάλα δὲ ἀντὶ γυναικῶν ἄνδρες ἐφάνησαν, ¹⁴ τὰς πολέμους ἐκλείναν, τῶν νεῶν ἐπέβησαν, τὴν Σαλαμῖν ἐκράτησαν.

[C A P. X X I.]

Pisistratus.

Pisistratus ab Eubœa expeditionem fecit in Atticam versus Pallanidem : & in primas copias hostium incidens, eas occisione occidit. Progressus, aliis pluribus obviam fit. Ibi præcipit suis, ut fertis coronentur, neque adventantes occiderent, sed affirmarent se cum primis fœdus esse. Illi credentes, pa-

Πεισίστρατος.

¶ Πεισίστρατος ἀπ' Εὐβοίας ² ἐσράτουν εἰς Ἀθῆναις ὅτι Παλλανίδος. καὶ πρὸς πρώτοις τῶν πολέμων περσπεσὼν ἐκτείνε πάντας παρελθόντων, ἄλλοις ἀπὸ πᾶσι πλείοσι, ὡς ἀγγελλομα ἔδωκε θαλλῶ στεφανῶσαι, καὶ μὴ κτείνειν τὰς ἀπ' αὐτῶν. ³ φερίζειν ᾗ ὡς ἐσπεύσαντο πρὸς πρώτοις. οἱ ᾗ περσπεύοντες ἀρεὰν ἀνέδουν.

¹⁴ Τὰς πολέμους ἐκλείναν, ᾗ τῶν νεῶν ἐπέβησαν, τὴν Σαλαμῖν ἐκράτησαν] sic infra hoc libro cap. 30. 1. ἐπέβησαν, ἐπέβησαν, ἐκράτησαν, ἐκράτησαν.

Cap. XXI. 1 Πεισίστρατος ἀπ' Εὐβοίας] Εἰς Εὐβοίας. Pisistratus iterum Athenis cedere coactus Eretriam in Eubœa se contulit. Casaubonus.

² Εἰς Εὐβοίας] Εἰς Αἰθῆρας ὅτι Παλλανίδος] Malim ἐσράτουν. Illud ὅτι

Παλλανίδος Herodotus interpretabitur, καὶ οἱ ἄλλοι Πεισίστρατον, ὡς ὁρμίζοντες ἐκ Μακεδονίας ἦσαν ὅτι τὸ ἄστυ ἐς ταῦτ' οὐκ ἐκτείνοντες ἀπὸ πλείονος ὅτι Παλλανίδος Αἰθῆρας ἰερόν, καὶ ἀντὶ ἐστὶν ταῦτ' ὅπλα. Idem.

Εἰς Αἰθῆρας] MSS. ὅτι ἡ Αἰθῆρας, ³ φερίζειν ᾗ ὡς ἐσπεύσαντο] Interpre. cod. ἐσπεύσαντο, vel ἐσπεύσαντο. Pro ἀνέδουν, γρ. ἀνέδουν. Casaubonus.

δοντω, ἢ Πεισιφράτῳ τὴν
 ἄστυ ἐπέτρεψαν. ὁ δὲ ἄρ-
 μαὶ ἐπιβάς, ὡδυσσεύς
 σὺν γυναικὶ μεγά-
 λῃ, καλλῷ, ὄνομα Φύλῃ,
 Παλλαδικοῖς ὅπλοις κε-
 κοσμημένῃ, δόξαν ἐν-
 δὲ ὡς Ἀθηναῖα κατὰ γῆν
 Πεισιφράτην, ἀδελφῶς εἰση-
 λασέ, ἢ τὴν τυραννίδα τῇ
 Ἀθλωαίων κατέχευε.

Πεισιφράτης Ἀθλωαίων
 τὰ ὅπλα βελόνην παρ-
 ελέσθαι, παρήγγειλεν ἡκεῖν
 ἅπαντας εἰς τὸ Ἀνάκειον,
 μὴ τῶν ὄπλων. οἱ μὲν ἤκουον
 ὁ δὲ προήλθε δημηγορήσας
 βελόνην, ἢ μικρὰ
 τῇ φωνῇ λέγειν ἤρχετο. οἱ

cem ineunt, & urbem Pi-
 sistrato concedunt. Qui
 consensu curru, foem-
 nam magnam & venu-
 stam propter constituit
 nomine Phyam, armis
 Palladicis ornatam: op-
 nionem movens, quod
 Minerva ducem Pisistrat-
 um sine periculo immi-
 ferit: atque sic Athenien-
 sium tyrannidem occupa-
 vit.

2. Pisistratus Athe-
 nienſibus arma volens
 adimere, mandatum pro-
 mulgavit, ut omnes cum
 armis in Anaceum veni-
 rent. Qui cum venissent
 ipse prodiit verba factur-
 us, & exigua, humilibus
 que voce sermonem or-
 gane

ἢ ἐξ

4 Οἱ δὲ ἄρματα ἐπέβας] Ante ista
 verba suspicor deesse aliquid. Nam
 hic narratur aliud Pisistrati stratage-
 ma. Liqueat id ex historia, quæ ab
 Herodoto planissime refertur, lib. 1.
 Ter enim a Pisistrato occupati sunt
 Athenæ totidem stratagematibus.
 Primo ope κορυμβόεσσαν, de quo strata-
 gema Polyænus, mox secundo
 Phya mulieris ope, quod stratagema
 hic refertur, tertio superatis ad Pal-
 lenean Atticæ δῆμον Athenienſibus:
 eo videlicet stratagema, quod mo-
 do relatam est a Polyæno. Ergo hinc
 secundum stratagema debet incipere
 sic. ὁ δὲ ἄρμα, &c. In lacuna le-

gere potes Πεισιφράτην οἱ Ἀθλωαί-
 οὶ ἐξέβαλον. οὐ δὲ. Præter Herodotum
 de Valerium Max. lib. 1. cap. 3. Ce-
 saubonus.

5 Παλλαδικοῖς] γρ. Παλλανδ-
 dem.

6 ὡς Ἀθηναῖα κατὰ γῆν] Rectius Ἀ-
 θηναῖα, recto casu, id est, quod Mi-
 nerva Pisistratum reducit. Herodotum
 ὡς Ἀθηναῖα Πεισιφράτην κατὰ γῆν, idem

Κατὰ γῆν] Florent. κατὰ γῆν. Mo-
 pro εἰσήλασσε, Cantabr. ἤλασσε. Sc-
 πρὸς ἑαυτὸν uterque Codex, κατέλασσε
 quod recepi.

7 Καὶ μικρὰ τῇ φωνῇ] Cantabr.
 μικρὰν, in margine a.

fus est. Illi vero cum exaudire non possent, jusserrunt in vestibulum progredi, ut omnes dicentem exaudire possent. Qui cum remisse loqui pergeret, & illi attentis auribus auscultarent, socii prodeuntes, & arma tollentes, in templum Agrauli detulerunt. Athenienses vero nudi ac destituti tum demum in Pisistrato vocis tenuitatem intellexerunt, quod fuisset Pisistrati dolus ad armorum ereptionem adhibitus.

3 Pisistratus cum Me-

8 ἵνα πάντες ἐπακούσαιαν] Cum MSS. pro vulgato, ἡκούσαιαν. Item ἐπιδείναντες, pro ἐπιδείνοντες.

9 Περιελθόντες, καὶ τὰ ὅπλα ἀράμφοι] MSS. περιελθόντες ἀράμφοι τὰ ὅπλα. nisi quod Florent. περιελθ.

10 Καταλαβόντες] Cantabr. καταλαβόντες.

11 Τῆς Πεισιπράτης βρ.] γρ. τῆς Πεισιπράτης βρ. Casaubonus.

12 Πεισιπράτης Μεγακλῆς διαπολιτεύεται] Fuit quum praeferrem alteram lectionem ἀντιπολιτεύετο. Sed nihil mutandum. Nam ἀποπολιτεύεται, pro ἀντιπολιτεύεται, de contrariis in eadem civitate factionibus non raro positum meminimus. Polyanius iterum hoc libro, Ἀρεσιδὲς καὶ Θεμιστοκλῆς ἐχθροὶ τῶν πάντων ὄντες διαπολιτεύοντο. ita enim ibi legendum. libr. 11. in Schenippo. τὸν ἀπο-

ῖ ἐξ ακούειν μὴ διωάμφοι, περιελθὲν αὐτὸν ἡξίωσαν εἰς τὸ προπύλαιον, ⁸ ἵνα πάντες ἐπακούσαιαν. ἐπεὶ ῖ, ὁ μὲν ἡσυχῇ διελέγετο. οἱ δὲ ἐντείναντες τὰς ἀκοὰς προσείχον, οἱ ἐπίκρητοι ⁹ περιελθόντες, καὶ τὰ ὅπλα ἀράμφοι, κατέλαβον εἰς τὸ ἱερὸν τὸ Ἀγραύλης. Ἀθηναῖοι ῖ θυμνοὶ ¹⁰ καταλαβόντες, τότε ἡδόντο ¹¹ τὴν Πεισιπράτην βραχυφώνιας, ὅτι ἄρα, καὶ τέχνασμα, καὶ τὸ ὅπλων.

12 Πεισιπράτης, Μεγακλῆς

πολιτεύεται τῶν ἀρχόντων αὐτῶν Ἀρεσιδὲς καὶ Θεμιστοκλῆς. libro v. in Geseone, ὑπὸ τοῦ ἀποπολιτεύεσθαι ἀποδοκίμαται. Marcellinus in vita Thucydidis. δε καὶ Περιελθὲν διαπολιτεύετο. hoc est, ἀντιπολιτεύετο. ut apud Plutarchum in eadem re. καὶ μὲν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς τῶν καλῶν καὶ ὠφελῶν ἀνδρῶν, καὶ πλείστον ἀντιπολιτεύετο τῶν Περιελθόντων. Idem in Nicia eadem repetit. Grammatici tamen inter ἀποπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι subtiliter more suo distinguunt. verba eorum sunt quae ascriptimus. διαπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι ἀποδοκίμαται. ἀποπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγεται τὸ ἐν τῇ πόλει ἀντιπολιτεύεσθαι ῖ τὸν ἕξ ἐπὶ τῆς ἀντιπολιτεύεσθαι ἀνὴρ. Flacuit in his plusculum immorari, ut ignotum hactenus verbum assereremus. Primi enim nos hanc verbi ἀποπολιτεύεσθαι

κλεῖ διεπολιόβετο, ¹³ καὶ ὡς
ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν πλε-
σίων τετραγυῖον· ὁ δὲ Πει-
σίρατος ὑπὲρ τῶν πενήτων,
καὶ δὴ ποτε ἐν ἐκκλησίᾳ
πολλὰ τῷ Μεγακλεῖ λοιδο-
ρησάμενος, καὶ ἀπειλήσας,
ἀπηλλοτριῖν· ¹⁴ κατατρώσας
δὲ ἑαυτὸν καὶ κειράσι
τρώμασι, καὶ ὑπεραίῳ
¹⁵ προσήλθεν ὅππῃ τὴν ἀγο-
ρὴν, δεικνύων πῶς Ἀθη-
ναίοις ταῦτα. ὁ δὲ δῆμος
ὑπερῆραν ἀκτῆσεν, ὥς ἐκη-
δόμενος αὐτῶν δὲ αὐτὸς
ταῦτα εἴη παθὼν, καὶ ἐς Φυ-
λακίῳ ἐσάματον· ¹⁶ ἔδω-
κεν αὐτῷ τριακοσίους Φύ-
λακας, οἷς κερυηφόροις
χρησάμενος, αὐτὸς τε τυ-
ραννίδα Ἀθηναίων ἐγένετο,
καὶ τοῖς παισὶ τὴν τυραννίδα
κατέλιπεν.

[CAP. XXII.]

Ἀριστογείτων.

Aristogiton.

¶ Ἀριστογείτων ὑπὸ

¶ Aristogiton cum

τὸν

τὸν ἔδωκεν significationem videtur
nunc observasse. Casaubonus.

¹³ Καὶ ὡς ὁ Μεγακλῆς ὑπὲρ τῶν
πλεσίων τετραγυῖος] Tu vide Hero-
dorum & Plutarchum, ex quibus rem
melius discēs. Idem.

¹⁴ Κατατρώσας δὲ ἑαυτὸν] I
scripsi pro vulgato, δὲ αὐτόν. Cantab.
δὲ ἑαυτόν.

¹⁵ Προσῆλθεν ὅππῃ τὴν] MSS. εἰς τὴν

¹⁶ ἔδωκεν] Cum Cantab. p
ἔδωκεν.

lictoribus per tormenta vexaretur, ut confcios proderet, confciorum neminem significavit: Omnes vero amicos Hippiae, participes infidiarum fuisse dixit: Cum hos morte multasset Hippias, tum Aristogiton in amicos stratagema ei exprobravit.

τὸν δορυφόρων στρατεύματος
πρὸς τὴν σωειδότην τὴν μὴ
σωειδότην ὁμολόγησεν ὅτι
δέναι πάντας ὃς τὰς Ἰπ-
πίας φίλους κοινωνήσας τὴν
πυθιόσεως ὁπότις ὃς τὰς
Ἰππίας ἀπέκλεινε, τότε ὁ
Ἀριστογείτων ἀνείδισεν αὐ-
τὸν τὸ κατὰ τὴν Φίλων στρατή-
γημα.

[CAP. XXIII.]

Polycrates.

¶ Polycrati Samio mare Græcanicum infestanti, visum est esse militare, si reversus appel-

Πολυκράτης.

¶ Πολυκράτης Σαμίου
καταφύγοντι πρὸς Ἑλληνικὴν
θάλασσαν, ἔδοξεν εἶναι
στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς
τῶν Φί-
λων φί-

τὴν Ἰππίαν] Cantabr. utroque loco per diphthongum Ἰππείαν, & Ἰππίας. Pro vulgato Ἰππιδόσεως, cum MSS. rescripsi, ὁπιδόσεως.

2 ὁπότις ὃς τὰς Ἰππίας ἀπέκλει-
νει, τίπτε ὁ Ἀριστογείτων] Cum MSS. Vulgata, ἀπέκλεινε, ὁ Ἀρεῖς.

Cap. 23. 1 ἔδοξεν εἶναι στρατη-
γικόν, εἰ κατὰ τοὺς τῶν Φίλων] An-
potius, στρατηγικόν? Illud κατὰ
τοὺς τῶν Φίλων, est, classe infesta
amicorum ditionem petere, & in ea por-
tum capere. Fuit aliquando hic locus
gravioris mendi mihi suspectus, sic-
que legendum videbatur, ἔδοξεν εἶ-
ναι στρατηγικόν εἰ σέβει καὶ ἄλλοι καὶ τὰ τῶν
Φίλων. Herodotus de Polycrate au-
tem mihi ita sentiendi, ἔρερε ὃ καὶ ἡγά-
γανται, Ἀσπιδόων ἐδέναι. τῶν γὰρ φίλων
τοὺς λαβεῖν καὶ πολλοὺς ἀποδιδόναι τὰ ἑλ-
βεῖ, ἢ ἀρχὴν μὴδὲ λαβών. Sed & vul-

gata ferri potest, si locum ita inter-
preteris ut initio fecimus Casaubonus.

ἔδοξεν εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς
κατὰ τῶν Φίλων, ὡς εἰ ἀπαιτήματα
λαμβάνοντες φίλους ἔξω] MSS. ἔδο-
ξεν εἶναι στρατηγικόν τῶν Φίλων, εἰ κατὰ
τοὺς, καὶ τὰ τῶν Φίλων ὡς ἀπαιτήματα
λαμβάνοντες φίλους ἔξω. Florent. pro
λαμβάνοντες, λαμβάνοντες, & Cantabr.
λαμβάνοντες. Lego & distingo: ἔδοξεν
εἶναι στρατηγικόν, εἰ κατὰ τοὺς καὶ τὰ τῶν
Φίλων, ὡς, εἰ ἀπαιτήματα λαμβάνοντες,
φίλους ἔξω: ἐκείνηται καὶ καλὸν com-
mentum, si etiam abduceret amicorum bo-
na, ut, si repetita reciperent, illos ami-
cios haberet. Atque ita, quæ hic Po-
lyxano dicuntur de Polycrate, conve-
niunt cum iis, quæ de eodem refert
Herodotus lib. III. cap. 39. Ea vide
in Notis Casauboni. Lego autem
στρατηγικόν cum Vulgata, quia eodem
modo

τὸ φίλων, ὥς εἰ ἀπαιτέ-
μῳ λαμβάνοιεν Φιλοτέ-
ρας ἐξ ἑ. ἔδεν δὲ λαβῶν,
2 ἔκιν' ἀν' ἑδ' ἀποδεῖναι δύνα-
σθαι.

Πολυκράτης, μελλόντων
Σαμίων ἐν τῷ ἱερῷ Ἰυσίαν
ποιεῖν τὸ Ἡῤας πάνδημον,
ἐν ᾧ μεθ' ὅπλων ἐπόμ-
πθον, πλείεσσι ὅσα τῇ περ-
φάσῃ τὸ ἱεροῦ ὅπλα συλ-
λέξας, τὰς μὲν αἰδηλ. φέ-
3 Συλοσῶνται καὶ Πανταγνώ-
σον συμπομπῶν ἐπαξέε μὲν
ἢ τῶν πομπῶν, τὸ Σαμίων
Ἰυσίαν μελλόντων, οἱ πλείεσσι
τὰς πανοπλίας ἀπέθεντο
ᾧ τῶν βωμοῖς 4 προσέ-
χοντες ταῖς θυγαῖς, οἱ
δὲ ἀμφὶ Συλοσῶνται, καὶ
Πανταγνώσον τὰ ὅπλα ἐ-
χοντες, ἀνὴρ ἀνδρὶ ᾧ τῶν
ταῖς, ἐφεξῆς ἀπαιτῶν ἐ-
κπίννουν. Πολυκράτης τὰς

leret, & amicorum bona
quasi repetens, foris alios
amiciores pararet. Quo-
si nihil accepisset, ne re-
stituere quidem, aut red-
dere debere.

2 Polycrates, cum
Samii publicum sacrifi-
cium facere in templo
Junonis vellent, in quo
cum armis pompam age-
bant, plurimis armis per
causam solemnitatis col-
lectis, fratres Syloson-
tem & Pantagnostum u-
na pompam ducere ius-
sit. Post vero pompam,
cum sacrificium obire Sa-
mii instituerent, pluri-
mi arma deposuerunt ad
altaria, partim occupati
votis, partim libationi-
bus. At qui cum Syloson-
te & Pantagnosto erant,
arma tenentes, vir vi-
rum adortus, omnes or-
dine trucidabant. Poly-
crates

modo loquitur Auctor lib. 11. 2.
στρατηγικὸν ἢ ἀμφὶ πολέμων παλαιῶν
φυλάττει.

2 Οὐκ ἔστι δὲ ἀποδεῖναι] Cantabr.
absque ed.

3 Συλοσῶνται] Cantabr. Συλάσων-
ται.

4 Προσέχοντες ταῖς θυγαῖς, οἱ δὲ ἀμ-
φὶ Συλοσ.

θυγαῖς, οἱ δὲ ἀποδεῖναι ἀμφὶ Συλοσ. Can-
tabr. προσέχοντες, καὶ ταῖς θυγαῖς οἱ δὲ
ἀποδεῖναι ἀμφὶ Συλοσ. Legendum vi-
detur: προσέχοντες καὶ ταῖς θυγαῖς, ἢ
ταῖς ἀποδεῖναι οἱ δὲ ἀμφὶ Συλοσ. quo-
modo legisse videtur Interpres.

5 Εκπίννουν] Cum Cantabr. pro
vulgato, ἐκτείνουν. Sic cap. 26. καὶ ἄ-
λλως ὅπου αὐτὸ ἀμφὶ κτείνου. & alibi.

erates in civitate congregatis iis qui infidiarum participes essent, præoccupabat opportunissima loca, accurrentibus e templo omni studio fratribus cum armis & auxilium ferentibus, & arcem muniebat, Astypalæam nomine, accersitis a Lygdamide Naxiorum tyranno militibus, atque Sarmiorum imperium obtinebat.

ἐν τῇ πόλει τῇ ὀπιθέσας μετέχοντας ἀλίους προκατελάβετο τῇ πόλει τὰς ὀπαιοῦσας πόλεις, ὁ δὲ πρὸς τὴν ἱερὴν μὲν τῶν ὀπλων ἡ ἀσπιδὴν ἡνέοντας ἀδελφὰς ἡ συμμάχους ὁ δεξιόμορος. τειχίσας δὲ ἀκρόπολιν τῶν καλαμῶν Ἀστυπάλαιαν, ὁ μεταπεμφάμενος ὁ ὡς δὲ Λυγδάμιδος ὁ Νάξιων τυράννης στρατώτας. ὁ ἡ δὲ Σαρμίων τυράννην ἦν.

[C A P. XXIV.]

Istius.

¶ Istiax Milesius, in Persia agens apud Darium regem, Ioniam ad defectionem sollicitare volens, neque audens litteras mittere, propter custodes viarum, servo fideli capillis abrafis, stigmata capiti inscripsit:

Ἰστιαῖ.

¶ Ἰστιαῖ ὁ Μιλήσιος, ἐν Πέρσαις Δαρίῳ βασιλεῖ, βασιλεῖ ἰωνίαν ἀποστῆσαι, χεῖρματὰ πέμπειν εἰς τὰς πόλεις Δαί τὰς φύλακας τῶν ὁδῶν, οἰκέτην πρὸς τὸν ἀποξύρας πρὸς τείχους, σίγμα-

πρὸς

6 Ἀπὸ τοῦ ἱερῆς] Ὡς, quod ante ὅπρῳ erat in Vulgata, cum Florent. expunxi. Cantabr. pro eo legebat. καί.

7 Σπιδὴν δὲ.] ἡ. ἐπὶ τῇ δὲ. Casaub. Σπιδὴν δέοντας] MSS. ἐπὶ τῇ δὲ δέοντας, quod corruptum ex lectione vulgata, quæ sana.

8 Δεξιόμορος.] Cum Cantabr. pro vulgato, δεξιόμορος. Post τειχίσας idem Codex non agnoscit δ.

9 Μεταπεμφάμενος] Καί, quod præcedebat, cum MSS. & Interprete induxi.

10 Καὶ δὲ Σαρμίων τυράνην.] Cum MSS. Vulgata, Σαρμίων ὁ τυράνης.

Cap. 24. 1 Ἀποξύρας] Cum MSS, pro ἀποκείρας. Sic statim ἀποξυράμενος in Vulgata quoque fuit. Pro εἰς χεῖρματὰ, Cantabr. ἐν χεῖρματ.

παι ἐνεργάψατο τῇ κεφαλῇ, ἸστιαῖⓄ Αῤυσταγόρα· Ἰωνίαν δ' ὀψήσων. καὶ τοῖς σίγμασιν ἐπέθρεψε πᾶς τρεῖς ας. τῶν τ' ὀπὸν λαθὼν τὰς φύλακας ὁ σιγματοφόρος, ² καὶ καταβὰς ἐπὶ θάλασσαν, ἀποξυράμενος ἔδειξεν Αῤυσταγόρα πᾶσι σίγματα· ὃν ἀναγνὼς, πῶς Ἰωνίαν ὀψήσων.

Istiaeus Aristagoræ : Ioniam ad deficiendum sollicita : atque supra stigmata crines nutrit. Hoc modo fallens custodes stigmatophorus, descendit in mare, & abradis capillis, Aristagoræ stigmata monstravit : qui cum legisset, effecit ut Ionia deficeret.

[CAP. XXV.]

¹ Πιττακός.

Pittacus.

¶ Πιττακός, καὶ Φρύνων, ² ἐμονομάχων Σιγείας πέρι· ἔδοξεν ἀμφοῖν ἴσαι ἐχειν ὅπλα. πᾶσι μὲν δὲ φανερά, ἴσαι ὅπλα ἔω. Πιττακός δ' ὑπὸ τῇ αἰσίδι κρύψας ἀμφίβλητρον περιβάλλει τὸ Φρυώνω, καὶ ῥαδίως ³ ἐπιπασσάμενος

¶ Pittacus & Phrynon singulari certamine pro Sigeo certabant : ac visum est, ut uterque paribus armis uteretur. Perspicua igitur arma, & manifesta, paria erant. At Pittacus occultato sub scuto reti, Phrynonem constringit, & facile

κάν-

² Καὶ καταβὰς] MSS. absque copula.

Cap. XXV. 1 Πιττακός] Ita Cantabr. Vulgata, πῶς Πιττακός, καὶ ΦρυνοῖⓄ μονομαχίῳ. Perperam.

² Ἐμονομάχων] Cantabr. ἐμονομάχων. Pro Σιγείας, Florent. Σιγίς, sed Vulgata recte. Strabo, lib. xxi. de Sigeo referens, idem narrat : Πιττακός δ' ὁ Μιτυληναῖος· εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀσπίδος λαγυμένων, πλάσσειν ὅτι τὸ Φρυώνωνα στρατηγὸν διηπολέμει τῶς Ἀχαιοῖς,

καὶ πάσων κακῶς. & paullo post : ὕστερον δ' ἐν μονομαχίᾳ περισπασσάμενος πῶς Φρυώνω, ἀλιδυπικῶς ἀναλαβὼν σκεδὴν συνέδραμε, καὶ πᾶσι μὲν ἀμφίβλητρον περιέβαλε, τῷ σιγείῳ δ', καὶ πῶς ἐπιπασσάμενος. Eandem historiam vide apud Diogenem Laërtium in Pittaco, & Plutarchum De malignitate Herodoti.

³ Ἐπιπασσάμενος] Florent. ἐπιπασσάμενος.

tractum vita privat, atque
Sigeum vinculo lineo pi-
scatus est. Quemadmo-
dum etiam nunc solita-
riam pugnam ineuntes,
linum habent, id Pitta-
cus docuit.

κλιννύει· καὶ Σίγειον τοῖς δε-
σμίοις, ⁴ τῷ τε λίνῳ ἐθή-
ρουν. ⁵ οἷον καὶ νῦν οἱ μονο-
μαχῶντες λινὸν ἔχουσιν,
⁶ Πιττακὸς ἐδίδαξεν.

[C A P. XXVI.]

Bias.

Ἰ Βίας.

¶ Cræsus adversus
plurimos insulanos bel-
lum parabat. Eum Bias
Prienensis deterruit, in-
quiens: Insulani magnum
equorum numerum ad-
versus te coëmunt. Qui
cum ridens, Hoc faxit
Jupiter, diceret, ut insu-
lanos in continenti cap-
iam: Bias, Quid, inquit,
credis etiam illos aliud
optare, quam ut Cræsum
in mari capiant? Hæc

¶ Κροῖστος Λυδὸς ² ἐ-
πιπλεῖν νησιώταις παρε-
σκευάζετο. Βίας ὁ Πριην-
εὺς ἐξέπληξε τὸν Λυδὸν,
εἰπὼν· οἱ νησιῶται ³ πολλὰ
ἵππων ὅππῃ σε ὠνῶνται. ὁ δὲ
γελάσας ἔφη, ὦ Ζεῦ, νη-
σιώτας ἐν ἡπείρῳ λάβοιμι.
ὁ δὲ Βίας, τί δὲ ἄλλο ἔφη
κακείνης ⁴ εὐχεσθαι Διὶ, ἢ
ὅπως Κροῖστον ⁵ τὴν ἡπειρώ-
τῳ ἐν θαλάττῃ λάβοιεν;
ὁλο-

⁴ Τῷ τε λίνῳ] γρ. τῷ λίνῳ. Casaub.

⁵ Οἷον καὶ νῦν μονομαχῶντες] Cum
MSS. pro, οἷον τε νῦν οἱ μονομαχῶντες.

⁶ Πιττακὸς ἐδίδαξεν] Idem testat-
ur Festus in Retiario, agens de pu-
ta inter Retiarium & Mirmillonem,
his verbis: Hoc genus pugnae institutum
dicitur a Pittaco, uno ex septem sapien-
tibus, qui adversus Phrynonem dimica-
tus propter controversias finium, quæ e-
rant inter Atticos & Mytilenæos, rete-
culo lato impedit Phrynonem. De
Retiario consule Lypsium lib. II. Sa-
luti. cap. 8.

Cap. XXVI. 1. Βίας] Cum Flo-
rent. Vulgata, πρὸς Κροῖστον.

² Επὶ πλεῖστοις νησιώταις] Florent.
ὅππῃ πλείστοις νησιώταις. & sic quoque
Interpres. Legendum videtur, ὅππῃ
πλεῖν τοῖς νησιώταις.

³ Πολλὰ ἵππων] Cantabr. πολλὰ
ἵππων.

⁴ Εὐχεσθαι Διὶ] Cum MSS. pro vul-
gato, εὐχεσθαι Διὶ. Cræsus enim invo-
carat Jovem.

⁵ Τὸν ἡπειρώτῳ] Non agnoscit
Interpres. Opponitur τῷ, νησιώταις.

ὁ λόγος τῷ Βίανῳ Κροΐ-
σον ἐπεισεν ὅτι τὰς νήσους
πλοῦσαι μηκέτι.

Biantis oratio persuasit
Crœso, ut navigationem
in insulas omitteret.

[CAP. XXVII.]

Γέλων.

Gelon.

¶ Γέλων Δεινομένης
Συρακόσις ἐν τῷ πορὸς
Ἱμιλκῶνα τὸ Καρχηδόνιον
πολέμῳ, στρατηγὸς αὐτο-
κράτωρ χειροτονηθεὶς λαμ-
πρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ
κράτησας, παρελθὼν εἰς
ἐκκλησίαν, καὶ λέγωνας
δὲς τὸ αὐτοκράτωρ δό-
ξης, τὴν δαπάνης, τὴν καιρῶν,
τὴν ὀπλῶν, τὴν ἵππων, τὴν
τριήρων, ὅτι πᾶσιν ἐπαί-
νεθεις, τέλος ἐξέδου πῶς
ἐδίδου, καὶ σὰς ἐν μέσῳ γυ-
μνός· ἄτως ἐγὼ, ἔφη, γυ-
μνὸς ὑμῖν ἔσηκα, ὑμεῖς δὲ
ἐνοπλοὶ ὥς τε εἴ τι μοι πέ-
πρακται βίαιον, χεῖρα-

¶ Gelon Dinomenis
filius, Syracusius, in bel-
lo adversus Himilconem
Carthaginiensem susce-
pto, creatus summus dux
& imperator, cum egre-
gie pugnasset victor,
prodiens in concionem,
rationesque reddens im-
peratoris dignitatis,
impensarum, tempo-
rum, armorum, equo-
rum, triremium, & ob
hæc universa collauda-
tus, tandem exuit vestem,
atque stans in medio nu-
dus: Sic, inquit, ego vo-
bis nudus sto, vos autem
armati. Itaque si quid à
me gestum est intolera-

δε

1 Εἰ τῷ πορὸς Ἱμιλκῶνα τὸ Καρχηδόνιον
πολέμῳ] Melius legeretur Ἀ-
μίλκωνα, ut apud Diodorum, vel
Ἀμίλκων, ut apud Herodotum &
Diodorum quoque, quanquam con-
stanter ita hic appellatur a Polyæno.
Refertur autem præclarum hoc &
callidum Gelonis factum à Diodoro.
Itemque id quod sequitur: sed paulo
aliter. Vide Herodotum. Casaubon.

Καρχηδόνιον] MSS. Καρχηδόνιον.
Mox, ante κράτησας copulam dele-
uterque Codex.

2 Καὶ λέγει δὲς] Δὲς. Casaubon.
Καὶ λέγει δὲς] Cum MSS. ut
etiam in margine editionis suæ con-
jecerat Casaubonus. In ea erat, καὶ
λέγει δὲς. Articulus sequentem
non habet Cantabr.

biliter, proferte contra me ferrum, ignemque, & lapides. Tum acclamavit populus, tanquam optimum ducem collaudans. Qui respondens inquit: Et in posterum igitur talem ducem eligite. Iterum populus: At alium talem non habemus. Ita creatus secundo dux belli, pro duce tyrannus Syracusiorum evasit.

2. Gelon Siculorum tyrannus, Himilconi Carthaginensium regi expeditionem in Siciliam facienti, e regione castris positus, prælio decertare non audebat. Sed Pediararchum sagittarium præfectum, sibi forma & aspectu similem, tyrannica veste indutum e castris progredi, sacrificiumque in aris facere iussit, & cum sequi sagittarios candidis vestibus amictos, myrtum ferentes, atque sub myrto arcus occultantes: cum au-

δε κατ' ἐμῶ, καὶ σιδήρῳ, καὶ πυρὶ, καὶ λίθοις. ὁ δὲ ἡμῶς ἐπεβόησεν, ὡς ἄριστον στρατηγὸν ἐπαινῶν. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη, καὶ εἰσαυθις γὰρ τοιῶτον στρατηγὸν χαροτονήσατε. πάλιν ὁ δὲ ἡμῶς, ἀλλὰ τοιῶτον ἄλλον οὐκ ἔχομεν. ἔτι δὲ ὡς ἀκλήθεις δόρυ περὶν στρατηγῆσαι, ἀντὶ στρατηγῶ, Συρακούστων ἐγένετο τύραννος.

Γέλων Σικελῶν τύραννος Ἰμιλκῶνι βασιλεῖ Καρχηδονίων ἀπὸ πλῆθους ἐπὶ Σικελίαν ἀντιστρατοπεδῶν, μάχῃ μὲν συμβαλεῖν οὐκ ἐδύρετο. Πεδιάρχον δὲ τὸν τοξοτῶν ἡγεμόνον, ὅμοιον ἑαυτῷ τῷ ἰδίῳ ἀμφίσεας τῷ ἑαυτοῦ τυραννικῷ ἐδύετο, ἐκέλευσε παρελθεῖν εἰς στρατοπέδον, καὶ θύειν ἐπὶ τῷ βωμῶν. ἔπειτα δὲ αὐτῷ τοξότας ἐν ἐδύετο λούκῃ, κατέχοντας μυρίνας, πᾶς ὑπὸ πᾶσι μυρίνας κρύπτον-

3 Εἰσαυθις γὰρ] Cantabr. εἰσαυθις ἔν.

4 Τοξοτῶν] γρ. πξότιω. Casaubonus.

Τὸν τοξοτῶν ἡγεμόνον] Ita quoque MSS. & Interpretes.

5 ὑπὸ πᾶσι μυρίαις] MSS. ὑπὸ πᾶσι μυρίαις.

πλοντες. ἡνίκ' αὖν ᾗ ἴδωσιν ἱ-
μιλκῶνα, καὶ αὐτὸν ὁμοίως
προελθόντα, καὶ θύοντα το-
ξόειον ἐπ' αὐτόν. ἔτω δὲ
τῶν προαχθέντων, ἱμίλ-
κων ἑὸν ὑποδόμητον,
προελθὼν ἔθυσεν ὅς πεν-
δων, ὁ θύων τε, ἄφνω πολ-
λῶν τοξομάτων ἐπ' αὐτόν
ἐπελθόντων, ἐπελότησεν.

Γέλων τὸ Μεγαρικὸν
βυλόμενον καταλῦσαι,
ἐπείκεις μὲν ἐκάλεσε τὰς ἐ-
γέλοντας ⁷ Δωριέων. Διο-
γνήτω ᾗ τῶ Μεγαρέων ἀρ-
χόντι, χρημάτων ὡς δὲ δύ-
ναμιν ἐπέταξεν. ὁ ᾗ τοῖς
πολίταις. οἱ ᾗ, τοῖς τέλε-
σιν ἀπαγορεύοντες, ⁸ εἰς τὴν
ἀποικίαν τὴν ἐν Συρακού-
σαις, ὑπέεικσαν, ⁹ ὑπο-
βαλόντες αὐτὰς τῇ Γέλω-
νι διωασεία.

tem viderent Himilconem etiam ipsum ad eundem modum progredientem, & sacrificantem, tela in eum conjicere. His ita factis, Himilcon nihil tale suspicatus, progreditur, & divinam rem facit. Ita libans, sacrificansque, multis in ipsum impetentibus jactulis, vitam finivit.

3 Gelon Megaricum imperium tollere volens, colonos vocabat, qui vellet ex Doriensibus. Diogneto vero Megarenfium principi pecunias supra vires imperavit: ille civibus. Qui tributum recusantes, in Syracusanam coloniam concesserunt, & se Gelonis imperio ac ditioni subjecerunt.

[CAP.

6 Θύων τε, ἄφνω πολλῶν, &c.] Cum MSS. Vulgata, θύων τε ἄφνω, πολλῶν, &c.

7 Δωριέων] Cantabr. Δωριέων.

8 Εἰς τὴν ἀποικίαν τὴν ἐν Συρακούσαις ὑπέεικσαν.] Lego ὑπέεικσαν, ut sit ὡς τὸ ὑπακούειν: nam » &c. ei passim confunduntur in scriptis li-

bris. Sic autem non semel eo verbo Polyani utitur, ut lib. 11. de Epaminonda, commate 10. Προ ὑποβαλόντες, γρ. ὑπολαβόντες. Casauboni, ὑπέεικσαν.] MSS. ὑπέεικσαν.

9 Ὑποβαλόντες αὐτὰς, &c.] Cum MSS. & Interprete pro vulgato, αὐτῶν. Cantabr. ὑπολαβόντες.

[C A P. XXVIII.]

Theron.

Θήρων.

¶ Theron cum Carthaginienſibus pugnabat. Hoſtibus autem terga vertentibus, Siculi irruentes in caſtra, quaſi direpturi tabernacula, ſupervenientibus Iberis interfecti ſunt. Theron cum magnam ſtragem videret, miſit qui circumirent, præcipiens ut à tergo ignem in tabernacula conjicerent. Magna vero oriente flamma, hoſtes non habentes tabernacula, ad naves confugerunt. Quos Siculi perſecuti, plurimos ad ipſas

¶ Θήρων ἱ Καρχηδο-
νίοις παρετάσσετο· τῶν ἡ
πολεμίων φεύγοντων, οἱ
Σικελιώται ἐμπήκοντες ἐς
τὸ ἐπαιτόπεδον ὡς διαρ-
πασόμενοι τὰς σκηνάς, ὑ-
πὸ τῶν ἱβήρων ὠδραβοη-
θάντων ἀνηράντο. Θήρων
πολὺν τὸν ὀλεθρον ἰδὼν, ἐ-
πεμψε τῆς κυκλωσομέ-
νης, ὠδραγγείλας ὅπι-
θεν τὰς σκηνάς καταπρή-
σαι. Φλογὸς ἡ πολλῆς αἰ-
ρομένης, ὅσην ἔχοντες οἱ πο-
λέμιοι σκηνάς, ὅπῃ τὰς
ναῦς ἔφθον. οἱ ἡ Σικε-
λιώται διώκοντες, ὠδρὰ
ταῖς

1 Καρχηδονίοις] MSS. Χαλκιδον-
ίους.

2 ὡς ἀρπασόμενοι τὰς σκηνάς] Cum MSS. & Interprete. In Vulgata erat, ἀρπασόμενοι. Cantabr. ablu-
queas.

3 ἱβήρων] MSS. ἱβηρίων.

4 Κυκλωσομένης] γρ. Κυκλωσάμε-
νη.

5 Παρραγγείλας ὅπῃθεν.... τὰς σκην-
άς] Festinus librarius cum vicinis
locis positæ bis illæ voces fuissent
τὰς σκηνάς, omisit eas priore loco,
& quicquid erat intermedium ad il-
lum usque locum ubi eæ voces repe-
bantur. Isto modo sexcentos opti-
orum scriptorum locos fuisse de-

pravatos pridem observavimus, &
quotidie observamus. Mirum est e-
nim quam frequenter hoc flagitium
supini & imperiti librarii admise-
runt. Ergo ita lege: ὠδραγγείλας ὅπι-
θεν εἰς τὰς σκηνάς πῦρ βάλλειν. μετὰ
τῆς φλογὸς αἰρομένης, οἱ πολέμιοι ὡς
ἔχοντες σκηνάς, ὅπῃ π. Idem.

Παρραγγείλας ὅπῃθεν τὰς σκηνάς κα-
ταπρήσας· φλογὸς ἡ πολλῆς αἰρομένης, ὡς
ἔχοντες οἱ πολέμιοι σκηνάς, ὅπῃ τὰς ναῦς,
&c.] Ita locum mutilum e MSS.
consentiente Interprete, restitui. Me-
dia interpretis & posterius σκηνάς an-
te aberant.

6 Ἐφθον] Interpres, ἔφθον.

ταῖς ναυσὶ τὰς πλείους
7 διέφθειραν.

8 Θήρων Μιλτιάδου.

Σελινύντιοι Καρχηδονίοις
παρεπαξάμενοι, πολλῶν πε-
σόντων καὶ ἀπύφων κειμένων,
καὶ τῶν πολεμίων σπικκειμέ-
νων, θάψαι τὰς νεκρὰς καὶ
θαφρῆντες· ἑμὲν δὲ ἀπύ-
φους παρορῶν ὑπομείνον-
τες, 9 ἐδύλευοντο τί χρὴ
πράττειν. Θήρων ὑπέχε-
το, εἰ λάβοι τριακσίχους δι-
κέτας 10 τὰς τεμεῖν τῶν ὀ-
λίγων δυναστάδων, αὐτὸς
ἀνὸς αὐτοῖς παρελθὼν,
καὶ τὰ σώματα καῦσαι, καὶ
πολυάνδριον αὐτῶν ἐγεί-
ραι. εἰ δὲ οἱ πολέμιοι 11 κρα-
τήσαι αὐτῶν, εἰδὲν μέγα
κινδυνεύεσθαι τῇ πόλει, εἰάν
εἶνα πολίτῳ 12 ἀπολέσῃ, καὶ

naves morti dederunt.

2 Theron, Selinun-
tiis praelium adversu
Carthaginienfes commi-
tentibus, cum multi ex
his qui occubuerant in-
sepulti jacerent, & hostes
instarent, atque illi fe-
pelire mortuos non au-
dentes, neque tamen in-
sepultos relinquere su-
stinentes; consilium,
quid agendum foret, ca-
perent: Theron recepit,
si triginta sibi darentur
fervi, qui ligna secare
possent, se cum ipsis ac-
cessurum, & cadavera
igni traditurum, ac po-
lyandrium erecturum.
Quod si ab hostibus ipsi
vincerentur, non inde
magnum periculum civi-
tati futurum, si unum ci-
vem amitteret, & trigin-

τημὴν

7 διέφθειραν] Cantabr. διέφθειρον.
de pro Καρχηδονίοις, Florent. Καρχη-
δονίοις. Copulam quoque ante ἀπύ-
φους non habent MSS.

8 Θήρων Μιλτιάδου] Male hoc fra-
gema cum superiore conjungitur
ab Interprete: non enim Thero hic
idem est cum illo: hic Miltiadis
fuit filius, ut hae inscriptio docet
quam in nostro codice reperimus,
civis Selinuntinus: ille Anefidati-
mi, ut puto, filius, nobilis A-

genti tyrannus. Casaubonius.

9 Εὐαλδοῦτο] Cum MSS. & In-
terprete. Vulgata, εὐαλδοῦτο. U-
troque loco pro τριακσίχους, Inter-
pres legit, τριακοντα.

10 Τὸς τεμεῖν] Cantabr. δὲ τε μεῖν.

11 Κρατήσαι] Cum Cantabr. In
Vulgata, κρατήσονται. Pro ἀποτέλεισθαι,
quod erat in Vulgata, cum MSS. In-
terprete, & Casaubono in margine
editionis suae, reposui, ἀπετέλεισθαι.

12 Ἀποτέλεισθαι] γρ. ἀποτέλεισθαι. Casaub.

13 B²

ta mancipiorum precium. Laudarunt Selinuntii sententiam, eique concesserunt, ut ferros quos vellet fumeret. Qui robustos & florentes deligens, eduxit cum falcibus, bipennibus, & ascis: ut ad combustionem mortuorum ligna fecarent. Cum exivissent, persuadens eis Theron, ut dominis insidias struerent, fero vespere in urbem reversus est. Quos mœniorum custodes agnoscentes acceperunt. Theron ipsis custodibus trucidatis, & plurimis civibus in lecto interfectis, civitatem occupavit, & Selinuntiorum tyrannus evasit.

ἔπειτα τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἑρῶν Σελινυντίων ἐγέρει.

[CAP. XXIX.]

Hieron.

Hieron cum fluvium transire prohiberetur ab hostibus, armatos in transitu constituens,

Ἰέρων.

Ἰέρων πᾶσι μὲν καλυμένῳ ὑπὸ τῶν πολεμίων, ὁπλισάμενος τὰς ὁπλίτας ὅτι τὸ ἀβύσσου

13 Βέλοιτο] γρ. Βέλοιτο. Casan-

14 Ἐξῆλθεν] Cum MSS. & Interprete, pro vulgato, ἐξῆλθεν.

D 5

I OI

βάσεως, ἐκέλευσε τὰς ἰπ-
 πεὺς παράγειν ἀνω ἔπειτα
 μὲν ὡς διαδοσάμεν ἐκέ-
 λθεν, τὰς δὲ ψιλὰς ἀνωτέρω
 τῶν ἰππέων. ¹ οἱ μὲν ἔν πο-
 λέμιοι ἀντιπαρήγον ὡς τὰς
 ἰππέας καὶ τὰς ψιλὰς κα-
 λούντες. αἱ δὲ ἱέρων δὴραγε
 τὰς ὀπλίτας, βιασάμε-
 νον ὀλίγας ὄντας τὰς κα-
 ταλειμμένους τῶν ἐναν-
 τίων καὶ ὡς ἀρχαῖα ση-
 μείον ἔρε τοῖς ψιλοῖς καὶ τοῖς
 ἰππεύσιν. οἱ δὲ ὑποσφεισαν-
 τες διέβησαν, τῶν περὶ δια-
 βάντων ὀπλιτῶν, τὰς ὑ-
 ποσφεισάντας πολέμους ² ἀν-
 ειργόντων.

ἱέρων Ἰταλιώταις πο-
 λεμῶν, ³ ὅποτε λάβοι π-
 νὰς αἰχμαλώτας τῶν συγ-
 γενῶν, ἢ πλεσίων, ὅτε
 εὐθὺς ἀπεδίδοι τοῖς λυτρε-
 μένοις, ἀλλὰ πολλὰς ἡμέ-
 ρας κατὰσχων, κοινωνήσας
 αὐτοῖς ἐστίας, ⁴ καὶ πμῆς

jussit equites juxta flu-
 vium ascendere, tan-
 quam ibi transituros &
 levis armaturæ milites.
 Hostes vero supra equi-
 tes suas copias eduxe-
 runt, ut eos ac levis ar-
 maturæ milites transitu
 arcerent. Tum Hieron
 armatos traduxit, vim
 adhibens adversariis, qui
 pauci reliqui erant, & si-
 gnum repente inermibus
 militibus & equitibus sus-
 tulit. Qui reversi traje-
 cerunt, armatis, qui an-
 te transgressi fuerant,
 redeuntes hostes susti-
 nentibus.

² Hieron bellum cum
 Italis gerens, si quos ce-
 pisset, qui cognatione
 aut opibus florent, non
 statim solventibus reddi-
 dit: sed postquam mul-
 tos dies apud se retinuis-
 set, & larem, honores-
 que primarios eis com-

¹ Οἱ μὲν ἔν πολέμιοι ἀντιπαρήγον]
 MSS. οἱ πολέμιοι μὲν ἀντιπαρήγον. In-
 terpres hic locat verba, ἀνωτέρω τῶν
 ἰππέων.

² Ἀνιεργόντων] Italego cum MSS.
 & Interprete, pro ἀναιρέντων.

⁴ Ὅποτε λάβοι πνὰς αἰχμαλώτας ἢ

συγγενῶν ἢ πλεσίων] Omnino ἢ δι' ἡ-
 γῶν legendum, si quid est in nobis
 judicii. Parum autem differunt in
 MSS. codd. συ & εν, quæ res fecit ut
 sæpe hæ voces confunderentur: quod
 etiam alias observavimus. Casaubonus.

⁴ Καὶ πμῆς περὶ δριῆς] Cantabr.
 καὶ πμ

municasset, tum acceptis
redemptoriis muneribus,
homines dimittebat. At
illi in suspicionem apud
suos cives venerunt, quod
Hieronis amicitia usi
fuissent.

προεδρίας· τῶν καὶ
προσέωρ. τὰ λύτερα,
τὸς ἄνδρας ὅτι ἐπέμπετο.
οἱ ὅτι ἐπανερχόμενοι ὑποπτοί
παρὰ τοῖς πολίταις ἦσαν, ὡς
Φιλίας Ἰέρωνι κεκοινωνη-
κότες.

[CAP. XXX.]

Themistocles.

¶ Atheniensibus ora-
culo proditum erat,

O divina Salamis, perdes tu
mulierum liberos.

Themistocles Athenien-
sibus vaticinium me-
tuentibus, contra hostes
facere dicebat. Non enim
divinam Salaminem ora-
culum appellasset, si Græ-
corum liberos perditura
esset. Hoc dictum confi-
dentiam & animos Athe-
nensibus dedit. Et cum

Θεμιστοκλῆς.

¶ Ἀθῆναιῶις ὁ θεὸς
ἔρησεν,

Ὡς θεὸς Σαλαμῖς, ὅπο-
λῆς ὅτι σὺ τέκνα γυναικῶν.

Θεμιστοκλῆς, Ἀθῆναιῶν
τὸ λόγιον δεδιότων, κατὰ-
γε τὴν πολέμιων ἔφη. ὁ γὰρ
ἀνὴρ θεῖον τὴν Σαλαμῖνα ὁ
θεὸς ἀνηγόρευσε, εἰ ἐ-
μελλεν ὀπολλύειν τὰ τέκνα
τῶν Ἑλλήνων. τὸτο λεχθὲν
θάρος ὁ Ἀθῆναιῶς ἔδωκεν.
καὶ ἑλπίκα τὴν ἐξήγησιν ἐπι-
σώσα-

5 ὥσα-

2 Τῶν πολέμιων ἔφη] γρ. τῶν πολε-
μιῶν ὅτιν ἐφη. Casaubonus.

3 Ἦ γόρουσεν] γρ. ἀνηγόρ. Idem.
Ἀνηγόρουσεν] Cum MSS. Vulgata,
ἠγόρουσεν.

4 Ἡνίκα ὅτι τὴν ἐξήγησιν ὀπισθώσα-
το] Hoc est, Et quum suam istius ora-
culi interpretationem civibus probasset.
Sed Interpres aliter legisse videtur:
nisi verius, hanc lectionem parum
eum intellexisse. Casaubonus.

καὶ ἑλπίκα ὅτι ἐξήγησιν ὀπισθώσατο]
Sic MSS. Vulgata, ἑλπίκα δὲ.

5 Θεμι-

καὶ πῶς, καὶ προεδρίας. Atque ita etiam
apud Lucianum in Timone: ὅς τις
ἐπὶ δόξῃ πάντων αὐτὸς σὺ κατέστω,
πῶς, καὶ προεδρίας, καὶ σεράνων, καὶ
τῶν ἄλλων πρὸς τὸν. De jure προεδρίας a-
pud Athenienses consule Casaubo-
num ad Theophrasti Charact.

5 Ἀπεπέμπετο] MSS. ὁ ἐπέμπε-
το. Sequens ἐπανερχόμενος non habet
Interpres.

Cap. XXX. 1 Ὁ θεὸς ἔρησεν] In-
tegrum oraculum vide apud Hero-
dotum lib. 1. cap. 141.

ἑνώσιον, ὃ θεὸς χρησαίμεται,

Τείχεα Τελλοῦ γρηῖ ξύλι-
νον διδοῖ Ὀρύοντα Ζεὺς.

οἱ μὲν ἄλλοι Ἀθηναῖοι τει-
χεῖν πρὸς ἀκρόπολιν ἡγό-
ρευον. Θεμιστοκλῆς ὅμως εἰς
τὰς τριήρεις ἐμβαίνειν, ὡς
πάντας ἔσας τὸ ξύλινον τεί-
χεα τῶν Ἀθηναίων. ἐπέ-
σθεν, ἐπέβησαν, ἐναυ-
μάχησαν, ἐνίκησαν.

Θεμιστοκλῆς ἐναυλό-
χευε πρὸς Σαλαμῖνα τοῖς
Ἕλλησιν ἐδόκει φεύγειν,
Θεμιστοκλῆς ναυμαχεῖν
ἐν στενῇ θαλάσῃ ὡς ὅμως
γενοῖτο ἐπειγόν, ὡς αὐτῷ
Σύκινον εὐνῆχον παι-
δαγωγὸς τοῖν παιδοῖν. νύ-
κτωρ τὸ Σύκινον τῶτον ὡς
βασιλεῖα πέμπει, μὲν ὅ-
σοντα κατ' εὐνοίαν ὁρῶν,
ὅτι ἀποδιδράσκει τὸ Ἕλλη-
νικόν, Ἀλλὰ ναυμαχίᾳ
παίγεται ὁ βασιλεὺς, ἢ
inquit, pugna. Obtemperat rex, & navalem pu-

de explicatione quaerere-
tur hujus oraculi,

Muros Minervæ ligneos
dat late intuens Jupiter,
reliquis Atheniensibus
arcem muniendam præ-
dicantibus, Themistocles
triremes conscendendas
esse dixit, quoniam hæc
sint lignei Atheniensium
muri. Obtemperarunt,
& ingressi, navali pugna
decertarunt, victoriam-
que pepererunt.

2 Themistocles circa
Salaminem clam naves
habebat. Græcis videba-
tur, fugam arripiendam
esse. Themistocles navi-
bus ineundum prælium
in angusto mari censebat.
Cum persuadere non pos-
set, ut manerent: (Sici-
nus erat ei eunuchus, præ-
dagogus duorum filio-
rum) eum noctu ad re-
gem mittit, ut indicaret
benevolentiae causa,
Græcorum copias fugam
moliri: Sed tu navibus,
navalem pu-

5 Θεμιστοκλῆς] Florent. Θεμιστο-
κλῆς.

6 Σύκινον] Florent. Σύκινον.

Scribe, Σύκινον ex Herodoto lib. viii.
cap. 75. & sic invenit Interpres.

7 Διδόν] MSS. δίδ.

8 Τεί-

gnam instruit, atque navium multitudinem angustia maris in arctum contraxit. Græci vero inviti propter ducis sapientiam & calliditatem vicerunt.

3 Græci parta ad Salaminem victoria, statuant in Hellespontum navigare, & pontem demoliri, ne fugere rex posset. Themistocles contra sententiam pronunciat, dicens regem interceptum pugnam redintegraturum. Sæpe vero desperationem præstare, quod effici virtute ac fortitudine non possit. Mittit igitur iterum ad regem alium Eunuchum Arfacem, ita significantem, nisi fugiat celerissime, pontem Hellesponti destructum iri. Rex metuens festinavit, & præ-

ναυμαχεῖ. καὶ τὸ πλεῖστον τῶν⁸ τεύχεων συνεσρεύεν ἡ σελή θάλασσα. οἱ δ' Ἕλλη-
νες ἀκοντες ἐνίκησαν τῇ σο-
φίᾳ τοῦ στρατηγῆ.

Οἱ Ἕλληες νικήσαντες
ἐν Σαλαμῖνι, ὁ Βασιλεὺς
ταὺ πλεῖν ἐφ' Ἑλλάσποντον,
καὶ τὸ ζεύγμα λύειν ἵνα βα-
σιλεὺς μὴ φύγῃ. Θेमιστο-
κλῆς ἀντιβασλεύεται, λέ-
γων· Βασιλεὺς¹⁰ ἀπλη-
φθὲς ἀναμαχεῖται τάχα.
πολλὰ δὲ καὶ ἀπόνοια δίδω-
σιν, ὅσα μὴ ἔδωκεν ἀνδρεία.
11 πέμπει δ' ἄλλιν ὡς Βασι-
λέα εὐνέχον ἄλλον Ἀρσάκην,
ὅπως πεισθῇ ἀποστρέφον-
τα· εἰ μὴ φύγῃ. Διὰ τὰ
χρεῖς, ἡ γὰρ φύρα τοῦ Ἑλλησ-
πόντος διαλύεται. Βασι-
λεὺς ἔδαισε, καὶ φθάσας τὸ
Ἑλληνικόν, διέβη τὸ ζεύγ-
μα,

⁸ Τεῖχεων] Cantabr. τεύχεων.
Ποσειδώνειον, uterque Codex, συ-
νέριον. quomodo in margine nota-
rat Casaubonus, & in suo invenit In-
terpres. Quare, expuncto illo altero,
in contextum recepi.
⁹ Βασιλεύοντα] Cantabr. βαλόντα.
¹⁰ Ἀπληφθὲς] Cantabr. ἀπλη-
φθὲς.

11 Πέμπει δ' ἄλλιν ὡς Βασιλέα εὐ-
νέχον ἄλλον Ἀρσάκην] Herodotus
lib. viii. cap. 110. & Justinus lib. ii.
cap. 13. eundem missum referunt.
Diodorus lib. xi. quoque diversos
facere videtur; sed in eo a Nostro
dissentit, quod pædagogum libero-
rum in Themistoclis secundo loco mis-
si indicat, cum antea retulisset: ἐ-
πεισε

μα, ¹² καὶ Φυγῶν ὤχετο. Θερμιστοκλῆς δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἐφύλαξε πρὸ νίκης ἀκίνδυνον.

Ἀθῶναιοὶ τὰ τεῖχη ἔασι. ἤγειραν Λάκωνες ἐφθόνον. ἠπάτησεν αὐτὰς ὁ Θερμιστοκλῆς. ὃς τὴν πρόπαιάνην αὐτῶν ἔπεισε εἰς Λακεδαιμόνα πρὸς ἐλπίδα, καὶ πρὸς τὰς Λάκωνας ἔειπεν, ἡμῶν ἐκ ἐγγεῖρας τὸ τεῖχος. εἰ δὲ ἀπιστεῖτε, ἐφί, τὰς δούρας ἐκπέμψατε κατὰ σκοπίας ¹⁴ ἐμὲ κατὰ χόντας· οἱ μὲν ἐπέμψαν. Θερμιστοκλῆς δὲ κρυφὰ πέμψας ἐνείειλα τὸ Ἀθῶναιοῖς κατέχεν τὰς κατὰ σκοπίας, ἔς τὴν ἐ-

veniens Græcorum exercitum transiit pontem, atque fugiens evasit. Themistocles vero Græcis victoriam exortem periculi conservavit.

4 Atheniensibus urbis muros educantibus, Lacones indignabantur. Eos decepit hoc pacto Themistocles. Legatus ad Lacedæmonios profectus, rem negabat: per suam fidem mœnia non educi. Quod si fidem sibi non habeant, mittant præstantissimos viros, qui perspiciant & explorent. Illi miserunt. Themistocles vero missio clam nuncio mandavit Atheniensibus, exploratores

γείρω

πεισε πρὸς τὴν ἐλπίδα αὐτομολῆσαι, &c. non addito viri nomine. Plutarchus in Themistocle & Aristide eodem modo ut Noster; in nomine tantum differt: utroque enim loco Ἀριστὶν vocat. Minus, ut videtur, recte. Cantabr. δὲ. pro δὲ. Uterque Codex pro Ἀριστὶν, Ἀριστὶν. & pro περὶ τὴν ἐλπίδα, Cantabr. περὶ τὴν ἐλπίδα.

12 Καὶ φυγῶν ὤχετο] Cum Florent. cum quo consentiunt Codices Casauboni. Cantabr. καὶ φυγῶν. Vulgata, καὶ φθόνον ὤχετο. Pessime: ortus enim error ex vicinitate vocis φθόνου. Eleganti hoc Græcismo utitur

aliquoties Auctor, infra cap. 46. αὐτὸς φθόνον ὤχετο. 11. 5. 2. αὐτὸς φθόνον ὤχετο. 11. 31. 3. αὐτὸς φθόνον ὤχετο. 11. 11. 11. ἀποπλοῦσαι φθόνον, & alibi.

13 Οὐτὸς] Delent hanc vocem MSS. ut & quod sequitur, ἐς Λακεδαιμόνα. & posset, ut est stilus Polyæni, utrumque commode abesse, nec non sequens ἐφί, quod nec Codices, nec Interpretes, agnoscunt.

14 Ἐμὲ κατὰ χόντας] Prius omittunt MSS. & pro posteriore legunt, μεταχόντας. Neutrum habet Interpres.

retinere apud se, donec
moenia extruxissent.
Postquam deinde forent
extructa moenia, non
prius eos remittere, quam
ipsum recipiant. Hæc ita
facta sunt. Exædificata
sunt moenia, & reversus
est Themistocles, reddi-
ti sunt exploratores, A-
thenæque Lacedæmonis
invitis munitæ sunt.

5 Themistocles in bel-

γείρωσι τὸ τεῖχος. ἐπει-
δὲν δ' ἐγείρωσι, μὴ πρό-
τερον αὐτὰς ἀποπέμπειν,
εἰ μὴ πρόφθεν αὐτὸν ἀπο-
λάβοιεν. καὶ ταῦτα ἔτως ἐγέ-
νετο. ἡγέρθη τὸ τεῖχος, καὶ
ἐπανήλθε Θερμιστοκλῆς. ἀπ-
εδόθησαν οἱ κατὰσκοποι,
15 ἔτερχίζοντο Ἀθῶναι
Λακεδαιμονίων ἀκόντων.

16 Θερμιστοκλῆς ἐν τῷ
πρόφθεν

15 Ἐτερχίζοντο Ἀθῶναι] Ita re-
posuimus Florent. & Interprete. Vul-
gata, Ἀθῶναι.

16 Θερμιστοκλῆς ἐν τῷ πρὸς Αἰγινή-
τας πλέμῳ] Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ boni illi
viri xpi, qui præclarum hoc The-
mistoclis factum ita mutilum & cor-
ruptum nobis tradidere. Quid vero
vir magnus de illis erat commemitus,
ut debitam huic facinorilaudem ei
inviderent? Et tamen quasi con-
spiratio facta sit, omnes Codices, de
quibus quidem aliquid investigare
potuimus, isto loco corrupti repe-
riuntur, ac misere mutilati. Illud
vero dolendum, quod nec Herodo-
tus, nec Plutarchus, nec Amylius
Probus, qui hoc idem factum com-
memorant, opem nobis hoc loco
ferre queunt: Rem enim breviter
tangere contenti, nihil propemo-
dum habent quod nobis hic in tantis
tenebris lucem ullam afferat. quo
magis æquum est, ut nostris conati-
bus supplendi & emendandi istum
locum, docti viri faveant, & iudi-
ces æquos se præbeant. Et profecto
speramus quod ad mentem auctoris
attinet & stratagemam quo de agitur,
parum omnino abesse quin divina-

tione nostra rem ipsam simus conse-
cuti. Putamus ergo non longe ab
hac sententia Polyænum abiisse: Θερ-
μιστοκλῆς, ἐν τῷ πρὸς Αἰγινήτας πλέ-
μῳ μελλόντων Ἀθῶναιον ἢ ἐν τῷ ἀργυ-
ρίων πρόσδοτον ἑκατὸν τετράκων ἔσαν,
ἀγνέμεναι. κοινοποιήσας αὐτῷ ἑκατὸν
ἀνδράσι τοῖς πλεσιωτάτοις, παρελθὼν,
ἔπεισε αὐτὸν Ἀθῶναιος ἑκαστὸν δ' ἄνθρω-
πον καὶ μὴ ἀρεῶν τὸ πρᾶχθαι σῶμα,
τὸ ἀνάλωμα λογιζόμεναι· εἰν δ' ἢ μὴ ἀρεῶν,
αὐτὸν λαβόντας ἀποδιδόναι. ταῦτα μὴ ἔδο-
ξεν. οἱ δ' ἑκατὸν ἄνδρες, ἑκαστὸν μίαν
σειρήν καλλίστην, τάχα χρηστάμεναι κα-
τέστησεν. Ἀθῶναιος, &c. id est, The-
mistocles bello Aeginetico cum Athenien-
ses centum talenta, quæ ex argenti fodē-
nis quotannis redibant, populo essent divi-
suri, re communicata cum centum totius
civitatis ditissimis hominibus, prodiit in
concionem, fuitque auctor Atheniensibus,
ut eorum centum unicuique unum
talentum darent: ea lege, ut si opus,
quod brevi ab iisdem effectum foret, po-
pulo probaretur, sumptuum ratio haberetur:
sin minus, redderent talentum qui
acceperant. Placuit hoc Atheniensibus.
Centum vero illi viri triremem quisque us-
nam eamque pulcherrimam celeriter ex-
truxerunt. Latati sunt Athenienses adifica-
tam

πρὸς Αἰγινήτας πολέμῳ,
 μελλόντων Ἀθηναίων ¹⁷ ἢ
 ἐκ τῶν ἀργυρίων προσδοκῶν
 ἑκατὸν τάλαντα ἀνέμε-
 ναι· κωλύσας, ἔπεισεν ἑκα-
 τὸν ἀνδράσι τοῖς πλεσιω-
 πάτοις, ἐκάσῳ, δῶναι τάλ-
 λαντον. καὶ μὴ ἀρέσῃ τὸ
 πεσυχθὲν σὺν τῇ πόλει τὸ
 ἀνάλωμα λογιζέσθαι.
¹⁸ εἰάν ᾧ μὴ δρέσῃ, τὰς λα-
 βόντας ἀποδῶναι. ταῦτα
 μὲν ἔδοξεν. οἱ δὲ ἑκατὸν ἄν-
 δρες ¹⁹ ἑκάς θ' ἑμίαν τετρή-

lo adversus Aeginetas,
 cum Athenienses vellent
 reditus ex argentifod-
 nis, centum talenta di-
 stribuere, interponens se
 persuasit centum ditissi-
 mis viris, ut quilibet ta-
 lentum conferret. Et si
 placeret ea res civitati,
 sumptus æstimeretur.
 Sin minus, qui accepis-
 sent, redderent. Hæc ap-
 probata sunt. Centum
 autem viri quilibet trire-
 mem effecit, studium ad-

tam sibi esse novam classem: quæ quidem
 ipsis non adversus Aeginetas tantum, sed
 etiam contra Persas, usus fuit. Nunc si-
 gillatim omnia expendamus. Casaubonus.

¹⁷ Τὸ ἐκ τῶν ἀργυρίων προσδοκῶν ἑ-
 κατὸν] De scuturis quæ erant in Lau-
 reo loquitur: quarum reditum fuisse
 centum talentorum non mirabi-
 tur qui Herodotum, Plutarchum &
 alios legerit: in primis Xenophon-
 tis Πέρσης. Solitos autem Athenien-
 ses eam pecuniam erogare populo ad
 ludos spectandos, notum omnibus.
 Sunt autem hic lacunæ duæ quas ex-
 plevimus. Nam ab ἑκατὸν posito
 priore loco, festinans librarius ad
 posterius transvolavit: scelerate al-
 tera lacuna notari debuit ante vocem
 ἐκάσῳ, sic enim legendum esse, non
 ἑκάσον, ex sequentibus palam est.
 Pro παρελθόντων, malit aliquis fortasse
 παρελθόντων εἰς τὸ δῆμον, ut apud orato-
 res, & Plutarchum in hac ipsa re.
 Casaubonus.

Τὸ ἐκ τῶν ἀργυρίων προσδοκῶν, ἑκα-
 τὸν τάλαντα, ἀνέμεναι· κωλύσας,

ἔπεισεν ἑκατὸν ἀνδράσι, τοῖς πλεσιωπά-
 τοις, ἐκάσῳ, δῶναι τάλαντον καὶ μὴ
 ἀρέσῃ τὸ πεσυχθὲν σὺν τῇ πόλει, τὸ
 ἀνάλωμα λογιζέσθαι. εἰάν ᾧ μὴ] Itala-
 cunam, & lectionem corruptam
 prioris Editionis ex MSS. supplēvi &
 restitui. Eodem modo in suis inven-
 nit Interpres. Prius legebatur, τὸ
 ἐκ τῶν ἀργυρίων προσδοκῶν. . . . ἑκατὸν
 ἀνδρας τοῖς πλεσιωπάτοις ἑκάσον δῶναι
 τάλαντον, καὶ μὴ ἀρέσῃ τὸ πεσυχθὲν τὸ
 ἀνάλωμα λογιζέσθαι. εἰάν μὴ, &c. Ca-
 sauboni Codd. pro πεσυχθὲν etiam
 πεσυχθὲν σὺν τῇ πόλει.

¹⁸ Εἰάν ᾧ μὴ] Particulam δὲ ex
 MSS. addidi.

¹⁹ ἑκάς θ' ἑμίαν τετρήν χρησάμε-
 νον] Tertia hic lacuna ante vocem
 χρησάμενον notanda fuit. Eam nos
 ex Interpretis verbis facile replevi-
 mus, a sententia quidem Polyæni
 parum omnino aut nihil potius abec-
 rantes: ab ipsis verbis haud scio quam
 longe. Casaubonus.

ἑμίαν τετρήν κατέστησαν, ἀπὸ τῆς χρε-
 σάμεναι· κατέστησαν καὶ ταῦτας] Ita & hunc
 locum cum MSS. & Interprete resti-
 tui;

hibentes pulchritudinis
& celeritatis. Athenien-
ses novam classem factam
laetabantur, eaque non
tantum adversus Aeginet-
as, verum etiam contra
Perlas usi sunt.

6 Themistocles cum
Iones se Xerxi socios ad-
junxissent, jussit Græ-
cos in muris scribere:
Viri longes, quique faci-
tis, qui contra parentes
ac majores vestros expe-
ditionem suscipiatis. His-
ce lectis, rex Ionas suspe-
ctos habere coepit.

7 Themistocles fu-
giens Athenienses, con-
scensa navi, imprudens
in Ioniam delatus est.
Quum vero navis a tem-
pestate ad Naxum appel-
leretur, quæ oppugna-
batur ab Atheniensibus,
metuens nauclero pla-

ρη κατέστησεν, πρὸ δὲ χρη-
σόμενον καὶ λαὸς καὶ πλοῦς.
Αἱ θύραι καὶ τὸν στόλον
ποίησαντες ἡδύσαν καὶ ἔμο-
νον καὶ Αἰγινήτων ταῖς
τρήρεσι ταύταις, ²⁰ ἀλλὰ
καὶ τῶν Περσῶν ἐχρήσαντο.

Θεμιστοκλῆς Ἰώνων ἑρ-
ξὴν συμμαχάντων, ἐκέ-
λευσε πῶς Ἑλλήσι ²¹ κατὰ-
γράψαι ὅτι τῶν πόντων, Ἄν-
δρες Ἴωνες, ἔδικοιαι ποιεῖτε
σφαλδύοντες ὅτι τὰς πατέ-
ρας. τῶν ἀναγνωσκο-
μένων, βασιλεὺς τῶν ²² Ἰώ-
νας ἐπέπλεε ἡγήσατο.

Θεμιστοκλῆς φάγων
Αἰθιαίους, νεὺς ὅπλους,
ἀγνοῶν καὶ ἐκομίζετο τὸ
ὅτι Ἰωνίας. ἐπεὶ δὲ ἡ ναὺς
ἐπὶ χαμῶν καὶ ὅτι Νά-
ξον κατεφέρειο πολιορκη-
μένων ἐπὶ Αἰθιαίων,

τῶ

tui; nisi quod Florent. plurium nu-
mero, κατέστησαν, & χρησόμενοι.
Vulgata, μίαν πλοῖον χρησόμενον κατ-
έστη.

²⁰ Αἱ καὶ κατὰ Περσῶν] In Vul-
gata aberat copula, quam cum MSS.
revocavi.

²¹ Καταγράφειν ὅτι τῶν πόντων] Po-
tes uno verbo καταλεγεγράφειν dice-
re: quæ elegantissima vox est Strabo-
nis nostri. Sed falsum est fuisse hac

verba muris inscripta. Præter Hero-
dotum & Plutarchum, qui dilige-
ter id notant, sic Justinus, Et cum
colloquendi copiam non haberet, quo ap-
plicaturi erant symbolos proponit, & sacris
proscribi curat. Casaubonus.

Επὶ τῶν πόντων] Cum MSS. Prius,
τείχεος.

²² Βασιλεὺς τῶν Ἰώνων ἐπέπλεε ἡγή-
σατο] Cum MSS. & Interprete, προ-
βασιλεὺς ἐπέπλεε αὐτὸς ἐποίησεν το.

E

23 Ka-

τῷ ναυκλήρῳ φοβηθεὶς ἐ-
φρασεν ὅς τις εἴη. καὶ εἰ μὴ
σώσειεν αὐτὸν, ²³ κατερεῖν
ἡπείλησεν Ἀθωαίοις, ὡς
²⁴ χοήμασι πειθεὶς αὐτὸν
ἄγροι. ὅπως ἐν ἀμφοτέροι
σωθεῖεν, ²⁵ μηδεὶς ἐκβαι-
νέτω τ' νεώς. ὁ ναύκληρ' οὖν
φοβηθεὶς, ἔπε ἐκβλήσας
συνεχώρησε, καὶ διὰ τὰς
ἀνακθλήσας ἑσώσωσεν.

num fecit, quifnam ef-
fet: & nisi se fervaret,
Athenienfibus dicturum
minabatur, quod pecu-
niis adductus ipsum ve-
heret. Ut igitur ambo
falvi & incolumēs mane-
rent, nemo egrederetur
e navi. Nauclerus me-
tuens, neque egredi
quenquam paffus eft, &
repente portu folvere
feftinavit.

[CAP. XXXI.]

Ἀριςείδης.

¶ Ἀριςείδης, καὶ Θε-
μιστοκλῆς ¹ ἐχθρότατοι πάν-
των ὄντες, διεπολιέοντο.
Ἐν τῷ Πέρσῃ ² διαβάνῳ,
ἀλλήλων λαβόμενοι, τ' πρὸ
λεως ἕξω παρελθόντες, ἐς
πύλωνα ἑκάπερ πύλωνα δε-
ξιὰν χεῖρα καθιέντες συν-
ηγμένων τ' δακτύλων ἐπε-

Aristides.

¶ Aristides & The-
mistocles infestissimis o-
diis laborantes, diversas
inrepub. factiones feque-
bantur. At intervenien-
te Persa, se mutuo ap-
prehendentes, & extra
civitatem convenientes
in unum uterque dex-
tram manum demisit, at-

Φώναν

23 Κατερεῖν] Cantabr. καλοερεῖν.

24 Ὁς χοήμασι πειθεὶς αὐτὸν ἄ-
γροι] Cantabr. ὡς χοήμασιν ὑπὸ αὐτὸν
πειθεὶς ἄγροι.25 Μηδεὶς ἐκβαίνειτω] MSS. μη-
δεὶς ἢ ἐκβαίνειτω. Forte, ἐκ.Cap. XXXI. 1 Ἐχθρότατοι πάντων
ὄντες, ἀντεπολιέοντο] Omnino, ut
jam ante diximus, altera lectio διε-
πολιέοντο, quam scimus in multis,& fortasse omnibus quotquot sunt,
codicibus extare, in contextum ad-
mitti debuit ista voce explosa Casau-
bonus.Διεπολιέοντο] Cum MSS. & Ca-
saubono, pro vulgato, ἀντεπολι-
τεύοντο.2 Τῷ Πέρσῃ διέβανῳ] MSS.
διέβανῳ. ut & Codd. Casauboni.

que complicatis digitis
acclamarunt: Inimicitias
deponimus, donec
bellum adversus Persam
confecerimus. Hæc lo-
cuti, manus distractis di-
gitis, quasi odio depofi-
to, sustulerunt. Dein-
de, simul obruta fovea,
cederunt, & per totum
bellum in concordia per-
manferunt. Maxime ve-
ro effectum est unanimi-
tate ducum, ut Barbari
victoriam amitterent.

φώνον· πρὸ ἐχθραν ἐν-
ταῦθα καταλόμεθα, ἕως
ἀν περὶ τὴν Πέρσιν διαπο-
λεμήσωμεν. ταῦτ' εἰπόν-
τες, αἶροντες τὰς χεῖρας
διαλελυμένων τῶν δακτύ-
λων ὡς δὴ πεκατεθεικότες
ἐπεὶ συγχώσαντες τὸ
βόθρον ἐπανήλθον, καὶ διε-
τέλεσαν ὡς πᾶν τὸ πό-
λεμον ὁμονοῦντες. ἡ δὲ τῶν
στρατηγῶν ὁμόνοια, μάλι-
στα δὴ τὰς βαρβάρους ἐνί-
κησεν.

[CAP. XXXII.]

Leonidas.

Leonidas in Ther-
mopylis prælium com-
mittens, angustia loci
barbarorum multitudi-
nem inutilem reddidit.

2 Leonidas cum pu-
nam conferere vellet,
videns procellosas nubes
convergere, ad duces conver-
sus, ait: Non debet vo-

Λεωνίδας.

¶ Λεωνίδας ἐν Θερμο-
πύλαις, ὡς καταξάμενος
τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἐξουσίας, ἀ-
χρεῖον ἐποίησε τὸ πλῆθος
τῶν βαρβάρων.

Λεωνίδας, μάχην συν-
άπτεν μέλλων, ὁρῶν νε-
φέλας χαμευεῖς ἀλίζο-
μεν, περὶ τὰς ἡγεμόνας
ἔφη,

μον]. Prepositionem cum MSS. ad-
didi.

6 Τὰς βαρβάρους] Vocem πάντας
cum MSS. & interprete delevi.

Cap. XXXII. 1. Στερότητι] MSS.
στυρότητι.

ἔφη, ὃ² καὶ καὶ θάυμα-
 ζειν βροντῶν καὶ ἀστραπῶν
 γιγνομένων, ἀνάγκη γὰρ αὐ-
 τὰ συμβαίνειν, ἀστρακινε-
 μένων. πολλῶν ἔν δ' ὁση-
 μέων γιγνομένων, οἱ μὲν
 ἔλεωνίδας³ περιδόντες τὸ
 μέλλον, θαρρύντες ἡπείρον-
 το. οἱ δὲ πολέμοι ἐκπλα-
 γνέτες, ἄθυμοι πρὸς τὴν κίν-
 διων ἐγρόντο, καὶ ὡς αὐτῶν
 τὸ ἡγήθησαν.

Λεωνίδας ἐμβαλὼν ἐς
 χάραν πολεμίων, ἡνίκῃ
 ἀπαμύφας ἄλλας ἄλλα-
 χῆς, προσέειπεν, ὅταν αἰ-
 ρῇ τὸ σημεῖον, δένδρα
 κόπτεν, καὶ τὰς ἐπαύλεις
 ἐκκαίειν. τοῦτο ὁρῶντες
 οἱ καὶ πρὸ πόλιν, καὶ πάλιν
 πολλοὶ τὸ ἀληθὲς εἶναι νο-
 cenderent. Id intuiti qui

bis mirum videri: que
 fulgura ac tonitrua con-
 citantur. Necesse est
 nim ea fieri ex motu
 deris. Multis igitur con-
 tingentibus cælitus f
 gnis, Leonidæ militib
 quid futurum esset pro
 spicientes, alacribus ani-
 mis ad pugnam festina-
 runt. Hostes contra per-
 territi, animis ad fubeun-
 dum periculum defece-
 runt, & ob eam causam
 victi sunt.

3 Leonidas factur^{us} no-
 ctu in ditionem hostium
 impressionem, suis signi-
 ficavit imperavitque ut
 alii ad aliam hostilis agr-
 partem appellerent: dein-
 de mandavit, ubi datum
 foret signum, alii arbores
 cæderent, alii villas in-
 cenderent. Id intuiti qui

² ὃ καὶ δὲ αὐτῶν.] Vulgata, ὅς ἐ-
 καὶ δὲ αὐτῶν. sed ut cum Cantabr. & In-
 terprete dēlevi.

³ Περιδόντες.] Cum MSS. & In-
 terprete pro vulgato, περιδόντες. Pro
 ἀπὸ τοῦ πο, Cantabr. ita εἰρη.

⁴ Νόμιστος ἀπαμύφας ἄλλας ἀπα-
 χῆς αὐτῶν αὐτῶν.] Hoc stratagema
 non videretur fuisse in libris Interpretis:
 non enim erat interpretatus. Sed
 vox ἀπαμύφας non caret mendo.
 Lego vero & distingo, Λεωνίδας ἡ-
 βαλὼν ἐς χάραν πολεμίων, καὶ αὐτὸς ἀπα-

μύφας ἄλλας ἀπαχῆς προσέειπε
 τας, &c. Ita autem vertes, Leonidas
 facta in hostium agrum impres-
 sione nullum alium in aliam ejus parte
 misit, mandavitque ubi, &c. Casale-
 nus.

ἀπαμύφας ἄλλας ἀπαχῆς, προσέει-
 पे.] Ita edidi cum MSS. & Casale-
 bono. Vulgata pro ἀπαμύφας, ἀπαχῆς
 τας.

⁵ ὅταν αἰρῇ τὸ σημεῖον.] MSS.
 ὅταν αἰρῇ τὸ σημεῖον. Non male.

esse hostium numerum
rati, contra non iverunt,
sed prædam ab hostibus
agisiverunt.

μισσητες, ουκ επεξήλθον,
αλλα πτω λείαν άγειν αυ-
τοις ε προσήκατο.

[C A P. XXXIII]

Leotychides.

¶ Leotychides Athe-
nienfibus circa Myca-
lem navale prælium fa-
cientibus, & Barbaro-
rum multitudinem per-
timescentibus, atque Io-
nibus Medorum partes
sequentibus, timore mag-
is quam certo consilio,
mentes omnium muta-
vit: commentus nuncium
adferri, quod Persæ a
Græcis ad Platæas devicti

Λεωτυχίδης.

¶ Λεωτυχίδης πει Μυ-
κάλην τ' Ελλέων ναυμα-
χέντων, η τ' πλῆθος τ'
βαρβάρων καταπεπληγό-
των, τ' η Ιώνων μηδι-
ζόντων φόβω μάλλον η
γνώμη, μετέβαλεν άπάν-
των τ' φρόνημα· πλάσά-
μιεν άγγελίαν ήκειν, ως
τ' εν Πλαταιαίς Ελλέων
τ'ς Πέρσης νενικηκότων.

οι

6 Προσήκατο] Cum MSS. pro
προήκατο.

Cap. XXXIII. 1 Των η Ιώνων βα-
ρύντων] Perspicuum est μηδιζόντων
scribendum esse, pro μελ. βαδ. Cæ-
terum nuncii hujus celeritatem alii
prudentiæ Leotychidæ adscribunt,
ut Diodorus, alii casui & fortunæ, ut
Plutarchus, Justinusque. Sed Plu-
tarcho (obiter id dicam) in hac hi-
storia labasse memoria videtur. Lo-
cus est in Æmylio Paulo, ubi dum
variarum victoriarum nuncios com-
memorat in remotissima loca subito
allatos, & ipso victoriæ die, ita scri-
bit, η Πλαταιά τ' εν Μυκάλη π'ς
Μίδης, vitio, ut arbitror, memo-
riz. quum certum sit, non fuisse nun-
cium victoriæ ad Mycalen partæ, ad
eos perlatum qui ad Platæas pugna-

turi erant: sed contra. Quare ita po-
tius fuit scribendum: η εν Μυκάλη τ'
Πλαταιάσι π'ς Μίδης. Non prater-
mittam Frontini verba eandem hi-
storiæ commemorantis: quod ta-
men nemo adhuc, ut puto, ani-
madvertit. locus est l. i. cap. 11. Eu-
tidæ dux Lacedæmoniorum, pugnaturus
eodem die, quo classe vicerant socii, quan-
vis ignatus alicui, vulgavit nunciatam
sibi victoriæ partium, quo constantiores
ad pugnam milites haberet. Apparet de
Leotychida loqui Frontinum. Noli
igitur querere quis sit iste Eutidas
Græcis æque ac Latinis historicis i-
gnotus atque illaudatus. Lego, Le-
otychidas dux Laced. vel Leutychidas:
Nam & Græci ita vocant. Casaubonus.
Μηδιζόντων] Cum MSS. & Inter-
prete.

E 3

2 Η πω

οἱ δ' Ἴωνες ἀκέσσαντες ἐθαύ-
ρησαν, καὶ προσέθεντο τοῖς
Ἑλλησιν. ² ἡ τύχη τὸ ³ Λεω-
τυχίδος σπαστήριμα ἐποίη-
σεν ἀληθές, νίκηεν ὡς θαυμά-
σι τοῖς Ἑλλησιν τὸ ἐν Πλα-
ταῖς μάχης.

Int. Iones hoc audito
respirarunt, adque Græ-
cos se applicuerunt. For-
tuna Leotyichidæ strata-
gema verum reddidit,
prælii ad Platæas commif-
si victoriam Græcis præ-
bens.

[CAP. XXXIV.]

Κίμων.

Cimon.

¶ Κίμων, ἐπ' Εὐρυ-
μέδοντι ποταμῷ νικᾷ τὰς
Βασιλέως σατραπίας. καὶ
πολλὰ σκάφη βαρβαρικά
ἐλὼν, εἰς ταῦτα τὰς Ἑλλη-
νας ἐμβάλλει κελύφας, καὶ
στολὰς εἰδυῖαι Μηδικὰς,
καὶ πολλὰν ὄπην Κύπρου. Κύ-
πριοι τῇ ὄψι τὸ βαρβαρι-
κὸν ἐξαπατάμενοι χήμα-
τ' αὐτῶν, τὸ στόλον ὡς Φίλιον
ὑποδέχονται. οἱ δ' ἀποβάν-
τες, καὶ σφύδρα γε ἀντι-

¶ Cimon ad Euryme-
dontem fluvium Iatras
Regis vincit ac su-
perat, multisque Barba-
rorum navigiis captis,
Græcos ingredi in ea ius-
sit, & stolas Medicas in-
duere, atque naves in
Cyprum deducere. Cy-
prii conspecto Barbarico
habitu decepti, classem
quasi sociam & amicam,
exceperunt. At illi e-
gressi, plane pro Barba-
ris Græcos se præstite-

Bar-

² ἡ τύχη] Florent. εἰ τύχη. Can-
tabr. εἰ ἡ τύχη.

³ Λεωτυχίδος σπαστήριμα] Pro eo
male in Vulgata, Λεωτυχίδος σπα-
τήριμα. σ enim ortum ex sequente
voce.

Cap. XXXIV. 1 Κίμων ἐπ' Εὐρυ-
μέδοντι ποταμῷ νικᾷ τὸν βασιλέως σα-
τραπίας] Fugite hic ratio Polyæne:
ordinem enim rerum gestarum tua
hac narratione immutas ac perversis.
Mitto Diodorum qui fule sem-

narrat. Frontinus lib. 1 1 1 1. extremo:
Cimon dux Atheniensium victa classe Per-
sarum apud insulam Cyprum milites sui
captivi armis induit, & iisdem barbaro-
rum navibus ad hostem navigavit in
Pamphyliam apud flumen Eurymedonta.
Perse, quia & navigia & habitum sur-
perstantium agnoscerent, nihil caverunt.
Subito itaque oppressi, eodem die & navali
& pedestri prælio victi sunt. In editis
Frontini codicibus omnibus legitur
Conon, perperam. Casaubonus.

2 Εἰς.

runt, ac Cypriis majorem
terrorem quam pro co-
pilis injicientes, eos devi-
cerunt.

2 Cimon a Sesto &
Byzantio multa Barbari-
ca per vim cepit, & ro-
gantibus fociis ea distri-
buit in partes: quarum
unam constituit nuda
corpora, alteram subli-
gacula, vestes, torques,
& id genus alia. Socii ca-

βαρβαρίων ἑφάνησαν ἑλ-
λευες, καὶ Κυπρίους ἐνίκη-
σαν, μείζω τῶν ἐκπληξιν
τῶν δυνάμεως ἔχοντες.

Κίμων δὲ Σησῆ, καὶ Βυ-
ζαντίου, πολλὰ αἰχμάλω-
τα, καὶ βαρβαρικά εἶλε. καὶ
τὴν συμμάχων δεηθέντων,
ἀνανομῶς ἐγέρτο. μοῖραν
μίαν ἔπαξε γυμνά τὰ σώ-
ματα, μοῖραν ἑτέραν ἀνα-
ξυρίδας, κἀνδύς, σρεπτά,
καὶ ὅσα

2 ἑφάνησαν ἑλληνες, καὶ Κυπρίους.]
Cantabr. ἐφάνησαν ἑλληνες Κυπρίους.

3 Πολλὰ αἰχμάλωτα καὶ βαρβαρικά εἶλε.]
Meliores codices τὸ καὶ non a-
gnoscent: & tollendum sane est.
Nam ex Plutarcho hæc sunt ad ver-
bum descripta, qui refert Cimo-
nem hoc suum τεκμήριον solitum
appellare σφέτατον, quod mihi qui-
dem non nimis callidum videbatur.
πῇ γὰρ, αἶτ, ἐν Σησῇ καὶ Βυζαντίου πολ-
λὰ καὶ βαρβαρικά αἰχμάλωτας λαβόν-
τι, οἱ σύμμαχοι τῶν Κίμωνι ἀναείμα-
τον τεκμήριον, &c. Casaubonus.

Πολλὰ αἰχμάλωτα βαρβαρικά εἶλε.]
Ita legimus cum MSS. pro vulgato
πολλὰ αἰχμάλωτα καὶ βαρβαρικά εἶλε.

4 Ἀναξυρίδας, κἀνδύς, σρεπτά.]
Ita locum hunc corruptissimum re-
stitui. In Vulgata erat, ἀναξυρίδας,
καὶ δὲ σρεπτά. Cantabr. καὶ δὲ σρεπτά,
male quidem, sed in quo tamen ap-
parent vestigia veræ lectionis: in ora-
tione ejusdem Codicis scriptum e-
rat, κἀνδύς, quod ad vocem, re-
ctius, sed legendum κἀνδύς contracte,
ut editum jam, quia sic minus disce-
ditur a vulgata, tum, quia Auctor a-
libi sic loquitur, infra lib. vii. 1. 18.
τὴν κἀνδύ καὶ τὰ πᾶσι τῶν σκλήπερ ἀνεί-

θεῖς. Est autem κἀνδύς vestis Persica.
Pollux lib. vii. cap. 13. Καὶ Περσῶν
μὴν ἴδια κἀνδύς, καὶ ἀναξυρίδες, καὶ πᾶ-
ρα, καὶ καὶ (ut correxit hunc locum
Brissionius) κυρβάσιαν, καὶ κἀνδύαν,
καὶ πῆλον καλῶσιν. ὁ δὲ κἀνδύς, ὁ μὴ βα-
σάνεισθαι ἀλιπόρφυρον. ὁ δὲ πῆλον ἀλλων
πορφυρεῖς. ἔστι δὲ ὅτι καὶ ἐν δεομάτων. καὶ
τὸ χειρὶ δωτὸς χιτῶν, καὶ τὸν ὠμὸν ἀνα-
πύσσεισθαι. κἀνδύς δὲ, Περσικὸς χιτῶν,
χειρὶ δωτὸς. ἦπερ καὶ καὶ κἀνδύς Περσῶν.
ἐν γὰρ τοῖς Σησῇ καὶ Βυζαντίου λέγει.
Οἱ μὴ καλῶσι Περσίδα, οἱ δὲ κἀνδύ-
κων. τὰς δὲ ἀναξυρίδας, καὶ σκεπὰς καλῶ-
σι. Suidas: Κἀνδύς χιτῶν Περσικὸς.
δοκῶσαντες δὲ καὶ κἀνδύ, καὶ τὰς ἀνα-
ξυρίδας ἀξιολύσαντες. De hoc vesti-
mento vide Brissionium de Regno
Persarum. Ἀναξυρίδες vero crurum
fuerunt velamenta, de quibus idem
Brissionius. Ceterum locus Aristopha-
nis est in Vespiis. sed apud eum non
legitur κἀνδύκην, sed κἀνδύκην. Verba
Aristophanis sunt: Οἱ μὴ καλῶσι Περ-
σίδα, οἱ δὲ κἀνδύκην. ad quem locum
Scholiastes: Καννάκης δὲ χλαῖνα Περ-
σικὴ ἀλεεινή. καὶ τὸ ἀλεεινὰς, ὁ δὲ
Παλαμῆδης φησὶν Καννάκης ὅτι Περσ-
κὸν ἱμάτιον, ἔχον ἐν τῇ ἰστέον μέρῃ μαλ-
λὸς ἀλκίως. Καννάκης εἶδ' ἱματίου,
ἔπερ

ἢ ὅσαι πιάδε. οἱ σιμμάχοι αἰρῶνται τὸ κόσμον. Ἀθηναῖοι γυμνά τὰ σώματα· γέλων ὀφλισκάνη Κίμων ὥς πλὴν μείζω μοῖραν πῖς συμμάχοις. περὶ δὲ τὸν ἐς μακρὰν τὴν αἰχμαλώτων οἱ συγγενεῖς ἀπὸ Λυδίας ἢ Φρυγίας κατεβαίντες μεγάλα λύτρα ὑπὲρ τῶν οἰκείων κατέβαλον. τίτε ἢ σοφία Κίμωνος ἐθαυμάζεται. Ἀθηναῖοι δὲ πολλῶν πλείων χρημάτων λαβόντες, μάλα δὲ τὴν συμμάχων καπεκέρτευσαν.

[C A P. XXXV.]

Ἰ. Μυρωνίδης.

Ἰ. Ἀθηναῖοι ἢ Θηβαῖοι παρετάσσοντο. Μυρωνίδης Ἀθηναίοις παρέγ-

piunt ornatum, Athenienses nuda corpora. Reddetur ab omnibus Comon, qui majorem portionem focis prodiderunt. Non multo post cognationem eorum qui capti erant a Lydia, Phrygiaque descendentes, magna & splendida ad suos redimendos munera persolverunt. Ibi tum Cimonis calliditas admirationi coepit esse. Athenienses autem longe pluribus acceptis pecuniis, socios deriserunt.

Myronides.

Ἰ. Athenienses & Thebani ad pugnam instruebantur. Myronides A-

γαλέν,

ὅπερ καὶ Περσίδης καλεῖται. & paullo post idem Aristophanes: Οὐκ ἔνι ἱερῶν δὴν ἔχρησται ταῦτα καλεῖν. Δικαιοτέρον γὰρ ἢ καυτάκην. Hoc autem & Polluci genus est vestimenti Persici, sic enim in lib. vii. cap. 13. Βαβυλωνίων εἰ δὲ τὸν ὁ καυτάκης. & lib. vi. cap. 1. καυτάκης δὲ πῖας πορφυρεῖς, ὅτι εἰς πορφύρας Μένανδρος ἀνόμεσται. Suidæ in hac voce. Ἄλιαν lib. xviii. Histor. An. cap. 17. Τῆτοι δ' ἄρα οἱ μὲν, εἰς τὴν Τερήδον τὴν Βαβυλωνίαν εἰσὶν. ἄνπερ καὶ τὰς δόρας ἴσουσιν οἱ πᾶσι καὶ πολλοί.

ἢ εἰς Πέρσας ἀγχοὶ φόρτον. εἰσὶ δ' ἀπὸ καὶ καὶ σωεραῖα, καὶ γὰρ πῖς ἀπὸ γένονται, καὶ ἀλλοτρίοι αὐτῶν. καλεῖται δ' ἄρα δὲ τὴν καυτάκην. Sic enim legendum illic. Videtur itaque non proba vox καυτάκη apud Pollucem, cum apud alium non occurrat, neque apud Aristophanem, cujus auctoritate cam profert, reperitur.

Cap. XXXV. Ἰ. Μυρωνίδης] Cum Cantabr. & Interpret. Vulgata, Περσὶ Ἀθηναίων, καὶ Θηβαίων ἀγχοὶ φόρτον.

2 Θῆ]

theniensibus præcepit, ut cum ipse signum dedisset, excurrerent in hostes, initio facto a sinistra. Quo signum dante, illi currebant. Cum vero aliquousque essent progressi, Myronides ad dextrum cornu festinans, magna voce clamavit, Vincimus in lævo. Athenienses victoriæ fama confirmati, promptius & alacrius hostes aggrediuntur. Thebani nuncio suorum cladis percussi, ad fugam inclinauerunt.

2 Myronides Athenienses duxit adversus Thebas: & progressus in campum, iussit eos arma ponere, atque undique circumspicere. Quibus circumspicientibus: Videtis, inquit, quantus sit campus, in tanto campo,

γαιλεν, ὅταν ὑποσημήνη
2 θαιν ὅτι τὰς πολεμίας,
ἄρξαι μὲν ἀπὸ τῆς αὐτῆς
μὲν. ὁ μὲν 3 ἐσημήνην. οἱ δὲ
ἔθεον. ὡς ἡ βραχὺ περὶ ἡλ-
θον, μυρωνίδης ὅτι τὸ δε-
ξιὸν κέραν δραμῶν, μέγα
ἐβόα, νικῶμεν καὶ τὸ δῶ-
νυμον. 4 Ἀθηναῖοι μὲν τῷ
λόγῳ τῆς νίκης ὑπὲρ ῥωσθέν-
τες, 5 περὶ θυμὸν ἐμ-
βάλλουσιν. Θηβαῖοι δὲ τῷ
ἀγγέλματι τῆς ἥττης κατα-
πλαγῆτες ἐκλιναν εἰς φυ-
γὴν.

6 Myρωνίδης Ἀθηναίους
ἦλθον ὅτι Θήβας, καὶ περὶ ἡλ-
θων εἰς τὸ πεδῖον, ἐκέλευ-
σεν αὐτὰς θῆναι τὰ ὅπλα,
καὶ περισκοπεῖν ἐν κύκλῳ.
τῷ δὲ περισκοπῶντων, 7 ὁρᾷ-
τε, ἔφη, τὸ πεδῖον ὅσον ἐν
πεδίῳ πόσῳ πολεμίων ἵπ-
πων ἔχόντων 8 εἰ μὲν
φύ-

2 Θαιν] Florent. Cantabr. δαιν.

3 Ἐσημήνη] Cantabr. ἐσημαίνα.

4 Ἀθηναῖοι μὲν] Cum MSS. Vulgata, Ἀθηναῖοι δὲ.

5 Περὶ θυμὸν] Cantabr. περὶ θυμὸν. Eleganter.

6 Myρωνίδης Ἀθηναίους ἦλθον ὅτι Θήβας] Frontinus lib. IIII. Myroni-

des Atheniensis adversus Thebanos, &c.

vulgo, Myrodines, male. Casaubonus

7 ὁρᾷτε, ἔφη, τὸ πεδῖον ὅσον. ἐν

πεδίῳ πόσῳ] Ita legimus cum MSS.

& Interprete. Cantabr. solummodo,

pro πόσῳ, πόσῳ. Vulgata, ὁρᾷτε, ἔφη,

τὸ πεδῖον ὡς ἐν πεδίῳ πόσῳ.

8 Εἰ μὲν] MSS. ὡς μὲν. Cant. μέ-

νωμεν, pro μένωμεν.

Φύγων, ἀνάγκη δι-
κόντων ἰππέων ἀλῶναι. ὡς
ἢ μείνων, πολλάς δὲ νι-
κᾶν ἐλπίδες. ἕτως ἄρα
παίθοντα μῆνιν. ἢ προήλ-
θε Μυρωνίδης, κρατῶν,
ᾧ μέγχι Φωκίδῃ, ἢ Λο-
κρῶν.

hostibus equos habenti-
bus, si fugiamus, necesse
est nos ab equitibus per-
sequentibus capi. Sin ma-
neamus, multiplex vin-
cendi spes est. Ita, ut ma-
nerent, persuasi sunt, &
Myronides victor usque
ad Phocidem & Locros
processit.

[CAP. XXXVI.]

ἰ Περικλῆς.

Pericles.

¶ Λακεδαιμόνιοι πῶς
Ἀθηναίῳ ἐδῆκον, Περικλῆς
ἐξέπεμψε τριήρεις Ἀθη-
ναίων, αἰδυνώσκειν τὰ πα-
ράλια τῆς Λακωνικῆς, ὅπως
αὐτοῖς πλείω² πάσχειν, ἢ
δραῖν συμβαίη.

Περικλῆς πλετῶν χω-
ραν πολλῶς ἐκέκτητο. Ἀρ-
χίδαμῳ φίλῳ, ὃν αὐτῷ
πάλα, ἢ προῆξεν³ δηώ-
σων ἐπέβαλε πῶς Ἀθη-
ναίῳ⁴ Περικλῆς προσεδό-

¶ Lacedæmoniis At-
ticam vastantibus, Peri-
cles misit cum triremibus
Athenienses, qui mariti-
mam oram Laconicæ po-
pularentur, ut ipsi majus
damnum acciperent,
quam inferrent.

3 Pericles cum esset
locuples, multum terræ
possidebat. Archidamus,
cum quo vetus ei ami-
citia & hospitium inter-
cedebat, populabundus
in Atticam impressionem

μῆνι.

9 Μέγχι] MSS. ἄχει.

Cap. XXXVI. ἰ Περικλῆς] Cum
Cantabr. & interprete. Vulgata, πῶς
Λακεδαιμόνιον. Vide Justin. l. iiii. 7.

2 Πάσχειν] Fl. ὀφείλει.

3 Δηώσων ἐπέβαλε τῷ Ἀθηναίῳ] Ita
lego cum MSS. nisi quod Fl. ἐπέβα-
λε. Vulgata, ἐπέβαλε δηώσων τῷ Ἀθη-
ναίῳ.4 Περικλῆς προσεδόκει, &c.]
Idem refert Justinus l. iiii. cap. 7. Si-
mili prudentia Annibalis astutiam
eludit Fabius. Paucis Frontinus lib. i.
Strat. cap. 8. 2. Hannibal Fabium, cui
neque virtute, neque artibus bellandi per-
erat, ut infamia distringeret, agri ejus
abstinuit, ceteros populatus. Contra illi

fecit. Pericles prospiciens, ac praesentiens Archidamum hospitii religione ac honore, suis agris parsurum, ne in suspicionem Atheniensibus veniret, ante vastationem in concionem progressus, omnem terram quam possidebat, Reipublicae donavit.

[CAP. XXXVII.]

Cleon.

Cleon Abydenis Sestum tradidit, non aperto praelio, sed obscuro dolo. Theodorus custodiens Sestum, amicus Cleonis, rem cum quadam muliere habens in suburbio, aqueductu per muros angusto penetrante, lapidem unum evelens, sub noctem exi-

μην ὡς ἀρα πμῶν, Ἀρχίδαμῳ τὴν προξενίαν, τὴν αὐτῆς χωρίαν ἀποχρήσιτο, ἵνα μὴ γένοιτο Ἀθηναίοις ὑπὸ πῆλ, φθάσις τὴν δῆωσιν, ἐς ἐκκλησίαν⁶ προσελθὼν, ἐχαρίσατο τῇ πόλει τὴν γῆν ὅσῃν ἐκέκμητο.

Κλέων.

Κλέων Ἀβυδλωῖς Σησὸν παρέδωκεν, ἔφανερά μιν μάχην· ἀλλ' ἀφανὲς τέχνην. Θεόδωρῳ Φραγῶν, Σησὸν, ἐταῖρῳ Κλέωνος, μοιχδῶν ἐν προατείῳ γύναιον, τὸ ὑδρορροῆς ἀπὸ τῆς τείχους σενῆς φερομένης, ἓνα λίθον ἐξαίρων ἀπὸ

νυκτός

5 γένεσσι.] Cum MSS. pro, γένεσι.
6 Προελθὼν.] MSS. παρελθὼν. utrumque recte; sed hoc rarius. Loquutus sic Auctor supra cap. 27. παρελθὼν εἰς ἐκκλησίαν. Lucianus de Saltat. εἰς τὸ θέατρον παρέλθοι. & in Harmonide: ἐς τὰ πλήθη παρίων.

CAP. XXXVII. ἓνα λίθον ἐξαίρων ἀπὸ νυκτός εἰσιών, ἢ ἔξιων ἢ λίθον ἐναρμότων.] Scribe ἀπὸ νυκτός ἐξίων ἢ εἰσιών & ita Interpretes. Casaubonus.

Ἐξίων ἢ εἰσιών.] Ita scribi curavi cum Cant. Interprete, & Casaubono, sic postulante rei gestae ordine.

νυκτὸς ἐξιών, καὶ εἰσὼν τὸ
λίθον ἐναρμότων, ² καὶ
ἐπὶ λαυθάνων, τῷ κλέωνι
τὸ πρᾶττόμενον ὁμολόγησεν
ὡς παίγνιον. ὃ ἢ τοῖς Ἀβυ-
δηνοῖς τὸ σπόρρητον ³ ἐξα-
γορεύσας, ἀσελλωνὸν νύκτα
παρρητήσας καὶ τὴν ὑδρορ-
ρόν, ἐπὶ Θεοδώρῳ τὸ λίθον
ἐξηγησάμενος, καὶ περὶ τὴν
μοιχείαν ἀπολογησάμενος, τὰς
στρατιώτας ⁴ ἐπεισήγαγεν·
οἱ τὰς φύλακας ἀνηλόν-
τες, τὰς πύλας ἐνδοθεν ἀν-
οίξαντες, πᾶσαν δεξιὰ μὲν
τὴν δυνάμιν, τὴν Σηστὴν ῥα-
δίως ἐκράτησαν.

[CAP. XXXVIII.]

Βρασίδας.

¶ ¹ Βρασίδας περὶ Ἀμ-
φίπολιν ἐπολιορκεῖτο, πρὶν
λέφει κρατερῶς προσβαλ-

Brasidas.

¶ Brasidas juxta Am-
phipolim oppugnabatur,
in difficili & aspero colle

λόντων

² Καὶ περὶ λαυθάνων.] Italego cum
Cant. & Interprete. Fl. καὶ περὶ λαυ-
θάνων. Vulgata vocem intermediam
omiserat.

³ Ἐξαγορεύσας.] Ita MSS. & In-
terpres. Vulgata, ἀγορεύσας.

⁴ Ἐπεισήγαγεν.] Cant. εἰσήγαγεν.

CAP. XXXVIII. 1 Βρασίδας ἐπὶ
Ἀμφίπολιν ἐπολιορκεῖτο.] Lege περὶ
Ἀμ. Frontibus lib. primo, Brasidas
dux Lacedaemoniorum circa Amphipolim
ab Atheniensium multitudine numero im-

par deprehensus, claudendum se praestitit,
ut per longum coronae ambitum extenuaret
hostilem frequentiam: quaque rarissimi
exstabant, erupit. Quid est claudendum
se praestitit? Suspiciabar, claudendum se
praebuit. Sed ne id quidem probabo.
Casaubonus.

Περὶ Ἀμφίπολιν.] Sic rescriptum
cum Cant. atque ita quoque in mar-
gine notarat Casaubonus. Vulgata,
ἐπὶ Ἀμφ.

2 H^g

circumcirca hostibus impotentibus. Qui veriti ne per noctem aufugeret, collem lapidibus circumvallabant, & sublimem murum extruebant. Lacones male habebat, quod eos non in pugnam educeret, sed circumvallati turpissime fame caperentur. Brasidas agebat tempus non desiderare pugnam. Posteaquam maximam collis partem munierant, & reliquum foret spatium immunitum instar magni jugeri, suis ut ad pugnam se intruerent præcepit. Hoc inquiens esse tempus exeuendi. Qui facto impetu, multis hostibus interfectis, salvi evaserunt. Nam locus angustus paucioribus non erat impedimento. Circumductus

λόντων ἐν κύκλῳ τὴν πολέμιων. οἱ μὲν δὲ δεδοίτες μὴ νύκτωρ διαφραγῆναι, λίθοις τὸ λόφον περιτείχισαν, καὶ τὰς τοῦ ὑψηλὸν ἤγχερον. οἱ δὲ Λάκωνες ἡγανάκησαν ὅτι μὴ προῆλθον αὐτοὺς ἐς μάχην, ἀλλὰ περιτείχισαν. αἱ δὲ αἰχμαλιστὰς ἀλώσιν. 3 Βρασίδας αὐτοὺς ἔφη τὸ καιρὸν τῆς μάχης εἶδέναι. ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τῶν λόφου περιτείχισαν, λοιπὸν δὲ τὸν ἀτείχιστον ὅσον πλέθρον αὐταρκές, 4 τοῖς μετ' αὐτῶν πρὸς μάχην παρήγγειλε. 5 ἔπειτα εἶναι τὸ καιρὸν, ὁρμῶσιν ἐπὶ τὴν ἐξοδον. καὶ δὴ ὁρμήσαντες, πολλὰς τῶν πολεμίων διαφθείραντες 6 διεσώθησαν, ἡ γὰρ σεννοχωρία ἐλάττωσεν ὄντας ὅτε ἐβλάψεν. 7 ὁ δὲ περιτείχισμός ἐφελήσε,

1 ἤγειρον] Cum MSS. & Interpretat. pro Vulgato, ἠγείραν.

2 Βρασίδας αὐτοὺς ἔφη τὸ καιρὸν τῆς μάχης εἶδέναι.] Male hæc Interpretat. Brasidas agebat tempus non desiderare pugnam. Verendum quippe: Brasidas se posse agebat tempus opportunum pugne.

4 Τοῖς μετ' αὐτῶν πρὸς μάχην παρήγγειλε.] Ita lego cum Fl. & Interpretat. Cant. πρὸς μάχην locat post παρ-

ήγγειλε. In Vulgata πρὸς μάχην aberrat.

5 ἔπειτα εἶναι τὸ καιρὸν] Sic Lib. 11. 1. 22. Ἀγιστὶλας ἀνεβόησεν. ἔπειτα ἀληθὲς ὁ καιρὸς.

6 Διεσώθησαν] MSS. ἐσώθησαν.

7 ὁ δὲ περιτείχισμός ἐφελήσε, καὶ μάλλον] Tolle ὑποστίμω, & lege, ἐφελήσε καὶ μάλλον, καὶ hoc est, μιν ἐφελήσε καὶ μάλλον, id enim est καὶ μάλλον, ut alibi docuimus. Casanbonius.

φέλησε, ἢ μάλλον κωλύ-
σας μηδέναι καὶ νῶτα⁸ πο-
λέμιον αὐτῶν γινέσθαι. ὥς τε
τῷ τείχεϊ τῶ ἐναντίων, τὸ μὲν
ἐκείνων πληθύνει, ἀχρεῖον·
ἢ ὅτι ἐξοδὸν ἀτφαλεστέρα
παῖς Λακωνσιν ἐγένετο.

⁹ Βρασιδᾶς Ἀμφίπολιν
προδοθεῖσαν εἶλε. ἢ τοῖς
προδόταις κελύβει κλείσαι
παῖς πύλας, ¹⁰ ἢ λαβὼν τὰς
βαλανάρας ἐρρίψεν ὑπὲρ
τὸ τεῖχος, ὅπως αὖν ¹¹ ἀ-
μύνοντο τὰς πολέμους, αἱ ἢ
κλίμακας προθέντες δια-
ζοῖντο.

Βρασιδᾶς ἐπὶ Ἀμφίπο-
λιν ἐλθὼν λάθρα, καὶ στυ-
δῶν ¹² παραχρῶν τὸ ἐνδον,
ἐκ τῆς πόλεως ἀσφαλῆ
πύλιν ἐξ ὑπενοίας μάχην,
ἐκίρυσεν Ἀθηναίοις μὲν ἄ-

ὁ δὲ φέλησε ἢ μάλλον] MSS. delent
ἢ μάλλον. neque agnoscit Interpres.

⁸ Πολέμιον] Cant. πόλεμον. quo-
modo etiam legisse videtur Inter-
pres.

⁹ Βρασιδᾶς Ἀμφίπολιν] In codice
Fl. narratio hæc præcedenti præponi-
tur.

¹⁰ Καὶ λαβὼν τὰς βαλανάρας]
Scribe ἢ λαβὼν. Casaubonus.

Καὶ λαβὼν τὰς βαλανάρας, ἐρρίψεν
ὑπὲρ τὸ τεῖχος.] Ita lego cum MSS.
& Interprete, pro, βαλὼν τὰς βαλα-

autem murus faciebat, ne
quod ipsis esset a tergo
periculum. Itaque ho-
stium munitio ipsis mul-
titudinem inutilem red-
didit: exitum vero La-
conibus tutiorem.

² Brasidas Amphipo-
lim prodicione cepit, &
proditoribus mandavit,
ut portas clauderent: at-
que acceptis clavibus
projecit eas supra mu-
rum, ut ab hostibus etiam
se defenderent, si scalis
appositis urgerent.

³ Brasidas cum ad Am-
phipolim clam exercitum
admovisset, cognita ci-
vium perturbatione, pa-
rum tutam ratus ex de-
speratione susceptam pu-
gnam, Atheniensibus se-

νάρας. Contrarium strategema le-
gitur lib. v. 24. ubi eodem modo:
προδοταῖς κλείσαι τὰς πύλας, καὶ λαβὼν
τὰς βαλανάρας ὑπὲρ τὸ τεῖχος ἀσφαλῆ
ἢ λαβὼν. Atque ita Casaubonus.

¹¹ Ἀμύνοντο.] Cum MSS. & In-
terprete, pro, ἀμύνοντο. Item κλί-
μακας προθέντες scripsi cum iisdem
pro, πιδέντες.

¹² Παραχρῶν τὸν ἐνδον.] Ita restitu-
i cum Fl. & Interprete, pro vulgato,
παραχρῶν τὸν ἐνδον.

curitatem promulgavit, ut foedere facto discederent, & sua possiderent: Amphipolitanis vero libertatem patriæ, si cum Lacedæmoniis belli societatem coirent. Obediētes promulgationi Athenienses quidem discedunt, Amphipolitani vero societatem cum Lacedæmoniis fecerunt, Brasidasque Amphipolim suis per foedus adjunxit.

4 Brasidas noctu Sicyonem versus navigans, triremem amicam prænavigare jussit. Ipse vero in expedita sequebatur, ut si quod majus fortassis expedito navigium hostile apparuisset, triremis auxilio veniret. Sin æqualis, at triremis, dum cum ea configeretur, ipse in ex-

δειαν ὑποπαρόνδοις ἀπέσσι, ἢ πὶ σφῶν αὐτῶν ἔχουσιν· Ἀμφιπολίταις δὲ αὐτόνομον τὴν πατρίδα, εἰ σύμμαχοι Λακεδαιμονίων γένοιτο. τῷ κηρύγματι πειθέμενοι, Ἀθηναῖοι μὲν ἀπαλλάσσονται, Ἀμφιπολίται δὲ Λακεδαιμονίοις προσέθεντο. Βρασίδης δὲ Ἀμφίπολιν καθ' ὁμολογίαν προσεκήσατο.

¹³ Βρασίδης νυκτὸς ἐπιπλέων Σικιώνῃ, τελήρη φιλίαν προπλεῖν ἔταξεν. αὐτὸς δὲ ἐν ὑψηλῇ κατόπιν εἶπετο· ὅπως εἰ μὴ πλεῖστον δὲ ὑψηλὸν πολέμιον σκάφος ἐπ' αὐτῇ, ἢ τελήρης ¹⁴ ἀμύνοι· εἰ δ' ἀντίπαλος ἄλλη τελήρης, ἐν ὅσῳ πρὸς ἐκείνῳ διαγωνίζετο, αὐτὸς

¹³ Βρασίδης νυκτὸς ἐπιπλέων Σικιώνῃ] Scribendum Σικιώνῃ ex Thucydidis quarto. Scione urbs fuit Cheronei Thraciæ, Pallenes nuncupatur. Suspicio vero legendum ἐπὶ τῇ Σικιώνῃ. Vellem autem paulo planius hoc stratagemata nobis Polyæus retulisset, neque eas περιττῶς tacuisset, quæ factum hoc Brasidæ dignum reddere queant. Nam ut quidem ab eo res narratur, quis non putet Thrygis alicujus esse hoc factum,

non Brasidæ Spartani? Casaubonus.

Σικιώνῃ] Ita emendavi cum Fl. & Casaubono, pro, Σικιώνῃ.

¹⁴ Ἀμύνοι] Cum MSS. pro vulgato, ἀμύνη. & ita quoque apud Thucydidem in Phocicis. Cum Cant. reposui: εἰ δ' ἀντίπαλος ἄλλη τελήρης, ἐν ὅσῳ &c. pro vulgato, εἰ δ' ἀντίπαλος, ἀλλ' ἢ τελήρης. Confirmatur hæc lectio Thucydidis loco statim adducto, ejus verba: ἀντίπαλος δ' ἄλλης τελήρης γινόμενης.

αὐτὸς ἐν τῷ ὑπηρετικῷ
διασωθῆναι φθάσεν.

Βρασίδας ἐν τόπῳ σενῶ
προσκεύρων καὶ τὴν ἔραι-
γίαν τῶν πολεμίων, ἐκέλευ-
σεν ¹⁵ ἀπὸ λόφου κόπροντας
ἐν μέρῃ ξύλα κομίζειν. τὴν
ἣ ὕλῃ πυρ ἐμβαλὼν ἐνέ-
πρησεν, ὥς τε πολλῆς φλο-
γὸς αἶρο ἄρης, οἱ πολέμιοι
καὶ τὴν ἔραιγίαν προσπίπειν
ἐκωλύοντο. ¹⁶ αὐτὸς ἣ ἀ-
σφαλῶς τὴν ἀναχώρησιν
ἐποίησεν.

[CAP. XXXIX.]

Nicias.

¶ Νικίας ἐπιπλάουσιν
τῇ Κορινθίᾳ νύκτωρ, ¹ ἐν-
θα ὁ Σολύγης λόφος, ² ἀπο-
βιβάσας Ἀθηναίων ὀωλί-
τας, καὶ χελίς ἄλλης ἀλλα-
χῇ λοχῆσαι πύξας ἀπέ-
πλυσεν. ³ ἐπεὶ ἣ ἐπηύρα-

¹⁵ Α' πόλιν] Cant. λόρον.

¹⁶ Αὐτὸς ἣ ἀσφαλῶς τὴν ἀναχώρη-
σιν ἐποίησεν] Cant. numero plu-
rium, αὐτοὶ ἣ &c. ἐποίησαντο.

CAP. XXXIX. 1. Ἐνθα ὁ Σολύγης
λόφος] Thucydidi & Stephano est
Σολύγης λόφος. Lego autem & sup-
pleo totum hunc locum sic, Νικίας
ἐπιπλάουσιν τῇ Κορινθίᾳ νύκτωρ, ἐνθα ὁ
Σολύγης λόφος Ἀθηναίων χελίς ὀπλί-
ταις ἀποβιβάσας, καὶ ἄλλης ἀλλαχῇ. Vide a-

pedita salvus & incolumis
evaderet.

5 Brasidas cum in an-
gusto loco ad caudam ho-
stes instarent, jussit a col-
le ligna secare, & vicif-
sim apportare. Materiam
deinde injiciens, ignem
incendit, ita ut copiosa
multaque flamma subla-
ta, hostes ad caudam im-
pressionem facere prohi-
berentur, ipse vero sine
periculo discederet.

Nicias.

¶ Nicias sub noctem
adnavigans Corinthum,
ubi Solyges collis est, ibi
egredi jussis Athenien-
sium armatis, & mille a-
liis alibi in insidiis colloca-
tis, abnavigavit. Rursus
altero die sub primam lu-

pud Thucydidem res gestas anno septi-
mo belli Peloponnesiaci. Casaubonus

2. Α' αποβιβάσας Ἀθηναίων ὀπλίτας,
καὶ χελίς ἄλλης ἀλλαχῇ &c.] Italocum
hunc cum MSS. Interprete & Calau-
bono supplavi. In Vulgata ἀποβιβά-
σας, & ἄλλης, aberat.

3. Ἐπεὶ ἣ ἐπηύρα-
σεν, ὥς πάλιν ὁ
φανερῶς ἐπέπλυσεν. οἱ μὲν Κορινθί-
οι σπῆδ' ἐμβουθάντες ἔθενον κωλύοντες.
Ita locum hunc lego & suppleo cum
MSS. 16

cem adnavigavit. Corinthii summo studio excurrentes, prohibere voluerunt ne egrederentur. At qui in insidiis latebant confurgentes, maximam partem ex illis occiderunt.

2 Nicias castrametantibus Atheniensibus circa Olympium, in planiciem quæ pro castris erat, tribulos jussit spargere. Cum postridie dux equestris Syracusiorum Epphantus equites produceret, in turpem fugam conversi sunt, tribulis in equorum pedibus infixis. Ita ut multi ex ipsis ne progredi quidem possent, & a scutatis solidos calceos inducis interficerentur.

ζεν, ὡς πάλιν αὐτὸ φανε-
ρῶς ἐπέπλυνον. οἱ μὲν
Κορίνθιοι παρὰ τὴν ἐκβολή-
θηντες ἔθεον, καὶ κωλύον-
τες ἐκβαίνειν. οἱ δὲ ἐν ταῖς
ἐνέδραις ἐπανιστάμενοι,
τὰς πλείους αὐτῶν διε-
φθειραν.

Νικίας στρατοπεδού-
των Ἀθηναίων περὶ τὸ Ὀ-
λύμπιον, εἰς τὸ πρὸς τῇ
στρατοπέδῳ χωρίον ὁ ἰμα-
λὸν ἐν, ἐκέλευσε νύκτωρ
τριβόλους κατασπείρειν.⁷ ἔ-
πει δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἔκφαν-
το ὁ Συρακυσίων ἵππαρχος
προήγαγε τὰς ἵππους,
ὡς αὐτῶν αἰσχεῖς φυγῇ, τῇ
τριβόλων ἔμπηγνυμένων
ἐν τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων. πλ-
λοὶ δὲ αὐτῶν εὐδὲ προσβαί-
ναι οἱ τε ἦσαν. ἀλλ' ὑπὸ
τῇ πελταστῶν σφραγῇ ὑποδή-
ματα ἐχόντων διεφείροντο.

¶ Νικίας

MSS. In Vulgata, οἱ μὲν κ. σ. ἔξελ-
θόντες κωλύοντες, reliqua defi-
derantur.

4 Κωλύοντες ἐκβαίνειν.] Scribe
κωλύοντες. Casaubonus.

5 Εἰς τὸ πρὸς τῇ στρατοπέδῳ χωρίον.]
Ita lege cum Cant. πρὸς in Vulgata
abiecit. Fl. pro eo legebat πρὸς.

6 Ὀ μάλιν ὄν.] MSS. ὁ μάλιν ὄν. Le-
γο, ὁ μάλιν ὄν. sic infra lib. II. 1. 14.

ubi ταπεινὸν ἦν, cum MSS. ὄν expun-
xi. Atque ita etiam in margine con-
jecerat Casaubonus.

7 Ἐπει δὲ.] Sic MSS. pro vulgato
ἔπειτα. Pro τῇ ὑστεραίᾳ, Cant. τῇ
ὑστεραίᾳ.

8 Ἐμπηγνυμένων ἐν τοῖς ποσὶ.]
Cant. omittit præpositionem ἐν.

9 Οἱ τε ἦσαν.] MSS. ὅσοι τε
ἦσαν.

¶ Νικίας ἐν τῷ κύκλῳ
 ἔτελλε ἀπελείφθαι μετ'
 ὀλίγων στρατιωτῶν, τῇ ἄλ-
 λης διωάμεως πρὸς Θάψον
 ἔσης, τῇ δὲ Συρακυσίων πρὸς
 προπύργιον ἔκλυε λα-
 βόντων, ἐν ᾗ ξύλα πολ-
 λαῖς, ἔχ' ἱκανὸς ὦν αἰμύ-
 ναος, τὰ ξύλα ἐνέπεη-
 σεν· ἡ δὲ φλόξ ὑπὲρ μέγα
 αἰρομένη τὰς πολεμίας ἀπ-
 ἐκράτει. ἐν τῷ τέως ἡ δὲ
 Θάψῃ δυνάμεις ἐπελθῶσαι
 προσεβοήθησαν.

Νικίας ὑπὸ Γυλίππου
 διωκόμενος, ἥδη κατὰ
 λαμβανόμενος, ἐπεμψε
 κήρυκα πρὸς αὐτὸν, φά-
 σκων πάντα ποιῆσαι τὰ
¹⁰ προσταθόμενα· καὶ ὡς
 ἥδη πνὰ χερὶ πέμπειν τὸ
 δώσοντα ὅρκους καὶ ληψό-
 μενον. Γύλιππος τῷ κή-
 ρυκι πρὸς αὐτὸν κατεπα-
 ποπέδωσε· καὶ ἔτι δῶκεν
 δόρυ, τῷ κήρυκι
 τῷ δὲ Νικίᾳ συνέπεμψε
 τὸν σωτηρόμενον. ἐν δὲ τῷ
 τέως Νικίας τῶν ὀχυρω-

3 Nicias in moenio-
 rum circuitu cum pau-
 cis militibus remanebat
 cum reliqua manus esset
 ad Thapsum. Syracusis
 autem exteriorem in cir-
 cuitu turrim occupanti-
 bus, in qua magna co-
 pia lignorum erat, cum
 defensare non posset, li-
 gna incendit. At flamma
 in copiosum ignem ex-
 crescens hostes repulit.
 Interea exercitus a Tha-
 pso reversus, auxilium
 tulit.

4 Nicias cum Gylip-
 pum persequentem fuge-
 ret, interceptus, misit
 præconem ad eum, di-
 cens: Omnia facturum
 se quæ imperaret, modo
 aliquem mitteret ad dan-
 dum, accipiendumque
 jusjurandum. Gylippus
 fidem habens præconi,
 castrametabatur: & a
 persequendo desistens,
 cum præcone Niciæ mi-
 sit, qui fœdus compone-
 ret. Interea Nicias oc-
 cupato firmiore ac tu-

¹⁰ Προσταθόμενα.] Cant. προσταθόμενα.

tiore loco, rursus bellum gerebat, cum per fallaciam præconis evasisset.

τέρων λαβόμενος, πάλιν ἐπολέμει, τὴν ἀποχώρησιν, τῇ δὲ ἔκ κήρυκος ἀπάτης, στρατηγήσας.

[C A P. XL.]

Alcibiades.

¶ Alcibiades ejusmodi probationem amicorum instituit. Simulachrum hominis in obscuro & tenebricoso loco conclusit, atque amicorum quemlibet introducens ostendebat, tanquam hominem occisum: & rogabat, ut suam operam ad eam rem darent, ut facinus latere posset. Reliqui sceleris communicationem refugerunt. solus Callias filius Hipponici libenter simulacrum admisit, quod ostendit ad probandos amicos factum. Itaque fidelem amicum judicavit Calliam, & in posterum Alcibiadi Callias fuit charissimus.

2 Alcibiades adnavigans hostili solo, noctu milites egredi jussit: &

Ἀλκιβιάδης.

¶ Ἀλκιβιάδης δοκιμασίαν φίλων ποιῶνδε ποιῆται. εἰδῶλον ἀνδρὸς ἐν οἰκίσκῳ σκοτεινῷ καθεῖρξε, καὶ τῶν φίλων ἕκαστον εἰσάγων ἐδείκνυεν, ὡς ἄνδρα δὴ πεφονεωμένον· καὶ παρεκάλει συμπράττειν ὅπως ἂν τὸ δεινὸν λάβοι. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι κρινωνήσας ἔμισμασσαν, ἔφυγον. Καλλίας ὅς ἐστι πωονίης παρσηκάτο τὸ εἰδῶλον, ὃ ἐδείκνυεν ὅτι δοκιμασία φίλων πεποιημένον· πῶς δὲ φίλον ἡγήσεται Καλλίαν, καὶ τὰ πάντα τῷ Ἀλκιβιάδῃ Καλλίας.

Ἀλκιβιάδης πρὸς πολέμους πολεμίας πόλεις τὰς στρατιώτας ἀποβιβάζσας

1 Τοιάνδε ποιῶνδε] Scribo πεποιῶνδε. 2 Ἀλκιβιάδης] Cum MSS. Vulgata λάβει.

σας νύκτωρ, καὶ ἡμέραν
ἀναμείνας, τῶν πολεμίων
οὐκ ἐξιόντων, ἐνέδραν ἐγ-
καταστήσας, ³ καὶ τὰς σκη-
ναὶς ἐμπερήσας, ἀνήχθη· οἱ
δ' οὐκ τῆς πόλεως ἀνηγ-
μῶν ἰδόντες, θαρρόσαντες,
ἐξελθόντες, ⁴ ἀνεσκεδάν-
υντο ἀνὰ τὴν χώραν. οἱ
λοχῶντες ἐπανασάντες οὐκ
ἐλίγα σώματα εἶλον, καὶ
λείαν ἄφθονον. Ἀλκιβιά-
δης πάλιν περισπώσας,
καὶ ἀναλαβὼν αὐτὰ πρὸς
ληφθέντα, καὶ τὰς λαβόντας
⁵ ἀπέπλωσεν.

Ἀλκιβιάδης πολιορ-
κόντων τὰς Ἀθήνας τῇ Λα-
κεδαιμονίῳ, βελόμην
τὰς Φύλακας τῇ ἄσπιδι καὶ
τῇ Πειραιῶς, καὶ τῇ σκελῶν
τῶν ἄλλῃ θαλάσσης ἀγρύ-
πνης πρὸς τὴν φυλακὴν
κατασκευάσας, περιγρόψω-
σεν, ⁷ ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἀκρο-

diem expectans, hostibus
non exeuntibus, positis
insidiis tabernacula in-
cendit, & abnavigavit.
Qui in urbe erant, cum
eum solvisse cernerent,
collectis animis procede-
bant, & per terram un-
dique spargebantur. In-
fidiatores confurgentes
ceperunt non paucos ho-
mines, prædamque co-
piosam. Alcibiades cum
navibus reversus, assump-
tis tum captis, tum iis
qui ceperant, abnaviga-
vit.

³ Alcibiades Lacedæ-
moniis Athenas oppu-
gnantibus, volens custo-
des urbis & Piræi atque
murorum longorum per-
tinentium usque ad mare
vigiles, & diligentes in
agendis excubiis efficere,
promulgavit eodem mo-
do ter ab arce per no-

πὸ λεως

³ Καὶ τὰς σκελῶν.] MSS. delent
copulam.

⁴ Ἀνεσκεδάνυντο.] Fl. ἐσκεδάνυν-
το. Cant. ἐσπεδάνυντο. Mox pro
εἶλον, in ora Vulgate εἶνευ.

⁵ Ἀπέπλωσεν.] Ita scripsi cum Cant.
& interprete pro vulgato, ἀνέπλωσεν.

⁶ Πειραιῶς.] Cum Cant. pro vul-
gato Πειραιῶς.

⁷ Ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἀκρο-
pres legit ὡσαύτως. male, & procul
a mente auctoris. Interpretationis
loco erunt tibi verba Frontini lib.
tertio cap. xii. Alcibiades Athenien-
sis, civitate sua a Lacedæmonis ob-
fessa veritus negligentiam vigilum, de-
nunciavit his qui in stationibus erant, ut
οἰσίν.

Item, Tollite facem: *πόλεως νύκτωρ τρεῖς ἀνα-
 Qui vero non fustulerit, χήσοι τ' λαμπήρεα· ἵε
 quasi aciem deseruerit, δι' ἀνμὴ⁸ ἀνάχοι, ὡς Φυ-
 ita punietur. Sic omnes λακκῷ ἐκλιπὼν κηλα-
 vigilantes observabant δήσεται. ἔτω δὲ πάντες
 arcem, ut tollente ignem ὁ ἀργυπνοῦντες ἐφύλαττον.
 duce, contra tollere pos- ἰν' αἶρον] Θ' ἔσρατηγὰ τὸ
 sent, indicantes se vi- πῦρ, ἀντάρα διώκιντο. ση-
 gilare, & excubias a- μαίνοντες, ὡς ἐξηγορότες
 gere. φυλάττειν.*

4 Alcibiades navigans
 in Siciliam, cum venisset

¹⁰ Ἀλκιβιάδης πλέων
 ἐπὶ Σικελίαν ¹¹ ἔλθων ἐς

Κέρ-

observarent lumen quod nocte ostensurus
 esset ex arce, & ad conspectum ejus ipsi
 quoque lumina attollerent: in quo mi-
 nere qui cessasset, poenam passurum. Dum
 sollicitè expectatur signum ducis, per-
 vigilatum ab omnibus, & suspecta noctis
 periculum evitatum est. Idem interpre-
 sasse videtur, non ὡς φυλακὴν ἐκλι-
 πται: sed ὡς πύξιν ἐκλιπὼν, minus
 recte. Casaubonus.

Αὐτὸ τῆς ἀγοπόλειος.] Cum MSS.
 pro vulgato, ἀπὸ τῆς ἀκρῆς.

8 Ἀνάχοι.] MSS. ἀνάχη. Legen-
 dum videtur, ἀντάχοι, ut mox αἰν-
 ῶται.

9 Ἀργυπνοῦντες ἐφύλαττον ἰν'.]
 MSS. ἀργυπνοῦντες ἐφύλαττον, ἀργυπνοῦ-
 ντες ἵππῃ ἀκρόπολιν. Unde lego cum
 Interprete: ἀργυπνοῦντες ἐφύλαττον τὴν
 ἀκρόπολιν, ἰν' δεσ.

10 Ἀλκιβιάδης: &c.] Hoc Alci-
 biadis strategema Frontino lib. III.
 cap. 2. dicitur adversus urbem Agri-
 gentinorum fuisse institutum, Fron-
 tini verba sunt: Alcibiades dux Athe-
 nienis, cum civitatem Agrigentino-
 rum egregie munitam obsideret, peti-
 ro ab eo consilio, diu tanquam de rebus ad
 communem pertinentibus differuit in thea-
 tro, ubi ex more Græcorum locus consul-

tationi præbatur: dumque consilii spe-
 cie tenet multitudinem, Athenienses,
 quos ad id præparaverat, incusoditam
 urbem ceperunt. Verum Agrigentum
 Athenienses occuparunt nunquam,
 nec Agrigentorum dominatio
 tam late se extendit, ut comprehen-
 derit sub se Catanam. Quare rectius
 cum Polyæno Catana tribuetur,
 præsertim cum & Diodorus ad idem
 oppidum referat. lib. XIII. ἀνέχθησαν
 ἐν Ρηγίς μετὰ τῆς διωκτικῆς, καὶ κα-
 τέπλυσαν τῆς Σικελίας εἰς Νάξον. ὁ
 ἐξελθὼν ὁ αὐτὸς ὅτι ἐν τῇ πόλει φιλο-
 φρονως, παρέπλυσεν ἐκεῖθεν εἰς Κα-
 τάνην. τῶν δὲ Κατανέων εἰς μὲν πόλιν
 καὶ δεξαμενὴν πᾶς στρατός, πᾶς δὲ
 στρατηγὸς ἐκείνων εἰσελθεῖν, καὶ πα-
 ραχυρῶν ἐκκλησίαν, οἱ στρατηγοὶ τῶν
 Ἀθηναιῶν ἀπὲρ συμμαχίας διελέγοντο.
 δημογερῶντ' ὅτι τὸ Ἀλκιβιάδης, τῶν
 στρατῶν τῶν διελόντες πολέμα, πα-
 ρεσιπέσον εἰς τὴν πόλιν.

11 Ἐλθὼν ἐς Κερκύραν.] Diodorus
 lib. XIII. scribit: Ἀναχθέντες ἐν ἐν
 τῇ Πειραιῶς, παρέπλυσαν τὴν Πελο-
 πόννησον, καὶ κατένεχθησαν ἐς Κέρκυραν.
 ἐπὶ ταῦτα γὰρ ὁ δεξαμενὴν παρήγαλτο,
 καὶ ἀποστὰς λαμβάνειν τὰς παροίκους ὅτι
 συμμαχίαν δεσ. ubi ordine loca, quæ
 pra-

Κέρκυραν, πολλὰ δ' ὄσον τιμὴν
 δύναμιν τελευτῇ δειλέν. ἵνα
 ᾗ Ὀππιδάων μάλλον ἐυ-
 ποροῖεν καὶ μέρῳ ταῖς πό-
 λεσι προσβάλλοντες· ἐπεὶ
 ᾗ ¹² κατέβηεν εἰς Κατάνην,
 δ' δεχομένων αὐτῶν Κατα-
 νάων, ἐπρεσβύσατο, βα-
 λόμεν μόνον παρελ-
 θὼν εἰπὼν αὐτοῖς τὴν συμ-
 φέροντα· τῶν ¹³ Ὀππιδε-
 ψάντων, καὶ θεόντων ἐς ἐκ-
 κλησίαν συνέταξεν ὅσαι
¹⁴ τῶν τοίχων ἦσαν πολί-
 δες, ἐνὶ κοδομημέναί σα-
 θρῶς, ¹⁵ ταύτας ἐξελόν-
 τας εἶσω παρελθεῖν. ὁ μὲν
 δὲ συνέβαινε ¹⁶ Ἀλκιβιά-
 δην μὲν ἀρχεῖσθαι δημηγο-
 ρεῖν, Ἀθηναίους δὲ Κατάνην
 ἔχειν.

¹⁷ Ἀλκιβιάδης κατὰ-

ad Corcyram, exere-
 tum multum & infir-
 tum in tres partes divi-
 sit, ut commeatus fac-
 lius suppeteret, si vici-
 sim ad urbes adventa-
 rent. Postquam vero a
 Catanem appropinqua-
 vit, non accipientibus
 eum Catanensibus, lega-
 tionem misit petens, ut
 sibi soli accedere, & in
 commune consulere li-
 ceret. Quibus permitten-
 tibus, & in concionem
 concurrentibus, praece-
 pit suis, ut quotquot ef-
 fect mœniorum portae
 minus firmiter ædificatae,
 per eas effractas irrum-
 perent. Et simul accidit,
 ut Alcibiades concionari
 inciperet, & Athenienses
 Catanem tenerent.

5 Alcibiades habens

pratervecti sunt, antequam venerunt
 in Siciliam, enumerat. Pro ὑποροῖεν,
 Casauboni Codd. ὑποροῖεν.

¹² Κατέβηεν εἰς Κατάνην.] Cum
 MSS. pro κατέβηεν εἰς Κατάνην. Ita Livius
 lib. 1. cap. 1. Aeneam ab simili clade
 domo profugum, sed ad maiora initia
 rerum ducentibus fatus, primo in Mace-
 doniam venisse: inde in Siciliam qua-
 rentem sedes delatum: ab Sicilia classe
 Laurentem agrum tenuisse. Ad quem
 locum consule Cl. Gronovium.

¹³ Ὀππιδεψάντων.] Cant Ὀππιδε-
 ψάντων.

¹⁴ Τῶν τοίχων. Cant. τῶν τοίχων.

¹⁵ Ταύτας ἐξελόντας.] Aptius di-
 xisset διελόντας. & ita Thucyd. in
 Torones ἀλώσθ' lib. 1 v. πῶς μὲν
 Κανακρεῖον πολίται δημεύει. γρ. ἐξελόν-
 τας. Casaubonus.

¹⁶ Ἀλκιβιάδην μὲν ἀρχεῖσθαι.] Par-
 ticulam μὲν, quae in Vulgata abscisa
 cum MSS. revocavimus.

¹⁷ Ἀλκιβιάδης καταρῶν ἀνδρά Κανα-
 τανῶν.] Lego Ἀλκιβιάδης καταρῶν
 ἀνδρά Κανατῶν. Adici-
 bam & hic Frontini verba, quibus
 eadem

quendam Catanensem fidelem, Syracusis notum, misit cum Syracusis tanquam a Catanensibus missum cum quibus amicitia ac societas eis intercedebat, quorum nomina tenerent: & sic nunciavit, Athenienses relictis castris inermes Catanæ versari. Quod si ipsi summo mane castra Atheniensium caperent, posse illos in urbe clausos & inermes nullo negotio opprimi. Crediderunt Syracusiorum duces: & præceperunt, ut viritim Catanam versus exirent: atque appropinquantes ad Symmethium flu-

19 καὶ προσελθόντες ἐς στρατοπέδον αὐτῶν 20 πρὸς τῷ

χῶν ἄνδρα Καταναῖον πρὸν αὐτῶν, Συρακυσίοις γνώριμον, κατήκεν ἐς Συρακυσας, ὡς πεμφθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Κατάνῃ φίλων ἑνῶντων αὐτοῖς, ὧν τὰ ὀνόματα γινώσκοιεν. 18 ὅτε ἤγγειλεν Ἀθηναῖος καταλιπόντας τὸ στρατόπεδον, ἀπὸ πλεονεξίας Κατάνης αὐλίζεσθαι. εἰ δὲ αὐτοὶ ἅμα ἔω καταλάβοιεν τὴν Ἀθηναίων τὸ στρατόπεδον, διώσθαι τὰς ἐν τῇ πόλει γυμνάς ἀποκλεισθέντας ἀλῶναι ῥαδίως. ὅτις οὖν οἱ στρατηγοὶ τῶν Συρακυσίων, καὶ παρήγγειλαν ἐξίεναι πανδημεὶ πρὸς τὴν Κατάνην.

Συμαί-

eadem res narratur: nam etsi non nihil differt ejus narratio ab ista, tamen ex iis melius intelliget rudior Græcæ linguæ lector Polyani verba aliquot, quam ex Interprete. Sic ille: Alcibiades in Sicilia, cum Syracusianos capere vellet, ex Catanensibus, apud quos tum exercitum continebat, quendam exploratæ solertiae submisit Syracusanus. Is in publicum consilium introductus, persuasit, infestissimos esse Catanenses Atheniensibus, & si adjuvarentur a Syracusanis, futurum ut opprimerent eos & Alcibiadem. Qua re adducti Syracusani, universis viribus Catanam petitori processerunt, relicta ipso-

tum urbe: quam a tergo adortus Alcibiades desolatam, ut speraverat, afflixit. Quod Græcus scriptor ait, κατήκεν ἐς Συρακυσας, Frontinus submisit Syracusanus quod, ἐξίεναι πανδημεὶ πρὸς τὴν Κατάνην, universis viribus Catanam petitori processerunt. Casaubonus.

18 Οὕτως.] Cant. ὅτε. Pro καταλιπόντας. MSS. καταλιπόντων. quod esset, commodum ex castris egressus, majoris fidei faciundæ causa.

19 Καὶ προσελθόντες. Ita lego cum Cant. & Interprete, qui venit, appropinquantes. Vulgata, προσελθόντες.

20 Πρὸς τῷ Συμαίῳ ποταμῷ.] Scribe Συμαίῳ, ut apud Geographos

21 Συμαίθῳ ποταμῷ. Ἀλ-
κιβιάδης προσιώντας αὐ-
τὰς ὡς ἦσαν, πὰς τρη-
ρεις πληρώσας παρδῇ,
22 προσέπλευσεν τῇ πό-
λει τῶν Συρακυσίων 23 κε-
κῆ καὶ ἔδενός εἰρηνίζῃ. τὸ
ᾧ κατὰ πλοῦράν αὐτῶν
περτέχισμα ἐξελὼν διήρ-
πισεν.

Ἀλκιβιάδης δὲ τὸν Σικε-
λίας ἀναχθεὶς ἐπὶ τῶν
κρίσιν τῶν περὶ τῶν Ἐρ-
μῶν, καὶ τῶν Μυσηρίων,
προγγύλης νεὸς ἐπιβὰς, ἐς
Λακεδαιμόνα κενί(ε). ἢ
πεῖθ' ἢ τῶν περὶ τὴν πέ-
ψαν Συρακυσίοις βοή-
θειαν. 24 καὶ Δεκέλειαν
αὐτοῖς ἐπιειχίσαι, ὡς οὐκ
ἂν ἐπ' ὀντων ἔτε τὰς δὲ
ἐκ χώρας προσόδες, ἔτε τὰς δὲ τῶν ἀργυρίων.

vium castra posuerunt
Alcibiades cum sensisset
eos adventare, triremi-
bus instructis summo flu-
dio ad urbem Syracu-
siorum contendit libere
& nemine prohibente
eorumque propugnaculum
ab latere convulsurum
diripuit.

6 Alcibiades a Sicilia
solvens, ad iudicium de
Mercurialibus statuis, &
Mysteriis, rotundam na-
vem ingressus, Lacedae-
monem defertur, ac sua-
det, ut repente Syracu-
sibus opem mittant, &
Deceliam muniant, alio-
quin non amplius cessu-
ros ipsis neque terrae,
neque pecuniae reditus.
Sed Infulanos quoque,

phos & Thucydidem, unde haec paene
ad verbum. 22. Συμαίθῳ. Casaubonus.

21. Συμαίθῳ. Fl. Συμαίθῳ.
Συμαίθῳ. sed legend. Συμαίθῳ. Stra-
bo lib. vi. Κεῖται β' ἄλλοι Κατένεοι
Κεῖται, αὐτὰρ ὅντα τοῖς Αἰγυπίοις
ὄντα καὶ τῷ Συμαίθῳ ποταμῷ ἰόντι
εἰς τὴν Καταλίαν. Sed de fluvio huius
nomine videndus Philippus Cluver-
ius lib. i. Sicil. Antiq. cap. 10.

22. Προσέπλευσεν τῇ πόλει. MSS
προσέπλευσεν ἐν τῇ πόλει. Forte:

προσέπλευσε μὲν τῇ πόλει.

23. Κεῖται καὶ ἔδενός εἰρηνίζῃ. Interpre-
pro κεῖται, vel ἀκονίται, vel aliud
quid legisse videtur. nihil mutan-
dum Casaubonus.

24. Καὶ Δεκέλειαν αὐτοῖς ἐπιειχί-
σαι. Quum non praecedat mentio
Atheniensium, obscure αὐτοῖς po-
luit pro τοῖς Ἀθηναίοις: quod dum
non animadvertit Interpres, male
seque verba de Lacedaemoniis in-
terpretatur. Casaubonus.

25. Ἀλκιβιάδης.

si viderint eos oppugnari, transiuros. His ita gestis, Athenienses Alcibiadi reditum ab exilio decreverunt.

7 Alcibiades contra Syracusios aciem instruebat. Erat inter exercitus filix arida, copiosaque. Vento ingruente procelloso, qui Atheniensibus a tergo spirabat, hostibus a facie, incensa filice, fumoque & igni in Syracusiorum oculos delato, magnam eorum fugam effecit.

8 Alcibiades Tyribatum fugiebat. Via erat na. Tyribazus cum ma-

μὲν καὶ οἱ νησιῶται πολιορκῶντες αὐτὸς ἰδόντες αὐτομολήσασσι. τῶν γρομῶν, ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι, καθόδον Ἀλκιβιάδῃ.

25 Ἀλκιβιάδης παρετάπειτο Συρακασίοις. ὡς μετὰ τῶν στρατοπέδων, πλεῖς ξηραὶ, δαψιλῆς ἀνέμῳ προσπτόντος πύμμεγέθους, 26 ὅς ἐν ὧν τῶν τοῖς Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ πλεμίοις 27 κατὰ πρόσωπον ταῖς ὕψεσι τῶν Συρακασίων τροπῇ αὐτῶν ἰχυρὰν 28 εἰργάσατο.

Ἀλκιβιάδης 29 Τυρίβαζον ἔφυγεν. ὁδὸς ὡς μία. Τυρίβαζος μὲν μὴ ὦν

25 Ἀλκιβιάδης παρετάπειτο Συρακασίοις, ὡς μετὰ τῶν. MSS. Ἀλκιβιάδης ὡς Συρακασίοις ἦν. μετὰ τῶν.

26 ὅς ἐν ὧν τῶν Ἀθηναίοις.] nt. ὅς ἐν ὧν τῶν Ἀθ. Simili ratione clarissimam illam ad Cannas de manis victoriam reportavit An- al. Frontinus lib. i. cap. 2. 7.

apud Cannas, cum comperisset Vol- um annem ultra reliquorum naturam ingentes auras mane persflare, arenam & pulveris vortices agerent, itexit aciem, ut tota vis a tergo Romanis in ora & oculos incideret: in commodis mire hosti adversan- illam memorabilem adeptus est

victoriam. Vide Livium lib. xxi. cap. 46. Val. Maximum lib. vii. cap. 4. Ext. 2.

27 Κατὰ πρόσωπον....] Qua de- sunt ita supplebis, Ἀντὶ τῶν πλε- ρων. τῶ δὲ κατὰ καὶ τῶ πρὸς προσπί- πτοντα ταῖς ὕψεσι, mox εἰργάσατο. cum Interpr. Casaubonus.

Κατὰ πρόσωπον....] Locum hunc ita supplet Casaubonus: ἀντὶ τῶν πλε- ρων. τῶ δὲ κατὰ &c. malim, ἀντὶ- φασ τῶν πλε- ρων. τῶ τε κατὰ προσπί- πτοντος &c.

28 Εἰργάσατο.] Ita restituiamus cum MSS. Interprete, & Casaubono. Vulgata, εἰργάσαντο.

29 Τυρίβαζον.] Cant. Τυρίβαζον. F 5 30 Εὐλα

οὐκ ἐμάχετο, Φάργον δὲ
ἐπέκετο. Ἀλκιβιάδης νύ-
κτα μέinas, ³⁰ ξύλα πολλὰ
κόψας, ταῦτα νήσας, καὶ πῦρ
ἐμβαλὼν, ἀπὸν ὤχετο.
οἱ βάρβαροι τῷ αὐγλῷ
τῆ πυρὸς ὁρῶντες, ὄντο
μῦθιν τὰς Ἑλλήνας. ἐπεὶ
δὲ ἔγνωσαν, διάκειν ³¹ ὁρ-
μήσαντες, τῷ ὁδὸν πε-
φραγμένῳ ὑπὸ τῆ πυρὸς
διελθεῖν καὶ διωκτέες, τὸ
διώξεως ἐπαύσαντο.

Ἀλκιβιάδης πρὸς Κύζι-
κον Θηραμένην, καὶ Θρασύ-
βουλον ἐπέμψεν μετὰ πλείο-
νων νεῶν, ³² ὅπως τὰς εἰς
τὴν πόλιν ³³ ἀποχωρήσαν-
τες πολεμίους ἀνέργοιεν.
αὐτὸς δὲ μετὰ ὀλίγων τριή-
ρων ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν
ἀνήγετο. Μίνδαρος κατὰ

nente manum non con-
serebat, fugienti insta-
bat. Alcibiades noctu ma-
nens, & multa ligna se-
cans, ea reliquit inje-
cto igni, atque discessit.
Barbari cernentes ignis
fulgorem, Græcos ma-
nere putabant. Post-
quam vero rem cognov-
erunt, impetu facto,
cum viam igni interse-
ptam penetrare non pos-
sent, a persequendo des-
titerunt.

9 Alcibiades ad Cy-
zicum Theramenem &
Thraſybulum misit cum
plurimis navibus, ut ho-
stes in urbem confugere
prohiberent. Ipse vero
cum paucis triremibus
ad navale prælium com-
mittendum solvit. Min-
darus despecta paucita-

φρονή-

³⁰ Ἐύλα πολλὰ κόψας, ταῦτα νή-
σας δεσ.] Ita suppleo & lego hunc
locum cum MSS. & Interprete. Vul-
gata: ξύλα πολλὰ νήσας, καὶ πῦρ ἐμ-
βαλὼν. Καὶ ante πῦρ delent quoque
MSS.

³¹ Ὁρμήσαντες.] Ita restitui cum
MSS. & Interprete pro vulgato, νο-
μίσαντες.

³² Ὅπως τὰς εἰς τὴν πόλιν ἀποχω-
ρήσαντας . . . ἀνήγετο.] Affinitas dua-
rum vocum ἀνέργοιεν & ἀνήγετο huic

quoque loco mutilando impuris li-
brariis occasionem dedit. Lege sic,
Ἀποχωρήσαντας ἀνέργοιεν. αὐτὸς δὲ
μετὰ ὀλίγων τριήρων ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν
ἀνήγετο. ex libris. Casaub.

³³ Ἀποχωρήσαντας πολεμίους ἀνέ-
ργοιεν. αὐτὸς δὲ μετὰ ὀλίγων τριήρων ἐπὶ
τὴν ναυμαχίαν ἀνήγετο.] Ita lacu-
nam, qua hic erat inter ἀποχωρήσαν-
τας & ἀνήγετο, ex MSS. cum Inter-
prete & Codd. Casauboni supplevi
nisi quod Cant. ἀνέργοντες.

te, cum pluribus solvebat. Cum appropinquasset, Alcibiades fugam simulabat. Mindarus exultans, quasi victos infequebatur. Postquam vero prope ad Theramenum & Thrasymbulum venerunt, Alcibiades subblato signo convertit naves in adversarios. Mindarum declinantem ad urbem, Theramenes obviam factus exclusit. Ille Cleros quos vocant Cyzicenorū terræ, discedere conabatur. Sed ibi quoque Pharnabazis exercitus egredi vetuit.

Alcibiades autem persequens ³⁴ ἀπὸ πύργου ἀποκλείοντες. ³⁵ ὁ δὲ ὅππῃ τὰς Κλήρας καλαμῶνας τῆς Κυζικηνῶν γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειρᾷ. ³⁶ ἀλλὰ καὶ κεῖ Φαρναβάζης στρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώλυνεν. Ἀλκιβιάδης δὲ διώκων, τὰς μὲν μετεώρας τῶν νεῶν

φρονήσας μετὰ πλειόνων ἀνέχθη. ὡς δὲ πλεσίον ἦσαν, οἱ μὲν πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην προσποιήσαντο φεύγειν. οἱ δὲ πρὸς τὸ Μίνδαρον, περὶ χαρᾶς ὡς νικῶντες, ἐδίωκον. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς τῷ πρὸς Θηραμβύην, καὶ Θρασύβουλον ἐγένοντο, Ἀλκιβιάδης μὲν τὸ σημεῖον ἄρας ἐπέσειψε τὰς ναῦς ἀντιπέραιας. Μινδάρους δὲ ἀποπρέψαντες πρὸς τὴν πόλιν, οἱ πρὸς Θηραμβύην ³⁴ ἀπὸ πύργου ἀποκλείοντες. ³⁵ ὁ δὲ ὅππῃ τὰς Κλήρας καλαμῶνας τῆς Κυζικηνῶν γῆς ἀποχωρεῖν ἐπειρᾷ.

³⁴ Ἀπὸ πύργου ἀποκλείοντες. Qui dam codices ἀποκλείοντες. Iidem mox ἀνέλαβε non ἐδίωκε δέ, οἱ Φαρναβάζηαι, non οἱ Φαρναβάζηαι, Casaubonus.

³⁵ Ἀπὸ πύργου ἀποκλείοντες. Ita restitui cum Fl. & Diodoro, qui eodem modo loquuntur.

³⁶ ὁ δὲ ὅππῃ τὰς Κλήρας καλαμῶνας. Casaubonus in ora Vulgaræ notaverat καλαμῶνας, sed nihil immutandum, locus quippe integer. Eodem modo loquitur Diodorus lib. xiii. Τέλος δὲ τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὸν ὅππῃ τὰς Κλήρας καλαμῶνας, καὶ τὸ εἰς τὴν πόλιν ἐδίωκε τὸν Περσικὸν στρατόν.

στάντων, ὁ Μινδάρους ἡναγμάδιον φέρειν τὴν χώραν πρὸς τὸν καλαμῶνα Κλήρας, ὅπου καὶ Φαρναβάζης εἶχε τὴν δύναμιν.

³⁶ Ἀλλὰ καὶ κεῖ Φαρναβάζης στρατόπεδον ἐκβαίνειν ἐκώλυνεν. Contra historiam fidem: Pharnabazus enim non opitulabatur Atheniensibus, sed Lacedæmoniis, & propterea ad Cleros cum navibus se conferebat Mindarus, ut Pharnabazus, qui illic erat cum copiis, laboranti succurreret, ut & egregie ab eo factum. Vide omnino Diodorum loco adducto: item Plutarchum in Alcibiade,

νεῶν ἐμβολαῖς ἀνερρήγνυε·
 τὰς ᾧ³⁷ προσρμιζέσας τῇ
 γῇ, χειρῶν σιδηρῶν³⁸ Ἰπι-
 βολαῖς ἐφέϊλκε· τὰς ᾧ
 ἀποβαίνοντας³⁹ ἀνέκοπτον
 40 οἱ Φαρναδάδης· τέλει⁴⁰ ᾧ
 Μίνδαρ⁴⁰ πεσών, Ἀλκι-
 βιάδην λαμπερῶν νίκην
 ἔδωκεν.

[CAP. XLI.]

Ἀρχίδαμ⁴⁰.

¶ Ἀρχίδαμ⁴⁰, ἐν
 Ἀρκαδίᾳ μένων ἀρ-
 χίσσεα⁴⁰ τῇ ὑστέρᾳ, ἐπέρ-
 ῥωσε τὰς Σπαρτιάτας διὰ
 νυκτὸς, βωμὸν ἰδρυσάμε-
 ν⁴⁰, καὶ κοσμήσας ὅπλοις
 λαμπερῶν, καὶ ἵππους
 δύο πελάγων. ἐπεὶ ᾧ
 ἔως, οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ τα-
 ξίαρχοι καὶ τὰ ὅπλα, καὶ
 αὐτοὶ ἵπποι ἔχοντες, καὶ βω-
 μὸν αὐτόματον ἰδόντες,

quens, naves in altum
 provectas suarum rostris
 frangebatur. Appellentes
 terræ, manibus ferreis
 injectis retrahebat. egre-
 dientes vero Pharnaba-
 zus arcuit. Tandem ca-
 dens Mindarus, clarissi-
 mam Alcibiadi victoriam
 dedit.

¶ Archidamus cum in
 Arcadia pugnam com-
 mittere vellet in poste-
 rum diem, Spartiatis
 confirmavit, noctu sta-
 tuens aram, eamque ar-
 mis splendidissimis or-
 nans, & equos duos cir-
 cumagens: cum illuxis-
 set, manipulares duces &
 centuriones, nova con-
 spicientes arma, & duo-
 rum equorum vestigia,
 atque spontaneam aram,

διήγγει.

37 Προσρμιζέσας.] Fl. προσρμι-
 ζομένης.

38 Ἰπιβολαῖς.] MSS. ὀπιβολαῖς.
 & pro ἐφέϊλκε. Fl. ἀρέϊλκε. Cant. ἀρ-
 εῖλκεν.

39 ἀνέκοπτον.] MSS. ἐνέκοπτον.

40 Οἱ Φαρναδάδης.] Cant. οἱ Φαρ-
 ναδάδοι.

Cap. XLI. 1 Ἀρχίδαμ⁴⁰ ἐν Ἀρ-
 καδίᾳ.] Obiter Frontinum in eadem
 historia emendabimus. Archidamus,

inquit, Lacedæmonius adversus Ara-
 dias bellum gerens, arma in castris sta-
 tuit, & circa ea duci equos noctu clam
 imperavit: quorum vestigia mane (tan-
 quam Castor & Pollux perequitassem)
 ostendens, affuturos eosdem ipsis praeliis
 tribus persuasit. Legendum vero, transi-
 positis litteris, aram in castris statuit,
 & circa eam. Polyænus, βωμὸν ἰδρυ-
 σάμεν⁴⁰. nam illa καὶ κοσμήσας ὅπλα
 nihil ad Frontinum. Castubonus.

interpretati sunt Dioscu-
ros auxilium laturos.
Spartiatæ sumptis ani-
mis, & religione com-
moti, strenue pugna-
runt, atque Arcadas vi-
cerunt.

2 Archidamus Corin-
thum oppugnabat. Erat
in urbe seditio inter di-
vites & pauperes, quod
illi oligarchiam, hi pro-
ditionem moliri videren-
tur. His cognitis, Ar-
chidamus remisit ali-
quantum de vi ac vehe-
mentia oppugnationis:
non machinas amplius
admōvit, non amplius
fossas egit, non amplius
terram vastabat. Divi-
tes metuentes ne pau-
peribus civitatem pro-
dentibus gratificaretur,
prævertentes legationem
miserunt, & urbem Ar-
chidamo dediderunt, in
posterum securitatis gra-
tia foedus cum eo facien-
tes.

διήγγειλαν, ὡς οἱ Διόσκω-
ροι συμμαχήσαντες ἦσαν.
2 οἱ σπαρτιῶται παρρήσαντες,
καὶ τὰς γνώμας ἐνθεοὶ γρό-
μοι, θηναίως ἡγωνίσαν-
το, καὶ τὰς Ἀρκάδας ἐνίκη-
σαν.

Ἀρχίδαμος ἐπιλιόρκη
Κόρινθον. ὡς ἐν τῇ πόλει
στάσις τῶν πλεόντων, καὶ τῶν πε-
νήτων· τῶν μὲν ὡς ὀλιγαρ-
χίαν περσισίωντων, τῶν δὲ ὡς
προδοσίαν. ταῦτα μαθὼν
Ἀρχίδαμος ἀνῆκε τὸ
σφοδρὸν τῆς πολιορκίας· ὅτε
ἐπὶ μηχανήματα προσήλθῃ,
ὅτε ἐπὶ 3 περιετείφρυσεν,
καὶ ἐπὶ τὴν χώραν 4 ἐπέμνευ.
οἱ πλεῖστοι φοβηθέντες ὡς
ἄρα τοῖς πένεσι προδιδῶσι
χαρίζοιτο, φθάσαντες ἐπὶ
ἐκηρυκθῶσαντο, καὶ τὴν
πόλιν ἐνέδωκαν Ἀρχιδά-
μῳ, 5 οἱ εἰσῴθις 6 ἀσφα-
λῶς πρὸς αὐτὸν συνθέ-
μενοι.

Λακε-

2 Οἱ σπαρτιῶται] Interpres, Σπαρ-
τιῶται.
3 Περιετείφρυσεν.] Cant. περιετεί-
φυν.

4 Ἐπέμνευ.] Interpres: ἐπέμει.
5 Οἱ εἰσῴθις.] dele τὸ αἶ. Casau-
boni.
6 Ἀσφαλῶς.] MSS. ἀσφαλῆς.

7 Καὶ

Λακεδαιμονίαν ἡ πόλις
ἐσείδῃ. ⁷ ἢ πέντε μόναι
διεσώθησαν οἰκίαι. Ἀρχί-
δαμ^Θ ὁρῶν τὰς ἀνθρώ-
πους ὅτι τὸ σῶζειν τὰ ἐν
ταῖς οἰκίαις τραπέζας,
δείσας μὴ πάντες ἀπολει-
φθέντες ἀπόλιντο, τῇ σάλ-
πγγι πολέμιων ἐσήμαινεν
ἔφοδον. πεισθέντες οἱ
Λάκωνες, πρὸς αὐτὸν σωέ-
δραμον. ⁸ αἱ μὲρ οἰκίαι
σωέπεσον· αὐτοὶ ὅμως
ἐσώθησαν.

Ἀρχίδαμ^Θ, κρατύν-
των Ἀρκάδων, αὐτὸς ἤδη
παρελθὼν ὑπὸ τραύ-
μα^Θ φθάσας ἐπικηρυ-
κίσαιτο πρὸς νεκρῶν ἀναι-
ρέσεως, ὅπως μὴ καὶ οἱ λοιποὶ
περὶσσότερον.

Ἀρχίδαμ^Θ νύκτωρ τὰς
εραπώτας ἤγεν ὅτι Κάρας.
⁹ ὁδὸς ἡ ἀνδρο^Θ, τρα-
χεῖα, πολλή. καὶ ἡρανία κεν
οἱ εραπώται τῷ πόνῳ παρε-

3 Lacedæmoniorum
urbs terræmotu concu-
tiebatur, ita ut quinque
solum ædes manerent su-
perstitæ. Archidamus,
videns homines ad fer-
vanda ea, quæ in ædi-
bus habebant, accurre-
re, veritus ne omnes in-
tercepti perirent, tuba
hostium adventum signi-
ficavit. Lacones creden-
tes ad eum concurre-
bant; ipsi vero sic salvi
evaserunt.

4 Archidamus victo-
ria potitis Arcadibus,
ipse debilis ex vulnere,
statim legationem misit
de sepeliendis mortuis,
ne reliqui etiam peri-
rent.

5 Archidamus noctu
milites duxit ad Caras per
viam aquosam, asperam,
ac longam. Militibus ve-
ro labore defatigatis &
indignantibus, consola-
μυθεῖτο

⁷ Καὶ πέντε μόναι διεσώθησαν οἰ-
κίαι.] Si cui suspecta sit vox πέντε,
adeat Ælianum Ποικίλ. ἱστορ. lib. vi.
cap. 7. Casaubonus.

⁸ Αἱ μὲρ οἰκίαι σωέπεσον.] Hæc
in versione omiſsa: ædificia quidem
conſtitunt.

⁹ Ὁδὸς ἡ ἀνδρο^Θ.] Male Inter-
pres viam aquosam, pro aquis caren-
tem. Sic quoque in fine male palu-
sitem, nisi forte legerit aliter: infra
enim iv. 3. 25. & 6. 11. recte ver-
tit.

batur eos Archidamus, quantum poterat, & ne deficerent hortabatur. Postquam vero repente irruentes plurimis hostibus interfectis, oppidum excidissent, coenam parantes, atque exultantes victoria, rogavit Archidamus, quando sibi urbem cepisse viderentur. Respondentibus aliis, cum impressionem faceremus: aliis, cum jacula mitteremus: nequaquam, ait ille, sed cum viam longam & palustrem contenderemus. Nam voluntas ad laborem propensa, cuncta vincere ac superare confuevit.

μυθεῖτο αὐτὰς Ἀρχίδαμῳ, ὥς οἷόν τε αὐτῷ, καὶ παρεκάλει μηδαμῶς ἐνδιδόναι. ἐπεὶ δ' ἄφνω παρῶντες, καὶ πολλὰς τῶν πολεμίων κλείναντες, ¹⁰ ἐξείλοντο τὸ χωρεῖον, οἱ μὲν ἐδειπνοποιεῖντο, ὅππῃ τῇ νίκῃ γεγεθότες. Ἀρχίδαμῳ δ' ἤρξοτο πηνίκα δοκᾷσιν αἰλῶναι τὴν πόλιν; λεγόντων δ' ὅτι μὲν, ἡνίκα παρῶντες ἀλόμαρ. τῶν δ' ἡνίκα ἐποξέλομαρ. ¹¹ οὐδαμῶς, ἔφη αὐτίς, ἀλλ' ὅτε τὴν πολλὴν καὶ ἀνυδρον ὁδὸν ἐπορεύμεθα. τὸ γὰρ ¹² βέλεσθαι πονεῖν, πάντων κρατεῖν πέφυκεν.

[C A P. XLII.]

Gylippus.

Γύλιππῳ.

¶ Gylippus, ut imperator Syracusani exercitus crearetur, congregatis Syracusanorum du-

¶ Γύλιππῳ βελόμαρ ὡς ἀποκράτωρ ἡνέσχετο ἐν Συρακούσαις διωμεως, συναγαγὼν τὰς ἐπαγὰς τῶν Συρακούσων εἶπεν, ὥς χρηλόν πινάμεταξὺ

¹⁰ Εξείλοντο τὸ χωρεῖον. Ita lego cum MSS. pro ἐξείλοντο τὸ χωρεῖον. ¹¹ Οὐδαμῶς ἐστὶν αὐτίς. ἀλλ'.] Ita MSS. & Interpres. Vulgata absque

αὐτίς. Pro ἀλλ' ὅτε, Cant. ἀλλὰ τότε, ὅτε.

¹² Βέλεσθαι. Fl. βελδίσθαι.

μεταξὺ τῆ πόλεως, καὶ τῆ
 στρατοπέδου τῶν Ἀθηναίων
 τειχίσαι. τῇ ᾗ πεισθέντων,
 νύκτωρ αὐτοῖς ἐπεμψεν αὐ-
 πόμολον ¹ ἀγγελέντα τοῖς
 πολεμίοις τὰ δεδογμένα.
 οἱ μὲν δὴ μαθόντες, αὐτοὶ
 προκατέρχον τὸν Λόφον. Γύ-
 λιππος ² ἔρχετ' ἰατρὸν ὡς
 τῶν ἀπορρήτων ἐξαγγελλο-
 μένων. ὅπως ἐν εἰσαυθίᾳ
 τῷ μὴ ³ γήρῳ, οἱ πρῶ-
 χοντες τῶν Συρακυσίων ἐν
 τῷ μόνῳ Γυλίππῳ τῷ δρ-
 χῶ ⁴ τὸν πόλεμον ἐπέτευσαν.

Γύλιππος ⁵ τὸν προκα-
 τερχημέριον Λόφον, ⁶ ὑπὸ
 Ἀθηναίων αὐτοῖς βεβλόμε-
 νον ⁷ κατασχέειν, ἀπὸ τῶν
 τριήρων πολλῶν ἑσῶν, εἰκοσι
 πληρώσας, πυκνὰς τὰς με-
 λέτας ἐποίητο. τῶν ᾗ πλη-
 ρωμάτων συγκροτηθέντων,
 νυκτὸς ἀφῆκεν αὐτὰς εἰς τὸ
 πέλαγος ⁸, παραγγείλας
 καταπλεῖν δρεχομένης ἡ-
 μέρας. ὡς ᾗ οἱ πολεμιοὶ
 καταπλεούσας εἶδον, ἐπὶ

cibus, ait oportere col-
 lem quemdam inter ur-
 bem & Atheniensium ca-
 stris munire. Quibus mo-
 rem gerentibus, noctu
 transfugam ad hostes
 mittit, qui hæc nuncia-
 ret. Illi re cognita præ-
 vertentes, collem occu-
 paverunt. Gylippus au-
 tem indignabatur, tan-
 quam arcanis proditis ac
 promulgatis. Ut igitur
 in posterum ne fieret hoc
 amplius, principes Syra-
 cusanorum summam bel-
 li Gylippo detulerunt.

2 Gylippus, ut præ-
 occupatum ab Athenien-
 sibus collem reciperet, ex
 multis triremibus, im-
 plens viginti, crebras
 exercitationes obibat.
 Conscriptis supplemen-
 tis, noctu eas in pelagus
 dimisit, imperans ut o-
 riente die adnavigarent.
 Cum hostes adnavigan-
 tes cernerent, contra sol-
 verunt. Illis vero in fu-
 autas ἀνήχθησαν. τῶν ᾗ
 μετα-

1 Ἀγγελέντα. Cant. ἐγγελέντα.

2 Γένοιτο. Cant. γένοιτο.

3 Ὑπὸ Ἀθηνῶν. Cant. ὑπὸ
 Ἀθηνῶν.

4 Ἐπὶ τῷ

gam converfis, summo studio Athenienses infequebantur. At Gylippus reliquis navibus impletis solvebat. Interea temporis Atheniensibus in navali certamine occupatis, pedites Gylippi instructa acie, dejectis Atheniensium custodibus, nullo negotio collem obtinuerunt.

μεταβαλλομένων εἰς φυγὴν, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μὲν παρὰ τὴν ἐδῶκατον. ὁ δὲ Γύλιππος τὰς ὑπολοίπας ναῦς πληρώσας, ἔπανάγητο. ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῷ περὶ τὴν ναυμαχίαν τῶν Ἀθηναίων ἀπολογισμένων, οἱ περὶ Γύλιππον συνταχθέντες ῥᾶστα κατέλαβον τὸν Λόφον, τὰς Φύλακας τῶν Ἀθηναίων ἐκβαλόντες.

[CAP. XLIII.]

Hermocrates.

Ἑρμοκράτης.

¶ Hermocrates Syracusis factionem moventibus, & magnam servorum manum colligentibus, ad ducem ipsorum Sosistratum misit legatum, unum ex præfectis equitum Daimachum, cum quo intercedebat ei usus & amicitia, nuntiantem duces admirantes fortitudinem ipsius, in animo habere omnes

¶ Ἑρμοκράτης τῶν ἐν Συρακούσαις ἐπανασάντων, καὶ χαρὸς πολλῆς οἰκτικῆς ἡθροισμένης, πρὸς τὸν ἡγούμενον αὐτῶν Σωσίστρατον ἐπεμψε πρεσβύτην, ἓνα τῶν ἱπποάρχων Δαίμαχον, ὃς καὶ αὐτῷ συνήτης καὶ φίλος, ἀγγέλλοντα τὰ περὶ τὴν στρατηγίαν ὡς ἄρα τὸ φρόνημα αὐτῶν θαυμάζοντες, πάντας μὲν ἐλθεῖν.

ἑρως

4 Ἐπανάγητο.] Ita restitui cum MSS. pro vulgato, ἀντανήγητο.
5 ῥᾶστα κατέλαβον τὸν λόφον.] Vocem ῥᾶστα, quæ a Vulgata aberat, cum MSS. & Interprete supplēvi.

6 Ἐκβαλόντες.] Cant. ἐκβάλλοντες.

Cap. XLIII. 1 ἱπποάρχων.] Cant. ὑποάρχων.

θέρους ἀφίαισι, πάντας ἧ
 ὀπλιῖσι, καὶ σιτηρέσιον δώ-
 σασι τὸ ἴσον· αὐτὸν ἧ τὸν
 Σωσίφρατον σπάρχοντα ἀ-
 ποφαίνουσι,² καὶ ἤδη γε ἤκειν
 Βελαδρόμυρον μὲν τῷ στρατη-
 γῶν, ὅσα τὸ πολιτικὸν³ κα-
 ταπεύροι. ὁ δὲ Σωσίφρα-
 τὴ Φιλία καὶ Δαίμαχος πι-
 σάσας, ἀδελφῶν εἶκοσι
 τὰς ἡγεμονικώτερας τῶν δέ-
 λων, ἤκε πρὸς αὐτοὺς· ἔπει-
 μὲν συλληφθέντες⁴ ἐδέθη-
 σαν· Ἑρμοκράτης ἧ μὲν
 ἑξακισχιλίων ὀπλιτῶν ἐξ-
 ελθὼν, καὶ τὰς δέλτας λα-
 βὼν, ἄμυσεν, ἧ μὲν⁵ μη-
 δὲν αὐτοῖς δεινὸν ἀνὴρ ἦν, ἀλλ'
 πρὸς τὸ αὐτὰ δεσπόειν ἐ-
 κας⁶ εἰς ἐπὶ ἀνέλθοι· παι-
 δέντες ἐπενηλθον· ὅτι μὴ
 μόνον τριακῶσι πρὸς Ἀ-
 θηναίους ἤντομόλησιν.

⁶ Ἀθηναῖοι τὴν ὑστέτην
 ἐν Σικελίᾳ ναυμαχίαν,

liberos dimittere, omni-
 busque arma & æqualem
 commeatum tribuere. Ip-
 sum vero Sosistratum in-
 ducum consortium assu-
 mere, atque jam veni-
 ret, consilium cum du-
 cibus de communibus re-
 bus capturus. Sosistratus
 amicitia Daimachi fre-
 tus, assumptis viginti ser-
 vis præstantissimis, venit
 ad ipsos. Quibus com-
 prehensis, & in vincula
 conjectis, Hermocrates
 cum sexcentis armatis e-
 gressus, cum servos ce-
 pisset, eis juravit per
 suam fidem, nihil ipsi
 periculi futurum, si qui-
 libet ad suum dominum
 redisset. persuasi redie-
 runt. exceptis trecentis
 qui ad Athenienses trans-
 fugerunt.

2 Athenienses postre-
 mo in Sicilia certamine

ἡστών.

2 Καὶ ἤδη γε ἤκειν] Particulam γε
 cum MSS. inserui.

3 Καταπεύροι] Cum MSS. pro vul-
 gato, καταπεύροι.

4 Ἐδέθησαν] Ita restitui cum
 MSS. & interprete pro vulgato, ἐδέ-
 θσαν.

5 Μηδὲν αὐτοῖς δεινόν] Cant. de-
 let αὐτοῖς.

6 Ἀθηναῖοι τὴν ὑστέτην ἐν Σι-
 κελίᾳ ναυμαχίαν ἡστώνται] Frontinus
 lib. 11. cap. 9. de Hermocrate lo-
 quens: Idem, inquit, rebus prosperis
 gestu, & ob id resolutis suis in nimiam
 securitatem, somnoque & mero pressus,
 in castra transfugam misit. qui praece-
 neret se fuga elapsam: dispositas enim
 ulique

navali superati sunt, & noctu fugere decreverunt. Syracusii sacrificantes epinicia, & inebriati vino, se quieti dederunt. Hermocrates, ne ebrios & somnolentos in pugnam educeret, transfugam mittit, qui diceret ad Nicias, adhuc omnes in armis esse. Amici qui in consilio ei aderant, praedixerunt: Si moveris noctu, in insidias incides, & dolum credidit Nicias, & diem praestolatus, castra non movit. Hermocrates Syracusanos, cum satis jam crapulam edormissent,

ἡσώνται· καὶ νύκτωρ φεύγειν ἔδοξαν· Συρακούσιοι θύσαντες ἐπινίκια ὑπὸ μέθης ἀνεπαύοντο. Ἑρμοκράτης μεθύνοντας καὶ καθύδοντας ὑπὲρ μάχην ὅπως μὴ ἐξέλθοι, αὐτόμολον πέμπει ⁸ φεύγοντα πρὸς Νικίαν, ὡς μέχρι νυῖ πάντες οἱ μελῶντες φίλοι ⁹ παραγορεύουσιν, καὶ ὑποκινήσει νύκτωρ ἐνέδραις ἐμπιπείς, καὶ λόχοις· περὶ δὲ Νικίας καὶ ¹⁰ ἀναμείνας ἕως ὄρθρου, τὸ στρατόπεδον σὺν ἐκίνησεν· Ἑρμοκράτης τὰς Συρακούσας ἄλλας ἔχοντας ὕπνευς, ¹¹ ἀνέστησεν ὀρώσας·

οἱ

ubique a Syracusanis insidias: quatum metui recepit aciem. Haecenus Frontinus: Nam quae his subjiuntur in vulgatis codicibus, nihil ea pertinere videntur ad Hermocratis istud factum: aut egregie sane sunt depravata. Videri certe queant pertinere potius ad similem aliquam historiam ei quae refertur a Polyano libro secundo, in Clearcho, commate ix. vide Diodori Siculi librum xlii. & cum Frontino confer. In Frontino eodem male legitur paulo ante, Hermocrates Syracusanus superati acie Carthaginiensibus legendum enim Atheniensibus. Casaubonus.

⁷ ὅπως μὴ ἐξέλθοι] Cum Cant. pro ἐξέλθῃ.

⁸ Φεύγοντα πρὸς Νικίαν, ὡς μέχρι νυῖ] Lege sic hunc locum, ὡς οἱ μέ-

χει νυῖ πάντα μελῶντες φίλοι, παραγορεύουσιν. hoc est, transfugam misit, qui Nicias diceret, amici tui, soliti haecenus omnia tibi significare, quae quidem tua interesset scire, praemonens jam te. Diodorus sic, Οἱ Ἀθηναῖοι νομίσαντες ὅτι Λεοντίων τινὰς εἶναι τοὺς δι' ὧν αὐτοὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπαρτάχθησαν. Casaubonus.

⁹ Παραγορεύουσιν] Ita restitui cum MSS. Interprete, & Codd. Casauboni. Vulgata παραγορεύουσιν.

¹⁰ Ἀναμείνας ἕως ὄρθρου] MSS. delectant ὄρθρου. sed legendum tunc, ἀναμείνας ἕως.

¹¹ Ἀνέστησεν ὀρώσας] Immo διεγείρας. Casaubonus.

Εὐρώσας] Ita emendavi cum MSS. Interprete, & Casaubono. Vulgata, διεγείρας.

οἱ ᾧ¹² προκαταλαβόντες
τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν
καὶ τὰς γεφύρας, πανώλε-
θρα τὰς Ἀθηναίους διέ-
φθειραν.

valentes ac robustos suc-
cit, qui interceptis flu-
viorum vadis, & pon-
tibus, occidione Athenien-
ses occiderunt.

[CAP. XLIV.]

Εἰωνικῶν.

Eteonicus.

¶ Εἰωνικὸν Λάκωνα
ἐν τῇ Μιτυλήνῃ Κόνων
Ἀθηναῖος ἐπολιόρκη· κέ-
λης ὑπερηλικὸς ἦκεν ἀγ-
γέλων, Καλλικρατίδας
ὁ ναύαρχος Λακεδαιμο-
νίων ἐν Ἀργινύσαις οἶχε·
ᾧ³ ἡπηνόμην. Εἰωνικῶν
τὰς ἀγγέλους ἐκέλευσε νύ-
κτωρ ὑπεξελθεῖν, καὶ μεθ'
ἡμέραν ἐς Μιτυλήνῃ εἰσε-
φαινωμένους, καὶ παιωνί-
ζοντας, νύκτωρ ἀγγέλλοντας
ἦκεν. Εἰωνικῶν μὲν ἔ-
θεν ὁ ἀγγέλιος· Κόνων ᾧ¹²
καὶ τὸ Ἀθηναίων ἐξεπλάγη καὶ
ἡσύχαζεν· ὁ μὲν ἡσύχαζεν

¶ Eteonicum Laco-
nem in urbe Mitylenen-
sium Conon Atheniensis
oppugnabat: celes ex-
peditus venit nuncians,
Callicratidam Lacedae-
moniorum navarchum
ad Arginusas victoriam
hostibus dedisse. Eteoni-
cus sub noctem clam e-
gredi nuncios iussit, &
interdiu Mitylenam co-
ronatos, & gratulabun-
dos venire, ac victoriam
nunciare. Eteonicus qui-
dem solemnia ob rei fe-
liciter gestæ nuntium sa-
cra fecit: Conon, & At-
ticus exercitus conster-

Εἰωνί-

¹² Προκαταλαβόντες τὰς διαβάσεις
ἢ ποταμῶν καὶ τὰς γεφύρας, πανώλε-
θρα &c.] Ita supplevi hanc lacunam
cum MSS. & Interprete. Vulgata,
προκαταλαβόντες διαβάσεις, πανώλε-
θρα.

Cap. XLIV. τ. Περὶ Εἰωνικῆς Λα-

κωνῶν.] Cant. Εἰωνικῶν α.

² ἦκεν.] Ita reposui cum MSS.
Vulgata, ἦλθεν.

³ ἡπηνόμην.] Ita lego cum Fl.
Vulgata, ἡπηνόμων.

⁴ Εἰσεφαινωμένους, καὶ παιωνίζοντας.]
MSS. absque copula

natus, quietum se tenuit. At non Eteonicus quiet, sed mox classem in Chium misit. Pedestres vero copias Methymnam, in civitatem sociam & amicam deduxit.

Εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλλὰ τὸ μὲν ναυτικὸν εἰς Χίον ἐξέπεμψε. τὸ δὲ στρατιωτικὸν εἰς Μήθυμναν, φίλῳ πόλιν ἐξήγαγεν.

[CAP. XLV.]

Lyfander.

Λύσανδρ.

¶ Lyfander amicis suis, quos Mileti habebat, pollicitus se ad populum convertendum & opprimendum eis adjumento futurum, venit Miletum. Et in eos qui novas res molirentur, acerbissime verbis invehebatur, populo vero suam operam ad tuendam libertatem promittebat. Credens populus Lyfandro bona in speciem dicenti, cum imparatus meliora speraret, amici communi signo confurgunt, & in plebem impetum facientes,

¶ Λύσανδρ. πῶς ἐν Μιλήτῳ φίλοις ὑποχόμενός τ' εἰ δῆμον συγκαταλύειν, ἤκεν εἰς Μίλητον. καὶ τοῖς μὲν νεωπερίζουσι λόγῳ χαλεπὸς ὤν. τοῖς δὲ δημοτοῖς ἐλδοθερίαν συμπράττειν ἐπηγγέλλετο πιστεύσας ὁ δῆμος Λυσάνδρῳ χρηστὴν λέγοντι, ἀπαρτάσκει. ἤλπιζε γὰρ βελτίονα. οἱ φίλοι δὲ κοινῶς ὁμήρου ἐπανίστανται, καὶ τῷ δήμῳ παρῴοντες, πολλὰς κλείνουν, καὶ ἡ Μίλη-

τ.

5 Μήθυμναν.] Cant. Μήθυμναν. Cap. XLV. 1 Δῆμον.] Codd. Ca-
sauboni, πολέμους. Mox pro συμ-
μαρτυροῦν, Cant. συμπεφασμένους.
2 Εἰς τὸν αἰῶνα.] Ita lego cum
Cant. & Codicibus, quos citat Ca-
saubonus, nec non Interprete. Vul-

gata, ἐπηγγέλλετο.

3 Κοινῶς συνδράμει.] Cant. κοινῶς
συνδ. Ex confusione sequentis vocis.

4 Πολλὰς κλείνουν, καὶ ἡ Μίλητος.]
Duas voces καὶ πολλαῖς, quae in Vul-
gata sequebantur post κλείνουν, cum
MSS. & Interprete deleui.

τῷ ὑπὸ πῖς φίλοις
Λυσάνδρῳ.

⁵ Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ
Ἀθηναῖοι περὶ αἰς ἀνή-
χθησαν, ἐφ' ᾧ τε ναυμα-
χῆν· Λύσανδρῳ ὁ Λάκων
ὅτι ἀντιλήρητο. ⁶ οἱ μὲν ἔν
ἄπο πλέεσι γαυνοῦντο,
παιᾶνας ἄδοντες· Λύσαν-
δρῳ ὃ καὶ ὅτιν πέμπει δύο
τριήρεις. οἱ τριήραρχοι τὰς
Ἀθηναίους ἐκβάλλοντας ὡς ἔ-
δον, σημεῖον μετέωρον αἰ-
ρῶσι χαλκῇν ἀσπίδα· Λύ-
σανδρῳ αὖτις ὑπε-
σήμενεν ἵππῳ πλέειν· καὶ οἱ
Λάκωνες εἰρεσίᾳ πολλῇ
ἵππῳ πλέεσι· καὶ τὰς Ἀθη-
ναίους καταλαμβάνουσιν
ἄρῃ ἐκβάλλοντας. ⁷ ὧν οἱ
μὲν ἀνεπύοντο· ⁸ οἱ δ' ὃ
ἄλλῳ ἄλλοι πῖ ἔδρα, γυ-

Lyfandri potestatem vo-
nit.

2 In Ægis fluen-
persæpe Athenienses fol-
verunt ad navale certa-
men ineundum: cum Ly-
fander ex adverso non
solveret, illi gaudio ple-
ni, pæanasque canentes
abnavigant. Lyfander a-
tergo duas mittit trire-
mes. Triremium præfeci-
cum egressos esse Athe-
nienfes cernerent, publi-
me tollunt signum æ-
neum scutum. Lyfandro
statim signum dante, ut
adnavigarent, Lacones
contenta remigatione ad-
volant, atque Athenien-
fes recens egressos de-
prehendunt: quorum alii
quieti se dederant, alius
aliam rem agebat. Nu-
dos omnes armati ex im-

⁵ Ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς οἱ Ἀθηναῖοι
περὶ αἰς ἀνήχθησαν] Quidam libri
habent περὶ αἰς. Frontinus sic, Ly-
fander Lacedæmonius adversus Athe-
nienfes apud Ægospotamum instituit certo
tempore infestare naves Atheniensium,
deinde revocare classem: qua re in con-
suetudinem perducta, &c. quem Fron-
tini locum sic arbitror emendan-
dum, Lyfander dux Lacedæmoniorum
adversus Athenienses apud Ægospot.
alioquin mancus locus videbitur. Ita

autem sæpe loquitur. lib. primo cap.
quarto, Iphicrates dux Atheniensium
adversus Anaxibium Lacedæmonium in
Helleponto. & passim. Casaubonu.

⁶ Οἱ μὲν ἔν] Cant. delet ἔν, ne-
que agnoscit Interpres. Mox Codd.
Casauboni, οἱ δ' πλέειν.

⁷ ὧν οἱ μὲν] MSS. absque ὧν.

⁸ Οἱ δ' ὃ, ἀλλ' ὃ ἀλλό πῖ ἔδρα] Ita
lego cum MSS. & Interprete. Vul-
gata, οἱ δ' ἀλλό πῖ ἔδρα. Codd. Ca-
sauboni, οἱ δ' ἀλλ' ὃ ἀλλό πῖ ἔδρα.

proviso obruentes Lacones, & inordinatos instructi, in captivitatem redigunt naves universas, nisi quod una Athenas aufugit, quæ cladem nunciare posset.

3 Lyfander pueros tessieris, hostes jurejurando fallendos esse dicebat.

4 Lyfander Thafios cepit, apud quos erant multi, qui Atheniensium partes secuti fuerant. Ii se ab Lacone occultabant: qui convocatis Thafis in templum Herculis, humanissimam orationem habuit, oportere veniam dare his qui laterent in commutazione rerum, & eos bonum animum gerere jussit:

ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων, ¹¹ καὶ θάρρειν αὐτοὺς

μοὶ πάντες. οἱ Λάκωνες ἄφνω προσεσόντες ὁλισμένοι γυμνοῖς, συντεταγμένοι ἀσυντάκτοις, ἐνίκησαν. ⁹ αἰρῶσιν ἔν ἀνδρας αἰχμαλώτους ἢ τὰς τελεῖς ἀπάσας· ὅτι μὴ μία ἡ πάραλ' ἐφυγὼ Ἀθήνας ἐμὴν τῇ ἡττῆς ἀγγελίᾳ.

Λύσανδρ' ἐπαγγέλλεν, ἐξαπατῶν χεῖναι παῖδας μὲν ἀσπραγαλοῖς, πολέμους δ' ὄρεοις.

Λύσανδρ' ἐκράτησε Θασίων, παρ' οἷς ἦσαν ἀτίκίζοντες πολλοί, ¹⁰ κρυπτόμενοι δ' Ἀλάκων. φόβῳ δ' ἢ τῆς Θασίας ἐς τὸ δ' Ἡράκλεος ἱερὸν συναγαγὼν, λόγους φιλανθρωπίας λόγους διεξῆλθεν ὡς δεόν συγγνώμῳ ἔχειν τοῖς κρυπτομένοις ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων, ¹¹ καὶ θάρρειν αὐτοὺς

⁹ Αἰρῶσιν ἔν ἀνδρας αἰχμαλώτους] Decesse hic dictio aliqua videtur numerum captorum indicans: nisi ita scripsit: ἀνδρας τε πλείους αἰχμαλώτους, ἢ. Frontinus ita, Tum hostium maxima parte ex more dilapsa, reliquos adertus occidit, & universas naves cepit. Interpretis codd. hæc non habuere, ut videtur: neque in illa verba, ἢ πάραλ' ἐφυγὼ. Ita autem appellabatur una ex publicis Atheniensium trirēmbus. vide Grammaticos. Casaubonus.

Αἰρῶσιν ἔν ἀνδρας] MSS. omitunt ἐν ἀνδρας, ut etiam Interpres.

¹⁰ Κρυπτόμενοι τῷ Λάκων' φόβῳ] MSS. absque φόβῳ. neque etiam agnoscit Interpres.

¹¹ Καὶ θάρρειν αὐτοὺς προσῆκον] Quidam codd. καὶ ἢ θάρρειν. & sic legendum: nisi mendosum est τὸ προσῆκον. Casaubonus.

Καὶ θάρρειν αὐτοὺς προσῆκον] MSS. αὐτοῖς.

προσῆκεν, ὥς μηδὲν δεινὸν
πεισμένους, τὸ λόγων ἐν
ἱερῷ γινόμενων, καὶ ταῦτα
ἐν Ἡρακλέους πόλει τῷ πα-
τρὶ. ¹² οἱ μὲν ἔν κεκρυμ-
μένοι τῷ θασίῳ πιστεύον-
τες τῇ Φιλανθρωπίᾳ τῷ
λόγων προσήλθον. Λύσαν-
δρῳ δὲ ἡ Διαιτωρὶν ὀλίγας
ἡμέρας, ¹³ ὅπως ἀδέεστοι
γῆρουντο, προσέταξε σιωπῶ-
ντας ἀποσφαγεῖν.

Λύσανδρῳ δὲ τὰς Ἀθήνας
κατασκάπτειν βεβηκότων
τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ τῶν
συνμάχων, ἔφη μηδαμῶς
συμφέρειν. πῶς γὰρ Θε-
βαίων πόλιν ἐγγὺς οἰκω-
μένῃ, ἰσχυροτέρῃ, καὶ μεί-
ζονα κατ' αὐτῶν γρησεῖται.
εἰάν τῃ Διαιτῶν κατέ-
χωσι τὰς Ἀθήνας, ἐγγύθεν
ὠρεσφύλαξεν τὰς Θε-
βαίους, καὶ Διαιτῶν πάντες ἔξεν
ὑποδεστέρας. ἄρσενι λέ-
γειν δοξάς Λύσανδρῳ,
ἐπεισε τὰς Ἀθήνας μὴ κα-
τασκάπτειν.

nihil enim accepturos da-
mni, quippe cum eam
orationem in templo ha-
beret, idque in civitate
Herculis avi. Occulti igitur
fidem habentes ora-
tionis benignitati, pro-
dierunt. Lyfander inter-
missis paucis diebus, quo-
tutius res administraretur,
correptos interfici
iussit.

5 Lyfander Athenas ex-
scindere volentibus La-
cedæmoniis & sociis,
Non, inquit, conducit.
Thebanorum enim ur-
bem in propinquo sitam,
validiores & majores
contra ipsos vires colle-
cturam. Sin per tyran-
nos Athenas in officio
contineant, ex propin-
quo posse eos eadem o-
pera Thebanos observa-
re, foreque eorum res
semper deteriores. Ly-
fander optime visus di-
cere, persuasit ne Athe-
nas excinderent.

[CAP.

¹² Οἱ μὲν ἔν] MSS. absque ἐν.
& pro θασίῳ, θυσιῶν. Mox Casau-
boni Codd. προσήλθον.

¹³ Ὅπως ἀδέεστοι] Ita MSS.
& Codd. Casauboni pro vulgato, αἰ-
Mox Casauboni Codd. συμπαρονομα-
1 E

[CAP. XLVI.]

Agis.

¶ Agis Peloponnesiis
adversus Lacedæmonios
bellum gerentibus † in
Lemno, consilium de-
dit, ut unam diem ju-
menta sine pascuis essent.
Metum autem hostibus
inferre volens, transfu-
gas misit, qui nuncia-
rent, magnum auxilium
Laconibus proxima no-
cte venturum. Jumento-
rum ora per integrum
diem ligavit. Impetente
vero nocte vincula solvit:
itaque jumenta fame con-
fecta, & vinculis soluta,
cum nata fuissent herbas
& pascua, exilierunt & in-
fremuerunt, magnumque
strepitum moverunt, at-
que simul clamorem ex-
ceptum valles referebant.
Milites autem jussit, a-
lium alibi dispersos, du-
plices aut triplices ignes

Α΄γισ.

¶ Α΄γισ Πελοποννησίων
Λακεδαιμονίοις πολεμούν-
των ἑν λιμῶν γνάμειν ἡ-
γόρδεν, ὡς δὲ μίαν ἡμέραν
ἀσπεῖν. φοβῆσαι ἣ τὰς πο-
λεμίας βελόμην, ἀν-
τομόλως ἐπεμψεν ἀγγελ-
λῶντας, ὡς μεγάλη συμμα-
χία τῇ μελλομένη νυκτὶ τοῖς
Λάκωσι ἀφίξεται. τῶν μὲν
κτηνῶν τὰ σώματα ἔδρασε δι-
όλης τῇ ἡμέρας, νυκτὸς ἣ
δέχομένης ἔλυσεν· ὡς τε
τὰ κτήνη πεινῶντα, τῶν
δεσμῶν ἀπολυθέντα, πίας
καὶ νομῆς λαβόμενα, ἀνε-
σκήρτα καὶ ἐφρουρήτετα, καὶ
ψόφον ἤγαγε πολὺ· συν-
επήχεν ἣ καὶ τῶν ὁρῶν αἱ
φάραγγες· τὰς ἣ σπαιώ-
ταις ἐκέλευσεν ἄλλον ἀλλα-
χῶ σκεδασθέντας, διωλῶ
καὶ τριωλῶ² πρὸ ἀνακαυ-
σαι·

† Ἐν λιμῶν γνάμειν ἡγόρδεν] In-
terpres, qui vertit in Lemno, percus-
serat animum, suspicionemque in-
jecerat de Limnis Laconicæ. Sed
geræ meræ. vera enim lætio est,
ἐν λιμῶν, ut nostri codd. habent, hoc
est ἐν καίρῳ λιμῶν. Recte etiam in

isdem ὡς δὲ μίαν ἡμέραν ἀσπεῖν. hoc
est, dedit consilium, ut alternis diebus
ab edendo abstererent. errat enim Inter-
pres cum suis jumentis. Casaubonus.

Ἡγόρδεν] Cant. ἡγόρδεν.

2 Πρωῶ] Cum MSS. pro vulga-
to, πρῶτα.

σαι· οἱ Πελοποννήσιοι τῷ
πλήθει τῇ κραυγῇ, καὶ τῷ
μεγέθει τῇ ψόφῃ· φενα-
κιδέντες, ὡς μεγάλης ἰπ-
πικίας ἡκείνης, αὐτὰ κα-
φύγοντες ἔχοντο.

facere. Peloponnesii mul-
titudine clamoris, & stre-
pitus magnitudine decer-
pti, quasi magnis copiis ad-
opem contra se ferendam
advenientibus, repente
fugam capefferunt.

[CAP. XLVII.]

Θρασύλλου.

¶ Θρασύλλου βελό-
μου πῶς πολεμίοις φα-
νῆναι ὀλίγας τελήρεις ἔ-
χων, προσέπαξε τοῖς κυ-
βερνήταις· ἔς δύο τὰς ναῦς
κατέστησαι, καὶ τὴν ἑτέραν
ἄρασαι τὰ ἰσία, ² πλὴν δὲ
πρὸς τὴν ζυγὸν καλωδίοις
προσλαβεῖν, τῇ θεύσῃ
³ ὡς δεύσῃ, ⁴ καὶ μὴ
φαινομένων μετεώρων τῶν
ἰσίων τῆς ἑτέρας τελήρης.

Thrasyllus.

¶ Thrasyllus, ut pau-
cas triremes habere ho-
stibus videretur, iussit,
ut nautæ duas naves in
unam redigerent, & al-
terius vela tollerent:
hinc ad jugum efficien-
dum funiculis astringe-
rent currenti eam quæ
juxta curreret, ne alte-
rius vela in sublimi emi-
nerent. Hoc pacto dimi-

³ Φανακιδέντες] Cant. φανακιδέντες.

Cap. XLVII. I. E's δύο τὰς ναῦς] Cant. omittit articulum.

² Πλὴν δὲ πρὸς τὴν ζυγὸν καλωδίοις προσλαβεῖν] Quid hic legerit aut secutus sit interpretes nescio: ita ille a via recta aberrat. Atqui hoc præcipit Thrasyllus. Primum ut naves non singula separatim, sed δύο δύο junctæ navigent, deinde ut alterius tantum e binis copulatis navibus vela pandantur: utque ad ejus jugum (sic appellatur pars navis,) altera

navis funibus astringatur. sic altera cuncte, alteram ire necesse est. Similia stratagemata habes libro tertio, in Chabria, commate 111. & lib. quinto, in Diotimo, commate secundo. Casaubonus.

³ Παράδεσαν] Ita correximus MSS. & Interprete pro vulgato παρὰδεσαν.

⁴ Καὶ μὴ φαινομένων μετεώρων τῶν ἰσίων] Vocem μετεώρων cum MSS. & Interprete supplavi.

⁵ Τὰς ἡμίσας] Cant. τὰς ἡμισείας.

συμμάχοις, ἀσφαλέςερον
ἀναχωρεῖν, ὡς ἐνέδραν
περὶ περὶ σμῆναι. οἱ δὲ ἀ-
ναχωρῶντες ² περὶ αἰδομένοι
μῆροι τὸ ἐνέδρας ἀνέσρε-
ψαν, καὶ παρὰ μέναιαντες
μέχρι νίκης αὐτῶ διεπλέ-
μησαν.

Κάων ³ Καλλικρατίδαν
διπλασίας ἔχοντα τεμήρεις
ὑπέφωλιν ἐν τῇ θαλάττῃ
καὶ ἦδη πλεονάζον Μιτυλήνης
ἔω. τὸ δὲ Λακωνικῶν νεῶν
ἐν τῇ διώξῃ ⁴ διαπασμέ-
νων, ἐπῆρε πλεονάζον Φοινικίδα.
ἔω δὲ ἄρα μάχης σύνθημα
τοῖς κυβερνήταις. οἱ δὲ
⁵ ἐπὶ σπρέψαντες ἀντιπρῶ-
τος πᾶς ναῦς ἐμβάλλουσι
τοῖς Λακωνικαῖς. αἱ δὲ ἀ-
σύντακτοι καὶ πεπραγαμέναι
τὸ παρὰ λόγον τὸ ἐπὶ σπρόφης
ἐκπλεγαίον, πολλὰ μὲν
ἀνερρώγησαν. ⁶ πολλὰ δὲ

fociis promulgavit, ut
secure discederent, quip-
pe qui antea de infidi-
certum cognoverat. Qui
discedentes, cum præsen-
sissent infidias, redierunt,
& permanentes usque ad
victoriam cum eo bellum
gesserunt.

2 Conon Callicrati-
dem duplo plures haben-
tem triremes, in mari
fugiens, cum jam prope
Mitylenem esset, Laco-
nicis navibus inter in-
quendum distractis, sus-
tulit phœnicidem, quod
erat pugnae signum gu-
bernatoribus. Qui con-
versis proris, in Laconi-
cas naves impressionem
faciunt. At illæ inordi-
natæ atque perturbatæ,
inopinata conversione
perculsæ, magna ex par-
te fractæ sunt, multæ

κατέβη.

² Περιαιδανόμενοι] Cant. περι-
αἰδομένοι. & sic quoque Interpres.
quod etiam fuisse videtur in Codd.
Cassuboni, licet nimis corripuerit
litteras.

³ Καλλικρατίδαν] MSS. Καλλι-
κρατίδα.

⁴ Διαπασμέων] Cum MSS. Vul-
gata, διαπασμῶν.

⁵ Ἐπὶ σπρέψαντες] Cum MSS. pro
vulgato, ἀντιπρῶντες.

⁶ Πολλὰ δὲ κατέβησαν] Scribe πολ-
λὰ. Quidam lib. πολλὰς κ. Sane u-
trumque dicitur, κατέβησαν πᾶς ναῦς,
& κατέβησαν αἱ νῆες. Sed hic πολλὰ
legendum. Cassubonus.

Πολλὰ δὲ κατέβησαν] Cum Cant. &
Cassubono pro vulgato, πολλὰ δὲ κατέβησαν.

etiam submersæ. Conon vero summæ rerum vi-
ctoriam deportavit.

3 Conon auxilium Pharnabazo ferens, Age-
filao depopulante Asiam, suavit Persæ, ut pecunias mitteret oratoribus civi-
tatum Græciæ, qua corrupti persuaderent suis civitatibus, ut bellum Lacedæmoniis inferrent. Qui inducti persuaserunt, & bellum exortum est Corinthiacum. Sic factum est, ut Lacedæmonii Agefilaum ex Asia revocarent.

4 Conon in urbe Mitylenensium conclusus, & obsessus a Lacædæmoniis, cum Atheniensibus oppugnationem indicare fumme cuperet, neque posset clam mittere, qui appellerent, contractis duabus celocibus, præstantissimos ex supplementis remiges impoluit, omnibus rebus necessa-

κατέδυσαν. Κώνων ᾧ ἔ-
παντὸς ἔργα τῷ νικῶν
ἀπηνέγκατο.

Κώνων φαρναβάζῳ συμ-
μαχῶν, Ἀγησίλαον τῷ
Ἀσίαν πορεύσιν, ἔπει-
σε τὸ Πέρσῳ χρυσίον πέμ-
ψαι τοῖς δημαγωγοῖς τῶν
πόλεων τῆς Ἑλλάδος· οἱ
λαβόντες πείσασιν τὰς πα-
τριδας ἐκφέρειν τὸ πρὸς
Λακεδαιμονίαν πόλεμον·
οἱ μὲν βιαζέμεντες ἔπει-
σαν ἢ σωῆσαι πόλεμον Κο-
ρινθιακός· οἱ δὲ Σπαρτιά-
ται Ἀγησίλαον ἐκ τῆς Ἀσίας
ἀνεκαλέσαντο.

Κώνων ἐν Μιτυλήνῃ
κατεκεκλεισμένος ὑπὸ
Λακεδαιμονίων, ἀπευθύνων
Ἀθηναίοις μιλύσαι τῷ
πολιορκίαν, λαθεῖν τὰς ἐφ-
ορμῶντας ἔχουσις τε ὧν,
καταπαύσας δύο τὰς τα-
χυαυτάς τῶν νεῶν, καὶ τὰς
ἀρίστους ἀπὸ τῶν πληρωμά-
των ἐρέτας ἐμβιβάσας, ὅ-

σαι

7 Οἱ μὲν βιαζέμεντες] Ante βια-
ζέμεντες in Cant. vocis unius atque
alterius vacuum est.

8 Ταχυαυτάς τῶν νεῶν] MSS. ο-
mittunt, τῶν νεῶν.

5 Conon navale prælium initurus, nunciante transfuga, triremes optimas hostium ad Cononis navem capiendam intendere, apparavit suæ similem, & ducem suis ornamentis induit, atque ad dextrum cornu disposuit, ab eaque universæ classi signum dari iussit. Hostes cum id vidissent, qui optimas naves habebant, repente ad imperatoriam contendunt. At Conon in reliquam classem invadens, alias submersit, alias in fugam convertit.

Κώνων ναυμαχεῖν μέλλων, ἀγγείλασθαι αὐτομόλῃ, ¹⁸ ὡς αἱ τὴν πολεμίων ἀρίστης τριήρεις πεποίωται ¹⁹ σκοπὸν ἐλεῖν τὴν Κώνων ²⁰ ναῦν· κατὰ σκοδείας ²¹ ὁμοίαν τριήρη τῇ ἑαυτοῦ, καὶ τὸ στρατηγικὸν κόσμον περιθείς, ἔταξεν ὅππῃ τὸ δεξιὸν κέρως· καὶ προσέταξεν ὑπὸ ταύτης ἄραι τὸ σημεῖον τῷ παντὶ στόλῳ· οἱ μὲν πολέμιοι ταῦτα ἰδόντες, ὅσοι τὰς ἀρίστες ναῦς εἶχον, εὐθέως ὅππῃ τὴν στρατηγίδα ὥρμησαν· Κώνων δὲ τῷ λοιπῷ στόλῳ παραπεσὼν, πᾶς μὲν κατέδυσε, ²² πᾶς δὲ κατεδίωξεν.

[CAP. XLIX.]

Xenophon.

¶ Xenophon Græcos domum reducens, equitibus Tisaphernis in ju-

Ξενοφῶν.

1 ¶ Ξενοφῶν ἐπανήγαγε τὰς μυριάς. τὴν περὶ Τιςαφέρνην ἐπιπλέων ἐνοχλῶντων

των

18 Ὁ δὲ αἱ τῶν πολεμίων ἀρίστης] Articulum αἱ cum Cant. inferui.

19 Σκοπὸν] Cant. σκοπὸν.

20 Ὁμοίαν τριήρη τῇ ἑαυτοῦ] Fl. ὁμοίαν τριήρη τῇ ἑαυτοῦ.

21 Καὶ τὸ στρατηγικὸν κόσμ.] Recte sic noster cod. Interpres tamen aliter legisse videtur. Casaubonus.

22 Πᾶς δὲ κατεδίωξεν] Fl. πᾶς δὲ κατεδίωξεν.

Cap. XLIX. 1 Ξενοφῶν ἐπανήγαγε τὰς μυριάς] Interpres has voces vel neglexit, vel non legit. Græcos illos qui Cyrum fratri bellum inferenti sunt secuti, & a Xenophonte in patriam reducti, historici interdum a duce appellant τὸν μυριάς, ut Xenophon in Εὐρυκῆ. & Polyænus libr. septimo: interdum a numero πᾶς μυριάς, ut hic & passim. Casaubonus.

2 Α' γρηγόριος.

των πὲ σκευοφόρα, γνώ-
μῳ ² ἀγορεύσας τὰς μὲν
ἀμάξας καὶ τὰ πῆλαια τῶν
σκευῆς... ὅπως μὴ ³ συμ-
βαίνει τοῖς Ἕλλησι πρὸς
ταῦτα μαχομένοις πλεу-
τῶν, καὶ κωλύειν περὶ
τέρῳ βαδίζειν.

Ξενοφῶν τῇ βαρβάρων
καὶ τῇ πορείᾳ Ἰππικί-
μων, τάξας ἀμφίστομον τὴν
φάλαγγα, ὅσα μὲν ἀναγ-
καῖα σκευοφόρα λαβὼν
ἐνὶ ὁδῷ, ἐπορεύετο, καπετή-
σας ὑπὲρ τῆς ἐραγίας ἰππεύς,
ἀκοντιστὴς, πελταστὴς· οἱ
τὰς περὶ πύκνους τῇ
βαρβάρων ἀπεκρέοντο.

Ξενοφῶν τῇ βαρβάρων
προκαταλαβόντων γενὸν
τόπον, ἢ τὴν πύκνον ἀ-
ναγκαῖον ποιεῖν πῶς Ἕλ-
λησιν μὲν, πωιδῶν δὲ πῶς
ἄρως ἐφοδὸν ὄντα τὸν λόφον,
ἐφ' ᾧ τὴν φυλακὴν εἶχον
οἱ βάρβαροι. πρὸς τὰς
Ἕλληνας ὅσους ὑπελάμ-
βανεν ἰκανὸς εἶναι, τὴν πο-
ρείαν ὑπὲρ τῶν ἐπιείκων,

menta invadentibus, con-
filium dedit, ut currus &
superfluum apparatus
impedimentorum relin-
querent, ne Græci pro
his pugnantes mortem
oppeterent, & progressi
ulterius prohiberentur.

² Xenophon instan-
tibus in itinere barba-
ris, ancipiti acie instru-
cta, omnique necessario
commeatu inter eam
concluso proficiscebatur
collocatis in fine equi-
tibus jaculatoribus &
scutatis, qui barbaro-
rum impetum propulsa-
rent.

³ Xenophon, cum bar-
bari locum angustum in-
tercepissent, qua transi-
re Græcos necessarium
erat, conspicatus a quo-
dam monte accessum in
collem, in quo barbari
præsidium impositum ha-
bebant, assumptis Græ-
cis, quot ad eam rem fut-
ficere existimavit, ite-
ad illum direxit, ut in

² Ἀγορεύσας] Fl. ἀγορεύσας. Sequen-
tem lacunam Casaubonus in margi-

ne supplevit, addendo, καπετήσας
³ Συμβαίνει] Cant. συμβαίνει

summum cacumen supra ipsos evaderet. Barbari supra se hostes conficati, fugam dederunt. Xenophon autem Græcos sine periculo traduxit.

4 Xenophon transire fluvium conatus, cum a Barbaris in adversa ripa sedentibus prohiberetur, mille Græcos delegit, eosque misit, ut alio loco trajicerent. Ipse vero ex adverso per vim transire nitebatur. Cum hi qui missi fuerant transmississent contra repugnantes hostes, & supra caput evasisent, multisque eos plagis afficerent: Xenophon cum suis absque periculo transivit.

κτ' κεφαλῆς αὐτῶν βα-
λέμεν. ὁ γνέαθ'· οἱ μὲν
βαρβαροὶ 4 τὰς πολεμίας
ὑπεράνω γιγνομένης
ιδόντες ἔφυγον. Ξενοφῶν ἃ
ἀσφαλῶς διήγε τὰς Ἑλλη-
νας.

Ξενοφῶν ποταμὸν πε-
ράμεν. ὁ Διαβαίνειν, ὑπὸ
τῷ βαρβαρῶν ἀντικαθημέ-
νων κωλυόμεν, τῷ Ἑλ-
λώων χιλίης ὀπιλέξας ἑ-
πεμψε καθ' ἑτέραν Διαβα-
σιν· αὐτὸς ἃ κτ' σῶμα περ-
άγων, Διαβαίνειν ἐβιάζε-
το. τῷ πεμφθέντων Διαβάν-
των ὅτι τὰς ἀντικαθιστα-
μένας, καὶ γρομύων ὑπὲρ
κεφαλῆς πολλὰς τε πλη-
γὰς 5 ἐμβάλλοντων αὐτοῖς,
οἱ μὲν 6 Ξενοφῶνι ἀκιν-
δυνῶς διέβησαν.

6 Τέλει 7 ἀβελίς 8 Πολυαῖνε Στρατηγημάτων.
Τάδε

4 Τὰς πολεμίας ὑπεράνω γιγνομένης
ιδόντες] Τὸ, γιγνομένης cum MSS.
inferui.

5 Ἐμβάλλοντων] Cant. ἐμβάλλον-
των.

6 Τέλει 7 ἀβελίς 8 Πολυαῖνε
Στρατηγημάτων] In Cant. in quo
semper hisce locis legitur Στρατηγ-
κῶν, postrema vox hic desiderabatur.

Ἰ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in secundo libro

P O L Y A E N I
S T R A T A G E M A T U M .

Ἀγισίλαος, στρατηγμάτων	α	Agefilaus, Stratag.	3
Κλέαρχος	λβ	Clarchus	10
Ἐπαμινώδας	ιε	Epaminondas	1
Πελοπίδας	γ	Pelopidas	
Γοργίας	β	Gorgias	
Δερκυλλίδας	α	Dercyllidas	
Ἀλκίτας	α	Alcetas	
Ἀρξилаίδας	α	Arxilaidas	
Ἰσίδας	α	Ifidas	
Κλεανδρίδας	ε	Cleandridas	
Φαρακίδας	α	Pharacidas	
Δειφόντης	α	Deiphontes	

Ἰ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Πολυαίνων Στρατηγμάτων] Ita lego cum Fl. & Interprete pro vulgato, Πολυαίνων Στρατηγμάτων βιβλίου β' πινάξ. Epitheton σωφράστῃ in libro primo Polyano tributum vel hinc recte cum MSS. ejectum patet, quod neque hic in Vulgata conspiciatur, neque aliis quibuscumque in locis: adeo illa sibi non constat.

2 Ἀγισίλαος στρατηγμάτων] Cant. Δειφόντης] Ca. 15. Enumerantur tamen tria & ginta.

3 Ἰσίδας] Ita legendum. Vulgata suo loco notavi. Fl. Ἰσίδας. Vulgata, Ἰσίδας.

4 Δειφόντης] Cant. Δειφόντης. tem Εὐρυπίων. & Ἀρξίπιδας, pro Μνασιππίδας. Καλλιμαχίδας delet Κυρναίος.

Eurytion	1	Εὐρυτίων	α
Ephori	2	Εἴφοροι	β
Hippodamas	1	Ἴπποδάμο	α
Gastron	1	Γάστρων	α
Megaclidas	1	Μεγακλείδας	α
Harmostes	1	Ἀρμοστής	α
Tibron	1	Θίβρων	α
Demaratus	1	Δημάρατο	α
Erippidas	1	Ἠριπίδας	α
Ischolaus	4	Ἰσχόλαο	δ
Mnasippidas	1	Μνασιππίδας	α
Antalcidas	1	Ἀνταλκίδας	α
Agelipolis	1	Ἀγισίπολις	α
Sthenippus	1	Σθένιππο	α
Callicratidas Cyren.	2	Καλλικρατίδας Κυρήναϊος	β
Magas	2	Μάγας	β
Cleonymus	2	Κλεώνυμο	β
Clearchus tyrannus	3	Κλέαρχο τύραννο	γ
Aristomenes	4	Ἀριστομένης	δ
Cineas	1	Κινέας	α
Hegetorides	1	Ἠγητορίδης	α
Dinias	1	Δεινίας	α
Nicon	1	Νίκων	α
Diocetas	1	Διοίτας	α
Tesamenus	1	Τησαμενός	α
Onomarchus	2	Ὀνόμαρχος	β

Τέλος ἔστι πίνακτο.

Π Ο.

que post Κλέαρχο agnoscit τύραννο, Δεινίας. sed legendum, ut editum nunc. Pro Νίκων, Cant. Φίκων.

Δεινίας] Cant. Δεινίας. Vulgata,

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΤ

ΙΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον δέυτερον.

POLYTAENI

STRATAGEMATUM

LIBER SECUNDUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ τίδε ὑμῖν δέ-
τερον βιβλίον, ἱε-
ρώτατοι βασιλεῖς
Ἀντωνῖνες καὶ Οὐήρε, προσ-
φέρω τῶν Στρατηγημάτων.
καὶ αὐτοῖς δήπως συνιέναι δυ-
ναμένοις ἀφ' ὅσης ἰσορρίας,
καὶ ὅσῳ πόνῳ τάδε συλλεξά-
μενος, ὠφέλειαν σῴτομον
ὑμῖν δίδωμι καὶ ταῦτα, ὁλο-
κλήρῳ ὅσῳ ἄγων, ἀλλὰ καὶ
δικαίᾳ ἐφ' ὑμῶν λέγων.

ETIAM hunc
secundum Stra-
tagematum li-
brum, sanctissimi impe-
ratores Antonine & Ve-
re, vobis offero: quie-
tam ipsi facile potestis
conjicere, ex quot histo-
riis & quanto cum labo-
re his collectis, utilitatem
brevem & compendiosam
vobis præstiterim: idque
non in otio, sed etiam
causas apud vos dicens.

[CAP. I.]

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ.

AGESILAUS.

Ἄγησίλαος Ἀκαρνᾶ-

Agesilaus cum Acar-

1 Στρατηγημάτων] Cant. στρατη-
γημάτων. Vide quæ diximus ad lib. 1.

1 Ἀγησίλαος Ἀκαρνᾶσιν ἐπολέμησεν]

Lege sic & distingue hunc locum
multis modis corruptum: Ἀγησίλαος
Ἀκαρνᾶσιν ἐπολέμησεν, καὶ ἀπῆλθεν ἐπὶ τῷ
πολέμῳ.

nanis bellum gerebat, & eo tempore exercitum admovebat, cum femina terræ essent mandanda. Lacones statuerunt hostes arcere. Remisit Agésilauus, quoniam tum magis pacem essent expetituri, cum fruges haberent, quibus metuerent. Quod si pacem non cupient, nobis, inquit, feminaverint.

2 Lacedæmonii contra Thebanos & Athe-

σιν ἐπολέμῃ, ² ἢ προσ-
ήψ· ὅτε τὴν γλῶσσαν ἀείρειν ἐ-
χρῆτο, οἱ Λάκωνες ἐβόλῃ-
ον τοὺς πολέμους εἰργεῖν·
Ἀγισίλαος ὑπέσχετο,
ὡς μάλλον εἰρήνης ὀπίθυ-
μήσουσας εἰ καρπὸς ἔχουσιν
ὑπὲρ ὧν φοβήσονται· εἰ δὲ
εἰρήνης μὴ γλίχονται, ἡμῖν
ὄρεα, ἔφη, εἶεν ὧν ἐπαρ-
χότες.

Λακεδαιμόνιοι Θηβαίοις
ἢ Ἀθηναίοις ὁμᾶ παρὲς σ-
υντο.

ἢ ἀείρειν ἐχρῆτο. οἱ Λάκωνες ἐβόλοντο
πρὸς πολέμους εἰργεῖν. Ἀγισίλαος ἐπέ-
σχετο. ὡς μάλλον εἰρήνης ὀπίθυμήσου-
σας εἰ καρπὸς ἔχουσιν, ὑπὲρ ὧν φοβή-
σονται. εἰ δὲ εἰρήνης μὴ γλίχονται. &c.
Non teram tempus in asserenda hac
lectione: tantum Xenophontis ver-
ba apponam, quæ id evincunt mani-
festissime, Εὐκλείης lib. quarto, ubi
de hac expeditione Agésilai in Acar-
naniam loquitur: *ὡς ἦν*, ait,
ἐπὶ γένετο τὸ μετόπιστον, ἀπὸ δὲ ἐν τῇ
χωρῇ. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ πεποικίλαί τε ἐδὲν
ἐομίζον αὐτὸν, ὅτι πάλιν ἐδεμίαι προσ-
ελάττειν ἔτε ἐκόντων ἔτε ἀκόντων. ἐδὲν τὸ
τι ἐμὸν ἄλλο, ἀλλὰ τοσούτων γὰρ χρέ-
ον καταμείναι αὐτὸν ἕως ἂν ᾗ ἀπορητὸν
ἀνακλῆται τοῖς Ἀκαρνανσίν. ἢ δὲ ἀπεκρί-
ναι, ὅτι, τὰ ἐκείναια λίγρην τὴν συμφέ-
ρην. ἐγὼ μὲν γὰρ (ἐρη) σφαγέομαι
πάλιν θύομαι τὸ ὅπλον δέρομαι. ἔπειτα ὅ-
τε ἀνὴρ πλείων ἀνέστη, τοσούτω μάλλον
τῇ εἰρήνῃ ὀπίθυμήσουσιν. *Casaubonus.*

2 Καὶ προσήψ, ὅ· ἢ γλῶσσαν, &c.] Ca-
saubonus pro προσήψ, legit ἀπὸ δὲ, sub-
lata ὑποσημ. post προσήψ, posito-
que puncto post ἐχρῆτο. Verum cum
MSS. ut & Interpres, constanter ex-

hibeant προσήψ, haud facile muta-
verim; præsertim cum lectio quo-
que vulgata nihil quidquam a rela-
tione Xenophontis differat, si, reten-
ta distinctione vulgata, veritas: *Agé-
silauus cum Acarnani bellum gerebat, &
jam copias admovebat: cum tempus se-
rendi esset, Lacones statuerunt hostes im-
pedire. Agésilauus reuersus est.* est enim
illud προσήψ, quod retulit antea Xe-
nophon, Agésilauum scilicet ingres-
sum fines eorum, agros vastasse, pe-
cora abtulisse, manum conferuisse,
oppidis copias admovisse, & simi-
lia: quod sequitur, *ὡς ἦν* ἢ δὲ ἐπε-
λάττειν τὸ μετόπιστον, ἀπὸ δὲ ἐν τῇ
χωρῇ, &c. responder hinc Polyani,
ὅτε ἢ γλῶσσαν ἀείρειν, &c. Ἀγισίλαος ὑ-
πέσχετο. Posset cum Casaubono re-
poni, ἐβόλοντο, & ἐπέσχετο, cum
Cant. exhibeat prius, alterum vero
reperiatur etiam in utroque Cod. sed
res eodem redit. Pro ὀπίθυμιας cum
MSS. & Casaubono rescripti, ὀπι-
θυμήσουσας, ut & μὴ γλίχονται cum
Fl. & eodem Casaubono, pro ἢ
γλίχ.

σὺν ἡ. τὸ μὲν δὴ κῆφον καὶ
 πελῆσικόν τοις Λάκωσιν
 ἀχρεῖον ἔτι· τῷ δὲ Φάλαγ-
 γα ὅλῳ ἐπάγειν ἔδοξεν Ἀ-
 γησιλάῳ. Καβρίας Ἀθη-
 ναίοις, ² Γοργίδας Θηβαί-
 οῖς ὡς ἀγγέλλουσι μὴ προ-
 δραμεῖν, ἀλλὰ μένειν ³ ἡσυχ-
 εῖ, τὰ μὲν δόρυ καὶ ὄρθα
 προσηναμένους· τίς δὲ ἀ-
 σπιδας ἐς γόνυ ⁴ προερείσα-
 μένος. Ἀγησίλαος καὶ ἀ-
 πλαγείς τὸ πᾶσιμον χῆμα
 ἐμάχης, ἀνεχώρησε, στρα-
 τηγὸν ἡγήμενος, πλε-
 μίων ῥώμῳ φυλάξασθαι.

Ἀγησίλαος περὶ ⁵ Κο-
 ρωνείαν ὅσον ἔγω παρετίσ-
 σετο· ⁶ ἥ κε τις ἀγγέλλων
 τέθηκε Πείσανδρον ὁ ναύ-
 αρχος Λακεδαιμονίων
 ἡττηθείς ὑπὸ Φαρναβάζου.
 ὅπως οὐδ' ἀθυμία καὶ φόβος
 μηδαμῶς ἐμπίεστοι τῷ στρα-

nienfes simul pugnabant.
 Levis igitur armatura
 milites & scutati, La-
 dæmoniis non erant usui.
 Sed totum agmen addu-
 cere visum est Agefilao.
 Chabrias Atheniensibus,
 Gorgidas Thebanis man-
 dat, ne procurrant, sed
 maneant quieti, & lanceas
 rectas protendant. Scuto
 vero ad genua affigant.
 Agefilaus pertimescens
 stabilem pugnae figuram
 recessit: militare existi-
 mans, hostium vires ac
 robur cavere.

3 Agefilaus ad Cor-
 oniam quantum nunquam
 antea ad pugnam instrue-
 batur. venit quidam num-
 cians: Pisander Lacedæ-
 moniorum navarchus oc-
 cubuit, superatus a Phar-
 nabazo. Ne igitur dolor
 & metus incesleret exer-

τῷ μὲν

2 Γοργίδας Θηβαίους] Hic infra di-
 citur Γοργίας, ut tibi notamus. Paullo
 post scribe, ἐς γόνυ προερείσας μένος. Id
 Diodor. ita dicit, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὸ
 δένον κλίναντας. Probus in Chabria, Re-
 liquam phalangem loco vetuit cedere, ob-
 pexoque genu scuto, projectaque: hasta impe-
 tum excipere hostium docuit. ubi vides ad
 verbum a Probo expressam Græcam,
 qua Polyænus utitur, φέρειν. Casaub.

3 Ἡσυχεῖ] Cant. ἡσυχῇ.

4 Προερείσας μένος] Ita lego
 Fl. loco προερευσσάμενος. Codd. G.
 sauboni, προερευσσάμενος, ut & σε-
 τεινὰ μένος.

5 Κορωνείαν] Cant. Κορωνίαν.

6 ἥ κε τις ἀγγέλλων· τέθηκε &c.
 Ita scripsi cum MSS. & Interpre-
 tum quia sic solet Polyænus. Vulgata
 ἀγγέλλων ὅτι τέθηκε.

τῶματι, Ἀγισίλαος προσ-
 πάσῃ τοῖς ἀγγέλοις, τῶ-
 ναυτία πρὸς τὰς στρατιώτας
 ἀγγέλλει· Λακεδαιμό-
 νιοι νικῶσιν ἐν τῇ θαλάττῃ.
 ἀλλὰ μὲν ἡ αὐτὸς προσήλ-
 θεν ἐς Φαιωμένον, ἔθυσεν
 διαγγέλια, διεπέμψεν τοῖς
 φίλοις μερίδας δὸτὰ τῶν
 ἱερῶν. οἱ στρατιῶται ταῦτα
 ἀκούσαντες, ἡ ὁρῶντες, πλέ-
 ον ὁ θαρρήσαντες, μὲν μείζον-
 ὦν προθυμίας ἐν τῇ Κορων-
 νείᾳ παρετάξαντο.

Ἀγισίλαος ἐν Κο-
 ρωνείᾳ Ἀθηναίους ἐνίκησεν·
 ἡ γυνὴ τις, οἱ πολέμιοι
 συμφύγοντες¹⁰ εἰς τὸ νεῶν
 τῆς Ἀθηνᾶς ὅθι προσέταξεν,
 εἴαν αὐτὰς οἱ ἡ ἑλθόντες
 ἀπέναι· ὡς ἄρα εἰς σφαλε-
 ρὸν συμπλέκεσθαι τοῖς¹² ἐξ
 ἀπονοίας ἀναμαχομένοις.

citum, Agesilaus præce-
 pit nunciis, ut contraria
 militibus nunciarent: La-
 cedæmonii victoriam per
 mare in manibus habent.
 Sed & ipse processit coro-
 natus, & euangelia sacri-
 ficavit, misitque amicis
 portiones de victimis. Mi-
 lites his auditis & visis, plus
 audaciæ colligentes, ma-
 jori alacritate ac lætitia
 ad Coroniam prælium fa-
 ciebant.

4 Agesilaus Athenien-
 sibus ad Coroniam supe-
 ratis, nunciante quodam,
 hostes in templum con-
 fugiunt: jussit eos abire
 quocunque vellent, quod
 esset periculosum cum il-
 lis manum conferere,
 qui ex desperatione pu-
 gnam redintegrarent.

Ἀγί-

7 Ἀγγέλλει] Cant. Ἀγγέλλεται.
 Pro προσήλθεν, idem, προσήλθεν. Pro
 πλέον, πλέον.

8 Θαρρήσαντες] Cant. Θαρρή-
 σοντες.

9 Ἀγισίλαος ἐν Κορωνείᾳ Ἀθηναίους
 ἐνίκησεν] Quidam Codd. Βοιωτὸς ἐνίκη-
 σεν. vera lectio Ἀθηναίους ἢ Βοιωτὸς.
 adi historicos. Casaubonius.

Ἀγισίλαος, &c.] In Cant. præmit-
 titur exemplum septimum quarto.

10 Συμφύγοντες] Cum Fl. Codd.
 Casauboni, & Interprete. Vulgata,
 φύγοντες.

11 Εἰς τὸ νεῶν τῆς Ἀθηνᾶς] Uter-
 que Codex delet τὴν Ἀθηνᾶς. & sic
 quoque Interpres.

12 Εξ ἀπονοίας ἀναμαχομένοις]
 Cum utroque Codice & Interprete,
 nec non Codd. Casauboni. Vulgata,
 μαχομένοις.

Ἀγησίλαος ἔπι τῇ Ἀ-
σίας τὰς ἑλληνώτας ἔπεισε
κατὰ φρονεῖν τῷ βαρβάρων,
ὅς τεως ἐδεδοίκεσαν, αἰχ-
μαλώτας Πέρσας ὑποδύ-
σας, καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὀπιδεί-
ξας, τὰ μὲν σώματα αὐτῶν
αἰσθενῆ, καὶ λυκά ἄλλὰ τὴν
τρυφῇ, τὴν δὲ κόσμον καὶ τὴν
ἐοδῆται πολυτελῆ, καὶ καὶ νο-
λακωνικῶς ¹³ εἶπε, πρὸς
ὅς μὲν τῷ ἀγῶνι ἔχοντο, εἰ-
σὶν ἔτι. ὡς ἔρ ὧν ἡ ταῦτα.

Ἀγησίλαος ¹⁴ τοῖς Φό-
γχοις τῶν πολεμίων δόδον
διδόναι παρήγγειλεν.

Οἱ σύμμαχοι Λακεδαι-
μονίους ἡτιῶντο, αὐτοὶ μὲν
σρατὸύμεθα πολλοί, Λα-
κωνες δὲ ὀλίγοι. ¹⁵ Ἀγη-
σίλαος ἐν πεδίῳ προσέτα-
ξεν ἰδίᾳ μὲν καὶ δίσσιν τὰς
Λακωνας, ἰδίᾳ δὲ τὰς συμ-
μάχους. ¹⁶ οἱ μὲν δὲ κρη-
θέντες ἐκάθλωτο. κήρυξ δὲ

5 Agesilaus in Asia mi-
litibus persuasit, ut conte-
mnerent barbaros, quo-
hactenus timuissent, ca-
ptivos Persas exuens, &
Græcis ob oculos osten-
dens illorum corpora im-
becilla & luxu albertia,
ornatum vero & vestes
pretiosas, illud Laconice
dixit: Cum quibus nobis
bellum est hi sunt: pro
quibus vero, hæc.

6 Agesilaus fugienti-
bus hostibus viam patefa-
cere monebat.

7 Sociis Lacedæmo-
nios accusantibus, Nos
magno numero pugna-
mus, Lacones exiguo:
Agesilaus mandavit, ut
in planitie seorsim confi-
derent Lacones, & seor-
sim in alio loco focii. Illis
sic ad iudicium ferendum
fidentibus, præco clama-

¹³ Λακωνικῶς εἶπε] Pro eo MSS.
& Codd. Casauboni, εἰπὼν. Idem
ἔτι εἰσὶν & ταῦτα, pro τὰς δὲ.

¹⁴ Τοῖς εὐχόμεσι τῶν πολεμίων δόδον
διδόναι] Vegetius, lib. 111. c. XXI.
Idemque Scipionis laudata sententia est,
qui dixit, viam hostibus qua fugiant esse
muniendam. Expressit Scipio ad ver-

bum sententiam hanc Agesilai. Ca-
saubonus.

¹⁵ Ἀγησίλαος ἐν π.] Μὲν, quod
erat in Vulgata, cum MSS. delevi.

¹⁶ Οἱ μὲν δὲ κρηθέντες ἐκάθλωτο]
Ita lego cum MSS. & Interprete
Vulgata, οἱ μὲν δὲ κρηθέντες. Cant.
pro ἐκάθλωτο, legit, κἀθλωτο.

¹⁷ Τῷ

vit, Surgant figuli. surrexerunt a sociorum parte non pauci. Secundo fabri ferrarii, surrexerunt multi. Tertio fabri lignarii, & lapidæ, surrexerunt plures. & alios quæstuarios, & artifices ordine promulgavit, ita ut propemodum omnes socii confurgerent, Lacedæmoniorum nemo. Vetitum enim erat eis, quæstuariam artem exercere. Sic didicerunt focii, plures esse Laconum milites quam fuorum.

8 Cum Agefilaus in Afiam transfret, & regis di-

ήγορεύεν· ἀναστάντων οἱ κεραμεῖς· ἀνέστησαν δὲ τῶν συμμαχῶν οὐκ ὀλίγοι. δούτεροι οἱ χαλκεῖς· ἀνέστησαν πολλοί. 17 τρίτοι οἱ τέκτονες· ἀνέστησαν πλείονες· καὶ τὰς αἰλῆς βαναύσους, καὶ τεχνίτας ἐφ εξῆς κατέλεξεν. ὥς τε ὀλίγη δὲν πάντες ἀνέστησαν οἱ σύμμαχοι· Λακεδαιμονίων δ' ἑδείς· ἀπείρητο γὰρ αὐτοῖς τέχνην βάνουσιν ἐργάζεσθαι. ἔτως ἄρα ἐδιδάχθησαν οἱ σύμμαχοι, πλείονας αὐτῶν εἶναι στραπώτας τὰς Λάκωνας.

Ἀγησίλαος εἰς Ἀσίαν ὅτε διέβη, καὶ τὴν βασιλέως

17 Τρίτοι οἱ τέκτονες] Ita emendo cum Cant. sic δούτεροι οἱ χαλκεῖς dixerat Polyænus. Vulgata, τρίτον οἱ τέκτονες. Labet adscribere locum Plutarchi, quod idem hoc Agefilai commentum ad verbum pene referat, ita ut alter ex altero videatur transcriptus. Locus est in Agefilao, & sic habet: Οὐδὲν ἔν εἰλεγον (Θηβαῖοι) δεόμενοι ὁδεῖν αὐτοῦ, δίδωρ καὶ κείσθαι καὶ ἔκαστον ἐκαστὸν ὀλίγους πύσσους συνακαλεῖσθαι. ἐνθα δὴ λέγειται ἃ Ἀγησίλαος, ἐξελήξατο βαναύσων αὐτῶν τὸ πλῆθος, καὶ δὲ μηχανήσας. πάσης ἐπέλδουσε καὶ ἴστω πᾶσι συμμαχῶν μετ' ἀλλήλων αἰταμαίμενος, ἰδίᾳ δὲ πᾶσι Λακεδαιμονίοις τοῖς ἐαυτοῦ. εἶτα ἐκέρυττε πᾶσι κεραμῆς ἀνίστασθαι ὑπερέτερον. ὥς δ' ἀνέστησαν αὐτοῖς, δούτερον ἐκέρυττε πᾶσι χαλκεῖς, εἶτα τέκτοντας, ἑξῆς καὶ οἰκοδόμους, καὶ

ἄλλοι αἰλῶν τεχνῶν ἐκάστην. πάντες ἔν, ὀλίγη δὲν, ἀνέστησαν οἱ σύμμαχοι, καὶ ὁ Λακεδαιμονίων ἑδείς. ἀπείρητο γὰρ αὐτοῖς τέχνην ἐργάζεσθαι καὶ μανθάνειν βάνουσιν. Οὕτω δὲ γελᾶσαι ὁ Ἀγησίλαος, Ὁρᾶτε (εἶπεν) ὧ ἄνδρες, ὅσων πλείονας ὑμῶν στραπώτας ἐκπέμπουσιν ἡμεῖς. Non licuisse autem Lacedæmoniis tractare artem foetidam plura testantur loca, quæ collegit Cragius. Adde Plutarchum in Numa Αὐστηρὸν δὲ ἢ Λυκέργειον καὶ ἀριστοκρατικὴν, πᾶσι μὲν βαναύσους ἀποκαταίρματα τέχνας εἰς οἰκίᾳ καὶ μετοίκων χεῖρας· αὐτοῖς δὲ πᾶσι πολίτας εἰς τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ συναρῆσαι, πολέμους χειροτέχνους καὶ δευροπόλους Ἀρεῖον ὄντας, ἄλλοι δὲ εἰδὸς τὰς ἐδὲ μελετῶντας, ἢ περὶ αὐτοῖς ἀρχαῖς, καὶ κρατεῖν τῆς πολεμίας.

λέως ἐλυμαίνετο, Τισα-
 Φέρνης ἀνοχὰς σῳέετο.
 αἱ δ' ἀνοχαί, ¹⁸ τρεῖς μῆ-
 νες, ἐφ' ᾧ τε βασιλέα πεί-
 σαι, ὅσαι πόλεις Ἑλλωίδες
 ἐν Ἀσίᾳ, ¹⁹ καὶ δὴ αὐτονό-
 μους ἀφείναι· οἱ μὲν Ἑλλη-
 νες ἀνέμψον τὴν προθε-
 σμίαν· ὁ δ' Πέρσης πολλὰ
 χαῖρα συλλέξας, ἐπέβη
 τοῖς Ἑλλησιν. ²⁰ ὁρῶν δὲ καὶ
 φόβῳ. ²¹ Ἀγισίλας δ' ἤ
 Φαιδρὸς τὴν ὥψιν, μάλα
 δὴ γαννύμενος ἐσπότηθη-
 σε, ²² λέγων, χάριν οἶδα
 Τισαφέρνῃ τ' Ἰπιορκίᾳ· ἐ-
 αὐτῷ μὲν γὰρ πολέμιους τὰς
 θεὰς ἐποίησεν· ἡμῖν δ' συμ-
 μάχους· ἰσχυρὸν δὲ παρρηχέντες
 ὡς μαχέμενοι μετ' ἡλικί-
 των συμμάχων· ἀνεπαρρη-
 σαν οἱ Ἕλληνες τῷ λόγῳ· ἔ-
 σπότηγ' ἔ, καὶ συμβαλόντες
 τὰς βαρβάρους ἐνίκησαν.

Ἀγισίλας δ' ἐπὶ ²³ πρὸς

tionem vastaret, Tisaphernes inducias fecit. Induciæ vero ad tres menses erant constitutæ, ut interim rex ad suas partes alliceret, atque ad- jungeret quotquot essent Græciæ civitates in Asia, & liberas dimitteret. Græci præfinitum diem expectabant. At Persia magna manu collecta, Græcos aggrediebatur. Oritur stupor & metus. Agésilas vero lætitiæ vultu præ se ferens, gaudio elatus, inquit: Gratiam habeo Tisaphernæ pro perjurio. Sibi enim Deos hostes reddidit, nobis vero socios. Eamus igitur confidentibus animis, quoniam cum tam potentibus sociis pugnam sumus facturi. Receperunt animos Græci oratione ducis, & collatis signis barbaros fuderunt.

9 Agésilas Sardes ad-

Σαρδ.

¹⁸ Τρεῖς μῆνες] MSS. τρεῖς μῆνες. Codd. Casauboni, εἰς τρεῖς μῆνας.

¹⁹ Καὶ δὴ αὐτονόμους ἀφείναι] Voces καὶ δὴ a Vulgata aberant. Nos cum MSS. suo loco reddidimus.

²⁰ ὁρῶν δὲ καὶ φόβῳ] Supple, ἐγέ- νετο. nec quicquam mutandum. Cas.

²¹ Ἀγισίλας δ'] MSS. pro legunt καί.

²² Λέγων] Delent MSS. Codd. Casauboni δηλαδὴ, & mox, ἐπὶ χαρῇ.

²³ Τὰς ἀρδεις] Articulum cum Cant. præfixi.

ventans misit qui rumorem spargerent, cum ad decipiendum Tisaphernem aperte quidem & manifesto ad Lydiam contendere, clam vero & occulte ad Cariam verti. Nunciata sunt hæc Tisapherni. Persa operam dedit, ut Cariæ præsidium imponeret. Lacon vero Lydiam incursionibus infestavit, & copiosam prædam diripuit.

10 Agesilaus in Acarnanorum regionem impressionem fecit. Illis vero in montes refugientibus, non repentinam incursionem fecit, sed ad obliquas regionis oras transmittens, jussit radicatus arbores evelle. Acarnani contempta ejus tarditate, & circa arbores occupatione, descenderunt ex montibus in urbes, quæ sitæ erant in planitie. At ille

Σάρδεις ἐλαύνων καθῆκε λογοποιεῖς, ²⁴ ὡς ἐξαπα-
τῶν Τισαφέρνην. ²⁵ σέλλε-
ται μὲν γὰρ Φανερώς ὅτι
Λυδίας, τρέπεται ὅ ἀφα-
νώς ὅτι Καρίας. ²⁶ ἡ γὰρ γέ-
νη ταῦτα Τισαφέρνην ὁ μὲν
Πέρσης ὥρμησε Κariam
φυλάττειν ὅ ἡ Λάκων κατ-
έδραμε Λυδίαν, ἢ λείαν
πολλῶ κατέσχευεν.

Ἀγσίλας εἰς τὴν Ἀ-
καρνάνων ²⁷ εἰσέβαλε. τῇ ἡ
ἀναφυγόντων εἰς τὰ ὄρη,
ὅς οὐ ξείαν τὴν ὁπιδρομὴν
ἐποίησαν. ἀλλ' εἰς τὰ πλά-
για τῆς χώρας διαπέμπων
ἐκέλευσεν ἐκ ριζῶν ἀνα-
σῶν τὰ δένδρα. οἱ ὅ Ἀ-
καρνᾶνες καταφρονήσαν-
τες αὐτῶ τῆ βραδυτῆτος,
ἢ τῆ περὶ τὰ δένδρα ἀχο-
λίας, ἐκ τῶ ὄρων κατέβησαν
εἰς τὰς πόλεις, τὰς ἐν τοῖς
πεδίοις. ²⁸ ὁ ὅ ρ ξ' ἐσθία
ὀλί-

²⁴ Ως ἐξαπατῶν] Ita lego cum MSS. & Codd. Casauboni. Vulgata, ὡς ἐξαπατᾷ.

²⁵ Σέλλεται μὲν γὰρ] Cant delet γάρ.

²⁶ ἡ γὰρ γένη] Fl. ἡ γὰρ γένη. In fine Codd. Casauboni, κατέλασεν.

²⁷ Εἰσέβαλε] Cum MSS. Vulgata, εἰσέβαλλε. Supra I. I. 3. Διόνυσος εἰς τὴν Βακχίαν εἰσέβαλλε. & alibi.

²⁸ Οἱ ὅ ρ ξ' ἐσθία] Fl. ρ ξ', ἐσθία.

²⁹ Πα-

ὀλίγω μέρει τῆς νυκτὸς Δρα-
δραμῶν, δεχομένης ἑώ,
καταλαβὼν ἐν τῷ πεδίῳ
τὰς Ἀκαρνᾶνας, πολὺ
πληθεύον ἀνθρώπων καὶ βο-
σκημάτων, καὶ τῶν ἄλλων
κτημάτων λαφύραγωγί-
σας, ἀνέβλεψεν.

Ἀγσιλάου πυθόμενος
Θηβαίαις τὴν κατὰ Σκῶλον
φυλάττειν παράδοον, ²⁹ πά-
σας τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων
πρεσβείας ἐν Θεσπείαις
ἀναμύγειν συνέταξεν. ἀλλὰ
μὴ καὶ τὰ πάντα τῷ ³⁰ στρα-
τῷ συγκομίζειν ἐκέλευσε.
Θηβαῖοι ταῦτα πυθόμενοι,
μετήλθον ἐπὶ τὴν κατὰ Θε-
σπείας παράδοον, ³¹ καὶ ταύ-
τῃ παρεφύλακτον. Ἀγσι-
λάου ³² δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν
ἀνύσας ἡμέρας δύο, τὴν κατὰ
Σκῶλον παράδοον ἐρήμην
ὄρων, ἀνὰ μάχης ³³ διήλ-
θεν.

Ἀγσίλαος ἐπὶ τὴν

noctu centum sexaginta stadiis raptim percursis, summo mane, deprehendens in planitie Acarnanos, magnam hominum & pecorum, aliarumque rerum multitudinem prædatus discessit.

11 Agefilaus cum audisset Thebanos ad Solum transitum obsidere, omnes legationes a Graecis missas Thespiis remanere iussit. Quinetiam commeatum exercitus eodem comportare. Thebani his auditis, traduxerunt copias ad transitum contra Thespias, atque ibi viam obfederunt. Agefilaus duorum dierum itinere per biduum confecto, transitum ad Solum inanem ac vacuum inveniens, sine pugna transgressus est.

12 Agefilaus Thebai-

Θη-

²⁹ Πάσας τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείας.] MSS. πάσαις ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις.

³⁰ Στρατῷ.] Cant. στρατείαις.

³¹ Καὶ ταύτῃ παρεφύλακτον.] Ita ceteri cum MSS. & Interprete. Vul-

gata, καὶ ταύτῃ παρεφύλακτον.

³² Δυοῖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀνύσας ἡμέρας δύο τὴν &c.] Ita legimus cum MSS. & Interprete. In Vulgata ἡμέραις δύο aberat.

³³ Διήλθεν.] Cum Fl. Vulg. διήλθον.

dem vastabat. Illi collem supra viam inaccessum occupaverunt, qui dicitur Rheæ sedes: sic, ut & pugnare sine summo damno nequiret, & tamen procedere alioquin non posset. Quare deflebens agmen, simulabat se ad Thebanorum urbem ducturum. Etenim erat inanis, quoniam omnes excurrerant. Thebani civitati metuentes, collemque deferentes, ad urbem citato cursu ferebantur. Sic Agefilas nullo impediēte, collem transiit.

13 In Leuctris multis Lacedæmoniis abjicientibus arma, & aciem deferentibus, ne magna multitudo infamia notaretur, effecit, ut legislator designaretur. Designatus, non scripsit novas leges, sed veteres post Leuctricam pugnam valere jussit.

Θηβαΐδα. ³⁴ οἱ ᾧ κατέλαβον τὸ λόφον ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ δύσβατον, καλέσας Ρέας ἔδωκε, ὥς τε ἡ καὶ τὸ παρὰ τῆς αὐτοῦ δύσμαχον, καὶ τὸ περὶ χωρεῖν ἀδιώατον. παραιοῖται δὴ λοξώσας πλὴν ³⁵ στρατὸν, ἄγειν ἐπὶ τὸ ἄστυ τῶν Θηβῶν καὶ γὰρ ἡ ἔρημον ἐξεστρατεύοντων πάντων. Θηβαῖοι περὶ τῇ πόλει δέσποντες, τὸν λόφον καταλιπόντες, ἡπείγοντο ἐς τὸ ἄστυ. Ἀγισίλαος τὸν λόφον ἀκωλύτως διήλθεν.

³⁶ Ἐν Λεύκτροις Λάκεδαιμονίων πλῆθὺς ῥιψάντων τὰ ὅπλα, ³⁷ καὶ λιπόντων πλὴν τάξιν, ἵνα μὴ πολὺ πλεονέξῃ ἀπὸ τοῦ ἡρώου, ἡξίωσεν Σποδαχθῶν νομοθέτης ³⁸ ἐπειδὴ ἀπεδείχθη, ὅτι καὶ νῦν νόμος ἐγχεύειν. ³⁹ ἀλλὰ τὰς παλαιὰς ἰσχύειν μᾶλλον ἐν Λεύκτροις μάχῃ.

Ἀγισί-

gema distinctius multo relatum vide Plutarcho in Agefilao.

³⁷ Καὶ λιπόντων] MSS. ἀγισιπόντων.

³⁸ Ἐπειδὴ] Cant. ἐπεὶ δέ.

³⁹ Ἀλλὰ τὰς παλαιὰς ἰσχύειν] Supple ἰσχεύει, vel δεῖσθαι ἐκείνου, Casaub.

40 Κατε-

³⁴ Οἱ δὲ] Cant. non agnoscit δέ. Mox pro καλέσας, legerim καλεῖσθαι, ut in oia Vulgatæ notarat Casaubonus.

³⁵ Στρατὸν] Cant. στρατείας.

³⁶ Ἐν Λεύκτροις] Idem hoc strate-

Ἀγσιλαῶ ἐν τῇ
 Σπάρτῃ εἰσεως γυρομένης
 ὡς τε τῷ ὀπλιτῶν οἱ πολλοὶ
⁴⁰ κατελάβοντο λόφον ἱερὸν
 Ἀρτέμιδος Ἰσωρείας ἐγ-
 γὺς Πιτάνης· ἐνέκειντο ἣ
 Βοιωτοὶ καὶ Ἀρκάδες ἐμβε-
 βληνότες· καὶ δὲ ἑὸς ἀμή-
 χανον ἐν τῷ πολέμῳ καὶ εἰ-
 σίς· ἔμεινεν αὐτὸς ἔδεισεν·
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὀπλοῖς ⁴¹ βιά-
 ζεσθαι τὰς Ἰππὶς ἔλθοι
 σφαλερὸν, τὸ ἣ κελεύειν
⁴² ταπεινὸν περὶεν. αὐτὸς
 ἣ μόνος ἑὸς ἀπὸ ἀνέ-
 πτω καὶ πολλῶν τῶν περὶ σὺν
 περὶ τὸν λόφον ἐλθὼν, ὅτε
 ἐν τῷ περὶ, ἔφη, ὡ νεανία

14 Agefilaus orta se
 ditione Spartæ, cum mul-
 ti armati occuparet
 collem sacrum Dianæ
 Eforiæ prope Pitana-
 m instarent autem Bœot
 & Arcades impressione
 facta, atque metus effe-
 pers omnis consilii i
 bello atque tumultu, se-
 lus ipse non metuit: se-
 cum armis vim adhibere
 iis qui collem obsideban-
 t periculofum, rogare &
 supplicare humile effe-
 omisit. Ipse vero solo
 inermis constanti & in-
 perturbato vultu acci-
 dens ad collem, No-
 hic, inquit, juvenes ve-

⁴⁰ Κατελάβοντο λόφον ἱερὸν Ἀρτέ-
 μιδος Ὀρθείας] Sic legitur in quibus-
 dam codicibus. Coluerunt quidem
 Orthiam Dianam Lacedæmonii, fie-
 batque circa ejus aram illa tam cele-
 brata Ἀγιστήριος. Preferenda ta-
 men aliorum codicum lectio Ἀρτέμι-
 δος Ἐσωρείας. lege Ἰσωρείας. Nota est
 Isoria Diana ex Pausania, Stephano,
 aliis. Plutarchus in Agefilao, ἐν τῇ Λα-
 κωνίδι μὲν τῇ πάλαι πρὸς ὑπερῶν καὶ
 πονηρῶν, ὡς Ἀχαιοὶ συστράντες, κα-
 τήλαβοντο τὸ Ἰσώρειον, ἃ τὸ Ἀρτέμι-
 δος ἱερὸν εἶναι, ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας ἐν τῷ
 ποιν. Paullo post Codd. ἐν τῷ τε πολέ-
 μῳ καὶ εἰσῇ. Casaubonus.

Ἀρτέμιδος Ἰσωρείας] Ita reposui
 cum Meursio. Vulgata: Ἀρτέμιδος
 Ὀρθείας. MSS. Ἀρτέμιδος Ἐσωρείας.

Uteditum jam, scribitur Plutarchus
 qui idem hoc strategema refert in
 Agefilao, sed perperam ejusdem Inter-
 preti scribitur spiritu aspero, Hesychio
 Stephano: Ἰσώρειον ὄρεος ἢ Λακωνί-
 κης, ἃ ἢ Ἀρτέμιδος Ἰσωρεία. & alii
 Hesychio dicitur locus quoque
 nere feminino: Ἰσωρεία, ἢ Ἀρτέμι-
 δος ἱερὸν, καὶ τὸν ἐν Σπάρτῃ. Ἀρτέ-
 μιδος Ὀρθείας meminere Pausani-
 Plutarchus, alii. Vide & Servium
 lib. 11. Æneidos.

⁴¹ Βιάζεσθαι εἶναι, &c.] Cum MSS. Vul-
 pro vulgato, ὁμοῦ καὶ εἰσῇ.

⁴² Ταπεινὸν ὄν. Cum MSS. Vul-
 ta, ταπεινὸν ὄν. Simile mendum
 supra 1. 39. 2. χαλεπὸν ἰσχυρὸν ὄν.
 πολλὰ, quod sequitur, Casaubonus
 Codd. φαιδρὰ.

posui, sed vos in illum collem, alium ostendens. Vos autem in istum locum discedite, & custodite. Lacones vero quasi ignarum illorum sceleris, & defectionis, reueriti sunt, & quemadmodum præcepit, obedienter parentes discesserunt. Noctu vero principes & auctores factionis numero duodecim, alium alio educens, pugnam dissolvit ac finiit.

15 Agesilaus multis transfugientibus, & exercitu in maximo metu hærente, ut manentes lateret transeuntium fuga. mittens singulis noctibus per stragula & contubernia projecta scuta iussit colligere, &

ὑμᾶς ἔταξα· ἀλλ' ὑμεῖς μὲν
 εἰς τὸνδε τ' λόφον, ἕτερον
 δείξας, ὑμεῖς ἢ εἰς τὸδε τὸ
 χωρίον ἄπιτε, καὶ φρερεῖτε·
 43 οἱ ἢ Λάκωνες, ὡς ἀγνοῶν-
 τ'· τὴν δὲ Διάνοιαν αὐτῶν τ'
 ἀποστάσεως κατηδέσθησαν·
 44 καὶ οἷς προσέταξεν εὐπει-
 θῶς 45 ἀνεχώρησαν· νύκτωρ
 ἢ 46 τὰς ἐξάρχους τ' στα-
 σεως 47 ἄνδρας δώδεκα ἄλ-
 λον ἄλλη ὑπεξάγων ἐ-
 παυσε τὴν στάσιν.

Α' γησίλα· πολλῶν
 αὐτομολέντων, καὶ τ' 48 στρα-
 τῆς περὶδεῶς ἐχέσης, ἵνα
 λανθάνοιεν τὰς μύροντας
 οἱ ἀποδιδράσκοντες, περὶ-
 πέμπων ἐν ταῖς νυξίν, ἀ-
 νὰ τὰς συσιτιάς, 49 καὶ τὰ
 συσιτία, τὰς ἐρρίμυδας ἀ-
 σπιδας,

43 Οἱ ἢ Λάκωνες] Δὲ cum MSS. & Interprete in contextum recepimus.

44 Καὶ οἷς προσέταξεν] Interpres legit, ὡς, sed legendum videtur οἱ, quod, uti in margine vulgatæ notarat Casaubonus. Eodem modo Auctor loquutus exemplo 4. ὁ ἢ προσέταξεν ἐπὶ αὐτοῖς, οἱ καὶ βέλοιντο ἀπὲναι.

45 Ἀνεχώρησαν] Casauboni Codd. συναρχήσαν. sed legendum videtur ἀποχωρήσαν, quomodo etiam Plutarchus in Agesilaio.

46 Τὰς ἐξάρχους τ' στασεως] Ita e-

mendavi cum MSS. & Interprete, pro vulgato, τ' πόλεως. Codd. Casauboni, τ' ἐν στασεως πόλεως. Item ὑπεξάγειν, & ἔλυσε.

47 Ἄνδρας δώδεκα] Plutarchus loco laudato: ἦν δὲ συστάντων οὐκείων περὶ πεντηκαίδεκα πινὰς συλλαβῶν.

48 Στρατῆς] Cant. στρατίας.

49 Καὶ τὰ συσιτία] Vulgata, καὶ τὰ σιτία. MSS. καὶ τὰ συσιτία. sed legendum, καὶ τὰ συσιτία, ut editum, & sæpe alibi apud Nostrium occurrit.

απίδας ἐκέλευε συλλέγειν,
 καὶ ὡς αὐτὸν καμίζειν ἵνα μὴ
 κειμήλης ἀπὸ τοῦ οὐδεσπό-
 της ἦτοιο. καὶ τοίνυν οἱ αὐ-
 τομολῶντες ἐπὶ ὁρμῶσκειον-
 το, τὸ ὅπλων ἐφαινομένων.

Ἀγισίλαος ἐπολιόρκει
 Φωκέας χρόνῳ μακρῷ καὶ
 ἔτε πλὴν πόλιν ἐλαῖν ἰσχυρῆ,
 καὶ τὸ χρόνον πλὴν τριβλῶ σὺν
 ἔφερε, πολλῶν γε μὴν μάλ-
 λον ἑταλαιπώρων οἱ τὸ Φω-
 κέων σύμμαχοι· ὁ δὲ Ἀγα-
 λύσας πλὴν πολιορκίαν ἀνε-
 χώρησεν·⁵¹ ἀσμεῖνοι δὲ καὶ
 οἱ τὸ Φωκέων σύμμαχοι,
 τῶν περὶ τὴν ἀπελθόντων
 ἀπηλλάγησιν. τότε Ἀγισί-
 λαος⁵² ἑπὶ τὴν πόλιν, καὶ συμ-
 μάχων ἔρημον τὸ⁵³ Φωκέων
 ἄστυ κατέλαβεν.

Ἀγισίλαος, Μακεδο-
 νίαν διδοῦσιν⁵⁴ ἔπεμπε
 πρὸς Ἀέροπον βασιλέα
 Μακεδόνων, ἵνα τῇ διόδῳ
 ἀπενδύμενος⁵⁵ Ἀέροπον

ad se deferre: ne si seu-
 tum jaceret, ejus domi-
 nus requireretur. Non
 igitur amplius liquebat,
 qui transfugissent, cum
 arma non apparerent.

16 Agefilaus oppu-
 gnabat Phocenses longo
 tempore, & neque ur-
 bem capere valebat, ne-
 que temporis moram
 perferre poterat. Multo
 vero magis cruciabantur
 Phocensium focii. Ille
 soluta obsidione disce-
 dit, & Phocensium fo-
 cii sublatο bello abie-
 runt. Tum Agefilaus se
 convertit, atque vacuum
 focii oppidum Phocen-
 sium capit.

17 Agefilaus per Ma-
 cedoniam iter faciens,
 misit ad Aëropum Mac-
 donum regem legatos
 transitu ac foedere facien-
 do. Aëropus foedus non

50 Ἐρμῶσκειον] Cant. Ἐρμῶσκειοντο.

51 Ἀσμεῖνοι δὲ] Cant. ἀσμεῖνοι δὲ.

52 Ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ] Cum MSS. &
 Interprete. Vulgara, ὁππότε φασ, συμ-
 μαχοι, quomodo tamen saepe Auctor lo-
 quitur.

53 Φωκέων] Cant. Φωκίων. Sa-
 pe hæc duo confunduntur.

54 Ἐπέμπε] Cant. ἔπεμψε.

55 Ἀέροπον] ἐν ἑσπερίῳ, αὐτὸν
 φάσκει ἀπεκτείναν, τὸ ἵππικόν ἐπὶ τῇ
 πενδύμενος ὁλίγας ἵππας εἶχε τῇ

accepit, inquiring se ob-
viam iturum, cum audif-
set paucos equites esse
Laconi. Laco suum equi-
tatum instruxit, & ut
plures, quam revera es-
sent, equites habere vi-
deretur, copias pedestres
in prima acie collocavit,
in posteriori equites
quotquot habebat in du-
plicem phalangem distri-
buens: addiditque asinos,
mulos, & ex equis quot-
quot propter fenestritem
onera ferentes sequerentur.
His insidentes viri
equestribus armis prædi-
ti, conspectum præbue-
runt magni equitatus.
Aeropus igitur perterritus
de transitu fœdus ad-
mittebat.

18 Agesilaus in Bœo-
tia castrametabatur. So-
ciis pugnam conferere
metuentibus, & clam Or-
chomenum in fociam at-
que amicam civitatem

ὅκ ἐσπείσασιν, αὐτὸς φή-
σας ἀπαντήσιν, ⁵⁶ τὸ ἰπ-
πικὸν ἔταπτε, ποτόμῳ
ὀλίγους ἰππέας εἶναι τῷ
Λάκωνι· ὃ ἵ, ἵνα δόξειε τῶν
ὄντων πλείονας ἰππέας ἔ-
χειν, τὰ μὲν περὶ τὰ τέλη
προέταξεν· ὅπου δὲ ἵ τὰς
ἰππέας ὅσους εἶχεν ἐς δι-
φалаγγίαν ὁπλισήσας ἀν-
έμενεν ὄνους, καὶ ἡμιόνους, καὶ
τῶν ἵππων ὅσοι διὰ γῆρας
ἀχρὶ φορῶντες εἶποντο. τὰς
τῶν ἐποχέμενοι ἄνδρες ὁ-
πλίσιν ἰππικῶν ἔχοντες,
φαντασίαν παρέχον ἰπ-
πικῶν πολλῶν. Ἀέροπῳ κα-
ταπλάγεις τὴν ὁδὸν ἐ-
σπείσασιν.

Ἀγισίλαῳ, ἐν Βοιω-
τίᾳ ἐστρατοπέδωκε. τὴν συμ-
μάχων συνάψαι μάχην
δεδιότων, λάβρα ἵ ἐς Ὀρ-
χομενὸν φίλῳ πόλιν ⁵⁷ ὑ-

πορρέον-

χων· ὃ ἵ, ἵνα, &c.] Hæc sic videtur
legisse Interpres: Ἀέροπῳ ἐκ ἐσπεί-
σασιν, αὐτὸς φήσας ἀπαντήσιν, ποτό-
μῳ ὀλίγους ἰππέας εἶναι τῷ Λάκωνι· ὃ
τὸ ἰππικὸν ἔταπτε, ἵνα, &c. quod
vulgato videtur præferendum.

⁵⁶ Τὸ ἰππικὸν ἔταπτε.] Ante hæc

verba defunt hæc aut similia, καὶ δὴ
vel καὶ δὴ πολλοὶ τὸ. Casaubonus.

Ἐταπτε] MSS. ἐξέταπτεν. Optime,
si eo loco collocetur, quo legit In-
terpres.

⁵⁷ Ὑπορρέοντων.] Scribe ὑπορρέον-
των, & ἐμμενῶς· melius nostri Codd.

πῶρρέόντων, ⁵⁸ ἐμφανῶς
πέμψας πρὸς Ὀρχομενίους,
ἐκέλευσε μηδένα χωρὶς
αὐτῶν σύμμαχον δέχεσθαι. ὃ
τοίνυν ἔχοντες ποὶ τρέπιν-
το οἱ σύμμαχοι, ὅτε ἐπὶ πε-
ρὶ Φυγῆς, ἀλλὰ περὶ νίκης
ἐβόλδοντο.

⁵⁹ Ἀγισίλαος Θεβαίοις
παρετάσσειτο· οἱ δὲ τὴν Λα-
κωνικὴν Φάλαγγα ῥῆξαι
βελόμβοι, καὶ ⁶⁰ διεξελ-
θεῖν, καρτερῶς ἡγωνίζον-
το· καὶ Φίνος ἀμφοτέρων
πολύς. Ἀγισίλαος περ-
ὴ γγίλει πινυσάμβοι τῇ
θυμομαχίας διασώμην· οἱ
μὲν δέσσησαν. Θεβαῖοι δὲ
διαδραμόντες ⁶¹ ἔφυγον.
Ἀγισίλαος καὶ τὴν ἔρα-
σίαν αὐτοῖς ἐπέκειτο· καὶ ὅτε
ἐπὶ ⁶² Φίνος ὡς ἀμφοτέ-

diffluentibus, occulte
missis ad Orchomenios
legatis iussit, ut neminem
sociorum sine ipso reci-
perent. Cum igitur non
haberent quo se verte-
rent, non amplius de fuga,
sed de victoria consi-
lium ceperunt.

19 Agefilau cum The-
banis praelium faciebat.
Qui, ut Laconicam pha-
langem disjicerent & per-
rumperent, fortiter pu-
gnabant, & utrimque
magna strages edebatur.
Agefilau promulgavit
suis: Desinentes a furioso
pugna, in tantummodo
diversas partes disjunga-
mur. Quibus discedenti-
bus, Thebani perrum-
pentes fugam capesse-
bant. Agefilau in fine
ipsis instabat, neque am-

quam Interpr. ἀφανῶς. Casaubonus.

τῶ πῶρρέόντων] Cum Cant. & Codd.
Casauboni. Vulgata, ὑπορρέόντων.

⁵⁸ Εμφανῶς] MSS. & Interpres, ἀ-
φανῶς. Vulgatum tamen Casaubonus
praefert.

⁵⁹ Ἀγισίλαος Θεβαίοις παρετά-
σσειτο] Affine huic stratagemati aliud
eiusdem Agefilai infra relatum, com-
mate quarto. Frontini verba ad hoc
referenda, non illud, libro II. cap. 6.
Agefilau Lacedaemonius, adversus The-

banos cum acie confugeret, intellexisse
que, hostes locorum conditione clausi,
ob desperationem fortius dimicare: laxatis
suorum ordinibus, aperta quoque Thebanis
evadendum via, rursus in abeuntes contra-
xit aciem, & sine jactura suorum caecis
aversos. Casaubonus.

⁶⁰ Διεξελθεῖν] Cum MSS. per
vulgato, διελθεῖν.

⁶¹ Ἐφυγον] Cant. ἔφθγον. & sic
quoque Interpres.

⁶² Φίνος] Cant. φέος, cum quo
con-

plus metus ad utrosque, sed duntaxat ad fugientes pertinebat.

20 Agefilauſ inſtruita acie cum videret focios dedita opera tergiverſari, diſceſſit. Diſceſſio autem fuit per montes anguſtos, in quibus expectabat donec Bœoti in- curſionem facerent. Conſtituit igitur, ut Lace- dæmonii præcederent, focii finem tenerent, ut hoſtibus ab tergo aggre- dientibus, neceſſitas eos cogeret viriliter ac ſtre- nue pugnare.

21 Agefilauſ in Bœo- tiam impreſſione facta, regionem depopulari, & arbores dejicere focios juſſit. Quibus per igna- viam eam rem negligenter adminiſtrantibus mandavit, ut abſtinerent a populatione. Verum caſtra ter aut quater quo- tidie traduxit. Neceſſa- rio igitur ad extruenda tabernacula in ſuum u-

ρων, ἀλλὰ μόνων τῶν φε-
ρόντων.

Ἀγχιλάου στρα-
τάρχου, ἰδὼν ἐπελοκα-
κῆντας τὰς συμμάχους, ἀν-
εχώρησεν. ὡς δὲ ἡ ἀναχώ-
ρησις διὰ στενῶν ὁρῶν, ἐν
οἷς περιεδόκα τὰς Βοιωτὰς
διπληρῆσαι. ἔταξεν ἐν
τὰς μὲν Λακεδαιμονίους
προηγᾶν, τὰς δὲ συμμά-
χους ἔραρειν, ἵνα τῶν πο-
λεμίων κτ' πλὴν ἐραρίαν
προκειμένων ἀνάγκῃ ἔ-
χοιεν ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι.

Ἀγχιλάου ἐμβαλὼν
ἐς Βοιωτίαν, ὅθεν καὶ δεν-
δροτομεῖν πλὴν χώραν ἐκέ-
λευσε τοῖς συμμάχοις. τῶν
δὲ ὀκνηόντων, παρήγγειλε
ἀπέχεσθαι δηλώσας· τὰς μὲν
τοὶ μεταστάσεις ἔσρατοπέ-
δε δις καὶ τρίς τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
ποιεῖτο· ἀναγκαίως δὲ τὰς
καλύβας ἐγείροντες ἔτε-
μνον τὰ δένδρα διὰ τὴν αὐ-

τῶν

conſentit Interpres. Verum vulgata non ſollicitanda: paullo enim ante dixit Polyænus: φόνον ἀμφοτέρων πο-
λῶν. Nunc vero: ἐν τῇ φόνῳ ὡς ἀμ-

φοτέρων. & non amplius cades edebatur
utrimque, ſed tantum fugientium. Fron-
tinus: ſine jactura ſuorum.

τῶν ⁶³ χρεῖαν, & ἀφ' ὧν
τῶν πολεμίων βλάβω.
⁶⁴ ἴσον ᾧ ἡ τοῖς πολεμίοις
τὸ βλάβηται.

Ἀγσίλας ἐν Αἰγύ-
πτῳ ⁶⁵ Νεκτανεβῶ συμμα-
χῶν ⁶⁶ ἐπὶ χωρίον κατὰ
κλειθεὶς περιεταχίζετο. ἔ-
τι Αἰγυπτίαι τὸ περιεταχι-
σμὸν & φέροντο, ἀλλὰ
ἀγκινδυνώειν ἀξιοῦντο
ὅτι ἐπείσθη, ἀλλ' ἐνέμεινεν,
⁶⁷ ἕως περιεταφράσθη, καὶ
περιεταχίσθη τὸ πᾶν, πλὴν
ὀλίγων τῶνδε, ὁ δὲ σῶμα καὶ
διόδοι ἡ τείχος. Ἀγ-
σίλας ἀνεβόησεν. ἔτι
τὴν ἀλκῆς ὁ καιρός. καὶ ἀφ' ἧς
σῶμα ἐξώρμησε, ⁶⁸ ὅτι
ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐν
τῇ σενότητι φονεύων, καὶ τὸ
περιβεβλημένον τεῖχος
ἔρυμα ἔχων πρὸς τὸ κυ-
κλωθῆναι μὴ δυνάμενος.

sum ligna secabant, non
ut damnum hostibus in-
ferrent. Attamen id per
detrimento hostes affi-
ciebat.

22 Agefilaus in Æ-
gypto Nectenabo socius,
in castellum quoddam
inclusus circumvallaba-
tur. Ægyptio munitio-
nem non ferenti, & pe-
riculum adire volenti,
non obtemperavit; sed
mansit, donec totum ex-
ercitu & muro circum-
datum esset, excepto ad-
modum exiguo spacio,
per quod ostium & transi-
tus muri fuit. Agefilaus
exclamavit, Hoc tem-
pus robur ac vires postu-
lat: & per ostium erupit,
non paucos hostes in an-
gustia cædens, & circum-
datum murum, quasi
munimentum habens, ut
circumdari ab hostibus
non posset.

Ἀγ-

⁶³ Χρεῖαν] Cant. στενοχωρεῖαν.

⁶⁴ ἴσον ᾧ] Fl. ἴσον ᾧ ἀφ' ὧν. Ele.
gauter.

⁶⁵ Νεκτανεβῶ] Cum Fl. Vulgata,
Νεκτανεβῶ.

⁶⁶ ἐπὶ χωρίον] Fl. ἐς χωρίον.

⁶⁷ ἕως περιεταφράσθη] Scri-

bo, ἕως περιεταφράσθη. Casaubonus.

ἕως περιεταφράσθη] Cum MSS. pro
ἕως περιεταφράσθη.

⁶⁸ ὀλίγους] Flor. κατ' ὀλίγους.
quod reddi posset per paucos, quo-
niam in loco angusto multi eodem
ordine stare non poterant.

23 Agefilaus adversus
Bæotos præliabatur. E-
rat anceps victoria. Nox
enim prælium diremit:
ille media nocte fidelif-
imos misit, dato præce-
pto, ut quos Spartiatas
mortuos agnoscerent,
pulvere resperfos occul-
tarent. Qui hoc facto,
ante diem redierunt.
Hostes autem orto die,
cum suos mortuos omnes
prostratos jacere cerne-
rent, Spartiatarum ve-
ro paucos, tristius & ti-
midius animis affecti
sunt, quasi Lacedæmo-
niis victoriam habenti-
bus.

ἈγισίλαⓈ πρὸς τὰς
Βοιωτὰς παρετάξατο· ὡς
ἀμφίρροπⓈ ἡ νίκη.⁶⁹ νύξ
γὰρ διέλυσε τὴν μάχην· ὃ
ἢ μέσης νυκτὸς τὰς πιστά-
τας διέπεμψε, κελύουσας
ὅς διώαντο γνωρίσας
Σπαρτιάτας νεκρὰς, ἐπα-
μνησαμένους κόνιν ἀποκρύ-
ψαι· οἱ μὲν τὸτο πράξαντες
πρὸς ἡμέρας ἀνεχώρησαν· οἱ
πολέμιοι, ἡμέρας ἡμιμέρας,
τὰς αὐτῶν νεκρὰς ἰδόντες
ἀπανθας καί μιν, τὰς δὲ
τῶν Σπαρτιατῶν ὀλίγας,
ἄθυμοι καὶ δειλότεροι ταῖς
γνώμας ἐγγύοντο, ὡς Λα-
κεδαιμονίων τὴν νίκην ἐ-
χόντων.

ἈγισίλαⓈ ἀπὸ τῆς Ἀ-
σίας ἐπανιὼν διὰ Βοιωτίας
ἐπορεύετο· Θηβαῖοι περικα-
τελάβοντο τὰς ἐν αὐτῷ
ἐλθεῖν πορεύεσθαι· ὃ δὲ Ἰππιμη-
κυῖας τὴν Φάλαγγα,
⁷¹ ἢ γὰρ ἐπὶ δύο τάξεις παρ-
αγ-

24 Agefilaus ab Asia
reverfus, per Bæotiam
iter faciebat. Thebani
præoccupabant angu-
stias, per quas proficif-
cendum esset. At ille in
longitudinem porrectum
agmen duxit, præcipiens

⁶⁹ Νύξ γὰρ διέλυσε] Particulam
causalem cum MSS. & interprete
inferui.
⁷⁰ Δι' αὐτῶν εἰς τὴν πορὺν.] Scribe, δι'
αὐτῶν ἐλθεῖν πορ. Casaubonus.
Ἐ' χερσὶν πορεύεσθαι] Ita restitui cum

Cant. Interprete, & Casaubono. Vul-
gata, εἰς τὴν πορὺν ἐλθεῖν.
⁷¹ ἢ γὰρ ἐπὶ δύο τάξεις] Quidam
codices τάξας. quod malo. Casaubonus.
Ἐ' πὶ δύο τάξεις] Cant. ἐπὶ δύο τά-
ξας.

αγγείλας Φανερώς ὁρ-
μᾶν ἵππὶ τῷ πόλιν· Θηβαῖοι
δαίσαντες 72 μὴ καταλά-
βοιντο τὰς Θήβας ἕξω τῇ
δυναμείῳ ἔσσης· ἀπολιπόν-
τες τὰ σενά, διὰ τάχους
ἐπανήλθον ἐς τὴν πόλιν. Ἀ-
γισίλαος ἢ ἀσφαλῶς τὸ
σράττωμα διεπόρυσεν.

Ἀγισίλαος ἐς Θήβας
ἐνέβαλεν· Θηβαῖοι τὸ πε-
διον διεξείφρυσαν, ἢ ἀπε-
χαράκωσαν· τῇ χαρακώ-
ματι ἐκατέρωθεν δύο
πάροδοι σενά· βαλόμενοι
Ἀγισίλαος παρελθεῖν,
πλινθίων τάχας κοῖλον,
προῆλθον ἵππὶ τῷ πάροδον
τῷ ἕξ τὸ δῶνυμον, Θη-
βαίων ἐνταῦθα πάντων
ἀντιτάξαμεν. ὁ ἢ μετὰ
βαλόμενοι ἀπ' ἐξῆς ἵππὶ
τῷ ἐτέρῳ πάροδον τὰς εἰρ-
ροντας οὐκ ἔχουσιν, εἰσω
παρελθὼν, τὴν χώραν τε-
μνών, ἐπανήλθεν ἔθενος
ἀντιστάντι.

Ἀγισίλαος ἐσπείρε-

ut manifesto ad urbem
iter affectarent. Theba-
ni metuentes, ne The-
bas exercitu foris ex-
istente caperent, relictis
angustiis summa celeri-
tate in urbem redie-
runt. Agesilaus vero si-
ne periculo agmen tra-
duxit.

25 Agesilaus in The-
banum agrum irruptio-
nem fecit. Thebani cam-
pum fossa circumdu-
cebant, & vallum mu-
niebant. Utrimque duo
transitus angusti. Vo-
lens Agesilaus transire,
quadrato agmine, ca-
voque, processit ad
transitum ab læva situm.
Thebanis hic omnibus
resistentibus, ille a cau-
da duxit ad alterum
transitum, ubi nemo
erat qui arceret. In-
gressus, regionemque
depopulatus, nemine re-
sistente, iterum disces-
sit.

26 Agesilaus prope
δύσαν-

72 Μὴ καταλάβοιντο τὰς Θήβας]
Vulgata, μὴ καταλάβοιτο τὰς Θήβας.
Sunt. μὴ καταλάβοι το τὰς Θήβας. sed

legendum ut editum, & ita quoque
Interpres.

Lampfacum castra metabatur. Veniebant quidam ex metallorum fodinis exilientes Græci, qui nunciabant Lampfacenos omnes quærendis metallis destinare quoscunque caperent. Exercitus indignatus, ad mœnia incurfionem fecit, civitatem direpturus. Agefilaus cum resistere non posset, & tamen urbem servatam vellet, quasi summa ira incitatus, iussit, ut currentes primas vites exscinderent. Etenim esse optimatum Lampfacenorum. Quibus ad exscindendas vites sese convertentibus, ipse nactus occasionem mittendi ad Lampfacenos, indicavit, ut bene urbem custodirent atque defenderent.

27 Agefilaus ex ad-

δοῦσα το λαμψάκx πλησίον ἤκον πινές ἐκ τῆ μεταλλων⁷³ ἐκπεπηδηκότες ἑλ- λῶες, ἀγγέλλοντες⁷⁴ ὡς ἄ- ρα λαμψακηνοὶ πάντες μετελλόουσιν⁷⁵ ὅς ἂν λά- βωσι· τὸ σπείνμα ἤσαν- ἀκτισε· καὶ πρὸς τὸ τεῖχος ὥρμησεν⁷⁶ διαρπασόμενον πρὸς πόλιν. Ἀγσίλα⁷⁷ καλύσας μὴ διωάμενος, σῶσας ἢ πρὸς πόλιν βολό- μενος, ὡς ὑπερανα- κτῶν δὲ, ⁷⁷ ἐκέλευσεν αὐ- τὰς δραμόντας ⁷⁸ ἐκκό- ψαι τὰς ἀμπέλους πρώτας. εἶναι γὰρ τῆ πρώτων λαμ- ψακῶν· οἱ ἢ πρὸς τὸ ἐκκόπτεον ἐτάσσοντο· ὁ ἢ χαρὸν ἔχε πέμψας μὲν⁷⁹ σας λαμψακῶν, ὡς χεῖ πρὸς πόλιν ἀσφαλῶς φυ- λάττειν.

Ἀγσίλα⁷⁷ ἀντικαθη- μένων

73 Εἰκπεπηδηκότες] Cum Cant. & Codd. Casauboni. pro vulgato, ἐκπεπηδηκότες.

74 Ὅς ἄρα λαμψακηνοὶ πάντες μετελλόουσιν] Scribe πάντας. & obser- va μετελλόουσιν transitiva significa- tione, ut Grammatici loquuntur. pro facere μετελλόουσιν, sive, damnare in metallum. Casauboni.

75 Ὅς ἂν λάβωσι] Ἀν cum Can- tabr. inferui. Mox Casauboni Codd. σπείνμα πινές.

76 Διαρπασόμενον ἢ πόλιν] Πρὸς πόλιν supplevi cum MSS. & Inter- prete. Mox iidem Codd. absque ἢ.

77 Εἰκέλευσεν] Cant. διεκέλευσεν.

78 Εἰκόψαι τὰς ἀμπ.] Ita scripsi cum MSS. pro κόψαι τὰς ἀμπ.

μῆρων Λακεδαιμονίων ἢ
Θηβαίων, μέσῃ ποταμῷ
διείργοντο, ὁρῶν τὰς Λα-
κεδαιμονίης Διαβαίνειν τὴν
Εὐρώταν περὶ θυμὸν αὐτῶν,
δεδοικώς πλείονας τὰς Θη-
βαίης ὄντας μᾶλλον τὴν συμμά-
χων, λογοποιῶς καθήκεν.
ὡς ἄρα χρησμός ἐη, τὰς
πρεσβύτερας τὴν ποταμὸν Δια-
βάνας ἡγήσατο. 79 ἔτω μὲν
δὴ τὰς Λακεδαιμονίης ἐ-
πιχωρῶν, ὀλίγας τὴν συμμά-
χων 80 ἐγγὺς δὲ ποταμῷ
καταλιπὼν, 81 καὶ στρατηγὸν
ἐπ' αὐτῶν τὸν Θάσιον Σύμ-
μαχον, ἐντειλάμενος Θη-
βαίῳ τὴν ποταμὸν Διαβά-
των αὐτὰς φεύγειν ὅτι τά-
χα, 82 ἄλλας πινὰς ἐς
ἐνέδραν κατέκρυψεν ἐν τοῖς
κοιλοῖς χωρίοις. 83 αὐτὰς
ἢ τὰς στρατιώτας ἐς ὄχυρόν
καὶ δασὺ χωρίον 84 ἀγα-

verso sedentibus Lace-
dæmoniis & Thebanis,
medium intercipientem
fluvio, cum videret La-
cedæmonios Eurotam
cupere transire, metuens
plures Thebanos cum
sociis, emisit qui rumo-
rem divulgarent, ora-
culum prodidisse, eos
qui primi fluvium tran-
sissent occubituros. Ita
prope fluvium retentis
Lacedæmoniis, paucos
relinquens socios, atque
ducem ipsis Thasium
Symmachum, mandavit,
ut Thebanis fluvium tra-
jicientibus, ipsi celeri-
me fugam arriperent, &
alios quosdam, in locis
concavis ad agendas infi-
dias abscondit. Ipsos ve-
ro milites in munitum
& asperum locum ductos
collocavit. Thebani pau-
citatem eorum qui cum

79 Οὕτω μὲν] Cant. ἔτις μὲν.

80 Ἐγγὺς τὴν ποταμῷ] Cant. de-
let τὴν ποταμῷ. Interpres ἐγγὺς τὴν πο-
ταμῷ male jungit cum ἔτω μὲν δὴ καὶ
ἐπὶ Λακεδαιμονίης ὄντας.

81 Καὶ στρατηγὸν ἐπ' αὐτῶν τὸν Θά-
σιον] Ita locum supplevi cum MSS.
& Interprete. Cant. solummodo ἐπ'
αὐτῶν. In vulgata ἐπ' αὐτῶν aberat.

82 Ἄλλας πινὰς ἐς ἐνέδραν κατέκρυ-

ψεν ἐν τοῖς κοιλοῖς χωρίοις] Ita lego
hunc locum cum Fl. Cant. ἐπ' ἐνέ-
δραν. Vulgata, ἄλλας πινὰς ἐνέδραν κα-
τέκρυψεν ἐν κοιλοῖς χ. Infra lib. v. cap.
22. 4. εἰς μὲν εἰς ἐνέδραν ἀπέκρυψεν.

83 Αὐτὰς ἢ εἰς στρατιώτας] Lege
αὐτὰς ἢ π. Casaubonus.

84 Ἀγαγὼν] Ita lego cum MSS.
& Interprete pro vulgato, ἀναγαγὼν.
Pro ἀναγίστην, Fl. ἐπέστην. Cant.
ἔστην.

Symmacho erant animadvertentes, animos fumpserunt, trajecerunt: & dum fugientes insequuntur, in insidias incidunt, & interficiuntur sexcenti.

28 Agefilaus in Messeniam exercitum ducens, misit exploratorem. Quo nunciante, non solum ipsos Messenios ex urbe prodire, sed etiam uxores ipsorum & liberos, atque servos in libertatem vocatos, discessit, quod eos de vita desperasse videret, atque ideo fortius pugnatos,

29 Agefilaus cum Lacedæmonii inclusi in urbem a Thebanis, non ferrent se intra mœnia cum uxoribus teneri, sed exeuntes, atque generose facientes, aut vincere aut mori statuerent, dehortatus est monens ac

γὰν ὑπέστησεν. Θηβαῖοι δὲ τὰς παρὶ Σύμμαχον ἐλίγχευον ὄντας ἰδόντες, παρρηγόντες, διαβάντες, φεύγοντας διώκοντες, ἐς τὴν ἐνέδραν ἐμπεσόντες, ἀνῆρέθησαν ἑξακόσιοι.

Ἀγῆσίλαος δὲ ἐς τὴν⁸⁵ Μεσσηνίαν ἐμβαλὼν ἐπεμψε κατὰ σκοπον. ὅς τῃ ἀγγείλαν⁸⁶, ὡς ἔμνον οἱ Μεσσηνιοὶ τὴν πόλεως ἔξω παρὶ ἑαυτῶν.⁸⁷ ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰ ἐλεύθερα σώματα, ἀνέζωξεν, ὡς ἀπεγνωκότων⁸⁷ τῶν ζῶν, καὶ διὰ τὴν ἀνδρειότεραν μαχησμένων.

Ἀγῆσίλαος δὲ ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι κατακλειθέντες εἰσὶν ἐν Σπάρτῃ, καὶ παρὶ Θηβαίων, οὐκ ἔφερον τὸν τειχέρεα μᾶλλον ἢ τὴν γυναικῶν φρεσίν, ἀλλ' ἐπέξελθόντες, θύνατον πειρῶντες, ἢ κρατεῖν, ἢ ἀποθνή-

⁸⁵ ἔστησεν. Post Θηβαῖοι MSS. delent particulam, neque eam agnoscit Interpretes.

⁸⁶ Μεσσηνίαν] Cant. Μεσσηνίαν.

⁸⁷ Ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες] Cant. σὺν τοῖς ἀνδράσιν.

ne copula. & mox idem ἀνέζωξεν, pro ἀνέζεον.

⁸⁷ Τὸ ζῶν] Cant. τὸ ζῶν. δε ἀνδρειότερας, pro ἀνδρειότερος. Fl. μαχησμένων, pro μαχησμένων.

ποθνήσκειν ἤρξαντο. ³⁸ ἀπέ-
 σπρεψεν αὐτὰς ἀναμνήσεις,
 ὅτι καὶ ἡμεῖς ποτὶ Ἀθίωαίς
 τειχηρεῖς ἐποιήσαμεν. οἱ δὲ
 ὅσα ἠξίωσαν ἐπεξελθόντες
 αὐτὰς ἀναλώσει πάντας,
 ἀλλὰ τὴ πόλεως καὶ τῶν τειχῶν
 φύλακας κατὰ στρατοῦ μοι,
³⁹ αὐτὰς διεσώσαντο, τὴν
 πολιορκηθέντων πονηθέντων
 τῷ χρόνῳ, καὶ αὐτῶν ἐκόν-
 των ἀποσέντων.

Ἀγισίλαος δὲ Ἀσία
 λείαν ἤγε πολλήν, τὴν βαρ-
 βάρων ὀπκιμύων, καὶ το-
 ξόων, καὶ ἀκονιζόντων.
 ὁ δὲ ⁹⁰ ὅσους εἶχε τὰ ἀιχμα-
 λῶτων βαρβάρους δεδεμέ-
 νους μόνους προσέταξε τὸ στρα-
 τοπέδον. οἱ προσκείμενοι
 γνωρίσαντες τὰς οἰκείας, ἐ-
 παύσαντο ἀφ' ἑνὸς ⁹¹ βέ-
 λη.

Ἀγισίλαος εἰς Μέν-
 δαν ἀπικίττεσθαι λάθρα

dicens : Nos etiam A-
 thenienses aliquando in-
 tra mœnia conclusimus.
 At illi nolebant ad pu-
 gnā exeuendo se o-
 mnes consumere : se-
 constitutis urbis & mœ-
 niorum custodibus, fa-
 lutem sibi pariebant.
 defatigatis oppugnatori-
 bus diuturnitate tempo-
 ris, & ipsis ultro desisten-
 tibus.

³⁰ Agefilas in Asia
 magnam prædam egit.
 barbaris urgentibus, &
 sagittas atque tela mit-
 tentibus, ille quotquot
 habebat captivos bar-
 baros, in vinculis solos
 ante exercitum collo-
 cavit. instantes, agnitis
 suis, tela mittere desin-
 runt.

³¹ Agefilas cum
 Mendam, quæ Attico-
 rum partibus adhæ-
 rebat.

³⁸ Ἀπέσπρεψεν] Cant. ἀπέσπρεψεν.

³⁹ Αὐτὰς διεσώσαντο, τῶν πολιορ-
 κηθέντων πονηθέντων τῷ χρόνῳ, καὶ αὐ-
 τῶν ἐκόντων ἀποσέντων] Ita locum
 hunc supplēvi cum MSS. & Interpre-
 te, nisi quod pro πονηθέντων, quod
 est in MSS. reposuerim, πονηθέντων.

In Vulgata, quæcumque leguntur
 post διεσώσαντο, desiderabantur.

⁹⁰ Ὅσους εἶχε τῶν ἀιχμαλῶτων βαρ-
 βάρους] Cant. βαρβάρους.

⁹¹ Τὰ βέλη] Articulum cum Cant.
 addidi.

bat, clam noctu venisset, munitissima urbis parte occupata, cum Mendenfes indignarentur, & in concionem summo studio convenirent, astans: Quid, inquit, tumultuamini? Dimidia enim pars vestrum proditionis est particeps, qui mihi civitatem occupandam tradiderunt. Mendenfes cum se mutuo suspectos haberent, a tumultu destiterunt.

32 Agesilaus spectatos & multorum amicitiiis præditos captivos, sine pretio suis reddere solebat, ut ipsis fidem apud suos cives derogaret.

33 Agesilaus in legationibus petebat ab hostibus, ut maxime potentes ad se mitterent, cum quibus de communi utilitate sermones confer-

νυκτὸς παρελθὼν, τὸ καρ-
περώπειτον τῇ πόλεως κα-
ταρχῶν, τῇ Μενδαίων ἀ-
γανακτέντων, καὶ παρὰ
σωεληθόντων εἰς ἐκκλη-
σίαν, ὅπως, τί, ἔφη,
92 θορυβεῖσθε; οἱ γὰρ 93 ἡ-
μίσεις ὑμῶν κοινωνῶσι τῇ
προδοσίᾳ, τῇ ἐμοὶ κατα-
λαβεῖν τὴν πόλιν κατα-
ρχόντων. οἱ Μενδαῖοι ἀλ-
λήλως 94 ὑπόπτες ἡγησά-
μενοι, τῇ παραχῆς ἐπαύ-
σαντο.

Ἀγισίλαος τὰς ἐνδο-
ξας καὶ πολυφίλους αἰχμα-
λώτας ἀνδρῶν λυτῶν ἀπεδί-
δωκεν, ποιῶν αὐτὰς ἀπίστους
ὡς πρὸς τοὺς πολίτας.

Ἀγισίλαος ἐν ταῖς
διαπρεσβείαις, ἡξίει τῇ πο-
λεμίων τὰς μάλας δυνά-
μεις πέμπεσθαι πρὸς αὐτὸν,
οἷς διαλέξεται περὶ τῇ κοι-
νῇ

92 Θορυβεῖσθε] Cant. θορυβεῖσθε.
& ὑμῶν legit, pro ὑμῶν.

93 Κοινωνῶσι τῇ προδοσίᾳ] Post
ista verba addit Interpres, οἱ μοι τῇ
πόλιν παρέδωκαν. Casaubonus.

Ἡμίσεις ὑμῶν κοινωνῶσι τῇ προδο-
σίᾳ, ἢ ἐμοὶ καταλαβεῖν τῇ πόλιν κα-
ταρχόντων] Ita locum hunc supplevi
cum MSS. quibuscum consentit quo-

que Interpres. In Vulgata, quæ se-
quantur post προδοσίᾳ, deficiebant.
Ex hoc loco, ut & aliis, facile ap-
paret, quantum a genuina abeant
lectione loca absque MSS. ope, in-
geniose licet, restituta.

94 Ὑπόπτες ἡγησάμενοι] Ita edi-
di cum MSS. pro vulgato, ὑποπτεύ-
σαντες.

νῆ συμφερόντων· τῆτοις ὅππ
 παῖτον ⁹⁵ συγγινόμενος,
 καὶ κρινωνῶν ἐστίας, καὶ ⁹⁶ σπον-
 δῶν, ταῖς πόλεσιν ἐσὶν
 ἐνεπίθ' ἀλλὰ τὰς τ' πολλῶν
 ὑποψίας.

ret. Cum his plurimum
 habens consuetudinis, &
 communicans focum ac
 cineres, seditiones in ur-
 bibus excitabat, propter
 vulgi suspiciones.

[CAP. II.]

Κλέαρχος.

Clearchus.

¶ Κλέαρχος πολλῶν
 ἑρατῆαν ἄγων ἦλθεν ὅππ
 ποταμόν, τῇ μὲν διδίαβα-
 πον, ² ἄχρ' κνήμης· τῇ ὅ
 βαθύῳ ἄχρ' μαστῶ· πρῶ-
 τον μὲν ³ ἐπειράτο καὶ τὸ εὐ-
 διάβατον ἄγειν· τῇ ὅ πολε-
 μίων ἀπωτέρω ἔ' ποταμῶ
 σφενδονέντων, καὶ ποξδύον-
 των, καὶ τὰς ἀβασαίνοντας
 ἀνεργόντων, ὁ Κλέαρχος
 τὰς ὁπλίτας ἤραγε ἀλλὰ ἔ'
 βαθυτέρω. ἵνα τὸ μὲν πολὺ
 ἔ' σώματι· ὑπὸ ἔ' ποτα-
 μῶ κρύπτοιτο, τὰ ὅ ὑπερέ-
 χοντα ἔ' ὑδασι· τῇ ἀσπίδι

¶ Clearchus magnam
 exercitum ducens, per-
 venit ad fluvium, alibi
 transitu facilem usque ad
 tibias, alibi profundum
 usque ad mamillas. pri-
 mo conabatur ibi, ubi
 facilis transitus erat, tra-
 ducere. At hostibus pro-
 cul a fluvio fundas ja-
 cientibus & sagittanti-
 bus, atque transgredi
 prohibentibus, Clearchus
 per eam partem, quæ
 profundior erat, armatos
 duxit, ut maxima cor-
 poris pars sub fluvio ab-
 conderetur: quæ vero

Φυλάσ-

⁹⁵ Συγγινόμενος. Fl. συγγινόμενοις.
⁹⁶ Σπονδῶν. Fl. σπονδῶν. quomo-
 do in suis etiam legit Interpres, ver-
 tit enim cineres. Verbum σπονδῶν A-
 ristophanis Scholiasti exponitur in
 Εἰρήνῃ πάντα κατασπῆναι, καὶ τὰς τε-
 πείρας σπομάσθαι, ὥστε μηδὲν ἐπ' αὐτῶν
 λείπεισθαι.

Cap. II. 1 Στρατὴν] Cant. στρα-

τείαν. Pro ἄγων Casaub. Codd. ἔργον.
² Ἀχρ'] Cum MSS. pro vulga-
 to, μέχει.

³ Εἰπειράτο καὶ τὸ διδίαβατον] Ita
 lego cum Fl. pro ἐπειράτο καὶ διδίαβα-
 τον. Similiter statim subiungit: ἐργον
 ἀλλὰ τὸ βαθυτέρω. & καὶ τὰ τὸ διδίαβατον
 Mox particulam ὅ ante πολλῶν
 Cant. non agnoscit.

emineret, scuto protegeretur. Armati sine periculo transgressi, hostes repulerunt. Reliquus deinde exercitus nemine impediante, faciliori parte fluvii transit.

2 Clearchus mortuo in pugna Cyro, revertens cum Græcis, in vico quodam abunde comitum habente castra ponebat. Tisaphernes missis legatis jussit Græcos traditis armis ibi manere. Clearchus fingebat se orationem admittere, ut Tisaphernes fretus spe fœderis, multitudinem Persarum undique in vicos dimitteret. Qui ratus Clearchum se submittere, dimisit exercitum. At ille sub nocte ductis Græcis, profectioe totum diem & noctem continuata evasit: Tisapherne fero eos quos dimiserat iterum colligente.

3 Clearchus Cyro de-

Φυλάσσοιτο. οἱ μὲν ὁπλίται ἀσφαλῶς διαβαίνοντες ἀνέκρουσαν τὰς πολέμους· ἡ δὲ λοιπὴ ἑσπέραια κτ' τὸ εὖπερον ἔπαυσε διήλθεν ἀκωλύτως.

Κλέαρχος, Κύρου πεσόντος, ἀναχωρῶν μετὰ τῶν ἑλλήνων, ἐσπέραιαπέδυσεν ἐν κώμῃ τροφίῳ ἄφθονον ἐχέσθαι. Τισαφέρνης πρέσβεις πέμψας ἤξιεν μύειν αὐτόθι τὰς ἑλλήνας παρὰ δόνας ἀπὸ τὰ ὅπλα· Κλέαρχος ὑπεκρίνετο προσέειπεν τὰς λόγους ὅπως Τισαφέρνης ἐλπίδι πονοδῶν, εἰς τὰς κώμας διαπέμψει τὰς πολλὰς τῆς Περσῶν. ὁ μὲν δὲ νομίσας εἶξαι τὸν Κλέαρχον, διέλυσε πρὸς δυνάμιν. ὁ δὲ νύκτωρ τὰς ἑλλήνας ἐξαγαγὼν, τῇ πορείᾳ παρέλαβεν ἡμέραν ὅλην καὶ νύκτα, ἔπειτα Τισαφέρνης βραδέως τὰς διαλυθέντας συναγαγόντι.

Κλέαρχος Κύρῳ μὲν συνε-

4 Στρατιά] Cant. στραία.

5 Τ' υπεκρίνετο.] MSS. υπεκρίνατο.

6 Τισαφέρνης] Cant. Τισαφέρνης.

7 Αὐτὸν

σωεβέλωεν ⁷ αὐτὸν μὴ
μὴ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφο-
ρᾶν τὴν μάχην· μαχόμε-
νον γὰρ, μὴδὲν μέγα συμ-
πεᾶσαι τῷ σώματι· πα-
θόντα δ', πάντας ⁸ ἀπολέσαι
τὰς μετ' αὐτῶν. τὴν δ' Φά-
λαγγα τῶν Ἑλλήων κατ'
ἄρχας μὴ βιάδω ἦγε, τῇ
εὐταξίᾳ τὰς βαρβάρους
ἐκπλήττων ὥς δ' βέλους
ἐν τοῖς ἡμέτεροις εἶναι, δρόμον
χεῖρας παρήγγειλεν ὅπως
μὴδὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων βλά-
πτοιτο. καὶ δὴ τὸ Ἑλληνικὸν
⁹ καὶ τὰ τὸ μέρος τὰς
Πέρσας ἐνίκησεν.

Κλέαρχος μὲν τῶν Κύρου
θίναλον, τῶν Ἑλλήων κα-
ταχρόνιον χώραν πολλὰ καὶ
ἀγαθὰν· πρὸς ἐκφυγῆ-
ναι τὴν χώραν ἐλαχίστην
διεργάζετο· ἰοδμῶ ¹⁰ μὴ
νῆσον εἶναι· κωλύων ἔγδον
εὐλοπεδεύειν. ¹¹ ὥς δ' ἐκ

dit consilium, ne ipse
se in periculum offer-
ret, sed inspectorem
pugnæ gereret. Pugnā-
tem enim corpore nihil
magnum efficere. Si ve-
ro quid damni acceperit,
omnes se perditurum eos
quos secum haberet. A-
gmen autem Græcorum
ab initio quidem tarde
duxit, rectis ordinibus,
perterrens barbaros.
Cum vero intra teli ja-
ctum venisset, cursu ci-
tato in barbaros ferri ju-
sit, ne a telis læderentur.
Et hac sane re Græci
Perfas vicerunt.

4 Clearchus post Cy-
ri mortem, Græcis re-
gionem magnam & bo-
nam obtinentibus (flu-
vius regionem circum-
dabat, minimo isthmo
prohibitum, ne insula
esset) vetans ne intus
castrametarentur, cum

⁷ Αὐτὸν μὴ μὴ κινδυνεύειν] MSS.
nec non Codd. Casauboni, αὐτὸν μὴ
μὴ κινδ. nisi quod hi καὶ adponant.
Xenophon: Περιεχόμενοι δὲ αὐτῶν
πάντες, ὅσοι αὐτῶν διελεγοντο, μὴ μάχεσθαι,
ἀλλ' ὁπότεν ἑαυτῶν τάπιδος.

⁸ Ἀπολέσαι] MSS. ἀπώπαι.

⁹ Κατὰ τὸ τὸ μέρος] Cum Cant.
articulum addidi.

¹⁰ Μὴ νῆσον εἶναι] Ita MSS. Va-
gata, μὴ νῆσον εἶναι. quæ lectio
men non temere damanda, ἀπὸ
quando enim infinitivo nominat-
ivum jungunt Græci.

¹¹ ὥς ἐκ ἐπειδὴ] Cant. ὥς ἐκ
ἐπειδὴ.

persuadere non posset, fictum transfugam misit nunciantem, Rex muro circumdatum se Isthmum minatur. Hoc audito Græci, morem Clearcho gerentes, extra Isthmum castra ponunt.

5 Clearchus prædam copiosam agens, in colle interceptus, cum ab hostibus circumvallaretur, rogantibus ducibus ut periculum adirent, antequam totus collis circumdaretur: bonum animum eos gerere iussit, quoniam per vallum cum paucis esset futura pugna. Vespera autem accedente, relicta præda in deficiente valli parte, exegit obvios, & in angustia trucidavit.

6 Clearchus cum ex Thracia prædam egisset, neque redire Byzan-

ἔπειθε, πεπρασμένον αὐτόμολον κατήκεν εἰπαγέλλοντα, βασιλεὺς τ' ἰσθμὸν ἀπειλεῖ διαπολεῖσαι. ¹² τὸτο ἀκέσαντες οἱ ἑλλήνες, καὶ πεισθέντες Κλεάρχῳ, στρατοπεδεύουσιν ἐκτὸς ἰσθμοῦ.

Κλέαρχος, λείαν ἀγῶν πολλῶν, ¹³ ἐπὶ λόφον καταληφθεὶς, πειχαρακτόμοισι ὑπὸ τῷ πολέμοιων, δεομένων τ' ἡγεμόνων διακινδυνεύειν πρὶν ἀπαντα πειχαρακτοῦσθαι τὸν λόφον, παρρεῖν αὐτὰς ἐκέλευσεν, ὡς πρὸς ὀλίγους ἐσόμενός τις διὰ τὸ χαράκωμα τῆς μάχης. ¹⁴ ἑσπέρας δ' ὡρεσίσσης, καταλιπὼν πρὶν λείαν, καὶ τὸ διαλείποντα χάρακα ¹⁵ διεξεσάσατο τὰς ἀπαντήωντας ἐν στενῷ κατακτόπων.

Κλέαρχος λεηλατήσας Θράκην, μὴ φθίσαις ἐπανελθεῖν εἰς Βυζάντιον ἔστρα-

¹² Τὸτο ἀκέσαντες] Τὸτ' ἀκέσαντες.
¹³ Εἰπὶ λόφον] Cant. ὅππ' λόφον. sic
MSS. 1. 38. 1. ὅππ' λόφον κρατερὴς ὡρεσίσσης.
Mox Cant. καταλειφθεὶς.

¹⁴ Εἰσπέρας δ' ὡρεσίσσης] Ita MSS. Vulgata, ἑσπέρας δ' ὡρεσίσσης, quod etiam ferri posset.

¹⁵ Διεξεσάσατο] Cum Fl. Cant. διεξέπεσατο. Vulgata, διεσπείσατο.

ἐσφαλπέδωσε πηλσίον ὄ-
 ρος Θρακίς. τῇ ὁρακῶν
 ἀθροισμοῦν, εἰδὼς ὅτι
¹⁶ σωθέντες ἐκ τῶν ὁρῶν ἑρ-
 μώμενοι, νύκτωρ ὀπιθήσον-
 ται, προσέταξεν ἐν τοῖς ὁ-
 πλοῖς λατελεῖν, καὶ τὰς ἐ-
 γέρσεις ποιῶν πυκναίς·
 αὐτὸς δὲ, νυκτὸς ὅσης ἀφεγ-
 γῆς, λαβὼν μέρος τῆς στρα-
 τώμας, ἐπεφαίνετο πύ-
 πλων τὰ ὅπλα ¹⁷ τῶν Θρα-
 κειῶν τρόπον· οἱ δὲ ὡς τὸ πλε-
 ονίων ὀπιφαινομένων ἦσαν
 ἐπιμοι πρὸς μάχην· ἐν
 τῷ καὶ οἱ Θρακῆς ἐπεφα-
 νησαν, ὡς καθύδοντας αἰ-
 ρήσαντες· οἱ δὲ ἐχρηγόρες,
 καὶ ὁπλισμένοι δεξιμένοι
 τὰς ὀπιδραμόντας πλείους
 αὐτῶν ἀπέκλειναν.

Κλέαρχος δὲ ποσένων
 βυζαντίων ζημιωθείς ὑπὸ
 τῶν ἐφύρων, εἰς Λάμψακον
 κατέπλυνσε, ναῦς ἔχων
 πένταρας· καὶ διέτριβεν ἐν-
 ταῦτα ¹⁸ μεθύειν καὶ κωμά-
 ζειν

tium posset, castrame-
 tatus est prope montem
 Thracium. Coëuntibus
 autem Thracibus, sciens
 eos latentes ex monti-
 bus noctu impetum fa-
 cturos, mandavit suis ut
 in armis perseverarent,
 & crebro excitationes fa-
 cerent. Ipse vero cum
 nox esset tenebricosa,
 assumpta parte exerci-
 tus, apparebat suis,
 verberans arma more
 Thracio. Qui tanquam
 hostibus apparentibus,
 ad pugnam erant instru-
 cti. Interea Thraces e-
 tiam apparebant, ut
 dormientes caperent. At
 illi vigilantes & arma-
 ti exceperunt incurren-
 tes, & plurimos ex ipsis
 interfecerunt.

7 Clearchus cum de-
 fecissent Byzantii, mul-
 tatus ab Ephoris, Lam-
 psacum cum quatuor
 navibus pervenit, atque
 ibi vitam egit, temulen-

¹⁶ Σωθέντες] MSS. οἰνωθέντες. ex
 quo sagaciter CL. Gronovius, στω-
 θέντες.

¹⁷ Τὸν Θρακικὸν τρόπον] Ita le-

go cum MSS. & Interprete, cum
 quibus consentiunt Codd. Casaubo-
 ni. Vulgata, τὸν Θρακικὸν τύπον.

¹⁸ Μεθύειν] Cant. μεθύων.

¹⁹ Τῷ

tiam & efferatam petulantiam præ se ferens. Oppugnabantur a Thracibus Byzantii, qui miserunt duces ad Clearchum petendi auxilii causa. Ipse vero quasi crapula impeditus, tertio demum die eos admisit, & se precantium misereri inquit, opem addixit. Impletis igitur duabus navibus præter illas quatuor, navigavit Byzantium, & convocata concione suavit, ut omnes equites & armati naves conscenderent, aque tergo impetum in Thraces facerent: gubernatores vero omnes solventes in anchoris fluctuarent, si pugnae signum ab ipso

σιν αἰρόμενον ὑπὸ αὐτῶν τὸ

ζειν ἀποποιεῖσθαι. ἔπολιορκεῖν¹⁹ ὑπὸ Θρακῶν Βυζάντιοι.²⁰ καὶ δὴ ἐπεμψαν τὰς στρατηγὰς δεησομένους²¹ τῷ ὑπὸ Κλεάρχου βοηθείας. ὃ ᾧ ὡς ἀδυνάτως ἔχων διὰ πλὴν οἰνοφλυγίαν ἐλυσχεῖν αὐτοῖς, ἡμέρα τέτιη προσήκατο καὶ δεηθέντας²² οἰκτεῖρειν φάσκων, ὑπέρχετο συμμαχήσειν.²³ πληρώσας ᾧ ναῦς δύο πρὸς ταῖς τέτταρσι, κατέπλευσεν εἰς Βυζάντιον καὶ συναγαγὼν ἐκκλησίαν, συνεβέβηκε πάντας τὰς ἱππέας, καὶ τὰς ὁπλίτας ἐπιβιῶσαι τὴν νεῶν. ὡς²⁴ ἴππησησομένους ὁπίσθεν τοῖς Θραξί²⁵ τὰς ᾧ κυβερνήτας ἀναχθέντας ἐπ' ἀγκυρῶν σιλλῶσαι, ὅταν ἴδωσιν αἰρόμενον τὸ μάχης. ἔτω δὴ πάντων

19 Ἐπὶ Θρακῶν] Additus articulus in Cant. ἢ Θρ.
20 Καὶ δὴ ἐπεμψαν] Cant. καὶ δεησάμενοι.
21 Τῶν ὑπὸ Κλεάρχου βοηθείας] MSS. absque præpositione.
22 Οἰκτεῖρειν] MSS. οἰκτεῖραι. Mox & Cant. συμμαχήσαι.
23 Πληρώσας ᾧ ναῦς δύο πρὸς ταῖς τέτταρσι, κατ.] Ita locum hunc supplevi cum MSS. & Interprete, Vul-

gata, πληρώσας ᾧ δὴ ναῦς κατ.
24 Ὡς ὅππησησομένους] Cant. ὡς δεησομένους.
25 Τὰς ᾧ κυβερνήτας ἀναχθέντας ἐπ' ἀγκυρῶν σιλλ.] Videretur legendum, ὅταν ᾧ κυβερνήτας ἐκείλευσεν αὐ. prorsus enim deest, nisi fallor, aliquid: ἀναχθέντας autem, non est, solveter, sed, in altum provelletos. Calaubon. Ἀγκυρῶν] Cant. ἀγκυρῶν.

πάντων ἀναχθέντων, ὁ
κλέαρχος διψῶς ἔφη
πρὸς τὰς στρατηγὰς καὶ
πλησίον ἰδὼν καπηλεῖον,
μετ' αὐτῶν εἰσελθὼν, φυ-
λακῶ κατὰ σῆσας, ἐνδον
ἀπέκλειεν ἀμφοτέρους καὶ
συγκλείσας τὸ καπηλεῖον,
²⁶ καὶ κελύσας τῷ καπῆλῳ
σιωπᾶν, τῇ στρατηγῶν ἀνη-
ρημῶν, τῇ πολιτῶν ἀνηγ-
μῶν, αὐτὸς τὰς αὐτῶν
στρατιώτας διὰ τάχους εἰσα-
γαγὼν, κατέχευε τὸ Βυζάν-
τιον.

Κλέαρχος ἔλεηλάττε
τῷ Θρακίῳ, καὶ πολλὰς ἐ-
κτενε Θρακῶν.²⁷ οἱ δὲ πρέ-
σβεις ἐπεμψαν δεησομένους
διὰ λύσεσθαι τὸ πόλεμον.²⁸ ὁ

²⁶ Καὶ κελύσας τὸ καπῆλῳ σιω-
πᾶν, ἢ στρατηγῶν ἀνηρημῶν, ἢ
πολιτῶν ἀνηγμῶν, αὐτὸς ἐν αὐτῷ
στρατιώτας διὰ τάχους εἰσαγαγὼν, &c.]
Ita locum hunc lego cum MSS. nisi
quod Cant. ἀνηρημῶν. sic autem
verto: &, imposito cauponi silentio, in-
terfectis ducibus, in altum proventus civi-
bus, ipse, introductis celeriter suis mili-
tibus, Byzantium obtinuit. Vulgata,
στρατηγῶν absque articulo, item ἀνα-
γμῶν, & ἐπαγαγὼν. Pro κελύσας, Fl.
πρὸς αὐτὰς. & mox pro στρατιώτας,
Cassauboni Codd. στρατηγὰς.

²⁷ Οἱ δὲ πρέσβεις] Particulam cum
MSS. inferui, cum quibus conve-
niunt Codd. Cassauboni.

tolleretur. Cum ita sol-
vissent omnes, Clearchus
sitire se dicens ad-
duces, & prope vident
cauponam, ingressu
cum ipsis, imposito
præsidio intus interfe-
cit utrosque: & clau-
dens cauponam, præcepi
cauponi, ut de interfe-
ctis ducibus fileret. Ci-
vibus solventibus, ipse
suis ducibus repente in-
troducitis, Byzantium ob-
tinuit.

8 Clearchus Thra-
ciam deprædabatur, mul-
tosque Thraces occidit.
Illi legatos miserunt,
qui rogarent, ut bel-

²⁸ Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐπεμψάν τινας
πρέσβεις] Longe aliam hujus facti cau-
sam Frontinus fuisse ait: quam equi-
dem veriore existimo. Itaque etiam
est præter institutum nostrum, non
gravabor tamen ejus verba hic adscri-
bere. Clearchus Lacedæmonius explorat-
um habens Thracas omnia victui nec-
essaria in montes comportasse, una quæ-
sante opem sustentari, quod crederent eum com-
meatus inopia recessurum: per id tempus
quo legatos eorum venturos opinabatur
aliquem ex captivis in conspectu iussit occi-
di, & membratim tanquam alimentum
causa in contubernia distribuit (vel distribu-
it). Thraces nihil non facturum per-
fessum.

lum componeret. Qui pacem damnosam ratus, jussit ex Thracibus mortuis corpora duo vel tria dissecta coquos suspendere. Quod si Thraces videntes rogarent caussam, jussit dicere, Clearcho cœna paratur. Hæc cum Thracum legati cernerent, perhorrescentes discesserunt, nihil amplius de foederibus ausi dicere.

9 Clearchus armatos ducens in campo, incumbentibus hostium equitibus, & equestri prælio vincentibus, instruxit exercitum octonis in profunditatem dispositis, & rariores quam pro figura plinthei collocavit, atque præcepit, ut gladio demisso sub scutum, maximam foderent foveam. Qui cum fodissent, ille armatos adduxit supra foveas in anteriorem

τῇ τῶν ἐπὶ τῷ ὀπίσθῳ ὀπισθόθεν ἡγούμενον, ἐκέλευσεν ἐκ τῶν Θρακῶν νεκρῶν σάματα δύο ἢ τρία ²⁹ διατεμόντας τὰς ὀψοποιῆς ἀνακρεμάσαι· εἰ δὲ οἱ Θράκες ἰδόντες ἔροιντο τῶν αἰτίων, προσέταξε λέγειν, Κλεάρχῳ δεῖπνον παρασκευάζεσθαι, ταῦτα οἱ πρέσβεις τῶν Θρακῶν ἰδόντες, φερίξαντες ἀνεχώρησαν, μηδὲν ³⁰ πρὸς τὴν διαλύσεων εἰπεῖν ἔτι πολέμους.

Κλεάρχῳ δὲ ὁπλίτας ἔχων ἐν πεδίῳ, προσκειμένων πολεμίων ἱππέων, καὶ ἱπποκράνων, συνέταξε τὸ στρατόπεδον ἐκ τῶν βάθρων καὶ κατέστησεν ἀραιότερος, ἢ καὶ σχῆμα πλινθίου. καὶ παρήγγαλε τὸ ἐγχειρίδιον ³¹ καθιέντας ὑπὸ τῶν ἀσπίδων βαθυτάτον ὀρύξαι βόθρον· οἱ μὲν ὄρυξαν· ὁ δὲ τὰς ὁπλίτας ³² ἐπανήγαγον ἐκ τῶν ὀρυγμάτων

των

trantia causa cum credentes, qui tam resabiles epulas sustinuisse experiri, in ditionem venerunt. Calaubonus.

²⁹ Διατεμόντας] Ita reposui cum MSS. & Interprete, pro ἀνατεμόντας.

³⁰ Πρὸς τὴν διαλύσεων] Articulum addidi cum Cant.

³¹ Καθιέντας] Fl. καθέντας.

³² Ἐπανήγαγον ἐκ τῶν ὀρυγμάτων] MSS. delent. ἐκ τῶν.

των ἐς τὸ πρὸς ὡς πεδίον.
 33 τῷ ὃ πολέμιον ἰππέων
 ἔμπεσόντων, ἀναχωρεῖν ὅτι
 πόδα παρήγγειλεν ἕως τῷ
 ὀρυγμάτων· οἱ ὃ πολέμιοι
 μηδὲν προειδότες, ἐπελά-
 νοντες τῇ ἰππῳ σφοδρῶς,
 ἔμπεσόντες πῖς ὀρύγμα-
 σιν, ἐπιπλὸν ἐπ' ἀλλήλους·
 οἱ Κλέαρχοι ὃ ἀνέραν τῆς
 ἰππέας χαμαὶ κεινότες.

Κλέαρχος ὡς ἐν Θρά-
 κῇ· νυκτερινοὶ φόβοι τὸ
 στρατόμα καταλάμβαν-
 ον. ὃ ὃ παρήγγειλεν, εἰ γέ-
 νοιτο νύκτωρ φόβος, μη-
 δὲνα ὀρθὸν ἀνίστασθαι. 34 ὃ ὃ
 ἀναστὰς ὡς πολέμιος ἀν-
 αμείδω, τὸ πρὸς γέλωτα
 τῆτο ἐν δαξέ τῆς στρατιώ-
 τας καταφρονήσαι. 35 νυ-
 κτερινὸς φόβος. καὶ ἔτις ἐ-
 πώπαιτο ἀναπηδῶντες καὶ
 παρατόμοι.

33 τῶν ὃ πολέμιον ἔμπεσόντων]
 Hoc est, Quum hostes magna vi in
 Clearchi exercitum irruerent. cave
 enim putes ἔμπεσόντων hic ita esse
 interpretandum, ut mox ἔμπεσόντες,
 quod sefellit interpretem. Casaubonius.

34 ὃ ὃ ἀναστὰς, ὡς πολέμιος ἀν-

campi partem. Hostium
 autem equitibus inci-
 dentibus, redire iterum
 jussit usque ad foveas.
 Hostes nihil prospicien-
 tes & admoventes e-
 quitatum, duriterque
 impingentes in foveas
 supra se mutuo rue-
 bant. Clearchii vero e-
 quos humi stratos occi-
 derunt.

10 Clearchus erat in
 Thracia. Nocturni ter-
 rores exercitum invase-
 rant. At ille præcepit,
 noctu tumultus orire-
 tur, nemo rectus con-
 surgeret: qui vero no-
 ctu confurgeret, tan-
 quam hostis interficere-
 tur. Hoc præceptum mi-
 lites docuit contemner-
 nocturnum terrorem
 atque ita desierunt exil-
 re ac perturbari.

[CA]

αμείδω] ὡς πολέμιος, quod in V
 gata desiderabatur, cum MSS.
 Interprete loco restitui.

35 τῶν νυκτερινῶν φόβων. καὶ ἔτις
 πώπαιτο ἀναπηδῶντες καὶ παρατόμοι
 Quæ sequuntur post τῶν νυκτερινῶν φόβων
 cum MSS. & Interprete supplervi.

[C A P. I I.]

Epaminondas.

¶ Epaminondæ uxorem amabat Phœbiades, custodiens Cadmiam. Illa marito rem aperuit. Epaminondas ei mandavit, ut erga Phœbiadem simularet, & noctem constitueret, quasi etiam amicis ejus alias foeminas adductura. Quibus constitutis, illæ venerunt, & usque ad ebrietatem cum Phœbiade &

¹ Ε'παμινώνδας.

² ¶ Ε'παμινώνδας τὸ γυναικὸς ἡγεσίαν Φοιβιάδης, φρεσῶν τὴν Καδμείαν. ἢ ὃ ἰὼ ἀνδρὶ τὴν πείραν ἐμμένον. Ε'παμινώνδας προσέλαξεν αὐτῇ τὸ Φοιβιάδην ⁴ φιλεῖν ὑποκρίνεσθαι, καὶ νύκτα συνθέσθαι, ὡς καὶ τοῖς φίλοις αὐτῆς γυναικας ἀλλας ἄξουσιν. ταῦτα μὲν δὴ ⁵ συνέθετο, αἱ δὲ ἦσαν, καὶ συνέπιον τοῖς

¹ Ε'παμινώνδας] Ita reposui cum Fl. & Interprete. Vulgata, καὶ γυναικὸς Ε'παμινώνδας ἡγεσίαν Φοιβιάδης. Mentio in hoc strategemate fit uxoris Epaminondæ; atqui Nepos auctor est Epaminondam uxorem nunquam duxisse, cum inquit: Hic uxorem nunquam duxit, in quo cum reprehenderetur, quod liberos non relinqueret, a Pelopida, qui filium habebat infamem: maleque cum in eo patria consuleret diceret: vide, inquit, ne tu prius consulas, qui talem ex te natum relinquis sis, neque vero stirps mihi potest esse, namque ex me natam relinque pugnam Leuciticam, qua non modo mihi superstes, sed etiam immortalis sit necesse est. Idem testantur alii. Quare capiendum videretur de amica, nisi oblatet, τὴν ἀνδρὶ τὴν πείραν ἐμμένον.

² Ε'παμινώνδας τὸ γυναικὸς ἡγεσίαν Φοιβιάδης] Hanc historiam unde Polyzenus acceperit nescio: mihi quidem valde est suspecta. Nam certum est, non posse hæc intelligi de Cadmeæ halosi, quæ contigit post-

quam Phœbidas (qui Polyzeno est Phœbiades, sicut Xenophonti Leontiades, qui Plutarcho & aliis Leontidas) Spartanus eam a Leontiade proditam occupavit: hoc, inquam, ex Xenophonte & Plutarcho & aliis certum est: & de eo nemo dubitabit, qui Probi Pelopidam legerit, ubi laus tota recuperatæ Cadmeæ Epaminondæ adempta, Pelopidæ tribuitur, quod & Polyzenus confirmat in Pelopida, narratione tertia. Aliam ergo Cadmeæ ἔλωσιν quaeramus quo hæc referri queant. γρ. Περί Ε'παμινώνδας. Casaubonus.

³ Φοιβιάδης] MSS. Φοιβιάδας. & statim Φοιβιάδην, ut & paullo post. Ceterum cum non solum aliis dicatur Φοιβιάδας, sed & Polyzeno, infra lib. v. 2. videtur hic perperam scribi Φοιβιάδας. Interpres tamen infra quoque habet Phœbiadem.

⁴ Φιλεῖν ὑποκρίνεσθαι] MSS. non agnoscunt φιλεῖν. & Cant. legit ὑποκρίνεσθαι.

⁵ Συνέθετε] MSS. συνέθεντο Pro συνέπιον.

πρὸ τῶν Φοιβιάδων ἀρχομένης.
 καὶ ἠτήσαντο πρὸς ὁλίγον
 ἐξελθεῖν ὅτι πῶς θύσαν
 νυκπερινύη, ὡς αὐτίκα
 ἀνασπείψουσι οἱ μὲν ἐπέ-
 τρεψαν, τοῖς ὁ πω-
 ροῖς πρὸς αἰχμητάς πάλιν
 αὐτὰς ἐσθάζοντες. αἱ δὲ
 ἀπῆλθον πρὸς τὰς πύ-
 λαις ἀγρόικοι νεανίσκοι τὰς
 τῶν γυναικῶν ἐσθῆτας ἀλ-
 λαξάμενοι, καὶ μίαν αὐτῶν
 πρὸς λαβόντες ἡγεμόνα τὴν
 ἰδὴ τὴν ἑνδον, ἣ καὶ βραχέα
 λαλήσαν τοῖς πωροῖς
 ἔμελλεν. ἔτι δὲ ἀρὰ ἐπελ-
 θόντες, τὸν τε Φοιβιάδων
 αὐτὸν, καὶ ὅσοι ἀμφὶ αὐτὸν,
 πάντας ἁπένεικον.

σωίππον, cum Cant. & Interprete
 scripti σωίππον.

6 Α' ανασπείψουσι] MSS. ἀνασπείψου-
 σιν. Pro ἐπέτρεψαν, Cant. ἐπέτρεψαν.

7 Πωροῖς] MSS. θυρεοῖς.

8 Α' ἀπῆλθον] MSS. ἐπῆλθον.

9 Τὸν τε Φοιβιάδων αὐτὸν] Con-
 trarij gestæ fidem. Phœbidas quip-
 pe fuit quidem auctor Cadmææ oc-
 cupandæ; verum cum privata id fe-
 cisset auctoritate, a Lacedæmoniis
 fuit ab exercitu remotus, ab Age-
 silao vero capitis periculo liberatus,
 referentibus, Xenophonte lib. v.
 Hist. Plutarcho in Peiopida, & al-
 liis; adeo ut arcis præfectura illi non
 sit relicta. Neque etiam in eadem
 recuperanda est interfectus: teste e-
 nim Xenophonte eodem libro, ar-

ejus amicis biberunt, at-
 que petierunt copiam ex-
 eundi paulisper ad sacri-
 ficium quoddam noctur-
 num, statimque se re-
 versuras pollicitæ sunt.
 Qui permiserunt, man-
 dantes portitoribus, ut
 iterum eas intromitte-
 rent. Illæ exierunt. Apud
 portas vero juvenes
 imberbes, mulierum ve-
 stibus permutatis, & u-
 nam ex eis assumentes
 interioris viæ ducem,
 & quæ pauca cum por-
 titoribus loqueretur: ita
 ingressi, tum Phæbia-
 dem ipsum, tum omnes
 qui circum eum erant in-
 terfecerunt.

E' πω-

cis præfectus, quod eam reliquerat,
 neque auxilia expectarat, a Lacedæ-
 moniis fuit necatus: ut vero Dio-
 dorus lib. xv. & Plutarchus in Peli-
 pida, de tribus arcis præfectis, duo
 morte mulctati, Hermippidas scilicet,
 & Arcissius: tertius Dysaoridas grandi
 pecunia, ita ut non esset solvendo
 mulctatus, solum vertit; quare mul-
 tæ hic partes Phæbidæ. Deinde, per-
 iit Phæbidas postea in confictu con-
 tra Thebanos, fortiter dimicans
 cum præfectus urbi Thespiarum
 Agesilao, facta eruptione, eos in-
 considerate nimis persequeretur, te-
 stibus Xenophonte, & Diodoro; ita
 ut omnis hæc narratio videatur in-
 spectæ.

10 Α' ἀπένεικον] MSS. ἐπένεικον.

10 Ε' πω-

2 Epaminondas cum in Leuctris jam agmen instructum duceret, Thespientes tergiversantes sequebantur: nec id latebat Epaminondam: sed ne confunderentur ordines, inter pugnam proclamare jussit, Quicumque Bœotorum discedere voluerint, eis licitum esto. Thespientes cum ipsis armis abierunt. Epaminondas iis qui manserant armatis instructis & alacribus usus, gloriosam victoriam adeptus est.

3 Epaminondas in Peloponnesum copias duxit. Hostes circa Onium ingressi, castra posuerunt. Tonitru fit, & metus invadit milites. Vates quidem quiescendum dixit. Epaminondas vero, nequaquam, inquit: Hostes enim qui in ejusmo-

11 Ε'παμινώνδας ἐν Λεύκτροις προσήλθῃ ἤδη τῷ φάλαγγα· Θεσπιεῖς ἐθελουκακῶντες εἰποῖτο· οὐκ ἠγνόησεν Ε'παμινώνδας, ἀλλ' ὅπως μὴ παράττοιτο ἡ τάξις ἐν τῷ καιρῷ τῆ μάχης, ἐκήρυξε, Βοιωτῶν ἀπιέναι τοῖς βελτοῦτοισι ἐξέσω· Θεσπιεῖς μὲν αὐτοῖς ὁπωλοῖς ἀπηλλάσσοντο· 12 Ε'παμινώνδας ἢ τοῖς μέναισιν ὁπωλίταις σωτεταγμένοις ἢ προστύμοις χρησιμῶς· οὐκ ὁλοῦς ἐνίκησεν.

Ε'παμινώνδας, 13 ἐπέβαλεν εἰς Πελοπόννησον· οἱ πολέμιοι καὶ τὸ ὄνειον ἐμβαλόντες, ἐστρωτοπέδοντο. βροντὴ γίνεται, καὶ φόβος αἰρεῖ τὰς στρατιάς· 14 ὁ μὲν μάντις ὅτι καὶ εἰν ἐκέλευεν. Ε'παμινώνδας ἢ μηδαμῶς, ἔφη· τὰς πολέμους

11 Ε'παμινώνδας ἐν Λεύκτροις] In Cantabrigiensi codice ordinatur quartum strategema ante secundum. Idem hoc Epaminondæ factum vide apud Pausaniam in Bœoticis.

12 Ε'παμινώνδας ἢ τοῖς] Particulam cum MSS. inferui. Cant. habet Ε'παμινώνδας, ut & initio sequen-

tis narrationis. atque ita plerumque scribitur apud Pausaniam.

13 Ε'πέβαλεν] MSS. ἐπέβηλεν.

14 Ο' μὲν μάντις ὅτι καὶ εἰν ἐκέλευεν] Ita lego cum MSS. & Interprete. Vulgata numero multitudinis, οἱ μὲν μάντις ὅτι καὶ εἰν ἐκέλευον.

μίαις γὰρ ἐν τοιαύτῳ χαλεῶ
 στρατοπεδούσῃαις ἡ ἐμβε-
 βροντῇαι· ὁ λόγος δὲ
 στρατηγῶν, γὰρ ὁ ἐνέδα-
 κελῶις στραπῶταις, καὶ πε-
 ρύμῳς ἡ κολῶθησαν.

Ε'παμινώνδας Θεβαίων
ἠγαῖτο, Λακεδαιμονίων
Κλεόμβροτος. Λόκυτρα
ἔνθα ἡ μάχη· τὸ μὲν ἔργον
ισόρροπον ἦν. Ε'παμινών-
δας ὡς δὲ Θεβαίων ἡτήσα-
το, ἐν βῆμα ¹⁶ χαρίσαι-
τέ μοι, καὶ πῶς νίκην ἔξομαρ·
ἐπαίδησαν, ἐνίκησαν· οἱ
Λάκωνες εἶξαν· καὶ Κλεόμ-
βροτος ὁ βασιλεὺς ἔπεσεν
ἐν τῇ μάχῃ.

Ε'παμινώνδας ἐνέβα-
λεν εἰς τὴν Λακωνικὴν· ἢ
17 οἷον τε ἢ διὰ τὰς

15 Εὐσεβίου τῆς] Cant. εὐσεβίου.
ῥοῦ τῆς. & ἰδὼκα, pro ἐγὼ ἰδὼκα.

16 *Xacirare*] Cant. *xacirouday*.
Casaub. Codd. *xaciroude*. Copulam
sequentem cum MSS. & Interprete
inferui.

17 Οἷος τε λυγροτάτοις &c.] Videtur sermo esse de prima illa Sparte oppugnatione, quæ describitur Diodoro lib. xv. verum tantum abfuit, ut tum capere urbem potuerit Epaminondas, & ea intacta difcefferit, ut multis fuorum amiffis ab oppugnatione defistere coactus fit:

di loco castrametati sint,
per tonitru exturbari. O-
ratio ducis animum ad-
didit militibus, & prom-
ptissime omnes seque-
bantur.

4 Epaminondas Thebanos ducebat, Lacedæmonios Cleombrotus. pugna fiebat in Leuctris. Res in dubio vertebatur. Epaminondas a Thebanis petiit, unum gressum mihi donate, & victoriam habebimus. Morem gesserunt, victoriam adepti sunt. Lacones cedebant loco, & Cleombrotus rex in prælio cecidit.

5 Epaminondas in
Laconicam impressio-
nem fecit, & quidem

πλω

fic enim Diodorus: Τέλει δ' οἱ πολιορκῆντες πάντες εἰσέτιν' ἡμέραν ἔστανον, τὸ μὲν ἀσπὶν ἀπείκασεν, ἡ δὲ χεὶρ ἐπὶ σπῆλαι καὶ Σπαρτιάται· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔβλεπον οἱ μὲν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, οἱ δ' ἐκ τῶν περικυκλῶντων, ἀνεκάλυπτον τὴν πόλιν τοῦ στρατοῦ παρ' ὧν ἐπείχετο ἡ πόλις. Neque etiam posita, Agésilas cum Lacedæmoniis ad Mantinez defensionem profecto, vacuum defensoribus Spartam, summis licet viribus oppugnaret, occupare potuit; sed repulsus ab Archidamo, acolerante ad patriæ defensionem Agésilas.

Lacedæmoniam urbem diripere potuit : verum animo mutato , intacta civitate discessit. Col- legis judicium ei mi- nantibus , commonstrans Arcades , Messenios , Argivos , aliosque Pello- ponnesios : Si , inquit , Lacedæmonios excide- rimus , cum his omni- bus pugnandum erit , qui nobis jam auxilium non ideo ferunt , ut The- banam rem augeant , sed ut Lacedæmonios de- leant.

6 Epaminondas The- banis suasit , ut cum La- cedæmoniis , qui apud ipsos divertebantur , lu- cta contenderent. Qui

πῶν¹⁸ Λακεδαιμονίαν πό- λιν· ἀλλὰ μετὰ γὰρ ἔχαι- νάμην· ὃ δὲ πόλεως ἀνέ- ζευξεν· οἱ συνάρχοντες ἡ- πείλχον αὐτῷ δίκην· ὃ δὲ δείξας αὐτοῖς¹⁹ τὰς συμ- μάχας Ἀρκάδας , Μεσση- νίους , Ἀργεῖους , καὶ ὅσοι ἄλ- λοι Πελοποννήσιαι , εἰ Λα- κεδαιμονίους ἀναστὰς²⁰ πεποιήκαμεν , ἔφη , νυνὶ ἐχρῆν πᾶσιν ἀνὰ τούτοις μά- χεσθαι· ὥς καὶ νυνὶ συμμαχῶ- σιν ἡμῖν Λακεδαιμονίους καθαιρουῦντες , οὐχὶ Θη- βαίους αὐξόντες.

Ἐπαμινώνδας τοὺς Θη- βαίους ἐπεισε τοῖς ὀπίδη- μοῦσι Λακεδαιμονίαν ἐν τοῖς γυμνασίοις παλαίειν·

οἱ δὲ

ἀλλάξας δὲ Ἀγισίλαον , ἔφημον ἐξαι- οντες καταστῆναι δὲ πόλιν· ita ut nun- quam tanta rei bene gerendæ op- portunitas , ut auctor vult , ab Epa- minonda sit neglecta. Fl. ὥςτε ὡς.

¹⁸ Λακεδαιμονίαν πόλιν] Ita lego cum MSS. & interprete pro vulgato , Λακεδαιμονίαν πόλιν. (legitur qui- dem in ipso contextu Vulgate Λακε- δαιμόνιον , sed inter errata notatum invenies.)

¹⁹ Τὰς συμμαχάς] MSS. πῶς συμ- μάχους.

²⁰ Πεποιήκαμεν] Cant. πεποιή- κειμεν.

gesilao , tanta spe excidit. Unde Xe- nophon lib. vii. Hist. εἰ μὴ Κρησ δεῖα πῶν μάλιστα περὶ τῶν , ἐξήλθει πρὸς Ἀγισίλαον περὶ τὸ ἐπὶ τῷ πόλιν , ὡς περὶ νεοπύλιν , πεν- τὰσι τῶν ἔφημον τῶν ἀμυνεμένων. Poly- bios lib. ix. Hist. cap. 8. ὁμοῦ δὲ ἀπειτείας , καὶ πῶς αὐτομάτως δὲ νύκτα Ἀγισίλαος εἰς τὴν Μαντινέαν , καὶ Ἀγ- ισίλαος τὴν βασιλείαν τὴν συμβαλόν , καὶ τὴν βουδάντων ὁμοῦ δὲ ἔφημον εἰς τὴν καταστάσεως καὶ πρὸς ταύ- τας μὲν τὴν ἐλπίδα ἀποφάσκει. & Plu- tarchus in Agesilao : μικρὸν δὲ τὴν Σπαρ- τῶν περὶ τῶν καταστάσεως καὶ πρὸς ταύ- τας μὲν τὴν ἐλπίδα ἀποφάσκει. & paulo infra : καὶ μικρὸν ἐδέχθη , περὶ

οἱ ᾧ ἀκόλως ²¹ καταβα-
λόντες αὐτὰς, ἐδιδάχθη-
σαν καταφρονεῖν αὐτῶν, καὶ
ὡς ἀνδρείοτεροι, τὸ πρὸς
αὐτοὺς πόλεμον θάρρουντες
ἐξέλιεγκαν.

Ἐπαμινώνδας αἰεὶ τὴν
δωάμιν ἅμα ἡλίῳ ²² προ-
ῆλθον, δόξαν ἐμπιῶν ὡς ἐκ
τῆς Διαφανῆς Διαμάχοιτο,
ἐν ᾧ Πελοποννήσῳ ²³ νυκτὸς
ἐπαναστὰς προσέπεσεν ἀ-
προσδοκῆτως Λακεδαι-
μονίοις ἐπὶ κατὰ δόξαν.

Ἐπαμινώνδας ἡγήτο
Θηβαίων, Κλεόμβροτος
Λακεδαιμονίων, καὶ τὸ συμ-
μάχων τετρακισμυρίων
ἐδεδοίκεσαν οἱ Θηβαῖοι τὸ
πληθὺς τῶν πολεμίων. Ἐπα-
μινώνδας θάρρειν αὐτὰς ἐ-
πεισε δυσὶ τεχνάσμασι.
παρεσκόλλᾳζεν ἄνδρα ἀ-
γνώστα, ²⁴ προσελθόντων αὐτοῖς

nullo negotio proster-
nentes eos, didicerunt
eos contemnere: atque
ita fortius bellum adver-
sus ipsos cum fiducia ges-
serunt.

7 Epaminondas ex-
ercitum semper oriente
sole promovit, suspicio-
nem hostibus præbens,
se ex aperto prælium fa-
cturum. At in Pelopon-
neso noctu confurgens,
inopinantes Lacedæmo-
nios, & adhuc dormien-
tes obruit.

8 Epaminondas The-
banos ducebat, Cleom-
brotus Lacedæmonio-
rum & fociorum qua-
tuor myriades. Theba-
nis hostium multitu-
do metum fecit. Epa-
minondas persuasit, ut
forti essent animo, dua-
bus rationibus. Pro-
gredientibus ex urbe

τῇ π.

²¹ Καταβαλόντες] Cant. καταβα-
λόντες. & sic quoque Codd. Casaub.

²² Προῆλθον] Ita repoſui cum MSS.
& Interprete, pro ἦλθον. Mox Cant.
διαμαχοῖντο, numero multitudinis.

²³ Νυκτὸς ἐπαναστὰς] Ita lego cum
MSS. Vulgata, νύκτωρ ὀπίστας.

²⁴ Προελθόντων] Cant. προσελθόν-
των. Idem, sed aliter, refert Diodorus

lib. xv. his verbis: Ἄλλον ᾧ κατέστη-
σεν ὡς ἀπὸ Τροφονίου προσφάτως ἀνα-
βιβηκότα καὶ λέγοντα διότι προστίταρχι
ὁ Θιός αὐτοῖς, ὅταν ἐν Ἀδύκαιοις νικῶ-
σιν, ἀγῶνα πένειν διὰ βασιλῆα τε-
φαιτῶν. De Trophonio, ejus antro,
& quo ritu illud adiretur, vide ex-
actissime narratum apud Pausaniam
in Bæoticis. Responsa in eo dabat
Jupi-

subornavit virum ignotum, coronatum, & vitta redimitum, qui primum deciperet eos nunciando: Trophonius iussit, ut Thebanis renunciarem, se victoriam dare iis qui principes pugnam inirent. Thebanis confirmatis, & Dei vaticinium adorantibus, Epaminondas iussit in Heracleum venientes vota facere. Erat equidem jam antea quoque cum Herculis sacerdote constitutum, ut noctu templum aperiret, & arma reposita summove-
ret, atque terfa Deo rursus apponeret, ipseque cum ministris suis de medio recederet, nemini quicquam enunciantes.

τὴ πόλεως ἔσεφ' ἀνωλεόν, καὶ
ταῖνίαις ἔχοντα πρῶτον ἀ-
παντήσαι ἀγγέλλοντα· ὁ
Τροφῶνίος μοι προσέταξεν
ἀπαγγεῖλαι Θεβαίοις,
ὅτι νίκην δίδωσι τοῖς ἄρ-
χασιν τῆ μάχης· τῷ δὲ Θε-
βαίων θάρσυνόντων, καὶ πλὴν
ἔθεα²⁵ προσέειπεν προσκυ-
νησάντων, Ἐπαμινώνδας
ἐκέλευσε, καὶ εἰς τὸ Ἡρα-
κλεῖον ἐλθόντας προσδί-
ξασθαι. καὶ τῷ ἄρα καὶ²⁶ πρὸς
τὸν Ἡρακλέους ἱερεῖα πάλαι
προσκειῖσθαι, τὸ μὲν νεῶν
νύκτωρ ἀνοῖξαι, τὰ δὲ ἀναι-
κείδρα ὅπλα καθελεῖν, καὶ
ἀποσμήξαντα παραθεῖναι
τῷ θεῷ· καὶ αὐτὸν τε καὶ τοὺς
μετ' αὐτῷ ζακάρους ἐκ πο-
δῶν οἴχεσθαι, μηδενὶ μηδὲν

ἀπαγ-

Jupiter, inde cognomento dictus
Trophonius, ut refert Strabo lib. ix.
& Jupiter Rex, ut patet ex Pausania
& Diodoro.

²⁵ Προσειπεν] Cant. προσέειπεν. Le-
gendum forte προσέειπεν. praecedit
quippe, ὁ Τροφῶνίος μοι προσέταξεν, quo
verbo utitur quoque Diodorus. nisi
magis placeat Casauboni προσέειπεν.

²⁶ Πρὸς τὸν Ἡρακλέους ἱερεῖα] Cant.
πρὸς τὸν ἱερεῖα τὸν Ἡρακλέους. Paullo aliter
& hoc refert Diodorus loco statim
adducto: quosdam scilicet, cum re-
gens Thebis in castra venissent, spar-

sisse, quotquot erant arma in fano
Herculis subito disparuisse, famam-
que Thebis vagari antiquos Heroas
sumtis iisdem festinare Thebanis au-
xilium. Eum vide. Xenophon lib. vi.
Hist. Græc. Ἀπὸ γίγνετο ἐκ τῆ πόλεως
αὐτοῖς, ὡς οἶτε καὶ πάντες αὐτοματι
ἀνεώρυντο. αἰτε ἱερεῖα λίγιστον, ὡς νί-
κην οἱ θεοὶ φαίνουσιν. ἐν δὲ τῷ Ἡρακλεῖ
καὶ τὰ ὅπλα ἔρασαν ἀραὴν ἔει, ὡς τὸν Ἡ-
ρακλέους εἰς τὸ μέγαν Ἰσθμικόν. Sub-
jungit autem: οἱ μὲν δὴ πνευλίγιστον,
ὡς ταῦτα πάντα τεχνάσματα καὶ τῶν
προσηγοριῶν.

27 Ἀπαγ-

27 ἀπαγγέλαντας· ἐπεὶ ὃ
οἱ στραῖται σὺν ἡγεμόσιν
εἰς τὸ ἱερὸν ἐλθόντες 28 ἰδόν-
τες τὰς θύρας ἀνεωγμένας,
ἐδενὸς τῶ ζακάρων παρόν-
τος, εἶδον ὃ καὶ ὅπλα τὰ
παλαιὰ νεόσμητα καὶ
λάμποντα ἔμπροσθεν ἑ-
σθῆ, ἡλάλαξαν καὶ δαιμο-
νίαι θάρσας 29 ἐνεπλή-
θησαν, ὥσπερ τὸ Ἡρακλέα
στρατηγὸν τῆ μάχης ἔχον-
τες. ἔτω δὴ συνέβη τοῖς θαρ-
σήσασιν κρατῆσαι τὴ τετρα-
κισμυρίων.

Ἐπαμινώνας βολό-
μευς ἐμβαλεῖν εἰς Λακε-
δαίμονα, ἐπειδὴ τὸ Ὀνείον
κατέσχε Φυλακὴ Λακωνι-
κὴ, 30 ἐνδείξάμεντος ὡς
μέλλοι νυκτὸς παρῆναι 31 τὸ

Postquam vero milites
cum ducibus in templum
ingressi viderunt aper-
tas januas, nullo mini-
strorum præsentē, atque
etiam arma vetusta re-
purgata recens, & ful-
gentia conspexerunt, co-
ram Deo clamorem fuf-
tulerunt. Et divina con-
fidentia impleti sunt, tan-
quam Herculem pugnae
ducem habentes. Sic ac-
cidit, ut sumptis animis
quadraginta millia con-
temnerent.

9 Epaminondas vo-
lens in Lacedæmonem
irruptionem facere, cum
Onium Laconico præ-
fidio obsessum teneretur,
præ se ferens noctu
adfuturum esse, sub Ὀ-

504

27 Ἀπαγγέλλοντας] MSS. ἐπαγγ-
γέλλοντας. sed recte Vulgata.

28 Ἰδόντες τὰς θύ.] Scribe εἶδόν τε
τ. vel εἶδον μὲν τ. Casaubonius.

29 Ἐνεπλήθησαν] Ita lego cum
Fl. Cant. ἐνεπλήθησαν. Vulgata,
ἐπλήθησαν.

30 Ἐνδείξάμεντος ὡς μέλλοι] Cant.
μέλλον. Fl. μέλων, cui superscrip-
tum ο.

31 Τὸ στρατόμαχον κατεκοίμισεν ὡς
αὐτὸς τὸ Ὀνείον] Scribendum κατε-
κοίμισεν per i. Cæterum videtur Xe-
nophonem Piliæ Argivo factum hoc

adscribere: qui tamen auctore & su-
pore Epaminonda id fecerit. Πεισίων
ἐν, inquit, τῷ Ἀργεῖον στρατηγόντα
τῷ Ἀργεῖ, περὶ ποταμὸν ἀλαβὴν τὸ Ὀ-
νείον καὶ ὁ Πεισίων μὲν τοὶ καταμαρ-
τὸν αἰμελὲς μὲν τῷ Ὀνείον φυλακὴν ἔσπε-
το Ναυκλῆος, ὃς ἦρχε τῶ ἐνὶ τῷ Λακε-
δαίμονι, καὶ ὡς Τιμοκλέους Ἀθη-
ναῖος κατελαμβάνει νύκτωρ μὲν τῷ διο-
λίῳ ὀπλιτῶν τῷ ὑπὲρ Κερχραίων λόφου, ὅ-
τε ἐπὶ αἱ ἡμέραι ὅτι τῷ δεῖνα. ἐπὶ ταῖς
ταῖς ἡμέραις ἐλθόντες οἱ Θεβαῖοι, ὑπερ-
βαίνοντες τὸ Ὀνείον. At Frontino opti-
me cum Polyæno convenit: nisi quod
pro

nio exercitum quiescere jussum refecit. Qui transitum custodientes in armis, tota nocte vigiliis confecti sunt. Postquam autem affulsit aurora, copiis excitatis Epaminondas, custodes in somnum versos aggressus est: quibus subactis, nullo prohibente transit.

io Epaminondas conabatur noctu Lacedæmoniorum urbem vacuam civibus occupare. Agefilus infidiis ex transfugis perceptis, in citato cursu cum exercitu suo prior in urbem

σεύσασθαι κατεχίμησεν ὑπὸ αὐτῷ τῷ Ὀνείῳ· οἱ δὲ τὴν πόρον Φερῶντες, ἐν τοῖς ὁπλοῖς τὴν νύκτα ὅλως ἐπαλαιώρησαν ἐξηγορότες. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἐλαμψεν ἡ ἑως, ἀναστήσας τὸ στρατόπεδον Ἐπαμινώνδας ἐπέθετο τοῖς Φύλαξιν ἐς ὑπνόν πετραμμένοις· καὶ χεῖρσάμενοι αὐτὰς ῥαδίως παρήλθεν.

Ἐπαμινώνδας ἐπεχείρησε νυκτὸς ³² καταλαβέσθαι Λακεδαιμονίων πόλιν ἐρήμην ὄσον πολιτῶν. ³³ Ἀγισίλαος τὴν ³⁴ ἵππεσιν παρ' αὐτομόλων μαθὼν, ³⁵ σωτόμως δραμὼν μετὰ αὐ-

pro Onio, Isthmum (ita recte viri docti legunt, & nos pridem id videmus,) nominat. verum eodem res redit. Nam Boeotis Isthmum Peloponnesi petentibus occurrebant Onii montes, qui erant velut propugnaculum Peloponnesi, ipsiusque Isthmi. Casaubonus.

³² Καταλαβέσθαι Λακεδαιμονίων πόλιν] Scribe τὴν Λακ. πόλιν. Idem.

³³ Ἀγισίλαος] Fl. mutatis u & e in x & o habebat Ἀγισίλο. qui error & alibi occurrit, facili ob literarum similitudinem errore.

³⁴ Ἐπίθεσιν] Cant. & Casaub. Codd. ἀνέθεσιν. & pro παρ', αὐτῶν.

³⁵ Σωτόμως δραμὼν] Alteram lectionem σωτόμως, quam plerique

libri habent, confirmant cum hujus auctoris, tum aliorum loci. Malo tamen σωτόμως hic quidem. Alterum est concitato gradu: alterum, quasi in via compendii: quod Diodorus dicere solet, σωτόμως χεῖρας ταῖς ὁδοῖς. Pro αὐτῷ, γδ. αὐτομόλῳ, Casaub.

Σωτόμως] Cum MSS. nec non Codd. Casauboni; quare hoc prae tulit τῷ, σωτόμως, quod est in Vulgata: Diodorus lib. xv. in eadem historia: Ἐπεμψὲ δὲ πῶς Κρήτας ἡμεροδρόμους, δι' ὧν καταταχίσας ἔπαμινώνδαν, τοῖς ἀπελειμμένοις ἐν τῇ Σπάρτῃ ἐδίδωκε διότι Βοιωτοὶ σωτόμως ἤξουσιν ὅπῃ ἔλακε δαίμονα, πορεύσοντες ἔ πόλιν, & paullo post: ὅτι Κρητῶν σωτόμως τὸ ἐπὶ γλῶσσαν ποιήσαντων,

τῇ αὐτῇ δυνάμει, φθά-
 σαι εἰσω τῇ πόλει παρελ-
 θεῖν, ³⁶ ἀνέμεινε τὰς Θη-
 βαίους· οἱ δὲ προσπεσόντες
 ἐξώθησαν μετὰ βίας ὑπὸ τῇ
 Λακεδαιμονίων. ὥς δὲ ἐν
 ἰσχυρῷ κινδύνῳ παρῆλ-
 θῶς ἐμπεσόντες, καὶ διὰ νυ-
 κτὸς φεύγειν βιασθέντες,
 ἀπέβαλλον πολλοὶ τὰς ἀ-
 σπίδας. Ἐπαμινώνας ἰ-
 δὼν τὸ γεγονὸς, ἐβελόμε-
 νος ἐλεγχεῖν αὐτοὺς τὰς ῥιψά-
 σιδας, ἐκήρυξε, μηδεὶς τῶν
 ὀπλιτῶν αὐτὸς φερέτω πλὴν
 ἀσπίδα. ἀλλὰ διδόντω τοῖς
 ὑπασι τοῖς, ἢ τοῖς ἄλ-
 λους ἀκολούτοις. αὐτοὶ δὲ
 μόνον τὰ δόρατα καὶ τὰ ἐγ-
 χειρίδια ἔχοντες τῷ ἡγε-
 μόνι ³⁷ ἐπέδωσαν· ἕτως ἄ-
 ρα ³⁸ τὸ πλεονεξέειν οἱ

venit, & Thebanos ex-
 pectavit. Qui impres-
 sionem facientes, re-
 pulsi sunt per vim a
 Lacedæmoniis. Cum ve-
 ro per confusionem ac
 tumultum in grave pe-
 riculum incidissent, no-
 ctu fugere coacti, mul-
 ti scuta abjecerunt. E-
 paminondas eam rem
 conspiciens, nolens ut
 qui scuta abjecissent, ar-
 guerentur, promulga-
 vit: Nemo armatorum
 ipse scutum portet: sed
 tradat scutatis, aut a-
 liis sequentibus: ipsi ve-
 ro cum solis hastis &
 ensibus ducem sequan-
 tur. Ita multitudo eo-
 rum, qui arma abjece-
 rant venit, & alacrius
 τὰ ὅπλα διποβαλόντες· καὶ
 περὶ

πάντων, &c. In eo dissentit a ceteris
 Diodorus, quod tribuat Agidi, quæ
 illi Agesilao, & Agesilaum dicat ad
 custodiam urbis fuisse relictum; qua-
 re pro ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων
 ἄγος, lego ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαί-
 μονίων Ἀγισίλαος cum Xenophon-
 te, Polybio, Plutarcho: & pro, ὁ δὲ
 ὅτι τὸ φυλακῆς ἀπολειμμένον Ἀγ-
 σίλαος, lego ὁ δὲ ὅτι τὸ φ. α. Ἀρχι-
 μέδης cum Xenophonte lib. vii. Hist.
 ἵπαι γὰρ ἡγεῖτο Ἀρχιμέδης, &c.

³⁶ Ἀνέμεινε] Fl. ἀνέμειν.

³⁷ Ἐπέδωσαν· ἕτως] MSS. ἱπ-
 δω. ἕτως. quod ad distinctionem,
 recte: quare eam, quæ in Vulgata
 aberat, recepi.

³⁸ Το πλεονεξέειν ἔλαδον] In puerili
 lapsu hæsit interpretes, qui ἔλαδον le-
 git, quod ferri nequit. *Cassiodorus*.

ἔλαδον] Cant. ἔλαδον. & hinc er-
 ronea lectio Interpretis. Mox MSS.
 ὑποκύνον τὸ Ἐπαμινώνας.

Epaminondæ se obsequentes ad futura pericula ob hoc beneficium præbuerunt.

11 Epaminondas cum Lacedæmoniis signa conferebat. Cum pugna fieret acris, multis utrinque cadentibus, ingruente nocte ante victoriæ finem, utrique ad castra reversi sunt. Lacedæmonii manipulatim, & secundum turmas atque contubernia castrametantes, mortuorum multitudinem cognoverunt, atque ita præ mœnore in somnum versi sunt. Thebanis autem mandavit Epaminondas, ut, quo casus quemque ferret, ibi castrametarentur, neque manipu-

προθυμότερον ὑπῆκον ἔ-
Εἰπαμινώνδας πρὸς τὰς
μέλλοντας κινδυνῶς ἀντὶ τῆς
δωρεθείας ταύτης.

Εἰπαμινώνδας Λακε-
δαιμονίοις παρετάσσετο·
39 τῇ μάχῃ κρατερεῖς γε-
νομένης, πολλῶν ἀμφοτέ-
ρωθεν πεσόντων, νυκτὸς
ἡσυχίας τὸ τέλος τῆς
νίκης, ἀνεχώρησαν ἑπὶ
τὸ στρατόπεδον ἕκαστοι·
40 Λακεδαιμόνιοι μὲν δὴ
41 καὶ λόχος καὶ μοίρας, ἐνω-
μοτίας καὶ συστίτια στρατο-
πεδῶντες, ἐμαθον τὸ πλῆ-
θος τῆς 42 ἀπολωλότων καὶ ἔ-
τως ἀθυμήσαντες εἰς ὕπνον
ἐτρέποντο. Θηβαίοις δὲ παρ-
ήγγειλεν Εἰπαμινώνδας
κατὰ στρατοπεδῶν, ὡς ἔ-
τυχον ἕκαστοι, καὶ μὴ ζητεῖν
τὰς

39 Τῇ μάχῃ κρατερεῖς ἡσυχίας, πολλῶν ἀμφοτέρωθεν πεσόντων, νυκτὸς ἡσυχίας τὸ τέλος τῆς νίκης, ἀνεχώρησαν, &c.] Ita locum hunc supplevi cum MSS. & Interprete. Vulgata, τῇ μάχῃ κρατερεῖς ἡσυχίας τὸ τέλος τῆς νίκης ἀδείλετο ἀνεχώρησαν. Vox ἡσυχίας repetita, ut saepe alibi, occasione lacunæ. Casaubonus in ora Vulgata: τὸ τέλος τῆς νίκης ἡ νύξ ἀφ. 40 Λακεδαιμόνιοι μὲν δὴ] Οὐν ex-
puncti, nihil enim huc facit, ejus-

que loco dñ cum MSS. reposui.

41 Κατὰ λόχος καὶ μοίρας] Scribe μόρας, idque perpetuo observandum, quando est sermo de rebus Spartanorum, in quorum exercitu quid appellaretur μόρα, quid συμμοτία, vulgo notum est. Adi Plutarchum in Pelopida. Casaubonus.

42 Ἀπολωλότων] Ira lego cum MSS. quomodo etiam paullo post loquitur Polyænus: ἀγροῖσται τὸν ἀπολωλότας. Vulgata, ὁλωλότων.

43 Μηδὲ]

τὰς λόχους, ⁴³ μηδὲ τὰς τά-
ξεις, ἀλλ' ὡς τάχιστα δει-
πνύοντας, ἀναπαύεσθαι, ἄν-
δρα ἀνδρὶ ἐκ τῶ παρόντων
ἵππιθδεῖων ἐπαρκέσαντα.
παύεθαι τοίνυν ⁴⁴ δειπνή-
σαντας αὐτὰς διὰ τάχους,
ἀναπαύεσθαι ἢ τὸ μέγ-
σον ἀγαθόν, ἀγνοῶσιν τὰς
δοπολωλότας, εἴη ⁴⁵ ἐν
τοῖς οἰκείοις συσσίτοις, ἀλ-
λὰ πορεύσιν δεδειπνηκό-
τας· εἰκότως ἄρα ⁴⁶ τῆ ὑπε-
ραιίας Θεβαῖοι μὲν ὠδρα-
πιζάμενοι ⁴⁷ χιναῖοι περὶ
ἐκρέτησαν· Λακεδαιμό-
νιοι δ' ⁴⁸ διὰ τὸ θάνατον τῶ
οικείων ἐώκεσαν προηγή-
μενοις.

⁴⁹ Ἐπαμινώνδας Θε-

los aut ordines quære-
rent, sed quam celerri-
me sumpta cœna quieti
se dederent, atque alter
alteri ex præsentī com-
meatu impertiret. Pro-
inde sumpta cœna re-
pente somno indulse-
runt, & hoc eis maximo
bono fuit, quod igno-
rabant qui occubuissent,
cum non in suis contu-
berniis, sed sparsim cœ-
nam fecissent. & non im-
merito postero die The-
bani in aciem educti,
fortius pugnantes victo-
riam reportarunt. Lace-
dæmonii vero propter
suorum interitum, his
qui ante victi erant, si-
miles fuerunt.

12 Epaminondas The-
baicus

⁴³ Μηδὲ] Sic restitui pro vulga-
to, μηδὲ. Mox Fl. ἀναπαύσεσθαι.

⁴⁴ Δειπνήσαντας αὐτοὺς διὰ τάχους] Pronomen αὐτοὺς cum MSS. inferui.
Fl. ἀναπαύσεσθαι, pro ἀναπαύεσθαι.

⁴⁵ Ἐν τοῖς οἰκείοις συσσίτοις] Οἰ-
κείοις, quod a Vulgata aberat, cum
MSS. & Interprete revocaui.

⁴⁶ Τῆς ὑπεραιίας] Cant. τῆς ὑπε-
ραιίας.

⁴⁷ Γενναῖοι περὶ ἐκρέτησαν] Puto le-
gendum, χιναῖοι περὶ χιναῖοι. Inter-
pr. legisse videtur, χιναῖοι περὶ χι-
ναῖοι ἐκρέτ. Casaubonus.

⁴⁸ Διὰ τὸ θάνατον τῶν οἰκείων]

Cant. διὰ τὸ θάνατον τῶν οἰκείων.

⁴⁹ Ἐπαμινώνδας Θεβαῖος ἦρχυ] MSS. Θεβαίων ἦρχυ. adeo ut ante Θε-
βαίων videatur excidisse numerus,
quem absque MSS. ope difficile est
addere. Non dubitaverim tamen quin
Auctor scripserit: Ἐπαμινώνδας ἦρχυ,
Θεβαίων ἦρχυ, & ob literarum simi-
litudinem numerus a transcriptori-
bus sit omisus. Auctor ut ita sen-
tiam Diodorus: toridem quippe re-
censet lib. xv. Ο' δ' Ἐπαμινώδας, πα-
ρ' ἡμῶν τῶν Θεβαίων τῶν ἐν ἀρχῇ γε-
νῆς ὄντας κατὰ κράτος εἰς μάχην, ἢ
τῶν ἄλλων Βοιωτῶν τῶν ἀπὸ τῆς πό-
λεως.

bantos eduxit adversus
quadraginta millia Spar-
tiatarum atque socio-
rum. Civibus autem (ut
fieri solet) pertimescen-
tibus hostium multitudi-
nem, animorum demis-
sionem sanavit. Erat The-
bis idolum Palladis, ha-
stam in medio tenens
dextra manu: scutum ve-
ro pro genibus positum
habens. Ille noctu arti-
ficem adducens, aliam
formam affinxit simila-
cro, & deam fecit manu-
brio scutum tenentem.
Cum vero tempus expe-
ditionis præsto esset, o-
mnia templa aperuit,
quasi rem divinam pro
exercitu facturus. Mili-
tes formam Deæ muta-
tam videntes, obstupue-
runt, quasi ipsa Pallas ad-
versus hostes arma sum-
pisset. Et multis verbis
Epaminondas hortaba-

βαίςς ἤγην ὅππῃ περακισ-
μυρίας Σπαρτιατῶν, καὶ τῶν
συμμάχων. ⁵⁰ τῶν πολίων,
οἷον εἰκὼς, δεδιότων τὸ πλῆ-
θος τῶν πολεμίων πλὴν δυ-
σθυμίαν αὐτῶν ἰάσατο. ὡς
ἐν Θηβαίαις τὸ βρέτας τῆς Ἀ-
θηναίας· τὸ μὲν δόρυ τῆς χειρὸς
διελήφους τῇ δεξιᾷ· πλὴν ὅτι
ἀσπίδα καὶ κνήμην ἔχον
⁵¹ περὶ τῶν γονάτων· ὁ δὲ νύ-
κτωρ τεχνίτῳ ἐπαγαγὼν,
μετασχημάτισε τὸ ἄρμα,
καὶ πλὴν θεὸν ἐποίησε. Διὰ
πύργου ἔχουσιν πλὴν ἀ-
σπίδα· ἐπεὶ ὁ καιρὸς ὡς
ἐξόδος, τὰς νεῶς ἀπαίτας
⁵² ἀνέωξεν ὡς θύσων ὑπὲρ
τῆς στρατείας· οἱ δὲ στρατιῶται
τὸ σχῆμα τῆς θεᾶς μεταβε-
βλημένοι ἰδόντες, κατε-
πλάγησαν, ὡς τῆς Ἀθηνᾶς
αὐτῆς ὑπὸ λείζομνης καὶ τῶν
πολεμίων· καὶ πολλοὺς ὡς Ε-
παμινώνδας ἐγκολούμε-

ι

καὶ δυνάμειν τῆς Θεᾶς, ἔχοντες
ὅμοιαν αὐτῇ πλείους τῶν Θεαιωνίων.
Nam auxilia mille quingentorum
peditum, & quingentorum equi-
tum post. sub ipsum pugnae tempus,
& firmatis jam Thebanorum in pu-
gnam animis, a Thessalis veniebant.

⁵⁰ τῶν ὅτι πολιτῶν] Ita reposui

cum MSS. & Interprete pro vulgato,
τῶν ὅτι Θεβαίων. Cant. οἷα εἰκὼς, pro
οἷον εἰκὼς.

⁵¹ Περὶ τῶν γονάτων] Ita lego cum
MSS. & Interprete. Vulgata, ὅτι τῶν
γονάτων.

⁵² Ἀνέωξεν] Cum MSS. pro ἀνέω-
ξεν.

ν^ο θάρρειν, ⁵³ αὖς τ' θεῶ τινὶ
ἀσπὶδα κ' τ' πολέμιον
προβέβληται ἔτις ἀν-
εθάρρησαν οἱ Θηβαῖοι, καὶ
συμβαλόντες, ἡγωνίσαντο
λαμπρῶς, καὶ τὰς πολλὰς
πλείονας πολέμους ἐνίκη-
σιν.

Εἰπαμινώνας πρὸς τῇ
γεφύρᾳ ⁵⁴ Σπερχείᾳ
Θεσσαλῶν ⁵⁵ ἀντικαθημέ-
νων, ὁρῶν δὲ τὸ Σπερμεῖον πε-
ρὶ τινὶ ἕω πολλὴν καὶ βα-
θεῖαν ὀμίχλην αἰρομένην,
παρηγγεῖλεν ἐκάστῳ λόχῳ,
δύο καμίση φορτία ξύλων,
τὸ μὲν χλωρὸν, τὸ δ' αὖρον·
καὶ πρὸς μέσῃ νύκτι τὰ μὲν
αὖτα κατέωθεν, ⁵⁶ τὰ δ' ἃ
χλωρὰ ἀνέωθεν ὁμῶς νύξ,
καὶ ὀμίχλη, καὶ καπνός· ὁ
μὲν αὖτε τοῖς πολέμοις ἀό-
ρατος. ⁵⁷ ὁ δ' Εἰπαμινών-
δας ἵππῳ τινὶ γεφύραν διε-
βίβασε τὰς στρατιώτας· οἱ

tur, ut bonum animum
gererent: quippe Dea
contra hostes scutum
protendente. Ita Theba-
ni animos receperunt, &
confertis manibus egre-
gie pugnaverunt, mul-
toque plures hostes devi-
cerunt.

13 Epaminondas ad
pontem Sperchii, Thes-
salis ab adverso oppo-
sit, videns circa auro-
ram a fluvio magnam
profundamque nubem
exfurgere, præcepit sin-
gulis manipulis, ut duo
portarent onera ligno-
rum, alterum viride, al-
terum ficcum & aridum
& media nocte arida in-
ferne, viridia desuper.
cum simul nox & nubes
atque fumus coirent,
aër ab hostibus videri
non poterat. Epaminon-
das vero in pontem ad-
duxit milites. Qui cum

⁵³ ὡς τ' θεῶ] Cant absque ὡς.
⁵⁴ Σπερχείᾳ] Ita scribo pro vul-
gato, Σπερχεῖς. Cant. Σπερχεῖ. Vide
Geographos.

⁵⁵ Ἀντικαθημένων] Sic lego cum
MSS. pro vulgato, ἀντικαθήμενων. Ita
quoque supra hoc libro 1. 27. Ἀγχι-
σταῖς ἀντικαθημένων Λακεδαιμονίων.

& alibi. Thucydides lib. 1. ἀλλὰ πρὸς
θεῶ τὸ ἀντικαθεζόμενοι. & lib. v.
Βεασίδας πυνθανόμενος τὰντα, ἀν-
τικαθήμενος αὐτὸς ὅτι πρὸς Κερδυνίαν.
⁵⁶ Τὰ δ' ἃ χλωρὰ ἀνέωθεν] Adde
δέντας ἀνέπειν. nam tale quid deesse
videtur. Casaubonus.

in media planitie essent, postquam fumus cum nube evanuit, Thessali transitum hostium senserunt.

14 Epaminondas ad Tegeam periclitari contra Lacedæmonios volens, ut clam hostibus superiorem locum & præcipitem occuparet, mandavit equitum præfecto, ut cum equitibus mille sexcentis ante agmen præcederet, & crebro huc illuc obequitaret. Cum pulverem copiosum excitasset, obscuratis hostium oculis clam superiorem locum cepit. Spartiatæ vero, cum defuisset pulvis, rem conspicati, causam intellexerunt quam-

ἢ αὖ⁵⁷ κτ' τὸ μέσον πεδίον ὄντες, ὅποτε ὁ καπνὸς μὲν τῆς ὀμίχλης διεσκεδάσθη, οἱ Θεσσαλοὶ τῆς Δαδάρσεως τὴν πολέμιων ἤδοντο.

Ἐπαμινώνδας οὖν Τέγεαν⁵⁸ Δακινδυσίαν πρὸς Λακεδαιμονίους, βαλόμενος ὑπερδεξιῶς καταλαβέας τόπους, ἵνα λάθῃ τὰς πολέμους, προσέταξε τῷ ἱππάρχῳ⁵⁹ μὲν τὴν ἱππέων χιλίαν ἐξακροσίαν περιπόσει τῆς Φάλαγγος, καὶ πυκνὰς ποιέας τὰς ἀναστροφὰς τῆδε καὶ κείνης· ὥς ἡ πλεῖστον ἐπαύεσθαι κονιορτὸν, ἐπισκῆπτων ταῖς τὴν πολέμιων ἐλπίσιν, ὁ μὲν ἔλαθε κατὰ χῶν τὰ ὑπερδεξιᾶ· οἱ δὲ Σπαρτιάται⁶¹ καταλήξαντι τὸ κονιορτὸν, τὸ γεγο-

57 Κατὰ μέσον τὸ πεδίον] Cum Cant. additur articulus.

58 Διακινδυσίαν] MSS. Δακινδυσίαν. quod si recipias, necessario post βαλόμενος inferendum erit καὶ, quod tamen non agnoscunt Codd. quare retinui vulgatam lectionem, licet etiam aliter legerit Interpretes.

59 Μετὰ τῷ ἱππάρχῳ χιλίαν ἐξακροσίαν] Nisi quid deest, χιλίαν ἐξακροσίαν scribendum. Casaubonius.

60 ὥς ἡ πλεῖστον, ἐπαύεσθαι κον-

ιορτὸν ἐπισκῆπτων ταῖς] Sic est in codice meo: Sed vera, ni fallor, lectio est hac, ὥς ἡ πλεῖστον ἐπαύεσθαι κονιορτὸν, ὅπου ἡ πλεῖστον ταῖς τῆς πολ. ὕψ. Idem.

ὥς ἡ πλεῖστον ἐπαύεσθαι κονιορτὸν] Ita lego cum MSS & Interprete. Vulgata, ὥς ἡ πλεῖστον, &c. nec quidquam præterea videtur immutandum.

61 Κατὰ χῶν τὰ] Fl. λέξαντι Cant. λέξαντες.

γεγονὸς ἰδόντες ἐνόησαν πλὴν αἰτίαν τῆς προῖππηςίας.

Ἐπαμινώνδας προτρέπων Θεβαίους⁶² προθύμως ὁρμήσας ἵππιν Λακεδαιμονίους μέγιστον ἔχιν συλλαβὼν, ἐδειξεν αὐτοῖς, καὶ πάντων ἐναντίον πλὴν κεφαλῇ τῆς θηρίας σπυγνίσας, ὁρᾷτε, ἔφη, ὅτι τὸ λοιπὸν σῶμα ἄχρηστον, τῆς κεφαλῆς οἰχομένης. ὅς ἔτω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλαὶ ὡς τε τὸ Λακωνικὸν τῆς σπυγνίσας, τὸ λοιπὸν σῶμα τῶν συμμάχων, ἄχρηστον. τῆς τῶν ὁρμαίνοντων Θεβαίων πεποδέντες, ὁρμήσαντες προθύμως ἵππιν πλὴν φάλαγγα πλὴν Λακωνικῇ, ἐτρέψαντο, καὶ τὸ πᾶν τῶν συμμάχων ἔφυγον.

obrem ante copias equitassent.

15 Epaminondas adhortans Thebanos, uconfidenter in Lacedaemonios impetum darent, maximum serpente cepit, & ejus in conspectu omnium attrito capite: videtis, inquit, quod reliquum corpus inutile sit, si caput adimatur. Ita si hostium capita, nempe Laconicum hoc contriverimus, reliquum corpus sociorum nullius erit usus. Hoc exemplo persuasi Thebani, in Laconicum agmen incurrentes, id superarunt. Sociorum vero multitudo fugam ultro capeffit.

[CAP.

62 Προῖππηςίας] Cant. προῖππηςίας.

63 Προθύμως ὁρμήσας ὅτι Λακ.] MSS. προθῆς αὐτὸς ὁρμήσας Λακ.]

64 Θεβαίους] Cant. θυεῖς. fed. & u facili errore confunduntur.

65 Οὕτω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλαὶ ὡς τε τὸ Λακ.] Sententia ipsa postulat ut sic legatur, ἔτω δὴ, ὡς τὰς

τῶν πολεμίων κεφαλῶν, τὸ Λακωνικὸν τὸ, σπυγνίς. Casaubonus.

Οὕτω δὴ αἱ τῶν πολεμίων κεφαλαὶ] Aliter hic legit Interpres, ita scilicet, ut Casaubonus; verum quia saepe abrupte ita Polyænus, contra Codd. nihil muto. Posita autem ὑποσημαίνω post κεφαλῶν, bene sc habet locus.

[C A P. I V.]

Pelopidas.

¶ Pelopidas oppugna-
bat arces, centum & vi-
ginti stadiis a se mutuo
distantes. cum ad alte-
ram appropinquaret, ius-
sit, ut cum ad moenia
copias admoveret, e-
quites coronis redimiti,
citato cursu venirent,
& se alteram urbem ce-
pisse nunciarent. Quod
cum audisset, movit co-
pias ad eam quæ supe-
rari videretur, & ante
moenia sylvam grandem
incendens, maximum
fumum excitavit, ut al-
teris opinionem incen-

Πελοπίδας.

Πελοπίδας ἐπολιόρχη αὐ-
κροπόλεις ἀπεχέσας ἀλ-
λήλων ἐκαλὸν εἶχεσι τείχεα·
πλησίον ὢν τ' ἐτέρας σωέ-
ταξεν, ἐπειδὴν ¹ προσάγη
τοῖς τείχεσι, δ' ² ἰππῆας ἐ-
σεφανώδους θρόνους ἡ-
κειν, ἀγγέλλοντες τῷ ἐτέ-
ρῳ πόλιν ἐαλωκέναι. ὁ δ' ἢ
ἀκέσας ἀνέζωξεν ὅτι τῷ
δοκῶσαν ἡγήσας, ἢ περὶ
τ' τειχῶν ὕλῃ πολλῇ ἀ-
ψας, καπνὸν ἤγειρε μέ-
γαν, ἵνα τοῖς ἐτέροις ἐμποιή-
σῃ φαντασίαν πόλεως κα-
ταπεπερησμένης. οἱ δ' ὥς εἶ-
δον

¹ Προσάγη] Cant. προσελάγη.
² Τετρακισχίλις ἰππῆας ἐσεφανώμε-
νοι θρόνους ἔκειν] Falsitatem istius
lectionis si quis non statim videt, il-
lum ἀλασοποίησιν ἔχει maxima. Lege
τέσσαρας ἰππῆας. Notæ numerorum
 Indices huic loco corrumpendo fue-
re: quæ utinam ex omnibus bonis
 scriptoribus, ut sigla ex iure Iustini-
ano, pridem fuissent explosæ:
 minus hodie in iis intelligendis no-
 bis esset laborandum, minus in ce-
 mendandis astuandum. Scriptum
 fuerat δ' sciolus librarius fecit δ'.
 deinde confirmato errore, sublati
 oris τετρακισχίλις perscriptum est.
 d ratio suadet, Frontinus evincit:
 igitur ideo verba adscribimus. Pelopi-

das Thebanus Magnetum duo oppida si-
 mul oppugnaturus, non ita longo spatio
 distantia, quo tempore ad alterum eorum
 exercitum admovebat, præcepit ut ex com-
 posito ab aliis castris quatuor equites coro-
 nati notabili alacritate velut victoriam
 annunciantes, venirent: ad cuius simula-
 tionem curavit ut sylvæ, quæ in medio
 erat, incenderetur, præbitura speciem ur-
 bis ardentis. præterea quosdam captivorum
 habitu eodem iussit perducere. Quæ asseve-
 ratione perterriti qui obsidebantur, dum
 in parte jam se superatos existimarent, de-
 fecerunt. Casaubonus.

δ' ἰππῆας] Ita Cant. idque ge-
 nuinum esse, atque explodendum
 vulgatum τετρακισχίλις jam monuit
 Casaubonus.

δον καταπλαγῆτες τῷ
μέλυσσιν αἰλώσιν, σφῶς
αὐτὲς τῷ Πελοπίδᾳ πῦρ-
δωκαν· ὃ ἢ τῷ ὠδῶν-
των δυνάμιν προσλαβὼν,
ἐπὶ τῷ ἐτέρῃ πόλιν ἐλ-
θὼν, καὶ κείνῃ παρεστή-
σας, ὅπῃ ἐπὶ θαρρύνειν ἀντι-
τάξασθαι τῷ ἄλλῳ τῷ μὲν
εἰληφέναι δόξας, τῷ ἢ λα-
βὼν, ἀμφοτέρων ἐκέρχτη-
σεν.

Πελοπίδας ἐν Θεττα-
λίᾳ ποταμὸν διαβῶν μὴ
δυνάμενος Ἰππικιδίων
πολεμίων, ἐκ τοῦ ποταμοῦ
ἐκπορεύσας, χάρα-
κα περιέβαλλετο, πολλὰ
ἔλκυσμα περὶ, ἀναπαύσας
τὰς στρατῶνας, νυκτὶ μέσῃ
τὴν χάρακα κατέφλεξε.³ ἔ-
πὶ πυρὸς ἐπὶ μέγα αἰρομέ-
νῃ παντὰ χάσεν, οἱ μὲν πο-

læ urbis injiceret. Quod
cum illi vidissent, per-
timescentes futuram ca-
privitatem, Pelopidæ se
dediderunt. Is assump-
tis horum copiis, ten-
dens ad alteram urbem,
ipsam quoque in dedi-
tionem accepit, non
amplius resistere auden-
tem. Sic alteram cepit,
se existimatus, alteram
capiens, utraque potitus
est.

2 Pelopidas cum in
Thessalia flumen transi-
re non posset, instanti-
bus hostibus, castris ad
fluvium positis, a fron-
te vallum circumdedit.
Multis lignis exsecis,
quietem militibus con-
cedens, media nocte
vallum combussit. Igni
vero undique in altum
sublato, hostes ab inse-

λέμιοι

3 Τὰ ἢ πρὸς τῇ μέγα αἰρομένη,
&c.] Simili strategemate hostes elu-
sit Ischolaus, infra hoc libro cap. 22.
2 Eiusdem quoque commentii auxi-
lio Bellovacos ab insequendo deter-
ruisse Romanos scribit Hirtius lib.
8. de B. G. cap. 15. Bellovacis, quum
Romanos ad insequendum paratos viderent,
neque pernoctare, neque diutius
permanere sine cibariis eodem loco pos-
sunt, tale consilium sui recipiendi inie-

riunt: fascēs, ubi confederunt, &c. fra-
gmentorum ac virgultorum, quorum sum-
ma erat in castris copia, per manus in-
ter se transmissos, ante aciem collocave-
runt; extremoque tempore dies, signum
pronuntiato, uno tempore incenderunt.
ita continens flamma copias omnes repente
a conspectu texit Romanorum. quod nil
accidit, barbari vehementissimo cursu ju-
gerunt. & qua sequuntur.

quando prohibebantur. Pelopidas cum suis absque periculo trajecit.

3 Thebas præsidium Laconicum impositum tenebat, atque præfectus in Cadmia collocatus erat. Incidit festum Veneris. mulieres festivitatem deæ ludendo celebrant. Viri spectatores se præbebant. Visum est præfecto, Deam venerari. Itaque scorta advocabat. Pelopidas occultum pugionem gerens ingreditur, & , occiso præfecto, Thebas liberavit.

λέμιοι διώκειν ἐκωλύοντο· οἱ ᾧ ἀμφὶ Πελοπίδαν ἀσφαλῶς τὸ ποταμὸν διήλθον.

4 Θήβας ἐφύλασσε Φρᾶρχα Λακωνικῇ, καὶ Φρᾶρχα· ὅππῃ δ' ἡ Καδμείας ἐπέτακτο· ὡς Ἀφροδίτης ἐορτή· αἱ μὲν γυναικες ἐπαιζον τῇ θεῷ· οἱ δ' ἄνδρες ἀμφὶ ταύτας εἶχον· ἔδοξε τῷ Φρᾶρχῳ πρὶν ἢ τὴν θεὸν ἐκάλεισεν ἐπαίρας· ἐχὼν ξιφίδιον κρυπτόν.

6 Πελοπίδας εἰσέρχεται, καὶ τὸν Φρᾶρχον ἀνελών, ἡλώθῃ τέρωσε τὰς Θήβας.

[CAP. V.]

Gorgias.

¶ Gorgias primus

Γοργίας.

¶ Γοργίας πρῶτος ἐν Θή-

4 Θήβας ἐφύλασσε, &c.] Historiam hanc accurate relatam vide apud Xenophontem lib. v. Histor. (qui tamen omnem rei gesta laudem tribuit Phylidæ sive Philidæ, ut dicitur Plutarcho, Pelopidæ nullam faciens mentionem, cum tamen alii eum hujus facinoris faciant auctorem) Diodorum lib. xv. Plutarchum in Pelopida, & alios.

5 Καδμείας] scribe Καδμείας.

6 Πελοπίδας] Hanc vocem delet Fl.

7 Καὶ τὸν Φρᾶρχον ἀνελών] Handquam Φρᾶρχον, sed Thebanorum

πολεμάρχας, & cum Lacedæmoniis sentientes, Archiam scil. & Philip-pum, Leontidam, Hyapatam & alios: & postera demum luce oppugnarunt arcem, arcessoque Athenis quinque millium peditum, & quingentorum equitum auxilio, Cadmea a Lacedæmoniis fuit dedita. Vide loca jam adducta.

Cap. V. 1 Γοργίας πρῶτος ἐν Θήβαις· ἡ ἱερὴν λόγον συντάττει] Scribo Γοργιδας. Nam etsi Gorgiam hunc quidam historici appellant: supra tamen Gorgidas dicitur, & Plutarchus in Pelopida, ἡ ἱερὴν, inquit, λόγον ὡς

L 4

φαππ

ἐν Θήβαις τὸ ἱερὸν λόχον
συνέταξεν. ὁ λόχος ¹ ἔ-
ρασαί, ἢ ἐρώμμοι τριακό-
στοι ² φιλέντες γὰρ δὴ ἀλ-
λήλας, ὅτε ἂν ποτε φύ-
γοιεν, ³ ἀλλ' ἢ ὑπὲρ ἀλλή-
λων ἀποθάνοιεν, ἢ νικῶεν
τὰς πολεμίους.

Γοργίας ἰππεὺς ἔχων
Θηβαίους παρετάσσετο φοι-
βίδα πελταστὰς ἔχοντι
⁴ σπενόπερον ὑπὸ τὸ χωρίον.
Γοργίας φεύγειν προσ-
παίειν ⁵ τὰς πελταστας,
ὅτι πόδα ἀνεχώρη' ἢ ὅ
πολεμίων ἐγκειμένων, ὑπ-
ήραρχον αὐτὰς εἰς τὴν ὁ-
ρυχωρίαν ἔνθα δὴ Γορ-
γίας κραίν' ὅτι δόρειτ' ⁶
ἀνατείνας, σημεῖον ἔδωκεν
ἀναστροφῆς ὡς ὅ ἐν πλε-
υτέρῳ χωρίῳ τὸ ἰπποικὸν

Thebis sacrum manipu-
lum instituit. Manipulus
constabat ex amatoribus
& amasiis triginta. Aman-
tes enim se mutuo nun-
quam facile fugerint, sed
aut pro se mutuam mor-
tem oppetunt, aut hostes
superant ac vincunt,

² Gorgias equitatum
ducens, pugnam cum
Phoebiade scutatos ha-
bente parabat. Locuse-
rat angustus admodum.
Gorgias simulans fugere
scutatos, recessit. Hosti-
bus autem incumbenti-
bus, pertraxit eos in la-
tam & explicatam plani-
ciem. Ibi Gorgias galeam
in hasta protendens, si-
gnum dedit suis rever-
tendi. Cum vero in la-
tiore loco equitatus se
convertisset, impressio-

ἀνέ-

φασιν συνετάξατο Γοργιδας προῖτος, ὃς
ἀνδρῶν ὀπληκτικὴν τριακοσίων, οἱς ἡ πό-
λις ἀσκήσιν κ' δίδωται ἐν τῇ Καδμείᾳ
σεκτοπεδονομοῖσι παρέρχεν' κ' ἂν αὐτο
ἐκ πόλεως λόχος ἐκαλάντο. τὰς γὰρ ἀ-
κροπύλεις ἰπεινῶς οἱ τότε πόλεις ἀνό-
μαζον. ἐνταῦθα δὲ φασιν ὃς ἐραστῶν κ' ἐρω-
μῶν γλῶσσαι τὸ σύστημα πῆτο. Placuit
hæc ex Plutarcho adscribere, ut quæ
fit illa historicis toties celebrata sa-
cra cohors Thebanorum intelligere-
tur: & simul appareret Interpretis
error, qui triginta pro trecenti posuit.

Notabis, Athenæo auctore, ab Epaminonda sacram cohortem fuisse
institutam, non Gorgida, lib. xiii.
Casaubonus.

² Φιλέντες γὰρ δὴ ἀλλήλας.] Vide de
hac re differentem Plutarchum in Pe-
lopida, & Ælianum lib. iii. Var.
Histor. cap. 9.

³ Α' Μ'] MSS. α'ν.

⁴ Σπενόπερον ὑπὸ τὸ χωρίον.] Ita le-
go cum MSS, pro vulgato, σπενόπερον
ὑπὸ, &c.

nem equitum non ferentes scutati, conversim ad Thespias fugam dederunt: unde factum est, ut illi inter fugiendum caderent. Phœbidas vero confestim arrepta fuga, evasit.

ἀνέσρειψε, τὴν ἐμβολὴν
τῶ ἵππων ἔφεροντες οἱ
πελτασταί, ποροπαδὶν
ἔς Θεσπείας ἔφυγον. . . .
ἂφ' ὧν ἔφθγγον ἐν τῇ φυ-
γῇ. Φοιβίδας δὲ διώκων, αὐ-
τίκα φεύγων ἔχετο.

[CAP. VI.]

Dercyllidas.

¶ Dercyllidas jusjurandum dedit urbis Scepseos tyranno, si procederet ad colloquium, eum statim iterum in urbem reversurum. Itaque processit tyrannus: Dercyllidas portas aperire iussit. Sin minus, se mortem ei allaturum. Postquam vero metu impul-

Δερκυλίδας.

¶ Δερκυλίδας ὥμο-
σε Μηδία τῷ τυράννῳ τὴν
Σκήψεως, ἐφ' ᾧ προσελθόν-
τα παχὺ καὶ ὁμιλήσαντα πάλιν
εἰς τὴν πόλιν ἂφ' ἧς αὐτοὶ
καὶ δὴ ὁ μὲν τυράννης προ-
ῆλθε. Δερκυλίδας δὲ προσέ-
ταξεν ἀνοίξαι πρὸς πύλας·
εἰ δὲ μὴ, φονεύσειν αὐτὸν
ἢ πείλησεν· ἐπεὶ δὲ φοβηθεὶς
ἀνέω-

ἔς Θεσπείας ἔφυγον] Cant. ἔς
Θεσπείας ἔφυγον.

ἂφ' ὧν ἔφθγγον] MSS. ἂφ' ὧν τὸ
μὲν ἔφθγγον. Interpres legisse videtur:
ἀφ' ὧν, οἱ μὲν ἔπεσον ἐν τῇ φυγῇ. Omit-
tit vero verbum διώκων.

Cap. VI. 1 Δερκυλίδας ὥμοσε μὴ
ἂν μὲν τὸν τυράννον τὴν Σκήψεως] γρ. Τι-
μῆα. Scribe ὥμοσε Μηδία τῷ, ex
Xenophontis Ἑλληνικῶν libro tertio
ubi tamen rem longe aliter reperies
narratam. cujusmodi illud est: Mi-
diam non ante in Dercyllidæ collo-
quium venisse, quam dati essent a
Dercyllida obfides. item illud: Mi-
dia volente ac sponte cedente Sceptin

ingressum esse Dercyllidam. Hic est
Midias, cujus mentio fit libro octavo
in Mania, sive Tanix historia. Pro
ἀφ' ὧν, γρ. ἀφ' ὧν αὐτοὶ. Casaubonus.

Μηδία] Ita scripsi ex Fl. Cant.
Μηδεία. Vulgata μὴ ἔμειν. Omitit
vero Interpres. Xenophonti dicitur
Μειδίας. Cum eodem pro Δερκυλίδας
rescripserim Δερκυλίδας, ut in suis
quoque invenit Interpres.

2 Ἀφ' ὧν] MSS. ἀπ' ὧν. quo-
modo legisse videtur Interpres, ve-
rum quia statim sequitur, ἀφ' ὧν αὐτοὶ,
ἔδη, καὶ ἐς τὴν πόλιν τῶν γρ. ὥμοσε,
vulgatam lectionem retinui.

ἀνέωξεν, ἀφίημί σε, ἔφη,
νυνὶ εἰς τὴν πόλιν· τὰ πο γὰρ
ᾠμοῦσα· ³ καὶ γὰρ δὲ μὲν ἔ-
μῃς δυνάμεως εἰσέρχομαι.

fus aperuisset: Nunc, in-
quit, in urbem te dimit-
to: hoc enim juravi: at-
que etiam ego cum exer-
citu meo ingredior.

[CAP. VII.]

Ἀλκίτας.

¶ Ἀλκίτας Λακεδαι-
μόνι· ὁπὸ τῆς ἱστίας
οἰκώμενος, βελόων
λαθεῖν, πεπληρωκὴς ναῦς
πολλὰς, κατελκύσας τριή-
ρη μίαν, ¹ καὶ εἰς ταύτην μέ-
ρ· ἐμβιβάζων τὰς στρα-
τιώτας ² ἵνα δοίη τοῖς πολε-
μίοις ἐν σκάφ· ἔχειν,
³ ὡς καὶ τῶν τριῶν ἀπασῶν τὰ πληρώματα.

Alcetas.

¶ Alcetas Lacedæ-
monius ab Istiæa sol-
vens, cum vellet clam
multas naves implere, at-
trahens unam triremem,
in hanc vicissim milites
imposuit, ut potius unum
magnum, quam omnia
supplementa hostibus po-
tiunda daret.

[CAP.

³ Καὶ γὰρ] Cum MSS. & Inter-
prete. Vulgata, ἐγώ.

Cap. VII. ¹ Καὶ εἰς ταύτην μέρ·
ἐμβιβάζων ὅσον στρατιώτας] Non puto
scriptum a Polyano μέρ·, pro ἀνὰ
μέρ·. Frontini verba erunt loco in-
terpretationis, lib. iv. cap. 7. Alce-
tas Lacedæmonius, ut Thebanorum com-
meatum facilius ex inopinato aggredere-
tur, in occulto paratis navibus, tanquam
unam omnino haberet triremem, vicibus
in ea remigem exercebat. Quodam dein-
de tempore omnes naves in Thebanos trans-
navigantes immisit, & commeatibus co-
mum potitus est. Omnino autem ἀνὰ
μέρ· legendum, ut libro III. in
Iphicr. commate 19. Casaubonus.

² ἵνα δοίη τοῖς πολεμίοις.] Scriben-
dum δοίη. Sequentia ὡς καὶ τῶν
τριῶν ἀπασῶν τὰ πληρώματα, mutila
sunt & corrupta. Sententia quam
fuerit aut esse debeat, liquet ex hi-
storia. Nam cum unam tantum se
triremem habere præfeturisset Al-
cetas, postea tres triremes in hostes
immisit. Xenophon *Ἑλλην.* lib. quin-
to. Ἀλκίτας ὁ Λακεδαιμόνι· φησὶ ἀπὸ
τῶν Ὀρέων, ἐν ᾗ κεῖνοι συνειώκοντο τὸ σί-
τον, ἐπληρώσας τοὺς τρεῖς τεύχερες, ὅτι
μεληθεῖς ὅπως μὴ ἴδωτο, ἵνα δοίη
ἀπὸ τοῦ σίτου, λαμβάνει ὁ Ἀλκίτας
τόν τε σίτον καὶ τοὺς τεύχερες. Idem.

³ ὡς καὶ τῶν τριῶν πληρ·.] Cant.
καὶ τῶν τριῶν πληρ·.

[C A P. VIII.]

*Archilaidas.**Ἀρχιλαΐδας.*

¶ Archilaidas Lacon cum exercitu per viam suspectam iter facere volens, quod non praeceperat futurum, sed cogitavit fieri posse, id quasi praecognitum indicavit multitudini. Et praecepit, ut instructi ad pugnam proficiscerentur, quoniam hostes infidias tenderent. Forte fortuito in maximas hostium infidias inciderunt, quos de apparatu ipsorum nihil suspicientes prior ipse invasit, & facile omnes occidit, qui positi in infidiis fuerant, quoniam suos ante instrui ac parari iusserat.

¶ Ἀρχιλαΐδας ὁ Λάκων μὲν στρατεύματι διαπρεύεας μέλλων ὁδὸν ὑποπτον, ὁ μὴ¹ προσείδη γενόμενον, ἐλογίζετο δὲ δύνασθαι θνέας, τὰς ὡς προεγνωκὼς ἀπήγγειλε τῷ πλῆθει, καὶ προσέταξε² διασκαδασιμῶς πρὸς μάχην ὁδοιπορεῖν, ὡς τὴν πολεμίων λοχῶντων καὶ τυχὼν δὲ εὗρεθέντι μεγάλῃ λόχῳ, ὡς αὖν³ ἐπὶ προσειδόσι τῷ τὴν πολεμίων ὄψασκεν. αὐτὸς φθάσας ἐπέθετο, καὶ ῥαδίως ἅπαντας διέφθειρε τὰς ἐνεδρεύσαντας, τῷ⁴ ὡροῦσιν ὄψασκεν κατὰ στρατηγίᾳς.

[C A P. IX.]

*Ifidas.**Ἰσίδας.*

¶ Ifidas Lacon post

¶ Ἰσίδας ὁ Λάκων μὲν τῷ

¹ Προείδη] Cant. προσείδη.² Διασκαδασιμῶς] MSS. διασκαδασιμῶς.³ Προείδοσι] Cant. προσείδοσι.⁴ ὡς αὖν φθάσας ἐπέθετο] Tolle punctum post vocem ὡς αὖν φθάσας, & uno spiritu lege, ὡς αὖν ἐπὶ προσειδόσι τῷ

τῷ πολεμίων ὄψασκεν, αὐτὸς, &c. Casaubonius.

⁵ Προὐψασκεν] Ita lego cum Fl. & Interprete pro vulgato, ὡς αὖν φθάσας.

Cap. IX. 1 Ἰσίδας. Ἰσίδας ὁ Λάκων,] Ita legendum est. Vulgata: ὡς αὖν Ἰσίδας.

πλὴν περὶ Λακωνικῆς συμφο-
ρῆς, ἡ Γύθιον, τὸ τῷ Σπάρ-
της ἐπίνειον, Θηβαίων ἐμ-
φρερον ποιησάντων, ἐκατὸν
ἡλικιώτας κρινωνὲς προσ-
λαβὼν, λίπα τὲ ἐποίησεν
αὐτὰς ἀλείψασθαι, καὶ σε-
φάνους ἐλαίας περὶθεῖν,
καὶ ξίφος ὑπὸ μάλης ἐ-
χοντάς ἐπέσθαι αὐτοὺς μὲν
δὴ γυμνὸς ἐξῆλθε δρόμῳ
πολλῷ· οἱ δὲ ἡλικιώται γυ-
μνοὶ σωθέντες. τῷ Θηβαίων,
ὑπὸ τῷ χήματι ἀπατη-
θέντων, καὶ γυμνὸς καὶ παί-
ζοντας δεξαμένων, οἱ Λα-
κωνες τὰ ξίφη πασάμε-
νοι, τὰς μὲν ἀπέκτειναν αὐ-
τῶν, τὰς δὲ ἐξέβαλον· καὶ τὸ
Γύθιον αὐτοὶ κατέσχον.

Leuæricam calamita-
tem cum Thebani in
Gythio, portu Lacedæ-
monis, præsidium ha-
berent, assumptis cen-
tum æqualibus, oleo
jussit eos ungi, & oli-
væ fertis redimiri, atque
ensem sub ala gestantes
sequi: ipse nudus egre-
diebatur magno cursu.
Æquales vero nudi u-
na currebant. Theba-
nis autem habitu dece-
ptis, & nudos luden-
tesque recipientibus, La-
cones strictis gladiis, alios
ex ipsis occide-
bant, alios ejiciebant.
Et ipsi Gythium obti-
nuerunt.

[CAP.

Γύθιον. Γύθιος ὁ Λακ. Cant. literis
transpositis Α' γύθιος. Fl. Γ' γύθιος. Plu-
tarchus in Ageiliao: Γύθιον τὸ Φοι-
βίδε υἱὸν ἐπὶ τοῖς πολέταις μόνον, ἀλλ' οὐ καὶ
τοῖς πολέταις. Σταμα. Φαντασίαν καλὸν καὶ
ἀγασθόν. & paullo post: γυμνὸς δὲ καὶ
ὁ πλὴν τῶν σκεπτόντων καὶ ἱματίων, λίπα
χειρὶσιν αὐτῶν τὸ σῶμα, καὶ τῇ μὲν ἐχον
χειρὶ λόγχην, τῇ δὲ ξίφος ἐξέλατο τῇ
οὐκίᾳ, καὶ αὐτὸς μέσσην τῶν μαχόμενων ὡ-
σάμενος, ἐπὶ τοῖς πολέταις ἀνέστρεψε τοὺς
παίοντες φερεσυχόντας καὶ καταβάντων,
&c. De Gythio tamen portu recepto
& de adsumtis æqualibus tacet. Con-
sule & Alianum lib. vi. Var. Hi-
stor. cap. 3.

2 Γύθιον] Ita quoque dicitur Stra-
boni lib. viii. μεταδὲν Γυθίῳ τῷ
Σπάρτης ἐπίνειῳ. & alibi. Polybio,
Plutarcho, aliis. Stephano tamen
dicitur Γυθειον. Utroque modo vide-
tur dictum, & Γύθιον & Γυθειον. Et
sic quidem dicitur Pausania in La-
conicis. Atque ita quoque Latine Ci-
cero lib. iii. De Offic. Classẽm Lacedæ-
moniorum, qua subducta esset ad Gy-
theum clam incendi posse. Livius lib.
xxxiv. cap. 38. qui omnes navales se-
cios a Gythio arcesserint. Plinius lib. iv.
cap. 5. sinus Gytheates.

3 Τὸ μὲν] In Cant. recenti
manu ὑπὸ μαχαίρης Sed Vulgata recte.
1 Eπ

[C A P. X.]

Cleandridas.

¶ Cleandridas ad Terim ducens exercitum per viam cavam, ex improviso Terenenses obtrudere conabatur. Quod cum illi ex transfugis antea percepissent, festinantes ad viam, supra caput Cleandridæ evaserunt. Ille militibus tristitia confectis, iussit bonum animum habere, & præconem per exercitum duxit, mandans, ut proclamaret: Qui Terenensium propositam tesseram proderet, eum se pro amico habiturum. Audientes hæc Terenenses, in suspicionem venerunt, ut ex seipsis aliquos existimarent esse proditores: visumque est eis statim discedere, & urbem custodire. Hi decepti

Κλεανδρίδας.

¶ Κλεανδρίδας ἱστῶν Τέρμιναν ἀναγῶν τὴν στραπὸν ὁδὸν κρίλλω, λάθρα παρῶσεν ἐπεχείρησεν τοῖς Τερμινάοις· οἱ δὲ, παρῶσαντες οἱ Τερμινάοι δι' αὐτομόλων, παρῶσαντες ἱστῶν τὴν ὁδὸν ὑπὲρ κεφαλῆς ἐγένοντο τῷ Κλεανδρίδῃ. ὁ δὲ, τῇ στραπωτῶν ἀτύμως ἐχόντων, παρῶρεῖν αὐτὰς κελύσας, τῇ κήρυκα διὰ τῆς στραπῶς ἦγε, κελύσας ἀναβοᾶν, ὅς ἂν Τερμινάων τὸ σωτήριον λέγῃ τὸ παρῶν κείριον, τῶν φίλων ἡγεῖσθαι. ἀκρόσαντες οἱ Τερμινάοι τὸ σωτήριον ὑπὸ πῶς ἔχον, ὡς δὴ σφῶν αὐτῶν ὄντας τινὰς παρῶσας. καὶ ἐδόξεν αὐτοῖς τὴν παρῶσιν ἀπαλλαγῆσι, φυλάττειν τὴν πόλιν. οἱ μὲν ἐξα-

1 *Ἐπὶ Τέρμιναν ἀναγῶν*] Ita legendum. Quomodo etiam in ora Vulgata coniecerat Casaubonus. Vulgate, ὅπῃ Τέρμιναν ἀναγῶν, pro quo ant. Τέρμιναν ἀναγῶν, sed spiritus erat in priori α. Male Interpretes Te-

rim. Olim hic jam recte legit Ortelius.

2 *Παρῶσαντες οἱ Τερμινάοι*] In Cant. superadditum: παρῶσαντες, παρῶν ita ut esset παρῶσαντες οἱ Τερμινάοι.

3 *Στραπῶς*] Cant. στραπῶς. Pro κελύσας. MSS. παρῶσας.

4 *Ἐπὶ*

ἐξαπατηθέντες ἀπεχώρουν.
Κλεανδρίδας ὃ ἀκινδύ-
νως ἀνεβίβασεν⁴ ὅππὲ τὰ ὑ-
ψηλὰ καὶ τὴν στραπὴν προσ-
επι καὶ λεηλατήσας τὴν χώ-
ραν, ἀσφαλῶς ἀπηλλάγη.

Κλεανδρίδας Θερσίων
ἡγέμευ⁵ μάχη νικήσας
ἡ Λοκανὲς, καὶ τὴν νίκην
ἦγε τὰς Θερσίους ὅππὲ τὸ
πὺν τῆς μάχης, δεικνύων
αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ μὲν, ἐν
τῷ αὐτῷ μέναιτες, ἀλλὰ
τὸ ἐνίκησαν· οἱ πολέμιοι
ὃ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων πε-
σόντες, τὸ ἐπαθον⁶ τῷ
μὴ μῆναι, ἀλλὰ ἀγαπᾶ-
σθαι. ταῦτα διεξιόν⁷ πρὸς
τὰς Θερσίους, ἐπεφάνησαν
οἱ Λοκανοὶ, πολλὰ πλείω
διώκοντες· ὃ ὃ ἐκ
τῆς ὄρυχωρίας εἰς στενο-
πύρον χωρὶον ὑπεξήγαγε
τὴν ἑαυτοῦ στραπὴν, ἵνα τὸ
πληθὺς τὴν πολεμίων ἀ-

discefferunt. At Cleandri-
das sine periculo ad ex-
celsa duxit, atque insu-
per de copiis & regione
eorum secure præda acta
discessit.

2 Cleandridas Thu-
riorum dux, superatis
prælio Leucanis, post
victoriam Thurios ad
pugnæ locum duxit, o-
stendens eos, quoniam
in eodem loco perstite-
runt, idcirco victoria po-
titos esse. Hostibus vero
a se mutuo prostratis, ob
eam causam hoc accidisse,
quod non in suis locis
permanferint, sed distra-
cti fuerint. Hæc illo com-
memorante, apparuerunt
Leucani longe majorem
exercitum habentes. Qui
a planicie in arctum &
angustum suas copias
deduxit, ut multitudi-
nem hostium inutilem

ἡγεῖον

4 Εἰπὲ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὴν στραπὴν προσ-
επι καὶ λεηλατήσας] Cum MSS. pro
ὅππὲ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὴν στραπὴν καὶ προσεπι
λεηλ. Interpres legisse videtur, ἀκιν-
δύνως ἀνεβίβασεν ὅππὲ τὰ ὑψηλὰ καὶ τὴν
στραπὴν, καὶ προσεπι λεηλατ. Vertit e-
nim, ad excelsa duxit, atque insuper
de copiis & regione eorum secure præda a-

cta discessit. cum vertendum: Clean-
dridas vero absque periculo & copias ad
excelsa duxit, & populatus insuper agri
tuto discessit.

5 Λοκανὲς] Male Interpreti, Leu-
cani: scribendum enim Lucani.

6 Τῷ μὴ μῆναι] Cant. καὶ μὴ μῆναι.

reddens, pares & æquales milites in angustia loci ad periculum fubeundum efficeret. Atque iterum a Leucanis victoriam Thurii pepererunt.

3 Cleandridas optimates Tegeatarum, Læconicis partibus favere suspectos, reddidit suspectiores. Nam illorum agris duntaxat non vastatis, reliquorum omnem terram perdidit. Tegeatæ igitur magna cum ira homines prodicionis reos in iudicium pertraxerunt: qui cum damnationem metuerent, calculum præverentes, urbem prodiderunt, falsam suspicionem veram efficere metu coacti.

4 Cleandridas cum

7 Ἰσως] Cant. ἴσως. Mox scripti κατὰ τὴν MSS. pro κατὰ τὴν.
8 ὑποπτότερος] Cant. ὑποπτότερος.
9 Κλεανδρίδας Λακωνικοῖς πολέμοις] Frontinus lib. II. cap. 3. Cleandridas Lacedæmonius adversus Lucanos densam infudit aciem, ut longe minoru exercitui speciem præberet: securioribus inde, in ipso certamine diduxit ordinem, & lateribus circumventos eos fudit. Carperam enim vulgo editum in o-

χρεῖον κατὰ σκοδάσας,
7 ἴσως τὰς αὐτὰς στρατώνας
ἐν τῇ σενότητι ἔτι πλεονέχους
τὴν κίνδυνον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
δὴ πάλιν Λακωνικοῖς ἐνίκη-
σαν οἱ Θέρμοι

Κλεανδρίδας τὰς ἀρχαίας
Τεγεατῶν Λακωνίζεν
ὑποπτόμενος ἐποίησεν
8 ὑποπτότερος, τὰ τῶν
χωρὶς μόνον μὴ δηλώσας,
τὰ δὲ τῶν ἄλλων λυμηνάμε-
ναι. οἱ μὲν δὲν Τεγεάται
συνὴ πολλῇ ὀργῇ τὰς ἀνδρας
ἐς δίκην προδοσίας ὑπέ-
λαβον· οἱ δὲ ἀλῶναι δείσαν-
τες, τὴν ψῆφον προλα-
βόντες, παρέδωκαν τὴν
πόλιν, τὴν ψῆφὸν ὑπο-
ψίαν ἀληθῆ ποιῆσαι φόβῳ
βιασθέντες.

9 Κλεανδρίδας, Λα-

κα-

mnibus codicibus, adversus Lycæ-
nas, magna cum Lucanorum inju-
ria. quanquam ea injuria tolerabi-
lis videriqueat, præ ea quam nobi-
lissimæ Carperanorum genti iidem
παμμίαροι librarii intulerunt. Illam
nos hoc loco commemorabimus &
propulsabimus. Locus est lib. II.
cap. 4. Hannibalem, inquit, venien-
tem in Italiam tria millia carpentariorum
reliquerunt: quo ille exemplo ne & ceteri
moverentur, edixit a se esse dimissos: &
insu-

καλοῖς πολεμῶν, ὑπερέχων
 ἡμιολίῳ πλῆθι, λογισά-
 μιν ὥς, εἰ φανερόν τὸ
 πλῆθος ἦν τοῖς πολε-
 μίοις, ἀναχωρήσας δι-
 κινδυνεύσαντες τὴν φά-
 λαγγα σωθήσασθαι ἐς βό-
 ρον. ἐπεὶ δὲ Λευκανοὶ κα-
 τεφρονήσαντες ὥς ¹⁰ ὀλί-
 γων ἔπι μῆκος ἐξέτειναν
 τὰ ζυγὰ ὑπερφαλαγγή-
 σαι πειρώμενοι, ¹¹ καὶ βε-
 λόμενοι, καὶ ὡς αὐτοῖς ἡ ἀ-
 ναχώρησις ἡ παλῶμενος τῇ
 φάλαγγι, ¹² παρήγ-

Leucanis bellum gerens,
 cum superaret eos di-
 midia multitudine, ra-
 tus si hostibus inno-
 tesceret tanta multitudo,
 eos recessuros ex peri-
 culo, phalangem in pro-
 funditatem deduxit. Cum
 autem Leucani tanquam
 paucos contemnentes in
 longum extenderent or-
 dines, atque includere
 eos conarentur, sibi-
 que reditum interclusissent,
 ad dextrum latus exten-
 ta phalange, mandavit,

γείλει

insuper in fidem ejus rei paucos levissima
 opera domum remisit. Dii tibi bene-
 faciant, quisquis es istius lectionis
 auditor, qui ita facile noris tantam
 hominum turbam artem carpenta-
 riorum docere. Nam antequam tu
 huic loco manum tuam admoveres
 ita scriptum erat, tria millia Carpen-
 tiorum. Atque hoc valde miror non
 esse ab eruditis illis viris animad-
 versum qui in Frontino emendan-
 do operam collocarunt suam. Rem
 haud ita sane difficilem, ei quidem
 qui Livii librum xxi. legerit ali-
 quando diligenter. Casaubonus.

¹⁰ ὀλίγοι] Cant. ὀλίγον. Pro vo-
 ce corruptissima ζυγὰ, cum MSS re-
 stitui ζυγὰ. Casaubonus in ora Vul-
 gate conjecerat, τοῖς τοῖς, Cant. ὑ-
 περφαλαγγήσαι, pro ὑπερφαλαγγήσας,
 ut & paullo post, ὑπερφαλαγγήσας.

¹¹ Καὶ βελόμενοι, καὶ ὡς αὐτοῖς] Hic
 locus meliorem meo codicem desi-
 derat. Casaubonus.

Καὶ βελόμενοι, καὶ ὡς αὐτοῖς ἀνα-
 χώρησις] Hæc verba in Cant. punctis
 erant notata; in margine vero, ἐ-
 κλεισμένη ὡς, καὶ κλεισμένη ὡς ἂν.

¹² Παρήγειν] ὅτι ὁπιστάται μετα-
 βαίνειν εἰς ὀρθοτάτην] In ordina-
 da acie ὁπιστάτης, ille appellatur, qui
 stat pone τὴν λοχαγὸν in eadem serie;
 pone hunc qui stat, ὁπιστάτης ap-
 pellatur: quem qui sequitur ὁπιστά-
 της nominatur: & ita perpetuo ad
 finem τὴν λόχην, quem claudit ὁ ὀρ-
 γός. Hi omnes in eadem serie positi
 sunt, & efficiunt τὸ τὴν φάλαγγα βό-
 ρον, dicunturque σιγῆν. ὀρθοτά-
 της vero ille dicitur, qui ad latus al-
 terius stat. puta quum in eodem or-
 dine & ζυγὰ stant variorum λόχοι
 λοχαγοὶ, ac frontem aciei efficiunt;
 item eorum ὁπιστάται & ὀργοὶ sibi
 invicem astantes: quod tactici ap-
 pellant ζυγῆν. Hi sunt qui efficiunt
 τὸ μῆκος τῇ φάλαγγι. Quando au-
 tem vel periculum erat ne hostes
 προ-

tit epistatae ad astitem
transirent, & acie mul-
to longius instructa cir-
cumdedit & inclusit
Leucanos. Qui interce-
pti in medio, & undi-
que prostrati, omnes
perierunt, exceptis pau-
cis, qui fugam capes-
sentes turpiter evase-
runt.

5 Cleandridas Thuriis
numero paucioribus
mandans, ne cum ho-
stium multitudine con-
grederentur, inquit, Ubi
non sufficit pellis leonina,
ibi vulpina adfuerunda est.

γειλετὸς ὀπιστάας μετα-
βαίνειν εἰς ὠρεσάτων·
πολλῶν δὲ ποιήσας ὑπερμη-
κασέραν τὴν τάξιν, ὑπερε-
φαιλάγησε τὰς Λευκα-
νας. 13 οἱ δὲ κυκλωθέντες
βαλόμενοι πανταχόθεν,
πάντες ἀπώλοντο, πλὴν
ὀλίγων, οἱ διεσώθησαν αἰ-
σχρῶς φεύγοντες.

Κλεανδρίδας Θερμοίς
ἐλάττεισιν ἔσιν ὠρεγγέλ-
λων μὴ συμβάλλειν πλὴ-
θος πολεμίων, ἔφη, ὅτε
μὴ ἐξαρκεῖ ἡ λεόντι, τότε
λεὼν ἢ τὸ ἀλωπεκῆς ὡρεσ-
τάειν.

[C A P. X I.]

Pharacidas.

¶ Pharacidas Cartha-

Φαρακίδας.

1 ¶ Φαρακίδας Καρ-

χη-

producto altero aut etiam utroque
sue aciei cornu circumvenirent ac-
ciem (quod ὑπερκαίειν & ὑπεροκαίειν
dictur:) vel ipsi etiam suos ho-
stes volebant ὑπερκαίειν, tum ne-
cesse erat διπλασιάζειν τὸ μῆκος τὴν
φάλαγγα, hoc est, duplicare aciei
longitudinem: eam ad rem utebantur
duces hoc praecepto quod hic Polya-
nus commemorat. Jubeant enim
τὸς ὀπιστάας μεταβαίνειν εἰς ὠρεσά-
των. hoc est, ut qui prius pone se-
querentur & essent ὀπιστάων, transi-
rent ad latus τῶν ὡρεσάτων, & sic
essent ὠρεσάτων. Sic crescebat τὸ μῆ-
κος τὴν φάλαγγα. Hac obiter, etsi non

id nunc agimus, placuit hoc loco
annotare: sine quibus neque hie lo-
cus neque alii multi horum libro-
rum posse videbantur ab radioribus
intelligi. Doctis enim ista non scri-
bimus, quos scimus ex Aeliani Ta-
cticis & Græcorum historiis nihil
horum ignorare. Casaubonus.

13 Οἱ δὲ κυκλωθέντες βαλόμενοι παν-
ταχόθεν] Scribe βαλόμενοι πανταχό-
θεν. Idem.

Βαλόμενοι] Ita lego cum Fl. cum
quo consentit Cant. nisi quod βαλο-
μενοι. Vulgata βαλόμενοι, facili a in
& confusione.

Cap. XI. 1 Φαρακίδας Καρχηδο-
νίων

M

κηδονίων ἐφορμάντων Συ-
ρακείοις, ὡς περὶ τῶν κτ' ἢ
πλὴν Καρχηδονίαις τριή-
ρεσι, ἢ ἀπὸ τέτων² ἐννεά-
λαβών,³ ὅπως ἡσυχάσειαν
οἱ Καρχηδόνιοι κατὰ πλε-
οντες, ἐς τὰς αἰχμαλώτους
τριήρεις τὰς ἐννεά ἀνέβι-
βασε τὰς ἰδίους ἐρέτας, ἢ
σραγιώτας· Καρχηδόνιοι
γνωρίζοντες τὰ οἰκεία σκά-
φη, περισπλέοντες αὐτὰς
τῷ λιμένι τῆς Συρακυσίων ὅτε ἐκωλύθησαν.

ginienſibus Syracuſas
contententibus, inci-
dens inter navigandum
in Carthaginenſes tri-
remes, cum ex his no-
vem cepiſſet, induxit
ſuos remiges & milites.
Carthaginenſes ſua na-
vigia agnoſcentes, adna-
vigantes eos in Syracu-
fanorum portum non im-
pedierunt.

[CAP. XII.]

¹ Δηϊφόντης.

¶ Δηϊφόντης τῆς Δω-
ριέως συνέταξεν ἐκκα-
λεῖσθαι τὰς Ἀργείας ἐς μά-
χην. αὐτὸς ἦ τῶν νεῶν ὄπι-

Diephontes.

¶ Diephontes conſti-
tuit cum Dorienſibus,
ut Argivos provoca-
rent ad pugnam. Ipſe

βὰς

νίων ἐφορμάντων Συρακείοις.] Fronti-
mus obiter in eadem hiſtoria venit e-
mendandis. Lacedaemoniorum, ait, du-
ces cum Syracuſas navigare deſtinave-
runt ἐς Τανόρων diſpoſitam penitus claſſem
timere, decem Punici naves, quae ca-
ptivas habebant, veluti viſitricas juſſe-
runt agi, a latere junctis ac puppe religa-
tis aliis: qua ſpecie deceptis Panni tranſie-
runt. Legendum cenſeo, diſpoſitam
per litus claſſem i. hoc eſt, ἐφορμῶσαν,
Caſaubonus.

Φαρακίδας.] Cant. Ταρκακίδας. Ca-
ſauboni Codd. Συρακίδας. ſed Vul-
gata recte. De Pharaſida conſule Dio-
dorum lib. xiv.

² Εἴτια λαβών.] Cant. ἐλαβών.

quod eſt lxx. ortus error ex ſimilitu-
dine notarum θ & ο. Sequentia haec:
ὅπως ἡσυχάσειαν οἱ Καρχηδόνιοι κατὰ
πλέοντες, ἐς τὰς αἰχμαλώτους περιήλθον
τὰς ἐννεά ἀνέβιβας τὰς, &c. omiſſa
in verſione ſic interpretor: ut contine-
rent ſe Carthaginenſes portum obſidentes,
in captivas triremes novem impoſuit, &c.
Cant. ἀνέβιβας & αἰρέτας.

³ Ὅπως ἡσυχάσειαν οἱ Καρχηδόνιοι
κατὰ πλέοντες.] Suſpectus locus. Si
nihil deſt, κατὰ πλείοντες, legendum
eſt, nimirum, τῶν Φαρακίδας, vel πα-
ραπλέοντες. Caſaubonus.

¹ Δηϊφόντης.] MSS. Δηϊφόντης. Ve-
rum Δηϊφόντης, etiam dicitur Pauſa-
nias.

2 Περι-

vero conscensis navibus, ad collem quendam ap- pulit, ubi latebat. Speculator constitutus nū- ciat: Dorienſes prædam agunt. Argivi vero reli- ctis caſtris, adverſus eos egrediuntur. Diephon- tes cum focis e navibus excurrentes, caſtra va- cua & inania capiunt. Ar- givi parentibus, liberis, & conjugibus captis, ut illos & regionem ſerva- rent, urbes Dorienſibus tradiderunt.

βας Ἰπὶ λόφῳ πνὶ ² πει-
ωρμίσατο, ἔνθα οὐκ ἔτι κα-
τέπληθη σκοπὸς ἡ γυγίλει.
Δωριεῖς μὲν πειελαύνουσι
λείαν. Ἀργεῖοι δὲ ἐκβοη-
θῶσι, τὸ στρατόπεδον κατα-
λίπόντες. Δηϊφόντης δὲ οἱ
σύμμαχοι τῶν νεῶν ἐκδρα-
μόντες αἰρῶσι τὸ στρατόπε-
δον ἔρημον. Ἀργεῖοι πατέ-
ρων, καὶ παίδων, καὶ γυναι-
κῶν ἐαλωκέτων, ἐφ' ᾧ τε
σῶσαι τέττες, ³ πλὴν τῶν χω-
ραν καὶ τὰς πόλεις παρέδω-
καν Δωριεῶσιν.

[CAP. XIII.]

Eurytion.

¹ Εὐρυτίαν.

Eurytion rex La- cedæmoniorum videns bellum adverſus Arca- das ſuſceptum protrahi ac duci, ut factionem in iſtis moveret, præ- conem miſit qui nū- ciaret: Lacedæmonii a bello deſiſtunt, ſi reos

¶ Εὐρυτίαν βασιλεύς
Λακεδαιμονίων, ὁρῶν τὸ
πρὸς Ἀρκάδας πόλεμον
μηκυνόμενον, εἴσιν αὐ-
τὸς ἐμπειῆσαι μηχανώμε-
νος, κήρυκα ἐπεμψεν ἀγ-
γέλλοντα Λακεδαιμόνιοις
παύοντα πολεμῶντες,
εἰάν-

² Περιωρμίσατο] Cant. πειεωρμί-
σατο. Infra pro αἰρῶσι, Cant. & Codd.
Cafauboni αἰρῶσι.

³ Τὴν τε χώραν καὶ τὰς πόλεις] In-
terpres legit; ἐφ' ᾧ τε σῶσαι τέττες καὶ τὰς
πόλεις, τὰς π. non recte. Cafaubonius.

Cap. XIII. 1 Εὐρυτίαν] MSS. E'

τυτίαν, ſed Vulgata recte. Fuit Εὐρυ-
τίαν, ſive Εὐρύπων (utroque enim
modo dicitur) proavus Lycurgi, a
quo poſteri Eurytionidae, ſive Eurypon-
tidae dicti. Vide Meurlium de Regno
Lacedæm. cap. xv.

2 εἰς τὰς ἐναγείς ἐξελά-
 σθη' τὰς τῶν εἰς τὰς Αἰ-
 γυπτον ἡρηκότες· οἱ δ' ἔφρονον
 τὴν αἰήαν ἔχοντες, περὶ
 δοκῶντες ὑπὸ τῆς δῆμης
 διωχθήσεσθαι διὰ τὴν τ' εἰ-
 ρηνῆς ὀπίσθμειαν, συνῆλ-
 χαν δ' οἱ ἐλθόντες, ἀπέ-
 σφαξαν ὅσους ἠδυνάοντο·
 3 πολλὰς δ' ἢ καὶ συμμάχους
 περὶ πόλιν αὐτῶν, τὴν ἐλ-
 θερίαν ὑποχινέμενοι, οἱ δ' ἔ-
 τ' εἰρηνῆς ὀπίσθμειαν συν-
 ετάχθησαν, ὥστε διχα δια-
 ρεθόντες, ὁπλισμένοι περὶ
 ἐλθόντες παρὰ τὴν πόλιν· οἱ δ' ἔ-
 τ' ἡ δῆμις φρονέοντες ἡττη-
 θέντες, πρὸς μέγ' αὖ τ' ἔτι-

ac nocentes expuleritis.
 Eos autem esse, qui Æ-
 ginam cepissent. qui rei
 de cæde, verentes, ne
 a populo ob pacis cupi-
 ditatem ad supplicium
 raperentur, cum gla-
 diis venientes, quotquot
 potuerunt, morte affe-
 cerunt. Multos etiam so-
 cios asciverunt, promissa
 libertate. Qui vero
 pacem concupierant, ad
 pugnam instruebantur.
 At qui a populi parti-
 bus stabant, victi ad
 partem quandam mœ-
 niorum confugiebant,
 & apertis portis Lace-
 dæmonios accipiebant.

2 Εἰς τὰς] Cant absque γε. & mox
 pro οἱ δ', idem codex οἱ δὲ.

3 Πολλὰς δ' ἢ καὶ συμμάχους] Καὶ quod
 in Vulgata aberat, cum MSS. addi-
 tum. Meursius de Regno Laced. cap.
 xv. pro περὶ πόλιν legit διὰ πόλιν, scri-
 bens: nam qui isti, quoniam necesse, ut in
 partes suas traherent, libertatem pollice-
 ri? certe servos hos fuisse plane oportet.
 Verum cum MSS. omnes constanter
 exhibeant πολλὰς, nihil mutamus.
 Posset autem ἐλθερίαν forte intelli-
 gi de libertate publica, quod civita-
 tem redderent liberam & nullius
 imperio obnoxiam, ut supra lib. i.
 cap. 45. ποῖς δ' ἡ δῆμις ἐλθερίαν
 συμπαρὰ πρὶν ἐπὶ τὴν πόλιν. & infra hoc
 libro cap. 30. 2. καὶ τ' ἐλθερίαν ὀπι-
 σθμειοί. Sequentia: οἱ δ' ἔτ' εἰρηνῆς
 ὀπίσθμειαν συνετάχθησαν. ὥστε διχα

3 ὁπλισμένοι περὶ πόλιν, quæ in Vul-
 gata desiderabatur, ex MSS. sup-
 plevimus, cum quibus fere etiam
 consentit Interpres: nam ὥστε διχα
 διρεθόντες, ὁπλισμένοι περὶ πόλιν
 παρὰ τὴν πόλιν non agnoscit. Casaubo-
 nus in ora Vulgate coniecerat, καὶ
 τ' εἰρηνῆς ὀπίσθμειαν. MSS. περὶ
 ἐλθόντες. Additus quoque articulus
 cum MSS. ante δῆμις.

4 Περελθόντες παρὰ τὴν πόλιν] Ante
 ista verba desunt quædam. Interpres
 nescio quid ejusmodi legisse videtur,
 οἱ δ' ἔτ' εἰρηνῆς ὀπίσθμειαν. Sed ea ver-
 ba, si auctoris sunt, majorem hia-
 tum indicant. Vulnus obligabis si ita
 legas, τὴν πόλιν δ' ὥστε ἐλθ. hoc est, tan-
 dem eo res rediit ut instructa acie
 contra se invicem ruerent. Sic omnia
 cohærebant. Casaubonus.

qui per factionem Man-
tineam obtinuerunt, quam bello non potue-
runt capere.

χας κατὰφυγόντες, τὰς πύ-
λας ἀνοίξαντες, Λακεδαι-
μονίους ἐδέξαντο. οἱ δὲ κατ-
έχον τῇ στρασί¹ Μαντίνειαν,

ἧς τῷ πλέμῳ κρατεῖν οὐκ ἠδυνάοντο.

[C A P. XIV.]

Ephori.

Ἐφόροι.

¶ Ephori, cum pro-
ditum esset Cinadonem
ipsis insidias struere, com-
prehendere ipsum in ur-
be non conducere rati,
quibusdam equitibus
clam in faucem Laconicæ
regionis præmissis non
multo ante, Cinadonem
vocatam cum duobus
militibus in fauces mise-
runt, ad negotium quod-
dam arcanum. Qui cum
venissent in constitu-
tum locum, præmissi e-
quites eum comprehen-
sum sub quæstionibus
examinarunt: cumque
conjuratōis socios co-
gnovissent, scripserunt
Ephoris. Qui re cogni-

¶ Οἱ Ἐφόροι¹ μίλων-
θέντες ὅππῃ βάλαν Κινα-
δῶνα, συλλαβεῖν αὐτὸν ἐν
τῇ πόλει σμύρειν ἐχρήσα-
μενοι, τῇ ἱππέων τιναὶ κρύ-
φα προπέμψαντες² ἐς
Αὐλῶνα τὴν Λακωνικῆς ἐ-
κπρὸ πολλῶ, τὴν Κιναδῶνα
καλέσαντες μὲν δύο στρα-
τιωτῶν, ἐς Αὐλῶνα ἐπέμ-
ψαν ὡς ὅππῃ πρᾶξιν ἀπορ-
ρήτων ὡς δὲ³ ἀφίκοντο, οἱ
προπεμψθέντες ἱππεῖς
συλλαβόντες αὐτὸν, σρε-
βλώσαντες, μαθόντες τὰς
κρίνωντας τὴν ἐπινασάσεως,
ἐπέσειλαν τοῖς Ἐφόροις. οἱ
δὲ μαθόντες τὰς μίλωνθέν-

τας,

¹ Μαντίνειαν] Cant. Μαντίνειαν.
Cap. XIV. 1 Μίλωνθέντες] Ita re-
positi cum MSS. & Codd. Casaubo-
ni, pro μίλωνθέντες, & verto, cer-
tiorē facti. item Κιναδῶνα, pro Κινα-
δῶνα, cum Cant. Xenophonte, & In-
terprete. Mox Cant. αὐτῶν, pro αὐτῶν.

² Εἰς αὐλῶνα τὴν Λακωνικῆς] Scri-
be, ἐς αὐλῶνα τὴν Λακωνικῆς. Efficitur Au-
lon urbs Laconica. Ad Xenophonem,
Ἑλληνικῶν libro tertio. Casau-
bonius.

³ Ἀφίκοντο] Cum MSS. pro edi-
το ἀφίκοντο.

τας, ἂνδ' παραχῆς ἀπέκτειναν, ὃ παρόντι ὁ ἔμεμλυνέτο.

Οἱ Ἐφοροὶ πυθόμενοι τοῖς Παρθενίοις σημεῖον συγκαίμενον, ὅταν μέλαισιν ἀρχεῶς τ' ἐπαναστάσεως, ἐκ μέσης τ' ἀγορᾶς πῖλον ἀναρᾶν, προσέταξαν τῷ κήρυκι ἀναγορεῦσαι· οἱ τ' πῖλον αἶρεν μέλλοντες, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπῆλθε. τότε ἡ κηρυχὴν ὁ, οἱ κρινωνῆντες τῆς ἐπιθέσεως ἔπείχον, ὥς προσγνωσμένης τῆς πράξεως.

ta, indicatos sine tumultu occiderunt, cum is qui indicarat præsto non esset.

2 Ephori audientes cum Partheniis signum esse compositum, ut cum vellent incipere tumultum, e medio foro pileum attollerent, præconem iusserunt proclamare, Qui pileum tollere vultis, ex foro discedite. Hoc promulgato, continuerunt se qui consilii participes erant, quod rem præcognitam esse viderent.

[CAP. XV.]

Ἱπποδάμας.

Ἱπποδάμας ὑπὸ Ἀργαδῶν ἐν Πρασίαις ἐπολιορκεῖτο λιμὸς ὡς 2 οἱ

Hippodamas.

Hippodamas ab Arcadibus Prasiis oppugnabatur. Cum fame pre-

4 Ἀνδ' παραχῆς ἀπέκτειναν] Xenophon lib. vi. Hist. Ἐκ πυθόμενοι ἡ δὲ δεξιὰ καὶ τῷ χεῖρι καὶ τῷ πρᾶχῳ ἐκ κλοιῷ μαστὶγῶν καὶ κεντρίων, αὐτὸς τε καὶ οἱ ματ' αὐτῶ καὶ τὸ πῖλον πείλονται καὶ τοὺς διτῆς δίκης ἔτιον.

5 Πῖλον] MSS. πῖλον. ut & paulo post. Verum ut editum, & Aeneas quoque loco statim adducendo.

6 Αἶρεν μέλλοντες, ἐκ τ' ἀγορᾶς ἀπῆλθε] Verba in τ' ἀγορᾶς ex MSS. revocavi. lidem habent, μέλαιν ἄγοντες. Aeneas in Poliorcet. cap. xi. præco-

nem refert pronunciaſſe; ὅτι τὸ πῖλον μέλλοντες αἶραι, καὶ ἄραι.

7 Ἐπείχον] cum MSS. Vulgata. ὑπέχον. Cant. ὡς ἐπὶ γνωσμένης, loco προσγνωσμένης.

Cap. XV. 1 Πρασίαις] Cum Cant. pro Πρασίαις Stephanus: Πρασίαι, ἐστὶ Λακωνικὸν πολίχνην. Mox recte uterque Codex, κεντρίων, pro κηρυκί. Male vero iidem Codd. ἐπεσπείσαν, pro ἐπέτρειψαν.

2 Οἱ Σπαρτιάται κήρυκα ἐπῆλθον, οἱ Σπαρτιάται κήρυκα ἐπῆλθον.

meretur, Spartiatæ præconem miserunt qui in urbem introiret. Arcadibus non permittentibus, Hippodamas a mœnibus præconi respondit: Ephoris nuncia, fœminam prohibere, in æde Chalcioeci ligatam: Arcades non intellexerunt. At Lacones animadverterunt, quod famem prohibere diceret. Erat enim in æde Chalcioeci suspensa Famis imago, fœmina picta ac pallens, tenuibus manibus in tergum revinctis. Itaque hostibus obscurum, civibus vero manifestum fuit Hippodamantis dictum.

Σπαρτιάται κήρυκα ἐπέμψαν· εἶσω παρελθεῖν Ἀρκάδες οὐκ ἐπέτρεψαν. Ἴπποδάμας δὲ τῶν τείχεσσι τῷ κήρυκι ἀπεκρίνατο, τοῖς Ἐφόροις ἀγγελε, τὴν γυναικα κωλύειν, τὴν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἰαλκιοῖκος δεδεμμένη· οἱ μὲν Ἀρκάδες οὐκ ἐνόησαν· οἱ δὲ Λάκωνες συνῆκαν ὅτι λιμὸν κωλύειν ὁππότελλοι· ἡ γὰρ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἰαλκιοῖκος ἀνακειμένη λιμὸν γραφή, γυνὴ γεγραμμένη, ὠχρεῖσθαι, λεπτή, τῷ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη· ὥς τε τὸ ἀφανὲς τοῖς πολεμίοις, φανερόν τοῖς πολίταις Ἴπποδάμαντος ἦν.

[CAP. XVI.]

Gastron

Γάστρων.

¶ Gastron Lacedæ-

¶ Γάστρων Λακεδαιμόνι,

Cap. XVI. ἵπποδᾶμας κήρυκα ἐπέμψαν. Casaubonus.

3 Χαλκιοῖκος] MSS. Χαλκιοῖκος. sed Vulgata recte.

4 Λεπτὴ, τὸ χεῖρε ὀπίσω δεδεμένη] Sic recte, non ut Interpres λεπτὴ τῷ χ. Casaubonus.

Cap. XVI. ἵ Γάστρων Λακεδαιμόνι. Refert & Frontinus: quem qui describere, mire fuerit erga Gastro-

nem liberales & munifici: nam quasi vellent civitate eum donare. Romanum nomen imposuere. Sic enim edunt, Gastronius Lacedæmonius, cum in auxilium Aegyptiis adversus Persas venisset, & sciret firmiorem esse Græcum militem, magisque a Persis timeri, commutatis armis Græcos in prima posuit acie: & cum illi a quo Marte pugnarent, submisit Aegyptiorum manu. Persæ cum Græci,

μόνι, μέλλων ἐν Αἰγύπτῳ συμβαλεῖν πῶς Πέρσαις, μετενέδυσσε τὰς πανοπλίας. ἢ πῶς μὲν τῇ Ἑλληνῶν πῶς Αἰγυπτίοις τὰς ἢ τῇ Αἰγυπτίων τοῖς Ἑλλησι περὶ ἐθνη. κρύψας ἢ τὰς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς Ἑλλησι, παρὰ τὰς πρὸς τὰς Ἑλλήνας. τῇ ἢ ἔδδεν ἐν διδόντων, ἀλλ' εἰς τοῦτο προῦθεν βιαζομένων, ἢ προδύμῳς κινδυνεύοντων, ἐξ ἀνέστησε τὰς Αἰγυπτίους ἐν τοῖς ὁπλοῖς πῶς Ἑλλήνοισι ἰδόντες ἢ οἱ Πέρσαι, ἢ τὰς Ἑλλήνας ὑπονοήσαντες ἐπέναι, λυσάμενες τὴν πάξιν ἐφυγον.

monius, in Ægypto praelium initurus cum Persis, mutavit armaturas. Et Græcorum armis Ægyptios, Ægyptiorum vero Græcos induit. Occultans autem Ægyptios post Græcos, instructa acie produxit Græcos. Quibus nihil remittentibus, sed vi patet facientibus præ se viam, atque alacriter periculum subeuntibus, excitavit Ægyptios in armis Græcis. Persæ id videntes, & Græcos accedere suspicati, perturbatis ordinibus in fugam se conjecerunt.

[CAP. XVII.]

Μεγακλείδας.

Megaclicidas.

¶ Μεγακλείδας συμφυγὼν ἐς ὄρεα δασύ, πλιονεμένῳ, διελὼν τὴν πρὸς τὴν αἰχμήν, ἢ βαρύτερον, φύγειν ἐπέδωκε. ἀλλ' ὅτε ὕλης, εἰδὼς ὅτι φανερόν ἐστι

¶ Megaclicidas, cum in montem asperum confugisset, obsessus, exercitum divisit, & eam partem quæ inutilis erat, atque gravior, per sylvam fugam dare iussit: sciens id hostibus

Græci, quos Ægyptios opinabantur, restitissent, superveniente multitudine, quam ut Græcorum expulerant, cesserunt. Lege Gæstron Laced. Casaubonus.

Γάστρων] Cant. Κέστρων. Male. Idem mox μετενέδυσσε, pro μετενέδυσσε.
2 Εφυγον] Cant. ἐρύον.
Cap. XVII. 1 Ο' μὲν] Cant. π' μὲν.
1 Κε-

perspicuum fore. Quibus in fugientes impetum facientibus, tum ille utiliori & strenua parte copiarum, ad contrariam sylvæ viam conversus, aufugit sine periculo.

τοῖς πολεμίοις· οἱ μὲν ὄρμησαν ὅπῃ τὰς Φόβονδας. ὁ δὲ τὴν Ὀχρεστον καὶ Ἰφνναίαν δυνάμιν ἔχων ὅπῃ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν τῆς ἑλπίδος τραπόμενος, ὑπεξέφυγεν ἀσφαλῶς.

[C A P. XVIII.]

Harmostes.

Ἀρμόστης.

¶ Harmostes Lacedæmonius ab Atheniensibus obsidebatur, duorum adhuc dierum comœtu instructus. Præco venit Spartiata. Non permiserunt Athenienses ut intra mœnia veniret: sed ante mœnia diceret quæ vellet. Omnibus audientibus præco inquit: Lacedæmonii bonum animum habere jubent, & mox venturum auxilium expectare. Harmostes, Ne, inquit, omnino festinetis oppem ferendo. Commeatum enim adhuc quinque mensium habemus.

¶ Ἀρμόστης Λακεδαιμόνιος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπολιορκεῖτο. δυοῖν ἑπὶ λοιπὴν ἡμερῶν ἔχων ἐνδον τροφάς· ¹ κήρυξ ἦκε Σπαρτιάτης· ὁ συνεχώρεν Ἀθηναῖοι βαδίζειν εἰς αὐτὰς τείχους, ἀλλὰ πρὸς τείχους λέγειν ἀβελόητο, πάντων ἀκρόβητων· ὁ κήρυξ, θαρσύνειν, ἔφη, ² κελύσσι σοι Λακεδαιμόνιοι, καὶ προσδέχεσθαι βοήθειαν διὰ τείχους· ὁ δὲ Ἀρμόστης μὴ πένυ ἔφη σπύσσειτε βοήθειαν· τροφάς γὰρ ἔχασσι πέντε μηνῶν ἐπὶ Ἀθηναῖοι,

καὶ γὰρ

¹ Κήρυξ ἦκε Σπ. [Verbum ἦκε cum MSS. inserui, quod familiare Nostro. Calaubonus coniecerat ἦλθε. Cant. εἶπω, pro ἔσω.

² Κελύσσι σοι] MSS. κελύσσι σε. Utroque modo loquitur Polyxenus.

ἢ γὰρ χειμῶν προσήψ,
 3 μακρὰν ἢ χειμερινὴν
 πολιορκίαν ἀπαγορεύσαν-
 τες, 4 ἢ δὴ ἀφελύσαντες τὸ
 ἐπαιτόπεδον ὥχοντο.

Athenienses (nam hyems
 ingruerat) diurnam &
 hyemalem oppugnatio-
 nem dimittentes, & ex-
 ercitus dissolventes,
 abscesserunt.

[CAP. XIX.]

Θίβρων.

¶ Θίβρων ἐν Ἀσία
 χωρίον πολιορκῶν, τὸ Φρέ-
 εαρχον ἔπεισεν Ἰππιδίω
 καὶ 1 προσελθεῖν, ὁμῶς
 εἰ μὴ σωτήριον, πάλιν
 αὐτὸν εἰς τὸ Φρέεον κατε-
 στήσιν. ὁ μὲν προσῆλθε, ἢ
 λόγων ἐκονῶν ησεν· οἱ δὲ
 Φρέεις φύλακες ἀφελύ-
 σεως ἐλπίδι ῥαθυμότερον
 εἶχον· ἐν τῷ καιρῷ τῷ
 προσβάλλοντες οἱ Θιβρώ-
 νιοι καὶ κρατὶ αἶρξαι τὸ
 χωρίον· Θίβρων δὲ τὸ Φρέ-
 εαρχον εἰς τὸ χωρίον ἀγα-
 γῶν καὶ τὰς ὀρεκας, προσ-
 έταξεν αὐτὸν ἐνδον ἀναιρε-
 θῆναι.

Thibron.

¶ Thibron in Asia ca-
 stellum oppugnans, præ-
 fecto custodiæ persuasit,
 ut ad faciendum foedus
 prodiret, jurans si non
 feriretur, se rursus ipsum
 in castellum restitutu-
 rum. Qui processit, & in
 colloquium venit. Custo-
 des autem castelli, spe
 pacis dissolutius agebant.
 Interea Thibronii im-
 pressionem facientes, vi
 munitionem capiunt.
 Thibron vero præfe-
 ctum custodiæ reductum
 in castellum, quemad-
 modum jusjurandum ha-
 bebat, jussit eum intus
 morte affici.

[CAP.

3 Μακρὰν ἢ χειμερινὴν πολιορκίαν
 ἀπαγορεύσαντες] Lego μακρὰν,
 ita postulante hellenismo. Interpres
 paullo ante non ἔχεισι, sed ἔχουσιν le-
 git. Cassaubonius.

3 Καὶ δὴ ἀφελύσαντες] Cum MSS.

ἢ δὴ additum. Sic in Eriippida paul-
 lo post: ἢ δὴ πάντες ἀνέριθσαν. &
 passim.

Cap. XIX. 1 Προσέλθαι] Cant.
 προσελθεῖν. & προσβαλλόντες, pro προσ-
 βάλλοντες.

[C A P. XX.]

Demaratus.

¶ Demaratus litteras mittens Spartiatis de exercitu Xerxis, in tabulam expertem ceræ scriptam epistolam cera obduxit, ut per custodes quasi sine litteris ferretur.

Δημάρχῳ.

¶ Δημάρχῳ ὁππότε ἔλλων Σπαρτιάταις, πρὶν ἔξελθαι ἐκ τῆς πόλεως ἀκρήρωτον τὴν ὁπισθὴν γράψας ἐπεκλήρωσεν, ἵνα ὡς ἀγραφεὶς διὰ τῶν φυλάκων κομιδῇ.

[C A P. XXI.]

Erippidas.

¶ Erippidas cum venisset Heracleam Trachiniam, vocata concione, positus in circuitu armatis, promulgavit, ut Trachinii seorsim sederent. Quibus sedentibus, ille iussit de suis injuriis causam apud Lacedæmonios dicere.

Ἡριππίδῳ.

¶ Ἡριππίδῳ ἀφικόμενῳ εἰς Ἡρακλείαν τὴν Τραχινίαν, συναγαγὼν ἐκκλησίαν, περὶ τῶν ἐπὶ αὐτῷ ἐκλήρωσε τὰς Τραχινίους καθεύδοντες. οἱ μὲν ἐκείθεν ἦσαν, ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτοὺς, πρὶν ἂν ἀδικῶσιν, Λακεδαιμονίους κλέπειν.

στιν

nonagesima quinta. Apud eundem in anno quarto Olympiadis centesima Θηριππίδαν ἀπέπειλαν perperam leges, pro Ἡριππίδαν. Casaubonus.

Οὗ ἐκέλευσεν αὐτοὺς, πρὶν ἂν ἀδικῶσιν, Λακεδαιμονίους κλέπειν ὑποχρεῖν. Ita lego & distingo cum MSS. & Interprete: non Λακεδαιμονίους, ut Casaubonus: iungendum enim est cum κλέπειν ὑποχρεῖν. Vulgata, πρὶν ἂν ἀδικῶσιν Λακεδαιμονίους κλέπειν ὑποχρεῖν. Cant. ὧν non agnoscit.

I 136-

1 Διὰ τῶν φυλάκων κομιδῇ] Legem libenter ἀφ' ἧς ὁδοφυλάκων, per medios viarum custodes, ex Herodoti Polymnia extrema, vide locum: vel ἀφ' ἧς φυλάκων ἦν ὁ δῶν, ut libro septimo in simili narratione. Casaubon. Κομιδῇ] MSS. κομιδῇ. Cap. XXI. 1 Πρὶν ἂν ἀδικῶσιν Λακεδαιμονίους κλέπειν ὑποχρεῖν] Scribendum Λακεδαιμονίους, nisi gravius vulnus hic lateret: quod non puto. Historiam habes apud Diodorum libro IIII. in anno secundo Olympiadis

σιν ὑποχρεῖν, ὡς νόμιμόν
ἔστιν ἐν τῇ Σπάρτῃ διδε-
θέντας· ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῷ ὁπλι-
τῶν δεθέντες, ἔξω πυλῶν
ἤχθησαν, καὶ δὴ πάντες ἀνη-
ρέθησαν.

cere, quemadmodum
vinctos in Spartiatide le-
ges jubent. post ab ar-
matis vincti, extra por-
tas educti omnes inter-
fecti sunt.

[CAP. XXII.]

Ἰσχόλα.

¶ Ἰσχόλα ἐν Αἴ-
νῳ πλησίον ὁρῶν Ἀθηναίους
ἐφορμῆνας ναυσὶ πολλαῖς,
δεδοικῶς μὴ νύκτωρ ὀπι-
πλοῦσιντες πολλὰ τῶν
πλοίων αὐτῶν βίας ἀπο-
πάσασσι, πρὸς τὸ πύργον
τῶν ὀπλῶν χάματι, ἀπαν-
τα προσερχομένων ἔδωκεν
ἐκ τῶν ἰσῶν τὰς ὑπὸ ῥώτερῳ
χρῶνιαις ἐκ τῶν πλοίων σπυ-
ρῆσαι, ὥς τε τὸ πύργον
εἶναι δι' ἀλλήλων· οἱ μὲν
Ἀθηναῖοι ἐν νύκτι ἐπελθόν-
τες ἀφέλκεν περὶ ῥά οἱ,
τῶν πλοίων ἔδωκεν ἀπέσυραν· οἱ
δὲ ἀπὸ τῶν Αἰνῶν τῶν Φυλάκων
ἀγγειλάων ὑπεξέλ-

Ischolaus.

¶ Ischolaus in Aeno
videns Athenienses ad-
navigare multis navi-
bus, veritus ne sub no-
ctem appellentes, mul-
ta ex suis navigiis ab-
traherent, ad turrim,
quæ in vallo erat, om-
nia perducta ligave-
runt ex malis. Remo-
tiora per funes ex na-
vigiis suspenderunt, ut
mutua esset connexio.
Athenienses noctu ac-
cedentes, abstrahere
conati navigia, nihil
abstraxerunt. At illi ab
Aeno nunciantibus cus-
todibus clam egressi,
insecuti sunt Athenien-

1 Ἰσχόλα.] Recte. Casaubonus
ex Codd. suis ubique in margine Vul-
gate notarat, Ἀρχόλα. sed cum Vul-
gate consentit Xenophon. Eum vide
lib. vi. Hist. Græc.

2 ἔδωκεν.] Cant. ἔδειξεν.

3 Νύκτωρ ἐπελθόντες.] MSS. νυκτὶς ἐπὶ
Utrumque usitatum Polyano, ma-
gis tamen illud.

4 ὁπλῶν ἐκείνων.] MSS. ἐπὶ τῶν ὀπλῶν
τε. sed Interpres ut editum.

les partim terra, partim
navibus.

2 Ischolaus in itine-
re ab altero latere præ-
cipitia & periculosa
loca, ab altero mon-
tem habente, quem te-
nebant hostes, orto in-
genti vento, sylvam in-
cendit. Itaque hostibus,
qui montem obside-
bant, fumo & igni de-
jectis, hac parte exer-
citus absque periculo
duxit.

3 Ischolaus cum in
Drye oppugnaretur a
Chabria, volente arie-
tes admovere, prior
ipse muri partem deje-
cit: utrumque secum re-
putans, ut sui milites
fortius pugnarent, cum
munitionem mœnio-
rum non haberent: &
hostes existimarent, suas
machinas oppugnato-
rias esse contemptas.
Certe hostes spontaneam

θόντες, ἐδύωξαν τὰς Ἀθη-
ναίους, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς γῆς, οἱ
ᾧ ἀπὸ τῶν νεῶν.

Ἰσχόλας ἐν ὁδῷ καὶ
μὲν θάτερον ἀποκρήμνω καὶ
σφαλερῶ, καὶ θάτερον ᾧ
ὄρεσιν ἐχέσσει, ὃ κατεῖχον οἱ
πολέμιοι, πνέουσα γνο-
μὴς μεγάλης, πνὺ ὕλῃ ἐν-
έπρησεν. ὥς τε τὴν παραφυ-
λαττόντων πολεμίων, ὑπὸ
τῆς καπνῆς καὶ τῆς πυρὸς διω-
χθέντων, καὶ τὸ τοιοῦτον τὸ μέρος
ἀσφαλῶς πνὺ διώκουν
ἤγαγον.

Ἰσχόλας ὑπὸ Χα-
βρίας πολιορκεῖσθαι ἐν
Δρυΐ, μέλλοντι περσά-
γειν τὰς κλισίας, αὐτὸς
φθάσας μέρους κατέβαλε
τὰ τείχεα ἀμφω μηχανώ-
μενος τοῖς μὲν αὐτῶν στρα-
τώταις, ἀνδρείτερον ἀ-
γωνίσασθαι, τὰ δὲ τείχεα ὁ-
χυρὸν ὅσον ἔχουσι τοῖς ᾧ πο-
λεμίοις τὸ κατεπεφρονῆ-
σθαι πνὺ πᾶσι σκεδῶν τὴν πο-
λιορκητικῶν μηχανημά-
των.

Σφαλερῶ] Cum MSS. pro σφα-
λερῶ. H' γαν] Cant. ἤσαν.

7 Περσάγειν] Ita MSS. Vulgata
περσιστῆσαι. Pro κατέβαλε, Casau-
boni Codd. κατέλαβε.

3 Α' π.

των· ἀμέλψ πλὴν ἐκείσιν
 ὁ δὲ πείχουσιν φοβηθέντες,
 παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν
 οὐκ ἐτόλμασαν.

Ἰσχολαῦς, περὶ αἰχμη-
 τῶν Ἀθηναίων, πυθόμε-
 νος εἶναι τινας τῶν φυλά-
 κων τὰς περιδιδόντας, νύ-
 κτωρ ἐφοδῶν πρὸς φυ-
 λακὰς ἐκάστη τῶν φυλάκων
 παρέδωκε τῶν μυθοφόρων
 ἓνα. τὸ πρῶτον, ἀπαρ-
 χως ἐφυγε τὴν περδοσίαν τῶν
 κίνδυνον.

mœniorum destructio-
 nem metuentes, ingre-
 di in urbem non aude-
 bant.

4 Ischolaus, obsiden-
 tibus Græcis, audiens
 aliquos ex custodibus
 moliri prodicionem,
 noctu vigiliis adiens,
 unicuique custodi mer-
 cenarium unum adjun-
 xit. Hoc facto, sine tu-
 multu prodicionis peri-
 culum effugit.

[CAP. XXIII.]

Μνασιππίδας.

¶ Ἡ Μνασιππίδας ὀλί-
 γον πλῆθος ἤχρ' ἐπεί τ' ἡ νύ-
 κτις ἐπέθεντο πολέμιοι, τὰς
 ψιλὰς καὶ τὰς σιληπγυκτὰς
 ἐκέλευσεν ἐν τῷ σκο-
 τῷ περιελθόντας ὁπότεν τῶν
 ἐπιτιθεμένων σημαίνειν
 τὸ πολεμικόν, καὶ ἀκροβο-

Mnasippidas.

¶ Mnasippidas exi-
 guam multitudinem du-
 cebat. Cum autem ho-
 stes noctu impetum fa-
 cerent, jussit levis arma-
 turæ milites & tibicines
 in tenebris circumire, &
 a tergo impetentium,
 classicum canere, ac ja-
 cula mittere. Illi igitur

λίξ.

3 Ἀ' πολέχουσιν] Cum Cant. pro
 δ' ἀποτρίχουσιν.

Cap. XXIII. 1 Μνασιππίδας] Cant.
 Ἀνασιππίδας. Codd. Casauboni, Ἀ-
 νασιππας.

2 Σκότω] Cum MSS. Vulgata,
 σκοτῇ. Atticis semper in genere maf-

culino usurpatur, teste Eustathio
 ad Homerum, Ὁ δὲ γὰρ Α. & sic so-
 let Homerus teste eodem ad Iliad.
 N. δεῦρ' ὅς τις καὶ νυκτὶ ἀστερικῶς ὁ σκοτὸς
 ἐγγράτη, ἔπειτα γὰρ οἶδεν ὁ μῦθος, εἰ καὶ
 οὐδὲν ποῖς ὕστερον διερρεῖται. Atque ita
 etiam alii.

1 Ἀ' τὰς

tanquam inclusi a magna
multitudine, confestim
discesserunt.

λίξεσθ' οἱ ᾧ ὡς ὑπὸ πλῆ-
θους πολλῶν κυκλόμενοι,
ἀλλὰ τίχθεις ἀνεχώρησαν.

[C A P. XXIV.]

Antalcidas.

Ἀνταλκίδας.

¶ Antalcidas in Aby-
do cum majore classe
desidens, cum Atticas
triremes in Tenedo ap-
pellere cognovisset, me-
tuentes Byzantium tra-
jicere ad Iphicratem,
nunciante quodam Iphi-
cratem oppugnare Chal-
cedonios, focios & ami-
cos, præcepit suis, ut
ad Chalcedonem naves
dirigerent. solvensque
ad Cyzicenam terram
in insidiis delituit. Qui
vero in Tenedo erant,
audita solutione Antal-
cidæ, confestim ad Iphi-
cratem navigare insti-
tuerunt. Postquam au-
tem ad hostium triremes
venerunt, quæ non cer-
nebantur, sed occulte
stabant, Antalcidas re-
pentino impetu Atticas
invadens, aliquas sub-

¶ Ἀνταλκίδας ἐν Ἀ-
βύδῳ μὲν ναυτικῶν πλείο-
ν ὅσον ἀπαρτίτων, Ἀττικὰς
τριήρεις ὁρμύσας ἐν Τενέ-
δῳ μαθὼν, φοβημένος εἰς
Βυζάντιον ἀπαλῶσαι
πρὸς Ἰφικράτην, ἀγγέ-
λαι ὅτι πνὸς ὡς Ἰφικρά-
της πολιορκεῖ Χαλκηδο-
νίαν, φίλους ὄντας, παρ-
ήγγειλεν ἀποπλεῖν εἰς
Χαλκηδόνα· ἢ ἀναχθεῖς
ἐν ἡδρόσῳ πρὸς τὴν Κυζι-
κηνὴν· οἱ δὲ ὑπὸ τῷ Τενέ-
δῳ τὴν ἀναγωγὴν τῷ Ἀν-
ταλκίδῃ πύθομενοι, καὶ
τίχθεις ἐπειρῶντο πρὸς τὸ
Ἰφικράτην πλεῖν· ἐπεὶ δὲ
ἐγγύοντο καὶ πρὸς τὰς πολεμίων
τριήρεις, εἶχε ὁρμύσας,
ἀλλ' ἀφανῶς ἐφορμύσας,
Ἀνταλκίδας ἀφνω προσ-
πεσὼν ταῖς Ἀττικαῖς, τὰς
μὲν

1 Ἀναγωγὴν] MSS. ἀγωγὴν Mox
πο καὶ κρατῶν, reposui κατὰ τὴν

authoritate MSS. quibus assentitur
Interpres.

I A' 78-

μὲν κατέδυσε, τὸ δὲ πλείονων ἐκράτησεν.

merfit, plurimis vero potitus est.

[CAP. XXV.]

Ἀγισίπολις.

¶ Ἀγισίπολις Μαντίνειαν ἐπολιόρκει μὲν τὸν συμμάχων· οἱ πρὸς τὰς Μαντινέας δὲ Διακείμενοι, διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἄρχαν τὸ ἑλλάδ' εἰπόντο μὲν ὑπὲρ τὸν πόλεμον, κρύφα δὲ εἰσέπεμπον τοῖς Μαντινεῦσι νυκτὸς ὧν ἐδέοντο· Ἀγισίπολις μαθὼν τὰ δρώμενα, κινῶν πρὸς τὸ ἐπ' αὐτῷ πεδον ἡφίετο πολλὰς πλείονας δὲ τὸ μέρ' αὐτῷ πρὸς τὸ πλιν, ὅπως μηδεὶς αὐτομολοίη, φυλακίσας αὐτὸν τὸν κωὸν ἀλῶναι.

[CAP. XXVI.]

Σθένιππος.

¶ Σθένιππος Λακων ζήμιωθεὶς χρήμασιν ὑπὸ

Sthenippus.

¶ Sthenippus Lacon mulctatus pecuniis ab E-

Ἰ Ἀγισίπολις Μαντίνειαν ἐπολιόρκει] Mirari subit, cum vellet Polyxenus Agesipolidis stratagemata referre, quibus in obsidenda Mantinea usus, pratermisit eum pulcherrimum & callidum in primis ejus factum, quo consecutus est ut Manti-

nenses ipsi ultro sua moenia dicerent, & sese hostibus dederent. idque ex utraque parte ἀνελκυσθεὶς: quæ est eximia δεινῆς στρατηγίας laus. Quale id sit discēs ex Xenophontis ἑλληνικῷ lib. quinto. Casaubonius.

phoris, fide ad Tegeatas transfugit. Quibus cum recipientibus, quasi justam iræ causam habentem, corruptis, qui principi ipforum infensi erant Aristocli, iis fociis usus, inter pompam sacrificare cum volentem adortus, interfecit.

ἢ Ε'φόρων, προσποιητῶς
αὐτομολήσας πρὸς τὰς Τε-
γεάτας ὑποκρινόμενος·
δεξαμένων αὐτὸν ὡς αἰτίαν
ὀργῆς ἰδικαίαν ἔχοντα,
τὰς Δημολιτολομύδας τῷ
ἄρχοντι αὐτῶν Ἀριστοκλεί
Δαφθαίρας, μὲν τῶν,
πομπῆς ἕως, θύειν αὐτὸν
μέλλοντα παραπείσων ἀπ-
έκτεινεν.

[CAP. XXVII.]

Callicratidas.

Καλλικρατίδας.

Callicratidas Cyrenensis, ab eo qui arcem Magnesiæ custodiebat, petiit, ut quatuor ex suis ægrotantes reciperet. Quo permittente, singulos thoracibus indutos reclinavit, ensesque desuper chlamyde tectos apposuit. Cum qui lectos quatuor portabant, intra portas venis-

¶ Καλλικρατίδας Κυ-
ρηνῶν, τὴν πρὸς ἄκρην
Μαγνησίας φυλάττοντα.
αὐτὸς δέξασθαι δ'· ἢ ἵπ-
πείων, ἕκαστον θω-
ρακίσας κατέκλινε, πα-
ράς αὐτοῖς ὀπλίστας χλα-
μίδα ὀπλιστῶν ἄνωθεν.
ἢ ἐπεὶ ἵπκλινας δ' φέρον-
τες ἐνθὸν πυλῶν ἐχέοντο εἰ-
κασιν ὁμῶς νεανίαί, ὡπλι-
σμένοι,

1 Δικαίαν] Cant. δικαίαν. & in fine strategematis ἀπέκτεινεν. addito v finali.

Cap. XXVII. 1 Καλλικρατίδας Κυ-
ρηνῶν, τὴν πρὸς ἄκρην φυλ.] Suspecta mihi est de mendo vox Κυρηνῶν. Nam fere persuasum habeo Callicratidam hunc esse eum qui Lyfandro successit in præfectura Asiæ. Spartanus ergo

fuit, non Κυρηνῶν. Et vero quis ex omnibus historicis Cyrenensium res in Asia minore eo tempore gestas in litteras retulit? Puto igitur corruptum esse ejus nomen qui arcem Magnesiæ tenebat. Casaubonus.

2 φυλάττοντα] Cant. φυλάσσοντα.
& mox ὀπλισμένους.

3 Ε'πί] Cant. ἐπὶ.

N

4 Πε-

σμήροι, τὰς Φύλακας ἀποσφάζαντες, τὴν ἀκρὰν κατέσχον.

Καλλικρατίδας ἐν Μαγνησίᾳ πολιορκούμενος, τὴν πολεμίων κελύξας ⁴ προσμαχρόντων τῆς τείχεσιν, αὐτὸς καὶ τὸ ἀπώσμαχον τὴν τείχεος παρήξας ⁵ πύργου μέρος, ὡς φυλάξας τὸ καιρὸν τῆς προσβολῆς τῶν Διαδοχῆς, περιήλθε τὸ τεῖχος καὶ καὶ νῦν πρὸς αὐτῶν διέφθειρεν, ὥστε ολίγους ὃ ἐξώρρησε μὴ ὅτι τὴν νίκην τὸ τεῖχος ἀνωκατόρμησεν.

sunt, viginti simul juvenes armati custodibus trucidatis, arcem obtinuerunt.

2 Callicratidas, cum Magnesiæ oppugnaretur, hostibus arietes admoventibus, ipse in eo loco, ubi mœnia oppugnari non poterant, dirahens partem ex turri, observans tempus oppugnantium successione, circumivit mœnia: & a tergo irruens, multos ex ipsis interfecit. Non paucos etiam vivos cepit. Post victoriam autem, mœnia rursus exædificavit.

[CAP. XXVIII.]

Μάγας.

¶ Μάγας ἀπὸ Κυρή-

Magas.

¶ Magas a Cyrena

vhs

⁴ Προσμαχρόντων] Cant. προσμαχρόντων. Post paullo cum utroque Codice παρήξας, pro παρήξας.

⁵ Προσβολῆς] Cant. προσβολῆς.

Cap. XXVIII. 1 Μάγας ἀπὸ Κυρήνης, &c.] Hujus expeditionis breviter meminit Pausanias in Atticis: Μάγας ὃ ἐκ Κιλικίας ὁμομήτειρος Πτολεμαίου Β' Βερνίκης τὴν μητέρα αἰχμαλωτὴν ὄντων Κυρήνῃ, (ἐξαχθέντ' ὅντι Φιλίππου τῷ Βερνίκῃ, Μακεδόνι) μὴ, ἀλλὰ

ὃ ἀγνώστου, καὶ ἐνός τ' ὀνόματος.) τότε δὲ ὅτε ὁ Μάγας, ἀποσπῆσας Πτολεμαίους Κυρήναις, ἤγαγεν ἐπ' Αἰγυπτον. Καὶ Πτολεμαῖος μὴ τὴν ἐσβολὴν φρονησάμενος, ἐπέμεινεν ὁπλόντας Κυρήναις: & quæ sequuntur. Neque dissentit a Paulania Stephanus Byzant. cum scribit v. Βερνικίδαγ' ἀπὸ Βερνίκης τὴν Μάγα θυγατέρα, γυναικὸς δὲ Πτολεμαίου, αἰχμαλωτὴν Βερνικίδαγ' οἱ δηλώται. Habuit quippe hic Magas filiam unicam nomine Berenicem, quam despondit Ptole-

expeditionem faciens, reliquit socios qui urbem tuerentur. Instrumenta vero atque tela ac machinas in arcem inclusit, & mœniorum propugnacula sustulit, ut si quid novarum rerum molirentur, aperum haberet per mœnia introitum.

2 Magas occupato Patrotonio, composuit cum speculatoribus, ut facem amicam tollerent sub vesperam, atque iterum summo mane eandem. Pacium dolo processit in regione usque ad eum locum qui Chius dicitur.

νης ἑκπρασίδων, κατέλιπε μὲν καὶ τὸ Φίλων τὰς Φρυγῆσιν τὴν πόλιν ὅρῳ ἄλῃ καὶ βέλῃ, καὶ μηχανήματα, κατέκλειεν εἰσω τὸ ἄκρας· 2 ἀφῆρξεν καὶ τὰ ταχῶν τὰς ἐπαλξεις, 3 ὅπως, εἰ πινὲς νεωπερίσται, ἀνεωγῆσαν ἔχοι τὴν διὰ τὴν πυλῶν εἰσόδον.

Μάγας Παραιτώνιον κατασχὼν, συνέταξε τοῖς Φρυκτωροῖς πυρρὸν Φίλιον αἰρεῖν ἐσπέρας· καὶ πάλιν βαθὲς ὁρθεὶς τὸ αὐτὸν. τῇ τὴν πυρρῶν ἀπάτῃ προήλασε τὸ χωράς, 4 ἄρχει δὲ Χίς καλεῖται.

[CAP.

tolemæo Philadelpho, fratris sui tolemæi Lagi, filio: quod matrimonium post ejus mortem etiam fuit consummatum, ut patet ex Justino b. xxvi. cap. 3. apud quem recte atris doctis hujus nomen est restitutum. Hic Agatharchidi, apud Athenæum lib. xxi. annos quinquaginta regnis dicitur regnasse, & tanta ætatis fuisse obesitate, ut præ nigra pinguedine exanimaretur.

2 ἄρχει καὶ τῷ Φίλων. Interprete addita, sic paullo ante: τὴν πυλῶν καὶ τῷ Φίλων.

3 ἔχουσιν αὐτὸ τῷ πολλῶν εἰσόδον] Interpres non ἔχουσιν, sed ἔχοι: legit: τῷ πολλῶν, aut πυλῶν: sed τῷ πέτῳ. Ego ad meliores codices lecto- amandabo. Casaubonus.

ὅπως εἰ πινὲς νεωπερίσται, ἀνεωγῆσαν ἔχοι καὶ τῷ πολλῶν εἰσόδον]

Ita locum hunc restitui. Vulgata: ὅπως εἰ νεωπερίσται, ἔχουσιν αὐτὸ τῷ πολλῶν εἰσόδον. Fl. ὅπως ὅτιν ἐς νεωπερίσται, ἀνεωγῆσαν, ἔχοι καὶ τῷ πολλῶν εἰσόδον. & sic quoque fere Cant. sed rubrica inter & super scripta. Pro ἀνεωγῆσαν, legit ἀνεωγῆσαν, cui superadditum ἐλῶ, adeo ut sit ἀνεωγῆσαν. Nos pro ὅτιν ἐς, quod erat in utroque Codice, non dubitavimus rescribere εἰ πινὲς & ex ἀνεωγῆσαν facere ἀνεωγῆσαν. Atque ita etiam Interpres.

4 Ἄρχει δὲ Χίς καλεῖται] Liber meus habuit etiam, ἄρχει δὲ καὶ. Videtur esse quæ nuncupatur a Ptolemæo libro i: xi. χεῖμὸς καὶ. Casaub.

Ἄρχει δὲ Χίς καλεῖται] MSS. nec non Codd. Casauboni ἄρχει δὲ Χίς καλεῖται. Cant. καλεῖται.

[CAP. XXIX.]

Κλεώνυμῳ.

¶ Κλεώνυμῳ Λακεδαιμονίων βασιλῆς, Τροιζιῶα πολιορκῶν, καὶ πολλὰ μέρη τῆ πόλεως ὀξυβελῆς περὶ τήσας, ἐκέλευσεν ἀφίεναι, τοῖς βέλεσιν ἐπιγράψας ἥκω τὴν πόλιν ἐλθούσας. ἔχων ὃ καὶ Τροιζιῶας αἰχμαλώτας, ἀφῆκεν ἀντὶ λύτρων· οἱ μὲν αἰχμάλωτοι ἔσω παρελθόντες ἀγγελίζοντο. ² Εὐδαμίδας ὃ στρατηγὸς κρατερῶς φυλάττων

Cleonymus.

¶ Cleonymus Lacedæmoniorum rex, Troezenem urbem oppugnans, ad multas urbis partes circumcirca expeditos jaculatores collocavit, & emittere iussit, jaculis inscribens: Venio, ut civitatem in libertatem asseram. Troezenios etiam, quos captivos habebat, sine redemptionis pretio dimisit. Captivi in urbem reversi, faustum nuncium adferebant. Eudamidas ve-

τὴν

1 Κλεώνυμῳ Λακεδαιμονίων βασιλῆς.] Quid iis facias qui Frontinum describere, qui Cleonymum hunc, regi Spartæ, aut regio certe apud Lacedæmonios sanguine ortum, Atheniensem esse iussere? Locus est libro 111. cap. 6. Cleonymus Atheniensis Træzenios qui praesidio Craterum tenebant, aggressus, tela quadam, in quibus scriptum erat, venisse se ad liberandum eorum rempublicam, intra muros jecit: Et eodem tempore captivos quosdam conciliatos sibi remisit, qui Craterum detrectarent. Per hoc consilium seditione intestina apud obfessos conciliata, admoto exercitu potitus est civitate. Nimis vero certum est, vocem Atheniensis vel inducendam, vel emendandam mutandamque esse. Casaubonus.

2 Φυλάττων] γρ. φεῖπων. Idem. Εὐδαμίδας ὃ στρατηγὸς κρατερῶς φυλάττων] Non dubito quin cum

Flor. legendum, στρατηγὸς κρατερῶς pro κρατερῶς. Quoniam sic Noster conciliatur cum Frontino, apud quem hoc idem strategema Cleonymus tribuitur, in quo Craterus bis occurrat; sed priore loco non absque sphalmate, quod tamen commode a viris doctis ita deterfum videtur, lib. 111. 6. 7. Cleonymus Træzenios, qui praesidio Crateri tenebantur, aggressus, tela quadam, &c. intra muros jecit. Nec obstat quod sic Craterus inducitur velut Græciæ totius dux: talis enim ab Alexandro in Antipatri locum designatus fuerat; Alexandro autem, antequam Craterus ex Asia excessisset, mortuo, idem prompte ad Antipatrum contra rebelles Græcos in bello Lamiaco juvandum cum exercitu accurrerat: ubi licet Antipatrum velut superiorem coleret, ab hoc tamen non aliter quam collega habitus ge-

nerque

ro dux summa diligentia custodiens civitatem, cum his qui novas res agerent, pugnabat. Cum intus illi inter se dimicaret, Cleonymus ap-positis scalis, evertit civitatem, atque diripuit. Et Spartiatam præfectum cum præsidio im-posituit.

2 Cleonymus Ædesam oppugnans, cum moenia cecidissent, & hostes exirent farissigeri, (quælibet farissa cubitorum sexdecim erat) suam phalangem in profundum condensavit. Antelignanos autem, &

τὴν πόλιν τοῖς νεωπερίστοις παρετάπητο· καὶ δὴ τ' ἔνδον ἀλλήλοις μαχομένων, Κλεώνυμῳ προσθαῖς κλίμακας ἐξείλετο τὴν πόλιν, καὶ διήρπασε, καὶ Σπαρτιάτῳ ἀρμοσὴν μὲν Φρῆσος ἐπέστησεν.

Κλεώνυμῳ 3 Ἐδεσαν πολιορκῶν, 3 τείχους πέ-
σόντῳ, τὴν πολέμιων ἐπελ-
θόντων 4 σαλευσφόρων· ἐ-
κάστη δὲ σάλευσα πηχῶν ἑξ-
ἑκαίδεκα· ἐπύκνωσε τὴν
αὐτῇ Φάλαγγα ἐς βάθος·
5 τὰς δὲ πρωτοστάτας καὶ τὰς
τῆς-

nerque adscitus est: duxeruntque mox singuli separatos exercitus, Antipater contra Perdiccam, Craterus contra Eumenem. Videturque hoc, quod Polyxenus hic narrat, per hanc Antipatri & Crateri ex Græcia absentiam contigisse, anno videlicet 111. Olymp. cxiv. quo eodem Craterus ab Eumene in Asia casus est. Optime præterea in hoc tempus quadrat Cleonymi administratio, cui Pausanias post patris Cleomenis mortem prodit copiarum ducatum cum aliis honoribus ab Ephoris concessum, regno adjudicato fratris ejus Acrotati, qui natus major, filio Areo. Quo cum ille deinceps non esset contentus, Pyrrhum in Peloponnesum evocaverit. Hujus me admonuit Vir Cl. Theodorus Ryckius, ad has li-

teras simul & bonam mentem au-
ctor mihi quondam & dux.

3 Ἐδεσαν] Ita reposui pro Ἐδεσαν. Cant. Αἰδεσαν, quomodo etiam Codd. Casauboni. Ptolemæo lib. 111. cap. 13. dicitur Αἰδεσαν. Straboni lib. vii. Ἐδεσαν. Stephano Ἐδεσαν, quæ est vera hujus vocis scriptura, uti ex compluribus nummis videre est, in quorum nonnullis: Ε Δ Ε C C Α. nonnullis: Ε Δ Ε C C Η Ν Ω Ν. nonnullis: Ε Δ Ε C C Α Ι Ω Ν.

4 Σαλευσφόρον] Cant. σάλευσ-
φόρον. Mox pro σάλευσα, cum Fl. re-
posui σάλευσα. Idem δὲ particulam
non habet. Cant. σάλευσα.

5 Τὰς δὲ πρωτοστάτας, καὶ τὰς πέτων
ὀπιστάτας ἀνὸς διερχόμενους] Verba
καὶ τὰς πέτων ὀπιστάτας ex MSS. loco
suo

τῶν ὀπιστάτας ἐνὶ δο-
ρεῶν ἔταξε, ὡς ἀγγεί-
λας, ἀν' συμμίζωσιν οἱ σα-
ρμιστοφόροι, ὁ ἀλαλαῖν
ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τῷ
σάρισαν, καὶ κατεχεν.
τὰς δὲ ἐπιμάχους ὡς
πλοῦτον ἐκάσθ' παρελθόν-
τας ἐνεργεῖν τῷ μάχῳ.
οἱ μὲν ἐλάβοντο τῷ σαρι-
σῶν, οἱ δὲ ἀνθελθόντες ἡ-
σαν· οἱ δὲ κατόπιν παρελ-
θόντες ἀνείλον τὰς σαριστο-
φόρους, καὶ ἄχρηστον ἡλέγ-
χθη τὸ σαρίσας μέγεθος,
τῇ Κλεωνύμου δεινότητι.

horum affites, sine ha-
stis collocavit, dato
præcepto, ut, si fariffige-
ri aggredierentur, ipsi u-
traque manu farissam
apprehenderent, atque
tenerent. At sequentes
ad uniuscujusque latius
procederent, & pugnam
facerent. Qui cum ma-
nibus arriperent faris-
sas, hostes retrahebant.
Posteriores vero acce-
dentes, ceperunt farissi-
geros, & Cleonymus of-
tendit sua solertia, ma-
gnitudinem farissæ nulli
usui esse.

[CAP. XXX.]

Κλέαρχος.

¶ Κλέαρχος Ἡρα-
κλεώτης, ἀκρόπολιν ἀνα-
στήσαι βεβλόμενος, μισθο-
φόρους συνέταξε λεληθό-
τως ἐξίεναι νυκτὸς, λωπο-
δυτεῖν, ἀρπάζειν, ὑβρίζειν,

Clearchus.

¶ Clearchus Hera-
cleotes arcem ædificare
volens, constituit, ut
mercenarii noctu clam
exirent, raperent, age-
rent, injuriam inferrent,
vulnerarent. Cives id

πύρρον.

suo restitui, cum quibus consentit
Interpres.

ὁ Διαλαλεῖν ἀμφοτέρω.] Scribe ἀλα-
λαῖν. Casaubonus.

Διαλαλεῖν] Ita lego cum MSS. pro,
ἀλαλαῖν. in quo facilis & creber la-
plus. Ita reponendum monuit jam
Sixtus Argerius ad Æliani Tactica,

Cum eodem pro ἡ σάρισαν, lego-
rim, ἡδ' σαρισῶν. Evincuntid Au-
thoris verba sequentia: οἱ μὲν ἐλάβον-
το τῷ σαρισῶν. Post ἀνθελθόντες de-
lent MSS. ἦσαν. & posset commode
omitti. Mox ἀνείλον verte, interpret-
ari. In fine pro δεινότητι, Cant. le-
git. δυνάμει.

I An.

indigne ferentes, Clearchi auxilium imploraverunt. Qui neminem aliter desperationem eorum cohibiturum dixit, nisi quis ipsos moenibus circumdaret. Permittentibus Heracleotis, locum civitatis munivit: arce facta, non illos arcuit, sed potestatem ad injuriam omnibus inferendam comparavit.

2 Clearchus Heracleæ tyrannus rumores sparsit, se dimissurum satellites, & consilio trecentorum Rempub. traditurum. Qui convenerunt in curiam, ad laudibus afficiendum Clearchum, & libertatem recipiendam. At ille positus ad curiam militibus, trecentos per præconem evocavit, & singulatim comprehen-

πρώσκειν. ἀγανακτῶντες οἱ πολῖται, παρεκάλεσαν Κλέαρχον βοηθεῖν· ὃ ᾧ ἔκ' ἄλλως ἔφη δυνατὸν εἶναι τὸ δύνοντι αὐτῶν καταχεῖν, εἰ μὴ πρὸς αὐτὸς περὶ εὐχρίσειεν. συγχωρησάντων Ἡρακλεωτῶν, τόπον δὲ πόλεως περὶ εὐχρίσεως, ἀκρόπολιν κατασκευάσας, ἐκ ἐκείνης ἐκώλυσεν, ἀλλ' αὐτῷ τὸ ἐξεῖναι πάντας ἀδικεῖν παρέχευεν.

Κλέαρχος Ἡρακλείας τύραννος ἐλογροποίησεν, ὡς ἀπαλλαγῆναι βεβλότες μὲν τῶν δορυφόρων, καὶ τῆς βεβλητῆς τριακοντίων πρὸς ἀδυναμίαν τὰ πράγματα· οἱ δὲ σωῆσθαι εἰς τὸ βεβλότημενον ὡς ἐπαινεσόμενοι Κλέαρχον, καὶ πῶς ἐλδοθήεσαν ἀποληψόμενοι· ὃ ᾧ περὶ εὐχρίσεως τῇ βεβλότητι ἐπραπίωτας, τῇ τριακοντίων ὑπὸ τῇ κήρυκι ἀνακα-

λξ-

1 Αὐτῷ τὸ ἐξεῖναι] Articulum cum Fl. & Cant. addidi; sed hic pro αὐτῷ, legit αὐτό.

2 Σωῆσθαι] Cant. εἰσῆλθον. Idem ἐπαινεσόμενοι, pro ἱπαινεσόμενοι. Mox

pro ἀποληψόμενοι, ut erat in edito, cum MSS. reposui ἀποληψόμενοι, quomodo etiam in ora Vulgata notarat Casaubonus.

λαμῶν, καθ' ἓνα συλλα-
βῶν, ἐκέλευσε πάντας ἀ-
γειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν.

Κλέαρχος βελομόμος
πολλὰς τῶν πολιτῶν ἀποκτεῖ-
ναι, πρὸ φασιν οὐκ ἔχων,
κατέλεξε τὰς δὲ πρὸ ἐκκαί-
δεκα ἐτῶν μέχρι ἐκ τῆς
ἐπὶ στρατείας ἐν ταῖς κυ-
κῆς καύμασιν, ὡς πόλιν
Ἀστικῶν πολιορκήσων. ἐ-
πεὶ γὰρ ἦκε τὸ Ἀστικὸν πη-
σίον, τὰς μὲν πολίτας ἐν ἐ-
λώδε χωρίῳ καὶ νινέμῳ, καὶ
μετὰ σισίμων ὑδάτων, ἐ-
κέλευσε στρατοπέδουσαι,
ὡς ἀγγέλας προσέχειν,
μὴ Θράκες ἐπιφανῶσιν
ἐν τῇ χώρᾳ. αὐτὸς γὰρ, ὡς
κακοπαθήσων περὶ τὴν πο-
λιορκίαν μῆ τῶν ξένων ὑψη-
λὰ χωρία καὶ σύσκια, ὕδασι
ἐπιρρέομενα, κατὰ λαβό-
μῳ, ἐστρατοπέδουσε καὶ
μέχρι πσάττε τὴν πολιορ-
κίαν ἐξέτεινεν, ἕως τὰς

fos jussit omnes in ar-
cem ducere.

3 Clearchus multo-
cives de medio tollere
volens, cum occasione
& causam non haberet,
delegit eos qui essent ab
anno sedecimo usque ad
duodecimum, ad expe-
ditionem in Caniculæ æ-
stu, quasi urbem Asta-
cum oppugnaturus. Post-
quam vero appropin-
quavit Astaco, cives
quidem in palustri lo-
co, & quieto atque ple-
no stantium aquarum,
jussit castra ponere: jus-
fos animadvertere, ne
Thracæ e regione appa-
rerent. Ipse vero, quasi
summam molestiam op-
pugnationis toleraturus,
cum mercenariis excelsa
loca, & umbrosa, aquis
affluentia, capit, & in iis
castrametatur. Et eo us-
que oppugnationem ex-
tendit, donec suos cives

πλί-

3 Κατέλεξε] MSS. κατίλιπε. ut &
Casauboni Codd. Numeri, qui se-
quuntur, ἐκ τῆς, corrupti sunt.

4 Ἐπιφανῶσιν] Sic reposui cum
MSS. pro φανῶσιν. Eorundem aucto-
ritate paullo post edidi, ὕδασι ἐπι-

ρρέομενα, pro ὕδασι περιρρέομενα. Iidem
παρέτεινεν legunt, pro ἐξέτεινεν. Quod
sequitur, διεσφειρὲν ὡς ἄρα, &c., al-
liter in suis legit Interpres. Et paul-
lo post pro λοιμῷ, Casauboni Codd.
λιμῷ.

παλίπας αὐτὰς διέφθειρεν
ἄρα θέρους τὸ ἐλάδες καὶ ἐ-
πινόσον ὁ στρατοπέδου· ἐπεὶ
ὁ διεφθάρησαν ἅπαντες,
τότε μὲν τῶν μισθοφόρων ἀν-
εβόλε, λοιμῶν περὶ αὐτοὺς
τὴν αἰτίαν δὲ τῶν πολιτῶν
πλοῦτης.

[C A P. XXXI.]

Αἰετομύτης.

¶ Αἰετομύτης Λακε-
δαιμόνιος, Διονυσίῳ συμ-
μαχῶν, τροπῆς βραχείας
ἡγεμονίας ἔραν τὰς τριή-
ρεις ἀναμεμιγμένας παρ-
ήγγαλε τοῖς αὐτοῖς στρα-
τιώταις βοᾶν, ἵνα φεύγουν·
οἱ πολέμοι δὲ βοῆς ταύτης
ἀκούοντες εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο.

perdidisset. Æstivo tem-
pore palustria & morbo-
sa castra esse necessarium
erat. Postquam autem om-
nes perierunt, tunc
cum mercenariis etiam
movit, pestique causam
civium interitus assigna-
vit.

Aristomenes.

¶ Aristomenes Lace-
dæmonius, Dionysio fe-
rens auxilium, exigua
inclinatione facta, vi-
dens triremes permixtas,
præcepit suis militibus,
ut clamarent, Sine fu-
gere. Hostes audita hac
voce, in fugam conver-

ποντο,

1 Αἰετομύτης Λακεδαιμόνιος.] Im-
mo Andania, Messeniorum regia, o-
riundus Aristomenes. Pausanias in
Messeniis: Ἐπετάθη δὲ νεότης καὶ
ἀνδρεία τῇ Μεσσηνίᾳ, οἱ δὲ ἄριστοι καὶ
ἐκείνοι πλείστοι περὶ τῇ Ἀνδανίᾳ, ἐν
αὐτοῖς καὶ Αἰετομύτης. Stephanus:
Ἀνδανία πόλις Μεσσηνίας, δευτ. ἐν ταύ-
ταις Αἰετομύτης ἐχρήματο, ὁπότε ἀνέστη
στρατός. Τότε οἱ Λακεδαιμόνιοι πολ-
έμους αὐτοὺς νικήσαντα θανατόσαντες,
ὡς μάλιστα ἐνεχέτοσαν ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ
ἐκταπμόντες, ἐκτόκον εἰς ὧν δὲ λοι-
πὸν ἐστὶ π. καὶ ὄσον ἀπὸ ἀρχῶν ἐξήλλα-
σαν, καὶ ἡ κερδὴν διαπίαν, ὡς Ἡρό-
δοτος, καὶ Πλάταρχος, καὶ Ριανός.

Scribendum itaque videtur pro Λα-
κεδαιμόνιος, Ἀνδανίος, vel Ἀνδα-
νιός. Nisi verius, capiendum hoc
strategema de alio: Auctori enim post
Aristomenes dicitur Μεσσηνίος & Μεσ-
σηνίων ἡγεμὼν. Tempora quoque A-
ristomenis, cujus hortatu bellum con-
tra Lacedæmonios instaurarunt Mes-
senii anno iv. Olymp. xxi. et Dio-
nysii, qui annos quinque & viginti
natus, tyrannidem Syracusis obri-
nuit anno iii. Olymp. xcvi. non
conveniunt. Male autem Aristomenes
Fulgentio Expōsit. Serm. Antiq. v.
Nesfrendes dicitur Gortynensis.

ποντι, δόξαντες κτ' κρεί-
τ' ἢ τῶν ἄλλων.

² Ἀριστομένης Μεσση-
νίων ἡγεμῶν τοῖς ἐκατομ-
φόνια θύσας κτ' Λακε-
δαιμονίων, ἰσχυροῖς ποτὲ
πρῶτασι πεσόντων, ἐά-
λω πῶν ἄλλοις πλείοσιν.
³ ἔδοξεν τοῖς Λάκωνσιν ἁ-
παντας κατακρημνίσαι, τὰς
μὲν ἄλλας γυμνάς, τὴν δ' Ἀ-

fi sunt, rati se omnino
superari.

² Aristomenes Mes-
seniorum dux, cum He-
catomphonia contra La-
cedæmonios ter sacrifi-
casset, tandem confectus
gravissimis vulneribus,
captus est cum alijs
pluribus. Visum est La-
cedæmoniis omnes præ-
cipites dare, reliquos

² Τρεῖς ἐκατομφόνια θύσας κατὰ Λα-
κεδαιμονίων] Sic emendavimus hunc
locum in omnibus fere codicibus
corruptum. Est autem θύειν ἐκατομ-
φόνια κατὰ Λακεδ. sacra Hecatomp-
honia dicta facere ob partem de La-
cedæmoniis victoriam. Nam si quis
centum hostes interfecisset, Jovi
hominem sacrificabat apud Itho-
men: atque ea sacra Ἐκατομφόνια
sunt appellata. Præter Pausaniam &
Plutarchum in Convivio τῶν ἐπὶ α', &
in Romulo, vide Fulgentium in vo-
ce Nefrendes. Casaubonus.

Ἀριστομένης Μεσσηνίων ἡγεμῶν τοῖς
ἐκατομφόνια θύσας] Cant. ἐκατὸν φόν-
ια. Male: conjunctim enim scri-
bendum. Labet adscribere locum
Pausaniæ ex Messeniæ, quia in eo
refert, quo ordine hæc sacra facta
sint: scribit itaque: Ἐθυσεν δὲ καὶ τῷ
Διὶ τῶν ἱερῶν τὰ ἑκατομφόνια ὀνομάζοντα. Αὐτῇ δὲ κατεστράφη
μὲν ἡ παλαιότης. Θύειν δὲ αὐτῇ Μίσ-
σην ἡγεμῶν ἐκρίνετο, ὅπως πολεμῶν ἀν-
δρῶν κατεστράφη ἡ κατὰ τὸν. Ἀριστομένης
δὲ, ὅτι ἐπὶ Κλέαρχῳ σήματι ἔμαχαστο,
θύσαντι ἐκατομφόνια πρῶτον, ἐδίτερε
ἡ δὲ θύσας καὶ ὅσα τῶν νεκρῶν Κορινθίων
παρὶ τῆς φόνου. πῶτον μὲν δὴ λέγεται καὶ
ἐπὶ ταῖς ὑστέρῃ θύσαι κατὰ τὸν νόμον θύ-
σαι περὶ τῶν. Socrates apud Fulgen-

tium, voce Nefrendes, refert Marti
apud insulam Lemnum Ἐκατομφόνια
μακταλλε Aristomenem. Verba ejus:
Diophanes Lacedæmonius, qui de sacris
Deorum scripsit, ait apud Athenas Mar-
ti solere sacrificari sacrum, quod Ἐκα-
τομφόνια appellatur: si quis enim centum
hostes interfecisset, Marti de homine sa-
crificabat apud insulam Lemnum: quod
sacrificatum est a duobus, Aristomena
Gortynensi, & Theoclo Elæo, sicut Socrates
scribit. Meminit quidem Pausa-
nias Theocli Elei, vatis Messeniorum,
tempore Aristomenis; verum
haudquaquam Ἐκατομφόνια (nisi
forte, tamquam vates, Aristomeni
nomine) μακταλλε refert; sed Ari-
stodemum regem Messeniorum, de-
cessorem Aristomenis, idem sacrifici-
um Jovi fecisse tradit in Messenia-
cis: Ἀριστομένης τῶν ἐπὶ τῶν ἱερῶν
θύειν μέλλοντι τὰ ἑκατομφόνια, οἱ κεκοιμημένοι
ἄνθρωποι αὐτῶν καὶ βίᾳ καὶ νόμῳ
ἐμαχάσαντες ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ τῇ
γῆς. Quare totus ille Fulgentii locus
videtur corruptus.

³ ἔδοξεν τοῖς Λάκωνσιν ἁπαντας κα-
τακρημνίσαι] Cum MSS. & Interpre-
te τοῖς Λάκωνσιν inferui. Dejeciban-
tur autem in foveam nomine Κα-
ιδων, sive Καίδων. de qua Meursius
Miscellan. Lacon. lib. III. cap. 7.

nudos, at Aristomenem propter virtutis opinionem cum armis. Reliqui delati statim obierunt. At Aristomenis scutum attrahens aërem, molliter cum in terram detulit. Qui in altum suspiciens, quam circumdantia undique præcipitia videret, tamen non abiecit omnem spem. Sed universum montem circumspiciens, animadverso specu, & per eum introëunte vulpe, defringens e mortuis os, apprehensa unius vulpis cauda, quamvis ab ea morderetur, simul exiit per angustias montis

εἰς μὲν δὲ τὸ δόξαν τὴν
ἀρετῆς ἐν τοῖς ὁπλοῖς·⁴ οἱ
μὲν δὲ ἄλλοι κατενεχθέντες
ἡρώδεα ἐπελδύτησαν.
ἔπειτα Ἀριστομένης ἡ ἀσπίς
ἐφελκόμενη τὴν αἰέρα, ἐλα-
φρῶς αὐτὸν ὅππῃ τῷ γλῶ-
κῶ τῷ ἐγενετο· ὃ δὲ εἰς τὸ ὕ-
ψος ἀναβλέπων καὶ τὰς
κρημνὰς ἐν κύκλῳ περιέ-
χοντας, οὐκ ἀνῆκε τὴν ἐλπί-
δα. ἀλλὰ τὸ σὺμπαν ὅρον
ἀνασκοπέων, κατὰ
νοήσας ἡ εἰσδυσιν σενωτά-
την, καὶ δι' αὐτῆς⁸ ἀλώπε-
κα εἰσόδου, διὰ τὴν κειμέ-
νων νεκρῶν ὅσων κλάσας,
μιάς τῆς ἀλώπεκος λαβό-
μενος τὴν ἑρῆαν, δακνόμε-
νος ὑπὸ αὐτῆς⁹ σιωζέδου
αὐτῇ

⁴ Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι κατενεχθέντες] Vox ἄλλοι a Vulgata aberat: nos cum MSS. & Interprete suo loco restitui-
mus.

⁵ Τὸ δὲ Ἀριστομένης ἡ ἀσπίς, &c.] Insigne hujus clypei fuit aquila ex-
pansis ad extremas clypei crepidines
alis, teste oculato ipso Pausania in
Messeniis. Unde orta fabula,
quam refert idem Pausanias, aquila
scilicet, cum in foveam præci-
pitaretur a Lacedæmoniis Aristome-
nes, advolasse, expansisque alis de-
cidentis corpus illatum ad fundum
detulisse.

⁶ Εἰς τὸ ὕψος ἀναβλέπων] Cum

MSS. & Interprete. Vulgata, ὃ δὲ ὕ-
ψος ἀν. Mox Cant. κρυμνός, pro κρη-
μνός.

⁷ Εἰσδυσιν] Cum MSS. nec non
Codd. Casauboni pro εἰσέασιν. Male
Cant. δι' αὐτὴν, pro δι' αὐτῆς.

⁸ Ἀλώπεκα] Necessario legen-
dum ἀλώπεκος cum Fl. & pro εἰ-
σόδου, εἰσόδου. Evincunt id se-
quentia, μιάς τῆς ἀλώπεκος λαβόμε-
νος τὴν ἑρῆαν. Quamquam Pausanias u-
nius tantum vulpis meminerit.

⁹ Σιωζέδου αὐτῇ] MSS. σιωζέ-
δου, omisso αὐτῇ, quod neque In-
terpres agnoscit.

αὐτῇ τὰ σενοπῶρα ἔ' ὄρας
τῷ ἑσῶ¹⁰ ὡς αἰρών, καὶ πα-
ρακόπλων· καὶ δὴ παρελθὼν
ἦκεν εἰς τὰς Μεσσηνίας
προΐεναι μέλλοντας εἰς πλὴν
μαίχλῳ· καὶ αὐτίκα ἐπὶ λισσά-
μῳ, αὐτὸς ἡγήτο τ' Φά-
λαγγ· οἱ δ' Ἀάκωνες Ἀ-
ριστομένῳ ἰδόντες¹¹ πάλιν
ἐν τοῖς ὅπλοις, πάλιν ἀρ-
σούντα, πάλιν διώκοντα, τὸ
βεβλημένον καὶ τὸ κρη-
μνῶν, ἀφ' ὧν εἰδὲς ἐσώθη
πῶποτε,¹² πάντες ἐνέκλι-
ναν εἰς Φυγλῶ, θνητῆς φύ-
σεως μείζονα εἶναι τὸ ἄνδρα
ἡγέμευοι.

¹³ Ἀριστομένης Μεσση-

quævis obvia tollens,
ac rescindens offis be-
neficio, atque ita simul
evasit. Egressus autem
venit ad Messenios, qui
jam ad pugnam ituri
erant, & repente sum-
ptis armis ipse phalan-
gem ducebat. Lacones
Aristomenem in armis
conspicati, ducem se ge-
rere, & iterum insequi
cum qui a præcipitio
dejectus fuerat, e quo
nemo unquam salvus e-
vaserat, omnes in fugam
conversi sunt, rati supe-
riorem humana natura
virum esse.

3 Aristomenes captus
νικῶ,

¹⁰ Παράρσιν καὶ παρακόπων] Sub-
jungunt Codices: καὶ τὸ σωξέειδον,
nisi quod Fl. σωξέειδον. Unde legen-
dum videtur καὶ ἑπὶ σωξέειδων, καὶ δὴ
παραέειδων, ἦκεν, &c. quod convenit
cum Interprete, nisi, quod aliter di-
stinguat. Cant. διώκειδων, loco πα-
ραέειδων. Pausanias refert Aristomenem,
postquam vulpem aliquamdiu sequu-
tus erat & altera manu chlamydi in-
volvuta morsum ejus impediverat, a-
nimadverso tandem cuniculo nihilo
ampliore, quam quo vulpes posset
evadere, feram dimisisse, & ma-
nibus antro sibi minime pervio red-
dito ampliore, saluum ad suos eva-
sisse. Eum consule in Messeniacis.

¹¹ Πάλιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πάλιν ἀ-
ρῶν.] Cum MSS. pro πάλιν ἐν τοῖς
ὅπλοις ἀρῶν.

¹² Πάντες ἐνέκλιναν] Ita scripsi cum
MSS. pro Vulgato, πάντες ἐκλίαναι.

¹³ Ἀριστομένης Μεσσηνίῳις ἀρχι-
μολῶ, &c.] Cum opprimere vel-
let Lacedæmoniorum matronas, Ce-
reris sacra in vico, nomine Ægila,
celebrantes, teste Pausania in Messe-
niacis, ubi addit: ἀπεσώθη ὁ ὄμιλος
ἐκείνης νυκτὸς εἰς πλὴν Μεσσηνίας. ἀπέ-
σωντο αὐτὸν ἰερεῖα τ' Δῆμονος αἰπὴν ἔ-
χον Ἀρχιδάμεια. ἀφῆκε ὁ ἐκ τῶν χρι-
μασι, ἀλλὰ ἐρεῖσα ἐτιχεν αὐτὸς περὶ
εὐν ἔπ. παρὰ σίξο τοῦ ὡς Ἀριστομένης,
Ἀρχιδάμειος τὰ δεσμεῖα, ὁποδράς οἶχετο.
Item alio tempore captum per inhi-
dias Cretenesium sagittariorum Ari-
stomenem, mirabiliter per virginem
(quam ob navaram salutis suæ ope-
ram filio collocabat) solum refert
idem Pausanias. Sequens ὧν non ag-
noscit

a Lacedæmoniis, & in vincula coniectus, ad appositum ignem se ipsam acclinavit, atque combustis vinculis custodes quidem occidebat: clam vero Spartam ingressus, & eorum scuta Chalcicæci templo affigens, inscripsit: ARISTOMENES IL- LAESUS A LACE- DAEMONIIS EVA- SIT. Hoc patrato, Mes- senam reversus est.

ΘΗ. τὸ πεινήσας ἐς Μεσσήνῃ ἐπινῆλθε.

4 Aristomenes Messe-

νι, αἰχμαλώτῳ ὑπὸ
λακεδαιμονίων ὄν, καὶ
φρενέμῳ, τῷ ὡρε-
κειμένῳ περὶ αὐτὸν προσ-
εκύλισε, καὶ τὰς ¹⁴ δεσμὰς
κατακάυσας, ¹⁵ τὰς μὲν
φύλακας ἀνείλε· κρύφα δὲ
εἰς τὴν Σπάρτην παρελ-
θὼν, καὶ τὰς ἀσπίδας αὐτῶν
προσηλώσας τῷ τεμένει τῆς
¹⁶ Χαλκιοῖκας, ἐπέγραψεν·
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΑΒΛΑΒΗΣ ¹⁷ ΑΝΕΣΩ-

¹⁸ Ἀριστομένης ὁ Μεσ-
σήνῳ,

gnoscit Cant. quod præfero Vul-
gatz.

14 Δεσμὰς] Cant. δεσμίαις.

15 Τὰς μὲν φύλακας ἀνείλε· κρύφα δὲ
εἰς τὴν Σπάρτην, &c.] Pausanias hoc
tempore custodes ab Aristomene in-
terfectos non meminit: deinde non
a viris, sed matronis, Cereris sa-
ciacelebrantibus, neque ullis scutis,
sed gladiis verubusque, quibus ad
sacra usæ fuerant, instructis captum
fuisse Aristomenem: adeo ut tum sal-
tem scuta hostium in Chalcicæci tem-
plo figere non potuerit. In relatione
vero de altera Aristomenis captivitate
per insidias septem sagittariorum Cre-
tentium, quinque ab Aristomene, per
virginem soluto, interfectos dicit,
reliquis duobus Spartam Aristome-
nis captivitatem nunciatum profe-
ctis, de scutorum dedicatione tacet.
Sed alio tempore, initio scilicet bel-

li, cum primum rex salutus esset,
scutum in templo illo dicasse refert
his verbis: ἀπὸ ὧν τοι καὶ παρ' πάντων
ἐρομίζετ' εἶναι ἐπὶ ἀρχομένῳ τῷ πολέμῳ
λακεδαιμονίῳ καταπλήξαντα, φαί-
νεται καὶ ἐς τοὺς μέλλοντας σφίσι φερέσθαι
τοῖς. Ἀπὸ τῆς ἑπομένης, ἀφικόμενον ὑ-
κτωρὲς τῷ λακεδαιμόνῳ, ἀνατίθησιν
ἀσπίδας παρὰ τῇ Χαλκιοῖκῃ ναῶν. ἐπέ-
γραψεν δὲ, Ἀριστομένης ὁ Σπαρτα-
τῶν διδόναι τῇ Θεῷ. Confundere ita-
que videtur Auctor in hac narratione
res Aristomenis. Mox Cant. αὐτὴν,
pro αὐτῶν.

16 Χαλκιοῖκας] Ita restitui pro Χαλ-
καιοῖκας.

17 ΑΝΕΣΩΘΗ] Cum MSS. pro
διδωσθῇ.

18 Ἀριστομένης ὁ Μεσσήνιος, &c.]
Eandem historiam fusius refert Pau-
sanias; verum non ab Aristomene,
sed aliis duobus juvenibus, Panormio
& Go-

σὴν Ἰσθμῶν, Λακεδαιμονίων
 πῶς Διοσκύροις πάνδημον
 θυσίαν ἑπιπλέοντων, μὲν ἐ-
 νὸς φίλῃ, λούκων ἵππων
 ἐπέβησαν ἄμφω, καὶ ταῖς
 κεφαλαῖς περιεθηκάτω
 χρυσεὺς ἀστέρας, καὶ νυκτὸς
 ἦδη ¹⁹ περιέστης ἐπεφάνη-
 σαν καὶ σύμμετρον ἀφίστη-
 μα πῶς Λακεδαιμονίοις, ἐ-
 ξω πόλεως μὲν γυναικῶν
 καὶ ²⁰ παιδίων πανηγυρί-
 ζουσιν. οἱ μὲν δὲ Διοσκύρων
 ἑπιφάνειαν ἡγήσαντες γε-
 γονέναι, περιέστησαν ἐς μέ-
 θην καὶ ἡδονὴν ἀλέοντα· οἱ δὲ
 ἀπὸ τῶν ἵππων καταβάντες,
 τὰ ξίφη πασάμυδροι, ἀλεί-
 ψας καταφονόσαντες αὐ-
 τῶν, ²¹ καὶ δὴ ἀφ' ἑωυτοῦ-
 σαντες ὤχοντο.

nus, cum Lacedæmoni-
 ni viritim sacrificia
 Dioscuris perfolverent,
 cum quodam amico,
 ambo candidos equos
 conscenderunt, & ca-
 pitibus aureas stellas
 addiderunt, atque nocte
 jam ingruente medio-
 cri intervallo Lacedæ-
 moniis extra urbem cum
 uxoribus & liberis fe-
 stum agentibus appa-
 ruerunt. Qui Dioscuro-
 rum apparitionem esse
 rati, liberius vino &
 voluptati indulserunt.
 At illi descendentes ex
 equis, strictis gladiis plu-
 rimos interfecerunt, at-
 que sic incitatis equis
 discesserunt.

[CAP. XXXII.]

Κινέας.

¶ Ὁ δὲ περὶ Μαντινέων
 ἀγῶν ἴσθμῳ θεβαίοις

Cineas.

¶ Pugna Mantinenfis
 in æquali momento
 καὶ Μαν-

& Gonippo, rem patratam dicit. Eum
 vide.

¹⁹ Περιέστης.] Cant. περιέστης.

²⁰ Παιδίων.] Ita MSS. & Pausa-
 nias, pro παιδων. Cum iisdem Codd.
 κροφύι ἡγήσαντες, pro οἰηθέντες. &

περίεσαν, pro vulgato περιέστη-
 21 Καὶ δὴ ἀφ' ἑωυτοῦσαντες.] Cum
 MSS. δὴ addidi.

Cap. XXXII. 1 Ὁ δὲ περὶ Μαντ.] At-
 ticulum cum Cant. præfixi.

Thebanis & Mantinen-
sibus habebatur. Vo-
luerunt Mantinenses
legationem ad Theba-
nos mittere. Cineas A-
theniensis, cujus frater
Demetrius occubuerat
in prælio, ad Manti-
nenses inquit: se potius
fratrem suum expertem
sepulchri relicturum,
quam hostibus victoriam
profiteri vellent. Ete-
nim fratrem ob eam
causam prompto ani-
mo mortem oppetivif-
se; ne trophæum contra
se atque patriam sta-
tueretur. His auditis,
Mantinenses a mittenda
legatione destiterunt.

ὁ Μαντινέσι· ἔμελλον οἱ
Μαντινεῖς Ἰππικηρυκῶσεως
πρὸς Θηβαίους πρὸ νεκρῶν
ἀναιρέσεως· Κινέας δ' Ἀθη-
ναῖος,² ἐπεθνήκει ὃ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ Δημήτριος ἐν
τῇ μάχῃ, πρὸς τὰς Μαντι-
νεάς ἔφη· μάλλον ἀντὶ τοῦ
ἀδελφοῦ ἀπαφονοῦν προτιθεῖν,
ἢ τοῖς πολεμίοις ἡτταν ὁμο-
λογῆσαι βέλεσθαι. καὶ γὰρ τὸ
ἀδελφὸν διὰ τὸ πρὸς
θύμῳ δόξαν εἶναι, ἵνα μὴ
ἐκείνην τρεῖς παῖδας κατὰ αὐ-
τὸ καὶ κατὰ τὸ πατρίδ'· οἱ
Μαντινεῖς ἀκύναντες, τῆς
Ἰππικηρυκείας ἀπετρέπον-
το.

[C A P. XXXIII.]

Hegetorides.

¶ Thasum oppugna-
bant Athenienses. Le-
gem jusserant Thasii:
Qui scripserit foedus

Ἡγητορίδης.

¶ Θάσον ἐπολιόρουν
Ἀθηναῖοι· νόμον ἐκύρωσαν
Θάσιοι· τῷ γεγράφει πεί-
σαι πρὸς Ἀθηναίους δι-
να

² Επεθνήκει ὃ δ'] Pro καὶ reposui ὃ
cum MSS.

³ Σπαθείη] Pro συνεῖη, cum MSS.
Cap. XXXIII. 1 Τῷ γεγράφει πεί-
σαι...] Supple, πείσαι. Ἀθηναίοις,
ἐπὶ αὐτῷ ἢ ζημία ἴστω. ὃ δ' Ἡγητορί-
δης, Θάσιος, εἶς. ex libris Casaubonius.

Τῷ γεγράφει πείσαι πρὸς Ἀθη-
ναίους, &c.] Lacunam, quæ erat in Vul-
gata inter πείσαι πρὸς εἰσελθόν, cum
MSS. & interprete explevimus, nisi
quod Cant. Σπολυμφοῖς δε βέρχον, pro
Σπολυμ. δε βέρχον.

ναίῳ ἔσω. Ἡγήτοριδης
 Θάσιῳ, ὁρῶν πολλὰς πο-
 λίτας ἀπολλυμένας μακρῶ
 πολέμῳ καὶ λιμῶ, βρόχον
 τῷ τραχήλῳ περικαλῶν
 εἰς ἐκκλησίαν εἰσελθὼν,
 Ἄνδρες, ἔφη, πολῖται, ἐ-
 μοὶ μὲν ὡς βέλεσθε, ² καὶ
 ὡς ὑμῖν συμφέρει, χεῖρα δὲ
 τὰς ἵππολοιπομένους πο-
 λίτας διασώσατε τῷ ἐ-
 μῷ θανάτῳ, λύσαντες τὸ νό-
 μον. Θάστοι ταῦτα ἀκέσαν-
 τες, καὶ τὸ νόμον ἔλυσαν, καὶ τὸ
³ Ἡγήτοριδῳ σώων ἐφύ-
 λαξαν.

cum Atheniensibus fa-
 ciendum esse, mortis
 reus esto. Hegetorides
 Thasius videns multos
 cives perire diuturno bel-
 lo ac fame, laqueum in-
 jiciens collo, venit in
 concionem, & Viri, in-
 quit, cives, me quidem
 ut vobis libet, & quem
 admodum vobis prodest,
 utimini. At reliquos &
 superstites cives mea
 morte conservate, legem
 que antiquate. His auditis
 Thasii & legem abroga-
 runt, & Hegetoridem
 incolumem ferverunt.

[CAP. XXXIV.]

Ἰ Δεινίας.

Dinias.

¶ Δεινίας Τελεσίπῳ, φεραῖῳ, ἐν Κρανῶνι τῆς Θεσσαλίας διήγει, θηρόων ὅσα ἐν λίμναις καὶ ποταμοῖς ὀρνίθια. ἀπὸ τοιούτης βίης προήλθεν ὅτι τυραννίδα ² διὰ τοιαύτης τῆς τέ-

¶ Dinias Telestippo natus, Pherensis, in urbe Thessaliae Cranone in paludibus & fluviis aviculas aucupio venabatur. Ab ejusmodi vita ascendit ad tyrannidem, talibus machinis. Cranoni

² Καὶ ὡς ὑμῖν συμφέρει] Cum Fl. & Interprete ὡς inferui. Mox πολίτας non agnosceit Cant. Pro διασώσατε, cum MSS. rescripti διασώσατε. & τὸ ἐμῷ θανάτῳ junxi τῷ, διασώσατε, a quo male Vulgata disjunxerat.

³ Ἡγήτοριδῳ σώων ἐφύλαξαν] Cum

χρησ. MSS. pro vulgato, Ἀγητορίδῳ ἐφύλαξαν, omisso quoque σώων. Cum Codd. consentit Interpres.

Cap. XXXIV. Ἰ Δεινίας] Cant. Δινίας. quomodo & Fl. paullo post.

² Διὰ τοιαύτης τέχνης] Cum MSS. pro ταύτης τῆς.

custodiam urbis pretio locabant. Dinias eam conditionem accepit, & usque ad triennium summa cura, diligentiaque excubias egit, ut noctes longe securiores essent diebus, his qui intempestive ambularent. Eam ob rem laudatus, plures sibi vigiles conduxit, ut majorem laudem adipisceretur, si custodiam munitiorem efficeret. Cum vero civitas frumentorum decimas mercede locaret, fratrem suum juniorem ab omnibus officiis immunitatem subornavit, ut eas conduceret, summe extollens & amplificans redditus. Sic, cum fratrem suum decimarum collectorem in urbe constituisset, & multos ei juvenes florenti ætate

χνης. οἱ Κρανώνιοι τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως ἀπέμισθον. ³ ὁ δὲ Δεινίας ἐμισθώσατο· ἢ μέχρι τριῶν ἐτῶν ἀκριβεστέως ἐποιεῖτο τὴν φυλακὴν, ὥς τε πᾶς νύκτας εἶναι τῇ ἡμερῶν ἀσφαλεσέρας τοῖς ἀνὰ βαδίξιν. ἐπαινέμενος δὲ τῶν τοις, αἱ ἢ πλείονας προσεμισθῆτο φύλακας, ὥς μᾶλλον εὐδοκιμοῖν τὴν φρεσὶν ἰσχυροτέραν ποιέμενος τῆς ἢ πόλεως τὴν εἴς τε δεκάτην ἀπομισθῆσης, ἀδελφὸν αὐτοῦ νεώτερον ἀτελῆ κατῆκεμισθώμενον, ὑπερέχρας εἰς πολὺ τὴν πρὸς αὐτὸν. ⁵ ἔτω δὲ τὸ ἀδελφὸν δεκατηλόγον τῆς χώρας ἀποδείξας, ἢ πολλὰς νεανίσκας ἀκμάζοντας ἐγχειρίσας αὐτῶν πεπλόκας τῶν χωρίων, ἢ

συλλογῶν

³ Οὗ δὲ Δεινίας] Fl. omittit partem dñ.

⁴ Ἰσχυροτέραν] Cant. ἰσχυροτέρων.

⁵ Οὗτω δὲ] Cant. ὅπως δὲ.

⁶ Ἐγχειρίσας αὐτῶν πεπλόκας τῶν χωρίων] Scribe ἐγχειρίσας per i. legimus autem πεπλόκας, quum esset in exemplari nostro περὶ πολλὰς, mendoſe omnino: quanquam id se-

quutus est Interpres, qui mox ταῖντων legit, non, ut habet noster codex, ξενίων. Casaubonus.

Περί πολλὰς] MSS. περὶ πολλὰς, sed Vulgata recte. Verre autem: qui agros observarent, nam aliter Interpres. Pro συλλογίας, Fl. συλλογία, Cant. συλλογία.

συλλογίας τῇ δεκατοδομέ-
νων καρπῶν, ἐορτῆς ἑσθῆς τῇ
7 καλῶν ξενίων, ἐν ᾗ
πάντες Κρανώνιοι παίζουσιν,
ἀναμίξας τοῖς ἐν τῇ πόλει
φύλαξιν τὰς δὲ τὸ πό-
λεως τελῶνας, καὶ νήφοντας
ὀπλισίας οἰνωμένοις,
πλείους χιλίων πολίτας ἀ-
ποκτείνοντας, τύραννον⁸ Κρα-
ωνίων ἐχρύπε.

præditos tradidisset, jux-
ta agrorum numerum
ad colligendos decimatos
fructus, cum festum ce-
lebraretur, quod Tænia
nominatur, in quo o-
mnes Cranonii ludunt,
conjungens cum urbis
custodiis publicanos ab
urbe, & cum sobriis ob-
ruens temulentos, am-
plius mille civibus morte
affectis, Cranoniorum ty-
rannus evasit.

[CAP. XXXV.]

¹ Νίκων.

Nicon.

¶ Νίκων πειρατῆς² ἐκ
φερῶν τῇ ἐν Πελοποννήσῳ
συνεχῶς ὀρμώμενος, πολ-
λὰ Μεσσηνίους ἠδίκησεν.³ Ἀ-
γήμενος Μεσσηνίων ἐρα-
τηγὸς λοχήσεις αὐτὸν καὶ ἐ-
λὼν προήγαγεν ἐς ἐκκλη-
σίαν τῶν Μεσσηνίων βασι-
λεὺς ὄντων· ὃν ἰσχυρῶς

¶ Nicon pirata a
Pheris Peloponnesi fre-
quenter eruptione facta,
multis injuriis Messē-
nios afflixit. Eum Age-
machus Messeniorum
dux per insidias ca-
ptum, produxit in con-
cionem Messeniorum,
ut supplicium de ipso

ᾧδε.

7 Καλῶν] Fl. καλομένων. &
προξενίων, MSS. ταϊνίων.

8 Κρανώνιον] Fl. Κρανώνιον. Ma-
le. Stephanus: Κρανών, πόλις τῆς Θεσ-
σαλίας τῆς Πηλοποννήσου, &c. ὁ πολί-
της Κρανώνιος.

Cap. XXXV. 1 Νίκων] Cant. Φί-
κων. Alterum ρ in Φερῶν, geminaba-
tur enim ρ in Vulgata, cum MSS.
Interprete & Casaubono delevi.

Quare mox quoque Φερῆς, cum iis-
dem MSS. reposui. Apud Ptolemaum
perperam Φερῆς scribi existimat Vale-
sius ad Polybii Excerpta; sed dicitur
urbs hæc Φερῆς, Φηρῆς, & Φερῆς.

2 Ἐκ φερῶν τῆς ἐν Πελοποννήσῳ]
Scribendum unico ρ, Φερῶν. Nam &
quæ in Thessalia sunt, & quæ in Pe-
loponneso ita scribuntur. Casauboni.

3 Ἀγήμενος] Cant. Ἀγήμενος.

4 Αἰμ-

sumeretur. At ille promisit, se traditurum eis Pheras, si se incolumem ac saluum relinquerent. Morem gentibus Messeniis, noctem expertem lunæ observans, jussit multitudinem parvo intervallo sequi; paucos vero secum ire, & ingentia stipularum onera portare. Accedens autem ad murum secunda vigilia, vocavit custodes, prodito signo. Quibus tum vocem ejus, tum signum agnoscentibus, & portas aperientibus, qui portabant onera, his abjectis, & evaginatiis ensibus, portarum vigiles trucidabant. Qui sequebantur, facto impetu, urbem occuparunt.

ὡς ἀδῶσιν αὐτοῖς τὰς φε-
ρὰς, εἰσῶον αὐτὸν φυλά-
ξειαν· πεισθέντων μεσση-
νίων, ἀσέλλων νύκτα φυ-
λάξας, τὰς μὲν πολλὰς
ἐκέλευσεν ἀπὸ βραχέῃ
ἀσκήματι ἑπεῖσθαι· ὀλί-
γους δὲ ἀκολουθεῖν αὐτῷ.
Φορτία μεγάλα σίτη κα-
λάμης⁴ αἰρεμένους. προσ-
ελθὼν δὲ τῷ τείχεϊ πρὶν δού-
τεραν φυλακὴν, ἀνεκάλ-
εψε τὰς φύλακας, τὸ σὺν-
θημα εἰπὼν· ὅτι καὶ τὴν φω-
νὴν αὐτῶν καὶ τὸ σὺνθημα
γνωσκόντων, καὶ ἀνοίξαν-
των τὰς πύλας, οἱ τὰ φορ-
τία φέροντες, ταῦτα ῥίψαν-
τες, τὰ ξίφη σπασόμενοι,
τὰς δὲ τῶν πυλῶν ἐφόνευ-
σαν· οἱ δὲ κατόπιν ἐπόμενοι
⁵ συμπεσόντες, τὴν πόλιν
ἐκράτησαν.

[CAP. XXXVI.]

Dietas.

¶ Dietas Achivorum

Διοίτας.

¶ Διοίτας στρατηγὸς
Ἀχαιῶν,

⁴ Αἰρεμένους] Cant. ἀεμμένους. Fl.
εἰρεμένους. Lego, αἰρεμένους, utin mar-
tine notarat Casaubonus.

⁵ Συμπεσόντες] Cant. συμπεσόμενοι.

Cap. XXXVI. 1 Διοίτας] Eandem
historiam satis refert Aeneas in Po-
lioreet. cap. xviii. non addito Dietas
nomine.

Ἀχαιῶν, ² πλὴν Ἡραϊέων
 πόλιν φανερώς ἐλεῖν δ' δυ-
 νάμεν, ἀφανῶς εἰλε,
 Φθείρας μεγάλοις χεῖμα-
 σι ³ Ἡραϊέων πινάς. οἱ
 φοιτῶντες ἐπὶ τὰς πύλας
 πολλάκις ἢ κακομιλῶντες
⁴ τοῖς πεπιδομένοις τὰς
 κλείδας τῇ πυλῶν, ἢ σὺν
 αὐτοῖς πίνοντες, ἔλαθον
 δοπομαζάμενοι τὰς βαλα-
 ναρχας, ἢ τὰ ἐκμαγεῖα
 τῷ Διοίτῳ διέπεμψαν. ὃ ἢ
 ὠδραπωλείας ἢ ἱσας κλεῖ-
 δας ταῖς δημοσίαις κατὰ-
 σκιδάσεις, ἀντέπεμψεν
 αὐτοῖς, νύκτῃ σιωθεμένοις,
 καθ' ἣν οἱ μὲν ἀνέωξαν τὰς
 πύλας, ὃ ἢ Διοίτης μετ' ὀ-
 λίγων στραπωτῶν εἰσῆλθεν.
⁵ ἐν μὲν τοι στρατήγημα τὸ
 τῇ βαλαναρχῶν παρέχεν
 αὐτοῖς πλὴν εἰσοδον· ἐτέρῳ ἢ
 εἰσελθὼν ἐχρήσατο· ἐπειδὴ
 γὰρ οἱ Ἡραϊεῖς ἔ' γνωμένοις

dux cum Herænsium
 urbem aperta vi capere
 non posset, occulte ca-
 pit, quibusdam He-
 rænsium grandi pecu-
 nia corruptis: qui saepe
 venientes ad portas,
 cum his quibus porta-
 rum claves erant com-
 missæ, sermones con-
 ferebant, atque convi-
 via agitantes, clam ex-
 presserunt claves, & ef-
 figiem Dicoetæ miserunt.
 Qui similes & æquales
 claves publicis compa-
 rans, misit ad eos, ut
 noctem constituerent,
 qua portas aperire vel-
 lent. Dicoetas cum pau-
 cis militibus intravit,
 clavium stratagemate
 patefaciens ipsis introi-
 tum. Ingressus vero, u-
 sus est alio. Postquam
 enim Herænses re in-
 tellecτα profilierunt ma-
 gno numero, locorum

σωεί-

² Τὴν Ἡραϊέων πόλιν] Scriben-
 dum, * Ἡραϊέων πολ. & mox Ἡ-
 ραιεῖς, Casaubonus.

³ Ἡραϊέων] Ita reposui cum Ca-
 saubono. Cant. Ἡραϊέων. Vulgata Ἡ-
 ραϊέων. Paullo post etiam cum Cant.
 scripsi Ἡραϊεῖς, pro corrupto Ἡραϊεῖς.

⁴ Τοῖς πεπιδομένοις] MSS. τῶν πε-
 πιδομένων. Utrumque recte.

⁵ Ἐν μὲν τοι στρατήγημα τὸ τῇ βα-
 λαναρχῶν] Fl. ἐν μὲν τοι στρατηγῆμα-
 τὸν βαλ. Cant. ἐν μὲν τῇ τῇ στρατηγῆ-
 ματῶν βαλαναρχῶν. Lego: ἐν μὲν τῇ
 στρατηγῆμα τῇ βαλαναρχῶν.

urbis periti, metuens
 eos Diætas, tubicines
 in multis urbis partibus
 iussit distantes classi-
 ficum canere. Heræen-
 tes ex omnibus locis
 multas tubas audientes,
 cum circumsonarentur,
 omnia plena hostibus
 existimantes, urbem de-
 seruerunt. Et interdum
 legationem ad Diætam
 miserunt, supplicantes
 ut sibi patriam recipere
 liceret: se in posterum
 Achivorum imperata fa-
 cturos.

συνέντες ἐξεπήδησαν, ὁ πολ-
 λοί τε ἔντες καὶ τὴ πόλεως
 τόπων ἔμπειροι. Φοβηθεὶς
 αὐτὰς Διοίτας τὰς σαλπι-
 γκαῖς ἐκέλευσε καὶ πολλὰ
 μέρη τὴ πόλεως διαστάν-
 τας τὸ πολεμικὸν σημαί-
 νειν. οἱ ὃν Ἡραεῖς πλῆθος
 γεν πολλῶν σαλπγγων ἀ-
 κρόντες παρηχέμενοι, πάν-
 τα μετὰ πολεμίων εἶναι νο-
 μίσαντες, ἐξέλιπον τὴν πό-
 λιν, καὶ μετ' ἡμέραν ἐπρε-
 σβάσαντο πρὸς Διοίταν, ἰ-
 κετόντες ἀπολαθεῖν τὴν
 πατρίδα, ὡς εἰσῶθις ὑπ-

ἄλλοι ἡγήσμενοι τοῖς Ἀχαιοῖς.

[C A P. XXXVII.]

Tefamenus.

¶ Tefamenus exer-

Τισαμενός.

¶ Τισαμενός ἄγων τὸ
 ἐρα-

6 καὶ τῶν τὴ πόλεως ἔμπειροι] Scri-
 be τῶν τόπων τ. Casaubonus.

Πολλοί τε ἔντες καὶ τῶν πόλεως τόπων
 ἔμπειροι] Cum MSS. Interprete, &
 Casaubono, τόπων inserui. Iidem
 Codd. συνέντες, pro ἔντες.

Cap. XXXVII. 1 Τισαμενός ἄγων
 στρατὸν] Scribe Τισαμενός per
 & accentu mutato, ut admonent
 grammatici. Apud Frontinum vero
 longe depravatus hoc nomen legi-
 tur. Sicenim habent omnes editio-
 nes, lib. 1. cap. 2. Similiter Thyame-
 nis Orestis filius, cum audisset jugum ab
 ἑκείνῳ natura munitum teneri, prami-

fit, &c. Emenda, Tisamenus. Casau-
 bonus.

Τισαμενός] Ita scripti cum Ca-
 saubono pro Τισαμενός. Cant. Τη-
 σαμενός. Quemadmodum autem Ti-
 samenus ex volatu avium coniecit in-
 fidias, contraria ratione Lagoras Cre-
 tensis, ex avium in summis rupibus
 ipsiusque urbis mœnibus quiete a-
 nimadversa oppidanorum in custo-
 dienda urbe loco munitissimo negli-
 gentia, regi Antiocho Sardiniam oc-
 cupandam, in quibus frustra op-
 pugnantibus alter jam terebatur an-
 nus, auctor extitit. Historiam vi-

σρατόπεδον, ὅρνευς πολλὰς
 ἰδὼν ὑπὲρ τὸ τόπον² περι-
 πετομένης, & μὲν ὅτι τῆς
 ἰζάνοντος, σιωπῇκεν ὥς δε-
 διότες ἀνθρώπους ἐγκαθη-
 μένης ἰζάνειν ὀκνοῖεν· ἢ τὸ
 χωρεῖον ἐρδνησάμενη,
 τοῖς ἐγκαθημένοις ὁπλι-
 μένη, κατέκρυψε τὰς λο-
 χῶντας ἰώνας.

citum ducens, cum vi-
 disseet multas aves supra
 eum locum volitar-
 non autem in terra con-
 fidere, intellexit eas ho-
 minum ibi latentium
 metu, non confidere
 & locum perscrutatus,
 aggressusque Iones po-
 sitos in insidiis interfe-
 cit.

[CAP. XXXVIII.]

Ὀνόμαρχος.

Onomarchus.

¶ Ὀνόμαρχος¹ Φω-
 κίδης, πολιορκημένης Ἐλα-
 τείας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, πρὶν
 διώαμιν ἐξαγαγὼν, τὰς
 πύλας ἀνοικοδομήσας, τέ-
 κνα μὲν ἢ γυναικάς, ἢ
 μητέρας ἐθήσεν ἐφεξῆς, ἢ
 πατέρας· περὶ δὲ τῶν τῶν
 ὁπλίταις ἔταξε. Πελοπίδας
 συνεῖς πρὶν ὡδασκιδῶν τῆς
 δισπονοίας², ὥς δισποθήσκειν
 ἢ κρατεῖν προθυμοῖντο, μὴ
 συνάψας μάχην ἀνεχώ-
 ρησεν.

¶ Onomarchus Pho-
 censis, cum Elatia a
 Bæotis oppugnaretur,
 educto exercitu & por-
 tis clausis, liberos &
 uxores & matres atque
 patres ordine consti-
 tuit. Ante hos autem,
 armatos collocavit. Pe-
 lopidas cum appara-
 tum desperationis co-
 gnovisset, eos aut mor-
 tem obire, aut victo-
 riam auferre velle, non
 commisso prælio disces-
 sit.

Ὀνό-

de apud Polybium, Hist. lib.
 vii.

evolasse, malim circumvolasse, quod
 convenit cum περιπετομένης.

2 Περιπονοίας] Fl. περιμίνης.
 quomodo in suis quoque legisse vi-
 detur Interpres. Cant. διδίοτας, pro
 διδίοτας. Apud Frontinum pro simul

Cap. XXXVIII. 1 Φωκίδης] 24. Φω-
 κιδίς. Casaubonus.

2 ὥς δισποθήσκειν] MSS. delecti
 ὥς. Vulgata tamen recte.

2 Onomarchus cum
 aciem adversus Mace-
 dones instrueret, mon-
 tem obliquum post ter-
 gum occupans, & in
 cacuminibus utrinque
 abscondens saxa, saxo-
 rumque jactores, produ-
 xit exercitum in subje-
 ctam planiciem. Cum
 Macedones impetentes
 jacularentur, Phocen-
 ses, simulata fuga, ad
 medium montem se reci-
 piunt. Macedones inci-
 tati furore ac robore,
 insequabantur. At illi
 de jugis saxa dejicien-
 tes, phalangem Mace-
 donicam conterebant.
 Tum Onomarchus Pho-
 censibus signum dat
 ut revertantur, & in
 hostes incurfionem fa-
 ciant. At Macedones
 posterioribus in se im-
 petum dantibus, supe-
 rioribus lapides projici-
 entibus, magno ne-
 gotio vix fugientes dif-

Ονόμαρχος Μακεδό-
 σι ὡς ἔτασσόμενος, ὅρ-
 μινουσιδὲς καὶ νάτας λα-
 βὼν, καὶ τὰς ἐκατέρω-
 θεν κορυφαῖς ἐγκατακρύ-
 ψας πέτρους, καὶ πετροβό-
 λας, προῆγε τὴν δυνάμιν
 εἰς τὸ ὑποκείμενον πεδίον.
 ὡς ᾧ οἱ Μακεδόνες ἀντε-
 πόντες ἠεροβολίσαντο, οἱ
 Φωκεῖς προσεπήσαντο
 φεύγειν εἰς τὰ μέσα τῶν ὄ-
 ρους. οἱ μὲν δὲ Μακεδόνες
 θυμῷ καὶ ῥώμῃ διάκοντες
 ἐπέκειντο· οἱ ᾧ ἀπὸ τῆς κορυ-
 φῶν τὰς πέτρους ἐμβά-
 λοντες συνέτριβον τὴν Μα-
 κεδονικὴν φάλαγγα. τότε
 δὲ Ονόμαρχος ἐσήμαι-
 νεν τοῖς Φωκεῦσιν ἵππερὲς
 φεῖν, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμ-
 βάλλειν. οἱ μὲν ᾧ Μακεδό-
 νες τῶν μὲν ὀπίθεν ἐμβαλ-
 λόντων, τῶν ᾧ ἀνὰθεν τὰς
 πέτρους βαλλόντων, σὺν
 πολλῷ πόνῳ φυγόντες ἀνε-

χώρη-

ta praepositione ex voce praecedente.

5 Εἰμβάλλειν] Ita reposui pro συμ-
 βάλλειν, cum MSS. & Interprete. Pro
 οἱ μὲν Μακεδ. Fl. οἱ ᾧ Μακεδ. Cant.
 οἱ μὲν δὲ Μακεδ. quod praefero.

Ο +

6 Εἰ

3 Καὶ] Cant. καὶ. & mox πετροβό-
 λας, pro πέτρους.

4 Εἰμβάλλοντες] MSS. βάλλοντες.
 Mox Cant. ἐπισήμαινεν. MSS. ἐσήμα-
 νεν τοῖς Φωκεῦσιν. perperam repeti-

χώρησαν· ἐν αὐτῇ τῇ φυγῇ
 τὴ βασιλέα τῶν Μακεδό-
 νων φίλιππον φασὶν εἰπεῖν,
 οὐκ ἔφυγον, ἀλλ' ἀνε-
 χώρησα ὥς περ οἱ κεροὶ, ἵν'
 αὐτὸς ποιήσωμαι σφοδρο-
 τέραν τινὲν ἐμβολήν.

cesserunt. In ipsa fugare-
 gem Macedonum Phi-
 lippum dixisse ferunt:
 Non fugerunt, sed re-
 cesserunt, quemadmo-
 dum arietes, ut secundo
 vehementiorem impres-
 sionem facerent.

Τάδε

Τέλ. & β' βιβλίου τῶν Πολυαίνου Στρατηγημάτων.

δ' Ἐν αὐτῇ τῇ φυγῇ] Αὐτῇ in Vul-
 gata aberat. Paullo post pro ἀνεχώρη-
 σα, Cant. ut & Codd. Casauboni
 ἀνεχώρησαν. quomodo etiam Inter-
 pres, qui & pro ποιήσωμαι, legit
 ποιήσονται. Pro Τέλ. & τῶν Πολυαίνου

Στρατηγημάτων & δεύτερα βιβλ. Cant.
 Τέλ. & Πολυαίνου τῶν Στρατηγῶν
 δεύτερον. Ut vero cum ceteris locis
 hic quoque conveniret, scripsi: Τέ-
 λ. & β' βιβλίου τῶν Πολ. Στ.

ἡ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ τῶν

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in tertio libro

POLYÆNI STRATEGEMATUM.

Demosthenes	2	Δημοσθένης, στρατηγήματα	β
Paches	1	Πάχης	α
Tolmides	1	Τολμίδης	α
Phormio	3	Φορμίων	γ
Clitthenes	1	Κλεισθένης	α
Phrynichus	1	Φρυνίχου	α
Lachares	3	Λαχάρης	γ
Archinus	1	Ἀρχίνου	α
Iphicrates	63	Ἰφικράτης	ξγ
Timotheus	17	Τιμόθεου	ιζ
Chabrias	15	Χαβρίας	ιε
Phocion	1	Φωκίων	α
Chares	3	Χάρης	γ
Charidemus	1	Χαρίδημου	α
Demetrius Phal.	1	Δημήτριου Φαληρέως	α
Philocles	1	Φιλοκλῆς	α

Τέλος τῶν πινάκων τῶν γ' βιβλίου.

Π Ο-

ἡ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Πολ. Στρ.] Ita reposui cum MSS. & Interpretare, nisi quod Cant. Στρατηγ. κων. In Indice pro Πάχης, Cant. Δά-

χης. pro Ἀρχίνου, Ὁρχίνου, & Γετ-
κεάτης ξγ, pro ξα. ut perperam erat
in Vulgata.

Ο 5

Ι ΠΟ-

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον τρίτον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER TERTIUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καὶ πόδε ὑμῖν τρίτον βιβλίον, ἱερῶτασι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε, καὶ Οὐῆρε προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων ἀφ' ὧν καὶ πολεμεῖσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ εἰρήνῃ ἀγασσιν, ὡφελιμώτατον ἀνὰ χρημα γένοιτο ἡ στρατηγικὴ σοφία, καὶ τέχνη. ἅπανσι μὲν γὰρ τοῖς ἀρχεσσι τῆς πολιτικῆς¹ δεῖ στρατηγίας καὶ προμηθείας. ἡ δὲ πόλεις ἐς τὸ πρᾶσσειν αὐτῇ² πᾶλλον.

Etiam hunc librum Stratagematum, sanctissimi Imperatores Antonine & Vere, dedico vobis : ex quibus non solum bella gerentibus, verum etiam pacem agentibus, maximam utilitatem adferat militaris ars, & industria. Nam omnibus Rerumpub. principibus hoc est utile, ut per stratagemata, & quandam alacritatem civitates ad officium facien-

την.

¹ Πολυαῖνε Στρατηγ. βιβ. τρίτον] Pro Vulgato : Πολυαῖνε τῶν στρατηγικῶν.

² Δεῖ στρατηγίας] Fl. δεῖ στρατ. & Pro sequenti προμηθείας, Cant legit

προθυμίας. sed vulgatam praefero, licet aliter legerit Interpres. Verito autem : omnes etenim rerumpubl. gubernatores decet rei militaris scientia & prudentia, qua civitates, &c.

dum impellant. Vos autem imperatoriam potestatem tenentes, & summæ rerum præsidentes, semper militari quadam utilitate consilia capitis, ut etiam tempore pacis animum in militaribus cogitationibus exerceatis. In bello vero quid opus est scribere? nam manifestum est.

τα. ὑμεῖς ὅτι τὴν αὐτοκράτο-
ρα δὲ χεῖρ ἔχοντες, ἢ τὸ ὅ-
λων παρεστηκότες, αἰεὶ με-
στρητικῆς ἐπισήμης βε-
λάβετε τὰ συμφέροντα
τοῖς δὲ χοιροῖς ὥς τε ἐν
ἐνὶ εἰρήνῃ, ἢ ἐγγυμνά-
ζειν τὴν γνώμην τοῖς στρα-
τηγικοῖς ἐνθυμήμασιν ἐν ὅ-
τι πολέμῳ, ἢ τίς ἢ χεὶρ γρά-
φειν; πῶς δὲ γὰρ.

τέλει & ποιμίς.

[CAP. I.]

Demosthenes.

Δημοθένης.

¶ Demosthenes Pylo

¶ ἢ Δημοθένης Πύλος
Λα-

3 Καὶ τὸ ὅλων παρεστηκότες] Ita re-
stitui hunc locum cum MSS. & In-
terprete. Pro eo in Vulgata erat: ὅ-
τι πᾶσι. Loco βελάβετε, Cant. βελέ-
ει.

4 Τίς ἢ χεὶρ γράφειν] Cum Cant.
pro τὴν ἢ γράφειν. Cum eodem co-
dice rescripti πῶς δὲ γὰρ. quod
longe suavius quam πῶς δὲ γὰρ γίνεται,
ut erat in Vulgata: & quod nullus
dubito, quin ortum ex similitudine
figurarum ρ & π.

Cap. I. 1 Δημοθένης Πύλος Λακων-
ικῆς φρεσὶν ἰχέσας] Malim Λακωνι-
κῶς φρεσὶν. Historiam captæ Pyli re-
ferunt Thucydides & Diodorus: qui
tamen nihil habent cuius ope medi-
cina Polyæno nostro fieri queat. Val-
de enim corrupta sunt illa paullo
post ὡς ἀποκρίσεις δέονται ἀνὴρ.

Interpres paullo melius, hoc fere
modo, ὡς ἀποκρίσεις δέονται.
Expectandi meliores codices, aut am-
plius otium. Ἀρεὰ autem est Cory-
phasium, castellum δὲ οὐκ ἐστὶν & natura
munitionum: quod quia Pylo fuit ad-
modum vicinum, Pylis urbe sua di-
ruta, ibi sedes fixere, ut testatur Geo-
graphus, tandemque pro eodem cen-
feri cœpere Pylus hæc Messeniaca &
Coryphasium. nam Thucydides ait,
Pylum a Spartanis Coryphasium ap-
pellari: cum tamen proprie aliud
Pylus sit, aliud Coryphasium. Quod
autem hic legitur ὡς ἀποκρίσεις,
verecor ut sit integrum: quandoqui-
dem, ut diximus, a Pylo ad Cory-
phasium non est longum iter: Qua-
re deesse negatio videtur. Pylus vero
a Sparta stat. aberat cccc. ut Thucy-
dides annotat: cuius locum Strabo
citatur.

Λακωνικῆς Φρεαὶν ἐχάρ-
σης, ἔπλωσεν ὅππῃ τῷ Ἀ-
κραν. οἱ Λάκωνες τῷ Πύ-
λον ἐκλιπόντες, ὅππῃ τῷ Ἀ-
κραν ἴεσαν, ² ὡς δὲ ποσει-
δῶνον ὀρόντες ³ ἀν' ἣδη τ'
ὁδῷ μακρὰν ἔσσης. ἣδη ⁴ μὲν
ἐπέλαζον οἱ πολέμιοι τῇ
Ἀκρα. Δημοσθένης δὲ ὅππῃ
εἰσέψας ὅππῃ τῷ πόλιν κα-
τέσχε τῷ Πύλον ἀνδρῶν
κενύ.

Δημοσθένης Ἀκαρνά-
νων καὶ Ἀμφιλόχων στρατη-
γῶν, ἀντικρὺ Πελοποννη-
σίων ἐστρατοπέδῳ, χαρά-
δρας μεγάλης διειργάσης.
εἰρῶν ᾧ πολλῶν πλείονας τὰς
πολεμίας, καὶ τὸ στρατόπεδον
ὑπερβαλλόντων, ἐς
τὸ κῆλον καὶ λοχῶδες ἐν-

Laconica civitate præ-
fidium habente, navi-
gavit ad Acram. Laco-
nes Pylo relicto, ad
Acram contenderunt,
sperantes se jam egre-
dientes deprehensuros,
cum via longa esset. Jam
appropinquabant ho-
stes Acræ, cum Demo-
sthenes reversus, Py-
lum inanem virorum ob-
tinuit.

² Demosthenes Acar-
nanos & Amphilochos
ducens, ex adverso Pe-
loponnesiis castra lo-
cabat, magno torrente
interposito. Videns au-
tem longe plures ho-
stes esse, & exercitum
includi posse, in cavum
& infidiis aptum lo-

ει

citat. In Diodori libro duodecimo
idem annuante, & ex eodem, ut
puto, Thucydide, male scriptum
est, τὸ Μωσυνίας ἀπέχον σταδίους τε-
τρακοσίοις. Tu Σπάρτης referibe. Ca-
saubonus.

² Ὡς δὲ ποσειδῶνον ὀρόντες] Ita le-
go cum MSS. pro δὲ ποσειδῶνον. Re-
spicit enim Demosthenem. Hi ergo
sunt meliores Codices, quos Casau-
bonus dixit expectandos.

³ Ἀν' ἣδη τ' ὁδῷ μακρὰν ἔσσης] Cum
MSS. Vulgata μακρὰς. Totum locum
lego & distinguo: ὡς δὲ ποσειδῶνον ὀ-

ρόντες ἀν' ἣδη, τ' ὁδῷ μακρὰν ἔσσης,
δε.

⁴ Εἰπέλαζον τῇ ἀκρᾷ] Ita restitui
cum MSS. Vulgata, καὶ ἀκραν, cui ap-
posuerat in margine Casaubonus
παρά. Loco ὅππῃ εἰσέψας, MSS. ὑπερβα-
λόντων, quod esset, iter desilem.

⁵ Εἰστρατοπέδῳ] Fl. ἐστρατοπέ-
δῳ. Pro vulgato ὑπερβαλλόντων,
cum Cant. referipfi ὑπερβαλλόν-
των. Paulo infra pro ὑπερβαλλόν-
των Cant. ὑπερβαλλόντων, &
ὑπερβαλλόντων, pro ὑπερβαλλόν-
των.

6 Ο' πλῆ-

cum abscondit armatos, & socios trecentos, ut si includerent hostes exercitum numero, confurgentes ipsi a tergo adorientur. Hostes includerunt phalangem. Illi vero confurgentes, & repentino tumultu in hostes invadentes, parvo negotio atque labore pugnam vicerunt.

ειλόχησεν ὁ ὀπλίτας, καὶ φίλους τριακοσίους ὅπως ἐπειδὴν ὑπερφαλαγγήσωσιν οἱ ἐναντίοι καὶ τὸ ὑπερβάλλον αὐτῶν, ἐξανασάντες καὶ νώτε γυροῖντο. οἱ μὲν ὑπερεφαλάγγησαν· οἱ δὲ ἐξόπισθεν ἐπανεστήσαν· καὶ ἄφνω προσπεσόντες, καὶ συνὸ πολλῷ πόνῳ τὴν μάχην ἐνίκησαν.

[CAP. II.]

Paches.

Ἡ Πάχης.

2 Paches Notium opugnans, Hippium duccem Pisuthnæ postulat, ut e munitione ad colloquium exiret: fide data, se illæsum & vivum eum remissurum. Postquam vero processit, custodia penes illum relicta, Notium vi cepit: atque tum Hippium vivum in urbem induxit, quem-

Ἡ Πάχης Νότιον πολιορκῶν Ἰππίαν 2 στρατηγὸν Πισυθνή καὶ νολορησόμενον προσελθεῖν ἔξω τῶν τείχεσιν ἠξίωσε· συντρέψας αὐτὴν καὶ ζῶντα ἀποπέμψεν. ἐπεὶ δὲ προσῆλθε φυλακῇ αὐτῷ περὶ τῆς πόλεως τὸ Νότιον καὶ κέραια ἐξείλε. καὶ τότε Ἰππίαν ἐς τὴν πόλιν

ζῶντα

ὁ ὀπλίτας καὶ φίλους τριακοσίους] lego ὀπλίτας καὶ φίλους. Fortasse etiam post ὀπλ. deest nota numeri index. Casaubonus.

Cap. II. 1 Πάχης] Cant. bis Ἀδ-χης. Male. Idem hoc stratagemata vide apud Thucydidem lib. III.

2 Στρατηγὸν Πισυθνή] Cum Fl. Vulgata unico σ Πισυθνή. Sed ut re-

posui, aliquoties scribitur Thucydidī, cui & Ἀρκάδων ἀρχὼν dicitur Hippias qui cum Arcadibus suis una cum barbaris, a Pisuthne, Hyllaspis filio, missis, Notium intravit. Cum utroque Codice scripsi προσελθεῖν ἔξω, pro προσεξελθεῖν ἔξω. Codicum lectio firmatur eo, quod statim sequitur, ἐπεὶ δὲ προσῆλθε.

ζῶντα εἰσήγαγον, ³ ὥς ἐπέ-
σαιτο, καὶ μὴ τῷ κατηκόντι-
σεν.

admodum in fœdere pro-
miserat, & postea jaculo
peremit.

[CAP. III.]

¹ Τολμίδης.

¶ Τολμίδης Ἀθιναίων
ψηφισμαδίων αὐτῷ δοθῆ-
ναι καὶ λόγον ἀνδρῶν χι-
λίων· ἐκάσῳ περσιῶν ἑ-
νεῶν, ἔφασκεν ὡς μέλλοι
καταλέγειν αὐτόν· ² εἴη ὃ

Tolmidas.

¶ Tolmidas, Athe-
nienſibus ei mille viro-
rum delectum decer-
nentibus, singulos ju-
venes accedens, dixit,
se illos delecturum. U-
tile autem esse, singu-
ἀμει

³ ὥς ἐπέσαιτο] Cum MSS. &
Interprete. Eodem modo etiam le-
gitur apud Thucydem. Vulgata,
καίτοι.

Cap. III. 1 Τολμίδης] Male In-
terpres vertit, Tolmidas : dicendum
quippe Tolmidas.

² Εἴη ὃ ἀρεινον ἔχσον ὁρεδύειν]
Mendosa, ut apparet, lectio : For-
tasse, ἔκοντα στρατεύειν. Suspecta et-
iam sunt illa sequentia, κατέλεξε
ταῖς χιλίαις. mox corruptissime, ἀντὶ
χιλίαις πεντακοσίαις ἀνδράσι. Casaubon.

Εἴη ὃ ἀμεινον ἔχσον ὁρεδύειν]
Cant. στρατεύειν, quomodo coniecit
Casaubonus ; sed superscriptum ὁρε-
Fl. στρατεύειν. Locus hic misere de-
pravatus : neque, licet cum Canta-
brigienſi reposituris στρατεύειν sana-
tus erit. Quid enim ἔχσον στρατεύειν
Omanino lege : εἴη ὃ ἀμεινον ἔκον-
τα στρατεύειν. Evincunt id sequen-
tia, ἀπερχάμεντο ἔκοντες. Recte ve-
ro se habent sequentia, κατέλεξε ταῖς
χιλίαις. Postquam enim tria millia
sponte nomen suum clanculum de-
dederant, pluribus vero, idem ut fac-
cerent, persuaderi non posset, tum
Tolmidas ex illis, qui sponte nomen
dare recuſarant, populi scito mille

adhuc sibi legit : quare legendum ἐκ
τῷ μὴ περσιῶν κατέλεξε τῶν χιλίων.
Corruptissima vero sunt ultima ver-
ba illa : ἀντὶ χιλίαις πεντακοσίαις ἀν-
δράσι. Legendum quippe : ἀντὶ χι-
λίαις, πεντακοσίαις ἀνδράσι. Totum
itaque locum sic lege & distingue :
ἐκάσῳ περσιῶν ἑνὶ νεῶν, ἔφασκεν ὡς
μέλλοι καταλέγειν αὐτόν· εἴη ὃ ἀμει-
νοντα στρατεύειν. τερχάμεντο μὲν ἀπὸ
τῶν χιλίων ἔκοντες· οἱ λοιποὶ ὃ καὶ ἐπέειπον
το. Τολμίδης ἐκ τῶν μὴ περσιῶν κατέ-
λεξε τῶν χιλίων· καὶ πενήκοντα πεν-
ρεις ἐπλήροσεν, ἀντὶ χιλίαις. πεν-
τακοσίαις ἀνδράσι. Emendationem
noſtram firmat locus Diodori lib. xi.
qui longior licet, totum tamen ad-
dere visum fuit, quia multum Au-
ctorem illustrat : Τολμίδης ὁ πεντακ-
νῶν ὅτι τὴν ναυτικὴν διωξάμενος, &c. βο-
λόμην λαδραίας πλείονας πολίτας ἐξ-
αγαγεῖν, τερχάμεντο π τοῖσιν. οἱ μὲν
πολίται διελάμβανον αὐτὸν καταλέγειν
εἰς ἃ στρατεῖαν ἦ νεῶν τῶν ἀκμάζον-
ταῖς ἡλικίαις, καὶ τοῖς σώμασιν ὡρεδύ-
μενος. ὃ ὁ Τολμίδης ἀπὸ δὲ μόνον τῶν
τερχάμεντος χιλίων ἐξάγειν εἰς ἃ στρα-
τεῖαν, περσιῶν ἐκάσῳ (operarum
sphalmate legitur ἐπάσῳ) ἦ νεῶν καὶ
τῇ ἐξέμῃ ἀσπερόντων, ἐλεγχῶν ὡς μέ-
λη

los inspicere. Ter mille
ultra nomina dederunt.
Reliqui non obedierunt.
Tolmidas ex his qui
obediebant, delegit il-
los mille, & quinquaginta triremes imple-
vit pro mille quingen-
tis viris.

ἀμεινον ἕκαστον ὁρεδύεατο.
τρισχίλιοι μὲν ἀπεγρά-
ψαντο ἐκόντες· οἱ λοιποὶ δὲ
οὐκ ἐπέειπον. Τολμίδης ἐκ
τῶν πειθομένων κατέλεξε
τὰς χιλιάδας, καὶ πενήκοντα
τρίρεις ἐπλήρωσεν ἀντὶ χι-
λίοις πεντακισίοις ἀνδράσι.

[C A P. IV.]

Phormio.

¶ Phormio egressus
in Chalcidensium ter-
ram, non paucis ex re-
gione direptis, ad Cy-
rum appulit. Chalciden-
ses legationem res repe-
titum miserunt. Ille fur-
tim navem expeditam e-
misit, quasi Athenis ve-
nientem, & populus i-
psum accerferet in Piræ-
cum quam celerrime. Le-
gatis reddidit quæ repe-
tiverant: Ipse vero sol-
vens ad parvam quandam

Φορμίων.

¶ ¹ Φορμίων ἀποβὰς
ἐς τὴν Χαλκιδέων ἀρπύ-
σας ² οὐκ ὀλίγα τῶν ἐκ τῆς
χώρας Κύρου προσέλαβε.
Χαλκιδεῖς ἐπεσβούσαν-
το ἀπαιτῆντες· ὁ δὲ κρύφα
κατήκεν ὑπερηλεκκὸν ὥς
³ Ἀθωῶθεν ἦκον τὸ δῆμα
καλῶντ' αὐτὸν ἐς Πει-
ραιᾶ διὰ τάχους. τοῖς μὲν
πεσβούταις ἀπέδωκεν ὅ-
σα ἔτυχον ἀπαιτῆντες· αὐ-
τὸς δὲ ἀναχθεὶς εἰς νησίον

ὠρμί-

ἐκταλέγει αὐτόν. κρείττον ἐνέειπεν
ὁδοντῶν στρατεύειν μάλλον ἢ διὰ τὴν κα-
ταλήγειν ἀναγκασθῆναι δοκεῖν. ἐπεὶ δὲ
πλείους τῶν στρατιῶν τὰτα λόγους συνέπει-
πι ἐπὶ τὸν πλοῦτον ὑπογράφεσθαι, εὖ δὲ λοι-
ποὶ ἐκείνην ἀνέστησαν ἐκείνη, τότε εὖ δὲ ὠ-
ρμίονες χιλιάδας κατέλεξαν ἐκ τῶν πλο-
ων. ὡς δὲ αὐτὰ καὶ τὰλλα τὰ πορὶς τὴν
ἐκείνην ἡγεῖτο, πενήκοντα μὲν
τρίρεις ἀνέλαβεν καὶ πεντακισίοις ὁπλί-
ταις.

Cap. IV. 1 Φορμίων ἀποβὰς ἐς τὴν
Χαλκιδέων] Vide infra in Iphicrate,
commate xxxvi. Casaubonus.

Φορμίων] Idem strategema est a-
pud Frontin. III. XI. I.

2 Οὐκ ὀλίγα τῶν ἐκ τῆς χωρ.] Cum
MSS. Vulgata, ἐκ ὀλίγα ἐκ τῆς χωρ. Pro
Χαλκιδεῖς, Fl. Χαλκιδες.

3 Ἀθωῶθεν] Cant. Ἀθωῶθεν.
Pro ἦκε, cum MSS. reposui ἦκον.

4 Τῶ

ὤρμισατο τῇ νύκτι. οἱ
Χαλκιδεῖς, καὶ τῷ κομίσει-
αθ' τὰ ἴδια, καὶ τῷ νομίσει
τὴ φορμίωνα Ἀθῶνάζε πε-
πλοκέναι, ἀφυλάκτως
καὶ τὴ πόλεως καὶ τὴ χώρας ἐ-
χον· ὃ δ' ἀφυλάκτους ἐπελ-
θὼν, ὀλίγῃ μὲρ καὶ τῇ πό-
λιν κατέχευε. ὅση δ' ἡ Λύλεια
καὶ τῇ χώρῃ, ἀπασαν
ἐξήγαγεν.

φορμίων τριάκοντα ναῦς
ἔχων, πρὸς πενήκοντα
ναῦς πολεμίων ἀναχθείς.
ἔταξε τὰς ἰδίας ἀνὰ πέντε
καὶ ὡς τῇ τῇ τάξιν τὴ ἐναν-
τίων αὐτὰς ἐκείνας περὶ
γῆ, ὅρδοις τάγμασι. τὴ
δ' ἐναντίων διὰ τῇ πολ-
λὴν περὶ τῇ ταχέως
διὰσπαιρῶν, καὶ τὴ ταχί-
εων τριήρων ὅ πολὺ τὰς
ἄλλας ἐν τῇ διώξῃ κατὰ
λειπασῶν, σπιδῶν τῇ ἀ-
ταξίαν αὐτῶν φορμίων, ἐ-

insulam noctu applicuit.
Chalcidenses, & quo-
niam suas res portabant,
& quia Phormionem A-
thenas navigasse crede-
bant, neque civitatis ne-
que regionis custodiam
agebant. At ille impro-
visos & incustoditos ob-
ruens, parum abfuit quin
civitatem etiam ipsam ca-
peret. Omnem vero præ-
dam, quæ fuit in regio-
ne, abduxit.

2 Phormio cum na-
vibus triginta solvens
adversus hostium na-
ves quinquaginta, suas
in quinariorum ordines
disposuit, & in aciem
adversariorum ipsas illas
rectis ordinibus duxit.
Adversariis vero ob ni-
miam alacritatem disper-
sis, ac velocissimis trire-
mibus a longo ceteras
relinquentibus, Phor-
mio intellecta distractio-

πιστέ-

4 Τὸ κομίσειαθαι] Cant. τὸ κομί-
σαθαι. & pro τῷ νομίσει, πέντε. Pro
ἀνὰ πέντε, MSS. ὅτι πέντε. Sed ἀνὰ
πέντε, ὅτι πέντε, & καὶ πέντε idem
est.

5 Ὅρδοις τάγμασι] MSS. ὅρδοις.

6 Πολὺ τὰς ἐν τῇ διώξῃ κατὰ.] Le-

ge τὰς ἄλλας, vel τὰς βραδυπλόους
Cassaubonus.

Πολὺ τὰς ἄλλας ἐν τῇ] Vocem ἄλ-
λας cum MSS. & Interprete addidi.
Pro πεντακτίαν, Cant. πεντακτίαν &
pro πλησίον αὐτῇ, ordine inverso αὐ-
τῇ πλησίον.

ne ipsarum, convertens suam pentanaïam, in appropinquantes sibi triremes impetum fecit: atque his submersis, adversus alias navigavit. Et cæteris triremium præfectis hæc eadem facientibus, hostiles fugam dederunt. Quas Phormio cum suis persecutus, maxima parte submersa, victoriam adeptus est.

3. Phormionem circa Naupactum in paralo navigantem, duæ triremes persequabantur. Stante autem in statione nave oneraria, jam interceptus circa hanc se flexit, & in tardioris triremis puppim impetu facto, eam submersit, atque confestim ad alteram conversus, sine negotio etiam illam perdidit.

πιστρέψας, τὴν ἑαυτοῦ πεν-
τανάϊαν, ἐπέβαλε ταῖς γε-
νομέναις πλησίον αὐτῆς
τρεῖς ἡρεσι· καὶ πᾶσας κατα-
δύσας, ὅππῃ τὰς ἄλλας ἔπι-
έωλε· καὶ τῶν ἄλλων τριμη-
ραρχῶν πᾶσι πρᾶσσειν
πειρωμένων, Φυγὴν τὴν πο-
λεμίων ἐγένετο· οἱ δὲ πρὸς
φορμίωνα διώκοντες, πλεί-
ους αὐτῶν καταδύσαντες,
τὴν νίκην ἀνείλοντο.

φορμίων πρὸς Ναύ-
πακτον ἐν τῇ ὁρᾷ τῶν
πολέων, ὑπὸ δύο τριήρων
ἐδιώκετο· ὁρμίσσης δὲ ὅππῃ
σαίχῃ⁸ νηὸς ὀλκάδου, ἡ-
δη καταλαμβάνοντι,
πρὸς ταύτην ἑκαμψε, καὶ τῇ
βραδυτέρᾳ τῶν τριήρων⁹ καὶ
πρύμναν ἐσείσας, κατέ-
δυσε· καὶ διὰ ταχὺς ὅππῃ
τὴν ἑτέραν ὅπιστρέψας,
ὁμοίως καὶ ταύτην διέφθει-
ρεν.

[CAP.

⁷ Ἐπὶ πλ. Cant. ἑπλ. Pro οἱ δὲ
ἐπὶ Φορ. Fl οἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς Φορ.

⁸ Νηὸς] Cant. νηός. Pro ἐνδεύσας,
ἢ paullo post in Vulgata contpici-

batur, cum MSS. reposui ἐσείσας.

⁹ Κατὰ πρύμναν ἐνδεύσας] Vel ἐν-
δεύς, vel ἐμβάλων, aut nescio quid e-
jusmodi legendum. Casaubonus.

[CAP. V.]

Κλειθένης.

Clithenes.

¶ Κλειθένης¹ Κίρραν ἐπολιόρκει. μάντομα² λυ³, Κίρραίαν ἀνέλωλον ἔσεσθαι τὴν πόλιν, ἕως ἀν΄ ψαύσῃ τῇ ἱερᾷ γῆς ἢ θαλάσῃ. οἱ μὲν Κίρραῖοι κατεφρόνεν πλεῖστον ἀπέχοντες θαλάττης. ἢ ὅ Κίρρα² τῇ ἱερᾷ γῆς ἔψαυε καθηκόντος ἐπὶ θαλάτταν· ὁ Κλειθένης τὸ μαντεῖον μαθὼν, καθιέρωσε τῷ θεῷ τὴν τε πόλιν,³ καὶ τὴν χώραν τὴν Κίρραίαν. ἵνα πᾶσα ἱερὰ γῆρομένη, καὶ τὸ χρησμὸν ψαύσαιε τῇ θαλάττης. τὸτο πράξας ἐκράτησε, καὶ ἀνέθηκε τὴν χώραν τῷ θεῷ.

¶ Clithenes oppugnabat Cirram. Oraculum habebant Cirrenses, invictam urbem fore tantisper, donec mare sanctam terram attingeret. Cirrenses id nihili faciebant, longissime diffiti a mari. At Cirra sacram terram attingebat, quæ ad mare porrigebatur. Clithenes oraculo percepto, tum urbem tum regionem Cirrensem Deo consecravit, ut universa sacra facta, secundum oraculum mare contingeret. Cum id fecisset, superavit, terramque Deo dicavit.

[CAP.

¹ Κίρραν] Cant. Κεῖρραν. Mox MSS. & Interpres: μάντομα λυ Κίρραῖος, ἀνέλωλον. pro vulgato, μάντομα λυ, Κίρραῖος ἀνέλωλον, &c. Historiam hanc & oraculum refert Pausanias in Phocicis, verum non Cirrhæis sed Amphictyonibus redditum: Χερῶν δ' ὅστις ἐν τῇ Κίρρᾳ ἀλλὰ τε ἡσέδωνται ἐς τὴν Ἀπόλλωνα, καὶ ἀπετεμων τῇ θεῇ τὴν χώραν, πολεμεινὸν πρὸς αὐτὴν Κίρραῖος ἔδοξεν Ἀμφικτύοσιν, καὶ Κλειθέην τὸν Σικωνίων τυραννέντα σφραγίσαντο ἡγεμόνα εἶναι, καὶ Σόλωνα δὲ Ἀθηνῶν ἐπιτάχοντο συμβῶν διέναι. Χερσίοις δ' ὅστις ἐν ἰσθμῷ ἵκκης, ἀνέτι-

πεν ἢ Πυθία.

Οὐ πρὶν τὴν πόλιν ἐρείψετε πύργον ἑλόντες.

Πρὶν καὶ ἐμὸν πέμψω κυκλώπιδος Ἀμφικτύου.

Κύμα ποτικλύζῃ, καλαδὲν δ' ἂν οἰνοπα Πόντον.

Ἐπεισεν ἔνθ' ὁ Σόλων καθιερεῖται τῷ θεῷ τῇ Κίρρᾳ, ἵνα δὴ τῷ πέμψῃ τὴν πόλιν ὁ γῆρομένη γῆ πᾶσι τῇ θαλάσσῃ.

² Τῆς ἱερᾷ γῆς ἔψαυε] Ita scriptum cum Fl. & Interprete pro ἔψαυσε. Uterque vero codex absque γῆ.

³ Καὶ τὴν χώραν τὴν Κίρραίαν] Male Cant. copulam post χώραν repetit.

I Φρύ.

[CAP. VI.]

Phrynichus.

Ἰ Φρυϊχῶ.

¶ Phrynichus in Samio ducem se gerens, cum urbem proderet, inter cunctandum accusatus, metuens ne peripicuum evaderet, prior omnia Samiis prædixit, quæ hostes erant facturi: In eam partem Sami quæ muro caret imprefensionem facient cum omnibus navibus: sed agite muniamus antequam adfint: Qui munitionem ædificare cœperunt. At hostes, quibus Alcibiades dux erat, Samiis litteras mittebant, Phrynichi prodicionem indicantes. Samii rebus ipsis magis crediderunt,

¶ Φρυϊχῶ ἐν Σάμῳ στρατηγῶν, προδιδὼς τὴν πόλιν ἐν τῷ μέλλειν ἀφελήθεις, κατὰ φανῆς γίνεσθαι μέλλων, φησάσας προεῖπε τοῖς Σαμίοις ὅτι δρᾶν ἔμελλον οἱ πολέμιοι· καὶ τὸ ἀτείχισον τῆ Σάμῃ² μέλλουσι προσβάλλουσιν ἐπασῶν τῶ νεῶν· ἀλλὰ προσλαβόντες ταχίσωμεν. οἱ μὲν ἤρχοντο τῷ τειχισμῷ. οἱ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδην ἔχθροι, χάμματα Σαμίοις ἔπεψαν, μενύοντα τὴν Φρυϊχῶν προσδοσίαν. Σάμιοι τοῖς ἔργοις Φρυϊχῶν μᾶλλον ὁπίσσωσαν ὡς ἀγαθῶν

στρα-

Casaubonus in margine notarar, προσβάλλειν μὴ πασ. In ora porro Cantabrigienfis notatum erat, ἐνδον ἔστων κ. quod convenit cum loco Thucydidis lib. vii. αὐτοὶ προσβάλλουσιν τῇ στρατιᾷ καὶ ἑξήγηται γίνεται, ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσιν, ἀτείχεσθαι καὶ τῇ Σάμῃ, καὶ αὐτὰ τῶ νεῶν ἐπασῶν ἐνδον ὁρμησῶν, ὅτι δὴ περὶ τῇ στρατιᾷ. Unde apud Nostrium legi forte posset, καὶ τὸ ἀτείχισον τῇ Σάμῃ μέλλουσι προσβάλλειν, ἐπασῶν τῶ νεῶν ἐνδον ἔστων (vel ὁρμησῶν).

¹ Φρυϊχῶ.] Cant. bis Φρυϊχῶ. Male idem hoc factum refert Thucydides lib. viii. Mox pro γίνεσθαι, Cant. γίνεσθαι. & loco προεῖπε, Fl. προεῖπεν. Cant. προεῖπε. Pro μέλλουσιν, cum utroque Codice & Interprete scripsi μέλλουσιν.

² Μέλλουσι προσβάλλειν ἐπασῶν τῶ νεῶν.] Interpretis codd. ita habuisse videntur: μέλλουσι προσβάλλειν ἐπασῶν τ. v. Furabam, προσβάλλειν πάσαις ταῖς ναυτῇ. Casaubonus.

Προβάλλουσιν ἐπασῶν τῶ νεῶν.] Cant. προσβάλλουσιν, cui supra additum εἰπω.

στρατηγῷ, ἢ τοῖς τ' ἐχθρῶν
 ρεάμμασιν.

frenuus dux gereret,
 quam hostium litteris.

[CAP. VII.]

Λαχάρης.

Lachares.

¶ Λαχάρης ἀλίσκο-
 μῶν ¹ Αῤῥηνῶν ὑπὸ Δη-
 μητρίᾳ, ἐσθλήτα οἰκετικῷ
 ἢ ἀγροικῶν ἀναλαβὼν μέ-
 λαν, χρίσας τὸ πρῶτον,
² καλαθὸν ὑπὸ κόπερ κο-
 μίζων. Διὰ πυλίδος μι-
 κρῆς ὑπεξελθὼν, ἵππας
 ἵππων, δαρεικὰς χευστὰς
³ ἵππῃ χεῖρας ἔχων, ἐφώ-
 γη. ἵππας Ταραντῖνοι
 πολλὰ ἀπεδίωκοντες οὐκ
 ἀνίσταντο. ὃν κατ' ὀλίγους τ'
 δαρεικῶν ἐρρίπτειν. ὃ
 δὲ οἱ ἵπποι κατὰβαινοντες ἀπὸ
 τῶν ἵππων συνέλεγον τὸ χευ-
 σίον. τότε γυροδρόμους πολλὰ
 κίς, ἢ δῶξίς μὲν + διεκώ-
 πτετο. Λαχάρης ὃν ἵππας
 ἐφθάσεν εἰς τὴν Βοιωτίαν.

¶ Lachares captis A-
 thenis a Demetrio, ve-
 stem fervilem & rusti-
 cam indutus, atramento
 faciem ungens, calathum
 sterquilinio tectum por-
 rans, furtim egressus
 per exiguam portulam,
 conscenso equo, Dari-
 cos aureos in manibus te-
 nens fugit. Equites Ta-
 rentini summo studio
 persequentes, nihil re-
 mittebant. Qui sigilla-
 tim Daricos in viam spar-
 sit. Illi descendentes ex
 equis, aurum collige-
 bant. Hoc facto, saepe-
 numero infsecutio inter-
 cisa est. Lachares equitans
 in Boeotiam pervenit.

Λα.

¹ Αῤῥηνῶν] γρ. Αῤῥηνῶν. Casaub.
² Καλαθὸν ὑπὸ κόπερ κομίζων] In-
 solens omnino loquendi genus; &
 mallet abesse τ' ὑπὸ, aut mutari in
 μεσὺν, vel πεπληρωμένον, vel simile
 quid. Quid si καλαθὸν ὑπεκέντη?
 Idem.

³ Μὲν χεῖρας ἔχων] Cum MSS.
 pro οὐ χεῖρας ἔχων.

⁴ Διεκώπτετο] Cum Fl. pro ἐκώπτε-
 το. Cant. κατεκόπη. π. cui superlati-
 ptum die. Pro εἰς τὴν Βοιωτίαν, uterque
 Cod. εἰς τὰς Βοιωτίας.

2 Lachares captis Thebanis in cloacam se abscondens, post triduum seu quadriduum sub vesperam egressus, ad Delphos abiit, & inde ad Lysimachum.

3 Lachares cum se ipsum hostes cepissent, paucos dies in fovea delituit, victum exiguum, & tantum habens, ut a morte se vindicare posset. Forte autem fortuna muliere suum mortuum efferente, in muliebri stola mulieribus ludum agentibus permixtus, nigram habens calyptram, evasit extra moenia. Deinde per noctem Lysimachiam transiit.

Λαχάρης ὁ θεῶν ἀλίσκομαχόν εἰς τὰς ὑπονόμους κατὰδύς, μὲν τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας ἐσπέρας ὑπεξελθὼν εἰς Δελφούς ἀφίκετο, καὶ κείθεν ὡς Λυσίμαχον.

Λαχάρης τὴν πολέμιον σήσεν κρατησάντων, ὀλίγους μὲν ἡμέρας ἐν λάκκῳ διήρξατο κατὰδεδυκώς, τροφὰς ὀλίγας ἔχων ὅσον μὴ πελὺτῆσιν γυναικὲς τὴν ἐκφορὰν οἰκεία νεκρὰ πικρῶς, ἐν γυναικείᾳ σολῇ ταῖς πενθούσαις ἀναμειγνύμενος, καλύπτραν ἔχων μέλαιναν, ἐξῆλθεν ἔξω τῶν τείχεος, καὶ νυκτὸς ἐπιγνομένης εἰς Λυσισμαχίαν διεξῆλθεν.

[CAP. VIII.]

Archinus.

Archinus cum Argivi arma cunctis civi-

Ἄρχινος. Ἄρχινος Ἀργείων ὅπλα πικρῶν δημοσίων πᾶσι

ὁ θεῶν] MSS. θεῶν. quomodo in suis quoque reperit Interpretis. Minus ut videtur recte. Mox vocem ἐσπέρας cum Fl. & Interprete inserui. Item pro εἰς Λυσισμαχίαν, cum utroque Codice, Interprete, & Casaubono restitui, ὡς Λυσίμαχον.

6 Καὶ κείθεν εἰς Λυσισμαχίαν] Praefero Interpretis lectionem ad Lysimachum. Quare lege ὡς Λυσίμαχον. Casaubonus.

7 Λάκκος] Cant. λάκκος. & διήρξατο. Cap. VIII. Ἄρχινος] Cant. bis Ὀρχίνος.

παισι πῶς πολίταις, Ἰπι-
μελητῆς τ' ἐργαζομένων
δοποειχθεῖς, καινὸν ὅπλον
ἐκάστῳ τ' πολιτῶν δίδας,
τὸ παλαιὸν ² ἀνελάμβαν-
εν, ὡς ἀναθήσων πῶς θεοῖς.
ἡ γὰρ ἔτως ὑπὸ πῶς Ἀρ-
γείοις δεδογμένον· ἐπεὶ ὅ
τὰ παλαιὰ πάντων ὅπλα
μόν ³ ἤθροισεν, ὁπλίσας
ξένους, ἡ μετόικους, ἡ ἀπί-
μους, ἡ πένητας, τῷ ³ Ἀρ-
γείων τυραννίδα κατέχευεν.

[CAP. IX.]

Ἰφικράτης.

¶ Ἰφικράτης Ἰπὶ τὰς
πλεμίας παρῆγε τῷ Φά-
λαγγα· τ' στρατιωτῶν πνὲς
ὀκνηροὶ, ἡ δειλοὶ, ἡ ὠ-
χρεῖωντες εἶποντο· τέτεις ἰ-
δῶν Ἰφικράτης, καὶ βρα-
χὺ παρελθὼν ἐκήρυξε· ¹ τ'
στρατείας ἀφνω γυρομένης,
εἰ τις ἀπολέλοιπέ τι, ἀνα-
σρεφέτω, ἡ παρὰ σκοδά-

Iphicrates.

¶ Cum Iphicrates in
hostes militum agmen
produceret, quosdam
trepidatos ac timidos,
pallidosque sequi con-
spicatus, progressus ali-
quantulum, cum mox
esset incundum praelium,
clamare praekonem ius-
sit: Si quis aliquid reli-
quit, revertatur, & re-

σάμην ³

² Ἀνελάμβανεν] MSS. ἐλάμβαν-
εν.

³ Ἀργείων] γρ. Ἀργείαν. Casaubon.
Cap. I X. 1 Τῆς στρατείας ἀφνω
γυρομένης] Quam expeditio fuerit subi-
ta suscepta. hac omittit Interpres: in
quibus tamen maximum prudentia

argumentum later. Idem.

Τῆς στρατείας ἀφνω γυρομένης] MSS.
omittunt τ' στρατείας. & pro ἀφνω
γυρομένης, Cant. inverso ordine γυ-
ρομένης ἀφνω. & στρατείας habet in mar-
gine.

ete instructus redeat. Hoc audito, timidiores lartabantur, & continuo reverti cœperunt. At Iphicrates nulla mora facta: Nunc, inquit, viri sine mancipiis nos cum hostibus pedem confereamus, ut soli etiam fructum fortitudinis & virtutis capiamus. Hac re multo confidentiores effecti sunt milites, & sine timidis pugnam facientes, victoriam pepere-
runt.

2 Iphicrates hostibus in fugam versis, pedetentim agmen ducens sequebatur, & præcipiens ajebat: Insidias omni studio cavete. Reliquos autem ex fugientibus cædite, usque ad fluviorum transitus, &

σάμην Θ καλῶς = ἐπανε-
κέτω ἡδθσαν οἱ δειλοὶ, καὶ
αὐτῖκα ἀνέσρεψαν. ὃ ἢ Ἰ-
φικράτης οὐκ ἀναμείνας,
νυν, ἔφη, ἄνδρες, τὸ ἀν-
δραπόδων ἀπηλλαγμένων,
ἡμεῖς πῖς πολεμίοις ³ συν-
ἀπώμην, ἵνα καὶ μόνον τὰς
καρπὺς τὸ ἀνδραγαθίας
λάβωμεν. πολλῶ μᾶλλον οἱ
σραπῶται ἐθαύρησαν καὶ
συμβαλόντες ἀνδρὶ τῶ δειλῶν
ἐνίκησαν.

Ἰφικράτης τὰς πολε-
μίας εἰς φυγὴν πρὸς ἀ-
μην Θ, εἶπε το, ⁴ σχεδὸν ὅ-
γων τὴν φάλαγγα καὶ παρ-
αγγέλλων ἔφη: ⁵ οἱ μὲν ἐ-
λαφροὶ, φυλάττετε τὰς
ἐνέδρας· τῷ ἢ φεύγοντων
πῶς ὑπολειπομένοις ⁶ ἐνο-
χλεῖτε.

illa oī mēn elaphroī non agnoscit Inter-
pres, quæ tamen haud temere vi-
dentur adjecta. Nam ad eos maxime
pertinet hæc Iphicratea commone-
factio. Casaubonus.

6 Ἐνοχλεῖτε] An potius μὴ ἐνο-
χλεῖτε? Suadent sequentia, quæ sic
legi possunt, ὅπου ποταμῶν δ. ita ut
conjungantur ista. Sensus esse vide-
tur: Hostes si semel se in fugam de-
derint, non esse insequendos: ma-
xime si angusta ad fugam pateat via,
aut si occurrant flumina trajicienda.

2 Ἐπανεκέτω] χρ. ἀπαινεκέτω. Casaub.

3 Συνἀπώμην] Cum Cant. Pro
συνἀπώμην. Mox pro ἐθαύρησαν, Cant.
ἐθαύρησαν.

4 Σχεδὸν] Cant. σχεδὸν. & pro ὑ-
πολειπομένοις, ὑποκαταμένοις. Paullo
post pro, ἢ ποταμῶν, &c. scribo, ἢ ποτα-
μῶν ἀφελόμενοι, ἢ καὶ τοποθετοὶ καὶ τα-
φροὶ, ταύτην, &c. & verito, ubi fluvio-
rum transitus, &c. ubi loca angusta, &c.
quod utrumque respondet sequenti
ταύτην.

5 Οἱ μὲν ἐλαφροὶ φυλάττε.] Verba

χλαῖτε. ἡ ποταμῶν διαβάσεις, ἡ καὶ τόποι σενοὶ καὶ τάφροι. ταύτη μάλιτα κυκλῶς τὰς φάροντας ἐχρή, ἵνα μὴ ἀναγκάζοιεν τοὺς ἀπονοίας ἢ μάχεσθαι τὰ τευχῶν ἐγγὺς διώκειν ἐσσυμένους πολλοὶ γὰρ ἤδη λαθόντες, ἐντὸς βέλους ἐχθροὺς, κακῶς παθόντες ἀνεχώρησαν.

Ἰφικράτης νύκτωρ κατελάβετο ³ πολεμίων πόλιν. οἱ δὲ συνέφθον ἐς τὴν ἀγορὰν, ⁹ καὶ τὸ πλῆθος ἐθροίζοντο. Ἰφικράτης ἀνοίγειν ἐκέλευσε τὰς πύλας, παρέχων αὐτοῖς ἀφορμὴν ἐφάγειν, ἵνα τὸ πλεῖον αὐτὸς ἀκινδυνώπρον κρατήσῃεν.

Nam ita cogitur qui jam dederat se in fugam, sistere gradum, & praelium ex desperatione committere: quo nemo prudens hostem suum unquam adegerit. Si negationem cum ἀοχλαῖτε non legas, haec erit sententia: hostibus fugientibus, extremo agmini esse instandum: nisi vel per angusta loca sit fuga: vel quae fluviorum occurſu retardari queat. Nam ibi intercepti hostes, vel timidissimi, sicut fortissimi. Omnino difficile est, ita manci & corrupti codices cum sint, veram sententiam divinare. Qui melioribus codicibus

locorum angustias atque fossas. Hic maxime includi fugientes non oportet, ne cogantur ex desperatione pugnare. Prope munitiones, aut moenia persequi non utile est. Multi enim jam saepe parta victoria postquam intra teli jactum venerunt, maximis claudibus affecti discesserunt.

3 Iphicrates noctu capiebat hostium urbem. Quibus in forum concurrentibus & in magnam multitudinem conglobatis, Iphicrates portas aperire jussit, fugiendi potestatem concedens, ut ipse minori cum periculo civitatem obtineret.

Ἰφι-

sunt instructi, pudeat eos quod publico debent, id illi denegalle: cui, si sapiunt, aut homines sunt, intelligunt se & sua deberi. Continet autem hoc comma, non aliquod Iphicratis stratagemata, sed varia ejus praecepta. Casaubonus.

7 Μάχεσθαι] Cant. ἀρχεσθαι, addito superius μα.

8 Πολεμίων πόλιν] Flor. πολέμια πόλιν. Sic supra 1. 40. 2. Ἀλκιβιάδης παροτρύνει πολέμια πόλιν. & alibi.

9 Καὶ τὸ πλῆθος] Cum Cant additus articulus. Idem pro ἐκείνοις, ἐκέλευε.

4 Iphicrates in Thraciam impressionem faciens, cum sui milites, hostium metu quasi panico injecto, in fugam verterentur, promulgavit, ut quisquis indicaret eum qui arma reliquisset, is ea possideret: & ad manendum alacriores reddidit.

5 Iphicrates, ut per medios hostes evaderet, noctu tibicines misit ad extremitates locorum occupatorum, mandans ut classicum canerent. Quibus canentibus, hostes ad tubicinum sonitum accurrerunt. Iphicrates cum hostes medium locum inane reliquissent, sine periculo transiit.

μίων τ' μέσον τόπον ἔρημον

Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ
 10 ἐνέβαλλεν. 11 τ' στρατιω-
 τῶν αὐτῶ φοβηθέντων τὰς
 πολέμιας, ἢ ἐς φυγὴν
 τρεπομένων, ἐκήρυξεν ὅς
 ἂν μὲνύσῃ τ' ἀφέντα..... τ'
 νόμον ἐς τὰ ὅπλα αἰς δὲ πα-
 νικᾷ γερονότῳ· τῷ τῷ
 κηρύγματι, τὰς ψυχὰς τ'
 στρατιωτῶν ἀνεκαλίσσει-
 το, ἢ πρὸς τὸ μῆκειν ὄψι-
 μοτέρως ἐποίησεν.

Ἰφικράτης διὰ μέσων
 πολέμιων ἐξελθεῖν βυλο-
 μήνῳ, ἐπεμψε νυκτῶρ
 ὅππῃ τὰ ἄκρα τῶν κατεχο-
 μένων χωρίων σιληπιγ-
 κταῖς, τὸ πολεμικὸν σημεῖον
 πρὸς τὰς. οἱ μὲν ἐσήμη-
 ναν· οἱ πολέμιοι δ' ἀνέδρα-
 μον πρὸς τὴν ἡχὸν τῶν σιλη-
 πιγκτῶν. Ἰφικράτης ἀ-
 σφαλῶς διήλθε, τῶν πολε-
 καταλιπόντων.

Ἰφι-

10 Ἐνέβαλλεν] Cant. ἐνέβαλλε. Post
 τρεπομένων, cum utroque Codfice nec
 non interprete αὐτῶ inferui. Mox
 πρὸ τ' νόμον, Cant. τῶ νόμον. Verum
 totus ille locus eo videtur ordine le-
 gendus, quo monuit Casaubonus, ἢ
 αὐτῶ πρὸς δὲ πανικᾷ γερονότῳ, ἐκή-
 ρυξεν. ἢ ἂν μὲνύσῃ τ' ἀφέντα τ' νόμον
 ἢ τὰ ὅπλα.

11 Τῶν στρατιωτῶν φοβηθέντων]
 Codd. Interp. hoc amplius, ὡς δὴ πα-

νικᾷ γερονότῳ. Quae verba in sequenti-
 bus leguntur lidem codd. multa non
 habuere quae sunt in nostro. Totus lo-
 cus ita videtur concipiendus, τ' στρα-
 τ. φοβ. αὐτῶ πολ. ἢ ἐς φυγ. τρεπομένων,
 ὡς δὴ πανικᾷ γερονότῳ ἐκήρυξεν, ὅς
 ἂν μὲνύσῃ τ' ἀφέντα τὰ ὅπλα, τῶν
 καταλιπόντων τὰ ὅπλα. Τῷ τῷ, &c. vel τ'
 φέντα τ' νόμον ἢ τὰ ὅπλα, ut fere no-
 ster codex habet. Casaubonus.

P 5

12 E's

Ἰφικράτης ἡγήθαις, μετ' ὀλίγων κατέφυγεν ¹² ἐς χωρίον δασὺ καὶ πολὺ δένδρον· ἐπεὶ δ' ἐφυλάσσετο, προσέταξε νύκτωρ καὶ θάπτερον μέρῳ ποιῆσαι θόρυβον· τῶν πολεμίων τροπομένων πρὸς τὸ θόρυβον μέρῳ, αὐτὸς καὶ θάπτερον ἐξήλθεν ἀκωλύτως.

¹³ Ἰφικράτης ¹⁴ στραπώτας εἶχε πλείους τῶν πολεμίων, καὶ οἱ μάντις καλὰ τὰ ἱερὰ πρῆλεγον, ἀλλ' οὐκ ἔκρινε πρὸς πείρασθαι· ὥς δ' ὠρῶλογον ἡ μέλησις τοῖς πολεμίοις ἐγένετο· τὰ ἐν τῇ θιανείᾳ μὲν ἱερὰ οὐκ ¹⁵ ἐπέτεψεν, ἐφῆ, σιναΐσαι μάχην· πολλοὶ γάρ οἱ ὄντες οἱ στραπώται, ἔπε πρὸς βάλλεσθαι ὁμῶς διωατοὶ ἦσαν, ἔτε παίωνισαι· ὡς δ' ἡ παρρηγ-

6 Iphicrates victus, cum paucis in locum asperum & plenum arboribus confugit. In eo cum obsidetur, præcepit noctu, ut ab altera parte tumultum ederent. Hostibus ad tumultuantem partem conversis, ipse nemine prohibente per alteram exivit.

7 Iphicrates, quam plures milites haberet quam hostes, & vates omnia fausta & egregia promitterent, tamen non statuit prælium committere. Quæ cunctatio cum præter opinionem hostibus accidisset: Sacra, inquit, in mea mente non permiserunt pugnam committere. Nam cum multi essent milites, neque impetum facere simul poterant, neque clamorem tollere: sed cum hastam inclinare

γείλα

¹² Εἰς χωρίον δασὺ] Quidam codd. τροχ. Idem.

¹³ Ἰφικράτης] In Cant. octavum Iphicratis strategema septimo præmittitur. Pro μετ' ὀλίγων, Casauboni Codd. μετ' ὀλίγων.

¹⁴ Στραπώτας εἶχε πλείους ἢ πολεμίων] Errore operarum hæc sunt in contextum inserta: quæ nobis ad

codicis nostri marginem fuerant adscripta. Ita enim quæ in eo desiderabantur ex conjectura restitimus. Mox πρὸς βάλλεσθαι, non placet. Casaubonus.

¹⁵ Εἰπέτεψεν] Cum Fl. προἰπτεψαν. Pro πρὸς βάλλεσθαι, Cant. πρὸς βάλλεσθαι. παρρηγείλαν, pro παρρηγείλαν, ut & ὁδόντων, pro ὁδόντων.

juberem, major dentium
quam armorum fremitus
exaudiebatur.

8 Iphicrates e regio-
ne castrametantibus ho-
stibus, clam progressus
est trium dierum itinere.
Nam, ut latere posset,
arida ligna inflammabat,
atque aridis viridia im-
posuerat: sic aër densus
& nubilus factus, ho-
stium oculistenebras of-
fudit.

9 Iphicrates, quoties
vates dehortarentur, non
statim morem gerebat.
Sed aut multitudinem
transponebat, aut terram
seu locum mutabat, at-
que iterum sacrificia re-
dintegrabat. Hoc sæpe fa-
ciebat, non uni confide-
rationi periculum uni-
versæ rei permittens.

10 Iphicrates adver-
sus Lacedæmonios a-
ciem ordinare incipiebat.
Complures ab eo pete-

γαλα κλῖναι τὸ δόρυ,
πλείων ἐξηκέτο ψόφου
τῶν ὀδόντων ἢ τῶν ὤπλων.

Ἰφικράτης ἀντιστρα-
τοδομῶν τῶν πολεμίων
περὶ ἤλθε τρισὶν ἡμέραις
λαθὼν. ¹⁶ μηχανησάμενος
ὅτι λαθεῖν, ἐξύλαξε θεοῖς ἱφ-
ήψε, καὶ τοῖς ξηροῖς χλωρὰ
¹⁷ ἐπέθηκεν. ὃ δὲ αἶψα πα-
χὺς καὶ ὁμιχλώδης γινόμε-
νος ἐπεσκοπῆσε ταῖς τῶν πο-
λεμίων ὕψεσιν.

Ἰφικράτης τῶν ¹⁸ μαντιῶν
ἀπαγορεύοντων ὅτι ὄψιν
ἐπαίθετο. ἀλλ' ἢ τὸ πλεῖστον
μετέβαλεν, ἢ τὴν χώραν
ἐπέλλαττεν, ἢ τὸ χωρίον
μετέβαλλε. καὶ πάλιν ὅππῃ
τέστις ἐθύετο. τὸ ἐπὶ
πολλὰς ἐμίση σκέψαι τὸ
ἐπ' αὐτὸς κίνδυνον ὅππῃ ἐ-
πὶ πᾶσι.

Ἰφικράτης Λακεδαι-
μονίοις ¹⁹ ἀρξάμενος
ἤρχετο. πολλοὶ παρεκάλαν
αὐτὸν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν
κλί-

δὲ χλωρὰ ἀνάθεν.

¹⁸ Μαντιῶν] Cant. μαντιῶν.

¹⁹ Πυρατοῦ ἐμίση] MSS. ὁρ-
ταζόμενος. Cant. pro ὁρξέ-
το, sed in margine notatum ὁρξέ-
το.

²⁰ Ἐπὶ πᾶσι.

¹⁶ Μηχανησάμενος τὸ λαθεῖν] Ita
repositum cum MSS. pro μηχανησόμε-
νος τὸ λαθεῖν.

¹⁷ Ἐπέθηκεν] Vulgata ἐπέθηκε.
Sed ut editum. Cant. & interpretes. Sic
supra 1. 3. 13. τὰ μέγιστα κρεττότερον

χιλίαρχον, τὸν πεντα-
 σιάρχον, καὶ ἄλλους ταξί-
 αρχους, καὶ λοχαγούς ἐπε-
²⁰ ἴσπερ δαζει γνέας. πάν-
 τας τὰς ὡς ἀκαλῶντας
 ἀνεβάλετο εἰς καιρὸν Ἰπι-
 κτήδειον. ὁ δὲ καιρὸς, ἔτι
 ὡς προῆλθον πρὸς Φάλαγ-
 γας, καὶ καθίστασθαι πρὸς
 τὰς, ἐκέλευσεν ἐν ἀπορ-
 ρήτῳ ²¹ κινήσας πανικόν, ὡς
 τὸν πολεμίων ἐμβεβληκό-
 των. παραχρῆ μετὰ πᾶν-
 των· οἱ μὲν δαίλοισι φοβη-
 θέντες ἀνεχώρουν· οἱ δὲ ἀν-
 δρῆες προῆλθον ἀντιτάξο-
 ῖσθαι τοῖς πολεμίοις. Ἰφι-
 κράτης χηλασας, ἀμολόγη-
 σε τὸ πανικόν αὐτὸς κεκινη-
 κέναι, παρώτρυνε τὸν δυ-
 ναμίων ἡγεῖσθαι. ²² τοῖς
 μὲν δὲ μέναισι χηλαρχίας,
 καὶ ταξιαρχίας ἔδωκεν· τὰς

bant, hic ut se tribunum
 constitueret, ille ut se
 quingentis ducem præ-
 ficeret: atque alius cen-
 turio fieri, alius mani-
 pulum ducere conaba-
 tur. Ille petentes omnes
 in tempus opportunum
 rejecit. quod cum venis-
 set, acie collocata, seor-
 sim imperat, ut panicum
 cieat, quasi hostibus im-
 petum facientibus. Cum
 magna esset omnium per-
 turbatio, timidi metu
 perculsi, fugam arripue-
 runt. Fortes progredie-
 bantur, ut se hostibus op-
 ponerent. Iphicrates ri-
 dens, confessus est se pa-
 nicum ciere jussisse, ut
 periculum faceret qui-
 nam posset duces agere.
 His igitur qui manserant,
 millenorum ac centeno-
 rum præfecturas dedit:
 iis vero qui fugerant,

ἢ ἀ-

²⁰ Ἐσπερ δαζει] Fl. ἰσπερ δαζον.
 Paullo post ante καθίστασθαι, Cant.
 omittit copulam.

²¹ Σημῶναι πανικόν] Legendum
 πανικόν, ut mox. Casaubonus.

Κινήσας πανικόν] Ita restitui cum
 Fl. & Interprete pro σημῶναι πανι-
 κόν. Cant. literis facili errore trans-
 positus, additoque articulo, κινήσας τὸ

πανικόν. Lectionem nostram firmant
 sequentia hæc, ἀμολόγησε τὸ πανικόν
 αὐτὸς κεκινηκέναι. Uterque Codex
 deinde, ὡς καὶ τῆς.

²² Τοῖς μὲν δὲ μέναισι, χηλαρχίας
 καὶ ταξιαρχίας ἔδωκεν] Ita restitui, præ-
 euntibus MSS. & Interprete, pro
 τοῖς μὲν δὲ μέναισι, χηλαρχίαι καὶ τα-
 ξιαρχίαι ἔδωκεν ἔτι.

mandavit ut hos seque-
rentur.

11 Iphicrates castra
positurus, misit aliquos
qui locum munitum
ab exercitu longissime
remotum occuparent.
Mirantibus iis qui ad-
erant, & interroganti-
bus, Ecquid occupas?
respondens Iphicrates,
Illud, inquit, Ecquis
hoc futurum sperasset?
docens, in bello etiam
illa quæ nemo speras-
set, custodiis esse mu-
nienda.

12 Iphicrates in latif-
simo campo aciem in-
struebat. Hostes longe
numero superiores, in-
cursionem faciebant. At
ille a tergo suorum mi-
litum fossam effodit, ut
spe fugæ præcisa manen-
tes fortius & generosius
pugnarent.

13 Iphicrates si con-
tra tyrones & inexerci-
tatos aciem instrueret,
habens exercitatos mili-

ἢ ἀναχωρήσοντας ἐκέλευ-
σε τῷ τοις ἔπειθε.

Ἰφικράτης μέλλων ²³κα-
ταστρατοπεδεῖν, ἔπεμψε
πνῆς καταληψομένων τό-
πον ὀχυρὸν πόρρωτάτω ἔ-
στρατοπέδῳ. θαυμασίων
τὴ παρόντων καὶ ἐρομένων,
τί καταλαμβάνεις; Ἰφι-
κράτης ὑπολαβὼν ἔφη,
τὸ, τίς ἂν ἤλπισε τῷ
ἔσεσθαι; παιδεύων, ὡς ἐν
πολέμῳ καὶ φυλακῇ
εἶναι καὶ τὸ εὖ ἐλπίζο-
μένων.

Ἰφικράτης ἐν πεδίῳ με-
γάλῳ παρετάττειτο· οἱ πο-
λέμιοι πολλῶν πλείους ὄν-
τες ²⁴προσέβαλον· ὃ κα-
τόπιν τῶ αὐτῷ στρατιῶν,
πίφρον βαθεῖαν ὤρυξεν·
ὡς μὴ φυγῆς ἐλπίδας ἔ-
χοντες, θυναιότερον ἀγω-
νίζοιντο μάχοντες.

Ἰφικράτης, εἰ μὴ ἀγυ-
μνάταις παρετάσσειτο, στρα-
τιώταις ἔχων ἡσυχαιῶς, καὶ
ὡδὸν ἡμᾶς σωῆται ἐς
μά-

²³ Καταστρατοπεδεῖν] Cum MSS
pro καταστρατοπεδεῖν. Paullo infra pro
πνῆς καταλαμβάνει. Cant. τὸ καταλαμβάνει. &

pro τῷ τοις ἔπειθε; παιδεύων, habet τῷ
ἔπειθε παιδεύων.

²⁴ Προσέβαλον] Cant. προσέβαλον.
25 Προ-

μάχην· τρέδων ὃ τ' ἡρό-
νον ἐν τῇ συστάσει προσέξ-
έλυε τὰς πολεμίους, ὥς
πονῆν ἔλαττον εἶσιτο· ὥς,
ἢ τότε ἐπέπθεο. εἰ ὃ προ-
γεγυμνασμένοις ἐμελλε
μάχεσθαι, αὐτὸς ἔχων στρα-
τιώταις ἀγυμνάστους, συνε-
πλέκετο ὡς ἀρχὴν²⁵ ἐς
μάχην, ταῖς πρώταις ὁρ-
μαῖς τ' οἰκείων ἀκμαίως ἀ-
πορρώσθη.

Ἰφικράτης πολεμίους
τρεῖς ἄνδρας, εἰς χωρεῖον
σενὸν σωήλασεν· ὁρῶν ὃ μη-
δεμίαν ἰδὼν ἀναχωρήσας
αὐτὰς ἔχοντας, ἢ μόνον
τὴν ἐκ τῆς νίκης ἀνάγκην
εἰπὼν, μὴ ἀναγκάσωμαι
ἀγασθὲς γνέσθαι τὰς πολε-
μίους· ἔδωκεν αὐτοῖς πρὸς
τὸ φυγεῖν καιρὸν καὶ τόπον,
ἵνα τὴν νίκην αὐτὸς ἀκιν-
δυνῶς ἔχοι.

Ἰφικράτης θανάτου δι-
κὴν φεύγων, παρεστήσατο
νεανίσκος ἐν χειρὶ διακα-
λέωντας· οἱ ὡς φαίνον-

tes, non continuo pu-
gnam faciebat: sed stan-
do tempus consumens,
hostes lassabat, minus
ad laborem assuetos.
atque tum demum im-
petum faciebat. Sin cum
præexercitatis confi-
aturus esset, habens ty-
rones, statim pugnam
inibat, & primum suo-
rum impetum tempesti-
ve adhibebat.

14 Iphicrates hostes
fufos ac fugatos in angu-
stum locum coëgit. Con-
spicatus autem nullam
eis ad egrediendum viam
patere, nisi quam solam
necessitas per victoriam
aperuisset, inquit, Ne-
cogamus hostes strenuos
fieri: concessit eis ad fu-
gam tempus & locum, ut
ipse sine periculo victo-
riam obtineret.

15 Iphicrates capiti-
reus, juvenes cum gla-
diis in judicio colloca-
vit, qui, monstrante

25 Προσέξιν υς ἐν πολεμίοις] Lege
προσέξιν υς, vel παρέξιν υς, ut in simi-
li narratione lib. quarto in Philip-

po, commate VII. Casaubonius.
26 Εἰς μάχην] Cant. addito art-
iculo, εἰς τὴν μάχην.

capula judicibus, ter-
rorem eis incusserunt,
ita ut reum absolve-
rent.

16 Iphicrates etiam ad
procuratorem abiens, in
domum ipsius, thoracem
indutus, curatori dice-
bat, vide caveas.

17 Iphicrates etiam in
ditione amicorum vallo
castra muniebat, non ef-
fe boni ducis ajens, dice-
re, Non putabam.

18 Iphicrates clam
hostibus prope immi-

τες ποῖς δικασαῖς τὰς λα-
βὰς, ἔτως αὐτὰς κατέ-
πληξαν, ὥστε φοβηθέντες
ἀπέδικασαν τὴν δίκην.

Ἰφικράτης ἡ²⁷ ὥς τῇ κη-
δεσὶν ἀπὸν ἵππῃ τὴν ἐ-
σίαν, τὸ θώρακα ἐνεδύσα-
το²⁸ λέγων, μελετῶ φυ-
λάττεσθαι.

Ἰφικράτης ἡ ἐν τῇ φι-
λία τὸ χάρακα ἐβάλλετο
λέγων, ὃ στρατηγὸν τὸ,
ὅκ ᾤμιλιν.

Ἰφικράτης πολεμίσ-
τῃ ἐγγύθεν ἵππεσιν ἑλ-
θόν

27 αἱ τὸ κηδεσὶν] Ita restitui
cum MSS. Vulgata, αἱ τὸ δικασαῖς. In-
telligitur autem Cotys rex Thraciae,
cujus filiam habuit in matrimonio.
Demosthenes Orat. adversus Aristo-
cratem: Εἰς οὐκ οὐκ Κότυν, ὅτι κηδε-
στῇ τῇ Ἰφικράτῃ, τὸ αὐτὸν πρόπον,
ἵππεσιν χαρὶν ἔχον. Χερσὶν ἐπέστη. Ne-
que absque ratione sibi ab eo cave-
bat Iphicrates: paullo post enim re-
fert idem Demosthenes: καὶ εἰς τὸ
κηδεσὶν τὸ Ἰφικράτῃ ἀπορίας, ὥστε
ἐπιβήσιν εἰς Ἀἰπώην οὐκ εἶναι, καὶ πα-
ρὰ τὴν αἰπὴν. ἡ γὰρ αἰπὴ, ὡς καὶ ὁ ἴδιος
ἐν τῇ ἑκτῇ ἐκείνῃ ἔχει ὁ δὲ αὐτὸς ἐπε-
τίμησε τὸν Θρακὸς καὶ τὸν βαρβάρου παρ' ἐ-
κείνου ὅτι αὐτοὺς ἐπὶ τῇ αἰπῇ, ἐν ἧτοις
ἐπὶ τῇ αἰπῇ τὸ ἑαυτοῦ σωτηρίας.
idem Codd. mox ἐνεδύετο, pro ἐ-
νεδύετο. Verbum μελετῶν non solum
paratur de tironibus, ut recte no-
tat Casaubonus, sed etiam de a-
liis pullis, alarum concussione vi-
s suas ad volandum experientibus,

quod proprie dicitur περὶ τῶν. An-
toninus Liberalis Fab. xviii. de Aë-
topo ave: ὅς ἐπὶ νύκτι τῇ αἰπῇ, ἀπὸ τῆς
αἰπῆς μελετῶν πέτεσθαι. Suidas: μελετῶ-
μενοι, διδασκόμενοι. ἐκμαθύντες. ὡς
περὶ τοῦ αἰπῶν ἀπὸ τῆς αἰπῆς, ἀπὸ τῆς
παρὰ τῆς αἰπῆς τοῖς γυναιξίν: αὐτὰς,
μελετῶντες ἀπὸ αὐτῶν τὸ πᾶν.

28 λέγων, μελετῶ φυλάττεσθαι] In-
terpres non μελετῶ, sed μελετῶν legit.
Non probo. Sensus est: interroga-
tum Iphicratem cur thorace & aliis
armis ἀμυνθεῖς etiam quum ad
judicem iret sese muniret, respon-
disse, Μελετῶ φυλάττεσθαι: quibus ver-
bis innuit imperator prudentissimus,
se præceptorum quæ in scholis mili-
taris disciplinæ traduntur, optime
memorem, iis perpetuo uti. Nam
verbum μελετῶ inde ortum est tyro-
nes quippe, dum se exercent, με-
λετῶν dicuntur, ut meditari Latini-
ze. μελετῶν. Casaubonus.

Θαῖν βελόμην, καὶ ἀκιν-
δυίως ἀναζώξαι, ὅπου ἦν
ἐν τῷ περὶ δένδρα περικε-
ψε, καὶ προσήρτησεν αὐτοῖς
ἀσπίδας, κράνη, δόρατα.
οἱ μὲν δὲ πόλεμοι φαντα-
σίαν εἶχον μνηόντων. ²⁹ Ἰ-
φικράτης δὲ μετὰ στρα-
τὴν πάντας ἀσφαλῶς ἀν-
έζωξεν.

Ἰφικράτης, εἰ μὲν
πλείους τῶν πολεμίων ἔχοι
στρατῶτας, βελόμην
λαθεῖν ἵνα καταφρονέοντας
αὐτῶν ³⁰ λάβοι, μίαν σι-
βάδα τῶν δύο στρατῶτας
ἐκέλευσε ποιεῖσθαι. ὅτι τῶ-
ν ἀνὰ μέρος ἀναπαύε-
σθαι καὶ τὰ ὅπλα ἐπ' ἀλλήλα
πρὸς αὐτοὺς εἰς ὀλίγους ἔχει, ὅ-
πως μὴ καταφρονεῖντο, καὶ
εἶναι στρατῶν τῶν δύο σιβά-
δας ποιεῖσθαι. ³¹ προσέταττε
καὶ ταχέως εἰς ἄλλο χωρὶον
μετενίστασθαι. τῶν δὲ πολεμίων
τῶν σιβάδων καταμαρτύ-
νων, καὶ τὸ πλεῖστον κατα-

mentibus, ut sine peri-
culo castra moveret,
quotquot erant arbo-
res in eo loco refecuit,
& appendit illis scuta,
galeas, hastas. Hostes
igitur ex his eos mane-
re conjiciebant, Iphi-
crates vero cum omni-
bus copiis tuto castra
movit.

¹⁹ Iphicrates si plu-
res hostibus milites ha-
beret, & hoc ab hosti-
bus ignorari vellet, ut
eos paucitatem conte-
mnentes ac nihil pen-
dentes caperet, unum
lectum duos milites ius-
sit facere, & in eo vicif-
sim requiescere, atque
arma altera alteris impo-
nere. Sin paucos habe-
ret, ne contemnerentur,
unum militem duo strata
iussit facere, atque sta-
tim in alium locum tra-
duxit. Hostibus vero
strata videntibus, & mul-

πλεῖστον

²⁹ Ἰφικράτης μετὰ] Particulam
cum MSS. & Interprete inserui.

³⁰ Λάβοι] Cum MSS. nec non
Codd. Casauboni, pro λάβω. Cant.

σιβάδα, pro σιβάδα. quomodo &
bis infra.

³¹ Προσέταττε] 28. προσέταττε. Casauboni.

titudinem admirantibus, tum demum prælium committebat.

20 Thebani noctu obruere cogitabant Athenas. Iphicrates re cognita, præcepit Atheniensibus, ut noctu signo dato in forum convenirent: sibi proditum iri Thebanorum civitatem: Itaque sine tumultu egredi in animo habere, ac sine pugna Thebas ex improviso obruere. Id cum Thebanis nunciatum esset, ab opprimendis Athenis destiterunt.

21 Iphicrates cum paucos haberet milites, eosque tristibus & abjectis animis præditos, volens audaciam & confi-

παραγμάτων, τῶν καὶ δὲ
προσπεσών συνῆπτε μά-
χην.

Θηβαῖοι νύκτωρ εἰσπε-
σάν Ἀθῆναις διενόησαν. Ἰ-
φικράτης μαθὼν, παράγ-
μα ἔδωκεν Ἀθῆναιοις,
νύκτωρ ὑποσημῆναι ὅς,
εἰς ἀγορὴν ἀθροίζεσθαι. προ-
δίδοται οἱ ἢ Θηβαίων πό-
λις, ἢ μὴ ἡσυχίας ἐξελ-
θόντες ἀφ᾽ ἑαυτῶν. 32 προσπεσόν-
τες ἀμαχεῖ Θήβας αἰρήσο-
μαι τὴν ἢ ἐξαγγελην Θη-
βαῖοι μαθόντες, ἀπέχοντο
προσπεσάν τῆς Ἀθή-
ναις. εἰς ἣν τὸ φυλάττειν
τὴν πόλιν αὐτῶν κατέστησαν.

Ἰφικράτης ἐλίγχεις εἰ-
χε στρατιώτας, ἢ τῶν
ἀθυμούντας. βελόμην
αὐτοῖς 34 ἦν ὁ ἐνδύ-

ναί,

32 Το, εἰς ἀγορὴν ἀθροίζεσθαι. Μα-
θὼν ἀθροίζεσθαι. Nam sequitur: Θή-
βας αἰρήσομαι. Sed illa προσδίδοται οἱ
non bene coherent: Quanquam so-
let Polyanius interdum in eadem pe-
riodo formam orationis variare.
Sublato οἱ reliqua cohaerebunt. Ca-
saubonius.

Νύκτωρ ὑποσημῆναι. εἰς ἀγορὴν
εἰσελθόντες. Ita restitui cum MSS. & Inter-
prete, pro vulgato νύκτωρ ὑποσημῆναι
τὸ εἰς ἀγορὴν εἰσελθόντες. sic infra: 27. εἰς ἀγορὴν, τὸ

σημεῖον λαμβάνοντες, ὡς παρασημαίνοντες
ἀνὰ ἄλλους ἐν βήμα προσβῶσιν. Cant. pro
εἰς, εἰς. Idem Codex sequens οἱ delet,
& pro ἐξελθόντες, legit ἐξελθόντες.

33 Προσπεσόντες. Itareposui cum
Fl. pro vulgato προσπεσόντες. Mox pro
τῆς Ἀθηνῶν, ut erat in Vulgata,
cum MSS. & Interprete restitui τῆς
Ἀθηνῶν.

34 ὁ ἐνδύς. εἰς δὲ τῆς. Cum MSS.
Vulgata δὲ τῆς εἰς δὲ τῆς. Paullo post pro
ἔχει, Cant. ἔχει.

ναί, μετὰξὺ δαπνέντας
συγκαλεῖ λοχαγὸς καὶ τα-
ξιάρχας, καὶ κελεύει Φέ-
ρειν ὅσον ἕκαστος ἔχει δέ-
γμερον, ἢ χρυσίον, ἢ κό-
σμον, ὡς περδοσίαν τῷ πο-
λεμίων³⁵ Διαπραξόμενος,
καὶ δέοντα δῶρα. δόντας δ'
ἤδη βαδίζεν ὅππῃ τὰς ἐν-
αντίκας· οἱ μὲν ἐκέρμισαν·
ὁ δ' ἡ λαβὼν, σπώθημα ἔ-
δωκεν³⁶ Εἰρημὴ Φίλιον. ὡς
τῷτο περὶ τὰς ἐνδιδόντας
αὐτῷ συγκείμενον καὶ βρα-
χὺ Διαλιπὼν, ἐπὶ γε τὰς
εραπώτας. οἱ δ' ἡ πισύσαν-
τες ὡς ἔχοιεν τὰς περδῶ-
σαντας, ὁ δ' ἡ παρῆσαντες περὶ
τὴν μάχην ἐγένοντο.

Ἰφικράτης τὴν σπώθη-
ξιν τῷ εραποπέδων ἐκάλει τῷ
σώματι. θάρακα ἐκάλει

dentiam ipsis injicere, in-
ter coenandum convocat
manipulorum duces ac
centuriones, jubetque ut
quantum quisque habe-
ret, adferret, sive argen-
tum, sive aurum, sive or-
natum, quasi proditio-
nem hostium facturum, &
ad eam rem muneribus
indigens. Postquam de-
dissent, hostes aggredi
statuit. Qui attulerunt.
Ille cum accepisset, tes-
seram dedit Mercurium
Philium, quasi de hosti-
bi cum proditoribus con-
venisset: & parva inter-
posita mora, milites ad-
duxit. Qui credentes fo-
re, ut sibi aliqui adverſa-
rios proderent, auden-
tiores ad faciendum praelium extiterunt.

22 Iphicrates ordina-
tionem exercituum hu-
mano corpori assimilabat.

τὴν

35 Διαπραξόμενος, καὶ δέοντα δῶ-
ρα. Si paullo ante scriptum esset,
σπώθημα ὡς αὐτὸν, legendum hic esset
Διαπραξόμενος καὶ δέοντα. Sine illis le-
ge καὶ δέοντα δῶρα. Scio ἀπὸ τῶν πο-
λεμίων videri haec ita dicta:
mibi non ita videtur. *Cassaubonus.*

Διαπραξόμενος. Fl. Διαπραξό-
μενος. Pro καὶ δέοντα δῶρα. δόντας δ'
ἤδη βαδ. cum Cant. lego & distin-

guo: καὶ δέοντα δῶρα δόντας ἤδη βαδ.
Verbo autem: & oportere jam collati
donis, eos pergere ad hostes.

36 Εἰρημὴ. Mox pro
δῶσαντας, ut habebat Vulgata, re-
posui cum MSS. (nisi quod Cant.
περδῶσαντας) & Interprete περδῶ-
σαντας, & pro ὁ δ' ἡ παρῆσαντες, cum illi-
dem Codd. ὁ δ' ἡ παρῆσαντες.

Pectus phalangem appellabat, manus levis armaturæ milites, pedes equitatum, caput ducem. Reliquorum aliquod si defuit, claudum & mancum exercitum esse: sin deficiat dux, totum inutilem discedere.

23 Iphicrates Mitylenæ famam emisit, brevi multa scuta comparari oportere, quæ Chiorum servis mitterentur. Hoc audito Chii, mancipiorum conatum metuentes, e vestigio miserunt ei pecunias, & societatem fecerunt.

24 Iphicrates Sicyonem oppugnabat. Lacedæmonius præfectus ex Lacedæmone auxilium accersens, iussit missos in insidiis collocare. Qui insidias struxerunt. Iphicrates viam ad urbem dirigens, transit insidias. Aliqui feroces

τὴν Φάλαγγα· χεῖρας τὰς ψιλὰς· πόδας τὴν ἵππον· κεφαλὴν τὴν στρατηγόν. τὰ μὲν δὲ ἄλλα ὅταν ἴππὸν λείπῃ, χῶλόν, ἢ πηρόν τὸ στρατόπεδον. ὅταν ᾗ ὁ στρατηγὸς ἀπόληται, τὸ πᾶν ἀχρηστον οἴχεται.

Ἰφικράτης ἐν Μιτυλήνῃ λόγον ἔδωκεν, ἀσπίδας χρὴ κατασκευάσαι. καὶ τὰς πολλὰς, ὥς τε τοῖς τῶν Χίων οἰκέταις πέμψαι. Χῖοι τῷτο ἀκρόσσαντες, ἢ τὸ οἰκετικὸν φοβηθέντες, ὡς χρὴ χρῆμα ἐπέμψαν ἀπὸ χρημάτων. ἢ συμμαχίαν παρέθεντο.

Ἰφικράτης Σικυῶνι προσέβαλλε. Λάκων ἀρμοσὴς βοήθειαν ἐκ Λακεδαιμόνου. ³⁷ μετὰ πέμψας σκηψάμενος, ³⁸ τὰς πεμφθέντας εἰς ἐνέδραν καθίσαι προσέταξεν. οἱ μὲν δὲ ἐλόχων. Ἰφικράτης ᾗ βαδίζων ἴππῳ τὴν πόλιν παρήλθε.

³⁷ Μεταπέμψας] ἢ μεταπέμψαι. Cant. μεταπέμπεται. Pro αἰείδον κεῖται, cum Cant. reposui αἰετίζον κεῖται. Sicuti etiam ex MSS. addita præpositio supra u. i. ³⁸ Utrouque loco absorpta videtur per syllabam præcedentem.

³⁸ Τὰς πεμφθέντας ἐνέδρα καθίσαι προσέταξε] Vel ἐν ἐνέδρᾳ scribendum: vel ἐνέδρα, quod est εἰς ἐνέδραν. Sic enim libro secundo, in Agesilao, commate xxvii. Casaubonus.

ἦτε τῶν ἐνέδραν· νεανικῶν πι-
νες ἔκ τ' πόλεως θρασύτε-
ρον ἠπείλησαν, ³⁹ νῦν γέ
τοι δώσεις δίκην. Ἰφικρά-
της ὑπονοήσας εἶναι πινος,
οἷς ἔτοιπέθησαν, αὐτίκα
ἀναστρέφει ⁴⁰ κατ' ἄλλην
ἀνοδίαν αὐτόμον· ἢ τὰς
ὑπερστέρας ὀπιλέξας αὐ-
τὸς ἄφνω προσέπεσε τοῖς
ἐνεδρεύσιν, ἢ πάντας διέ-
φθειρεν· ὁμολογῶν ἀμαρ-
τάνειν, ὅτι μὴ προηρόνη-
σαι τὰς τέρας· τῷ δ' ἡ πα-
χέως ὑποπίπτει τὸ λόχον
⁴¹ ἄρ' αὖ ἐρηόσαι, πρὸς μ-
πεσὼν ὅξενος τοῖς ἐνεδρεύ-
σιν.

Ἰφικράτης ἔμελλε βαρ-
βάρους μαχεῖσθαι· ἢ βα-
λόμενος τὰς ἐαυτοῦ στρα-
τῶνας ὀυτολμοτέρως ποι-
ῆσαι, δέδοικα, ἔφη, μὴ ὥστε
⁴² ἡδὲ ἡμέοι εἶεν οἱ βάρβα-
ροι, ὡς τὰς πολεμίας εἰω-

ex urbe minabantur au-
dacius, Nunc vero pœ-
nas dabis. Iphicrates
suspiciatus aliquos esse,
in quibus illi spem ha-
berent, flatim reverti-
tur per aliam viam dif-
ficilem, & compendio-
sam: atque ipse delectis
robustissimis, continuo
eos, qui in infidiis late-
bant, obruit, & omnes
morte affecit: confes-
sus se errasse, quod non
ante loca perscrutatus
fuisset. Suspicionem vero
repentina optime usum
esse, quod extemplo
infidiantes adortus ef-
fet.

25 Iphicrates cum bar-
baris prælium colla-
turus, volens suos mi-
lites audaciores redde-
re: Vereor, inquit, ne
non intellexerint bar-
bari, quemadmodum
hostes terrere soleam,

ἦτε

³⁹ Νῦν γέ τοι δώσεις δίκην] Cant.
νῦν γέ τοι δίκην δώσεις. Sequentia, Ἰ-
φικράτης ὑπονοήσας, &c. a preceden-
tibus tanquam novum Iphicratis
strategema, quintum scilicet & vice-
simum, in Cant. separantur. Male.

⁴⁰ Κατ' ἄλλην ἀνοδίαν αὐτόμον] Ita restitui cum MSS. & Interprete.

Vulgata, κατ' ἄλλην ὁδόν. Item pro
αὐτοῖς ἀνοδόν. cum Cant. & Inter-
prete αὐτὸς ἀνοδόν. Mox pro προσαπ-
σών, uterque Codex, προσπιπτόν.

⁴¹ Ἄρ' αὖ ἐρηόσαι] γρ. ἀρχίσαι. Casaub.
bonus.

⁴² Ἡδὲ ἡμέοι] MSS. ἡδὲ ἡμέοι.

Iphicratis nomine. Sed ego curam adhibebo, ut nunc id intelligant, & aliis renuncient. Tantum vos etiam studium diligentiamque mecum intendite. Cum autem congregarentur exercitus, dicente quodam hostes esse formidabiles: Et quanto nos, inquit, sumus formidabiliores?

26 Iphicrates rogabat milites, ut quoniam multa & gloriosa certamina se duce vicissent, sibi hoc solum largirentur, ac priores starent, dum in hostes iretur: sciens, nisi id facere summo studio contendissent, eventurum ut hostes idem priores facerent.

27 Iphicrates promittebat se militibus victoriam daturum, si, postquam ipse signum

θα καὶ ἀπλήθειν, τῷ⁴³ Ἰφικράτης εἶναι. ἀλλ' ἔγωγε φρονεῖν, ὅπως νυνὶ γενόιντο καταμαθόντες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπαγγέλωσι· μόνον καὶ ὑμεῖς⁴⁴ συμφιλοτιμησάδε μοι· ἐπεὶ ὅτι συνέσωσιν αἱ δυνάμεις, φήσαντες τινὲς φοβερὸς εἶναι τὰς πολεμίας· καὶ πόσω, εἶπεν, ἡμεῖς ἐκείνοις φοβερῶτεροι.

Ἰφικράτης παρεκάλεσε τὰς στρατιάς, ἀνδ' ὧν πολλὰς καὶ ἐνδόξους ἀγῶνας νενικήκασιν αὐτῶν ἡγεμόνες, τὸ μόνον αὐτῶν χαρίσασθαι, εἰσεῖναι προτέρους ἐν τῷ προσιέναι τοῖς ἐναντίοις, εἰδὼς ὅτι τὸ ποιεῖσαι μὴ φιλοτιμηθέντων, συμβήσεται τὰς ἐναντίας προτέρους τῶν πρᾶξαι.

Ἰφικράτης ὑπέχετο τοῖς στρατιώταις τὴν νίκην ὡς δαδᾶσαι, εἰάν, πῶς σημείον ἄρα ἴδω, ⁴⁵ ὡς δαδασύ-
ναντες

⁴³ Ἰφικράτης ὅτι. ἀλλ' ἔγωγε φρονεῖν, ὅπως νυνὶ γενόιντο καταμαθόντες, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπαγγέλωσι. Ita lacunam, quæ erat in Vulgata, inter ὅτι & καὶ τοῖς, cum MSS. cum quibus etiam consentit Interpres, explevi; nisi quod Fl. ὑπεσθαι. Statim pro ἀπαγγέλωσι, Cant. παγγέλωσι.

⁴⁴ Συμφιλοτιμησάδε μοι. Ita reposui cum Cant. & Interprete, pro vulgato συμφιλοτιμησάδε μοι. Fl. συμφιλοτιμησά μοι. Paulo post cum eodem Cant. & Interprete pro ὑμεῖς, restitui ἡμεῖς.

⁴⁵ Πασαδασύωντες ἀλλήλους. Cant.
Q 3

ναντες ἀλλήλας ἐν βῆμα
 παρῶσιν. καὶ μὴ ὅτι ῥο-
 πῆς ὀξύτατης ἡ μάχη· πρὶν
 σημεῖον ἦρεν ὁ στρατηγός, καὶ
 οἱ στρατιῶται παρῆσαν ἐπ-
 αλαλάζαντες, καὶ τὰς πο-
 λεμίας ὡσαύμοι, εἰς φυ-
 γὴν ἔτρεψαν.

Ἰφικράτης πρὸς Κόρινθον
 Ἀθηναίων ἐρατὴν πο-
 λεμῆν ἠθέλοις· οἱ μὲν
 Ἀθηναῖοι σφόδρα ⁴⁶ ἐπεί-
 γοντο ἐξελθεῖν ὅτι πλεον-
 μάχῳ. Ἰφικράτης δ' αὐτῶν
 τὰς πολέμιας πλείονας, καὶ
 ὅτι παρσφάτω τῇ ἐν
 Λεύκτροις νίκη μεγαλο-
 φρονεῖας, εὖ παρήγγυ, ἀλ-
 λά καὶ πρὸς αὐτὰς ἔφη· ἐ-
 γὼ μὲν ὑμᾶς ⁴⁷ εἰς τὴν αὐ-
 δρείαν παρήγαγον, ὥς τε
 καταφρονεῖν Βοιωτῶν δύ-
 νασθ'· ὅτι ἐμὲ κρείττονων
 στρατηγῶν ὡς ἀλαβῶν τις

extulisset, animantes se
 mutuo, unum gradum
 procederent. Cum pu-
 gna esset in inclinatione
 gravissima, dux signum
 tollebat. Milites accla-
 mantes sibi mutuo proce-
 debant, & hostes pulsos
 in fugam vertebant.

28 Iphicrates ad Co-
 rinthum Atheniensium
 dux erat, bellum The-
 banis inferentium. A-
 thenienses admodum
 festinabant egredi ad
 pugnam. Iphicrates vi-
 dens hostes numero plu-
 res, recens parta in Leu-
 ctris victoria, confide-
 re, non produxit. Sed
 ad eos inquit: Ego vos
 ad tantam fortitudi-
 nem adduxi, ut etiam
 contemnere Bæotos
 possitis. Verum ex iis
 ducibus, qui me sunt
 præstantiores, aliquis
 vos assumat, & produ-

ὑμᾶς

Cant. ὡς ἀλαβῶν τις ἀλλήλοις. Mox
 uterque Codex, παρῶσιν. Sed In-
 terpres ut Vulgata: atque ita mox,
 παρῆσαν. Pro ἐπαλαλάζαντες, Cant.
 ἐπαλαλάζαντες.

46. Επείγοντο] Cant. ὑπείγοντο. Pro
 τῇ ὅτι πλεονεξία νίκη, cum MSS.
 repositi τῇ ἐν Λεύκτροις νίκη.

47. Εἰς τὴν αὐτήν. Paul-
 lo post pro ὡς ἀλαβῶν τις, Fl. ὡς
 στρατηγόν. Cum utroque Codice & In-
 terprete pro σωεξομίσαι, repositi
 σωεξορμίσαι. Cum iisdem Codd. pro
 λεγισμῶν, restitui λεγισμῶν, quomo-
 do etiam in margine Vulgata nota-
 rat Casaubonus.

48. Οἷον

cat. Ita cepit Athenien-
ses, & ab impetu revo-
cavit ducis virtus, ut non
egredi cogeretur ad pu-
gnam una cum his qui
ante surrexissent: sed fu-
rorem ipsorum ratione
compefcuit.

29 Iphicrates proditi-
onis reus citabatur,
accusantibus Aristo-
phonte & Charete, cam-
ob causam, quod ad
Embata cum hostes in-
terficere posset, navale
prælium non iniverat.
qui videns iudicium in
contrariam sententiam
ferri, desistens a dicen-
do, ensẽm quodammo-
do iudicibus ostendit.
Ne vero tota conspira-
tione armata circum-
daret iudicium, absolu-
tionem omnes ei de-
creverunt. Post victo-
riam decernente quo-
dam, eum iudicibus vim
adhibuisse: Amens es-
sem, inquit, si pro Athe-

ύμᾱς παραγέτω. ἔτιωσ' εἴλε-
τ' ἄθλων αἴας, ἢ τ' ἄρμης
ἐπαύσαντο, ἢ ὡς εἰς στρατη-
γὸν ἄρετή, μὴ σινωεζορμή-
σῃ τοῖς περὶ ξανισσαυχοῖς,
ἀλλὰ τ' θυμὸν αὐτῶν λο-
γισμῷ κατασχῆν.

Ἰφικράτης προσδοσίας
δίκελν ἐφύλην. Ἀριστο-
φῶν ἢ Χάρης ἐδίωκον· αἰ-
τία ἣ ἔω ὅτι ἄρα περὶ Ἐμ-
βάτα διωάμενος εἰλεῖν τὰς
πλεμῖας, ἔδινε αὐμᾶχη-
σεν ⁴⁸ ὁρῶν τὸ δικαστήριον
ὑποφερόμενον εἰς τὸ ναν-
πῖον, ἔλγχε παυσίμενον,
παρέφινέ πως τὸ ξίφος
τοῖς δικασταῖς· οἱ ἣ κατα-
δαῖσαντες μὴ τιλν ἑταιρίαν
ὅλιν ἐξοπλίσας κυκλώ-
σαιε τὸ δικαστήριον, ἄφειν
αὐτῶ πάντες ἐψηφίσαντο·
μὲν τιλν νικῆν, ψηφίσαν-
τός τινος, ὡς παρεκρέσαι-
το τὰς δικαστάς· βήτης ἂν
εἴην, ἔφη, ὑπὲρ Ἀθλων αἰῶν
μὲν στρατηγῶν, ὑπὲρ ἐ-
μαυτῶ

⁴⁸ Ὁρῶν τὸ δικαστήριον] Cant. ὁ-
ρῶν τὸ δικ. Pro vulgato ὑπὲρ φερόμε-
νον, scilicet cum MSS. ὑποφερόμενον.
Iidem pro παυσίμενον, παυσίμενον.

Mon pro ἑταιρίαν, Fl. ἐταῖραν. Cant.
ἐταῖραν. Paullo post pro ψηφίσαντος,
Cassaubonus in ora Vulgata notarat,
ψηφίσαντος.

μαυλῆ ἢ πρὸς Ἀθηναίους
μηκέτι.

⁴⁹ Ἰφικράτης ἐν δπορίᾳ
χρημάτων ἔπεισεν Ἀθη-
ναίους τὰ ὑπερέχοντα τῶν οἰ-
κοδομημάτων εἰς τὰς δημο-
σίας ὁδὸς δποκόπειν, ἢ
πιπρῶσκειν ὥς τε οἱ δεσπό-
ται τῶν οἰκιῶν πολλὰ εἰσίνεγ-
καν χρήματα ὑπὲρ τῆς
μὴ πεικοπῆς καὶ σαθρὰ
γνέσθαι τὰ οἰκοδομήματα.

Ἰφικράτης μὲν μὴ πῶ-
μάχλῳ, ἀπὸ τῆς ληφθέν-
των ἀξίας τῶν πόνων διένει-
μεν ἐκάστῳ εἰ ἢ ξένια ὡς δὲ
πόλεων ἐκομίσθη, καὶ ἀπὸ
τῶν διέπεμπεν ἐκάστῳ,
ὃ καὶ ἓνα μόνον, ἀλλὰ καὶ
⁵¹ καὶ ἔθνη καὶ καὶ λόχους.
καὶ καὶ τὰς ὀπλίσεις, ἵπποδύ-
σιν ἄλλα, ὀπλίταις ἄλ-
λα, ψιλοῖς ἑτέρα, πρὸς τὴν
μάχης σιγῇ κηρύξας ἐπ-

nientibus bella geram,
pro me vero non item.

³⁰ Iphicrates in sum-
ma pecuniarum egesta-
te suavit Atheniensibus,
ut ædificia quæ emine-
rent, in publicas vias
rescinderent, aut ven-
derent. Itaque domini
ædium multas pecunias
contulerunt, ne mutila-
rentur, aut labefactaren-
tur ædificia.

³¹ Iphicrates post pu-
gnam de præda cuilibet
dignam laboribus par-
tem distribuit. Sin mu-
nera a civitatibus adfer-
rentur, ab his etiam dis-
pertivit unicuique, non
figillatim tantum, ve-
rum etiam secundum ex-
ercitus atque manipulos,
& dum arma indueren-
tur equitibus alia, arma-
tis alia, levis armaturæ
militibus alia, ante pu-

ηγ-

⁴⁹ Ἰφικράτης ἐν δπορίᾳ χρημάτων]
Aut idem est, aut affine certe admo-
dum quod narrat Aristoteles in 'Oe-
conom. de Hippia. Ἰππίας, inquit,
ὁ Ἀθηναῖος τὰ ὑπερέχοντα τῶν οἰ-
κιῶν εἰς τὰς δημοσίας ὁδὸς καὶ εἰς τὰς ἀνα-
βαθμούς, καὶ τὰ περικύματα, καὶ τὰς
θύρας τὰς ἀνισχυμένας ἐξω ἐπάληπτον ὡ-
ντο ἐν ἡμῶν τῶν κτήματι καὶ συνελέ-
γη τὰ χρήματα ὡς πρὸς συγῆ. Casaubonus.

⁵⁰ Ληφθέντων] Fl. λεφθέντων. Pro
ἐνέμεν, cum eodem reliquisi διένει-
μεν.

⁵¹ Κατὰ ἔθνη] Cum MSS. pro
ἔθνη. Cum iisdem pro vulgato πη-
λοῖς, restitui ψιλοῖς. quomodo in suis
quoque legit Interpres. Pro ἐπιγέ-
λετο, Cam. ἐπίγειοι, cui additum
supra λετο. Idem Codex ὀπλοῖς habet
pro ὀπλίταις.

gnam, facto silentio, promittebat ei, qui ex armatis se fortissime gessisset, præmium: & iterum ei qui ex equitibus, sive scutatis, seu ordine deinceps in singulis ordinibus. In festis autem ex publicis comitiis eos, qui cæteris strenuiores extitissent, primis sedibus honorabat. Hæc omnia excogitabat, ut alacriores & promptiores ad pericula milites redderet.

32 Iphicrates variis modis milites exercebat, fictis excursionibus, falsis insidiis, fictis proditiis, simulatis transitionibus, fictis aggressionibus, & pomicis, ut si quando tale quid eveniret, non tererentur.

33 Iphicrates circa sacrum montem ex adverso constitutis ho-

ηγγάλλετο ⁵² τῷ δῶρι δύνανται ἐν τοῖς ἐπιτάταις ἀθλοῖς. ⁵³ καὶ τῷ πάλιν ἐν τοῖς ἰπποδρόμοις, ἢ ἐν τοῖς πελταταῖς, καὶ ἐφεξῆς ἐν ἀπίσταις ταῖς πάξεσιν. ἐν γὰρ μὲν ταῖς ἐορταῖς, καὶ παινηγύρεσιν, ὅσοι ἀνδρείοτεροι τῶν ἄλλων, προερίμα προεδρίαῖς. πάντε πάντες ἐστρατήγῃ, προθυμότερος ποίων τὰς στρατιώτας ἐν τοῖς κινδύοις.

Ἰφικράτης πικίλως ἐγύμναζε τὰς στρατιώτας, μηχανώμενος ψευδοπροδοσίας, ⁵⁴ ψευδοενεδρίας, ψευδοπροδοσίας, ⁵⁵ ψευδοπομολίας, ψευδοφόνους, ψευδοπανικά, ἵνα εἴποτε καὶ πιστὸν τι γένοιτο, μηδαμῶς ἐκπλήσονται.

Ἰφικράτης πρὸ τοῦ ἱεροῦ ὄρους ἀντιπαθισαμένων αὐτῶν πολεμίων, καὶ ἀπεχόντων

⁵² Τὸ δῶρι δύνανται] Mirè hæc omnia erant perturbata in nostro codice: & hic quoque aliquid videtur vel deesse, vel mendi subesse. Casaubonus.

⁵³ Καὶ τῷ πάλιν] Ita reposui cum Cant. & Interprete pro vulgato, καὶ πάλιν. Fl. καὶ τὸ πάλιν. Cum iisdem

Codd. scripti, ἢ ἐν τοῖς πελταταῖς, pro ἢ πελταταῖς.

⁵⁴ Ψευδοενεδρίας] γρ. Ψευδοενεδρίας. & pro ψευδοερόδους, ψευδοερέους. Casaubonus.

⁵⁵ Ψευδοπομολίας] MSS. ψευδοπομολίας. sed Vulgata recte. In fine. Fl. ἐκπλήσονται, pro ἐκπλήσονται.

χόνων σάδια πέντε, ἢ κατ-
 εχόνων ὑψηλότατον τόπον
 ὡδρὰ τῶν θαλάσσαν, ἢ τῇ
 πορείας τῇ ἐπ' αὐτὰς ἐφ' ἑ-
 να ἕσσης· τὸ ἢ λοιπὸν χω-
 ρίον δ' ὁπότε κρημνον ἔως τῶν
 θαλάσσαν, ὁππότε ἀπὸ τοῦ
 ἀνδρας ὀρώσας, ⁵⁶ νύκτα
 ὡδρὰ φυλάξας ἀννε-
 μίαν, ἀλεψάμενον ὁλίπα
 σὺν τοῖς ἀναγκαίοις ὀ-
 πλοῖς, ἀπὸ τῇ θαλάττης
⁵⁷ περιών ὅσα γε μετὰ βα-
 θύτερα ὡδρὰ κρημνίζουσι,
⁵⁸ παρελθὼν τὰς φύλακας
 ἐκβὰς, ὁπότεν αὐτῶν γρό-
 μιν, ἀπέκλεινε πάντας·
 ἢ τὸ αὐτῇ στρατὸν ἤγα-
 γε ἀπὸ τῇ σπηλῆς ὁδῷ ὡδρὰ τῇ
 κρημνόν· ἢ τοῖς πολεμίοις,
 ἐπὶ νυκτὶ ἕσσης, ἀφυλά-
 κτοις ἢ μὴ προσδοκῶσιν ἐ-
 πιθήμενον, πινὰς μὲν διέ-
 φθειρε, πινὰς δ' ἐξώρηνσεν.

Ἰφικράτης ⁵⁹ πρὸ χει-

stibus, & quinque sta-
 dia distantibus, atque
 altissimum locum juxta
 mare tenentibus, cum
 non aliter quam singu-
 laribus ad illos via pa-
 teret, reliquus vero lo-
 cus præceps in mare fer-
 retur, delectis robustis
 ac fortibus viris, obser-
 vata nocte tranquilla,
 unctus oleo cum neces-
 sariis armis per mare
 circumiens: ubi vero
 esset aqua profundior,
 tranans accessit, & egres-
 sus, a tergo custodes
 adortus, omnes truci-
 davit, ac suum exerci-
 tum per angustam viam
 juxta præcipitium duxit.
 Hostes igitur nocte ad-
 huc durante ex improvi-
 so nec opinantes ador-
 tus, alios occidit, alios
 vivos cepit.

34 Iphicrates sub hye-

μῶνας

⁵⁶ Νύκτα παρ. ἀνιμνίαν] Cum
 MSS. & Interprete, pro vulgato, ἢ
 νυκτὶ. Ponitur autem νύκτα ἀνιμ-
 νία, pro νύκτα ἀνιμνίαν, vel νύκτα,
 αἶψα ἀνιμνία.

⁵⁷ Περιών] Cum MSS. & Inter-
 prete pro περιών. Sub finem stratege-
 matis MSS. ἀνιμνίας, pro ἀνιμ-
 νίας.

⁵⁸ Παρελθὼν πρὸ φύλακας] Distin-
 gue, παρελθὼν πρὸ φύλακας, ἐκβὰς,
 ὁπότεν αὐτῶν γρ. At in codd. Inter-
 pr. voces illæ πρὸ φύλακας videntur a-
 lio loco fuisse positæ. Confer cum
 Frontino Casaubonus.

⁵⁹ Πρὸ χειμῶνας ἢ κρημνός] Codd.
 Interpr. ἢ κρημνός. Idem.

Πρὸ

mem & congelatam aciem videns opportunum tempus hostes aggrediendi, producere milites volebat. Quibus ob vestium tenuitatem, & frigoris sævitiam difficulter obedientibus, ipse malam vestem indutus, & reliquis leviolem, accedens ad tabernacula, singulos hortabatur ut in hostes invaderent. Qui conspicati ducem abjectissima veste præditum, & calceis vacantem, pro communi salute se in voluntarium periculum offerre, libenter secuti sunt.

35 Iphicrates quando non poterat dare stipendia, duxit milites ad inhabitata loca & littora, ut quam minimum absumerent. Sin abundaret pecuniis, duxit ipsos in civitates & loca floren-

μῶνας ἢ κρυμνὰς, ὁρῶν καιρὸν ὀπλιτῶσιν πρὸς ἀγῶνι ἐξέλαιτο τὰς στρατιώτας. Διὰ γυμνότητά ἢ ὁ κρύψαι τὸν περὶ θυμὸν αὐτὸς ἐνδὺς ἐδῆται φάλλω, ἢ τῶν ἄλλων ἀθλιωτέραν, παρὰ τὰς σκευὰς ἕκαστον ὀπλιχρήσασθαι τοῖς πολεμίοις παρεκάλει. οἱ δὲ πρὸς θυμῶσιν ἠκολούθησαν, ὁρῶντες τὴν στρατηγὸν ταπεινῶς ὡς ἡδημῶν, ἢ ἀνυπόδητον, ὥστε τὴν κεινὴν σωτηρίαν πρὸς θυμὸν.

Ἰφικράτης εἰ μὴ μὴ ἔχοι διδόναι μισθοφορὰν, ἤγε τὰς στρατιώτας εἰς ἀνοίκητα χωρία, ἢ ὠκτις, ἵνα ὡς ἐλάχιστοι ἀναλίσκοιεν· εἰ δὲ πρότερον πλοῦτων, ἤγε αὐτοὺς εἰς πόλεις

Περὶ χειμῶνας] MSS. absque præpositione. Pro κρυμνὰς cum Fl. restitui κρυμνὰς, vel ut minus immutetur, κρυμνὰς posset legi. Cum Fl. consentit Interpres. (nisi quod relinquo illi explicandum, congelatam aciem.) Cant. post ὁρῶν inserit ἢ, ita ut sit, ὁρῶν ἢ κρυμνὰς.

30 Κρύψαι] Cum MSS. pro vulgato φέρει. Cant. περὶ θυμὸν, pro περὶ θυμὸν.

61 Ἡδημῶν] MSS. ἡδενημῶν.

62 ἔχει διδόναι μισθοφορὰν] Verbum διδόναι cum MSS. inferui, cum quibus consentit Interpres. Pro ἔχει, Cant. ἔχει.

63 Ἀνοίκητα] Cant. ἀοίκητα. Cum MSS. & Interprete addidi ὡς ante ἐλάχιστοι. Mox pro εἰς πόλεις, Cant. εἰς πόλιν.

λαῖς ἢ χωρία δοῦναι ἀνα-
 ἵπας πᾶσαι τ' μιᾶν ἀνα-
 λώσαντες παρδάζοιεν π
 πρᾶττειν, ⁶⁴ ἀλλὰ πῶς δὲ
 γυρίξ ἐνδειαν. ἔμην ἐπέ-
 τρεπεν αὐτὰς εἰδὲ χολά-
 ζειν. ἀλλ' εἰ μὴ πόλεμος
 ἦν, αἰεὶ πρὸς ἑταίρῃς, ἢ
 ἐρύττειν, ἢ ταφρῶν, ἢ
 δένδρα κόπτεν, ⁶⁵ ἢ ἀνα-
 ζεύγειν, ἢ μετασκέδα-
 ζειν, ὡς ἐν τῇ χολῇ νεωτε-
 ρίζειν βελονῶν.

Ἰφικράτης Σάμιον κα-
 τασύρας, εἰς Δῆλον κατέ-
 πλῦσε. Σάμιοι ⁶⁶ εἰς πρε-
 σβείας ἀφίκοντο λυτρεῖ-
 σθαι βελονῶν καὶ ληφθέν-
 τας ὁ ὅμοιοι ἀπο-
 δίδουσαν, κρύφα ὑποηρεπ-
 τὸν ἐκπέμψας ὡς ἐξ Ἀθη-
 νῶν ἐκέλευσε καταπλεῖν
 κομίζον Ἰπικράτην πε-
 πλάσμενον, ὡς Ἀθηναίων
 αὐτὸν ἐπαινήσαν κελεύον-
 των. ὁ ὅμοιος τὸς Σάμιας
 ἀγαλῶν καὶ Φιλαν-

tia, ubi celerrime con-
 sumpto stipendio facere
 præclarum aliquid ob in-
 opiam pecuniæ conarentur.
 Non autem permittit
 eis otium agere. Sed cum
 bellum non esset, sem-
 per aliquid negotii dedit,
 & iussit aut cuniculos in
 terram agere, aut fossas
 ducere, aut arbores seca-
 re, aut castra transferre,
 aut vasa transmutare,
 quod in otio novas res
 moliri existimaret.

36 Iphicrates in Sa-
 mo prædatus, in De-
 lum navigavit. Samii
 legati venerunt: ea quæ
 capta fuissent, pretio
 redemptum. Qui pro-
 mittens se eis redditu-
 rum, clam expeditam na-
 vem emisit, & quasi ab
 Athenis navigare iussit,
 ac fictam epistolam
 ferre, tanquam Athe-
 nienſibus ipsum redire
 jubentibus, ipse cum Sa-
 miiſ amice pace con-
 ſtituta, triremium præ-

⁶⁴ Διὰ τὴν, &c.] Καὶ, quod le-
 gebatur ante αὐτὸν, cum MSS. & Inter-
 prete delevi.

⁶⁵ Ἀναζεύγειν] MSS. ut &

Codd. Casanboni μεταβλῆναι.

⁶⁶ Εἰς πρεσβείας] Fl. absque præ-
 positione. Cant. χρεῖν πρεσβείας.

fectis solvere mandans, & abnavigans in desertam insulam noctes diesque contendit. Samii cum audivissent Iphicratem abnavigasse, summamque legatis humanitatem praestitisse, sine metu in civitate versabantur, & absque metu in regione passim oberrabant. Quibus dissolute vagantibus, ille rursus ad Samum appellens, praedam longe majorem quam antea diripuit. Idem hoc Phormio prius Chalcidensibus fecit.

37 Iphicrates Lacedaemonios & Thebanos bellum inter se mutuo gerentes in gratiam reducere conabatur. Argivis & Arcadibus sociis Thebanorum resistentibus, mandavit qui

θρώπως, πῶς τετηνάρχοις ἀναγωγῇ παραγγέλλας, ἀποπλεύσας, εἰς ἐρήμῳ νῆσον ⁶⁷ ὠρμίσατο νυκτὶς καὶ ἡμέρας. οἱ Σάμιοι πυθόμενοι ὡς ἀπέπλευσεν Ἰφικράτης, ⁶⁸ Φιλανθρώπως αὐτοῖς χρησαμένῳ καὶ τὴν πόλιν ἀδεῶς διέτρεχον, καὶ ἐς τὴν χώραν ἀδεῶς διεξέεισαν· ὃ δὲ διασκεδασμένων πάλιν ὤππλωσεν εἰς τὴν Σάμον, πολλῶν πλείονα λείαν τῇ προτέρᾳ ἤρπασε. ⁶⁹ Τὸ καὶ ὁ Φορμίων πρότερον ἐποίησε Χαλκιδέσιν.

Ἰφικράτης Λακεδαιμονίᾳς καὶ Θεβαίων πολέμῳ ἐπέχειρδι διαλλάσσειν· οἱ σύμμαχοι Θεβαίων Ἀργεῖοι καὶ Ἀρκάδες ἀντίπρασσον· ὃ δὲ τῇ στρατιᾷ ἐίοις προσέταξε

ξε

⁶⁷ ὠρμίσατο] Cant. ἀορμίσατο. Locum hunc ita distinguo: ἀποπλεύσας εἰς ἐρήμῳ νῆσον, ὠρμίσατο νυκτὶς καὶ ἡμέρας. & verto: abnavigans versus insulam desertam, diem unum ac noctem illic stationem habuit. Confer cum stragemate Phormionis. Pro φιλανθρώπως Σάμιοι χρησ. cum MSS. movente etiam Casaubono, rescripti φι-

λανθρώπως αὐτοῖς χρησ. Pro διεξέεισαν, Cant. διεξέειπεν. Sub finem, pro πρότερον ἐποίησε, cum Fl. reposui πρότερον ἐπ.

⁶⁸ Φιλανθρώπως Σάμιοι χρησάμενῳ.] Scribe, φιλ. αὐτοῖς χρησαμένῳ. ut in omnibus codd. Casaubonus.

⁶⁹ Τὸ καὶ ὁ Φορμίων] Supra in Phormione, narratione prima. Idem.

70 Εἴχα-

Ξε λεηλατῆσαι τὴν Ἀργολίδα· τῇ δ' Ἀργείων ⁷⁰ ἐγκαλόντων, τὰς φυγάδας αὐτῶν ἔφη αἰτίους εἶναι. παρελθὼν δ' ἔως τὰς φυγάδας ἀνελόμβητο, τὴν λείαν πῆς Ἀργείοις ἀπέδωκεν· οἱ δ' ὑπολαβόντες, ὡς δ' ἐργέτη καὶ φίλῳ τῷ Ἰφικράτῃ προσέφωρον, καὶ τὴν εἰρήνην αἰρεῖσθαι Θηβαίους ἐπεισαν.

Ἰφικράτης βασιλεὺς στρατηγὼν μετὰ Φαρναδάξ, πλέων ἐπ' Αἰγύπτου, τὴν χώραν ἔσσης ἀλιχίας, παρήγαγε πῆς τριηράρχοις, πεσάραιον τε σάκεας ἑκατὸν ἐχέτω. προσερμιζομένων δ' ⁷¹ τὰς σάκεας ἀμύμας πλῆσας, ⁷² κεφαλίδας

busdam militibus, ut Argolidem deprædarentur. Argivis accusantibus, profugos ipsorum aiebat auctores esse. Procedens etiam quasi transfugis occisis, prædam Argivis reddidit. Quam cum recepissent, ad Iphicratem tanquam benefactorem & amicum confugerunt, & Thebanis, ut pacem cuperent, persuaserunt.

38 Iphicrates Regis nomine bellum gerens, una cum Pharnabazo navigans in Ægyptum, cum regio esset importuosa, mandavit triremium præfectis, ut quilibet quadraginta faccos haberet. Cum vero appellerent, faccos arena complens, capita ex sin-

70 Ἐγκαλόντων] Cant. ἐγκαλόντων.

71 Τὰς σάκεας] Fl. τὰς σάκεας. Cant. τὰς σάκεας. Unico n scribi testatur Eustathius ad Homerum Iliad. N. pag. 940. καὶ οἱ σάκεας ἀμύμας πλῆσας. Ἰστέον δ' ὅτι ἡ μόνον τὸ πολεμικὸν σάκεον, ἀλλὰ καὶ ὁ κοινὸς λεγόμενος σάκεος, δι' ἑνὸς καὶ πᾶσα προσετίθει τοῖς παρ' Ἀσσιαίοις, καὶ δάσασιν Αἰθίοσι Διονυσίου. ἔθεν καὶ σακέειν φησὶ τὸ ὑλίζειν, ὡς Ἡρόδοτος, χάσματ' ὑποσσεκίζονται. καὶ ὑποσσεκίζειν τ' ὁ δὲ, τὸ προσ-

καπτεῖν καὶ ὑποσσεκίζειν. καὶ τὸ ὅτι τὸ καπτεῖν καὶ ὑποσσεκίζειν ἐκκενομένης σάκεος. Pro ἰστέον, cum MSS. & Interprete reposui, ἔπεισαν.

72 Κεφαλίδας ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ] Ita legitur hic locus in nostro codice: nescio tamen an aliter Interpres legit, qui vertat: ex singulis navibus suspendit, quasi esset scriptum ἀνὰ πᾶσι, aut ἀνὰ πᾶσι ἀπ' ἑκάστης. Idem Interpres dam verit κεφαλίδας capita, ignoravit quid ea vox hoc loco significaret, quod ex unius Hesychii glossis didicimus.

gulis navibus suspendit, atque sic eas remigatas adduxit.

39 Iphicrates in Epidauro, non multum supra mare aciem instruebat. Postquam vero ad nemus profundum & umbrosum ventum esset, exclamavit, ut positi in insidiis confurgerent. Hostes magnas insidias metuentes, reversi sunt, & celeri fuga se in naves receperunt.

40 Iphicrates in Thesalia & Jason tyrannus prope Fluvium foedus componere volentes,

δας ἐξῆπεν ἐκάστης νεώς, ἢ ἔτως ἀνείλκυσεν αὐτὰς περὶ σωμύρας.

Ἰφικράτης ἐν Ἐπιδάυρῳ, μικρὸν ἄνω θαλάσσης παρετάσσετο· γηρόμενος ὃ καὶ ἄλσος βαθύ, καὶ σύσκιον, ἀνεβόησεν, ἐξαισώμενος τὰς ἐγκαθημύρας· οἱ πολεμιοὶ φοβηθέντες ἐνέδραν μεράλιν, ἀνέσρεψαν· καὶ διὰ τάχους εἰς τὰς ναῦς κατὰφυγόντες ἀνεχώρησαν.

Ἰφικράτης ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἰάσων ὁ τύραννος πηλείον παρὰ μὲν ἀπείσουρος βελόμενοι, δι' ἀγγέλων

mus. Sic autem ille, Κέραλον, μύρον πάλιν, ἢ κόσμησιν, ἢ τὰ εἰσέτιμα ταῖς. Ita ergo hic κέραλον interpretamur ἰσχυρὰ. hoc est, fulera quibus navis fulcitur ac veluti fundatur. Nam sacci isti arena repleti, in aquam demissi, navem a vi ventorum & fluviorum impetu mole sua ac pondere defendebant: non secus ac pila illa quae in χειροποιήτοις portibus extrui solent: de quibus vide apud Vitruvium libro quinto, cap. duodecimo. Et sane nihil aliud consequi quid voluit Iphicrates hoc stratagemate, quam ut in ἀκρόβοις locis portum sibi arte pararet, quem locorum natura negabat. Itaque etiam πελαγοποιοῖς id veteres eleganti in primis voce appellaverunt. Leo Imperator, de

apparatu bellico cap. xx. commate cxc. Ἰσχυρὸν σοι ἐπὶ καὶ ἑτέρῳ ναυτικῷ σόλῳ στρατηγήματι. Όταν γὰρ εἰς τίπotes λιμῆν μὴ ἔχοντες καὶ ψαμμοῦδες τὸ δρόσον μέλιτος ποιήσας, ἐν ἑτῷ τύχῃ καὶ κερῶν ναυτικῆς στρατείας, σάκκους πολλὰς γαμίσεις ἄμμεν, καὶ τοῖς χοιρίοις προσδίδας, δρόσον ὀρέμων ἐκκερμασσεῖς ὅσα ἀρκούντες, οἷον ἐστὶν ἀγρυπνίας καὶ ἑτῷ τὸ λεγόμενον πελαγοποιεῖν ποιήσεις, δυνάτως κατὰ τὸ τόπον τὸ κυκτὸς ἐπὶ τοῦ, καὶ βελόμενοι σοι καταδρομῶν ποιήσεις. Descripsimus totum hunc locum ex libris manuscriptoris nostris, in tuam, lector, gratiam: cui Leonem Graeco loquentem nondum, ut puto, audire contigit. Casaubonus.

λων ἠρβύνησαν ἀλλήλους,
 καὶ τὰ σώματα ἐγύνωσαν·
 καὶ ἔτως ⁷³ ὑπὸ τῇ γέφυ-
 ραν ἐλθόντες διελέξαντο·
 ἐπεὶ ὅτι καὶ τὰς ὀρεῖς διὰ τῶν
 ἱερέων ἐχρῆν ποιῆσαι,
⁷⁴ Ἰφικράτης μὲν δὴ ὅτι
 τῇ γέφυραν ἀνῆλθεν. Ἰά-
 σων ὅτι τὸ ἱερεῖον ὠρελα-
 βῶν ἐποίησεν ἀπαλα-
 γνῆναι, σφαριζεν εἰς τὸ
 πλάγιον ἤρχετο. καὶ δὴ τότε
 Ἰφικράτης κατακλόμενος
 ἐ⁷⁵ σφαρίδῃ ὅτι λαβό-
 μεν, αὐτὸν μὲν ἀποκτεῖ-
 ναι ἀπέχετο, προσμολο-
 γήσῃ ὅτι ἀσυνέφερεν αὐτῷ
 κατὰ νόμον.

Γ' Φικράτης ἐν Θράκῃ
προσπαθησάντων πολέμιων,
76 ἐνέπρησε νυκτὸς πῦρ μέ-
γαλόν ἀμφοτέρων ὕλῃν καὶ
τὰ σκόλοφ' ὅρα καὶ πολλὰ π-
τεράποδα καὶ ἑλίων, 8

per internuncios sese
mutuo scrutabantur, &
corpora armis nuda-
bant, atque ita sub pon-
tem convenientes, col-
loquium inierunt. Post-
quam vero per victi-
mas juramentum esset
fanciendum, Iphicrates
in pontem ascendit. Ja-
son pecudem absenti
pastori ereptam immo-
lare in fluvium cœpit.
Tum Iphicrates desi-
liens, & apprehendens
gladium a cæde quidem
abstinuit: in conditio-
nes autem, quæ sibi pla-
cerent, consentire ad-
egit.

41 Iphicrates in Thracia cum hostes prope castra haberent, inter utrosque noctu sylvam incendit, & relictis sarcinis, multisque quadrupedibus, fumo tenebro-

 $2\pi\sqrt{2}$

73 Τὸ πρὸ τῆς ὕψους] Similiter in
 porte institutum colloquium inter
 Cerialem & Civilem apud Tacit. lib.
 v. Hist. cap. 26. Petitio colloquio scinditur
 Nabalia fluminis pons. In cujus abrupta
 progressi duces, & Civis ita accipit.
 Mox ante ὅπως additus articulus ex Fl.

74 *Ἰνιστάμενος ὑπὸ τῇ θῆλῃ, &c.*] Cum
MSS. *in*serui θῆ. Cum *in*sudem & *in*-

terprete reposui ἀνάλειν, pro ἀνάλει.
& ἱερεῖον, pro ἱερὸν.

75 Σπαρτιάδῃ Fl. σπαρτιάδῃ. Minus recte *gladium* vertit Interpres, cum verti debeat *cultrum*, ad vitandam ambiguitatem. Mox. Fl. αὐτῷ μὲν ἄποκτ.

76 Ε'νέσπριτε] Cant. ἀνέσπριτε, &
 μεχ' πρὸ σκοτεινότητων, σκοτεινότητων.

noctem efficien-
te, discessit in locum
arboribus densum, &
umbrosum. Illucescente
die, Thraces ad castra
progressi, cum nemi-
nem Græcorum inve-
nissent, ad farcinarum
& quadrupedum rapi-
nam sese verterunt. Iphi-
crates distractis super-
veniens ex eo loco cum
instructa acie, tum ho-
stes profligavit, tum fār-
cinas vindicavit.

42 Iphicrates noctu
locum quendam affe-
ctans, tubicines in diver-
sas partes dimissos clas-
sicum jussit canere. Ho-
stibus ad sonitum tu-
barum aliis alio discur-
rentibus, ille paucis, qui
relictī fuerant, interfectis,
facile loco potitus est.

43 Cum Iphicrates
esset Corinthi, Lacedæ-
monii civitatem ag-
gressi sunt. Ille non pro-
tinus, correptis copiis,
in periculum se obtulit.

καπνῶ σκοτεινότεραν πλὴν
νύκτα πιεῖν, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τόπον δασυῶ καὶ σύ-
σκιον· ἡμέρας δὲ ἡλιομένης,
οἱ Θρᾷκες, ὅτι τὸ στρατό-
πεδον ἐλθόντες, εἶδεν ὅτι
Ἑλλήων ὄνόντες, ὥρμη-
σαν ὅτι πλὴν ἀρπαγῶν τὴν τε-
τραπόδων, καὶ τὴν σκυλοφό-
ρων. Ἰφικράτης ⁷⁷ διεπαρ-
μήροις Ἰπιφανέις ἐκ τῆς
χωρὶς σωπεταγμένης, καὶ
τὰς πολέμους ἐνίκησε, καὶ
τὰ σκυλοφόρα ἔσωσεν.

Ἰφικράτης νύκτωρ Ἰπι-
φάνειος χωρὶς τὰς σω-
πεταγμένης ὅτι πολλὰ μέρη
διεπέμψας, ἐκέλευσε
σημαίνειν οἱ πολέμους πρὸς
τὴν ἡχὸν ἄλλαν ἄλλην διέ-
θεον· ὃ δὲ ⁷⁸ ἐλαχίστας τὰς
καταλαφθέντας νικήσας,
ῥαδίως ἐκράτησε τὴν χωρὶς.

Ἰφικράτης ὄντων ἐν
Κορίνθῳ, Λακεδαιμόνιοι
παρήλθον εἰς τὴν πόλιν· ὃ δὲ
ὅσον δυνάμεις ⁷⁹ ἀπεκινδύνω-
σε πλὴν δυνάμιν, συμβα-
λὼν

⁷⁷ Διαπαρήροις] Fl. διεπαρμέ-
ροις.

⁷⁸ Ἐλαχίστας εἶναι κατὰ.] MSS. ab-
sque articulo.

⁷⁹ Ἀπεκινδύνωσε ἢ δυνάμιν συμ-
βαλὼν] Interpres, συναβάν: hand
reçte. Casaubonus.

λῶν, ἀλλὰ μαθὼν, ὡς ἔστι
τὴν περὶ τὴν πόλιν ὀχυρώτα-
τη χωρία, ἡρέμα ταῦτα
προκαταλαβὼν πῶς ἐν τῇ
πόλει προεκήρυξεν ἵεναι
πρὸς αὐτὸν ἐξιόντων ἢ πάν-
των καὶ ἀθροισμένων, οἱ
Λακεδαιμόνιοι τὸ πλεῖστον
φοβηθέντες, ⁸⁰ καὶ τὴν φυ-
γὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων φο-
βηθέντες, ἀμαχεὶ φεύ-
γοντες ὤχοντο.

Ἰφικράτης Ἀβυδηνῶσι
πολεμῶν, περὶ Χερρόνησον
αὖν, χωρίον τὸ κατὰ λαβὼν
ἐτείχεζεν, ὡς φοβέμενον
Ἀξίβιον τὸν Λάκωνα. Ἀβυ-
δηνῶσι ὁρῶντες οἰκοδομεῖ-
ναι τὸ τεῖχος, ⁸¹ κατε-
φρόνησαν ⁸² ὡς φοβέμενοι,
καὶ προελθόντες τὴν πόλιν
καὶ τὴν χώραν ἐγίνοντο.

⁸⁰ Καὶ τὴν φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων.] Appellat φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων, ἢ ἡγεμονίαν εἰς ὀχυρὰς πόλεις. Didum ut apud Vegetium, salitio equorum lib. primo, id est, qua fit in equos. Casaubonus.

Τὴν φυγὴν τῶν ὀχυρῶν τόπων φοβηθέντες, ἀμ.] Φοβηθέντες aberat a Vulgata, nos cum MSS. & Interprete loco suo restituimus.

Sed cognito quod essent circa urbem loca munitissima, clam ea prius occupavit, & his qui in civitate erant ante promulgavit, ut ad se venirent. Exeuntibus autem omnibus, & in unum collectis, Lacedæmonii multitudinem timentes, & in munita loca factam fugam metuentes, sine prælio fugientes discesserunt.

44 Iphicrates Abydenis bellum inferens, cum esset in Cherroneso, locum quendam occupatum muro cinxit, simulans se metuere Axibium Lacedæmonium. Abydeni videntes eum ædificare murum, ut timidum contempserunt: & e civitate progressi, regionem se committere audebant.

Ἰφί-

⁸¹ Κατεφρόνησαν.] Copulam h̄ præcedentem cum MSS. & Interprete delevi.

⁸² ὡς φοβέμενοι.] Ἀξίβιον τὸν Λάκωνα.] Scribendum Ἀξίβιον. Ita enim & historici eum nominant, & Frontinus libro primo, cap. quarto: itemque lib. secundo cap. quinto. Casaubonus.

Iphicrates conspicatus⁸³ dissolutos, noctu partem exercitus in Abydenorum terram inducens, & agros ipsorum incurfionibus infestans, magno numero hominum & pecuniarum potitus est.

45 Iphicrates cum esset Corinthi, audiens eos, qui contrariam factionem tuebantur, mercenarios ex Lacedæmone in urbem accepturos esse, suis militibus excitatis, alios reliquit in tutus praesidii causa, alios extra portas eductos in ordines redegit, & ad illam portam festinavit quam patefecerant, qui hostes acceptos introducebant. Postremis introeuntibus, repente incumbens secutus est, & in civitatem simul irruit. Cum autem res in obscuro nocturno tempore gereretur, multos ex ipsis trucidavit.

⁸³ Ἰφικράτης ἰδὼν ἀσυντάκτους, νυκτὸς μέρος τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἀβυδυνῶν διαβιβάσας, τὰς ἀγροὺς αὐτῶν καταδραμῶν, ἐκράτησε πολλῶν σωμάτων καὶ χρημάτων.

Ἰφικράτης ⁸⁴ ὢν ἐν Κορίνθῳ, πυθόμενος ὡς οἱ πάναντια πράττοντες μισοφόρους ἐκ Λακεδαιμονίου, νυκτὶ ἐκδέχεσθαι μέλαιοιεν, ἀγείρας τὰς αὐτῶν στρατιώτας, τὰς μὲν κατέλιπεν ἐνδοῦ Φυλάττειν, τὰς δὲ ἄλλας ἐξωπυλῶν ἀγαγὼν καὶ ἐς τὴν κατασκήπου, ἑσπευσεν ἐπὶ ἐκείνῳ τῷ πύλῳ, καὶ ἤνοιξαν ⁸⁵ οἱ δεχόμενοι τὰς πολεμίας ἐσῆγον· ὃ δὲ ἑσπέρων ἐσιόντων, ἐξαίφνης ὅππῃς σπευθεὶς ἐσῆγεν αὐτοῖς, καὶ συνέπεσεν εἰς τὴν πόλιν· ἀδήλας δὲ ἔντο· ὃ γερονότος, ὡς ἐν νυκτὶ, πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθει-

ρεν,

⁸³ Ἰφικράτης ἰδὼν] Cant. Ἰφικράτης ἰδὼν.

⁸⁴ ὢν ἐν Κορίνθῳ] MSS. ὢν ἐν Κ. Mox Cant. μέλαιοιεν, pro μέλαιοιεν. & πόλιν, pro πύλῳ.

⁸⁵ Οἱ δεχόμενοι τοῦ πολεμίου ἐσῆγον] Lego οἱ δεχόμενοι τοῦ πολεμίου. οἱ μὲν τοῦ πολεμίου ἐσῆγον. Casaubonus.

ρεν, ἡμέρας δὲ ἡρομῆς
πολλὰς εἰς τὰ ἱερὰ⁸⁶ φυ-
γόντας ἐχειρώσασθαι.

⁸⁷ Ἰφικράτης ἐς Θρά-
κην ἀναβὰς, μετ' στρατιω-
τῶν ὀκτακισχιλίων ἐστρατο-
πέδωκε· πυθόμενος δὲ τὰς
Θράκας νύκτωρ ὀπιπύσεσθαι
μέλλειν, ἀναλαβὼν τὰς
στρατιώτας ἀνεχώρησεν ἐ-
σπέρας, ὅσον σάδια τρία εἰς
Φάραγγα κρύψας διωα-
μένῳ. οἱ Θράκες ἐμπεσόν-
τες εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρη-
μον,⁸⁸ διήρπαζον αἰκνέως,
καταγελῶντες δὲ Ἑλλήνων
ὡς φεύγοντων. Ἰφικράτης
ἐξ ἀφανῆς ἐξορμήσας,
πολλὰς μὲν αὐτῶν ἀπέκτει-
νε,⁸⁹ πολλὰς δὲ καὶ αἰχμα-
λώτους ἔλαβε.

Ἰφικράτης μέλλων ὁ-
δὸν ἀνυδροῦν δυσὶν ἡμέραις
πρόβλεψας, παρήγγειλε
90 δεῖπνον ποιησαμένους, ὅ-

Illucescente die multos
ad aras perfugientes con-
fecit.

46 Iphicrates in
Thraciam ascendens,
cum octo millibus mili-
tum castra locavit: ubi
cum audisset Thraces
noctu ex insidiis adoriri
velle, assumptis militibus
sub vesperam, ad tria sta-
dia in vallem deflexit,
quæ tegere & occultare
posset. Thraces irruptio-
ne facta, castra vacua di-
ripuerunt, confusis or-
dinibus: & Græcos, ut
fugientes deriserunt. I-
phicrates ex occulto ad-
ortus multos ex eis occi-
dit, multos etiam vivos
cepit.

47 Iphicrates viam
aridam & expertem a-
quæ biduo profecturus,
præcepit, ut sumpta cœ-

δατο

⁸⁶ Φυγόντας] Cant. φεύγοντας. &
sic Interpres.

⁸⁷ Ἰφικράτης ἐς Θράκην ὀπιπύσεσθαι]
Frontinus hæc ita refert lib. secundo
cap. xri. ut videatur confundere cum
aliis ejusdem Iphicratis stratagemati-
bus quæ a Polyæno referuntur. Ca-
saubonus.

Ἀναβὰς] Ita reposui cum MSS. &

Interprete pro vulgato ὀπιπύσεσθαι.

⁸⁸ Διήρπαζον] Non habet Cant.
& mox ἐρμήσας legit pro ἐξορμήσας.

⁸⁹ Πολλὰς δὲ καὶ αἰχμαλ.] Copu-
lam cum Fl. & Interprete inferui.

90 Δεῖπνον ποιησαμένους] Cant. δε-
ποποιησαμένους. quomodo statim et-
iam in Vulgata legitur.

na, vasa replerent aquis, & occidente sole duxit exercitum per noctem. Facto die castrametatus est, & iussit cibum capere, atque aquis uti: inde postquam quieverunt interdiu, cœnam parare, atque collectis omnibus iterum noctu iter facere. Sic pro biduo duabus noctibus frigus captantes evaserunt: & una dies atque aqua ipsis recte suffecit.

48 Iphicrates ad Epidaurum copiosam prædam agebat: præfectus regionis Lacon cum persequeretur, appropinquantem navibus. Cum persequentibus essent in colle, Iphicrates ante prædam armatos collocans, leves ac inermes paucos etiam hinc

δαλῶ πληρώσαι τὰ ἀγγεία. καὶ ἡλὺς δυνάτω ἤγαγε τὴν δυνάμιν διὰ νυκτός. ἡμέρας ὅ γυρομένης κατεπρατοπέδωσε, καὶ προσέταξε σιτοποιεῖσθαι τῷ ὕδατι χρησαμένης.⁹¹ καὶ κοιμηθέντας δὲ ἡμέρας, δειπνοποιήσασθαι, καὶ συσκότασταιμένης, ὁδῶσαι διὰ τὴν νυκτὸς πάλιν· ὥς τε ἀντὶ δύο ἡμερῶν,⁹² δύο νύκτας ἀναψύχοντες διεξῆλθον· καὶ ἡμέρα μία, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ἱκανὸν ἐγένετο.

Ἰφικράτης πρὸς Ἐπίδαιρον λείαν ἦγε πολλήν· ὁ φρερὸς τὴν χώραν Λάκων ἐδίωκεν αὐτὸν ἐγγίζοντα ταῖς ναυσίν· οἱ μὲν διώκοντες ἦσαν.⁹³ ὅττι λόφος. Ἰφικράτης ὅτε πρὸς λείαν τὰς ὀπίστας τάξας κέφας καὶ ψιλὰς κατ' ὀλίγον ἄλλον ἄλλην, καὶ τῷ Λάκωνι προσέβαλε·

⁹¹ Καὶ κοιμηθέντας] Cum MSS. Vulgata absque copula. Statim cum Cant. scripsi συσκότασταιμένης pro vulgato συγκατασκότασταιμένης. Fl. συσκηταιμένης.

⁹² Δύο νύκτας ἀναψύχοντες] Deest verbum ἐσθλόν, aut ἐπορεύοντο, aut aliud affine. Casaubonus.

Ἀναψύχοντες διεξῆλθον] Posterio-rem vocem cum MSS. & Interprete addidi. Cant. copulam ante τὸ ὕδωρ delet.

⁹³ Ἐπὶ λόφῳ] Cant. ὅττι λόφος. Paullo post pro τῷ Λάκωνι, cum MSS. & Interprete reposui καὶ τῷ Λακ.

βαλεῖ ἔνῃ προσέχοντι
τοῖς πολλαχόθεν ἐφορμώ-
σιν, οἱ δ' Ἰφικράτης, ⁹⁴ καὶ
τὰ ὑπερδέξια χωρία
καταλαβόντες, καὶ νῶτα
τῶν πολεμίων ἐχρόνοντο, καὶ
πάντας αὐτοὺς ⁹⁵ διέφθει-
ραν.

⁹⁶ Ἰφικράτης ἐν Φλιθύν-
πιδρῶν σενῶν πίπων ἐβιάδι-
ζε, τῶν πολεμίων Ἰπιδμε-
νων πῶς πελώταίσις, παρ-
αγγείλας τοῖς σραπιώ-
ταις ἐν τῶν σενῶν ὅτι πύ-
χον ⁹⁷ ὑπεξίεναι, αὐτοὺς
διὰ μέσων ἐπ' ἐρεῖν δι-
δραμῶν, καὶ τῶν σραπιωτῶν
τὰς δρεῖστας προσλαβὼν,
ἀκμάζων ἐμπεσὼν τοῖς ἐ-
πικειρμένοις ἀτάκτοις, πολ-
λὰς αὐτῶν διέφθειρεν.

Ἰφικράτης ἐς Θράκην

inde admiscuit, & Laco-
nem aggressus est. Quo
circa impetentes multis
ex locis districto, Iphi-
crates præcellis ac supe-
rioribus locis occupatis,
ad tergum hostium eva-
sit, atque omnes ad inter-
necionem trucidavit.

49 Iphicrates circa
Phliuntem per angusta
loca copias ducens, hosti-
bus postremum agmen
carpentibus, præcepit
fuis, ut ex angustiis pro-
tinus summa celeritate se
subtraherent: atque ipse
per medium ad caudam
accurrens, cum præstan-
tissimis militibus, tem-
pestive adortus hostes
perturbatos & confusos,
magnum illorum nume-
rum interfecit.

50 Iphicrates in Thra-
ciam

94 Καὶ τὰ ὑπερδέξια] Cum Cant.
Vulgata absque καὶ. Et hoc & supe-
riore loco. Interpres quoque in suo
Codice videtur invenisse repetitam
copulativam: quare putans quid de-
esse, tum supra addidit admiscuit,
tum hic præcellis; verum cum non sa-
tis sit admiscuisse, videtur illic scri-
psisse Auctor: ἄλλον ἄλλῃ περιέλαβεν.
hoc autem loco nihil deest, qui in-
telligendus est: milites Iphicrati, tum
superioribus locis occupatis, ad tergum ho-

stium evaserunt, tum omnes illos truci-
davit.

95 Διέφθειραν] 28. διέφθειραν. Ca-
saubonus.

96 Ἰφικράτης ἐν Φλιθύν] Eadem
historia, aut certe huic simillima
narratur infra commate LIII. Idem,
Φλιθύν] Cant. Φλοῖοντι.

97 ὑπεξίεναι] Cum Fl. & Inter-
prete. Vulgata, διεξίεναι. Pro διὰ μέ-
σων, Cant. διὰ μέσων. & mox pro ἀ-
τάκτοις, ἀτάκτως.

ciam impressionem faci-
ciens, castra in campo
posuit, qui circumda-
batur a monte, & angu-
stum exitum per pon-
tem habebat: quem
Thracæ noctu trans-
gressi, impetum dare
volebant. At ille cum
multos ignes in castris
incendisset, ad montium
radices descendens, cum
militibus juxta pontem
& in sylva confidens,
quietem agebat. Thra-
cæ pontem transgressi,
impetum fecerunt, rati
se hostes ibi cum igni-
bus inventuros. Inte-
rim Iphicrates militi-
bus assumptis, pontem
transiit, ac tuto rece-
ssit.

51 Iphicrates maxi-
mis copiis imperabat,
tum terrestribus, tum
navalibus. In stipendio-
rum distributione sin-

ἐμβαλὼν ἐν πεδίῳ ⁹⁸ κατ-
εραποπέδωσεν ὑπὸ ὄρεος
⁹⁹ περιεχομένῳ, διέξοδον
ἔχοντι σενίῳ διὰ γέφυρας,
ὧν ἔμελλον διαβαίνεσθαι οἱ
Θράκες νύκτωρ ἰππιάδῃ.
ὃ ἢ πυρὰ πολλὰ καύσας ἐν
τῷ στραπέδῳ, πρὸς πλὴν
ὑπώρειαν ¹⁰⁰ ἀναδραμὴν
συνὴ τοῖς στρατιώταις ἐγγὺς
τῇ γέφυρας ἐν τῇ ὕλῃ συγ-
καθίσας ἡσυχάσεν. οἱ μὲν
δὲ Θράκες διαβαίνεσθαι πλὴν
γέφυραν, ὥρμησαν ὡς πρὸς
πυρὰ, τὰς πολεμίας ἐκεῖ
νομίζοντες εὐρήσειν. Ἰφι-
κράτης ὃ τὰς στρατιώτας
ἐκ τῆς ὕλης ἀναλαβὼν, πλὴν
γέφυραν ¹⁰¹ διελθὼν, ἀ-
σφαλῶς ἀνεχώρησεν.

Ἰφικράτης ἤρξε τὰς
πλείους στρατεύματι πε-
ζῶν καὶ ναυτικῶν, ἐν τῇ δόσει
ἐμμελῶς, καθ' ἕκαστον μὴ-
να ὑφαιρῶν ¹⁰² τὸ τέταρτον
μέρος

⁹⁸ Κατ'εραποπέδωσεν] Cant. κατ-
εραποπέδωσεν. Pro ὅτι ὄρεος, reposui
cum MSS. & Codd. Casauboni, ὑπὸ
ὄρεος.

⁹⁹ Περιεχομένῳ] Cant. περιεχομέ-
νῳ. & διέξοδον, pro διέξοδον.

¹⁰⁰ Ἀναδραμὴν] Cum MSS. pro
vulgato διαδραμὴν. Mox pro διαβαί-

νοντες, cum MSS. & Interprete repo-
sui διαβαίνεσθαι. item pro ἐς τὰ πυρὰ, ὡς
ταῖς π.

¹⁰¹ Διελθὼν] Cant. διεξελθὼν.
Pro διεχώρησεν, cum Fl. & Interprete
scripsi ἀνεχώρησεν.

¹⁰² Τὸ τέταρτον μέρος ὅσων ἐπέ-
λεον ἡσάσθαι κατεχρῶν] Hoc Iphicra-
teum

μέρῳ, ὥσπερ ἐνέχυρον
ἐκάσῃ κατέχων, ἵνα μὴ
λίποιεν τὸ στρατόπεδον. ὅ-
τως ἄρα καὶ πολλὰς εἶχεν
αἰτὰς στρατοδομίας, καὶ
εὐπόρους τὸ πέντετον ἔ-
μιον Φυλατόμενον ἔ-
χοντες.

Ἰφικράτης πῖς Λακε-
δαιμονίων συμμάχοις ἐν-
πιστατοπεδεύων, νύκτωρ
τὴν δυνάμιν ¹⁰³ μετημ-
φίασε. πῖς μὲν στρατιώταις
πειθεῖς, τὴν τ' οἰκετῶν ἐ-
δῆται πῖς ὅ οἰκέταις τὴν
τ' στρατιωτῶν. οἱ μὲν δὲ
στρατιωτικῶς ἡμφιεσμένοι
πύρρα τ' ὅπλων ἐβάδιζον,
¹⁰⁴ τὴν τ' ἐλκυσθεῖσαν χο-
λὴν μιμούμενοι. οἱ δ' οἰκε-
τικῶς κατὰ σκευασμένους
πλησίον τ' ὅπλων ἦσαν, ὅσοι
εἰκὸς διακονοῦμενοι. πάντα
ὁρῶντες οἱ πόλεμοι καὶ ζή-
λον τ' ἐναγίσαν, οἱ μὲν στρα-

gulis mensibus quartam
partem subtrahens, quasi
arrabonem uniuscujus-
que retinebat, ne exerci-
tum desererent. Ita &
multos semper habuit
milites, & divites: quippe
qui mercedis quartam
partem in subsidio ha-
bebant.

52 Iphicrates e regio-
ne Lacedæmoniorum
sociis castra ponens,
noctu vestitum exerci-
tus transtulit, milites
servilibus vestibus in-
duens, servos vero mi-
litaribus. Qui igitur
militari habitu amicti
erant, procul ab armis
ibant, liberorum otium
imitantes. At serviliter
instructi apud arma
versabantur, quemad-
modum moris erat ser-
vientibus. Hæc viden-
tes hostes, æmulatione
adversariorum, milites

πῶπι

teum consilium Romani probarunt,
eoque usi sunt. Mos enim fuit apud
Romanos, ut milites ad signa do-
nativi partem deponerent & questra-
rentque. Auctores Suetonius in Do-
mitiano, & Flavius Veget. lib. se-
cundo cap. xx. Casaubonus.

Εἰς αὐτὴν] non habet Cant. & ante

πολλὰς collocat articulum.

103 Μετημφίασε] Cant. μετημφί-
σι.

104 Τὴν τῆς ἐλκυσθεῖσαν χο-
λὴν articulum ex MSS. addidi. Pro
vulgato κατὰ σκευασμένους, cum MSS.
& Codd. Casauboni scripti κατὰ
σκευασμένους.

105 Ταῖς

oscitanter extra castra
spatiantes otium age-
bant. Servi necessariis
usibus erant occupati.
Ibi tum signum tolli-
tur. Iphicratii statim
sumptis armis, ad ho-
stium castra progressi,
mancipiis a ministerio
fugientibus, militibus
armis destitutis, alios
occiderunt, alios capti-
vos duxerunt.

λαφρόνων, τὰς μὲν ἀπέκτειναν, τὰς δὲ αἰχμαλώτους
ἤγαγον.

33 Iphicrates ex ad-
verso castrametantibus
hostibus, & semper cer-
ta hora prandium facien-
tibus, praecepit suis mi-
litibus, ut ante auroram
prandium sumerent. Hoc
facto, pugnam cum ho-
stibus commisit, & jacu-
lationem usque ad feram
vesperam protraxit. Post-
quam vero ab se invicem
discefferant, hostes se ad

πῶτα βαδύμως ἔξω τῶν
στρατοπέδων βαδίζοντες ἐ-
ξόλαζον· οἳ δὲ οἰκέται τὰς
ἀναγκαίαις ὑπηρεσίαις
παρέμεινον. ἐνταῦθα δὲ ση-
μεῖον αἵρεται· οἳ δὲ Ἰφικρά-
τιοι, ¹⁰⁵ τὰ ὅπλα ταχέως
ἀναλαβόντες, ὅππῃ τὸ στρα-
τόπεδον τῶν ἐναντίων ἐλθόν-
τες, τὸ μὲν οἰκετῶν τῶν ἐν τῇ
Διχαλνίᾳ φυγόντων τῶν δὲ
στρατιωτῶν ἀσπίδων καὶ αἰ-
χμημάτων.

Ἰφικράτης ἀντιστρα-
πεδοῦν τὴν πολέμιον, καὶ
κατὰ τὴν ὥραν διὰ παντός
δρυστοποιῶν, προσέ-
ταξε τοῖς αὐτῶν στρατιώ-
ταις πρὸς τὴν ἐν προσηνέγ-
κασι τὸ ἄρμα τῶν περὶ
ξας, συνέβαλε τοῖς ¹⁰⁶ ἐν-
αντίοις, καὶ τὸ ἀκροβολι-
σμὸν ἄρχει δαίλης παρέτει-
νεν· ἐπεὶ δὲ ἀλλήλων ἔχω-
ρίσθησαν· οἳ μὲν πολέμιοι
πρὸς

¹⁰⁵ Τὴν μὲν οἰκετῶν] Ante hac
verba desunt quaedam, puta hac,
ἐς τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον προσελ-
θόντες. Casaubonus.

Τὰ ὅπλα ταχέως ἀναλαβόντες, ὅππῃ
τὸ στρατόπεδον τῶν ἐναντίων ἐλθόντες, τῶν

μὲν οἰκετῶν τῶν ἐν τῇ,] Quae inter-
cedunt inter ἀναλαβόντες & τῶν μὲν
οἰκ., supplevi ex MSS. cum quibus et-
iam consentit Interpres.

¹⁰⁶ Ἐναντίοις] Cant. πολέμιοις.

πρὸς τὸ δεῖπνον ὥρμησαν· ὃ
ἢ προηρησκότας ἔχων τὰς
στρατιώτας προωπεσὼν δει-
πνοποιήσας, ὅσα ὀλίγον
ὄλεθρον αὐτῶν εἰργάσατο.

Ἰφικράτης δὲ ¹⁰⁷ Φλι-
ντα ὠδοπόρῃ, τὴν Φάλαγ-
γιν· αἰεὶ πρὸς δυσχωρίας,
μακρὰς ἐκπελάμην. οἱ
πλέμιοι κτ' πλὴν ἔραγίαν
Ἰπικράτους, πολλὰς ἐπι-
τρωσκον, καὶ πολλὰς ἑρπάζον.
ὃ δὲ καὶ τὸ πρὸς πλάτρεαν
ἀνδρῶν Ἰπιστρέφας, τῇ μὲν
Φάλαγγι παρήγγειλε
ἑσπέρην προχωρεῖν· τὴν δὲ ἀπὸ
τῆς δεξιᾶς, καὶ ¹⁰⁸ ἀπὸ τῆς
εὐωνύμου πλάτρεας ἀνδρῶν,
Ἰπικράτης τὰς ἡγεμόνας,
καὶ τὰς ἀρίστους, ¹⁰⁹ μετ' αὐ-
τὰς συνέταττε· τὴν δὲ ἔρα-
γίαν ἐγγὺς ¹¹⁰ γήρῳ μὲν, ὅτι
προωπεσὼν τοῖς πολεμίοις
κεκμηκόσιν ἐν τῇ διαξείῃ καὶ

cœnam conferebant : at
ille cum pransis antea mi-
litibus cœnantes ob-
ruens, non exiguam ipso-
rum stragem fecit.

54 Iphicrates circa
Phliuntem iter facie-
bat, phalange ob loco-
rum difficultatem in lon-
gum protensa. Hosti-
bus ad caudam instan-
tibus, & multos vulne-
rantibus, multaque ra-
pientibus, ille cum his
viris qui in latere ibant
conversus, phalangi
mandavit, ut ocyus pro-
cederet. Ex iis vero qui
a dextro lævoque late-
re erant aggregatis du-
cibus & præstantissimis
quibusque eos ad extre-
mum collocavit. Cum
jam prope caudam ef-
fet, impetum faciens
in hostes persequendo

πλά-

107 Φλιέντα] Cant. Φλοῖεντα.

108 Ἀπὸ τῆς εὐωνύμου πλάτρεας ἀν-
δρῶν] Cant. ἀπὸ τῆς εὐωνύμου πλ. ἀν-
δρῶν. Fl. ἀπὸ τῆς εὐωνύμου π. α. Legen-
dum videtur, ἀπὸ τῆς εὐωνύμου π. α.

109 Μετ' αὐτὰς συνέταττε] Ita le-
γο, μετ' αὐτὰς συνέταττε. Vel
αὐτὰς μὲν σ. aut, μετ' αὐτὰς pro μετ'
αὐτὰς. Hoc ita Frontinus, Transiente

autem toto agmine lectissimos quoque re-
tinuit. Sed hæc in Thracia ait Fronti-
nus fuisse facta, non ad Phliuntem.
Cassaubonus.

Met' αὐτὰς] Cant. μετ' αὐτὰς. quod
probat Cassaubonus. Sed Fl. & Inter-
pres ut Vulgata.

110 Γήρῳ μὲν] MSS. γήρῳ μὲν.
non male; sed Interpres ut Vulgata.

111 Πολ.

fatigatos, & dissipatos in
farcinarum rapinis, mul-
tos ex ipsis occidit, mul-
to plures etiam captivos
abduxit.

55 Iphicrates in Cor-
cyra Crinippo e Sicilia
cum supplementis un-
decim adnavigante, spe-
culatoribus eum appel-
lere jam significantibus,
cuidam mandans, ut in
desertis ignem amicum
accenderet, noctu ad-
navigans, omnia supple-
menta cepit, uno solum
effugiente.

56 Iphicrates Αἰᾶ

πετραγμένοις ἐν τῇ τ'
σοδοφόρων ἀρπαγῇ, πολ-
λὰς μὲν αὐτῶν διέφθειρε,
111 πολλὰ δὲ πλείονας ἤγα-
γναι χμαλώτας.

Ἰφικράτης ἐν Κερκύρα
112 Κερνίπῳ προσπλέον-
τῳ ἐκ Σικελίας ἑνδεκα
πληρώμασιν 113 τὴν πυρ-
σάρων ἀγγελιάντων ὑφ-
ορμῇ αὐτὸν, νήσῳ πνι-
τῇ ἐρήμων προστάξας
124 πυρὸν ἀνάπλειν Φίλιον,
νύκτωρ ὅτι πλεύσας ἐκρά-
τησεν τὴν δέκα πληρωμάτων,
115 ἐνὸς ἐκφυγόντῳ.

Ἰφικράτης 116 ἐν Ἀΐῃ
πυρὸν

111 Πολλὰ δὲ πλείονας] Fl. πολλὰς
δὲ πλ.

112 Κερνίπῳ προσπλέοντῳ] Fl.
προπλέοντῳ. Qui Nostro dicitur
Κερνίπῳ, Xenophonti lib vi. Εἰς
Ἰωνίαν ἐστὶ Ἀντιπῶν, & in margine
Κίπῳ. Neque undecim naves, ut
Auctor, sed decem tantum missas a
Dionysio refert: ἐκεῖ δὲ πρῶτον μὲν ἁ-
λῶτας, ὅτι προσπλέοντες δέκα πλείονας
ἐξ ἡμετέρας βουδίσκονται τοῖς Λακείαι-
σι. Pro vulgato, ἑνδεκα ναῦς πλη-
ρωμάτων τῶν, & quod exhibebant
Casauboni Codd. ἑνδεκα ναῦς πλη-
ρωμάτων τῶν, cum MSS. & Interprete
restituunt ἑνδεκα πληρώματα τῶν, &c.
Pro ὑφ' ορμῇ, MSS. ὑπορμῇ, quod
retineri potest, si scripseris αὐτῶν.
Pro νήσῳ, Fl. εἰσω, cui additum su-
pra πν.

113 Τῶν πυρσάρων ἀγγελιάντων] Vidi

quibus hæc vox πυρσάρων esset de-
mendo suspecta: immerito illa qui-
dem: Nam quare πυρσάρων non pro-
babimus, si probamus αἰκῶν; In-
de etiam πυρσάρων didici. vide Sui-
dam Casauboni.

114 Πυρὸν ἀνάπλειν Φίλιον] Cant.
ἐφίλιον Fl. ἐφ' Ἰλίον. Casauboni Codd.
ἐφ' Ἰλίον. Sed eodem modo loquutus
Auctor supra 11. 28. 2. συνάπτει πρὸς
φρυκτωροῖς πυρὸν Φίλιον αἰρεῖν ἐσπέ-
ρας, ἢ πάλιν βαδέει ὅρδρα αὐτῶν.

115 Εἰνὸς ἐκφυγόντῳ] Fuit illa
navis Melanippi Rhodii, teste Xe-
nophonte dicto loco.

116 Εἰν Ἀΐῃ] Casauboni Codd.
ἐν Νάκῃ. Sed nulla neque Ἀΐῃ, ne-
que Νάκῃ apud Geographos occur-
rit: quare legendum videtur, ἐν Θερ-
κῇ, cujus jam ante aliquoties men-
tio facta est, & infra fiet.

ποθ' ἄνθρωποι δύο τῶν ἡγεμόνων
 προσιδόναι, καλέσας τὰς
 ἀρίστους τῶν ἑαυτοῦ στρατο-
 πέδων, προσέταξεν, ὅπου-
 ταν ¹¹⁷ τὰς αἰτίνας τῆς προ-
 δοσίας μεταπεμψάμενοι
 ἐξετάζῃ τὸ πρᾶγμα, προ-
 λαβὼν αὐτὰς τὰ τέτων ὀ-
 ψαλα, καὶ ¹¹⁹ τῶν αὐτοῖς
 πεταγμένων λόχων· οἱ μὲν
 παραλαβόντες κατέχον τὰς
 πανοπλίας. Ἰφικράτης δὲ
 πρὶν προσδοσίαν ἐλέγξας,
 τὰς μὲν ἡγεμόνας ἐκόλασε
 θανάτῳ· τὰς δὲ στρατιώτας
 γυμνὰς ἐξήλασε δὲ στρατο-
 πέδων.

Ἰφικράτης ¹²⁰ διχι-
 λίων μισθοφόρων πρὸς τὰς
 Λακεδαιμονίους ἀπομολησάν-
 των, ἀπορήτῃ χεράμματα
 ἐπεμψε πρὸς τὰς ἡγεμό-
 νας τῶν ἀποσάντων, παρα-
 καλῶν μεμνηθεὶς δὲ συγκει-
 μένων καὶ ¹²¹ κατ' ὃν καὶ
¹²² πρὶν ἐξ Ἀθηνῶν συμμα-

cum audisset duos du-
 ces proditionem moli-
 ri, vocatis præstantissi-
 mis qui erant in exerci-
 tu, mandavit, ut cum
 adversarios proditionis
 causâ accersens, rem
 pervestigaret, ipsi con-
 festim arma illis &
 sequentibus illos ma-
 nipulis eriperent. Qui
 mox armaturas occu-
 parunt. Iphicrates ve-
 ro probata ac demon-
 strata proditione, du-
 ces quidem mortis sup-
 plicio affecit, milites
 vero nudos e castris ex-
 pulit.

57 Iphicrates cum duo
 millia mercenariorum
 ad Lacedæmonios trans-
 fugissent, clandestinas li-
 teras ad duces eorum
 qui defecerant misit, ad-
 monens, ut constituti
 temporis meminissent,
 quo etiam ex Athenis
 auxilium expectaret.

¹¹⁷ Στρατοπέδων] Ita MSS. nec
 non Codd. Casauboni. Vulgata στρα-
 τώματα.

¹¹⁸ Τὰς αἰτίνας τῆς προσδοσίας] MSS.
 εὐνοίας τῆς πρ. & sic quoque Inter-
 pres. Vulgata tamen videtur præfe-
 renda, nisi forte εὐνοίας.

¹¹⁹ Τῶν ὑπ' αὐτοῖς πεταγμένων
 λόχων] Cant. ὑπ' αὐτοῖς πτ. λόχων.

¹²⁰ Διχιλίων] Cant. δύο.

¹²¹ Κατ' ὃν] MSS. κατ' ὃν. Paul-
 lo post ante Λακεδαιμονίους cum Cant.
 additus articulus.

¹²² Πρὶν ἐξ Ἀθηνῶν συμμα-
 χεύειν.

sciens epistolam ad custodes viarum perventuram. Postquam autem viarum custodes litteras attulerunt Lacedæmoniis, illi comprehendendos transfugas existimaverunt. Quibus nihil optatius fuit, quam ut effugere possent, cum Atheniensibus perfidi extitissent, Lacedæmoniis tantummodo viderentur.

58 Iphicrates in Chio redarguere volens eos, qui Laconum partibus faverent, mandavit quibusdam trierarchis, ut solventes per noctem, interdiu cum Laconico cultu habituque appellerent. Eos advenientes conspicati, qui Lacedæmoniorum partes tuebantur, magna cum lætitia in portum accurrebant. Quos ille circumdatos iis quos ex urbe eduxerat comprehendit, & puniendos Atheniensibus misit.

ἔαν προσδέχοιτο· εἰδὼς
τὴν ἴπποδωμον ἐμπισχε-
ναι τοῖς φύλαξι τὸ ὄδον.
ἐπεὶ ὃ οἱ φύλακες ἐκόμε-
σαν τὰ γράμματα πῶς Λα-
κεδαιμονίοις, οἱ μὲν ὥρ-
μησαν συλλαμβάνειν τὰς
αὐτομόλῃς. οἱ δὲ ἀγαπη-
τῶς ἐξέφυγον, Ἀθηναίοις
μὲν ἄπειροι χρώμενοι, Λα-
κεδαιμονίοις δὲ δόξαντες.

Ἰφικράτης ἐν Χίῳ τὰς
Λακωνίζοντας ἐλέγχει
βελόμην, ἐνέει τὴν τρι-
εραρχῶν ἐκέλευσε, νυκτὸς
ἐκπλῶσαντας μεθ' ἡμέ-
ραν ὑπὸ πλῶσσι κόσμῳ
Λακωνικῶ. οἱ μὲν Λακωνί-
ζοντες ὡς εἶδον, μὲν πολ-
λῆς χαρᾶς ὅτι τὴν λιμὴν
κατέδραμον· ὁ δὲ κυκλω-
σάμεν αὐτὰς, ¹²³ καὶ τὰς
ὑπὸ τῇ πόλει παρελθόν-
τας, συνέλαβεν καὶ κα-
λασθησομένης Ἀθηναίοις
ἐπεμψεν.

Ἰφι-

προσδέχοιτο] Quidam προσδέχονται :
sed & προσδέχονται ferri potest : & id
videm, ut puto, melius. Casaubonus.
¹²³ Καὶ εἶναι ὑπὸ τῇ πόλει παρελθόν-
τας.] MSS. καὶ πῶς ὑπὸ τῇ πολ. παρελθόν-
τας.]

Ἰφ. σ. Recte, si deleatur precedens
copula, quomodo in suis fere legis-
se videtur Interpres, nam προσελθόντας
videtur invenisse.

Ἰφικράτης ἐν ἀποδείξει
 χρημάτων τῇ στρατιῶν θο-
 ρυβέντων, καὶ κενὴν ἐκκλη-
 σίαν αἰτμενών, ἀνδρας
 ἐμπείρους τῇ Περσίδι
 γλώττης σολὰς Περσικὰς
 ἐνδύσασθαι προσέταξε
 124 πλεθύνειν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ Ἰπφικράτην, καὶ παρ-
 ελθόντας ἀγγέλλειν βαρ-
 βαρισί, Πλησίον οἱ τὰ χρέ-
 ματα καμίζοντες· ἡμεῖς δὲ
 προσεπέμφθημεν τῷ ση-
 μαίνοντες. 125 ταῦτα μινύ-
 σαντες, οἱ στρατῶται διέλυ-
 σαν τὴν ἐκκλησίαν.

Ἰφικράτης 126 ἐν τῇ Ὀ-
 δρυσιᾷ λείαν πολλὰν
 παρήλασεν· ἐδίωκον οἱ Ὀ-
 δρυσαῖοι πολλοὶ πολλῶν, ἐν
 ἵπποις ἔχων ὀλίγους, ἔδω-
 κεν αὐτοῖς καιομένας λαμ-
 πάδας· καὶ προσελαύνειν

59 Iphicrates in ino-
 pia pecuniarum consti-
 tutus, tumultuantibus
 militibus, & commu-
 nem concionem postu-
 lantibus, viros peritos
 Perficæ linguæ, stolis
 Perficis indutos, jussit
 frequentissima concione
 supervenire, & acceden-
 tes barbarice nunciare,
 In propinquo sunt qui
 pecunias adferunt. Nos
 vero præmissi sumus,
 ut hoc significaremus:
 quæ cum indicassent,
 milites concionem dimi-
 ferunt.

60 Iphicrates ex O-
 drysiade multam un-
 diquaque prædam egit.
 Persequebantur Odry-
 senses magna multitu-
 dine. Ille cum paucos
 equites haberet, dedit
 eis ardentis faces, & in
 ἐκείνους.

124 Πληθύνειν τῇ ἐκκλησίᾳ] Cum
 MSS. pro τε reposui τ. Cant. φαν-
 ναν habet pro Ἰπφικράτην.

125 Ταῦτα μινύσαντες] Hoc est
 ταῦτα μινυσάντων αὐτῶν. ut jam ante
 annotavimus. Casaubonus.

126 Ἐκ τῇ Ὀδρυσιᾷ] Venit
 hoc a recto Ὀδρυσιᾷ, unde gentile
 Ὀδρυσιᾷ apud Stephanum. Ὀ-
 δρυσιᾷ & gentile Ὀδρυσαῖοι quod se-
 quitur, Stephano possunt addi. Hæc

Orphei patria memoratur Tzetzi
 Chil vi. 91.

Ὀδρυς καὶ τὸ Λειβήθριον ὄζειν, αἶμα δὲ
 πόλις,

Τῆς γῆς Θρακῶν ἦν Ὀδρυσαῖος, ὡς
 ὁ Ὀρδὺς ὑπάρχει.

Lib. i. Epigram. occurrit,
 — καὶ ἔλας γὰρ ἔδετ' Ὀδρυσιᾷ.
 pro quo Brodaus reponit Ὀδρυσι-
 δῶ, sed Holstenio rectius videtur
 Ὀδρυσιᾷ, vel Ὀδρυσιᾷ.

hostes invadere jussit. Odryforum equi, insolitum aspectum ignis non ferentes, in fugam agebantur.

61 Iphicrates ad urbem accedens (fluvium enim ab regione per mediam urbem labentem transire necessum erat) vesperi cum exercitu transiit, ut quod ex transitione multitudinis turbidum factum esset, noctu insciis civibus dilueretur. Atque sic ignoratus, postero die nihil tale expectantes adortus est.

62 Iphicrates in Thracia multos Odryfarum ceperat. Illi igitur vehementer jaculando & sagittando instabant. Ipse vero juxta singulos qui primam aciem tenebant, nudum ali-

κέλευσε τοῖς ἐναντίοις· οἱ δὲ ἵπποι τῷ ὄδρυσῶν τῷ φλογὸς πλὴν ὅψιν ἀσυνήθη μὴ φέροντες, ἀναστέφαντες ¹²⁷ ἔφθον.

Ἰφικράτης ὀπιὼν πόλιν, ¹²⁸ τὸ δὲ πρὸ τῆς χώρας ποταμὸν διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥέοντα διὰβῶν ἀναγκαῖον ὡς, ἐσπέρως διέβη μετὰ τῷ στρατόματι, ἵνα τὸ ἐκ τῆς διὰβάσεως ἔπληθους θολερὸν διὰ νυκτὸς παροδῶσιν, λάθῃ τὰς ἐν τῇ πόλει. καὶ δὴ λαθὼν μετ' ἡμέραν ἐπέβητο μὴ προσδοκῶσιν.

Ἰφικράτης ἐν Θράκῃ πολλὰς ἔλαβεν αἰχμαλώτους Ὀδρυσῶν. οἱ μὲν δὲ σφοδρῶς ἐπέκειντο βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες. ὁ δὲ πρὸς ¹²⁹ πρωτοστάταις ἑκάστην αἰχμαλώτην γυμνὴν παρέ-

¹²⁷ Ἐφθον] Cant. ἔφθον.

¹²⁸ Τοῖς τῆς χώρας ποταμῶν.] Hæc accipere λέγεται, ac notis περιενδέσεως includere: nec quicquam deest. Casaubo-

ni.
 τὸ δὲ πρὸ τῆς χώρας, &c.] Præpositio- nem cum MSS. & Interprete adposui. & pro μετὰ τὸ στρατόματι cum iis-

dem reposui μετὰ τῷ στρατόματι. μετ' ἡμέραν, pro vulgato μετ' ἡμέρας. Ita quoque strat. 58.

¹²⁹ Πρωτοστάταις] Ita rescripti cum Fl. pro vulgato πρωτοστάταις. Cant. πρωτοπλάταις. Pro τῇ χειρὶ δεδεμένον, Cant. τῇ χειρὶ δεδεμένον.

παρέστησεν ἐξ ἱμάνη¹³⁰ ὅ-
πισω τῶ χειρῶν δεδεμένον.
οἱ δ' Ὀδρυσῆες τὰς οἰκείας
μὴ βεβλόμενοι παρώσκειν,
καὶ βάλλειν καὶ ἀκοντίζειν
ἀπέχοντο.

Ἰφικράτης πρὸς Φοινί-
κων καὶ Τραπεζίων ἑκατὸν
τριακοντόροις, ἐνθα τενα-
γώδης αἰγιαλὸς ἔσθ' ἰδῶν
τὰς Φοίνικας πρὸς τὴν ἡϊό-
να συντρέχοντας, παρήγγει-
λεν, ὅταν τὸ σημεῖον ἀνα-
δειχθῇ, τοῖς μὲν κυβερνή-
ταις ἀγκυραν ἀφείναι καὶ
πρύμναν, καὶ¹³¹ τὴν καὶ
γωνίαν ἐν τάξει ποιῆσαι.
τοῖς δ' ἑρασιώταις ὀπλισ-
μένοις¹³² ἕκαστον καὶ τὴν
αὐτὴν κώπην, εἰς τὴν θά-
λασσαν αὐτὸν καθιέναι, καὶ
τὴν αὐτὴν τάξιν ἀφου-
λάττειν ὡς ἡ δὴ σύμμε-
τρον ἐπέλαβεν εἶναι τὸ
θαλάσσης βάθος, ἀνέτεινε

quem captivum mani-
bus loro in tergum re-
vinctis collocavit. O-
dryses ne suis vul-
nera infligerent, a ja-
ciendo & jaculando de-
stitit.

63 Iphicrates in Phœ-
nicia adnavigans cum
centum triacontoris,
cœnoso littore, con-
spicatus Phœnices ad
littus concurrere, præ-
cepit, ut cum signum
ostenderetur, guber-
natores e puppi an-
choras dimitterent, &
ordine appellerent: mi-
lites vero armati singu-
li per remum suum in
mare se demitterent.
Cum igitur jam me-
diocrem profunditatem
maris esse suspicaretur,
signum egrediendi ex-
tendit. Triacontori qui-
dem ordine appelle-

¹³⁰ Οὐ πῶς τῶ χειρῶν δεδεμένον] Scribe δεδεμένων vel ὀπίσω τῶ χειρὸς δεδεμένον. ut lib. secundo in Hippodam, Casaubonus.

¹³¹ Τὴν καὶ γωνίαν ἐν τάξει π.] Cant. καὶ γωνίαν καὶ τὴν ἐν τ. π.

¹³² Ἑκάστον] MSS. ἕκαστον. quomodo etiam ex suis in margine no-

tarat Casaubonus. Mox pro ἀφου-
λάττειν, Cant. φυλάττειν. Verba ejus
commatis cum non habeat Inter-
pres, versioni ejus adde, & ordines
suos servarent. Paulo post pro πελα-
γόντοροι, Fl. πελαγονατῆροι. In fine
pro ἐμβολόμενοι, cum Fl. & Inter-
prete reposui ἐμβολόμενοι.

bant, per anchoras. Milites ordinate se protegentes, procedebant. Hostes ordinem ipsorum & audaciam admirantes, fugam dabant. Iphicratiī perfectes, aliquos interemerunt, aliquos vivos ceperunt: multaque praeda circumacta, eaque in naves impo-
sita, castra in terra posuerunt.

ἐπὶ τῇ γῆς κατέστησαν.

τὸ σημεῖον δ' ἐκβάσεως. αἱ τριακόντοροι μὲν ἐν τάξει κατήγοντο, ἀλλὰ τὰ ἀγκυρῶν οἱ ὅτι ἄνδρες ἐν τάξει περιβαλλόμενοι περιήγον. οἱ ὅτι πολέμιοι καταπλαγῆτες τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ τὴν τόλμαν ἐφύγον. οἱ ὅτι Ἰφικράτιοι πινὰς μὲν διώξαντες ἀπέκλειναν. πινὰς ὅτι ἐζώρησαν, καὶ λείαν πολλὰν περιελάσαντες καὶ ταύτην ἐς τὰς ναῦς ἐμβάλομενοι

[CAP. X.]

Timotheus.

¶ Timotheus cum in Atticis castris maxima esset nummi raritas, suavit mercatoribus, ut ipsius sigil-

Τιμόθεος.

¶ Ἐν Ἀττικῷ στρατοπέδῳ σπάνις ἡ νομισμα-
τῶν. Τιμόθεος ἔπεισε τὰς ἐμπόρους χρῆσθαι νομισμα-
τῇ ἐαυτοῦ σφραγίδι. ἂν ἀλ-

1 Ἐν Ἀττικῷ] Cant. Τιμόθεος, ὁ Ἀττικὸς. legisse videtur Interpres, Τιμόθεος, ὡς ἐν Ἀττικῷ στρατῷ. ἡ νομισματῶν, ἔπεισε, &c. ut plerumque Polyænus, præmissis scilicet nomine proprio, in quo etiam contentit Cant.

2 Ἀπαλλαστομένους ὅτι σφραγίδα] Scribo & suppleo, ὁ ἀπαλλαστομένους ὅτι σφραγίδα δόνται, hoc est, ea conditione, ut quum reverterentur, dato sigillo pecunias reciperent. Mox quoque lego & distingo, ὅτι τῇ σφραγίδι τῇ στρατηγῆς. ὁ ἀπαλλαστομένους

αὐτοῦ, ἐν τῷ πῶς ἀπορήσας χρημάτων, Τιμόθεος, Casaubonus.

Α' παλλαστομένους ὅ, &c.] Nihil hic a Vulgata abeunt Codd. neque etiam deesse quidquam videtur, si hoc modo distinguas, ἀπαλλαστομένους ὅτι σφραγίδα, καὶ τὸ ἀργύριον λαμβάνειν, &c. & veritas: reddentes vero sigillum, etiam argentum accepturos. Crediderunt mercatores, & militibus commeatum præbere duci sigillo. Reddētibus vero illis (sigillum scilicet) &c. Eodem modo scilicet, quo apud Aristotelem lib. II. Oeconom. in eodem, ut videtur,

αλλασομόρους ἢ πῶ
σφραγίδα ἢ τὸ ἀργύριον
λαμβάνειν. ὅτις εὐσαν οἱ
ἔμποροι, ἢ πῶ ἀγορὰν τοῖς
στρατιώταις παρέχον. ὅτι
τῇ σφραγίδι ἔστρατηγός.
ἀπαλλασομόροις αὐτοῖς,
ἐν τῷ τέως βιπορήσας χρη-
μάτων Τιμόθεος, πῶ πι-
μῶν διέλυσεν πῶ ὁμολογ-
μήν.

Τιμόθεος ἀνήγειρε τῷ
ἐσλῶ παντί, πταρμὸς ἐξέ-

lo pro numismate uterentur. Discedentes vero, sigillum & argentum acciperent. Crediderunt mercatores, & forum militibus prae-buerunt ob ducis sigillum discedentibus ipsis. Interea abundans pecuniis Timotheus, constitutum pretium persolvit.

2 Timotheus solvebat cum universa classe.

νερ'

detur, strategemate, Timotheus dicitur, cum contra Olynthios bellum gereret, & pecuniae inopia laboraret, areum nummum percussisse, eumque ut reciperent mercatores, hisce rationibus persuasisse: τοῖς δ' ἔμποροις παρέειπεν, ὅτι ἂν τις λάβῃ χαλκόν, τότε πάλιν ἀργύριον τὰ πέντε ἢ χίλια δῶνα, ἢ τὰ ἐκ τῶν λειῶν ἀγόμενα. οἱ δ' αὖτε περιειπὼν αὐτοῖς χαλκός, πρὸς αὐτὸν ἀναφέροντες ἀργύριον λαμβάνειν. Hoc Timothei factum imitata quoque, prater alios, prateriti saeculi anno lxxiv. urbs patria, cum oblecta ab Hispanis ad summam redacta inopiam eudit nummos papyraceos, in quorum nonnullis conspiciebatur leo pileum hasta infixum tenens, cum hac inscriptione. Hac libertatis ergo. ab altera parte: God bewaure Leyden. in aliis insignia urbis cum litteris denotantibus: Nummus obfessus urbis Lugduni, sub gubernatione illustrissimi Principis Auriaci cusus. in aliis denique leo pugnans una cum insignibus urbis, cum hac inscriptione: Pugno pro Patria. Hi nummi, soluta tandem obsidione, fuere collecti,

& reddentibus statutum pretium persolutum: quam plurimis in re memoriam retinentibus.

3 Εἰπὶ τῇ σφραγίδι ἔστρατηγός, ἀπαλλασομόροις αὐτοῖς ἐν τῷ τέως, &c.] Tolle ὑποσημῶν post αὐτοῖς, & colloca post ἔστρατηγός. hoc modo: ὅτι τῇ σφραγίδι ἔστρατηγός. Pro ἀπαλλασομόροις αὐτοῖς ἐν τῷ τέως, &c. mallem hoc ordine: ἐν τῷ τέως βιπορήσας χρημάτων Τιμόθεος, ἀπαλλασομένους αὐτοῖς ἢ πῶν, &c. Pro ὅτι τῇ σφραγίδι, Cant. ἐν τῇ σφ. & mox προσημολογημένῳ, Fl. ὁμολογημένῳ.

4 Πταρμὸς ἐξήμισι. Idem refert Frontinus lib. 1. cap. 12. 11. Timotheus Atheniensis, classe dimicaturus adversus Cereyreo gubernatori suo, qui proficiscenti jam classi signum receptus iuravit dare, quia ex remigibus quendam sternutantem audierat; Mirari (inquit) ex tot millibus unum perfrixisse? Mali ominis habitum a nauta sternutamentum hoc videtur, non quod factum a lava, ut existimat Scaferus de Militia Navali lib. 111. cap. 3. neque enim Polyanius, neque Frontinus id addunt) sed quod contigisset

inre

νετ· ὁ κυβερνήτης Ὀπιχῆν
ἐκέλευσεν· οἱ ναῦται τῇ
τριήρων Ὀπιθαίνειν ὅκ ἐ-
παύσαν· Τιμόθεος μεί-
διόσας, πῶς γὰρ ἔφη γέ-
γονεν οἰωνισμα, εἰ τοσού-
των περὶ τῆς μάχης, εἰς ἑ-
πταρην, οἱ ναῦται γελᾶσαν-
τες ἀνέχθησαν.

Τιμόθεος παράγγελ-
μα ἔδωκεν ἐκβοηθῆσαι τῇ
παύσει· ὀλίγοι στρατιώ-
ται προσῆλθον. ὁ λοχαγὸς
ἠγόρευε, ἡρώων καὶ τῶν
λοιπῶν ἀναμείναν. ὁ Τι-
μόθεος ὅτε ἀνέμεινε, ὡς
τῶν μέλλοντων προστύμως
μαχεῖσθαι τοῖς πολεμίοις ἐ-
χθρῶν ἀπαντας· τῶν δὲ βρα-
δέων ἐξιώντας, ἀχρήστους
ἀνθρώπους καὶ παρόντας.

Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαι-
μόνιοι περὶ Λευκάδα ἐναυ-
μάχων, Τιμόθεος στρατη-
γὸν Ἀθηναίων, Νικο-
μάχος ναυμαχῶν Λα-
κεδαιμονίων. ὧς ἑορτὴ

Facta sternutatione, gu-
bernator quiescere iussit.
Nautæ triremes conscen-
dere non audebant. Timo-
theus subridens. Qua-
lenam enim, inquit, au-
spicium contigit, si tot
circumstantibus unus
sternutavit? Nautæ hunc
ejus sermonem cum risu
excipientes, solvebant.

3 Timotheus præce-
ptum suis dedit, ut quam
celerrime ad pugnam ex-
irent. Paucis militibus
procedentibus, manipula-
ris agebat, reliquos etiam
expectandos esse. Timo-
theus non expectavit, ar-
bitratus se omnes habere,
qui alacriter pugnam sub-
ire vellent: eos vero qui
tarde exirent, inutiles fore,
etiam si præsto essent.

4 Athenienses & La-
cedæmonii ad Leuca-
dem navale prælium
committebant, Timo-
theo Atheniensium du-
cem agente, Nicoma-
cho Lacedæmoniorum.

Σκί-

5 Ἀνέμεινε] Cant. ἀνέμεινε.

6 Ἑορτὴ Σκίρα] Cant. ἑορτὴ καὶ
ρα. vocibus per transcriptorum im-
peritiam confusis. Fl. ἑορτὴ Σκίρα.

sed & Vulgata recte. Σκίρα quippe, si-
ve Σκιστορία, festum Atheniensium
in honorem Minervæ, unde & illa
Σκίρας, & mensis quo celebrabatur,
Σκίρα.

Erat festum Scira. Timotheus hoc die myrto coronans triremes, solvensque, signum extulit, & navibus vicit. Milites enim cum bona spe pugnam faciebant, numen se rati socium habere.

5 Timotheus urbem exercitu circumdans, militibus locum definivit, unde prædam agerent. Reliquam regionis partem, & omnes ejus fructus vendebat. Non autem permittebat, neque domum neque tugurium destruere, neque vero insititiam arborem excindere: sed ipsos duntaxat fructus capere, & hæc excogitans efficiebat, ut si vicissent, plura tributa colligere

Σκίρα· Τιμόθεος κτ' ταύ-
την τὴν ἡμέραν μυρσίνη
σεφανώσας τὰς τριήρεις,
ἤρε τὸ σημεῖον ἡ ἀχθεῖς,
ναυμαχίᾳ ἐνίκησεν· οἱ
ἰ στρατιῶται μὲν ἐλπίδι
ἀγαθῆς ἠγωνίσαντο, θεῖον
ἔχεν οἰόμενοι σύμμαχον.

Τιμόθεος ὁ πόλιν περι-
ερατοπεδούσας, ἀφώρριζε
τόπον τοῖς στρατιώταις, ὅ-
θεν δὴ προνομούσας· τὸ ἵ-
λοιπὸν μέρος τῆς χώρας, καὶ
ὅσον ἦν ὄφελος αὐτῆς, ἀπ-
εδίδωκε. ὅτε ὁ ἐπέτερεπε
ἵ ἔτε οἰκίαν, ἔτε ἑπαυλιν
καθαίρειν. ἔ μὲν ἔδὲ ἡ-
μερον δένδρον ἐκκόπιν,
ἀλλ' αὐτὰς τὰς καρπὰς
λαμβάνειν καὶ ταῖδε οἱ στρα-
τηγὲντι ὁ περιώ· εἰ μὲν
κρατοῖεν, τὸ πλείους φόρος
ἐκλέ-

Συμμελόν. De hoc festo vide
que congestit Petrus Castellanus,
Syntagm. de Festis Græcorum, &
Meutius. Mox pro μυρσίνη, uterque
Codex μυρσίνην.

7 Ἀχθεῖς, ναυμαχίᾳ ἐνίκησεν]
Scribe, ἀναχθεῖς, vel καὶ ἀναχθεῖς,
καὶ μ. Casaubonus.

8 Πόλιν περιερατοπεδούσας] Cum
Fl. & Interprete: quomodo etiam in
margine coniecerat Casaubonus.
Vulgata, πόλιν στρατοπεδούσας.

9 Εἰπέτερεπε] Cant. ἔτερεπε. & pro
καθαίρειν, καθαίρειν. Mox quoque οἱ
ante στρατηγὲντι delet.

10 Περιώ· εἰ μὲν κρατοῖεν, τὸ πλείους
φ.] Fl. περιώ· εἰ μὲν κρατοῖεντες πλείους.
Cant. περιώ· εἰ μὲν κρατοῖεντες πλείους.
Casaubonus quoque ex suis in mar-
gine scripserat, οἱ μὲν κρατοῖεντες. Re-
tinenda videtur Vulgata: sequitur
enim pars opposita: εἰ ἵ ὁ πόλεμος
μικρόν τοι, φόρος ἀφ' ὧν καὶ καταγω-
γαῖς ἔχεν.

ἐκλέγειν. εἰ δὲ ὁ πόλεμος
μηκύνοιτο, τροφὰς ἀφθό-
νους καὶ καταγωγὰς ἔχων τὸ
δ' ¹¹ τέτων μείζον, πολλὰ
πλὴν ὄνοιαν ὡς αὖτ' πολε-
μίων ἐθήρουν.

¹² Τιμόθεος ναυμα-
χεῖν Λακεδαιμονίοις μέλ-
λων, αὐτὸς μὲν ἐν τριή-
ρων τὰ πληρώματα ὡς αὖτ'
πρύμναν ἔχων ἀνέπαισεν.
τὰς δὲ ταχυαυτῆσας ἐκ-
σι προσέταξε τοῖς ¹³ τριή-
ράρχαις ἀντιπαρεξάγειν
ταῖς πολεμίαις ναυσὶ, καὶ
πυκνὰς ποιεῖσθαι κινήσεις,
καὶ τροπὰς. οἱ μὲν δὲ πολέ-
μοι πονέσαντες εἰρεσίᾳ, ἀ-
δενῶς τὰς κώπας ἀνέφε-
ρον. Τιμόθεος δὲ ἀκμαῖος
πληρώμασιν ἐπαναχθεῖς,
ναυμαχῶν ἐνίκησεν.

possent: fin bellum diu-
tius traheretur, victum
copiosum & diverforia
haberent. Quod vero
his majus est, maximam
benevolentiam ab hosti-
bus venabatur.

6 Timotheus navali
prælio cum Lacedæmo-
niis contendere volens,
ipse triremium imple-
menta in puppi habens
quiescebat. Celeres ve-
ro viginti mandavit tri-
rarchis, ut adversus ho-
stiles naves educerent,
& crebros motus ac fle-
xus efficerent. Hostes i-
gitur defatigati remigan-
do, imbecilliter remos
referebant. Timotheus
recens cum implementis
supervenienti, & navale
prælium iniens, victo-
riam adeptus est.

Τιμό-

¹¹ Τέτων μείζον] Cant. τέτα μεί-
ζον.

¹² Τιμόθεος ναυμαχεῖν Λακεδα-
μονίοις μέλλων] Videtur idem esse
σεατήγημα, cum eo quod refertur
iterum infra commate duodecimo:
Non enim id novum aut insolens
Polyæno, ut jam ante monuimus.
Frontinus quoque hoc non omi-
sit: ejus vero verba sic leges, ne
te vulgati codices decipiant, hac par-
te mendosissimi: Timotheus duas A-

theniensium, adversus Lacedæmonia-
nali acie decertaturus, cum instructa
classis eorum ad pugnandum processisset,
ex velocissimis navibus viginti præmisit
que omni arte, varioque flexu eluderent
hostem. Ut primum sensit deinde, minus
agiliter moveri adversam partem, progreffus
prælassatos facili superavit. Calau-
bonus.

¹³ Τριηράρχαις] Cant. τριηρα-
ρχοις.

14 Οὐλο-

7 Timotheus volens Olynthiam transire, & Olynthiorum equitatum metuens, ab altera parte exercitus in longum quadratum agmen instruxit, sarcinis & equitatu in medium coniecto, currusque frequentes agens & connexos, armatos circum hos foris circumdedit. Ita ut Olynthii equites equitatione non possent uti.

8 Timotheus apud Amphipolim castra ponebat. Nunciavit quidam vesperi, hostes adversus ipsum coire & eum magna multitudine postridie aggressuros esse. Qui militibus hostium multitudinem non praedixit, ne terrorem faceret. Sed quasi aggressurus illos paucos, & confusim agentes, inutilem multitudinem per invia pra-

Τιμόθεος πλὴν¹⁴ Ὀλυνθίαν βελόμητον παρ-
ελθεῖν, δεδοικώς τὸ ἵππι-
κὸν τῶν Ὀλυνθίων, ἔταξε
τὸ στρατόπεδον¹⁵ εἰς ἐτερό-
μηκες πλινθίων. τὰ μὲν
σκοφοῖρα, καὶ τὴν ἵππων
εἰς τὸ μέσον λαβὼν, τὰς δὲ
ἀμαξίας πυκνάς ἀγων, καὶ
σωρητημύδας. τὰς δὲ ὁπλί-
τας τῶν ἐξωθεν περι-
βαλὼν, ὥς τε τοῖς Ὀλυν-
θίοις ἵππευσιν ἀδύνατον
εἶναι ἢ ἱππασίαν.

Τιμόθεος περὶ Ἀμφί-
πολιν ἐστρατοπέδωκεν. ἤγ-
γελέ τις ἑσπέρας, ἀφ' ὧν
ἔρχετο τὰς πολεμίας ἐπ' αὐ-
τόν. καὶ ὥς πολλὰ πλάσιοι τὸ
πλῆθος ὄντες τῶν ὑπε-
ραρίας ἐπιτήσιντο. ὁ δὲ τοῖς
μὲν στραπῶταις ἐπεείπε
τῶν πολεμίων τὸ πλῆθος,
ἵνα μὴ καταπλαγείεν. αὐ-
τοὺς δὲ ὥς ἐπιτησόμενοι
αὐτοῖς ὀλίγοις εἶσι καὶ ἀτά-
κτοις, τὸ μὲν ἀρχαῖον
πλή-

¹⁴ Ὀλυνθίαν] Fl. Ὀλυμπίαν, quomodo & Codd. Casauboni. Male. Deinde pro παρελθεῖν, Cant. ἐπελθεῖν.

¹⁵ Εἰς ἐτερόμηκες πλινθίων] MSS. ἐτερόμηκες πλ.

¹⁶ Τῆς ὑπεραρίας] Cant. τῆς ὑπεραρίας.

πλήθους ¹⁷ πρὸς πεμπε *Διφ*
 τῷ δυσπόρων, ἥ περ ἤκιστα οἱ
 πολέμιοι ὠφρα φυλάξαι
 ἔμελλον· αὐτὸς ὃ τῷ ¹⁸ Φά-
 λαγγα ἐκίνησε, τὰς ψι-
 λὰς πελοποννησιαίας ὀπιτιάζας.
 τὰς ὃ τριήρεις ἐν τῷ Στρυ-
 μόνι ποταμῷ πληρῶσαι ἐ-
 δυνήθη, ἐπέπεσεν. καὶ
 ταῦτα πάντα μιᾷ νυκτὶ
 πρᾶξας, ἀσφαλῶς ἀνε-
 χώρησεν.

Τιμόθεος *Θ* ἐπολιόρχη
 Σάμον, ¹⁹ ξενολογήσας
 στρατιώτας ἐπὶ ακιχι-
 λίας, οἷς ἐκ ἔχων δέναι
 μισθόν, ἐγκαρπὸν ὁρῶν τῷ
 νῆσον, ἐξελὼν χωρίον ἐς
 περονόμιον, ²⁰ τὰς ἄλλας
 καρπὰς ἀποδόμην *Θ*,
 ἀσφάλειαν τοῖς καρπολό-
 γοις ὠφραχάν, ὁπορή-
 σαι χρημάτων ἀπὸ τέτων
 μέρ *Θ* τῷ μισθῶν *Διανεί-*

misit, ubi minime cu-
 stodiam hostes essent
 habituri. Ipse phalan-
 gem movit, in postre-
 mo levi armatura præ-
 ditos constituens. Tri-
 remes vero in Strymo-
 ne fluvio cum implere
 non posset, incendio
 consumpsit: & his o-
 mnibus una nocte per-
 fecit, absque periculo
 discessit.

9 Timotheus oppu-
 gnabat Samum, con-
 scriptis septem millibus
 mercenariorum: quibus
 cum persolvere stipen-
 dia non posset, videns
 plenam fructibus insu-
 lam esse, loco ad præ-
 dandum capto, reliquos
 fructus vendidit, securi-
 tate iis qui legerent præ-
 stita: collectisque hinc
 affatim pecuniis, partem
 stipendiorum militibus

μας,

¹⁷ Πρὸς πεμπε] Cant. περὶ πεμπε.

¹⁸ Φάλαγγα] γρ. φυλακίαν. Casaubonus.

¹⁹ Ξενολογήσας] Cum Cant. quomodo in margine Vulgatæ scripserat etiam Casaubonus, pro vulgato, ξενολογήσας.

²⁰ Τὰς ἄλλας καρπὰς] MSS. τὰς ἄλλων καρπῶν. & ita quoque Codd

Casauboni. Pro ἀποδόμην *Θ*, cum MSS. reposui ἀποδόμην *Θ*. & sic Interpretes. Idem Timothei strategema refert Aristoteles lib. 11. Oeconom. addens, eum fructus ipsis Samiis vendidisse: Σάμον ὃ πολιρκῶν, αὐτὸν καρπὰς καὶ τὰ ὅσα τῶν ἀγρῶν ἀπέδιδτο αὐτοῖς τοῖς Σαμίοις. ὥστε ἀντὶ τούτου χρημάτων εἰς μισθὸν τοῖς στρατιώταις.

dispertivit, atque sic u-
sus obsequentioribus &
alacrioribus, Samiorum
urbem per vim cepit.

10 Timotheus oppu-
gnans Samum, cum
multi peregrini appel-
lentes ea quæ oppugna-
bantur consumerent,
& idcirco caritas esset an-
nonæ, præcepit ne ven-
derent farinam, neque
hemina olei, aut vini:
sed frumenti non minus
modio; liquidorum ve-
ro, ad minus metretam.
Nemoque frumentiteras
molas haberet, nisi in
collibus. Sic accidit, ut
cum peregrinis forum
non pateret rerum ad
quotidianum usum spe-

μας, περισσοτέροις χρη-
σάμενοι τοῖς σραπίταις,
καὶ κράτ' ἔλε τῷ Σα-
μίων πόλιν.

Τιμόθεος πολιορκῶν
Σάμον, ἐπεὶ πολλοὶ ξένοι
ἐσπλέοντες ²¹ συχνὰ τῷ
πολιορκίων ἀνήλικοι, καὶ
διὰ τὸ σπάνις τῶν πω-
ρήγειλε μὴ πωλεῖν ἄλευ-
ρον, ²² μὴ δὲ κοτύλιον ἑ-
λαίης ἢ οἴνου. ²³ ἀλλὰ σίτου
μεδόμενος μὴ ἔλαθον. τῷ δὲ
ὕδατος μετρητὴν τετάρα-
σον. τὰς δὲ σίτου καὶ μύλας
μηδεὶνα ἔχειν, ἢ ἐν τοῖς λό-
φοις. ἔτω δὲ σωέσθαι τὰς
καὶ ξένους ὅτι ἔχοντας
τὴν ἀγορὴν τῷ ἐφ' ἡμέ-
ραν ἀναγκαίων αὐτοῖς
κομί-

21 Συχνὰ τῷ πολιορκίων ἀνήλικοι] Emendo, καὶ περισσοτέροις. Nimis fa-
ta est vulgata lectio πολιορκίων, quæ
interpreti mifere fefellit. Ita au-
tem esse legendum ex re ipsa, & fi-
ne hujus narrationis probari potest:
ubi eadem vox repetitur. Sed non
est prætermittendus summi philoso-
phi locus eandem historiam narran-
tis: qui locus si cum isto confera-
tur, & multum ei lucis afferet, &
ab eo vicissim accipiet. Sic ille Oe-
conom. lib. secundo de Timotheo
loquens, τῶν τε ὀπτησθῆναι ἐπεὶ σπάνι-
ς τῶν ἐν τῇ σραποπέδῃ, καὶ ὅτι ἀρι-
στεύει, ἀπὸ τῶν μὴ πωλεῖν ὅτιν αὐ-

λησθέντων, μηδὲ μέδον ἔλασσαν ἢ μέ-
διον, μηδὲ τῷ ὕδατος μεδὲν ἔλαθον
ἢ μετρητῶν. οἱ μὲν ἐν ταξιαρχαίᾳ καὶ
λοχαγαίᾳ, ἀγοράζοντες ἀφ' οὗ, διεδίδου-
σαν τοῖς σραπίταις, οἱ δὲ ἐσπείοντες ἐν
τοῖς, ἦγον αὐτοῖς τὰ ὀπτησθῆναι καὶ ὅπου
ἀπαλάσσειντο, εἰ τι πλείονον εἴη αὐ-
τοῖς ἐπὶ τῶν. ὥστε σωέσθαι ἐν ὀπτησθῆναι
ὅτι σραπίταις τῷ ὀπτησθῆναι. Casaubon.

22 Μηδὲ κοτύλιον] Lego μηδὲ κο-
τύλιον. Πρὸ ἐλαίης καὶ οἴνου, MSS. ἐλαίου
καὶ οἴνου. & πρὸ μετρητῶν, Cant. με-
τρητῶν.

23 Ἀλλὰ σίτου μεδόμενος.] Scribe ἀλ-
λὰ σίτου μὲν, μεδ. Casaubonus.

χορίζειν· τὴν δὲ ὡδὸν
σκευὴν τῇ σιτίων μόνος
ἀναλίσκεσθαι τὰς στρατιώ-
τας.

Τιμόθεος ναῦς ἔχων
πενήντα τετρακόντα βελόνην
ἀπὸ τῶν πεντήκοντα προπε-
ψαι πλειόνων ἡμερῶν ἐ-
χούσας ἐφόδισα· μισθὸν δὲ
ἔχων δέσσαι, ὡδὸν γα-
λα ἔδωκεν, ἀνάγκη τὰς
ναῦς ἀπάσαις ²⁴ τριῶν σιτία
ἔχουσας· ἐπεὶ δὲ νῆσος πνὶ
προσωρμίσαιτο, τοῖς τριη-
ράρχοις ἐκέλευσεν, ἐξ
ἐκάστη πληρώματα αὐ-
τῶν χορίζειν δύο σιτία· ταῦ-
τα ταῖς πεντήκοντα ναυσὶ δα-
δῆς, τὰς μὲν ἐξέπεμψε
πλειόνων ἡμερῶν ὅσπασι-
σμα ἔχουσας αὐτὸς δὲ ²⁵ μὲν
τῇ τετρακόντῃ καὶ πεντήκοντῃ,
εἰς τὸ ἴδιον ὄρμον ἐπανήλ-
θεν.

Τιμόθεος ναυμαχεῖν

stantium, secum ipsi ea
apportarent, frumenti
autem & ciborum appa-
ratum soli milites consu-
merent.

11 Timotheus cum
quadraginta naves ha-
beret, volens ex his quin-
que præmittere, com-
plurium dierum com-
meatu instructas, cum
stipendia dare non pos-
set, præceptum dedit, ut
omnes naves solverent,
quæ triplum commea-
tum haberent. Quæ ad
insulam quandam appu-
lerunt. Triremium præ-
fectos iussit ex singulis
navibus duplum com-
meatum ad se adferre.
Quem in quinque naves
distribuit, easque cum
plurium dierum com-
meatu emisit. ipse vero
cum triginta quinque na-
vibus ad pristinam statio-
nem rediit.

12 Timotheus nava-
μέλλων

²⁴ Τριῶν σιτία ἔχουσας] Τριῶν,
videlicet ἡμερῶν. Ita enim dubio
procul vel scribendum, vel cer-
te interpretandum, repetita vo-
ce ἡμερῶν, quæ est initio posita.
sic & paullo post, κομισαὶ δύο σι-

τία, nempe δύο ἡμερῶν. Casaubonius
Τριῶν σιτία ἔχ.] Cant. πρέπεισ. &
²⁵ Μετὰ τῇ τετρακόντῃ καὶ πέντῃ] Ita
scripsi cum Cant. pro numerorum
notis μὲν τῇ λέ.

lem pugnam ad Leuca-
dem initurus cum Nico-
locho Spartiata, præce-
pit ut pleraque navium
implementa supra ter-
ram juxta mare requie-
scent : & cum viginti
optime navigantibus sol-
vens, mandavit trierar-
chis, ne intra teli jactum
cum hostium triremibus
congrederentur, sed de-
clinarent & tergiversa-
rentur de industria, ut
hostium remiges defessos
redderent. Cum igitur
hæ tergiversarentur, at-
que illæ præ æstu ac la-
bore solverentur. Timo-
theus receptui cecinit,
& eos qui supra terram
quietem egerant, remi-
gibus egredi jussis, in na-
ves imposuit : atque ce-
leteriter hostes defatigatos
persecutus, multas ipso-
rum triremes partim sub-
mersit, partim inutiles
ad navigandum reddidit.

μέλλων πρὶ Λευκάδα Νι-
κολόχῳ τῷ Σπαρτιάτῃ,
τῷ μὲν πλείονων νεῶν τὰ
πληρώματα παρήγειλεν
ἐπὶ γῆς ἀναπαύεσθαι παρ'
αὐτῇ τῇ θαλάσσῃ. τοῖς δ'
ἀρχαῖς πλεῖσταίς εἰκον
ἀναχθεῖς, προσέταξε τοῖς
τριηρέρχοις μὴ συνάπτειν
τοῖς πολεμίοις τριήρεσιν
ἐν τῷ βέλῃ· ἐκκλίνειν δ'
ἢ φυγομαχεῖν ἐκασίως·
ἵνα ²⁶ κατὰ κράτος ποιήσωσι
τὰς ἐναντίας ἐρέτας· ἐπεὶ
δ' οἱ μὲν ἐφυγομάχον· ²⁷ οἱ
δ' ἐλέλυτο καύματι ἢ πῖ-
νῳ· Τιμόθεος δὲ τὸ ἀνακλη-
τικὸν ἐσήμανεν. ²⁸ ἢ κατὰ
σχῶν ἐπὶ τῇ γῇ ἀναπαύ-
σαι μὲν ἐρέτας ἐμβιβάζοντας
διὰ τῆς τῶν πολεμίων
πεπονηκότας διώξας, πολ-
λὰς αὐτῶν τριήρεις τὰς μὲν
κατέδυσε, τὰς δ' ἄλλας ἐ-
ποίησεν.

Τιμό-

²⁶ Κατὰ κράτος] Cant. κατὰ κρά-
τος, sed in margine κατὰ κράτος.

²⁷ Οἱ δ' ἐλέλυτο πῖνῳ.] Scribe οἱ δ'
ἐλέλυτο, vel ἐξέλυτο τῷ π. Casaubo-
nus.

Οἱ δ' ἐλέλυτο καύματι] Ita repo-
situm cum MSS. quod ultro apparet
quanto lenius in vulgato, οἱ δ' ἐλέλυτο

πῷ, lateat præ eo, quod conjicie-
bat Casaubonus. Pro ἐσήμανεν, Cant.
ἐσήμανε. Mox pro ἀναπαυσόμενος cum
MSS. & Interprete scripti ἀναπαυσά-
μενος.

²⁸ Κατὰ σχῶν ἐπὶ τῇ γῇ] Ita le-
gendum, & ἀναπαυσάμενος. Casau-
bonus.

Τιμόθεο Λακεδαιμο-
νίας κατ'αναυμαχήσεις, φο-
βηθεὶς δέκα ναῦς Λακω-
νικάς, αἷς παρέπεμψεν ὁ
ναύαρχος Ἰππικατ'αγωγῇ
πολείων σιτ'αγωγῶν, μὴ πο-
τε ἀναχωρῶσι τοῖς Ἀθη-
ναίοις²⁹ Ἰππικατ'αγωγῇ,
γείλει τοῖς τριηράρχοις τὴν
δεξιάν τῆς μὴ ζηεῖν,
ἀλλὰ τὴν ἑκαστος Ἰππικατ'
παρόντος³⁰ χώραν ἔχει τὴν
τὴν φυλάσσειν ἵνα μὴ μετ-
αφρέων τῶν σκαφῶν Ἰππικατ'
τῶν ἐαυτῶν τάξεις, Ἰππι-
πολείωντες οἱ πολέμιοι
προσβάλλωσι τῶν ναυτικῶν³¹
λελυμένων τάξας ἢ τὰς
ναῦς ἐν μίανσειδαι ἡμίσει,
καὶ μὲν ἐμβόλα τῶν νεῶν, καὶ
τὸ περιφερὲς τῶν ἡμιματῶν
πρὸς τὰς ἐναντίας³² ἐπέ-
σπειψεν τὰ ναύαρχα ἢ καὶ τὰς
αἰχμαλώτας. τῶν νεῶν³³ ἐς
τὸ κείλωμα τῶν μηδινῶν σω-
αγαγὼν, ἐπὶ τῇ καὶ πρύ-
μνῳ.

13 Timotheus navi-
bus cum Lacedæmo-
niis belligerans, metuens
decem naves Laconi-
cas, quas præmiserat
nauarchus ad appellen-
da navigia quæ com-
meatum vehebant, ne
in discessu Athenienses
adorirentur, præcepit
trierarchis, ne pristi-
num ordinem quære-
rent: sed quem in præ-
senti quilibet locum
occupasset, eum tene-
ret, ne dum in suos or-
dines scaphæ traduce-
rentur, adnavigantes
hostes impetum repente
facerent in dissolutas.
Deducens autem naves
in falcatam figuram,
rostra navium & cir-
cumferentiam in ho-
stes direxit. Navigiis
vero & captivis navium
in concavitatem inclu-
sis, secundum puppim
navigavit.

²⁹ Ἐπίδοιτο] Fl. ἐπιδόιτο. Cant.
ἐπιδόιτο.

³⁰ Λελυμένων] Fl. λελυμένων.

³¹ Ἐπέσπειψεν] MSS. & Codd. Ca-
fauboni ἐπέσπειψεν. nisi quod Cant.

absque finali. Idem pro ἢ καὶ, δι-
ἐς τὰς.

³² Ἐς τὸ κείλωμα τῶν μηδινῶν] Scri-
bo, τῶν ναυτικῶν, vel τῶν μίανσειδαι. Ca-
fauboni.

³³ Τιμό-

14 Timotheus bel-
lum gerens adversus
Chalcidenses, una cum
Perdicca, Cyprium æs
Macedonico numismate
permiscens, insigne per-
cussit, quod pristinas
quinque drachmas valo-
re exæquaret. ejus quar-
ta pars constabat argen-
to, reliquum ære vitio-

33 Τιμόθεος Χαλκι-
δόσι πολεμῶν μετὰ Περδι-
κου Κύπριον χαλκὸν Μα-
κεδονικῷ νομίσματι μίξας,
στρίτημον ἔκρουεν 34 ὥς τε
ταῖς παλαιαῖς ἐδραχμαῖς
ἔχεν τετραμύριον, τὸ δὲ λοιπὸν χαλ-
κῷ φάουλῃ. 35 πλείους δὲ

δύο-

33 Τιμόθεος Χαλκιδόσι πολεμῶν
μετὰ Περδικῆς Κύπριον χαλκὸν Μακ.
ἐκ.] Infra iv. 10. 2. ubi hoc Per-
dicæ strategema refertur, non dici-
tur quod is cum argento permiscue-
rit æs, sed quod argenteo numisma-
te decoratus, stannum æri admiscue-
rit. Locum vide. Non videtur au-
tem diversum hoc Timothei stratege-
ma tum ab eo, quod Auctor primo
loco commemoravit (quod solet
quandoque Polyænus, ut jam nota-
vit Casaubonus) tum ab eo, quod
de eodem refert Aristoteles lib. 11.
Oeconom. licet is factum dicat, non,
cum adversus Chalcidenses ut dici-
tur Polyæno, sed cum adversus O-
lynthios bellaret. Locum, ut faci-
lius cum hoc conferatur, subjicio:
Τιμόθεος Ἀθηνῶσι πολεμῶν πρὸς
Οlynthίους, καὶ ἀποκρίβητο ἀργυρεῖς κα-
ὶ χαλκοὶ, διεδίδε ταῖς στρατιώταις.
ἐστρεπύνων δὲ τὴν στρατιάν, ἐκὼν αὐ-
τῷ οὐκ ἔμπαρος τε καὶ ἀγροαῖος ἀπαντας
αὐτῶν πωλῆσαι. τοῖς δὲ ἐμπόροις
ἐπέειπεν, ὅτι ἂν τις λάβῃ χαλκόν, πᾶσι
πάλιν ἀποκρίνεται τὰ τ' ἐν τῇ χώρᾳ ὄνια,
καὶ τὰ ἐν τῇ λαίᾳ ἀγρῶμα. ὅς δὲ ἂν ἀπεί-
λειτο αὐτοῖς χαλκός, πρὸς αὐτὸν ἀνα-
στροφῆς ἀργυρεῖν λαμβάνει. Plura
strategemata, quibus varii, pecuniæ
inopia laborantes, de stipendio mi-
litum sibi prospexerint vide eodem

libro: quibus & addi potest, quod
refertur infra vi. 9. 1.

34 Ὡς τε ταῖς παλαιαῖς δραχμαῖς]
Deest ante ista verba aliquid. & vox
παλαιαῖς fuit mihi aliquando suspi-
cita. Velim autem consideret lector
acutus, sit ne hoc στρατήγημα Timo-
thei, idem cum eo quod refert Ari-
stoteles, primum inter omnia quæ
ab eo commemorantur. Casaubonus.

Ὡς τε ταῖς παλαιαῖς ἐδραχμαῖς ἔ-
χεν] Numerum, qui in Vulgata de-
siderabatur, supplevi ex MSS. cum
quibus consentit Interpres. Neque
sic tamen integer hic locus, cujus
sensum Interpres, prout potuit, ad-
juvit, si modo constaret unum tale
nummi genus percussum fuisse, &
non fortasse varii modi vel magni-
tudinis, illa tamen in omnibus ser-
vata proportionem, ut quarta modo
pars esset argentea: cur enim unum
modo tanti pretii, quinque nempe
drachmarum, percuteret, quum isto
pactio, si quid minore pretio constaret,
emitio fieri non posset, aut cer-
te cum alterius partis detrimento?
Mox pro τετραμύριον, Fl. τετάρτη
μοῖρα. Cant. τετάρτῳ μοῖραν.

35 Πλείους δὲ δύο-ήσους] MSS.
πλείους δύο-ήσους. Paulo post pro ἀν-
τιπορτιζόμενοι, Fl. ἀντιπορτιζόμενοι.
Male. sic infra vi. 10. 2. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔ-
χουσιν

ὁπρήσεις μισθοδοσίας,
τὰς ἐμπορίας καὶ τὰς ἀπὸ
τῆς χώρας ἔπεισε, πρὸς
χαλκὸν πιπράσκειν ἀντι-
φορπηζόμενοι δὲ τὰ παρ'
ἀλλήλων εἰδὲν ἔνομισμα-
τ' ἐφύλαττον· ἀλλὰ τῶ-
το πεινῆς πάλιν εἰς τὴν
μισθοφορὰν πῶν στρατιω-
τικῶν.

Τιμόθεος ἐπολιόρκει
Τορώνων· οἱ μὲν Τορωναῖοι
μεγάλα ὕψη ἀνέστησαν,
φορμῶν ψάμμος πλήρη-
μένων· ὃν Τιμόθεος³⁶ μη-
χανήμασι μακροτέροις³⁷ ἐξ
ἰσῶν ἀκίδας πεθεῖς, καὶ
δρεπάνα ὅπ' τὰ ἄκρα ἔ-
ἰς ἐμβολῶν, ³⁸ ταῖς ἀ-
κίσιν τὰς διφθέρας διερρή-
γνυεν πᾶσι δὲ δρεπάνοις ἀνέ-
πνευε τὰς φορμὰς, ὥς τε

fo. Ad hunc modum ab-
undans stipendiis, per-
suasit mercatoribus, &
ejus regionis incolis, ut
ære venditiones em-
ptionesque contraherent.
Sic mutuo res commu-
tantes, nihil ex illo nu-
mismate retinuerunt, sed
illud quasi circuitu quo-
dam in militare stipen-
dium rediit.

15 Timotheus oppu-
gnabat Toronam. To-
ronenses altissimas mo-
les contra erigebant
sportas arena plenas.
Ille longioribus machi-
nis comparatis, ex ma-
lis navium cuspides
imponens, & fulces in
summitate mali cuspi-
dibus affigens, hostium
opera dirupit. Falcibus
enim sportas disse-
cabat, ita ut arena dif-

ρεῖν

χείον ὑπὲρ τοῦ ὕψους ἀντιφύκειν καρ-
πὸς τοῦ ὀπρωτοῦ. Fl. eodem modo
legit, ἀντιφύκειν. Sequens δὲ post
ἀντιφορπηζόμενοι delet uterque Codex.

³⁶ Μηχανήμασι μακροτέροις ἐξ ἰ-
σῶν] Nempe ἀντιπηλίοις vel aliud
quid: nam, ut plena sit sententia,
deest verbum unum. planior est Ca-
saris narratio non abfimilis facti, li-
bro tertio, Una, ait, erat magno usui
rei preparata a postis, falces praeacuta

inserta affixaque longitius, &c. Casaubon.

³⁷ Ἐξ ἰσῶν] Cum MSS. & In-
terprete: Vulgata, Ἐξ ἰσῶν. Codd. Ca-
sauboni Ἐξ ἰσῶν. Pro eis τὰ ἄκρα cum
MSS. reposui ὅπ' τὰ ἄκρα.

³⁸ Ταῖς ἀκίσιν] MSS. absque
finali. Pro ῥηγνύων, eorundem aucto-
ritate scripsi διερρήγνυν. nisi quod
Cant. absque v in fine. Pro ὥς τε
cum Cant. reposui ὥς τε πέιν.

aueret. Quod cum vidissent Toronenſes, ad foedus faciendum impellebantur.

16 Timotheus cum Corcyrenſibus, aliisque ſociis contra Lacedaemonios exercitum ducens, naves optime navigantes primo loco collocavit, jubens, ut instructo ordine reliquæ quietem agerent. Cum priores navale prælium facerent, plane deſectis jam hoſtibus, ſignum quiſcentibus extulit. Qui recentes adhuc & integri, facto impetu deſectos in fugam verterunt.

17 Timotheus circa Leucadem navali prælio Lacedaemonios devicit. Multis contritis ſcaphis, decem naves hoſtium ſupererant, aptæ navali prælio, quas

ῥαῖν τὴν ἄρμον· τὲρ δρῶ-
μδρον ἰδόντες Τορωναῖοι
πρὸς ὁμολογίαν ἐτρέπον-
το.

Τιμόθεος μὲν Κερκυ-
ραίων, καὶ τῶν ἄλλων συμμά-
χων πρὸς Λακεδαιμο-
νίας συμμαχῶν, πρὸς ἄρι-
στον πλεῖστας τῶν νεῶν προ-
έταξε· κελεύσας ἐν τῷ
χρήματι τὸ πρῶτον ἕως
ἡσυχίαν ἔχειν· ἐπεὶ δὲ οἱ
προπαραγμῶροι διεναυμά-
χησαν, ὅτι πολὺ κεκμη-
κότων ἤδη τῶν πολεμίων,
σημαῖον ἤρε τοῖς ἡσυχάζουσιν·
οἱ δὲ ἀκμηῆτες ἐμβαλόντες ἐ-
τρέψαντο τὰς κεκμηκότας.

Τιμόθεος περὶ Λούκα-
δα 40 Λακεδαιμονίοις ναυ-
μαχήσας ἐνίκησε· πολλῶν
συντριβέντων σκαφῶν,
41 περιῆσαν 42 δέκα νῆες
τῶν πολεμίων ἀναυμάχη-
ται,

39 Νεῶν] Cant. νηῶν. & pro προέ-
ταξε, habet προέταξε. Paulo post
pro κεκμηκότων πολεμίων, cum MSS.
& Interprete restitui, κεκμηκότων ἤδη
πολεμίων.

40 Λακεδαιμονίοις] Cant. Λακε-
δαιμονίας. quomodo etiam legisse vi-
detur Interpres. Vulgarum tamen
perfero.

41 Περιῆσαν] Cant. περιέσαν. Pro
ἀναυμάχηται, Fl. ναυμάχηται, quo-
modo legisse quoque videtur Inter-
pres.

42 Δέκα νῆες τῶν πολεμίων ἀναυμά-
χηται] Hoc est, μήπο μαχασάμεναι.
Sed Interpres videtur legisse aliter.
Mox scribe ὅπως ἀντιπαραστῆναι.
Casaubo-
nius.

τοι, ὡς ἐδεδοίκε. Τιμόθεος ἐπανιών ἔπι τὴν ναυσάθμον, καὶ δὴ τὸ ναυτικὸν ἔταξεν ἐν μίλυσιν χήματι πρὸς τὰς πολεμίας τὸ κυρτὴν, ἐν τὸς τὰ ναύαγα συναγαγόν· τὴν δὲ δόπωλιν ἐποίητο ⁴³ πρὸς τὴν γλῶ, κελύσας ἐλαύνειν ἔπι πρύμναν, ὅπως ἀντίπρωροι τὰς πολεμίας δέκα ναῦς ῥαδίως ἀμύνοντο. τὸ τὸ χήμα τὴν τάξεως οἱ δὲ τὴν δέκα νεῶν φοβηθέντες ἐκ ἐπέθεντο.

metuebat. Timotheus reversus ad navale, nauticum exercitum falcata figura instruxit, & contra hostes circumferentiam vertens, navigiis intus comprehensus, abnavigationem ad terram instituit, jubens secundum puppim impellere, ut proris exadvorsum collocatis, facile se ab hostilibus decem navibus defenderent. Hanc ordinis figuram hi qui decem naves tenebant, metuentes, aggredi non audebant.

[C A P. XI.]

Χαβρίας.

¶ Χαβρίας πῶς πρῶτα παρήγγειλεν, ἐπειδὴν μέλλωμεν μάχεσθαι, μήτοι νομίζωμεν ὡς πολεμίοις συμβάλλοντες· ἀλλὰ ἀνθρώποις αἷμα καὶ σάρκα ἔχουσι καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν.

Chabrias.

¶ Chabrias militibus dixit : Si pugnam iniciamus, ne putemus nos cum hostibus manum conferere, sed cum hominibus sanguine ac carne præditis, & qui naturam eandem, com-

φύσεως

⁴³ Πρὸς τὴν γλῶ] MSS. ἐς τὴν γλῶ. Paullo infra pro ἀντίπρωροι, cum MSS. Interprete & Casaubono scripsi ἀντίπρωροι. Mox pro ἐπέθεντο, Fl. ἐπόθεντο, unde inferior manus fecit ἐπέθεντο.

Cap. XI. 1 Μήτοι νομίζωμεν ὡς πολεμίοις συμβάλλοντες] Durius pro ἐπιμέμνην συμβάλλοντες, vel συμβάλλομεν, nisi mendum inest. Casaubonus.

Νομίζωμεν] Cant. νομίζομεν. & pro σάρκα, Fl. σπέρμα.

munemque nobiscum habeant.

2 Chabrias ad Naxum prælio navali victoriam confectus est, Boëdromionis die decima sexta: pugnae navali aptam ratus esse eam diem, quoniam una ex illis, . . . erat, quibus my-

φύσως ἡμῖν κεραιωνη-
κός.

2 χαβρίας πρὸς Νάξον
ναυμαχῶν ἐνίκησε Βοη-
δρομιῶν. 3 ἕκτη ἡμέρα δέ-
κα· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
ἡπιτήδειον 4 τῇ ναυμα-
χίᾳ κέρνας, ὅτι ἐν μιᾷ
τῇ λθ' ἡμέρᾳ. 5 ἔτι

γέ

1 Χαβρίας πρὸς Νάξον ναυμαχῶν]
Secundum hoc stratagema omis-
sum fuerat ab Interprete: non aliam ar-
bitror ob causam, quam quod in e-
jus codicibus fuit corruptissimum.
Verum ea res nos non deterruit quin
& adderemus id & interpretaremur:
licet nihilo melius in nostro codice
scriptum exstaret, aut etiam fortal-
se depravatus: ut fuit is mendis o-
mnibus plerisque locis depravatus.
Sed facile fuit linguæ & histo-
riæ peritis non aberrantibus a vesti-
giis ejus lectionis quantumvis vitio-
se, quæ in scriptis codicibus extat,
Polyzno & sententiam suam, & sua
etiam verba restituere. Quod nos
cum toto pæne opere fecimus, tum
hoc in primis loco. quam feliciter,
non est pudoris nostri pronunciare.
Plutarchum in Camillo qui legerit,
etiam nobis tacentibus id intelliget.
Illud profiteamur, nusquam nos a
vestigiis scriptæ lectionis longius ab-
errasse. Quædam adhuc sunt quæ o-
pem melioris codicis desiderant: &
ex quibus me, ut nunc quidem est,
non facile extrico. In versione scri-
be Iacchum, non Bacchum. Casaubonus.

3 ἕκτη ἡμέρα δέκα· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ,
&c.] MSS. & Codd. Casauboni. ἕκ-
τη ἡμέρα δέκα· αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Plutar-
chus in Phocione, verba faciens de
Chabria, & prælio navali ad Naxum,

scribit: Ἐνίκων δὲ μεγάλῃς μυστηρίαις
ἢ παρέχον ἀποχρήματα Χαβρίας Ἀθη-
ναίοις καὶ ἕκαστον ἐμαυτὸν, τῇ ἕκτῃ
ἡμέρᾳ δέκα τῇ Βοηδρομιῶν.

4 Τῇ ναυμαχίᾳ] Cant. ἡ ναυμα-
χίαν. Pro ὅτι ἐν μιᾷ, lego, ὅτι ἐν μιᾷ,
quomodo etiam Casaubonus nota-
vit in margine, & locum vertit. Nu-
meri sequentes ἡ λθ' ἡμέρᾳ, corrupti
sunt: quare aut delendi cum MSS.
aut legendum cum Meursio, ἡ λθ'
ἡμέρᾳ. Fl. μυστηρίων.

5 Οὕτω γὰρ τοι καὶ Θεμιστοκλῆς τοῖς
Πέρσαις ἐπαυράχοντι πρὸς Σαλαμίνα·
ἀλλὰ οἱ μὲν πρὸς Θεμιστοκλῆα σύμμα-
χον ἔχον τὸ ἱερὸν * ἡ ἡμέρα δέκα
] Locus hic obscurus & male sanus,
male hactenus acceptus. Refert Au-
thor Chabriam mensis Boëdromio-
nis die decimo sexto, uno Myste-
riorum, victoriam navalem ad Na-
xum consequutum: subjungit simili
ratione Themistoclem navali prælio
ad Salamina Persas superasse, addi-
to quoque victoriæ tempore, quod
latet in postremis illis verbis: ἀλλὰ
οἱ μὲν πρὸς Θεμιστοκλῆα σύμμα-
χον τὸ ἱερὸν. Quæ ut recte intelligen-
tur, notandum Iacchum, Jovis &
Cereris filium, sexto Mysteriorum
die cum choreis, saltu, ac cantu c
Ceramico in urbem Eleusinem faif-
se deductum, ut videre est apud
Meursium: unde & dies ille dictus
fuit ἱερὸν. Testatur id Hefychius,

T

CHM

γέ ποι ἢ Θερμιστοκλῆς
πῆς Πέρσαις ναυμαχί-
σε πρὸ Σαλαμῖνα· ἀλ-
λὰ οἱ μὲν πρὸ Θερμισ-
τοκλέα σύμμαχον ἔχον
τὸ Ἰάκχον * γολιάδα μύ-
ση.

Χαβρίας, ναῦς Λακω-
νικᾶς καὶ σκοπέως δώδεκα
ἐφορμύσας, ἔμειν ἐπὶ ἀ-

steria celebrabantur. Si-
militer Themistocles de
Persis navale victoriam
retulit ad Salaminem.
Verum Themistoclem
quidem ipse Bacchus
Chabriam mysteria juve-
runt.

3 Chabrias, cum na-
ves Laconicæ specula-
trices duodecim appu-

ναχθῆ-

cum exponit Ἰάκχον· τὸ Διόνυσον, ἢ
μὴν ἡμέραν τῶν Μυστηρίων, ἐν ᾗ τὸ Ἰάκχον
ἔχεται· καὶ ἡ αἰὶν, ὡς οἱ μεμνημένοι αἶ-
δουσι. Hic dies incidebat in diem vi-
gesimum mensis Boëdromionis, teste
Plutarcho in Phocione: Εἰκοθὶ γὰρ ἡ
φρουρὰ Βοηδρομιώνων εἰσέχθη, Μυστη-
ρίων ὄντων, ἢ τὸ Ἰάκχον ἔχεται· Εἰ-
κοθισία δὲ πέμπτος. Quod si nunc pa-
teat hoc die prælium ad Salamina
contigisse, nihil certius, quam Po-
lyænum hisce verbis victoriæ diem
designasse. Atqui apertis id verbis
exstat apud Plutarchum in Camillo,
ubi simul notatur dies, quo vicit
Chabrias: Αἰτωλοὶ δὲ πρὸ Νάξου ἐνί-
κων ναυμαχίαν, ἧς Χαβρίας ἐστρατηγήσθαι τὸν
Βοηδρομιώνων πρὸ τῶν Περσέων. ἐν τῇ
Σαλαμῖνι πρὸ τῆς εἰκοθίας, ὅς ἡμῖν ἐν
τῷ περὶ ἡμερῶν δισπόμεται. Et sic Po-
lyæno cum Plutarcho de tempore sal-
tem victoriæ per Themistoclem re-
portatæ convenit. Restant ultima ver-
ba γολιάδα μύσαι, pro quibus Casau-
bonus in margine scripserat: Χαβρίας
τὸ τὰ Μυστήρια. In Florentino codi-
ce, γολιάδας μύσαι. In Cant. non me-
lius, γολιάδας μύσαι; sed optime in
eiusdem margine ἀλαδὲ μύσαι, uti
sagaciter olim hic restituit Joannes
Meursius. Secundus Mysteriorum
dies, qui incidit in diem sextum &
decimum mensis Boëdromionis, fuit

dictus ἀλαδὲ μύσαι, ut recte obser-
vavit idem Meursius: cum enim a-
pud Hesychium dicatur: Αἰλα * Νέ-
υσται. (corrupte, pro ἀλαδὲ μύσαι)
ἡμέρα τις τῶν Ἀθηνῶν Μυστηρίων. & apud
Polyænum dicatur Chabrias ad Na-
xum vicisse ἀλαδὲ μύσαι, sive ἐκτῇ
ὅπῃ δέκα Βοηδρομιώνων, qui est se-
cundus Mysteriorum, certo constat
secundum festi illius diem, fuisse
dictum Αἰλαδὲ μύσαι. Et sic Plutar-
chus & Polyænus de hoc quoque
tempore consentiunt: quod enim il-
li, locis adductis, ἐκτῇ ὅπῃ δέκα, &
περὶ τῶν Περσέων, id huic quoque
ἐκτῇ ὅπῃ δέκα, & Αἰλαδὲ μύσαι. Meur-
sius duas hasce voces fini demit, &
in medio, unde avulsas putat, re-
ponit, hoc scilicet loco: αὐτῶν ἡμέ-
ραν ὅπῃ τῇδε ἐστὶν τῇ ναυμαχίᾳ κρινάσθαι, ὅπ-
ῃ μία τῶν Μυστηρίων. Αἰλαδὲ μύσαι. ἐ-
κτῇ, &c. Nobis contra MSS. con-
sensum id non licuit; immo suo lo-
co relinquendas existimamus: quam-
quam enim Polyænus diem mensis
jam expresserat, hic tamen in re-
censione diei victoriæ ad Salamina,
phrasi desumpta a Mysteriis, simili
phrasi diei victoriæ ad Naxum re-
perit. Ut autem locus sibi constet,
cum sic lego: οἱ μὲν πρὸ Θερμιστοκλέα
σύμμαχον ἔχον τὸ Ἰάκχον· οἱ δὲ πρὸ Χα-
βρίας Αἰλαδὲ μύσαι.

issent, neque amplius
auderent solvere, sic
eas ut solverent elicuit.
Naves duodecim binas
& binas conjunxit, dua-
rum vela in unam con-
trahens. Hostes iis con-
temptis, quasi adversus
sex, ipsi cum duodecim
solverunt. Quibus latius
in mare progressis, Cha-
brias velis sublati sca-
phas disjunctas immisit,
& dimidias hostium na-
ves una cum ipsis homi-
nibus cepit.

4 Chabrias per an-
gusta loca cum paucis
discedens, instantibus
multis hostibus, ipse
precedens dux profe-
ctionis, robustissimos
in extremo collocavit,
ut instantes propulsa-

ναχθῶαι παρρῆσας, ἐξε-
καλέσαιο ἕως πῶς αὐτοὺς
ἀναχθῶαι. ὁ ναυσι δεκα-
δύο καὶ δύο ζεύγας ἐπὶ τὰ
ἰσία τῶν νεῶν, ὅππῃ μίας ἐ-
ρέμει. οἱ πολέμιοι κα-
ταφρονήσαντες, ὡς πρὸς ἐξ-
τηήρεις, αὐτοὺς δεκαδύο ἐ-
χοντες, ἐπανήχθησαν. Χα-
βρίας ἐπιπλέον αὐτῶν ἔ-
πελάγας παρελθόντων,
καθελὼν τὰ ἰσία, τὰ σιάφη
διζεύξας ἐπέσπευε, καὶ
τὰς ἡμισείας τῶν πολεμίων
ἔλαβεν αὐτῶν δρας.

Χαβρίας διὰ τῶν πῶ-
πων ἀναχωρῶν, ὀλίγους ἐ-
χων, πολλῶν πολεμίων ἐ-
πικειμένων, αὐτὸς τῶν πο-
ρείας ἡγούμενος, τὰς μά-
λισι αὐρῶσας ἐξαγαγεῖν ἐ-
τάξεν, ὅπως ᾗ περὶ κειμέ-
νης

185

6 Ναυσι δεκαδύο] καὶ ναυσι 3 δεκα-
λέγει αὐτοὺς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύγας, καὶ
τὰ ἰσία τῶν νεῶν, (vel τῶν δύο) ὅππῃ μίας
ἐρέμει. Confer cum narratione se-
cunda, in Diotimo, libro quinto, &
libro primo in Thrasyllo. Casaubonus.
Ναυσι δεκαδύο κατὰ δύο ζεύγας ἐπὶ
τὰ ἰσία τῶν νεῶν] Locus male sanus,
nec MSS. quidquam adferunt, nisi
quod pro τῶν νεῶν, uterque habeat,
τῶν νεῶν. Casaubonus verisimiliter
videtur restituisse, nisi quod & ἰσία
τῶν νεῶν pleonasmum fere sapiant na-

gatorium: deindelicenter voculam
ἐπὶ mutavit in καὶ, quod ideo obser-
vandum est, quia in exemplo Dio-
timi secundo Polyanus omittit co-
pulam, unde videtur hic quoque ab
ipso adhibita non esse. Quapropter
scripserim: ναὺς δεκαδύο κατὰ δύο ζεύ-
γας, ἐπὶ τὰ ἰσία τῶν νεῶν ὅππῃ μίας ἐ-
ρέμει.

7 Περὶ κειμένης] Cant. περὶ κειμέ-
νης. Paullo infra pro παρελθόντων uter-
que Codex, παρελθόντων.

νης ἀμυνόντων. ἔδειξεν ἃν τὴν
ἐξαγόντων ἔφυγον, ἃ πολλὰ
μῶν τὴν στρατηγὸν παρελθεῖν
ὡς κωλυθεῖς, ἢ καὶ κατα-
θῆς· τῷ χρόνῳ τετάρτῳ τὴν
πορείαν ἀσφαλῶς διήγαγε
τὸν στρατὸν πεδόν.

8 Χαβρίας Θάμω Αἰ-
γυπτίων βασιλεῖ χρημά-
των ὑπορῖντι, συνεβέβηκε
σε τὰς ἐν τῇ χώρᾳ κεκτη-
μένους ἰκανῶς ἐστῆσαν, κελού-
σαι ὡς χρημα εἰσενεγ-
κεῖν ὅσον τις ἔχει χρυσίον
ἢ ἀργύριον. 10 Κομιδῶν δὲ
αὐτοῖς ἐδίδασκεν γνῶναι τὴν
φόρων, ἃς κατ' ἐταρῶν ἐ-
τέλεον· ἄτως δὲ πολλὰ συν-
ελέγη χρημάτων ἐδενὸς ἀ-

rent. Nemo igitur ex
postremis fugam capessit,
non audens ducem
præterire, quippe prohibitus,
vel etiam punitus. Hac profectio-
nis constitutione tuto exercitum
traduxit.

5 Chabrias Thamo
Ægyptiorum regi, pec-
cuniis indigenti con-
siliū dedit ut ditiores
regionis incolas jube-
ret confestim quantum
unusquisque posset au-
ri vel argenti contribue-
re: pro iis vero quæ da-
rent, annua tributa eis
remitteret. Hoc pacto
multas pecunias colle-
git, neque tamen inju-
riam cuiquam fecit.

οἰκη-

8 Χαβρίας Θάμω Αἰγυπτίων βασι-
λεῖ] Sic vocat quem alii Thaum,
vel Faum, ut apud Aristotelem lib.
secundo Oeconomic. Diodoro &
Plutarcho hic rex Τρωῶν appellatur.
Cassaubonus.

9 Ὅσον τις ἔχει] Malim cum Fl.
ὅσον τις ἔχει. Cant. ἀργύριον, pro ἀρ-
γύρεον. & sic Aristoteles loco statim
adducto.

10 Κομιδῶν δὲ αὐτοῖς ἐδίδασκεν γνῶ-
ναι τὴν φόρον] Negatio transposita
ab ipso, ut puto, auctore. Nam αὐ-
τοῖς ἐδίδασκεν γ. dictum, pro αὐτοῖς
διδάσκοντι γ. Κομιδῶν φόρον est pensio
tributorum. Cassaubonus.

Κομιδῶν δὲ αὐτοῖς ἐδίδασκεν] Lego
cum utroque codice, κομιδῶν δὲ αὐ-
τοῖς ἐδίδασκεν γνῶναι τὴν φόρον, ἃς κατ'
ἐταρῶν ἐτέλεον. Aristoteles II. Oeco-
nom. præter alia quædam per Cha-
briam regi suppeditata consilia &
hoc referens, inquit: Εἰς ἑκάστην
δὲ αὐτῶν μάχην πέντε τ' ἡμέρας, εἰ τις
ἔχει ἀσημιον ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἐκ-
λάβειν ἐνέγκει πρὸς αὐτὸν. καὶ γὰρ τῶν
τ' πλείων, ἐκείλῳ σε τέτταρ' ἢ πέντε
χρημας, καὶ τὸ δυνείσαντας συστήσει τῶν
νομισμάτων, ὥς τ' ἐν τῇ φόρῳ αὐτοῖς ὑπο-
δέναι. Mox pro συνελέγη, Cant. συ-
ελέγη.

Sed omnes postea, quem-
admodum dederant, re-
ceperunt.

6 Chabrias in Laco-
nicam faciens impres-
sionem, noctu fluvium
transgressus, multa præ-
da capta eam trans flu-
vium in amicam & fo-
ciam terram misit. Ipse
vero cum reliquis mi-
litibus cibum sumere
iussis, remansit usque ad
meridiem, hoc ipsum
expectans quod etiam
contigit. Nam Lacedæ-
monii re cognita ad
prædam in fluvio re-
cuperandam egressi sunt:
& cum summo studio
ducenta stadia percur-
rissent, defessi, inordi-
nati, distractique ad pu-
gnam inutiles erant. At
ille suos milites cœna-
tos, quiete refectos, at-
que ordinatos adducens,

δικηθῆναι, ἀλλὰ πάντων
ὑπερον¹¹ ὥς δέδωκαν ἀπο-
λαβόντων.

¹² Χαβρίας εἰς Εἰλλά-
δα τὴν Λακωνικὴν ἐμβάλων
¹³ νυκτὸς τὸ ποταμὸν Δία-
βὰς λείαν πολλὰ λαβὼν,
τὴν μὲν ὑπὲρ τὸ ποταμὸν
εἰς τὴν Φιλίαν ἀπέπεμ-
ψατο. αὐτὸς ὅμως τὰς ἄλλας
σραπῶτας φαγεῖν κε-
λεύσας, ἀνέμεινε μέχρι
μεσέσης ἡμέρας, τὰτο
προσδοκῶν, ὅδῃ καὶ ἐρχέτο.
οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι μα-
θόντες ἐξεβοήθησαν, ὡς ἀφ-
αρησόμενοι τὴν λείαν
ἐπὶ τὸ ποταμὸν. καὶ παρὰ
δραμόντες Διὰ τὰς¹⁴ στα-
δια κεκμηκότες, ἀσώ-
τακτοι, διεσπαρμένοι, πρὸς
μάχην ἦσαν ἀχρηστοί. ὁ ὅ-
μως αὐτὰς σραπῶτας βε-
βρωκότες, ἀναπαυσάμε-
νες,¹⁵ συντεταγμένους πρὸς
διὰ γω-

¹¹ ὡς δέδωκεν.] Cum utroque
Codice & Interprete, pro vulgato ὡς
δέδωκεν.

¹² Χαβρίας εἰς Εἰλλάδα τὴν Λακωνι-
κὴν ἐμβάων.] Scribe, εἰς Εἰλλάδα, quod fuit
τὴν Λακωνικὴν Oppidum. Casaubonus.

¹³ Νυκτὸς.] Non habet Cant.
Mox pro ἐπέμψατο, cum MSS. re-

posui ἀπέπεμψατο. & pro φέρειν, ut
corrupte legebatur in Vulgata, cum
iisdem Codd. restitui φέρειν.

¹⁴ Σταδία.] Fl. στάμνα.

¹⁵ Συντεταγμένους πρὸς διὰ γωγὴν]
Cant. συντεταγμένους. Unde apparet
descriptorem ejus exemplaris jam
tum dubitasse de integritate hujus lo-

Διαγωγῇ ῥαδίως τὰς
πλείους αὐτῶν διέφθειρεν.

Χαβρίας ὡς ἐν Αἰγύ-
πτῳ στρατηγῶν τῷ βασιλεῖ
τῆ Αἰγυπτίων. ἔ Περσῶν
βασιλέως ὁπισθελάσαν-
τος πεζὴ δυνάμει, καὶ ναυ-
πικῇ, ὃ τῆ Αἰγυπτίων βασι-
λέως ναῦς πολλὰς ἔχων ἡ-
πόρῃ πληρωμάτων συγκε-
κροτημένων. Χαβρίας κα-
ταλέξας Αἰγυπτίων ¹⁶ τὰς
νεωτάτας ἱκανὰς πληρῶ-
σαι ναῦς Διακρίας, ἐξελὼν
τὰς κώπας τῶν τριηρῶν ἔνυλα
μακρὰ ὠρεβαλῶν ¹⁷ ὅππῃ
τὸ αἰγυπτιῶν, ὥς τε ἐφ' ἑνακα-
τῆσδε, δὲ αὐτοῖς τὰς κώ-
πας, καὶ κελεύσας τὴν διγλώσ-
σων ὁπισθήσας, ὀλίγαις

sine negotio multos ex
hostibus interfecit.

7 Chabrias in Ægy-
pto regis Ægyptiorum
exercitum ducebat. Cum
rex Persarum pedestri-
bus ac navalibus co-
piis expeditionem face-
ret, Ægyptius navibus
abundans, implemen-
tis egebat. Chabrias de-
lectis junioribus ex Æ-
gyptiis eo numero, ut
ducentis navibus im-
plendis sufficerent, re-
mos e triremibus sustu-
lit, longisque contis
versus littus projectis,
effecit ut singuli ordi-
ne federent: danisque eis
remos, & jubens addi-
tis bilinguibus paucos
dies ipsos agere, pro-
ήμέ-

ci, & quævisse verbum, unde ac-
cusativi isti penderent, quod mihi
multo melius reperisse videtur In-
terpres, dum pro τοὺς Διαγωγῇ, le-
git περὶ τῶν. In fine hujus stratege-
matis pro διέφθειρεν, cum MSS. &
Interprete reposui διέφθειρεν.

¹⁶ Τὰς νεωτάτας] Uterque Codex
absque articulo.

¹⁷ Ἐπὶ τὸ αἰγυπτιῶν] Hic deest ali-
quid, nec sine sententiæ damno.
Hoc facile tamen intelligimus, quod
non vidit Interpres, non aliud hic
fuisse narratum Chabriæ stratagemata,
quam qua ratione paucissimis die-

bus effecerit is, ut rex Ægyptius re-
migibus abundaret, iisque συγκε-
κροτημένοις, hoc est, remigandi perί-
tis. Interea dum meliorem codicem
expetas, lege paullo post, καὶ κωπῶν
ἐκαστοῦ ἑκάστης. appellat διγλώσσους eos
qui utramque linguam, Græcam
& Ægyptiam tenebant. Sic libro se-
ptimo in Oronte, ὁπισθὴς ἱμ-
νεας διγλώσσους, ἵνα τὰ παραγέγραπτα
τοῖς Ἑλλήσιν, ἔτοι φράζοιεν τοῖς βαρ-
βάρους. Notum qui sint κωπῶν. Max
lege ἐλαύνειν ὡς ἐδίδασκε. Καταβό-
ναι.

fectus est, & confcriptis remigibus naves implevit.

8 Chabrias, si recens collectum exercitum haberet, & pugnam initurus esset, per præconem iussit, ut qui male haberent, seorsim arma deponerent. Quotquot igitur erant timidi, morbum simulantes, arma seponebant. His ad pugnam quidem non utebatur, sed ad præoccupanda loca munita, ut saltem ipsorum multitudo apparens, metum hostibus faceret. Occasione vero data, statim eos stipendiis privavit.

9 Chabrias ad hostilem urbem appellens, noctu scutatos egredi fecit. Ipse vero prima luce ad portum navigabat, longe ab urbe

ἡμέραις ἐλαύνειν αὐτὰς ἐβαδίζεν ἐρετῶν συγκεκροτημένων ἐπλήρωσεν.

Χαβρίας ¹⁸ ὁπότε νεοσύλλογον ἔχων δυνάμειν καὶ μέλλοι παρὰ τὴν ἑαυτοῦ κήρυκτον ἐκέλευσε τοὺς ἀρρώστους ἔχοντας, χωρὶς τῆς αὐτοῦ πλοῦς ὅσων ἦ δειλοὶ ¹⁹ δι' ἀρρώστιαν προσπιέμενοι χωρὶς ἐτίθεντο τὰ ὅπλα, τέτοις ἐς μὲν τὴν μάχην οὐκ ἐχρήσαντο, ἐπὶ τὰς περὶ τὰς ἀλλήλων τῶν ὀχυρῶν πόων ἵνα τὸ γέν ²⁰ πλῆθος ὁπλοῦν ὁμοῦ ἀπὸ τῶν φόβον ἐνεργάζοιτο τοῖς πολεμίοις καὶ ὅτι παρὰ τὴν αὐτοῦ πλοῦς, ποιεῖται χέως αὐτὰς ἀπομίσθους.

Χαβρίας προσπλεύσας πολεμίας πόλιν, νυκτὸς τὰς περὶ τὴν πόλιν ἀπεβίβασεν. αὐτὸς ὅτι ἀρχομένης ἑως, ὅτι τὴν λιμὴν ἔπλετο. ²¹ ἀποτίρω τὴν πόλιν ὅτι. οἱ ἐκ τῆς πόλεως

λεως

¹⁸ ὁπότε νεοσύλλογον ἔχων] Scribendi. Casaubonus.

¹⁹ δι' ἀρρώστιαν προσπιέμενοι] Malim' αὖς δὲ ἀρρ. Idem.

²⁰ πλῆθος ὁπλοῦν ὁμοῦ ἀπὸ τῶν] Ita reposui cum Fl. & Interprete, pro vulgato αὐτῶν. Cant. αὐτῶν.

²¹ ἀποτίρω τὴν πόλιν] Fl. ἀπὸ τῆς πόλεως. Mox pro οἱ ἐκ τῆς πόλεως, cum utroque Codice reposui, οἱ ἐκ τῆς πόλεως, quomodo etiam legisse videtur Interpres. Eodem modo sequenti exemplo. οἱ ἐκ τῆς πόλεως.

λεως ἐξέδραμον κωλύσιν-
τες ἀποβελῶναι τὰς ἐκ τῶν
νεῶν· οἱ ὅτε ἐκ τῶν ἐνέδρας
πελτασταὶ ὅπισθεν ὀπιφα-
νέντες τὰς μὲν διέφθειραν
αὐτῶν, τὰς δὲ ζωχρία λα-
βόντες, τῶν νεῶν ὀπιβάντες,
ἀνῆλθον.

Χαβρίας δὲ τῶν πελτα-
στῶν δέκα τὰς δρομικωτά-
τας ἐφ' ἐκάστῃ ναυῶν ²² πα-
ρεβιάσατο. καὶ νυκτὸς ἐς τὴν
πολεμίαν ἀπεβίασε, καὶ
ληλαῖεν τὴν χώραν ἐκέ-
λευσεν. οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως
²³ ἐκβοηθήσαντες, ὀπικρα-
τεῖν τὴν ληλατῆντων ἐμελ-
λον. ὁ δὲ παρὶς τῶν, καὶ παρ-
δὲ τῶν πόλιν ἐπλῆ. οἱ δὲ
ἐκβοηθήσαντες, τὴν ὀπι-
πλῆν ἰδόντες, ἐπαύσαντο,
ἵνα μὴ καταλάβοι τὴν πό-
λιν. ὁ δὲ ²⁴ τὰς ναῦς τῆς χῶ-
ρας παρσπρίσας, τὰς πελ-

diffitum. Cives excur-
rebant, ut e navibus
egredi prohiberent. Scu-
tati vero ex insidiis im-
petentes a tergo, quos-
dam ex iis occiderunt,
& quibusdam captis vi-
vis, iterum in naves in-
gressi solverunt.

10 Chabrias ex scu-
tatis decem velocissimos
in singulas naves im-
posuit, & noctu in ho-
stile solum emisit, at-
que prædam ex regio-
ne agere iussit. Cives
ex urbe suis rebus o-
pem ferentes, captu-
ri prædatores erant.
Quo ille viso, confe-
stim ad urbem navi-
gabat. Egressi cum ad-
navigantem vidissent,
diligentiam adhibue-
runt, ne urbem cape-
ret. Ille naves ad ter-
ram appellens, acce-

ταρῶς

²² Παρεβιάσατο] Cant. παρε-
σβιάσατο.

²³ Ἐκβοηθήσαντες, ὀπικρατεῖν τὴν
ληλατῆντων ἐμελλον. ὁ δὲ παρὶς τῶν, κα-
τὰ παρδὲ τῶν πόλιν ἐπλῆ. οἱ δὲ ἐκ-
βοηθήσαντες, τὴν, &c.] Lacunam or-
tam ex repetitione τῶν, ἐκβοηθήσαντες,
intermedia enim in Vulgata abe-
rant, cum MSS. & Interprete sup-

plevi. Mox pro καὶ δὴ ἀποπλῆσαι,
Cant. καὶ ἀποπλῆσαι.

²⁴ Τὰς ναῦς τῆς χῶρας παρσπρίσας]
Mendosus locus: τὴν χῶραν enim scri-
bendum. Sed & mutila est ista nar-
ratio, ut ex Interprete apparet. Deest
enim aliquid ante ἐπαύσαντο. Casan-
bonius.

ptis scutatis & præda, quam ceperant, discessit.

παιδὲς ἢ τῶν λείαν ὅσων ἔλαβεν ἀναλαβὼν, ἢ δὴ ὁποπλῦσας ὥχετο.

11 Chabrias in Naxo adversus Pollin navale prælium gesturus, præcepit trierarchis, ut si in æquali & ancipiti periculo essent, suarum navium signis absconditis insignitas hostiles esse scirent. Hoc facto, Pollidis gubernatores Atheniensium navibus obviam facti, cum non haberent Atticum signum, dubii & ancipites præternavigarunt. Athenienses vero quemadmodum præceptum erat, utrinque in insignitas naves im-

Χαβρίας ἐν Νάξῳ μέλλων ναυμαχεῖν ²⁵ πρὸς Πόλιν, παρήγγειλε τοῖς τριηράρχαις εἰὼν ἰσοπαλεῖς ἢ τὸ κίνδυνον ὧσι, τὴν σήμερα τῶν ἰδίων νεῶν λάθρα κατελόντες, εἰδέναι τὰς ἐπισημείας πολεμίας ἔσας. ἐπεὶ ὅτε ἐγγύετο, οἱ μὲν δὲ Πολλίδῳ κυβερνήται ταῖς ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπαντῶντες, διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς τὸ Ἀθητικὸν σημεῖον ἀμφιγνοῦντες παρέωλεον. οἱ ὅτε τῶν Ἀθηναίων ἢ τὸ ὠρεῖται γηλοῦμα ὅτι σήμοις τῶν νεῶν ἔφθανον διαδόντες

25 Πρὸς Πόλιν] Fl. πρὸς Πόλιν. Utroque modo scribitur: unico λ, Aeschini Orat. contra Ctesiphontem: ὅτι τῶν Ἀθηναίων ἢ ἐν Νάξῳ ναυμαχεῖν Λακεδαιμονίους ἢ Πόλιν ἐτίμωσαν. Diogeni Laërtio in Platone, ubi, postquam retulit, Dionysium exoratum ne Platonem necaret, inquit: παρέδωκε αὐτὸν Πόλιδι τῶν Λακεδαιμονίων, κατὰ καιρὸν ἃς φρεσβύται ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς τε ἀποδίδω. καὶ κείνῳ ἀγαθὸν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν, ὅτι φασκεν. Addit paullo post: Τὸν μὲν Πόλιν λόγῳ ὥσπερ τῶν Χαβρίας ἢ Πηλεῶν, ἢ μὲν ταῦτα ἐν Ἑλλάδι κατεπιπνύμενοι, ἢ δ' αὖτις μιν αἰσιν αἰ-

τῶν ἃς τὸ φιλόσοφον. Tzetzes Chiliad. x. 359.
Ὁ Πλάτων ἐπωλήθη γὰρ ἐν Πάλλιδῳ ναυάρχῃ,
τὸν δὲ δίδω, εἴ τε φρεσβύται ὡρεῖται Διονυσίου.
δὲ 362.
Ἐν Πάλλιδῳ ναυάρχῃ μὲν, τῶν γὰρ Σπαρτιάται,
Πλάτωνα τὸ φιλόσοφον ἀνίστατο Ἀργείοις.
Duplici λ, Xenophonti lib. v. Hist. Diodoro lib. xv. Plutarcho in Dione, aliis. Paullo post pro ἰσοπαλεῖς, Fl. ἰσοπαλῆς.

δόντες διττὰς ἐμβολὰς. τὸ
τέχνασμα τῷ νίκῳ Ἀ-
θωαίοις ἔδωκεν.

Χαβρίας εἰς ²⁶ Αἴγινα
νυκτὸς κατὰ πλώσεις, τρια-
κισὶς ἄνδρας ²⁷ εἰς πνα
τόπον ὀπιτῆδειον ἀποβίβα-
σαι, αὐτὸς παρέπλῃ. οἱ
μὲν ὅτε πόλεως ἐπεξελ-
θόντες, τοῖς ἀποβᾶσι παρε-
τάσσοντο· καὶ πολλὰς αὐτῶν
ἀνέβην· ὃν δὲ διὰ τὰς ἐς τὴν
πόλιν εἰσέπλωσεν· ²⁸ οἱ δὲ
πολίται φοβηθέντες μὴ τὴν
πόλεως ἀποκλεισθῶσι,
κατὰ λιπόντες τὴν πρὸς τῆς
τριακισὶς μάχην, ἀνέ-
χώρησαν ὀπί τινι πόλιν.

²⁹ Χαβρίας πρὸς τὰς
ὀπιβολὰς τῶν κυμάτων ὑπὸ

pressionem fecerunt.
Hæc machinatio, victo-
riam Atheniensibus attu-
lit.

12 Chabrias noctu
in Æginam navigans,
triginta viris in locum
idoneum expositis, ipse
præternavigabat. Ci-
ves ex urbe progressi,
pugnam cum egres-
sis incipiebant, & mul-
tos ex eis perimebant.
Ille confestim ad ur-
bem navibus contendit.
Cives metuentes ne ex-
cluderentur, deserta
pugna, quam cum tri-
ginta viris inceperant,
in urbem reversi sunt.

13 Chabrias adversus
impetus fluctuum sub
τῷ

²⁶ Αἴγινα] Cant. Αἴγεινα. & an-
te πειραστές inserit copulam καί.

²⁷ Εἰς πνα τόπον ὀπιτῆδειον ἀποβί-
βασαι] Ita legendum, vel, ut scrip-
tum est in quibusdam codicibus,
ἀποβιβᾶσαι. Affinis huic narratio
nona supra, itemque decima. Casaub.

²⁸ Οἱ δὲ πολῖται] Cant. absque δέ.

²⁹ Χαβρίας πρὸς τὰς ὀπιβολὰς ὑπὸ κυ-
μάτων] Etiam in nostris codd. hoc
stratagemata corruptum fuit: sicut &
in iis quibus usus Interpres. Appa-
ret tamen sententiam esse hanc: Cha-
briam extremas navis partes ad pro-
ram & puppim, quæ τὸ κατὰ πλώμα
quod erat in media navi, ubi stant
propugnatores, altitudine non æ-

quabant, quasque maris undæ facile
superabant, (Græci παρεξέριπας vo-
cant, quod extra illas sint remigum
sedes,) munisse pellibus: fecisseque
ut his quasi pluteis navis utrumque
latus, ex omni parte altitudine æ-
quaret τὸ κατὰ πλώμα. Hæc est, nisi
fallimur, istius narrationis summa.
Quod ait δὲ οἱ εἰς κατὰ πλώμα, in-
solens plane est: quum dicendum po-
tius fuerit παρὰ πλώμα: aut certe παρὶ-
πλώμα, ut in eadem re apud Xeno-
phontem, Ἐκλυίου. libro primo, καὶ
ὅτι ὀπιβάταις ἐς κατὰ πλώμα ναυὶ μεταβίβα-
σαι, καὶ πρὸς τὸ κατὰ πλώμα ὀπιβᾶσαι.
nisi verius eo loco ὀπιβᾶσαι scrip-
pisse Xenophontem. Thucydides
πρ.

Parexirefsiam ex utroque latere pelles affixit, & seorsim æquales, ca-
tastromati in altitudine
munitionem hanc cum
Parexirefsis conjungens.
Id impedimento fuit,
quominus patens flu-
ctibus navis ferretur,
& nautæ minus made-
scent. Sic etiam cum
impetentes fluctus cer-
nere non possent, pro-
pter obstructionem, non
perterriti sunt metu,
neque navim relinqui-
runt.

14 Chabrias adver-
sus pelagias navigatio-
nes, & marinas pro-
cellas singulis navibus
duo gubernacula com-

τὴν παρεξαιρεσίαν ἐκατέρω
τότε δὲ ῥέρις κατελάμβαν-
εν· ἢ καὶ μόνως ἀρτίως τῷ
κατασρώματι καὶ τὸ ὑψοῦ
φράγμα κατελάμβανεν
αὐτὸ πρὸς τὰς παρεξαιρε-
σίας· τὸ πρὸ ἢ ἐκώλυε τὴν
ναῦν ὑποβρυχιον φέρεσθαι.
ἢ τὰς ναυτὰς ὑπὸ τῷ κυ-
μάτων βρέχεσθαι· ἢ τὰ ἐ-
πιφερόμενα κύματα ἐχ-
ορῶντες διὰ τὴν ἑφράγ-
ματος³⁰ πρὸς αὐτοὺς, οὐκ ἐξ-
αίταντο διὰ τὸ φόβον, ἐ-
δὲ τὴν ναῦν ἐσφαλόν.

Χαβρίας πρὸς τοὺς πε-
λαγίους πλοῦς, ἢ τοὺς ἐν
τῇ θαλάττῃ χειμῶνας κα-
τεσκεύαζεν ἐκάστη τῶν νηῶν
δισὰ πηδάλια,³¹ ἢ τοῖς
μη

ἀρτίως τῷ κατασρώματι κατὰ τὸ ὑψοῦ,
φράγμα κατελάμβανεν αὐτὸ πρὸς τὰς
παρεξαιρεσίας. Ρεχ κώπας ἀρτίως τῷ κα-
τασρώματι κατὰ τὸ ὑψοῦ intelligo,
quas sequenti frategemate vocat,
τὰς θρανίπδας κώπας. Simili muni-
mentorum genere propugnatores
quoque a telis defendebant: de quo
vide Schefferum. Sub finem cum Ca-
saubono lego φράγματῳ.

περὶ τὰς ὁπλοὰς] Articulus ex
Fl. additus. Pro ὑπὸ τῷ παρ. lege ὑπὸ τῷ
παρ. Paulo post pro κατὰ τὸ, ὑψος,
cum utroque Codice lego, κατὰ τὸ
ὑψοῦ. Locus autem corruptus admo-
dum, nec a MSS. quidquam præ-
terea opis. Interea, dum certius quid
adferatur, legerim: ἢ κατὰ κώπας,

30 Περὶ αὐτοῦ] Cant. πρὸς αὐτοὺς. quod
etiam ferri potest, ut vel veritas, muni-
menti appositionem, vel, prætensionem.

31 Τῇ μὴ ὑποαρχέσῃ] Scribo, τοῖς
μηδὲ ὑποαρχέσσι. Casaubonus.

Καὶ

μὲν ὑπάρχουσι ἐν ταῖς θύ-
 δαίαις ἐχρήτρ. ³² εἰ δ' ἡ θά-
 λασσα κοίλῃ γένοιτο, γάτε-
 ρα διὰ τὴν παρεξέρεσιαν
³³ καὶ τὰς θρανίπιδας κώ-
 πας πατήσῃ, τὰς αὐχένους
 ἔχοντα καὶ τὰς οἰκίας ὑπὲρ
 τῆς καταστροφῆς, ὥς τε ἐξ-
 αιρεμένης τὴν πρύμνης, τὰ-
 τοις τὴν ναὺν κατὰ θυώειδ.

Χαβρίας καταλαβὼν
 τὴν Λακωνικὴν, καὶ λείαν
 πολλὰν ἀρπάσας, Σπαρ-
 τιαίων ἐκβοηθησάντων ὧν
 Ἀγισίλαος ἡγήσατο, συνα-

paravit, atque pristi-
 nis in tranquillitate u-
 tebatur. Sin mare ca-
 vum fieret, altera per
 Parexeresiam juxta fes-
 files remos apponbat
 gubernacula supra ca-
 tastrota, ut subla-
 ta puppi navem diri-
 geret.

15 Chabrias cum La-
 conum terram occupa-
 set, multamque prædam
 abegisset, exeuntibus ad
 ferendum suis auxilium

γαγών

Καὶ τοῖς μὲν ὑπάρχουσιν] Ita resti-
 tui ex Fl. firmante conjecturam Ca-
 fauboni, pro vulgato, καὶ τὴν μὲν ὑπὲρ
 ἀρχήν. Cant. καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν. Idem
 Codex pro θύδαίαις, θύδαίαις.

32 Εἰ δ' ἡ θάλασσα κοίλῃ γένοιτο]
 Κοίλῃ, hoc est, κοιλανομένη, vel, τρα-
 χυνομένη, quando videlicet, ut Poë-
 ta Latinus canit,

unda dehiscens

Terram inter fluctus aperit,
 vide Pollucem. Casaubonus.

33 Κατὰ τὰς θρανίπιδας κώπας πα-
 τήσῃ] Lege, πατήσῃ. Idem.

Πατήσῃ] Cant. πατήσῃ. Lego cum
 Casaubono, πατήσῃ. Ceterum verba
 hæc, δεύτερα διὰ τὴν παρεξέρεσιαν καὶ
 τὰς θρανίπιδας κώπας πατήσῃ, τὰς αὐ-
 χένους ἔχοντα καὶ τὰς οἰκίας ὑπὲρ τῆς κατα-
 στροφῆς, ὥς τε ἐξαιρεμένης τὴν πρύμ-
 νης, τοῖς τὴν ναὺν κατὰ θυώειδ, verto :
 alia per statium, quod est inter remiges &
 proram, juxta remos supremos adaptabat,
 ἄνω καὶ κάτω habentia supra catastro-
 tes, ita ut elevata puppi hisce moderare-

tur navem. Idem fere, quod hoc & su-
 periore strategemate refertur de Cha-
 bria, contra tempestatum vim exco-
 gitatum quoque a barbaris, sub Ani-
 ceto, Polemonis liberto, Pontum in-
 festantibus, scribit Tacitus III. Hist.
 cap. 47. Et tumido mari prout fluctus at-
 tollitur, summa navium tabulis augent,
 donec in modum telluris claudantur. Sic in-
 ter undam voluntur, pari utrimque proas,
 & mutabili remigio, quando hinc vel il-
 linc appellere indiscretum & innoxium est.
 Duplex gubernaculum apud eundem
 videl. lib. II. Ann. cap. 6. & de Mor.
 Germ. 44. Quid sit παρεξέρεσις docet
 Thucydidis Scholiastes ad lib. IV.
 Παρεξέρεσις ὅστις ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς ναὸς
 τῆς πύλης, καὶ τῆς ἐν μέσῳ ἐκείνης κώπας καὶ
 χρωμάτων, ἐστὶ τὸ πρὸ ἀκρότατον τῆς πρύ-
 μνης, καὶ τῆς προράς. Helychio θρανί-
 πιδες κώπαι per syncope dicuntur, θρανί-
 πιδες κώπαι, αἷς οἱ θρανίται χρωμάτων, αἷ
 τὰς κατὰ τὴν πύλην τοῖς ναυσί. De his, ut &
 quid sit αὐχὴν, & οἰαζ, vide Schef-
 ferum de Militia navali.

34 Καλῶν]

Spartiatīs, duce Agefila-
 lao, milites in collem ex-
 cellsum conduxit: ju-
 mentisque & captivis in
 munitissimum locum
 impositis, castra circum
 ea locavit. Lacones quin-
 que stadiorum spatio e
 regione castrametaban-
 tur. Imperavit Cha-
 brias, ut ignes plurimi
 per noctem incenderen-
 tur: & secunda vigilia
 promulgavit, ut relictis
 jumentis & pecudibus
 ipsi per posteriorem col-
 lis partem discederent.
 Qui mandato parentes,
 clam discesserunt. Laco-
 nes & ignem conspicien-
 tes, & jumentorum vo-
 cem exaudientes, cum
 Athenienses remanere
 putarent, sub diluculum
 vasis conclamatis, acce-
 pta ad ineundam pugnam
 tessera, ad collem proces-
 serunt. Postquam vero
 appropinquassent, & in-
 ania castra invenissent,
 exclamavit Agefilaus: O-
 ptimus equidem dux est
 Chabrias.

γαγὼν τὰς στρατιώτας ἐπὶ
 λόφον ὑψηλὸν, τὰ σκο-
 φόρα καὶ τὰς αἰχμαλώτους
 ἀγαγὼν ἐπὶ τὸ ὀχυρώτα-
 τον, περὶ στρατοπέδωσεν.
 οἱ δὲ Λάκωνες ἀπὸ πέντε
 σταδίων ἀντιπαραπέδω-
 σαν. Χαβρίας παρήγγει-
 λεν ὥς πλείεστα πυρὰ κα-
 λῶναι. Διὰ νυκτός· καὶ πρὶν
 δευτέραν φυλακὴν παρ-
 ἡγγαίε, τὰ μὴ ὑποζύ-
 για καὶ τὰ βοσκήματα κατε-
 λιπεῖν. αὐτοὶ δὲ ἀναχωρεῖν
 καὶ τὸ ὅπουθεν μένειν
 λόφῳ. οἱ μὲν δὲ λατύντες
 ἀνεχώρησαν· οἱ δὲ Λάκωνες
 τὸ τε πῦρ ὁρῶντες, καὶ τὴν
 φωνὴν τῶν ὑποζυγίων ἀκού-
 οντες, μένειν τὰς Ἀθηναίους
 νομίζοντες, ὑπὸ τῇ ἑω-
 ρασκοδασίᾳ μύθοι, πρὸς
 μάχην σῶψιμα λαβόν-
 τες, τῷ λόφῳ προσήγον.
 ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς γηρόμενοι κε-
 νὸν τὸ στρατόπεδον εἶδον,
 ἀνεβόησεν Ἀγισίλαος,
 ἀριστὸς γε στρατηγὸς Χα-
 βρίας.

[CAP.

I Εὐρύς.]

Φωκίων.

Phocion.

¶ Φωκίων Ἀθηναίους
 ὡρμηκότας στρατεύειν ἐπὶ
 Βοιωτὰς ἐκώλυεν· οἱ δὲ
 πολλῇ ὀρμῇ χρώμενοι τὸν
 πόλεμον ἐψηφίσαντο, καὶ
 Φωκίωνα στρατηγόν. ὁ δὲ
 τὸ κήρυκα ἀναιπεῖν ἐπέ-
 λθουσαν· ὅσοι Ἀθηναίων
 μέχρι ἐξήκοντα ἐτῶν ἀπὸ
 ἡδῆς, πέντε ἡμερῶν σιτία
 λαβόντες, ¹ ἑξήκοντα ἀπὸ τῆς
 ἐκκλησίας ἐπέδωκε μοι. ὁ
 Ἰόρυς δὲ ὡς πολὺς. οἱ
 πρεσβύτεροι καὶ μᾶλλον
 ἐβόων, ἀνεπήδον, ἤρηνά-
 κταν. τότε δὲ Φωκίων,
 εἰδὲν, ἔφη, δεινὸν ὑπο-
 μένετε· καὶ γὰρ ὁ στρα-
 τηγὸς ὀγδοηκῶν ἐχων
² ἔτι ³ μεθ' ὑμῶν κείσο-
 μαι. τὰτο ἀκούσαντες Ἀ-
 θηναῖοι, τὸ ὀρμῆς τὸ
 ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐπαύσαν-
 το καὶ μετεβαλλόντο.

¶ Phocion Athenien-
 sibus expeditionem ad-
 versus Boeotos fuscipere
 volentibus, restitit. Qui
 magnis propensisque stu-
 diis bellum decreverunt,
 & Phocionem ducem
 crearunt. At ille præco-
 nem iussit proclamare:
 Omnes Athenienses ab
 ætate puberum usque ad
 annum sexagesimum, as-
 sumpto quinque dierum
 commeatu, mox a con-
 cione me sequimini. Ibi
 tum magnus oriri tumultus,
 & præ cæteris potif-
 simum senes vociferari,
 proflire, atque indigne
 ferre. Tum Phocion: Ni-
 hil, inquit, vobis grave
 aut indignum accidet.
 Nam ego quoque dux o-
 ctuagesimum annum ha-
 bens, vobiscum una ja-
 cebo. Hoc audito, Athe-
 nienfes belli studium ac

¹ ἑξήκοντα] Cum MSS. pro ἑξήκοντα.
 Mox pro ἐπέδωκε, Cant. ἐπέδωκε.

² ἔτι] MSS. ut & Codd. Ca-
 saboni, μέθω.

³ Μεθ' ὑμῶν κείσομαι] Quidam
 codd. μεθ' ὑμῶν ἐσομαι. Quid si, ἐκεῖ
 ἐσομαι. Casaubonus.

[C A P. X I I I.]

Chares.

Χάρης.

¶ Chares in exercitu
susplicatus exploratores
versari, præsidium foris
collocavit, mandavitque
ut unusquisque proximi-
um apprehenderet: ne-
que ante dimitteret,
quam dixisset quisnam
esset, & cujus ordinis.
Ita factum est, ut cape-
rentur exploratores, cum
neque ordinem, neque
manipulum, neque con-
tubernium, neque si-
gnum indicare posset.

2 Chares in Thracia
cum vehementissima
tempestas ingruisset, con-
spicatus milites vestimen-
tis parcere, & segniter
imperata facere: man-
davit ut vestes invicem
commutarent. Hoc facto
cum singuli alienarum
vestium nullam rationem
haberent, promptius id,
quod imperatum fuerat,
excequebantur.

¶ Χάρης ἐν τῷ στρατο-
πέδῳ κατὰσκοπέως ὑπονοή-
σαι εἶναι, φυλακῇ ἐξω-
θεν ἔχαρακτο ὀπισθήσας,
προσέταξεν ἕκαστον ὀπι-
λαμβάμενα ἔμπλησίον· καὶ
μὴ πρότερον προσαφίεναι,
πρὶν εἰπεῖν ὅς τις εἴη, καὶ τί-
ναι τάξεις. ἔτω δὲ συνέ-
βη τὰς κατὰσκοπέως αἰλῶ-
ναι, μὴ δυναμένους εἰπεῖν
μήτε τάγμα, μήτε λόχον,
μήτε συσσίτιον, μήτε σὺν-
θημα.

Χάρης ἐν Θράκη χειμῶ-
ντι ὄντι ὑπερβολῇ, τὰς
στρατιώτας ὁρῶν φειδομέ-
νους τῶν ἱματίων, ἢ καὶ πρὸς τὸ
πράττειν ἄλλοι διακειμέ-
νους ὁκνηρῶς, παρήγγειλεν
αὐτοῖς, ἀλλάττειν παρ' ἀλ-
λήλων τὰ ἱμάτια. τότε
γὰρ χρομῶς, τὰ ἀλλοθέρων
ἐσθήτων ἕκαστος ἐφειδύ-
μηντο, ἐτοιμότερον ὡς
πράττειν τὰ κελεύμενα.

Χάρης

1 Καὶ πρὸς τὸ πρᾶττειν] Cant. absque præpositione.

Χάρης ἀπῆγε στρατόπε-
 δον ἐκ Θράκης, ἐπέκειντο
 οἱ Θράκες καὶ τὴν ἑσθρίαν
 ἔθραυον· ὃ ἦ βελόνη, ²
 ἀποπαύσας τὰς πολεμίους,
 διελθεῖν ἀσφαλῶς τόπον
 ὑποπτον, ³ σωιδῶν ἀναβι-
 βάσας τῶν σιληπυκτῶν ἵππων
 τὰς ἵππους, καὶ συμπέμψας
 αὐτοῖς ὀλίγους τῶν ἵππων,
 ἐκέλευσε παραπαύσαι μέ-
 νους τὴν ταχίστην, γηρομέ-
 νους ὅπως τῶν πολεμίων, τὸ
 πολεμικὸν σημῆναι· οἱ μὲν
 ἐσήμηναν· οἱ ἦ προσκείμε-
 νοι Θράκες ἐνέδραν εἶναι
 νομίσαντες, τὴν τάξιν λυ-
 σάντες, φεύγοντες ἄχοντο·
 Χάρης ἦ ἀσφαλῆ τὴν ἀπο-
 χώρησιν ἐποιήσατο.

3 Chares exercitum
 e Thracia deducebat.
 Instantibus Thracibus,
 & postremum agmen
 carpentibus: cum vel-
 let abstractis hostibus,
 tuto locum suspectum
 transire: impositis in
 equos tubicinibus, &
 missis una paucis
 equitibus, jussit ut ob-
 equitantes statim ad ho-
 stium terga penetra-
 rent, & classicum cane-
 rent. Quibus canenti-
 bus, Thraces qui inse-
 quebantur, insidias esse
 suspicati, perturbatis or-
 dinibus fugam capeffe-
 runt. Chares vero secu-
 re ac sine detrimento
 discessit.

[CAP. XIV.]

Χαρίδημος.

Charidemus.

¶ Χαρίδημος Ἰλίου
 λεηλατάντων αὐτῶν τὴν
 πόλιν, οἰκέτην Ἰλίου προ-
 ελθόντα ἵππῳ λείαν συλλα-
 βῶν, μεγάλοις δάροις ἔ-

¶ Charidemus Ilien-
 sibus urbem ejus de-
 prædantibus, servum
 Iliensem progressum
 ad prædam comprehen-
 dit, cumque magnis
 πεισε

2 Α' ποσσάσαι] Uterque codex α-
 ποσσάσαι, sed Interpres ut Vulgata.

3 Σωιδῶν] Σωχιδῶν. Casaubonus.

propositis muneribus, ad prodendam urbem adduxit. Verum quo majorem ei fidem haberent portarum custodes, multas oves mancipiaque bis terve dedit, ut adduceret. Custodes vero partientes hæc, sæpius illi per noctem excundi potestatem fecerunt: cumque eo homines complures, qui prædam agerent. Charidemus focios ejus comprehensos in vincula conjecit. Horum autem vestibus quosdam ex suorum numero armatos induit, deditque eis tum aliam prædam, tum equitatum quasi captivum. Custodes ad recipiendum equitatum, totam portam aperuerunt. Milites cum equitibus irruentes, custodes trucidaverunt, reliquamque manum recipientes, urbe potiti sunt. Itaque si quid ludendum est, secundo equi expugnatione captum est Ilium.

πεισε πρὸδῆναι τὴν πόλιν· ἵνα ὃ πρὸς Φανείῃ τοῖς φυλάτῃσι τὰς πύλας, ἔδωκεν αὐτῷ πολλὰ πρῶτα, καὶ ἀνδράποδα δις πρὶ καὶ τρίς ἀγαθὰν. οἱ δὲ φύλακες ταῦτα νειμάμενοι, συνεχώρουν αὐτῷ πολλάκις ἐξίεναι νύκτωρ, καὶ σὺν αὐτῷ ἀνδρας πλείονας, τὴν λείαν¹ πειτελεύοντας. Χαρίδημος τὰς μὲν σὺν αὐτῷ συλλαβὼν ἔδησε. τὰ δὲ τῶν ἱμάτια πειτελεύων ἰδοὺς ἀνδράσιν ὁπλισμένοις, ἔδωκεν αὐτοῖς τὰ τε ἄλλα τὴν λείαν, καὶ ἵππον ὡς αἰχμαλώτων. οἱ φύλακες ἵνα δέξαντο τὸν ἵππον, πᾶσαν τὴν πύλιν ἀνέωξαν· οἱ στρατῶται τῷ ἵππῳ συνεπείοντες τὰς τε φύλακας ἀπέκτειναν, καὶ τὴν λοιπὴν διώκοντες δεξιόμενοι, τὴν πόλιν ἐκράτησαν. ὥς τε, εἰ γὰρ πρὶ καὶ παίζειν, δεύτερον ἐάλω τὸ Ἴλιον, πάλιν ἵππῳ καταστρατηγέμενον.

[C A P.

¹ Πειτελεύοντα] Cum, MSS. pro vulgato, πειτελεύοντα, errore, ut videtur, operatum.

[CAP. XV.]

Δημήτριος ὁ Φαληρεύς.

¶ Δημήτριος Φαληρεύς συλλαμβάνει μέλων ὑπὸ τῶν Θρακῶν βασιλέως, κατὰ κρύψας αὐτὸν εἰς ἁμάξαν χορτοφόρον, εἰς τὴν ὁμορον χώραν διεσώη.

Demetrius.

¶ Demetrius Phalereus cum se a Thraciæ rege interceptum, captum iri cerneret, semetipsum in currum stramine onustum abdens, in finitimam regionem salvus & incolumis pervenit.

[CAP. XVI.]

Φιλοκλῆς.

¶ Φιλοκλῆς Πτολεμαίῳ στρατηγὸς Καύνης πρὸς τὴν πεδύνα, καὶ χεῖμασι διαφθείρας τὰς σιτοφύλακας, ὥστε οἱ οὐκ ἐν τῇ πόλει παρήγαιαν τοῖς στρατιώταις δώσκειν. οἱ δὲ πὰς φυλακὰς τῶν τειχῶν ἀπολιπόντες, τὸν ἐμετρεῖν. ² Φιλοκλῆς ἐν τῷ τῶν καιρῶν πρὸς τῶν ἀφύλακτον ἔλαβε τὴν πόλιν.

Philocles.

¶ Philocles Ptolemæi dux ad Caunum posuit castra, & pecuniis annonæ præfectos corrumpit, insidiasque paravit. Qui promulgarunt in urbe, se frumentum militibus daturos. Illi relictis murorum custodiis, frumentum metiebantur. Inter ea Philocles nudatam præfidiis urbem adortus cepit.

³ Τέλος τῶν γ' βιβλίων τῶν Πολυαίνου Στρατηγημάτων.

Τὰ δὲ

¹ Σωείθεν] Cum Cant. & Interpretæ pro σωείθεντο.

² Φιλοκλῆς] γρ. Διοκλῆς. Casaubonus.

³ Τέλος τῶν γ' βιβλίων τῶν Πολυαίνου Στρατηγημάτων] Cant. Τέλος τῶν Πολυαίνου Στρατηγημάτων, omisso libri numero.

Ἡ τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in quarto libro

POLYAENI STRATAGEMATUM.

Argæus	1	Ἀργαῖος, στρατῆρμα	α
Philippus	22	Φίλιππος	ιβ
Alexander	32	Ἀλέξανδρος	ιβ
Antipater	3	Ἀντίπατρος	γ
Pammenio	1	Παμμένιον	α
Antigonus	21	Ἀντίγονος	κα
Demetrius	12	Δημήτριος	ιβ
Eumenes	5	Εὐμένης	ε
Seleucus	6	Σέλευκος	ε
Perdiccas	2	Περδίκκας	β
Callander	4	Κάλλανδρος	δ
Lysimachus	3	Λυσίμαχος	γ
Cotenus	1	Κοττήνης	α
Polyperchon	1	Πολυπέρχων	α
Antiochus Seleuci	1	Ἀντίοχος Σελεύκου	α
Antiochus Antiochi	2	Ἀντίοχος Ἀντίοχου	α
Antiochus Hierax	1	Ἀντίοχος Ἱέραξ	α
Philippus Demetrii	2	Φίλιππος Δημητρίου	β
Ptolemæus	1	Πτολεμαῖος	α
Attalus	1	Ἀττάλος	α
Perseus	1	Περσεύς	α

Τέλος ἔπιναν.

Π Ο -

1 Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Πολυαίνου Στρατηγμάτων. Ita reposui cum Fl. & Interprete, pro vulgato; Πολυαίνου Στρατηγμάτων βιβλίου πέντος. Pro Φίλιππος καὶ Cant. Φίλιππος, qui numerus etiam in eo expletur, tam ex eo, quod est ordine septimum & decimum, facit duo strategemata. Idem codex pro Ἀλέξανδρος β, Ἀλέξ. β. Nonum autem strategema nec non septimum & de-

cimum, ut & trigefimum primum, dividit. Pro Ἀντίοχος κα, Ἀντ. κ. Referuntur autem viginti. Pro Δημήτριος β. Δημ. γ. Cum Florentino codice inter Antiochum Seleuci & Antiochum Hieracem, inserui Ἀντίοχος Ἀντίοχου α. ejusque strategema suo loco reitertur. In Cant. semel tantum legitur Ἀντίοχος γ. confundens ita quatuor Antiochos. Idem quoque Φίλιππος, absque Δημητρίῳ.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον τέταρτον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER QUARTUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Καὶ τοῦδε ὑμῶν τέ-
ταρτον βιβλίον,
ἱερῶτατοι βασι-
λεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε,
προσφέρω τῶν στρατηγημά-
των¹ τὸ μὲν δὴ καὶ ἰδίον
τῶν ἄλλων συγγράψας, ἐν ᾧ
καταμάχοιτε ἀνὰ τὰς ἀρετὰς
τῶν ὑμετέρων προγόνων, οἳ τὴν
Μακεδονίαν ἐβασίλευσαν.

Etiam hunc li-
brum Stratage-
matum, sanctis-
simi imperato-
res, Antonine & Vere, vo-
bis dedico : eumque sepa-
ratim ab aliis conscripsi,
in quo vestrorum paren-
tum ac majorum virtutes
conspiceretis, qui Mace-
doniae imperium tenuerunt.

τέλος τοῦ προοιμίου.

[CAP.

¹ Στρατηγημάτων] Cant. Στρα-
τηγικῶν.

² Καὶ τοῦδε ὑμῶν τέταρτον βιβλίον]
Ita reposui cum MSS. atque ita etiam
in reliquis omnibus proœmiis post

primum legitur. Vulgata, καὶ τοῦδε ὑ-
μῶν τὸ βιβλίον τὸ τέταρτον.

³ Τὸ μὲν δὴ καὶ ἰδίον] Legitur &
ἰδίον, & ita Interpres. Sed ἰδίον ma-
lo. Casaubonus.

[CAP. I.]

Argæus.

Αργαῖος.

¶ Argæus rex Macedonum, Taulantiorum Galaurus. Taulantii contra Macedones exercitum ducunt. Argæus (eratenim ei manus perexigua) jubet virgines Macedonum, si hostes agmen suum adducerent, ipsas e monte Ereboæ sese ostendere. Appropinquantibus igitur hostibus, apparuerunt, & e montibus descendebant magno numero virgines, thyrsosque pro hastis vibrabant, & fertis faciem obumbrabant. Galaurus perterrebat, viros esse virgines a longo existimans, & rece-

Αργαῖος βασιλεύς Μακεδόνων, Ταυλάντιων ἡ Γάλαυρος. Ταυλάντιοι στρατεύσιν ἐπὶ Μακεδόνας. Αργαῖος, ὡς γὰρ αὐτῶς χεῖρ ὀλίγη, κελύει τὰς παρθένους τῆς Μακεδόνων, ἐπειδὴ οἱ πολλοὶ προσιῶσι τὴν Φάλαγγα, αὐτὰς ἐν ἑσθέρῃ Ερεβοίας ἐπιφανῆσαι· οἱ μὲν δὲ προσήγον· αἱ δὲ ἐπεφάνησαν, καὶ κατήσαν ὑπὸ ἑσθέρῃ, παρθένοι πολλὰ θυρσοὺς ἀντὶ δορυμάτων πάλισσιν, καὶ σεφάνοις τὴν πρὸς ὤμων σκιαζέσσαι. Γάλαυρος ἐξεπλάγη, ἀνδρας εἶναι τὰς παρ-

1 Αργαῖος] Ita quoque scribitur nomen hoc Demostheni adversus Aristocratem, Diodoro, Harpocratio, Justino, aliis. Scribendum tamen per e contendit Josephus Scaliger ad Eusebium, auctoritate adductus nummi, in quo, ΑΡΓΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, ut & patronymico Αργαῖος, quomodo ab hoc dicti fuerit Macedonia reges Sibylla apud Pausaniam in Achaicis:

Αρχάντις βασιλεύει Μακεδόνες Αργαῖος

Eum consule ad Num. mcccxxxiii. & mdcxxiv.

2 Γάλαυρος] Ita restitui huius regis nomen cum MSS. Interprete, & Codd. Casauboni pro vulgato Τάλαυρος. Veteri Scholiasti Persii ad Satyram 1. dicitur Calandrus Mendose, ut videtur, pro Calaurus. Vide locum paullo post adductum. Perperam statim uterque Codex, Fl. Ταύλαρ Cant. Ταύλαρ.

3 Στρατεύσιν] Cant. στρατ. πεδύσιν.

4 Κατήσαν] Cant. κατήσαν.

παρθένες δὲ μακρῶ νο-
μίζων. καὶ τὸ ἀνακλητικὸν
ὑπεσθῆμαιεν. Ταυλάν-
ποι ἦ ἔφθον, πᾶσι δ' ὅπλα
ἀποβαλόντες, καὶ τὰ σκῦο-
φόρα κατὰ λυπὸντες. Ἀρ-
γαῖα ἀμαχεῖ κρατήσας,
ιερόν ιδρύεσθαι Διονύσου
Ἐκδιδάσκοντες. καὶ τὰς παρθέ-
νας, αἷς πάλαι Κλωδῶνας
ἐκλήζον οἱ Μακεδόνες, αὐ-
τὰς κληῖν ἔταξε, διὰ τὴν
μίμησιν τῶν ἀνδρῶν, ὅς τι
μακρόνας.

5 Καὶ τὰς παρθένας αἷς πάλαι Κλω-
δῶνας ἐκλήζον οἱ Μακεδ. Scribe Κλω-
δῶνας. Jam verba Polyani cave ita
accipias quasi omnes virgines a Ma-
cedonibus appellarentur Κλωδῶνας:
nam ita tantum Baccho sacra, id est,
Menades & Bacchæ vocabantur.
ὅτι τὸ κλωῖν, ait Etymologicus
magis Auctor: ὅτι τὸ κλωῖν σιμῶ-
ν πρὸς τὸν ἥχον ἀποτελεῖν, καὶ δουρῶν.
Præter Grammaticos, vide Plutar-
chum in Alexandro. Videtur autem
hæc historia a Callimacho sumpta:
quod innuit Auctor Etymologici in
voce Μιμαλόνες. Casaubonus.

Κλωδῶνας] Cant. Κλωδῶνας. Scri-
be Κλωδῶνας, accentu in antepenul-
tima, ut apud Hesychium. Suidas v.
Μιμαλόνες, vocat Κλωδῶνας, δὲ τὴν
κλωῖν, a ramis scilicet & thyrsis,
quos gestabant. Sed alio loco in-
quit: Κλωδῶνες αἱ Βάκχαι τῶν Διονύσου
ὅτι Μακεδόνες. αἱ κλωδῶνες ὅτι
Μιμαλόνες δὲ τῶν μιμήσεως. Pro κλω-
ῖν, Fl. κλωῖν. Cum MSS. & In-
terprete pro ἔταξε: reposui ἔταξε (nisi
quod Fl. ἔταξε)

ptui signum dabat. Tau-
lantii abjectis armis,
impedimentisque reli-
ctis, terga verterunt. Ar-
gæus sine prælio victo-
riam adeptus, templum
ædificat Baccho Pseuda-
nori, quasi dicas viri-
li specie decipienti: at-
que virgines, quæ antea
κλωδῶνας Macedones ap-
pellabant, ipse propter
virorum imitationem, ut
μιμαλόνες dicerentur, de-
creto jussit.

[CAP.

6 Μιμαλόνες] Cant. Μιμαλόνες.
Hesychius. Κλωδῶνας, τὰς Μιμαλόν-
ες, Μαινάδας, Βάκχας. Sed postea,
Μιμαλόνες τὰς Βάκχας τῶν Διονύσου.
δὲ τῶν μιμήσεως. ὅτι τῶν Κλωδῶνας
κακῶν. Atque ita dicuntur Strab-
oni lib. x. Nonno Dionys. lib. xvii.
Geminant quoque I Latini: Ovidius
lib. i. de Art. Am.

Ecce Mimallonides sparsis in terga cap-
pillis:

Ecce leves Satyri, prævia turba Dei.
Ebrius ecce senex pando Silenus asello
Vix sedet, & pressus continet arte
jutas.

Dum sequitur Bacchas, Baccha sur-
guntque petuntque, &c.

Statius Thebaidos lib. iv.

Post exultantes spolia armentalia por-
tant,

Semineceque lapsos, scissasque Mimal-
lonas versas.

Ad quæ verba Lactantius: Mimallo-
nes, lingua Macedonum Bacchæ.

Hinc Persius:

Torva Mimallonis implerunt cornua
bomby.

Est

[C A P. I I.]

Philippus.

¶ Philippus in exercitu magnæ existimationis quendam Tarentinum, quod calidis balneis fuisset usus, imperatorio munere ac dignitate privavit: inquiens, Nescire mihi videris Macedonum consuetudinem ac mores, apud quos ne mulierem quidem puerperam aqua calida lavari videas.

2 Philippus in Chæronea commissio cum Atheniensibus prælio cedens, quasi ad fugam inclinabat. Dux Atheniensium Stratocles exclamans, Non prius ab urgendis hostibus desistendum est, donec eos in Macedoniam concludamus, nihil a persequendo remittit. Philippus inquiens,

Φίλιππο.

¶ Φίλιππο ὅτι στρα-
τοπέδῃ¹ δόκιμον Ταραν-
τῖνον λατρεῖν θερμῷ χη-
σάμενον, πλὴν ἡγεμονίαν
ἀφείλετο. Φῆσας, ἀ-
γνοεῖν μοι δοκεῖς τὰ Μα-
κεδόνων· παρ' αἷς ἔδὲ γυ-
νὴ πικρὰν θερμῷ λεί-
πει.

Φίλιππο ἐν Χαιρωνείᾳ ὡς Ἰτασόμενον Ἀθ-
ηναῖοις ἔξας ἐνέκλινεν·
στρατηγὸς Ἀθηναίων
Στρατοκλῆς ἐκβοήσας, ἔ-
φη ὁποσείῃ προσκευέ-
νους, ἕως αὐτὰς πολέμους
κατακλείσωμεν ἐς Μακε-
δονίαν· ἔκ αὐτῆς διώκων.
Φίλιππο εἰπὼν, ἔκ ὅτι

στεινὴν

Est quidem hic versus apud Persium: verum non ab ipso factus, sed a Nerone: legitur autem Sat. 1. ad quem locum veteris Scholiastis verba, quia Auctorem illustrant, subijcimus: Mimiallones dicuntur ministri Liberi Patris, ὅτι τὸ μιμῆστος. Calandrus (legendum videtur Calanus, ut monitum supra) Illyriorum rex ad Macedo-

niam cum exercitu venit: Macedones cum parvum exercitum haberent, plurimas mulieres cum cothurnis & thyrsis in modum Baccharum ornaverunt. Illi credentes exercitum adventare discesserunt.

1 Δόκιμον Ταραντῖνον] Suspiciatus sum aliquando, scribendum esse. Δόκιμον Ταρ. Casaubonus.

2 Ἐως] 28. ὥς. Casaubonus.

V 4

3 Σιω-

σανται νικᾶν Ἀθηναῖοι,
 ὅτι πόδα ἀνεχώρη, ³ σω-
 εσπασμῶν ἔχων τὴν Φά-
 λαγγα, καὶ ἐν πῆς ὅσων
 πεφυλαγμῶν. μετ' ὀ-
 λίγον ὑπερδεξίων τῶν
 λαδούρων, ὡς ἔατο ῥύ-
 νας τὸ πλῆθος, ἀναστρέ-
 ψας, ὁρώσας ἐμβάλλει
 τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ λαμ-
 πεῶς ἀγωνισάμενος ἐνί-
 κησεν.

Φίλιππος ὅτι Θη-
 βαίης ἐσετάδεον. Ἀέρο-
 πος, καὶ Δαμασίππος
 ἡγεμόνες ἀπὸ πανδοκείας
 μισθωσάμενοι ψάλτριαν,
 ἐς τὸ στρατόπεδον εἰσήγα-
 γον. καὶ μετ' ἔλαθον Φίλιπ-
 πον· ἀλλὰ καὶ μαθὼν ἄμφω
 τὸν ἡγεμόνα τῶν ὄρων τ' αὐτῶν
 βασιλείας ἐξεκήρυξεν.

Φίλιππος πρὸς τοὺς ἐ-
 πεμψεν ἐς πολεμίαν Θρα-
 κῶν πόλιν· οἱ μὲν ἐκκλη-
 σίαν συνήγαγον, καὶ τὰς
 πρεσβυτάτας ἐκέλευον ἀ-
 γορεύειν· καὶ ὑπὸ πάντων
 ὡς δὴ οὕτως ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ὦν

Nesciunt Athenienses
 vincere, contractam ha-
 bens phalangem pede-
 tentim recessit: & armis
 custoditus atque muni-
 tus, cum paucis quibus-
 dam cum excelsiora loca
 occupasset, militibus
 confirmatis revertitur, &
 summa vi in Athenienses
 impetum facit, atque
 collocatis signis egregie
 superavit.

3 Philippus cum The-
 banis bellum gerebat:
 Aëropus & Damasp-
 pus duces e lupanari
 conductam mercede psal-
 triam in castra duxe-
 runt. Neque vero late-
 re Philippum potue-
 runt: qui re cognita du-
 ces ambos e sui regni fi-
 nibus exterminavit.

4 Philippus in ho-
 stium Thracum urbem
 legatos misit. Illi con-
 vocata concione, mis-
 sos verba facere ius-
 serunt, omniumque a-
 nimi erant intenti ad

³ Συνεσπασμῶν] Ita reposui cum utroque Codice pro vulgato συν-
 εσπασμῶν. Mox Interpres, μετ' ὀλίγον.

audiendum quid adferrent. Interea Philippus nec opinantes adortus, urbem cepit.

5 Philippus mortuos ab hostibus Illyriis ad sepulturam postulavit. Quibus concedentibus, cum extremi apportarentur, dato signo ex improviso eos obruit.

6 Philippus & Menegetes pancratiastes in palæstra versabantur. Milites interea circumstantes, ingenti vociferatione stipendia flagitabant. Philippus cum non haberet, accessit, sudore diffluens, pulvere respersus, atque aridens eis: Recte, inquit, dicitis, o commilitones. Verum ego quoque nunc ob eam causam adversus barbarum ungor, ut cumulate vobis gratias rependam. His dictis,

ἀγγέλασι. Φίλιππο ὃ ἐν τῷ καιρῷ τῷ μὴ προσδοκῶσιν ἵππιδεῖν, ὃ πόλεως ἐκράτησεν.

Φίλιππο ὃ ἤτησε παρὰ τῶν πολεμίων ἱλκυρῶν ὑποσπόνδους νεκρῶν τῶν διδοῶν, ὡς οἱ ἑκατοὶ ἐκομίζοντο, σημῆνας ἀφυλάκτους ἐπῆλθεν.

Φίλιππο ὃ ἐν παλαίστρῃ καὶ ὁ Μενεγέτης ὁ πανκρειαστὴς ἐκυλίωντο· οἱ στρατιῶται κύκλῳ περικύκλιοντες κατεβόων τὴν μισθοφορὰν ἀπαιτῶντες. ὅν ἔχων ὁ Φίλιππος προσήλθεν ἰδρῶτι ρεόμενος, κεκοιμῆς προσμειδιάσας αὐτοῖς, δίκαια, ἔφη, λέγετε, ὡς στρατιῶται, ἀλλὰ εἰ καὶ γὰρ διὰ τὸ νῦν ὅτι τὸ βάρος ἀλείφομαι, ὅπως ὑμῖν πλατυσίας ἀποτίσαιμι τὰς χάριτας· πάντα εἰπὼν, καὶ τῶν χειρῶν

ροῖν

4 Οἱ ἑκατοὶ ἐκομίζοντο, σημῆνας ἀφυλάκτους ἐπῆλθεν] Σημῆνας, quod desiderabatur in Vulgata, cum MSS. & Interprete addidi.

5 Μενεγέτης] Ita reposui cum

MSS. pro vulgato Μενεγέτης. item μισθοφορῇ, pro μισθοφορίαν, quod erat in Vulgata. & paullo post pro στρατιῶται, cum utroque Codice & Interprete reposui στρατιῶται.

ροῖν κροτῶν ὁ δὲ μέσων
δραμῶν εἰς κολυμβήθραν
ἀπερρίψεν. καὶ οἱ Μακεδό-
νες ἐγέλασαν. ὁ Φίλιππος
μέχρι τοσούτου διαβαπ-
τίζομεν πρὸς τὴν παγκρα-
σιασίαν. καὶ κατὰ τὴν προση-
μασμένην ὥρην ἀν-
ήλθον, ἔσ' ἃν οἱ στρατιῶται
καμόντες ἀπερρύησαν. τὰ
στρατηγήματα δὲ τὰς καὶ
αὐτὸς Φίλιππος ὡς δὲ τὰς
πόδας ἐμέμνητο πολλὰ καὶ
ὡς ἀσείως διακροσάμε-
ν τὰς ἀπαιτῶντας.

Φίλιππος δὲ ἐν Χαιρωνείᾳ γινώσκων τὰς καὶ Ἀθ-
ηναίους ὅξεῖς καὶ ἀγυμνά-
σας, τὰς καὶ Μακεδόνας ἡ-
σκηκότας, καὶ γεγυμνασμέ-
νους, ὅτι πολὺ πλεονέκτη-
ταξιν ἐκτείνας, ταχέως
παρέλυσε τὰς Ἀθηναίους,
καὶ ὀχρεώτερας ἐποίησε.

6 Διὰ μέσων] Cant. Διὰ μέσων. Pro
μέχρι τότε, cum MSS. edidi, μέχρι
τοσούτου.

7 Α' ἡρῶν] A' ἡρῶν. Casaubonus.

8 Ἐπὶ πολὺ τὴν ἀσκήσιν ἐκτείνας]
Hoc est, περὶ τὴν ἀσκήσιν ἐκτείνας
αὐτὸν, ut locutus est in Iphicrate, li-
bro tertio, commate decimo tertio.
Frontinus eleganter & plane ad ver-
bum eandem historiam sic retulit,

manibus plaudens, per
medios eos cucurrit,
atque seipsum in pisci-
nam abjecit. quam rem
Macedones ridebant.
Philippus usque eo se
immergere contra pan-
cratiasten, & faciem
conspergere non ante
destitit, quam milites
defessi discederent. Hu-
jus stratagematis Phi-
lippus inter pocula
persæpe mentionem fa-
ciebat, quod jucundissi-
mo ludibrio instantes
repulisset.

7 Philippus in Cha-
ronea cum sciret Athe-
nienfes esse celeres & in-
exercitatos, Macedones
autem frequenti usu ex-
ercitatos, in longum a-
ciem producta, continuo
perturbavit Athenienfes,
& faciles ad capiendum
reddidit.

Φί-

Philippus ad Cheroneam memor sibi esse
militem longo usu duratum, Athenien-
sibus acrem quidem, sed inexercitatum,
& impetu tantum violentum, ex indu-
siria prelium traxit: moxque languenti-
bus jam Atheniensibus, concitatus intulit
signa, & ipsos cecidit. Casaubonus.

Τὴν ἀσκήσιν] Cant. τὴν ἀσκήσιν.
Idem codex pro ὀχρεώτερας, ὀχρεώ-
τες.

8 Philippus in Amphissensium terram expeditionem parabat. Athenienses & Thebani angustias præoccupaverant : neque quem admodum transiri posset, ulla ratio poterat inveniri. Decipit hostes Philippus, fictis litteris ad Antipatrum missis in Macedoniam, se expeditionem, contra Amphissenses susceptam, in aliud tempus rejicere : atque jam in Thraciam festinare, quod ejus regionis incolae novis rebus studere audivisset. Tabellarius per angustias iter facit : quem duces Chares & Proxenus capiunt, cumque epistolam legissent, fidem habentes scriptis, angustiarum custodiam relinquunt. Philippus tranquillitatem nactus,

Φίλιππος ὅτι τὴν Ἀμφισσίων ἑστράτευεν. Ἀθηναῖοι καὶ Θεβαῖοι τὰ σενὰ προκατελάβοντο. καὶ ὡς ἡ δίοδος ἀμήχανος ἔξαπατᾷ τὰς πλεμύδας Φίλιππος ὁπισθολῶ πεπλασμένῳ Ἀντιπάτρῳ πέμψας ἐς Μακεδονίαν, ὡς τὴν μὲν στρατιάν τὴν ἐπ' Ἀμφισσῆς ἀνεβάναι το, ἀσπίδοι δ' ἐς Θράκην, πεπυσμένῳ τὰς ἐκείνῃ νεωπερίζεν. ὁ γραμματοφόρος δὲ τ' σενῶν οἱ στρατηγοὶ Χάρης, καὶ Πρόξενος αἰρῶσιν αὐτόν. καὶ τὴν ὁπισθολῶ ἀναγρόντες, πιστεύουσι τοῖς γεγραμμένοις. καὶ τὴν φυλακὴν τ' σενῶν ἀπολείπουσιν. Φίλιππος δ' ἐλαβόμενος ἡρεμίας, ἀφυλάκτως διεπέμψατο, καὶ τὰς στρατηγὰς ἀναστρέ-

9 Ἐστράτευεν] Cant. ἐστράτευεν. Infra pro ἀνεβάναι, ἀσπίδοι δ' ἐς, cum utroque Codice scripsi, ἀναβάναι, ἀσπίδοι δ' ἐς. nisi quod Fl. ἀναβάναιτο.
10 Ὡς ἡ μὲν στρατιάν] Scribe, στρατιάν. millies in iis vocibus peccatum est ab antiquis librorum scriptoribus, Casaubonus.

11 Πεπυσμένῳ] 22. πεπεισμένῳ. Idem.
12 Ὁ γραμματοφόρος δὲ τ' σενῶν] Deest verbum. Lege, περὶ αὐτῶν ὁ γραμματοφ. vel ὡς δὲ. Idem.
13 Ἀφυλάκτως διεπέμψατο] Quiddam codd. διέχευε το. probō. Idem.

ερέψαντας ἐνίκησε, καὶ
τῇ Ἀμφίσσης ἐκράτη-
σεν.

Φίλιππος ὅτι ἐλάτ-
τω δι' ὁμιλίας, ἢ διὰ
μάχης καταργάζετο. καὶ
νῆ Δία μᾶλλον ἐφρόνει,
ἐφ' οἷς ¹³ διὰ τῶν λόγων
¹⁴ ἐκτὰ πο. ἢ διὰ τῶν ὅπλων.
τῶν μὲν γὰρ κρινώ-
ντων αὐτῷ τῆς σφαπώ-
τας τῶν δ' αὐτῷ μόνῳ μετ-
εἶναι.

Φίλιππος ἥσκει τὰς
Μακεδόνας τροπῶν κιν-
δύνων, ¹⁵ ἀναλαβόντας
τὰ ὅπλα τὰ ἐσθλὰ πολλὰ-
κισ ὁδόντας φέροντας ὁ-
μῆς κρένη, πέλτας, κνη-
μίδας, σαρείσας, καὶ μὲν τῶν
ὅπλων ὀπισθοσυστόν, καὶ ὅ-
σα σκευὴ καθημερινῆς
διαίτης.

Φίλιππος ἀφικόμενος

fine periculo transit,
& redeuntes duces su-
peravit, Amphissaque
potitus est.

9 Philippus non mi-
nores res oratione quam
prælio confecit: & her-
cle magis sibi placebat in
his quorum verbis ade-
ptus esset victoriam,
quam quæ armis in suam
potestatem redegisset.
Horum enim partem sibi
vendicare milites existi-
mabat: at illa ad suam u-
nius laudem pertinere.

10 Philippus exerce-
bat Macedones perinde
ac si periculum immine-
ret, ita ut assumptis ar-
mis trecenta sæpe stadia
conficerent, ferentes u-
na galeas, scuta, tibialia,
sarissas, & cum his armis
etiam commeatum, at-
que omnia vasa quæ ad
quotidianum victum re-
quirebantur.

11 Philippus cum
eis

¹³ Διὰ τῶν λόγων] Ita restitui cum
Cant. pro διὰ τῶν λόγων. sic mox διὰ τῶν
ὅπλων. Mox pro αὐτῷ μόνῳ, scribe αὐ-
τῷ μόνῳ.

¹⁴ Ἐκτὰ πο.] γρ. ἐκράτῃ. Casimirovici.

¹⁵ Ἀναλαβόντες] Fl. ἀναλαμβάνοντες.

γοντες. & sic quoque notatum erat in
margine Cantabrigiensis. Mox pro
σαρείσας, Cant. σαρίτας. Pro σκευὴ
σκευῶν, cum utroque Codice rescriptis,
ὅσα σκευῶν.

venisset Larissam, ut Aleuadarum ædificia demoliretur, morbum simulabat, ut eos ad visendum accedentes comprehenderet. Boæscus Aleuadis infidias enunciavit, atque ita res ad finem perducere non potuit.

12 Philippus petebat, ut sibi in Sarnusiorum concione verba facere liceret. Quibus congressis, imperaverat militibus, ut lora sub axillis ferrent. Cum autem Philippus dextram extenderet quasi concionaturus, id videlicet signum militibus dederat, ut omnes

εἰς Λάρισσαν, ¹⁶ ἵνα πᾶς Ἰσχυρῶν ἐξοικίας κατέλῃ, νοσεῖν ὑπεκρίνατο. ὅπως εἰσιόντας αὐτὰς ὡς ἐπισκεψομένους συλλάβοι. Βοίσκου ἐξήγγειλε τοῖς Ἀλεάδαις τὴν ἰππῆσιν· καὶ διὰ τὸ πέλθον ὅτι ἐρχεν ἡ πεσῆξις.

Φίλιππος ¹⁷ ἡξίωσε Σαρνυσίοις ἐκκλησιάζεσθαι. Διὰ τοῦτο οἱ μὲν συνέσαν. τοῖς δὲ γραπῶταις παρηγγέλλειτο ἱμάντας ὑπὸ μάλῃς κερμίζειν. ἐπεὶ δὲ ὁ Φίλιππος ἀνέτεινε τὴν δεξιὰν ὡς δημηγορήτων, τὸ τ' αὖτε σημεῖον τοῖς γραπῶταις ἔδωκεν πάντας

16 ἵνα πᾶς Ἰσχυρῶν Ἀλεάδων ἐξοικίας κατέλῃ. Suspectus locus ob vocem ἐξοικίας, fortasse pro simplici οἰκίας possum. Lege mox, ὡς ἐπισκεψομένους. Casaubonus.

ἵνα πᾶς Ἰσχυρῶν Ἀλεάδων ἐξοικίας κατέλῃ. Lego cum Cant. ἵνα πᾶς Ἰσχυρῶν Ἀλεάδων ἐξοικίας κατέλῃ, nisi quod pro οἰκίας habeat οἰκίας. Flor. quoque pro κατέλῃ, ut erat in Vulgata, κατέλῃ. Mox pro ἐπισκεψομένους, cum utroque Codice & Casaubono scripti ἐπισκεψομένους, ut & pro συλλάβῃ, συλλάβῃ.

17 Σαρνυσίους, ἐκκλησιάζεσθαι Διὰ. Melius, Σαρνυσίοις ἐκκλησιάζεσθαι Διὰ. Casaubonus.

ἡξίωσε Σαρνυσίοις ἐκκλησιάζεσθαι.

Διὰ.] Ita scripsi cum Cant. adfiliante quoque Casaubono, pro vulgato, ἡξίωσε Σαρνυσίους, ἐκκλησιάζεσθαι. Mox pro ὡς Ἀνέντοι, lege saltem, ἔτω Σαρνέντοι, quamquam & pro eo cum Cant. & Interprete, ut & supra eos Auctor dixit, scripserim Σαρνέντοι. Stephanus: Σαρνέντοι, ὡς Μυρῆς, πόλις Ἰνδουκίη. Τοῦτον δὲ Σαρνέντοι, ὡς Μυρῆς. Nisi forte eadem forma, qua dicitur Σελινός, Σελινέντοι, & Σελινέντοι. Φοινῆς, Φοινέντοι, & Φοινέντοι. Φοινῆς, Φοινέντοι, & Φοινέντοι. Φαμμάδης, Φαμμάδης, & Φαμμάδης, aliaque plura; eadem inquam forma dicatur quoque Σαρνῆς, Σαρνέντοι, & Σαρνέντοι.

πας τὰς παρόντας ἔτως
ἀρπάζοντες δεθέντες εἰς Μα-
κεδονίαν ἤχθησαν πλείους
μυρίων.

φίλιππος δὲ διωκόμενος
ὑπὸ Θρακῶν, παρήγγει-
λεν, ἐπειδὴν ὁ σάλπιγ-
κτὴς φέγγειν σημήνη, τοῖς
μὴ ἔραγξαι¹⁸ περιβαλλο-
μένοις μέγαν, πῶς ἢ ἄλλοις
φέγγειν ὅπως τὰς μὴ πο-
λεμίας ἴππῃσιν διώκον-
τας, τοῖς ἢ οἰκείοις¹⁹ περι-
λαβῆν τὸ δὲ ὠφέλιμοι.

φίλιππος τὰς παρό-
δους τῆς Βοιωτίας Βοιωτῶν
φυλατῶν. ὡς ἢ γενὸς
ὄρεος αὐχλὺς. ὅπου ἴππῃ τῇ-
τον ὤρμησεν. αἰλλὰ πῶς τε
χάραν πυρπολῶν, ἢ τὰς
πόλεις πορθῶν φανεροῦς
ὡς. Βοιωτοῖς ἢ ἔχῃ ὑπο-
μένοντες ὄραν τὰς πόλεις
πορθημένας, κατέβησαν
ἀπὸ τῆς ὄρεος. φίλιππος

præsentes vinculis con-
stringerent. Hoc modo
Sarnusii vincti ducebantur
in Macedoniam plus
decem millibus.

13 Philippus, cum eum
Thraces insequerentur,
præcepit ut cum tubi-
cen fugam cecinisset, ii
qui postremum agmen
tenebant, objectis ar-
mis manerent, ut ho-
stes a persequendo remo-
raretur, atque suis viam
præoccupandi faculta-
tem daret.

14 Philippus cum
transitus Bœotix præfi-
diis tenerentur (erant au-
tem angustæ montis fau-
ces) non ad hunc iter di-
rexit, sed in oculis om-
nium agros urbisque
incendio & vastitate po-
pulabatur. Bœoti cum
civitates suas vastari ob
oculos videre non suf-
tinerent, a monte de-
scenderunt. Ita Philip-

18 Περιβαλλόμενοι μέγαν] Lege
περιβαλλόμενοι μέγαν. Casaubonus.

Περιβαλλόμενοι] Cum MSS. pro
vulgato, περιβαλλόμενοι. Cum iis con-
sentiant Codd. Interpretis. Casaubo-
nus in ora Vulgaræ notarat, πρὸς περι-
βαλλόμενοι. Paulo post pro τοῖς ἢ οἰ-
κείοις.

κείοις π. . . βεῖν τοῖς ὁδῶν, ut erat in
Vulgata, cum utroque Codd. scriptis
τοῖς ἢ οἰκείοις περιλαβεῖν τὸ ὁδῶν.

19 Π. . . τοῖς ὁδῶν ὠφέλιμοι] Vel
sic legi debet, πῶς ἢ περιλαβεῖν τὸ ὁδῶν.
vel περιλαβεῖν, aut φθίνειν, vel si-
mili aliquo modo. Casaubonus.

pus reversus per montem evasit.

15 Philippus Methonenium moenibus scalas admovebat, & per eas magnum numerum Macedonum ad oppugnandum adducebat. Postquam vero ascendissent in muros, scalas amovit, ut omni spe descensionis intercisa, fortius atque animosius muros obtinerent.

16 Philippus in Arbeliorum regionem irru-

ὑποσρέψας διὰ τῶν ὄρεων
20 διέξεπέσασκεν.

Φίλιππος τοῖς 21 Μεθωναίων τείχεσι κλίμακας προσήγαγε· καὶ δι' αὐτῶν πολλὰς Μακεδόνας ἀνέβασε πλιορμηταίς· ἐπεὶ ὅτι ἀνέβησαν ὅτι τὰ τεῖχη, ἀφῆλε τὰς κλίμακας, ὅπως ἐλπίδα ἔκαταβῆναι μὴ ἔχοντες, προθυμότερον τῶν τειχῶν κρατήσασκεν.

Φίλιππος ἐνέβαλεν
22 εἰς τὴν Ἀρβηλίων χώραν,

20 Διέξεπέσασκεν] Ita edidi cum MSS. & Interprete, pro vulgato, διέξεπέσασκεν.

21 Μεθωναίων] Ita restitui cum MSS. pro vulgato, Μεθωνίων. Fuit enim hac Thraciae Μεθώνη, quae hic dicitur oppugnata Philippo, ejusque gentilescit Μεθωνάων, teste Stephano; Macedonia vero & Laconia civitates eodem nomine, formant Μεθωνάωνες, teste eodem. Homero, & aliis scribitur per η, Μηδώνη. Homerus Iliad. B. 716.

Οἱ δὲ ἄρα Μηδώνων καὶ Θωμακίτων εἰσέμνηστο.

Ad quem locum Eustathius: Ἰστέον ὅτι καὶ Μηδώνη, ἐκ τῆς ἰστιάσεως καὶ τῆς παλαιᾶς, τῆς ἀρχαίας ἦσαν τῆς μεσσηνιακῆς. Μεθώνη γὰρ ὠρεῖται ἐν τῇ οὐν. Et paulo post: Ἰστέον ὅτι καὶ ἡ Θρακικὴ Μηδώνη ὡς καὶ τὸ μέθυ ἐρεῖσθαι, ἔπο καὶ ἡ Λακωνικὴ Μήθυμα. Μήθυμα γὰρ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας, Μήθυμα, ὁμοίως τὸ Μεθώνη Μηδώνη. Plura exempla vide apud eundem ad

eundem libram pag. 264. Hac scripturae diversitas apparet etiam in nummis, ut docet Vir Ampl. Ezechiel Spanhemius de Fract. & Uta Numism. Dissert. 11.

22 Εἰς τὴν Ἀρβηλίων χώραν] Suspectus mihi de mendo locus: Non enim legere memini Philippum unquam cum Arbeliis bella gessisse. Et ubi terrarum obsecro istos Arbelios collocabimus? Nihil enim huc pertinent Arbela Alexandri victoria clarus locus. Ni fallit animus, fuit hic alienius populus Illyrici aut Thracici nomen positum. Casaubonus.

Ἀρβηλίων] Nusquam hic populus nobis occurrit: quare lego, Ἀρβηλίων. Ἀρβηλίων civitas est Thraciae prope Amphipolim, ad fluvium Strymona: cum autem Amphipolim occupavit Philippus, necessario per Ἀργιλιον terram iter ipsi faciendum fuit. De ea vide Stephanum. Thucydides lib. iv. loquens de Amphipoli, scribit: ἦσαν γὰρ Ἀργιλιῶν τε

ραν· ἡ δὲ ἐστὶ Φαραγγώ-
δης, καὶ δασεῖα· καὶ αὖθις
μυρίων τῶν βαρβάρων ἐς τὴν
αἰσιν, καὶ τὰς θάμνας, θη-
ρωτικὰς κύνας πολλὰς ἐξ-
ήγαγον· αἱ τὰς πολεμίας ἐξ-
ιχνύουσαι, τὰς πλείους
²³ αὐτῶν ἐθήρουν.

Φίλιππος Θ' Ἀμφίπο-
λιν ἀπαίχμεν Θ' ὑπὸ Ἀ-
θηναίων, ὅμωσ' ἡ Ἰλly-
ριοῖς πολεμῶν, ὅτε ²⁴ ἀπέ-
δωκεν, ἀλλ' ἀφῆκεν ἐλθε-
ῖν· Ἀθηναῖοι δ' ἤραπι-
σαν τὸ ἐλθεῖν· ἀφείδον.
²⁵ Φίλιππος Θ' ὅποτε τῶν
Ἰλlyριῶν κρατήσας μείζω
δύναμιν ἐκτίθειτο, τῶν
καὶ πάλιν Ἀμφίπολιν
κατέσχευεν, Ἀθηναίων κα-
ταφρονήσας.

Φίλιππος Θ' ἐπολιόρκει
²⁶ Φαλκιδὸνα πόλιν Θεσ-

ptionem faciebat. Ea
multas habet fauces, at-
que aspera est. Occultan-
tibus sese barbaris in ne-
mora & aspreta, canes
venatorias permultas e-
duxit, quæ vestigia ho-
stium persequentes, plu-
rimos ex ipsis capiebant.

17 Philippus, cum
Amphipolim ab eo repe-
terent Athenienses, eo-
dem tempore bellum ge-
rens cum Illyriis, non
reddidit, sed liberam di-
misit. Athenienses hoc
ipso contenti fuerunt,
quod libertate esset con-
firmata. Philippus supe-
ratis Illyriis majores vi-
res adeptus rursus Am-
phipolim, contemptis A-
theniensibus, occupa-
vit.

18 Philippus oppu-
gnabat Phalcedonem ur-

σι-

ἐν αὐτῇ οἰκίῳ (εἰσὶ δ' οἱ Ἀργεῖοι Ἀν-
δριαν ἀποικοῖ) καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ξυμ-
μαχοῦντες ταῦτα, οἱ μὲν Περδίκκα πει-
θαίμενοι, οἱ δ' Χαλκιδεῖσι· μέγιστα δ' οἱ
Ἀργεῖοι, ἐν γὰρ τε προσοικεῖντες, καὶ
αἱ πρότεροι Ἀθηναῖοι ὄντες ὑποπτοί.
Ipsius urbis meminit idem lib. v.
pag. 350. & Herodotus lib. vii. cap.
115. Exstat quoque ejusdem mentio
in nummo Antonini Pii, in quo
ΑΡΓΙΔΟΣ.

23 Ἀντωνίου] Fl. & Codd. Casauboni
αὐτῶν.

24 Ἀπέδωκεν] Cum MSS. pro
vulgato ἐπέδωκεν.

25 Φίλιππος Θ' ὅποτε] Incipit hic
Cant. octavum & decimum Philippi
strategema. Male.

26 Φαλκιδὸνα] Cant. ubique Χαλ-
κιδὸνα, & supra additum Φ, ita ut
conveniat cum Vulgata. Pro Θεσσα-
λονίκης, uterque Codex, Θεσσαλονί-
κη.

hem Thessalicam. Phalcedonii civitatem tradabant. Cum autem introirent Philippii mercenarii, in infidias incidunt. Multi enim e tectis & turribus lapides & jacula mittebant. Philippus adversus infidias mox consilium reperit. Posterior urbis pars erat tranquilla: quippe cives omnes ad infidias concurrerant. In eo loco Macedones impressionem facere iussit, & scalas apponere. Qui cum ascendissent moenia, Phalcedonii desistentes a jaculandis mercenariis, incitato cursu ad eos repellendos ferebantur qui muros tenebant. At illi, priusquam in manus veniretur, urbe potiti sunt.

19 Philippus cum Thessaliam suæ ditiosis facere cuperet, ipse quidem nullum aper-

σαλονίκης· Φαλκιδόνιοι παρέδωκαν πλὴν πόλιν· ὥς ᾧ εἰσήλθον οἱ Φιλίππειοι μισθοφόροι, πειπαίεσιν ἐνέδραν· πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῶν τεγῶν καὶ τῶν πύργων ²⁷ ἔβαλλον, καὶ ἠκύνπιζον. Φίλιππος δὲ πρὸς πλὴν ἐνέδραν ὁξέως ἀντεπρατήγησεν· ὡς τὰ ὅπως ἐπὶ πόλεως ἤρεμα, τῶν πολιτῶν σωδραμόντων ἵππῶν ἐνέδραν· καὶ ταῦτε τὰς Μακεδόνας περισβάλλειν ἐκέλευσε, καὶ περισπῆναι κλίμακας· ἀναβάντων δὲ ὑπὲρ τὸ τεῖχος, οἱ Φαλκιδόνιοι ἔβαλλαν τὰς μισθοφόρους ἀποχόμηροι, ἀπεδῆξον ἀμυνόμενοι τὰς ταχοκρατέντας· οἱ δὲ πρὶν ἤκειν εἰς χεῖρας, ἤδη τὴν πόλεως ἐκράτην.

Φίλιππος ποταμὸν κτήσας Θεσσαλίαν, αὐτὸς μὲν Φανερώς οὐκ ἐπὶ ἐλέμῳ

Θεσ-

λω, Codd. Casauboni Θεσσαλικῶν. & sic quoque Interpres; atque ita repleverim.

²⁷ Ἐβαλλον] Cant. ἐνέβαλλον. Mox

pro ἀντιπαρατάσει, cum MSS. reposui, ἀντιπαραστήσειν. Pro ὅπῃ τὸ εἶδ. Cant. κατὰ τὸ εἶδ.

Θεσσαλοῖς. ²⁸ Πελλινναίων
 ἣ πολέμεντων Φαρσα-
 λίοις, ἣ Φεραίῳν Λαερσι-
 σαίοις, τῇ ἣ ἄλλων ἐστὶ τῶ-
 νδε διηγήσαντων, αἰεὶ προσ-
 εβόηθη τῆς καλῆς νι-
 κῶν ἣ, οὐκ ἀνασπάτης ἐ-
 πόλεως ἢ τῶν ἀνδρῶν. ὅπλα
 ἔπαρηρέτω τείχη ἔκατ-
 έβαλε τὰς ²⁹ στασεις ἔτρε-
 φε μάλλον ἢ ἔλυνεν τὰ
 φανεστέρων ἐπεμελείτο τῶν
 δυναστώδεως καθήρη. τοῖς
 δήμοις φίλος ἦν τῶν
 δημογωγῶν ἐθροάπιδεν
 τέτοις τοῖς στρατηγήμα-
 σι φίλιππον ἐκράτη-
 σε Θεσσαλίας, ἔ τοῖς ὁ-
 πλοῖς.

Φίλιππον πολιορκῶν

²⁸ Πελλινναίων ἣ πολέμεντων] Scri-
 be Πελλινναίων. & cave sis confundas
 Pelinnum Thessaliæ, cum Pellene
 Peloponnesi, aut Pallene Thraciæ.
Casaubonus.

Πελλινναίων] Ita restitui, monen-
 te etiam Casaubono pro vulgato Πε-
 λινναίων. qui error etiam occupavit al-
 lios, quos correxit in suis ad Step-
 hanum Castigationibus Lucas Holste-
 nius. Vide & Salmasium ad Soli-
 num pag. 865 Duo nummi, quorum
 alter in Cimelio Regis Christianissi-
 mi, alter in Museo V. CL. Joannis
 Harduini: ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ. Quia

te bellum Thessalis infe-
 rebat. Sed cum Pallenen-
 ses cum Pharfaliis bellum
 gererent, & Pherenfes
 cum Larissæis, aliique al-
 terutrorum partibus ad-
 hærent, semper auxilio
 veniebat iis qui ejus o-
 pem implorarent. Victo-
 riam vero nactus, excisio-
 nem aut vastitatem nul-
 lam victis inferebat, arma
 non eripiebat, muros non
 demoliri, factiones magis
 alere quam dissolvere,
 imbecilliorum curam ge-
 nere, potentiores afflige-
 re, atque de medio tolle-
 re, populis amicus esse,
 tribunos plebis & orato-
 res colere. His stratage-
 matis Philippus Thessa-
 liā subigebat, non armis.

20 Philippus oppu-

²⁸ *ἐν τῷ*
 autem Stephanus urbem Πελλιννα δι-
 ctam refert ὑπὸ Περίου & Οἰχαλίου.
 Ampl. Spanhemius scribendum cen-
 set, Περίου & Πελλινναίῳ, ad stipu-
 lantibus nummis, in quibus gentile,
 Stephano omissum: ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ.
 Mons Stephano v. v. Περίου, &
 Χίος dictus Πελλινναίων, (pro quo Viri
 docti reposuere Πελλινναίων) ὅς ἐστι Χίος.
 Straboni lib. xiii. in Chii descrip-
 tione, scribitur quoque unico ἢ ἐπὶ τῇ
 νήσῳ.

29 Στασεις] Cant. στασεις.

gnans longo tempore Caras munitissimum oppidum, cum nulla ratione capere posset, atque discedere sine periculo, & instrumenta oppugnationis salva deportare cuperet: noctem caliginosam observavit, jussitque fabros dissolvere machinas: ipso tamen sonitu fabricantium morem referre. Carense audito sonitu, portas intrinsecus firmiter clauderant, & machinis contraria tormenta parabant. Cum illi in his occupati tenerentur, Philippus clam una cum ipsis tormentis per noctem discessit.

21 Philippus Byzantios oppugnabat, non exiguam lociorum manum possidentes. Eos ad defectionem sollicitare machinabatur, missis transfugis qui nunciarent, ipsorum

χρόνῳ μακρῷ Κάρας ³⁰ ὁχυρόν χωρίον, ἐλαὶν ἔχουσι τε ὦν, ἀποχωρήσαι βεβλήμεν ὁσφάλας, καὶ τὰ ὄργανα τῆς πολιορκίας περισώπειαι, νύκτι σκοτεινῇ τῷ φεφυλάξας, ἐκέλευσε τοῖς μηχανοποιοῖς διαλύειν μὲν τὰ ὄργανα· μιμῆσαι δὲ ³¹ κτύπον οἷον ὦν γήρυς συμπηγνύων. οἱ δὲ ἐν ταῖς Κάραις ἀνέσταντες ἔκτυπε, πῶς πύλας ἐνδοθεν ἀσφαλέστερον ἀπέκλειον, καὶ τοῖς μηχανήμασιν ἀντιμηχανήματα ἀντίεπιζον. Φίλιππος δὲ πᾶσι ταῦτα ἀρχολαμβῶν διὰ νυκτὸς αὐτοῖς μηχανήμασιν ἀφανῆς ἐν.

Φίλιππος δὲ ἐπολιόρκει Βυζαντίους ἔχοντας ³² οὐκ ὀλίγην χεῖρα συμμαχῶν. τῶνδε ἀπολιπεῖν πᾶσι συμμάχῳ ἐπεχνάσαν, πέμψας αὐτομόλους ἀγγέλλοντας, ὡς αἱ πύλαι αὐτῶν ὑπὸ

³⁰ Ὁ χρόνῳ] Cant. ἐχρόνῳ.
³¹ Κτύπον οἷον ὦν γήρυς] MSS. κτύποι οἱς ἀντήρῳτο. Casaubonus quoque ex suis in margine scripserat,

κτύποι μὲν. Statim pro Κάρας, Fl Κάρας.
³² Οὐκ ὀλίγην] Cant. negationem delet.

πὸ Φιλίππου πολιορκεῖν-
το, ³³ πέμψαντες ἄλλας
δυνάμεις ἐκεῖ καὶ ἡ μά-
χρην αἰλώσεως αἱ πόλεις.
οἱ μὲν ταῦτα ἠγγελον. Φί-
λιππος δὲ Φανερός τε
Ἀλαμπέμπων μέρη τὴν στρα-
τιάς ἄλλο ἀλλάχῃ εἰς δό-
κησιν, ὅν ἔπει πρᾶξιν· οἱ
σύμμαχοι ταῦτα ὁρῶντες καὶ
ἀκούοντες ἀπολιπόντες Βυ-
ζαντίους ἔπει τὰς αὐτῶν πα-
τρίδας ἐσείλλοντο.

Φίλιππος δὲ πρὸς Ἀΐδου-
σι καὶ Μαρωνιῶν κατα-
λαβὼν ἐπὶ τῆς καὶ ναῦς ἐ-
χων πολλὰς, καὶ στρατὸν
περὶ τὴν ἄγων· Χάρης πε-
ρὶ Νεανπόλιν ἐναυλόχῃ,
τριήρεις ἔχων ἑκοσι. Φί-
λιππος δὲ ³⁴ ἑπὶ πεζάμε-
νοι τὴν νεῶν τέσσαρας ἀνέ-
στα πλεούσας ἐπὶ τῇ ἡρώσει ἐ-
ρεῖαν ἀκμῇ, καὶ τέχνῃ, καὶ

urbes oppugnari a Phi-
lippo, qui alias eo co-
pias misisset: neque
procul abesse, quin ur-
bes capiantur. Qui cum
hæc adferrent nuncia,
Philippus palam exer-
citus partes alias in al-
lia loca ad opinionem,
non rem gerendam di-
mittebat. Socii cum id
viderent & audirent, de-
fertis Byzantiis ad suam
patriam singuli proficif-
cebantur.

22 Philippus Abde-
ritarum & Maronita-
rum occupata regione,
revertebatur cum na-
vium magno apparatu
& pedestribus copiis.
Chares circa Neapolim
insidias navales habebat,
cum viginti triremibus.
Philippus delectis juve-
nibus, in quatuor opti-
me navigantes remiges

ῥώμῃ

³³ Πέμψαντες] MSS. ut & Codd.
Cafauboni, πρᾶξας.

³⁴ ἑπὶ πεζάμενοι τῇ νεῶν] Ne-
queo hariolari quid hic Interpretes le-
gerit: Nam & νεῶν & νεῶν agnoscit
eius versio Casauboni.

τῶν νεῶν] Male Interpretes νεῶν,
vertit quippe juvenibus. Male quoque
mox pro ἀνέστα πλεούσας, Fl. habet

ἀνέστα πλεούσας. Vulgata enim pro-
ba. Sic supra III. 10. 12. ταῖς ἡρώσει
πλεούσας εἰκοσὶν ἀναχθεῖς, infra v. 22. 3.
ὅν κατέλιπον πλεούσας τῇ νεῶν αὐτῇ
οὐ καταβάν. & alibi. Idem error in
Fl. occurrit infra hoc libro, 7. 6. ubi
similiter in eo legitur, τὰς ἀνέστα
πλεούσας.

imposuit, annis, arte, atque robore præstantissimos, & mandatum iis dedit, ut priores classem universam educerent, atque Neapolin præterlegerent, neque longe a terra recederent: illi præternavigabant. Chares vero ad diripiendas quatuor naves, suas viginti deduxit. Quatuor vero leves, & remigibus optimis præditæ, celeriter in altum pelagus provehuntur. Dum autem Chares cum suis certo ordine insequeretur, Philippus clam & tuto Neapolin præternavigavit. Chares vero, ne quatuor illas quidem naves cepit.

ρώμη δέρισαν. ἡ ὠρεῖ-
γελμα ἔδωκε περὶ ἀνα-
χθίῳαι ἔσολα παντός·
ἡ ὠρεῖα πλῆν τῆς Νεαν-
πόλιν, ἔπλυνε τῆς γῆς ἀπέ-
χοντας. οἱ μὲν παρέπλεον·
ὁ δὲ Χάρης, ὡς ἀναρπαστό-
μην ὅτι τὰς τέσσαρας ναῦς
35 ἐπλήρη τὰς εἰκοσιν·
αἱ δὲ τέσσαρες ἐλαφραί ἡ
δέρις ἐρέτας ἔχουσι, τα-
χέως εἰς τὸ πέλαγος με-
τεωρίζονται· τῇ δὲ ἀμφὶ
τῇ Χάρητι συντεταγμένως
διωκόντων, ἔλαθεν ὁ Φί-
λιππος, Νεανπόλιν ἀ-
σφαλῶς ὠρεῖα πλοῦσαι,
Χάρης δὲ ἐδὲ τὰς τέσσαρας
ναῦς κατέλαβεν.

[C A P. III.]

Alexander.

¶ Alexander operam dabat, ut omnes homines benevolentia superaret. Itaque decreverat o-

Α'λέξανδρος.

¶ Α'λέξανδρος ἐστρα-
τήγη πάντας ἀνθρώπους
εἰς Ἰνδοίαν ὑπεραγαγέας.

ἡ δὲ

35 Ε'πλήρη] Cum Fl. pro vul-
gato ἀπλήρη. Particulam δὲ ante
τέσσαρες cum MSS. & Interprete in-
serui. paullo quoque post pro συντε-
ταγμένων διωκόντων, ut erat in Vul-
gata, cum MSS. Interprete, nec non

Codd. Casauboni restitui, συντεταγ-
μένως διωκ.

Cap. III. 1 Υ'περαγαγέας] Ita e-
didi pro vulgato, ὑπαγαγέας, cum
MSS. Codd. Casauboni, ὑπεραγέας.

ἢ δὴ δέγνω πάντας ἀντὶ
βροτῶν, ² ἢ ἀνδρῶν, ἢ
φωτῶν, ἢ μερόπων, ἢ ἀν-
θρώπων, Ἀλέξανδρος κα-
λεῖν.

Ἀλέξανδρος Ⓢ πολέμων
προσέταπτε τοῖς στρατηγοῖς
ξυρεῖν τὰ τῶν Μακεδόνων
γῆρα, ἵνα μὴ παρέχοιεν
πρόχειρον ³ λαβὴν τοῖς ἐν-
αντίοις.

Ἀλέξανδρος Ⓢ πολιορ-
κῶν Τύρον, ⁴ βολόμενος
μέγα χάσμα τοῖς τεύχεσι τῶν
Τυρίων μεταβαλεῖν, πρῶ-
τον αὐτὸς κέφινον λαβὼν
χρὴν πληρώσας προσκλίεγ-
κεν. οἱ Μακεδόνες ὡς εἶδον
αὐτοεργῆντα τῷ βασιλεῖ,
πρόσχεμα τὰς χλαμύ-
δας ἀπορρίψαντες, τὰ χω-
ρεῖα ἀπὸ τάχους ἤγειραν.

² Καὶ ἀνδρῶν, ἢ φωτῶν, ἢ μερό-
πων] Καὶ φωτῶν, quod in Vulgata
desiderabatur, cum MSS. & Inter-
prete loco suo reddidi. Quantus au-
tem honores nomini *Alexandri*, eo
cum vivo, tum mortuo, sit habi-
tus, vide sis, quæ in Indice Curtiano
diligentissime collegit Freinshemius,
v. Honerare.

³ Λαβὴν] Fl. λαβεῖν. Simile fa-
ctum Thesei vide supra i. 4.

⁴ Χάσμα τοῖς τεύχεσι ἢ πολέμων
μεταβαλεῖν] Non placet vox μεταβα-

alles non βροτῶν, id est
mortales, aut ἀνδρῶν, id
est viros, aut μέρους five
ἀνθρώπων, id est homines,
sed Ἀλεξάνδρος, Alexan-
dros appellare.

² Alexander bellum
gerens imperabat duci-
bus, ut barbas Macedo-
num raderent, ne faci-
lem ansum hostibus ad
capiendum præberent.

³ Alexander Tyrum
oppugnans, cum am-
plam fossam mœnibus
Tyriorum adjunctam su-
perare cuperet, primus
ipse corbem arena refer-
tum apportavit. Mace-
dones cum regem suis
manibus opus facere vi-
derent, confestim abje-
ctis chlamydibus, celeri-
ter loca æquarunt.

Ἀλέ-

λεῖν. Sententia quamnam esse debeat,
ex historicis non est obscurum: qui
testantur Alexandrum mole magna
Tyrum tunc insulam, junxisse con-
tinenti: quod ut præstare posset,
quantum ei fuerit laboris exantlan-
dum, quot subeunda pericula, Ari-
stianus explicat. *Cassiodorus*.

Βολόμενος Ⓢ μέγα χάσμα] Vocem
μέγα cum utroque Codice & Inter-
prete addidi. Pro μεταβαλεῖν, Cant.
μεταβαλόν. Statim pro χρὴν πληρώσας,
uterque Codex χρὴ πληρώσαι.

4 Alexander ad Tyrum obsidione relicta, in Arabiam proficiscetur. Tyrri contempta ejus absentia, progressi extra moenia, cumque Macedonibus manus conferentes, persæpe vincebant. Parmenion dux Alexandri revocat. Qui subito reversus, cum fugientes Macedones conspiceret, non victis auxilio venit: sed in urbem inanem viris impetum tendens, per vim Tyrum capit. Tyrri captam urbem conspiciat, mox semetipfos, & arma Macedonibus tradiderunt.

5 Alexander cum Dario signa collaturus, præceptum dedit Macedonibus: Si in conspectum veneritis Per-

Αλέξανδρον Τύρω πολιορκίαν ἔθειβαλὼν ἐπ' Ἀραβίας ἐπέλετο. Τύρριοι δ' ἀπαρτίως αὐτῷ κατὰ φρονήσαντες, τὰ τειχῶν παρελθόντες, τοῖς Μακεδόσι προσεσύντες ἐκράτην πολλαχῇ. 7 Παρμηνίων Ἀλέξανδρον ἀνακαλεῖται. ὃν δὲ Διὰ τὰς ἐπ' ἀνελθὼν, Μακεδόνων τὰς ἐγκλίνοντας ἰδὼν, τοῖς ἡττωμένοις οὐκ ἐβοήθησεν. 8 ἐς ἣν τὴν πόλιν κενὴν ἀνδρῶν ὀρμήσας, καὶ κράτ' αἰρεῖ τὴν Τύρον. Τύριοι τὴν πόλιν ἀλῶσιν ἰδόντες, αὐτίκα σφὰς αὐτὰς, καὶ τὰ ὅπλα τοῖς Μακεδόσι προσήκοντο.

Αλέξανδρος Δαρείω παρὰ τὰς ἐσθλὰς μέλλων, παρ' ἀγγέλμα τοῖς Μακεδόσιν ἔδωκεν. ὡς ἐγγὺς γήθησε τῇ Περσῶν, εἰς γένυ κλίναντες

5 Περιβαλὼν] Ita restitui cum MSS. ita quoque in margine Vulgate scribente Casaubono, pro vulgato περιβαλὼν. Recte vertit Raderus ad Curtium: circumvallata Tyro. Pro ἀπαρτίως, Casauboni Codd. παρτίως.

6 Περιεσύντες] Cant. προσεσύντες. sed Vulgata recte. sic supra 1. 18. ἔσχετο προσελθόντων.

7 Παρμηνίων Ἀλέξ. ἀνακαλεῖται. ὃν δὲ Διὰ τ.] MSS. Παρ. Ἀλέξ. ἀνακαλεῖται Διὰ τ.

8 Εἰς ἣν τὴν πόλιν κενὴν, &c.] Multum hic abijt Polyanus a Curtio lib. iv. cap. 4. Arriano lib. 11. Diodoro lib. xvii. & Plutarcho in Alexandro.

9 Προήκοντο] Cant. προσήκοντο.

ναντες ¹⁰ ταῖν χερσὶν Δι-
 κρίετε τὴν γλῶ. ὡς ἡ
 σάλπιγξ ὑποσημήνη. ¹¹ τότε
 δὴ ἀναστάντες θυμῷ καὶ ῥώμῃ
 τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλετε. οἱ
 μὲν δὲ Μακεδόνες ἔως ἐ-
 πώησαν· οἱ δὲ Πέρσαι χῆμα
 προσκυωήσεως ἰδόντες, τὴν
 πρὸς τὸν πόλεμον ὀρμὴν ἐξ-
 ἔλυσαν· καὶ ταῖς γνώμας ἐ-
 γένοντο μαλακώτεροι.
¹² Δαρειῶς δὲ ἐκυδρίσθη,
 καὶ Φαιδρὸς ὡς ¹³ ἀμαχι-
 κρατῶν· οἱ Μακεδόνες ὑ-
 πὸ τῷ σωτήρῳ τῷ σάλ-
 πγγι ἀναπηδήσαντες,
 ῥυμηδὸν ἐμβάλλουσι τοῖς
 πολεμίοις, ¹⁴ καὶ τὴν Φά-
 λαγγα ῥήξαντες, ἐς Φυ-
 γὴν ἐτρέψαντο.

Ἀλέξανδρος ἐν ¹⁵ Ἀρ-
 βήλοισι τὴν ὑστέρην μά-

farum, procidentes in
 genua, terram manibus
 conterite. ubi vero tu-
 ba signum dederit, tum
 confurgentes, strenue
 & fortiter impetum in
 hostes edite. Macedo-
 nes ita fecerunt. Persæ
 formam adorationis con-
 spicati, incitatum ad
 bellum impetum remi-
 serunt, animisque facti
 sunt molliores. Darius
 gloriabatur ac gaude-
 bat se absque prælio vi-
 ctoriam obtinere. Ma-
 cedones ad signum tu-
 bæ exilientes, vehemen-
 ti impetu in hostes fe-
 runt, & rupta pha-
 lange in fugam conver-
 tunt.

6 Alexander ad Arbe-
 la postremam pugnam
 χλω

¹⁰ Ταῖν χερσὶν] Cum MSS. pro
 vulgato, ταῖς χερσὶν.

¹¹ Τότε δὴ ἀναστάντες, θυμῷ καὶ
 ῥώμῃ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλετε. οἱ μὲν
 Μακεδόνες] Ita lacunam inter τότε δὴ
 & Μακεδόνες ex MSS. supplevi, cum
 quibus etiam consentit Interpres.
 Casaubonus in margine coniecerat:
 τότε δὴ ἀναστάντες, διότι τοῖς πολε-
 μίοις ἐμβάλλετε.

¹² Δαρειῶς δὲ ἐκυδρίσθη] Ita no-
 stri codd pro ἐκυδρίσθη, quod est usi-
 tati. Casaubonus.

¹³ Ἀμαχί] Ἀμαχί. Idem.

¹⁴ Καὶ τὴν φάλαγγα ῥήξαντες] Freinshemius ad Curtium lib. iv. cap.
 16. legit, καὶ φάλαγγα, & vertit, pha-
 lange rumpentes. addens: Macedonibus
 haud dubie phalangem tribuit, ut ejus-
 dem cap. num. 16. Sed non facile con-
 tra Codicum auctoritatem mutave-
 rim; præsertim cum soleat Polyta-
 nus aliis quoque tribuere phalangem.

¹⁵ Ἀρβήλοισι] Cant. hic & alibi
 Ἀρβήλοισι.

cum Dario committebat. Non exiguus Persarum numerus circumstant, & Macedonum jumenta diripiebant. Parmenio hortabatur Alexandrum, ut jumentis opem ferret. Qui, Nequaquam, inquit, phalanx est dissolvenda; sed cum hostibus ipsis prælium faciendum: nam si victi fuerimus, non indigebimus amplius jumentis: sin evaserimus victores, non solum nostra, verum etiam hostium obtinebimus.

7 Cum Alexander Asiam devicisset, Macedones ei molesti erant, & graves, atque omnia per vim ab eo volebant extorquere. Qui mandavit, ut armati Macedones seorsim a cæteris starent: e regione vero Persæ. Qui cum discessissent: Deligite, inquit, Macedones ducem quem volueritis: Ego vero Persis utar militibus. Si vi-

χλιν Δαρείω παρετάσσετο· μοῖρα Περσῶν σὺν ὀλίγῃ θείελόντες, τὰ σκδοφόρα τῶ Μακεδόνων διήρπαιζον. ¹⁶ ὁ Παρμηρίων Ἀλέξανδρῳ συνεβόλθε τοῖς σκδοφόροις βοηθεῖν. ὃ ᾧ, εἰδὲν, ἔφη, ὥσπερ γλύειν τὴ φάλαγγ· καὶ καὶ αἰλλὰ τοῖς πολεμίοις αὐτοῖς μάχεσθ· ἡτήθεντες μὲν γάρ, σὺν ἑπὶ τῶ σκδοφῶρων καὶ καὶ ὁμοῦ νικῆσαντες ᾧ καὶ τὰ ἡμέτερα καὶ τὰ τῶ πολεμίων ἕξομεν.

Ἀλέξανδρῳ ἐκράτησε τὴν Ἀσίαν· οἱ Μακεδόνες ἦσαν ἐπαχθεῖς αὐτῷ καὶ βαρεῖς καὶ πάντα, φασίν, αὐτοῖς ἐδιδόζοντο παρ' αὐτῶ γίγνεσθαι. ὃ ᾧ προσέειπεν ὁπλισαμένους ἰδίᾳ εἶναι τὰς Μακεδόνας· εἰς ᾧ τὸναντίον τὰς Πέρσας· ἐπεὶ ᾧ διέστησαν, ὅτι πλεῖστα, οἱ Μακεδόνες, ἔφη, ὅν βεβλεθεῖ τὴν ἡγεμόνων. ἐγὼ ᾧ ἡγήσεται τῶ Περσῶν.

ἢν

¹⁶ Ὁ Παρμηρίων] Cant. ὁ μὲν Παρμηρίων.

ἢν μὲν νικήσητε, ποιήσω πάν-
τα ὅσα ἂν κελύητε, ἢν δὲ
ἡττηθῇτε, μαθόντες ὅτι¹⁷ ὁ-
δὲν αὐτοὶ δύνασθε, τὴν
ἡσυχίαν ἄγετε. τὸ στρατή-
γημα ἐξέωληξε τὰς Μα-
κεδόνας· καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς
τὸν Ἀλέξανδρον ἐγίνοντο
μετρίωτεροι.

Ἀλέξανδρος ὁ ἐν τῇ
πρώτῃ ὡδρατάξεν πρὸς τὰς
Πέρσας, ὁρῶν ἐνδιδόντας
ἤδη τὰς Μακεδόνας, παρ-
ιπιδύων ἀνεβόαν ἐπὶ ἀ-
παξ ἐπαράγων μὲν ἄνδρες
Μακεδόνες, ἐπὶ γυναικῶς
ἀπαξ. καὶ δὴ τὸ ἐμβολῆς
δύω γυναικῶς, ἐς Φυ-
γὴν ἐτράποντο οἱ βάρβα-
ροι.¹⁸ ὡδὲ τοσούτον ἡ νίκη
γίνεται τότε.

Ἀλέξανδρος ὁ ἐν Ἰν-
δοῖς, καὶ τὸν Ὑδάσπην ποτα-
μὸν διαβαίνειν ἔμελλε.
Πῶρος ὁ Ἰνδοῶν βασιλεὺς
¹⁹ ἐπέκεινα τῆς ποταμῆς τὴν

ceritis, faciam omnia
quæ volueritis: sin vi-
cti fueritis, experti vos
nihil per vosmetipsos
posse quidem, quie-
tem agite. Hoc strata-
gema Macedones per-
terruit, atque in po-
sterum modestiores red-
didit.

8 Alexander in pri-
ma conflictione adver-
sus Persas videns jam
cedere Macedones, ob-
equitans clamabat: Ad-
huc semel accedamus,
viri Macedones, adhuc
semel strenue. Cumque
valida fieret impressio,
barbari terga vertere co-
gebantur. Adeo levi mo-
mento tunc victoria con-
stitit.

9 Alexander in India
per Hydaspem fluvium
exercitum traducere vo-
lebat. Porus Indorum
rex ad alteram ripam
δυνα-

¹⁷ Οὐδὲν] Fl. μὲν. Pro αὐτοῖς, uterque Codex novus.

¹⁸ Παρὰ τοσούτον ἡ νίκη γίνεται τότε] MSS. ὡδὲ τοσούτον ἡ νίκη γίνεται τότε. quomodo ex suis in margine etiam notarat Casaubonus. Paullo post

cum verbis, Ἀλέξανδρος ἀνωτ', &c. incipit Cant. decimum Alexandri strategema.

¹⁹ Ἐπέκεινα τῆς ποταμῆς δυνάμει ἀνπαρετάσσετο] Τὴν δυνάμειν cum MSS. & Interprete supplevi, & pro παρ-

fluminis aciem constitutam habebat, atque prorsus omnem transitum intercluserat. Alexander ad superiorem partem fluminis contra manum educebat, atque etiam Porus. eodem Alexander ad inferiorem, & eodem modo faciebat Porus: idque sæpe, & multis diebus: ita ut Indi timiditatem hostium risui haberent, atque una discurrere hinc inde desisterent, eo quod nunquam transituros flumen existimabant, qui toties ausi non fuissent. Alexander vero cursu celerrimo ad ripam ascendens, conscensis navibus ac ratibus & diphtheris plenis gramine fluvium trajecit, deceptis Indis transi-
tionis inconstantia ac levitate.

10 Alexander Indiam in suam potestatem re-

δύναμιν ἀντιπαρετάσσει,
ἢ διαβαίνειν ἰδιώτον
ῥῶ. Α'λέξανδρῳ ἄνω ἔ-
ποταμῷ ἀντιπαρεξήγη. ἢ
ὁ Πῶρῳ ἄνω πάλιν. Α'-
λέξανδρῳ ἔ-ποταμῷ κα-
τω. ἢ τῷ Πῶρῳ ὁμοίως κα-
τω. τὸτο ἐγέρει ἢ πολλά-
κισ ἢ ἵππῃ πολλὰς ἡμέρας.
ὥς τε οἱ μὲν Ἴνδοι κατεγέ-
λασαν τῇ δειλίᾳ τῇ πολε-
μίων, ἢ συμωδουμένους
ἐπαύσαντο. ὥς οἱ ἂν ποτὶ
ἀποβῶναι τολμησόντων,
οἱ τοσούτοις οἱ ἐδάρρη-
σαν. Α'λέξανδρῳ ἢ ὅξυ-
πατῶ δρόμῳ ὡς τὰς ὀ-
χθας ἀναδραμῶν, ἵππας
πλοίων ἢ ζυγμάτων, ἢ
διφθερῶν²⁰ χόρτα πεπλη-
ρωμένων, διέβη τὸ ποτα-
μὸν, ἐξαπατήσας Ἴνδους
τῷ τῇ διαβάσεως ἀνελ-
πίσῳ.

Α'λέξανδρῳ κατέσρε-
ψε πλὴν Ἰνδῶν. τῇ ἢ τρα-
πωτῶν

παρετάσσει, rescripsi ἀντιπαρετάσσει.
π. Mox pro τῷ Πῶρῳ, rescripserim,
ui in margine Vulgatæ notarat Ca-

saubonus, ὁ Πῶρῳ. Copulam ante
πολλάκις non agnoscit Fl. Male.
20 Χόρτα] Cant. χορτα.

πωτῶν ἐφελκυμένων λα-
φυρα Περσικά, καὶ πλεον
ὑπερογκον ὑπὲρ τῶν ἁμα-
ξῶν, καὶ πλεον πρὸς ἰν-
δοὺς μάχην ἐκ ἀναγκαίαν
ἡγεμένων, τοσαῦτα ἢ κε-
κτημένων· πρῶτος ὑπέ-
πρησε τὰς βασιλικὰς ἀ-
μάξας, εἶτα τὰς τῶν ἄλλων.
οἱ Μακεδόνες ἐλαφροὶ γε-
νόμενοι, καὶ ἐν χρεῖα ἔ-
πάλιν κτησάμενοι κατὰ σέ-
ντες, ὑπὲρ τὸν πόλεμον ὤρ-
μησαν προθυμότερον.

Ἀλέξανδρος Θρακῶν
21 παρεσκευασμένων κα-
ταγὰς ἀμάξας πλεον ἐπ-
αφέναι τοῖς Μακεδόσι,
παρήγγαλεν αὐτοῖς ἐκ-
κλίνειν μὴ ὅπως διώκοντο·
εἰ δὲ καταλαμβάνοντο, κα-
θέντας αὐτοὺς πρὸς πλεον
γλῶ, ὑπερπέναι τὰς ἀσ-
πίδας, ὅπως 22 συμβαίνοι
φερομένοις ταῖς ἀμάξαις
ὑπερπηδᾶν. τὸ τοῖς καὶ ἐν
αὐτῇ τῇ πεύρᾳ γινόμενον,
ἤλεγξε τοῖς Θραξὶν ἀχρη-

degit. Militibus autem
contrahentibus spolia
Persica, & immensas di-
vitiis in curribus, pu-
gnamque cum Indis non
necessariam ducentibus,
& tot opes adeptis, pri-
mum regiones currus, post
alios etiam incendit, &
combussit. Macedones
alacritate quadam affe-
cti, cum alia comparan-
di necessitate ducen-
tur, majori promptitudi-
ne ac studio ad bellum
ferebantur.

II Alexander cum
Thracas ita paratos ef-
se didicisset, ut ma-
gnam vim curruum in
Macedones immitte-
rent, praecepit eis, ut
quos possent, evita-
rent: sin interciperen-
tur, dimissi ipsi in ter-
ram scuta projicerent,
ut ea currus incitati
perfilirent. Hoc in ex-
perientiam ductum,
Thracibus inutilem cur-

21 Παρεσκευασμένων] Cum Cant.
pro παρεσκευασμένων. Mox pro δι-
ωκοντο, idem codex διώκοντο.

22 Συμβαίνοι] Cant. συμβαίνοι, &
pro γινόμενον, γινόμενον.

23 Αὐ-

ruum apparatus effe- σον τὴν ἀποσκευὴν τῆς ἀ-
cit. μαξῶν,

12 Alexander The- Ἀλέξανδρος ἔλαβε
bas cepit, maxima co- Θήβας τῆς διωμέως ἱκα-
piarum occultata parte, νὴν ἀποκρύψας, καὶ τά-
quibus Antipatrum du- ξας ἐπ' αὐτῆς Ἀντίπα-
cem præfecit. Manife- τρον τὴν ἢ φανεράν ²³ αὐ-
stam autem ipse duxit ad τῆς ἢ γὰρ ὑπὸ τῆς ἐχυρῆς
loca munitiora. Theba- τῆς πόων. Θηβαῖοι ἢ ἐπεξ-
ni contra eam exhibant, ἤλθον, καὶ πρὸς τὴν ὁρω-
& adversus eum exerci- μὴν δυνάμιν ὅσα ἀγεν-
tum qui in conspectu e- νῶς ἀντιπαρετάσσοντο.
rat, non instrenue pu- Ἀντίπατρος ἐν τῇ καιρῷ
gnabant. Antipater in τῇ μάχῃ τὴν κεκρυμ-
medio prælio partem ab- μὴν δυνάμιν ἀναστήσας,
strusam educens, & cir- κύκλῳ περιελθὼν ἢ σα-
cumveniens, moenia θρον καὶ ἀφύλακτον ὑπὸ τῷ
qua maxime erant infir- τείχῳ, πρῶτῃ κατελά-
ma, & custodum exper- βετο τὴν πόλιν καὶ σημεῖον
tia, civitatem eam oc- ἤρεν. Ἀλέξανδρος ἰδὼν
cupavit, signumque suf- ἀνεβόησεν, ὡς ἦδη πρὸς Θή-
tulit. Alexander con- βας ²⁴ ἔχοι. Θηβαῖοι ἢ
spicatus, exclamavit jam ὁρώσας μαχόμενοι, ὡς
se Thebas obtinere. The- εἶδον ὑπὸ τῆς φέντες ἐα-
bani fortiter pugnam fa- λωκῆαν τὴν πόλιν, ἐφύ-
cientes, cum conver- γον.

13 Alexander femi- Ἀλέξανδρος ἡμιθω-
thoraces suis militibus ράκια πῆς φύλαξι στρα-
πώ-

²³ Αὐτῆς ἢ γὰρ] Fl. αὐτῆς ἢ γὰρ.
sed lego cum Interprete αὐτῆς ἢ
γὰρ. Paulo post Cant. præpositio-

nem ante ἢ ὁρωμὴν delet.

²⁴ ἔχοι] Ita scripsi cum MSS.
pro ἔχου.

πρώταις ἀντὶ θωράκων
ἔδωκεν, ἵνα μύροντες μὴ,
ἀσφάλειαν ἔχοιεν τῇ καὶ
πρὸς ὥπον κρυπτομένων.
Φεύγοντες δ', τὰ ὀπίθεν
μέρη φυλάσσειν μὴ δύ-
ναιεν. ἔτι πίνυν ἔφθγγον
ἐδεῖς, γυμνωθῆναι δεδο-
κώς, ἀλλὰ πάντοτε ἐνί-
κων μύροντες.

Ἀλέξανδρος δ' ὅποτε πα-
ρὰ τῇ μάχῃ ἤκεν κα-
λὰ γεγονέναι τὰ ἱερά,
πρὸς φέρειν ἐκέλευε τὰ ἱε-
ρεῖα, καὶ δεικνύειν τοῖς στρα-
τιώταις ἵνα μὴ μόνον ἀ-
κρόντες, ἀλλὰ καὶ ὁρῶν-
τες, ἀγαθὰς ἔχοιεν πε-
ρὶ τῆς κινδυνώσας ἐλπίδας.

Ἀλέξανδρος δ' Ἀφράς
εἰς τὴν Ἀσίαν, Μέμνονα
στρατηγὸν Πέρσαις ὑ-
ποπτον ἐποίησε. Περσέ-
ας τοῖς Μακεδόσιν ἐξι-
σιν ὅτι τὰς περνομάς ἀπ-
έχεσθαι τῇ δ' Μέμνονος
χωρῶν.

Ἀλέξανδρος δ' Γρανι-
κὸν Ἀφράων, Πέρσαις,

pro thoracibus dedit, ut
si mansissent, securita-
tem ac munitionem ha-
berent, anterioribus par-
tibus occultatis: sin fu-
gissent, averfa hostibus
nuda paterent. Itaque
nemo fugam capeffere
voluit, metuens ne ter-
gum hostibus nudaret,
sed manentes omni tem-
pore victoriam parabant.

14 Alexander cum ab
aruspiciis cognovisset,
deos omnia fausta por-
tendere, circumferre ho-
stias jussit, & militibus
ob oculos demonstrare,
ut non solum ex auditio-
ne, verumetiam ex aspe-
ctu spem bonam de peri-
culo haberent.

15 Alexander cum
Asiam transisset, Me-
mnonem hostium du-
cem Persis suspectum
fecit. Imperabat enim
egredientibus ad præ-
dandum Macedonibus,
ut a Memnonis agris ab-
stinerent.

16 Alexander cum
Granicum transisset,
Persis ex præcellis & al-

issimis locis apparentibus, ipse Macedonibus juxta fluvium reductis, supra caput eorum evasit. Phalanx autem hostes aggreſſa, in fugam convertit.

17 Alexander ad Arbela aciem instruebat. Darius medium prælii faciendi spatium, tribulis respersit. Id conspiciatus Macedo, dextrum cornu ducens, recta jussit sequi ut circumiret locum tribulis conſtratum. Persa contra suos educere ad lævam conatus, equitatum, quem certis or-

ἐξ ὑπερδεξίων ὀπιόντας αὐτὰς, αὐτὸς ἐπὶ ὕδωρ τὰς Μακεδόνας ἀναγαγών, ὑπερεκέρρασεν· ἡ δὲ Φάλαγξ περσέσσαι, τὰς πολεμίας ἐτρέψατο.

Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβήλοις παρέτασεν. Δαρειὸς τὸ μεταίχμιον τὸ συμβολῆς τριβόλοις κατέπαυρε· τὰ ποδὴ 25 σκωιδῶν ὁ Μακεδὼν, δὲ δεξιᾷ κέρως ἡγάγητο, ἐπὶ δόρυ παρήγγαλιν ἀκολαθῆν· 26 ὅπως ἀείλητο τὸ πόντον καὶ παρὰ μῆλον ταῖς τριβόλοις· ὃ δὲ Πέρσης ἀνπαύσθην πειρώμενος, 27 ἐπ' αἰσίδα διέσπα σπένχω

25 Σκωιδῶν ὁ Μακεδὼν] Οἱ Μακεδὼν ex MSS. consentiente Interprete additum. Sequentia verba, ὅτι ἄν παρὲν σκωιδῶν ἀκολαθῆν, verte cum Ficinshemio ad Curtium lib. iv. cap. 14. obliquo in latus dextrum agmine sequi se jussit, non ut Interpres, recta jussit sequi. Curtius lib. iv. cap. 15, Alexander agmen obliquum incedere jubet. Arrianus lib. iii. de Expedit. Alexandri: Ἦγε δὲ ὡς ἐπὶ τὸ δεξιὸν τὸ αὐτὸ Ἀλέξανδρον μῆλον, καὶ οἱ Πέρσαι ἀνπαύσθην. & paullo post: καὶ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ὁμοῦς ἡγήθη ἐπὶ δόρυ.

26 Ὅπως ἀείλητο] Cum MSS. pro ὅπως ἀείλητο.

27 Εἰς αἰσίδα διέσπα] Et corruptus est hic locus & mutilus: nec patet profuerit cum Arriani descri-

ptione hujus pugnae, verba Polyani conferre. Vocabula rei militaris quæ cum hic, tum alibi passim in isto auctore occurrunt, omnia fuisse ab Aliano sunt explicata, Pro αἰσίδα τ-μασι, quæ est mendosissima nostri codicis lectio, non dubitamus, in melioribus codicibus Ἀλασπί-μασι, esse scriptum. mendosum est etiam illud quod sequitur ἐκ δὲ νηστων: fortasse ἐκ κλιναν. Si conjecturis locus est, sic equidem posse ista legi putem: ὃ δὲ Πέρσης ἀνπαύσθην πειρώμενοι ἐπὶ αἰσίδα, διέσπα σπένχων τὸ πόντον καὶ παρὰ μῆλον Ἀλίσαν, quanquam Interpres διέσπα τὰς τριβόλους legisse videtur, ut infra com- mate xxix. Casaubonus.

χωὺν τὴν ἵππων, ²⁸ τοῖς
 Διασπάρμασιν ἐμβαλὼν
 Ἀλέξανδρον, ὁμοίως ᾧ
 καὶ Παρμενίων ἀπὸ ἑλαιοῦ,
 τὰς μὲν τριβόλους ²⁹ ἐξέ-
 νωσαν, τοὺς δὲ πολεμίους
 φάγειν ἠνάγκασαν.

Ἀλέξανδρον Τίγριν
 διαβάς, Περσῶν τὴν χώ-
 ραν κατὰ πρὸς πάντων, ἐ-
 πεμψε τοὺς καὶ κράτιστα
³⁰ διώξοντας, ἵνα ἀναπη-

dinibus continebat, dis-
 traxit: atque cum dis-
 tractis impressionem fa-
 ciebat. Alexander simi-
 liter & Parmenion a læ-
 vo cornu tribulos decli-
 narunt, & hostes fugam
 dare coegerunt.

18 Alexander Tigrim
 trajiciens, Persis ter-
 ram igni populantibus,
 misit qui omni vi &
 contentione eos per-
 sequerentur, ut suæ sa-
 τῶς

28 Τοῖς Διασπάρμασιν] Non va-
 na Casauboni dubitatio, ita scilicet
 scriptum esse in melioribus Co-
 dicibus: uterque enim Codex ita
 exhibet pro vulgato Διασπάρμασιν. Sic
 infra hoc capite litrat. 22. Πῶρ δὲ
 ἀπὸ πολλὰ τὴν τῶν ἵππων τὴν Μακεδ-
 νων τοῖς Διασπάρμασιν ἐμπιπόντων.
 Pro ἐμβαλὼν, ut erat in Vulgata, mox
 cum utroque Codice & Interprete
 scripsi ἐμβαλὼν, nisi quod Interpres
 legerit ἐμβαλὼν, quomodo etiam
 conjectarat Casaubonus. Totum lo-
 cum cum Casaubono fere ita lego:
 ὁ δὲ Πέρσης ἀντιπαραστήσειν περὶ τοῦ
 ἐπὶ ἀσπίδα διέσπει συγχῶς ἢ ἵππων.
 τοῖς Διασπάρμασιν ἐμβαλὼν Ἀλέξαν-
 δρον, &c. verito: Persa contra ducere
 conatus, sinistorsum confestim laxavit e-
 quitatum. In laxatos ordines impressione
 facta Alexander simul &, &c. Arria-
 nus dicto loco: Ἀλέξανδρος ἐμβαλ-
 λειν κελεύει ἐπὶ αὐτοῖς. Curtius lib. iv.
 cap. 15. Darius quoque eodem suum ob-
 vertit, Besso admonito, ut Massagetas
 equites in laevum Alexandri cornu a læ-
 vere invehi juberet. & postea: Alexan-
 der laxatos ordines invadit, & multa

eade hostium invehitur. Cant. (ut &
 Vulgata nec non Interpres) Ἀλέξαν-
 δρος non solum distinguit a praece-
 dentibus, ac per id quæ Alexandro
 conveniunt tribuit Persis; sed inci-
 pit hoc loco octavum & decimum
 Alexandri strategema.

29 Εξένωσαν] Ita restitui cum
 MSS. pro vulgato ἐρδύνουσιν. Locum,
 in quem defossi murices ferri, in-
 dicatum a transfuga testatur Curtius
 lib. iv. cap. 13. Nondum ad telus factum
 pervenerant, cum Bion quidam transfu-
 ga, quanto maximo cursu potuerat, ad
 regem pervenit: nuncians, murices fer-
 reos in terram defodisse Dariū, qua lo-
 stem equites emissurum esse credebatur: no-
 tatumque certo signo locum, ut fraus e-
 vitari a suis posset. Adservari transfu-
 ga jussu, duces convocat, expositoque quod
 nunciatum erat, monet, ut regionem
 monstratam declinent, equitemque peri-
 culum edoceant. & cap. 15. Interim A-
 lexander, ut & demonstratum a transfuga
 insidiarum locum circumiret; & Dario
 qui laevum cornu tuebatur occurreret, a-
 gmen obliquum incedere jubet.

30 Διώξαντες] Cant. διώξαντες,
 31 Ερδύνουσιν

luti consulentes, regionem intactam relinquerent.

19 Alexander in Hircania cum audisset malos de se jactari sermones a Macedonibus & Græcis, convocatis amicis, dixit rem postulare, ut domum mitteret qui nunciarent eum reverfurum intra triennium. Idem etiam amicos suis familiaribus per litteras scribere iussit: qui omnes ad unum scripserunt. Cum vero tabellarii tres stathmos abessent, revocatis iis, litteras resignavit, & quam sententiam & opinionem haberent finguli, cognovit.

20 Alexander castellum Indiæ valde munitum obsidebat. Indime-

τῶς αἰρούμενοι σώζεσθαι, πῶς χάραν ἀκέραιον καὶ ἀλίπειν.

Ἀλέξανδρος ἐν ὕρκανίᾳ πυθόμενος μοχθηρὰ περὶ αὐτοῦ λογοποιεῖν τοὺς Μακεδόνας, καὶ τοὺς Ἑλλήνας· συναγαγὼν τοὺς φίλους, ³¹ ἔφη βούλεσθαι γράμματα πέμπειν οἱ καδὲ δηλώσουσιν ὥς ἐπανήξοι μὴ χρονον ἐτῶν τριῶν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοὺς φίλους ἐκέλευε τοῖς οἰκείοις Ἰππικέλλαι· οἱ μὲν δὴ πάντας ἐνέγραψαν. ἐπεὶ δ' οἱ γραματοφόροι τρεῖς ἀπέειχον σταθμούς, ἀνακαλεσάμενος αὐτοὺς, λύσεις τὰς ἐπιστολὰς ἐμαθεῖν τί φρονεῖντες ἕκαστοι διετέλχον.

Ἀλέξανδρος χωρίῳ τῇ Ἰνδικῇ ἐχυρῷ ³² προσεκάθητο. φοβηθέντες ἱνδοὶ,

³¹ Ἐρὶ τῶν ἀποστέλλεσθαι γράμματα πέμπειν οἱ καδὲ δηλώσουσιν. Quid est στέλλεσθαι γράμματα δηλώσουσιν? Non enim id profecto quod vult Interpres. lege γράμματα. Paullo mox legi malim si ὅτι πάντες ἐγράψαν, vel ἀνέγραψαν certe, non ἐέγραψαν. Casaubonus.

Γράμματα. Ita reposui cum Cant. adficiente Casaubono. Curtius lib. vii. cap. 2. Nam quum experiri vellet

militum animos; admonuit, qui litteras in Macedoniam ad suos scripsisset, iis, quos ipse mittebat, periaturo cum fide, traderet. Vide & Diodorum lib. xvi. Justinum lib. xii. cap. 20. Simile strategema infra lib. vii. 20. excogitavit Glos.

³² Προσέκειντο. Ita correxi cum MSS. pro vulgato, προσεθήκατο.

δοί, σπώθεντο μεθ' ὅσων
ἐξελεῖν· οἱ μὲν ἐξελεῖν-
τες λόφον ἕτερον κατελά-
βοντο, καὶ Φυλακὰς κα-
θίσταντο· καὶ Ἀλέξανδρος
ἐπήγε τὴν δυνάμιν, καὶ
Ἰνδῶν ὑποβωμύων τὰς
σωτήρας· ὁ δὲ πρὸ ἐξόδου
μὲν ὡμολόγησεν σπυγνῆσθαι.
33 πρὸ δὲ ἀφίσεως μηδὲν
ὑπεσχέσθαι.

Ἀλέξανδρος Πιττακῶν,
ὅς ἐστι ἀδελφιδῆς Πάριος,
34 λοχῶντος καὶ τὴν ὁδὸν,
ἣ σενὸς ἐπὶ αὐλῶν, μῆκος
μὲν ἰκανῶς ἐκτεταμένον,
πλάτος δὲ συνεσταλμένον
ἄλλοι περὶ αὐτῶν εἰδῶν·
ἡ δὲ ἐξοδος σενὴ παντε-
λασιν· ἐν ποταμῷ τῷ χωρὶς
φύσσει δὲ ἵππων διφάλαγγ-
ίαν ποιήσας, περὶ δὲ παρ-
αγγείλας 35 ἐφ' ὧν, καὶ
πρὸς τὴν κίνησιν ἔκαστον

tu compulsi transse-
runt, ut sibi cum armis
liceret egredi. egressi,
collem alium occupave-
runt, custodiasque effe-
cerunt. Alexander exer-
citum adducens, Indis
foederis religionem im-
plorantibus, de exitu
duntaxat se fidem de-
disse inquit, de dimissio-
ne nihil a se promissum
fuisse.

21 Alexander Pitta-
co, qui nepos erat Po-
ri, insidias juxta viam
tendente, quæ angustam
convallē habebat, lon-
gitudine satis proten-
sam, latitudine vero ad
quatuor stadia contra-
ctam, transitumque dif-
ficilem omnino & ar-
ctum. In hac loci na-
tura, duplicem equita-
tus phalangem instruxit,
& adversus hostes edu-
xit: dato præcepto, ut

ἐπεσθῇ

33 Πρὸ δὲ ἀφίσεως] Scriptum e-
rat ἀφίσεως. Casaubonus.

Πρὸ δὲ ἀφίσεως] Cant. πρὸ ἀφίσεως
δὲ, quod suavius.

34 Λοχῶντος] γρ. λοχῶν. Casaubo-
nius.

35 Εφ' ὧν] Malim cum qui-

busdam libris ἐφ' ὧν, verum ita ali-
bi quoque. Ita autem apud Tadi-
cos appellatur turma equitum declina-
tio, quæ fit in sinistram partem. Le-
go vero πρὸς καὶ non περὶ, & mox, si
recte est scriptum, πρὸς καὶ κίνησιν,
tollerem καὶ. Idem.

ad frenū, motumque qui-
libet antecedentem se-
queretur: & si hostes ad
dextrum latus venissent,
converterent se secun-
dum hastam, ac deinceps
a freno impressionem fa-
cerent: cum vero dex-
tram profectionem obti-
nuissent, ad extremum
agmen contenderent.
His mandatis, ipse dire-
cte iter faciebat, ita ut
gnomoni figura non es-
set dissimilis. Cum igitur
qui finistrum latus obti-
nebant, extremum a
dextera parte agmen
conspicati, clamore sub-
lato impetum facerent,
similiterque a dextro cor-
nu laxatis frenis viam ad
Indos affectarent: illi me-
tuentes ne concluderen-
tur omnes simul ad angu-
stum exitum contende-
runt. Itaque nonnulli
Macedonum manibus in-
terfici, plures vero a sese
mutuo conculcati, mor-
tem occumbere.

22 Alexander in pu-

ἐπεὶ δὲ τῷ ἡγεμένῳ· καὶ
ἡγομένην μὴ τῶν ἐναντίων
καὶ τὸ δεξιὸν ὀπιστρέφειν ἐ-
πὶ δόρυ, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξ
ωῖας παρεμβάλλειν. ὅταν
ἢ τὸ δεξιῶς πορείας τὴν
ἐραγίαν ἰδῶσιν, ἐπάγειν
ὅτι τὰς πολέμους. ταῦτα
ὡς ἀγγέλλας, ³⁶ ὁρθίαν
αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν πορείαν.
ὥς τε γνώμονι σχῆμα πα-
ραπλήσιον ἦν. ὅπῃ δὲ
οἱ τὰ λοιπὰ μέγας τὴν δε-
ξιᾶν ἐραγίαν ἰδόντες ἀ-
λαλάζαντες προσήγον· ὁ-
μοίως ἢ. ³⁷ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς δε-
ξιᾶς ἐφ' ὡῖαν ἐρέποντες
ἐπήγον πῶς Ἰνδοῖς. οἱ ἢ
συγκλεισθῆναι φοβηθέν-
τες, ὥρμησαν ὅμῃ πάν-
τες ὅτι τὴν σενίῳ ἐξοδόν·
ὥς τε οἱ μὴ ὑπὸ τῶν Μα-
κεδόνων ἀνηρῶντο, οἱ ἢ
πολείας ἔσθ' ἀλλήλων
κατὰ πατέρων διεφθεί-
ροντο.

Ἀλέξανδρος ἐν τῇ
πορείᾳ

³⁶ Ὁρθίαν] Cant. ὁρθίαν.

³⁷ Καὶ οἱ ἀπὸ τῆς] Cant. non agnoscit ei.

πρὸς Πῶρον μάχη, τὸ μὲν
ἑπαικὸν ὅτι δ' ἐξίσ' κέ-
ρως ³⁸ ἔταξεν ἐν τόπῳ τὸ
ἢ λοιπὸν ³⁹ ἐν ὀπισθοκλίῳ
τὴν ἢ Φάλαγγα, καὶ τὰς
ἐλέφαντας ὅτι δ' λαίῃς
κέρως ἔστησεν. ⁴⁰ καὶ ὑπὸ τῶν
τῶν ὀπισθοκλίῳ ἔταξεν
Πῶρον ἢ πολλὰς ἐλέφαν-
τας ἀντιπαρατάξας, αὐ-
τὸς μὲν καὶ τὸ λαίον, ὅτι
δ' ἡγεμὸν ἐλέφαντος ἐν
⁴¹ τῶν ἢ λοιπὰς ἐλέφαν-
τας ἐν διαστήματι πεν-

gna adversus Porum par-
tem equitatus in dextro
cornu separatim consti-
tuit, reliquum in cam-
po reflexo. Phalangem
autem & elephantos in
cornu sinistro collocavit.
Porus multis Elephan-
tis oppositis, ipse a par-
te sinistra in principe
fuit elephanto. Reliquos
autem elephantos ex
intervallo quinquage-
num pedum usque ad
cornu dextrum ordi-
navit. Spatium vero

τήν τε

³⁸ ἔταξεν ἐν τόπῳ] Suspectus mi-
hi est hic locus etsi ita quoque inter-
pretis codd. Sed videtur desiderari no-
men τάξας, certum genus indicans
quod, sequentibus respondeat ἐν ὀπι-
σθοκλίῳ. quale autem id sit, cum tot
sint genera instruendae aciei, quis
divinare audeat? Putet fortasse ali-
quis, ἐν μετώπῳ scriptum fuisse pro
ὅτι μετώπῳ. aut ἐν πλινθίῳ. Paullo post
lego καὶ ὑπὸ πάντων ὀπισθοκλίῳ, ἔταξεν
nisi subest gravius mendum. Confe-
rat hanc narrationem lector studio-
sus, cum descriptione ejusdem pu-
gnae quae est apud Diodorum & Ar-
rianum. Casaubonus.

³⁹ ἔν ὀπισθοκλίῳ] Cant. ἐν ὀπι-
σθοκλίῳ. Fl. ἐν ὀπισθοκλίῳ.
καπῖον. Male Interpres ἐν ὀπισθοκλίῳ.
reddidit, in campo reflexo. De τῶν ὀπι-
σθοκλίῳ vide Aelianum de Militar.
Ordin. cap. xiv. & xlv. Pro ἔταξεν
ἐν τόπῳ, quod praecedat, si quis con-
jecturae locus, scripserim ἔταξεν ἐν με-
τώπῳ, quod neque Casaubono dif-

plicet. Ita quoque instructi dicuntur
Pori elephanti Arriano lib. v. ἐπαι-
κε ἔταξε δ' ἐπαικὸν ἀπὸ τοῦ ἐν
ἐλέφαντας ὅτι μετώπῳ, διέχοντα ἐλέ-
φαντα ἐλέφαντι δ' ἢ μείον πλείονα ὡς
πρὸς πάσης τῆς φάλαγγος ἢ πλείονα
ἀντιπαρατάξας αὐτῶν ἐν ἐλέφαντι ὅτι
μετώπῳ, καὶ ὅσον πάντη παρήκει πρὸς
αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἑπαικόν. & Diodo-
ro lib. xvii. ἐπὶ δ' ἐλέφαντας κατὰ
πληκτικῶς κεκοσμημένους κατὰ μέγεθος
ἐν ἰσοῖς διαστήμασι ἔστησεν.

⁴⁰ Καὶ ὑπὸ πάντων ὀπισθοκλίῳ] Non
habet hac Interpres. Pro eo
cum Casaubono reposuerim καὶ ὑπὸ
πάντων ὀπισθοκλίῳ. ἐν ποσὶ τοῦ μίλιου
inflexos instruxit.

⁴¹ Τὰς ἢ λοιπὰς ἐλέφαντας ἐν δια-
στήματι πεντήκοντα ποδῶν μέγιστον
&c.] Arrianus lib. v. refert inter sin-
gulos elephantos ad minimum πλιν-
θίον fuisse distantiam, id est, centum
pedum. Verba ejus: διέχοντα ἐλέφαν-
τα ἐλέφαντι δ' ἢ μείον πλείονα.

relictum inter belluas, pedestribus militibus replevit, ira ut ingentis cuiusdam muri imaginem referrent, elephantum turribus similes, pedites vero parietibus inter turres interjectis. Hic Alexander mandans, ut pedestres copiae eos invaderent, ipse in equitatum vehementiorem impetum dedit, volens superare hostium capita. His animadversis, Porus contra suis praeceptum dedit. At bestiae non evadentes, multis in locis ordinem interrumpebant. Macedonibus laceras partes aggredientibus, cogebatur se convertere, & comminus pugnam facere. Interim equites Alexandri circumvenientes a tergo in unum Indos co-

τήκοντα ποδῶν μέγεθος
δεξιῶν κέρως ἔστησεν· πᾶσι
μέσσι τῶν θηρίων ἀνδράσι
πεζοῖς ἀνεπλήρωσεν.⁴² ὥς
τε ὡς τὸ χῆμα τεῖχος με-
γάλῳ ὡδρᾷ πλῆσιον· οἱ μὲν
ἐλέφαντες εὐκρότες πύρ-
ροισι· οἱ δὲ πεζοὶ μεσοπυρ-
ροῖσι· ἔνθα δὴ ὡδραγγεί-
λας⁴³ Ἀλέξανδρος τὰς
πεζὰς ἀντιπώρῳ πῖς
πολεμίοις· αὐτὸς εἰς τὴν ἵπ-
πον ὅππῃ δόρυ σφοδρότερον
ἤλασεν, βελόμην⁴⁴ ὑ-
περκεράσας τὰς ἐναντίας.
⁴⁴ τῷ τοῦ φυλασσόμενου
Πῶρος, ἀντιπαρήγγειλεν.
τῷ δὲ μὴ φθάνειν πᾶσι θηρί-
οις διέσσω καὶ πολλὰ τὴν πᾶ-
ξιν· τῶν Μακεδόνων πῖς δια-
σώμασιν ἐμπιπόντων,
ἡναγκάζετο καὶ πρὸς ὧν
ὅπισθ' ἔφω ἀγωνίζεσθαι· ἐν
τῷ τῷ φθάνουσιν οἱ περὶ τῶν
Ἀλεξάνδρον ἰππεῖς ἐκπε-
ρελ-

⁴² ὥς τε ὡς τὸ χῆμα τεῖχος μεγάλῳ ὡδρᾷ πλῆσιον· οἱ μὲν ἐλέφαντες εὐκρότες πύρροισι, &c.] Curtius lib. viii. cap. 14. Bellus disposita inter armatos speciem turrium procul fecerant. ad quem locum plura Freinshe-

Cant. mox praepositionem antedecum delet.

⁴⁴ Τὸ τοῦ φυλασσόμενου Πῶρος, &c.] Curtius lib. viii. cap. 14. At Porus, qui equitem invahi senserat, bellus agi iussit: sed tardum & pene immobile animal equorum velocitatem equare non poterat.

ελελθόντες, καὶ καὶ νώτῃσιν
ελαίσαντες τὰς Ἰνδὰς, πε-
λεωπάτην νίκην ἀνείλοντο.

45 Ἐπὶ ὁ βασιλεὺς Ἀ-
λέξανδρος Ἰνδικῆς Θεσ-
σαιῶν τὰ Τέμπε Φυλασ-
σόντων, τῇ ὁδοῦ πρὸς ὁρδίκας
πέτρας ὑπορύξας, καὶ
προσπλάσας βαθμίδας
μικροῖς, καὶ τῶν αὐτῶν
καὶ οἱ Μακεδόνες ἀκροβα-
τῶντες ἀνέβησαν ἐπὶ τὰς
κερυφὰς, καὶ πρὸς ὅσων
ὑπερβάντες 46 Θεσσαλίαν
εἶχον Θεσσαλὸν ἢ τὰς γενὰς
τῶν Τεμπῶν ἐφύλασσον. ἔπι
νῦν πῶς διόδουσι τὰ Τέμ-
πε, παρέστιν ὁρᾶν τὰς πέ-
τρας τῇ ὁδοῦ κλιμακη-
δὸν ἀκροδομημένης. 47 κα-
λεῖται ἢ αὐτὰς, πρὸς Ἀλε-
ξάνδρου Κλίμακα.

Ἀλέξανδρος ἐν μὲν

gunt, perfectissimamque
victoriam consequun-
tur.

23 Alexander rex
Indiæ, cum Thessali
Tempe præfidiis impro-
piti obtinerent, suffo-
fis præcipitibus Ossæ
petris, & effectis exi-
guis gradibus, per eos
ipse & Macedones ad-
scendentes, in juga e-
vaserunt: atque Ossam
transgressi, Thessaliam
occupaverunt, Thessa-
lis Tempum angustias
tenentibus: Etiamnum
videre est iis, qui Tem-
pe perambulant, petras
Ossæ in scalarum mo-
dum ædificatas, quam
Scalam Alexandri appel-
lant.

24 Alexander si in
πῶς

45 Ἐπὶ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰν-
δικῆς.] Et si ita omnes codd. habent,
nunquam tamen pro legitima hanc
lectionem habebō. Nam vel indu-
cenda vox Ἰνδικῆς videtur, vel adje-
ctis aliquot vocibus, περὶ τῇ Ἰνδικῇ
στρατείᾳ legendum, aut simili ali-
quo modo. Casaubonus.

Ἐπὶ ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰνδι-
κῆς, &c.] Uterque Codex: μὲν ὁ
βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ἰνδικῆς. Sed
spuria hæc cum videantur, inducen-

da judicaverim, inchoandumque ho-
strategema: Ἀλέξανδρος Θεσσαλὸν
τὰ Τέμπε, quomodo reposui cum
MSS. pro Τεμπέα. ita enim legitur
quoque infra. Fl. ὅς τις habet pro
ὁδοῦ. & Cant. ὁρδίκας, pro ὁρδίκας
& ὑπορύξας, pro ὑπορύξας.

46 Θεσσαλίαν] Cant. ut & Codd.
Casaub. θαλασσίαν.

47 Καλεῖται ἢ αὐτὰς] Cant. καλεῖ-
σιν αὐτὰς.

Macedonibus, aut etiam
Græcis judicium exer-
ceret, mediocre vulga-
reque forum proba-
bat: fin inter barbaros,
splendidum & imperato-
rium, ut etiam fori fi-
gura metum barbaris in-
cuteret. Cum igitur in
Bactris & Hyrcaniis at-
que Indis judicia da-
ret, tabernaculum hoc
fere modo constructum
habuit. Tabernaculum
amplitudine tantum e-
rat, ut centum mensas
posset capere. Id fulcie-
batur aureis columnis
quinquaginta. Cæli au-
ro obducti variis orna-
mentis elaborati, supre-
mum locum tegebant.
Persæ primo quinqu-
aginta melophori cir-
cum tabernaculum in-
tus stabant, purpureis,
melinisque vestibus in-
duti. Post hos melo-
phoros pari numero
jaculatores, qui vesti-

τοῖς Μακεδόσιν ἢ ἐν τοῖς
Ἑλλήσι δικάζων, μέτριον
ἢ δημοτικὸν ἔχειν τὸ δι-
καστήριον ἐδοκίμαζεν· ἐν ᾧ
τοῖς βαρβάροις, λαμπρὸν
ἢ στρατηγικόν, ἐκπαλήσ-
σων τὰς βαρβάρους, ἢ τῷ
ἔ δικαστηρίῳ σχήματι. ἐν
γὰρ Βάκτροις, ἢ Ὑρκανίοις,
48 ἢ Ἰνδοῖς δικάζων, εἶχε
τὴν σκηνὴν, ὥδε πεποιη-
μένην· ἡ σκηνὴ τὸ μέγεθος
αὐτῆς κλινῶν ἑκατὸν χρύσει
κίονες ὑπεστήθοντο αὐτῇ
πεντήκοντα. ὑπερτείνοντες
ἐραίνισκοι Δείχρυστοι, ποι-
κίλμασιν ἐκπεποιημένοι,
τὸ ἄνω τόπον ἐσκέπτειον.
Πέραν μὲν πρώτοι πεντα-
κῶστοι μηλοφόροι παρὰ τὴν
σκηνὴν 49 ἐν τοῖς ἴσταντο,
περὶ φρεαῖς ἢ μηλίναις ἐ-
σθῆσιν ἐξησκημένοι, μὲν δὲ
τὰς μηλοφόρους, τοξό-
ται τὸ ἴσον δρεῖθμὸν ἔχον-
τες, ταῖς ἐσθῆσι διάλλατ-
τον. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν φλό-

γιναι,

τακόστοι. Eodem modo paullo post
pro πεντακόστοι μελλορ. in suis legit
πεντήκοντα.

49 Ἐν τοῖς] Fl. ἐν τοῖς.

48 καὶ Ἰνδοῖς] Ita reposui cum
MSS. pro vulgato, ἢ Ἰνδοῖς. Pro
πεποιημένη, Fl. πεποιημένη, quo-
modo in suis quoque reperit Inter-
pres. Mox pro πενήκοντα, Cant. πεν-

γίνα, οἱ ᾗ κυάνεα, οἱ ᾗ
 ὑσγίνοβαφῇ ⁵⁰ πειρεβέ-
 βλωτο· τέτων πορίσαντο
 μακεδόνες ἀργυροσπίδες
 Φ', ᾗ μεγίστων ἀνδρῶν· κ' ⁵¹
 ᾗ τὸ μέσον τ' σκηνῆς, ὃ χρυ-
 σῆς ἑκατ' θρόνον, ἐφ' ᾗ
 ποικαθήμην ἐρηματι-
 ζε· ⁵² οἱ σωματοφύλακες,
 ἀφεσήκεσαν ἑκατέρωθεν
 βασιλέως δικάζοντο· ἐν
 κύκλῳ τ' σκηνῆς τὸ τ' ἐλε-
 φάντων ⁵³ ἄρματα διεσκε-
 δασμῶν ἐφεσῆκε, καὶ Μα-
 κεδόνες χίλιοι πολεῖς Μα-
 κεδονικὰς ἔχοντες. ὅππ' ἐπ' ἐ-
 τοῖς Φ' Σάσιοι περφυρο-
 γήμονες· καὶ μ' ἐπ' ἐπ' ἐν
 κύκλῳ πάντων Πέρσαι
 μύριοι, ⁵⁴ πάντων οἱ κάλ-
 λιστοι, καὶ μέγιστοι, κεκαλλω-
 πισμῶν παντὶ κόσμῳ
 Περσικῷ, πάντες ἀκίνακες
 ἔχοντες. τοῖόνδε ἦν Ἀλε-

bus variabant : Nam alii flammeis, alii caeruleis, alii coccineis amiciebantur. Ante hos stabant Macedones argentea scuta tenentes, quinquaginta immani magnitudine viri. In medio tabernaculo aureus thronus positus erat, in quo residens jus dictabat. Utrunque latus regis judicantis satelites cingebant. In circuitu tabernaculi dispersum hinc inde elephantorum agmen affabat, & Macedones mille, stolis Macedonicis induti. Post hos quingenti Suffi purpurati, post quos circumcirca ambibant undique decem Persarum millia, pulcherrimi, maximique, ornati omni habitu Persico, omnes acinacibus praediti. Ejuf-

⁵⁰ Πειρεβέβλωτο] Fl. πειρεβέβλω-
 π. Interpretes pro ἀργυροσπίδες φ', le-
 git ἀργυροσπίδες φ'.

⁵¹ Οἱ σωματοφύλακες ἀφεσήκεσαν]
 Scribe ἀφεσήκεσαν. Paullo post, illa
 verba, ἐν κύκλῳ τ' σκηνῆς cum se-
 quentibus melius Interpretis Codic-
 es coniungunt, posita post vocem

διεσῆκεσαν] distinctione. Casaubonus.

⁵² Ἀρματα] Cant. ἀρματα.

⁵³ Πάντων οἱ κάλ.] Uterque Codd.
 Περσῶν οἱ κάλ. Mox pro ἀκίνακες, et-
 rore forsan operarum absorpta ulti-
 ma litera, cum iisdem & Interpretis
 reposui ἀκίνακες.

modi fuit Alexandri curia inter barbaros.

25 Alexander per aridam & expertem aquæ viam iter faciens, maxime siti laborabat, itemque Macedones: speculatores regionis cum in cavo saxo pauxillum aquæ reperissent, eam in galeam impositam Alexandro attulerunt. Ille ostendens exercitui, ut apparente aqua bonum animum gererent, nequaquam ipse bibit, sed in omnium oculis & conspectu galeam effudit. Macedones clamore sublato jusserunt ut ipse viam præcederet, fortiter siti resistentes, ob regis continentiam atque tolerantiam.

26 Alexander ad fluvium Tigrim prævertere Darium festinabat: panicum ab extrema acie pervasit universum exercitum. Rex mandavit tubicini, ut

Ξάνδρῳ τὸ δικαστήριον ἐν τοῖς βαρβάροις.

Ἀλέξανδρῳ τὴν ἀνυδροῦν ἐδόξων, αὐτὸς τε ὑπὸ δίψης ἐπὶ νύκτι, καὶ οἱ Μακεδόνες οἱ κατὰ σκοπιὰν χῶ-
ρας, ἐν κοίλῃ πέτρᾳ σμικρὸν ὑδάτιον ὁρῶντες, τῷ βάλλοντες ὑπὲρ κρήνης. Ἀλέξανδρῳ κομίζεσθαι. ὃ ὅτι τῇ στρατιᾷ δείξας ὡς εὐθυμεῖν χρὴ, φαίνεται ὑδάτῳ, αὐτὸς μὴ πῶν ἐξέχεε τὸ κρήνῳ πάντων ὁρώντων. οἱ Μακεδόνες ἁλαλάζοντες, ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ ὁδὸν πρὸς τὸ διῆναι δούρως ἀντέχοντες διὰ τὴν βασιλείας ἐγκράτειαν.

Ἀλέξανδρῳ ὑπὲρ πύλινον τὸ Τίγριν ὅτι φθίσας Δαρεῖον ἡπείχετο πανικὸν δὲ ἐραγίας διήξε τὴν στρατείαν πάντων. ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσε τῷ σιλη-
πυγῇ

54 Ἀλαλάζοντες] Fl. ἀλαλάζοντες.

55 φθίσας] Fl. φθίσαι, quomo-

do etiam legit Interpres. Cant. ὑπείχετο, pro ὑπείχετο.

πγκτῇ⁵⁶ ὑποσημῆναι ση-
μαῖον ἀφοβίας τοῖς ἢ πεω-
τοσάταις τῷ πεζῶν θένει τὰ
ὄπλα πρὸ τῶν ποδῶν, καὶ
τὰ ποτὶ φράζαν τοῖς μετ' αὐ-
τῶν καὶ δὴ πάντες ἐφεξῆς
τῶν ποιήσαντες, ἑμαθον
πρὸ αἰτίαν τῆς φόβης. τὸ μὲν
πανικὸν⁵⁷ ἐλέλυτο. οἱ στρα-
τιῶται ἢ δὲ ἀνδρες τὰ ὄ-
πλα, παρέλασαν.

Ἀλέξανδρος ἐν Ἀρβέ-
λοις⁵⁸ Δαρειὸν ἐνίκησεν.
Φρασαόρτης Δαρεῖς συγ-
γρῆς πολλὰ χεῖρα Περ-
σικῶν ἔχων, ἐφύλαττε τὰς
Σισίδας πύλας· αἱ δὲ ἄρα
εἰσὶν ὄρη στενὰ καὶ ὑψηλά.
⁵⁹ Τῶν περσέωντας
τῶν Μακεδόνων δὲ κλέως
ἀπεκρέοντο οἱ Βάρβαροι,
σφενδόνας, βέλη, πέτραις
ἀφίεντες· ὥς τε ἀνακα-
λέσας αὐτοὺς Ἀλέξαν-

securitatis signum pro-
mulgaret, & antesigna-
nis militibus, ut ante
pedes arma projicerent,
atque idem sequentibus
se dicerent. Sic omnes
ex ordine hoc facien-
tes, causam terroris
cognoverunt. Cum pa-
nicum cessasset, milites
sublatis armis processer-
unt.

27 Alexander in Ar-
bellis Darium superavit.
Phrastraortes Darii co-
gnatus cum magnis co-
piis Persicis Susidas por-
tas custodiebat. Hæ
sunt montes angusti &
excelsi. In hos impres-
sionem facientibus Ma-
cedonibus, nullo ne-
gotio Barbari restite-
runt, eosque repulerunt,
fundarum, telorum, fa-
xorumque jactibus. Ita-
que revocatis iis, a tri-

dr.

⁵⁶ ὑπὸ σημείον] Δένει σημ. aut
tale quid. Casaubonus.

ὑποσημῆναι σημείον] Ita scripsi
cum MSS. pro vulgato, ὑπὸ σημείον.
item πρὸ πρῶταις, loco πρῶταις.

⁵⁷ ἑλέλυτο] Cant. ἐλύετο. Pro
τὸ μὲν. Interpres legit ὡς μὲν, sed Vul-
gata recte habet. Cant. πρῶταις habet
pro πρῶταις.

⁵⁸ Δαρειὸν ἐνίκησεν Φραστ.] Flor.
Δαρειὸν ἐνίκησεν. Δαρειὸν Φραστ. Pro
πρῶταις, typorum errore, cum
utroque Codd. scripsi πρῶταις.

⁵⁹ Τῶν περσέωντας] Scribe
πρῶταις, & sub finem ὀπλο-
φθέντες, per hanc Casaubonus.

ginta stadiis Alexander vallum munebat. Extabat oraculum Apollinis, peregrinum Lycum itineris ei contra Persas ducem futurum. Accedit ad Alexandrum bubulcus, messioriam vestem amictus, inquit sibi Lycio nomen esse, in circuitu montium occultam esse viam, quod sylva continuis arboribus tegetetur. Sibi vero foli propter boum pascua notam esse. Recordatus Alexander vaticinii, bubulco fidem habet. Itaque omnem exercitum se castris jubet continere, & frequentes incendere, qui ad Persarum conspectum pertingerent. Philotæ autem & Hephæstioni mandatum dedit occultum, ut cum in jugis montium conspexissent apparere Macedones, ipsi inferius impetum in hostes ederent.

δοῦναι δὲ τριάντα σταδίων χάρακα ἐβάλετο. ὃν λόγον Ἀπόλλωνος ὡς ἄρα ξένος Λύκος ἡγεμῶν αὐτῷ τὸ ὅδον τὸ καὶ Περσῶν γήϊον. περὶ οὖν δὴ τῷ Ἀλεξάνδρῳ βυβύλος, ἐμολογῶν ὅτι Λύκος ὢν, καὶ ὡς κύκλῳ τῶν ὄρων ἀτραπὸς εἴη τῷ σωτηρεῖ. τὸ ὕλης ⁶⁰ δὲ ποικυρμυμένη, αὐτῷ ὃ μόνον γινώσκουσιν. διὰ τὴν τῶν βοῶν νομήν. ἀναμνηθεὶς Ἀλέξανδρος τῶν μαντείων, πιστὸς τῷ βυβύλῳ. τὴν μὲν δὲ πᾶσαν ⁶¹ στρατὸν ἐκέλευσε ἐν στρατοπέδῳ μένειν. καὶ πολλὰ πυρὰ ἀνακαίειν ἐφελκομένους τὴν τῶν Περσῶν ὕψιν. φιλάτω ὃ καὶ ἡ Φαισίῳι ὡρὸς γυγελμαδὸς ἀπὸ ῥήτον, ὅποτε καὶ κερυφῆς τῶν ὄρων ἰδῶσι τὰς Μακεδόνας ἐμφανέντας, αὐτὰς κατωθεν ⁶² προσβαλεῖν. αὐτὰς τὰς

ὑπα-

⁶⁰ Ἀποικυρμυμένη] MSS. δὲ ποικυρμυμένη. sed Vulgata recte.

⁶¹ Στρατὸν] Cant. στρατείαν. U-

terque Codd. præpositionem ante στρατοπέδῳ delet.

⁶² Προσβαλεῖν] Cant. προσβάλ-
λειν.

ὑπαπιστὰς ἄγων, καὶ μίαν
ὁπλιτῶν φάλαγγα, καὶ τὸ
σκυθικὸν τοξικὸν ὅσον ἑξήκοντα
μύρια, ἀπὸ τῆς ἀτραπῆς τῆς λε-
πιδῆς, ἐγδοήκοντα ἐτάλαια
προελθὼν ἠυλίσατο, πυ-
καζόμενος ὑπὸ δασυτά-
τη μέσῃ καὶ νυκτὶς προ-
ελθὼν ἐπέστη τοῖς πολε-
μίοις καθεύδουσιν. ὁρμή-
νης δὲ ἡμέρας αἱ σάλ-
πιγγες ἐσήμαινον, ὅτι τὸ
κρυφῆς τὸ ὄρεον. Ἡ Φαι-
σίων δὲ καὶ φιλότας, τὰς
ἐκ τῆς χάρακος Μακεδό-
νας προσηύχον· οἱ Πέρσαι
μέσοι τὸ ἄνωθεν πολεμίων,
καὶ τὸ κάτωθεν ὁπολα-
φέντες, οἱ μὲν ἐκτείνοντο·
οἱ δὲ κατεκρημνίζοντο. οἱ
δὲ ἐξωρροῦντο.

Ἀλέξανδρος δὲ ὥρα θέ-
ρας⁶³ ἦγε τὴν στρατείαν πα-
ρὰ ποταμὸν, προσκειμέ-
νων πολεμίων. ὁρῶν δὲ τὰς
στρατιώτας διψῶντας, καὶ
⁶⁴ ἐξορῶντας εἰς τὸ ῥέμα
τῆς ποταμῆς, ἵνα μὴ πίνοντες

Ipsē cum satellitibus &
uno armatorum agmi-
ne, Scythisque sagitta-
riis omnibus, per occul-
tam viam progressus o-
ctoginta stadia, castra-
metatus est in medio a-
sperrimæ sylvæ. Circa
mediam vero noctem in
circulum confecto itine-
re non procul ab hosti-
bus somno quietique de-
ditis constitit. Illucescen-
te die turbæ concinue-
runt a vertice montium,
Hephæstion & Philotas
a vallo Macedones edu-
xerunt. Persæ in medio
superiorum atque infe-
riorum hostium compre-
hensi, partim trucidari,
partim a præcipitiis de-
volvi, partim vivi ab ho-
stibus capi.

28 Alexander æstivo
tempore exercitum præ-
ter fluvium, incumben-
tibus hostibus, duxit.
Conspicatus autem mi-
lites sitire, & in flumen
oculos intendere, ne

καὶ. item αὐτὸς τὸν, pro αὐτὸς πᾶσι.
⁶³ Ἡ γὰρ τὴν στρατείαν] Ἡ γὰρ τὴν
στρατείαν. Casaubonus.

29
⁶⁴ Αὐτορῶντας εἰς τὸ ῥέμα] Ad-
dita præpositio cum MSS. & inter-
prete.

bibentes ordinem dissolverent, neque perfectionis celeritatem impedirent, præconem iussit proclamare: Contineamus nos ab hoc flumine: nam aquam habet mortiferam. Illi metu commoti, abstinabant, & iter accelerabant. Alexander perfecto itinere, & castris positis, ipse cum ducibus aperte de fluvio bibit. Ridentes milites, & causam doli animadvertentes, sine metu omnes e fluvio aquam hauserunt.

29 Alexander in Sogdianorum regionem exercitum inferebat. Ea est universa aspera & invia. In medio petra surgit, & in altum tendit, folis volucrum alis pervia. In ambitu sylva densa, crebraque, inaccessos fructus, magis

διαλύσειαν τὰς τάξεις, μηδὲ τὸ τῆς ὁδοιπορίας τάχους διακόψειαν, τὴν κήρυκα ἐκέλευεν εἰπεῖν, ἀπεχώμεθα τὸ ποταμὸν. θανάτωδες ἔχεται τὸ ὕδωρ. οἱ μὲν φοβηθέντες ἀπέχοντο, καὶ τὴν ὁδὸν ἐπέχυνον. Ἀλέξανδρος δὲ διανύσας, καὶ στρατοπεδεύσας, αὐτὸς μὲν τῶν ἡγεμόνων δὸτὸν τὸ ποταμὸν φανερώς ἔπεν· γελάσαντες οἱ στρατιῶται, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπάτης νοήσαντες, ἀδεῶς ὑδρεύσαντο ἐκ τῆς ποταμὸς πάντες.

Ἀλέξανδρος ἐπέβαλεν εἰς τὴν Σογδιανῶν χῶρον· ἡ δὲ ἐστὶ πᾶσαι τραχεῖα καὶ δύσβατα. πέτρα δὲ καὶ μέσην ἀνατείνει ὀρνίθων πῖς πτερωτοῖς βᾶσιμι. ἐν κύκλῳ δὲ ὕλη δασεῖα καὶ πυκνὴ τῆς αἰβάτης καρπὲς ἀβατωτέ-

ρ 85

κημοῦσιν. Vertes itaque, invia praecipitia magis inaccessa reddebant.

67 Τὰς αἰβάτας καρπὲς] Quid si τὰς αἰβ. ἀτραπὲς, vel ἀτραπὲς? non affirmo: tamen suspecta mihi est vox καρπὲς, Casaubonus.

65 Εἰς τὰς χύμας] Fl. ἐπέχυνον.

66 Εἰς κύκλῳ] Cant. ἐν κύκλῳ. Paullo post, ἐπὶ αἰβάτης καρπὲς, licet confiteri sic habeant Codd. corruptum tamen videtur, legendumque ἐπὶ αἰβάτης κρημνός. Ita statim: οἷς ὡς αἰβάτης ἐπὶ τὴν κρημνοῦσιν. &c., οἱ μὲν δὲ

ρης ἐργάζετο. πρὸ πέτραν
 68 Ἀριωμαζῆς μὲν πολλῆς
 χειρὸς, ἢ καρπερῆς Σογ-
 διανῶν 69 κατελάβετο, πη-
 γαῖς ὕδατος ἔχων ἔνδον,
 ἢ ὡρεοκοιλιῇ σιτίων
 ἀφθονον. Ἀλέξανδρος
 70 περὶ τὴν πετράν, ἢ κα-
 ταμαθῶν τὰς φύσεις τῆς
 πέτρας, ἐκέλευσε τριακο-
 σίχας λογάδας νεανίας, αἷς
 ὑπὸ ἀσκήσεως ἢ τέχνης κρη-
 μνοβατεῖν, ἀόωλους κατὰ
 τῆς πέτρας διὰ πυ-
 κνῆς ὕλης ἀνέρπειν, ἢ λε-
 πτοῖς 71 κάλοις ἀνιμῶν
 ἀλλήλους ἐπειδὴν ὅτι το-
 ρυφῶν κρατήσωσιν, ζώ-
 νας λαβούσας, αἷς εἶχον, λυ-
 σαιμῶδες, κοντοῖς ἀμμήκε-
 σι περιάσαι, ἢ τέττας ὑ-
 πὲρ πρὸ ὕψους ἀνατείνειν,
 ὡς τε ἀθρόας ἢ λαμπραῖς
 τὰς ζώνας ὅτι πλεῖστον τι-

impenetrabiles reddebat.
 Petram Ariomazes cum
 magna validaque So-
 gdianorum manu occu-
 pavit, intusque scatu-
 rientes aquæ fontes ha-
 buit, & commeatus non
 mediocrem copiam. A-
 lexander obequitans, &
 naturam petræ, opportu-
 nitatemque perspicuens,
 iussit trecentis delectis
 adolescentibus, quorum
 opera atque ars in scan-
 dendis præcipitiis erat
 posita, ut inermes post
 petram per sylvam den-
 sam ascenderent, tenui-
 busque se funibus attra-
 herent. Postquam vero
 juga superassent, albis
 cingulis quæ habebant
 solutis, contos bene lon-
 gos implicarent, eosque
 supra sylvam extende-
 rent, ut confertim splen-
 dida cingula frequenter

ναῶτο.

68 Ἀριωμαζῆς] Strabo lib. xi.
 Εἰπὲν ὅτι πέτρας ἐρυμνὰς σφοδρὰ ἐν
 περὶ δόσεως, πρὸς τὴν ἐν τῇ Βακτρικῇ τῇ
 Σιπμίθρῃ, ἐν ἣ ἔχον Ὁξυάτης τὴν δι-
 γασίαν Ροζάνην, ἢ τὴν Σογδιανῆν, ἢ
 τὴν Ὀξάνην αἱ δὲ Ἀριωμαζῆς φασί. Cur-
 tio lib. vii. cap. 11. est Ariomazes.
 Pro Σογδιανῶν, cum Cant. rescripti
 Σογδιανῶν.

69 Κατελάβετο] 28. κατελάβετο.
 Casaubonus.

70 Περιέπευσεν] Ita resti-
 tuti cum MSS: & Interprete pro vul-
 gato, περιέπευσεν.

71 Κάλοις ἀνιμῶν] Scribe ἀνιμῶν.
 Casaubonus.

Ἀνιμῶν] Ita edidi cum Fl. & Ca-
 saubono.

quassata a superioribus barbaris, & ab inferioribus Macedonibus conspicerentur. Præcipitiorum scanfores magno labore in jugis, oriente sole cingula vibrabant. Macedones magnum, clarumque ex inferiore loco clamorem tollere. Ariomazes perterritus, quod omnem exercitum ascendere, & jam se in summitate captum existimaret, se & pertram Alexandro tradidit, divinam ratus ejus esse potentiam atque fortunam.

30 Alexander Cal-

ναστομύρας, ἢ πῶς ἀνω βαρβάροις, ἢ πῶς κάτω Μακεδόσιν ὁρᾶσθαι. οἱ μὲν δὴ κρημνοβάται σὺν πολλῷ πόνῳ ⁷² καὶ κερυφλῷ ἀνιχοντ(Θ) ἡλίῃ πᾶς ζώνας ἀνέσεισαν. ⁷³ οἱ δὲ Μακεδόνες μέγα καὶ λαμπρὸν κάτωθεν ἡλάλαξαν. ὃν Ἀριόμαζης ἐκπλαγεὶς, ὡς πάσης τῆς στρατείας ἀναβαινέσης, καὶ ὡς ἤδη καὶ κερυφῆς ἐαλωκώς, αὐτὸν καὶ τὴν πέτραν παρέδωκεν Ἀλεξάνδρῳ, θειοτέρα αὐτῷ τὴν δυνάμιν ⁷⁴ καὶ τὴν τέχνην ἡγέμευ(Θ).

Ἀλέξανδρ(Θ) ⁷⁵ Καταίσις

⁷² Κατὰ κερυφλῷ] Supple ἡρόμεται, quum per magnos labores evalissent montium juga. *Casaubonus*.

⁷³ Οἱ δὲ Μακ.] Cum MSS. particulam δὲ addidi. Sub finem pro θειοτέρα αὐτῷ, MSS. θειοτέρα αὐτῷ τὸς.

⁷⁴ Καὶ τὴν πέτραν] Placet quod fuit in Codd. Interpretis, καὶ τὴν πέτραν, Contrarium mendum infra in præfat. libri sexti. *Casaubonus*.

⁷⁵ Καταίσις μῶτερον Ἰνδ.] Scribe Καταίσις. *Idem*.

Καταίσις] Ita restitui pro vulgato Καταίσις, cum *Casaubono*. Ita dicitur *Arriano* lib. v. Τῶν αὐτονόμων Ἰνδῶν αἰῶνες τε πᾶς, καὶ τῶν καλεσθῆναι Καταίσις αὐτοῖς τε ὡς ἡγεμονίαν ἔχουσιν, &c. Pro Καταίσις, quæ πᾶσι Ἰνδοῖσι dicitur *Stephanō*, Καταίσις in MS. legi testatur *Lucas Hol-*

stenius: & pro gentili Καταίσις(Θ), in eodem repetiri Καταίσις(Θ). *Straboni* lib. xv. Καταίσις & Καταίσις, apud *Diodorum* lib. xvii. pro Καταίσις, restituendum Καταίσις monuit jam *Fabricius* ad *Orosium*. Quia autem *Strabo* refert hanc esse *Sophitis* regionem, quæcumque *Diodorus* dicto loco, & *Curtius* lib. ix. cap. i. tradunt de illius incolis, quod scilicet: genitos liberos non parentum arbitrio tollunt aluntque; sed eorum, quibus spectandi infantium cura mandata est. Si quos insignes aut aliqua memororum parte inutiles notaverunt, necari iubent, (de quo belluino more plura *Lipsius* Cent. i. ad *Belgas* Epist. 81.) ea & plura *Strabo* tribuit *Cathæu*: & tandem, quod peculiare iis, subjungit: καὶ τὸ συγκατακαίειν τὴν γῆν τοῖς ἀνδράσι

θαίξας μοῖραν Ἰνδῶν, ἐξ
 ὀπνοίας ἀντιστῆσαι ἡβηδὸν
 ἔκτεινε, 76 καὶ πόλιν αὐτῶν
 Σαλγαλά τιν καρτερωτά-
 τιν κατέσκαψεν. 77 τῶς
 Ἰνδῶς φήμην πονηρὰ ὡς Ἀ-
 λεξάνδρου Φονικῶς καὶ βαρ-
 βαρικῶς πολεμῆντο. ὁ δὲ
 μετεβάλλειν τιν δόξαν
 βεβλόμενος, 78 ἄλλω πόλιν

thaeos Indiæ populum
 ex desperatione pugnan-
 tem ad puberem usque
 ætatem occidit, urbem
 que eorum Salgalatam
 munitissimam solo æqua-
 vit. Fama pervenit ad
 Indos mala, Alexandrum
 latronum ac barbaro-
 rum more belligerare.
 Qui mutare opinionem

24

δράσι τὰς γυναῖκας κατὰ τοιαύτην αἰ-
 πιν. ὅππῃ ἐρροσὶ πότι τῷ νύκτι ἀφίστη-
 το τῷ ἀνδρῶν, ἡ φαρμακείαν αὐ-
 τῶς. lib. xv. Idem refert & Diodo-
 rus dicto loco, nisi quod unius cul-
 pa, quæ veneno maritum sustulif-
 cer, decretum dicat, lib. xix. tamen
 cum Strabone consentit, ibique dua-
 rum certamen, utra cum marito ca-
 so combureretur, refert. Cicero lib.
 v. Tusc. Quæst. cap. 27. Mulieres vero in
 India, cum est cuiusque earum vir mor-
 tuus, in certamen iudiciumque veniunt,
 quam plurimum ille dilexerit: plures e-
 nim singuli solent esse nuptæ. Quæ est vi-
 ctrix, ea lata, prosequentiis suis, una
 cum viro in rogum imponitur; illa victa
 mæsta discedit.

76 Καὶ πόλιν αὐτῶν Σαλγαλά] Scri-
 be Σαλγαλά Casaubonus.

Σαλγαλά ἦ, &c.] Cant. male
 conjunctim, Σαλγαλάτιν, quomo-
 do in suis quoque invenit Interpres:
 vertit quippe Salgalatam, nam arti-
 culus respicit πόλιν. Σαλγαλά dicitur
 Arriano lib. v. Ἐν τῷ τε πόλιν ὀχυ-
 ρῶν, ὡς καὶ ἐπεὶ τὸν ἀγνίστατον. Σαλ-
 γαλά καὶ τῇ πόλιν ὀχυρῶν. ubi prolixè sa-
 tis ejus expugnationem describit.
 Ptolemæo lib. vii. Geogr. cap. 1.
 IX. cap. 1. Ad magnam deinde, ut in
 ea regione, urbem pervenit, non muto

solum, sed etiam palude munitam, &c.
 non addito urbis nomine.

77 τῷ Ἰνδῶς φήμην πον.] Deest
 verbum, vel κατὰ χε, vel ἀπὸ, vel
 ἡλθεν ὡς ἐπὶ Ἰνδῶς, aut affine aliud.
 Casaubonus.

τῷ Ἰνδῶς φήμην] MSS. ἔνα τῷ Ἰν-
 δῶς in margine vero Fl. additum ἐ-
 λε. Mox pro πολεμικῶς, ut erat in
 Vulgata, cum MSS. & Interprete e-
 didi βαρβαρικῶς.

78 Ἄλλω πόλιν] τῇ Ἰνδῶς. Scri-
 bo, πόλιν πνῶ, τ. nisi quis putet τῇ
 τῇ Ἰνδῶς, pro ἐν τῇ Ἰνδῶς dictum, ut
 τῇ τῇ τεταρτῆς βίβλου dicunt pro ἐν τῇ
 τεταρτῇ βίβλου. Casaubonus.

Ἄλλω πόλιν] Curtius lib. ix. cap.
 1. Ipse ceteros ad urbem validam, in quam
 aliarum quoque confugerant incolæ duxit.
 Oppidani, missis, qui regem deprecaren-
 tur, nihilominus bellum parabant: quip-
 pe orta seditio in diversa consilia dedux-
 rat vulgum: alii omnia ditione potiora,
 quidam nullam opem in ipsis esse ducen-
 tes, sed dum nihil in commune consuleretur,
 qui deditio incomminebant, apertis portis ho-
 stem recipiunt. Alexander quamquam
 belli auctoribus jure poterat irasci; tam-
 en omnibus venia data, & obsidibus acce-
 ptis, ad proximam deinde urbem castra
 movit. Diodorus lib. xvii. Ἄλλω δὲ
 εἰς ἰσόροον πολιορκῶντ' αὐτὸν, καὶ μὴ
 ἰκετηρῶν δεινῶν τῇ Ἰνδῶν, ἀπὸ
 λυτῇ

de se conceptam volens, aliam urbem Indiæ cepit, obsidesque accepit. unde cum ad Poetam venisset, urbem maximam ac populosam, obsides ante aciem collocavit senes, pueros, mulieres. Illi cum suis conterraneis & gentiles agnovissent, & Alexandri humanitatem ex effectis conspexissent, & cum gentilibus cum receperunt. Ea fama statim discurrens, Indis persuasit, ut sua sponte Alexandrum acciperent.

31 Alexander Cossæorum terram videbat asperam esse, montesque præcellfos & inaccesfos habere, atque collocatam in montibus egi-
giorum hominum multi-

ἀλλὰ τὴν Ἰνδίας ἐλὼν, ὁμήρου λαβὼν πεισάμενος, ὅτι τρεῖς πόλιν ἦλθεν διμεγέθη καὶ πολυάνθρωπον, πάξας πρὸ τῆς Φάλαγγος τὰς ὁμήρους, γέροντας, παῖδας, γυναῖκας· οἱ δὲ τὰς ὁμοφύλους γνωρίσαντες, καὶ τὰ ἔργα τῆς Ἀλέξανδρος φιλευθροπίας ὁρῶντες, ἀνοίχασί τε τὰς πύλας, καὶ μετ' ἱκετηρίων αὐτὸν ἐδέξαντο· αὐτίκα ἡ φήμη διαδραμεῖσα ἔπεισεν Ἰνδοὺς ἐκόντας Ἀλέξανδρον δεχέσθαι.

Ἀλέξανδρος τὴν Κοσσίαν χώραν εἶδρα τραχεῖαν καὶ ὄρη ὑψηλὰ, καὶ ἀπρόσιτα, καὶ πολλήθ' ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνδρῶν δοκίμων. ὃ πίνυν ἐλεῖν ἐλπὶς

λατὶ τῶν κινδύνων ἐν τῷ. Mox pro πεισάμενος, uterque Codex, ut & Codd. Casauboni πεισάμενος. Pro τρεῖς πόλιν, Interpres male legit Πάξιον. Qui eandem historiam narrant, urbis nomen silent: Curtius disto loco: Ad proximam deinde urbem castra movit. Obsides ducebantur ante agmen, quos cum e muris agnovissent, utraque gentis ejusdem, in colloquium convenerunt. Illi clementiam regis simulque

compulere. estque illa a Sangalis tertia. Imposuit Interpretis error Ortelio, Poetam inter Indiæ urbes maximas collocanti, auctore Polyxeno. Paulo post πάξας πρὸ τῆς Φάλαγγος αὐτὸν ὁμήρους. Cant. ὁμήρους. Sed ut Vulgata, Curtius quoque: obsides ducebantur ante agmen. Deinde pro φιλίας, cum Fl. & Interprete reposui φιλευθροπίας. 79 Κοσσίαν χώραν εἶδρα τραχεῖαν, &c.] Vide Arrianum lib. vii. & Diodorum lib. xvi.

80 ἐλπίς *λυ*· ἤκεν τις ἀγ-
γέλων, Ἡφαισίων ἐν Βα-
βυλῶνι τέθνηκεν· ὃς ἰκθινὸν
πένθῃ ἐπαγγέλας ὅτι
τὴν Ἡφαισίων τὰ φίλῳ
ἠπαίετο· οἱ σκοπὸι τῆ Κοσ-
σαίων 81 ἀναζώνυτες
ὡς εἶδον αὐτοῖς· . . . διε-
σπάρησαν. Ἀλέξανδρος
νύκτωρ ἰππέας πέμψας
τὴν εἰς τὴν ὄρη πᾶροδον
ἀφύλακτον κατέλαβεν·
καὶ τὴν ὁδοπορίας ἀποκλί-
νας, ἐπιφανείας τοῖς ἰπ-
ποῦσι συν αὐτοῖς τὴν
Κοσσαίων χώραν ἐχειρώ-
σατο. τὰς τὸ ἔργον τῶν 82 ἐ-
πὶ Ἡφαισίωνι λύπης πα-
ρηγόρημα φασὶν Ἀλεξάν-
δρου γράειν.

Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς
Περσῶν βασιλείαις, ἀνέ-
γνω τὴν βασιλείας ἀρχὴν καὶ

tudinem. Nulla igitur
capiendi spes offerri po-
terat. Unde quidam nun-
tians, Hephæstionem
Babylone diem suum
obiisse: ille communem
luctum imperans, ad He-
phæstionis exequias ac
sepulturam properabat.
Speculatores Cossæorum
cum eum vidissent, loco
moventes, digredi cœ-
perunt. Alexander mis-
sis per noctem equitibus
in montem, transitum oc-
cupavit: & ab itinere de-
flectens, cum se conjun-
xisset equitibus, una cum
eis Cossæorum regionem
subegit. Hanc rem ge-
stam ajunt Alexandro
pro consolatione fuisse
mortis Hephæstionis.

32 Alexander in Per-
sarum regia prandium
regis legebat, & coenam
δείπνον,

80 Ἐλπίς *λυ*] MSS. delent *λυ*.
Cant. ἤκεν pro ἤκεν.

81 Ἀναζώνυτες ὡς εἶδον αὐτοῖς
διεσπάρησαν] Lego, ἀναζώνυτες ὡς εἶδον
αὐτοῖς, αὐτοὶ διεσπάρησαν. vel sine αὐτοῖς.
Cassianus.

Ἀναζώνυτες ὡς εἶδον αὐτοῖς· . . .
διεσπάρησαν] MSS. αὐτοῖς. Commo-
de legi posse videtur, ἀναζώνυτες
ὡς εἶδον, αὐτοὶ διεσπάρησαν. mutata

unica litera. Vide Arrianum lib. vii.
Sequentia, Ἀλέξανδρος νύκτωρ, &c.
male a præcedentibus tamquam no-
vum Alexandri strategema distinguit
Cant.

82 Τῆς ἐπὶ Ἡφαισίωνι λύπης] Ita
restitui cum MSS. pro vulgato τῶν
Ἡφαισίωνι λύπης. Cum Cant. item
pro Ἀλεξάνδρου, scripsi Ἀλεξάνδρου.

in area columna in-
scriptam. In qua cæte-
re quoque leges inerant,
quas Cyrus scripserat.
De triticea farina pura
quadringentæ artabæ.
Artaba autem Medica
modium Atticum con-
ficit. De secundaria post-
ea farina post puram
artabæ trecentæ : & de
tertia, aliæ deinde tri-
ginta artabæ De omni
triticea farina artabæ
ad coenam mille. De hor-
deacea farina purissi-
ma ducentæ artabæ. De
fecunda post eam qua-
dringentæ, atque itidem
de tertia quadringentæ.
Summa hordeaceæ fa-
rinæ, artabæ mille. Gra-
ni avenarii artabæ du-
centæ. De ὀλυρῶν πεποιημένης
τριτάβας. παιπίλης ἐν ἀλφίτῳ πεποιημένης ὡς⁸⁵ εἰς κυ-
κλώ-

δείπνον, ἐν κίονι χαλκῷ
γεγραμμένον. ὅπα καὶ οἱ
ἄλλοι νόμοι, ὧς ἔγραψε Κύ-
ρος. εἶχεν δὲ ἕτως.⁸³ πυ-
ραμίδων ἀλδύρων καθαρῶν
τετρακσίας δρετάβας.
ἢ δὲ δρετάβη ἢ Μηδικὴ μέ-
διμνος ἐστὶν Ἀθηναίος. τὴν δὲ
δωτέρων ἀλδύρων μετὰ τὰ
καθαρά⁸⁴ τριακσία δρε-
τάβας. καὶ τὴν τρίτων τριακ-
σία ἄλλαι δρετάβας. πυρα-
μίδων μὲν ἀλδύρων τὴν πάν-
των δρετάβας εἰς τὸ δείπνον
λίλια. κρηταμίδων δὲ ἀ-
λδύρων τὴν καθάρων
τριακσία δρετάβας. τὴν δὲ
δωτέρων τετρακσία. [καὶ
τὴν τρίτων τετρακσία] τὸ
σύμπαν δὲ τὴν κρηταμίδων
ἀλδύρων λίλια δρετάβας.
καὶ τὴν παιπίλης ἐν ἀλφίτῳ πεποιημένης ὡς⁸⁵ εἰς κυ-
κλώ-

⁸³ Πυραμίδων] Ita reposui cum utroque Codice pro vulgato πυρινῶν. Calauboni Codd. πυραμίδων.

⁸⁴ Τριακσία ἀρετάβας. καὶ τὴν τρίτων τετρακσία, &c.] Ingentem lacunam, quæ hoc loco in Vulgata post τετρακσία ἀρετάβας, usque ad χόνδρος δὲ ἐν ὀλυρῶν, conspicietur, partim cum utroque Codice, partim facili conjectura, præeunte Interprete, supplevi. In Cantabrigiensi interme-

di πινον λίλια. κρηταμίδων δὲ ἀλδύρων, aberant. Verba hæc, καὶ τὴν τρίτων τετρακσία, quæ in utroque Codice desiderabantur, cum Interprete addidi, ut numerus millenarius, quem colligit Polyxenus, expleteretur. Atque ita cum Interprete omnia exactissime conveniunt, nisi quod is semel pro trecenta habeat triginta.

⁸⁵ Εἰς κυκλῶνας] Cum MSS. & Interprete pro κυκλῶνας. Pro σινητῶν, Fl. σινητῶν. & Cant. in margi-

κεῶνας, δέκα δρῶσαι. καρδαμὺς κεκομμένης σπομένης λεπτή, ... πικρῆς δέκα δρῶσαι· σιγήπιος σπέρματ', τριπλὸν μέρ' δρῶσαι· περὶ αἷα, οἱ ἄρσενες τετρακόσιοι.⁸⁶ βόες ἑκατόν· ἵπποι τεράκοντα. χλωὲς σιτῶν τετρακόσιοι· τρυγόνες τετρακόσιοι· ὀρνίδια παντοδαπά μικρὰ ἑξακόσια· ἄρνες τετρακόσιοι· νεοασοὶ χλωῶν ἑκατόν. δορκάδες τεράκοντα. γάλακτ' αὐθημερινὸν δέκα μάρεις· μάρεις ἐστὶ δέκα.⁸⁷ χοῖς Ἀττικαί. ὄξυγαλακτ' ἡδυσπόρ' δέκα μάρεις. σκορόδων τάλαντον σαρμῶν· κρομμύων ἡμιτάλαντον σαρμῶν, τ' ὀρεινῶν φύλλα δρῶσαι.⁸⁸ ὁ-

centæ. Pollinis in polentam admixtæ pro offis, decem artabæ. Nasturtii incisi, cribrati-que, tenuis, ptisanæ decem artabæ. De sinapis semine tertia pars unius artabæ. Oves masculi quadringenti. Boves centum. Equi triginta. Anferes faginati quadringenti. Turtures trecentæ. Aviculæ omnis generis sexcentæ: agni trecenti: pulli anserini centum: damæ triginta. Lactis recentis decem maries. Maris autem decem valet choas Atticas. Oxygalactis dulcorati decem maries. Allii talentum: ceparum semitalentum, de asperiorum genere: folii artaba: liquoris silphii

ne σησαμίνε. Uterque Codex πιστάνης, pro πιστάνης.

⁸⁶ Χῆνες σιτῶντι] Ante hæc verba addde, ἵπποι τεράκοντα. quæ verba Codd. Interpretis habuere. Athenæus quoque in descriptione cornæ regis Persarum, equorum meminit & asinorum, quos inter cætera ἱερεῖα singulis diebus solitos mactari ait, ἐπὶ μὲν γὰρ (inquit) τῷ βασιλεὶ χεῖρα ἱερεῖα τ' ἡμέρας κατακοπόμενα. πῶτων δ' εἰς τὴν ἵπποι, καὶ κεκομμένοι, καὶ βόες, καὶ ὄνοι.

καὶ τὰ πλεῖστα περὶ αἷα. Casauboni.

Βόες ἑκατόν· ἵπποι τεράκοντα. χοῖς, &c.] Cum MSS. interprete & Casaubono inferui ἵπποι τεράκοντα.

⁸⁷ Χοῖς] Cant. Χοῖς.

⁸⁸ Σιλπίε, ὄξυ μὲν] Interpr. liquoris silphii, hoc est, ἐπὶ σιλοῖς, & ita lege: nam sequitur, σιλοῖς τάλαντον σαρμῶν. Casauboni.

Ὁ π' σιλοῖς] Cum MSS. Interprete, & Casaubono, ἐπὶ σιλοῖς. Mox pro κυκλῶν, Fl. κυκκῶντας.

duæ minæ : cucumeris artaba. Silphii, talentum ponderatum. Sacri ex pomis musti, quarta pars artabæ. Cyceonis ecidum austerarum artaba. Favi ex cucumere facti, quarta pars artabæ. Grana pannonici, tria talenta pondere. Anethi floris tres minæ pondere. Melanthryon tertia pars artabæ. De diarrhinis semine, duæ ca-

πῆ σιλφίᾳ δύο μναῖ·⁸⁹ κυμίνᾳ δὲ τριβη· σιλφίᾳ πάλαιτον σαρμῶ. ἱερῶ ἐκ μήλων γλυκέῃ τεταρτον μέρῃ δὲ τριβῆς· κυκεῶν⁹⁰ ἐκιδῶν ὀξέων δὲ τριβῆ, ὁ κηρῶ ἐκ κυμίνᾳ τεταρτον μέρῃ δὲ τριβῆς. σαρφίδῃ μελίνῃς τρία πάλαιτα σαρμῶ· κνήθῃς ἀνθῆς τρεῖς μνᾶς σαρμῶ· μελανθρύον τριπὺν μέρῃ⁹² καπῆπες· σισάμων καθα-

⁸⁹ Κυμίνᾳ, ἀρτίβῃ] Interpres cucumeris, id est, σιλφίᾳ. & ita in sequentibus aliquot locis. Casaubonus.

⁹⁰ Ἐκιδῶν ὀξέων ἀρτ.] Suspicio corruptum esse locum, consulamue propositionem ἐκ, cum sequentibus. Casaubonus.

⁹¹ Καρὰ ἐκ κηρῶν] Et hæc corrupta. Interpres ἐκ κυμίνᾳ legisse videtur: quod more suo vertit ex cucumere. Idem Interpres mox, ubi notus codex habet κνήθῃς ἀνθῆς, legit ὀξῆς: sed anethi paullo post sitentio, lego κνήθῃς ἀνθῆς ex Dioscoride: a quo didici flore enici usus ceteris ad condimenta: idem usus esse videtur & enici feminis, cuius minuit infra Polyanus. Quid sit enim ἀρτίβῃς ἀπέρμα, & an ita rescriptum sit, alii viderint. Suspicio sum aliquando ἀρτίβῃς ἀπέρμα esse: nam ari sive arolo esse inter edulia vel ex Dioscorique. Ubi autem noster, ἀπὸ τῆς ἀρτίβῃς, Interpres habuit ἀπὸ τῆς ἀρτίβῃς, ego terebinthus atque τέρμινος, quid sit scio: τέρμινος δὲ nescio. Sed tamen ideo ἀπὸ τέρμινος aut

προβινδῶν hic esse legendum affirmaverim: ἐπεὶ enim, & totam hanc narrationem ἰατρῶν παιδὶ persanandam relinquo. Pro ὄντῃ μελίτῃ Interpres ὄντῃ. Sed quis παλάδας sive massas μελίτῃ ὄντῃ legit? Alioquin non ignoramus commendari mel quod ὕζον ἀγρῶν, cuiusmodi est Hymettium, esseque optinui mellis notam ὁ μετὰ τὸν αὐτὸν, ἡσυχῇ ὑπορρεῖ, si sublatum sursum paulatim diffuset. Quid si μελίτῃ ὄντῃ? Vide Plinium. Sub finem, ubi in nostro codice scriptum est, ἐκ τῆς ἀναλίσκῃς ἀρτίβῃς: vel ἀρτίβῃς legendum, vel inducenda penitus vox ἀναλίσκῃς. Malim etiam διαρρῆσαν ὡς διαρρῆσαν, nempe ἀνθῆς ὄντῃς, non ἐκιδῶν: & ita deinde ἐκιδῶν ὡς κακοδαίμον. Vulgata tamen lectio haud temere dammandam. Casaubonus.

Ἐκ κυμίνᾳ] Ita scripsi cum Fl. & Interprete, pro vulgato, ἐκ κηρῶν. Cap. ἐκ κηρῶν. Mox pro καπῆπες, cum MSS. & Interprete restitui μελίπες.

⁹² Καπῆπες] MSS. καπῆπες. In-

καθαρῶν⁹³ δέκα δρετῆσαι.
 γλυκύες ἐξ οἶν⁹⁴ πέντε μά-
 ρες· ῥαφανίδων ἐψανῶν,
 ρογγυλίδων ἐσκάσμε-
 νων⁹⁵ ἐν ἄλμῃ πέντε μάρες·
 καππάρως ἐσκάσμενης
 ἐν ἄλμῃ,⁹⁴ ἐξ ἧς τὰς ἀβυρ-
 τάνες ποιεῖσι πέντε μάρες·
 αἰλῶν δέκα δρετῆσαι. Αἰθιο-
 πικῶν κυμίν⁹⁶ ἐξ καπέτης· ἡ
 ὅ καπέτης ἐστὶ χοῖνιξ Ἀττι-
 κή· ἀνηθον αἰθον, τριάκοντα
 μνᾶς ἔλκον. σελίν⁹⁷ ὡς ἑρ-
 ματ⁹⁸ τέσσαρες καπέτες.
 ἐλαί⁹⁹ σισαμίν¹⁰⁰ δέκα μά-
 ρες· ἐλαί¹⁰¹ δὲ γάλακτ¹⁰²
 πέντε μάρες· ἐλαί¹⁰³ δὲ
 τ¹⁰⁴ κλίνθων πέντε μάρες·
 ἐλαί¹⁰⁵ ἀκανθίν¹⁰⁶ πέντε μά-
 ρες· ἐλαί¹⁰⁷ δὲ ἀμυγδά-
 λων τ¹⁰⁸ γλυκέων τρεῖς μά-

petes. Sifami puri de-
 cem artabæ. Musti ex
 vino quinque maries.
 Rhaphanorum seu gon-
 gylidum sale condita-
 rum quinque maries.
 Capparis aqua salsa
 præparatæ, unde fiunt
 abyrtasi, quinque ma-
 rics. Salis decem artabæ.
 Æthiopici cucumeris
 sex caperes. Capetis au-
 tem est chœnix Attica,
 Anethum aridum trigin-
 ta minarum pondere.
 De apii femine quatuor
 capeties. Olei sifamini
 decem maries. Olei la-
 ctei quinque maries. O-
 lei terchinthini quin-
 que maries. Olei acan-
 thini quinque maries.

terpres, capetes. Hesychius : καπέτις,
 χοῖνιξ.

⁹³ Δέκα ἀρτάβαι] Ita restitui cum
 MSS. & Interprete, pro vulgato δέ-
 κα ἀρτ. Pro ἐψανῶν Fl. αἰψανῶν Cant. αἰ-
 ψανῶν.

⁹⁴ Εξ ἧς] Ita correxi cum MSS.
 pro ἐξ ἧς. Pro ἀβυρτάνες, Cant. ἀβυρ-
 τάνες. Quare nescio an hujus loci
 auctoritate Græciæ donari possit ὁ ἄ-
 βυρτακ⁹⁸, ut putat Casaubonus ad
 Athenæum lib. 111. cap. 36. Paullo
 post pro ἀνιθον, Cant. ἀνιθον.

⁹⁵ Αὖτ⁹⁵ ἀπὸ ἧς κλίνθων] MSS. δὲ
 περ κλίνθων. Legendum videtur ἐλαί⁹⁵

ἐλαί⁹⁵
 δὲ περ κλίνθων. illud enim inter olea,
 quæ Persarum regi parabantur, nu-
 meratur, ab Amynta apud Athe-
 næum lib. 111. Ἀμύντας ἐν σάβαις
 Περσικοῖς φησὶ, φέρει τὰ ὅλην τέρμινθον
 καὶ ὄρνιθον, καὶ κάρυα τὰ Περσικὰ, καὶ ἡ
 ποῖσι τὸ βασιλεὺς ἔλαον πολὺ. Κτισσε
 ὅ ἐν Καρμανίᾳ ἀνισί, γίνεσθαι ἔλαον ἀνιθ-
 θον, ὅ ἐν ἧς βασιλεὺς ubi utrum-
 que, τέρμινθον & ἀνιθθον, ut apud
 Polyænum, conjungitur. Mox pro ἀ-
 κανθίν, cum Cant. scripsi ἀκανθίν,
 quomodo etiam dicitur Athenæo lo-
 co statim adducto. Mox ante posterius
 γλυκέων cum Fl. addidi articulum.

Olei de amygdalis dul-
cioribus tres maries.
Amygdalarum aridarum
dulcium tres artabæ
Vini quingentæ maries
(quod si Babylone aut
Sulis cœnam faciant,
dimidium vinum de pal-
mis præbet, dimidium
de vitibus) lignorum
ducenti currus. Materiæ
centum currus. Fluen-
tis mellis centum pala-
thæ quadrangulæ, quæ
circiter decem minas ca-
piebant. Cum in Media,
hæc præstat. Semen cni-
ci ad tres artabas. Cro-
cum duas minas exæ-
quantem pondere. Hæc
in cœnam & prandium.
Consumit autem lar-
giendo triticeæ farinæ
puræ quingentas arta-
bas. Hordeaceæ farinæ

ελες· ἀμυγδαλῶν αἰῶν τ̃
γλυκέων τρεῖς δρετῖσαι.
οἶνος πεντακόσαι μάρεις.
96 ὅταν ᾗ ἢ ἐν Βαβυλῶνι,
ἢ ἐν Σέσις, τ̃ μὲν ἡμίσεια
ἐκ τ̃ Φοινίκων οἶνον παρέ-
χῃ, τ̃ ᾗ ἡμίσεια ἀμπέλινον·
ξύλων διακόσαι ἀμαξαί·
ύλης ἐκατὸν ἀμαξαί· τ̃
ὑόντ· μέλιτ· ἐκατὸν
παλάθαι τετραγῶνοι ἀνὰ
δέκα μνᾶς ἑλκυσται. ὅταν
ἐν τῇ Μηδικῇ, ταῦτα δι-
δωσι. κνίκης σπέρματ·
τρεῖς δρετῖσαι. κρίνης δύο
μνᾶς ἑλκοντ· σαρμῶ.
ταῦτα μὲν 97 εἰς δεῖπνόν τε
καὶ ἄριστον· ἀναλίσκεται ᾗ
δὲ ἂν δίδωσι πυραμηνῶν ἀ-
λδύρων τ̃ καλαρῶν πεντα-
κοσίας δρετῖσας· κριδαμην-
ῶν ᾗ καλαρῶν ἀλδύρων

χιλίας

96 ὅταν ᾗ ἢ ἐν Βαβυλῶνι.] Cant. non
agnoscit ἢ, uti nec paullo post Inter-
pres, ubi posset videri repetitum ex
precedente Μηδικῇ. Pro diversis anni
tempestatibus diversis locis Persarum
reges fuisse commoratos testis quo-
que est Athenæus lib. xii. Διαβόηται ᾗ
ἐπὶ πρῶτῃ ἐγγύοντο πρῶτοι πάντων ἀν-
δράπων Πέρσαι· ἂν ἢ οἱ βασιλεῖς ἐχει-
μαζόν ἐν Σέσις, στέρεζον ἐν Εὐβατεί-
νῃ, &c. ἐν Περσέπολιν ᾗ Ἀχαιεῖνσι
ἐπιτέμεθον, καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λείπον
ᾗ αἰῶν τ̃ μέρ·. Vide & Briffonium

lib. 1. de Regno Persarum, & Freins-
hemium ad Curtii verba: Ille jam Ec-
batana pervenerat, caput Medie. urbem
hanc nunc tenent Parthi, eaque æstiva a-
gentibus sedes est. lib. v. cap. 8.

97 Εἰς δεῖπνον.] MSS. εἰς τόπον.
Mox pro vulgato ἡμῶν δόν, cum u-
troque Codice reposui δὲ ἂν δίδωσι.
& πυραμηνῶν, pro vulgato πυρηνῶν.
ut κριδαμηνῶν, pro κριδινῶν. quo-
modo etiam ex suis in margine no-
tarat Casaubonus, nisi quod πυρα-
μηνῶν, & κριδαμηνῶν.

χιλίας δὲ ἄβας. ⁹⁸ καὶ τῶν ἐ-
τέρων χιλίας δὲ ἄβας. σε-
μιδάλεως πεντακοσίας δὲ-
πάβας· χόνδρος δὲ ὅκ τ' ὀλυ-
ρῶν πεντακοσίας μάρας·
κρητὴς· πῆς κτήνεσι δις-
μυρίας δὲ ἄβας· ἀχύρων
μυρίας ἀμάξας· κάρφας
⁹⁹ πεντακχιλίους ἀμάξας·
ἐλαίς σιαμίνης διςκοσίας
μάρας· ¹⁰⁰ ὅξος ἑκατὸν
μάρας· καρδάμυς κευρο-
μυρὶς λεπτὴ τετρακόντι δὲ-
πάβας. ταῦτα μὲν πάντα
¹⁰¹ ἀφ' ὧν δίδωσι ταῖς τρα-

puræ, mille artabas, alia-
rumque mille artabas. Si-
liginis quingentas arta-
bas. Chondri ex farre
quingentas maras. Hor-
deum pro jumentis vicies
mille artabas. Palearum
decies mille currus. Fe-
stucarum quinquies mille
currus. Olei sisfameni du-
centas maras. Aceti cen-
tum maras. Nasturtii
concisi tenuis, artabas tri-
ginta. Hæc omnia disper-
tit copiis, quæ sunt enu-
merata. Rex autem cum
prandio, cœnaque, & iis
ταῖς

⁹⁸ Καὶ τῶν ἐτέρων] MSS. καὶ τῶν δὲ
ἐτέρων. unde lego, καὶ τῶν δὲ ἐτέρων,
ut supra. Ante χόνδρος τ' ὅκ, cum MSS.
δὲ Interpretate inferui σεμιδάλεως πεν-
τακοσίας ἀρτάβας. Orta lacuna ex re-
petitione vocis ἀρτάβας. Mox in Fl.
πεντάβας male reperitur.

⁹⁹ Πεντακχιλίους] Cant πεντακχι-
λίους. Mox post διςκοσίας, cum Fl. &
Interprete inferui μυράς.

¹⁰⁰ Ὅξος ἑκατὸν μάρας] Ctesias
& Dinon teste Athenæo lib. ii. re-
censentes quæ regi ad cœnam para-
rentur, acetum & piper omifere: δε καὶ
καταλίγων ἐν τῷ πρὶν τῷ ἡγεῖν ἅπαν
φύσιν πρὶν τῷ βιβλίῳ, πάντα τὰ τῷ βα-
σιλεῖ σφραγισθέντα βιβλία, ὅππῃ τὸ δέειπναι,
ἅτε πεπρωτὸς μέμνηται, ἅτε ὅξος, ὁ
μόνον ἄριστον ἐστὶ τῷ ἡδυσμάρτων. ἀλλὰ
μὴ εἰδὲ δέειπναι ἐν τῇ Περσικῇ παραγυ-
τείᾳ. Aceti in hac columna hic men-
tio: piperis nulla. Verum pro eo ufi
videntur nasturtio, ejus hic crebra
mentio, juxta illud Nicandri in The-
taciis:

Πολύμνη δ' ἢ πέπει κόλμας ἦεν, ἢ
ἀπὸ Μήδων

Καρδάμην ἀμπίσειο

Pro καρδάμην, Cant. malè καρδάμην.

¹⁰¹ Διαδίδωσι] Ita reposui cum
MSS. Interp. & Codd. Casauboni
pro δίδωσι Mox pro διδίδωσι, pro
quo Casaubonus in margine reposue-
rat διδίδωσι, scripserim δὲ ἀδίδωσι,
ut supra. Quomodo & quibus hæc
distribuantur, meminit Athenæus
lib. iv. Καὶ μέγιστον αὐτῶν σφραγι-
σέναι ἐκάστω τῷ δέειπναι τῷ βασι-
λέως, καὶ δοτῆναι αὐτῶν, καὶ
πᾶν καταλίπειν αὐτῷ τῷ ἀείνῳ· τῷ
πλεῖστον τῶν αὐτῶν ἀπὸ ἡρεῖαν, καὶ στίβον, καὶ
πρὸς βασιλὸς τῷ τε δορυφόρῳ καὶ τῷ
παραστάτῳ, στίβον ἐκείνῳ εἰς τὸν
αὐτῶν, & οἱ ἐδιδόθη ἀπαντα, μέγιστον
προῖοντες τῷ κρείνῳ, καὶ τῷ ἀγρωτῇ
ἀφ' ὧν δίδωσι. ὡς αὖτε οἱ μισθοφόροι εἰς τὸ
Εὐνάδι μισθὸν ἀρροχέον λαμβάνουσιν, καὶ
τῶς εἶται πᾶσι στίβον ὡς βασιλῆος
ἐκδοχὸν λαμβάνουσιν. & paullo post:
ὁ δὲ Περσῶν βασιλὸς, ὡς φησι Κασσιανὸς
καὶ Διόδοτος

quæ infumit, largiendo tantum impendit quotidie in hunc cœnæ apparatus. Reliqui Macedones hæc legentes, tanquam beatum admirabantur: Alexander vero, tanquam infelicem & miserum deridebat, atque multis negotiis impeditum. Itaque columnam etiam, in qua hæc scripta exstabant, convellere jussit, dicens ad amicos: Nequaquam utile esse regibus, tam intemperanter & prodige cœnare discere. Necesse enim esse, ut magnum luxum ac prodigalitatem, eximia timiditas atque mollities consequatur. Videtis autem, eos qui tantis cœnis impleri solent,

παῖς ὅστις ἄρηται βασιλεὺς
 ἢ σὺ τῷ δέξῃς ἢ τῷ δει-
 πῳ, ἢ οἷς ἀναλίσκει
 διδασκίωσι, ποῦτοι ἀνα-
 λίσκει τὴν ἡμέραν. πάντων
 δὲ δείπνα πλὴν τῶν
 σκεδῶν οἱ μὲν ἄλλοι Μα-
 κεδόνες ἀναγρόντες ἐθαύ-
 μαζον ὡς εὐδαιμόνων· Ἀ-
 λέξανδρῳ δὲ ¹⁰² κατεγέ-
 λασεν, ὡς κακοδαίμον·
 ἢ μακρὰς ἀρχολίας ἐχέ-
 οντος ὡς τε ἢ τὴν κίονα, ἐν
 ᾗ πάντες ἐσθλὰ πῖοι, καθε-
 λθὲν προσεβόηεν. εἰπὼν
 πρὸς τοὺς φίλους· ἔδαμῶς
 συμφέρει τοῖς βασιλεῦ-
 σιν ἕτως ἀσώτως δειπνεῖν
 διδάσκει· ἀνάγκη γάρ τῃ
 πολλῇ ἀσωτείᾳ ἢ τρυφῇ
 πολλὴν ἀνανδρίαν ἐπε-
 σθαι. ¹⁰³ ὁρᾶτε ἢ ἢ τοὺς τη-
 λικῶ-

ἢ δὶνον ἐν τοῖς Περσικοῖς, ἐδείπνῃ μὲν
 ἀπὸ τῶν μυρίων πεντακισχίλιον, ἢ ἀνα-
 λίσκειτο εἰς τὸ δείπνον τετράκισσα τετρα-
 κισσα.

¹⁰² Κατεγέλασεν] Ita scripsi cum
 Fl. pro ἐγέλασεν. Pro μακρὰς ἀρχολίας,
 Fl. μακρὰν ἀρχολίαν. Cant. μακρὰν ἀ-
 ρχολίαν.

¹⁰³ ὁρᾶτε ἢ ἢ τῶν τηλικύτων δει-
 πῶν πλεονάζοντες, ἐν ταῖς μάχαις τα-
 χέως ἡττημένοι. Ita edidi cum Fl. pro
 vulgato ἐμπλεασμένοι. Cant. πε-

πλασμένοι. quomodo & Codd. Ca-
 sauboni. Eodem modo apud Hero-
 dotum lib. ix. cap. 81. Pausanias,
 victis Persis, & castris cum omni ap-
 paratu regio potitus, iussis pistioribus
 & coquis cœnam veluti Mardonio
 instruere, suis vero ministris Laco-
 nicam, advocatis Græcorum duci-
 bus, ostendens utrumque appa-
 ratum, cum visu dixisse fortur: Ἀν-
 δρες Ἑλλήνες, τῷ δὲ εἶναι καὶ ἐγὼ ὑμῶν
 σωλῆμα, βυλόμενος ὑμῶν πρὸς τὴν Μή-
 δων

λικύτων δείπνων πιμπλά-
μύρας, ἐν ταῖς μάχαις
ταχέως ἠπλώμύρας.

in pugnis etiam celeri-
ter hostibus victoriam
dare.

[CAP. IV.]

Ἀντίπατρος.

Antipater.

¶ Ἀντίπατρος ἔν τῇ
Τετραχωρητῶν στρατοῦν,
ἔταξε τὸν χόρτον τῶν ἵππων
ἐμπέησαι, τὸν περὶ τῆς σκη-
νῆς οἱ μὲν ἐπέπεσαν· ὁ δὲ
σαλπικτὴς ἐσήμεινεν. οἱ
δὲ Μακεδόνες περὶ τὴν
σκηνὴν ἠθροίζοντο, με-
τὰ ἑαυτοὺς ἔχοντες τὰ δόρατα.
πάντες ἰδόντες οἱ Τετρα-
χωρίται, καταπλαγῆρες
ἐξέλιπον τὸ χωρίον· ἀμα-
χάει δὲ Ἀντίπατρος ἐκρά-
τησεν.

Ἀντίπατρος τὸν Σπερ-
χειὸν διαβέβαιον ἠβέλετο.
Θεσσαλῶν δὲ ἵππέων κω-
λύοντων διαβαίνειν, ὁ μὲν
τὴν διώκιν ἀπήγαγεν· εἰς
τὴν αὐτὴν στρατοπέδειαν,
ὃς περὶ γαίλας τοῖς Μακε-

¶ Antipater in Te-
trachoritarum regione
militans, jussit in equo-
rum stramen, quod cir-
cum tabernaculum e-
rat, ignem injicere. Quo
inflammato, tubicen
signum dedit, ac Mace-
dones circa tabernacu-
lum coibant, hastas in
altum tendentes. Quo
vifo, Tetrachoritæ per-
territi, locum relinqui-
runt: atque ita sine præ-
lio Antipater victoriam
adeptus est.

2 Antipater Sper-
chium transire volebat:
Equitibus autem Thes-
salis prohibentibus tra-
jicere, copias abduxit
in castra, & Macedo-
nibus imperavit, ut in

δόσι

δὸν βασιλῆος ἢ ἀρεσποῦλου δείξαι. δε-
σποῦν δὲ διαταγὰς ἔχον, ἢ ἄλλοις ἐκ
ἐκείνων οὐκ ἔχοντες ἀπαρνησάμενοι.

1 Ἐν τῇ Τετραχωρητῶν Stephano:
Τετραχωρίται, οἱ Βαστοί, αἱ Σπερ-
χειῶν ἠβέδμη. Οὗτοι λέγονται καὶ Τετρα-

κόμοι. Thraciæ populis est: de eo
consule Ortelium.

2 Ἀντίπατρος.] Cant. Ἀλέξαν-
δρος.

3 Ἐς τὴν αὐτὴν στρατοπέδον.] Scri-
be τὴν αὐτὴν. Casaubonus.

4 Τὴν

armis permanerent, neque jumenta solverent. Theſſali Lamiam equitantes, prandium fecerunt in ſingulis ædibus. Antipater prævertens eos, fluvium copias traduxit, priuſquam excurrerent ad repellendum Theſſali, & Lamiam irruptione facta cepit.

3 Antipater in Thes-
salia volens hostibus
plurimorum equitum
opinionem præbere, con-
tractos multos asinos
atque mulos, turmatim
instruxit & in eos viros
imposuit equestri ar-
matura præditos: uni-
cuique vero turmae pri-
mum ordinem verorum
equitum addidit. Eos
hostes conspicati, & se-
quentes etiam equites
esse suspicati, metu per-
culsi, se fugæ mandave-
runt. Hoc stratagemate
Agefilaus etiam usus est

δόσε μένειν ἐν τοῖς ὅλοις,
 ἢ πᾶσι σοφῶρα μὴ λύνειν.
 οἱ θεῖοι αὖτις ἐς τὴν Λα-
 μίαν ἀφίπτοντες, ἡ-
 ρισποιοῦντο κατὰ τοὺς οἰκίας·
 Ἀντίπατρον δὲ τὸν πατρὸν
 φθάσας διεβίβασε τὴν δύ-
 ναμιν, πρὶν ἐκβοηθῆσαι
 θεῖα λαῶς, ἢ κατελάβετο
 τὴν Λαμίαν προπαισάν.

Ἀντίπατρος ἐν Θεττα-
 λία βεβλόμενος φαντα-
 σίαν τοῖς πολέμοις πα-
 ρεχθῆναι ἰππέων πολλῶν,
 συναρμαγῶν ὄντας πολλὰς
 καὶ ἡμιόνους, συνῑκέειν εἰς
 ἱλᾶς καὶ ἀνεβίβασεν ἄν-
 δρας ὅσους ἐκὶ πικρῶν ἔ-
 χοντες· προσέειπε δὲ ἐκεί-
 νῃ ἱλῇ τὸ πρῶτον ζυγὸν
 ἀλγιδινῶν ἰππέων. τέτρες
 ὄρῳπες οἱ πολέμοι, καὶ τέρας
 ἐπομπῆς ἰπποῖς εἶναι νο-
 μίσαντες, κατὰ πλάγους
 ἔφυγον. τέτρω τῷ στρατηγῇ-
 ματι καὶ Ἀγχιόλας ἐχρή-
 σασθαι

ἰ Τὸν ποταμὸν φθάσεις] MSS. τὸν
ποταμὸν καὶ φθάσεις. & sic quoque
Cod. Casauboni.

5 *Εἰς ἱλίας*] Cant. *εἰς ἑῖλας*. Vulga-
ta *ἱλίας* utrumque male: dicitur e-
nim *ἱλ* spiritu leni: olim *εἰλ*η. Eu-
stathius ad *Iliad*. B. *Τὴ δὲ ἱλὰ δὲν, χρι-*

σις κ'ι παρ' Ἡ' σιόδ'δ. φρωτύτουπον ἀντ'
 ἰλη, ὃ σημαίνει ἡ ταΐζειν. κ'ι πάλε μὲρ
 κ'ι ἡ ἰλη, κ'ι τὸ ἰλασθόν, ἀλ' ἡ δ'ιδεθόν-
 γ'ε σ'χε τ' ἀρχαίωσαν, ὡς δ'ὸν ἡ εἰλῶ, τὸ
 συσφείω. ὅς τ' ὅτε κ'ι τὸ πείθειλον. ὡς εἶπ' ὃ
 ἰεχάτω, ἀλλ' ἔν τῳ ἰ. αὐτοῖς ἡ γραφή.

αὐτὸς πρὸς Ἀέροπον ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ Εὐμένης πρὸς Ἀντίγονον ἐν Ἀσίᾳ.

adversus Aëropum in Macedonia, & Eumenes adversus Antigonum in Asia.

[C A P. V.]

Παρμενίων.

Parmenion.

¶ Παρμενίων μὲν τῷ ἐν Ἰσῶ μάχῃ ὑπὸ Ἀλεξάνδρῃ πεμφθεὶς εἰς Δαμασκὸν ὅπῃ τῷ δόποιο σκώλῳ τῷ πεζῶν, συνήψε τοῖς σκωλοφόροις· ἐπεὶ δὲ οἱ βαρβαροὶ φοβηθέντες ἔφυγον, ἐνόησεν Παρμενίων ὅτι μὴ διώσκειν ἀγροῦσιν τοσούτῃ ἀποσκώλῳ τῷ κωμίζοντων βαρβάρων φυγόντων, τρεῖς ἱλας ἵππεων πέμψας πρὸς αὐτοὺς, ἐκήρυξεν, ὅς ἂν μὴ τοῖς ἑαυτῶν χερσὶ λάβῃται τῷ ἰδίῳ ὑποζυγίῳ, φονεῖσθαι. τὸτο τὸ κήρυγμα οἱ βαρβαροὶ δέιστοντες αὐτοῖς

¶ Parmenion post factum ad Issum praelium, ab Alexandro missus Damascum, ad impedimenta peditum, conflixit cum calonibus. Postquam vero barbari metuentes fugam capesserent, cogitans Parmenion se non posse conservare tantam impedimentorum multitudinem, si calones barbari se fugæ traderent, missis ad eos tribus equitum turmis, promulgavit: Quicunque non propriis manibus sua jumenta apprehenderit, trucidabitur. Hanc promulgationem veriti barbari, ipsi

πρὸς

6 Περμεθεὶς εἰς Δάμασκον ὅπῃ τῷ δόποιο σκώλῳ ὅπῃ πεζῶν] Curtius lib. 1. 1. cap. 12. Damascum, ubi regis gazae erat, Parmenione praemisso. & cap. 13. Pecuniam regiam, quam gazam Persae vocant, cum pretiosissimis rerum afferri

jacet. Quare cum Freinshemio ad cap. 13. n. 9. pro πεζῶν, lego Περσῶν. Mox pro ἔφυγον, Cant. ἐδύον. 7 Δείσαντες] 78. δέξαντες. Casaubonus.

ad jumenta accefferunt, & impedimenta trans-
portarunt. προσήλθον τοῖς ἵπποις
& τῶν ἀποσκευῶν μεταφέρουσιν.

[CAP. VI.]

Antigonus.

Ἀντίγονος.

¶ Antigonus Corinthum tali stratagemate cepit. Alexander arcem Corinthiorum tenens, e vita discefferat. Huic fuerat uxor Nicæa, bene annis affecta. Eam Antigonus filio suo Demetrio in uxorem postulat: quæ se lubenter adolescenti regi in matrimonium tradidit. Sacrificium instituebat magnificentum, & panegyrum Græcorum, atque Amœbeum, ut cithara luderet, conduxerat. Magno studio ad spectandum homines confluebant. Nicæam ipsam regis vestimentis ornata, delicias ac superbientem satellites de-

¶ Ἀντίγονος ἐκράτησε Κορίνθου τοῖς ἵπποις. Ἀλέξανδρος ὁ κατέχων Ἀκρόκρινθον ἐπελάττησεν. ὡς αὐτῷ θυγὴν Νικάειαν ἡλικίας ἄλλης ἔχουσα. ταύτῃ Ἀντίγονος τῷ υἱῷ Δημητρίῳ μνηστεύεται. ἣ δ' ἀσμενὴ βασιλῆα καὶ πρὸς γάμον αὐτῷ ἐπέδωκεν. ὡς θυσία μεγαλοπρεπὴς πανηγυρὶς Ἑλληνική. Ἀμοιβεὺς κίθαρῳ δαίνεσθαι ἐμελλεν. πολλὰ παρδὴ πρὸς τῷ θεῷ ὡς τῇ Νικάειαν αὐτῷ ἐν φορείῳ βασιλικῶς κεκοσμημένῳ τρυφῶσιν καὶ θρυπήτορ μέλει δоруφόροι παρέπεμπον.

ἐς

1 Ἐν φορείῳ βασιλικῶς κεκοσμημένη. Codd. quidam, κεκοσμημένη. nihil deterius. Casaubonus.

Ἐν φορείῳ βασιλικῶς κεκοσμημένη. MSS. ἐν φορείῳ βασιλικῶς κεκοσμημένη. Plutarchus in Arato, ubi eandem rem

falsus narrat, eodem modo ut Vulgata: ἐν φορείῳ κεκοσμημένη βασιλικῶς, &c. Interpres legisse videtur: βασιλικῶς κεκοσμημένη. dum vertit: regis vestimentis ornata. cum nunc sit: laetitia regum in modum ornata.

ἐς ἣ τὸ θεῖον ἐσέσθης ,
 2 μακρὰ χαίρειν τῷ κιδαρ-
 ριδῷ , ἢ τῷ γάμῳ φεά-
 σαις Ἀντίγονῳ , ὥρμησεν
 ἐπὶ τῇ Ἀκροπόλει· ἢ τῇ
 Φυλάκων πρὸς τὴν πεινή-
 γου ἀπολαύσαν , ἢ
 θεῖαν κατεληφότων , ῥα-
 δίως κατέχευε τὸ χωρίον , ἢ
 τῇ Κορίνθῳ πάσης ἐκράτη-
 σε , ἐρατηγήματι τῷ γάμῳ
 χρησάμενος .

Ἀντίγονῳ ταῖς πρεσ-
 βείαις χρηματίζων περὶ
 ἐδίδασκεν ἐκ τῆς ὑπομνη-
 μάτων , 3 ἅντες εἶεν ὡς αὐ-
 τὸν οἱ καὶ πάλαι πρεσβύ-
 σαιτες , ἢ μὲν τῶν , ἢ
 ὑπὲρ οἷων πρᾶγματων
 ἐν ἣ ταῖς ἐντετύξεσιν ἀπο-
 μεμνημένῳ ἐκάστω , πρὸς
 τὰς πρεσβεύοντας 4 ἐξε-
 ποίησεν , ὡς μνήμην ἔχων
 ὑπερβάλλουσαν .

2 Μακρὰ χαίρειν τῷ κιδαρριδῷ ἢ
 τῷ γάμῳ φεάσαις] Scribendum φεά-
 σαις. Casaubonus.

Χαίρειν τῷ κιδαρριδῷ , ἢ τῷ γάμῳ
 φεάσαις] Ita scripsi cum Casaubono
 pro vulgato φεάσαις. Pro eo Plutar-
 chus d. l. αὐτὸς ἢ χαίρειν ἢ Ἀμοι-
 βία , χαίρειν ἢ τῷ γάμῳ φεάσαις.

3 Τίνας εἶεν ὡς αὐτὸν οἱ καὶ πάλαι ποτ.
 Ita edidi cum Fl. pro vulgato , τι-

ducebant : quæ cum in
 theatrum introiisset ,
 Antigonus parum de ci-
 tharædo & nuptiis sol-
 licitus amplius , impe-
 tum in arcem Corinthio-
 rum fecit , & custodi-
 bus circa festum & spe-
 ctaculum occupatis , nul-
 lo negotio munitionem
 obtinuit , universaque
 Corintho potitus est , hoc
 usus nuptiarum stratage-
 mate.

2 Antigonus cum le-
 gationibus agens , simul
 ex monumentis docuit ,
 quinam apud se antea le-
 gationem obiissent , &
 cum quibus : item de
 quibus rebus ac negotiis.
 In mutuis vero colloquiis
 mentionem singulorum
 faciens , apud legatos ef-
 fecit , ut præstantissima
 memoria præditus vide-
 retur.

Ἀντί-

νες ὡς αὐτὸν ἢ οἱ πάλαι ποτ. Cant. αὐτὸν
 τὸν ἢ οἱ π.

4 Ἐξεποίησεν ὡς μνήμην ἔχων ὑπερ-
 βάλλουσαν] Legerem libens ἔξεπλο-
 σεν , vel πάντας ἔξεπλοσεν. moveor
 enim insolenti usu verbi ἔξεποίησεν.
 Casaubonus.

Ἐξεποίησεν] Cant. ἐποίησεν. Forte
 ἔξεποίησεν.

3 Antigonus in op-
pugnatione Megarorum
elephantos adduxit. Me-
gareses, fues liquida
pice ungebant, eaque
incensa * dimittebant.
Quæ cum urerentur ig-
ni, grunnientes incita-
to cursu in elephantos
incidebant. Illi metu
perciti & conturbati, a-
lius alio fugam facie-
bant. Antigonus in po-
sterum Indis mandavit,
ut fues cum elephantis
alerent, ut ad earum ad-
spectum, clamoremque
ferendum, assuefierent
belluæ.

4 Antigonus Antipa-
trum, cum in periculum
venisset ut lapidaretur a
Macedonibus, eripuit.
Inter medium exercitum
flumen erat rapidissi-
mum, ponte conjun-
ctum. Hinc sua taberna-
cula Macedones habe-
bant, inde Antigonus

Ἀντίγονος Μέγαρα πο-
λιορκῶν, τὰς ἐλέφαντας
ἐπήγαγε. οἱ Μεγαρεῖς οὐκ
καταλείποντες ὑδαρὰ πίο-
σιν, καὶ ὑφάπτοντες ἡφίε-
σαν· αἱ δὲ ὑπὸ τῷ πυρὸς
καϊόμεναι, κεκραγῆσαι,
πολλῷ δρόμῳ εἰς τὰς ἐλέ-
φαντας ἐνέπιπτον· οἱ δὲ
οἰστροῦντες καὶ παρασρόμενοι,
ἄλλοι ἄλλη διέφθον.
Ἀντίγονος δὲ λοιπὸν περὶ
ἐπαῖξε πῶς Ἰνδοῖς τρέφειν
ὥς μὲν τὸ ἐλεφάντων, ἵνα
πρὸς ὅσον αὐτῶν καὶ πρὸς
κραυγῇ τὰ θηρία φέρειν
ἐδίδουτο.

Ἀντίγονος Ἀντίπατρον
κινδυνεύοντα κλιθῆναι
ὑπὸ Μακεδόνων, ἔσωσε·
τὸ γρατοπέδον μέσθον ὑπὸ
ποταμὸς ὅξυς τὸ ρεῦμα,
ρέφυραν ἔχων· ἐνθεν οἱ
Μακεδόνες ἐσκήλυν· ἐκῆ-
θεν Ἀντίπατρος, ἔχων ἰπ-
πέας ὁμοφρονῆντας. οἱ μὲν
μὲν

5 Καταλείποντες] Cum MSS. pro
καταλείποντο. Pro ἡφίεσαν, Cant. ὑ-
φάπτον. & in fine pro ἐδίδουτο, Cant.
ἐδίδοντο.

6 Κινδυνεύοντα κλιθῆναι ὑπὸ Μα-
κεδόνων] Vel κατὰ κλιθῆναι, vel κα-

τακλιθῆναι legendum. Deinde au-
tem βαλεῖν ἀπειλῶντες, vel ἀνελ-
πειν, non καλεῖν. Casaulonis.

Κλιθῆναι] Scribo κλιθῆναι. Mox
Cant. μέσθον delet.

μὲ πολλὰ θάρσος καὶ με-
γάλης βοῆς ἦσαν χεῖ-
ματα, καλεῖν ἀπειλόντες
εἰ μὴ λάβοιεν. Ἀντίπα-
τρος δὲ μὴ ἔχων δύναι,
ὡς ἐν ἀμυχανῶ. Ἀντί-
γονος ἔφη πρὸς αὐτὸν,
ἀλλ' ἔγωγε σοὶ δώσω και-
ρὸν ἀφ' οὗδε ταῦτα εἰπὼν,
ἐν αὐτῇ τῇ πανοπλίᾳ,
διαδραμὼν πρὸς γέφυ-
ραν, μέσας περὶ τὰς Φά-
λαγγας ἐκαστὴν περὶ
ἐοικῶς δημηγορήσουσι· οἱ
Μακεδόνες ὡς ἀνδρὶ τῷ
ἐπιφανῶν ἐξεχώρην καὶ
παρήσαν, καὶ πάντες εἰ-
πον τοὺς ἀκροῦντο δ' ὡς λέ-
γειν μέλλει. ἔπειτα δὲ πείσει
τὸ πλῆθος, μακρὰ ἐδη-
μηγόρησεν ὑπολογίμε-
νος ὑπὲρ Ἀντιπατρὸς,
ἐπαγγελλόμενος, πρὸς
καλῶν, διαλλάσσειν ἐν τῷ
καίρῳ τῷ μακρῷ δη-
μηγορίας, Ἀντίπατρος
μὲν τῷ ἰππέων πρὸς γέφυραν

cum quibusdam sibi ad-
hærentibus & consen-
tientibus equitibus. Illi
magno cum tumultu &
vociferatione stipendia
petebant, mortem mi-
nitantes, nisi accepis-
sent. Antipater non ha-
bens quod numeraret,
in summis difficultati-
bus versabatur. Cui An-
tigonus: At, inquit, e-
go tibi discedendi facul-
tatem præstabo. His di-
ctis, cum ipsa armatura
per pontem cucurrit, &
medias phalanges divi-
dens, singulos adibat
concionaturo similis.
Macedones viro illu-
stri cedebant & defle-
cebant, omnesque se-
quebantur audituri quid
dicere vellet. Postquam
vero circumstitit mul-
titude, longam ora-
tionem habuit, defen-
dens Antipatrum, pro-
mittendo, hortando, con-
ciliando. Inter hanc pro-
lixam concionem, Anti-
pater transiens cum equi-

πρὸς γέφυραν

7 ἔγωγε σοὶ] Cant. ἔγωγε σοὶ.

8 ὡς λέγειν] Fl. πρὸς λέγειν. Cant.

[ὡς πρὸς λέγειν. Idem codex pro πρὸς
ση, πρὸς λέγειν.

tibus pontem, militum lapides effugit.

5 Idem hic Antigonus primus, si fortio rem ac validiorem manum haberet, tranquillius & moderatius bellum administrabat: sin imbecillior quam ut violentum periculum sustinere posset, impressiones faciebat, viriliter obitam mortem, quam turpem & ignavam vitam, magis expetendam arbitratus.

6 Idem hic Antigonus in Cappadocia hybernabat. Defecerunt ab eo Macedonum armatorum tria millia. Hi collibus munitioribus occupatis, Lycaoniam populabantur, atque jam etiam Phrygiam. Antigonus tot homines morte mulctare, crudele & inhumanum putabat. Metuebat autem, ne se cum

⁹ παρελθὼν, ἐξέφυγεν τὰς ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν λίθους.

Ἀντίγονος ὁ πρῶτος αὐτὸς ἰσχυρότερον ¹⁰ ἔχων χεῖρα τῷ πολέμῳ χολαίπερον ἐχεῖτο. εἰ γὰρ ἀδυνεστέρα, βιαίως κινδύνους τὰς ὀπίσθους ἐποιεῖτο, & ζῶν ἀθηνῶς, τὸ θνήσκειν ἀνδρείως αἰρετώτερον ἡγάρθη.

¹¹ Ἀντίγονος ἔτι περὶ Καππαδοκίαν ἐχείμαζεν. ἀπέστησαν αὐτῷ οἱ Μακεδόνες ὁπλίται τρισχίλιοι. ἔτοι κατελαβόντες ἄλλοι Λόφους καρπερές, Λυκαονίαν ἐπύρσεν, ἥδη γὰρ καὶ Φρυγίαν. Ἀντίγονος κτεῖναι μὲν ποσέτης ὁμὸν ἡγάτο. ¹² ἐδεδοίκετο γὰρ καὶ μὴ προσδοῖναι τοῖς πολεμίοις, ¹³ ὧν Ἀλκίτας

⁹ Παρελθὼν] παρελθὼν. Casaubonus.

¹⁰ ἔχων χεῖρα] Delet hæc Fl. sed ante αὐτὸς quædam defunt.

¹¹ Ἀντίγονος ἔτι] MSS. Ἀντίγονος. Forte, Ἀντίγονος, ὡς περὶ εἰ &c. posito post ἐχείμαζεν commate.

¹² ἐδεδοίκετο γὰρ καὶ μὴ] Καὶ ante μὴ

MSS & Interpres delent. Paullo post pro Ἀλκίτας cum Casaubono reposui Ἀλκίτας, cujus sequente exemplo crebra mentio, ubi & idem error conspicitur in Cant. Pro τοῖς πολεμίοις, MSS. εὐπροσπέν.

¹³ ὧν Ἀλκίτας ἦρχε] Scribe Ἀλκίτας. Casaubonus.

A a

14 E' π'

κέτας ἤρχεν· τοιῶτό τι ἐν
 ἐμμηχανήσας· καθῆκε πρὸς
 αὐτὰς Λεωνίδαυ τ' ἰδίων
 ἡγεμόνων ¹⁴ ἔπι κοινοπρα-
 γία τ' ἀποστάσεως δὴ οἱ ὅ
 ἄσμενοι τ' ἀνδρα ἐδέξαν-
 το, καὶ στρατηγὸν εἶλοντο·
 Λεωνίδαυ πρῶτον μὲν ἔ-
 πεισεν αὐτὰς, πρὸς ἵκεσθαι
 μηδενί· ὥς τε γε τὰ πρῶ-
 τον ἀντιγόνω κατῶρθον·
 ἔπειτα ὅ κατήγαγον αὐ-
 τὰς ἀπὸ τ' ἰσθμῶν εἰς χω-
 ρίον ἱππασίμον, ἀφίπ-
 πους ὄντας· ἐνταῦθα
¹⁵ πρὸς ἱππασίμον· ἀν-
 τίγονον, ὀλκίαν καὶ δύο τ'
 ἀποστάσεως ἐξάρχους συνέ-
 λαβεν. οἱ μὲν ὑπὲρ σωτη-
 ρίας αὐτῶν ἰκέτευσον. ὁ ὅ
 ἀφῆσεν τὰς ὑπέρχουσας,
 εἰ μὲν ἡσυχίας εἰς Μακεδο-
 νίαν ἐπανέλθοιεν. ἔπι τὰς
 τοὺς ἐπαείσαντο, καὶ ἀνε-
 χώρησαν. ἀντίγονον Λεω-
 νίδαυ τ' ἀνδρῶν ἡγήσασθαι
 verti in Macedoniam vellent. His conditionibus u-

hostibus, quorum Lace-
 tas principatum tene-
 bat, conjungerent. Ita-
 que talem dolum machi-
 natus est. Dimisit ad eos
 Leonidam unum de suis
 ducibus, qui se partici-
 pem defectionis praebe-
 ret. Illi hominem liben-
 ter receperunt, eumque
 ducem crearunt. Leoni-
 das primum eis persuasit,
 ne cum aliquo se conjun-
 gerent. Hoc igitur pri-
 mum Antigono pro ani-
 mi sententia successit.
 Postea deduxit eos a col-
 libus in locum equiti-
 bus idoneum, cum ipsi
 carerent equis. Hic ade-
 quitans Antigonus, Hol-
 ciam atque duos aucto-
 res defectionis compre-
 hendit. Illi pro salute im-
 petranda, supplices illi se
 abjecerunt: qui promi-
 sit se eis discedendi fa-
 cultatem permitturum,
 si quiete ac sine turba re-

μέλει

¹⁴ Ἐπὶ κοινοπραγία.] Fl. absque
 ἔπι. Loco πρὸς ἵκεσθαι, quod sequitur.
 Cant. πρὸς ἵκεσθαι.

¹⁵ Πρὸς ἱππασίμον.] Cant. πρὸς
 ἱππασίμον. Lacunam, quae paullo in-

fra in Vulgata inter ἔξάρχους de ὑπέρ-
 χουσας conspiciebatur ex Fl. supplevi,
 cum quo consentit Interpres. Mox
 MSS. ἐπαείσαντο, καὶ ἀνεχώρησαν, pro
 ἐπαείσαντο, καὶ ἀνεχώρησαν.

tebantur, ac domum re-
gressi sunt. Antigonus
Leonidam eos ducere
iussit usque in Macedo-
niam, ut eos secure do-
mum deduceret.

7 Antigonus Attalum,
Alcetam, & Docimum
duces Macedonum, non
parvæ existimationis vi-
ros, in Pisidicis angustiiis
castrametantes, clam
persequabatur. Elephan-
tis clangorem edentibus
atque horrentibus, Anti-
gonum adventare senserunt.
Solutus enim hic e-
jusmodi belluarum appa-
raturum circum se habe-
bat. Alcetas assumptis se-
cum scutatis operam da-
bat, ut asperam, diffici-
lemque per montana
viam occuparet. Antigo-
nus omittens Alcetam,
obliquatam aciem sub
latera montium summa

¹⁶ μέχρι Μακεδονίας....
ὡς ἀσφαλῶς αὐτὰς εἰς
τὴν οἰκίαν ἀφ' ἑαυτῶν
ψόντα.

Ἀντίγονοι Ἀΐαλον,
Ἀλκίταν, Δόκιμον, στρα-
τηγὰς Μακεδόνων ὅτε ἀ-
δόξας ¹⁷ ἐν αὐλῇ Πισιδί-
κῃ στρατοπεδεύοντας ἐδίω-
κε ἔξ ἑνὶ τῷ ἐλεφάντων
¹⁸ κλαγγάντων καὶ Φε-
ξαμύρων, ἡδοντο ὡς Ἀν-
τίγονοι προσήγοι μόνω
καὶ τῷ ἀφ' ἑαυτῶν τοις
των θηρίων ὡς. Ἀλκίτας
τὸ πελτατικὸν ἀναλαβὼν,
τὴν ἀπὸ τῶν ὀρέων τραχεῖαν
καὶ δύσβατον ἔσαν ἡπείγε-
το κατὰ λαβέας. Ἀντίγο-
νι ¹⁹ Ἀλκίταν μὲν ὅτε
ἐδίωξεν λοξώσας ἢ τὴν
στρατιὰν ὑπὸ τὰς τῶν ὀρέων

λαγρό-

Interprete, pro κραζάντων. Pro προσ-
ήγοι, cum utroque Codice scripti
προσῆγοι.

¹⁹ Ἀλκίταν] Cant. Δακίταν. Ma-
le. Vide Diodorum lib. xix. MSS.
ὅτε τῇ ὀρεῇ λαγρόν, pro τὰς τῆς. Pro
ἔσσαν δὲ, Cant. ἔσσαν δὲ, & pro κα-
τέλαβε ἢ τῇ, MSS. κατέλαβε τὰς τῆς,
nisi quod Fl. addito, κατέ-
λαβεν.

A a 2

20 Ἀντί-

¹⁶ Μέχρι Μακεδονίας....] Μέχρι
Μακεδονίας ἐκείνου. Casaubonus.

¹⁷ Ἐν αὐλῇ Πισιδίκῃ] Scribe
αὐλῶν. Μοκιδίαν καὶ ἔξ ἑνὶ corrupti-
fime nostri libri: quod multis mo-
dis, si spectes sententiam, potes e-
mendare. puta ἐξ ὅς ὃν ἡδον, vel ἡδον
ἔξ ὅς ὃν, vel λαδῶν, ut videtur legisse
Interpres. Idem.

¹⁸ Κλαγγάντων] Cum MSS. &

λαρόνας, ἑσπευδεν ἰππὶ τὸ
 στρατόπεδον κατέλαβε ἣ τ'
 πολεμίων τὰς μὲν ἄρπι ὀ-
 πλιζομένους, τὰς ἣ ἀό-
 πλους, παραδομένους ἣ
 πάντας ὥς τε φόνος μὲν
 ἀπεχόμηντο, σωτηρίαν ἣ
 ὑποχώμηντο, χωρὶς μά-
 χης ἐνίκησεν.

²⁰ Ἀντίγονο^ς νῆας ἔ-
 χων ἑκατὸν τριάκοντα, ὧν
 ὡς ναύαρχο^ς Νικάνωρ.

²¹ ἐναυμάχησε πρὸς τὸ Πο-
 λυπέρχοντο^ς ναυτικόν.

²² ἔκλειτο^ς ἐναυαρχέ^ς.
 Ἐλλήπωντο^ς, ἐνθα ἡ μά-
 χη· Νικάνωρ, τ' αὐτῶν
 ὑπὸ ἀπειρίας πρὸς ἐν-
 αντίον κύμα βιαζομένων,

²⁰ Ἀντίγονο^ς νῆας ἔχων ἑκατὸν τριά-
 κοντα, ὧν ὡς,] Praefero lectionem
 MSS. Ἀντίγονο^ς νῆας ἑκατὸν τριάκοντα,
 ὧν ὡς ναύαρχο^ς Νικάνωρ, ἐναυμάχησαν.
 non enim ipse Antigonum, sed legatus
 ejus Nicanor conflixit. Mox pro cor-
 ruptissimo πολυέχοντο, pro quo Fl. πο-
 λυώχοντο, quod nihilo melius, ut
 nec πολυώχοντο, quod in Cant. repo-
 suit Πολυπέρχοντο, ut optime lege-
 batur in ora Cantabrigiensis codicis,
 nisi quod scripserim Πολυπέρχοντο,
 ut infra dicitur, & rectius scribi no-
 tat Xylander ad Plutarchi Pyrrhum.
 Rem hanc accurate narratam vide
 Diodoro lib. xvi. Pro κλειτο^ς, ut
 habebat Vulgata, MSS. auctoritate,

cum celeritate adversus
 hostes ducebat, eosque
 de improvviso obruit, par-
 tim arma circumdantes,
 partim innermes, omnes-
 que perturbatos atque
 perterritos. Quamobrem
 abstinens a caede, promissi-
 fa salute ac vita, sine præ-
 lio victoriam adeptus est.

8 Antigonus naves
 habebat centum & tri-
 ginta, quibus præerat Ni-
 canor. His adversus Po-
 lychoſti classem navale
 prælium committebat,
 quam ducebat Clitus. In
 Hellesponto pugna con-
 ferebatur. Nicanor suis
 ob imperitiam in adver-
 sos fluctus coactis, septua-
 ginta naves perdidit.

ἀπὲ-

quibus adſtipulatur quoque Diodo-
 rus, restitui κλειτο^ς. Idem jam mo-
 nuerat Casaubonus. Cant. mutato
 tantum accentu, κλειτός. Mox pro
 ἔκλειτο^ς, Fl. ἔκλειτο^ς, sed lego cum
 Cant. ἔκλειτο^ς.

²¹ Εἰναυμάχησε πρὸς τὸ πολυέ-
 χον ναυτικόν.] Mendosus locus. Errat
 vero, ut opinor, Interpres, qui Πολυ-
 χέον legit, & quasi proprium hominis
 nomen esset, Polychoſti classem vertit.
 Sane si ita scripſit πολυέχον ναυτικόν
 appellare videtur classem multū partibus
 ampliorem, hoc est πολλὰ πλάσπον. Sed
 locus mendo non caret. Casaubonus.

²² Οὗ κλειτο^ς.] Scribe κλειτο^ς.
 Idem.

Cum victoriam palam
hostes in manibus habe-
rent, sub vesperam An-
tigonus advenit, neque
acceptam cladem metuit:
sed eos, qui in reliquis ef-
fent sexaginta navibus,
paratos & instructos ad
pugnam navalem iterum
sub noctem esse jubet: &
ex satellitibus fortissimi-
mum quemque ad navi-
gia constituit, iisque dat
præceptum, ut minen-
tur se mortem omnibus
allaturos, qui non in pu-
gnam successissent. &
cum Byzantium in pro-
pinquo sitam civitatem
societate & amicitia con-
iunctam haberet, inde
confestim ad moderan-
dos remos mitti imperat
scutatos, & levis arma-
turæ milites, milleque sagittarios: qui in hostium

²³ ἀπέβαλε ναὺς ἐβδο-
μήκοντα. τὴν πολεμίων
λαμπρῶς νικησάντων παρ-
ὧν ἀντίγων ἐσπέρας,
ἢ τὴν ἥσαν οὐκ ἔδεισεν,
ἀλλὰ τὰς μὲν ὑπὲρ τοι-
πῶν νεῶν ἐξήκοντα ἐταί-
μας εἶναι πρὸς ναυμα-
χίαν, αὐτὸς νυκτὸς ἐκέ-
λευσε. τὴν ὅτι ὑπασπιστῶν
τὰς ἀλκιμωτάτας ὑπιστή-
σαι πῶς σκάφει πρὸς ἐ-
ταξεν ἀπειλὴν ὡς ἀποκτε-
νῆσαι τὰς μὴ χωρῶντας ἐς
μάχην· Βυζάντιον δὲ ²⁴ Φί-
λῳ ἔχων, ἐγγὺς εἶσαν,
ἐντόθεν ὑποηρεσίαν ναυ-
πικλῶν ²⁵ διὰ τὰς ἐκέ-
λευσε πελταστὰς ἢ ψιλὰς,
ἢ τοξότας χιλίας ²⁶ ὡς
πρὸς ναὺς τὴν πολεμίων ὀρ-
μῆ-

²³ Α'πέβαλε ναὺς ἐβδομήκοντα] Diodorus lib. xviii. Γενόμενος ὁ ναυμαχίας ἐμπερὶν τῆς Βυζαντίαν πόλεως, οἷκα ὁ Κλεῖτος, ἢ κατέδυσεν ἢ ἐπὶ τῶν ναυμάτων ἐπὶ τῶν ἀνδράσι καὶ ἐλάττω ἢ πτωχεύοντα. Pro τῇ πολέμῳ, El τῇ τῇ πολεμίων. Loco commatis post ἐβδομήκοντα interpuncti, & pro ὑπασπιστῶν post νικησάντων, posui comma.

²⁴ Φίλῳ] Cum Cant. pro φί-

λον. Pro ἐκέλευσε cum Casaubono scripserim ἐκέλευσε. Diodorus dicit loco: ὡς γὰρ τῇ Βυζαντίαν ματαπεμφάμενος νυκτὸς ναὺς ὑπερεπικέει, &c.

²⁵ διὰ τὰς ἐκέλευσε] Imo ἐκέλευσε: nisi deest aliquid. Idem mendum infra libro sexto in Apollodoro. Casaubonus.

²⁶ Παρά τὰς ναὺς] Οὗς ὡς τ. v. Idem.

μάσας, ἀπὸ γῆς ἀκοντί-
 ζεν, καὶ ποξάειν ἔταξεν.
 πῦρ μὲν ἐν νύκτι μίαν
 διετέτακτο· δρεχομένης ὅ-
 ἕω, οἱ μὲν ἀπὸ γῆς ἐπό-
 ξαον, καὶ ἠκόντιζον· οἱ πο-
 λέμιοι ὅ, οἱ μὲν ἐπικαθάρ-
 δοντες, οἱ δὲ ἄρτι ἀφύπνι-
 ζοντες, ἀφυλάκτως ἐπὶ τρω-
 σκοντο· ἄλλοι μὲν ἀνέστων
 τὰ πρυμνήσια, ἄλλοι ὅ ἀ-
 νείλκον πᾶς δασυάφρας·
 ἄλλοι ὅ ἀγκύρας ἀνιμῶν-
 το· πάντων ὅ βοή καὶ πύρα-
 ρος ἦν. Ἀντίγονος ὅ ἐσή-
 μνηεν· καὶ ταῖς ἐξήκοντα
 ναυσὶ ἵπτι πλοῦσαι, καὶ με-
 θυμὸν καὶ ῥοθίαν ποιῶντας
 ἐμβολὰς· αὐτίκα δὲ σινέ-
 βαινε, ²⁷ καὶ μὲν ἀπὸ γῆς
 βαλόντων, κρατεῖν
 τὴν νενικηκότας.

Ἀντίγονος μὲν πῦρ νί-
 κτω ²⁸ ἐν Ἑλλησπόντῳ
 ναυμαχίας πλεῖν πᾶς ναῦς
 ἵπτι φοινίκης ἔταξεν, τὰς
 μὲν αὐτὰς ἐσεφαιώμεναι.

naves solventes jacula, fa-
 gittasque conjicerent.
 Hæc per unam noctem
 administrata sunt. Inci-
 piente vero diluculo,
 cum infesta pila, spicula-
 que illi mitterent, hostes
 autem tum somno non-
 dum soluti, tum recens
 excitati, sine cautione
 vulnera acciperent, alii
 conscensorios assæres re-
 trahere, alii anchoras le-
 vare: breviter, omnes vo-
 ciferationem ac tumultum
 ciere. Antigonus
 sexaginta quoque navi-
 bus signum dat, ut appel-
 lerent, cumque furore &
 impetu impressionem fa-
 cerent. Sic statim accidit,
 ut aliis e littore jaculan-
 tibus, aliis naves infestas
 adducentibus, victores a
 victis superarentur.

9 Antigonus cum na-
 vale prælium in Helle-
 sponto vicisset, naves
 Phœniciam versus navi-
 gare imperavit, nautas
 quidem coronis redimi-

²⁷ Τὸν μὲν ἀπὸ γῆς βαλόντων. . . .
 κρατεῖν] Τὸν μὲν ἀπὸ γῆς βαλόντων, ὅ
 ὃ πολέμιος ναὺς προσεμαρτύνηται, κρα-
 τεῖν. Casaubonus.

[Κρατεῖν πᾶς] MSS. κρατεῖν ὡς πᾶς.
²⁸ Ἐν Ἑλλησπόντῳ.] Cant. ἐν Ἑλ-
 λησσ.

tos, puppes vero spoliis
& captivarum trire-
mium acrostoliis ornatas.
Gubernatoribus autem
jussit, ut omnibus por-
tubus per mare navi-
gantes, cunctisque civi-
tatibus appropinqua-
rent, ut victoria per u-
niversam Asiam celebris
evaderet, atque innote-
sceret. Phœnicum naves
in Rosium Ciliciæ por-
tum appellentes, & gran-
dem Eumenis pecuniam
vehentes, Sofigenem
nauarchum elegerunt.
Sofigenes in Orthioma-
go tempus terebat, &
æstum pelagi speculaba-
tur. Phœniciæ vero na-
ves cum vidissent victri-
ces splendidissimis orna-
mentis præditas, direptis
pecuniis in Antigoni tri-
remes insiliebant: quæ
ob eam causam repente
magnam & pecuniarum
& fociorum copiam ab-
ducebant, Sofigene ma-
ris motum observante.

τὰς ἣ πρύμνας κεκοσμη-
μῶν λαφύροις καὶ ἀκρο-
στολίοις αἰχμαλώτων
τελήρων τοῖς ἣ κυβερνή-
ταις, ²⁹ ἐνετείλατο καὶ τὸ
πέλαγος ἀφ' οὗ πλεῖν πᾶ-
σι μὲν ὅρμοις, πάσαις ἣ
πόλεσι παραπελάζοντάς, ὅ-
πως ἡ νίκη διαβόηται ἀ-
νὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν γήροι-
το. Φοινίσαι νῆες ὁρμίσαι
Κιλικίας ὑπὸ τῷ Ῥώσιω
λιμὲνι χεῖματι. Εὐμῆδης
ἄγεται, Σωσιγῆν ναύ-
αρχον ³⁰ εἶχον. ὁ μὲν Σωσι-
γῆς ἐπὶ ὁρμαίνοντι διέ-
τριβεν ἀποσκοπῶν τὴν ἔ-
πελάγους κίνησιν. οἱ ἣ ἀπὸ
τῆς Φοινισῶν νεῶν, ὡς εἶ-
δον τὰς νικῶσας λαμπρῶς
κεκοσμημῶν, ἀρπάσαν-
τες τὰ χεῖματα, ἐσεπήδη-
σαν ἐς τὰς Ἀντιγόνης τριή-
ρεις. αἱ ἣ ἀντίκα ἀνήγοντο
πολλὰ ³¹ χεῖματα. . . . καὶ
συμμάχους Σωσιγῆς ἣ ὁ
ναύαρχος τὸ πέλαγος
ἀπεσκόπη.

Αὐτί-

²⁹ Ενετείλατο] Ita reposui cum
MSS. pro ἀνετείλατο. Mox uterque
Codex παραπελάζοντες. & paullo
post Cant. νεῖς ὁρμίσαι.

³⁰ Εἶχον] γρ. εἶλον. Casaubonus.
³¹ Χεῖματα. . .] χεῖματα ἄγεται
καί. Idem.

32 Ἀντίγονος καὶ Εὐμένης ἐμάχοντο ἀμφιβόλῃ τῆ νίκης ἔσσης, Εὐμένης κήρυκα πρὸ νεκρῶν ἀναίρεσσεως ἐπεμψεν. Ἀντίγονος πλείονας ὄντας τὰς οἰκείας νεκρὰς λαθεῖν βολόμενος, ὅππῃ τοσούτον 33 κατέχευε τὴν κήρυκα, ἐφ' ὅσον αὐτῶν πάντων τὰ σώματα ἔκωσεν. ἐπεὶ δὲ πέρας ἔρχεν ἡ ταφή, τότε τὴν κήρυκα ἀπέπεμψε, συγχωρῶν τὴν ἀναίρεσιν.

Ἀντίγονος 34 ἐν Γαδαμαρτοῖς τῇ Μηδείας πρὸς χειμαζεν. Εὐμένης πρὸς καταλάβει τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν ἐσθίων χιλίων, ἀπὸ

10 Antigonus & Eumenes pugnam conferre. Ancipiti victoria, de sepultura caesorum legatum Eumenes mittit, Antigonus cum ex suis majorem numerum cecidisse videret, ut id clam haberet, legatum eousque detinuit, donec eorum omnium corpora igni tradidisset. Cumque jam sepultura finem accepisset, praekonem dimisit, concessa sepelendi potestate.

11 Antigonus Gadarmartis in civitate Medorum hyberna agebat. Eumenes viam usque ad mille stadia dispositis undique praefidiis praecocu-
πύζας

32 Ἀντίγονος καὶ Εὐμένης ἐμάχοντο ἀμφιβόλῃ τῇ νίκῃ ἔσσει, &c.] MSS. Ἀντ. καὶ Ε. παρετάξαντο ἀγχώμαλῃ ἡ νίκῃ. quod magis cum Polyani stylo convenit; Interpretamen ut Vulgata. Eandem historiam vide apud Diodorum lib. xix. Pro Εὐμένης, MSS. Εὐμένης. quomodo scribitur etiam Plutarcho & Arriano; Diodoro tamen ut Vulgata.

33 Κατέχευε τὴν κήρυκα, &c.] Fl. παρίχευε. Lacunam ortam ex vocis κήρυκα repetitione (omnia enim a κατέχευε & κήρυκα, ad ἀπέπεμψε, in Vulgata aberant) cum Fl. & Interprete supplevi. Casaubonus ut potuit in margine supplerat: ὥς τῶν πεσόντων τὰ

σώματα πρὸς παρέδωκε. περὶ δὲ τῆς ταφῆς, κήρυκα ἀπ.

34 Ἐν Γαδαμαρτοῖς τῇ Μηδείας] Diodorus Γαδαμαρτα τῇ Μηδείας vocat. l. 19. p. 688. Casaubonus.

Ἐν Γαδαμαρτοῖς] Vocat quidem Diodorus lib. xix. Γαδαμαρτα τῇ Μηδείας, sed non is locus, cujus hic mentio: quare nihil ad Polyanum. Locus, cujus hic meminit Auctor, Diodoro in eodem libro, ubi idem refertur, dicitur Γαδαμαρτα, ut Polyanus fere scribens: Ἀντίγονος καὶ Εὐμένης ἐμάχοντο πρὸς καταλάβει τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν ἐσθίων χιλίων, &c. ubi tamen MSS. variant, & nonnulli habent Γαδαμαρτα.

paverat. Ea via ducebat per inferiores montes. Subjectus erat campus æqualis, carens aqua, inhabitatus, nullo gramine præditus, non arbore, non planta. Sed cum sulphure, multaque sulfuginosa materia scateret, neque animalia neque homines per eum iter habere poterant. Antigonus præsidia secus viam collocata declinans, per medios duces elapsus planiciem conficere statuebat. Quam ob causam decem millia cadorum iussit confui, eosque repleri aqua, commeatumque decem dierum comportatum in promptu habere, & hordea pro equis, & pabulum quantum necessitas postulare. His rebus comparatis, Antigonus per mediam inhabitabilem planiciem duxit exercitum noctu, ignes incen-

ὑπώ-

35 Εὐκλείας] Cant. ἐκκλίνω Mox τοῦ ἐπεωθ. Fl. ἐπέμωθ. Cant. ἐπέμωθ. sed quinque literæ intermixture posteriore manu erant adscriptæ.

36 Σπία δέκα ἡμερῶν πέμψαντας] Lego πέμψαντας. Casaubonus.

37 Τῇ νυκτὶ καίεντο ὅτι πρέπων, ἵνα μὴ τοῖς φυλάτῃσι, &c.] Simili ratione Cæsar lib. vi. de B. G. cap. 29. Monet, ut ignes fieri in castris prohibeat, ne quæ ejus adventus procul significatio fiat.

ὑπὸ ῥαίας κατὰ δὴλον γέ-
νηται· καὶ μὴν μέχρι πέ-
λγος ἔλαθον αὖν, εἰ ἐπέσθη-
σαν τῷ Ἀντιγόνῳ ὡς ἄγ-
γέλματι. ὀλίγοι δὲ αὐτῶν
παρετάδως νυκτὸς γρο-
μῆς ³⁸ πῦρ ἀνέκαυσαν·
ὡς τε τῷ Φλόρα ἰδόντες
οἱ πολέμιοι, σπῆκαν, καὶ
τὸ πεδίον ἐκβαίνοντων
περσβαλόντες καὶ τῷ ἑ-
ραγίαν, ἔστιν ἕς τ' ὑσά-
των ἀπέκτειναν. ὕσαν δὲ ἑ-
πὶ τῷ Ἀντιγόνῳ στρατηγί-
ματι, ἀβλαβεῖς ἐσώθησαν
πάντες.

Ἀντίγονος ἐν ὡς ἄγ-
γελίᾳ ὅρας ὑπὸ ῥαίας λαγόν-
α περιλαβὼν, ὡς ³⁹ εἶδε
τῷ Εὐμένης ἀνὰ τὸ πεδίον
ἐκταξιν οὐκ ἐχυρὰν, τοῖς
ἐπιδοφυλακῶσιν ἐπιπέμ-
ψας ἱππικὰ σίφη, πολὺ
μέρος τ' ἀποσκύψας αὐτῶν
κατέστυρεν.

⁴⁰ Ἀντίγονος περὶ τῷ

³⁸ Πῦρ ἀνέκαυσαν] Ita cum Fl.
restitui pro vulgato, πυρὸν ἐκαυσαν.
Similis error sublatu supra 1. 48. 4.
³⁹ Εἶδε τ' Εὐμένης] Cant. εἶδεν
Εὐμένης.

dere vetans, ne qui ra-
dices montium tenebant,
ex eo profectionem co-
gnoscerent: & quidem
ad finem usque res anim-
adversa non fuisset, si
Antigoni præcepto mo-
rem gessissent. Verum
pauci eorum noctefrigi-
diore facta ignes incen-
derunt. Cujus flammam
hostes conspicati, rem in-
tellexerunt: cumque jam
planiciem egrederentur,
adorti eos a tergo, non-
nullos ex postremis in-
terfecerunt. Quantum
vero ad Antigoni strata-
gema, sine damno omnes
evaserunt.

12 Antigonus in pu-
gna latus acclive montis
obsidens, cum videret
Eumenis aciem per cam-
pum explicatam, nequa-
quam fatis firmam, sum-
mittens postremo agmini
turmas aliquot equitum,
magnam partem impedi-
mentorū ejus diripuit.

13 Antigonus circa
Γαβι-

⁴⁰ Ἀντίγονος περὶ τῷ Γαβι-
λῶντι, Cant. σπῆκντων.

Gabienam praelium cum Eumene committebat. Erat campus tenui terra atque arenosa. In eo con-
 gredientibus maximis copiis, excitatur nubilus pulvis, qui tenebras of-
 fundebat & amicis & ho-
 stibus. Praelium erat in
 manibus. Antigonus ve-
 ro cum intelligeret Eu-
 meniorum militum im-
 pedimenta remansisse,
 in quibus uxores erant
 & liberi, ac pellices &
 servi, & aurum & ar-
 gentum, alia denique o-
 mnia quæ in Alexandri
 exercitu comparassent,
 delectas turmas jussit
 impedimenta circum-
 venta in sua castra com-
 pellere. Qui hostibus
 circa pugnam occupa-
 tis, circumequitarunt,
 & pulvere caliginem ob-
 ducente adduxerunt.

Γαβιένῳ συνέβαλεν Εὐ-
 μένῳ μάχῃ· ἐν πεδίον
 λεπτοῦραι καὶ ψαμμῶδες·
 ἐν τῷ σπυρίοντι μεγά-
 λων στρατομάτων, αἵρε-
 τῇ νεφελώδης κένις ὄπτι-
 σκοῦσσι καὶ ⁴¹ Φιλίοις, καὶ
 πολεμίοις· ἡ μάχη μὲν ἐν
 χερσὶν ἐστὶν· Ἀντίγονος δὲ τὸ
 Εὐμενείων στρατιωτῶν εἰ-
 δὼς διαπορεύειν τῷ διαπο-
 σκιδνῷ, ἐν ᾗ γυναῖκες
 ἦσαν αὐτῶν, καὶ τέκνα, καὶ
 παῖδες, καὶ οἰκέται, καὶ
 χρυσός, καὶ ἀργύριον, ⁴² καὶ
 ὅσα ἄλλα ἐκτίσθησαν ἀπὸ
 τοῦ μὲν Ἀλεξάνδρου στρα-
 τείας· ἐκέλευσεν Ὀπίλ-
 κης Ἰλας περιελάσθαι
 τῷ διαποσκιδνῷ εἰς τὸν
 ἑαυτῶν στρατοπέδον· οἱ μὲν
 περιήλασαν ἀχολογμένων
 τῶν πολεμίων περὶ τὴν
 μάχην, καὶ τὸ κένεως ⁴³ ἐ-

πισχῶ-

⁴¹ Φιλίοις καὶ πολεμίοις] γρ. Φιλίος
 καὶ πολεμίου. Casaubonus.

⁴² Καὶ ὅσα ἄλλα] Cant. ἄλλα ὅσα.
 atque ita quoque Codd. Casauboni.
 Mox pro στρατείας, cum Cant. ut &
 Codd. Casauboni malim στρατῶς &
 sic quoque Interpres. Pro Ἰλας ubi
 Cant. ἑλας, scripsi Ἰλας, ut supra
 pp. 17. 3. Casauboni Codd. ἑλας.

Mox pro ἑαυτῶν, uterque Codex,
 ἑαυτῶν.

⁴³ Ἐπειδὴ πέρας ἔσται] Lege ἐπεὶ
 δὲ, & distingue cum Interpr. Casau-
 bonus.

Ἐπισκοπῆς ἐπεὶ δὲ] Ita reposui
 cum Fl. monente etiam Casaubono,
 pro ὅπισκοπῆς ἐπειδὴ.

ποκοτῶσις. ἐπεὶ ὃ πέρως
ἔχεν ἡ μάχη, πεντακί-
λιοι μὲν ἔπεσον Ἀντιγόνου,
τριακόσιοι δὲ Εὐμένους· μέ-
γα δὲ Φρονόντες ὅτι τῇ
νίκη διελύθησαν. ἐπεὶ ὃ
πλὴν ἀποσκιδνύει εἶδον ἡρ-
πασμένῳ, καὶ τὰς οἰκείας
ἀπολωλότας, ἀθυμία καὶ
θρήνην ἔχοντες τὴν νενικη-
των ὥς τε οἱ πλείστοι διὰ τὴν
ἔρωτα τὴν οἰκείων ἐπε-
σβόοντο ὡς δὲ Ἀντιγόνου,
ἀξιζόντες αὐτῶν προσή-
δον. Ἀντιγόνου πλὴν ἀ-
ποσκιδνύει τὴν Εὐδρείων
στρατιωτῶν ἀρπάσας, ἐπει-
δὴ βαρέως ἔφερον ἀπο-
λέσαντες τὰ ⁴⁴ φίλτατα,
⁴⁵ ἐκήρυξε πρὸς αὐτὰ ἀποδώ-
σαι τὰ ἡρπασμένα· οἱ δὲ
πρὸς τὸ κήρυγμα αὐτίκα
μετεβάλλοντο· οὐ μόνον οἱ
Μακεδόνες, ἀλλὰ καὶ μύ-
ριοι Περσῶν, ὧν ἔρχετο Πά-
κιστος· καὶ γὰρ ἔστι τὰς Μα-
κεδόνας ἰδὼν ⁴⁶ Ἀντιγο-
νίου decem millia, quibus præerat Peucestes.

Postquam vero defuit pu-
gna, quinque millia ceci-
derant ab Antigoni par-
tibus: ab Eumenis solum
trecenti. Quamobrem hi
magnos spiritus gerentes
ob victoriam, discesserunt.
Postquam vero ab-
repta viderunt impedi-
menta, suosque amissos,
in mœrore luctuque esse
cœperunt hi, penes quos
victoriæ palma steterat:
adeo ut plerique, suorum
amore compulsi, legatio-
nem ad Antigonom mit-
terent, petentes ab eo,
ut se in suorum militum
numerum reciperet: An-
tigonus abreptis impedi-
mentis Eumeniorum mi-
litum, cum molestissime
eos ferre suorum amif-
sionem cerneret, pro-
mulgavit se gratis reddi-
turum ea quæ rapuisset.
Qui ad hanc promulga-
tionem continuo transie-
runt, non solum Mace-
dones, verum etiam Per-
sæ.

⁴⁴ Φίλτατα] 38. φίλτατα. Casaubo-
nus.

⁴⁵ Ἐκήρυξε] MSS. ἐκήρυξαν.

⁴⁶ Ἀντιγονίου] Ita restitui pro
vulgato, αὐτονομίου, cum Cant.
& Interprete. Fl. ἀντιωνίου.

Nam is cum videret Macedones ad Antigoni partes desciscere, ad hos deflexit. Postremo tanta mutatio sententiarum & fortunæ facta est, ut Argyraspides comprehensum Eumenem, ac vincum traderent. Antigonus vero totius Asiæ rex proclamatus est.

14. Antigonus cum audisset Pythonem Mediæ præfectum, peregrinum exercitum confcribere, eo consilio ut defectionem faceret, simulabat se fidem non adhibere nunciantibus, inquit: ego vero nequaquam crediderim hoc agere Pythonem, cui ego quinque milia Macedonum armorum atque Thracum, & mille præfecturæ custodes paravi, quos ei mitterem. His auditis,

νίζοντας. ὡς τὰ τὰς ἐνέκλι-
νε· τέλῃ ἢ ποσάυτη μετα-
βολὴ γνώμης καὶ τύχης ἐ-
γύετο, ὥς τε οἱ ἀργυράσ-
πιδες συλλαβόντες Εὐμένη
δεσμώτῳ⁴⁷ Ἀντιγόνῳ παρ-
έδωκαν· Ἀντίγονῳ ἢ ἀ-
πάσης τῆς Ἀσίας βασιλεύς
ἀνηγορεύθη.

Ἀντίγονῳ⁴⁸ Πύθωνα
σατραπῆν Μηδείας πυθό-
νῳ ἔξενολογεῖν, καὶ χρη-
ματα συλλέγειν, ἀποστῆναι
βεβηλωμένον,⁴⁹ ἀπείν
τοῖς ἀγγέλοις παρεστει-
σας, φάσκων, ὅτι ἀνέγ-
ναι πείσονται ταῦτα Πύθω-
να πράττειν, ὃ πεντακίχ-
λῖς Μακεδόνες ὁπλίταις,
καὶ ὀρεῖαις, καὶ χιλίς Φύ-
λακας τῆς⁵⁰ σατραπείας
συμπέμψαι παρεσκευάσ-
αυτα Πύθων ἀκέραιος π-
σού τῇ Φιλανθρωπία· καὶ
Δίξι

⁴⁷ Ἀντιγόνῳ] Non habent. MSS. neque agnoscit Interpres.

⁴⁸ Πύθωνα σατρ. Μηδείας] Ita re-
solui cum Cant. pro Πύθωνα. Cur-
tius lib. x. cap. 10. Python Mediam,
Pythomachius Thraciam, adpositasque Thra-
ce provincias obtinere iussit. Ita quoque
Diodoro, Justino, in prologo

lib. xiiii. & plurimis, paucis Πύθων.

⁴⁹ Ἀπείν] Cant. πῖσιν. Mox
MSS. post φάσκων negationem delent.

⁵⁰ Σατραπείας] Cum MSS. nisi
quod Cant. σατραπίας, pro vulgato
σατραπείῳ, quam vocem tamen
haud temere damnaverim. Pro συμ-
πέμψαι, MSS. πέμψας.

216 τὰ χεῖρας ἤκε ληψόμε-
ν^Θ πλὴν Ὀππικρίαν. Ἀντί-
γον^Θ ᾧ ἐς τὸ κοινὸν τῶν
Μακεδόνων ⁵¹ εἰσαγαγὼν
Πύθωνα ἐλὼν, ⁵² πμωρη-
σάμεν^Θ, ἀπέκτεινεν.

Ἀντίγον^Θ τὰς δ' ἄρ-
γάσπιδας, οἱ δ' Εὐμέρη
δεσμώτην αὐτῷ παρέδω-
καν, ἐτίμησε δωρεαῖς τὸ ᾧ
ἀπίστον αὐτῶν φυλαττόμε-
ν^Θ, χιλίους μὲν αὐτῶν ἐ-
δωκε συμμάχους εἶναι
⁵³ Σιβυρτίῳ τῷ σατραπῇ τῆς
Ἀραχωσίας. τὰς δ' ἄλλας
εἰς ἄλλα χωρία φεραῖς

Python credit humanita-
ti, & confestim venit ad
recipiendum auxilium
Antigonus vero Pitho-
nem in medium Macedo-
num introductum cepit,
& punitum morte mul-
tavit.

15 Antigonus Argy-
raspides, qui Eumenem
vincitum ei tradiderant,
muneribus ornavit. Ve-
rum ut eorum perfidiam
caveret, mille ex eis so-
cios tradidit Sigyritio
Arabiae praefecto. A-
lios vero in alia loca
munitissima & invia pra-
fidii causa dimisit, ut

διέ-

⁵¹ Εἰσαγαγὼν Πύθωνα ἐλὼν] Scri-
be, ut in quibusdam libris, εἰσαγα-
γὼν Πύθωνα καὶ ἐλὼν, πμωρησάμεν^Θ
ἀπ. Pytho, hic est Pitho historicis
peri. Casaubonus.

⁵² Τιμωρησάμεν^Θ] Ita reposui
cum MSS. nec non Codd. Casaubo-
ni, pro τιμωρησάμεν^Θ.

⁵³ Σιβυρτίῳ τῷ σατραπῇ τῆς Ἀρα-
χωσίας] Ita legendus est hic locus:
nam lectionem Interpretis quam in
nostro quoque codice reperimus, fal-
sissimam esse arguit Diodorus libro
decimonono: ubi tamen non Σιβυρ-
τί^Θ hic appellatur, sed Σιβύριτ^Θ.
Casaubonus.

Σιβυρτίῳ τῷ σατραπῇ τῆς Ἀρα-
χωσίας] Vera haec est hujus nominis
scriptura. Diodorus lib. xix. Καὶ Σι-
βυρτίῳ μὲν ἔδωκεν Ἀραχωσίαν καὶ Κε-
δρωσίαν. non Σιβύριτ^Θ, ut Casau-
bonus, errore forsitan operarum.

Curtius lib. ix. cap. 10. Praeposito igitur
regioni Sibyrtio (namque Menon prius
fectus ejus nuper interierat morbo) in Car-
maniam ipse processit. Arrianus lib. v.
ὅς σκεπτόμενος Σιβύρτιον τῷ σατραπῇ τῆς
Ἀραχωσίας. ut & lib. iv. ubi ante
fuit Σιπύριτ^Θ. Plutarchus in Eume-
ne: τὸν ἀργεσπιδας παρέδωκεν Σιβυρ-
τίῳ (quomodo illic legendum pro
corrupto. Σιβυρτίῳ monitum jam viris
doctis) τῷ διοικῶντι τῆς Ἀραχωσίας,
πάντα πρόπον ἐκπέψω, &c. Justinus l.
xiii. cap. 4. Arachosii Gedrosique Si-
byrtio traduntur. quomodo pro Ara-
cosii illic legendum tum e locis addu-
ctis, tum veteri Juntarum editione,
in qua sic legi testis est Vir CL. Joh.
Georgius Gravius, manifestum est.
Interpres contra quam uterque Co-
dex, Ἀραχίας, cui adscriptantur Ca-
sauboni Codd. vitiosi.

ipſi regionem cuſto-
diæ gratia tenerent. I-
taque ſubito omnes eva-
nuerunt.

16 Antigonuſ Rho-
dum oppugnabat, filium-
que ſuum Demetriuſ
oppugnationi præfecit,
promulgans ipſos Rho-
dios ab omni periculo li-
beros. Quotquot vero
circa Syriam, Phœni-
ciam, Ciliciam, Pamphy-
liam erant mercatores, &
Rhodii qui mare exerce-
rent, etiam hiſ ſecurita-
tem per mare reliquum
conceſſit, ne Rhodum
appellerent, ut omnibus
auxiliis deſtitutam Rho-
dum faciliuſ exſcinderet,
cum miſſi eiſ a Ptolemæo
focii non ſatis virium ha-
berent ad reſiſtendum
Demetrio oppugnanti.

17 Antigonuſ merce-
nariuſ militeſ Galloſ cer-
to ſtipendio condūxit,
quibuſ Bedoriuſ præ-

διέπεμψεν ἐχυσὲν ἢ δύ-
βατα, ἵνα φρεσὶν αὐτοῖς τὴν
χώρην ἔχοιεν. διὸ παχείως
ἀφανεῖς πάντες ἐγίνοντο.

Ἀντίγονοι ἐπολιόρκη-
σαν τὴν Ῥόδον, ὁπτιſήσας τῇ πο-
λιορκίᾳ τὸν υἱὸν Δημή-
τριον, κηρύξας αὐτοῖς Ῥο-
διοῖς εἶναι πᾶσαν ἀσφάλειαν,
ὅποσοι ᾗ περὶ Συ-
ρίαν, Φοινίκην, ⁵⁴Κιλικίαν,
Παμφυλίαν ἦσαν ἔμποροι,
ἢ θαλασσοπόροι Ῥο-
διοί, ἢ ⁵⁵τέτοις ἐκήρυ-
ξεν ἀσφάλειαν τῇ θαλάσ-
σῃ περὶ τῶν μὴ καταίρειν
εἰς Ῥόδον· ἵνα βοηθείας
ἐρήμην Ῥόδον ἐξέλκοι τῇ
πρὸς Πτολεμαῖον συμμά-
χων ἐκ ἱκανῶν ὄντων ἀν-
τιχρῶν Δημητρίῳ πολιορ-
κῶντι.

Ἀντίγονοι μισθοφό-
ροι ἐμισθώσαντο Γαλάτας,
ὧν ⁵⁶Βιδήριον ἦρχε, σω-

τήριον.

⁵⁴ Κιλικίαν, Παμφυλίαν ἦσαν ἔμ-
ποροι.] Ita reſtitui hunc locum cum
MSS. & Interprete, niſi quod Παμ-
φυλίαν Cant. habeat in margine. Vul-
gata habebat, ἢ Λυκίαν ἦσαν ἔμποροι.
⁵⁵ Ἐκήρυξας ἀσφάλειαν τῇ θαλάσ-
σῃ.] Scribe ἐκήρυξεν, & ἀπὸ τῆς ὁπλ.

niſi quid aliud ſubeff. Caſaubonuſ.
Τέτοις ἐκήρυξεν.] Ita reſpoſui cum
MSS. Interprete & Caſaubono, pro
ἐκήρυξεν. Fl. pro τῶτοις, τῶτοις habet.
Pro ἐξέλκοι, Cant. ἐξέλκοι.
⁵⁶ Βιδήριον.] Fl. Κιδήριον. Cant.
Βιδήριον. quomodo etiam Interpres.
⁵⁷ Ἐπεί

θέρμῳ ἐκάσῳ δώσιν
 χρυσὸν Μακεδονικόν, ὅ-
 μηρα δὲς ἑμισθῶ ἀνδρας
 καὶ παῖδας τῶ δούλων. ἡ
 μάχη πρὸς Ἀντίπατρον ἐ-
 γήρετο. ⁵⁷ ἐπεὶ δὲ ἐγήρετο, οἱ
 Γαλάται τῶμισθὸν ἀπή-
 ταν. Ἀντίγονος ἐκάσῳ
 θυρεοφόρῳ τῶμισθὸν ἀπε-
 δίδε. οἱ Γαλάται καὶ τοῖς
 ἀσπασίοις καὶ ταῖς γυναῖξιν,
 καὶ τοῖς παισὶν ἀπήταν. ⁵⁸ τῶ
 γὰρ εἶναι, τῶ Γαλα-
 τῶν ἐν ἐκάσῳ. καὶ ἔν, εἰ μὲν
 οἱ μάχημοι λαμβάνοιεν,
 τριάκοντα τάλαντα· εἰ δὲ
 μὴ τῶ ἀπμάχων, ἐκα-
 τὸν. ἀφίσταται δὲ τῶ Γαλα-
 τῶν, καὶ τὰς ὁμήρους ἀπο-
 κτείνειν ἠπειλά. Ἀντίγο-
 νος δέσους πρὸ τοῖς ὁμη-
 ρόεσσιν, πρὸς βόλῃ ἐ-
 πέμφεν, ὅσαι αὐτοῖς δώ-
 σαι ὑποχρῆσθαι, εἰ
 πέμψαιαν, τὰς ληψομέ-
 νας τὸ χρυσόν· οἱ δὲ πρὸς
 χαρεῖς τῶ πλῆθει τῶ χρη-

rat, promittens unicui-
 que Macedonicum au-
 reum se numeraturum,
 datis de stipendio vadi-
 bus viris ac pueris nobi-
 lissimis. Pugna adversus
 Antigonum facta est. Qua
 facta, Galli salarium re-
 petebant. Antigonus sin-
 gulis scutigeris merce-
 dem persolvit. Galli et-
 iam inermibus & mulie-
 ribus ac liberis stipendia
 flagitare. Hoc enim esse
 unicuique Gallo. Sum-
 ma vero pecuniæ, si bel-
 latores tantum accipe-
 rent, triginta talento-
 rum erat; sin cum im-
 bellibus, centum. Disce-
 dit Gallicus exercitus,
 & se vadibus mortem al-
 laturum minatur. Anti-
 gonus metuens vadibus,
 legatum ad eos mittere,
 & quantascunque pecu-
 nias peterent, se datu-
 rum polliceri: saltem mit-
 terent aliquos qui au-
 rum numeratum capiant.
 Qui summo gaudio affe-

μάτων

⁵⁷ Εἰπεὶ δὲ ἐγήρετο] Hæc, quæ in
 Vulgata desiderabantur, ex MSS. cum
 Interprete supplervi.

⁵⁸ Τῶν Γαλατῶν ἐν ἐκάσῳ] in cum
 utroque Codice addidi. Mox pro ἀ-
 φίσταται δὲ, Cant. ἀφίσταται δὲ.

Ati propter multitudinem pecuniæ, primates Gallorum, quibus adferendi auri negotium committerent, miserunt. Antigonus comprehensis iis qui venerant, non aliter inquit se eos viros Gallis reddere velle, nisi suos prius recepisset. Galli summo studio suos redimere cupientes, redditus vadibus, tum denique legatos recipiunt, atque cum eis triginta talenta.

18 Antigonus Cassandriam oppugnabat, ut Cassandrensi tyranum Apollodorum everteret. Cum ad decimum mensem oppugnatione produceretur, ipse quidem discessit: Aminiam vero archipiratam subornavit, qui societatem cum Apollodoro coiret. Qui missa legatione, sibi curæ fore promittebat, ut Antigonus placaretur, multumque commeatum atque vinum se missurum ajebat. Itaque satis

μάτων τὰς δέξας Γαλατῶν οἷα δὴ χερσφόρος ἐπέμψαν. Ἀντίγονος κατὰ τῶν τὰς ἡμετέρας, οὕτως ἄλλως ἔφη πῶς Γαλάταις τὰς ἀνδρας ἀποδώσαν, εἰ μὴ * τὰς ἀπολάβοι πάλιν· οἱ Γαλάται περὶ δάξοντες ἀνασώσασθαι τὰς αὐτῶν, ἀποδόντες τὰς ὁμήρας, τότε τὰς ἰδίους ἀπολαμβάνουσι, καὶ πάλιν αὐτοῖς τὰς τριάκοντα τάλαντα.

Ἀντίγονος Κασάνδρειαν ἐπολιόρκει, βελόμηνος ἔξελεῖν Ἀπολλόδωρον τὸν Κασανδρέων τύραννον· δέκα μηνῶν χρόνον ὡς τῇ πολιούκῃ αὐτὸς μὴ ἀνεχώρησεν· Ἀμεινίαν δὲ τὸν ἀρχιπειράτην καθήκεν σπυγασμὸν Φιλίαν πρὸς Ἀπολλόδωρον· ὃς δὲ κήρυκα πέμψας, πρᾶνεν Ἀντίγονον ἐπηγγέλλεσθαι καὶ σιτία πολλὰ, καὶ οἶνον⁵⁹ πέμψειν. ὥς ἑδόκει πρὸς Ἀμεινίας· οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν

ραννον

* Τὰς] Τὰς ἐμὲν τὸν Κασανδρον.

59 Πέμψειν] Ita scripsi cum Cant. & Interprete pro πέμπειν.

ραννον τῇ τε Ἀμεινίᾳ Φιλία πιδύοντες, καὶ τὴν ἀπασίας τὴν Ἀντιγόνου κατὰ Φρονεῖντες, οὐκ ἀκριβῶς ἐφύλαττον τὰ τείχη· τῷ δὲ Ἀμεινίᾳ κλίμακες ἱσμήκεις πῶς τείχεσιν ἐπεπίκωρ, καὶ ὑπὸ τῷ καλκιδρόνῳ Βῶλον, ἀπέχουσαν ἐκ πόλεως τῶν τειχῶν 60 ἀπεκρύπτουσαν στρατιῶται διαχίλιοι καὶ μὲν τέτων Αἰτωλοὶ περιατὰ δέκα, ὧν Μελωῶτας ἡγήσιν· ἔπεικα τὰ τῷ πρώτῳ αὐγλῷ τῇ ἡμέρᾳ δρυαῖς τὰς ἐπὶ τῶν τειχῶν φραγὰς ἰδόντες προσέρποντες πῶς μεσopyrgίαις καὶ προσδέμενοι πῶς κλίμακας, αἶρσαι σῶμα· 61 Ἀμεινίας δὲ μὲν τῶν διαχιλίων στρατιωτῶν ἀναβὰς διὰ τῶν κλιμάκων ἐκράτησε τῶν τειχῶν ὥς τε οἱ μὲν ἔνδον ἦσαν· Ἀντίγονος δὲ αὐτίκα παρῶν καὶ τῷ Κασάνδρῳ κατὰ τειχῶν τῷ Ἀπολλοδώρῳ τυραννίδα κατέλυσεν.

fidus Aminias videbatur. Tyrannus Aminiae societati bene fidens, & abfentiam Antigoni contemnens, non exacta cura moenia custodiebat. Aminias autem scalas æquantes muri altitudinem ædificaverat, quas sub ea, quæ Bolus dicitur, neque ita procul a mœniis distabat, occultabant duo millia militum, cumque his Ætolorum piratarum decem, quos Melotas ducebat: ii prima luce raros in muris dispositos milites conspicati, ad mesopyrgia accedunt, & appositis scalis signum tollunt. Aminias cum duobus illis milibus ascendens per scalas, muris potitus est. Qui cum intra civitatem essent, Antigonus rursus confestim adest, & occupata Cassandria, tyrannidem Apollodori fustulit.

Ἀντί-

60 Ἀπεκρύπτοντο] MSS. ἀπέκρυπτον.

61 Ἀμεινίας μὲν ἦν] Particulam

ἢ post Ἀμεινίας MSS. & Interpres delent.

19 Antigonus cum paucioribus militibus castrametabatur adversus hostes, qui Eumenum sequebantur. Cum autem continuis legationibus inter se uterentur, imperavit, si legatus veniret, militem quendam procurrere anhelantem, pulvere respersum, atque nuntiare: Socii praesto sunt. Antigonus hac audita voce latabundus exiliit, dimissisque legatis, postero die longitudinem aciei duplicatam extendit, & e vallo deduxit. Hostes de adventu fortiorum a legatis certiores facti, cum phalangis extensam longitudinem conspicerent, quoniam ipsi profunditatem non ita magnam habebant, manus confere retinuerunt, fugamque capeffentes discesserunt.

Ἀντίγονος ἔλαττονας ἔχων στρατώτας ἀντετραποπεδούετο τοῖς περὶ Εὐμένη πολέμοις. ὅτε κηρυκῶν ἡ συνεχὼς ⁶² προσέταξεν, ἐπειδὴν ὁ κηρύξ ἀφίκηται, στραπώτῳ ἐκδραμεῖν πρὸ πάντων, κεκονιαμένον, ἀγγέλλοντα, οἱ σύμμαχοι πάρεσιν. Ἀντίγονος μὲν ἀκρόους, περὶ χαρῆς ἀνεπήδησε· τὰς κήρυκας δὲ πομπῇ ἀμύνει, καὶ τὴν ὑστέραιαν τὸ μῆκος τὴν Φάλαγγα διπλαστον ἐκτείνας, ἔχοντες αὐτοὺς τοὺς κηρύκων ἀκρόους τῶν παρῶν τὴν συμμάχων, τῶν μὲν ἔκτασιν ἔμμελως τὴν Φάλαγγα ὁρῶντες. ⁶³ τὸ δὲ βάθος δὲ κατὰ φρόνητον ἔχοντες, μάχην συνάψαι ⁶⁴ φοβηθέντες, φυγόντες ἄχοντο.

Ἀντί-

⁶² Προσέταξεν] Fl. προσωμίταξεν. Mox ἀγγέλλοντα delet Cant. & περὶ χαρῆς habet, pro περὶ χαρῆς.

⁶³ Τὸ δὲ βάθος δὲ κατὰ φρόνητον ἔχοντες] Suspicion deesse hic aliquot verba. Nam res ipsa postulare videtur, ut sic legamus, τὸ δὲ βάθος δὲ

κατὰ φρόνητον ἔχοντες (vel ἔχον) ἀγνοῦντες. Casaubonus.

⁶⁴ Φοβηθέντες, φύγοντες ἄχοντο] Cum MSS. & Interprete φύγοντες, quod in Vulgata aberat, loco suo restitui.

Ἀντίγονος πρὸς Ἀθή-
νας βεβλήμενος λαβῆναι,
εἰρήνην ἐπαείσατο τῷ ἔ-
φθινοπώρῃ καιρῷ. Ἀθή-
ναῖοι δὲ σίτον καὶ ἀσπεί-
ραντες, ἐλίγον ἐφύλαξαν,
ὥς δὲ ἀποχρῆσθαι μέχρι
τῆς καρπῶν ἀκμῆς· ἐπεὶ
ἤκμαζον οἱ καρποὶ Ἀν-
τίγονος μὲν δὲ στρατόμα-
τος ἐς πλὴν Ἀττικῇ ἐπέ-
βαλεν· οἱ δὲ, ἔστις δὲ
μὲν, καταναλωκότες δὲ
ἤ, κωλυόμενοι διερίζον,
Ἀντίγονον εἰσὶν ἄσπετον
ἐξεδέξαντο· καὶ ὑπήκουσαν
ἀπὸ τῶν αὐτῶν τοῖς προστάγ-
μασι.

20 Antigonus ut A-
thenas caperet, sub fi-
nem autumnī pacem
cum eis pepigit. Athe-
nienſes frumentum hinc
inde ſeminantes, tantum
ejus ſibi reſervarunt
quantum ſatis eſſet do-
nec fruges vigere cœpiſ-
ſent. Cum vero ad matu-
ritatem jam fruges per-
veniffent, Antigonus
cum exercitu impreſſio-
nem in Atticam fecit. At
illi cum frumentum par-
tim conſumpſiffent, par-
tim avertere prohiberen-
tur, Antigonom intra
mœnia receperunt, omni-
buſque ejus mandatis mo-
rigeros ſeſe præbuerunt.

[CAP. VII.]

Δημήτριος.

Demetrius.

¶ Δημήτριος πρὸς
ματρίαν οὐκ ἔχων, διπλα-
σίως συνέλεξε στρατιώτας·
καὶ δὲ θωμάζοντος πινός,
πόθεν ἡ μισθοφορὰ τοσού-
τοις, ὅπως μηδὲ πῶς ἐλατ-
τοσιν.

¶ Demetrius pecunias
non habens, duplicavit
militem numerum quos
deligebat: & quodam ad-
mirante unde ſtipendium
tot militibus ſuppeteret,
cum ne paucioribus qui-

τοσιν'

ὥς τὸν ἀποχρήσαντα] Quidam
codd. ἂν ἀπαρτίσιντα. Casaubonus.

Ἀποχρήσαντα] MSS. & Codd. Ca-
ſauboni, ἀποχρησέντα.

Cap. VII. 1 Οὐκ ἔχων] MSS. ut
& Codd. Casaub. ἔχων, Mox Cant.
μὴδὲν, pro μὴδὲ.

dem sufficeret. Quoniam, inquit, si graviores fuerimus, imbecilliores habebimus adversarios, & eorum terra potiemur, atque alii tributum pendunt, coronasque mittunt, jam metuentes militum multitudinem.

2 Demetrius cum in Europam navigationem institueret, ut scirent quo in loco egressus esset, gubernatorum singulis librum tradidit obsignatum, mandans eis, Si simul navigaverimus, integra relinquite figilla. Sin fuerimus distracti, libellis apertis, quem locum notatum inveneritis, in eum navigationem dirigite.

3 Demetrius ex improviso Sicyonem adori-

τοσιν ὅτι, ἔφη, βαρύτεροι ὄντες, ἀδυνεστέρας τὰς ἀντιπάλλας ἔξομεν, ἢ τὰς τούτων χώρας κρατήσομεν. ἢ φόβος οἴσῃσιν ἄλλοι, ἢ σφάνες πέμψῃσι τὸ πλεόν. τὸ στρατιωτῶν δυνάμεις ἤδη.

Δημήτριος ὁ μέλλων ἐπὶ τῇ Εὐρώπῃ πλεῖν, βεβλόμενος μαθεῖν ὅπως ἀποβαίνειν μέλλοι, τὸ κυβερνητῶν ἐκαστῷ βιβλίον ἔδωκεν ἐσφραγισμένον, προσέξας, εἰ μὴ ὁμῶς πλεοίμεν, εἴτε μὴ εἰς τὰς σφραγίδας· εἰ δὲ διασπαρσείμεν, ἀνοίξαντες τὰ γραμματεῖα ποιῶμεν τὸ πλεόν εἰς τὸ γεγραμμένον τόπον.

Δημήτριος ἀδοκῆτως προσέειπεν τῇ Σικυῶνι βεβλό-

2 Καὶ τὸ πλεόν.] Scribe καὶ τὸ πλεόν. Casaubonus.

3 Βεβλόμενος μαθεῖν.] Scribe, καὶ βεβλόμενος μαθεῖν, ex libris. Sub finem autem lege, εἰ δὲ διασπαρσείμεν, ἀνοίξαντες τὰ γραμματεῖα ποιῶμεν τὸ π. quo fere modo, etiam sine libris restitueramus. Scilicet ἀνοίξαντες τὰ βιβλία ποιῶμεν. Idem.

4 Ὅπως.] Cum MSS. pro vulgato π. Ad vocem præcedentem μαθεῖν nec nullam Codd. varietatem in

CL. Gronovii collatione invenerim, cum tamen singula arguto adeo illustraverit oculo, ut in minimis quoque apicibus Codd. a Vulgata differentiam adverterit; quare quin cum Vulgata & Interprete consentiant non dubito; Præfero tamen lectionem, quam in suis invenisse testatur Casaubonus. Sub finem strategematis, ἀνοίξαντες τὰ γραμματεῖα, ποιῶμεν ex MSS. supplevi, atque ita in suis quoque Interpretes.

βελόμην, ἀνεχώρησεν
εἰς Κεγχρέας, καὶ κεῖ διέ-
τριβεν ἡμέραις πλείοσι,
προσέχων ἡδοναῖς καὶ τευ-
φαῖς· ὁπλῶκα δὲ πῶρρω τῇ
ὑπονοίᾳ ἐχρόντο Σικυώ-
νιοι· τὸ μὲν ξενικὸν μὲν Διο-
δώρῳ νυκτὸς ἔταξε προσ-
βαλεῖν καὶ τὰς ἐπὶ Παλλή-
νῳ πόλιν πύλας· τὸ δὲ ναυ-
τικὸν ὅτις λιμέσιν ἐπι-
φαίνεσθαι· τὸ δὲ ὁπλιτικὸν
αὐτὸς ἤραγν ἐπὶ τῇ πόλιν·
ὥστε πανταχόθεν τὰς προσ-
βολὰς ποιησάμενος, τῇ
πόλει ἐκράτησεν.

Δημήτριος Διοδώρῳ
φρουράρχῳ τῇ Εἴφεσον
ᾤχεσθαι, ἔπεισεν δὲ τὴν
Καρίαν· ὃ δὲ Λυσιμάχῳ
παρέστη· προσδῶσεν τῇ
πόλιν ἐπὶ πενήκοντα τα-
λάντοισι· πυθόμενος Δη-
μήτριος, ἀναλαβὼν τὰς
ἡμισίας, τὰς μὲν ὑπὸ τῇ
χώρῳ ἐκέλευσεν ὑφορ-

ri volens, secessit in
Cenchreas, atque ibi plu-
rimos dies in luxu atque
luxuria consumpsit. Cum
vero jam omnem suspi-
cionem deposuissent Si-
cyonii, mandavit ut
mercenarii milites cum
Diodoro sub noctem
impressionem facerent a-
pud eas portas, quae
Pallenen versus specta-
bant: navalis autem ex-
ercitus in portu se osten-
deret: armatos ipse in ci-
vitate adduxit: sic omni-
bus locis irruptione fa-
cta, civitate potitus est.

4 Demetrius Diodo-
ro phrurarcho Ephe-
sum custodiendam tradi-
didit, & Cariam versus
navigavit. At ille cum
Lysimacho pactus est,
se quinquaginta acce-
ptis talentis urbem ei
proditurum. Quo co-
gnito, Demetrius al-
sumptis hemioliis, reli-
quas in regione clam

5 Τρυφαῖς] Cant. τρυφαῖς.

6 Τοῖς λιμέσιν ἐπιφαίνεσθαι· τὸ δὲ ὁ-
πλιτικόν] Haec verba, quae ex Vulga-
ta aberant, cum MSS. & Interprete
loco suo restitui, nisi quod Fl. ὁπλι-

τικόν. Cant. pro αὐτὸς ἤραγν, inver-
so ordine, ἤραγν ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτί.

7 Τ'ορμίσαι] Ita reposui cum
Cant. & Interprete, pro vulgato ἰ-
ορμίσαι.

justit appellere. Ipse in una, adjuncto Nicanore, in portum Ephesiorum adnavigavit. Demetrius in cavitae navis occulebatur: Nicenor autem aperte Diodorum vocabat, quasi de militibus cum eo locuturus, ut eis tuto discedendi facultatem concederet. Ille Nicanorem solum venire arbitratus, consensa celoce remigabili, foedus icere paratus erat. Cum autem appropinquasset, exiliens e cava nave Demetrius, celocem una cum ipsis hominibus submersit, enatantesque comprehendit, Ephesumque, antevertens proditorem, obtinuit.

5 Demetrius, cum Aeginam ac Salaminem in Attica cepisset, misit ad Piræenses, armaque mille viris postula-

μίση· αὐτὸς ὃ δὴ μιᾶς πλέων, καὶ Νικάνορα προσλαβὼν, ἔπειθε πρὸς τὸ λιμὲν εἰσελθεῖν. ὁ δὲ μὲν Δημήτριον ἐν κοίλῃ νηὶ κατεκρύπτει· φανερώς ὃ δὲ Νικάνωρ ἐκάλει τὸ Διόδωρον, ὡς διαλεξόμενος αὐτῷ περὶ τῶν στρατιωτῶν, ὅπως ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἀπελθεῖν ἐπιτρέψει· ὃ δὲ προσλαβὼν ἤκειν τὴν Νικάνορα μόνον, ὅπως δὲ πικρὰς κέληται· ἐπειμὶν αὐτὸν πεισθεῖν τοῖς σωτήρσι· ὡς ὃ ἐγγὺς αὐτῷ, ἐκ νεὺς κοίλης ἀναπηδήσας Δημήτριον, τὸ μὲν κέληται¹⁰ κατέδυσε αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς δὲ ἀπονηξαμένους σκέλασεν· τὴν δὲ Εὐφροσύνην κατέχευε, τὴν περὶ δὲ δόνην φθίσας.

Δημήτριον Αἴγιναν καὶ Σαλαμῖνα λαβὼν ἐν τῇ Ἀττικῇ,¹¹ στρατόπεδον ἐπέμψεν πρὸς τὰς ἐν Πειραιεῖ,

⁸ Οὐ μὲν Δημήτριον·] Sic scripsi cum MSS. expuncto δὲ ante Δημήτριον.

⁹ Εἰς τὴν φρενὴν·] Cant. ἐπὶ τῇ φρενὴν.

¹⁰ Κατέδυσε·] Fl. κατέδυσε.

¹¹ Στρατόπεδον ἐπέμψεν·] Mani-

festio falsa est hac lectio. Fortasse scripserat, ἐκ πεδὸς ἐπέμψεν, hoc est, e vestigio. Casaubonus.

Στρατόπεδον·] Non agnoscit Interpres. Forte στρατὸν ἐπέμψεν.

ραιᾷ, αἰτῶν ὅπλα χιλίοις
ἀνδράσιν, ὡς ἦγον ¹² σύμ-
μαχοι αὐτοῖς κτ' ¹³ τυράννης
Λαχάρης· οἱ μὲν πρῶ-
τοι ἐπεμψαν· ὁ δὲ λα-
βὼν καὶ ὁπλισάμενος, αὐ-
τὸς ἐπολιόρησε τὰς πέμ-
ψαντας.

Δημήτριος δὲ Πειραιῶς
ἐκράτησεν, ἐκτ' ¹³ πάντων
τῶν ναυτικῶν κατάρτας, ἀλ-
λὰ τὰς μὲν πλείους τρεῖς-
ρεις ὑπὸ τῷ Σενίφωναυλο-
χεῖν κελύουσας, εἰκοσι δὲ τὰς
¹⁴ ἄλλας πλεῖστας ὅπλι-
ξάμενος, προσέταξε ¹⁵ ῥο-
δίῳ τῇ εἰρεσίᾳ πλεῖν εὐκ-
επὶ τὸ ἄστυ, ἀλλ' ὡς ὅτι τὴν
Σαλαμῖνα. ¹⁶ Δημήτριος δὲ
ὁ Φαληρέως Ἀθηναίων
στρατηγῶν, ἐτύγχανε μὲν
Κασσανδρίζων· ὁ δὲ τὸ
αἰροπόλεως κατιδὼν τὰς
εἰκοσι νέας ὅτι Σαλαμῖ-

vit, ut societate facta his
adversus Lacharem ty-
rannum uterentur. Qui
cum ejus promissis fide-
rent, arma miserunt. At
ille acceptis suos armavit,
eosque qui miserant op-
pugnavit.

6 Demetrius Piræum
obtinuit, non omnibus
copiis navalibus addu-
ctis, sed plurimis trire-
mibus ad Sunium la-
titare jussis, viginti o-
ptime ad navigandum in-
structas delegit, easque
incitatis remis non ad
urbem, sed quasi Sala-
minem versus contende-
re jussit. Athenien-
sium dux Cassandri par-
tibus favebat. Is con-
spicatus ab arce, vigin-
ti naves hostiles esse su-
spicabatur, atque Co-
rinthum versus cursum

νῆα

¹² Σύμμαχοι αὐτοῖς] Fl. σύμμα-
χοι αὐτοῖς, quod si recipiatur, legen-
dum ὡς ἦγον. idem Codex addito ar-
ticulo κτ' ἢ τυράννη.

¹³ Πάντῃ τῶν ναυτικῶν] Ita scripsi
pro vulgato, πάντων τῶν ναυτικῶν.
ita quoque Casaubonus conjecerat
in ora Vulgatæ. MSS. πάντων τῶν ναυ-
τικῶν.

¹⁴ Ἄλλας πλεῖστας] Fl. ἄλλας πλ.
Male. Sed creber hic error in Flo-
rentino Codice. Vide supra iv. 2. 22.

¹⁵ Ῥοδίῳ] γρ. ῥοδίῳ. Casaubonus.

¹⁶ Δημήτριος ὁ Φαλ.] Cant. hac
a prioribus dividit, & tanquam se-
ptimum Demetrii strategema refert,
hoc modo: Δημήτριος δὲ Δημήτριος
ὁ Φαλ. Male.

habere. At ii qui vigin-
ti naves agebant, re-
cta ad Piræum conni-
tentes, eum obtinue-
runt. Confestim autem
intellecta re, cæteri clas-
sem etiam universam ap-
pulerunt, ita ut multi-
tudo exposita turres oc-
cuparet, & portum.
præcones proclamabant,
Demetrius Athenas li-
berat. Athenienses liber-
tatis præconium ada-
mantes, Demetrium ac-
ceperunt,

νῦν πλεῖστας, ἐνόμισεν εἶ-
ναι πολεμικάς, ὅτι Κορίν-
θας προβομένους· οἱ δὲ ὅτι
τ' εἴησι, ὅτι στρέψαντες δι-
θύς ἔ' Πειραιῶς κατέχον.
ὡς γὰρ ἔφημα δὲ ¹⁷ ἡ σωμεί-
ς ὁ σὺλ' αἴπας ὅτι κατήγε-
το. ὥστε πολὺ πολλῶν ἐκ-
βάντες κατελάβον τὰς
πύργους, καὶ τὸ λιμένα. ¹⁸ κή-
ρυκες δὲ ἀνεβίον· Δημή-
τριος τὰς Ἀθηνᾶς ἐλθ-
ουσι. καὶ Ἀθηναῖοι τὸ ¹⁹ κή-
ρυγμα τ' ἐλθούσας ὁρώ-
μενοι, Δημήτριον ²⁰ προσ-
εδέξαντο.

Δημήτριος ἐπολιόρησεν
Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ
²¹ τελέρεσιν ἐκατὸν ὀγδοή-
κοντα·

¹⁷ καὶ σωμείς ὁ σὺλ' αἴπας] Fl.
καὶ σωμείς ὁ σ. Cant. καὶ σωμείς ὁ σ.
in ora vero libri notatum, σωμείς ὁ σ.
ut Vulgata. Casauboni Codd. σωμείν.
Sub qua Codicum scriptura aliud
quid latere videbatur, quam σω-
μείς, quod ex hiber Vulgata; verum
cum hinc me non extricarem, adii,
ut spe alias, CL. Gronovium, qui
loco inspecto, e vestigio præsentissi-
mam ei adhibuit medicinam, mo-
nuitque legendum: ὡς γὰρ ἔφημα δὲ ἡ
σωμείς ὁ σὺλ' αἴπας ὅτι κατήγετο.
quod egregie & cum sensu Auctoris,
& veteris scripturæ vestigiis conve-
nit: initio enim narrationis Auctor
scripsit: ἀλλὰ τὰς μετὰ πλείους τριήρεις
ἐπὶ τῇ Σαλαμῖνι ναυλοχεῖν κατέδυσεν, εἰκο-

σι δὲ τὰς ἄλλας, &c. Instruitus fuit
Demetrius ducentarum & quinquæ-
ginta navium classe, teste Plutarcho
in Demetrio. Eum vide: ut & Diodo-
rum lib. xx. anno 11. Olymp. cxlix.
¹⁸ Κήρυκες δὲ ἀνέβ.] Cum MSS.
particulam inserui.

¹⁹ Τὸ κήρυγμα τ' ἐλθούσας ὁρώμε-
νοι] Codices Interpretis ἰερῶν. Non
placet. Movisse quosdam videtur in-
solentia τ' φράσας, πὲρ κήρυγμα ὁρώμε-
νοι. Nos vero id non mover, qui sci-
mus summum philosophum dixisse
δὲ ἰερὰ δαλμον ἀπὸ σπιν in secundo libro
De republica. Casaubonius.

²⁰ Προσεδέξαντο] MSS. ut &
Codd. Casauboni, ἡ προσεδέξαντο.

²¹ Τελέρεσιν ἐκατὸν ὀγδοήκοντα]
B b 5 MSS.

κοντα. Ππολεμαῖς στρατη-
γός ²² Μενέλεως ἐξήκοντα
ναυσὶν ἐφρέρε τὴν πόλιν
ἢ αὐτὸς δὲ Πτολεμαῖς
προσδοκᾷ ναυσὶ πσσα-
ράκοντα ἢ ἑκατὸν ὀπι-
πλῶσάσθαι. Δημήτριος
πρὸς Διακοσίας ὁμᾷ
τελῆρεις ἀξιόμαχος οὐκ
ὦν, ἢ Σαλαμῖνι ἄκραν
ὑπερέχουσαν περὶ πλῶ-
σας, ὑπὸ κρημνῶ λιμνί-
ζοντι ²³ ναυλοχῶν ἐκρύπτε-
το· ἐπεὶ δὲ ὁ Πτολεμαῖς
τὰς ὁπίσθεν ἔκρημν᾽ μὴ
προοράμενος, κατήρεν ἐς

ginta triremibus: Ptole-
mæi dux Menelaus se-
xaginta navibus urbem
tenebat ac tuebatur, at-
que ipsum Ptolemæum
cum centum & quadra-
ginta navibus venturum
expectabat. Demetrius
nequaquam æqualis ad
pugnandum cum navi-
bus ducentis, terram su-
pra Salaminem legens,
sub præcipitio stationem
figens, in insidiis oc-
cultabatur. Cum vero
Ptolemæus ignarus eo-
rum qui post præcipi-
tium latitabant, in por-
τῖνα

MSS. nec non Interpres, ἑκατὸν ἐβ-
δομήκοντα. & totidem fere naves præ-
ter onerarias enumerat Diodorus
lib. xx. Δημήτριος ὁππλῶσας ἐς
Κιλίκιαν, κακείθεν ναὺς καὶ στρατιώτας
προσλαβόμενος, διέπλυσεν εἰς τὴν Κύ-
προν, ἔχων πρὸς μὲν μυριάς πεντακ-
τηκίς, ἰσπαῖς ὅ τετρακοσίας, ναὺς ὅ
ταχυαυτίσας μὲν τελῆρεις πλείους τῶν
ἑκατὸν δέκα, τῶν δὲ βαρυτέρων στρατιω-
τικῶν πενήκοντα καὶ τρεῖς καὶ πορεία τῶν
παντοδαπῶν ἰκνυά τῶν πλῆθῶν τῶν ἰσπαίων
καὶ πρὸς αὐτὸν. Plutarchus tamen in De-
metrio, ut Vulgata: Δημήτριος ὅ τας
μὲν ἑξήκοντα ταύταις ἀντίταξε δέκα
ναὺς, (πομπῇ γὰρ ἦκεν σενὸν ὄντα τὸ
λιμνίον ἐκτρέψαι τὸ ἐκπλεῖν) αὐτὸς ὅ
τὸ πλεονεκταξίας καὶ τοὺς ἀνατείνεσθαι εἰς
τὸ δαλκασιαν ἀκροπόρειος πρὸς ἑαυτὸν,
ἄλλως ἀνέχου ναυσὶν ἑκατὸν ὅς δόκοντα.

²² Μενέλεως ἐξήκοντα ναυσὶν.] Dio-
dorus dicto loco de numero navium
Menelai & Ptolemæi consentit: εἰς

ὅ (Πτολεμαῖς) τὰς πάσας ναυμά-
κους ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα· πῶτοι ὅ
καὶ ἡ μέγιστη, πενήτης, ἢ δὲ ἐλαχίστη
τελῆρης· στρατιωτικῇ δὲ πορεία ταύταις
ἐπικολυβήσας πλείους τῶν Διακοσιῶν, ἀρι-
στα πρὸς ἐκ ἐλάττω τῶν μυρίων. αὐτὸς
μὲν ὡρὸς τὸ Μενέλαον καὶ γὰρ ἐπιμύ-
πναις, Διακελευόμενος τὰς ναὺς, ἀντὶ
δυνατὸν, κατὰ τάχος ἐκ τῆς Σαλαμί-
νης πρὸς αὐτὸν ὑποστείλαι, ὅσας ἐξή-
κοντα. ut & paullo post, cum scribit
Ptolemæum, si Menelai classis cum
sua conjungeretur, sperasse ducenti-
tis navibus se facile victoriam con-
sequiturum. Dissentit Plutarchus qui
Menelao quidem naves tribuit sexa-
ginta, Ptolemæo vero centum & quinquaginta.
Fuit autem Menelaus ille
Ptolemæi frater, teste eodem Plu-
tarcho.

²³ Ναυλοχῶν ἐκρύπτετο· ἐπεὶ ὅ, &c.]
Aliter Plutarchus & Diodorus.

tum subductionibus commodum & apertum adpelleret, atque milites jam exponeret, reversus exercitus Demetrii supervenit, & sine mora in naves Aegyptias modo subductas impetum facit. Itaque mira celeritate victoria parta est: Ptolemaeus enim repente se fugæ mandabat: Menelaus vero cum solvisset e Salamine, ad socios periculo liberandos, etiam ipse se fugienti Ptolemaeo comitem præbuit.

8 Demetrius noctu Corinthum proditam ingrediebatur, proditoribus portas ad Coryphen patefacientibus. Metuens autem, ne qui erant in urbe ex insidiis irruptionem facerent, abstraxit eos, multasque copias portis ad Lechaum adduxit. Quæ

ἵνα ὄρμον, ἀναπεπλημένον, καὶ περικτασιν ἰὼ, Πτολεμαῖος οἱ περὶ τὸ Δημήτριον ἐξεφάνησαν· καὶ ὡς αἰχμήματα ταῖς Αἰγυπιαῖς ναυσὶν ἄρτι προσορμιζόμεναις, ἐμβόλαισιν ὥστε ὀξύπαιτον γινέσθαι τὴν νίκης τὸ τάχος. Πτολεμαῖος μὲν ὡς αἰχμήματα ἔφυγεν, Μενέλεως δὲ ἀπὸ Σαλαμῖνος ἀναχθεὶς ὡς προσβοηθήσαν, καὶ αὐτὸς Πτολεμαίῳ φέροντι συνέφυγεν.

Δημήτριος ἐς Κόρινθον προδιδομένῳ νύκτωρ προσῆλθε, τῶν προδιδόντων τὰς μὲν κορυφὰς πύλας ἀνοιζάντων, δεδιὼς τὰς ἐν τῇ πόλει, μὴ λαθόντες ὑπὸ τοῖς τοῖς ἀνέσταντο. περὶ ἑσπέρασε αὐτὰς πολλὰν στρατιὰν προσβαλὼν ταῖς πύλαις ταῖς 24 καὶ τὸ Λέχαιον. οἱ μὲν δὲ μετὰ

24 Κατὰ τὸ Λέχαιον] Fl. Λαίχ-
μον. Cant. Λέχαιον. & mox Δοχαίς.
sed Vulgata recte. Lechaum enim Co-
rinthiorum fuit navale. Pausanias in
Corinthiacis: Καθ' ἣν τὸ ἔργον Κοριν-
θίων ἐστίν, τῇ μὲν ἐστὶν ἐπὶ Κερχόρας,
τῇ δὲ ἐστὶν ἐπὶ Λέχαιον ἀπλάσαν. Strabo
lib. viii: Ἀρχὴ δὲ τὸ ὄριον ἐκαστέρως,

τὴν μὲν τὸ Λέχαιον, τὴν δὲ Κερχόρας καὶ αὐτὴν καὶ
λιμὴν, ἀπέχον τὴν πόλιν ὅσον ἐβδόμη-
κοντα σταδία. τὴν μὲν δὲ ἐν Κερχόρας
πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἀσίᾳ. πρὸς τὸν ἐν τῇ
Γαλίᾳ τὸ Λέχαιον· τὸ δὲ Λέχαιον ὑπο-
πέποικε τῇ πόλει κατοιικήσαντες ἐκ πολ-
λῶν σκέλην δὲ κατεῖλκεται σταδίων περὶ
δύδεκα ἐκατέροθεν τὴν ὁδὸν τὴν ὡς τὸ
Λέχαιον.

μεγάλα ἡλαίλαξαν· οἱ δὲ
Κορινθιοὶ πρὸς τὴν βολὴν
συνέδραμον ἅπαντες·²⁵ οἱ
προδιδόντες, τὰς κτ' κο-
ρυφῶν πύλας ἀνοίξαν-
τες, τὰς πολεμίστας ἐδέξαν-
το. Δημήτριος δὲ ἡγήκει
Κόρινθον, Κορινθίων τὰς
ἐπὶ Λεχαίᾳ πύλας φυ-
λασσόντων.

Δημήτριος ἀπεσφά-
τῳε Λακεδαιμονίοις· ἡ
μέσον ἀμφοτέρων ὄρος
Ἀρκαδικὸν²⁶ Λυκαῖον· οἱ
Μακεδόνες οὐκ ἀδεῶς εἰ-
χον, ἀπείροι δ' ὄρεας ὄντες
²⁷ Βορέας ὑπὲρ ὅρου ἐ-
πύδυσεν εἰς τὰς πολεμίστας·
Δημήτριος²⁸ πῦρ ἐμβα-

Λίχαιον. Mox Cant. ὁ μὲν δὲ, &c. ἡ-
λάλαξαν.

²⁵ Οἱ προδιδόντες] Cant. οἱ δὲ προ-
δόντες. Paullo post particulam δὲ ante
ἡγήκει delet Cant.

²⁶ Λυκαῖον] MSS. Λυκαίων. Ca-
sauboni Codd. Λυκαίων. Pausanias in
Arcadicis: Εἰς ἀρκαδικὴν δὲ τὴν ἐπὶ τῇ Δε-
σποίνῃ, τὸ ὄρος ἐστὶ τὸ Λυκαίων, κα-
λεῖται δὲ αὐτὸ καὶ Ὀλυμπον, καὶ ἰστέον γὰρ
ἔπερι τῆς Ἀρκαδίας κορυφαί. Suidas:
Λυκαίων ὄνομα τόπων. καὶ Λυκαίων. Ser-
vius ad 1. Georg. 15. Menalius & Ly-
caeus montes Arcadiae sunt. Λυκαίων sub-
stantive dicitur, Λυκαίων ὄρος adje-
ctive.

²⁷ Βορέας ὑπὲρ ὅρου ἐπύδυσεν] In-

cum ingentem clamo-
rem tollerent, Corin-
thii ad vociferationem
universi concurrebant.
Interim proditores a-
pertis portis ad Cory-
phen, hostes recepe-
runt. Ita Demetrius Co-
rinthum cepit. Corin-
thiis portas Lechaum
spectantes custodienti-
bus.

9 Demetrius adver-
sus Lacedæmonios ca-
strameabatur utrosque
in medio interpositus
mons Arcadius Lycæus
a se mutuo separabat.
Macedones non vaca-
bant metu, quod ejus
montis peritiam non
haberent. Cum Boreas

λάλ,

terpres videtur ὑπὲρ ὅρου aut ἀπὸ ὅρου
legisse, non ὑπὲρ ὅρου. &c sic malim,
vel σφοδρὸς. Casaubonus.

Εὑρίσκω] Ita restitui cum MSS.
Casaubono quoque hoc præferente
vulgato ὑπὲρ ὅρου.

²⁸ Πῦρ ἐμβαλὼν ἀντὶ τῆς καὶ πόλεως]
Mendosa est hæc lectio, ut mihi
persuadeo: magis etiam altera, quam
quidam codices habent, καὶ πόλεω. Le-
go καὶ πόλεω. Casaubonus.

Τὴν πόλιν] Lego cum Casaubo-
no καὶ πόλιν. Mox pro ἐπὶ τῇ πόλει, scri-
psi ἀπὸ τῆς πόλεως cum MSS. Articulus
quoque ante Δημήτριον cum Cant.
additus.

secundus flatu in hostes ferretur, Demetrius subjectis ignibus, portam incendebat. Flamma cum impetu & fumo in Lacedæmonios irruens omnes avertebat. At Demetrii milites instantes, furore ac ferro Lacedæmonios superabant.

10 Demetrius per angustam viam revertebatur: cum Spartiatæ extremum agmen adorti, plurimos vulnerarent: ille curruum multitudine coacervata, in angustissimo, difficillimoque loco ignem subdidit. Hostes incensum ignem transire non poterant. Donec vero currus omnes comburerentur, Demetrius adhibita festinatione persequentium vim effugit.

11 Demetrius misso ad Boeotos feciali, bellum eis denuntiabat. Fecialis quidem Orchomeni Boeotarchis e-

λὼν, ἀνῆψε πλὴν πύλλῳ. ἡ δὲ φλόξ μὲν ἔπνδιμα-
τ'· καὶ ἔκαπνε τοῖς Λα-
κεδαιμονίοις ἐμπεσσοῦ,
πάντας ἀπέσρεφεν· οἱ δὲ
ἀμφὶ τὸ Δημήτερον ἐπεξ-
ελθόντες, θυμῷ καὶ σιδή-
ρῳ Λακεδαιμονίους ἐνίκη-
σαν.

Δημήτερι· ἀνεχώρη-
σεν· σενῆς ὁδῷ· Σπαρτιά-
ται καὶ πλὴν ἐραγίαν προσ-
βαλόντες, πολλὰς ἐπέτρω-
σκον· ὁ δὲ πλῆθος αἰμα-
ξῶν σωρούσας καὶ τὸ σε-
νώπιον τὸ ²⁹ δυσχωρεῖας
πῦρ ἐνέηκεν· οἱ μὲν πόλεμοι
πλὴν πυρκαϊάν ὑπερβαί-
νειν οὐκ ἠδυνάσθη· ἐφ' ὅσον
δὲ σπένδανεν κατὰ φλέ-
γεας τὰς ³⁰ αἰμάξας, Δη-
μήτερι· προσλαβὼν ἐξέ-
φυγε τὰς διώκοντας.

Δημήτερι· κήρυκα
πρὸς βοιωτὰς πέμψας,
πόλεμον ἐπήγγειλεν· ὁ μὲν
κήρυξ ἐν Ὀρχομενῷ τοῖς
βοιωτάρχεις ἔπεμψε
πλὴν

²⁹ Δυσχωρεῖας] Ita lego cum Fl. | καὶ cum utroque Codice pro ἀνέκεν.
pro vulgato δυσχερεῖας, ut & ἐν- | ³⁰ Αἰμάξας] Cant. αἰμαξίδας.

τὴν Ὀπισθολὴν ἀνέδωκε·
 Δημήτριος δὲ ἐν Χαιρωνείᾳ τῇ ὑπεραίῳ ἐστρατοπέδωσε. κατεπλάγησαν οἱ Βοιωτοὶ πόλεμον ἀγγελλόμενον ὅμῃ καὶ παρόντι.

Δημήτριος Λύκον ποταμὸν ὁξύτατον ἐπεραιῶτο, πεζοῖς μὲν ἔδραβατόν, ἵπποισι δὲ, τῶν ἵππῶν ὅσοι μεγίστος ἢ ³¹ σπινθερίδης ἵππος εἶχον. ³² ἐς πετραφαλαγγίαν ἀντίστησε τῷ ῥόματι· τέτοις τὸ ὄξυ δὲ ποταμῷ περικλόμενον, ῥάονα τὴν Διόβασιν πῶς πεζοῖς παρέχεν.

pistolam belli nunciam reddidit. Postridie vero Demetrius in Chæroneia castra locavit. Perterritus Bœotos bellum simul annunciatum & præfens.

12 Demetrius Lycum fluvium rapidissimum transmittēbat, peditibus nequaquam pervium, equitibus autem illis duntaxat, qui maximos & robustissimos equos haberent: triplici acie instructa ex adverso fluctibus collocavit. His fracta rapiditas fluminis, transitum peditibus faciliorem præbuit.

[CAP. VIII.]

Εὐμένης.

¶ Εὐμένης ὑπὸ Γαλατῶν ἐδιώκετο, ὃ σώματι αἰσχροῦ ἔχων κο-

Eumenes.

¶ Eumenes Galatas persequentes fugiebat, imbecilla corporis va-

³¹ Σπινθερίδης] Σπινθερίδης. Casaubonus.

³² ὡς πετραφαλ.] ὡς πετραφαλ. Idem.

Εἰς πετραφαλαγγίαν] Ita edidi cum Fl. pro ὡς πετραφαλ. Idem Codex pro ἀντίστησε, ἀντίπρῃσσε. Cant. ἐναντίαν ἔστησε.

Cap. VIII. 1 Αἰσχροῦ] Cant. αἰσχροῦ. Mox ante ἰδὼν idem Codex

μίσος· habet ἀσπιδότατος, eodem verbo ita-
 tim quoque repetito. Simili ratione
 lectica suos circumvestus Scipio, teste Livio lib. xxiv. cap. Scipio in aciem illatus lecticula conflixit; nec dubia victoria fuit. Hannibal, teste Nepote in ejus vita cap. 4. Qua valetudine quum etiam premeretur, lecticaque ferretur, C. Flaminium consulem apud Trasimenum cum exercitu insidiis circum-

letudine præditus, & in lectica decumbens. Cum non satis celeriter fugam maturaret, & jam interciperetur, conspicatus fecus viam collem, mandavit iis qui lecticam portabant, ut in hoc eam deponerent. Barbari proxime sequentes, arbitrati nunquam hoc Eumenem facturum fuisse, nisi magnam aliquam manum in propinquo auxilii causâ latitantem haberet, a persequendo desisterunt.

2 Eumenes cum intelligeret Argyraspides jam novas res moliri, duces autem eorum Antigènes & Teutamates superbe se erga illum gererent, & venire ad tabernaculum ejus in-

μιζόμενοι ἐν φορέῳ· βραδείαν δὲ πρὸς Φυγίῳ πιάμενοι, καὶ ἤδη καταλαμβάνόμενοι, ἰδὼν ἐν τῇ παρόδῳ γεώλοφον, προσέταξε πῶς κομίζουσιν ὅππῃ τῶν θάνατον τὸ φορέιον· οἱ βάρεσσοι πηλίσιον ὄντες, καὶ νομίζοντες ὅτι ἂν ποτε τῶν πηλίσων τὸ Εὐμένει, μὴ ἐχὲν μεγάλῳ ἔχοντα βοήθειαν ἐγγὺς ἂν ποτε κεκρυμμένῳ, ἔδιδόκεν ἀπέστησαν.

Εὐμένης ἤδη σωίεις τὸν ἀργυρασπίδων ἀρχομένων νεωπείζειν, ³ μάλιστα δὲ Ἀντιγῆνης καὶ Τεταμάτης, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἡσίων, ὑπερηφάνως πρὸς αὐτὸν ἀλακρυμένους, καὶ βαδίζον

ζον

ventum occidit. Alexander pede saucius apud Curt. vii. 6. 8. Valerius prætor apud Valer. Max. vii. 6. 8. De lectica ejusque usu vide Lipsium 1. E. lector. 19.

2 Ἀποκεκρυμμένῳ] Ita edidi cum Fl. & Interprete, pro ἀποκειμένῳ.

3 Μάλιστα δὲ Ἀντ.] Fl. ἀλλὰ μὲν Ἀντ. Cant. ἀλλὰ μὲν Ἀντ. quomodo etiam legit Interpres, & in suis quoque invenit Casaubonus. Duces Argyraspidum, qui Nostro dicuntur

Ἀντιγῆνης & Τεταμάτης, Plutarcho in Eumene, & Diodoro lib. xix. dicuntur Ἀντιγῆνης & Τεταμάται. Verum cum plurima Macedonum nomina in es terminentur, genuina forsitan hujus quoque apud Nostrium terminatio est, aliis auctoribus pro varia dialecti ratione variata; nisi placeat rescribere Τεταμένους, ut paullo post habet Cant.

4 Τῶν] Cant. τοσῶν. & statim πρὸς αὐτοῖς, pro πρὸς αὐτῶν.

ζαν ὅπῃ τὴν σκηνὴν αὐτῶν
κατοκνήντων· συγκαλέ-
σαι τὰς ἡγεμόνας, ἐν ὕπνῳ
ἔφη τὸν δούτερον ἑώρακέ-
ναι, ἀπειλάμενον, ὅς ἐ-
μὲν παιδείην, κοινὴν
σωτηρίαν· εἰ δὲ μὴ, κοινὴν
ἅπασιν ἔσχατον κίνδυνον.
ὣν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασι-
λεύς σκηνῆς ἐν μέσῳ
στρατοπέδῳ πεδείης προ-
καθήμενος ἐν θρόνῳ χρυ-
σῷ, σκήπτρον ἔχων, χρη-
ματίζων ἅπασιν, ἡ δὲ προ-
έτιξε τοῖς ἡγεμόσι, μηδὲν
τῶν κοινῶν ἢ βασιλικῶν διοι-
κεῖν, ἔξω τῆ βασιλικῆς σκη-
νῆς ἢ καλεῖν ταύτῃ μό-
νῳ Ἀλέξανδρον σκηνῇ.
προσεκύνησαν οἱ Μακεδό-
νες τῷ Ἀλέξανδρον, ἢ συνε-
βέβησαν ἐκ τῆ βασιλι-
κῶν χρημάτων σκηνῇ κα-
τασκευάσαν βασιλικῇ,
ἢ καὶ θρόνον χρυσοῦν βασι-

mitterent : convo-
catis ducibus, hoc in-
somnia se ajebat se-
cundo jam vidisse : in-
terminans, nisi mos ge-
reretur, communiter
omnes in periculum
venturos. Habebat au-
tem in hunc modum :
Alexander rex in me-
diis castris sedens in ta-
bernaculo, sceptrum-
que tenens, omnibus ju-
ra dabat, & ducibus im-
perabat, ne quod com-
mune vel regium nego-
tium extra regium ta-
bernaculum transige-
rent, & hoc solum ap-
pellarent Alexandri ta-
bernaculum. Adorant
Macedones Alexan-
dram, & regis pecu-
niis, impensisque re-
gium tabernaculum æ-
dificandum delibato
consilio curant sedem
auream regis ornamen-

λινῶς

5 Εἰ μὴ παιδείην, κοινὴν σωτη-
ρίαν, εἰ δὲ μὴ, κοινὴν ἅπασιν ἔσχατον
κίνδυνον] MSS. εἰ μὴ παιδείην, κοι-
νὴν ἅπασιν ἔσχατον κίνδυνον. interme-
diis omittis, quæ nec Interpres agno-
scit; sed tum necessario cum eo le-
gendum, εἰ μὴ πεδῶ.

6 Ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς,
σκηνῆς ἐν μέσῳ στρατοπέδῳ πεδείης
προκαθήμενος ἐν θρόνῳ χρυσοῦ] MSS.

ὣν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς ἐν μέ-
σῳ στρατοπέδῳ προκαθήμενος ἐν σκηνῇ,
σκήπτρον ἔχων. cum quibus consentit
Interpres; quare vulgato præteritis
σκηνῇ quoque habent Casauboni
Codd. Idem Eumenis commentum
vide apud Diodorum & Plutarchum.
7 Καὶ θρόνον] Cant. non habet co-
pulam.

8 Εἰ

tis instructam, atque in ea coronam auream regio diademate præditam: ac juxta sedem arma, medium inter ea sceptrum, & ante sedem mensam auream, atque thura, suffitusque odoratos. Item fellas argenteas etiam in tabernaculo, in quibus duces de rebus communibus consilia caperent. Hæc ad dictum modum apparabant. Eumenes vero suum juxta Alexandri tabernaculum erigebat, aliique duces ex ordine deinceps. Sic accidit, ut Eumenes ingressus, omnes duces exciperet: cum quibus Antigenes et Teutamates commeabant, si rem spectes, ad Eumenem: si honorem, ad Alexandrum. τῶ δὲ γυρασιδῶν, ἐβιάδιζον τῇ γῇ πρὸς Ἀλέξανδρον.

λικῶς κεκοσμημένων ὅππῃ τὰς χρυσῶν σέφωνον ἔχοντα διαδήματα βασιλικόν· καὶ ὡς δὲ τὸ θρόνον ὅπλα, καὶ μέσον σκήπτρον, καὶ πρὸ τοῦ θρόνου τετάπησαν χρυσῶν.⁸ ὅππῃ γὰρ ταύτης ἐχαρίδα⁹ καὶ λιβανώπιδαν χρυσῶν καὶ λιβανωτόν, καὶ θυριάματα εὐώδη· ἀλλὰ μὲν καὶ δόφρος δρυμεῖς¹⁰ εἶναι ἐν τῇ σκηνῇ, ἐφ' ὧν οἱ πάντες ἡγεμόνες βαλεύουσιν πρὸς τὸ κοινῶν πραγμάτων. ταῦτα μὲν δὴ κατεσκεύασαν. Εὐμένης γὰρ πρὸς αὐτὸν σκηνῶν ἡγερεῖται ὡς δὲ πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ οἱ ἄλλοι ἡγεμόνες ἐφεξῆς· ἔτι δὲ συνέβαινε τὸ Εὐμένην εἰσιόντα πάντας ἐκείνας ἡγεμόνας ὑποδέχεσθαι, μετ' ὧν Ἀντιγόνης καὶ Τεταμάτης, οἱ στρατηγοὶ τῶ μὲν ἔργῳ πρὸς Εὐμένην,

Εὐ-

⁸ Ἐπὶ τῇ ταύτης] Ita lego cum MSS. pro ὅππῃ γὰρ ταύτης. & verto: super hanc autem sedem auream & thuribulum aureum. Diodorus lib. xix. καὶ περιβύτης ἰσχυροὶ ἐχέουσιν, ἐπέδουν ἐν κίβωτις χρυσῶν πάντες οἱ ἡγεμόνες καὶ λιβανωτόν, καὶ ὅτι ἄλλαν δυνάμιν καὶ πολυτελέστατα,

καὶ προσκεκίανται, ἄς θεοὶ, καὶ Ἀλέξανδρον.

⁹ Καὶ λιβανώπιδαν χρυσῶν] Codd. Interpr. hæc non agnoscunt, Sed λιβανώπιδαν appellat quod Latini thuribulum. Casaubonus.

¹⁰ εἶναι] MSS. καί.

¹¹ Τεταμάτης] Cant. Τεταμάτης.

Εὐμύνης ἐν τῇ Περσίδι
τὰς γραπώτας ὁρῶν ὑπὸ
Πόκεας δημαγογούμε-
νος αἰνῶ, καὶ Διανομαῖς,
δεδοικώς μὴ πεισάσῃ
πάντων τὴν ἡγεμονίαν,
Ἰπποκλέω περιέειπεν ὡς
ἔσθ' ¹² Ὀρόντα ἑσπερά-
πας τὴν Ἀρμενίας γεγραμ-
μὲν Συρίοις γράμμασι,
δηλῶσαι ὡς Ὀλυμπιάς ἐξ
Ἡπείρου κατελθόντι ¹³ τὴν
ὑὸν ἄγασσά τ' Ἀλεξάνδρου,
¹⁴ βιαίως Μακεδονίαν ἐ-
χὼ Κασάνδρου ἀναρθεύ-
οντα, Μακεδόνες πάντες ἀ-
κύνειν, Πόκεας μὲν ἐ-
πελάσαντα, τὴν δ' Ἀλεξάν-
δρου μητέρα καὶ τὸν ὑὸν μετ'
πολλῆς ἡδονῆς καὶ χαρῆς
¹⁵ βασιλείας ἀνηγόρευον.

Εὐμύνης ἐν τῇ Περσίδι

3 Eumenes cum in
Perside milites videret
a Peuceste sollicitari
vino & largitionibus,
metuens ne universum
imperium ad se trans-
ferret, litteras protulit
quasi ab Oronte Arme-
niæ satrapa Syriacis
characteribus scriptas,
in eam sententiam: O-
lympiadem ex Epiro
descendere, & Alexan-
dram adducere, atque vi
Macedoniæ urbem Cas-
fandrum tenere. Mace-
dones his auditis, Peu-
cestem e memoria de-
posuerunt: Alexandri
vero matrem, ejusque
filium summa cum vo-
luptate & gaudio pro-
mulgarunt.

4 Eumenes in Per-
tὴν

¹² Ὀρόντα ἑσπεράπας] Articulus
cum Fl. additus.

¹³ Τὸν ὑὸν ἄγασσά τ' Ἀλεξάνδρου] Cant. τὸν ὑὸν ἄγασσά τ' Ἀλεξάνδρον. &
sic quoque Codd. Casauboni, sed
male, ut videre est ex Diodoro, lib.
xix. qui addit, id quod præcipue mi-
litum animos mutabat, cum finxis-
se Polyperchonem cum validissima
exercitus parte contra Antigoni in
Asiam trajecisse, & Cappadocia jam
imminere.

¹⁴ Βιαίως Μακεδονίαν ἐχὼ Κασάν-
δρου ἀναρθεύοντα] Apud Diodorum,

unde hæc ad verbum descripta viden-
tur, non est βιαίως, sed κύνειος. Sic
Diodorus, Ἦν δ' ὁ τὸς τῆς γεγραμμένης
ἐπὶ τὸ μὲν Ἀλεξάνδρου πατρίαν Ὀλυμ-
πίας ἐξελθόντα κύνειος, καὶ τὴν Μα-
κεδονίας βασιλείαν κύνειος, ἀναρθεύ-
οντα Κασάνδρου. Casauboni.

Μακεδονίας] Uterque Codex Ma-
κεδονίας. ἀναρθεύοντες quoque neuter
agnoscit, ut nec Interpres, qui multo
aliter legit, sed Diodorus ut Vulgata.

¹⁵ Βασιλείας ἀνηγόρευον] Nec MSS.
nec Interpres βασιλείας agnoscunt.

¹⁵ Πό-

fide copias dimisit vicatim hybernantes. Antigonus hoc audito, viam ad eos cum infesto exercitu adfectabat. Eumenes missis nunciis certiores ipsos fecit, præcepitque duces nocturno tempore cum suis pueris ignem in testis ferentes, sublimiora regionis loca, & a conspectu remota equis peragrent ad septuaginta stadia: relictoque inter se viginti cubitorum spatio, plurimam materiem incenderent, ignesque

τὴν δυνάμιν ἀφῆκε καὶ κώμας χειμάζουσιν· ἀντίγονοι τὰς πυρίδων ἐπέχεον. ¹⁶ Πόλικης πέμψας ἡγγειλεν Εὐμόρῳ· ὃς τὰς ἡγεμόνας ἐκέλευσε νύκτωρ μετὰ τῶν ἰδίων παιδων, πῦρ ἐν ἀγγείοις ἔχοντάς ¹⁷ πρὸς μετέωρα τῶν χώρας καὶ ἀποπτεῖν ¹⁸ ὡς ἰπποδρόμωντάς, ¹⁹ διίσταντάς ἀπ' ἀλλήλων ὅσον πήχους εἴκοσιν, ὕλῃ ἰκανῶς καύσαι, τὰ δὲ πρὸς καίειν, πρῶτης μὲν φυλακῆς δαψι-

λῆς,

¹⁶ Πόλικης πέμψας ἡγγειλεν Εὐμόρῳ· ὃς τὰς ἡγεμόνας ἐκέλευσε νύκτωρ μετὰ τῶν ἰδίων παιδων, πῦρ ἐν ἀγγείοις ἔχοντάς ¹⁷ πρὸς μετέωρα τῶν χώρας καὶ ἀποπτεῖν ¹⁸ ὡς ἰπποδρόμωντάς, ¹⁹ διίσταντάς ἀπ' ἀλλήλων ὅσον πήχους εἴκοσιν, ὕλῃ ἰκανῶς καύσαι, τὰ δὲ πρὸς καίειν, πρῶτης μὲν φυλακῆς δαψι-

ficat, teste Eustathio ad Homeri Odyss. A. ὃς ἀπείκτιστος χρόνος, καὶ περιωπὴ ῥηθῆναι ἀν. καὶ σκοπία, καὶ τόπος ἀποπτεῖν, qua notione hic sumenda: sublimibus quippe locis, quæ non sunt remota a conspectu, sed undique conspicua, iussit ignes fieri Eumenes, ut e longinquo ab Antigono cernerentur Diodorus lib. xix. ἐκεῖθεν ἀμάνος· ὃς ματῶρα χώρας, τὸ πονέσσεσθαι μὲν ὅτι τὸ ἔρμην, καὶ πρὸς τὴν ἀποπτεῖν πένταχθεν ὀφρὺν, &c. Plutarchus in Eumene: καὶ τῶν ὅσων ὡς δρόμους καταρατὴ τοῖς ὀφρὺσιν τὸ ἔρμην περὶ βαλλόμενος. Nepos ignes hos excitatos in infimi montibus scribit.

¹⁸ Περιπτόσαντας] 28. περιπτο. Casaubonus.

¹⁹ Διίσταντας] MSS. Διίσταντας. & sic quoque Codd. Casauboni. Diodorus ut Vulgata: διίσταντας δ' ὡς ἀνείκοσι πήχεις.

λῆ, δωτέρας ἢ ἐλάττω, τείτης ἢ μικρὰ παντί-
πασιν· ὡς τὴν μίμη-
σιν ἀληθινήν στρατοπεδεία
προσεοικέναι. τῶν τε ἑ-
ρῶν πες οἱ περὶ τὸν Ἀντίγο-
νον, ἐνόμισαν σωῆσθαι
τῷ Εὐμένει τὴν δυνάμιν
ἅπασαν. ἢ μὴ θάρρῃσαν-
τες ἐπελθεῖν, ἀλλ' ὁδὸν
ἐκτάποντο, τὴν δ' ἐκαπε-
χορμήσω ἕως ἧς πολε-
μίων.

Εὐμένης τὰς στρατιάς
20 βελομήκεις ἀρπάζει τὴν
ὑποσκόλιον τῶν πολεμίων,
ἀπέχεσθαι, ὡς δ' ἐμφέ-
ρῃ· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπειθεν,
αὐτὸς πέμψας ὡς τὰς
πολεμίους, προεῖπεν αὐ-
τοῖς τὴν ὑποσκόλιον φυ-
λάττειν· ἰδόντες οἱ στρατιώ-
ται φυλακὰς ἀσφαλεσέ-
ρας, 21 ἀπέχοντο.

facient prima quidem
vigilia largiores, secun-
da tenuiores, tertia pror-
sus exiles, sic ut imitatio
veram castrametationem
referret. Hæc cer-
nentes Antigoni milites,
omnes copias ab Eume-
ne contractas in unum
locum arbitrabantur:
neque ausi in eos impe-
tum facere, aliam viam
capefferunt, quæ ab ho-
stibus non tenebatur.

5 Eumenes milites
hostium impedimenta
diripere paratos deter-
rebat, & non prodesse
affirmabat. Cum vero
persuadere non posset,
ipse misit ad hostes, præ-
monuitque ut impedi-
menta summa cura tue-
rentur. Milites confica-
ti præsidia majora, fir-
mioraque, a proposito
destiterunt.

Σέλδω.

20 Βελομήκεις] MSS. βελόμενος. I-
dem refert Plutarchus in Eumene,
causam addens quare noluerit mili-
tes diripere Antigoni impedimenta:
ἐδίδασκε μὴ καταπληθέντες ἀφελείας ἢ
λαύρονοι οἱ αὐτοὶ, βαρεῖς ὄντωνται
περὶ τὴν φυλὴν, ἢ μαλακότεροι τὰς πλά-

νας ὑπομένειν, ἢ τὴν χερόν, ἐν ᾧ μέλι-
ται τῶν πολεμίων τὰς ἐλπίδας εἶχει, οἱ ἀ-
ποσφρίλων τὸν Ἀντίγονον. & paullo post
de eo Antigonus: αὐτῷ οὐδὲν πεί-
διος ἀπείχεσθαι πέντας ποταμούς.

21 Ἀπέχοντο] Cant. ἔχοντο.

[CAP. IX.]

Seleucus.

¶ Seleucus adversus Antigonum praelium committebat. Erat æquale pugnae judicium. Ingruente vero nocte, visum est utrisque conflictum in posterum diem rejicere ac differre. Interea milites Antigoni armis exuti, castrametabantur. At Seleucus præcepit suis militibus, ut in armis coenam fumerent, & somnum caperent, atque aciei figuram conservarent. Summo mane Seleucii accedebant armati, acie instructa. Antigonei vero circumventi, inermes & dissipati, statim victoriam hostibus dederunt.

2 Seleucus contra Demetrium castra figebat. Seleucus quidem

Σέλδουκ.

¶ Σέλδουκ Ἀντιγόνῳ παρατάσσεται. ὡς ἴση τῇ μάχῃς ἢ κέρσις. ¹ ἐπεὶ δὲ νύξ προσήλθε, ἔδοξεν ἀμφοῖν δεῖν εἰς τὴν ὑπεραίαν ὑπερβαλέσθαι. οἱ μὲν Ἀντιγόνου στρατοπέδουςιν ² ἀποπλισμένοι. Σέλδουκ δὲ προσέταξεν τοῖς αὐτοῖς στρατώταις ἐνόπλοις δειπνῆσαι, καὶ κοιμηθῆναι, τὸ ἄρμα δὲ τάξεως φυλάσσειν. ὁρῶν δὲ ὡς βαρὺς οἱ μὲν Σελδουκεῖοι προσήλθον ὀπλισμένοι, καὶ συνεταγμένοι. οἱ δὲ Ἀντιγόνου κατὰ ληψθέντες ἄοπλοι, καὶ αὐτάκτι, ³ τάξεως τοῖς πολεμίοις τὸ νῆκον ἔδωκαν.

Σέλδουκ ἂν στρατοπέδουε Δημητρίῳ. ἀλλ' οὐ μὲν μέγα φρονῶν Σέλδουκ.

¹ Εἰπεὶ δὲ νύξ προσήλθε] Scribe προσήλθε. Paullo post malim εἰς ὅπλοις δειπνῆσαι. Casaubonus.

προσῆλθε] Cant. προσήλθε. supra lib. II. 2. 5. ἰσπερὶ δὲ προσήλθε. Verbum δεῖν delet uterque Codex, neque agnoscit Interpretes.

² Ἀποπλισμένοι] MSS ἀποπλισμένοι.

³ Τάξεως τοῖς πολεμίοις τὸ νῆκον ἔδωκαν] Hoc supra lib. I. 17. ἢ νῆκον ἔδωκεν μακρὴ λακιδαιμονίῳ ἔδωκεν.

λευκ^Θ. ⁴ ἀπεγνωκὼς ὃ τ'
 πραγμάτων Δημήτρι^Θ.
 νύξ^ω. ⁵ ἔδοξε νυκτομαχῆ-
 σαι Δημήτρι^ω, ὡς ⁶ ἐξ Ὀπι-
 νοίας π' ⁷ κατεργασμέν^ω.
 προσθύμως ὑπῆλκον οἱ
 στρατῶται, τὸ ὠδύροισιν
 τὸ τ' ὀπιθέσεως ἐφόδιον
 ὑσώτης ἐλπίδ^Θ ἔχοντες·
 οἱ μὲν δὲ ἀνακινεμένοι ὠ-
 πλίζοντο· Αἰτωλοὶ δ' ὀπι-
 τασαὶ Δημήτρι^α δύο
 νεανίαι ⁸ ἐντυχόντες προ-
 φυλακῇ Σελεύκ^α, πῶ
 ταχίστω ἀγειν αὐτὰς ἤξι-
 ωσαν ὡς βασιλέα· ἐπεὶ δ'
 ἤλθον, ἡγγεῖλαν τ' νυκτο-
 μαχίας πῶ ὠδύσκευ^ω.
 Σελεύκ^Θ δέσας μὴ τ' ὀ-
 πλίσεως τ' στραπτῶν ὀ-

magnum animum ha-
 bebat. Demetrius con-
 tra rebus desperatis o-
 mnibus, sub nocte fla-
 tuit praeliari, sperans se
 repentino motu aliquid
 memorabile facturum.
 Milites promptissime
 morem gerebant, & in
 insperato incurfu spem
 alebant. Illi moti ar-
 mabantur. Aetoli vero
 scutati Demetrii duo
 juvenes cum in primas
 Seleuci excubias inci-
 diffent, rogarunt, ut se
 quamprimum ad regem
 ducerent. Qui postquam
 venissent, nocturnique
 praelii apparatus nun-
 ciascent, metuens Se-
 leucus, ne ante hostes

4. Α' ἀπεγνωκὼς δὲ] Cant. absque
 particula.

5. Ἐδοξε νυκτομαχῆσαι Δημήτρι^ω]
 Ita legendum coniecimus ex deprava-
 ta & confusa nostri codicis lectio-
 ne. Pro ὡς ὀπινοίας autem, vel ὡς ὀπι-
 νοίας legendum arbitror, vel ὡς ὀπι-
 νοίας, quod minus probro. Pro τυ-
 χόντες προφυλακῇ, scripserim ἐντυχι-
 τας. Casaubonus.

Νύξ^ω ἔδοξε νυκτομαχῆσαι] Ita
 supplevi locum cum MSS. pro vul-
 gato, ἔδοξε νυκτομαχῆσαι, quomo-
 do se coniecisse ait Casaubonus ex
 confusa Codicis sui lectione. Idem
 refert Plutarchus in Demetrio: ὀπιτα-
 λῆτος ὃ τ' Σελεύκε, καὶ ποιούμεναι τὰς κα-

ταλύσεις ἐγγὺς, ἀναστήσας ὁ Δημήτριος
 τὸ στρατόμαχον, νυκτὸς ἐπαδίζεν ἐπ' αὐ-
 τὸν, ἀγνοῶντα μέχρι πολλοῦ καὶ κοιμώμε-
 νον. αὐτομάλῳ δὲ πινῶν ὠδύροισιν
 καὶ φασγάνῳ καὶ κέντρῳ, ἐκπλαγείς
 καὶ ἀναπηδήσας ὑποδύμενος, καὶ βιῶν
 πρὸς τὸν ἐταίρον ὡς ἀπὸ τοῦ θανάτου
 πλέκεται. &c.

6. Ἐξ ὀπινοίας] Ἐξ ὀπινοίας. Casau-
 bonus.

7. Κατεργασμέν^ω] Cant. καταρ-
 σιμέν^ω.

8. Ἐντυχόντες προφυλακῇ] Ita re-
 posui cum MSS, sic quoque ex con-
 jectura rescribente Casaubono, pro
 vulgato ἐντυχόντες.

præsto essent, quam suis armandi facultas daretur, tubicines clasticum canere iussit. Milites vero inter armandum maxima vociferatione exclamare, & unusquisque in singulis tabernaculis ignem præsentibus sarmentis injicere. Demetrius cum igni circumfulgere exercitum cerneret, tubicibusque circumsonare, ac vociferationem edere, existimans apparatus ad pugnam esse, non audebat eos aggredi.

3 Seleucus, cum Demetrii milites admodum timidi essent ac trepidi, fortissimos ex satellitibus delegit, & elephantos octo in fronte præposuit, per angustum secessum ad latus hostium incedens, abjecta galea, magna vo-

ξυτέρα τῶν πολεμίων ἢ ἔφ-
οδῶν ἡρώϊοι, προσέτα-
ξε τοῖς μὲν σάλπιγγας
τὸ πολεμικὸν σημαίνειν·
9 τοῖς δὲ στραπώταις ὅπλι-
ζομένοις ἀλαλάσαι μέγι-
στον· ἕκαστον δὲ ἀνὰ τὴν κλι-
σίαν πῦρ ἐμβαλεῖν τοῖς
παρῶσι Φρυγάνοις· ὁρῶν
Δημήτριον περιλαμπρό-
ντα περὶ τὴν στρατιάν,
ταῖς σάλπιγγι περιηχ-
όμενον, ἀλαλαγμὸν ἐγεί-
ρσαν, ὡς ἀντιπαρεσκευα-
σόμενον, οὗκ 10 ἐπαύρησεν ἐ-
πιθεῖν.

Σέλδουκον δὲ Δημη-
τρίου στρατιωτῶν ἀθύρως
διεκέμενον. τὰς ἀνδρω-
δεστέρας δὲ ὑπαπιστῶν
ὑπὸ λεξιάνοις, καὶ περισ-
τάξας ἐλέφαντας ὀκτώ
διὰ σενῆς ἀτραπῆς ὡς
πλευρὸν τῶν πολεμίων
11 βαδίζων, ἀπορρίψας τὸ
κρά-

9 Τοῖς δὲ στραπώταις ὀπλιζομένοις
ἀλαλάσαι μέγιστον ἕκαστον δὲ ἀνὰ τὴν κλι-
σίαν, &c.] Ita lego & distingo cum
MSS. & Interprete. Vulgata, τοῖς δὲ
στ. ὀπλ. ἀλαλάσαι· μέγιστον δὲ ἀνὰ τὴν
κλ. Ortus error ex vicinitate & simi-
li terminatione vocum μέγιστον & ἕ-
καστον.

10 Εὔπαυρησεν] Fl. ἐπαύρησεν.

11 Βαδίζων] Ita reposui cum
Cant. & Interprete pro vulgato, βα-
δίζειν. Plutarchus in Demetrio: εἶτα
μὲν τοὶ Σέλδουκον αὐτὸς, ἀρεῖς δὲ ἵπ-
πον, καὶ τὸ κράνον δορυδέμενον, καὶ λα-
βὼν πέλτην, ἀπὸ τῆς τοῖς μισθοφόροις,
ὑπὸ δεικνύμενον αὐτὸν καὶ ὁρῶν χαλῶν.

κράνθ, ἀνεβία, μέγρι
 π¹² μαίνεσθε ληστάρχῳ
 λιμώσοντι ὡς ἀμύροντες,
 διωάδῃσι πλεονέχοντι βα-
 σιλεῖ μισθοφορεῖν, ἢ βα-
 σιλείας μετέχειν ὅτι ἐλπι-
 ζομένης, ἀλλὰ παρὰ σπῆ-
 ρεων ἀνέστησαν οἱ πλεονέ-
 χοντες, τὰ δ' ὅρατα ἢ ξίφη ῥί-
 ψαντες ἀνέσεισαν τὰς χεί-
 ρας, προσεθεμένοι Σε-
 λεύκῳ.

Σελεύκῳ πῶς Σαρ-
 δέων ἀκρὰν ἐπέβη τὰς
 ἐν αὐτῇ θησαυρὸς Θεο-
 δότῃ φυλάσσοντι· τῶ-
 ν "θησαυροφύλακα Λυ-
 σίμαχῳ ἐπέβη μὴ δυ-
 νάμεν· πῶς ἀκρὰν ἐ-
 χυραν εἶσαν ἐλάν, ἐκ-
 ρυξε τάλαντα ἑκατὸν δώ-
 σαν τῷ κτείναντι Θεόδωπον.
 ὡς δ' ἐν ¹⁴ ἢ τ' στρατιωτῶν
 πολλοῖς Ἰππικῶν τ' ἑκα-
 τὸν τάλαντων ἢ τῷ Θεο-
 δότῳ πρὸς τὰς στρατιω-
 τὰς ὑποψία ἢ φόβῳ· ὁ

ce exclamabat : Quous-
 que tandem insanitis,
 prædonumque dominum
 fame confectum seque-
 mini : cum apud regem
 divitiis affluentem sti-
 pendia merere possitis, &
 regno non in spe posito,
 sed præsentī perfui. His
 auditis plerique hastas at-
 que enses abjecerunt,
 comploisique manibus
 Seleuco accesserunt.

4 Seleucus Sarden-
 sium arcem oppugnabat.
 In ea Theodotus præ-
 rat custos thesauris,
 quod officium ei a Lysimacho demandatum fue-
 rat. Cum arcem ob fir-
 mitudinem ac munitio-
 nem capere non posset,
 proclamari iussit se cen-
 tum talenta daturum ei
 qui Theodotum occidisset.
 Unde factum est, ut
 & milites multos centum
 talentorum cupiditas in-
 vaderet, & Theodotus in
 magna suspitione erga
 milites ac metu versare-

μὲν

¹² Μαίνεσθε ληστάρχῳ] Cant. μέ-
 νει ληστάρχῳ.

¹³ Θησαυροφύλακα] Ita edidi cum
 MSS. pro θησαυροφύλακα.

¹⁴ Καὶ τῶν στρατιωτῶν πολλοῖς] Ita
 lego cum MSS. pro καὶ τῶν στρα-
 τῶν.

¹⁵ Δημῶν.

tur. Hic igitur ne prodiit quidem in publicum, ob eam causam. Vulgus vero moleste ferebat, sibi fidem non haberi, in hac omnium perturbatione, Theodotus antevergens, noctu portam aperuit, & introducto Seleuco thesauros ei tradidit.

Seleucus Demetrio sub collibus Tauri castrametante, metuens, ne clam Syriam versus discederet, Lyfiam cum magna Macedonum manu in montis Amanidis angustiis impendentes misit, qua profectioem erat factururus, mandans ut plurimos ignes incenderent. Demetrius cum hac loca præoccupata esse videret, profectioe destitit.

Seleucus, cum e Cilicia fugisset e prælio, quod adversus barbaros commiserat, ut ne amici quidem intelligerent cum cum paucis se fugæ

μὲν ἔν ἑδὲ περὶ πολλοὶ
ἢ ἡγανάκτεν ἀπὸ τῶν
νοί ποταύτης παρεχόμε-
νης, φησὶς Θεόδοτος,
πυλίδας νύκτωρ ἀνοίξας,
εἰσαγαγὼν Σέλδονον, ἐξ-
έδωκεν αὐτῷ τὰς θησαυ-
ροὺς.

Σέλευκος Δημητρίῳ
στρατοπεδεύοντι ὑπὸ τῆς
λόφοις Ταύρων, δεδοικὼς
μὴ λαβὼν ὅτι Συρίας ἀ-
ναχωρήσῃ, ἐπέμψεν Λυ-
σίαν μὲν πολλῶν Μακεδό-
νων ὅτι τὰ ὄρη τὰ ὑπερ-
κάμιστα τῶν Ἀμανίδων πυ-
λῶν, ἣ τὴν πορείαν ἐμελλε
ποιῆσαι, περιστάξας πρὸς
καύσας πολλὰ. 15 Δημή-
τριος προκατειλημμένος
ὁρῶν τὰς πόλεις, τὴν πορείαν
ταύτης ἀπετρέπετο.

Σέλευκος εἰς Κιλικίαν
16 Φυγὼν, ἐκ τῆς μάχης τῆς
πρὸς τοὺς βαρβάρους, ἵνα
μηδὲ οἱ φίλοι μάθοιεν ὅ-
τι μετ' ὀλίγων τυγχάνει
φύ-
γει.

15 Δημήτριος προκατειλημμένος]
Vide Plutarchum in Demetrio.

16 Φυγὼν] Φύγων. Casaubonus.

φάσαν, ¹⁷ Ἀμακπὸν ¹⁸ ἡγεμόν ¹⁹ βασιλικῆς ἡδὴ ὀπλοφόρον εἶναι
 προσεποίησαν, ἐδῆλα
 λαβὼν ἀρμόζουσιν ὀπλο-
 φόρον σχήματι· ἐπεὶ ὅ-
 λὸν πλήθ ²⁰ συναλθὲν ἰπ-
 πείων καὶ πεζῶν· τότε ²¹ τὴν
 βασιλικὴν σολῶ ἀναλα-
 βῶν, ἐαυτὸν τοῖς στρατιώ-
 ταις ἔδειξεν.

mandare, Amactionis
 ducis regiae jam armige-
 rum se esse simulabat,
 sumpta veste ad habitum
 armigeri accommodata.
 Postea cum magna mul-
 tudo equitum, pedi-
 tumque confluxisset,
 tum recepta stola regia,
 seipsum militibus con-
 spiciendum, agnoscen-
 dumque præbuit.

[CAP. X.]

Περδίκας.

¶ Περδίκας Ἰλλυριῶν
 καὶ Μακεδόνων πολεμέ-
 των, ἐπειδὴ ¹ πολλοὶ Μα-
 κεδόνες ἡλίσκοντο ζῶρεῖν,
² καὶ οἱ λοιποὶ λύτερων ἐλπί-
 δι πρὸς τὰς μάχας ἦσαν
 ἀπολμότεροι· ἐπεκηρυ-
 κεύσατο πρὸς λύτερων, ἐν-
 ταλάμῳ ³ τῷ κήρυκι
 ἐπανελθόντι ἀγγεῖλαι,

Perdicca.

¶ Perdicca, Illyrii &
 Macedonibus bellum ge-
 rentibus, cum multi
 Macedones caperentur
 vivi, reliqui etiam re-
 demptionis spe ad pu-
 gniam minus alacres e-
 rant. Quibus legationem
 inter se de redemptoriis
 muneribus mittentibus,
 præcepit legato, ut re-

ὥς

¹⁷ Ἀμακπὸν] Cant. ἄμακπὸν-
 νον. Pro τ βασιλικῆς ἡδὴ ὀπλοφόρον,
 scribendum forte τ βασιλικῆς ἡδὴ
 ὀπλ.

¹⁸ Τῆς βασιλικῆς ἡδὴ ὀπλοφόρον
 τῷ πρ.] Suspectus mihi locus. Casau-
 bonius.

¹⁹ Τὴν βασιλικὴν σολῶ ἀναλα-
 βῶν] Vocem σολῶ quæ in Vulgata
 abeat, cum Fl. loco suo reddidi.
 cum quo consensit Interpres.

Cap. X. 1 Πολλοὶ Μακεδόνες ἡλίσκον-
 το ζῶρεῖν] Ζῶρεῖν, hoc est, ὥς ζῶ-
 ρεῖν, vel ἔς τι ζῶρεῖν. fuit quando le-
 gerem ἡλίσκοντο ζῶρεῖν. Sed nihil
 mutandum: sic alibi ἀλῶναι φερεῖν
 δε ἀλῶναι σκοπεῖν, etiam paullo ali-
 ter. Casaubonus.

2 Οἱ λοιποὶ λύτερων] Μακεδόνες,
 quod legebatur post λοιποὶ, cum u-
 troque Codice nec non Interprete
 fustuli.

versus nunciaret, se redemptoria munera Illyriorum non accepturum, sed condemnatos captivos morte affecturum. Macedones desperata salute redemptiva, audaciores ad pugnandum reddebantur, quippe quibus in sola victoria salus posita esset.

2 Perdicca cum Chalcidensibus bellum gerens, destitutus argenteo numismate, stannum ære mixtum signavit, atque ita stipendium militibus suppetebat. Mercatores regum numisma accipiebant. Cum vero extra fines nulli esset usui, pro his regionis suæ frumenta ac fructus reddidit.

3 ὡς ἄρα λύτεα Ἰλλυριοὶ] MSS. ut & Codd. Casauboni λύτεα Ἰλλυρίων, quomodo etiam legit Interpret. Recte tamen Vulgata: iussit enim Perdiccas ut legatus versus nunciaret, Illyrios non recepturos lutrum, &c. ut hoc pacto Macedones ad pugnam redderet alacriores. Pro προσοίοντο, Cant. προσοίοντε. Pro ψήσιεν, uterque Co-

3 ὡς ἄρα λύτεα Ἰλλυριοὶ μὴ προσοίοντο. ἀλλὰ ψήσιεν τὰς αἰχμαλώτους κρινύειν. οἱ δὲ Μακεδόνες δοκούντες τὸ διὰ τὸ λύτεων σωτηρίας, ὁπολμότεροι πρὸς τὰς μάχας ἐγένοντο ὡς ἐν μόνῳ τῷ νικᾶν ἔχοντες τὸ σῶμα.

Περδίκκας χαλκιδάσι πολεμῶν δόρυρξ νομισμαλῶ. δορυρξ, 4 χαλκίκερατον κασιπτερον ἐχάραξε· καὶ ἔταξεν ὁ νομισμαλῶς τοῖς στραπῶταις· οἱ μὲν ἔμποροι τὸ βασιλεῖον νόμισμα ἐλάμβανον ἐπὶ τῷ ἰσχυρίῳ· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῶν ἰσχυρίων ἔλαμβανον τὰς ἀντιδόσεις. 5 ἀντιδόσεις καὶ τὰς ἀντιδόσεις.

[CAP.]

Item δὲ ante Μακεδόνες delet Cant.

4 Χαλκίκερατον] Cant. χαλκίκερατον. Paullo post pro ἰσχυρίων, Cant. ut & Codd. Casauboni ἰσχυρίων. Pro ἀντιδόσεις, Fl. ἀντιδόσεις. Vide supra 111. 10. 14.

5 Ἀντιδόσεις καὶ τὰς ἀντιδόσεις.] Scribendum ἀντιδόσεις. Casaubonius.

[CAP. XI.]

Κάσσανδρος.

¶ ¹ Κάσσανδρος Νικάνορα Φρεξέντα τὴν Μενυχίαν, καὶ πρὸς αὐτὸν κακήθως ἔχοντα, τέχνη σφέλαθεν ὑποπλεῖν τῆς Ἀθηκῆς προσποιήσας· μέλλοντι ᾧ αὐτῇ ἔσκαφες ὑπεβαίνειν προσελθὼν γραμματοφόρος, ἐπέδωκε γράμματα πρὸς τὸν Μακεδονία φίλων, ὡς Μακεδόνων ² αὐτὸν καλόντων ἐς τὴν βασιλείαν Διὰ τὴν πρὸς Πολυπέρχοντα ὀργὴν· ταῦτα ἀναγνὼς Κάσσανδρος, Φαιδρὸς καὶ Πειχαρῆς ἐγέρει. καὶ τὴν Νικάνορα ὡς ἀπέμποντα ὑποπασάμενος διηγέλισται. καὶ, νῦν, ἔφη, ³ ἄλλων ἡμῖν πρὸς τὴν πραγμάτων ἐπὶ βελούτιον καὶ κερὴ γνώμην τὴν δόξαν Διὰ τὰς ὥρας ταῦτα

Cassander.

¶ Cassander Nicanorem praesidentem Municipiae, & iniquo animo erga se affectum, dolo cepit. Etenim se discessurum ex Attica cum navibus praeferebat. Cui jam consensuro navim, tabellarius litteras reddidit ab amicis qui essent in Macedonia, quarum haec erat sententia: Macedones eum ad regnum capeffendum accersere, propter civium in Polyperchontem odium. His lectis, Cassander laetabundus atque hilaris factus est. Et Nicanorem comitantem complexus, gratulabatur: & Nunc, ajebat, aliter nobis de rebus consultandum est, ac de communi sententia imperium ordinandum. Haec

λέγων

¹ Κάσσανδρος Νικ.] In Cantabrigienfi codice secundum Cassandri strategemam primo praemittitur.

² Αὐτόν] Cant. αὐτές.

³ Ἄλλων ἡμῖν πρὸς τὴν πρ.] Quidam

codd. ἄλλως. sed ἄλλων magis probabile. & mox Διὰ τὰς ὥρας. Sub finem ei δὲ τὴν καλ. scripsimus, cum in nostro codice mendose το δὲ τὴν, legeretur. Casaubonus.

dicens, tacite perduxit eum in vicinam quandam domum, hoc prætextu, ut cum solo de rebus arcanis differreret. Erat autem in domo manipulus satellitum abstrusus, qui comprehensum Nicanorem custodierunt. Cassander extemplo concionem convocavit, iisque qui Nicanorem vellent accusare, potestatem concessit. Interea dum in eum crimina conferuntur, Munychiam recepit. Nicanorem vero, qui multa scelera contra jus & fas licenter patrarat, morti in concione adjudicarunt.

2 Cassander eodem tempore Salaminem oppugnabat, & cum Atheniensibus navali prælio confligebat. parta victoria, omnes, quotquot cum Atheniensibus vice-
rat, Salaminios sine redemptoriis pretiis milit.

λέγων ἡσυχῇ παρήγαγον αὐτὸν εἰς πνα τῷ πλησίον οἰκιῶν, ὡς μόνῳ πει με-
γάλων ἀπορρήτων ἀγαλε-
γόμῳ. ὡς δὲ ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ ἀπεκεκρυμμένῳ λόγῳ ὑπασιπῶν, οἱ συλλαβόντες Νικάνορα ἐ-
φρέσεν Κάσσανδρῳ δὴ τῷ ἀρχεῖμα σωτήρα ἐκκλησίαν ἢ πῶς βελο-
μήδεις κατηγορήσῃ Νικάνορ ἐπέτρεψε πα-
ρὰ τῷ καιρὸν τῆς κατη-
γορίας τῷ Μενυχίᾳ ἂν
νωχυρώσῃ. Νικάνορ
αἰδεῶς πολλὰ δρᾶσαι
ἀξιομένως, ὅτινα τον οἱ
ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας κατε-
ψηφίσαντο.

Κάσσανδρῳ ὁμῶς μὲν ἐπολιόρκῃ Σαλαμῖνα, ὁμῶς ἢ ἢ Ἀθηναίοις ἐναυμά-
χησε· νικήσας τῇ ναυμα-
χίᾳ ὅσους μετ' Ἀθηναίων
ἔειλε Σαλαμινίους ἀνδ' ὑ-
περών ἀφῆκε· πυθόμενοι ἢ οἱ τῷ Σαλαμῖνα οἰκῆντες
πρῶσε-

4 Ἀναχωροῦται.] Ita scripsi cum Fl. pro ἀναχωροῦται. Cant. ἀνεχωροῦται.

5 ὅτινα τον οἱ ἐπὶ τῇ: &c.] MSS. ὅτινα τον ἢ ἐπὶ τῇ.

6 Εἶλε.] Uterque Codex eic.

7 Ἀλῆς

προσεχώρησαν Κασάν-
δρῳ, πισύσαντες αὐτὸς τῇ
Φιλανθρωπία.

Κάσσανδρῳ Ὀλυμ-
πιάδα καθείρξας ἐς Πύδ-
ναν τῆς Μακεδονίας, ἐπο-
λιόρκει πόλεμῳ. Πολυσπέρ-
χων νύκτωρ ἐπεμψε πεντη-
κοντήρη πηλυσίον ὑφορμύ-
σαν. ἥς Ἰππικλῶαι τὴν Ὀ-
λυμπιάδα πρῶτον. Δὲ
γραμμάτων ὁ γραμμα-
τοφόρος ἑλὼς ἀχθεῖς
ᾤχετο Κάσσανδρον ὁμολό-
γησάμενον τὴν πρῶτην ἐφ' ἧς ἐ-
σέλλετο. ὃς τὴν μὲν Ἰππι-
κλῶν ἐσφραγισμένῃ τῇ
σφραγίδι τῇ Πολυσπέρ-
χοντι ἐκέλευεν αὐτὸν
εἰσεκρίσθαι, μὴ μὲν τοι προσ-
εἶπεν ὡς Κάσσανδρῳ
πάντα ἔγνω, καὶ ὁ μὲν εἰσεκρί-
μισε. Κάσσανδρῳ ὃ τὴν
πεντηκοντήρη συλλαβὴν,
ἐποίησεν ἀφανῆ. Ὀλυμπιάς

Quare audita, qui Sala-
minem habitabant, freti
humanitate Cassandri, se
ei dederunt.

3 Cassander Olym-
piadem conclusam in
Pydnam Macedoniae ci-
vitatem, bello oppu-
gnabat. Polyperchon
noctu misit pentecon-
torum proxime appel-
lentem, Olympiadem-
que ut eum conscende-
ret, per litteras horta-
batur. Tabellarius ca-
ptus, & ad Cassandrum
adductus, confitebatur
qua de causa missus
esset. Ille litteras obfi-
gnatas Polyperchon-
tis sigillo, eum intro-
ferre iussit, neque di-
cere quod Cassander eas
legisset. Qui cum in-
tro ferret, Cassander
pentecontorum inter-
ceptum de medio remo-
vit. Olympias habita-

πισεύ-

7 Ἀλλ' ἀχθεῖς] Vulgata ἀλλ' καὶ
ἀχθεῖς, sed copulam cum utroque
Codice deleui. Ita quoque apud Po-
lybium III. Hist. cap. 104. Ἀντίσας ὃ
τὰ μὲν ἀνέειπεν ἡ ἀλυσκομένη ἀρχαία
ποι, τὰ δ' ὅ, &c. & Ælianum lib. II. Var.
cap. 9. πρὸς γὰρ μὴν ἀλυσκομένης ἀρχαίας

καὶ τὸς Σαμίαν εἰς τὴν κατὰ τὴν περὶ
8 Τὴν πρῶτην] MSS. ἡ πρῶτην. &
sic quoque Codd. Casauboni. Mox
Cant. μὲν ante Ἰππικλῶν delet.

9 Καὶ ὁ μὲν εἰσεκρίμισε] Deside-
rantur hæc in Cant. Codd. vero Ca-
sauboni, καὶ οἱ μὲν εἰσεκρίμισαν.

fide Polysperchontis sigillo & litteris, sub noctem ex urbe progressa, cum pentecontorum non reperiret, insigniter doluit, & se a Polysperchonte quoque deceptam existimavit: atque seipsam, urbemque Pynnenfium Cassandro tradidit.

4 Cassander ab Illyride revertens, cum abesset unius diei itinere ab Epidamno, copias equestres, pedestresque descripsit, iisque missis incendit vicos excelsos, positos in finibus Illyridis & Atintanidis. Illi discessisse Cassandrum arbitrati, progrediebantur ex urbe, colendoque ruri operam ελθόντες τὴ πόλει, ταῖς

πιστώσαι τῇ σφραγίδι τῇ πολυαπέρχοντι ἢ τοῖς γραμμασι, τῆς πόλεως προελθῶσι νύκτωρ, ἔχουσιν τὴν πεντηκοντήρη, ὡς δὴ ἡ πολυαπέρχοντι ἔξαπατώνῃ, ἠτύμησεν, ἡ παρέδωκεν ἑαυτὴν, ¹⁰ ἢ τὸ αὖτε τὸ Πυδναῖον Κασσάνδρῳ.

Κάσσανδρῳ δὲ τὸ ἱλλυρίδῳ ἐπανιῶν, ὁπλιστὴν ὁδὸν ἡμέρας ἑπτάμην, ¹¹ τὴν δυνάμιν ὑπογράψας, ἰππέας ἢ πεζοὺς πέμψας, ἐνέπεμψε κώμας ὑψηλὰς καὶ κούρας ὅπῃ τὸ εἶναι ἱλλυρίδῳ ἢ ¹² Ἀπιντανίδῳ, ¹³ κατὰ φρονήσασαν τοῖς ἑπταμηνίοις. οἱ μὲν δὲ νομίσαντες ἀπεληλυθέναι Κάσσανδρον, περὶ γεωργίας προσείχον· ὁ δὲ τὴν

¹⁰ Τὸ αὖτε τὸ Πυδναῖον] In Cant. erat τὸ αὖτε τὸ Πυδναῖον. Pro ὁπλιστὴν Casaubonus in margine rescripserat ἀπὸ τῶν.

¹¹ Τὴν δυνάμιν ὑπογράψας] Scribo ὑπογράψας. Casaubonus.

τὸ ὑπογράψας] MSS. cum Interprete ὑπογράψας, sed legendum cum Casaubono ὑπογράψας, sequitur enim, ἢ κήρυγμα δυνάμιν ὑπογράψας.

¹² Ἀπιντανίδῳ] Ita edidi pro vulgato Ἀπιντανίδῳ. Male Cant. Ἀπιντανίδῳ.

πιντανίδῳ. Stephanus: Ἀπιντανία, μῆτορ Μακεδνίας. οἱ οἰκῆτορες. ἢ Ἀπιντανίαι, ἢ Ἀπιντανίαι. εἰρηται δὲ Ἀπιντανίαι, ἢ Μακεδνίδῳ. λέγεται ἢ Ἀπιντανίαι τὸ δηλοῦν. λέγεται ἢ Ἀπιντανίαι, ἢ Ἀπιντανίαι, ἢ Ἀπιντανίαι ἑστίον.

¹³ Κατὰ φρονήσασαν τοῖς ἑπταμηνίοις] Legendum cenfeo τὰς συμφορησάσας τοῖς ἑπ. vel τὰς πενταμηνίαις. Codd. Interpretis hac videtur non habuisse. Casaubonus.

τῷ κένυρμυδρῶν θυνάμιν
 ἀναστήσας, ἀπὸ μὲν τῆς ἑξω-
 τῆς πόλεως ἔλαθεν ἐκ ἐλάτ-
 τος ἀνδρῶν διχιλίων καὶ πέν-
 πύλας ἣ τῆς πόλεως ἀνεωγ-
 μίας δύων, ¹ ἐπεισελθὼν
 τῷ Ἐπίδαμνον κατέχευ.

dabant. At ille occultis
 copiis excitatis extra
 urbem, non minus ex
 his mille viris cepit:
 cumque portas urbis pa-
 tefactas reperisset, in-
 gressus Epidamno poti-
 tus est.

[CAP. XII.]

Λυσίμαχος.

Lysimachus.

¶ Λυσίμαχος Ἀυτα-
 ριατῶν πᾶς ἀποσιδίας ἀ-
 πολεσάντων ἐν τῇ πρὸς
 Δημήτριον μάχῃ, ¹ πρὶν
 λάμψακον, φοβηθεὶς μή-
 τι νεωπείσῳσιν οἱ βαρβα-
 ροί, πάντα ὅσα ἔχον ἀπο-
 λέσαντες, παραγαγὼν ἀν-
 τὸς ἑξω τῆς χάρακος, ² ὡς
 ἦν σιτομετεῖαν, σπύθημα
 οὗτος ἀπέκτεινεν ἅπαντας.
³ ἦσαν ἄνδρες πεντακίχ-
 λιοι.

¶ Lysimachus cum
 Autariatæ suis impedi-
 mentis spoliati essent
 in pugna adversus De-
 metrium facta, metuens
 ne quid novarum re-
 rum inciperent barba-
 ri omnibus possessioni-
 bus exuti, productos
 eos extra vallum tan-
 quam ad frumenti distri-
 butionem, dato signo o-
 mnes ad unum interfecit.
 Erant universi numero
 sexcenti.

Λυ-

¹ Ἐπεισελθὼν] Ita restitui cum
 MSS. cum quibus consentire viden-
 tur Codd. Interpretis. Vulgata, ἔπεισε-
 λθὼν.

Cap. XII. 1 Πρὶν λάμψακον] MSS.
 πρὶν λάμψακα. In versione deside-
 rantur.

² ὡς ἦν σιτομετεῖαν] Scriben-
 dum σιτομετεῖαν, utalibi σιτην μετρεῖν
 πῶς σερπῶται. Casaubonus.

Σιτομετεῖαν] Ita rescripsi cum
 Cant. monente quoque Casaubo-
 no. Multum a Græcis abijt Inter-
 pres, dum pro πεντακίχλιοι habet
 sexcenti.

³ ἦσαν ἄνδρες πεντακίχλιοι]
 Quidam Codd. ἦσαν ἄνδρες πέντε
 χιλιάδες, sicut in Dromichæte libro
 septimo. Casaubonus.

2 *Lyfimachus* cum *Amphipolim* cepisset *Andragathi* proditione, magnis eum muneribus ornavit: majoraque promisit, si in *Asiam* secum una proficisceretur. Postquam vero ad *Thracias* angustias deventum esset, non solum omnibus bonis quæ possidebat, cum spoliavit: verumetiam tormentis confectum, vita privavit.

3 *Lyfimachus* *Aristonem* *Autoleontis* filium ad *Pæonas* in paternum regnum deduxit, ut cognito regio juve-

Λυσίμαχος Ἄμφιπό-
λεως κρατήσας Ἀνδρα-
γάθου προδόντος, πολλὰ
ἢ μεγάλα χαρισάμενος
αὐτῷ, μείζονα ἢ ὑποχό-
μενος, εἰς τὴν Ἀσίαν
αὐτῷ συναποδημήσῃ. 4 ἐ-
πεὶ δὲ πρὸς ταῖς Θρα-
κίαις πύλαις ἐγένετο, ἔμο-
νον ὅσα πάντα ὅσα ἐτύγχανεν
ἔχων ἀφείλετο. ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν βασανίσας ἀπέ-
κτεινεν.

Λυσίμαχος Ἀρίστω-
να τὸν Ἀυτολέοντος πρὸς
Παίονας ὅππῃ τὴν πατρῴαν
βασιλείαν κατήλθῃ, ἵνα
γνωρίσιντες τὸ βασιλικὸν
με-

4 *Επεὶ δὲ πρὸς*] Quidam Codd. *ἐπειδὴ* mutata distinctione. *Idem.*

Επεὶ δὲ] Cant. *ἐπειδὴ*.

5 Πάντα ὅσα ἐτύγχανεν ἔχον ἀφεί-
λετο] *Idem* Codd. πάντα ὅσα ἐτύγ-
χανεν αὐτῷ χαρισάμενος ἀφείλετο. *Cas-
saubonus.*

6 *Αρίστωνα* & *Αυτολέοντος*] *Me-
moratur* *Aristo* *præfectus* *Pæonum*
equitatu sub *Alexandro*, *Curtio* lib.
iv. cap. 9. *Præfectum* *Pæonum* *equitum*
Ariston laxatu habens inveni jussit. In-
signis eo die pugna equitum, & præcipue
Aristonis fuit: *præfectum* *equitatus* *Per-
sarum* *Satropatem*, directâ in gutture ha-
ssa transfixit; fugientemque per medios
hostes consequutus ex equo præcipitavit,
& obliquant caput gladio dempsit: quod
telatum magna cum laude ante regem pe-
des posuit. *Plutarcho* in *Alexandro*,

μνηστήσας ὁ δόγων ἀρίστου. (male,
pro *μνηστήσας* ὁ δόγων. *Αρίστου*) ὁ
τῷ *Παίονων* ἡγεμῶνος, *Σπαρτιάτας* πο-
λέμους ἀνδρά καὶ καυαλλῶ ὁπλητῆς ἀμέ-
γματος αὐτῷ, Τέτο, ἔπεν, ὁ βασιλεὺς,
παρ' ἡμῶν ἐκπόματος χρυσὸν πηξάται τὸ
δῶρον. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος γελάσας, κα-
τένευ, ἔπεν, ἐγὼ δὲ σοὶ μετὸν ἀκρότη
προσπομα. *Arriano* lib. iii. De ex-
pedit. *Alex.* οἱ τε ἰππεῖς καὶ οἱ Περίονες,
ὧν Ἀρίστου Ἀρίστου ἡγεγντο. *Autoleonti*
Pæonum regis filiam in matrimonio
habuisse dicitur *Pyrhus* apud *Plu-
tarchum* in ejus vita. *Autoleonti* *Pæo-
num* regi contra *Autariatas* bellum
gerenti auxilium tulisse dicitur *Cas-
sander* apud *Diodorum* lib. xx. Apud
Tzetzen *Chiliad.* vi. 53. perpe-
ram scribitur *Αυτολέοντος* *Παίονων*
βασιλέως, pro *Αυτολέοντος*.

Dd

7 *Επεὶ*

μεγάκιον προσῖντο φι-
λοφρόνως αὐτόν. 7 ἐπεὶ ὅτ'
Ἀρίσωνα ἔλκεν τὸ βασιλι-
κὸν λουτρὸν ὅππῃ 8 Ἐῤῥυκὸς
ποταμὸς, καὶ τὴν τεράπεζαν
τὴν βασιλικὴν 9 παρέθη-
καν ὡς αὐτὸ πάτριον ἔθος.
Λυσίμαχος 10 ἐσήμηνεν ἐξο-
πλίσασθαι. Ἀρίσων μὲν
10 Φυγὼν ἀφ' ἡπείρου εἰς
τὴν 11 Σαρδιέων Λυσίμα-
χος ὅτ' Παιονίαν κατέχεν.

ne, benevole & amice
cum exciperent. Ubi
vero Aristonem regio
lavacro in Aristibo flu-
vio lavissent, & men-
sam regiam more pa-
trio apposuerunt, Ly-
simachus signum suis
dedit, ut sese armarent,
Ariston correpta fuga ad
Sardenses equo evasit.
Ita Lydimachus Pa-
oniam obtinuit.

[C A P. XIII.]

Κρατὴρὸς.

Craterus.

Κρατὴρὸς, Τυρίων ἐ-

Craterus, Tyriis Ma-

πθε-

7 Ἐπεὶ ὅτ' Ἀρίσωνα ἔλκεν] Scri-
be ἔλκεν. Pro ὅππῃ Ἐῤῥυκὸς ποτ. legit
Interpres Ἐῤῥυκὸς ποτ. & κατὰ τὸ
πάτριον ἔθος. cum male noster Cod.
ὡς αὐτὸ, Casaubonus.

8 Τὸ Ἐῤῥυκὸς ποταμὸς] Interpres
Ἀῤῥυκὸς ποταμὸς. Legendum forte Ἀ-
ῤῥυκὸς, qui Straboni lib. xiii. fluvius
dicitur Thraciæ influens Hebrum.
Ejusdem meminit Stephanus, voce
Ἀῤῥυκὸς. Ἐστὶ καὶ ποταμὸς Θρακῶν Ἀ-
ῤῥυκὸς. Pro ὡς αὐτὸ πάτριον. Cant. ὅππῃ
τὸ πάτριον. Lego cum Casaubono κατὰ
τὸ πάτριον.

9 Παρέθησαν] γρ. παρέθετο. Ca-
saubonus.

10 Φυγὼν ἀπ' ἡπείρου] Ita edidi
cum MSS. pro συγὼ ἀπ' ἡπείρου.

11 Σαρδιέων] MSS. Σαρδανέων quod
positum forte per μεταθήσιν, addito
initio Σ, pro Ἀῤῥανέων, ab Ἀῤῥανῇ,
quæ Thraciæ civitas Stephano. Nisi
magis arrideat Σαρδιέων, a Σαρδιῇ,
sive Σαρδιῇ, quæ Thraciæ regio &

urbs Ptolemæo lib. iii. cap. ii. A-
pud Gruterum pag. dxi. Inscr. ii.
DIOGENES. MIL. COH. X. PR.
&c. NAT. THRAX. CIVITATE.
SERDICA. Hadr. Valesius ad Ex-
cerpta Dionis Σαρδιέας eisdem putat
cum Σαρδανέας Strabonis, apud quem
Casaubonus reponendum censet Ἀῤῥ-
ανέας, (Ἀῤῥανῇ enim unde Ἀῤῥανέας,
pariter urbs Illyridis) quem sequen-
tus Valesius, apud Nostrum, nec
non Dionem, & Zonaram sic quo-
que corrigit. Verum cum Σαρδιέας,
sive Ἀῤῥανέας, sint in Illyride, a lo-
co in quem se fuga servavit Ariston,
videntur remoti nimis. Deinde du-
bitari posset, an apud alios opus hac
correctione, propter consensum Co-
dicum Dionis, Zonaræ & Strabonis,
Σαρδιέας scribentium; quin & Stra-
bo, in quo corrigendo vacillat Ca-
saubonus, unde & ab Ortelio refel-
litur, Σαρδιέας & Ἀῤῥανέας comme-
morat.

cedones in muniendo vallo occupatos adorientibus, mandavit, ut prius cederent. Postquam vero Tyrii longa persecutione vehementer essent defatigati, signum dedit suis, ut conversi in Tyrios impetum darent: statimque factum est, ut persequentes fugerent, & fugientes persequerentur.

πιθεμένων, τοῖς ἐργαζομένοις τὸ χῶμα ἡ Μακεδόσι τροπῆς αὐτῶν ἡγομένης ὑποχωρεῖν παρήγγειλεν· ἐπεὶ δὲ οἱ Τύριοι σφοδρῶς ὅπῃ μακρὸν διώξαντες ἑκαμον· ἐσήμηνεν ἀναστρέψαντας ἐμβαλεῖν τοῖς Τυρίοις. αὐτίκα δὲ οἱ μὲν διώκοντες ἐφύγον· οἱ δὲ φεύγοντες ἐδίωκον.

[G A P. XIV.]

Polyssperchon.

Polyssperchon Peloponnesiis aditum obfidentibus, milites suos ad periculum adeundum confirmavit. Pileum Arcadicum imposuit, & tunicam duplicem indutus, acceptoque baculo, dixit ad eos: Qui nos in periculum vocant, o commilitones, ejusmodi sunt homines. Post, his

Πολυσπέρχων.

Πολυσπέρχων τὰ ὄρη φυλασσόντων Πελοποννησίων, ἡ τὰς αὐτῆς στρατιώτας πρὸς τρεῖς πρὸς τὸ κινδυνόν, πῖλον Ἀρκαδικόν ὅππῃ μὲν, ἢ τρεῖς βαναδιπλὴν ἐμπροσθε μὲν, ἢ βακτηρίαν λαβὼν ἐφῆ πρὸς αὐτὰς· πρὸς δὲ μὲν κινδυνώειν μέλλομεν, ὃ συστρατιῶται, πῶς τοι τυγχάνει·

ἡ Μακεδόσι τροπῆς αὐτῶν ἡγ.] MSS. Μακεδόσι πρὸς τὸ αὐτῶν ἡγομένης, quod sedulo, licet absque ullo sensu, sequutus est Interpres. Videtur innuere Auctor, Craterum mandasse militibus, cum impune pedem referrent Tyrii, ut simulata fuga in eum locum eos deduce-

rent, unde tuto se recipere se non possent.

Cap. XIV. ἡ Τὰς αὐτῆς στρατιώταις] Cant. ὅτι αὐτῆς στρατιώταις. Cum MSS. reposui ὁρῶντες pro vulgato πρὸς τρεῖς, nisi quod Cant. πρὸς τρεῖς. Mox pro ὅππῃ μὲν, iidem Codd. ὅππῃ μὲν.

χάνουσιν ὄντες. ταῦτα ᾗ δ' ὁπο-
 θέρησεν, καὶ πλὴν πανοπωλίας
 λαβὼν· οἱ δ' ᾗ μέλλοντες
 πρὸς αὐτὰς πολεμεῖν, ποιεῖ-
 ποι, μέχρι νῦν πολλὰς καὶ
 μεγάλους ἀγῶνας νενικη-
 κότες· ἀκρόσονται οἱ στρα-
 τῶται ἡξίωσαν μηκέτι
 μέλλειν ἀλλ' ὅθ' ἄγειν
 ἐπὶ πλὴν μάχῃ.

depositis, & armatura re-
 cepta: Qui vero cum iis
 manum conferent (in-
 quit) ejusmodi, usque
 in hoc tempus multo-
 rum, magnorumque bel-
 lorum victores. Quo au-
 dito, milites obsecra-
 bant, ne amplius moram
 aliquam interponeret,
 sed recta ad ineundam
 pugnam duceret.

[CAP. XV.]

¹ Ἀντίοχος Σελεύκης.

Antiochus Seleuci filius.

Ἀντίοχος βελόμην κρατῆσθαι
 Δαμασκῆ, ὡς
 ἐφύλασσε Δίων Πτολε-
 μαίᾳ στρατῶν, ἐπὶ γὰρ
 λετῇ στρατῶν, καὶ τῇ χώρᾳ
 πάσῃ, ² Περσικῶν ἐορτῶν
 θαλιάζειν· προσεζῆσθαι ἅ-
 πασι τοῖς ὑπαρχοῖς ἀμ-
 φιλαφῇ κομίζειν δω-
 ρίας ὡς ἔασκεν. ἐφ' ᾗ
 πάντας πανηγυρίζοντες
 Ἀντίοχος μὲν πάντων, ³ καὶ
 ὁ Δίων πυνθανόμενος
 πλὴν τρυφῇ τῇ ἐορτῇ,

Antiochus volens Da-
 mascum in suam pote-
 statem redigere, quam
 Dinon Ptolemæi dux
 cum præsidio tenebat,
 præcepit exercitui atque
 universæ regioni, ut
 convivium Persicum
 summa celebritate obi-
 rent: mandavitque o-
 mnibus principibus, ut
 copiosum adferrent con-
 vivii apparatus. in quo
 celebrando cum prorsus
 occuparetur Antiochus,
 cum omnibus suis: etiam

¹ Ἀντίοχος Σελεύκης.] Ita edidi
 cum Fl. cum quo consentit Interpres,
 nec non Index libro huic præfixus.
 Vulgata, Περὶ Ἀντίοχου βελόμην κρα-
 τῆσθαι Δαμασκῆ.

² Περσικῶν ἐορτῶν] MSS. addita
 copula, καὶ Περσικῶν ἐορτῶν.

³ Καὶ ὁ Δίων] Uterque Codex
 καὶ ὁ Δίων. otto errore ex scriptio-
 nis compendio.

Dinon audito celebri-
tatis luxu, aliquantum
de excubiarum diligen-
tia remisit. Antiochus
autem imperans, ut in-
coctum frumentum ad
quatuor dies secum por-
tarent, duxit exercitum
per solitudinem, & vias
obscuras ac præcipites,
atque ex improvise irru-
ptione facta, capit Da-
mascum.

ἐχάλασε τὸ σφοδρὸν τῆς
Φυλακῆς. Ἀντίοχος ὁ
προσέξας ἄπυρα σιτία
πρωτῶν ἡμερῶν κομίζαν,
ἤγαγε πρὸς στρατὸν, Διόπε
ἐρημίας, καὶ ἀτραπῶν⁴ πε-
ρικρήμων καὶ ἀπεσοδοκή-
τως ἐκφανείς, αἰρεῖ Δα-
μασκὸν, Δίωνος ὁ δὲ δυ-
νηθέντος ἀντιπαῖν, Ἀν-
τίοχῳ παρέντι.

[CAP. XVI.]

Antiochus Antiochi filius.

Antiochus oppugna-
bat Cypsela, Thraciam
urbem, multosque se-
cum habebat Thraces
nobili genere natos,
quibus præerant Tiris
& Dromichætes. Hos or-
navit torquibus aureis,
& armis argenteis, atque
sic ad pugnam facien-
dam prodiit. Illi pro-
spicientes e Cypselis pro-
pinquos & vernaculos
suos multo auro argen-

¹ Ἀντίοχος ὁ Ἀντίοχος.

Ἀντίοχος ὁ ἐπὶ τῇ Κύ-
πρῳ ἐστῆσαν πόλιν, ἔ-
χων σὺν αὐτῷ Θρακῶν
ὀπαγεῖδας πολλὰς, ἀνῆ-
γαντο Τίρις, καὶ Δρομι-
χαίτης. τέτρες κοσμήσεις
σπεπλοῖς χρυσῶν, καὶ ὀ-
πλοῖς ἀργυροπάρτοις προ-
ῆλθεν ἐπὶ πρὸς μάχην. οἱ
ὅτι ἀπὸ τῆς Κυψέλων ἰδόν-
τες τὰς ἐμοφύλους καὶ ὀ-
μογενεῖς πολλῶν χρυ-

σῶν

⁴ Περικρήμων] MSS. ὁ δὲ κρη-
μὸν. Male. Interpres addit obscuras,
quod non est in contextu. Pro ἀπεσο-
δοκίταις, Fl. ἀπεσοδοκήτων. & pro Δί-
ωνος, Cant. Δίωνος.

Cap. XVI. 1. Ἀντίοχος ὁ Ἀντίοχος]
Ita edidit cum Fl. Interprete, & Indi-
ce. Vulgata, Περὶ Ἀντίοχου πορευθέντος
Κυψέλα.

σῶν καὶ ἡ δὲ γυνὴ κεκοσμη-
μένης, μακαρίσωντες αὐ-
τὰς τὴ μετ' Ἀντιόχου στρα-
τείας, τὰ ὅπλα καταβα-
λόντες, Ἀντιόχῳ προσέ-
θεν· καὶ ἦσαν ἀντὶ πολε-
μίων σύμμαχοι.

toque exornatos, bea-
tos eos ac felices prædi-
cabant, qui sub Antio-
cho stipendia mererent,
& abjectis armis, An-
tiocho se dediderunt, &
pro hostibus focii facti
sunt.

[CAP. XVII.]

¹ Ἀντιόχῳ Ἰέραξ.

Antiochus Hierax.

Ἀντιόχῳ Σελεύκῃς ὁ
ἀδελφεὸς δόποσας ἐφυγὼν εἰς
τὴν μέσλην τῶν Παρθίων. ὁ
τε καὶ αὐτὸν τὰ τῶν Ἀρμενίων
ὄρη διελθὼν τὰ Φίλων ἀν-
τὶ Ἀρσάβης ὑπεδέξατο.
στρατηγὸς Σελεύκῃς Ἀχαιὸς
καὶ Ἀνδρόμαχος μετὰ πολ-
λῆς δυνάμεως ἐδίωκον.
πολλὴν μὲν αὐτῶν ἐγέρτο ἡ

Antiochus a Seleuco
fratre defectione facta,
profugit in Mesopota-
miam. Itaque eum Ar-
meniorum montes trans-
gressum, Arsabes, cum
quo ei amicitia inter-
cedebat, excepit. Du-
ces Seleuci Achæus &
Andromachus cum infi-
nitis copiis persequen-

ωσάν.

² Ἀρμένιοι] Cant. ἀρμενί. Mox
pro στρατείας, cum Cant. & Codd.
Casauboni scripsi στρατιᾶς.

Cap. XVI. ¹ Ἀντιόχῳ Ἰέραξ] I-
ta reposui cum Interprete & Indice.
Vulgata, Περὶ Ἀντιόχου δόποσας
Σελεύκῃς ὁ ἀδελφεός. Hujus a fratre Se-
leuco Callinico defectionem fufius
vide apud Justinum lib. xxvii. cap.
2. & 3. qui addit eum, de quo a fra-
tre Seleuco victum, benigne fuisse
exceptum, non ab Arsabe, ut au-
ctor est Polyænus, sed a socero suo Ar-
tamene, rege Cappadocia. Ad quem
locum Vir doctus: Puto verum esse A-
riamenem. Nam Diodori Epitome habet
Ἀρταμένους. Hujus Antiochi sororem

Stratonice uxorem duxerat Ariamenes.
Socerum itaque ejus laxius vocat Justi-
nus. Verum haudquaquam refert Dio-
dorus Ariamnem uxorem duxisse Stra-
tonicem, hujus Antiochi sororem, sed
eam tradidisse in matrimonium
Ariarathi filio natu majori. Verba
ejus sunt Ecloga 3. lib. xxxi. Ἀρτα-
μένους ὁπλιμίαν πρὸς Ἀντιόχον ποιήσα-
ντος, ἡ ἐπονομαζέμενη Θεὸν, ἡ πότις
δυνατὶς Στρατοκίλῳ συνώμισεν τῷ
πρεσβυτέρῳ τῷ ἡν Ἀρταμένῳ.

² Ὅτι καὶ αὐτὸν τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη
δ.] Cant. ὥστε καὶ εὐνὴν μετὰ Ἀρμενίων ὄ-
ρεσ δ. Fl. ὥστε καὶ εὐνὴν μετὰ Ἀρμενίων.

³ Ἀυτῶν] 28. αὐτῶν. Casaubonus.

bantur, & magno quidem impetu manus conferebant. Tandem Antiochus accepto vulnere, profugit in montis colles superiores, exercitu sine ordine sub lateribus montis castrametante: & famam divulgavit, Antiochum in prælio cecidisse. Exercitus vero non exiguum partem noctu colles montis occupare jussit. Sequenti die legatos miserunt Antiochi milites, Philetarum Cretensem, & Dionysium Lyfima- cheum, certisque conditionibus Antiochi corpus ad sepeliendum possularunt, seipsos atque arma tradentes. Andromachus nondum, inquit, Antiochi corpus inventum esse: quærerent in-

ᾠδράπαις· πέλθῃ τρω-
θίς Ἀντίοχῳ ὑποφύ-
χῃ ἐς τὴν ὑπερκειμένην
ὑπὸ ῥείαν τῆς στρατιάς, ἣ
ὑπὸ ὁμαλεί στρατοπεδεύουσι
ὑπὸ ταῖς λαγόσι τῶν ὄρεων.
Φήμιν ὃ δίδωκεν ὡς Ἀν-
τίοχῳ ἐν τῇ μάχῃ πεπλώ-
κῃ· τῇ δὲ στρατιάς σὺν ὀλίγον
μέρῳ νύκτωρ ἐκέλευσε
καταλαβέσθαι τὰς ὑπὸ ῥείας·
μεθ' ἡμέραν πρὸς ἐπι-
βούτῃς ἐπεμψάν οἱ Ἀν-
τίοχος στρατιῶται, ⁵ Φιλέ-
ταιρον ἡγέμονα Κρήται, καὶ
Διονύσιον Λυσιμαχέα, ὑ-
πάπανδον Ἀντίοχος τὸ σῶ-
μα αὐτῶν, καὶ σφᾶς αὐ-
τῶν, καὶ τὰ ὅπλα ὡς ὄν-
τις. Ἀνδρέμαχῳ δὲ
λέγω μὴ ἔφη τὸ Ἀντίοχος
σῶμα εὐρέσθαι. Ζητεῖσθαι
τὸ πεπλῶκός ἐστιν ἐν ταῖς
δεσμύσι. πέμψαν ὃ τὰς
ᾠδρά-

4 Ἡ ὑπὸ ὁμαλεί στρατοπεδεύουσι ὑπὸ ταῖς λαγόσι τῶν ὄρεων. Fl. ὑπὸ ὁμαλεί στρατοπεδεύουσι. Cod. Casauboni ὑπὸ ὁμαλεί στρατοπεδεύουσι. Legisse videtur Interpretēs: ὑπὸ ὁμαλεί στρατοπεδεύουσι ὑπὸ ταῖς λαγόσι τῶν ὄρεων, posito commate post ὑπὸ ὁμαλεί. Verum ut minus diffidatur a Vulgata, malim ἢ ὑπὸ ὁμαλεί στρατοπεδεύουσι ὑπὸ ταῖς λαγόσι τῶν ὄρεων, φήμιν δίδωκεν, omitta par-

ticula ὃ post σῶμα cum utroque Codice. Pro πεπλώκῃ, quod sequitur, Fl. πεπλώκει.

5 Φιλέταιρον] Cant. Φιλέταρον. sed Vulgata recte. Idem Codex copulam ante Διονύσιον delet.

6 Παραδίδόντες] Fl. παραδίδόντες. Mox pro εὐρέσθαι, Cant. εὐρήσθαι. Sequens πεπλῶκός non agnoscit Interpretes.

ὡδ' αὐτοὶ φορμίδας τὰ τε ὅ-
πλα καὶ τὰς στρατιώτας ἤ-
κον ἄνδρες τετρακισχίλιοι,
καὶ πρὸς μάχην ἐκβου-
σμένοι, ἀλλὰ πρὸς ὡδ' αὐ-
τοὺς αἰχμαλώτων ἐσταλ-
μένοι· ἐπεὶ δ' ὑπὸ ταῖς
λαοῖσι τὸ ὄρος ἐγρόντο, οἱ
τὰς ὑπορείας περικα-
ταλαβόντες, ἄνωθεν ὀπιχυ-
θέντες πολλὰ αὐτῶν φόνον
εἰργάσαντο. Ἀντίοχος δ' ἵ-
σχυμα τὸ βασιλεῖον ἀνα-
λαβὼν, ἐπεφάνη, δείξας
αὐτὸν καὶ ζῶντα καὶ νικῶντα.

terius in vinculis : se-
missurum qui arma &
milites acciperent. Ve-
nerunt quatuor millia
virorum, non ad pugnam
faciendum parati, sed
ad accipiendos capti-
vos instructi. Qui post-
quam ad latera mon-
tis venissent, hi qui col-
les occupant, desuper
effusi, magnam eorum
stragem ediderunt. An-
tiochus vero regio ha-
bitu recepto apparuit,
& viventem & vincen-
tem se ostendens.

[CAP. XVII.]

Φίλιππος ὁ Δημητρίου.

Philippus Demetrii filius.

¶ Φίλιππος ὁ Ῥοδίων
πολὺν ἐν τῇ περαιᾷ Περ-
νασσὸν

¶ Philippus Rhodio-
rum urbem in opposi-

νασσὸν

ἢ Πόλιν ἐν τῇ περαιᾷ Περνασσὸν] Rhodó opposita in continente fuit Caria : in qua regione Κρυασσός fuit oppidum, cujus prater Geographos ipse Polyænus meminit lib. octavo Farnasum in eo tractu legisse non memini. Videndum ergo, ne pro Περνασσὸν sit legendum, Κρυασσόν. Paulo post ante vocem νικῶντο, quædam videntur fuisse in libris inter-
pretis, quæ nostri non habent. Κα-
ταβόντες.

Πόλιν ἐν τῇ περαιᾷ Περνασσὸν] Ita edidi pro vulgato, πόλιν ἐν τῇ περαιᾷ Περνασσόν. Atque ita referibendum monuit jam Ortelius, auctoritate Stephani, apud quem : Περνασσός, πό-

λις Καρίας τὸ ὄνικόν Περνασσόν. Fit-
miatur hæc lectio auctore Polybio,
Hist. lib. xvi. 10. ubi hanc Philippi
expeditionem describens, inquit : ὁ-
δὸν ἀπὸ Κρυασσῶν, ποταμὸν περὶ
ὃν ἐστὶν ἡ Περνασσός, ad quem locum
vid. Palmerius. & paulo post : τὰς
μὲν δὲ ἀρχὰς ὑπέμεινον οἱ Περνασσεῖς
ἐν ὄρεσι. Eum vide. Pro in opposita con-
tinente, ut vertit, non male. Inter-
pres ἐν τῇ περαιᾷ, malim in Peræa,
sic præeunte Livio lib. xxxi. i. cap.
33. Rhodii Peræam (regio est continen-
tis adversus insulam, utriusque eorum di-
rectionis) repetebant. & cap. 35. Rhodii
regionem, quam Peræam vocant, redde-
re. Ejus mentio quoque apud Poly-
bium,

ra continente Parnas-
sum oppugnabat. Mu-
ros insigni firmitudine
præditos, statuit suffo-
dere. Cum autem in-
ter suffodiendum solidis-
sima petra se offerret,
& fossoriiis instrumentis
nequaquam cederet,
Philippus interdum ad
fossionem jussit descen-
dere. Eos vero qui opus
faciebant, etiam tegu-
mentis extensis occulta-
bat, ut putaretur vel-
le eos occultare. Hæc
autem omnia manifesto
hostes intuebantur, ut
nullo modo eos clam
esse possent. Noctu ve-
ro imperavit, ut mili-
tes a stadiis octo seu de-
cem ex profundo quo-
dam specu pulverem ad-
ferrent, & pro fauce
fossionum conjicerent.

νασὸν ἐπόρθεν τὴν τειχῶν
καρπερῶν ὄντων, ἐπεχά-
ρησεν ὑπορύττειν πέτρας
ἣ σερειωτάτης ἐν τῇ διώ-
ρυχι Φανείσης, ἣ τοῖς με-
ταλλοπικῆς ὀργάνοις μη-
δαμῶς εἰκόσης, ἐκέλευσε
Φίλιππον μεθ' ἡμέραν
μὴ ὑπὸ τῷ διωρυχῷ κα-
ταβαίνειν. ² τοῖς ὑπρυτ-
τομένοις ἣ καὶ περκα-
λύμματα ὑπερέτεινεν ὥς
βελόμην λαμβάνειν. τὰ
ἣ ὑπ' ἄρα Φανερά τοῖς
πολεμίοις ἀπὸ τῆς τειχῶν
ὀρώσιν· νύκτωρ ἣ ἐκέλευσε
τὰς στρατιώτας ἀπὸ σιδηρῶν
ὀκτώ, ἢ δέκα, ἐκ τινὸς βα-
θείας φάραγγος ἀνακο-
μίζοντας χέν μεταβάλλειν
περὶ τὸ σῶμα τῆς ὀρυγ-
μάτων ἐπεὶ ³ πολὺς χρόνος
ἐγήχετο σωρηδὸν, μεθ'
ἡμέ-

bium, Excerpt. Leg. 1 x v i i. Mi-
κροῖς δὲ ἀνώτερον χρόνους ἐκ τῆς Λυ-
καίων ἀναξιομολογίας τῆς Ἀφροδῆς, ἐκ
πινῶν ἐρυματων καὶ χρόας, ὡς συν-
έβαινε καὶ δὲ ὅτι μὴ τὴν ἐξαπὲς τῆς
Ῥοδίων Περσίας, &c. Appia-
num lib. 111. B. C. Διέπλυσεν ἐς
Λόρυμα, Ῥοδίων πὲρ φρεσὶν ἐν τῇ Πε-
ρσίᾳ.

² Τοῖς ὑπρυττομένοις ἣ καὶ MSS.
ut & Codd. Casauboni: ὡς ὀριζο-

μήνης δὲ καὶ, &c. Mox pro λαμβάνειν,
Cant. μεταδίνειν.

³ Πολὺς χρόνος ἐγήχετο] Vocem χρόνος
que a Vulgata aberat, cum Fl. & In-
terprete revocaui. Mox pro ἐπέτα ὅτι
σὺν ταν, Cant. ἐπέτα ὅτι σὺν ταν, quod
vulgato videtur præferendum. In fi-
ne itategematis pro καταπορεύοντο,
(licet eodem res redeat, propter
consentium tamen Codicum) rep-
sui καταπορεύοντο.

D d 5

4 Κατὰ

ἡμέραν οἱ δὲ τῶν τευχῶν
ιδόντες τῷτο, ἐκείνῳ ὀπί-
σθουσιν, ὡς ἡ πόλις κά-
τωθεν ὑπορώρυκται· ἔτι
ὁ φόβος ἔπεισεν αὐτὰς
ᾤσθαι ἀδυναμίαν Φιλίππῳ τὴν
πόλιν ὑπεροχὴν τὴν ἀπά-
την μαθόντες, πολλὰ τὴν
αὐτῶν ἄνοιαν κατωδύ-
ραντο.

Φίλιππος Δημητρίῳ
πολεμῶν Ἀτάλῳ βασι-
λεῖ, καὶ Ῥοδίοις, ἀποδράναι
καὶ τὴν θάλασσαν βα-
λυσάμενος, ἀντίμολον
Αἰγύπτιον ἐπεμψεν· ὃς ἡγ-
γελε τοῖς πολεμίοις ὅτι
ᾤσθαι ἀδυναμίαν ἔχειτο θάνατον
μαχεῖν τῇ ὑπεραίᾳ καὶ ἀφ-
νοκτοῦν πύρρῃ πολλὰ ἐκω-
σεν ὡς τῇ στρατιᾷ μὲν ἔστιν.
τῇ δὲ ἀμφὶ τὸ Ἀτάλον πᾶ-
σι πρὸς τὴν ναυμαχίαν πα-
ρασκευαζομένων, καὶ τὴν
καὶ τὴν ἐκπλῆξιν Φυλακίῳ
θαλασσίαντων, Φίλιππος
λαθὼν ἀπέπλευσεν.

Multo autem pulvere a-
cervatim excitato in-
terdiu, qui muros defen-
sabant, id ipsum con-
spicati, civitatem infer-
ne suffosam esse credide-
runt. Is metus eos impu-
lit, ut urbem Philippo
dederent. Postea vero
cognito dolo, multis la-
crymis suam amentiam
deploraverunt.

2 Philippus Demetrii
filius bellum gerens cum
Attalo rege, & Rhodiis,
& quemadmodum per
mare effugere posset de-
liberans, transfugam Æ-
gyptium misit, qui ho-
stibus nunciaret, eum ad
navale prælium sequenti
die committendum præ-
parari, noctuque mul-
tos ignes fecit, ut mane-
re exercitus videretur.
At cum Attali milites ad
navalem pugnam se in-
struerent, & ex eo loco
per quem exitus navibus
erat præsidia deducerent,
Philippus clam omnibus
adnavigavit.

[CAP.

4 Κατὰ τὴν θάλασσαν] Additus arti-
culus cum Cant.

5 Ἀπέπλευσεν] Cant ἐπέπλευσεν.
quomodo etiam legisse videtur In-

terpres; sed Vulgata recte: quare ver-
tendum abnavigavit. Idem quoque
Codex pro λαθὼν, iterum μεθὼν.

[CAP. XVIII.]

Ptolemæus.

Ptolemæus cum Perdicca flumen juxta Memphim transmitteret, & jam magna pars transisset, contraxit ex omni regione greges caprarum, suumque & boum armenta, mandavitque ut quam plurima farmentorum onera ex unoquoque jumento suspenderentur, ut attracta maximum pulverem excitarent. Quæ a pastori- bus atque etiam ab equi- tibus agitata, magnam vim pulveris fuscitave- runt. Ille vero iis equi- tibus assumptis, qui erant reliqui, contra hostes duxit: qui ex pulvere conjecturantes innume- rables copias adventare, repente fugæ se manda- runt, & plurimi flumine perierunt, multi etiam vivi capti sunt.

Πτολεμαῖος.

Πτολεμαῖος Περδι-
κῃ καὶ Μέμφιν διαβαί-
νοντι τὸ ποταμὸν, καὶ ἤδη
συχνῶν διαβεβηκέντων,
συναγαγὼν ἐκ τῆς χώρας
αἰπόλια σφόδρα, βελό-
νια πλείστα ὅσα, προσέ-
ταξεν ἐκάστη ζῶν φρυ-
γῶν φορτία ἐκδέσσειν,
ὅπως ὑπισυρόμενον κε-
νιορτὸν ἐγείροι πλείστον.
τὰ μὲν δὴ ὑπὸ τῶν ἰσμέων,
πρὸς τὴν τέτοις, καὶ ἰππέων
ἐλαυνόμενα κενιορτὸν ἀν-
έστησε μέγιστον. αὐτὸς δὲ
ἀναλαβὼν τὴν ἰππέων τὰς
λοιπὰς, τοῖς πολεμίοις
προσῆγε· οἱ δὲ ἀπὸ μὲν ἔ-
κηνιορτὸς πολὺ πλεῖστον
ὑπένειν νομίσαντες, αὐτί-
κα ἔφευγον· καὶ οἱ πλεί-
στοι μὲν ἐν τῷ ποταμῷ διε-
φθάρησαν. πολλοὶ δὲ καὶ ζῶν-
τες ἐάλωσαν.

[CAP.

1 Πτολεμαῖος Περδικῃ, &c.] Idem
refert Frontinus lib. iv. cap. 7. 20.

2 Ἐγείρει] Cant. ἐγείρη. Pro ἐλκυ-
νόμενα, quod sequitur, uterque Co-
dex, nec non Codd. Casauboni ἐ-
κηνιορτῶν.

[CAP. XIX.]

Α' ἩαλΘ.

Attalus.

Α' ἩαλΘ Γαλάταις
μεγάλῳ δυνάμει ἔχουσι
ὡραία ἔασι μέλλων, ὁ-
ρῶν τὰς στρατιὰς κατὰ-
πεληγόντας, ὁρῶντας
ποιῆσαι βελόμην. πρὸ
ἑκινδύνου τὴ μάχης ἰε-
ρεῖα παρεσκόμισε, ἱ Σχ-
δίνου Χαλδαίῃ μάντιος
θυσίαν προσέποντο. ὁ δὲ
ὁξάμην. καὶ σπείσας
ἀνέτεμε τὸ ἱερεῖον. ὁ δὲ
βασιλεὺς ἡ κηκίδα τρι-
ψας, ἐπέγραψεν ἐπὶ τῇ
χείρᾳ τῇ δεξιᾷ, βασι-
λέως νίκη. ποιησάμην.

Attalus cum Gal-
lis magnum numerum
habentibus praelium
commissurus, milites
suos timore percussos
confirmare atque ala-
cres reddere volens,
ante conflictus pericu-
lum victimam appara-
vit, Sudino Chaldaeo
vate sacrificium obeun-
te: ipse deos preca-
tus libavit, & victimam
dissecuit. Rex contrito
gummi, inscripsit in
dextram manum, Re-
gis victoria: inscriptio-
nem efficiens, non a
τῷ

ἱ Σχδίνου χαλδαίῃ μάντιος θυσίαν
προσέποντο.] Quidam Codd. pro
προσέποντο. habent προσέδοντο.
mendose quidem: sed quod merito
tamen nostram lectionem reddat su-
spectam. Num vero legendum ex il-
lius lectionis vestigiis, προσέδοντο,
aut προσέδοντο? Utiatius, fortasse et-
iam verius, θυσίαν τελέοντο, vel ὁπι-
τελέοντο. Sudines vates, est qui In-
nides Frontino dicitur in eadem histo-
ria corrupte. Casaubonus.

Μάντιος] Uterque Codex μα-
ταίως. Pro προσέποντος, Cant. προσέδον-
το. Fl. προσέδοντο. Lego cum CL.
Gronovio προσέδοντο.

ἡ κηκίδα] MSS. κηκίδα, ut & paul-
lo post κηκίδα. Utroque modo scri-

bitur. Minus recte Interpres vertit
gummi, cum κηκίδα, sive κηκίδα sit galla,
fructus scilicet quercus, quæ contrita &
madefacta colorem exhibet atrum,
atque adeo sacerdoti exta scrutanti
conspicuum. Simile commentum A-
lexandri refert Frontinus lib. i. cap.
xi. 14. Alexander Macedo sacrificatu-
ras inscripsit medicamento aruspici ma-
num, quam ille extis erat suppositurus.
Litera significabant, victoriam Alexan-
dro dari, quas cum jecur calidum rapuisset,
& a rege militi esset ostensum, ac-
cepit animum, tanquam Deo spontente
victoriam. Quod vero Polyanius ad-
scribit Attalo, id a Frontino, eodem
loco, tribuitur Eumeni.

sinistris ad dextra, sed contra a dextris ad sinistra: & cum viscera extraherentur, suppositum manum in calidiorum ac fungosum locum, absterfitque inscriptionem. Vates percurrens frustra reliqua, ac bilem, portasque & mensam, atque omnia signa perspicuens, convertit particulam quæ inscriptionem continebat, qua regis victoria significabatur. Itaque tum ipse gaudium concepit, tum universis militibus signum ostendit. Qui accedentes, ac legentes, fiducia replebantur: omnesque vociferabantur, jubentes ducere adversus barbaros: & alacribus animis in pugnam ruentes, Gallorum multitudinem superarunt.

τὴν ὁπισθεφύλῃ, ὡς δὲ πρὸ
τῶν δεξιῶν ὅτι δεξιὰ,
ἀλλ' ἐμπάλιν, ὅτι τῶν δε-
ξιῶν ὅτι τὰ ἀριστερά· καὶ
τῶν ἀπλάγχων ἐξαίρεμε-
νων ὑπερχεῖ τὴν χεῖρα
τῶν κηκίδων εἰς θερμὸν καὶ
θερμὸν τόπον, ὁπομαξά-
μενος τὴν ὁπισθεφύλῃ.
ὁ μάντις ὁτι διεξιὼν τὰς
λοβὰς καὶ τὴν χολὴν, πύ-
λας τε δὴ καὶ τεράπεζαν, καὶ
ὅσα ἄλλα σημεῖα κατε-
νοῶν, ἀνέσπειρε τὸν λόβον τῶν
ἐχόντων τὴν ὁπισθεφύλῃ,
δι' ἧς ἐδηλώθη βασιλείας
νίκη· αὐτὸς τε ἐν ὑπερχα-
ρῇ ἐβόηεν, καὶ τῷ πλή-
θει τῶν στρατιωτῶν ἔδειξε τὸ
σημεῖον οἷον ἐλθόντες, καὶ ἀ-
ναγνόντες θάρσους ἐνεπλή-
ρωσαν, καὶ πάντες ἀνεβόη-
σαν μελδόντες ἄγειν ὑπὲρ
τὰς βαρβάρους, καὶ ποσὶν-
μως ἀγωνισάμενοι, τὰς
ἡλικίους Γαλάτας ἐνέ-
κησαν.

[CAP.

3 Εἰς διεξιὼν τὸν λόβον] MSS. ἐ-
πιξίαν. Pro percurrens frustra reliqua,
malo, percurrens lobos, &c. Eorum no-
mina quædam recenset Auctor: om-
nia enumerat Nicandri Scholia-

stes ad vl. 599. τραπέζα, καὶ πύλη,
μέγα πύλη εἰσὶν ἐξημερία τῶν ἡπαι-
τῶν καὶ θυγῶν, καὶ μάχαιρα, καὶ κέντρον.

4 Πλείους] MSS. πολίτας. & sic
quoque Codd. Casauboni.

I 21-

Περσός.

Περσός Ρωμαίων ἐ-
λέφαντας ἀγόντων, τὰς μὲν
ἐκ Λιβύης, τὰς δὲ Ἰνδὸς
ὡς δὲ Ἀντιόχῃ Συρίας
βασιλέως, ἵνα μὴ καινὸν
ἢ φοβερὸν τοῖς ἵπποις
τὸ θηρίον φανείη, προσέ-
παξε τοῖς χειροτέχναις ἑ-
δωλα ξύλινα κατὰ σκιά-
ζειν, ἐλεφάντων ἰδέαν ἢ
χρῶμα ἔχοντα· ἐπεὶ δὲ ἡ
κλαγγὴ τῶν θηρίων μάλιστα
δεινὴ, προσέταξεν εἰς τὸ
ξύλινον ἑδωλον ἐμβαίνειν

Perseus Philippi filius.

Perseus Romanis ele-
phantos ducentibus par-
tim ex Libya, partim
Indos ab Antiócho Sy-
riæ rege, ne nova ac for-
midabilis equis bellua
primo aspectu existeret,
præcepit opificibus, ut
lignea simulacra fabrica-
rentur, elephantorum
figura atque colore præ-
dita. Quoniam vero fre-
mitus bestię terribilis su-
pra modum esset, jussit
ligneum simulacrum vi-
rum cum tuba conscen-

1 φοβερὸν τοῖς ἵπποις] Codd. Ca-
sauboni, φοιερὸν, sed Vulgata recte.
Imitatus in eo fuit Perseus Semira-
min, quæ contra Indos, ingenti e-
lephantorum numero instructos,
profectura, e coriis boum nigrorum
stramine repletis, simulacra bel-
luas Indicas representantia effinxit:
et, ut e longinquo elephantorum spe-
ciem referrent, camelis occultatis,
incluso intus homine ferri jussit:
quibus subjungit Diodorus lib. 11.
Καὶ πρὸς αὐτὰς εὐὲν ἵπποις οἱ στρατιῶται
συνάγοντες, σιωπῆς ἐποίκον ἢ μὴ βο-
ρεῖσθαι ἢ ἀγρύπνηται ἢ θηρίων. ὡς δὲ
πλησίον δὲ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἐπαυρῆζε
Περσός, ὁ δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς,
ὅτε πρὸς Ρωμαίους ἐμύλην Ἀλκιμάχου
νέμεν, ἔχοντας ἐκ Λιβύης ἐλέφαντας.
Cæsar quoque contra Jubam & Sci-
pionem dimicaturus (apud Dionem
lib. XLIII.) elephantos ex Italia

transportari jusserat, præcipue ut e-
jusequi eorum usu atque voce affue-
facti hostium elephantos timere de-
sinerent: idem testante Hirtio de Bel-
lo Afr. Auctor infra lib. VI. 11. 22. 5.
ubi refert Britannos unius elephant
metu in fugam coniectos, addit:
ὡς δὲ ἢ ἵππων πὴ χρὴ ἢ χεῖρας, ὅ-
πε καὶ σὺν ἑλλησιν, ἢ καὶ γυμνοῖς ἐλέ-
φαντα ἰδὼσι, ἵπποις φόβουσι, &c. Eo-
dem modo Antigonus, cum ele-
phanticius a Megarensisibus porcorum
grunnitu essent fugati, Indis manda-
vit, ut fues cum elephantis nutri-
rent, ut hac ratione vocem earum
in posterum non expaverent, ut nar-
rat Auctor supra lib. IV. 6. 3. Equos
vero conspectum & stridorem ele-
phantorum ferre non posse, vide nota-
ta Freinshemio ad Florum I. 18.
13. & Curtium VI. 11. 14. 23.

dere, qui per os tubam
dirigens, acutum & hor-
ribilem sonum emitte-
ret. Ad hunc modum e-
qui Macedonum affuefa-
cti sunt ad elephantorum
fremittum & aspectum
contemnendum.

ἀνδρα αὐλὸν ἔχοντα, ὅς
διὰ τὸ σμάτῳ τὸ αὐλὸν
ἰθύων, ὅξυν καὶ ἀπλω
φθογγὸν περιείη· ἔτως ἑ-
μαθον οἱ Μακεδόνων ἵπ-
ποι κατὰ φρονεῖν τὸ ἐλεφάν-
των³ κλαγγῆς.

2 Α' πινῆ] Cant. ἀπεινῆ. Loco
περιείη, uterque Codex περιέτα. Ca-
fauboni Cod. περιέναι.

3 Κεχυγῆς] Fl. κλαγγῆς καί. Forte
κλαγγῆς, καὶ ὁδῶς, vel ὁφείας, quomo-
do legisse videtur Interpres: quæ duo
quoque junguntur Arriano lib. v.
De exped. Alexandri: οἱ πεῖπτοι ἐκ

αὐτῶν ἐδύναν ἀπὸ ἐδεῖλαι καὶ δὲ ὀφείλει
τὰς ὁδοὺς ἀπὸ πέραν, περισκεμμένων σφί-
σιν ὁδοὺς τῶν ἐλεφάντων, καὶ τῇ περὶ
αὐτὰ καὶ τῇ φωνῇ φοβέσθαι. Elephant-
orum autem odorem, stridorem, nec
speciem ferunt equi. In fine pro Στρα-
τηγημάτων, Cant. Στρατηγῶν.

I T 28

Τέλος τῆς βιβλίου τῆς Πολυαίνης Στρατηγημάτων.

Ταῖδε

Ἰ Τὰ δὲ ἔνεστιν ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in quinto libro

POLYÆNI STRATAGEMATUM.

Φάλαρις στρατηγήματα	δ	Phalaris	4
Διονύσιου	κβ	Dionysius	22
Αγαθοκλήης	η	Agathocles	8
Ἰππάρχου	α	Hipparinus	1
Θεοκλήης	β	Theocles	2
Ἱπποκράτης	α	Hippocrates	1
Δαφναίου	α	Daphnæus	1
Λεωπίνης	β	Leptines	2
Ἄννων	α	Annon	1
Ἡμίλκων	ε	Himilcon	5
Γεσκων	α	Gescon	1
Τιμολεῶν	γ	Timoleon	3
Ἀρίστων	β	Ariston.	2

Θρα-

Ἰ Τὰ δὲ ἔνεστιν, &c.] Ita reposui cum MSS. & Interprete pro vulgato, Πολυαῖνε Στρατηγμάτων βιβλίον εἰς πέντε. Pro Διονύσιου κβ, cum Cant. scripsi κβ. Totidem enim ejus strategemata recensentur. Post Gesconem in Cant. sequitur Ἡμίλκων α. Pro Διότμω γ, cum Cant. scripsi Διότμω δ, quia totidem ejus strategemata referuntur. Pro Εὐδόκμω, Fl. Εὐδοκίμω. & loco Πανσίπρατ, Cant. Πανσίπρατ, sed male, ut loco suo patebit Pro Θεόγνι, Fl. Θεόγνις. Pro Χίλι, Cant. Μίλι. Idem Codex post Νίαρχον delet Κρής, ut & Δολχέ-

σι, post Δερόδε, pro quo Fl. Δολχέσι. recte: quare ita reposuimus. Pro Ἀριστοκράτης β, Cant. Ἀριστοκράτης α. Unum quoque strategema de eo tantum extat. Cum Fl. pro Παριμβίης, scripsi Χαριμβίης, quomodo & suo loco dicitur. Pro Φιλόμωδω, quomodo legebatur in Vulgata, reposui Φιλόμωδω. In Cant. erat Φιλόδημω, quomodo in suis quoque invenisse videtur Interpres. Pro Δαμνέλης, Cant. Διοκλήης. Duo postrema nomina, Πυραύχων & Σάτυρ, in Cant. non extant.

Ἰ Πω-

Thraſymedes	2	Θραſυμῆδης	β
Megaclides	1	Μεγακλῆς	α
Pammenes	5	Παμμένης	ε
Heraclides	2	Ηρακλείδης	β
Agathostratus	1	Ἀγαθόστρατος	α
Lycus	1	Λύκος	α
Menecrates	1	Μενεκράτης	α
Athenodorus	1	Ἀθηνόδωρος	α
Diotimus	4	Διοτίμης	δ
Tynnichus	1	Τυννίχης	α
Clitarchus	1	Κλείταρχος	α
Timarchus	1	Τιμαρχος	α
Eudocimus	1	Εὐδοκίμης	α
Paufistratus	1	Παυσίſτρατος	α
Theognis	2	Θεόγνης	β
Dioctes	1	Διοκλῆς	α
Chilius	1	Χίλιος	α
Cypselus	1	Κύψελος	α
Teleſinicus	2	Τελεſίνικος	β
Pompiscus Cres	6	Πομπίσκος	ς
Nicon	1	Νίκων	α
Nearchus Cres	1	Νεάρχος Κρης	α
Dorotheus	1	Δωρόθεος Δουκάδιος	α
Sofiſtratus	1	Σωσίſτρατος	α
Diognetus	1	Διόγνητος	α
Archebius	1	Ἀρχεβίος	α
Ariſtocrates	2	Ἀριſτοκράτης	β
Ariſtomachus	1	Ἀριſτόμαχος	α
Parimenes	1	Παρμένης	α
Calliades	1	Καλλιάδης	α
Memnon	5	Μέμνων	ε
Philodemus	1	Φιλόμηλος	α
Democles	1	Δημοκλῆς	α
Panætius	1	Πανᾱτιος	α
Pyræchmes *		Πυραΐχμης, ἐκ ἑχ.	
Satyrus *		Σάτυρος, ἐκ ἑχ.	

Τέλος τῶ πίνακος.

Εε

ΠΟΛΥ.

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον πέμπτον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER QUINTUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑὶ πόδε ὑμῖν πε-
 ῖον βιβλίον, ἡ-
 ῖον βασιλεῖς
 Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, περ-
 φέρω τῶν Στρατηγημάτων
 ἔχ² ἕως ἑμαυτὸν ἄξιον
 ἐπαίνε ἡγέμεν. Ὅτι τῷ
 συγγράφειν, ὡς ὑμᾶς ὅτι
 τῷ παρδάζειν ἀναγινώ-
 σκειν ποσῶτε συγγράμμα-
 τα, ποσῶτης δέχῃς περ-
 σηκῶς νυνί γε μὲν μα-
 λιστα, ὅποτε μὴ μόνον τὰ
 δίκαια τῶν εἰρῆνης³ πορ-
 τε

ETiam hunc li-
 brum quintum
 Stratagematum,
 sanctissimi im-
 peratores, Antonine &
 Vere, vobis offero. Ne-
 que mihi tantum laudis
 arrogo, quod conscripse-
 rim, quam vobis tribuo,
 qui diligenter hæc scri-
 pta & summo cum stu-
 dio legitis, in tanta po-
 testate & imperio consti-
 tuti: in hoc præsertim
 tempore, quo non solum
 pacis leges tractantur, ve-

νεύεται

1 Πολυαῖνε, &c.] Ita edidi pro
 vulgato, Πολυαῖνε τῶν στρατη-
 γη. β. π.

2 Οὐχ ἕως] Cant. ἔχ ὡς, sed in
 margine ἔχ ἕως.

3 Πριτωδῆται] Ita edidi cum

MSS. Interprete, nec non Codd.
 Casauboni, pro vulgato πορτε-
 δε. ut & ἀστίασται, pro ἀστία-
 τε, iisdem adficientibus. Item pro
 πῶτε, cum utroque Codice & In-
 terprete restitui καὶ πῶτε. Pro γέμεται,
 cum

rum etiam bellicæ res administrantur. Et hoc sane victoriæ stratagema judico, si quorum auxilio veteres duces sæpe victoriam pepererunt, hæc vos legendo addiscatis. Regibus enim bella gerentibus convenire existimatur rerum tractatio. Nam dicendi studium ac facultas iis qui in ocio vitam degunt, plurimum utilitatis adfert. Rerum vero scientia, his qui armis præfunt, optima magistra est, quæ facienda sint ad imitationem eorum, qui priscis temporibus vixerunt. Quemadmodum igitur veterum virtutes atque victorias persequamini, hæc stratagemata ob oculos ponent.

νόεται, ἀλλὰ ἢ τὰ ἔργα
 ἔ' πολέμῳ διατάσσεται·
 ἢ τὰ π. ἄρα στρατήγη-
 μα νίκης ἡγέμευροι, εἰ δὲ
 ὧν ἐνίκησαν οἱ παλαιοὶ
 στρατηγοὶ, ταῦτα κατὰ-
 μιμνήσκονται· βασιλεῦσι γὰρ
 πόλεμον ἐκτάσσει πρὸς-
 ἡκεῖν + ὑπολαμβάνεται,
 κατὰνοεῖν ἔργων ἀγώνι-
 σμα. λόγων μὲν γὰρ πρὸς
 δὴ τοῖς ἄγεσι χολῶν,
 χρηρμα ὠφέλιμον· ἔργων
 δ' ὁπισθίμη τοῖς ὅσων
 ἀρχῶν ἀρίστη διδασκα-
 λία, ὧν χρηρ δρᾶν καὶ
 ζῆλον, τὴν πάλαι κρατη-
 σάντων. ὅπως ἐν ζήλω-
 σι ταῖς τὴν ἀρχαίων ἀ-
 ρετῆς ἢ νίκαις, αὐτοὶ
 δείξῃ τὰ στρατηγήματα.

τέλ. ἔ' προσοιμῶ.

[CAP.

cum Casauboni Codd. & Interprete scripserim ἡγέμευ, vel ἡγέμεν.

+ τὴν υπολαμβάνεται. Ita edidi cum Fl. Casauboni Codd. & Interprete, pro vulgato ὑπολαμβάνεται. Cant. ὑ-

πολαμβάνεται, sed postrema syllaba impositum τ. Sub finem προκρατησάντων, Cant. habet στρατηγούσων, non male. Pro αὐτοὶ δείξῃ, cum Casauboni Codd. scripserim ταῦτα δ'.

Φάλαρις.

¶ Φάλαρις Ἀκρα-
 γαντῖν¹ τελώνης, τῷ πο-
 λιτῶν καὶ ἀσποδύσας² βα-
 λομένων Διὸς Πολιέως
 νεών, ³ ὅπο... παλάντων
 ὑπὲρ τῷ ἄκρας ὡς περὶ
 ὁδὸς, καὶ σερειπνείης, ⁴ καὶ
 ἄλλως ὅσιν ἀνίσχον ἐν
 ὑψηλοτάτῳ ⁵ τῷ θεὸν ἰδιώ-
 σαυτοῦ. αὐτὸς ὑπερχεῖ
 ἔργα ὑπερτέλης ἀνὴρ
 ὄν, καὶ τὰς ἀρίστους τε-
 χνίτας ἐξείν καὶ πρὸ ὕλιν
 λυσιτελῶς παρέξεν, καὶ τῷ
 χρημάτων ἀσφαλεῖς ἐγ-
 γρηταῖς δώσειν. ὑπὲρ δὲ οὗ
 δῆμον, ὡς διὰ τῷ πελω-
 νικῶν βίον ἐμπειρίαν τῷ
 ποικίλων ἔχοντι. λαδῶν δὲ
 τὰ κοινὰ χρήματα, πολ-

Phalaris.

¶ Phalaris, Agrigen-
 tinus publicanus, cum
 cives Jovis Gubernatoris
 templum ædificare de-
 crevissent in arce, quod
 ea faxis prædita & firmis-
 sima existimaretur, & a-
 lioquin etiam religiosum
 putarent in celsissimo lo-
 cō deum constituere:
 ipse promisit se operi cu-
 rando præfuturum, &
 fabros optimi generis ha-
 biturum, materiamque
 utiliter suppeditatu-
 rum, ac pecuniarum cer-
 tos arbitros daturum.
 Credidit populus, quod
 eum ob genus vitæ, qui
 esset publicanus, harum
 rerum experientiam ha-
 bere putaret. Acceptis
 igitur publicis pecuniis,

λὰς

¹ Βαλομένων] Cant. βαλόμενοι.
 Pro ὅπο παλάντων, quomodo emen-
 dasset testatur Casaubonus, uterque
 Codex ὁποσπέντων, atque ita in suo
 quoque fuisse testis est idem Casau-
 bonus: unde cum Casaubono existi-
 maverim scriptum fuisse ὅπο σ' πα-
 λάντων. Pro ἀνίσχον uterque Codex ἀνί-
 σχον.

² ὅπο... παλάντων] Sic emen-
 davimus, cum scriptum reperissemus

in nostro codice ὁποσπέντων, orte
 errore a supinitate librarium, aut
 ab ignoratione hujus loquendi gene-
 ris. Taleptorum numerum sine li-
 bris frustra tentem conjectura asse-
 qui. Fortasse tamen sic fuerat scri-
 ptum prius, ὅπο σ' παλάντων. Casaub.

³ Καὶ ἄλλως ὅσιν ἀνίσχον] Fortasse,
 ὅσιν νομίζοντες. Idem.

⁴ Τὸν θεὸν ἰδιώσαυτοῦ] Malim ἰδιώ-
 σαυτοῦ. Idem.

magnum numerum conducit mercenariorum, multosque captivos coëmit, & materiam non paucam in arcem comportat lapidum, lignorum, atque ferri. Cumque jam ædificarentur fundamenta, subornavit quendam promulgantem: Quicumque significarit eos qui lapides ac ferrum in arce subtrahunt, is tantum argenti accipiet. Populus indigne ferebat materiam per furtum subduci. Ille, igitur, inquit, concedite mihi potestatem munienti arcem. Permisit civitas, ut eam muniret, valloque circumdaret. Ille captivos vinculis liberavit, eosque lapidibus, bipennibus ac securibus armavit: cumque Cereris festum celebraretur, ex insperato cives adortus, magnam virorum stragem edidit: & ipse mulierum ac puerorum domi-

λὰς μὲν μισθῶται ξένους, πολλὰς δὲ ὠνεῖται δεσμά-
τας, πολλὰ δὲ ὕλην ἐς
τὴν ἀκρὰν ἀνακομίζει, λί-
θων, ξύλων, σιδήρου. ἡ-
δὴ δὲ τὸ θεμελίων ὀρυσομέ-
νων, καθῆκε τὸ μὲνύσσειν,
ὃς ἂν μὲνύσῃ τὰς κλέψαν-
τας τὸ ἐν τῇ ἀκρᾷ λίθου καὶ
σιδήρου, λήψεται δρεχμίων
τόσων. ἤρξαντο κτήσει οὗτος
μὲν ὡς τὸ ὕλης κλεπτο-
μῆνης· ὁ δὲ, ὅτε εἶπεν, ἔφη,
συγχωρήσατέ μοι παρὶ-
φραῖσαι τὴν ἀκρόπολιν·
συνεχώρησεν ἡ πόλις πε-
ριφραῖσαι, ὃ καὶ παρὶ τοῖς
λαῖον ἐγείρει· λύσας τὰς
δεσμάτας, τοῖς λίθοις, καὶ
τοῖς πελέκεσι, καὶ ταῖς
αἰχμαῖς ἐπὶ λύσας, θε-
σμοφορέων ὄντων ὀπλιτέ-
μεν, τὰς πλείους δὲ
ἀνδρῶν ἀποκτείνας, γυ-
ναῖκας καὶ παῖδας κύ-
ριον κατέσας, ἐτύραν-

5 Σιδήρου] Ita scripsi cum utroque
Codice & Interprete, pro vulgato
σιδήρον. Pro μὲνύσσειν, Fl. μὲνύσαν-
τα & pro ὃς ἂν μὲνύσῃ, Fl. ὅσα μὲν-
ύσῃ. Cant. ὅσα μὲνύσῃ. Idem Cod.

conjunctionem ante σιδήρου delet.

6 Καὶ παρὶ τοῖς λαῖον ἐγείρει] Fl. καὶ πε-
ρί τοῖς λαῖον ἐγείρει. Cant. vero hæc verba
delet.

νησε τὸ Ἀκραγαντίνων πό-
λεως.

Φάλαρις Ἀκραγαντί-
νων πῶς ὅπλα παρελέσθαι
βελόμην, ἀγῶνα γυ-
μνικὸν λαμπρότατον ἔξω
τὴ πόλεως ποιῆσεν ἐπήγ-
γειλεν τῇ ἡ πολιτῶν ἀ-
πάντων ὅππῃ τιμὴν θέαν
προελθόντων, τὰς πύλας
κλείσας, προσέταξε τοῖς
δορυφόροις τὰ ὅπλα τῶν οἰ-
κιῶν ἐκφέρειν.

Φάλαρις πολιορκίαν
τῶν Ἀκραγαντίνων Σικαν-
νῆς, ὃς διωάμην ἀνε-
λεῖν αὐτῆς, πλουσίον
παρεσκευασμένους, διε-
λύσας τὸν πόλεμον. ἀλλὰ
ὅτι τὸ δὲ στραπέδον σί-
τον αὐτοῖς ὡς κατατέτε-
το. πυνθήμεν δὲ ἀπολήψε-
ως τὴν θέρμην μέλλοντα
ἀσμενῶς ἐδέξαντο οἱ Σι-
κανοί· ὃν Φάλαρις τῆς
σιτοφύλακας ὡς αὐτῶν ἐ-
ποίησεν ὑπερβόλῃ φθί-
ρας,

nus factus, tyrannidem
in Agrigentinarum Re-
pub. exercebat.

2 Phalaris ut Agri-
gentinis arma eriperet,
ludos gymnicos splen-
didissimos extra civi-
tatem se facturum affir-
mavit: cumque univer-
sa multitudo civium ad
spectaculum egredere-
tur, clausis portis, man-
davit satellitibus, ut ar-
ma ex ædibus aufer-
rent.

3 Phalaris in eo bel-
lo, quo Sicanos Agri-
gentini oppugnabant,
cum eos exscindere nulla
ratione posset, multo
frumento comportato,
finem belli fecit: ad hæc,
frumentum quod in ca-
stris habebat, eis reliquit
ea conditione, ut ejus lo-
co reciperet, quod post
meteretur. Gratis ani-
mis receperunt Sicani.
Phalaris effecit, ut qui
frumento præerant, pec-
cuniis corrupti, tecta æ-

7 Παρακατέτετο] Ita scripsi cum
Cant. pro παρακατέτετο. Mox uter-
que Codex, ut & Codd. Casauboni,
Σιτωνίται,

8 Αὐτῶν] Cant. αὐτῶν. Pro οἰκοδο-
μημάτων, Fl. οἰκημάτων.

difficiorum dissiparent, quo facilius frumentum computresceret. Quod vero metebatur, ipse ex pacto accepit. Itaque quum omnem a regione fructum dedissent Phalaridi, eum vero, qui in urbe tenebatur, corruptum invenirent, necessitate compulsi, ob frumenti inopiam ei se dederunt.

4 Phalaris ad Teutum Vessæ principem, quæ florentissima, maximaque inter omnes Sicano- rum civitates habebatur, misit qui sibi ejus filiam in matrimonium peterent. Qui cum eam ad- dixisset, milites imber- bes in curribus colloca- tos misit cum habitu ve- stituque muliebri, quasi famulas, quæ puellæ mu- nera ferrent. Qui cum

ρας, ὅτι τὰς ὀροφὰς τῶν οἰ-
κοδομημάτων διελεῖν, ὅ-
πως ὁ σιτέων καὶ κατα-
πείη. τὴν δὲ θέρμα δένει καὶ
σωθήκας αὐτὸς ἀπέλα-
βεν· ἀναγκάτως ἐν τῇ πόλει
δοτὶ τῆς χώρας τῶν φαλαί-
ρι δόποδόντες, τὴν δὲ ἐν τῇ
πόλει διεφθαρμένον δόρον-
τες, ἐσθῆκας αὐτῶν ἀφ᾽ ἑ-
καστοῦ σιτοδείαν.

Φάλαρις πρὸς τὸν
ἀρχόντα Ουέσσης, ἥπερ
δύδαιμονεςάτη καὶ μερίση
Σικανῶν πόλις, ἐπεμψε
τὰς μνηστράδας αὐτῶν
τῶν ἐκείνης θυγατέρα. ὑ-
ποχορδὸς δὲ, εραπώτας
ἀνδρείας ὅτι τὴν ζύζων
καθίσας, ἐπεμψε, σολὰς
γυναικῶν ἔχοντας, ὡς
θεραπαίνιδας δῶρα τῇ
κῆρῃ κομιζέσας. ἐπεὶ δὲ

κατε-

9 Τὰς ὀροφὰς τῶν οἰκοδομημάτων
διελεῖν ὅπως ὁ σιτέων.] Postrema
verba ita emendanda sunt: ὅπως ὁ σι-
τέων ὁ σιτέων. hoc est, ut frumentum
computrum putresceret. Hæc scripsere-
mus, quum postea incidimus in
Frontini hæc verba: Phalaris Agrigen-
tinus, inquit, cum quedam loca muni-
tione tuta in Sicilia oppugnaret, simulato
federe, frumenta quæ residua se habere

dicebat, apud eos deposuit: deinde data
opera ut testorum capere in quibus id con-
ferebatur, resisse pluviam reciperent si-
ducia conditi commeatu proprio tritico
abuses, initio ætatis aggressus, inopia
compulsi ad deditorem. Diebat vero le-
gendum, non ἀνδρείας, ut apud Xe-
nophontem sexto. Εὐκλειᾶς ἀνδρείας
τῶν δὲ καὶ νεῶν, καὶ τῶν ὀροφῶν διεκόντες.
Cassianus.

κατελάβοντο τὴν οἰκίαν,
οἱ μὲρ τὰς μαχαίρας ἐπά-
σαντο. ¹⁰ Φάλαρις δὲ βί-
βης Ἰππιφάνεις τὴν οὐέ-
σαν ἐχειρώσαντο.

domum occupassent,
gladios distrinxere. Pha-
laris autem extemplo
superveniens, Vestam in
suam potestatem rede-
git.

[CAP. II.]

Διονύσιος.

¶ Διονύσιον Σικελίας
τύραννον ὥρμησαν οἱ μι-
θοφόροι κτεῖναι, ἀδρόοι
τὴν οἰκίαν αὐτῶν πε-
σάντες διπὸ σωθήματος.
ὁ δὲ προῆλθεν ἐσθῆτα ἐ-
λεεινὴν λαβὼν, καὶ τὴν
κόμην κένιν κατεχέμε-
νον, παρέχων ἑαυτὸν ἐκ-
δοτον ὡς βέλοιντο χεῖρας.
οἱ μισθοφόροι τὴν εἰς τὸ τα-
πεινὸν αὐτῶν μεταβολὴν ἐ-
λέησαντες, ἀθῶον ἀφῆκαν.
Διονύσιος οὐκ εἰς μακρὸν
ἐν Λεοντίνοις περὶσησας αὐ-
τοῖς τὴν ἑαυτοῦ διώαμιν,
ἀπαντας κατήκνισεν.

Dionysius.

¶ Dionysius Siciliæ
tyrannus, cum mercena-
rii ad eum interficiendum
impetum fecissent, con-
fertimque domum ejus,
quemadmodum inter eos
convenerat, circumfiste-
rent, miserabili veste a-
mictus prodiit, comam
que pulvere resperfit, &
potestati militum suam
vitam permisit, ut se pro-
libito tractarent. Merce-
narii humilem & abje-
ctam ejus commutatio-
nem miserati, salvum &
incolumen dimiserunt.
Dionysius eos non ita
multo post in urbe
Leontinorum circum-

ventos suis copiis, ad unum omnes trucidavit.

Διο-

¹⁰ Φάλαρις δὲ βίβης.] Capt. Φά-
λαρις βίβης, absque conjunctione.
Simili nuptiarum strategemate Co-
rintho potitus est Antigonus supra
iv. 6. 1. An vero Ουέαν mendose sit
editum pro Γήαν, (de qua Cluye-

rius lib. 1. Sicil. Antiq. cap. ix.) am-
bigit Ortelius.

Cap. II. 1 Καὶ τὴν κόμην κένιν κα-
τεχέμενον.] Scribe τὴν κόμην, vel τὴν
κόμην, quod rectum est. Casaubonus.

2 Διο.

2 Dionysius, cum Hermocrates Syracusanis operam navaret, & scribæ ducibus, cum Syracusani in bello quod adversus Carthaginenses habuerant, persæpe victoriam hostibus dedissent, atque duces accusarent, ausus est eos proditionis infimulare. Qui cum partim morte multati, partim in exilium pulsi essent, simulabat infidias sibi parari ab his in quorum inimicitiam & odium venisset, propter damnatos: atque

2 Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακασίοις ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων τοῖς στρατηγοῖς, ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Καρχηδονίους ἡττωμένων πολλὰς Συρακασίων, καὶ τὰς στρατηγὰς αἰπωμένων, ἐπέληψε περδοσίας αὐτὰς χάριτας. 4 οἱ μὲν ἐν αὐτῶν ἐάλωσαν διποτανεῖν, οἱ δὲ Φυγεῖν, ὁ δὲ ὡς ἐπιβελούμενος ὑπὸ τῷ Διὰ τὰς ἀλόντας ἐχθρῶν γυμνῶν, καὶ ἔτι πολλὰς δὲ πρὸς Καρχηδο- νίους

2 Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακασίοις ὑπηρετῶν.] Lege sic totum istum locum, ex historia veritate, Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακασίοις ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων τοῖς στρατηγοῖς. Nam Hermocrates Dionysii pater fuit Syracusanorum ὑπηρετῆς, & ducibus ἐξαμαρτάνουσι. Ad Diodori Siculi lib. xiiii. Casaubonus.

Διονύσιος Ἐρμοκράτης Συρακασίοις ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων, &c.] Non video quomodo hic possit legi: Ἐρμοκράτης Συρακασίοις ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων τοῖς σο. Cum Hermocrates, Dionysii pater a Syracusanis occisus sit anno 1. Olymp. xciv. quo & ipse Dionysius eiectus fuit in exilium, & id quod Polyano narratur, acciderit anno 2. ejusdem Olympiadis, quocerte scribæ munere occisus jam Hermocrates fungi non potuerit. Totum itaque locum cum MSS. sic lege: Διονύσιος Ἐρμοκράτης, Συρακασί- οῖς ὑπηρετῶν, καὶ γραμματέων τοῖς

στρατηγοῖς, ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Καρχηδονίους, ut MSS. habeant γραμματέων, ut Vulgata. Videndus Diodorus lib. xiiii. pag. 371. & 380. cui etiam dicitur Διονύσιος Ἐρμοκράτης. & pag. 383. ubi inquit: Διονύσιος μὲν ἐν γραμματείᾳ, καὶ τῷ πυλῶντι ἰδὼν τὴν μεγίστην πόλιν τῆς Ἑλλάδος ἐχρησθῆναι τύραν. Laërtius in Platone: ὅτι καὶ Διονύσιος Ἐρμοκράτης, τύραννος αὐτῶν, &c.

3 Τυπώμενων πολλὰς Συρακασίων] Lego κοπώμενων, vel ἡττωμένων. Casaubonus.

Ἡττωμένων] Ita emendavi cum MSS. & Casaubono, pro vulgato τυπώμενων.

4 Οἱ μὲν] MSS. absque ἐν. Paulo post, ante ὡς δὲ τῶν δυνάμεων, copulam delet uterque Codex. Paulo post προομιλῶνται, uterque Codex ομιλῶνται.

νίξας ἀκμάζοντες Φυλακὴν δὲ σώματα αἰτήσας, καὶ ὡς δὲ δήμεν λαβὼν, τύραννον ἐγένετο Συρακουσίων μέγιστος. καὶ μέχρι γήραος τὴν δόχλῳ κατὰσχων, περὶ καὶ τῷ υἱῷ κατέλιπεν.

¶ Διονύσιος δὲ τὰς ἐπιβελούσας φεραν μάστιγα πάντων ἐπατάξα· τὸ ξένων τις παρὰ τὴν πόλιν, φάσκων, μόνον δύναιτο διδάξαι προγινώσκων τὰς ἐπιβελούσας. κληθεὶς εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔφη πρὸς τὸν Διονύσιον, μόνον αὐτὸν διδάσκειν, ἵνα μὴ φανερά γένοιτο πᾶσιν ἡ τέχνη μετὰ πάντων ὅσοι παρῆσαν, ἰδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἔφη· ἐμολέγηται ὅτι μεμάρηκα τὴν τέχνην δὲ προγινώσκων καὶ εἰς ἐπι-

etiam bello Carthaginiensi adhuc vigente, praesidium corporis a populo petiit. Quod cum impetrasset, tyrannus Syracusanorum evasit longe truculentissimus, & usque ad extremum spiritum imperium obtinuit, atque etiam filio suo quasi per manus traditum reliquit.

3 Dionysius summam curam ac diligentiam adhibere solebat, ut insidiatores deprehenderet. Peregrinus quidam obambulabat in urbe, dicens se posse solum viam ac rationem demonstrare, qua insidiatores praenoscere. Vocatus in arcem, inquit ad Dionysium, se ei soli planum hoc facturum, ne ars vulgaris, omnibusque perspicua fieret. Cum omnes quotquot ei aderant secessissent, seorsim ad eum ait: Confitere te praenoscendi artem didi-

β8.

5 Τὰς ἐπιβελούσας φεραν. Ita emendavimus: cum in nostris Codd. partim φεραν, partim ὑπεραν, partim etiam ὑπεραν esset scriptum. Casaubonus.

6 Διδάξαι προγινώσκων ὅτι ἐπ.] Προγινώσκων, quod in Vulgata aberrat, cum MSS. & Interprete suo loco reddidi.

cisse, neque quisquam amplius infidias tibi frueri audebit. Ille delectatus commento, muneribus amplissimis hominem ornavit. Satellitibus dixit, se mirabilem rationem cognoscendi infidiatores edoctum esse. Qui credentes, non amplius audebant infidias ei ponere.

4 Dionysius expeditionem suscipiens, Androni arcis ac pecuniarum custodiam commendavit. Eum Hermocrates hortabatur, ut sibi operam suam accommodaret, ad obtinendam arcem atque pecunias. Postquam vero salvus Dionysius post paucos dies revenit, cum nihil audiret ab Androne, dixit se ab aliis audivisse omnia: verum ab ipso quoque se velle cognoscere, quisnam potissimum occasionem arripere vo-

βελλάν ἐπὶ τολμήσῃ· ὃ ἢ ἡδὲς τῷ σοφίσματι, τὸ μὲν ἀνθρώπων δώροις λαμπροῖς ἐτίμησε, πρὸς ἣ τὰς σωματοφύλακας καὶ τὰς στρατιώτας ἀπήγγειλεν, ὡς θαυμαστὴν εἴη γνώρισμα τῷ Ὀπίεχλιδόντων δεδογμένον· οἱ ἢ Ὀπίεχλιδον, καὶ Ὀπίεχλιδέν ἐτόλμων συνέπι.

Διονύσιον 7 ἡγγέλθη κατὰσῆσας Ἀνδρῶνα φύλακα τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τῶν χρημάτων· Ἐρμοκράτης παρεκάλει συλλαβεῖν αὐτὸν πρὸς τὸ κατὰχεῖν ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων· ἐπεὶ ἢ σὺ κατέπλυσεν ὁ Διονύσιος μετ' ὀλίγας ἡμέρας, εὐδὲν πυθόμενος ἔκ Ἀνδρῶν, ἔφη· πάντα μὲν πεπύσθη παρ' ἄλλων· ὅμως ἢ καὶ παρ' αὐτῷ βέλεσθαι μάθεῖν, τίς ἐν ὁμάρισσι παρὰ δάσας Ὀπίεχλιδος τῷ καιρῷ· ὃ ἢ ἐξα-

παιτη-

7 ἡγγέλθη] MSS. ἡγγέλθη. Forte ἀνέχθη, vel simile quid. Casaubonus in ora Vulgarum scripserat ἐστὶν ὅτι. Pro κατὰσῆσας Ἀνδρῶνα, MSS. κατ' Ἀνδρῶνα.

8 Κατὰχεῖν ἀκροπόλεως καὶ τῶν χρημάτων] Ita reposui cum MSS. pro vulgato ἀκροπολιν καὶ τὰ χρήματα, nisi quod Cant. omittat articulum.

9 Ἐπιπύσθη] Fl. Ὀπίεχλιδος.

10 Ἐρμοκράτης.

πατηθεὶς ὡμολόγησε ὅτι
 Ἑρμοκράτῳ. Διονύσιος
 ὅτι μὲν Ἀνδρῶνα προσέτα-
 ξεν ἀναιρεθῆναι, ὅτι δὲ
 θύς αὐτῷ κατὰ πόλιν ὄντων
 μὴ τῆτο ἐμλύσσει. ὅτι ὅ
 10 Ἑρμοκράτῳ καθεῖρξεν,
 ἄνδρα ὅντα τὸ ἀδελφῆς
 δι' αὐτὸν ὑπερον καὶ λύσεις
 αὐτὸν ἐς Πελοπόννησον ἀ-
 πεπέμψατο.

Διονύσιος σωτήριον
 πρὸς τὰς ἐνδιδόντας Νά-
 ξον, αὐτὸς μὲν ἐφ' ἑ

luerit. Qui deceptus,
 prodebat Hermocratem.
 Dionysius Andronem
 quidem interficiendum
 curavit, quod non confe-
 stim sibi post reditum
 hoc indicasset. Hermo-
 cratem vero in custodiam
 dedit, qui sororem ejus
 in matrimonio habebat:
 in cujus gratiam cum
 postmodum liberavit, &
 in Peloponnesum dimisit.

5 Dionysius pactus
 cum iis qui Naxum
 prodere instituerant,

ὥρας

10 Ἑρμοκράτῳ καθεῖρξεν, ἄνδρα
 ὄντα τὸ ἀδελφῆς] Diodorus videtur.
 Nostro oppositus: scribit enim lib.
 xxi. Οἱ δὲ Διονύσιος ἀδελφῆς ἔζημε
 ὃ Ἑρμοκράτης θυγατέρα τὴν κατεπλε-
 μήσαντο. Ἀδελφῆς, καὶ τὸ ἀδελφῶ
 ἔδωκε Πολύξενος τὸ Ἑρμοκράτης θυγα-
 τὴν ἀδελφῶ. Nisi quis eandem postea
 transisse in Hermocratis thorum pu-
 ter, aut Dionysio prater hanc aliam
 fuisse sororem, quæ Hermocrati nu-
 pserit, quod tamen non videtur:
 nam Plutarchus in Dione de Diony-
 sio juniore scribit: Ἀρετῶν ἀκόσταν
 ἐν τῇ φίλῳ, Τιμοκράτῃ δίδωσιν ἑ
 μνηστῆρας τὴν κατέχευε τὸν πατέρα
 ὅππῃκειαι, ἐχθρόν τ' (ὡς ἔοικεν) κα-
 κείῳ Πολύξενος, ὃ τὸ ἀδελφῶ ἔχων
 αὐτῷ Θέστω, πολέμιος ὑποδράντος ἐν
 αὐτῷ τῷ φόβῳ, καὶ φυγόντος ἐκ Σικελίας,
 μεταπελάμμενος ἡ πόλις τὸ ἀδελφῶ, ὃ
 π σπειδῆ καὶ φυγῶν τὸ ἀνδρὸς κα-
 τέπειν πρὸς αὐτόν. ἢ δὲ ἀνακλήκτος,
 καὶ νῆ Δι' ἀτίτως. Εἰδ' ἄντος σὺ δὲ καὶ
 Διονύσιος φάσκει θυγατέρα καὶ ἀνα-
 δρὸς, ὡς περὶ τὴν τὸ φυγῶν τὸ ἀνδρὸς

ἡ ἀν σμικροπλοῦς, καὶ μεταχρῆν τὴν
 αὐτῆς πύργῳ ἀλλ' ἐπερὶ γυναι-
 κας εἶχε μοι μέλλον, Πολύξενος θυγα-
 τὴν φόβοντος, ἢ σὲ περὶ τῆς ἀδελ-
 φῶς ἐλάττω, ταῦτα τὸ Θέστω παρρησια-
 σι μὲν, θαυμάσιον λέγεσθαι τὸ πύργον.
 ἔδωκε μὲν τὴν καὶ οἱ Συρακούσας τὴν ἀρετῶν
 τὴν γυναικὸς, ὡς καὶ τὴν τὴν ἑλυσσιν τὴν
 πύργον, ἐπερὶ θυγατέρα καὶ θυγατέρα
 βασιλικῶν κατέχευε ἀποδιδόντες τὴν
 δημοσίᾳ πρὸς τὴν ἐπακολεθῆσαι
 τὴν πόλιν. Quare, cum Dionysio-
 rum res apud Polyænum confundan-
 tur, ut ex cap. 7. & 8. quod utrum-
 que pertinet ad Dionysium juniorem,
 manifestum est, hoc quoque caput
 ad eundem referendum, scriben-
 dumque pro Ἑρμοκράτῳ, Τιμοκρά-
 τῳ τὸ τοῦ hoc capite: is enim Diony-
 sii minoris sororem Areten, Diony-
 sin per injuriam ablatam, duxerat uxo-
 rem, teste Plutarcho d. 1. Eiusdem
 nomen depravatum quoque apud
 Aelianum, lib. xxi. cap. 47. ubi pro
 Πολυκράτῃ rescribendum Τιμοκράτῃ
 recte monuit Vir doctus.

ipse quidem sero ad muros cum septem militibus accessit. Naxii intellecta prodicione, in turrez ascenderunt. Proditores e turribus Dionysium vocabant cum universis copiis. Ille vero minabatur iis qui muros tuebantur, nisi traderent sibi civitatem se omnes eos morte affecturum. Sub idem tempus iussu Dionysii in portum Naxiorum appellebat Dionysiaci pentecontorus, quæ fistulantes tubicines & hortantes hortatores duxit, quorum singuli triremem unam appellabant. Naxii totidem triremes adnavigare putantes, quot hortatores videbant, metu perterriti, sponte Dionysio civitatem dedere.

¹¹ ὥρας προσήλθε πῖς τέ-
χεσιν, ¹² ἐπὶ ἀσραπώτας ἔ-
χων· οἱ δὲ Νάξιοι τὴν προδο-
σίας αἰδομένοι, ὥρμησαν
ἐπὶ τὰς πύργους· οἱ δὲ προ-
διδόντες, ἀπὸ τῶν πύργων ἐ-
κάλουν τὸν Διονύσιον μὲν τὸ
δυναμέως ἀπίστος· ὁ δὲ ἡ-
πείλει πῖς ἐπὶ τῇ τέχεις, εἰ
μὴ ¹³ προσδοίεν τὴν πόλιν ἐ-
κόντες, ἀποσφάζειν αὐτὰς
ἅπαντας· ὑπὸ δὲ τῶν αὐτῶν
ὥραν Διονυσίος προσέειπεν·
τῷ, εἰς τὸ λιμὲν τῆς Να-
ξίων κατέπεσε πεντηκόντο-
ρος Διονυσιακή, αὐλητὰς
αὐλῶντας ἄγχοι, καὶ κε-
λεύσας κελύοντας ¹⁴ ὡς
ἀνέκας· ἀνεκάλει τριή-
ρημίαν· οἱ δὲ Νάξιοι νομί-
σαντες ἐπιπλεῖν ποσύτας
τριήρεις, ὅσους ἑώρων κελύ-
σεις, φοβηθέντες παρέδω-
καν ἔχοντες Διονυσίῳ τὴν
πόλιν.

Διο-

¹¹ ὥρας] MSS. χῶρας. Pro ἐπὶ ἀσραπώτας omnino ἐπιαισχύνεις στρατ. legendum cum Interprete, quem ita legisse testatur Casaubonus: quare perperam mutatum in Vulgata. Paulo post pro προσδιδόντες, Cant. προσδόντες.

¹² Εἰπὶ ἀσραπώτας ἔχων] Interpres legit ἐπιαισχύνεις, hoc est, ζ, non ζ'. Casaubonus.

¹³ Προσδοίεν] Ita scripsi cum MSS. pro προσδοίεν.

¹⁴ ὡς ἀν. Casaubonus.

¹⁵ Διονύσιος Ἰμίλκων
 ἐπιπλάουσιν, καὶ τὸ
 σῶμα τῶν λιμνῶν τῶν μο-
 τυαίων ἀποφράζαντες,
 αὐτὸς τε διὰ τῆς Μοτύης το-
 πεζὸν ἀναστήσας ἐς ἑξατοπέ-
 δον κατ' ἀντικρὺ, καὶ παρε-
 κάλεσε τὰς ναῦτας καὶ στρα-
 τῶνας παρρεῖν, καὶ ὡρᾶ-
 σκευάζεσθαι τὴν ¹⁶ Διαγω-
 γλὴν τῆς τριήρων. ὑπὸ δὲ
 ὡς ἐκείνης ἀκρας τὸν λι-
 μνὰ τόπον ὅμαλόν καὶ
 πηλῶδες, εὐρύ καὶ εὐχάρι-
¹⁷ τόν οἱ στρατιῶται ξύ-
 λους φαραγγώσαντες, ὑ-
 περβύγκαντες τῶν τριήρων ἡ-
 μέρα μιᾷ. Ἰμίλκων φοβη-
 θὲς μὴ Διονύσιον τὸ ναυ-
 πλῆν ¹⁸ ἀπὸ λαβῶν ὑπὲρ

⁶ Dionysius Himil-
 cone adnavigante, at-
 que ostium portus Mo-
 tysensium muniente,
 copius a Motya dedu-
 ctis, ipse castra e re-
 gione constituebat, nau-
 talque & milites, ut
 bonum animum gere-
 rent, hortabatur, navi-
 busque stationem para-
 rent. Sub promontorio
 quod portum contine-
 bat, locus erat planus,
 & luto cenoque ple-
 nus, latitudine viginti
 stadiorum. Hec milites
 lignis munito, subdu-
 xerunt octoginta trire-
 mes uno die. Himil-
 con veritus, ne Dio-
 nyfius assumpta classe

τὴν

¹⁵ Διονύσιος, &c.] Eandem hi-
 storiam vide apud Diodorum lib.
 xiv. Mox pro Μοτυαίων, uterque
 Codex Μοτυαίων. Utrumque male.
 Scribe Μοτυαίων, uti olim hic & ap-
 pud Stephanum, quem idem error
 occupat, correxit Philippus Cluve-
 rius lib. 11. Sicil. Antiq. cap. 1. uti
 & tribus nummis, a Phil. Paruta e-
 ditis, in quibus ΜΟΤΤΑΙΟΝ, pro-
 bavit Lucas Holstenius in Notis ad
 Stephanum, v. Μοτύη. quomodo &
 statim recte scribitur: pro quo Cant.
 Μοτύη. Male.

¹⁶ Διαγωγὴν] Ita reposui cum
 Cant. & Codd. Casauboni. Sequen-
 tem præpositionem uterque Codex
 omittit.

¹⁷ Τὸν οἱ στρατιῶται ξύλοις φα-
 ραγγώσαντες.] Mendosus locus. In-
 terpres misit, quasi legisset, φράζαν-
 τες. Quid si φράζαντες, φάλαγγες ὑπε-
 βύγκαντες: Nam φάλαγγες, quas pa-
 langas Latini vocant, naves ad lit-
 tora subducuntur. Historiam planis-
 sime refert Diodorus Siculus lib.
 xiiii. in anno ultimo Olympi-
 adis nonagesima quintæ Paulo an-
 te pro τῇ ἀναγωγῇ τῶν τριήρων,
 quidam libri habent τῇ ἀναγωγῇ,
 ut apud Diodorum, διελκυστὶ πα-
 σσέν. Interpres καταγωγῇ,
 proflus male & ἀνιστορίως. Casau-
 boni.

¹⁸ Ἀπὸ λαβῶν] MSS. nec, non
 Codd.

supra promontorium
adnavigaret, & Car-
thaginienſes in oſtio
portus concluſos in-
tus conficeret, ſpirante
Borea, ſecundis ven-
tis diſceſſit. Dionyſius
vero & portum & Mo-
tyam & claſſem recupe-
ravit.

7 Dionyſius contra
Dionem arcem obti-
nens, legationem ad
Syracuſanos miſit, quæ
de pace concilianda
tranſigeret. Illis respon-
dentibus, Si dimittit
imperium, accipimus
petitionem: ſin minus,
inexpiabile bellum eſto.
Dionyſius rurfus miſi-
ſo præcone, juffit mit-
tere legatos, quibus re-
mitteret imperium, &
quibuſcum fœdus fa-
ceret. Illi miſerunt, &
præ nimio gaudio præ-
ſidia effuderunt, quod
tyrannum jam impe-

τὴν ἀκρὰν Ὀππωλεύς,
τὰς Καρχηδονίους ὅτι τῷ
ὄματι & λιμένῳ κατα-
κλείους ἐνδὸν ἐξέλαι, βο-
ρεὰς πνεύσαντ' ἔργον ἀπό-
πλυν' ἐποίησαν. Διονύσιος
ὅτι καὶ τὸν λιμένα, καὶ τὴν Μο-
τύην, καὶ τὸ ναυτικὸν ἀνε-
σώσεν.

19 Διονύσιος ὑπὸ Δίω-
νιῳ τὴν ἀκρόπολιν 20 κα-
ταχῶν, ἐπεσβόλους
πρὸς Συρακοσίους ὑπὲρ
ἀλλαγῶν. οἳ ὅτι ἀπεκρί-
ναντ' εἰ μὴ ἀφίησι τὴν
δεξιάν, δεχόμεθα πρε-
σβείαν εἰ ἢ μὴ, ἀπανδρῶ
ὁ πόλεμος ἔστω. Διονύσιος
πάλιν κήρυκα πέμφας,
21 ἐκέλευσε πέμπειν πρε-
σβούτους, ὡς ἀφίξων τὴν
δεξιάν, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀπον-
δᾶς ποιησόμεν, οἳ μὴ
ἐπέμψαν, καὶ ὑπὸ χαρᾶς
ἐξέχυσαν τὰς φυλακάς,
ὡς ἤδη τυράννης τὴν δεξιάν
ἀφέν-

Codd. Casauboni ἀποβάν. Paulo
poſt προκεῖται ἀπόπλυν, cum MSS. re-
poſui ἔργον ἀπόπλυν. Sub finem pro
Μοτύην, Cant. Μοτύην. Fl. ὁμοπό-
λιν, quomodo & Casauboni Codd.
Male.

19 Διονύσιος ὑπὸ Δίανος] Adde-εν-

πείων, vel ἔπειθε, aut ſimile ver-
bum. Casauboni.

20 Καταχῶν] Cant. κατέχων. De
hoc Dionyſii ſtratagemate, Plutar-
chus, Diodorus, Juſtinus.

21 Ἐκέλευσε πέμπειν] Non habet
Cant.

22 Ἀφέν-

22 ἀφέντες ὁ δὲ τὰς μὲν
πρέσβεις κατὰρχων, τὰς δὲ
γραπῶτας ἐξαγαγὼν, μὲν
πολλῆς βοῆς καὶ ἐρμῆς ἐλ-
θὼν πρὸς τὰ διατακτικά-
τα, πρὸς βολῇ καρτερῶ
χρησάμενος ἐμπεσὼν ταῖς
Συρακούσiais, πῶς τε ἀκρό-
πολιν οὐκ ἀπέδωκε, 23 καὶ
πῶς πόλιν ἀπέλαβεν.

Διονύσιος τὰς πρε-
σβυτάς Συρακούσιων, ἃς
κατέχευε τῇ ὑπεραίῳς ἀντι-
πεμψε ταῖς πολίταις.
24 σωκεῖ δὲ ἡσσαν δὲ αὐτοῖς
καὶ γυναῖκες ὁπισθολὰς Φέ-
ρσαι πρὸς Δίωνα, καὶ Με-
γακλέα, ὧν δὲ ἀδελ-
φῆς, καὶ τῇ γυναίκεσ, καὶ
πρὸς τὰς ἄλλας Συρακού-
σας, ὧν ἦσαν γυναῖκες
πολιορκήματα πάντας τὰς
ὁπισθολὰς 25 εὐρόντες ἐν

rium deponere arbitra-
rentur. At ille legatos
retinuit, & militibus e-
ductis, cum insigni im-
petu & vociferatione ad
munitiones accessit, ve-
hementique irruptione
facta, Syracusas inva-
sit. Sic neque arcem red-
didit, & urbem simul re-
cuperavit.

8 Dionysius legatos
Syracusanorum, quos
apud se tenebat, postri-
die civibus remisit. Se-
quebantur autem eos
mulieres, quæ ad Dio-
nem & Megaclem lit-
teras habebant, a foro-
re & uxore, atque etiam
ad reliquos Syracusa-
nos, quorum uxores
in oppugnatione tene-
bantur. His litteris ac-
ceptis, in concione pa-
lam recitari iusserunt.

ἐκκλη-

22 Α'έντες] Fl. ἀείντες. & sic
quoque Interpres. Vulgata tamen vi-
detur præferenda.

23 Καὶ τὴν πόλιν ἀπέλαβεν] Immo,
ut præter Plutarchum & Diodorum
Justinus xxi. 2. Victus, cum iterato
non feliciter fortunam tentasset, legatos ad
Syracusanos mittit, spondens se deposti-
tum tyrannidem, si mitterent ad
eum, quibuscum sibi de pace conve-
niren. In quam rem missos primores in
carcere retinet, atque ita incautus omni-

bus, nec quidquam hostile metuentibus,
exercitum ad defendendam civitatem mittit.
Fit igitur in ipsa urbe anceps prælium; in
quo oppidanum multitudinem superantibus
Dionysius pellitur, &c.

24 Σωκεῖ δὲ ἡσσαν δὲ αὐτοῖς καὶ γυ-
ναῖκες] Plutarchus solummodo: Κα-
ρυκεῖ δὲ ὧν δὲ Διονυσίῳ κατέβαινον, ὁ-
πισθολὰς πρὸς Δίωνα ὧν δὲ οἰκείων
γυναϊκῶν κομίζοντες. Megacles, cuius
mox mentio, frater erat Dionis.

25 Εὐρόντες] γρ. ἐβρόντας. Casaubon.
Eugr.

Reliquorum fœminæ
maritos & cognatos
orare, & obsecrare, ne
se perire, aut in Dio-
nyfii potestatem veni-
re paterentur. Una ve-
ro quædam epistola
exteriorius inscriptum ha-

ἐκκλησίᾳ φανερώς ἀνα-
γνώσκειν ²⁶ ἤξιον. ²⁷ αἱ μὲν
ἄλλαι γυναικες, ὧν ἦσαν
ἱκετεῖαι καὶ δεήσεις, μὴ πε-
ριδεῖν σφᾶς ἀπολυμέ-
νας, ἀλλὰ ἀγαλλυῶναι
πρὸς Διονύσιον. ²⁸ μιᾶς δὲ

Ἰππι-

Εὐεργέτες ἐκκλησίᾳ] Uterque Co-
dex, δίδωτες ἐκκλησίαν.

26 Ἡξιὸν] γρ. ἤξιον. Casaubonus.

27 Αἱ μὲν ἄλλαι γυναικες ὧν] Lego,
αἱ μὲν ἄλλαι, γυναικῶν ἦσαν ἱκ. Reli-
quæ epistola nihil aliud continebant,
quam uxorum preces & supplicatio-
nes ad maritos, &c. Idem.

Αἱ μὲν ἄλλαι γυναικες, ὧν ἦσαν,
&c.] Ex Interprete deesse quid vide-
tur, vertit enim, reliquorum fœminæ
maritos & cognatos, &c. Mox ἀλλὰ ante
ἀγαλλυῶν delent MSS. ubi lon-
ge aliter, quam habet Vulgata, le-
gisse videtur Interpres, dum vertit,
aut in Dionysii potestatem venire pateren-
tur. quæ certe huic loco non con-
veniunt: erant enim jam in Diony-
sii potestate. Quare vertendum cum
Vulgata: ne negligerent se, quæ peri-
rent, sed in gratiam redirent cum Diony-
sio.

28 Μιᾶς δὲ ὁπισθοῦς ἐξωθεν ἐγγεγρα-
πτο, Πατρὶς Ἰππαρίωνος τῷ πατρὶ. I-
ta quoque dicitur Dionis filius Ælia-
no lib. 11. cap. 41. Φιλοπότῃ δὲ ἔργον-
τι γυναικί, Διονύσιος δὲ Σικελίας τυ-
ραννος, καὶ Νισᾶος, καὶ ἔτι τινες ἄλλοι, καὶ
Ἀπολλοκράτης δὲ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ υἱός,
καὶ Ἰππαρίων Διονυσίῳ ἀνεψιός. Verum
ut apud hunc pro Ἰππαρίων, Ἰππα-
ρίων reponendum monuit Schette-
rus, ita & hoc quoque loco πατρὶ Ἰπ-
παρίων scribendum esse evincit Plutar-
chi locus in Dione: Κήρυκες δὲ ὁ πατὴρ
Διονυσίῳ κατέειπεν, ὁπισθοῦς πρὸς
Δίωνα ὁ πατὴρ οὐκ εἰδὼς γυναικῶν κομι-
ζομένης, μιᾶς δὲ τῆς ἐξωθεν ὁπισθὲρ γεγραμμέ-

νη, τῇ πατρὶ παρ' Ἰππαρίωνος. (πῶ το
γὰρ ἡνὸνμα τῷ Δίονος υἱῷ, καὶ ποιήσῃ
τίμας Ἀρετᾶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς μητρὸς
Ἀρετῆς καλεῖσθαι. Τιμονίδῃ δὲ μάλλον,
ὡς οἶομαι, πρὶν γὰρ τῶν πατρῴων, ἀν-
δρὶ φίλῳ, καὶ συστρατιώτῃ Δίονος). Ap-
ud Ælianum pro Διονυσίῳ ἀνεψιός,
rescribit Schefferus Διονυσίῳ ἀνὴρ υἱός.
addens, cum hic non ἀνεψιός Dionysii
fuerit, sed filius: citato Theopompi
apud Athenæum lib. x. testimonio,
qui scribit: Καὶ Ἰππαρίωνος δὲ Ἰππαρίωνος
φασὶν ὑπὸ μέθης τυραννῆντα ἀπο-
σφαλῶναι. Sed non opus videtur hac
emendatione, cum hæc non pugnent:
Dionysius enim senior filium habuit
nomine Hipparinum, qui occupata,
obtenaque per duos annos post fra-
trem eiectionem, sublatumque per Cal-
lippum Dionem, tyrannide, testi-
bus Diodoro & Eusebio, merito ex-
tinctus dicitur Theopompo: & Dio-
nylius junior habuit ἀνεψιόν, nomi-
ne Hipparinum, hunc scilicet Dionis
filium ex Arete ejusdem Dionysii
sorore susceptum, cujus hic apud No-
strum & Plutarchum mentio, qui-
que inter φιλοπότας recenseri posse
videtur, scribente de eo Nepote in
Dione cap. 14. Nam puero, priusquam
pubes esset, scorta adducebantur: vino e-
pulisque obibat, neque ullum tempus
sobrio relinquebatur. Is usque eo vita sta-
tum commutatum ferre non potuit, post-
quam in patriam rediit pater, (namque
appositi erant custodes, qui eum a præsilio
viciu deducerent) ut se de superiore parte
aditum deiecerit, atque ita interierit.

FF

Duo

Ἱππολῆς ἐξῶθεν ἐγγρά-
πῳ, Παρὰ Ἱππαρίων
τῷ πατρὶ τῶν ἢ ὡς ὄνο-
μα τῷ Δίωνι ἢ ἢ
γραμματικῶς τῷ Ἱππο-
κλῷ ἀναγινόντι ἢ τῷ ἐ-
πιστολῇ ἀνοίξαντι· ὁ ἢ
ἢς ἐδὲν ὡς γεγραφώς.
Διονύσι· ἢ Δίωνι Φιλι-
κῶς ἢ συγχρηκῶς Ἱπ-
πέλων ἢ μεγάλα ὑπε-
ρνεύων· τῶν ἀνα-
γνωδέντων διεβλήθη πρὸς
τὸς Συρακυσίους ὁ Δίων· ἢ
ὅτι ἐδ' ὁμοίως πρὸς ὡς
ὅτι δὴ μάλιστα Διονύσι·
ἐπαρδάνει.

Διονύσι· Καρχηδο-

buit, *Hipparion* patris.
Hoc autem nominis
erat filio Dionis : cum-
que scriba legisset inscri-
ptionem, ac litteras a-
periret : filius quidem ni-
hil scripserat, sed Dio-
nysius peramanter ac
familiariter ad Dionem,
magnisque pollicitatio-
nibus eum sollicitabat.
His lectis Dion in in-
famiam apud Syracu-
fanos & suspicionem ve-
nit, neque ejus fides am-
plius momentum ali-
quod habuit : id quod
efficere maxime in vo-
tis erat Dionysio.

9 Dionysius Cartha-

νίων

Duo fuere Dionis filii, non tres : al-
ter *Hipparinus*, de quo jam diximus :
alter *posthumus*, natus in carcere,
post patrem *Callippiscelerem* necatum,
qui *Callippo*, postquam *xiii* mē-
ses arcem obtinuerat, per *Hipparinum*
Dionysii senioris filium eiecit, una
cum matre & amita *Aristomache*
carcere liberatus, postea ab *Icere* Sy-
racusano cum iisdem perfide in ma-
re submersus est. *Plutarchus* enim
& *Nepos* ante & post reditum Dio-
nis, unius tantum, hujus scilicet *Hip-
parini*, meminere : eoque spontanea
precipitatione interemto, scribit *Plu-
tarchus* : ἐν τοιαύτοις ἢ Δίωνος ἀνδρός,
ὁ *Καλλιππος* ἐπὶ μῆλλον εἶχε τὸ τῷ πατρί-
δι· ἢ λόγον εἰς τὸν Συρακυσίους ἐξεδί-
κνεν· ὡς Δίων ἀπὸς γενοῦς, ἐγὼναι ἢ

Διονυσίος καλῶν *Α' πολλοκράτη*, ἢ ποι-
εῖται *Ἱπποκλῆς*, ἀδελφὸν μὲν ὄντα τῷ
πρὸς *γυναικὸς*, *συρακυσίαν* ἢ τῷ ἀδελφῷ
Ita ut is, quem *Dio*, qui a *Platone*
epist. *viii* quae scripta est domesti-
cis *Dionis* & *focis*, loquens intro-
ducitur, cuique sermo rebus prae-
sentibus conveniens tribuitur, regem
a *Syracusanis* legi suadet, non videat-
ur alius quidam, *Dione* adhuc su-
perante susceptus, sed *posthumus* il-
le, cujus mentio est apud *Plutarchum*.
Ex verbis *μὲν ἢ Ἱππολῆς ἐξῶθεν ἐγ-
ραμῶ*· Παρὰ Ἱππῶ &c. apud *Notum*
& *Plutarchum*, colligunt nonnulli,
quae in capite & fronte epistolaram
apud *Veteres* leguntur, ea tabellarii
causā scripta fuisse in earum dorso.

ginienſibus cum trecen-
torum millium exercitu
adventantibus, com-
plures in regione mu-
nitiones & caſtella ædi-
ficanda curavit: & cum
Carthaginienſibus egit
ut pacem facerent, atque
præſidia eorum rece-
pit. Carthaginienſes ad-
modum libentibus ani-
mis munitiones abſque
prælio recipiebant, mul-
tosque ex militibus præ-
ſidii & cuſtodix cauſſa in
ſingulis relinquebant.
Cum bona pars copia-
rum eſſet diſperſa, divi-
ſaque præſidiis & cuſto-
diis, tum demum reli-
quos aggreſſus Dionyſius
proſtigavit.

10 Dionyſius ut Hi-
meram ſuæ ditionis fa-
ceret, amicitiam cum
Himerenſibus coivit.
Propinquis autem oppi-
dis bellum intulit, ca-
ſtrisque non procul ab
Himera poſitis, legatio-
nem amicitix petendæ

νίων ὀπόντων χαρὶ μυ-
ριάδων λ', πολλὰ κ' τῶν
χωρὰν ἐρύματα, καὶ φρε-
ρια κατεσκεύασε, σω-
πάζας ἀλαλύεσθαι πρὸς
Καρχηδόνικας, καὶ πρὸς φρε-
ραίς αὐτῶν δεχεσθαι. οἱ
Καρχηδόνιοι πάνυ ἀσμέ-
νως τὰ χωρία παρελάμ-
βανον ἀντὶ μάχης, καὶ
πολλὰς τῶν στραπτῶν
29 φρεραίς καὶ φυλακαῖς ἐν
ἐκάστῳ κατέλιπον. ὁπλί-
κα τὸ πλεῖστον τῶν δυνάμεως
διεσπάρη μετὰ βόλκρον
φρεραίς καὶ φυλακαῖς,
τῶν καὶ αὖτε τοῖς ὑπολοίτοις
Διονύσιον ὀπιτέρῳ
ἐτίμησεν.

Διονύσιον χαρῶσασθαι
βελόκρον ἡμέραν, πρὸς
καὶ πρὸς ἡμεραίς 30 φι-
λίαν συνέχευε πρὸς τὴν
πλησίον αὐτῶν πόλιν, ἵνα
πόλεμον ἐξέλεγκαι καὶ δὴ
στρατοπεδεύσας ἐμακροῖν
τῶν ἡμερῶν ἐπεκηρυκέναι
πρὸς

29 φρεραίς καὶ φυλακαῖς] MSS. φρε-
ραί. & pro καὶ φυλακαῖς, Fl. φύλακας,
deleta quoque copula.

30 Φιλίαν συνέχευε] MSS. φιλίαν
& συνέχευε. Mox pro αὐτῶν τὰ πλ.
cum Fl. ſcriptū πρὸς τὴν πλ.

πρὸς τὰς ἐν ταῖς πολί-
σμασιν· Ἰμεραῖοι δὲ μέχρι
πολλ᾽ ἢ πρὸς τραπιάταις
αὐτῶν τὴν ἀγορὰν ³¹ ἐ-
πεμπον· ἐπειδὴ ὁ χεὶρόν
περιόντων δὴλ' ὡς ἔ-
δεν πράττειν, ὑπιδόμῃσι
διώματιν τηλικαύτῃ πα-
ρατραποπέδουσιν, πέμ-
ποντες τὴν ἀγορὰν ἐπαύ-
σαντο· Διονύσιος ἔχθρας
δὲ χεὶρ ποιησάμενος, τὴν
ἐνδεῖαν τῇ ἀναγκαίᾳ, ἡ-
κεν ὅππῃ τὴν ἡμέραν αὐτῷ,
ἢ βία περὶ βαλὼν ἐξείλε
τὴν πόλιν.

Διονύσιος τὰς πρε-
σβυτέρους τῶν τραπωτῶν ἀ-
πομίσθους ἐβόλετο ποιῆ-
σαι· οἱ δὲ ἡγανάκτεον πρὸς
αὐτὸν, ἢ οἱ νέοι, ὡς ἀδι-
κον, εἰ γηρῶντες ἐκβάλλοιν-
το· οἱ δὲ τὸν ὄρυγον μαθὼν,
συναγαγὼν ἐκκλησίαν,
ἀπαγορεύει τάδε· τὰς μὲν
νεωτέρους ἐς τὸ κίνδυνον τῆ
μάχης τάττω. τὰς δὲ πρε-

caussa misit ad eos, qui
in castellis habitabant.
Himerenses per longum
tempus militibus ejus
commeatum suppedita-
vere. Postquam vero
procedente tempore ni-
hil rerum gerere eum vi-
derent, suspectum habent-
es tantum exercitum in
proximo castra habent-
em, res ad victum neces-
sarias mittere desierunt.
Dionysius ab inopia ac
destitutione commea-
tum exordium fumens
inimicitiae, ad Himeram
ipsam copias adduxit, &
civitatem, per vim im-
pressione facta, cepit.

II Dionysius milites
aetate provectiores pri-
vare stipendiis volebat.
Ea re juniorum etiam er-
ga se indignationem
commovebat, qui indi-
gnum censebant, senio
confectos jam rejici. Ille
cognito tumultu, con-
cionem convocat, & in
hanc sententiam verba
facit. Juniores in pericu-

σβυτέ-

³¹ Επεμπον] Ita edidi cum MSS. pro vulgato ἐπέριζον. Ita mox, πέμ-
ποντες τὴν ἀγορὰν ἐπαύσαντο.

lum pugnae colloco, feniores in praesidia munitio-
 num, aequale salarium
 merentes. Nam qui ex-
 perimentum fidei exhi-
 buerint, munitiones sum-
 ma cura tuebuntur, at-
 que minus laboris susti-
 nebunt. Ea res summam
 omnibus laetitia attulit,
 atque omnes a se mutuo
 distrahebantur hilares.
 Postquam vero multitu-
 do in varias partes disces-
 sit, & in singula praesidia
 pauci divisi: tum singu-
 lis veteranis ademit sti-
 pendia, cum non amplius
 auxilium aliquod in mul-
 titudine paratum habe-
 rent.

12 Dionysius per ma-
 re civitatem aggressu-
 rus, ut fidem trierar-
 chorum perspiceret, ne-
 que quisquam sciret quo
 navigaturus esset, libel-
 lum nullis litteris scrip-
 tum obsignatum tamen,
 cuilibet trierarcho dedit,
 mandans, ut postquam
 deductis navibus signum
 tolleretur, libellos sol-

σβυτέρως ἐς τὰς φυλακάς
 τῶν χωρίων ἴστω σὺν ταῖς
 λαμβάνοντας· πείραν γὰρ
 πίσεως δεδοκότες, ὅπι-
 μελῶς τὰ χωρία φυλά-
 ξουσι, καὶ ³² πονήσασιν ἑ-
 λατθόν· ἡδῶσιν οἱ στρα-
 τῶνται πάντες· καὶ διηρέθη-
 σαν ἀπ' ἀλλήλων ἄσμε-
 νοι· ἐπεὶ δὲ ἡ διελύθη τὸ
 πλῆθος, καὶ κατ' ἐλίγους
 εἰς πολλὰς φυλακάς ἐμε-
 ρίσθη, καὶ δὴ τότε ἐκάστος
 τῶν πρεσβυτέρων διαμείδους
 ἐποίησεν, ὅτι ἐπὶ τῷ ὄρει
 τῷ πλεόντι δῆλον ἔ-
 χοντες.

Διονύσιος βελόμην
 ἐπιθέσθαι πύλην καὶ θάλατ-
 ταν, καὶ γινῶναι τὰς πύλας
 τῶν τριηραρχῶν· ἀλλὰ μὲν
 εἰδὲ παροιδεῖναι πᾶσι πρὸς
 μέλλειν πλεῖν βιβλίον ἀ-
 γραφὸν ἐσφραγισμένον
 ἔδωκεν ἐκάστῳ τριηράρ-
 χῳ, παρατάξας, ἐπειδὴ
 ἀναχθέντων δὲ τῶν τῶν
 μεῖον, τότε λύειν τὰ βι-
 βλία·

32 Πονήσασιν] MSS. ποιήσασιν. Paulo post pro ἐπειδὴ δὲ, Cant. ἐπεὶ δὲ.

βλία· ἢ μαθόντας ἐκέισε
 πλεῖν, οἱ κελεύει τὰ γε-
 γραμμένα· οἱ μὲν δὲ ἀνη-
 χησαν· ὁ δὲ πρὶν εἶραι
 τὸ σημεῖον Ἰπιδᾶς ἕστη-
 ρεπκῶ, πεινέπλῃ, ἢ παρ
 ἐκάστῃ τριηράρχῃ τὸ βι-
 βλίον ἀπήτησεν· ὅσας μὲν
 ὄρε τὴν σφραγίδα λε-
 λυγμένας, ὡς περὶ ὁδοῦ
 ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι
 τὴν Ἰπιδᾶς θανάτῳ· πῆς δὲ
 ἄλλοις ἔδωκεν ἑπτα βι-
 βλία, ἐν οἷς ἀληθῶς ἐ-
 γέγραπτο ποία πόλις βε-
 λουτῇ Ἰπιδᾶς·³³ ἢ
 δὴ τὸ ἀπορρήτον ἔτω φυ-
 λαχθῆν, παρέχεν αὐτῷ
 τὴν Ἀμφίπολιν ἀφύλα-
 κτον λαβεῖν.

Διονύσιος Βαλδύριος
 μαθεῖν, οἷα περὶ αὐτῶν
 φρονοῖεν ἢ λέγοιεν· οἱ
 δευτέρωτοι, τὰς μεσογυγὰς
 ἢ τὰς ἐταίρας ἐκέλευσεν
 ἀπογραψάσθαι·³⁴ οἱ μὲν δὲ

verent: iisque lectis, eo
 cursum tenerent, quo
 scripta juberent. Qui cum
 solvissent, ille, prius-
 quam signum datum es-
 set, expeditam navem
 conscendit, & circum-
 navigans, a singulistrie-
 rarchis libellum repe-
 tit. Quos quidem de-
 prehenderet resignasse
 sigillum, quasi prodito-
 res ad mortis supplicium
 trahi jussit. Reliquis alios
 libellos dedit, in quibus
 revera scriptum erat,
 quam ad civitatem navi-
 gaturus esset. Eaque res
 ad hunc modum arcana
 habita, effecit ut Am-
 phipolim nihil tale spe-
 rantem, & præfidiis de-
 stitutam caperet.

13 Dionysius ut co-
 gnosceret, quam de se
 sententiam haberent, &
 quid dicerent subditi,
 mulcas fœminas &
 meretrices conscribi juf-
 fit. Quæ cum magnis

πολλὰ

³³ Καὶ δὴ τὸ ἀπορρήτον ἔτω φυλα-
 χθῆν. Idem relatum supra de Deme-
 trio lib. iv. 7. 2 & hoc lib. x. 2.

³⁴ Οἱ μὲν δὲ] Scribe αἱ μὲν δὲ. ἐ-
 πὶ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, non ἐπὶ οὐκ ἔστιν,

ut noster Codex habuit. Quid sit au-
 tem ὁπλοῦν τέλος omnes sciunt præ-
 ter Interpretem, cujus facetus est hic
 error. Casaubonus.

præmiis se donatum iri putarent, ille nihil eis donavit: sed meretrices singulas exploravit, adhibitis tormentis quidnam ab amatoribus audirent de tyrannide. Ita cognitis obtrectatoribus, partim morte affecit, partim in exilium misit.

14 Dionysius, cum arma civibus eripuisset, quo tempore adversus hostes periculum erat subeundum, cum eos ad centum stadia ex urbe produxisset, arma his reddidit. Post pugnam, antequam in urbem reverterentur, & portas aperirent, rursus eos deponere armaturas iussit.

15 Dionysius cum scire cuperet, quinam iniquo animo tyrannidem ferrent, navigavit ab Italia in occultum nava-

πολλὰ τέλῃς ³⁵ ἐπεβολὴν
ἐνόμισαν χρησέσθαι· ὁ δὲ
τέλῃ μὴ οὐκ ἐπέβαλεν·
ἐκάστῳ δὲ τῶν ἐταίρων ἀνέ-
κρινε βασιλεύων τίνα πα-
ρὰ τῶν ἐρασῶν σιώντων ἀ-
κῆσαι περὶ τῆς τυραννί-
δος· ἔτω τὰς βλασφη-
μῶντας μαθὼν, ἕως μὴ ἀ-
πέκτεινεν, ἕως δὲ ἐδίωξεν.

Διονύσιος τὰ ὅπλα
τῶν πολιτῶν παρελόμε-
νός, ἡνίκα πρὸς τὰς
πολεμίας κινδυνῶς και-
ρὸς ἦν, ³⁶ προάγειν αὐ-
τὰς ἀπὸ τῆς πόλεως· ὅτε
ἀφ' ἐκελευσέως, τὰς αὖ-
πεδίδεν τὰ ὅπλα· μὴ δὲ τῶν
μάχῃ, πρὶν ἐπανελθεῖν
εἰς τὴν πόλιν, ἢ τὰς πύ-
λας ἀνοίξαι, πάλιν αὐ-
τὰς ἐκέλευσεν ἀποτίθεσθαι
τὰς παντοπλίαις.

Διονύσιος βεβλόμενος
εἰδέναι τίνες εἴεν οἱ πρὸς
τὴν τυραννίδα ἄλλο-
τρίως ἔχοντες, κατέπλευ-

σεν

³⁵ Εἰπεβολὴν] Cant. ἐπεβολὴν.
Mox pro ἐπέβαλεν, Fl. ἐπέλαβεν. &
pro ἔτω, Cant. ἔπως.

³⁶ Προάγειν] MSS. προάγων. &

pro πόλεως, Cant. ἀκροπόλεως, cum
punctis quibusdam sub duabus poste-
rioribus syllabis. Sub finem pro ἀνοί-
ξαι, Cant. ἀνοίξας.

σεν ἐκ τῆς Ἰταλίας εἰς τὸ
κρυπτόν νεώριον, ³⁷ ὡς ἀ-
ποθανῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων τρα-
πωτῶν· οἱ δὲ δυσμενῶς ἐ-
χοντες συνθέοντες μὲν χα-
ραῖς, ἀλλήλοισι τὸ πένθος μα-
νηγέοντο. ὁ δὲ σωμαρπεί-
σας τὰς ἐφηδομένους ἀπέ-
κτεινεν.

Διονύσιος ἄρρωσέν
παρασπινθόμενος, λό-
γον δίδωκεν ὡς ἐχάτως
εἶη διακείμενος· ἐπεὶ δὲ
πᾶσι πρὸς τὴν φήμην
ὑπερήδισαν, αὐτὸς μὲν
τῶν δορυφόρων ἐπεξελθὼν
ἀπασιν ἐφάνη· καὶ τὰς ἐφη-
δομένας ἀπαχθῆναι
παραγγέλλει.

Διονύσιος Καρχηδο-
νίους Ἰππὶ μεγάλοις λύ-
τροις ἀπεδίδεν· τὰς δὲ Ἑλ-
λήνας ³⁸ ἀνδρῶν λύτρων
Καρχηδόνιοι τὴν τυράν-
νην Φιλανθρωπίαν ὑπο-
πτεύσαντες, ὅς τις αἶχον μι-
θοφόρος Ἑλλήνας ἀπέ-

le : famamque sparsit
Dionysium a propriis mi-
litibus interfectum esse.
Qui agre imperium e-
jus tulerant, concurrunt
cum summo gaudio, si-
bique mutuo casum nar-
rant. Ille comprehensis
iis quibus ea res lætitiæ
erat, omnes trucidavit.

16 Dionysius mor-
bum simulans, rumo-
rem divulgavit, regem
in extremo periculo ver-
fari. Cum multis ea fa-
ma gaudium faceret, ipse
cum satellitibus progres-
sus, omnibus conspicien-
dum sese præbuit, gau-
dentesque ad mortem ra-
pi imperavit.

17 Dionysius Cartha-
ginienſium captivos ma-
gna mercede redemptos
reddidit, Græcos vero
sine pretio. Carthagi-
nienses, tyranni humani-
tatem ac benevolentiam
suspectam habentes, mer-
cenarios Græcos, quos

πεμ-

³⁷ ὡς ὑποθαλάσσιον ὑπὸ τῶν] MSS.
ὡς ἑκὼς τῶν. Codd. Casauboni, ὡς
ἑκὼς ὑπὸ τῶν. Unde legendum forte
ὡς ὑποθαλάσσιον ὑπὸ τῶν. Mox δὲ ἀν-

te σωμαρπείσας delet uterque Codex.
³⁸ Ἀνδρῶν λύτρων] γρ. ἀνδρῶν
ἀπεδίδεν. Casaubonus.

habebant, dimiserunt. Dionysio vero com-
mode hoc evenit, ut
ab hostibus Græcis libe-
raretur.

18 Dionysius bellum
gerens cum Messaniis,
apud quos aliqui in pro-
ditionis suspicionem ve-
nerant, ut eis terrorem
ac perturbationem inji-
ceret, cum reliquorum
omnium fundos depopu-
laretur, ab eorum præ-
diis abstinere jussit, in
quos calumnia & cri-
men conferebatur. Hoc
etiam ab aliis ducibus
memini factitatum. Dio-
nysius vero præter hæc,
militem etiam in urbem
misit, qui auri talentum
iis ad quos suspicio per-
tinebat, adferret. Hunc
Messanii cum auro de-
prehenderunt: cumque
cognovissent quibus il-
lud ferret, indicatos pro-
ditores supplicio afficien-
dos censuerunt: ii vero

πεμφαν τῷ Διονυσίῳ ἢ
ἀρᾶς εἶχε πολεμίων
ἐλλείων ³⁹ ἀπαλλαχθῆ-
ναι.

Διονύσιος πολεμῶν
Μεσσηνίοις, παρ' οἷς ἦ-
σαν ὑποπτοὶ τινὲς ὡς προ-
διδόντες, βεβλόμενος αὐ-
τὰς παράγειν, τὴν τ' ἄλ-
λων χώραν ⁴⁰ λυμαίνο-
μενος, τὴν Δαδαλλο-
μέων ἐκέλευσεν ἀπέχε-
σθαι. τὰς μὲν δὲ καὶ ἄλλαις
οἶδα στρατηγῶς πεπραγ-
μένον. Διονύσιος ἢ πρὸς
τὰς, καὶ στρατιῶται εἰσε-
πέμφε πάλαντον χρυσίῳ
κομίζοντα πῶς ὑποπτό-
μενοις. ⁴¹ τῶν οἱ Μεσση-
νιοὶ μὲν χρυσίῳ λαβόντες,
ἀνακρίναντες, μαθόντες
οἷς ἐκόμιζεν, τὰς μὲν ὡ-
μολογημένους προδότας
ᾤρησαν καλᾶν. οἱ δὲ ἦ-
σαν ἐν δυνάμει καὶ αὐτοὶ
cum potestate erant, at-

σφο-

³⁹ Α' πολλὰ χθονῶν] Cant. ἀπαλ-
λάσσει. Casauboni Codd. ἀπὸ ἀ-
χθῆσαν.

⁴⁰ Λυμαινόμενος] Cant. λυμα-
νομένης.

⁴¹ Τῶν οἱ Μεσσηνιοὶ] Cant.
τῶν ἢ οἱ Μεσσηνιοὶ. Sub finem pro
παρρησίᾳ, cum Fl. scribo πα-
ρήσι.

σφόνδρος ἀντίστησιν· ἐγέ-
νετο στάσις, ἣ παρέχε-
διονυσίῳ Μεσσηνίας κρα-
τήται.

Διονύσιος ἐν ⁴² πεί-
νῃ χρημάτων πῶρ' ἔ-
πολιτῶν εἰσφοράς ἤπ-
ετ' ἢ πολλάκις ⁴³ δέδωκεναι
φασκόντων, βιάζεσθαι μὴ
οὐκ ἔγνω· Ἀγαλιπῶν ἢ ὁ-
λίγον, ἐκέλευσε τὰς ἀρ-
χοντας, ὅσα ἐν ἀναθη-
ματὰ ἐν Ἀσκληπιῷ· πολλά
ἢ ἐν ⁴⁴ ἀργείοις ἢ χρυσίοις·
ταῦτα ἔξω τῶν ἱερῶν κομί-
σαντας, ὡς βέβηλα, περ-
κηρύττειν ἵππ' ἔ' ἀγορᾶς·
οἱ Συρακούσιοι μὲν πολλῆς
παροτρύνσεως ἐπείσαντο· ὡς πε-
ρ' ἱερῶν χρημάτων πᾶσι
ἐπ' αὐτῶν· ὧν κρατήσας Διονύ-
σιος, ⁴⁵ προσέταξε κηρύτ-
τειν, εἴ τις τι τῶν τῶν Ἀ-
σκληπιῷ ἀναθημάτων ἡγό-
ρασεν, αὐτίκα εἰς τὸ ἱερόν

que ei consilio vehemen-
ter resistebant. Itaque se-
ditione concitata, factum
est ut Dionysius Messana
potiretur.

19 Dionysius in ege-
state pecuniarum consti-
tutus, tributum civibus
imperavit. Qui cum sa-
pe jam se contulisse dice-
rent, vim eis abhiben-
dam esse non existima-
bat. Intermissis vero
paucis diebus mandavit
principibus, ut anathe-
mata (quibus Asclepii
templum erat exorna-
tum, quæ multa fuerunt
ex auro & argento confe-
cta) e fano deportata,
quasi profana in foro pro-
scriberent. Ea summo
studio coëmebant Syra-
cusani, ita ut magna vis
pecuniæ colligeretur.
quibus potitus Diony-
sius, edictum proponere
iussit : Si quis anathema
ad Asclepium pertinens

κομί-

⁴² Σπείν] γρ. πείν. Casaubonius.

⁴³ Δέδωκεναι] Cant. δέδωκεναι.

⁴⁴ Ἀργείοις] Fl. ἀργύροις.

⁴⁵ προσέταξε κηρύττειν] Melius
προσέταξε κηρύξας, voce præconi iussit.
Contra alibi, ἐκέρυξε προστάσαν. Ca-
saubonius.

Κηρύττειν] MSS. κηρύξαι. sed lego
cum Casauboni Codd. κηρύξας. Se-
quens πὶ delet uterque Codex. Infra
pro εἰσκομίζειν, κ. δεποδ. scripsi cum
MSS. κομίζειν, κ. δεποδ. quomodo &
Codd. Casauboni. Copulam tamen
MSS. non agnoscunt.

emisset, mox in templum reportaret, Deoque restitueret, aut morte pœnam lueret. Illi Deo sua reddiderunt. Dionysius pecunias obtinuit.

20 Dionysius cum urbem cepisset, cujus cives partim mortui, partim in exilium erant acti, cum urbs amplior esset, quam ut modicum præsidium ad eam tuendam sufficeret, Paucos quidem ibi in præsidio reliquit. Captis vero servis, dominorum filias in matrimonium dedit, ut summas inimicitias adversus eos gerentes, fideliter civitatem custodirent ac defenderent.

21 Dionysius in Tyrreniam navigans centum triremibus, cum navis quæ equites veherat, transisset ad Leucotheæ fanum, acceptis septuaginta talentis numismatis, confestim navigavit.

κομίζειν, καὶ δοποδιδόναι τῷ θεῷ, ἢ θάνατον εἶναι πλὴν ζημίαν. οἱ μὲν ἀπέδωκαν τῷ θεῷ Διονύσιον ὃ ἔχει πρὸς χεῖρας.

Διονύσιον πόλιν ἐλὼν, ἥς τῇ πολιτῶν οἱ μὲν πεθνηκότες, οἱ δὲ πεφύργοτες ἦσαν, ⁴⁶ ἐπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν, ἥ ὥς τε ἐκ τῶν ὀλίγων φυλάττειται, φρενὲς μὲν ὀλίγας αὐτοῖσι κατελείπει· τοῖς δὲ ἄλλοις οἰκέταις, τῇ δεσποτῶν θυγατέρας σωμακισεν. ⁴⁷ ἵνα πολεμῶνται φαίνοντες αὐτῶν πρὸς φύλακας τῆ πόλεως γυναικας.

Διονύσιον εἰς Τυρρηνίαν πλοῦσας ῥ' ἐξηγήσει, καὶ ἱπποαγωγῶν παρελθὼν εἰς τὸ τῆ Λεουκωθεᾶς ἱερὸν, λαβὼν νομίσματα τάλαττα φ', ⁴⁸ ὡς ἀρχεῖμα ἔπλωσεν. μαθὼν δὲ ἐν ἀπορίᾳ

46 Εἰπεὶ μείζων ἢ πόλις ἦν, ἥ ὥς τε] MSS. ἐν δὲ μείζον, ἥ ὥς τε. quomodo etiam Codd. Casauboni: quare scripserim, ὡς δὲ μείζων, ἥ ὥς τε.

47 ἵνα πολεμῶνται φαίνοντες αὐ-

τῶν] Fortasse, φαίνοντες αὐτοῖς, αὐτῶν π. Casauboni.

48 Περὶ ἀρχεῖμα ἐπλωσεν] Lego παρὰ χεῖρας ἀπέπλωσεν. Post verbum παρὰ χεῖρας deesse aliquid videtur. Id.

49 Χρυ-

πορρήτω ⁴⁹ χρυσίς τάλαν-
τα α, , δρυγύρα πολλὰ
πλείονα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
ἢ τῶν ναυτῶν διηρηπάδα,
πεῖν ὑπεβλήσθαι τῇ γῆς,
ἐκέρυξε πῖς ἔχουσι τὰ
χρήματα προστάσων.
⁵⁰ τὰ μὲν τοι ἡμίσεα ἀφαι-
ρῶν, τὰ δὲ ἡμίσεα συγχω-
ρῶν· ἢ θανάτῳ ζημιώσαιν
τὰς μὴ πειδέντας· οἱ μὲν
τὰ ἡμίσεα προσεκόμεσαν. ὁ
δὲ δὸπὸ τῶν τῶν ἢ τὰ λοιπὰ
εἰσπράξας, δωρεὰν ⁵¹ ἔδω-
κεν αὐτοῖς μίανος σιταρ-
κίαν.

Cumque intellexisset in
occulto mille argenti ta-
lenta, aut amplius, mi-
lites ac nautas diripuisse,
antequam eos in terram
exponeret, promulga-
vit, his qui pecunias ha-
berent, imperans, ut di-
midium summæ ad se de-
ferrent, dimidium vero
se ipsis relinquere. Qui
morem non gererent,
eos se morte multatu-
rum. Qui cum dimidiam
partem singuli attulif-
sent, ab his ille reliqua
etiam exegit, & dono
eis dedit ad mensem fru-
mentarias præfecturas.

Πά.

49 Χρυσίς τάλαντα, α.] Aliter hic
Codd. Interpretis,

50 Τὰ μὲν τοι ἡμίσεα ἀφαιρῶν, &c.]
Fl. τὰ μὲν ἡμίσεα ἀναφέρειν. Cant.
τὰ μὲν ἡμίσεα ἀφαιρῶν. quomodo &
Codd. Casauboni. Legendum vide-
tur: τὰ μὲν ἡμίσεα ἀναφέρειν, τὰ δὲ ἡ-
μίσεα συγχωρεῖν. Pro ἡμίσεα, quod
bis sequitur, uterque Codex ἡμίση.
Pro πειδέντας, Cant. παδέντας. Idem
Dionysii factum refert Aristoteles
lib. II. Οἰκονομ. Εἰς Τυρρηνίαν τε πλοῦ-
σαι ναυτῶν ἕκαστον, ἔλαβεν ἐκ τῆς Λο-
κοδείας ἑκατὸν χρυσίον τε καὶ ἀργύρεον ποῦν,
καὶ τὸν ἄλλον κοσμον ἐκ ὀλίγου. εἰδὼς δὲ ὅτι
καὶ οἱ ναῦται ποῦν ἔχουσιν, καὶ ὑμῶν ἐ-
ποίησε, τὰ ἡμίσεα ὧν ἔχουσιν, ἀ-
ναγέρειν πρὸς αὐτὸν· τὰ δὲ ἡμίσεα ἔχειν
τὸ λαβόντα· τῷ δὲ μὴ ἀνέγκαντι, θάνα-
τον ἔταξε τὸ ὀπτιμιον. ὑπολαβόντες δὲ
οἱ ναῦται, ἀνέγκαντες τὰ ἡμίσεα, τὰ

κατάλοιπα ἔξεν ἀδεῶς, ἀνέγκαν-
τες δὲ ἐπείπερ ἐκεῖνα ἔλαβεν, ἐκείλους
πάλιν τὰ ἡμίσεα ἀναφέρειν. & Diodo-
rus lib. XIV. qui tamen in navium
numero dissentit, scribens: Διονύ-
σιος γομφύτων ὑποτάξας ἐστράτευσεν
ἐπὶ Τυρρηνίαν, ἔχων πενήρεις ἑκατὸν
πρόσας μὲν φέροντες τὴν λησίων κατὰ-
λυσιν, τὰ δὲ ἀλυσίαι συλίσσοντες ἄ-
γιον, ἕκαστον μὲν ἀναθημάτων πολλῶν,
κατὰ δρυμνίαν δὲ ἐν ὀπτιμείᾳ πόλεως Ἀ-
γύλλης Τυρρηνίδος. Recte autem hinc
apud Alianum lib. I. cap. 20. ubi
tangit idem hoc Dionysii facile-
gium, pro εἰς Τροζηνίους, scriben-
dum εἰς Τυρρηνίους, monuit Scheffe-
rus.

51 Ἐδωκεν αὐτοῖς μίανος σιταρχίαν.]
Scribo σιταρχίαν. atque hanc γράφει
depravationem multis locis observa-
vimus. Casaubonus.

22 Parii æmulatores Pythagorearum disputationum, in regionibus circa Italiam degebant. Dionysius Siciliae tyrannus legationem de amicitia facienda ad Metapontios & cæteros Italos misit. Euephenus juvenibus, qui discendi causa ad eum commeabant, eorumque parentibus, suadebat, nullo modo tyranni verbis adhibendam esse fidem. Quæ res ad iram vehementissime Dionysium inflammabat. Itaque operam dabat, quemadmodum eum in suam potestatem redige-

Πάριοι, ζηλωτὰ λόγων Πυθαγορείων, διήγον ἐν τοῖς περὶ Ἰταλίαν χωρίοις. Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος ⁵² ἐπέκηρυκδὲς πρὸς Μεταποντίους, καὶ τὰς ἄλλας Ἰταλίους περὶ Φιλίας. ⁵³ Εὐήφενος προσφοιτῶσινέοις καὶ πῶς πατράσιν αὐτῶν γνώμην ἡγόρασε, μηδὲ μὴ τρεῖς ἡμέρας πρὸς αὐτὸν Διονύσιος ⁵⁴ ἐπὶ τέττῳ μᾶλλον ὠργίζετο ὥς τε καὶ λαβεῖν αὐτὸν ὑποχέρον ἐσπένδασεν ἐκ Μεταποντίας ⁵⁵ Δικαρχομζόμε-

νον

⁵² Εἰπεκρυκδὲς] Ita reposui cum MSS. pro vulgato ἀπεκρυκδὲς. Pro Μεταποντίους, uterque Codex Μεταποντίος. Utrumque recte. Stephanus hac voce: ὁ πολίτης Μεταποντίος. ἀδ' ὁ φίλων ὁ αὐλῆς, καὶ πολιτὴς λέγεται καὶ Μεταπόντιος, ὡς Βυζάντιος, καὶ Μεταποντίνος. De hac urbe videndus Cluverius lib. iv. Ital. Antiq. cap. 14. & Salmastius in Plinian. Exercit. pag. lxxv. Metapontinorum numeros citat Joannes Harduinus, in quibus META. In uno illorum visitur spica cum noctua, Palladis symbolo, quod explicat de Minervæ templo, quod Metaponti fuit, & cuius meminit Justinus lib. xx. cap. 2.

⁵³ Εὐήφενος] Quod Polyano dicitur evenisse Euepheno & Eucrito, aliis accidisse dicitur Damoni & Phintia, Ciceroni lib. iiii. de Off. cap. 10.

Valerio lib. iv. cap. 7. Diodoro in Excerptis Peirescii pag. cccxliiii. Aliter iterum eos nominat Hyginus cap. cclvii. Metum scilicet & Selinuntium. Deinde Hyginus non sex menses abeunti ad ordinanda sua concessos scribit, ut Polyanus; sed trium tantum dierum spatium. Cicero quoque d. l. paucos sibi dies commendandorum suorum causa postulavisset. Pro προσφοιτῶσι, Fl. τοῖς φοιτῶσι.

⁵⁴ Εἰπὶ τέττῳ] 78. τῶτο. Casaubonus.

⁵⁵ Δικαρχομζόμενον ἐς Πήριον] Interpres legisse videtur Δικαρχομζόμενον minus recte. Tangit lepidam hanc historiam M. Tull. Tusc. Quæst. libro quinto: quem locum mirifice hæc Polyani nostri narratio illustrat. Casaubonus.

56 Εἰπὶ

νον ἐς Ρήγιον ἐπεὶ ᾗ ἔλα-
βεν, ⁵⁶ ᾗ δὲ συνεδρία
κατηγορήσας ἔδειξεν ἡλί-
κων δι' αὐτὸν εἶη πραγ-
μάτων ἀφηρευόμενος. ὁ δὲ
ὁμολογῶν, δικαίως ἔφη
πάντε ποιῆσαι. ⁵⁷ τὰς μὲν
γὰρ εἶναι φίλους αὐτῷ καὶ
μαθητάς. ⁵⁸ τύραννον δὲ ὁ-
ψὲ γνώριμον αὐτῷ. ὁ δὲ
αὐτὸς θάνατον κατέγνω.
Εὐήφην δὲ παρε-
χθεὶς, πρὸς Διονύσιον ἔ-
φη. πῶς μὲν δεδογμένοις
πείθομαι. ἐπεὶ δὲ ἀνέκδο-
τῷ ἀδελφῇ ἐστὶ μοι ἐν
Παρίῳ, πάντῃ ἐκδέναι
ὡς περὶ βέλομαι. Δι-
αλύσεις εἰς τὴν πατρί-
δα, καὶ σωτήριως ἐπανελ-
θὼν θνήσκειν πάντων
⁵⁹ γελασάντων ᾗ τῷ λό-
γῳ, Διονύσιος ἐθαύμα-
σε. καὶ ἥρετο. τίς αὖ ἐν

re posset, & e Metapon-
tio in Rhegium transpor-
tare. Quem posteaquam
cepit, in concilio accu-
sationem in eum inten-
dens demonstravit, quan-
tis rebus ob eum so-
lum esset spoliatus. Ille
confitens, recte se fecis-
se prædicabat. Illos enim
amicitia & discendi con-
suetudine sibi devinctos
esse: tyrannum se ne a-
spicere quidem inter di-
scipulos suos posse. Qui
eum ob hæc morti adju-
dicavit. Euephenus ni-
hil perterritus, ad Dio-
nyfium inquit: Decretis
quidem pareo, verum
quia sororem adhuc in-
nuptam habeo, eam prius
in Pario collocare alicui
in animum induxi. Ita-
que in patriam naviga-
bo, brevique reversus
mortem obibo. Cum om-
nes hoc audito fermo-

πιστὺς

⁵⁶ Ἐπὶ τῇ συνεδ.] Cant. ἐκ τῇ συν-
εδ. Infra pro ὁμολογῶν, Cant. ὁμο-
λογῶ.

⁵⁷ Τὰς] Τὰς. Casaubonus.

⁵⁸ Τύραννον δὲ ὁψὲ γνώριμον αὐ-
τῷ] Aliter hic Interpres; sed con-
venientius Vulgata, quæ vertenda:
tyrannum sibi ne de facie quidem cogni-

tum. MSS. αὐτῷ. ὁ δὲ delent: Mox
pro Εὐήφην, cum Cant. repolli
Εὐήφην, ut dicitur supra. Idem Co-
dex addit articulum ante Διονύσιον.

⁵⁹ Γελασάντων] Cant. θιλασάν-
των. Infra pro μεταπεμφάμενος, u-
terque Codex καταπεμφάμενος. &
pro ἐπένδυσε, Cant. ἐπέπνυσε.

ne in risum effunderentur, Dionysius admirabatur, & interrogabat: Quisnam igitur pro te sponsurus est. Ille: Vadem, inquit, mortis dabo. Eucritumque accersitum, vadem præbuit. Qui admodum lubens hanc pro morte sponsionem recepit, transigens, ut ille digressus intra sex mensium spatium reverteretur. Se vero ibidem permanentem, interea temporis custodiri & aservari iussit. Admirandum quidem factum erat: verum longe mirabilius aliud consecutum est. Etenim post sex menses, is qui eum vadem dederat, collocata forore sua, reversus in Siciliam, seipsum tyranno reddidit, iussitque vadem dimitti. Dionysius utriusque virtutem supra modum complexus, & admiratus, ambos liberos

60 πρὸς γήροι; ὃ ᾧ, ἐγγυητῶν, ἔφη, ἔθανά τε καὶ ἀσπῆσω. καὶ μεταπεμψάμενον τὸ Εὐκρίτην, ἤξιώσεν ἐγγυησάμενος. ὃ ᾧ μάλ' ἀσπῆσως ἐπέδρασε, ἔθανά τε πῶν ἐγγυητῶν πωπάζας, καὶ μὴ ἐξείεναί, ὡς ἐν μηνὶ ἐξ ἐπαμύνηντα. αὐτὸν δὲ φυλάττειν αὐτόθι μνηστῆρας καὶ φρεσὶ μνηστῆρας. καὶ τὸ πρῶτον μαρτυρῶν ὅτι θαυμαστόν. θαυμαστότερον δὲ ἐγγυητῶν. καὶ γὰρ μὴ τὰς ἐξ ἐμῶν, ὃ τὸ ἐγγυητῶν ἀδελφῶν, πῶν ἀδελφῶν ἐκδῶν ἐπαμύνηντα, ἐν Σικελίᾳ παμύνηντα ἑαυτὸν, ἤξιώσε τὸ ἐγγυησάμενον ἀφῆναι. Διονύσιον ὑπεραγαθεὶς ἀμφοτέρων πῶν ἀρετῶν, ἀμφοτέρους ἀφῆκεν. καὶ τὰς δεξιὰς λαβὼν, ἤξις πρὸς αὐτὸν εἰς πῶν ἑαυτῶν φιλίας συγκατατάττειν,

60 Πρὸς τὸ Πίσις. Casaubonus.

61 Θαυμαστόν] Deler uterque Codex. γὰρ quoque post καὶ non agnoscit Cant.

62 Παρίντων ἀγαθῶν] Ἀγαθῶν, quod in Vulgata aberat, cum MSS. & Interprete inferui.

ταιν, ἢ μὲν παρ' αὐτῶν
 κεινῶντας ἢ παρόντων
 ἀγαθῶν. ⁶² οἱ ὅτι πῶς μὲν
 ποταίρεσιν ἀπεδέξαντο ἔ
 περὶν· ἡγήσαντο ὅτι εἰ τὸ
 ζῶν αὐτοῖς βελτίον ὡς ἀ-
 γαθόν, συγχωρήσας ἀνα-
 ερέφειν ὅτι πᾶς συνήθεις
 διατριβὰς μὲν ἢ νέων.
⁶³ συνεχώρησε Διονύσιος·
 τῷτο τὸ ἔργον ἔπεισε πολ-
 λὰς Ἰταλιῶν Διονυσίῳ
 πιστεύειν.

mitiam suam adscribe-
 rent, & apud se manerent,
 praesentibusque bonis u-
 na fruerentur. Qui ani-
 mum quidem tyranni,
 propositumque compro-
 baverunt: at petebant si
 vitam sibi concedere vel-
 let, reverti se ad consue-
 tas cum adolescentibus
 exercitationes pateretur.
 Dionysius hoc facto
 multos Italos adduxit, ut
 majorem sibi fidem ha-
 berent.

[CAP. III.]

Ἀγαθοκλῆς.

Agathocles.

Ἀγαθοκλῆς Σικελίας
 πόρην ὁμόους τοῖς πο-
 λεμίοις, παρέβη τὰς ὁρ-
 κας, ἢ κατὰσφάξας τὰς
 αἰλίντας, ὀπιχλάζων
 πρὸς τὰς φίλας ἔλεγον.
 Δειπνήσαντες ἐξεμέσωμεν
 τὰς ὁρκας.

Agathocles datum
 hostibus jusjurandum
 transgressus est: oc-
 cisisque captivis, ri-
 dens ad amicos dixit:
 Cœnati, juramenti
 religionem evomamus.

Ἀγαθοκλῆς νικήσας
 Λεοντίνους, ¹ Δεινοκράτην

2 Agathocles cum
 superasset Leontinos,

τὸν

⁶² Οἱ ὅτι μὲν ποταίρεσιν ἀπεδέξαν-
 το ἢ περὶν· ἡγήσαντο.] Ita locum hunc
 edidi cum MSS. In Vulgata: οἱ ὅτι
 μὲν τὰ περὶν· . . . ἡγήσαντο ἡγήσαντο. Ca-
 saubonus in margine quoque ad-
 scripserat ποταίρεσιν. Pro εἰ τὸ ζῶν,

Cant. εἰς τὸ ζῶν. ut & βέλτοις προβέ-
 λτοις.

⁶³ Συνεχώρησε Διονύσιος.] Omis-
 sa hæc ab Interprete, verte, concessit
 Dionysius.

Cap. III. 1 Δεινοκράτην] Cant.
 Δεινοκράτης.

Dinocratem ducem suum misit in urbem qui diceret, ei cum Dionysio gloriae contentionem esse, quod velit eos conservare, quemadmodum ille conservavit Italos ad Eleporum fluvium prælio devictos. Crediderunt Leontini, pecuniatque dederunt. Agathocles ingressus, iussit eos in concionem inermes convenire. Dux interrogabat, cui videretur idem quod Agathocli, is manum tolleretur. Agathocles igitur, Mihi inquit, placet omnes occidere. Decem vero millia militum qui circumfistebant, omnes in concione trucidarunt.

τὸ στρατηγὸν αὐτῶν ἐς τὴν πόλιν ἔπεμψε, λέγοντα, ὡς ἄρα φιλοπμοῖτε πρὸς Διονύσιον, εἰ βέλτοιρ σῶσαι αὐτὰς, ὡς ἐκείνῳ ἔσωσε τὰς ² πρὸ τῆς Ἐλέπορον ποταμὸν παύσαντας Ἰταλιώτας. ὅτις δὲ οὐκ ἔδωκαν. Ἀγαθοκλῆς εἰσελθὼν ἐκέλευεν αὐτὰς ἀσπλῆς ἐς τὴν ἐκκλησίαν συναλθεῖν. ὁ στρατηγὸς ἐπηρώτησεν, ὅτῳ δοκεῖ ὅπερ καὶ Ἀγαθοκλῆς, αἰρέτω τὴν χεῖρα. ὁ πίνων Ἀγαθοκλῆς, δοκεῖ μοι, ἔφη, πάντας ἀνελεῖν ³ ἢ σὺν ᾧ μύριοι καὶ δὴ πλείονες οἱ στρατιῶται πάντας ἀνείλον ὅτι δὲ ἐκκλησίας.

Ἀγα-

Δινοκράτη. Pro στρατηγὸν αὐτῶν, lege cum Interprete στρατηγὸν αὐτῶν. Diodorus, lib. xx. de Agathocle verba faciens, inquit: Δινοκράτης στρατηγὸν μέγας τὸ δυνάμειος ἀπέδειξε, καὶ διετέλεσε πρὸς τὸν πόλιν ἔλθοντα. Pro sequente εἰ βέλτοιρ, scripserim καὶ βέλτοιρ, ut Casaubonus notarat in margine.

² Πρὸς τὴν Ἐλέπορον] Articulum cum Fl. addidi. Fluvius hic Diodoro lib. xiv. ubi eadem illam Italorum narrat, dicitur Ἐλαρὶς, Interpreti per adspirationem Helorix: Polybio lib. Histor. cap. etiam huius prælii mentionem facienti Ἐλέπορον. ad

quem locum videndus Casaubonus. Pro Ἰταλιώτας, uterque Codex Ἰταλιωτῶν. Infra pro εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσελθεῖν, cum Fl. & Interprete scripsi εἰς τὴν ἐκκλησίαν συναλθεῖν. Pro vulgato ἡρώτησεν, cum Fl. reposui ἐπηρώτησεν. Cant. ut & Codd. Casauboni habent ἡρώτησεν.

³ ἢ σὺν ᾧ μύριοι] Multum a Vulgata abit Interpres in ea enim decem millia dicuntur a militibus occisi, ille vero numerum istum tribuit militibus, non addito interfectorum numero.

Gg

4 Τῆς

Α' γὰρ πολὺς πύθμε-
ν⁴ τὰς ἐν τέλει Συρακου-
σίων νεωπράζειν, Καρ-
θηδονίους νικῆσας θύων ἐ-
πινίκια, Φ' ἀνδρας τὰς
ὑπόπλους ὅππῃ πλὴν ἐστὶν
ἐκάλεσεν. ἰὼ μὲν δὲ με-
γαλοπρεπὴς ἡ τῶν κλη-
θέντων ἐστὶν· αὐτὸς δ' ἡδὴ
μεθύοντων ἐς μέσους παρ-
ελθὼν, ⁵ κροκωτὸν ἐν-

3 Agathocles cum au-
disset principes Syracusa-
rum novis rebus studere,
Carthaginienfibus devi-
ctis, gratulatoria diis fa-
crificia peragens, quin-
gentos viros, quos susce-
ptos habebat, ad convi-
vium convocavit. Erat
fane magnificentissimum
vocatorum, & supra mo-
dum opiparum convi-
vium. Ipse vero, cum o-

δύς

4 Τὰς ἐν τέλει Συρ.] MSS. ut &
Codd. Casauboni πρὸς ἀντιλείπ. οἱτο,
ut videtur, errore ex τ vocis sequen-
tis. Elegantiùs quippe πρὸς ἐν τέλει.

5 Κροκωτὸν ἐνδύς Ταραντίνον, περι-
βαλλόμενον⁶ πύλησιν] Levis menda in
non levem errorem Interpretem im-
pulsit: fallitur enim quum Tarenti-
nam fistulam somniat. Nam certum
fuit vestimenti genus quod Tarenti-
num vocabant. Quare lego vel ita,
κροκωτὸν ἐνδύς Ταραντίνον, περιβαλλό-
μενον⁶ πύλησιν. vel sic, κροκωτὸν ἐνδύς,
ταραντίνον τε περιβαλλόμενον⁶. Casaubon.

Κροκωτὸν ἐνδύς Ταραντίνον, περιβαλ-
λόμενον⁶ πύλησιν] Distinguo: κροκω-
τὸν ἐνδύς, Ταραντίνον περιβαλλόμενον⁶,
ἡύλησεν, &c. Fuit κροκωτὸν proprie
vestis mulierum, sed utebantur quo-
que eadem molles, effeminati, &
dissoluti. Aristophanis Scholiastes
ad Θεσμολογ. Κροκωτὸν ὅστις Διονυσιακὸν
φόρημα, ἢ γυναικεῖον ἐκπύκνισεν ὅπως
ἰμάτιον, & μέμνηται ὁ Ἀ. Σούδας⁷ ἐν τῷ
τετάρτῳ, ἐκδύοντων λίγων τινὰ κροκω-
τὸν, & σινυόνα ὑποδύοντων Ἀλκι-
βειδοχέμενον. Verba Athenai ex Du-
ride Samio sunt hæc ἀδελφὸς δ' ὁ Σά-
μιος⁸ ἐν τῇ 7^ῃ ἰσορριῶν ἐπὶ ἀκαυδέα ἄτη.
Πολυασέχοντά φησιν, εἰ μεθύσει, καὶ

ποὶ προσδύοντες ὄντας ὀρχεῖσθαι, & δὲ γὰρ
Μακεδὼνα ὄντα δάδωρον, ἔτε καὶ ἡ
γραφή, ἔτε κατὰ τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐν-
δύμενον αὐτὸν κροκωτὸν, καὶ ὑποδύομε-
νον σινυόνα, Ἀλκιβειδὸν ὀρχεῖμενον. E-
jusdem meminit & lib. iv. Εἰπὶ δ'
ταύτης ἐπὶ τῷ ἀγάλματι Διονυσίᾳ δεκαπύ-
χῳ, σπένδον ἐν Καρχησίᾳ χρυσὸν χιτῶνα
πορευρὲν ἔχον Ἀλκιβίου, καὶ ἐπ' αὐτῷ κρο-
κωτὸν Ἀλκιβίου. περιβαλλόμενον δ' ἰμάτιον
πορευρὲν χρυσοποίκιλον. Dicitur & κρο-
κωτὸς, Pollux lib. iv. cap. 18. ὅς κρο-
κωτὸς ἰμάτιον. Διόνυσος δ' αὐτῷ ἐχρή-
στο, καὶ μεγαλίστην ἀνθεῖναι, καὶ θυρεοῖ.
& Suidas hac voce. Latinis est croco-
ta & crocotula. Crocotam inter mollio-
res vestes recenset Novius apud Non-
nium v. rica: Mollicinam, crocotam,
chiridotam, ricam. Est crocota, teste
eodem, croci coloris, unde Virgilio,
lib. ix. Æneid. ubi Numanus expro-
brat Trojanis mollietatem:

Vobis pueris croco & fulgenti murice ve-
stis.

Desidia cordi, juvat indulgere choreis.
Hinc infectores earum Plauto in Au-
lular. 111. v. 47. crocotarii dicuntur.
Crocotula est apud Varronem de Ling.
Lat. & Plautum in Epid. 11. 11. 45.
ad quem locum consule Taubman-
num.

rum ingressus, crocotum-
que indutus & amictus,
Tarentina fistula cecinit,
citharaque lusit atque sal-
tauit, ita ut e nimia volu-
ptate tumultus strepituf-
que consequeretur. Inter-
im dum omnes indulgent
genio, ipse e convivio se
subduxit quasi defatiga-
tus, & se vestem mutatu-
rum simulavit. Circum-
dederant cum locum ubi
convivium agitabatur,
magnus armatorum nu-
merus & ex iis mille distri-
ctis gladiis bini singulos
aggressi, discumbentes ad
unum omnes peremerunt.

4 Agathocles Ophe-
lam Cyrenensem cum in-
gentibus copiis militan-
tem, audiens amantem
esse puerorum, obsidem

δὺς Ταραντῖνον, πει-
βαλλόμενος ἠύλησεν, ἐ-
κιδάμενος, ὡρχήσασθαι ὡς
περὶ ὑφ' ἡδονῆς δάμενος
καὶ κρότῳ ἐκ πάντων
ῥῶτον ἐν τῷ καιρῷ τῇ ἡ-
δονῆς, ἡγεξήλασε δὲ
συμποσίῃς ὡς κεκμηκώς,
τὴν ἐδῆτα ἀλλάζων ἐ-
κυκλώσαντο τὸν ἀνδρῶνα ὁ-
πλῖται πολλοί· χίλιοι δὲ ἑξί-
φι πασάρμοι, δύο κα-
τὰ ἓνα πάντας ἀ-
πέσφαζαν τὰς κατακει-
μένους.

Ἀγαθοκλῆς ὁ Φέλαν
κυβερνᾶν πρὸς πολλὰ δυνά-
μει στρατεύσαντα πρὸς ἑαυ-
τὸν Φιλόπαιδα, ὁμη-
ρον

num. Plura Ferrarius lib. i. de Re
Vestitaria cap. 5, & 20. Muliebri quo-
que vestimentum fuit Ταραντῖνον,
quod & Ταρυντῖνον, & Ταρυντιδίον.
Helychius: Ταρυντῖνον, (scribe Τα-
ρυντῖνον) ἡ δὲ ποικιλία λεπτὴν, κροσσ-
οὺς ἔχον ἐν τῇ ἐνὸς μέσῃ. & Pollux lib.
vii. cap. 16. καὶ τὴν τῇ Ταρυντιδίον,
Ἀγαθὸς δὲ ἐν ἐνδυμασίᾳ ὡς μετὰ σμύλινον ἀπὸ
τῆς Ταρυντῖνας χρήσεως καὶ τρυφῆς. &
Suidas: Ταρυντιδίον λεπτὸν καὶ Ἀγ-
ραῖος ἡμέτερον, ὅτι πάντως πορφύρεον, ἀσπίνης
ὑπέλαβον. ὅτι Νικόστρατος οἱ τὸ Ἀγ-
ραῖος, &c. Athenæus lib. xiv. οἱ δὲ

ἰχθυόεντες φασὶ καλεῖσθαι τοὺς πορφύρεον
μεθύοντων ἔχουσιν, καὶ ἐπερὶ αὐτῶνται χειρί-
δας ἀνδρῶν ἔχοντες. κατὰ τὸν δὲ χρῶνται
μεσοδύκοις, καὶ ἀπὸ τῆς Ταρυντῖνας
καλὸν πρὸν αὐτοὺς μέχρι τῆς σφύρης.

6 ἡ ἡγεξήλασε] Itarestitui cum MSS.
& Interprete pro vulgato ἐπεξήλασε.
Sub finem pro ἀπέσφαζαν, cum utro-
que Codice ἀπέσφαζαν scripti, quo-
modo legitur quoque apud Diodo-
rum lib. xx.

7 Φιλόπαιδα] Cant. φιλόπαιδα.
Quod sequitur, ὡς αὐτοὶ ὄντα, non ha-
bet Fl.

ρον αὐτῷ τ' ἴδιον υἱὸν ἔπεμ-
ψεν Ἡρακλείδην ὠραῖον
ὄντα, ἐν πολλῷ δὲς τῷ παι-
δί ἀντιχεῖν τῇ πέτρᾳ μέ-
χρ' ὀλίγων ἡμερῶν. ἦκεν
ὁ παῖς· ὁ Κυρηνάϊος τ' ὤ-
ρας ἡπλώσας περιεῖπεν
αὐτὸν, καὶ περὶ πλὴν θεραπείαν
αὐτῷ μόνον ἡχολεῖτο. Ἀ-
γαθοκλῆς ἄφνω τὰς Συ-
ρακουσίους ἐπαναγαγὼν, τὸν
τε Οφείλαν ἀπέκτεινε, καὶ
τὸ δυνάμεως αὐτῷ πᾶσι
ἐκράτησε, καὶ τὸν υἱὸν ἀπελα-
βεν ἐκ ὑβριδέντα.

Ἀγαθοκλῆς ὅππῃ Καρ-
θηδόνα διαπολάσσει βε-
λομένο, ἤδη μέλλων ἀ-
ναγεῖν, ὃ δοκιμάζει τι-
νες αὐτῷ συνδιαπολάσσει
διώκοντες· καὶ δὴ προσέγρα-
ψεν ὅππῃ τῶν πῶς βε-
λομένοισι ἑαυτὰς σάξιν,
ἐξίέναι τὸ νεῶν μετ' ἰδίων
κτημάτων· ἐξηλθόν συ-
χνοί. ¹⁰ καὶ τὰς μὲν δὴ ἐ-
κτείνε πάντας ὡς δειλὰς καὶ
ἀπίστες· τὰς δὲ μέναντας,

ei proprium filium misit
Heraclidem, egregia
forma præditum: præce-
ptumque dedit pue-
ro, ut paucos dies re-
sisteret. Venit puer.
Cyrenensis elegancia
ac speciositate victus,
eum amplectebatur, o-
mnique studio eum cole-
bat. Agathocles repente
Syracusanis adductis, O-
phelam occidit: omnem-
que exercitum ejus supe-
ravit, & filium nulla in-
juria affectum aut cor-
ruptum recepit.

5 Agathocles Car-
thaginem versus navi-
gationem instituens, de-
lectum habuit, quinam
una navigare possent:
& promulgavit con-
cedens, ut qui vitæ suæ
consultum vellent, ena-
vibus cum supellectile
sua egrederentur. Exie-
runt multi, quos uni-
versos, quasi timidos &
infidos, morte affecit.
Eos vero qui manserant,

8 Μόνον] Cant. μόνον. Pro ἀγνο
ἐπὶ Συρ. uterque Codex ἀγνο.

9 Δοκιμάζει] Δοκιμάζειν. Casaubon.

10 Καὶ ἐπὶ μὲν] MSS. absque co-
pula. Pro δειλὰς, Cant. δειλὰς.

ob fortitudinem ac fidem laudibus vehebat, & in Libyam cum sexaginta navibus trajecit. Cumque in terram eos exposuisset, exemplo naves igne subiecto incendit, ut milites se fortius in pugnando gererent, fuga per naves desperata. His usus stratagematis Agathocles, ipsos Carthaginenses, multasque in Libya civitates superavit.

6 Agathocles milites in aciem instructos petiit a Syracusanis, quasi in Phoeniciam transfururus, inquit se ab aliquibus ejus regionis incolis, quo commodius proditionem transigant, summo studio accersi. Syracusani credentes dediderunt. Quos cum accepisset, Phoenicibus longum vale dixit: & ad-

ὡς ἀνδρείας ἢ πύξας ἐ-
παινέσας, διέβαλεν εἰς
τὴν Λιβύην ¹¹ ἔξ ναυσί, ἢ
τῇ γῆς ὀπιθεῖς ὡς ἀρχή-
μα πὰς ναῦς ἐνέπερσεν,
ὅπως ἀγωνίζονται θηραϊσ-
τον οἱ στρατιῶται, τὸ δυνά-
σθαι φάγειν ὅππῃ τῶν νεῶν
ἀπεγνωκότες. τέτοις πῶς
στρατηγήμασι χρησάμε-
ν. Ἀγαθοκλῆς, αὐτῶν
τε Καρχηδονίων, ἢ πολ-
λῶν ἐν Λιβύῃ πόλεων ἐ-
κράτησεν.

Ἀγαθοκλῆς ¹² β στρα-
τιώταις συνεπαγμένους ἤ-
τησε ὡς ἐξ Συρακυσίων ὡς
διὰ θηραϊστικῶν εἰς τὴν
φοινίκην, φάσκων τῷ ἐκεί-
νους περιδιδόντας μὴ
παρδῆς αὐτὸν καλεῖν. π-
σάσαντες ἔδωκαν οἱ Συ-
ρακυσίοι ὃ ἡ λαβὼν τὰς
στρατιώταις φοινίξιν, ἡ μ-
κρὰν χαίρειν ἔφη ὁρμήσας
ἡ ὅππῃ τὰς συμμάχους, πᾶ
ὡς

¹¹ ἔξ ναυσί.] Cant. ἐξ ναυσί. Or-
tus error ex imperitia librariorum &
scripturae compendio. Diodorus lib.
xx. πληρόσας ἐξήκοιτα ναῦς, ἐπετίμην
καὶ οἰκίσαντες τὴν ἐκπλάνην. Mox cum
utroque Codice & Interprete pro vul-

gato αὐτὸς ἐκράτησεν, edidi πᾶς ναῦς
ἐκράτησεν.

¹² β στρατιώταις.] Cant. ut & Codd.
Cassauboni δὲ στρατιώταις, similicū
precedenti errore.

πρὸς τὴν ¹³ Ταυρομενίαν
Φράγμα κατέσκαψεν.

Αἰχμητικῆς πρὸς ¹⁴ Αἰ-
μίλκαν ἀνοχλῶν ἔθετο ὥς
περὶ ὅλην Λιβύην ἀπῆρεν ὃ ἡ
συναγωγὴν ἐκκλησίαν τῆ
Συρακουσίων, ταύτην, ἐ-
φη, τὴν ἡμέραν ἠϋξάμεν
ἐν ἧ τὰς πολίτας ὁφθαλμοῖς
τὴν ἐλθούσαν ἔχοντες.
πάντα λέγων, τὴν χλα-
μύδα περὶ τὴν, καὶ τὴν μά-
χαιραν, ¹⁵ αὐτὸν ἰδιώτην
ἀπέφλυε τῆ Συρακουσίων,
ὡς ἀνδρὶ δημοτικῷ καὶ με-
τρίῳ τὴν πολιτείαν ὀπι-
στρεφάντων ὃ ἡ μὲν τὴν ἑκ-
τὴν ἡμέραν πολλὰς φονέ-
ους τῶν πολιτῶν, διώξας ἡ
πλείους τῶν ἑκατῶν, αὐ-
τὸς τὴν δόχλῳ τῆ Συρακου-
σίων κατέχευεν.

¹³ Ταυρομενίαν] MSS. Interpretes
& Codd. Casauboni, Ταυρομενίαν.
ita ut de regione esset capiendum:
Tauromenium enim & Tauromenia urbs
Siciliae. Cluverio Ταυρομενίης & Ταυ-
ρομενία Græce dici haud posse de re-
gione creditur, unde legit Ταυρομέ-
νιον. Sed cum TATPOMENITAN
occurrat in nummis, & Ταυρομενίης
fit apud Auctores, nec non Latinis
incolæ dicantur Tauromenitani, sive
Tauromenitani, & apud Plinium lib.

versus socios expeditio-
ne facta, castella circa
Tauromeniten diruit.

7 Agathocles cum
Amilca inducias fecit:
Itaque hic in Libyam
discessit: Ille vero con-
gregata Syracusanorum
concione: Hanc, in-
quit, horam semper
omnibus votis optavi,
qua cives videbo li-
bertate præditos. His
dictis, deposita chla-
myde & ense, seipsum
idiotam Syracusanorum
esse declaravit, quasi
viro populari & mode-
rato Rempub. commen-
dassent. At ille post diem
sextum multis interfe-
ctis civibus, & fugatis
plus quinque millibus,
ipse Syracusanorum im-
perium obtinuit.

Αἰχ-

11. cap. 97. Tauromenitanus curripui,
& lib. xiv. cap. 6. Tauromenitana vi-
na. Ταυρομενίης, quod hic in MSS.
legitur, temere Græciæ abjudicari
videtur.

14 Αἰμίλκαν] MSS. Μίλκαν. Paul-
io post, ἐν non agnoscunt. MSS.

15 Αὐτὸν ἰδιώτην ἀπέφλυε τῆ Συ-
ρακουσίων] Non dubito deesse hic a-
liquid, Sicutem lego, αὐτὸν ἰδιώ-
την ἀπέφλυε. πάλιν ὃ τῆ Συρακουσίων.
Casaubonius.

8 Agathocles cum rescisset, a Tisarcho, Anthropino, & Diocle sibi infidias parari, accersivit eos, magnumque exercitum ipsis commisit, ut egressi sociæ cuiusdam civitati, quæ ab hostibus oppugnabatur, auxilio venirent. Et cras, inquit, in Timoleonium conveniemus cum armis & equis, omnemque expeditionem ordinabimus. Illi libentibus animis hæc receperunt, quod etiam se militares copias ad aggrediendum regem habituros putabant. Postridie cum in Timoleonium convenissent, Agathocles signum ad eos comprehendendos dedit. Reliqui audito signo Dioclem, Tisarchum, & Anthropinum cum universo satellitio ad ducentos confoderunt: omnesque quotquot his opem vel-
lent adferre, simul neci

Ἀγαθοκλῆς μαθὼν τὰς
πρὸς Τίσαρχον, καὶ Ἀνθρώ-
πινον, καὶ Διοκλέα Φί-
λως ὁπλισάμεν αὐτῶ,
καλέσας αὐτὰς, ¹⁶ ἐν-
χείρισεν αὐτοῖς πολλὴν
στρατὴν, ἵνα πόλιν συμμά-
χου πολεμικῶς βοηθεῖν
ἐξελθόντες· καὶ αὐτὸν γε,
εἶφη, συνελθόντες εἰς τὸ
Τιμολεόντιον μετὰ τὸ ὄ-
πλων, καὶ τῶν ἵππων διατά-
ξασθαι τὴν ἐξοδὸν· οἱ μὲν
ἀσπῆροι πάντα ἐδέξαντο
ὡς μέλλοντες καὶ διώσθαι
στρατιωτικὴν ἔχειν πρὸς
τὴν ὁπλήσειν. ¹⁷ ὅπῃ δὲ τὸ
ὑπεραίας εἰς τὸ Τιμολεόν-
τιον σωτῆρον· ὃ δὲ Ἀγαθο-
κλῆς ἐσήμηνε τὴν σύλλη-
ψιν. οἱ δὲ τὸ σωτήριον δε-
ξάμενοι, ¹⁸ τὰς πρὸς Διο-
κλέα καὶ Τίσαρχον, καὶ Ἀν-
θρόπινον, ἀνδρας τῶ σ'-
πλείονας ἐξεκέντησαν· ὅ-
σοι δὲ βοηθεῖν τέποις ἐπει-
ρώντο, καὶ ἔποι προσανήρε-

θησαν,

¹⁶ Ἐνχείρισεν] Cant. ἐνχείρι-
σεν. Pro πολεμικῶς, quod sequitur,
Cant. πολεμικῶς. Pro βοηθεῖν, Fl.
βοηθοῖεν.

¹⁷ Ἐπὶ τὸ ὑπεραίας] Scribo ἵππει
δὲ, & ὁ μὲν Ἀγαθ. Casaubonius.

¹⁸ Τὰς πρὸς Διοκ.] Cant. τὸ πρὸς
Διοκ.

ἦσαν, ὅκ' ἐλάττης ἢ ἑξα-
κοσίων.

dederunt, non minus
sexcentis.

[CAP. IV.]

Ἱππαρίνῳ.

Hipparinus.

Ἱππαρίνῳ ἐν Λεοντί-
νοισι ὡν, αἰδομένῳ τὴν
Συρακυσίων πόλιν ἔρη-
μον γινώσκων, ἀλλὰ τὸ μὲν
καλίπῳ τὰς πόλιν
εἰς τινα τόπον ἐξορμηκέαι
νομίσεις, ἐκ Λεοντίνων ἐλ-
θάν² ἵππῳ Συρακῶν νυ-
κτὸς, πέμψας πινὰς ἵπ-
πῳ τὴν πόλιν, ἐκέλευσε τὰς
ὡρεὰ φυλάττειν τὴν ἐφ-
οδίαν ἀποκτείνειν. οἱ μὲν
ἐκτείναν τὰς ὡρεὰ φυ-
λάσσοντας, ἡ πυλίδας π-
νὸς δὲ τείχεος διέλθον ἵπ-
παρίνῳ ὃ ἀλλὰ τὰς
τὰς ξένους εἰσάγαγών, κα-
τέχευε τὴν Συρακυσίων πό-
λιν.

Hipparinus cum in
Leontinorum urbe de-
gens, Syracusas audi-
ret vacuas esse defen-
soribus, quod cives in
locum quendam cum
Calippo profecti ex ur-
be dicerentur, statuit
ab Leontinis Syracu-
sas versus exercitum
ducere: noctuque misit
aliquos ad urbem, qui
vigiles & excubitores
de medio tollerent. Qui
cum hoc praestitissent,
& portas aliquas civi-
tatis aperuissent, Hip-
parinus per eas merce-
narios introduxit, civi-
tatemque Syracusanor-
um occupavit.

[CAP. V.]

Θεοκλῆς.

Theocles.

Θεοκλῆς Χαλκι-

Theocles Chalci-
δέας.

1 Εἰς πᾶσι τόπον ἐξορμηκέαι νομί-
σεις] Mendosa omnino est vox νομί-
σεις, Sed libros expectemus. Casaubon.

2 Ε' πὶ Συρακῶν] Cant. addito
articulo, ὅπῃ πᾶσι Συρ. Mox uterque
Codex ἀποκτείνει.

3 Ε' πὶ

densibus ab Eubœa adductis, Leontinorum civitatem invasit, obtinuitque cum Siculis, qui antea sedes in ea habuerant. Cum vero Plataenses ex Megaris coloniam deducere in Leontinorum civitatem vellent, ad eamque venissent, se quidem iuramenti religione impediri dicebat, quo minus inhabitantes Siculos expellere posset: ipsis vero portas noctu patefacturum. Itaque ingressi, Siculos pro hostium consuetudine tractarent. Qui cum portas aperuisset, Megarenses occupato foro & arce, Siculos armati adoriebantur. Qui cum inermes obrutos se viderent, relicta civitate, fugam capefferunt. Megarenses vero pro Siculis

δεῖας τὰς ἀπ' Εὐβοίας ἀγαγὼν, τὴν Λεοντίνων κατέχεν μὲν Σικελῶν, οἱ περινοικίζοντες ἐπύγχανον·¹ ἐπεὶ δὲ καὶ Πλαταιεῖς ἐκ Μεγάρων² ἀποικίαν ἀναγαγόντες τῇ Λεοντίνων προσβάλλουσιν, αὐτοὺς μὲν ἐκβαλεῖν ἔφη τὰς συνοικῶντας Σικελὸς μὴ διώσθαι, ἀλλὰ τὰς ὁρμῆς·³ ἐκείνοις δὲ νυκτὸς ἀνοίξαν τὰς πύλας, καὶ παρελθόντας αὐτοὺς χρησθῆναι τοῖς Σικελοῖς ὡς πολέμοις. ὁ μὲν ἀνέωξεν· οἱ δὲ Μεγαρεῖς καταλαβόμενοι τὴν ἀγορὰν, καὶ τὴν ἀκρόπολιν, ὡπλισθέντες προσέπιπτον τοῖς Σικελοῖς· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἀσπλοὶ τὴν πόλιν ἐκλιπόντες ἔφθον· Μεγαρεῖς δὲ ἀντὶ Σι-

κελῶν

¹ Ἐπεὶ δὲ καὶ Πλαταιεῖς ἐκ Μεγάρων] Megara accipe Sicilia oppidum: quod a Dorienfibus quondam est habitatum. Plataenses hic, non carent apud me mendii suspitione. Casaubonus.

² Ἀποικίαν ἀναγαγόντες] Cant. ἀποικίαν ἀγαγόν. Fl. ἀποικίαν ἀγαγόν. Scribe, ἀποικίαν ἀγαγόν· ortus quippe error ex repetitione syllaba præ-

cedentis, ut supra lib. 11. 10. 1. pro Τρεῖς ἀγαγόν, in Vulgata fuerat Τρεῖς ἀναγαγόν. & alibi Pro προσβάλλουσιν, Fl. ut & Codd. Casauboni προσβάλλειν. Cant. προσβάλλειν.

³ Ἐκείνοις] Cant. ἐκείνους. Idem Codex pro ἀνοίξαι, ἀνοίξαι. & pro παρελθόντας αὐτοὺς, παρελθὼν τὰ σωτή.

κελῶν Χαλκιδῶσι συνω-
μολόγησαν.

Θεοκλῆς Μεγαρέας
Χαλκιδῶσι συνοικήσαν-
τας ἐξ μύσας, τὴ πόλεως
ἐξέβαλε, Φήσας, ὅξας
καὶ τὴ πόλεμιν και-
ρὸν, εἰς κρατήσωμεν τὴ πό-
λεως ἀσφαλῶς, θύσειν
τοῖς δώδεκα θεοῖς, καὶ πέμ-
ψαι πομπὴν ὅσοις κε-
κοσμημένοι. τὴ δὲ Μεγα-
ρέων ἔχοντες ὑποδομῶν,
ἀλλὰ θύειν ἀγαθὴν τύχην
κελεύοντων. Χαλκιδῆς
παρ' αὐτῶν εἰς τὴν πομπὴν
χρησάμενοι πᾶς πανο-
πλίας, τὴ θυσίας ἡγομέ-
νης, αὐτοὶ νόμῳ πομπῆς
βαδίζοντες· ἐπειδὴ καὶ τὴν
ἀγορὴν ὠπλισμένοι κατ-
έστησαν, Θεοκλῆς ἐκέ-
λευσεν ἀναιπεῖν τὴ κήρυ-
κα, Μεγαρεῖς, ὅτι τὴ πόλεως
ἀπὸντων παρ' αὐτῶν
ἡλίσ· οἱ δὲ ἔτι τὰς βωμὰς

focietatem cum Chalci-
densibus inierunt.

2 Theocles Megaren-
ses, cum sex menses
Chalcidensibus cohabi-
tassent, eiecit ex urbe.
Dicebat enim se belli
tempore votum nuncu-
passe, si urbe potiti sine
periculo fuissent, duo-
decim diis sacrificia per-
acturum, pompamque
armis ornatam celebra-
turum. Megarenibus ni-
hil suspicantibus mali,
sed bonis avibus sacra
jubentibus litare: Chal-
cidenfes ad obeundam
pompam ab iis arma
mutuati, dum sacrifi-
cium perageretur, ipsi
in morem pompæ gra-
dientes, postquam in
foro armati constitis-
sent, Theocles præco-
nem iussit proclamare,
Megarenfes ante solis oc-
casum ex urbe disce-
dant. Illi ad aras suppli-

κέ-

4 Οὐκ ὑποδομῶν] Negationem
non agnoscunt MSS. Male; sed scri-
bendum ἔχοντες. Mox Cant. αἱ Χαλ-
κιδεῖς, addito articulo.

5 Οἱ δὲ ἔτι τὰς βωμὰς αἰκέτω] Scribe
αἰκέτω. Deinde προζήλιον κατήκτισαν,

non προζήλιον, ex Geographis. Casaub.
αἰκέτω] Ita edidi cum MSS. In-
terprete, & Casaubono, pro vulga-
to αἰκέτω. Sub finem pro μέχρη Cant.
μέχρη. Pro προζήλιον scripserim Τετ-
πλον, ex Thucydide, lib. vi.

ces confugerunt, & ne se in exilium pelleret, rogaverunt, aut cum armis ex urbe emitteret. Theocles consilio cum Chalcidensibus habito, non tutum esse censuit tot hostes armis munitos ejicere. Itaque inermes Megarenses e Leontino pulsi, Troilum inhabitaverunt, unam duntaxat hiemem. Tamdiu enim permiserant Chalcidenses.

ἰκέται κατὰφυγόντες, ἡ-
ξίαν μὴ διώκεσθαι, ἢ μὴ τῶν
ὅπλων ἐκπέμπεσθαι. Θεο-
κλῆς μὲν τῶν Χαλκιδέων ἐ-
βλάβουσα τὸν ἀσφαλῶς
ἔχειν ἐμβαλεῖν πσῆγες
ἐχθρὰς ὠπλισμένους· καὶ
δὴ γυμνοὶ Μεγαρεῖς τῶν Λεον-
τίνων ἐκπεσόντες Τροί-
λον κατήκοντο, μέχρι ἐ-
νὸς χειμῶνος· μέχρι γάρ
πσῆγες συνεχώρησαν οἱ
Χαλκιδεῖς.

[C A P. VI.]

Hippocrates.

Hippocrates ad oc-
cupandam Ergetino-
rum urbem animum
intendens, quos quidem
Ergetinos secum stipen-
diarios habebat, his
semper maximam prae-
dae partem distribuit,
amplioremque merce-

Ἰπποκράτης.

Ἰπποκράτης κρατῆσαι τῆς
Ἐργετίνων πόλεως ἐπαρ-
δακῶς, ὅς Ἐργετίνους εἶχε
μισθοφόρους, τῶν τοῖς ἐνεμέ-
λει τῶν λείας τὸ πλεῖον με-
ρὸς, καὶ μισθὸς μείζοντας,
ὑπερεπαίνων αὐτοὺς ὡς
περὶ θυμωτάτους, καὶ μάλιστα

χαρῶν.

1 Τῶν Ἐργετίνων] Non solum Ἐρ-
γέτιον, unde formatum gentile Ἐρ-
γετῖνον, ut & apud Plinium lib. 11. r.
cap. 8. occurrit, dictum fuit hoc op-
pidum, sed & *Hergetum*. Silio lib.
xiv. unde mutata adspiratione in σ,
Σεργέτιον. Σεργέτιον dicitur Diodoro
lib. xiv. & Ptolemaeo, lib. 11. cap. 4.
De ea Cluverius lib. 1. 1. Sicil. Antiq.
cap. 8.

2 Καὶ μάλιστα χαρῶν] Suspi-
cabar legi posse. καὶ μάλιστα σοχαζόμε-
νον. Paullo post autem legere potes,
οἱ δὲ ζηλωσάντες τὸ πλεῖον, vel τὸ ὅλον
τῆς πόλεως. qua voce alibi utitur Polyae-
nus. Interpres τὸ δόξαν. *Cassianus*.
καρῶν.] Forte Χαριζόμενον.
Paullo infra pro πολίαν, Cant. τὸ πο-
λίαν.

3 Ἐργετίνους.

χαρὶν ^Θ, ὡς πλείονας ἐκ
 τῆ πόλεως ταύτης ἔχει συμ-
 μάχας· ταῦτα ἡγγέλλετο
 τοῖς ἐν τῇ πόλει οἱ ἢ ζηλώ-
 σαντες πολὺν τῷ στρατο-
 μῶν, ἐθέλοντες πάντες ἐξ-
 ἤλθον, καὶ ἐλπίοντες ἔρη-
 μον τὴν πόλιν. Ἰπποκρά-
 της φιλοφρόνως δεξα-
 μῖν ^Θ τὰς ἀνδρας, αὐ-
 τῆς νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν
 δυνάμιν, διὰ τῆς Λαισυ-
 γονίης πεδίου προῆγε. τὰς
 μὲν Ἐργετίνους τάξας
 πρὸς τὴν θάλατταν· τὴν
 ἢ ἄλλω στρατιᾷ πρὸς
 τὴν ἡπειρον· ἐπεὶ ἢ ἔ-
 φράχθησαν πρὸς ταῖς ῥα-
 χαῖς τῶν κυμάτων οἱ Ἐρ-
 γετινοί, τὰς ἰππεὺς προ-
 πέμψας Ἰπποκράτης,
 τὴν πόλιν αὐτῶν ἔρημον
 εἶσεν κατελάβετε· ἢ τῷ
 κήρυκα πόλεμον αὐτοῖς
 προειπεῖν ἐκέλευσε, ἢ
 σῶθιμα Γελοῖς ἢ Κα-
 μαρναίοις ἔδωκε κτᾶ-
 νειν ἀδεῶς Ἐργετίνους ὅ-
 παντας.

dem dedit, ac summis
 eos laudibus tanquam ad
 fubeunda pericula prom-
 ptissimos affecit: in pri-
 misque operam dedit ut
 plurimos ex hac urbe in
 exercitu suo haberet:
 hæc civibus in urbem
 nunciabantur. Qui æmu-
 lantes militantium fa-
 mam, ac fortunam, om-
 nes urbe relicta, ad sti-
 pendia sub Hippocrate
 merenda exierunt. Hip-
 pocrates amice susceptis
 hominibus, eadem nocte
 copiis assumptis per Læ-
 strygonium campum eas
 duxit: Ergetinisque ad
 mare collocatis, reliquo
 exercitu in continente,
 cum Ergetini separati es-
 sent, & fluctibus impe-
 diti, præmissis equitibus
 Hippocrates, urbem eo-
 rum desertam, ac præsi-
 diis nudatam, occupavit,
 præconemque misit qui
 bellum ipsis indiceret, &
 Gelois atque Camarinæis
 signum dedit, ut auda-
 cter Ergetinos ad unum
 omnes conciderent.

3 Ἐφράχθησαν] Cant. ἀπεφρά-
 χθησαν. & pro κυμάτων, κερμάτων.

[CAP.
 Idem Codex pro ἔρημον εἶσεν, ἐρημιδ-
 σαν.

[CAP. VII.]

Daphneus.

Daphnæus Syracusanis & Italis adversus Carthaginienes prælium committentibus, dextrum cornu tenentibus Syracusanis, sinistrum Italis, cum audisset magnum clamorem ferri a lævo, accurrit: conspiciatufque laborantes, & pene victos Italos, reversus ad dextrum cornu, lætum nuncium Syracusanis attulit, Italosque in sinistro cornu victoriam adeptos prædicabat: egregiumque esse, si ab ipsis etiam præclarum aliquod facinus ederetur. Syracusani ducem verad dicere arbitrati, exclamarunt, Omnibus viribus in hostes irruamus: alacriterque impetu facto, barbaros in fugam verterunt.

Δαφναῖος.

Δαφναῖος Συρακυσίων, καὶ Ἰταλιωτῶν πρὸς Καρχηδονίους ὡρτάσασθαι μίαν. τὸ μὲν δεξιὸν κέρασ ἐχόντων Συρακυσίων· τὸ δὲ ἄνωμον Ἰταλιωτῶν, ἀκίστας μεγάλης βοῆς φερομένης διὰ τὴ λαιᾶς τάξεως, ἡ προσδραμῶν, τὰς Ἰταλιώτας ἰδὼν πονοῦντας καὶ ἡττωμένους, ἐπανελθὼν ὅτι τὸ δεξιὸν κέρασ, ἀηγυγέλιζε τοῖς Συρακυσίοις τὴ Ἰταλιωτῶν καὶ πλὴν ἄνωμον τάξιν νενικηκότων· καλῶς δὲ ἔχεν, καὶ παρ' αὐτῶν ἔργον τι γυναικῶν γυνεῶν. ὑπολαβόντες οἱ Συρακῆσσι, τὴ στρατηγὸν ἀληθῆ λέγειν, ἀνεβόησαν, Παντὶ θυμῷ τοῖς πολεμίοις ἐμβάλλωμεν. καὶ δὴ προθύμως ἐμβαλόντες ἐτρεπόντο τὰς βαρβάρους.

[CAP.

ἢ Προσδραμῶν] Ita scripsi cum Cant. & Interprete pro vulgato προσδραμῶν. Mox pro ἀηγυγέλιζετο, cum utroque Codice edidi ἀηγυγέλιζε Pro

τῶν Ἰταλιωτῶν, Casauboni Codd. αἰς καὶ Ἰταλ. quod videtur recipiendum. Pro καλῶς δὲ ἔχεν, cum utroque Codice & Interprete scripsi καλῶς δὲ ἔχεν.

I Kaj

Λεπίνης.

¶ Λεπίνης Καρχηδο-
νίων ἐπέκεινα ἔπαχώς
πῶρα πλεόντων, καὶ ἀπο-
βαινόντων ἐπὶ πλὴν γλῶ,
καὶ ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ
γῆ ἀρπαζόντων, πῶρα κα-
θίσας νύκτωρ ἱππεῖς ἐνε-
δρῶντας· περὶ μύσας
κρύφα πινὰς ἐκέλευσεν
ἐμπιπράναι τὰς σταθμούς·
οἱ δὲ Καρχηδόνιοι² πρὸς τὰ
καυόμενα προδόντες ὡς
ἀρπασόμενοι τὰ ἐν τοῖς
σταθμοῖς, πείεπτον ποῖς
ἐνεδρῶσιν ἱππῶσιν, ὅφ'
αὖν διωκόμενοι μέχρι τῆ
τρίτης, οἱ πλείους διε-
φθείροντο.

Λεπίνης, ἐκ Λακεδαι-
μον³ ἀνακεμιζόμενος
Τάραντι προσέχεν· ἐκ-
βάντων δὲ τῶν ναυτῶν, οἱ
Ταραντίνοι τῆς μὲν οὐκ
ἠδίκηον, ὅντας Λακωνικῆς·
τὴν δὲ Λεπίνῳ ἐζήτην

Leptines.

¶ Leptines Cartha-
ginienſibus Pachynum
præternavigantibus, &
in terram egredienti-
bus, & prædam terra
marique facientibus, sub
noctem infidiis collo-
catis, clam equites a-
liquot præmiſſos juſſit
eorum ſtationes incen-
dere. Carthaginienſes
igne conſpecto accur-
rentes, ut quæ in ſta-
tione habebant, expor-
tata conſervarent, in e-
quites infidiantes inci-
dunt: a quibus fuſi, fu-
gatique ad triremes uſ-
que, magnum ſuorum
numerum amiſerunt.

2 Leptines a Lacedæ-
mone profectus, navem
ad Tarentum ſubduxit.
Expoſitis nautis, Ta-
rentini nullam his qui-
dem injuriam aut vim
attulerunt, ob eam cauſa-
ſam quod eſſent La-

συλλα-

1 Καὶ γῆ ἀρπαζόντων] MSS. καὶ ὅ-
σα ἀρπαζόντων. Pro πῶρα καθίσας, u-
terque Codex πῶρα καθίσας.

2 Πρὸς τὰ καυόμενα προδόντες]
Noſtri Codd. προδόντες. quod minus
probandum, Caſaubonus.

cedæmonii. Leptinem vero inquirebant, ut eum comprehenderent. Ille abjectis suis vestimentis, acceptis vasis, & lignorum onere sublato, conscendit navim, funeque resecto navigium deduxit, & navis adnatantibus receptis, ad Dionysium navigavit.

συλλαβεῖν· ὁ δὲ τὴν ἰδίαν
σπλιὺ ἀποθέμενος, καὶ
λαβὼν 3 τὰ αὐτῷ σκεύη,
καὶ φορτίον ξύλων δρᾶμε-
νος, ἐπέβη τῇ νεώς. καὶ ἀ-
ποκίψας τὰ πρυμνήσια τὸ
σκάφος ἐπανήγαγε, καὶ τὰς
ναύτας παρσσηξαμένους ἀ-
πολαβὼν ἀνέπλωσεν ὡς
Διονύσιον.

[CAP. IX.]

Annon.

Annon cum Carthaginienſibus Siciliam præterlegebat. Dionysius tyrannus naves adversus eum non paucas numero misit, quæ pro-
pmodum jam accedebant. Annon suis navibus vela detrahit: i-
dem faciunt hostes. Annon suis mandat, ut celeriter explicent ve-
lίσια· καὶ ἔτιω δέφυγε τὰς

Ἀννων.

Ἀννων ἰσὺ Καρχηδο-
νίοις ἀνακαμιζομένοις παρ-
έσθλῃ Σικελίᾳ· Διονύ-
σιος τύραννος ἐξέπεμ-
ψε ναῦς ἐπ' αὐτὸν ὅσῃ ὀ-
λίγας. αἱ μὲν ὅσον ὅσῃ
ἤδη συνῆγον. ὁ δὲ Ἀννων τῇ
αὐτῇ νεώϊ καθαιρεῖ τὰ ἱ-
στία. καὶ οἱ πολέμιοι τὸ αὐ-
τὸ ἐποίησαν. Ἀννων δὲ σω-
ἐταξεν ὁξέως ἀρχαὸς τὰ
ἐναντίως μέλλοντας, καὶ
παρσ-

3 Τὰ αὐτὰ] Cant. absque articulo.

Cap. IX. 1 Σὺν Καρχ.] Fl. præ-
positionem non agnoscit. Mox pro
ἐξέπεμψε ναῦς ἐκ ὀλίγας, cum MSS.
& Interprete edidi ἐξέπεμψε ναῦς ἐπ'
αὐτὸν ἐκ ὀλίγας. Pro αἱ μὲν ἐκ ἦδν, ut
erat in Vulgata, Cant. αἱ μὲν ἐκ ἦδν.

Fl. αἱ μὲν ὅσον ἐκ ἦδν. optime: quare
ita edidi. Sub finem pro μένοντας, cum
Fl. & Interprete scripsi μέλλοντας.
Postrema verba καὶ ἀπαιρούμενος ὄντας
ναυτικῆς ὁπλισμένης, quæ omissa in ver-
sione, verte, ἐπ' αὐτῇ ναυτικῇ imperitis.

παρὰστομύχας, ἢ ἀπειρο-
τέρως ὄντας ναυτικῆς ἑπι-
τήμης.

la, & hoc pacto cū-
stantes & perturbatos
effugit.

[CAP. X.]

Ἰμίλκων.

Imilcon.

¶ Ἰμίλκων Καρχηδό-
νι^Θ εἰδὼς τὸ Λιβύων τὸ
Φίλοιον, κεράμια οἶνε
πολλὰ μανδραγόρα θλα-
φθείρας, ἢ ἐν τοῖς περα-
ταῖσις ἑπικλίνας, ἑπέν-
των ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
πόλιν, ¹ ὡς εἶχ^Θ οἱ^Θ τε ὡν
βιαζομένων ἀντιπύλαι· οἱ
ἢ ὑπερεχάρησαν ὡς κατὰ
κλείσαντες εἰς τὰ τειχῶν
Καρχηδονίως, ἢ τὰ κερά-
μια εὐρόντες ἔοινε χαν-
δὸν ἐνεφορήθησαν· ἢ ἀν-
τίκα ὑπὸ βαρυτάτῳ κα-
ταλαμβάνοντα.

¶ Imilcon Carthagi-
nensis non ignorans
Libycorum in vino lu-
xuriem, multa vini va-
sa mandragora corru-
pit: iisque depositis in
suburbiis, cum illi ac-
cederent, in urbem re-
diit, quasi vim adhi-
bentibus resistere cum
suis copiis non posset.
Illi gaudio elati, quod
Carthaginenses intra
mœnia conclusissent,
inventis vasis, largissi-
me se vino ingurgita-
runt, statimque in so-
mnium gravissimum in-
cidunt.

Ἰμίλκων ² σὺν Καρχη-
δονίοις νύκτωρ ἀναγόμε-
ν^Θ ἐκ Λιβύης εἰς Σικε-
λίαν, γράψας ἢ σημηνά-

² Imilcon cum Car-
thaginensibus noctu sol-
vens e Libya in Sici-
liam, scriptos obsigna-

μ^Θ

¹ ὡς εἶχ^Θ οἱ^Θ] Ita scripsi cum Cant.
pro ὡς εἶχ^Θ οἱ^Θ. Pro corrupto ὑπε-
χάρησαν, quod erat in Vulgata, cum
Cant. & Interprete restitui ὑπερε-
χάρησαν. Cum Cant. convenit quo-
que Fl. nisi quod habeat ὑπερχάρησαν.

² Σὺν Καρχ.] Cant. sine prepo-
sitione. Snb finem pro λαμπύρας,
Cant. λαμπύρας. Pro τὸ πρὸς δὲν πρὸς
φοργυρόν, cum Fl. reposui, τὸ πρὸς
δὲν μέρ^Θ πρρ.

tosque libellos gubernatoribus tradidit : constituitque si distraherentur in pelago , quo cursum dirigere & convenire deberent , ne per transfugas hostibus enunciaretur , luminibus ab anteriore parte obductis & occultatis , ne hostes ex splendore de adventu conjecturam facere possent.

3 Imilcon in Libya urbem capere nitebatur , ad quam duæ viæ difficiles & arduæ ferebant. Eas Libyes impositis prædiis custodiebant. Amilcar transfugam ad eos misit , qui diceret hostes alteram viam esse munituros agere , ut sit ad ingredendum idonea : alteram obsepturos , ne ab hostibus per eam venientibus includantur. Hæc

μὲν εἰς γραμματεῖα τοῖς κυβερνήταις ἔδωκε , σωπῆτέ μιν , εἰάν ποτε παρῶσιν ἐν τῷ πελάγῃ , πῶς γὰρ σωθήσονται , ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν αὐτομόλων ἐξαγγελθῇ· λαμπήρα τὸ πρὸθεν μέντοι πεφραγμένον , ὅπως μὴ γνωρίζοιεν διπλὸν ἔστω φῶς οἱ πολέμιοι τῷ Ἰμίλκων.

Ἰμίλκων ἐν Λιβύῃ κα-
ταλαβεῖν ἑσπέρδαζε πό-
λιν , ἐφ' ἣν ἦσαν ὁδοὶ δύο
δύστροποι· τὰς οἱ μὲν
λίβυες ἐφύλαττον· ὃ δ' Ἰ-
μίλκων ἐπεμψε πρὸς αὐ-
τὰς αὐτομόλον φερόμεντα·
ἢ μὲν ἑτέρα τῶν ὁδῶν ἐγ-
χωρήσεται , ὅπως εὐπο-
ρῶς γένοιτο· ἑτέρα δ' ἀπο-
σκαφίσεται , ὅπως μὴ
διὰ ταύτης ἐρμήσαντες
κυκλωθήσονται· καὶ δὴ ταῦ-
τα γνώμενα ὁρῶντες οἱ
πολέ-

3 Ἴνα μὴ ὑπὸ τῶν αὐτομ.] Scribe ἵνα
ἦ μὴ· nisi malis cum superioribus ista
connectere , translata distinctione
post vocem ἐξαγγελθῇ· deinde scri-
bendum , λαμπήρα ἢ ἥρε , sicut lib.
sexto in Aristide Eleata. Frontinus
lib. primo , *Amilcar dux Pænorum ut*
in Siciliam inopinatus veniret , &c. Le-

ge Himilcon. Præter Polyænum vide
Diodorum lib. decimo quarto. Cas-
saubonus.

4 Ἑσπέρδαζε] MSS. σπερδαζων.

5 Ὅπως μὴ διὰ ταύτης ἐρμήσαντες
κυκλωθήσονται] Scribe ἐρμησάντων ,
videlicet ἥδη ἐκ τῆς αἰτίας , vel ἥδη πο-
λεμίων. Casaubonus.

H h

6 Οἱ ῥη-

πλέμιοι, πρὸν ἡγέμενοι
τὸ αὐτόμολον, ὁρμήσαν-
τες ὅτι τὴν ἐγχαννυμέ-
νῳ ὁδὸν ὡς ἀνείρζοντες.
ὁ δὲ νύκτωρ περὶ ὡρα-
σκύλασιν ἑξυλοῖς τὴν
ἀνεστρεμμένην ὁδὸν γεφυ-
ρώσας, διὰ ταύτης ἀγα-
γὼν τὸ στρατόπεδον εἰς
τὴν πόλιν, τὴν πολεμίων
τὴν ἐτέραν ὁδὸν φυλατίν-
των.

Ἰμίλκων ἐν Ἀκρίγων-
τι πηλίσιον ἔταχας
ἐστρατοπέδωσε· περὶ ἧς
τὴ πόλεως στρατὰ πολλή·
ὁ δὲ διελὼν τὸ στρατόπε-
δον, ἐν μέρει σιωέβαλε,
ὡς ἔγγεγμα δὲς ἀπόρ-
ρητον, εἰς φυγὴν ἐκόντας
στρατιάς· οἱ μὲν δὲ ἔφω-
γον, οἱ δὲ Ἀκράγαντινοι

fieri hostes conspicati,
& fidelem transfugam
existimantes, ad eam
viam quæ muniebatur,
concursum fecerunt, ut
hostium conatum & o-
pus impedirent. At ille
noctu, præparatis ad eam
rem lignis, aversam viam
ponte constravit: per
eumque copiis adductis,
dum hostes alteram sum-
ma cura tuerentur, ur-
bem cepit.

4 Imilcon Agrigen-
tum oppugnans, non
procul a civitate castra
metabatur. Egre-
dientibus ex urbe copiis innu-
merabilibus, per exerci-
citum obambulans, cum
singulis loquebatur oc-
culte, præcepto dato, ut
ultro se in fugam verte-
rent. Quibus fugienti-

διώ-

6 Ὁρμήσαντες ὅτι τὴν ἐγχ.] Scri-
be ὠρμήσαν, vel ὠρμήσαντο. Casaubon.
ἤρμουν] Ita restitui cum MSS.
Interprete, & Casaubono pro vul-
gato ὁρμήσαντες. Statim loco περὶ ὡρα-
σκύλασιν, Cant. περὶ παρὰ σκύλα-
σιν. Pro ἀνεστρεμμένην. Cant. ἀνε-
στρεμμένην, quod proxime accedit ad
ἀνεστρεμμένην, quomodo legendum
cum Casaubono.

7 Τὴν ἀνεστρεμμένην ὁδὸν γεφυρώ-
σας] Legendum, ἢ ἀνεστρεμμένην,

vel ἀπασταμμένην. Præcedit enim
paullo ante ἢ δι' ἐτέραν ἀποσκευαστέα,
& infra in Pompico comm. præterque
alibi. Duarum viarum δι' ἀπὸ τοῦ, al-
teram Imilcon ἀνερχόμενος, hoc est,
complanabat aggregata terra, redde-
batque ἀπὸ τοῦ. alteram ἀπὸ τοῦ καπνί-
hoc est, fossa ducta reddebat pro-
fus ἄβατον & ἀπὸ τοῦ. Interpres hic so-
lenne illud suum observat, viam fa-
cillimam lectori suo obstruit, red-
ditque inviam. Casauboni.

8 Ἀγαντι

bus, Agrigentini inter
persequendum longius
ab urbe distrahebantur.
Imilcon ante civitatem
incensa sylva, reliquos in
latentes insidias conjecit.
Qui persequiebantur,
fumum surgere a mœni-
bus conspicati, a civita-
te ignes surgere puta-
bant: seseque converten-
tes ad urbem, reverte-
bantur, instantibus, ur-
gentibusque iis qui prius
fugerant. Cum vero in
eum locum ventum esset,
ubi posita erant insidiae,
confurgens Imilcon cum
suis, partim eos in capti-
vitatem redegit, partim
morte affecit.

5 Imilcon juxta Cro-
nium adversus Diony-
sii duces castra consti-
tuebat. Cum ii qui Cro-
nium inhabitabant, Car-
thaginienses urbe reci-
pere vellent, neque du-

διώκοντες πολὺ τὴ πόλει
ἀπεσπῶντο. Ἰμίλκων
παρόθεν τῇ τειχῶν ὑψηλῇ
ἐμπήσας, τὰς ὑπολοί-
πας εἰς ἐνέδραν⁸ ἀφανῆ
κατέστησεν. οἱ διώκοντες τὴ
καπνὸν αἰρόμενον ἰδόντες
ἀπὸ τῇ τειχῶν,⁹ ᾠήθησαν
ὑπὸ τῇ πολιτῶν ἀνακα-
λείδῃ. καὶ μεταβαλλόμενοι,
πρὸς πλὴν πόλιν ἀνέστρε-
φον. ὅππῃ κειμένων αὐτοῖς
τὴ παρόπρην φερόντων.
ὥς ᾧ καὶ πλὴν ἐνέδραν ἐπέ-
νοντο, οἱ μὲν Ἰμίλκων
ἐξαναπάντες.¹⁰ τὰς μὲν
αὐτῶν διέφθειραν. τὰς δὲ
ἐζώχρησαν.

Ἰμίλκων πρὸ τὸ Κρό-
νιον ἀντεστρατωπέδῳ τῆς
ἑ Διονυσίου στρατηγῶν τῇ
τὸ Κρόνιον οἰκόντων βα-
λομένων δέξατο τὰς Καρ-
θηδονίους, καὶ μὲν τῇ στρα-
τηγῶν

8 Αφανῆ] Cant. ἀφανῆ. Pro ἀ-
τακαλείδῃ, Cant. ἀτακαίδῃ. Fl. ἀνα-
καίδῃ, & sic quoque Interpres, nec
non Codices quidam, quos vidisse
testatur Casaubonus, qui tamen le-
ctionem vulgatam præfert. Statim
pro παρόπρην, Cant. παρτίσπην.

9 ἠήθησαν ὑπὸ τῇ πολιτῶν ἀνα-
καλείδῃ] Quidam Codd. ἀνακαίδῃ,
idque sequutus Interpres: haud recte.
Casaubonus.

10 Τὰς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, ἑὸν
δὲ ἐζώχρησαν] Interpres, ἑὸν μὲν αὐ-
τῶν ἐζώχρησαν, ἑὸν δὲ διέφθει. Idem.

τηγῶν ὀπιτρεπόντων· τὰς
μαθὼν ἱμίλων, τὴν ὕ-
λιν, ὅση πρὸς τὴν στρατοπέ-
δου τῶν πολεμίων ἦν· ¹¹ πολλή
ἦν ἡ ὕλη· ὡς φυλάξας
ἄνεμον ἐναντίον τοῖς πολε-
μίοις, ἐνέπρησεν. ὁ μὲν δὲ
καπνὸς πολὺς, καὶ βιαίως
εἰς τὰς ὄψεις τῶν πολεμίων
ὑπὸ πύματι ἐφέρε-
το. ἱμίλων ἦν ἔλαθε διελ-
θὼν πρὸς τὰ τείχη, καὶ ἀ-
νέωξεν αὐτὰ τὴν πύλιν οἱ
βελόμοι δέξαται, καὶ
¹² παρήλθεν εἰς αὐτὴν, τὴν στρα-
τηγῶν ἀγνοούντων.

ces potestatem facerent;
Imilcon hac re cognita,
sylvam omnem, quæ
pro castris hostium erat
sane magna, captato ad-
verso, hostibus vento,
subjectis ignibus incen-
dit. Fumus magna co-
pia & turbine in vul-
tus hostium vi venti de-
ferebatur. Interea tem-
poris Imilcon clam ad
mœnia transivit, eique
portas aperuerunt ii,
qui recipere eum cupie-
bant, in urbemque du-
cibus ignorantibus in-
gressus est.

[C A P. XI.]

Γέσκων.

Gescon.

¹ Ἀμίλκας Καρχηδο-
νίων ἀριστὸς στρατηγός,
τὸν ἐν Λιβύῃ στρατηγῶν,
πολλὰς πολέμους κατορ-
θώσας, φθονηθεὶς ὑπὸ
τῷ Δημοκρατίδου Μελί-
βληθεὶς, ὡς Ὀπίτην
τυραννίδι αὐτὸς πρὸς ἀνη-
ρέθη, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ

Amilcar Carthagi-
nienſium excellentissi-
mus Libycarum copia-
rum ductor, multis bel-
lis feliciter confectis, in
invidiam vocatus, & ab
adversarum partium fa-
ctione in crimen affe-
ctatæ tyrannidis addu-
ctus, cum ipse morte

Γέσ-

¹¹ Πολλὴ ἦν ἡ ὕλη] Fl. πολλὴ ἦν ἡ
καίειν. Sub finem pro ἡ πύλιν, uter-
que Codex τὴν πόλιν.

¹² Παρήλθεν] Cant. παρήλθεν, &

sic quidam Codd. Casauboni.

Cap. XII. 1 Ἀμίλκας] Cant.
Ἀμίλκας.

2 Ἀντίπρ]

multatus est, tum ejus frater Gescon in exilium actus solum vertit. Eorum vero bona publicata inter se cives partiti sunt. His ita gestis, Carthaginienſes aliis ducibus uſi, cum plerunque turpiter ſuperarentur, & in extremum ſervitutis periculum veniſſent, pœnitudine ducebantur ob Gesconis exilium, & necem Amilcaris. Sed Amilcarem morte affectum, non erat ab inferis excitare. Gesconem autem ab exilio revocarunt, eique ſummam belli commiſerunt, eorumque inimicos ad ſupplicium tradiderunt. quocumque modo eos punire illi col-
 libitum eſſet. Gescon vin-
 culis affectos juſſit in con-
 ſpectu populi in ventrem
 humi procumbere: at-
 que ter levi pede ſingu-
 lorum colla conculca-
 vit, inſiciens, Se fatiſ
 magnas pœnas fraternæ

Γέσκων φυγαδευθεὶς ἐξέ-
 πτεσε· τὰ δὲ χρήματα αὐ-
 τῶν δημόθεντα ἐνείμαν-
 το· οἱ πολῖται· τῶν
 περὶ αὐτῶν, οἱ Καρχηδό-
 νιοι στρατηγῶς ἄλλοις χρη-
 σάμενοι, καὶ πολλὰ κίβδη-
 λοντες, μετέγνωσαν ὅτι
 τῇ δὲ Γέσκων Φυγῇ, καὶ
 τῇ ἀναίρεσιν δὲ Ἀμίλκα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν Ἀμίλκαν τε-
 θνησκόντα, ἔχουσιν τε ὡς ἀ-
 νακαλέσασθαι τὸν Γέσκωνα·
 ἀπὸ δὲ Φυγῆς ἀνεκαλέ-
 σαντο, καὶ αὐτοὶ κρατερὰ στρα-
 τηγὸν ἀπέδειξαν, καὶ τὰς
 ἐχθρὰς αὐτῶν παρέδωκαν
 εἰς πικρὰν κατὰ τὸν αὐ-
 τῶν βέλῃαν πρόπον. Γέσκων δὲ
 παραλαβὼν αὐτὰς δεδε-
 μένας, προσέταξε δὲ πλε-
 θυς ἐναντίον, καὶ γαστέρα
 κατακλίνει χαμαὶ τοῖς δὲ
 ἐκάστοις ἐλαφρῶ τῷ πο-
 δὶ ὅτι τὸν τράχηλον ὅτι
 βαρὺ, ἰκανὸν ἔφη πικ-
 ρίαν

2. Αὐτῶν] Uterque Codex αὐτῶν. } ἐκείνης ἐλαφρῶς τὸ ποδὶ. Fl. ἐκείνης ἐ-
 atque ita quoque Interpres. Paullo } λαφρῶς τῷ ποδὶ. Interpres tamen ut
 post pro ἐκείνης ἐλαφρῶ τῷ ποδὶ, Cant. } Vulgata, levi pede.

εἰαν ἔχαιν τ' ἔ' ἀδελφῶ
 παρ' ἀναιρέσεως· τῶν πρῶ-
 ξας, ἀφῆκε τὰς ἐχθρὰς,
 παρ' αἰπῶν· ἔ' κακῶ κα-
 κὼν ἡμυνάμεν, ἀλλ' ἀγα-
 θῶ κακόν. τοιγαρὲν αὐτοί
 τε οἱ ἐχθροί, καὶ οἱ τῶν
 οἰκεῖοι, καὶ οἱ Καρχηδόνιοι
 πάντες παρ' ἀρχόντες τῶ
 Γέσκωνι διετέλεσαν, ὥς
 ἀγαθῶν ἐρατηγῶν, καὶ αὐ-
 τῆκα μεταβολή τ' ἔ' πο-
 λέμεν νίκης ἐχθρῶν, νικῶν-
 τῶν ἔ' Γέσκων· ἐν ταῖς
 μάχαις ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 τῶν δεχομένων ἀνοίαν καὶ
 παρ' ἡμῶν.

[CAP. XII.]

Τιμολέων.

¶ Τιμολέων ἐν Σικε-
 λία τῶν δυνάμιν ἐξήγα-
 γε παρ' ἀναιρέσεως Καρ-
 χηδονίοις ἐς τῶν νήσων
 ἀπὸ πελοπόννησον· ἡμῶν
 ἀπὸ τῶν αὐτῶν κο-
 μίζων σέλινα· οἱ ἐρατῶν
 τῶν σημείον ἐφοβήθη-
 σαν, ὅτι ἀρὰ παρ' αὐτοῖς

cædis ab iis repetivisse.
 His factis, inimicos dimi-
 fit, inquit: Non malo
 malum ultus sum, sed bo-
 num pro malo rependi.
 Quo factum est, ut cum
 ipsi inimici, tum horum
 etiam familiares, atque
 omnes Carthaginenses
 perpetuo obedientiam
 Gesconi præstiterint, tan-
 quam viro militari ac du-
 ci: statimque commuta-
 tio victoriarum in bellis
 consecuta est, superante
 in præliis Gescone, pro-
 pter subditorum erga se
 benevolentiam ac prom-
 ptitudinem.

Timoleon.

¶ Timoleon in Sici-
 lia copias eduxit ad pul-
 gnâ in eundam cum
 Carthaginensibus, qui in
 insulam trajecerant: ob-
 viam factum est mulus
 portans apium. Milites
 omen perhorruerunt,
 quod apud ipsos de-
 functorum monumen-

τῶ

1 ἡμῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν] Scribe αὐτοῖς. Casaubonus.

ta coronabantur apio. Timoleon : Atqui , inquit , manifestiorem Dii nobis victoriam significant. Nam eos qui Isthmica certamina vicerunt , Corinthii fertis ex apio factis coronant. His dictis , tum ipse se apio redimivit , tum etiam duces suos coronavit. Ex quo accidit , ut reliqui milites ab se mutuo apium fumentes , audaciores ad pugnam redderentur.

2 Timoleon oppugnabat Milarcum ty-

τὰ μνημεῖα τῷ Διοφάνων-
των² σεφανῶται σελίνοις.
Τιμολέων , ἢ μὲν μάλλον,
ἔφη , Φανεραν νίκην οἱ
θεοὶ δηλώσιν ἡμῖν· τὰς γὰρ
τὰ Ἰσθμια νικῶντες οἱ Κο-
ρίνθιοι³ τῷ σελίνων σεφα-
νῶσιν. ταῦτα εἰπὼν , αὐ-
τὸς τε τῷ σελίνων ἀνεσέ-
ψατο , ἢ τὰς πρὸς αὐτὸν
ἡγεμόνας ἀνεσέψεν· ὥς τε
ἢ οἱ στρατιῶται , ἀλλὰ
πρὸς ἄλλῃ τῷ σελίνων λα-
βόντες ὁπλομάχοι πρὸς
τὴν μάχην ἐγγρόντο.

Τιμολέων πολιορκῶν
4 Μάμερκον τὸν τύραννον
πολ-

2 Σεφανῶνται σελίνοις] Quidam Codd. κομῶνται σελίνοις. Idem.

Σεφανῶται] Ita edidi cum Fl. pro σεφανῶνται. Sub finem pro πρὸς ἄλλους, Cant. πρὸς ἄλλοις.

3 Τῶν σελίνων σεφανῶται] Quum ita in meo Codice reperissem , vel τοῖς σελίνοις σεφ. putabam legendum : vel ita dictum ut φαρεῖν ἄρα. sed vera est lectio quoniam librorum , quam postea reperi , σελίνοις ἄρ' σελίνων σεφανῶται. fidem mox , cum ἦν σελίνοισι σεφ. Casaubonus.

4 Μίλαρκον τὸν τύραννον] Scribe Mάμερκον , ex libris , & historia. Sic & paullo post. Casaubonus.

Μάμερκον] Ita edidi , monente jam Casaubono , pro vulgato Μίλαρκον. Fuit Mamerco hic Catana tyrannus , quæ civitas cum tradita esset Timeleonti , inde Messaniam ad Hipponem ejus oppidi tyrannum se-

contulit , sed persequente eos & obfidente Timoleonte , Hippo fugam moliens captus est : ultro sese fidei Timoleontis permisit Mamerco , ea lege ne eum accusaret Timeleon , ut cum Polyano refert Plutarchus in Timoleonte , addens Mamerco Syracusas delatum , & pro concione verba facientem , cum cerneret populum obstrepentem sibi & implacabilem , projecto pallio , e theatro sese propripuisse , & illiso in unum ex cuneis , ad conficiendam sibi necem , capite , spirantem tamen fuisse sublatum , & latronum more necatum. Nepos in Timeleonte cap. 2. Cepit & Mamerco , Italicum ducem , hominem bellicosum & potentem , qui tyranni adju- tum in Siciliam venerat. Meminit ejusdem & Diodorus lib. xvi. ubi pro Μάμερκο reponendum quoque Μάμερκο monitum jam vixis doctis.

πολλὰς ἐξαπατήσαντα, καὶ
ὡρῶν τὰς ὀρέκας ἀπο-
κτείναντα, κατεπρατήμη-
σεν. ὁ μὲν τύραννος.....
κρίθῃσι ὡρῶν Συρακυσ-
ίοις μὴ κατηγορεῖντο
Τιμολέοντι. ὁ δ' ὥμοσε
μὴ κατηγορήσειν. ὅτι τῶ-
τοις ὁ Μάμερκος ἤκειν εἰς
τὰς Συρακυσίας. Τιμολέον
ὡρῶν αὐτὸν εἰς
τὴν ἐκκλησίαν, κατηγο-
ρεῖται μὲν ἑδαιμῶς ἔφη
τῶν γὰρ σωεγμένων. ἀπο-
κτεῖναι δ' οὐκ ἐπὶ τῶν παλαιοῦν
αὐτὸν κελύει. τὸ γὰρ
πολλὰς ἐξαπατήσαντα δι-
καιον εἶναι καὶ αὐτὸν ἀ-
πάξ ὁμοίως ἐξαπατη-
θῆναι.

Τιμολέον συμμαχῶν
Συρακυσίοις, ἐλθὼν ὅτι
πῶς λόφον ὑψηλὸν, καὶ
μετέωρον, ἰδὼν Καρχη-
δονίης πεντακισμυρίας

rannum, qui multos
dolis circumvenerat,
& neglecta jurisjurandi
religione trucidaverat.
Tyrannus simulabat se
judicium apud Syra-
cufanos subiturum, si
Timoleon non accu-
saret. Ille juravit se non
accusaturum. His in-
tercedentibus conditio-
nibus, Milarcus Sy-
racusas venit. Timo-
leon cum eum in con-
cionem portraxisset, Ne-
quaquam, inquit, eum
accusabo: sic enim pa-
ctus sum: verum inter-
fici celerrime jubeo.
Nam æquum est, qui
multis verba dedit, eum
aliquando simili ratione
circumveniri.

3 Timoleon pro fo-
cietatis jure Syracusa-
nis auxilium ferens, in
collem quendam altis-
simum & excelsum ad-
scendit. Cum vidisset

ὅτι τε-

ὁ μὲν τύραννος] Deesse vocem
ἀποκτεῖναι ex conjectura annotavi-
mus: postea didicimus in meliori-
bus Codicibus eam esse. In quibus-
dam vero libris ita locus hic legitur,
ὁ μὲν τύραννος ἀποκτεῖναι Τιμολέοντι

ὡρῶν αὐτὸν, ἐπ' ὅ καὶ Casaubon.

ὁ μὲν τύραννος..... κρίθῃσι] U-
terque Codex, ὁ μὲν τύραννος ὡς κρί-
θῃσι, sed lege cum Casaubono ἀπο-
κτεῖναι, qui ita in melioribus libris
inveniri testis est.

quingenta millia Carthaginienſium explicata, locum vero procellis infeſtum, & ventum hoſtibus adverſum ferri, congregata concione: in hoc tempore, inquit, hoſtes capi neceſſe eſt. Etenim oraculum extare, eos qui in illo loco aciem collocave-
 rent: comprobati autem oraculum tempeſtate repentina. Græci magnis animis ſumptis, pauci complures fuderunt.

ἐκτεταμένους, τὸ ὃ κατὰ-
 σήμα κινέμενον ἑναντίον
 τοῖς πολεμίοις· ἐκκλη-
 σίαν συναγαγὼν ἡγόρευ-
 σε· νῦν αἰλῶναι ῥῆν τὰς
 πολεμίους· εἶναι γὰρ ῥῆν-
 σμὸν ὡς ἐν τῷ τῷ τό-
 πῳ ὡραῖα ἄνθρωποι, ἃ ἀ-
 φθάρησιν· περὶ τοῦ
 ὃ τὸ ῥῆν σμὸν ὃ χειμῶν
 ἐξαπίνης κινέμεται· οἱ
 Ἕλληνες δὲ πρὸς μέγα ταῖς
 γνώμας ἀρξάντες ὀλίγοι
 πολλὰς ἐνίκησαν.

[C A P. XIII.]

Ariston.

¶ Ariston una navi-
 tres actuarias com-
 tum ferentes comita-
 tur. Ostendebat se trire-
 mis hostilis. Cum prorsus
 omnia deficerent, con-
 ductis in unum locum a-

Δρίσαν.

¶ Δρίσαν κυβερνήτης,
 μιᾷ ἡ νηὶ τρεῖς ὀκτάδας
 στήν ἀγέσας παρέπεμ-
 ψε· πολέμια τρεῖς ἐπε-
 φάνη ἔπειματ· ἐ-
 πλείοντ· ὃ ὃ τὰς
 τρεῖς

6 Ἐναντίον τοῖς πολεμίοις] Cant. τοῖς ἐναντίοις.

7 Διατρεφίσαντο] Cant. ἀφ' ὧν δια-
 ρήσονται. Pro χειμῶν ἐξαπίνης·
 οἱ δὲ Ἕλληνες δὲ πρὸς μέγα ταῖς γν. ut
 erat in Vulgata, cum utroque Codi-
 ce, nec non Interprete, edidi, ὃ χει-
 μῶν ἐξαπίνης κινέμεται· οἱ Ἕλληνες ἐ-
 πὶ μέγα ταῖς γν.

8 Ὁ χειμῶν ἐξαπίνης] Re-
 scribe, ὃ χειμῶν ἐξαπίνης κινέμεται.

οἱ δὲ Ἕλ. δὲ πρὸς μέγα ταῖς γν. ex meliori-
 bus Codicibus, in quibus etiam paul-
 lo ante ἐκτεταμένους scriptum est, non
 ἐκτεταμένους. Casaubonus.

Cap. XIII. 1 Nui] Cant. νυκτί.
 In fine pro ἀπείματ· Cant. ἀπεί-
 ματ·.

2 Τὸ πείματ· ἐπλείοντ·] In-
 terpres aliter Nihil mutandum di-
 sces ex simillima historia, eodem
 lib. in Diotimo, comm. 1. Casaubonus.

τρεῖς ὀλκάδας σωμαρχῶν,
 ἐγγὺς αὐτῶν παρέσθη· ἵνα,
 ὡς μὴ ἡ πολεμία τριήρης
 προσέροι σιτηροῖς, ὑπὸ τῇ
 ἐν τῇ νηὶ προσβάλοιτο
 βέλεσι πολλοῖς· εἰ δὲ ταῖς
 ὀλκάσιν αὐταῖς πειρῶντο
 προσβάλλειν ἢ βιάζεσθαι,
 αὐτοὺς πεισθέντων ἐκ πλο-
 γίων βλάβητοι πρὸς πολε-
 μίαν τριήρη, ἢ ἀπολαμ-
 βάνοι μέσσω αὐτῶν ἢ ὀλ-
 κάδων.

Ἀρίστων Κορίνθιος
 κυβερνήτης, ναυμαχούν-
 των Ἀθηναίων ἢ Συρα-
 κυσίων, ἢ μισόντων ἀμφο-
 τέρων, πεμφθεὶς πρὸς τὰς
 ἀρχοντας ἐκέλευσε πρὸς ἀ-
 γορῶν τῶν τροφῶν μεταρ-
 γεῖν ὅτι πρὸς θαλάσσαν·
 ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκεκόμιστο,
³ κρησάμενοι πρύμναν ἀ-
 νεχώρησαν ὅτι γλυκὺ, ἢ
 ἀποβάλλοντες δούρας ἡμισυ-
 ποιῶντες οἱ Ἀθηναῖοι, νο-
 μίσαντες αὐτὰς ἡπλωμέ-

ctuariis, propter eas na-
 vigabat: ut si hostium tri-
 remis in eos qui frumen-
 tum vehebant, impetum
 fecisset, ab his qui na-
 vem obtinebant, innu-
 meris telis premerentur.
 Sin in ipsas actuarias co-
 narentur impressionem
 facere, ac vim adhibere,
 ipse circumcirca navi-
 gans ab lateribus hosti-
 lem triremem incommo-
 do afficeret, eamque in-
 ter suam & onerarias
 concluderet.

2 Ariston Corinthius
 gubernator, Athenien-
 sibus & Syracusanis na-
 vale præhūm commit-
 tentibus, & utrisque ma-
 nentibus, misit ad prin-
 cipes, jussitque cibaria in
 mare transferre. Quæ
 cum essent allata, versis
 navibus in terram recef-
 ferunt: egressique, cele-
 riter prandium sumpse-
 runt. Athenienses existi-
 mantes eos victos disce-
 dere, magnos animos ob
 victoriam gerentes, e na-

185

3 Κρησάμενοι πρύμναν ἀνεχώρησαν]
 Ita edidi cum MSS. pro ἐχώρησαν.
 Paullo infra post κρησάμενοι, Cant. τι

delet: & pro ἐπιμάζοντες, habet ἐ-
 τοιμάζοντες. & pro ἐμβαλόντων, uter-
 que Codex, ἐκβαλόντων.

vibus egrediuntur, obambulantesque tum alia fecerunt, tum etiam omnia ad prandium instruxerunt. Adnavigarunt repentino Syracusani. Tumultus erat inter Athenienses, qui sine prandio naves conscendebant. Illi vero pransi, minori negotio hostes profligarunt.

νῆς ἀναχωρήσῃ, μέγα φρονέοντες ὅτι τῇ νίκῃ, ἐκβαίνοντες καὶ παύσαντες, καὶ τὰ πλεονέκτους, καὶ ὅσα πρὸς ἄλλων ἐπιμαζόντες. ἐπέπλυνον ἐξ αἰφνης οἱ Συρακούσιοι θόρυβον ἡν τ' Ἀθηναίων αἰσίων ἐμβαλόντων· οἱ δ' ἡρσηκότες δ' ἀκολούτερον ἐκράτησαν.

[CAP. XIV.]

Thrasymedes.

Thrasymedes filius Philomeli filiae Pisistrati amore captus, eam in pompa ingredientem accurrens osculabatur. Fratribus virginis ægre ferentibus, & non ferendam contumeliam existimantibus, Pisistratus, Si, inquit, amantes poenis affecerimus, quid iis faciemus, qui nos odio prosequuntur? Thrasymedes, amore magis magisque in dies accrescente, assumptis æqualibus

Θρασυμήδης.

Θρασυμήδης φιλομήλης, τ' Πεισιράτης θυγατρὸς ἐραστὴς πομπὸν εἰσὶν αὐτῇ προσδραμὼν ἐφίλησεν· τ' δ' ἀδελφῶν τ' παρθένου βαρέως φερόντων, καὶ δεινὴν ὕβριν ἡγεμόνων, ὁ Πεισίρατος, Εἰ τὰς φιλεῖντας, ἔφη, καλᾶσωμεν; τὰς μισήντας τί ποιήσωμεν; ὁ Θρασυμήδης ὅτι μᾶλλον αἰρομένης τ' ἔρωτος, ἡλικιώτας ὡς ἀγαθῶν συμμά-

χες

1 Θρασυμήδης] Cant. Θρασυμήδης β. Θρασυμ. incipiens hic alterum Thrasymedis strategema, conve-

niens ita cum Indice huic libro praefixo, in quo duo ejus strategemata referuntur.

χας τῷ κέρει ὑπὲρ τῆς θα-
 λάσσης θυσίαν πελῶσαν
 παρεφθλάξεν· οἱ μὲν δὲ
 πᾶσά μιν τοὶ πᾶσι ξίφει τ' ὀ-
 χλον σκεδάσαντες εἰς σκά-
 φον² ἐμβάλλοντες ἐπ' Αἰ-
 γίνης ἀνήγοντο· Ἰππίας δ' ὁ
 πρεσβύτερος³ τῷ Πεισιρά-
 τῃ παίδων τὰ ληερικὰ τ'
 θαλάσσης ἀναιρῶν, καὶ τῶ-
 πο τὸ σκάφος, διὰ τῷ
 πικρῷ τ' εἰρεσίας⁴ νο-
 μίσας εἶναι τῶν ληερῶν, αὐ-
 τῷ τε ἀνέσωσατο, καὶ τὰς
 εἰρπάσαντας συλλαβὴν
 ἐπανήγαγον· Θρασυμήδης
 καὶ οἱ φίλοι τῷ τυράννῳ
 παρεστάντες, ὅς κ' ἐκέλευ-
 σεν, ἔκ, ἀλλὰ μάλα ἀν-
 δρείως, καὶ αὐτοῖς
 ὡς βέλτοις τῶν πο-
 νευμένων, φησίντες,
 ἔκ τοι θανάτῳ κατὰ φρο-
 νήσιν, ὅποτε τῷ εἰρπα-
 γῶν ἐβλάσαντο. Πει-

suis sociis, puellam in
 mari sacrificium obeun-
 tem observavit. Qui di-
 strictis gladiis turbam
 disjecerunt, inque na-
 vim ingredientes, Aegi-
 nam versus discesserunt.
 Hippias, adultior Pisi-
 strati filius, mare ab
 lacrociniis repurgans,
 hanc etiam navem ob
 remorum celeritatem
 latronum esse existi-
 mans, sororem recupe-
 ravit, eosque, qui rapue-
 rant, comprehensos re-
 duxit. Thrasymedes, al-
 lique coram tyranno
 constituti, nullo modo
 supplices se præbuerunt,
 sed admodum viriliter,
 ut pro libitu se tracta-
 ret, hortabantur: dicen-
 tes, ex eo tempore se
 contemnere mortem, ac
 pro nihilo ducere cœpisse,
 cum primum de rap-
 tu consilium inivissent.

σίττα-

2 Εὐβάλλοντες] Cant. ἐμβάλλοντες.
 Pro πρεσβύτερος, ut erat in Vulgata, cum
 Fl. & Interprete reposui πρεσβύτε-
 ρος.

3 Νομίσας εἶναι τῶν ληερῶν, αὐτῷ τε
 ἀν.] Uterque Codex, νομίσας εἶναι
 ἀδελφῶν, αὐτῷ τε ἀν.

4 ὡς βέλτοις τῶν πο-] Ita edidicum

utroque Codice pro ὁπότε. Ioco πο-
 νευμένων το, Cant. πονευμένων το.
 Casaubonus quosdam Codd. παρεκα-
 λίσαν το habere testis est, sed Vulga-
 tam verto provocabant.

5 Περικαλίσαντο φησίντες] Qui-
 dam Codd. παρεκαλίσαν το. quod mi-
 nus probō. Casaubonus.

Pisistratus admiratus in juvenibus animi celsitudinem, filiam suam Thra-symedi adolescenti in matrimonium collocavit. Hoc facto, benevolentiam & amicitiam eorum sibi conciliavit, non amplius tyrannum se gerens, sed benignum patrem, ac popularem civem.

σίερατ^Θ κατὰπλαγείς
τῷ γυναιότητι τῇ νεα-
νίσκων, πρὸς γάμον ἐξ-
έδωκε τῷ νεανίσκῳ τῷ
Θρασυμήδῃ τῷ θυγατέ-
ρα· τῷ ποιήσας, β-
νοίαν ἢ Φιλίαν ἐκτίσα-
το παρ' αὐτῶν, ὥς ἐπὶ
τύρανν^Θ, ἀλλὰ χρηστὸς
πατὴρ, ἢ δημοτικὸς π-
λίτης.

[CAP. XV.]

Megacles.

Megacles Messianus, ejus Messanæ quæ in Sicilia est, Agathocli Syracusanorum tyranno rebus omnibus adversabatur, multosque Sici-lienses contra eum concitabat, iisque qui eum de medio sustulissent, amplissima munera promisit. Agathocles irritatus, Messanam oppugna-re parabat, missoque præcone Megaclem a ci-vibus exposcebat. Quem

Μεγακλῆς.

Μεγακλῆς Μεσσηνί^Θ
τῷ ἐν Σικελίᾳ Μεσσή-
νης, Ἀγαθοκλεῖ τῷ Συ-
ρακυσίῳ πρὸς πάντων
τίμῃ πρᾶτῶν διετέλε, ἢ
πολλὰς Σικελιώτας κατ'
αὐτῷ¹ σπώσας, ἢ τοῖς ἀ-
νελεῖσιν αὐτὸν ἐκήρυξε με-
γάλας δωρεάς. Ἀγαθο-
κλῆς παροξυνθεὶς πο-
λιορκεῖν Μεσσήνῃ παρε-
σκευάζετο· ἢ πέμψας
κήρυκα² ἐξήτη Μεγακλέα·

εἰ τῷ

6 Ὡς ἐκείν^Θ τυρανν^Θ] Ita scripsi cum utroque Codice, pro ὥς ἐκείν^Θ τυρ.
Cap. XV. 1 Σπώσας] Cant. σπώ-
σας, Paulo post pro vulgato ἐξήτη Με-
γακλέα, cum Casaubono restitui ἐξήτη

Μεγακλέα. Pro ἑκατομφοδιείδης, u-
terque Codex ἐξαδνον ἑκατοδιείδης.

2 Εἰρήνη Μεγακλέα] Scribe ἐξήτη-
Casaubonus.

εἰ ἢ μὴ λάβοι, τὴν πόλιν
ἐξανδραποδίῃσθαι καὶ κρε-
ττοτέρων ἢ ἐλὼν ἡπεύλει. Μεγα-
κλῆς τὴν θάνατον οὐκ ἔδεισεν·
ἀλλ' ἐκὼν αὐτὸν εἰς τὴν
ἐκδοσιν ἐπέδωκεν, εἰ πέμ-
ποιτο πρεσβυτής. Ψηφι-
σαιμίων ταῦτα Μεσσηνίων
ἐλθὼν εἰς τὸ στρατόπεδον
ἔειπεν· Ἀγαθοκλῆες· ἐγὼ τοι,
ἔφη, καὶ πρεσβύων πα-
ρὰ τὴν πόλεως, καὶ περὶ
ξόμην ἤκω. ὡς περὶ
ἢ καὶ πρεσβείας ἀκούσας
μὲν τὴν Φίλων. Ἀγαθοκλῆς
σωτήρα γὰρ τῆς Φίλων. ἔ-
πει τῶν οὗ Μεγακλῆς
διέξελεθὼν καὶ δίκαια τὴν
πατρίδα, πελοταῖον ἔ-
φη· εἰ ἢ ὅτι τὰς Συρακού-
σας ἐς ἐξουσίαν Μεσσηνίοι,
πόπερον ἂν ὑπὲρ Συρα-
κυσίων, ἢ Μεσσηνίων ταῦ-
τα ἐπραΐεις; ἔπειτα Ἀγαθο-
κλῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα
μειδιόσωντο, οἱ παρόν-

nisi accepisset, omnino
se eos urbe per vim ca-
pta in servitutem reda-
cturum interminabatur.
Megacles mortem non
perhorruit: sed ultro se
tradendum tyranno ob-
tulit, si legatus mittere-
tur. Decernentibus hæc
Messaniis, accedens in
castra Agathoclis: Ego
vero, inquit, & legatus
civitatis nomine ve-
nio, & moriturus. Sed
ante de legatione cum
amicis audias. Cum A-
gathocles amicos con-
vocasset, in horum con-
fessu Megacles patriæ
jura percensens ad ex-
tremum inquit: Si ad
exscindendas Syracusas
expeditionem Messanii
suscepissent, utrum pro
Syracusanis an pro Mes-
saniis omnia faceres?
Cum ad hanc interroga-
tionem subrideret Aga-
thocles, amici qui præ-

πες

3 Εἰλὼν] Ita restitui cum utroque
Codice nec non Interprete, pro vul-
gato ἐλθὼν.

4 Τῆς πρεσβείας ἀκούσας] Scribo
πρὸς τὴν πρεσβείαν. Casaubonus.

5 Εἰπέτων] Ita edidi cum MSS.

& Interprete, pro vulgato ἔπειτα.
Paullo post pro πόπερον, Fl. ποτόπερον.
Infra pro ταῦτα ἐπραΐεις, Casaubo-
nus in margine Vulgatæ notarat πάν-
τα ἔπρα.

sto erant, eum hortabantur, legato verba facienti parceret. Ille deposito bello, Megaclem saluum & incolumen domum remisit, amicitiamque cum Messaniis fecit.

πες φίλοι παρεκάλεσαν αὐτὸν φείδεσθαι πρεσβύτερα ἀγαλέγονη. ὁ δὲ ἀγαλοσύνην ἔτι πόλεμον, καὶ τὴν Μεγακλέα σῶον ἀπέπεμψε, καὶ Φιλίαν συνέθετο πρὸς τὰς Μεσσηνίας.

[C A P. XVI.]

Pammenes.

¶ Pammenes per Phocidem Thebas versus exercitum ducebat. Hostes Philobœotum castrum occuparant, ad quod duæ viæ ducebant: quarum cum altera jam hostium præsiidiis tenebatur, Pammenes rectis ordinibus in profundum diductis, exercitumque ad proficiscendum amplificatum ita instruxit in dextro latere, quasi in eam partem ducturus. Illi relicta parte sinistra, ad dextram deflectebant, ut profectionem

Παμμένης.

¶ Παμμένης διὰ τὸ Φωκίδου ἦγε τὸ στρατόπεδον εἰς Θήβας· οἱ πολέμιοι δὲ τὴν φιλοβοιωτὴν καλὰ μὲν κατελάβοντο, ἔχοντες ἰδίως δύο σενάς, ὧν τὴν ἑτέραν ἤδη κατελημμένης, ὁ Παμμένης ὁρτίζας τὰς πύξεις βαδίζοντας, καὶ ποιήσας τὸ στρατόπεδον ὀρθογώνιον, καὶ περιβύτην, ἐξημαίπυσεν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ὡς ἐνθεν ἄξων· οἱ δὲ τὸ δῶνυμον ἐκλιπόντες ὅτι τὸ δεξιὸν ἔδρα-

μον

1 Τὸν Φιλοβοιωτὸν καλὰ μὲν κατελάβοντο] Unde habet Interpres esse hoc castelli nomen: nam legit τὸ Φιλοβ. χωρίον κατ. Casaubonus.

Φιλοβοιωτὸν] Verte collecti Philobœotum nomine. Plutarchus in Sylla: Γενόμενοι δὲ κοινῇ, καταλαμβάνοντες βου-

λὸν ἐν μέσσην ἐστὶν τῇ ἑλεγκτικῇ παδίων, ὡς γὰρ καὶ ἀμετασῆ, καὶ ὡς δὲ ἔβριζαν ὁ δὲ ἐχόντα. Φιλοβοιωτὸς καλεῖται, καὶ τὸ φύσιν αὐτῆς, καὶ τὸ δέσιν ἐπὶ τῇ δαμνυσίας ὁ Σύλλας. Interpretem sequutus Ortelius, Philobœotum castrum vocat.

2 Κα-

μον ὡς ² κωλύσοντες. ὁ δὲ
ἐπὶ τὸ δῶνυμον πρὸς δὲ
δραμῶν ἀσφαλῶς διήγαγε
τὸ στρατόπεδον.

Παμμένης ³ πολλῶν
ἵππων καὶ μάχῃ ἔχων,
πολλὰς πελταστὰς τῇ πο-
λεμίων ἐχόντων, ὀλίγους
τῇ αὐτῇ πελταστὰς, καὶ
πλὴν κέφῳ στρατὸν ἔτα-
ξε καὶ τὸ κράτος τῇ πο-
λεμίων, καὶ παρήγγειλεν
ἐκόντας ὑποφύγειν, ἵ-
να ἀποσπᾷσιν ἐναντίας
πελταστὰς ἀπὸ τῆ ἄλλης
φάλαγγος. ἐπεὶ δὲ ταῦτ'
ἔγρητο, λαβὼν τὰς ἵπ-
πους ἀπὸ τῆ ἐτέρης κέρα-
τος, παρέπαιψεν ἐπ'
αὐτὰς, καὶ κυκλωσάμενος
ἐρίκησε, τῶν τε ἵππῶν
ἐπικειμένων, καὶ τῇ φύ-
γειν δοκούντων, ἀνασρε-
ψάντων.

Παμμένης μὲν Θη-
βαίων κρατῆσιν βεβλόμε-

impedirent. Ille ad sini-
stram incitato cursu cum
suis properabat, copias-
que sine omni periculo
traducebat.

2 Pammenes magnum
equitum numerum in
exercitu ducens, hosti-
bus scutorum multitu-
dinem infinitam habenti-
bus, paucos quos in suo
exercitu habebat scutatos
& levis armaturæ milites
ea parte, ubi validissi-
mus erat hostium exerci-
tus, opposuit: iisque præ-
cepit, ut data opera se in
fugam conjicerent, quo
adversariorum scutatos a
reliqua acie distraheret.
Quod postquam conti-
git, assumptis equitibus
ab altero latere obequi-
tans, in eo impetum fecit,
& undiquaque circumda-
tos superavit, instantibus
equitibus, iisque, qui fu-
gere existimabantur, se
convertentibus.

3 Pammenes, ut The-
banis portum Sicyo-
ν

2 Κωλύοντες] Ita edidi cum MSS.
& Interprete. Vulgata κωλύοντες. Pro
διήγαγε, Cant. διήγε.

3 Πολλῶν ἵππων καὶ μάχῃ ἔχων]

Lego, πολλῶν ἵππων σύμμαχον ἔχ. Ca-
saubonus.

Καὶ μάχῃ] Lege cum Cl. Gro-
novio καὶ μάχῃ.

niorum caperet, ipse quidem in terra statuit irruptionem facere, navem vero turbinatam plenam militibus armatis per mare misit. Qui navigantes, ante portum appulerunt. Sub vesperam pauci inermes in terram egrediebantur, quasi mercatores aliqui a navi ad coëmendas merces, & forum venientes. Pammenes postquam navis in portum venit, vespere magno cum tumultu civitatem aggrediebatur. Qui circa portum habitabant, concurrentes ad tumultum, auxilium ferre suis nitebantur. Armati e navi turbinata egredientes, nullo impediante, portum obtinuerunt.

4 Pammenes contrario modo tubarum lege usus, hostes decipit, mandans suis mi-

νῦν ⁴ τῶ Σικυωνίων λιμένι-
νῦν, αὐτὸς μὲν καὶ γὰρ
παρεσκευάζετο πλοῖον
λείν πλοῖον ὃ σρογγύλον
πληρώσει ὁπλιτῶν, ἐ-
πεμψεν· οἱ δὲ πλοῖοντες
προσερχόντες πρὸς τὸ λιμένι-
νῦν· δείλης δὲ ἀπέβησαν
αὐτῶν ὀλίγοι γυμνοὶ, ὡς
ἐμπροχθεῖ πινες ἀπὸ
πλοῖον πρὸς ἀγορὰν Πι-
τηδείων ἦγοντες. ὁ δὲ Παμ-
μηνῆς ἔπει τὸ πλοῖον ἐφ-
ώρμησεν τῷ λιμένι, καὶ ἐν
ἑσπέρᾳ προσέβαλε τῇ πό-
λει καὶ θορύβῳ πολλῷ· οἱ δὲ
πρὸς τὸ λιμὲνα πρὸς τὸ θό-
ρυον ἐρμήσαντες, βοή-
θειν ἐπερωτῶν. ὁ δὲ
πλοῖον δὲ τῶ σρογγύλῳ ἀ-
ποβάντες οἱ ὁπλίται, μη-
δενός κωλύοντες, τὸ λι-
μὲνα κατέσχον.

Παμμηνῆς τὰς πολέμιας
ἐξηπάτησε χρησαμένῳ
τῷ νόμῳ τὸ σπλινγγῶ
ὑπεναντίον, προσέβαλε
καί-

4 Τὸ Σικυωνίων λιμένι.] Ita scripsi cum utroque Codice & Interprete. Vulgata Σικυωνία. Paulo post Cant. præpositionem ante τὸ λιμένι non agnoscit.

5 Ἐπὶ τὸ πλοῖον] Interpret. ἐπὶ τῇ σκαφῇ.

6 Ἐκ τῶ πλοῖον τῶ σρ.] Particularem δ, quæ in Vulgata aberat, cum MSS. addidi.

γείλας τοῖς ἑαυτῶν σπαρ-
ταις, πρὸς μὲν τὸ ἀνακλη-
πικὸν Ὀπιδέαρχ, πρὸς δὲ τὸ
Ὀπικελότικὸν ἀναχωρή-
σαι τῶν ποιήσας, ἐν ἀμ-
φοτέροις μεγάλα τὰς πο-
λεμίας ἐβλαψεν.

Παμμωνὸς ὀλίγῳ ἑ-
χὼν δυνάμιν, ὑπὸ πλειό-
νων Ἰσποληφθεῖς, ἐπεμ-
ψεν ἀντιμόλον ἐς τὸ π-
λεμίων σπατόπεδον· ὃ δὲ τὸ
συνήμα ἐκμαθὼν, ἐπαν-
ελθὼν ἡγήσασθαι τῶ Παμ-
μῶν. ὃ δὲ νυκτὸς Ὀπιδέμε-
ν τοῖς πλεμίοις, πολλὰς
αὐτῶν φθείρας διεξιπρά-
σαι αὐτὸς σύνήμα· τοῖς
δὲ ὑπὸ σκορία, γνωρίζειν
ἐν σκότῳ τὰς οἰκίας μὴ
δυναμίοις διὰ τὸ σιγή-
ματ.

litibus, ut cum rece-
ptui caneretur, impres-
sionem facerent: cum
vero ad pugnam voca-
rentur, discederent.
His utrisque magnam
cladem hostibus infli-
xit.

5 Pammenes cum e-
xigua manu a pluribus
interceptus, transfu-
gam in hostium castra
misit, qui cognita pu-
gnæ tessera, reversus
Pammeni nunciavit. Il-
le per noctem hostes ag-
gressus, magnum eorum
numerum interfecit, at-
que per medios dicta tes-
sera equitavit. Qui ad
difficultatem maximam
redigebantur, cum in
tenebris suos per tesse-
ram cognoscere non pos-
sent.

[CAP. XVII.]

Ἡρακλείδης.

Heraclides.

¶ Δημήτριος Ἡρα-
κλείδῳ φύλακα τῆς Ἀθη-

¶ Demetrius Hera-
clide Athenis praesidii

ναίων

7 Ἀποληφθεῖς] Cant. Ἰσποληφθεῖς.
Cum eodem Codice articulum ante
συνήμα addidi. Mox pro αὐτὸς συν-
ήμα, scripserim, δὲς τὸ συνήμα,

quomodo Casaubonus in ora Vulga-
tae notarat. Pro γνωρίζειν, uterque Co-
dex γνωρίζ. & pro δυναμίοις, Cant.
δυναμίες.

1 Κτ.

caussa relicto, ipse in Lydia versabatur. Duces Atheniensium occulto habito consilio, Hieroclem, natione Carum, mercenariorum ducem impulerunt, ut portas noctu patefaceret, & milites Atticos reciperet qui Heraclidem interficerent. Hæc ad Ilistum transigebant, ubi lustratio fieri consuevit minoribus Mysteriis, Hipparcho & Mnesidamo ducibus iurandum dantibus & accipientibus. Hierocles fidelis Heraclidi totam rem significavit. Qui consensit ut eos reciperent, aperta quadam parte duntaxat portarum. Ac noctu receperunt quadringentos & viginti viros, quibus præerant Mnesidamus, Polycles, Callisthenes, Theopompus, Satyrus, Onetori-

ναίων σωπίζας, αὐτὸς μὲν
 ἰὼ πρὸ τῶν Λυδίων, οἱ δὲ
 στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἐν
 ἀπορρήτῳ βελάσασκεν, οἱ
 τὸ ξενάγον Ἱεροκλέα κά-
 ρα τῷ γῆρ' ἐπεισαν νυκτὸς
 ἀνοῖξαι πύλας, καὶ δέ-
 ξασθαι στρατῶντας Ἀθηναίους,
 οἱ ἑκπεῖσαι Ἡρακλείδην.
 πῶτα μὲν δὴ συνέθεντο
 ὡς αὖτ' ἰλισσόν, ἔπειτα
 θαρμόν πελάσι τοῖς ἐλάτοι-
 σοι Μυσηίοις, Ἰππάρχῳ
 καὶ Μνησιδήμῳ στρα-
 τηγῶν ὄρκια δόντων καὶ
 λαβόντων. Ἱεροκλῆς δὲ πρὸς
 Ἡρακλείδην γῆρόν μιν
 ἐμήνυσεν τὴν περὶ αὐτῶν.
 ὃ δὲ συνέπραθεν ὅδ' αὖτ' αὐτὰς
 εἰσδέξασθαι, διορύξαντας
 π' ἑκατὶ πύλων καὶ δὴ
 νυκτὸς εἰσέδεξαντο οὐ καὶ
 κ' ἄνδρας, ὧν ἡγήσαντο Μνη-
 σίδαμον, Πολυκλῆς,
 Καλλιθένης, Θεόπομπος,
 Σάτυρος, Οἰνηπερίδης,
 Σθένος

1 Κτεῖσαι Ἡρακλείδην] Cant. κτείνῃσι Ἡρακλείδην.

2 Παρὰ τὸ ἰλισσόν, ἔπειτα θαρμόν πελάσι τοῖς ἐλάτοις Μυσηίοις] De hoc more consule Joannem Meursium, Eleusin. cap. vii. Pro Ἰππάρχῳ, Fl.

Ἰππάρχῳ. Cant. Ἰππάρχους. & pro Μνησιδήμῳ. Cant. Μνησίδῳ.

3 Τῶν αὐτῶν εἰσδέξασθαι] Scribe νύκτωρ. Non tamen agnoscit Interpres. Pro διορύξαντας, Cant. διορύξαντες.

Σθενокράτης, Πυθίων. Η-
ρακλείδης ἡ στρατιώτης δι-
χιλίους ὠπλισμένους ἐπ-
αφῆκεν, οἱ πάντας αὐτὸς
εἰσελθόντας ἐφόνδυσαν.

+ Η'ρακλείδης Ταραν-
τίνῳ ἀρχιτέκτων ὑπέ-
χετο Φιλίππῳ τῷ πατρὶ
Περσέως μόνῳ κατὰ ῥή-
σαιν τὸ Ῥοδίων ναυπικόν· ἢ
δὴ τότε στρατηγῶν προήλ-
θεν ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ Φιλίπ-
που, σημαίνουσα ἀδικίας ἔχων·
ἢ βαμῶν προσέφυγον ἰ-
κετηρίας λαβὼν, ἢ πα-
ρὰ τοῦ πλοῦτος ἔλεον αἰ-
τέμεν· ὥς τε ἦσαν τῶν
Μακεδόνων, οἷς ἐδόκει
ταῦτα μὴ δίκαιως. ὁ δὲ προ-
βλεπὼν ὅτι πρὸς αὐτὸν
εἰς Ῥόδον, φάσκων, ἡ ἐκ-
τῆς ἡκὺς προπηλακίζόμε-
νῳ δι' ὑμᾶς, ἐπειδὴ Φί-
λιππον ἐκώλυον πολεμεῖν
ὑμῖν· ἵνα ἡ πίσυσις τε

des, Sthenocrates &
Pythion : iis Heracli-
des duo millia militum
armatos immisit, qui o-
mnes ingredientes truci-
darunt.

2 Heraclides Taren-
tinus architecton Phi-
lippo Persei patri pro-
misit, se solum Rhodiorum classem incen-
surum. Atque tum fida
arte progressus ex aula
Philippi, signa injuriæ
ferebat, & ad aram sup-
plex confugit, & a po-
pulo misericordiam fla-
gitabat. Erant nonnul-
li Macedones, quibus
hæc indigna videren-
tur. Ita conscensa cym-
ba Rhodum devenit,
inquiens: Supplex ve-
nio ad vos injuriis af-
fectus, quoniam Phi-
lippum impedivi ne
vobis bellum inferret.
ut autem fidem his quæ

πῶς

4 Η'ρακλείδης ταραντίνῳ ἀρχιτέκτων] Male hæc cum superiori narra-
tione junguntur. Sunt enim diversi
Heraclidae, sola nominis ταυτότητι
conjuncti. Casaubonus.

5 Οἷς ἐδόκει ταῦτα μὴ δίκαιως] Nempe γινώσκοντες, vel δίκαια scriben-
dum. Idem.

6 ἡ ἐκτῆς ἡκὺς] Cant. & Codd. Casauboni ἡ λῆξι. Fl. ἡ λῆξι. Verte προπηλακίζόμενῳ δι' ὑμᾶς, injuriis affectus propter vos. aliter Interpres. Paulo post pro πισύσις τε, Cant. πισύσις τε, Fl. πισύσις τε, sed recte Vulgata.

dico adhibeatis , epistolam Philippi ostendo , scriptam ad Cretas , qua bellum adversus Rhodios suscipere instituant. Rhodii credentes litteris , Heraclidem recipiunt , eumque sibi usui fore contra Philip-
pum arbitrantur. Ille noctu animadvertens ventum procellosum navibus incumbere , navalia Rhodiorum incendit. Tredecim navalia perierunt , & quotquot triremes in iis fuerunt. Ille conjecto igne , mox scapham conscendit , ac solvit : trajiciensque in Macedoniam , primum locum inter amicos Philippi Heraclides tenuit.

ταῖς λεγομένοις , καὶ δὴ ἐπιστολὰς Φιλίππου δεκνύω γεγραμμένας ἑπὶ Κρήτας , ἐν αἷς συνήχοντο καὶ Ῥοδίων τὸ πόλεμον ἐξοίσειν. Ῥόδιοι ταῖς ἐπιστολαῖς πιστεύοντες , Ἡρακλείδην ὑποδέχονται , ὡς δυνησόμενον αὐτοῖς ἀφέλιμον ἑπὶ Φιλίππου ἡμέτερον ὅτι νύκτωρ πνέμα ἐπὶ φόρον ὡδραφυλάξας , τὰ νεώρια Ῥοδίων κατέπεσεν. τρεῖς καὶ ἑκατὸν νεώσικοι διεφθάρησαν , καὶ ὅσαι τριῆρεις ἐν αὐτοῖς. τὸ δὲ πῦρ ἐμβαλὼν , ὡδραχεῖμα σκάφος ἐπὶ βᾶς ἀνήχθη , καὶ ἀμβαλὼν ἐς Μακεδονίαν , ὑπὸ ὡδρᾷ Φιλίππῳ κερυφαῖον τὸ Φίλων Ἡρακλείδης.

[C A P. XVIII.]

Agathostratus.

Rhodii bellum gerentes cum rege Ptolemæo , apud Ephesum erant. Chremonides Ptolemæi

Ἀγαθόστρατος.

ἱ Ῥόδιοι βασιλεῖ Πτολεμαίῳ πολεμῶντες ὡς ἔφασαν ἦσαν Χρεμωνίδης

Πτο-

7 Πρὸς Κρήτας] 28. πρὸς Κρήτας. Casaubonus.

8 Κατὰ Φιλίππου] Cant. τὸ Φιλ.

Cap. XVIII. 1 Ῥόδιοι βασιλεῖ Πτολεμαίῳ] MSS. Ῥόδιοι βασιλεῖς Πτολεμαίων.

Πολεμαίῃ ναύαρχῳ ἀν-
ήχθη ² ναυμαχησών. ³ Ἀ-
γαθόστρατῳ Ῥοδίου ἐξή-
λθον ὅτι μέλειαν ναυῶ. καὶ
Φαυερὸς ἡρώδης τοῖς ἐ-
πιπλέουσι, μετέστρεψε με-
τωπιδόν. ⁴ χερόν τ' ὅτι-
χων βραχυῶ, ἀνεχώρησεν
ὅτι τ' αὐτὸν ὄρμον. οἱ πο-
λέμιοι ⁵ νομίσαντες ὅτι μὴ
θαῖρξαι θάναυμαχίαν,
αὐτοὶ παιωνίσαντες ἐς λι-
μῆρα ἐπαυήσαν. Ἀγαθό-
στρατῳ ὁπιστρέψας, καὶ τὸ
ναυτικὸν πυκνώσας ἐπ' ἀμ-
φοτέρων τ' κερμάτων ἐπέ-
πλεσε τοῖς πολεμίοις,
ἐκβαίνοντι πρὸς τὸ Ἀφρο-
δίτης τέμενος, καὶ ὁπλο-
δομήτως περσασάν ἐνί-
κησεν.

nauarchus solvit, ut na-
valem pugnam faceret.
Agathostratus Rhodios
eduxit ad Meliam na-
vem, visusque ab ad-
navigantibus hostibus,
retro naves reduxit.
Brevi tempore interje-
cto, ad eundem por-
tum reversus est. Ho-
stes arbitrati eos non
audere praelium com-
mittere, clamore subla-
to, in portum redierunt.
Agathostratus reversus,
& classe condensata, ab
utroque latere hostibus
adnavigavit, apud Ve-
neris templum egre-
dientibus: & ex inspe-
rato irruptione facta,
victoriam est consecut-
us.

[CAP.

² Ναυμαχίῳ] Cant. ναυαρχί-
σων. Pro ὅτι μέλειαν ναυῶ, Cant. ὅτι με-
χίαν ναύων. Sed legendum cum CL.
Gronovio ὅτι μίαν ναυῶ. Firmatur
hac lectio eo, quod statim sequatur,
καὶ τὸ ναυτικὸν πυκνώσας.

³ Ἀγαθόστρατῳ Ῥοδίου ἐξήλθον ὅτι
Μέλειαν ναυῶ] quidam libri ὅτι Με-
λίαν τὰς ναυῶ. Utrumque mendose.
Meliam Cariae oppidum fuisse testa-
tur Steph. Id si huc pertineret Ῥοδίου
legendum esset, non Ῥοδίου. Verum
non puto. Potius crediderim, latere
hic stationis illius nomen, cuius mox
fit mentio, his verbis, ἀνεχώρησεν ὅτι

τὸ αὐτὸν ὄρμον. Ejus stationis nomen si
apud Geographos in descriptione or-
tae Ephesina extaret, posset indelo-
cus hic etiam sine libris emendari:
qui nunc necessario expectandi. Ca-
saubonus.

⁴ Χερόν τ' ὅτιχων] Cant. absque
τῷ.

⁵ Νομίσαντες ὅτι μὴ θαῖρξαι θάναυ-
μαχίαν, αὐτοὶ παιωνίσαντες ἐς λιμῆρα
ἐπ.] Ita locum hunc edidi & sup-
plevi cum MSS. pro vulgato, νομί-
σαντες μὴ θαῖρξαι αὐτοὺς συμβάλλειν,....
ἐς λιμῆρα ἐπ. Casaubonus quoque in
ora Vulgarum supplerat παιωνίσαντες.

I T^o

Lycus.

Lycus dux Lyfima-
chi, cum Anetus De-
metrii dux Ephesum
custodiret, multisque
piratis finitimorum ter-
ram infestaret, archi-
piratam Andronem pe-
cuniis corrumpit, & E-
phesum occupavit. Ar-
chipirata Lyci mili-
tes inermes, tunicis ac
palliis amictos, vinctos-
que quasi captivos in
urbem induxit: cumque
arci appropinquasset,
jussit ut ensibus uteren-
tur, quos sub axilla fe-
rebant absconditos. Tru-
cidatis janitoribus &
custodibus qui arcem
tenebant, signum iis
qui cum Lyco erant
ostenditur. Qui per
vim ingressi, Anetum
ceperunt, & Ephe-
sum obtinuerunt, pira-
tasque, perfoluta eis

Λύκος.

Λύκος Λυσιμάχου στρα-
τηγός, Αἰνήτης στρατηγῶ
Δημητρίου Φυλάσσοντος
ἔφεσον, καὶ πολλοῖς πειρα-
ταῖς τῆς ὁμόρου κατὰ τρέ-
χοντος, ἢ τὸ δέχεται πειρα-
τῶν Ἀνδρῶνα ἡγήματα
ἀφαιρέσας, κατέλαβε-
το τὴν ἔφεσον. ὁ μὲν δέχεται
πειρατῆς τῆς Λύκου στρα-
τίας ἀόπλους ἐν ἱματίοις
καὶ τρεῖς, δεδεμένους, ὡς
αἰχμαλώτους λαβὼν, εἰσή-
γαγε, καὶ πωλῆσιον τὸ ἀκρο-
πόλεως γυρόμενος, παρήγ-
γαλε παρὰ τοῖς ἐγκαι-
ροῖς ἀνεκρυμμένα ἐ-
κόμεζον ὑπὸ μάκλιν. τὸ δὲ
πρὸς τὴν ἀκρόπολιν πωλ-
ωρῶν, καὶ Φυλάκων φονέο-
μενων, αἵρεται σημεῖον τοῖς
πρὸς τὸ Λύκον οἱ ἐκείθεν
τες, καὶ τὸ Αἰνήτον σωέλα-
βον, καὶ τὴν ἔφεσον κατέ-
χον ἢ τοῖς μὲν πειραταῖς
τὸ μι-

1 Τὸν ἀρχιπειρατῶν Ἀνδρῶνα] Qui-
dam appellant Mandronem, ut Fron-
tinus lib. tertio. Casaubonus.

2 Χρήματα] MSS. καὶ ταχέως. Mox cum utroque Cod. pro εὐν Λύκου

στρατίας, edidi τὸ Λύκου στ.

3 Καὶ τοῖς μὲν πειραταῖς] Tolle τὸ
μὲν, nisi quid deest. tum lege ἀπέπι-
ψαν. δε αὐτῶν. Casaubonus.

ἔμιοθ' ὁ δ' ἀποδόντες, πε-
ραρξήματ' πόλεως· αὐτὰς
ἀπέπεμψαν· τὸ ἄπρον αὐ-
τῶν πρὸς τὰς πρώτας Φί-
λας οὐκ ἀσφαλὲς ὑπάρ-
χειν ἡγέμευροι.

mercede, ex urbe con-
festim emiserunt, per-
fidiam eorum in priori-
bus amicis non tutam esse
rati.

[CAP. XX.]

Μενεκράτης.

Menecrates.

Μενεκράτης Σαλαμῖ-
να πρὸς ἐν Κύπρῳ βεβλήμε-
νῳ ἐλεῖν, ἵδις τῷ τεύχεϊ
περσβαλὼν ἀπεκρέαθη,
τὴν στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς
φυγόντων· τρίτον περσβα-
λὼν, σημεῖον ἔρε τοῖς κυ-
βερνήταις ἀποπλῦσαι, καὶ
ὑπὲρ πρὸς τὰς κειμένους
ἀκρεῖν ναῦς ἀποκρύψαι. οἱ
στρατιῶται περσβάλλοντες,
πάλιν ἐφύζον· ὥς ὅτι εἰ-
δὼν τὰς ναῦς ἀφανεῖς, οὐκ

Menecrates Salaminem
in Cypro capere volens,
bis muros aggressus est,
totiesque militibus in
naves fugientibus re in-
fecta discessit. Cum ter-
tio oppugnationem in-
stitueret, gubernatori-
bus signum dedit, ut so-
lutas naves abducerent,
& sub supraposito pro-
montorio occultarent.
Milites adorti mœnia,
rursus se fugæ manda-
bant: cumque nullibi vi-
εχον-

4 Ἀποδόντες] Ita scripsi cum Cant.
nec non Interprete pro ἀποδιδόντες.

5 Αὐτὰς ἀπέπεμψαν· τὸ ἄπρον αὐ-
τῶν πρὸς τὰς πρώτας φίλας καὶ ἀσφαλὲς
ὑπάρχειν ἡγέμευροι] Ita fere MSS. qui-
buscum etiam convenit Interpres:
nam pro ἀπέπεμψαν· τὸ ἄπ. habent.
αὐτῶν, imposito secunda manu α. In
Vulgata erat, αὐτῶν ἀπέπεμψε· τὸ ἄ-
προν αὐτῶν πρὸς τὰς πρώτας φίλας καὶ ἀ-
σφαλὲς ὑπάρχειν ἡγέμευροι.

Cap. XX. ἱ Δις τῷ τεύχεϊ περσβα-

λὼν ἀπεκρέαθη, καὶ στρατιωτῶν εἰς τὰς
ναῦς φυγόντων· τρίτον περσβαλὼν, ση-
μεῖον ἔρε.] Ita edidi locum hunc cum
MSS. nisi quod Fl. τρίτων, pro τρί-
των. Vulgata, δις τῷ τεύχεϊ περσβαλὼν,
καὶ στρατιωτῶν εἰς τὰς ναῦς, . . . φυγόν-
των. . . ἀνεχώρησε. ὅταν ὅ τρίτον ἐργα-
σάμενος, σημεῖον ἔρε. & in mar-
gine notatum Casaubono ἀποκρύψαι
inferendum ante ἀνεχώρησε. Paullo
post pro περσβάλλοντες, Cant. περσ-
βάλλοντες. Mox ante εἰδὼν, cum Fl. ὅ
additum.

I A' 34.

dere naves possent, nulla spe fugiendi relicta, reversi ex desperatione pugnam fecerunt: & hostibus devictis, Salaminē potiti sunt.

ἔχοντες ἐλπίδα ἔδωκα-
σθ' φυγεῖν, ἀνασπείσαν-
τες, ἐξ ἀπονοίας ἐμαχέ-
σαντο, καὶ νικήσαντες κατέ-
χον τὴν Σαλαμῖνα.

[C A P. XXI.]

Athenodorus.

Athenodorus ducum culpa ad Atarnam superatus a Phocione, religione jurisjurandi obstrinxit milites, atque duces eorum, ut singularia certamina subirent quamdiu eis vita superesset. Qui rursus in eodem loco pugnam inierunt propter jusjurandum: eoque tempore licebat videre victores vinci, & victos vincere.

Ἀθηνόδωρος.

Ἄθηνόδωρος βασι-
λεῦ στρατηγῶν ἐπὶ τῆς ὑ-
πὸ Φωκίωνος περὶ Ἀτάρ-
νειας, ὥρκισε τὰς στρατιώ-
τας, καὶ τὰς ἡγεμόνας αὐ-
τῶν μονομαχήσασθαι μέ-
χρις ἂν ζῶσι· καὶ δὴ συν-
έβαλον πάλιν ὡς ἂν τὸ
ὄρεον, καὶ ὡς ἰδεῖν τὰς ἀν-
τιμαχίας ἡττημένους·
τὰς δὲ ἡττημένους νικήσαν-
τας.

[C A P. XXII.]

Diotimus.

¶ Diotimus navigia

Ἰδιότιμος.

¶ Ἰδιότιμος πλοῖα σι-
τηγὰ

Ἰ Ἀθηνόδωρος βασιλεῦ στρατηγῶν]
Longe aliter Interpret: sed hanc le-
ctionem similes loci confirmant, ut
in Iphicrate commate xxxviii. Ἰδι-
ότιμος βασιλεῦ στρατηγῶν. Casaubonus.

Cap. XXII. Ἰ Ἰδιότιμος] Aliano
lib. ii. Hist. cap. 41. memoratur
Diotimus quidam Atheniensis, qui,

quod ori infundibulo imposito, ab-
que respiratione vinum infunderet,
infundibulum dictus est. Mox δὲ κα-
τέχευεσι edidi cum utroque Cod. &
Interprete, pro vulgato ἢ τεύχεσι. Et
pro τῶν ναῶν cum iisdem Codd. & In-
terprete emendavi εἰκοσι ναῶν, nisi
quod Fl. per numeri notam κ.

τηγά² ὠδραπέμπων δέκα
 τριήρεσι, κατεληφθεὶς
 παρὰ τὴν Χίον ὑπὸ Λακε-
 δαιμονίων ἐχόντων εἴκοσι
 ναῦς διακόρυτον ἐν γα-
 λυνῇ, κύκλῳ τῶν ἑλκιδῶν
 φεύγων, ταχύτερα ἔχων
 τὰ σκάφη ἔπαχε μὲν ἔδεν
 ὑπὸ τῶν διωκόντων, αἰεὶ δὲ
 ἢ³ πρύμναν ἀπὸ μὲν
 τῶν ἐσχάτων νεῶν, τὰς δέκα
 κατέδυσε, ὥς τε ἰὼν τὸ χρη-
 μα ὠδραλογον· οἱ γὰρ
 φεύγοντες ἐνίκησαν τὰς
 διώκοντας.

Διότι μὲν δέκα ναῦς ἔ-
 χων ἀνδιώρμει Λακεδαι-
 μονίοις, τὰς ἴσας ναῦς
 ἔχουσιν· οἱ μὲν οὖν ἐξάρρην
 συμβάλλειν, τὰς Ἀττικὰς
 ἐμπειρίας⁴ δεδιότες. ὁ δὲ
 τὰς παρσῆς τῶν τριήρων
 ἐξελαὼν, ζεύξας πρὸς ἀλ-
 λήλας, τὰ ἰσάα τῶν μιᾶς

commeatum vehentia
 cum decem triremibus
 deducens, deprehensus
 apud Chium a Lacedæ-
 moniis, qui viginti na-
 ves habebant, instanti-
 bus hostibus, quiete cir-
 cum onerarias fugiens &
 celeriores habens na-
 ves, nihil damni a per-
 sequentibus passus est:
 semperque puppibus in
 extremas impetu facto
 cum suis decem, sub-
 merfit: eratque admira-
 bilis pugna, qua a fu-
 gientibus persequentes
 vincebantur.

2 Diotimus cum de-
 cem navibus obviam
 ibat Lacedæmoniis, to-
 tidem naves habenti-
 bus. Hi non audebant
 configere, peritiam At-
 ticarum metuentes. Ille
 remigio dempto, binas
 inter se conjunxit, unius-
 que solum velis sublatiς,
 ἐὼς δὲ

2 Παραπέμπων ἢ τριήρ. [Codd. In-
 terpretis ἢ, id est, δέκα. & μοχλ',
 non iε. Casaubonus.]

3 Τὰς δέκα δὲ κατέδυσε. At Interpres τὸ
 ἢ non agnoscit, quod verborum a-
 liquot defectum arguit: sed ita legit,
 αἰεὶ δὲ κατὰ πρύμναν ἀπὸ μὲν ἢ ἢ ἢ

σχάτων νεῶν ταῖς ἐαυτῷ δέκα, κατέδυ-
 σε. Idem.

Κατὰ πρύμναν ἀπὸ μὲν ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ ἢ
 των νεῶν, τὰς δέκα κατέδυσε. Ita c-
 didi cum MSS. pro vulgato, κατὰ
 πρύμναν ἀπὸ μὲν ἢ ἢ νεῶν. . . . τὰς
 ἢ κατέδυσε.

4 Δεδιότες.] Fl. δεδιότες.

in pelagus solvebat. Lacedæmonii quinque velis apparentibus, quinque duntaxat naves esse suspicati, contempta paucitate adnavigabant. Diotimus solutis vinculis se convertit, & in adversarios impetum cum decem navibus fecit: & usus Attica scientia, sex Lacedæmoniarum navium submerfit: reliquas quatuor una cum hominibus cepit.

3 Diotimus Atheniensis nauarchus maritimam navigationem suscepturus, clam convocatis trierarchis, dixit eis, se iis navibus quæ optime navigarent assumptis soluturum. Hoc autem prædixit, ne reliqui trierarchi destituerentur, abundantesque naves haberent.

4 Diotimus sub no-

ἐὼς ῥά μιν εἰς τὸ πέλ-
γῃ ἀνήγει. Λακεδαι-
μόνιοι ἐ' ἰστίων φαινομέ-
νων, πέντε ναῦς εἶναι νομί-
σαντες, κατὰ φρονήσαντες
ἔπλευσαν. Διότι μὲν τὰ
ζεύγη μάλα λύσεις, ὅτι σπρέ-
ψας ἐναντίοις ἐμβαλὼν
ἵνα σὶ, προσέειπεν τῷ Ἀτ-
τικῆς ὀπισθήμης, τὰς μὲν
ἐξ τῶν Λακεδαιμονίων κατέδυ-
σεν, τὰς δὲ πέντε αὐτὰς ἔλα-
βεν ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος.

Διότι μὲν Ἀθηναῖος
ναύαρχος πέλαιμον πλεῖν
μέλλων πλεῖν, κρύφα σω-
αράγων τὰς τετραερέχους,
προεῖπεν αὐτοῖς ὅτι τὰς
καλλίστας πλεούσας τῶν νεῶν
αὐτὸς ὡς λαβὼν ἀνα-
χίσεται· τὸ δὲ ὅτι προεῖπεν,
ἵνα οἱ ἄλλοι τετραερέ-
χαι μὴ ἀπολείπιντο ὥς
περισσὰς τελέρεις ἔχον-
τες.

Διότι μὲν, κατὰ πλεού-
σας

5 Τετραερέχαι] Cant. τετραερέχοι.
6 ὥς περισσὰς τελέρεις ἔχοντες]
Malim ἔχοντες. ut sit hic sensus Dio-
timum illa prædixisse, ut reliquis
trierarchis studium accelerandi ac-
cenderet: quum intelligerent dili-

gentia opus esse maxima, si nollent
a Diotimo deferri, & a tergo relin-
qui, quum ille navibus optimis &
eximiiis, hoc est, περισσῶς veheretur.
Vulgata lectio, etli ferri fortasse
potest, minus placet. Casaubonus.

σαι νυκτὸς εἰς χωρίον τῆς
πολεμίας, ἀφ' ἐκείνης νεώς
συχνὰς ἄνδρας ἐκβιβά-
σαι, τὰς μὲν εἰς ἐνέδραν
ἀπέκρυψεν· δέχομένης δὲ
ἡμέρας καὶ τὰς ἐνεδρεύον-
τας ταῖς ναυσὶν ἀνεκώχθε.
ὡς γὰρ γέλας τοῖς μὲν ὅτι
τῆς κατὰ στραμάτων δι-
σκολιάσεως πρὸς μάχην.
τοῖς δὲ ἐρέταις ἀνὰ μέρη, ὅ-
τε μὲν τὰς θαλαμίας, ὅτε δὲ
τὰς ζυγίας, ὅτε δὲ τὰς θρα-
νίτιδας κώπας ἀναφέρειν,
ἢ καὶ τινὰ τῶν σκαφῶν τῇ γῇ
προσάγειν ἐπειράτο· οἱ μὲν
πολέμιοι προσδραμόντες
ἐκώλυον τὴν ἀποβάσιν· ὅτε
τὸ 9 προσκείμενον σημεῖον ἄ-
ρατος, οἱ μὲν ἐκ τῶν ἐνεδρῶν
ὁππότε φανέντες πολλὰς τῶν πολε-
μίων ἐφόνευσαν· τὰς δὲ λοι-
πὰς εἰς φυγὴν ἐτρέψαντο.

etiam in hostilem ter-
ram navigans, ab una-
quaque navi plurimis
viris expositis, eos in
insidiis occultavit. Sum-
mo mane juxta eos qui
in insidiis latebant, na-
ves movebat, mandans
iis qui erant in cata-
stromatis, ut se ad pu-
gnam accingerent: re-
migiis vero ut vicif-
sim nunc infimos, nunc
medios, nunc summos
remos agitent, &
quosdam icaphas ad ter-
ram adducere conaba-
tur. Hostes accurrentes,
egredi prohibebant. Il-
lo signum, de quo con-
venerat, tollente, mili-
tes ex insidiis confur-
gentes, multos hostium
occiderunt, reliquos
in fugam pepulerunt.
Hoc pacto Diotimus

ὁ δὲ

7 Ὅτε τὰς μὲν θαλαμίας, ὅτε δὲ τὰς
ζυγίας, ὅτε δὲ τὰς θρανίτιδας κώπας ἀ-
ναφέρειν] MSS. ὅτε μὲν τὰς θαλαμ-
ίας, ὅτε δὲ τὰς ζυγίας (Cant. συζυ-
γίας), ὅτε δὲ τὰς θρανίτιδας κώπας ἀνα-
φέρειν. Sed recte Vulgata. Pollux lib.
1. cap. 9. Καὶ τὸ μὲν ἐνεδρῶν τῆς νεώς,
κώπῃ, καὶ γὰρ, καὶ ἀμοιμήτοιον
ἀνομαζέται. καλοῖτο δὲ ἂν καὶ θαλαμῶν,
καὶ οἱ θαλαμιοὶ ἐρίπτεσι τὰ ἵμια τῆς νεώς
ζυγὰ, καὶ οἱ ζυγιοὶ κώπῃσι. τὸ δὲ πρὸς

κατὰ στραμῖνα, θρανῶν, καὶ οἱ θρανίται,
& supra lib. 111. 11. 14.

8 Καὶ τινὰ τῶν σκαφῶν προσάγειν ἐ-
πειράτο] Suspectus locus. Videtur
nescio quid deesse. Casaubonius.

Τινὰ τῶν σκαφῶν τῇ γῇ προσάγειν]
Ita edidi cum MSS. & Interprete.
Vulgata absque τῇ γῇ.

9 Προσκείμενον] Cant. προσκείμενον.
Fl. πρὸς συγκείμενον.

sine periculo milites exposuit.

ὁ δὲ Διότιμος ἀσφαλῆ τῶν
ἐπὶ βασιν ἐποίησεν το.

[C A P. XXIII.]

Tynnichus.

Tynnichus, cum Theudofia Ponti civitas a vicinis tyrannis oppugnaretur, & ne caperetur, periculum esset, oppugnationes disjecit, veniens ab Heraclea cum navi turbinata, & una triremi. Nam assumptis tot militibus, quot quidem poterat, & tribus tubicinibus, scaphisque ex uno ligno constantibus, quarum singulae virum unum capere possent, per noctem adnavigans, cum ad civitatem appropinquasset, eximens scaphas, attribuit singulis buccinatores unum: dato præcepto, ut mediocri intervallo a se mutuo distantes, postquam e triremi, navique turbinata signum dedis-

Τύνιχθ.

Τύνιχθ. Θάλασσης
τ' ἐν τῷ Πόντῳ πολιορκη-
μένης ὑπὸ τῶν πηλείων τυ-
ραννῶν, καὶ κινδυνώσεως
ἀλῶναι, τῶν πολιορκιῶν
ἔλυσεν, ὁρμηθεὶς μὲν ἐξ
Ἡρακλείας νηὶ σρογυλῇ,
καὶ τετήρη μιᾷ, δεξιὰ μὲν
ἡ στρατιώτας, ὅσους οἶον-
τε ἦν, καὶ σκαπυγκτὰς
τρεῖς, καὶ σκάφας, ἢ μο-
νοξύλους, ἐκάστην ἑνα ἀν-
δρα δεξάμενος διωαμένῳ,
νυκτὸς ὅππῃ πλώσας, τὴν πό-
λεως ἐγγὺς χερσὶ μὲν ἐξε-
λὼν τὰς σκάφας, ἐμβι-
βάσας ἐκάστη σκαπυγκτῇ
ἑνα, συνέταξεν ἀποχόν-
τας ἀλλήλων ἀφ' ἑαυ-
τῶν σὺμμετρον, ἐπειδὴ
ἐκ τῶν τετήρης, καὶ τῆς σρογα-
γύλης ὑποσημαίνον, ἀφα-
δεξά-

1 Στρατιώτας, ὅσους οἶον τε ἦν. Ita edidi cum Fl. & Interprete, pro vulgato, στρατιώτας, ὅσους οἶον τε ἦν.

2 Καὶ σκάφας ἢ μονοξύλους. Ferri potest: Sed Interpres usitatus, σκάφας μονοξύλους. Idem περὶ σκα-

ξεν, non συνέταξεν. Casaubonius.

3 Ἐμβιβάσας. Uterque Codex ἐμβιβάσας, Paullo post pro ὑποσημαίνον, uterque Codex ὑποσημαίνον. & pro ἀφ' ἑαυτῶν, Cant. ἀφ' ἑαυτῶν.

δεξαμένους σημαίνειν παρα-
 λαβόντας τῆς χειρὸς
 ὡς μὴ σάλπιγγος μίας
 προσπίπτειν ἤχον, ἀλλὰ
 πολλῶν· οἱ μὲν ἐσήμην-
 ναι, ἤχῳ σάλπιγγων τὸν
 παλαιόν· ἄρα τῇ πόλει
 πληθεῖντες· οἱ δὲ πολιορ-
 κῆντες νομίσαντες ὅτι
 πλεονεξία ἐστὶν αὐτοῖς, ἐ-
 δυνεῖν κόσμῳ τὰς φυ-
 λακὰς ἐκλιπόντες ὥ-
 χον· Τυνίχης δὲ προσ-
 πλῦσαι, τὴν Θύδα-

set, excipientes ipsi, vi-
 cissim signum canerent
 certis cum intervallis
 temporum, ne unius tu-
 bæ duntaxat sonus audi-
 retur, sed plurium. Illi
 cecinerunt, tubarum-
 que fremitum universum
 urbi circumdatum æ-
 rem impleverunt. Qui
 oppugnabant, majorem
 aliquam classē adnavi-
 gare arbitrati, nullo or-
 dine relictis excubiis, se
 fugæ tradiderunt. Tyn-
 nichus autem adductis

σίαν

4. Προσπλῦσαι, ἢ Θύδασιαν ἡ-
 λαδέρουσι. Ita edidi cum MSS. pro
 vulgato προσπλῦσαι τῇ Θύδασι, ἡ-
 λαδέρουσι. Interpres pro Θύδασιαν
 legisse videtur τὴν πόλιν. Non solum
 Nostro urbs hæc dicitur Θύδασι, sed &
 Demostheni adversus Leptinem, ubi postquam retulit Leuconem
 Bosphori dominum civitate ab Athe-
 nienibus donatum, Athenas misisse
 quotannis σίτην μυριάδας πέντε τετρα-
 κήκοντα, & quidem condonata A-
 theniensibus tricesima, addit: Το-
 σέτοι τόνου δὲ ταύτῃ ὑπερῆσαι ἢ
 δωρεάν τῇ πόλει, ὥστε προσκατακυλίσ-
 σαι Εὐδασίαν (corrupte pro Θύδα-
 σίαν), ὃ φασι οἱ πλείοντες εἰ χεῖρον εἶναι
 τῇ Βοσπόρῳ εἰδότες, καὶ ταύτῃ δίδωκε
 ἢ ἀπέλειπεν ἡμῖν. Ad quæ verba Ulpia-
 nus: ἐμπόριον Θύδασιαν. τὸ μὲν ἔνο-
 μα τὴν ἐμπορίαν, ἢ ὅπου ἀδελφεὺς, ἢ ὅπου
 τῇ γαμετῇ· ἀφαιρῶν τῇ γδ. ἄλλως· Θύ-
 δασία, χειρὸν Βοσπόρου. Harpocratio-
 ni: Θύδασιαν Δημιόβην ἐν τῇ πόλει
 ἀπὸ τῶν, ὅτι Σάτυρος· Θύδασιαν πο-

λιάρχων ἐπελῦπται· ἐστὶ δὲ χειρὸν κεί-
 νων ἐγγὺς Σκυθῶν. Suidæ: Θύδα-
 σίαν· ὁ Θεοδόσιος· καὶ Θύδασιαν χεῖρα
 κειμένη ἐν τῷ Σκυθῶν, καὶ πολιορκῶν
 Σάτυρον· ἐπελῦπται. Immo & Ap-
 piano in Mithridat. Ὅσα δὲ ἐγγὺς καὶ
 φρένας, ἀρτίη πᾶσι τῷ Μιθριδάτη γε-
 νόμην, πρὸς τὴν Σερμυρίαν τῇ Φαναγο-
 ρέων ἀφίστατο τῇ Μιθριδάτι, Χερρόν-
 σος τε καὶ Θύδασι, καὶ Νυμφαῖον, καὶ ὅσα
 ἄλλα πᾶσι τῇ Πέντε ἐν δυνάμει ἐς πό-
 λεμον. nec non Stephano Edit. Xylan-
 dr. Θύδασι, Ταυρεῖαν πόλιν ἐν Ταυ-
 ρείῳ· τὸ ἐν τῇ Θύδασι, καὶ
 Θύδασι. Strabonitamen lib. vii.
 Μετὰ τῇ τῇ ὁρεντῶν λεχθέντων ἡ Θεοδόσι-
 α (in marg. Antiqua lectio Θύδασι) καὶ
 τῇ πόλει, πεδὸν δὲ γαίον ἐχέουσι, καὶ λι-
 μένα ναυσὶ καὶ ἐκ τὸν ὑπερῆσαι. Οὐ πᾶσι
 τῇ ὁρεντῇ καὶ πρὸς τῇ τῇ Βοσπορείαν
 καὶ Ταυρεῖαν γῆς. ad quem locum Casau-
 bonus: Videtur legisse apud Strabonem
 isto loco Stephanus Θύδασι, quomodo
 Θύδασι· pro Θεοδόσι· dictum est.
 Verum & Græci & Latini omnes Theo-
 dosiam

navibus, urbem oppugnatione liberavit.

σίαν ἡλθὲν ἔρωσε τὴ πο-
λιορκίας.

[CAP. XXIV.]

Clitarchus.

Clitarchus adventantibus hostibus, ne intra muros inclusus oppugnaretur, ex oppido copias eduxit, imperans, ut obfirmatis portis claves supra moenia conjicerent. Quas etiam militibus ostendit. qui cum intelligerent nullam sibi spem in urbem fugiendi superesse, fortiter pugnantes, cum victoria discesserunt.

Κλείταρχος.

Κλείταρχος πολεμίων ἐπελθόντων, ἵνα μὴ γνοί-
το τειχέρης, προσήγαγε τὴν
δυσίαν ἐξω τῶν τείχεσ,
προσέξας κλείσαι τὰς πύ-
λας, καὶ βαλεῖν τὰς βα-
λανάδας ὑπὲρ τὸ τεῖ-
χος. αἷς δὲ καὶ λαβὼν,
ἔδειξε τοῖς στραπώταις· οἱ
ᾧ μαθόντες ὡς οὐκ ἔχοιεν
ἐλπίδα εἶσω τῆ πόλεως
φεύγειν, ἐνίκων ἀνδρείως
μαχόμενοι.

[CAP. XXV.]

Timarchus.

Timarchus Aetolus expositis militibus in Aetiae locum multitudine hominum abundantem, ne milites multitudi-

Τίμαρχος.

Τίμαρχος Αἰτωλὸς
ἀποβάς τῆς Αἰτίας ἐς πο-
λυάνθρωπον χωρίον, ἵνα
μὴ φύγοιεν οἱ στραπῶται
τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων,
τὰς

dosiā nominant. De Latinis videtur
verum; Graeci non omnes. Ptole-
maeo ut & Arriano in Periplo Ponti
Euxini dicitur Θεοδοσία. Quare, cum
Graece dicatur Θεόγνις & Θεόγνις
Θεόγνις & Θεόγνις· Θεόδοσιος &

Θεοδοσιος· Θεός Ἄρης & Θεός Ἄρης,
aliaque plura, existimaverim cum
Hollstenio scripsisse Stephanum, Θεο-
δοσία, ἢ Θεοδοσία, veteremque ie-
dionem absque MSS. auctoritate
haud temere fuisse mutandam.

ἡ πᾶς ναὺς κατέπερσεν. οἱ δὲ
ἐλπίδα φυγῆς οὐκ ἔχον-
τες, ἀγωνισάμενοι θρῆ-
ναίως ἐνίκησαν.

nem hostium metuen-
tes, fugam capefferent,
naves incendit. Illi o-
mni spe fugæ intercisa,
strenue prælium facien-
tes, victoria potiti
sunt.

[CAP. XXVII.]

Εὐδόκιμος.

Eudocimus.

Εὐδόκιμος ὁρῶν τὰς
στρατιῶτας ἐκείνους
καταπαύσαι πλὴν εἶναι
διωάμενος. ἤδη δὲ καὶ
ἐπὶ ἀλλήλων ὁρμῶντων
πῶς δρομοκῆρυξι παρ-
ταπτε κηρύττειν ὥς ἡκούον
οἱ πόλεμοι. Διαρπασμέ-
νοι τὸν χάρακα. οἱ δὲ φο-
βηθέντες, τὸ μὲν εἰσεως
ἐπαύσαντο. τὰς δὲ αὐτῶν
τάξεις ἀπολαβόντες, τὸ
χάρακα ἐφύλαττον.

Eudocimus videns
milites inter se tumult-
um movere, cum se-
dare discordiam nullo
modo posset, jamque et-
iam armis se mutuo pe-
terent, currentibus nun-
ciis mandavit, ut pro-
clamarent hostes adven-
tare, ac vallum discer-
pere velle. Qui metu
hostium abstracti, sedi-
tionem reliquerunt: in-
que suum locum quis-
que recurrens, vallum
tuebantur.

[CAP.

ἢ τὰς ναὺς κατέπερσεν] Idem fa-
ctum ab Agathocle supra hoc libro
3. 5. & præter alios quoque imitatus
egregium hoc commentum, postre-
mo præteriti sæculi anno accerrimus
libertatis nostræ Assertor & Vindex
Serenissimus Arausionensium Prin-

ceps Mauritius, nobilissimo illo ad-
versus Albertum Austria Archidu-
cem, Hispanorum ducem, prælio;
eo solum discrimine, quod, majori
publicæ rei commodo, naves non
incenderit, sed altum petere jussit.

[CAP. XXVII.]

Pausistratus.

Pausistratus Rhodiorum nauarchus numerum & armaturam militibus imperavit. Qui cum splendidissimis armis induti progredierentur, in naves eos deduxit, omnibusque impositis, jussit arma singulos suo loco deponere: certosque homines præfecit, qui ne qua arma efferrentur, caverent.

Παυσίστρατ.

Παυσίστρατ. ναύαρχ. Ῥοδίων² παρήγγειλεν ἀριθμόν, καὶ ἐξόπλισιν τοῖς στρατιώταις ἐπειδὴ προήλθον ἐν τοῖς καλλίστοις ὅπλοις, ἀναλαβὼν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι τὰς ναῦς, καὶ πᾶντας ἐμβάσαις ἐκείλυσεν ἀπερείσους τὰ ὅπλα καὶ κόσμον ἑκάστην, καὶ ἔμνηδεν ὁ πλοῦν ἐκκομιδῆναι φύλακας κατεστήσαντο.

[CAP. XXVIII.]

Theognis.

¶ Theognis Athe-

θεόγνης.

¶ Θεόγνης Ἀθηναῖ.

στρα-

[Παυσίστρατ.] Ita edidi cum Fl. sic quoque restituerunt Henr. Valésio ad Fragmenta Polybii, apud quem legitur Παυσίστρατ. Appiano in Syriacis dicitur Παυσίστρατ. Pausistratus Livio lib. xxxiii. cap. 18. Rhodii quoque ad vindicandam a Philippo continentem regionem (Peream vocant) possessam a majoribus suis, Pausistratum prætorem cum octingentis Achaï peditibus, mille & noningentis fere armatis ex vario genere auxiliorum collectis miserunt. & lib. xxxviii. cap. 10.

² Παρήγγειλεν ἀριθμόν καὶ ἐξόπλισιν τοῖς στρατιώταις. Scribe ἑξόπλισιν per u. Diodorus eo sensu ἑξόπλιστα δicit. Intelligit autem lustrationem

exercitus, quæ fit ad recognoscendum militum numerum, & eorum arma. Sic libro quinto in Jasonem, παρήγγειλεν ὅτι ἀριθμὸν καὶ μετὰ δόξαν ἑξόπλιστα. lib. 7. in Antiochate, ὡς ἔνεκα ἀριθμὸν ποιεῖται ἑξόπλιν. Casaubonus.

ἑξόπλιν] Ita reposui cum Cant. monente quoque Casaubono. Vulgata ἑξόπλιν. Pro ἑπειδὴ, idem Codex ἑπει δέ. Sub finem pro μνηδεν ὁ πλοῦν, habet quoque μνηδεν ὁ πλοῦν.

Cap. XXIX. 1 Ἀθηναῖων στρατηγός] Cant. Ἀθηναίων στρατηγός. Sed, ut Vulgata, Auctor quoque alibi. Mox pro ὡς ἔπαιξε, scripsi ὡς ἔπαιξε.

Kk

2 Τινας

στρατηγὸς ὁρῶν τὰς στρατώ-
 τας περὶ τῆς ἡγεμονιῶν, καὶ
 τῆς τάξεων κατατάσσοντας.
 νύκτωρ προσέταξε πέμψαι
 πινὰς τῶν ἰππέων, καὶ τῶν
 κυρτῶν, ὡς ἀγγείλας ὅτι
 φανήσονται ὡς πολεμίαι, κατ'
 ἄλλοις χωρίοις ὅφ' ἔμελλε
 εἶναι. ὁ Θεόγνης ὁφθαλμοῖς
 ὅτι φανέντων. ὁ Θεόγνης
 καὶ ἰσχυρὸς καὶ ταραχῆς
 παρεκαλεῖ τὰς στρατώτας
 ὡς ἤδη τῶν πολεμίων ὅτι
 φανομένων, αὐτὰς κατα-
 λαμβάνειν τὰς τῶν πο-
 ῖν. οἱ δὲ τὸ φόβον
 τῶν πολεμίων ὅτι φιλονεικεῖν
 ἀλλήλοις ἀποσάντες, εἰς τὰς
 συνήθεις τάξεις κατέστησαν.
 ὁ Θεόγνης, τὰς
 μὴ πολεμίαις εἶναι φίλαις.
 ὑμῖν δὲ, ὅτι, ταξάντες ἐαυ-
 τὰς ἀνὰ τάξεως, καὶ ἐπαι-
 νῶν φυλάττετε τὴν τά-
 ξιν ὡς αὐτοῖς δεδωκατε.

Θεόγνης ἐν τῷ στρατοπέ-
 δῳ,

nienſium dux, videns
 milites de ducibus &
 ordinibus diſceptare, no-
 ctu quosdam equites ac
 duces miſit, præcipiens
 ut quaſi hoſtes in alio
 quodam loco oſtende-
 rentur, in quo maxime
 conſpiciab exercitu poſ-
 ſint. Quibus apparenti-
 bus, Theognis cum tu-
 multu ac perturbatione
 milites ipſos, quaſi jam
 hoſtes in conſpectum ve-
 niſſent, juſta loca cape-
 re juſſit. Illi metu ho-
 ſtium adducti, conten-
 tione depoſita, priſtinos
 ordines conſtituerunt.
 Qui cum ordines ſtru-
 xiſſent, Theognis hoſtes
 amicos & ſocios eſſe fa-
 tebatur. Vos autem, in-
 quit, in poſterum ordi-
 nibus abſque ſeditione
 factis, eam ſtationem te-
 nete, quam vobis ipſi
 dedidiſtis.

2 Theognis explora-

2 Τινὰς τῶν ἰππέων καὶ τῶν κυρτῶν]
 Interpr. τῶν κορυδαίων. Vereor nega-
 vior menda ſubſit. Caſaubonus.

3 Τὰ φιλονεικεῖν ἀλλήλοις ἀποσάν-
 τες] Cant. φιλονεικεῖν ἀλλ' ἀποσάντες

σω, &c. εἰς ante ταῖς συνήθεϊς neque
 Fl. agnoſcit. Pro ἐμελόγησαι, cum u-
 troque Codice repoſui ἀμελόγησαι.
 Sub ſinem pro φυλάττετε, Cant. φυ-
 λάττετε.

tores in castris esse suspi-
catus, extra vallum præ-
sidio constituto, manda-
vit ut quilibet in suis ar-
cis permaneret : cum-
que divisi ac distributi es-
sent ; facile exploratores
deprehendit.

ὁ καὶ σκοπὸς ἐπορεύ-
σας ὑπάρχων, φυλακῇ
ἔξωθεν ἔχοντα πει-
τερίσας παρήγγειλεν ἑκα-
στον ἄρχειν ὅτι τῶν ἰδίων ὄ-
πλων ὄντας καὶ χωρίζομέ-
νης ὁ χερῶς κατασκοπεῖ
ὄντας ἀλίσκουσθαι.

[C A P. XXIIX.]

Diocles.

Diocles Athenien-
sium dux in hostili so-
lo militibus nullo ordi-
ne dispersis, arma fer-
re nolentibus, tessera-
ram datam sæpe com-
mutavit. Milites arbi-
trati non longe hostes
abesse, receptis armis,
instructa acie profes-
sionem faciebant.

Διοκλῆς.

Διοκλῆς Ἀθηναίων
στρατηγὸς ἐν τῇ πολέμῳ
τῶν στρατιωτῶν ἀτάκτως
διαλελυμένων τὰ ὅπλα
φέρειν ἐβλαβερῶς, σὺν
θημα ἔδωκεν ἕτερον ἐφ' ἑ-
τέρῳ. ἵ οἱ ὅ στρατιῶται νο-
μίσαντες πλησίον εἶναι τὰς
πολεμίας, ἀναλαβόντες
τὰ ὅπλα ἐν τάξει πάντες
ἐβάδιζον.

[C A P. XXX.]

Chilius.

Chilius Arcas Lace-

Χίλιος.

ἵ Χίλιος Ἀρκὰς ἐν
Λα-

4 Μένειν ὅτι τῶν ἰδίων ὄπλων ὄντας
ἔχον.] Deest aliquid : Sententia le-
ctionem huiusmodi postulat. μένειν
ὅτι τῶν ἰδίων ὄπλων ὅθεν συνέβη ἐπὶ ἀνδ-
ρῶν ὄντας καὶ χωρίζομενης, ὁ χερῶς κα-
τασκοπεῖ ὄντας ἀλίσκουσθαι. Casaubonus.

Cap. XXX. ἵ Οἱ ὅ στρατιῶται]
Cant. absque particula adversativa.

Cap. XXXI. ἵ Χίλιος] Cant. Mi-
λιος. Paulo post pro τῶν λοιπῶν uter-
que Codex τῶν ἄλλων.

Λακεδαιμόνι Διατρίβων,
μαθὼν Σπαρτιάτης βεβη-
λοδμήκας τὸ Ἰσθμὸν τειχί-
ζειν, ² Ἀθηναίους ᾧ ἢ ἔξω
Πελοποννήσου περσέει,
περσεῖπεν, Ἀθιωαίων ἢ τὸ
λοιπῶν Ἑλλήνων τὰ οἰ-
κεῖα πρὸς τὰς Πέρσας ὅ
θεμύων, πολλὰς Διαβά-
σεις ἔσχον εἰς τὴν Πε-
λοπόννησον οἱ βάρβα-
ροι. τότε τῷ λόγῳ πε-
θέντες οἱ Λάκωνες,
τῷ Ἰσθμῷ μακρὰν χαίρειν
εἰπόντες, ἐκοινωνήσαν ἔ
πλέμῃ πᾶσι τοῖς Ἑλλη-
σι.

dæmone degens, cogni-
to quod Spartiatæ de-
muniendo Isthmo confi-
lium agitent, Athe-
nienſes autem extra Pe-
loponneſum egrederen-
tur, prædixit: Si Athe-
nienſes, cæterique Græ-
ci privatim ſibi conſu-
luerint in hoc adverſus
Perſas, multos aditus in
Peloponneſum habebunt
barbari. Hoc ſermone
perſuaſi Lacones, Iſth-
mo longum vale dixe-
runt, ſeque omnibus
Græcis belli ſocios ad-
junxerunt.

[CAP. XXXI.]

Κύψελος.

Κύψελος τὰς Ὀπρι-
νεσάτας τὸ Βακχιαδῶν
θεωρὰς πέμψας εἰς Δελ-
φὸς ὡς περὶ τὴν κοινὴν Κο-
ρινθίων σωτηρίαν χρώμε-
νος, ἀπεῖπεν αὐτοῖς τὸ

Cypselus.

Cypselus cum cla-
rissimos ex Bacchia-
dum familia Delphos
miſiſſet, qui de com-
muni ſalute Corinthio-
rum oraculum conſu-
lerent, interdixit eis,
ne Corinthum in-

Κοριν-

² Ἀθιωαίους ἢ ᾧ ἔξω Πελοποννήσου
περσέει] Emenda, Ἀθιωαίους ᾧ ἢ
ἔξω Πελοποννήσου περσέει, hoc eſt,
Athenienſes vero ὅ quotquot ſunt extra
Peloponneſum deſerere. Hiſtoria nota

ex Herodoti Calliope, ubi *Chilens*
hic vocatur non *Chilius*. Caſaubonus.

Cap. XXXIII. 1 Τὰς Ὀπρινεσάτας
τῶν Βακχιαδῶν] Cant. τῶν Ὀπρι-
νῶν. De Cypſelo ſupra 1. 7.

grederentur : atque in posterum nobilissimis e-
jectis , secure tyranni-
dem obtinuit.

κορινθίας μὴ ἵπταίνειν.
ἢ ἔ' λοιπὰ πῶς τυραννίδα
κατέχευεν ἀσφαλῶς, τὰς
δὲ γρεσάτας ἐκβαλὼν.

[Cap. XXII.]

Telefinicus.

¶ Telefinicus Co-
rinthius in portu Syra-
cusanorum adversus A-
thenienses navali præ-
lio confligebat. Cum
ad multum diem obita
pugna defatigarentur ,
celocem in urbem Sy-
racusanorum misit , ac
cibaria in portum de-
portari iussit. Quæ cum
instructa videret , sub-
lato signo , dum anceps
adhuc prælium esset ,
in portum se recepit.
Athenienses etiam ipsi
in terram discedentes ,
prandium faciebant , a-
lius alio dispersi. Ille
militibus præparato vi-
ctu refectis , solvens con-
tinuo cum sagittariis &
jaculatoribus in cata-

Τελεσίνικῳ.

¶ Τελεσίνικῳ Κορίν-
θιῳ ἐν τῷ λιμένι τῆς Συ-
ρακυσίων ἐναυμάχῃ πρὸς
Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ ἵπτι
πλεῖστον τῆς ἡμέρας ναυμα-
χῶντες ἐπόνουν , κελήπον
πέμψας ἐς πῶς πόλιν τῆς
Συρακυσίων πῶς ἀγορᾶν
ἐκέλευσεν ἵπτι τῇ λιμένα
κονίζεσθαι. ὡς δὲ κεκοσμη-
μένῳ ἴδε , σημεῖον ἄρας ,
ἀκρίτως τῆς ναυμαχίας ἔ-
σης , ἀπῆλθεν ἵπτι τῇ λιμέ-
νι. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ αὐτοὶ ,
ἴδοντες τὰς πύλας ὡς ἀπαλ-
λαγνότες ἵπτι πῶς γλῶσσοι
ἐπιβάντες , ἄλλῃ ἄλλῃ
ἀναπαρέντες. ὁ δὲ , τῶν στρα-
τιωτῶν ἐπίμνη τῇ ἀγορᾷ
ρησάμενός , ἀναχθεὶς ,
αὐτῶν σὺν τοξόταις καὶ ἀ-
κοντι-

¶ Δια τὰς πύλας ὡς ἀπαλλαγ.] Εἰς το legendum , ἀσφαλῶς ἀπαλλ. aut tol-
legendum τὸ μὲν. Casaubonus.

κονπταῖς ὅπῃ τῇ κατὰ
 ερωμάτων, πολλοῖς περ-
 πεισὼν ἄφνω πῆς Ἀθη-
 ναίοις ἀνακομιζομένοις ἀ-
 τάκτως, ² καὶ μὲν θορύβῳ,
 ποικίλῃ τῇ ἐμβασιν, ἀν-
 τιπεσὺς ταῖς τριήρεσιν
 ἐμβαλὼν ἐνίκησε.

Τελεσίνικῳ δὲ τῷ
 αὐτῶν σημείων δρῖστο-
 ποιητῶν τῇ πολέμῳ, καὶ τὰ
 λοιπὰ περὶ τῶν ὁμοίων,
 προσέταξε τὰς ἐν ταῖς ἁλ-
 σιν πλεῖσταις τριήρεσιν,
³ αὐτὰς πρὸ ἡμέρας δρῖση-
 σαι, ἵνα χαλεπὴν ἐμβάν-
 τας ἐπεὶ ἡ καὶρὸς ἀρίστη
 παρῆν, καὶ τὸ ἐθὺς ἐσή-
 μνηεν· οἱ μὲν γὰρ ἐν πῆς ἁλ-
 τοῖς σκαφεσὶν ἤρπτο ποιεῖν,
⁴ σιωπῶντες πρὸς τῇ πα-
 ροιστοῦ τῇ σιτίῳ ἥσαν· οἱ δὲ

stomatibus repentine su-
 perveniens, Atheniensibus
 sine ordine discursantibus,
 & cum multo egressis, in ob-
 versas triremium proras
 impetu facto victor dis-
 cessit.

² Telestinicus cum iis-
 dem signis hostes pran-
 dium sumerent, & reliqua
 similiter, facerent, mandavit
 iis qui optime navigantes tri-
 remes habebant, ut ipsi
 ante lucem sumpto cibo
 egressi quiescerent. Cum
 tempus instaret prandii,
 consueto more signum dedit.
 Qui igitur in reliquis erant
 navigiis, prandium faciebant.
 Reliqui Syracusani pro-

τὸ Συ.

² Καὶ μὲν θορύβῳ ποικίλῃ τῇ ἐμβασιν] Scribo, ποικίλῃ τῇ ἐμβασιν. Casaubonus.

τῇ ἐμβασιν] Ita rescripsi cum Fl. & Casaubono, pro vulgato τῇ ἐκβάσει.

³ Αὐτὰς] Fl. αὐτὰς.

⁴ Σιωπῶντες πρὸς τῇ] Corruptissimus locus: quem si liceat ex conjectura emendare, sic legerim. καὶ σιωπῶντες οἱ πολέμοι, πρὸς τῇ παρῶν σιτίῳ ἥσαν. οἱ δὲ τῇ Σιτίῳ πρὸς τῇ σιτίῳ ἥσαν. οἱ δὲ τῇ Σιτίῳ πρὸς τῇ σιτίῳ ἥσαν. οἱ δὲ τῇ Σιτίῳ πρὸς τῇ σιτίῳ ἥσαν.

potest & aliter concipi. Ubi autem nos παρασιτώ legimus erat in nostro Cod. περιώ. An pro πόρῳ, sicut dicitur πόρῳ χρημάτων, aut pro περιώ: sed nostram lectionem plurimi loci simillimi confirmant. Quod sequitur, οἱ δὲ τῇ Σιωπῶντες πρὸς τῇ σιτίῳ ἥσαν, vercor ut sit integrum: Suspicor, legendum πρὸς τῇ σιτίῳ ἥσαν. sicut in Memnone infra commate quarto in simili historia legitur, ἐκδεσνύτας αὐτὰς τὰ ἔπλα. Casaubonus.

gressi, conficentis navibus in hostes impetum dabant, multasque triremes eorum perdiderunt, dum ipsi in capiendi cibo occuparentur.

ἡ Συρακυσίων προεμβέβη-
κότες ἡπὶ τὰ κατὰ σπρώματα
τὰς ἐπιβάντας ἡπιπλό-
σαντες, πολλὰς διέφθειραν
τρίρεις ἡ πλεμίων πρὶ
τὰς τροφὰς ἀρχολογμένων.

[CAP. XXXIII.]

Pompiscus.

¶ Pompiscus Arcasin more habebat, ut quotiescumque castra poneret, semper vias eas quæ ad castra ducerent, partim suffoderet, partim vallo munitas obrueret. Ipse vero novas alias parabat, ut exploratores, aut qui nocte aggredi exercitum vellent, per vias pristinas profecti, in fossas inciderent, novarumque peritiam non haberent.

Πομπίσκος.

¶ Πομπίσκος Ἀρκας, αἰεὶ στραπεδῶν τὰς ἐ-
δὲς τὰς ἡπὶ τὸ στραπέδον
ἀγέσας, τὰς μὲν ἀπέσκα-
πτε, τὰς δὲ ἀπεχαράκ-
χωννυμίας· αὐτὸς δὲ και-
νὰς κατεσκεύαζεν ἄλλας,
ὥπως οἱ κατὰ σκοποὶ ἢ οἱ
νύκτωρ ἡπιτέμνῃσι διὰ τῶν
δερχαίων ἐδῶν προδόμε-
νοι, ἐμπήποιεν τοῖς ἐρύγ-
μασι· τῶν δὲ καινῶν ἀπείρως
έχοιεν.

Πομ-

Συνιδόντες πρὸς τῇ στήλῃ οὗτοι οὗτοι
σιπῶν ἦσαν· οἱ δὲ τῶν Συρακυσίων προ-
εμβέβηκότες ἡπὶ τὰ κατ.] Ita releri-
psi cum utroque Codice pro vulgato,
συνιδόντες πρὸς τῇ... τῇ σιπῶν ἦ-
σαν· οἱ δὲ τῶν Συρ. προεμβέβηκότες ἡπὶ
τὰ κατ. Ex conjectura πρὸς τῇ στήλῃ
σκήλῃ jam legit Casaubonus. Rectum
esse προεμβέβηκότες probatu levius,
quod præcedit, sed quod male verti-
tur egressi. Ut autem locus sibi constet
cum Casaubono legendum, εἰς συνι-
δόντες οἱ πολέμοι.

5 Α'ρχολογμένων] Uterque Codex
αρχολογμένοι.

Cap. XXXV. 1 Τὰς δὲ ἀπεχαρά-
κας χωννυμίας· αὐτὸς δὲ καινὰς κατεσκεύα-
ζεν ἄλλας] MSS. intermedia hac
χωννυμίας· αὐτὸς δὲ non agnoscunt, &
ante κατεσκεύαζεν (pro quo opera-
rum errore in Vulgata erat κατεσκεύα-
ζεν) addunt δέ. Pro ἄλλας, Cant.
habet ἄλλ. Ante νύκτωρ cum utroque
Codice addidi articulum. Pro ἡπι-
τέμνῃσι, Cant. ἡπιτέμνῃσι.

Πομπίσκῳ τὴν πολε-
μίων ἐγγύθεν τὰ σημεῖα
καὶ τὰ κηρύγματα αὐτῶν
ὡς φυλαττόντων ἐν ἀ-
πορήτῳ, παρέγγειλε τοῖς
φανερῶς ὡς ἀγγέλμασι
καὶ κηρύγμασι καὶ ἄλλῃς τὰς
ἐρασιώτας εἰς τὸναντίον.

Πομπίσκῳ περὶ τῆς
πολεμίας πόλιν, ὅτι μὲν
τὴν πόλιν τὴν χώρας ἐξ-
ινέει τὰς πολέμους ἐκώ-
λυσεν. ὅτι ὅταν ἕνα
σωεχῶς.... καὶ τοῖς ληϊ-
σμοῖς ἀπέχεσθαι τὸ
πρὸς τὰς πόλεις ἀποστή-
ξεν. οἱ
ὅτι ἐκ τῆς πόλεως ἀδεῶς
ἐν τῇ πόλει ἀπέστη. ὅτι
ὡς τὴν σκοπῶν ὡς ἐμα-
θεν τὰς ἡμέρας πολλὰς,
ὅτι μενέμεν, τὰς πλεί-
ους αὐτῶν ἐχειρώσιν.

Πομπίσκῳ χωρίον
πολεμίων, ἐλεῖν ἐχού-
μεν ὅταν καθίστα αὐτομόλον
ἀγγέλλοντα ὡς Ἀρκάδων

2 Pompiscus, hosti-
bus ex propinquo signa
& promulgationes ipsius
observantibus, in occul-
to praecepit militibus,
ut manifesto data prae-
cepta & promulgationes,
semper in contrarium
verterent.

3 Pompiscus urbem
cingens castris, in ma-
ximam regionis par-
tem hostes exire pro-
hibuit. In unum vero
locum continenter ve-
nire permisit, iisque, qui
ad agendam praedam
mitterentur, praecepit,
ut ab eo solo loco ab-
stinerent. Qui in urbe
erant, sine metu eo com-
meabant. Ille cum mul-
tos venire ex speculato-
ribus cognovisset, facto
in eos impetu, magnum
numerus subegit.

4 Pompiscus cum
oppidum quoddam op-
pugnatione capere non
posset, transfugam sub-
αὐτὸν

2 Ἐπὶ ὅταν ἕνα σωεχῶς] Scri-
be σωεχῶς. Casaubonus.

3 Σωεχῶς] Cum Casaubono scri-
pserim σωεχῶς. In contextum ta-

men non admisi quia incertum, an
ita scribendum monuerit ex MSS.

3 Καθίστα] Cant. καθίστα.

αὐτοὶ οἱ δὲ κατὰσκοπιτὰς
διόδους ⁸ ταύτας ὡς φανε-
ραὶ φυλαττόμεναι διὰ τῶν
παραγίων ὑπάρχοναι πειρώ-
μενοι ταχέως ἠλίσκοντο.

Πομπήσιον ⁹ κατὰσκο-
πος ἔπεμψεν ἄνδρας ἀ-
γνώτας ἀλλήλοις, ἵνα μὴ
συντίθοντο, μηδὲ ψευδᾶ γέ-
γελοι γίγνοιτο. ἀπηγόρευεν
ἢ αὐτοῖς μηδενὶ τῶ ἐν τῷ
στρατοπέδῳ διαλέγεσθαι, ὅ-
πως μὴ πινεὶς αὐτοῖς φθο-
νῆναι ἐξαγγείλωσι τοῖς
πολεμίοις τὴν μέλλουσαν
αὐτῶν ἀφίξιν.

tur. Exploratores has
vias quasi perspicuas ca-
ventes, perque obli-
quas subire conantes,
celeriter capiebantur.

6 Pompilius explo-
raturum misit viros sibi
invicem ignotos, ne
conspirationem facerent,
& res falsas referrent:
iisque interdixit, ne cum
aliquo in castris ser-
mones miscerent, ne
qui eis invidentes, ho-
stibus futurum illo-
rum adventum signifi-
carent.

[CAP. XXXIV.]

Νίκων.

Νίκων Σάμιον ¹⁰ κυβερ-
νήτης πλησίον τριήρων πο-
λεμίων ὀρμισσῶν, βελό-
μενον ¹¹ ὡς ἀπὸ λύπης λα-
θεῖν, τὴν ἀλοιφὴν τῆς αὐ-
τῆς νεῶς ἰμοῖαν κατὰ χεῖ-
ρας ταῖς πολεμίοις τριή-
ρεσι, τάξας τὰς δρεῖσας,

Nicon.

Nicon Samius gu-
bernator, cum hostium
naves in propinquo na-
vigarent, quo commo-
dius illis ignorantibus
præteriret, eodem mo-
do suam unxit quem-
admodum hostiles tri-
remes unctas esse intel-

⁸ Ταύτας ὡς φανεράς.] Ita edidi
cum MSS. & Interprete pro ταύτας
φανερὰς.

⁹ Ἐπέμψεν.] Fl. ἔπεμπεν.
Cap. XXXVI. 1 Ὀρμισσῶν.] Fl. ὀ-
μισσας.

ἢ πῶς σώμασιν ² ὑπὸ ῥώ-
 585 ἐρέτας, ³ ἔπειτα παρ'
 αὐτάς τας πλώρας τῶν πολε-
 μίων τριήρων, ὡς φίλ^Θ
 ὧν ναύταις παρελθὼν ἐπ'
 ἐσχάτων τῶν ὀρμησῶν νεῶν
⁴ ἐξέπλωσε, κατὰ πελώ-
 γότων, ἢ θυμαζόντων
 τὸ δρώμενον τῶν πολεμίων.
 ἢ τότε ἐγνώθη πολέμι^Θ
 ὧν, ὅτε μὴ καταληφθῆναι
 οἱ^Θ τε λῶ.

ligebat: fortissimisque &
 corporis robore validis-
 simis viris remos com-
 mittens, proras ipsas ho-
 stilium navium præter-
 legebat, & tanquam a-
 micus nautis appropin-
 quans, per ultimas naves
 evasit, obstupescens ac
 mirantibus id factum
 hostibus. Et tum de-
 mum cum hostem esse
 cognitum est, cum eum
 capere jam non amplius
 possent.

[C A P. XXXV.]

Νέαρχ^Θ.

Nearchus.

¹ Νέαρχ^Θ Κρής κα-
 600 τὰς Τελμεισίων Ἀντιπα-
 τριδῶν κρατῶντ^Θ. κατέ-

Nearchus Creten-
 sis Telmessum in suam
 potestatem redegit cum

πλώσε

² Εὐρώπης] Εὐρώπης, aut Εὐρο-
 πῆτος, vel ἑρρωμένης τῆς, nam Codd.
 habent duo p. Casaubonus.

³ Ἐπὶ παρ' αὐταῖς πλώρ^Θ.] Scribe,
 & distingue, ἐπὶ παρ' αὐταῖς τὰς πλώ-
 ρας τῶν πολ. τριήρων. deinde παρελθὼν
 εἰς ἐπ'. Idem.

Παρ' αὐταῖς τὰς πλώρας] Ita edidi
 cum MSS. & Casaubono, pro παρ'
 αὐταῖς πλώρας. Paullo post pro φίλ^Θ
 ὧν αὐταῖς, cum iisdem, nec non In-
 terprete, scripsi φίλ^Θ ὧν ναύταις.
 Pro παρελθὼν, Cant. παρεστῶν. quo-
 modo in suis quoque legisse videtur
 Interpres, sed præfero lectionem
 vulgatam, & verito, prout ad po-
 stremas naves.

⁴ Εξέπλωσε] Fl. ἐξέπλησεν. Cant.
 ἐξέπλησε.

⁵ Ὅτε μὴ καταληφθῆναι οἱ^Θ τε
 λῶ] Fl. ὅτε μὴ καταληφθῆναι ἕως τε
 νέαρ^Θ. & tum sequitur rubrica Κρής.
 Cant. ὡς τε μὴ καταληφθῆναι ἕως τε
 νέαρ^Θ. sed recte Vulgata.

Cap. XXXVII. 1 Νέαρχ^Θ.] U-
 terque Codex ναύαρ^Θ. Paullo post
 cum iisdem Codd. & Casaubono pro
 δευτέρως rescripti δευτέρως. Deinde
 pro Ἀντιπατριδῶν, cum iisdem repo-
 sui Ἀντιπατρίδων. Sequentia hæc ἐ-
 ἵς τοῖς κώδικεσιν τῶν αὐτῶν ἐπὶ ἐρχο-
 μένῃς γυναι, qua in Vulgata deside-
 rabantur, cum Fl. supplavi, cum
 quo consentit Interpres. Cum utro-
 que Codice pro πέλας, restitui πέ-
 λται.

2 Ka)

Antipatridas eam ante-
tea tenuisset. Naviga-
vit in portum Near-
chus. Cum igitur An-
tipatridas pro veteri a-
micitia ad eum ab ar-
ce descenderet, & eum
qua de causa venis-
set, interrogaret: Cres
inquit, se mulieres
quasdam & vinctos ser-
vos apud eum velle de-
ponere. Concessit An-
tipatridas. Servi vincti
vasa mulierum musi-
carum portabant. In
tibiarum arculis exigui
quidam inerant enses:
in cistis vero pila. Cum
in arcem ventum esset,
ii qui mulieres ac pue-
ros ducebant, strictis
gladiis arcem occupant,
& Telmissum Nearchus
obtinuit.

πλάσε μὲν ἔς τ' λιμὲν
Νέαρχος. ἔπειτα ὁ Ἀντι-
πατρίδας, παλαιὸς αὐ-
τῷ φίλος, ἀπὸ τῆς ἀκρᾶς κα-
τέβη πρὸς αὐτὸν, καὶ διε-
λέξαντο πρὸς ὧν ἐβέβλοντο.
ὁ Κρήσιος ἔφη, βέβλησθαι γυ-
ναῖκας ἀποθέσθαι παρ' αὐτῷ,
καὶ παῖδας δεδεμένους. ὁ
μὲν Ἀντιπατρίδης ἐπέτρε-
ψεν, οἱ δὲ παῖδες οἱ δεδεμέ-
νοι τὰ σκῆπη τῷ μεσση-
ρῶν γυναικῶν ἀνεκρίσαντο.
ἐν τῇ πόλει κισσώτοις τῷ αὐ-
τῷ ἐνὶ τῇ ἐγχειρίδι γυ-
μνά. ἐν τῇ ταῖς κύβαις
πέλταις. ὁ δὲ εἶσω τῆς ἀκρᾶς
ἐβρόντο, οἱ τε τὰς γυναῖ-
κας καὶ τὰς παῖδας ἄγοντες,
σπασάμενοι τὰ ἐγχειρί-
δια κατὰ λαμβάνουσι τὴν
ἀκρὰν, καὶ τὸν Τελμιστὸν Νέαρχ-
ος ἐκράτησεν.

[CAP. XXXVI.]

Dorotheus.

Dorotheus Leuca-

Δωρόθεος.

Δωρόθεος Δουκά-
διος.

2 Καὶ παῖδας δεδμένους] Scribe δε-
μένους, ut paullo post. Scribe etiam
ὁ μὲν Ἀντιπατρίδας. Casaubonus.

3 Δεδεμένοι] γρ. δεδμένους. Idem.

Cap. XXXVIII. 1 Δωρόθεος
Δουκάδιος νικητὴν ἔχων] Legen-
dum cenſeo ναυγίας, neque pa-
rum in ea emendatione momenti ad
Intel-

dius inter navale praelium in portum quendam confugit, hostibus non longe insequentibus: & præterlegens finem portus extremum, navem convertit. Prior hostium triremis persequens Dorotheum, impetu delata in portum tendebat. In quam Dorotheus irruptione facta, eam submersit. Altera navis videns priorem submergi, statim fugam capeſſebat.

διὸ ναυμαχίαν ἔχων
κατήγνυε εἰς λιμένα, πορην
γάρ μιν αὐτῶν ἔπο-
λύ· κάμψας ἤ τιν' ἀ-
κραν ἔλκετο, δι-
θὺς ἑπέσρεψε τινὲ ναυῶ.
ἢ ἢ προτέρα τὴ πο-
λεμίων τριήρων διώ-
κοντα τὴ Δωρόθεον, ῥύμη
φερομένη τὴ εἰσπλεῖν ἐ-
ποιεῖτο. Δωρόθεος ἐμβα-
λὼν κατέδυσε· ἢ δὲ ἐν-
τέρα ναῦς τινὲ προτε-
ραν ἰδῶσα καταδυομέ-
νῃ διθὺς ὤρμησε φεύ-
γειν.

[C A P. XXXVII.]

Sosistratus.

Sosistratus populo Syracusano persuasit, ut eos quibus cum Agathocle necessitudo aliqua intercederet, quique ad tyrannidem assequendam suam operam ei

Σωσίστρατος.

Σωσίστρατος ἔπεισε τὸ
Συρακούσιον δῆμον ἀν-
δρας φίλους Ἀγαθοκλεῖ,
πρὸς τε τινὲ τυραννίδα
συμπράττοντας, φεύγειν
μὴ τὸ οἰκετῶν ψηφισ-
σαι.

intelligendum hunc locum. Nam hoc tantum docere nos voluit Polyænus, qua ratione Dorotheus quum unicam haberet navim, duas hostiles naves, quæ ipsum perſequebantur effugerit, alteram etiam demerſerit. Distingue autem πορην γάρ μιν αὐτῶν ἔπολύ, nec dubito e-

go deesse aliquid in hac sententia puta διακόμενον ἑπὶ δὲ ante illa κατήγνυε εἰς λ. Casaubonus.

2 Επέσρεψε τὴ ναυῶ] Ita edidi cum, Fl. nisi quod legat ἐπέσρεψεν τὴ ναυῶ, & sic quoque Interpres. Vulgata ἀπέσρεψε.

αδ. ἐπεὶ ὃ τ' πόλεως
 ἔξω ἐγόνοντ' ἄνδρες χί-
 λιοι¹ οἱ προπέμποντες αὐ-
 τὰς ὀπλίταις καὶ ἰππεῖς,
 ἔς μὲν συλλαβόντες ἀπέ-
 κτειναν· ἔς δὲ Διαφυ-
 γόντας Σωσίστρατον² ἐ-
 πικηρύξας ἀναιρεῖν ἐπέ-
 τρεψεν· αὐτὸς δὲ τὰς τ'
 φυγάδων ἐσίας κατέ-
 χεν· καὶ συναγαγὼν στρα-
 τῶντας Ἑλλήνας, καὶ βαρ-
 βάρους, καὶ τὰς ἐκ τ' λι-
 θοποριῶν λύσας, ὑπὸ
 τῶν Φυλασκόμενον³
 ἤρχε τ' Συρακυσίων.

praestitissent, communi
 decreto cum omni fa-
 milia in exilium mitte-
 rent. Qui cum extra ci-
 vitem venissent, mille
 viri comitantes eos par-
 tim armati, partim e-
 quites, alios comprehen-
 sos interfecerunt: alios,
 qui effugerant, Sofistra-
 tus facta promulgatione
 occidere concessit. Ipse
 vero exulum bonis po-
 titus, conductis militibus
 Græcis ac barbaris, iis-
 que qui in latomiis vin-
 cti tenebantur solutis,
 stipatus his, ac satelliti-
 bus usus, imperium in
 Syracusanos tenuit.

[CAP. XXXVIII.]

Διόγνητος.

Diognetus.

Διόγνητος Ἀθηναῖος.
 βελόμενον⁴ κρατῆσαι πό-
 λεως πινός, ἀποβιβάσας
 κρύφα στρατῶντας νυκτός,
 καὶ λόχον ἐγκαθίσας μεθ'
 ἡμέραν αὐτὸς ὀπιπλάφα-
 νεῶν· οἱ μὲν ἐκ τ' πό-
 λεως ὅππῃ τὰς ναῦς ἐβόη-

Diognetus Athe-
 nienfis civitatem quan-
 dam capere volens, clam
 sub noctem expositis mi-
 litibus, insidiisque collo-
 catis, interdium palam ipse
 naves appulit. Cives
 undique proruentes, ex
 urbe ad naves decurre-

θου.

1 Οἱ προπέμποντες] Cant. absque articulo.

2 Πρωστ.

bant. Qui in insidiis latebant, in urbem impetum faciunt, eamque sine labore occupant. Diognetus adnavigans, & appellens, expositis his qui in navibus erant, eos qui ad defendendum excurrerant, domuit.

Ἰων. οἱ δὲ ἐνεδρεύοντες ὥρμησαν ὅπῃ τῇ πόλιν, καὶ ῥαδίως αὐτῆς ἐκράτησαν. Διόγητος προσπλεύσας καὶ καθορμιθεὶς, ἐκβιβάσας τὰς ἐκ τῆς νεῶν, ἐχειρώσας τὰς ὅπῃ τῇ βοήθειαν ἐξελθόντας.

[C A P. XXXIX.]

Archebius.

Archebius Heracleotes, hostibus continenter abeuntibus, piscatoria navigia contraxit, eaque per carinas vinculis infertis immobilia fecit, atque ipse cum aliquibus hostium adventum in insidiis expectabat. Tubicen qui in arbore speculandi causa stabat, conspicatus hostes adnavigare cum navī longa, & duabus triacontoris, & egressos partim prædam agere, partim navigiorum vincula solvere, signum tuba dedit. Archebius iis quos in insidiis posue-

Ἀρχέβιος.

Ἀρχέβιος ἰὼν Ἡρακλεώτης τῶν πολεμίων δόποιάσεις ποιμένων συνεχθεὶς, πλοῖα τῶν ἀλιόπικων ἀνασπάσας, καὶ διὰ τὴν τροπίας δεσμοῖς αὐτὰ δυσκίνητα ποιήσας, αὐτοὺς μετὰ πινῶν ἐν ἡδρόνῃ σάλπικτῆς ἰὼν ὅπῃ δένδρεσσιν ὅπῃ ἰδὼν τὰς πολεμίας¹ προσορμιθέντας νηὶ μακρᾷ, καὶ τριακοντόροις δυσὶν, καὶ ἀποβάλλοντας, καὶ τὰς μὲν ἀρπάζοντας τὰς δὲ τὰ πλοῖα τῶν δεσμών² ἀπολύοντας, ἐσήμηνε τῇ σάλπιγγι. Ἀρχέβιος τὰς ἐνεδρεύοντας

ἀνα-

¹ Προσορμιθέντας] Ita edidit cum Cant. pro vulgato προσορμιθέντας.

² Ἀπολύοντας] Uterque Codex ἐπελύοντας.

ἀναστήσας, τὰς μὲν πολε-
μίας διέφθαρε, τὰς δὲ τρια-
κοντόρους αὐτῶν, καὶ τὴν ναυὺν
τὴν μακράν εἰς τὴν λιμῆνα
τῆς πόλεως κατήγαγεν.

rat excitatis hostes per-
didit: triacontoros au-
tem & navem longam
in portum civitatis ad-
duxit.

[CAP. XL.]

Ἀριστοκράτης.

Ἀριστοκράτης Ἀθη-
ναῖος ναῦν λαβὼν Λακω-
νικὴν, πάντων ἔχων ἀνέ-
παύσεν εἰς πόλιν συμμα-
χίδα Σπαρτιατῶν, ἔχων
ἐν τῇ νηὶ συχνὰς ἄνδρας
ἐνδοθεν ἐγχειρμένοις ὡ-
πλισμένους· οἱ μὲν δὲ τὴν
λιμῆνα τὴν ναυὺν εἰς Φί-
λιον ὑπεδέξαντο· οἱ δὲ τῇ
νεὴς ἐκβάντες ἀφνω
προπεσόντες πῶς περὶ πα-
τρίδα, δέκα μὲν αὐτῶν ἀπέ-
σφαξαν· καὶ δὲ πέντε, σω-
αρπάσαντες, ἀπέπαυσαν.
² Ἐς πολλῶν χρημάτων Ἀ-
ριστοκλῆς ἀπελυτρώσατο.

Aristocrates.

Aristocrates Athe-
nienſis Laconica navi
ſumpta, cum ea in ur-
bem quandam ſocieta-
te Lacedæmoniis de-
vinctam navigavit, ha-
bens in navi plurimos
viros clandestinis enſi-
bus armatos. Qui por-
tui præerant, navem
quaſi ſociam & amicam
receperunt. Illi autem e-
greſſi, ex improviſo
deambulantes adorti,
decem ex iis trucidar-
unt, & viginti quin-
que captivos abduxer-
unt, quos Aristocles
multis pecuniis rede-
mit.

[CAP.]

¹ Ἄνδρας ἐνδοθεν ἐγχειρμένοις ὡπλ.]
Ἐνδοθεν, quod in Vulgata aberat,
cum utroque Codice & Interprete
ſupplevi. Caſauboni Cod. ἔνθεν. Mox
ὅππῃ ante τὴν λιμῆνα, uterque Codex
delet.

² Οὗς πολλῶν χρημάτων Ἀριστοκλῆς
ἀπελυτρώσατο.] Lege Ἀριστοκράτης.
Nam ἀπελυτρώσατο, non eſt rede-
mit, ſed pro redemptione exegit. Caſau-
bonus.

[C A P. XLI.]

Aristomachus.

Aristomachus triremibus Cardianorum captis, imposuit remiges, suarumque navium insignibus eas ornavit, cum concentu suas naves sub multam vesperam appellens, Cardiani ad naves, affundebantur ex urbe, quasi suas & victrices: Aristomachii e navibus egressi, multos Cardianorum occiderunt.

Α'ριστόμαχος.

Α'ριστόμαχος Καρδιανῶν τριήρεις λαβὼν μετεμβιδίους τὰς ἐρέτας, ἢ κοσμήσας τοῖς ἀκρωτηρίοις τῶν αὐτῶν νεῶν, ἑλκόμενος κατέπλεε, τὰς ἰσθμίας ναῦς ἐφέλκων πρὸς κατὰ γὰρ ὅσον οὐκ ἐπὶ πλείονος. Καρδιανοὶ μὲν πρὸς τὰς αὐτὰς ὥρμησαν ἐκ τῆς πόλεως ὡς οἰκίας ἢ νικησέας οἱ δὲ Ἀριστομάχοι τῶν νεῶν ἐκβάαντες, πολλὰς Καρδιαίων ἀπέκτειναν.

[C A P. XLII.]

Charimenes.

Charimenes Milesius cum in Phaselidem confugisset, supervenientibus ei longis navibus Periclis Lycii, habitu alio sumpto, pedes per regionem Periclis evasit.

Χαριμένης.

Ἡ Χαριμένης Μιλήσιος καταφυγὴν εἰς Φασηλίδαν, ἐφορμησάντων αὐτῷ νεῶν μακρῶν Περικλέους τῷ Λυκίῳ, περιτρέμενος περὶ τὴν περὶ τῆς Περικλέους χώρας ἐσώθη.

[C A P.]

1 Ἀνέλεος. Cant. ἀνέλεος. Cap. XLII. 1 Χαριμένης. Cant. Περιμένης. Casauboni Cod. Α'ριμένης. Mox περιθ. περιθ. πρὸς, subintelleκτο πρὸς, velle sumpto capillatoque.

Idem commentus quoque Hannibal apud Polybium lib. iii. cap. 78. quem locum vide.

2 Διὰ τῆς Περικλέους χώρας. Arriani. In addit. cum Fl.

Καλλιιάδης.

Calliades.

Ἡ Καλλιιάδης κυβερνήτης
καταλαμβανόμενος ὑπὸ
νεῶς ταχυτέρως τὸ πηδάλ-
λιον ἔχαιρε συχνῶς, καὶ
ὁπότερον αὖ ἐμβάλλειν
μέλλοι· ἵνα ὁ διώκων
παρακρέων ταῖς ἐπωτίσι
πρὸς τὸ πηδάλιον ἐμβα-
λῇ μὴ δυνάμει, τῷ πλὴν
ἐμβολῶν εἶναι καὶ τὰς
πρώτας θρανίπιδας.

Calliades gubernator interceptus a nave celeriore, gubernaculum frequenter inhibuit, a quacunque parte esset incurfura, ut persequentes allisis ad gubernaculum remis impressionem facere non possent, quæ fere primis remis sessilibus fieri consuevit.

Μέμνων.

Memnon.

Ἡ Μέμνων Ἰππιδέμε-
νος Ἀδύκωνι τῷ Βοσπόρῳ
πυρρῶ, ἐκλόμῳ κα-
ταμαθεῖν τὰ μεγέθη τῶ πο-
λεμίων, καὶ πᾶσι πλήθιν
ἐνοικούντων, ἐπεμψεν Ἀρ-
χιβιάδην Βυζάντιον ὑπὸ
τριήρης, πρὸς ἐκείνῳ

Memnon insidias Leuconi Bosphori tyranno ponens, cum explorare vellet quanta hostium esset magnitudo, & incolentium in ea terra multitudo, Archibiadem Byzantium in triremi lega-

πρὸς

1 Καλλιιάδης] Cant. Θαλλιιάδης.

2 Ἰνα ὁ διώκων παρακρέων ταῖς ἐπωτίσι] Tolle litterulam ν, veram lectionem habebis, ταῖς ἐπωτίσι. Ἐπωτίδες enim appellantur prominentia in prora navis ligna: qua parte, hostium naves impetebant. Vide septimam Thucydidis historiam. Casaubonus.

Cap. XLI. 1 Ἐπιδέμενος] Fl.

ὁππιδέμενος, quomodo etiam legisse videtur Interpres. Mox pro τὸ πλῆθος, cum Cant. nec non Casaubono rescripti τὰ πλῆθη. Pro Ἀρχιβιάδην, Cant. Ἀλκιβιάδην.

2 Καὶ τὸ πλῆθος ἦν ἐνοικ.] Quidam Codd. καὶ τὸ πλῆθος, unde nos veram lectionem elicimus, καὶ τὰ πλῆθη, ut modo τὰ μεγέθη. Casaubonus.

tum ad Leuconem misit, ut de amicitia & hospitio cum eo loqueretur. Misit autem una cum illo citharædum, Olynthium, nomine Aristonicum, propter artem celeberrimum, & in primis eo tempore apud Græcos: ut in transitu, si appellerent, specimen edente citharædo, incolisque in theatra summo studio confluentibus, multitudo hominum nota legato fieret.

2 Memnon hostibus munitissima loca tenentibus, neque ad pugnam descendentibus, longius a munitis castris discedens, & dimidiam tantum militum partem in aciem instruens, ut alii seditionem adversus eum concitasse viderentur, transfugam ad hostes misit, jussitque dicere, Seditionem inter eos esse coortam,

πρὸς Λεύκωνα, ὡς ὑπὲρ Φιλίας, καὶ ξενίας διαλεξόμενον. συνέπεμψε δὲ αὐτῷ καὶ Ὀλυνθίον κιθαρωδὸν Ἀριστόνικον, δίδου-
κιμένῳ μάλιστα δὴ πάντων τότε πρὸς τοῖς Ἑλλησιν ὅπως ἐν τῷ πρὸς πλοῦ περιεργιζομένων, ὅππῃ δεικνυμένη ἔστι κιθαρωδῶ, τῷ ἐνοικούντων εἰς τὰ θέατρα παρὰ τῶν σκηνῶν, τὸ πλεῖστον τῶν ἀνθρώπων κατὰ δῆλον τῷ πρὸς βασιλῆα γένοιτο.

Μένωνον ἐρυμνὰ χωρία τῶν πολεμίων κατὰ λαβόντων, καὶ ἐκ καταβαινόντων εἰς μάχην, ἀποχωρήσεις ἀπωτέρω τῶν ὀχυρῶν τόπων, καὶ ἀντιπαχθεῖς μὲν τῶν ἡμέσεων στρατιωτῶν, ὡς τῶν ἄλλων στρατιωτῶν πρὸς αὐτὸν, πέμψας πρὸς αὐτοὺς ἀντόμολον, ἐκέλευσε φερίζειν ὅτι ³στρατιάζοιεν, καὶ μέλλοιεν ἀλλήλοις μάχεσθαι καὶ διὰ
τὸ τε

³ Στρατιάζοιεν ἢ Cant. στρατιάσειν.
Mox ὅμοιως φερίζοντες ἐμμενῶν cum

utroque Codice, pro vulgato ἡμέσ,
pro ὀπλίζοντο, Cant. ὀπλίζοντο,
Et 2. 4. Xas

τῷ ἀνεχώρησαν ἀποτί-
ρω, ἀνῶθεν ὑμᾶς φοβη-
θέντες· καὶ δὴ ὡς ἀντιπα-
ραπύσεσθαι μέλλοντες ὁ-
πλίζονται. οἱ ᾧ ἐκ τῆ πό-
λέως τοῖς δὲ αὐτομόλῃ
λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα
ἐρῶντες, καὶ βλαίνουσιν,
ἀπὸ τῶν ἐρμυνῶν πρὸς αὐ-
τὰς. οἱ ᾧ Μεμνόνειοι τὰς
πολεμίας ἐρῶντες ἐν τῷ
ἰσοπέδῳ, καὶ ἐπ' ἀλλήλους,
ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐπ'
αὐτὰς ὠρμήσαντες, ὑπο-
χειρίζονται πάντας ἐπιήσαν-
το.

Ἀριστάνυμον ἐν Μηθύ-
μνῃ + Χάρης πολιορκῶν,
πρεσβεΐαν ἐπεμψεν πρὸς
Μέμνονα, ἀξιῶν αὐτὸν
μὴ ⁵ φοβηθῆναι Ἀριστα-
νύμῳ αὐτῷ καὶ κράτῳ· καὶ
γὰρ εἶναι πατρικὸν Φί-
λον, καὶ ξένον· καὶ τὸ γε νυ-

atque intestinum bel-
lum movere, ob eamque
causam longius reces-
sisse, metuentes ne ipsi
desuper impetum face-
rent. Itaque ad faciendam
pugnam armis se cinge-
bant. Qui erant in ur-
be, cum transfugæ ver-
bis rem consentaneam
viderent, a munitioni-
bus adversus eos de-
scendunt. Memnonii hos-
tes in æquali, plano-
que campo conspicu-
ti, non contra se mu-
tuo, sed una & conjun-
cti adversus ipsos arma
ferentes, omnes ad unum
subegerunt.

3 Aristonymum in
Methymna Chares oppu-
gnabat. Misit ad eum
Memnon legationem,
petens ne quid per vim
Aristonymo faciat. Ete-
nim esse sibi patrium a-
micum & hospitem: &
sequenti nocte se cum
κτὸς

4 Χάρης πολιορκῶν πρεσβ.] Mirè
hic variant Codices. Nam in suis ita
reperit Interpres, Ἀρ. ἐν Μηθύ. Χάρης
ἐπολιόρκῃ. πρεσβεΐαν ἐπεμψεν πρὸς αὐτὸν
Μέμνονα, ἀξιῶν μὴ... Ἀριστάνυμῳ
αὐτῷ καὶ κράτῳ. atque huiusmodi

leditionem postulat historiarum veritas.
Sed voce φοβηθῆναι quid fiet? Non
enim hic quadrat, an πρεσβεΐαν, aut
βιάσεισθαι ferri possint? Casaubonus.

5 φοβηθῆναι] Interpres legisse vi-
detur ποιηθῆναι.

omnibus militibus ibi af-
futurum. Chares legatis
hæc referentibus, con-
tempfit : quod fieri non
posse existimaret, ut ex-
ercitus tanto numero at-
que onere, sequenti no-
cte in eum locum per-
venire posset. Memnon
quinque confectis itine-
re stadiis milites ad mil-
le & ducentos in na-
ves imposuit : iisque
præceptum dedit, ut
cum egressi ad arcem
venissent, sublato igne
significationem facerent,
& hostes aggredierentur.
His factis, adortio in
tenebris præter spem &
expectationem accidit.
Ignis vero sublatus,
in fugam Charetem
vertit, quasi Memnon
cum universis copiis ar-
cem occupasset.

4. Memnon quinque
millia militum ducens,
cum quadraginta sta-
diis abesset a Magnesia,

κτὶς τῆ ὀπίσθου μὲν πᾶν-
των τῶν στρατιωτῶν ἐκεί-
νη ἡμέρᾳ. Χάρης, τῶν πρε-
σβυτέρων ἀγγελλάντων
πάντα, κατεφρόνησεν, ὡς
αἰδυνάτον, πολὺ καὶ βαρὺ
στράτιμον, ὀπίσθου γινώσκων. ὁ δὲ
Μέμνων ὁδούσας ἐς σά-
δια ἐσπέρας, ἐς πλοῖα
χιλίας τετρακσίς στρατιώ-
τας ἐμβιβάζοντας, σῶψιμα
ἔδωκεν, ὅταν ἀποβάντες ἐς
τὴν ἀκρόπολιν περιέλ-
θωσιν, ὅρα πυρρὸν, καὶ τοῖς
πολεμίοις ὀπιπύσεσθαι. τῶν
πραχθέντων, ἡ μὲν
ὀπίσθου ἐν τῷ σκέλει ὡρτά-
δοξεν ἐφάνη. ὁ δὲ πυρρὸς
ἔρχομαι ἐς Φυγίαν ἐτρέ-
ψαν τὴν Χάρητα, ὡς δὲ Μέ-
μνον μὲν πάσης διωά-
μεως τὴν ἀκρόπολιν κατε-
ληφότες.

7 Μέμνων τετρακσίς τε-
λίας στρατιώτας ἔχων, Μα-
γνησίας ἀπέχων μί σάδια,

τετ-

6 Αἱ ῥαί } Uterque Codex ἀνῥαί,
quomodo & Codd. Casauboni. Pro
καὶ πῶς πολ. cum utroque Codice e-
didi καὶ τοῖς πολ.

7 Μέμνων τετρακσίς στρα-
Codd. Interpretis πεντακσίς. Ca-
saubonius.

τῆς ἡγερε κύκλῳ ἔ-
 στρατοπέδῃ· Παρμερίων ἔ-
 Ἀΐαλ ἦσαν ἐν Μαγνη-
 σίᾳ, μυριάδες ἔχοντες· ὁχυ-
 ρωσάμενοι ἦ τὸ στρατόπε-
 δον ὁ Μέμνων ἐξήγαγε αὐ-
 τὰς διεσκόδασμους ἐς
 μάχην ὅσον ἔπὶ εἰς διαδέ-
 κα· ἦ ἡ πολέμιων ἐκβοη-
 θησάντων, ὁ Μέμνων ἀνα-
 κλητικὸν σημήνας, ἀνεχώ-
 ρησεν εἰς ὡτείχας· ἡ οἱ πο-
 λέμιοι ἦ ὁμοίως ἀπηλλά-
 γησαν. πάλιν ὁ Μέμνων
¹⁰ πρὸς ἐλθὼν, τὰς πολέμους
 ὁρῶν ἀντιπαρτασόμενος,
 ἀνεχώρησε· ἡ οἱ πολέμιοι
 ἀνεχώρησαν. ἡ τῶν πολ-
 λαίων ἡμέρας. ¹¹ τέλος
 ἦ ὁπότε... ἐκδεδυστάς
 αὐτὰς τὰ ὅπλα περὶ δρις-
 ποῖαν ἀρχολεῖσθαι, πάλιν
 ἐπεφάνη τῶν ἡ φθασάν-
 των δρισησῶν, πολλῶν μὲν

castra muro erecto cin-
 xit. Parmenion & At-
 talus erant in Magne-
 sia cum decem milli-
 bus. Munitis castris
 Memnon eduxit eos
 instructos ad pugnam
 ad decem stadia. Hosti-
 bus excursionem fa-
 cientibus, Memnon re-
 ceptui signo dato. in-
 tro muros concessit. Si-
 militer etiam hostes dis-
 cesserunt. Rursus Me-
 mnon progressus, cum
 hostes aciem instrue-
 re cerneret, discessit,
 atque etiam hostes, id-
 que sæpius eodem die.
 Postremo cum exutis ar-
 mis in faciendo pran-
 dio distinerentur, ite-
 rum apparuit. Qui cum
 nondum absolvisset
 prandium, aliis inermi-
 bus, aliis jam arma fu-

γυμνῶν

8 ἡγερε] Ita scripsi cum utro-
 que Codice pro ἡγε.

9 ὁμοίως ἀπηλλάγησαν πάλιν]
 Scribe ὁμοίως ἀπηλλάγησαν. πάλιν ὁ
 M. Casaubonus.

10 Πρὸς ἐλθὼν, τὰς πολέμους ὁρῶν ἀν-
 τιπαρτασόμενος.] Ita edidi cum Fl. & Interpre-
 te, pro πρὸς ἐλθὼν τὰς πολέμους ὁρῶν,
 &c.

11 Τέλος ἡ ὁπότε] Fortasse τέ-

λος ἡ ὁπότε ἐώρεα. Paullo post σπι-
 δων meliores Codd. agnoscunt, non
 ἰδων, ut passim. Idem.

ὁπότε... ἐκδεδυστάς] Cant.
 ὁπότε ὡς ἐκδεδ. Lego cum Casaubo-
 no ἐώρεα. Post πολλῶν. Cant. non a-
 gnoscit μὲν. Pro διεσκόδασμους, cum
 utroque Codice scripsi διεσκόδασμους.
 In fine pro Μαγνησίαν, Fl. Μαγνη-
 σίων.

mentibus, omnibusque perturbatis, cum dissipatam phalangem conspiceretur, instructis ordinibus multos ex eis interfecit, multosque vivos cepit, ita ut reliqui in urbem confugere cogerentur.

5 Memnon Cyzicenos aggrediens, caussiam Macedonicam capiti imposuit, cum ipse, tum qui cum sequebantur. Duces Cyziceni eos accedentes conspicati e mœnibus, arbitrari Chalcum Macedonem amicum & socium auxilio venire, portis apertis eos expectabant. Quem cum propius accedentem cognovissent, portas clauserunt. At Memnon agris vastatis revertebatur.

γυμνῶν, πολλῶν ἢ ἄρτι πᾶσι
ὅπλα λαμβανόντων, πάντων
ἢ ἀτάκτων συνιδῶν δια-
σπασθῆναι αὐτῶν τὴν Φά-
λαγγα, συνεταγμένῳ
πολλὰς αὐτῶν θρασυφεί-
ρας, πολλὰς ἢ ζωχρήσας,
τὰς λοιπὰς καὶ ἀφυγὰς εἰς
Μαγνησίαν ἐνέειχεν.

Μέμνων Κυζικηνῶσι
ἰσχυρῶν, τῇ κεφαλῇ καυ-
σίαν ¹² ἐπέθηκε Μακεδονί-
κῳ, ¹³ αὐτὸς τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐ-
τὸν ἡγεμόνες. οἱ Κυζικηνῶ-
σι προσιόντας ἀπὸ τῶν
τειχῶν ὁρῶντες, νομίσαν-
τες ὅτι ὁ Χάλκιος ὁ Μακε-
δὼν φίλος ὢν καὶ σύμμα-
χος ¹⁴ ἦκει βοηθήσων, προ-
σεδέχοντο, τὰς πύλας
ἀνοίγοντες. ἐπεὶ ὅμως
σύν ἡγεμόνων ἐγνώρι-
σαν, οἱ μὲν ἀπέκλεισαν τὰς
πύλας. Μέμνων ὅμως τὴν
χώρην λεηλατήσας ἀπηλ-
λαίηκε.

[CAP.

12. E'πέθηκε] Cant. ἐπέθηκεν. Pro
οἱ οὐδ' αὐτὸν, cum MSS. edidi οἱ ἀμφ'
αὐτὸν. Pro Κυζικηνῶσι, Cant. Κυζικη-
νοί. Paulo post pro ἦκει, Cant. ἦκε.

13. Αὐτὸς τε, καὶ οἱ οὐδ' αὐτὸν ἡγε-
μόνες] Scribe, καὶ αὐτὸν nisi malis,
αὐτὸς τε τοῖς οὐδ' αὐτὸν ἡγεμόσι. Casau-
bonius.

[CAP. XLV.]

Φιλόμηλος.

Philomedus.

¹ Φιλόμηλος Φωκός σι
πλεμάρχους ὑπὸ Θη-
βαίων, καὶ Θεσσαλῶν, ὑπο-
χόμην καταρθώσιν τὸν
πολεμον ἡγεμῶν δόποει-
χθεῖς, ² τὴν δὲ πλὴν πόλεμον
πρόφασιν ἐξενολόγησαν
τῶν ἢ τοῖς ἱεροῖς χρήμα-
σιν ἀναίδῳ δολοχρώμε-
νοι, τὴν ἡγεμονίαν με-
τέβαλεν εἰς τὴν τυραννίδα.

Philomedus Phocen-
sibus, qui a Thebanis
ac Thessalis bello pete-
bantur, promittens se
bellum feliciter confe-
cturum, cum dux ef-
fretus creatus, belli prae-
textu mercenarios col-
legit, affatimque sacris
pecuniis ad eam rem
abusus, ductum belli in
tyrannidem convertit.

[CAP. XLVI.]

Δημοκλῆς.

Democles.

Δημοκλῆς πρεσβύτης
¹ κατηγορέμην ὑπὸ τῶν
πρεσβυτέρων, ὅτι μερά-

Democles legatio-
nem obiens, cum a re-
liquis legatis accusaretur,
magnis Dionysii
λαῖς

¹ Φιλόμηλος.] Ita edidi pro vul-
gato Φιλόμηλος, monente quoque
Bongarsio ad Justinum lib. viii. cap.
1. De eo consule Pausaniam in Pho-
cicis, & Diodorum lib. xvi. Paullo
post pro ἡγεμῶν, uterque Codex ἡ-
γεμῶν & pro ἐξενολόγησαν, iidem
Codd. ἐξενολόγησαν.

² Τὴν δὲ πλὴν πόλεμον πρόφασιν ἐξενολό-
γησαν.] Ita emendavimus, quum in
nostro Codice esset scriptum, καὶ τὸν
πολεμον πρόφασιν ἐξενολόγησαν, for-
tasse tamen erit alicui vox κατὰ συν-
θεσιν, mendii gravioris. Casaubonus.

Cap. XLVI. 1. Κατηγορέμην
ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων] Legesυμε-

πρεσβυτέρων. In fine hujus libri de-
sunt stratagemata duorum, Πυρα-
χμῆς & Σαίγρι. Pyrachmes hic quisquam
fuerit, & quale sit quod hic deside-
ratur ejus stratagema, si lubet scire,
ex Strabonis libro viii. & Pausaniae
Heliac. d. initio intelliges. Saigrum
fuisse unum ex Bospori Cimmerii
regibus, facile ut puto persuaderi
sibi sinet, paullo qui sit veteris hi-
storiae callentior: at quodnam e-
jus stratagema hoc loco fuerit a Po-
lyano commemoratum, id vero
haud facile equidem divinarim. I-
dem.

rebus obstitisse, irascente tyranno : Mihi cum his, inquit, controversia fuit, quod post cœnam Stefichori & Pindari Pæanas canerent: ego vero eos quos tu composuisti, atque simul ejus carmina cecinit. Dionysius lætitia affectus, non amplius ob crimina in eum collata irascebatur.

λας ἔ² Διονυσίῃς πρᾶ-
ξαις ἔβλαψεν ὀργισθέντ^Θ
ἔ² πρᾶννα, ἔμοι πρὸς
τέτοις, ἔφη, γέγονε Δι-
φορὰ, ὅτι μὲν τὸ δ᾿ ἄπνον
ἔστι μὲν τὰς Σησιχόρῃ
ἢ Πινδάρῃ παιᾶνας ἡδὸν,
ἐγὼ ᾗ τὰς ὑπὸ σᾶ πε-
ποιημένῃς ἢ³ σωῆψε τὰς
παιᾶνας αὐτᾶς. Διονύσι^Θ
ἡδῶις, οὐκ ἔτι ὠέχετο
τὴν ἐγκλημάτων.

[C A P. XLVII.]

Panætius.

Panætius, cum Leontini bellum adversus Megarenses gererent, de finibus agrorum, dux belli creatus, primum egenos & pedites adversus mercatores atque equites irritavit, quod illi longe deterrima conditione in pugnis uterentur, hi vero commodissima. Deinde pro portis armorum numerum atque dele-

Παναίτι^Θ.

¹ Παναίτι^Θ Λεοντίνων
Μεγαρεῦσι πολεμάντων πε-
ρὶ γῆς ὁρων, πολεμαρχῶν,
πρώτης μὲν τὰς πένητας,
ἢ πεζῶς, τοῖς ἐμπόροις, ἢ
ἵπποσιν ² συνέκρινεν, ὡς
ἐκείνων πλεονεκτηντων ὦν
ταῖς μάχαις, αὐτῶν ᾗ πολ-
λὰ ἐλαττωμένων ἔπειτα ᾗ
ἢ πρὸ τῶν πυλῶν ἐξόπλισιν
ποίησας, τὰ μὲν ὅπλα αὐ-
τοῖς.

² Διονυσίῃς] Ita scripsi cum MSS. pro vulgato Διονύσι. Pro ἐμοὶ πρὸς τέτοις, Cant. ἐμοὶ μὲν πρὸς τέτοις. & μοχ pro ἡδὸν, Fl. ἡδὸν.

³ Σωῆψε] Σωῆψε. Casaubonus.

Cap. XLVII. 1 Παναίτι^Θ, &c.]

Invasit tyrannidem in Sicilia Panætius Olympiade xlii. teste Eusebio.

² Συνέκρινεν] Cant. συνεκρίσθη. Mox cum eodem Codice pro ἐξόπλισιν, scripti ἐξοπλίστη.

εἰθμῶν καὶ δοκιμάζαν ἐ-
 περᾶν. τὰς δὲ ἵππους,
 πῶς λυίοχοις ὡς αὐτοὺς,
 ἐκέλευσεν ἄγειν ἐς νο-
 μῶν· καὶ δὲ πελταστὰς ἔχων
 ὕπερπεῖς πρὸς τὴν ἐπ-
 ανάστασιν, τῷ μὲν τέτων
 ἀρχοντι τὴν ἐξαρχίθυμην
 τῶν ὁπλῶν ἐπέτρεψεν αὐ-
 τοῖς δὲ ὡς σκιᾷ δεόμεναι,
 ὑπὸ τὰ δένδρα ἀνεχώρησε,
 καὶ τὰς λυίοχους ἐπεισεν ἐ-
 πιθέσθαι πῶς δεσπόταις.
 οἱ δὲ ὀπθιάντες τῶν ἵπ-
 πων ἐπέδραμον αὐτοῖς, καὶ
 τὰ ὅπλα ἐξαρχιθμύμην
 αἰρπάσαντες, γυμνὰς καὶ
 ἀόπλους ἐφόνευσαν. καὶ οἱ
 πελτασταὶ δὲ συνεψηφίσαν-
 το ἃ φόνος, καὶ πολλῇ πω-
 δῇ δραμόντες κατελάβον-
 το τὴν πόλιν καὶ Παναίτιον
 τύραννον ἀνηγόρευσαν.

habere instituit. Equos
 aurigis traditos pabu-
 latum ducere iussit. Sex-
 centos vero scutatos
 habens, idoneos & ex-
 peditos ad eruptionem,
 horum principi numera-
 tionem armorum per-
 misit. Ipse vero sub ar-
 bores captaturus um-
 bram concessit, aurigis-
 que persuasit, ut impe-
 tum in dominos face-
 rent. Illi consensu e-
 quis incursionem in eos
 fecerunt, atque armis,
 quorum numerus habe-
 batur, direptis, nudos
 & inermes trucidave-
 runt, atque scutati in
 eam caedem consense-
 runt, citatoque cursu
 urbem occupaverunt,
 & Panætium tyrannum
 constituerunt.

Τέλος δ' ἐ' βιβλίῳ τῷ Πολυαίνῳ Στρατηγημάτων.

Π Ο Λ Υ Α

3 X' ὅ πελταστὰς ἔχον] Ita edidi
 cum utroque Codice & Interprete
 pro vulgato ξ' ὅ ἔχον πελτ. satyri,
 cuius strategema in fine libri huius
 omittitur, prater Diodorum memi-

nit quoque Noster lib. viii. 54.
 In fine pro Τέλος δ' ἐ' βιβλίῳ τῷ
 Πολυαίνῳ Στρατηγημάτων, Cant.
 Τέλος δ' ἐ' Πολυαίνῳ Στρατηγῶν βι-
 βλίῳ ἐ'.

Ἰ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in sexto libro

P O L Y A E N I

STRATAGEMATUM.

Ἰάσων, Στρατηγήματα	ζ	Jalon	7
Ἀλέξανδρου Φερραίου	β	Alexander Pheræus	2
Ἀθηνοκλῆς	α	Athenocles	1
Φιλοποίμεν	γ	Philopœmen	3
Ἀράτος	α	Aratus	1
Πύρρῳ	β	Pyrrhus	2
Ἀπολλόδωρος	β	Apollodorus	2
Ἀἴγυπτος	α	Ægyptus	1
Λεύκων	δ	Leucon	4
Ἀλέξανδρου Φράζαρχου	α	Alexander Phrur.	1
Ἀριστίδης Ἐλεάτης	α	Aristides Eleates	1
Ἀλέξανδρου Λυσιμαχῆς	α	Alexander Lysimachi	1
Ἀμφικτύονες	α	Amphictyones	1
Σαυνίται	α	Samnites	1
Καμπανοὶ	α	Campani	1
Χαρχηδόνιοι	ε	Carthaginienfes	5
Ἀμβρακιάται	α	Ambraciotæ	1
Φωκεῖς	β	Phocenses	2
Πλαταιεῖς	γ	Plataenses	3
Κορυθαῖοι	α	Corcyræi	1
Ἀἰγεταῖοι	α	Ægestæi	1
Λοκροὶ	α	Locri	1

Κορίνθιοι

Ἰ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν Πολυαῖνε Στρατηγημάτων βιβλίῳ ε'] Πολυαῖνε Στρατηγημάτων βιβλίῳ ε'] Ita edidi cum Fl. & Interprete pro vulgato,]

Π Ο -

Κορίνθιοι
 Λαμψακίνοι
 Χαλκηδόνιοι
 Αἰτωλοί *
 Λακεδαιμόνιοι *
 Μεσσηνῖοι *
 Ἰβήρες *
 Ἡρακλεῶται *
 Ἀργεῖοι *
 Χῖοι *
 Ἀμπεριώται *
 Βυχέτιοι *
 Σάμιοι *
 Ἠλείοι *
 Πάριοι *
 Ἀννίβας *
 Θεσσαλοί *
 Μασσανάσσης *
 Ἀμίλκας *
 Ἀσάρβας *
 Νασάμων *
 Ἰερὸς *
 Σολοσσών
 Ἀλέξανδρος Θεσσαλός
 Θρασύβουλος
 Μέντωρ
 Ἀναξαγόρας
 Πίνδαρος
 Θήρων
 Σίσυφος
 Ἄγνων
 Ἀμφίρετος

α	Corinthii	1
α	Lampfaceni	1
α	Chalcedonii	1
α	Ætoli	1
γ	Lacedæmonii	3
γ	Messenii	3
α	Iberes	1
α	Heracleotæ	1
α	Argivi	1
β	Chii	2
α	Ambraciota	1
α	Buchetii	1
α	Samii	1
α	Elei	1
α	Parii	1
α	Annibas	1
α	Thessali	1
α	Massinissa	1
α	Amilcar	1
β	Afarubas	2
α	Nasamon	1
α	Hiereus	1
α	Solyfon	1
α	Alexander Thessalus	1
α	Thrasylbulus	1
α	Mentor	1
α	Anaxagoras	1
α	Pindarus	1
α	Theron	1
α	Sisyphus	1
α	Agnon	1
α	Amphiretus	1

Τέλος τῆς πίνακος.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον ἕκτον.

POLYAENI

STRATAGEMATUM

LIBER SEXTUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ETiam hunc sex-
tum librum
stratagematum
vobis dedico, sanctissi-
mi imperatores Antoni-
ne & Vere: summis vo-
tis exoptans vestra quo-
que, qui victores om-
nibus in bellis extiti-
stis, multa, pulchraque
stratagemata conscribere.
Quanto enim poten-
tia, fortunaque veteri-

KΑὶ πόδε ὑμῶν ἔ-
κτον βιβλίον, ἱε-
ρώτατοι βασιλεῖς
Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσ-
φέρω τῶν στρατηγημάτων.
Ὅχιόν μιν καὶ ὑμῶν νι-
κάντων ἐν τοῖς πολέμοις,
πολλὰ καὶ καλὰ τῶν ὑμετέ-
ρας ἀρετῆς ἀναρχαίψαι
στρατηγήματα ὅσα γὰρ δυ-
νάμει καὶ τύχῃ μείζονες

ἔστε

1 Πολυαῖνε Στρατηγημάτων βι-
βλίον ἕκτον] Ita edidi expuncto vul-
gato σωτάτε. Pro Στρατηγημάτων,
Cant. Στρατηγικῶν.

2 Ἐν τοῖς πολέμοις] Scribē, πο-
λέμοις. Idem mendum in praefatio-
ne libri octavi. Paullo post etiam le-
git Interpres πολλὰς πολέμους κατεύρα-
ντε κατὰ τῆς βαρβαρίας, verius ut ar-
bitror: et si usitatus, πολέμους κατεύ-
ρα-
ντε.

καὶ ἔσσι. Casaubonus.

3 Μείζονες ἔστε] Cant. absque ἐστέ.
& eleganter posset abesse. Mox post
βασιλεῖς, cum utroque Codice
& Interprete insertum καλῶς. Paullo
post pro Παρθυαίων, Cant. Παρθύων,
ut & in praefat. libr. 1. Pro βασιλεύον-
τες καὶ πολέμων, Cant. βασιλ. καὶ πο-
λέμων.

ἔσε τ' πάλαι στρατηγῶν
 καὶ δὴ πῶς πλεονεκτεῖτε
 πάντας ἐμπειρίᾳ καὶ τέχνῃ.
 μεθ' ἧς ἤδη πολλὰς πλε-
 μίξας κατεΐργαθε πολλῶν
 βαρβάρων, βαλδύσιμε-
 νοι καλῶς μὲν τῷ πατρὸς.
 Μαυρυσίων ἀλόντων, Βρε-
 τανῶν ἀλισκομένων, Γε-
 τῶν πεπληκῶτων. ἄγε δὴ
 καὶ Περσῶν καὶ Παρθυαίων
 ἐξιώντες αὐτοὶ μὲν τῷ θεῶν
 δεῖξατε πλὴν ὑμετέραν ⁴ τύ-
 χην, ὥς καὶ βαλδύσιμοι
 περὶ πολέμων, καὶ πολεμῶ-
 νες αὐτοὶ ⁵ τῶν ἐπαισιωμέ-
 νων.... διῶκαθε. ἐγὼ δ' ἢ
 καὶ ταῦτα μὲν ὥς ἀξιομνη-
 μένοισι ὄντα ἐν τῷ δέον-
 τι καιρῷ ἀλλὰ μακροτέ-
 ρων συγγραφεῖσι περιτμή-
 σμαι· νυνὶ δ' ἔσσι θεραπεί-
 αν ὑμετέραν οὐκ ἔχον, ἀλλ-
 λά τῶν πάλαι γερονότων
 ἀλήθειαν, προσθήσω καὶ
 ταῦτα πῶς περιελεγμέ-
 νοις.

bus ducibus estis supe-
 riores, tanto magis om-
 nibus præstatis expe-
 rientia & arte, qua mul-
 ta jam bella contra bar-
 baros confecistis, bona
 salubriaque consilia u-
 na cum patre capien-
 tes: Maurusis victis,
 captis Britannis, supe-
 ratis Getis. agite in bel-
 lo contra Persas & Par-
 thos suscepto, deorum
 auxilio vestram ostendi-
 te fortunam, quod & re-
 cte de bellis inire consi-
 lia, & ipsi manu vince-
 re hostes possitis. Ego
 vero etiam hæc, ut me-
 moratu digna, suo tem-
 pore longioribus verbis
 perscribere conabor.
 Nunc ea quæ non no-
 stram continent indu-
 striam, sed veterum me-
 moria gestorum verita-
 tem, prædictis adjun-
 gam.

Τέλος τῆς προοιμίας.

[CAP.

⁴ Τύχην] Τέχνην. Casaubonus.

⁵ Τῶν ἐπαισιωμένων] Τῶν ἐπαισιωμένων ἀειγόνων. Idem.

[CAP. I.]

Jafon.

¶ Jafon, cum in animo haberet urbem quandam Theſſalicam aggredi, juſſit prorfus ignaros oppugnationis ad habendum delectum, accipiendumque falarium armatos convenire. Qui cum omnes eſſent armati corporibus, armisque valentes, ſedentibus nuncii citato curſu ſuperveniunt, & hoſtes in agros imprefſionem feciſſe nunciant, tantoque ſpatio abeſſe, quanto diſtaret civitas, quam oppugnare inſtituerat. Milites ad pugnam parati, rogare, ne moram rebus injiciat, ſed quam primum ſe adverſus

Γάσων.

¶ Γάσων βελομένης Ἰππιδάου πόλιν Θεſſαλικῇ, μηδέν εἰς τὴν Ἰππιδέσιν περιδότης παρήγγειλεν, ἵππιν δρεῖθμον, καὶ μιαιοδοσίαν ἐξωπλίσαυ. οἱ μὲν δὴ πάντες ἐξωπλίσαντο, καὶ τῶν ſωμάτων δὲ, καὶ τῶν ὁπλῶν ἔχοντες. ἄγγελοι δὲ καθεύδοντες ἦγον, ἀγγέλλοντες πολέμους ἐμβεβηκέναι τῇ χώρῃ, πῶς τὸν ἀπέχοντα, ὅσον ἀπ᾽ ἔχεν ἡ πόλις, καὶ περὶ πολεμῶν ἐπαυδάμεν. οἱ δὲ ἐραπῶναι πρὸς μάχην διτρεπείς ὄντες, ἠξίωσιν αὐτοὶ μὴ μέλλειν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἄγειν.

ὅτι

1 Μηδέν εἰς καὶ Ἰππιδέσιν περιδότης] Ita edidi cum utroque Codice & Interprete. Vulgata μηδένος καὶ Ἰππιδέσιν περιδότης. Infra pro ἄλλοι δὲ καὶ. cum utroque Codice & Interprete ſcripſi ἀγγελοι δὲ καὶ. Pro καθεύδοντες cum Caſaubono lego καθεύδοντες.

2 Ἄλλοι δὲ καθεύδοντες ἦγον] Placet lectio quæ in aliis libris repetitur, καθεύδοντες δὲ ἀγγελοι θεόντες ἦγον, modo legas, καθεύδοντες. Nam καθεύδοντες ἀγγελοι ſunt, nuncii quos Jafon clam aliis miſit, hoc eſt

δὲ καθεύδοντες. quo illo verbo paſſim hac noſtione utitur, ut quum toties dicit καθεύδοντες. Errant enim & Interpretes & alii magni viri, qui ſedentes, aut ad ſedentes, iſtos nuncios veniſſe volunt. Caſaubonus.

3 Μη μέλλειν] Γάσωνα poſt μέλλειν cum utroque Codice & Interprete delevi. Pro δὲ Γάσων, uterque Codex ὁ δὲ ἀγάζων. & pro περιδότης, Cant. ut & Codd. Caſauboni περιδότης.

ὁ Ἰάσων ἔπι τὴν πό-
λιν παρβαλὼν ἀδοκή-
τως ἐκράτησε, μηδενὸς
προγνόντος μὴ τε τῶν
νικάντων, μὴ τε τῶν νι-
κωμένων.

Ἰάσων Θεσσαλὸς ἀπαι-
τῶν ἀπὸ τῶν μισθο-
φόρων ἀργύριον, ὅτε ἔ-
χων, ⁴ εἰσέδραμε πρὸς τὴν
μητέρα ὡς διακέμεντος
ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀφ-
ᾧ δὺο καὶ τρεῖς αὐτῶν συν-
έπεσον, ὡς διώκοντες. ἡ
μήτηρ· πολυζήματος
γὰρ ἐστὶν τὰς μισθὰς ὑπὲρ
αὐτῆς διέλυσεν.

Ἰάσων πολέμῳ νικη-
σας ἔφη πρὸς τὴν μη-
τέρα τὰς Διοσκύρους Φα-
νερῶτατας αὐτῷ γνέσθαι
συμμάχους. καὶ διὰ τὸ
ἔξασθαι, νικήσας ξενίσαι
πρὸς θεοὺς κεκλημέναι ὅ
ἐπι τὴν ἄχλιν πρὸς ἡγε-
μόνας ἔραλεύματα,
καὶ λοχαγούς, καὶ ταξιάρχ-
ους, καὶ τὰς ἐν πέλει πάν-

hostes ducat. Jason ad
urbem copiis adductis, &
irruptione facta, præter
omnium expectationem
ea potius est, nemine
præsciente neque ex vi-
ctoribus neque ex victis.

2 Jason Thessalus cum
stipendium ab eo mi-
lites flagitarent, neque
esset solvendo, cucur-
rit ad matrem intro
quasi persequentibus
militibus: quorum duo
tresve veluti persequen-
tes eum, simul irruebant.
Mater, quæ multis pecu-
niis abundabat, merce-
dem pro eo dissolvit.

3 Jason, cum bellum
dextre confecisset, di-
xit ad matrem, Dioseu-
ros manifestissimum sibi
auxilium præstisse, &
ob eam causam vovisse
se post victoriam deos
hospitio recepturum. Vo-
casse autem ad convi-
vium duces exercitus, &
manipularios, atque tri-
bunos militum, omnes-
que qui aliquam digni-

⁴ Εἰσέδραμε πρὸς τὴν μητέρα] Ita
edidi cum MSS. pro vulgato εἰσέδρα-
με εἰς τὴν μητέρα.

⁵ Συνέπεσον] Συνεισέπεσον. Ca-
sanlonius.

tatem gererent. Illa fidem habens ejus verbis, quicquid habebat ornatus, poculorum, craterum, mensarum ex argento & auro, omnia misit. Qui magnam pecuniam affecutus, salarium mercenariis persolvit.

4 Jason capta urbe pecuniis affluente multa splendidaque spolia consecutus misit ad matrem, omnes famulas mittere jubens, quotquot variae, magnificaeque vestis experientiam & artem haberent, quae ipsi pulcherrima quæque deligerent. Illa famulas omnes quotquot habuit, ad vestes eligendas misit. Jason iis comprehensis, mercedem pro redimendis ipsis a matre postulavit.

5 Jason ad matrem, in loco eo, ubi famulae

παρ' ἣν πεινύσασα ὅσον εἶχε κόσμον ἐκπωμάτων, ὁ κρητῆρων, τραπέζων, ἀργύρου, χρυσοῦ, πάντα ἐπέμψεν. ὃν τὸν πολλῶν χρημάτων κύριον ἦν ἡ μήτηρ, τὸν μισθὸν ἀπέδωκε τοῖς μισθοφόροις.

Γάσων πόλιν πλεονέκων ἐλὼν, πολλὰ καὶ λαμπρὰ λάφυρα κομίζων, ἐπέμψεν πρὸς τὴν μητέρα κελεύων πέμψαι ἑραπαίνας, ὅσαι ποικίλης καὶ πολυτέλες ἐσθῆτες ἔμπειραν καὶ τέχνῃν εἶχον, ὅπως ὀπλιζέσθω αὐτῇ τὰ κάλλιστα. ἣν τὴν πάσας ὅσας εἶχε ἑραπαίνας ἐπέμψεν ὅτι τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐσθῆτων. Γάσων συγκαλείσας αὐτὰς, λύτρα ὑπὲρ αὐτῶν ἤτησε τὴν μητέρα.

Γάσων πρὸς τὴν μητέρα ἐν τοῖς ἰσώσιν τὸν ταλασίαν

ὁ κρητῆρων] Ἀργύρου. Casaubonus.

7 ἑραπαίνας] Cant. ἑραπαίνας πάντας, pro πάσαι. Eandem vocem in suis quoque invenit Interpres. Pro ὅσαι idem Codex ὅσας, male.

8 ὅπως ὀπλιζέσθω αὐτῇ] Scribe ὅτι ἔξω τὸ. Casaubonus.

9 Ἐν τοῖς ἰσώσιν τὸν ταλασίαν ὀπλιζέσθω] Malim, μὴ τῷ ἑραπαίων, & ὀπλιζέσθω vel εἰσθῆσαι ἰσθῆσαι. Notabis elegantem vocem, ἰσθῆσαι, pro texitina & eo loco ubi sunt multi isti textorii. Paullo post συνπιπλῶρον lege, non συνπιπλῶρον.

σιεργίας τῶν θερραπαινῶν
 ὅτι μὲν εἰσελθὼν μὲν ἐνὸς
 τῶ ἀδελφῶν ὡς ¹⁰ συμβέ-
 λα χρησόμενος· οὐδὲ τὸ ἀ-
 ναγκαίων τὸ δὲ χῆς, με-
 πασῆναι ταύτας ἐκέλευ-
 σε· δορυφόροις μὲν δὲ συν-
 τεταγμένοι· ὡς ἀπά-
 γειν ἀπάσας. αὐτὸς ἦ μὲν
 μακρὴν ὁμιλίαν ἐξιών,
 μειδιών τῇ μητρὶ προσέ-
 παξε· οὐδὲ τὸ θερραπαινῶν
 δὲ γύρμον αὐτῷ πέμψαι.

Ἰάσων ἀδελφὸν εἶχε
¹¹ Μερμόνιον ἄραν πλετύν-
 τα, Φιλάργυρον, μηδὲν αὐ-
 τῷ διδόντα· ¹² καὶ δὴ ποτε παι-
 δίς γνηθὲντ· αὐτῷ, μέλ-
 λων ὄνομα πηθέας, τὰς
 δέ τιςθεσ Θεσσαλῶν καλέ-
 σας, παρεκάλεσε τὸ ἀδελ-
 φὸν προσελῦναι τὸ ὑποδο-
 χῆς. ὁ μὲν δὴ οὐδὲ ταῦτα
 εἶχεν· Ἰάσων ἦ καὶ πρόσφα-

textoriam artem exer-
 cere consueverant, con-
 morantem, ingressus
 cum uno ex fratribus,
 quasi in concilium eam
 de rebus imperii ne-
 cessariis adhibiturus,
 eas remove jussit. Sa-
 tellitibus imperatum e-
 rat, ut omnes eas abdu-
 cerent. Ipse post lon-
 gum colloquium egres-
 sus, ac subridens, matri
 praecepit, ut pro famula-
 bus argentum sibi mitte-
 ret.

6 Jason fratrem ha-
 buit Merionem, maxi-
 mis opibus praeditum, sed
 tenacem, nihilque ipsi
 largientem. Qui puero
 sibi procreato, ad im-
 ponendum ei nomen
 principibus Thessalo-
 rum convocatis, advo-
 cabat fratrem, ut primas
 in eo negotio partes
 ipse susciperet. Merione

σιν

μὲν· ut in ultimo commate, τέπῳ
 ὡς ἀπὸ προσεγχειμένου. Casaubonus.

Εἰπιπύειν] Εἰπιπύεσσαν. Idem.

10 Συμβέλα· χρησόμενος· ὡς τῇ
 ἀν.] Uterque Codex συμβέλα· χρησόμε-
 νος· τῇ ἀν. nisi quod Fl. χρησόμε-
 νος. Pro ταύτας, Cant. ταῦτα.

11 Μερμόνιον] Cant. Μερμόνιον.
 & sic quoque infra.

12 Καὶ δὴ ποτε παιδίς γνηθὲντ·
 αὐτῷ, μέλλων ὄνομα πηθ.] Ita scripsi
 cum utroque Codice. Vulgata, καὶ δὴ
 ποτε παιδίς γνηθὲντ· αὐτῷ μέλλον-
 τι ὄνομα πηθ.

13 Κε·

in his rebus occupa-
to, Jason venationem
præ se ferens, ad Paga-
sas usque egressus est, u-
bi Meriones sedem ac fa-
miliam habebat: mili-
tes hastigeros circumde-
dit, vimque dispensato-
ribus adhibuit: & ab-
reptis viginti argenti ta-
lentis, summo studio
ad coenam rediit, ac fra-
tri litationum principa-
tum concessit, eique po-
testatem nomen puero
indendi dedit. Merio-
nes cum domum vasta-
tam esse a nunciis acce-
pisset, nomen imposuit
infanti Porthaon, quod
est vastator.

7 Jason fratrem Po-
lydorum ad civitatem
jam capiendam addu-
xit, ut spolia divende-
ret: cumque tempus ef-
set balnei, fratrem mo-

σιν θήρας ἐξελεῖται εἰς Πα-
γασάς ἐνθα Μηριόνης κα-
τὰν, πρὸς τὰς αἰχ-
μοφόρους, βιασάμενος
τὰς οἰκονόμους, εἰκοσὶν δρε-
νέρας πάλαιτα λαβὼν, με-
σσηδῆς ὅππῃ τὸ δεῖπνον ἤλ-
θε, καὶ τῷ ἀδελφῷ σπον-
δῶν ¹³ κατέρχεν ἐπέτρε-
ψεν καὶ κύριον αὐτὸν εἶναι δ
θέσως ἔονόματι. ¹⁴ παι-
δὲς. ¹⁴ Μηριόνης ἀγγε-
λίαν ἔπεπερηγῶς πλὴν οἰ-
κείαν δεξάμενος, τὸ ὄνο-
μα ἔθετο τῷ παιδίῳ Πορ-
θαίονα.

ἰσίων τῶ ἀδελφῶν Πο-
λύδαρον ἤγαγον ὅππῃ πό-
λιν ἀλίσκεας μέλλουσιν,
λαφυροπώλῳ γρηγόρε-
νον· ἐπεὶ ᾗ ὡς ὥρα λη-
τῆς,

¹³ Κατέρχεν ἐπέτρεψεν. Ita edi-
dicum utroque Codice (nisi quod
Cant. absque finali) & Interprete
pro vulgato ἐπέτρεψεν. Item pro κύριον
αὐτὸν, ut erat in Vulgata, cum iis-
dem Codd. κύριον αὐτὸν ἔδ. Pro τῷ
παιδί, cum Cant. scripserim τῷ παι-
δί, multo suavius, (nisi quod Cant.
omisso articulo) sic statim ὄνομα ἔ-
θετο τῷ παιδί.

¹⁴ Μηριόνης ἀγγελίαν ἔπεπ.] U-
terque Codex, Μηριόνης ἤγειρεν αὐ-
τῷ πεπ. Pro τὸ ὄνομα, Cant. τὸ χάριεν
ὄνομα. quomodo fere etiam habuisse
videtur Fl. in eo enim τὸ χαρ-
μί... ὄνομα, exculis a veribus li-
teris reliquis, ita tamen ut videatur
fuisse εν, vel αν. Pro Πορθαίονα, Cant.
ποθεινόν, sed duæ posteriores syllabæ
sunt ab alia manu.

τρεῖς, παρεκάλεσε τ' ἀδελ-
φόν, ¹⁵ σφοδρῶς αὐτῷ τὸ
σῶμα τρίψαι, καὶ ἀλαγυ-
μνάσαι. ὁ μὲν ἐπεισθὼν τρέ-
βειν δ' ὀπίσσω. Ἰάσων ἣ ὥς
ἐνοχλῆμεν ὅτι ὑπὸ τῷ δα-
κτυλίστι παρεκάλεσεν αὐτὸν
ὥστε πῶς τρίψιν ὑπο-
θέσθαι. Πολυδῶρ ὅτι ἐξε-
λὼν τὸ χεῖρὸς ¹⁶ ἀπέδωκεν
ἀνδρὶ πρὸς τὸ παρόντων.
τὰ τῶ ἣ ἡ ἀρα προσεγκά-
μερον, δραμεῖν πρὸς πῶς
γυναικα Πολυδώρου, ¹⁷ καὶ
τὸ δόντα τὸ δακτύλιον, ἀν-
τὶ δέκα τάλαντα χρυσίου
λαβεῖν παρ' αὐτῆς. ἣ ἣ
τῷ δακτυλίστι ἀνδρὸς
πρὸς δόσασα, ὥστε χρῆμα
ἔδωκε τὸ χρυσίον. ὥς ἣ ἐπ-
ανήλθεν ὁ τὸ δακτύλιον
ὥστε Πολυδώρου λαβεῖν,
τότε Ἰάσων τρεῖς ὁμοῦ
ἐπαύσατο.

nebat, ut vehementer
sibi corpus fricaret &
exerceret. Qui cum ri-
te & apte fricare cona-
retur, Jason simulans
annulum quem frater
digito gestabat, sibi
molestum esse, eum in-
ter fricandum iussit de-
ponere. Polydorus ab-
stractum e manu, viro
cuidam fido ex iis qui
forte aderant, conser-
vandum dedit. Huic
autem injunctum erat,
ut festinanter ad uxo-
rem Polydori curreret:
datoque annulo, de-
cem auri talenta ab ea
postularet: illa mariti
annulo fidem habens,
confestim aurum dedit,
cumque is, qui annu-
lum a Polydoro accepe-
rat, rediisset, tum de-
num Jason fricari de-
fiit.

[CAP.

¹⁵ Σφοδρῶς αὐτῷ τὸ σῶμα] Ita edi-
di cum MSS. Vulgata absque αὐτῷ.
Cassauboni Cod. τὰ τοῦ τὸ σῶμα. In-
terpres legisse videtur αὐτῷ τὸ σῶμα.

¹⁶ Ἀπέδωκεν] Fl. ἐπέδωκεν.

¹⁷ Καὶ δόντα τὸ δακτ.] Sic legi-
mus in nostro Cod. καὶ δόντα τὸ δακτ.

αὐτῇ δέκα τάλ. corruptissime. Casau-
bonius.

Καὶ τὸ δόντα] Ita edidi cum MSS.
Pro τὸ δακτύλιον, Fl. τὸ δακτύλιον. Pro
αὐτῇ δέκα, cum utroque Codice
scripsi ἀντὶ δέκα. Mox pro τῷ δακτυ-
λίστι, uterque Codex τὸ δακτυλίστι.

1. Ἀλέξανδρος

[CAP. II.]

Alexander Pherensis.

¶ Alexander Panorum oppugnante Leosthene, adversus omnes naves Atticas manifeste praelio non audens contendere, sub noctem ad milites qui erant Anchithii misit, ut si quæ naves stationem vigiliamque relinquerent, præter ignem prius sublatum, tollerent alium iis qui Magnesiæ commorabantur, atque illi rursus iis qui Pagafis. Leosthenes tres triremes dimisit, unam versus Samum, alteram ad Thasum, tertiam ad Hellepontum. Qui oppugnabantur, igne signum dabant. Alexander appellens, de improvviso impetu facto, navali pugna Athenienses superavit.

Α'λέξανδρⓈ ὁ ΦεραῖⓈ.

¶ Α'λέξανδρⓈ Πάνορμον πολιορκεῖνⓈ Δεωδένης πρὸς Αἰπίους τὰς Α'θηναίους ναῦς φανερώς ναυμαχεῖν ἔπαρρων, ² διέπεμψεν ὑπὲρ Α'καπίου νύκτωρ πρὸς τὰς ἔνδον στραπώτας, ὅπως εἴπνευεν τῶν νεῶν ἐκλίππειν τὴν φυλακὴν πρὸς τῷ πτόπρον αἰρομένῳ πυρσῷ, δόπρον ἀνέχουεν τοῖς ἐν Μαγνησίᾳ, καὶ κείνοι τοῖς ἐν Παγασαῖς. Δεωδένης μὲν πρῶς τρεῖς τρεῖς διέπεμψε, τὴν μὲν ὑπὲρ Σάμου, τὴν δὲ ὑπὲρ Θάσος, τὴν δὲ ὑπὲρ Ἑλλησπόντου. οἱ δὲ πολιορκεμένοι τὰς πυρσὰς ἀνέχον. Α'λέξανδρⓈ ἐπιπλοῦσαι ἄφνω, ἣ προπαρασῶν ἐνέκησε τῇ ναυμαχίᾳ τὰς Α'θηναίους.

Α'λέ-

1 Α'λέξανδρⓈ] Qua ratione hic a Thebe uxore sit interfectus vide apud Ciceron. De Offic. lib. II. Valer. Max. IX. 13. Photium in Conone Narrat. L.

2 Διέπεμψεν ὑπὲρ Α'καπίου] Quidam Codd. ὑπὲρ Α'καπίου, non probo. sed

ὑπὲρ Α'καπίου potius: ceterum διέπεμψεν, quum ait, innuit in varias partes missos fuisse homines, quod & sequentia confirmant. Quare deesse aliquid videtur quod totam hanc narrationem mirifice obscurat. Casaubonus.

Αλέξανδρῳ μὲν πρὶν
ἐν Πεπαρήθῳ ναυμαχίαν,
ἐλπίσας λήψεσθαι τὰς Ἀ-
θῆναις, ἀφυλάκτως
μὲν νίκῃ καὶ ἀμελῶς ἐ-
χόντας συνέταξε τοῖς ὅπ-
τι νεῶν. Ἀλλὰ τὰς πρὸς
πλοῦσιν τῷ Δείγματι
Πειραιῶς, καὶ ὑπὸ τῷ τραπε-
ζῶν ἀρπάσας τὰ χεῖματα. τῷ
ᾧ περὶ πλεόντων, οἱ Ἀ-
θῆναιοι Φιλίας τὰς ναῦς
εἶναι νομίσαντες ἀπεκό-
πεν. οἱ ᾧ ὑποβάντες τὸ
πολεμικὸν ἐσήμηναν, καὶ
σπασιμῶς τὰς μαχαίρας
ῥυμῶν ὅπλιν τὰς τραπεζίας.
οἱ μὲν Ἀθῆναιοι σπερδὴ ἐ-
θεον ἐς τὸ ἄστυ, τοῖς στρα-
τηγῶσι ἀγγελλόντες τὴν κα-

2 Alexander post
commisam in Peparetho
navalem pugnam, in
spem adductus, se Athe-
nienses capere posse, sine
custodia, vacuosque cu-
ra post victoriam agen-
tes, mandavit iis qui in
navibus erant, ut cele-
riter in Piræum ad Di-
gma naves appellerent,
eque mensis pecunias di-
riperent. Quibus adna-
vigantibus Athenienses
amicas naves esse rati,
nullam earum rationem
ducebant. Illi egressi clas-
sicum cecinerunt, distri-
ctisque gladiis in mensas
impressionem fecerunt.
Athenienses summo stu-
dio in urbem currebant,

τάληψιν

Εἰπὶ Ἀκαθίε] Ita scripsi cum
Cant. probante Casaubono. Pro ὅπ-
τι μὲν, ὅπλιν θάσσον, ὅπλιν Ἑλλησπόντων
cum utroque Codice scripsi ὅπλιν θά-
σσον, ὅπλιν θάσσον, ὅπλιν Ἑλλησπόντων.

3 Καὶ ἀμελῶς] Fl. absque copula.
Mox pro vulgato τῷ ὅπλιν Δείγματι,
cum MSS. & Interprete scripsi, τῷ
Δείγματι, quomodo legendum mo-
nuerat quoque Casaubonus. Meur-
sius in Piræo cap. 10. legebat, περὶ
πλοῦσιν τε ὅπλιν Δείγματι τὸ τῷ Πει-
ραιῶς. Unde nomen habeat Δείγματι,
docet Aristophanis Scholiastes in E-
quit. Τὸ Δείγμα τὸ πρὸς ἐστὶν ἐν τῷ Πει-
ραιῶ. & paullo post: καὶ οἱ ἑμποροὶ τὰ

Δείγματα τῶν πολλοῦν ἐπὶ τῷ πρὸς. &
Harpocratio: Δείγμα, κυρίως πρὸς
τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκείνου τῶν πολλοῦν
ἢ δὴ τῷ πρὸς τῷ ἐν τῷ Ἀθῆναις
ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ Δείγματα ἐπορίζοντο,
& πρὸς ἐκείνους. Plura vide apud Meur-
sium. Pro Πειραιῶς, Cant. Πειραιῶς,
& infra male transpositis literis Πει-
ραιῶς. Mox pro ἀρπάσας χεῖματα,
cum Fl. scripsi ἀρπάσας τὰ χεῖματα.

4 Διὰ τὰς πρὸς πλοῦσιν τῷ πα-
ρὰ Δείγματι τῷ Πειραιῶς] Omnino τῷ
Δείγματι τῷ Πειραιῶς. legendum. Digamma
enim dicta pars Piræi olim, cuius
præter grammaticos Xenophon me-
minit Ἑλλῶ. libro quinto. Casaubon.

1 Εἰμπε

nunciaturi ducibus Piræei occupationem. Interim illi pecuniis ablatiſ diſceſſerunt.

πάληψιν ἔπειραιῶς· οἱ δὲ
τὰ χρήματα ἀρπάσαντες,
ἀπέπλεον.

[C A P. III.]

Athenocles.

A'θλωκλῆς.

Athenocles oppugnatus, adversus arietes ac terebra, trabes plumbeas comparavit, easque transversas in propugnaculis opposuit: Quibus irruentes hostium machinæ confringebantur. At illi tormentum aliud adducere machinabantur, quod extremitate trabis concussa, eam per vim de propugnaculis rectam dejiceret, ita ut neminem in terra consistentem læderet. Rursus hostes testudinibus admotis quassabant mœnia. Illi e mœnibus liquefactum plumbum æreis vasis desuper effundebant, quo testudo dissoluta est. Hostes

A'θλωκλῆς πολιορκή-
σας, πρὸς τὰς κρήνας,
ἢ τὰ τεύπανα, δοκὰς μο-
λίβδους ποιήσας, πλαγίως
παρέτεινεν ὅππῃ τὰς ἐπάλ-
ξεις, αἷς ἐμπιπόντων τῶν
πολεμίων τὰ μηχανήματα
συνετέριετο. οἱ δὲ ἐπὶ χνά-
σαντο ἄλλο μηχανήμα
² προσάγειν, ὅπερ τὸ ἄκρον
τῶν δοκῶν πλῆξαι, πλὴν δο-
κὴν ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων πί-
πτειν ὁρῶντο· ἐβιάζετο, μη-
δὲνα ⁴ βλάβησιν τῶν ὅππῃ
γῆς ἐστηκότων· πάλιν οἱ μὲν
πολέμιοι χελώνας προστί-
ζοντες, τὰ τεύχη συνέσειον.
οἱ δὲ ἀπὸ τῶν τευχῶν μόλι-
βδον τηκτὴν ἐν χαλκίοις
⁵ προσθεύοντες κατέχεον
⁶ ὑφ' ἧς συνέβαινε πλὴν
χελώνων

1 Ε'μπιπόντων] Ε'μπιπόντα. Casaubonus.

2 Προσάγειν] Cant. προσάγειν.

3 Ε'βιάζετο] γρ. ἐβιάζετο. Casaub.

4 Βλάβησιν] Cant. βλάβησαι.

5 Προσθεύοντες] Consule Casaubonum ad Æneam cap. xxxii.

6 Ὑφ' ἧς] Ita reposui cum Fl. pro ὑφ' ὧν. Cant. ὑφ. ἧς.

χελώνων διαλύεσθαι. οἱ δὲ
 πολέμιοι 7 μὲν τὴν χελώνης
 ἐν πύργων προστοιχιδίων
 ὅξιν ἐπέχεον, ἢ καπ-
 σθέννυον τὸν τε μόλιθον,
 ἢ ὅσα ἄλλα ἀπὸ τῶν τειχῶν
 καίοντο ἢ φέρον. σβεστήριον
 γὰρ πυρὸς μάλιτα ὅξιν
 εἶναι δοκεῖ. ἄρμεν δὲ κώ-
 λυμα πυρὸς ἐπαλειφόμε-
 νον ὅξιν ἤκειτο γὰρ τέταρ-
 τος ἀπὸ πύργου. ἢ ἀπὸ γυ-
 νῶν ὅξιν ὡς πύργου 8 προσαρ-
 τωιδίον. ἐνίοι δὲ 9 πρὸς τὸν
 καταχέιδιον μόλιθον
 πλείους τοῖς μηχανήμασιν
 ὀπιθέντες, χεῖν ἢ πηλὸν τε-
 τειχωιδίον προσήγον.

cum testudine de tur-
 ribus adductis acetum
 infundebant, plumbum-
 que & quæcunque alia
 candentia de muris de-
 mitterentur, restingue-
 bant (etenim ad extin-
 guendum ignem aptis-
 simum esse acetum vi-
 detur. Optimum vero
 impedimentum ignis
 inunctum acetum. Mi-
 nime enim ignis in eo po-
 test hæere) & spongia
 aqua plena appensa. Qui-
 dam vero adversus defu-
 sum plumbum, inque
 machinas injectum, pul-
 verem ac lutum permi-
 xte adduxerunt.

[CAP.

7 Μετὰ τὴν χελώνης ἐν πύργων προσ-
 τοιχιδίων ὅξιν ἐπ.] Cum MSS. &
 Interprete pro vulgato, μὲν τὴν χελώ-
 νης τοῖς ἐν πύργων προστοιχιδίοις ὅξιν
 ἐπ. nisi quod Fl. προστοιχιδίων. Ante
 καπσθέννυον cum Cant. inserui copu-
 lam, & cum Fl. καπσθέννυον scripti
 pro καπσθέννυον.

8 Προσάρτωιδίον] Fl. προσαρ-
 τωιδίον. Cant. προσαρτωειδίδιον.
 Sed recte Vulgata.

9 Πρὸς τὸν καταχέιδιον μόλιθον
 πλείους τοῖς μ.] Vox πλείους, non est
 hic quidem nauci. Quid si μόλιθον
 ὀπιτόν, ut panillo ante? Quod sequi-

tur πηλὸν τετειχωιδίον, de luto cui
 fuerint immixti pili, vel setæ, vi-
 detur accipiendum. Sed Interpres
 vocem τετειχωιδίον non agnoscit.
 Mihi aliquando venerat in men-
 tem, deesse vocabulum δέσμα. Nam
 certum est cilicia & cruda coria in
 hos solita adhiberi usus. Casaubonus.

Πλείους] Latet sub hac voce regu-
 menti nomen ad arcendos machinis
 ignes. Aneas cap. xxxiii. Εἴπειτα ἄν-
 πνες ὥς τὴν πόλεως ἑλάνοι μόντως ἢ
 τὴν τείχεσσι, τί χρὴ πάντας ὑπάρχειν
 πρὸς τὸ μὴ ἐμπιπράσθαι ὑπὸ τῶν πολέ-
 μων. πλείους ἢ βύρας ἢ τάξιν.

[C A P. IV.]

Philopœmen.

¶ Philopœmen non existimabat decere fortem ducem, phalangem præcedere: sed nunc apud primos, nunc apud postremos, aliquando etiam per medios obequitans, & omnes inspicens, semper ubi quid peccatum, aut non rite administratum esset, corrigebatur.

2 Philopœmen a Lacedæmoniis fugatus, & propemodum deprehensus, cum Eurotam fluvium trajecisset, equitibus mandavit, ut equis frena detraherent, & ex aqua potum haurire sinerent. Cum vicinus locus asper esset, multaque sylva abundaret, Lacedæmonii magnam fiduciam conspicati, equos effrenantium ac potum ducantium, suspicabantur in nemore magnas ali-

Φιλοποίμην.

¶ Φιλοποίμην ἐν ἐνόμιζε προσήκειν ἀγαθῷ στρατηγῷ τὴν Φάλαγγα ἡγεῖσθαι· ἀλλὰ τότε μὲν ἐν πρώτοις, τότε δὲ ἐν ἐσχάτοις, πολλάκις δὲ καὶ ἐν μέσσοις περιπατῶν καὶ πάντας ἐφορῶν, αἰεὶ τὸ ἀμαρτανόημα ἐπαγορεύει.

Φιλοποίμην ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐδιώκετο καὶ ὅσον ἔτι κατελαμβανόμενος τὴν Εὐρώταν διαβὰς, προσέταξε τοῖς ἵπποις ἵπποχαλινῶν τὰς ἵππους, καὶ διὰ τῶν ποταμῶν ποτίζειν τὰς ὄρεας καὶ τὰς δασέας ὄντας, καὶ πολλὰ ὕλην ἔχοντες· οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺ τὸ θρόσος ἰδόντες τὴν ἵπποχαλινωσάντων τὰς ἵππους καὶ τὴν ποτίζοντων, ὑπώπιδον ἐν τῇ ὕλῃ συμμα-

μάχης ἔφ' ἡμιόλιον
πολλὰς δόποκεκρύφθαι, καὶ
μὴ πολυμήσαντες διαβῶναι
τὸ πτόμον ἀνέσρυσαν.

Φιλοπύμῳ ἐδίδαξε
τὰς Ἀχαιοὺς ἀντὶ μὲν θυ-
ρεῶν καὶ δόρατος ἀσπίδα καὶ
σάκος λαβεῖν· κράνεσι
ἢ καὶ θώραξι, καὶ περικνη-
μίσι φερέσασθαι· μόνιμον
ἢ καὶ βεβηκῶν μάχῃ
ἀσκεῖν, ἀντὶ δρομικῆς καὶ
πελτατικῆς. τευφᾶς ἢ καὶ
πολυτελείας ἐσθίων, καὶ
δείπνων ἀφελῆν· μόνους ἢ
ποῖς ἀναγκαίοις ἐν στρα-
τείᾳ χρησίμοις δέκεσθαι.
πάντα διδάξας Φιλοπύ-
μῳ, ἐν ταῖς πλείυταις
μάχαις ὀδοκιμῶντας εἰ-
χεν τὰς στρατιώτας.

quas copias sociorum
Philopœmenis lateres
neque transmittere flu-
vium audentes, reverte-
bantur.

2 Philopœmen instru-
xit Achivos, ut pro scu-
to & hasta, clypeum,
sarcinamque caperent,
galeisque & loricis atque
tibialibus sese munirent:
stabilemque & pede-
stem pugnam exerce-
rent, pro cursu & scu-
torum jaculatione: o-
mnesque delicias & ope-
rositates vestium, cœ-
narumque de medio re-
moverent, & solisius quæ
necessitas postularet, ad
usum militarem, conten-
ti viverent. His præce-
ptis Philopœmen in ple-
risque conflictibus stre-
nuos atque præstantes
milites habuit.

[C A P. V.]

Ἀράτῳ.

Aratus.

Ἀράτῳ ἐπράτησεν Ἀ-
κροκόρινθος ἡ φρερὲς ἔ-
χοντος,

Aratus Acrocorin-
thum cepit præfidiis

χοντος,

2 Ἀσπίδα] Cant. non habet. I-
dem Codex paullo post βεβηκῶν, pro
βεβηκῶν. & ἀρεταῖς pro ἀρεταῖς.

Cap. VI. 1 φρερὲς ἔχοντος, ἔ-
στιν. Fl. φρερὲς ἔχοντες, ἢ ἔστιν. Cant.
φρερὲς ἔχον, ἢ ἔστιν. Pro φύλακας,
interque

munitam quæ Antigonus imposuerat, eisque Perseum philosophum & Archelaum ducem præfecerat. Ejusmodi autem usus est stragemate. Erant Corinthi quatuor fratres natione Syri, quorum unus erat Diocles, eorum numero qui Acrocorinthum tuebantur. Tres reliqui regium aurum furati, Sicyonem ad Æliam nummularium pervenerunt, quo etiam Aratus in facendis numis plurimum utebatur. Apud hunc aurum commutabant. Unus eorum sæpenu-mero frequentans nu-

χοντ^Θ, ἐς ἐγκατέστησεν Ἀντίγον^Θ Φύλακας τὰ ξας ἐπ' αὐτὰς Περσαῖον τὸ φιλόσοφον, καὶ Ἀρχέλαον τὸ στρατηγόν. ὧν ὁ ἄρα τὸ στρατήγημα πιόνδε. ἦσαν ἐν Κορίνθῳ πέντε αἰ- δελφοὶ Σύριοι τὸ γέν^Θ, ὧν εἷς ὦν Διοκλῆς, τὸ φραγνόντων Ἀκροκόρινθον. οἱ τρεῖς κλέψαντες βασι- λικὸν χρυσίον ἦσαν ἐς Σι- κυῶνα πρὸς ἡ Αἰσίαν τρα- πεζίτην, ὃ καὶ Ἀρατ^Θ διέ- πλυνε τὸ νομίσματ^Θ ἐργα- σίαν ἐχρήσθη. Παρὰ γὰρ τῷ τῷ χρυσίον κατήλλαπτον. εἰς αὐτῶν Ἐργῶν^Θ πλεονά- κης φοιτῶν, καὶ τῷ τραπε-

ζίτη

uterque Codex, φύλακας. & pro ἐπ' αὐτῶν, Fl. ἐπ' αὐτῶν. Pro Περσαῖον, Cant. Χερσαῖον. quomodo & sub finem stragematis. Sed recte Vulgata. Male Interpreti Persius, cum scribendum Persius.

2 Αἰσίαν] Plutarcho dicitur Αἰ- ρίας.

3 Παρὰ γὰρ τῷ τῷ χρυσίον κα- τήλλαπτον] In Codice nostro hic locus turpissime fuit depravatus. Nos vero vestigiis ejus lectionis, quam in eo reperimus, quoad ejus fieri potuit insistentes, ex Plutarchi Arato ita restitimus, donec certius aliquid ex melioribus libris sit allatum. Observavimus enim Polyannum pa-

ne ad verbum multa ex eo gravissimo scriptore sumpsisse, aut aliis certe, unde prior Plutarchus sumpserat. quod mihi quidem fit vero similis, quum pane coavi Plutarchus & Polyannus fuerint. Casaubonus.

Παρὰ γὰρ τῷ τῷ χρυσίον κατήλλα- πτον] Fl. παρὰ τῷ τῷ χρυσίον κατ. sed lego cum Cant. παρὲν τῷ τῷ χρυσίον κατὰ λατρεῖν. Paulo post pro πλαγίαν, Fl. παγίαν. Pro καὶ χθαμα- λὸν καὶ ὀπίσθιον εἶναι, Fl. καὶ χθαμαλὸν καὶ διέπικτον εἶναι. Cant. καὶ χθαμαλὸν καὶ ὀπίσθιον εἶναι. unde lego καὶ χθαμαλὸν καὶ διέπικτον εἶναι quomodo in suis quo- que legisse videtur luterpres.

ζήτη κεινωνήσις ἐτίας καὶ
 πονδῶν λόγῳ ὡς περὶ
 τὸ περὶ τῆς φρεσὸς τῆς
 Ἀκροκορίνθου, ὡς μολόγησε,
 παρὰ τὸ κρημνῶδες ἐν πο-
 μῶ ἐωρακέναι πλάγιον
 καὶ χθαρμαλὸν καὶ ὀπίσθαιον
 εἶναι τὸ τεῖχος. ὁ τραπέ-
 ζιτης ἀνήγαγεν Ἀράτῳ.
 ὁ δὲ πολλὰ παρὰ τὸ Ἐργίνον
 φιλοπονησάμενος σωπί-
 σεται τελευτᾶ ἐπὶ δώ-
 σειν, εἰ δὲ αὐτὸς κρατήσῃ
 Ἀκροκορίνθου. Ἐργίνῳ
 ὑποχρεῖται μὲν τὰ ἀδελ-
 φῶν τετραπλάσιον, ὡς μὲν
 δὴ πάντα πρὸς τὸν ὀπί-
 σετον Ὀτρεπῆ. Ἀράτῳ δὲ
 κελεύει τὸν ἄλλῳ δύ-
 ναμιν ἐν τοῖς ὅλοις ἐξου-

mularii domum, ejus-
 que conviviorum par-
 ticeps, cum forte ser-
 mo incidisset de præ-
 sidio Acrocorinthis, fa-
 tebatur se in præcipi-
 tiis scissuram anim-
 advertisse transversam &
 concavam, qua ad
 moenia sit ascensus.
 Numularius hæc A-
 rato nunciat: qui sum-
 mo studio Erginum
 in amicitiam pertra-
 hens, pactus est se ta-
 lenta septem ei datu-
 rum, si Acrocorin-
 thum obtinuisset. Er-
 ginus recepit, se cum
 fratribus hoc effectu-
 rum. Omnibus rebus ad
 oppugnationem paratis.
 Aratus reliquum exer-

2086-

4. Οὗ δὲ πολλῇ] Fortasse πολλῇ παρὰ
 δὲ. Casaubonus.

Οὗ δὲ πολλῇ παρὰ τὸ Ἐργίνον] Ita e-
 didi cum utroque Codice, quomodo
 & conjecerat Casaubonus, pro
 vulgato οὗ δὲ πολλῇ τὸ Ἐργ. Pro πολλῇ
 Casaubonus quoque in margine Vul-
 gate notarat χρ. πολυ.

5. Σωπίσειται τελευτᾶ ἐπὶ δώσειν]
 Mirum est quantum hac in parte dif-
 ferant Plutarchus & Polyænus. Il-
 lius siquidem verba sunt hæc, Οὗ δὲ
 Ἀράτῳ ἐκείνοις μὲν ὀφείκοντα δώ-
 σειν κατὰ δώσεις ὡς μολόγησεν, ὡς δὲ
 ἀποτύχη, σωθή δὲ μετ' ἐκείτων, εἰ-

κείνη ἐκατέρω καὶ τελευτᾶ. Casaubonus.

Τελευτᾶ ἐπὶ δὲ] Error videtur non
 Polyæni, sed librariorum: fac-
 ile quippe nota ζ' & ξ' confundun-
 tur. Quare cum Plutarcho scripse-
 rim ὀφείκοντα. Corrigendum autem
 ex eo Polyænum, inde manifestum,
 quod subjungat ille, quia summam
 tantam non possidebat Aratus, mul-
 ta eum ex poculis suis & mundo u-
 xoris suæ, Ἄργια argentario pigno-
 rasse, & quæ sequuntur: quod de
 septem tantum talentis dici posse
 non videtur.

citum in armis excubias agere jubet : ipse quadringentis electissimis assumptis, sub noctem venit ad mœnia : scalisque ad fossas appositis eas superavit. Cum ii qui intus erant, remintellexissent, nocturnum prælium est coortum durissimum, luna nunc lumen pugnantibus suppeditante, nunc in nubibus demersa. atque in tenebris formidolosissimam pugnam committentes ad extremum Arati copiarum victoriam assecutæ sunt, & sub ortum sibi portis apertis reliquas copias receperunt. Aratus Archelaum quidem captum dimisit : Theophrastum autem discedere nolentem interfecit. Perseus philosophus arce capta, in

χορέναι· ὁ αὐτὸς δὲ ὁ λογάδας ἀναλαβὼν νύκτωρ ἦκε πρὸς τὸ ταχθῆναι· ἢ κλίμακας τῷ χθαμαλῷ περσέβαλῶν ὑπερέβη· ἢ ἔνδον αἰδομένην ἐγίνετο νυκτομαχίαν κρατερῇ, ἢ σελεύης τότε μὲν φῶς παρεχόμεναι τοῖς μαχομένοις, τότε ἢ ὑπὸ τῇ νύφει δυσμῆς. ἢ ἔσκόπης ποιεῖν τὴν μάχην φοβερωτέραν, τέλει οἱ δὲ τὸ Ἄρατον ἐκράτησαν· ἢ ἀνατέλλοντες ἢ ἰλὶς τὰς πύλας ἀνοίξαντες, τὴν λοιπὴν διώκοντες εἰσέδεξαντο. Ἄρατος ἢ Ἀρχέλαον μὲν αἰλόντα ἀφῆκε· Θεόφραστον ἢ ἀνέειλεν ἐβελόμενον ἀπαλλάσσεσθαι. Περσαῖος ἢ ὁ φιλόσοφος ἢ ἄλλος

ἄλιος.

ὁ αὐτὸς ἢ ὁ λογάδας.] Ita scripsi cum Fl. & Interprete. Vulgata, omissio numero. αὐτὸς ἢ λογάδας.

7 Καὶ κλίμακας τῷ χθαμαλῷ περσέβ.] Ita edidi cum utroque Codice. Vulgata, καὶ κλίμακας... τὸ χθαμαλόν. Lacunam supplerat Ca-

saubonus, addito in margine κατὰ. Pro περσέβαλῶν, idem notarat, περσέβαλῶν. Mox pro κρατερῇ, Cant. κρατερῇ. Sub finem pro αἰλόντα, idem Codex ἀλωθέντα. & pro Περσαῖος, Cant. Χερσαῖος.

3 ἢ τῇ-

αἰσκομυμίας, εἰς Κεγχρεὰς
Διαφυγών, ἐκείθεν πρὸς
Ἀντίγονον ὤχετο.

in Cenchreas fuga de-
latus, ad Antigonum
abiit.

[CAP. VI.]

Πύρρος.

Pyrrhus.

¶ Πύρρος ἡγήθεῖς ὑ-
πὸ Ῥωμαίων, τὰς ἐλέφαν-
τας ἀπολέσας, πρὸς Ἀντί-
γονον πρὸς ἐβδόμην
ἐπὶ συμμαχίας, ἀποτυ-
χών προσέταξε τοῖς πρὸς
ἐβδόμην πάντας πρὸς
ἀπανταὶς ἀγγέλλειν, ὡς Ἀν-
τίγονος μεγάλη δυνάμει
βοηθήσεν ὑπέχετο. ὥστε
οἱ Ταραντῖνοι, καὶ οἱ Σικελ-
ῶν καὶ Ἰταλῶν σύμμαχοι,
τὸ Πύρρον κατελιπεῖν βα-
λόμενοι, συνέμειναν ἐλπί-
δι τῷ Ἀντίγονῳ συμμαχίας.

¶ Pyrrhus a Roma-
nis praelio superatus, a-
missis elephantis, ad An-
tigonum petendi auxi-
lii causa legationem mi-
sit: cumque non impe-
trasset, praecepit lega-
tis, ut omnibus contra-
ria nunciarent, Antigo-
num se cum magnis co-
piis auxilio venturum
promississe. Itaque Taren-
tini, omnesque Siculi &
Itali, qui deferere Pyr-
rhum volebant, reman-
serunt spe Antigoni fo-
cietatis.

Πύρρος εἰς τὴν Πελο-
πόννησον ἔσβαλὼν, Σπαρ-
τιατῶν πρὸς ἐβδόμην ἀπαν-
τώντων ἐπὶ Ἀρκαδίαν,
Φιλαδρόπως αὐτὰς ὑπ-

2 Pyrrhus in Pello-
ponnesum expeditione
suscepta, Spartiatum o-
mnibus per Arcadiam
legatos de pace mit-
tentibus perhumaniter
edē-

1 ὑπέχετο.] Cant. ὑπέχετο. Fl.
ὑπέχετο.

2 Ἐσβαλὼν] Cant. ἐμβαλὼν. Pro
πρὸς ἐβδόμην ἀπαντων, monente Ca-
saubono, edidi πρὸς ἐβδόμην ἀπαντώντων.
Pro ὑπέχετο, ἔδωκε ἰδίως, cum Fl. di-

stinxi & edidi ὑπέδωκετο, καὶ ἔδωκε ἰδίως.

3 Σπαρτιατῶν πρὸς ἐβδόμην ἀπαντων
ἐπὶ Ἀρκαδίαν] Legendum est, Σπαρ-
τιατῶν πρὸς ἐβδόμην ἀπαντώντων ἐπὶ
Ἀρκ. Res probatione non indiget.
Meminit & Plutarchus. Casaubonus.

1 Ἀπολ.

eos recepit, suosque filios ad Spartiatas misurum pollicebatur, ut Lycurgeis disciplinis imbuerentur. Hæc legatis Spartam renunciantibus, Pyrrhus cum exercitu infesto accessit. Incusantibus Spartanis cum alia quam prædixerat, facere, ridens ait: Neque enim vos consuevistis prædicere, si cui bellum vultis inferre. Itaque ne male vos habeat, si contra Lacones usus sum Laconico stratagemate.

3 Pyrrhus ante bellum hostes in suam sententiam adducere conabatur metu, cupiditate, voluptate, misericordia, conditionibus iustis, legitimis, utilibus, & quas præstare facile possent.

εδέξαν, καὶ τὰς ἰδίους υἱὸς ὑπέχετο πέμψαι Σπαρτιάταις παιδύουσι σκώδους τὴν Λυκέργειον πολιτείαν. οἱ μὲν πρὸς ἐβόλῃ τὰ πάντα ἡγγελλον ὁ δὲ Πύρρος τῇ Σπάρτῃ προσέβαλεν. ἐγκαλόντων δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ὡς ἄλλα προειπὼν, ἄλλα πράττειν γελάσας ἔφη· ὁ δὲ γὰρ ὑμῖν εἰώθητε προλέγειν, μέλλοντες πολεμεῖν· μὴ τοίνυν ἀνανακτᾶτε εἰς τοὺς τὰς Λακωνας ἐχρησάμενον Λακωνικῶν στρατηγμάτων.

Πύρρος συνεβέβηκεν πρὸς τὴν πόλιν πείθειν τὰς πολέμους φόβῳ, πλεονεξίᾳ, ἡδονῇ, οἰκτῶ, δικαίῳ, νομίμῳ, συμφέροντι, δυνάμει.

[C A P. VII.]

Apollodorus.

Α' πολλόδωρος.

¶ Apollodorus Cas.

¶ Α' πολλόδωρος ὁ

Κασ-

1 Α' πολλόδωρος ὁ Κασσάνδρου] Legit hic Nicolaus Heinſius Α' πολλόδωρος ὁ Κασσάνδρου. Fuit enim Cassandrie tyrannus. Supra lib. 1v. de Antigono 6. 8. Α' νίτρον Κασσάνδρου ἐπολιόρκει, βελόδωρος ἔχειν Α' πολλόδωρον ὁ Κασσάνδρου τύχην.

& infra exemplo 2. Α' πολλόδωρος πολιορκῶν πᾶσι Κασσάνδρου. Ovidius lib. 11. De Ponto epist. 11.

Nontibi Cassandreu pater est, gentisque Phææ,

Quive repertorem torruit arte sua.

Ad quem locum consulendus Heinſ.

2 I κα-

Καὶ σάνδρῳ δίκλῳ Φού-
ρων ὡς Ἰππιθέδρῳ τυ-
ραννίδι, προσελθὼν ἐν με-
λαίνῃ ἐδῆπ, τῷ γυναι-
κα, καὶ τὰς θυγατέρας ἐν
ὁμοίῳ ὀχήματι προαγα-
γὼν, ² ἱκετηρίας προτεί-
νων, αὐτὸν ἐς πᾶσαν τιμω-
ρίαν ἐξέδωκε τοῖς δικα-
σταῖς. ³ οἱ παθόντες ἄφρον
αὐτῷ ἔγγλημαλ ⁴ ἐψη-
φίσαντο ἀφεθεῖς Ἀπολλό-
δωρ ⁵ οὐκ ἐς μακρὴν
καὶ τῷ τυραννίδι κατέχεν
καὶ μάλιστα δὴ ⁶ τὰς ἀφέν-
τας δικαστὰς ὡμῶς ἐκόλα-
σε, τῷ σωτηρίαν ἀναφέ-
ρων εἰς τῷ ἑαυτῷ ἐρατη-
ρίαν, οὐκ εἰς τῷ ἐκείνων
Φιλανθρωπίαν.

sandri filius de affecta-
ta tyrannide in judi-
cium vocatus, pulla
veste amictus progredi-
tur, uxoremque & fi-
lias habitu simili indu-
tas produxit supplices:
ad eamque poenam quam
statuissent, se iudicibus
tradidit. qui re intelle-
cta, eum crimine suf-
fragiis suis liberaverunt.
Dimissus Appollodorus,
non ita multo post ty-
rannidem occupavit, in
primisque iudices, qui
eum adsolverant, cru-
delissimis suppliciis af-
fecit, salutem suae in-
dustriæ acceptam refe-
rens, non illorum huma-
nitati.

Ἀπολλ.

² ἱκετηρίας προτείνων, αὐτὸν ἐς
πᾶσαν τιμωρίαν, &c.] Cant. ἱκετη-
ρίας ποιεῖς πῶς αὐτῷ ἀπασιπῶν τι-
μωρίαν, &c. Mox pro οἱ παθόντες, In-
terpres legit οἱ μαδόντες, sed Vulgata
recte. Paulo post pro ἔκασε, cum
MSS. & Interprete edidi ἐκόλασε.

³ Οἱ παθόντες] Putet aliquis de-
siderari voculam τι. Nam notum est
παχὴν τι poni solitum pro tangi mi-
sericordia, quod ἀσπληνίζεσθαι ele-
gantissime sacrae litterae vocant. Sed
& πείχειν tantum ita Polyanius ati-
quando usurpat libro VIII. de Co-
riolano: Κοριολαῖος ἐπειδὴν, ἐδύκρυ-
σεν, ἀνέβλεπεν. Sic libro septimo
in Cyro. ὡς δ' εἶδον τὰ τέκνα καὶ τὰς

γυναῖκας, παθόντες ἐπ' αὐτοῖς, ἀν-
ερίσαν. Casaubonus.

⁴ Τῷ τυραννίδι κατέχεν] At-
matis videlicet Gallis, quos ingen-
tibus donis sibi conciliarat, eosque
fidos satellites, & ob insitam favi-
tiam ad omne facinus paratos mini-
stros habens, teste Diodoro in Ex-
cerptis Peirescii pag. CCLXV.

⁵ Τὰς ἀφέντας δικαστὰς ὡμῶς ἐκόλα-
σε] Crudelis licet fuerit, aut etiam
si vis crudelissimus. Apollodorus
hic, non puto tamen eo crudelita-
tis venisse illum, ut hos suos δεινῶ-
ταί cremarit. Lego ἐμάκασε non ἱ-
καυσε: non repugnantibus Codd.
Interpretis Casaubonus.

Ἀπολλ.

2 Apollodorus rem-
pub. gerens apud Cas-
sandreus, omnia dicta
factaque sic gubernavit,
ut ex iis infestissimus ty-
rannis haberetur. Nam
& contra Lacharem ty-
rannum decretum scri-
psit, ut eum e terra Cas-
sandreus in nexum
abducere liceret: Etenim
eum cum Antiocho rege
amicitiam, societatemque
facere, eique Rempubli-
cam proderet. Etiam
Theodoto referenti, ut
præsidium corporis ipsi
daretur, restitit: Eury-
dicenque quæ liberta-
tem Cassandreis re-
stituerat, adjuvit, eam-
que Eurydicen appella-
vit: & milites arcem re-
linquentes, civitate do-

6 Α' πολλόδωρ ⑥ πολι-
τεύειν ⑥ ὡς κασσιν-
δρῶσι, πάντα ἔλεγει
ἢ ἐπραΐεν, ἀφ' ὧν ἔδο-
ξεν εἶναι μιστύραν ⑥.
7 ἢ γὰρ καὶ Λαχάρης ⑥
τυράννης ψήφισμα ἔγρα-
ψεν ἀγώγιμον ἐκ τῆς χώ-
ρης εἶναι τῶν κασσινδρέων
ἢ γὰρ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα
πεισάτω Φίλον, ἢ σύμμα-
χον, αὐτῷ τῇ πολιτείᾳ
σπαστέοντα. ὅς ἢ Θεοδό-
τῳ γράψαντι Φυλακῇ
αὐτῷ δέσσειν ⑥ σάμαί ⑥,
αὐτὸς ἀντεῖπεν ἢ τὸ δόμο-
δότης κασσινδρῶσι τῇ
ἐλευθερίᾳ ⑥ Εὐρυδικῆς...
ὡς κατῆσται ⑥. ὡς ἐκεί-
λεσεν Εὐρυδικίαν. ἢ πῶς
ἐξελεύσεται τὸ ἀκρὸς στρατιώ-

ταις

6 Α' πολλόδωρ ⑥ πολιτεύειν ⑥ πε-
ρὶ κασσινδρῶσι] Hinc venit Ovi-
dio sub nomine *Cassandra domini*,
in ibide 451.

Aut *Cassandra domino non mitior ur-*
bis

Saucius ingesta contumeliosis humo.
quomodo locum illum restituit
Nicol. Heinsius, cum ante legere-
tur.

Aut ut *Cassandrus, domino non mi-*
tior illo, &c.

Hunc forte spectat caput *Æliani* 41.
lib. xiv.

7 Καὶ γὰρ κατὰ] Fl. absque γάρ.
Paullo post pro Θεοδότη, Cant. Θεο-
δοτήτω. Pro ἀντεῖπεν, Fl. ἀντεπειν.
Infra pro Εὐρυδικίαν, malim Εὐρυ-
δικίαν.

8 Εὐρυδικῆς... ὡς κατῆσται]
Non dubitamus vere nos supplere
mancum hunc locum in nostris, &
Interpretis Codd. Legendum enim
Εὐρυδικῆς ἐστὶν κατῆσται. Pro
ἐκείλεσεν, γὰρ ἐκείλεσεν. *Cassandrus*.

N n

9 T t

ταῖς πολιτείαις ἔγραψε ,
 καὶ κλήρας ἐν τῇ Παλλήνῃ
 δοθῆναι ἵνα ὠδεύουσι
 φύλακες τῆ ἐλευθερίας.
 ἐν ᾗ τοῖς συμποσίοις . . .
 εἰ τις ἔφη δεινόν , ἀλλὰ καὶ
 χέτλιον . ¹⁰ Τέτοις . . . ἐξ-
 απατήσας , ὡς δημοτικώ-
 πατ⁹ ὦν , ἐπανεστῆσεν οἰ-
 κέτας καὶ τὰς ἀπὸ τῆ ἐργα-
 σιῶν τεχνίτας , ¹¹ καὶ με-
 ρακίον Καλλιμέλη σωμαρ-
 πίαςας , καὶ θύσας ἐπέστη-
 σεν αὐτῷ μάγειρον Λεοντο-
 μήν . ἔτ⁹ δειπνοποιή-

navit , sortefque in Pal-
 lena dedit , ut ibi per-
 manerent , vindicef-
 que libertatis se præ-
 berent . In conviviiis
 præ cæteris omnibus
 rem gravem ac perni-
 ciosam esse tyrannidem
 prædicabat . His ple-
 bem decipiens , cum ma-
 xime omnium popula-
 ris haberetur , fervos
 atque operas concita-
 vit , & correptum ado-
 lefcentem Callimelem
 mactavit , eumque coquo
 Leontomeni coquen-

σις ,

το Τέτοις . . . ἔαπατ .] Cant.
 Τέτοις ὧν . . . ἔαπατ . Casaubonus
 in ora Vulgata supplerat , τούτοις δὲ δῆ-
 μον ἔαπατ .

11 Καὶ μεράκιον Καλλιμέλη Idem
 refertur in Diodori Excerptis Peirescii
 pag. ccxv . Οὗτ' Ἀπολλώνιος δῆ-
 δεινὸν τεχνίτην , καὶ βιβλαῖον κρι-
 νας τὸ σωμαρπίας , μερακίον πνεύ-
 λον αὐτῷ κατέσας , ὡς δῆλόν ἐστιν , καὶ
 σωμαρπίας τοῖς θεοῖς , τὰτε ἀπλάγχνα
 τοῖς σωμαρπίας ἐδωκε φαγεῖν , καὶ τὸ
 αἷμα κατέσας οἶνον πίνειν παρεκάλει .
 Ita apud Herodotum lib. i . cap. 11 .
 Cares alique Græci Ægyptiorum au-
 xiliarii Phanis Halicarnassensis , qui
 ab Amasi Ægyptiorum rege ad Cam-
 bysem defecerat , liberos in patris
 conspectu , ad firmandos in prælium
 animos , & quo magis inter se fidi
 forent , obruncarunt , ipsorumque
 sanguinem aqua & vino permixtum
 omnes delibabant . Simili scelere in

conjuratōnis sacramentum adasti
 Catilinæ socii , teste Dionē lib. xxxvii .
 Καὶ ἐς ἀθεμίτων ὁρκωμοσιῶν ἀνέγκλω
 παροήγαγε παῖδά γάρ τινα κατεδύσαι ,
 καὶ δῆλόν τῳ ἀπλάγχων αὐτῷ τὰ ὅρκα
 ποιῆσαι , ἐπειτα ἐσπλάγχθη αὐτῷ
 μὲν τῷ ἀλλῶν , &c . Sallustio B Cat Fne-
 re co tempore , qui dicerent , Catilinam ,
 oratione habita , cum ad iurjurandum po-
 pulares sceleris sui adigeret , humani cor-
 poris sanguinem vino permixtum in pate-
 ri circumtulisse ; inde cum post exsecra-
 tionem omnes degustavissent , sicut in so-
 lennibus sacris fieri consuevit , aperuisse
 consilium suum ; atque eo dicitare fecisse ,
 quo inter se magis fidi forent , alius alii
 tanti facinoris conscii . & Floro lib. iv .
 cap. 1 . Additum est pignus conjuratōnis ,
 sanguis humanus , quem circumlatum pa-
 teri , bibere : summum nefas , nisi am-
 plius esset , propter quod biberunt . Ad quæ
 loca plura Commentatores . Paullo
 post pro παρὲς δῆλα , Cant . παρὲς δῆλα .

dum dedit : is viscera hominis cocta conjuratoribus epulanda appofuit. Quibus vefcentibus, & fanguinem vino permifcendo atrum efficientibus, corpus eis oftendit, fceleris comunione fidem conjurationis firmans, & his ufus fociis, tyrannidem occupavit, tyrannusque truculentiffimus evafit, & crudelifsimus omnium, quotquot unquam vel apud Græcos, vel apud barbaros tyrannidem exercuerant.

σας, τὰ ἀπλάγχνα παρέθηκε τοῖς συναμώταις· ἂν δειπνήσαντων, ἢ πόντων τὸ αἷμα οἶνω μέλανι μεμιγμένον, ἔδειξεν αὐτοῖς τὸ σῶμα· τῇ κοινωνίᾳ δ' ἐμιάσματι ἐμπεδῶν τὸ πρὸν τ' ἐπιθέσεως ἢ δὴ τέτοις χρησάμενοι συμμάχοις κατέλυσε πλὴν τυραννίδα· ἢ τύραννον ἐγένετο· φονικώτατος ἢ ὁμότατος πάντων, ὅσοι παρ' Ἑλλήσιν ἢ παρὰ βαρβάροις ἐτυράννησαν.

[CAP. VIII.]

Ægyptus.

Ægyptus a Mausolo ablegatus Miletum, ut eos qui civitatem prodere instituerant, sua ope juvaret. Cum appulisset, & infidias sibi strui præsensisset, festinans ad navem prior venit. Infidiatores pro-

Αἴγυπτος.

Αἴγυπτος ὑπὸ Μάου-
σωλὸς πεμφθεὶς εἰς Μίλη-
τον συμπράξων τοῖς προδι-
δόντι πλὴν πόλιν, κατέπλευ-
σας, προαισθόμενος ὡς
ἐπιβελδοῖτο, πρὸς αὐ-
τὴν πλὴν ναὺν προανέβη·
οἱ μὲν ἐπιβελδόντες ἐγ-
γὺς

12 φονικώτατος, ἢ ὁμότατος πάντων] Καὶ ὁμότατος, quod in Vulgata aberat, cum utroque Codice & interprete supplevi. Tyranni-

dis autem monitorem ufus est ac magistro Calliphonte Siculo, qui in multorum Sicilia tyrannorum aula diu verfatus fuerat, teste Diodoro.

γὺς τῆ θαλάττης ἐφέ-
δρουν· ὁ δὲ ἐκ τῆ νεῶς
ἐκπέμψεν πινά, φε-
σας, ² τὸν κυβερνήτην ζη-
τήσας Αἴγυπτον ἀγε· ἡδὴ
γὰρ ἀνάγκη ἐστι χρη· τῷ
ἀνέχοντες οἱ ὡς φυλάσ-
συντες Μιλήσιοι, τῆ νεῶς ἀ-
ποχωρήσαντες, ἐζήτην Αἴ-
γυπτον ἀνὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ
ἀφικόμενος τὸν κυβερνήτην
δοκίμασας τὸ δόγμα, ὡς
ἀπέπλυνεν ἀκινδύνως.

pe mare latitabant. Il-
le quendam e navi mi-
sit gubernatorem, in-
quiens, Ægyptum quæ-
re, & eum huc addu-
cito. Jam enim solven-
dum est. Quo sermo-
ne audito, qui Mile-
siam libertatem custo-
diebant, discedentes a
navi, Ægyptum per ur-
bem quærebant. Ille
cum gubernator rediis-
set, refecto fune, sine
periculo abnavigavit.

[CAP. IX.]

Λεύκων.

Leucon.

¶ Λεύκων, χρημάτων
δεόμενος, ἐκήρυξεν ὅτι
μέλλοι κέπαιεν ἄλλο νό-
μισμα, καὶ δέοι προσφέ-
ρειν αὐτῷ τὸ ὑπαρχον ἐκά-

¶ Leucon pecuniis
indigens, promulgavit
se aliam monetam per-
cussurum. itaque ad-
ferret quilibet suos nu-
mos, ut alia forma excu-

56

¹ Εὐπέμψη] MSS. nec non
Codd. Casauboni ἐκπέμψη.

² Τὸν κυβερνήτην ζητήσας Αἴγυπτον,
ἀγε] Suspicio est legendum esse καὶ
τὸν Αἴγ. Nam duos velle se praestolari
fingit: navis gubernatorem, & Æ-
gyptum: quorum ille re vera abe-
rat, & expectabatur. Itaque statim
ut est reversus, solvit Ægyptus. Pa-
ret manifesto ex sequentibus, ὁ δὲ
ἀφικόμενος τὸν κυβερνήτην δοκίμασας τὸ δό-
γμα ἀπέπλυνεν ἀκινδύνως. Pro ἀνά-
γκῃ, γὰρ ἀνάγκη ἐστι. Casaubonus.

Cap. IX. 1 Μέμοι, &c. καὶ δέοι]

Cant. μέλλει & δέει. Paullo post pro δέ-
μιμον εἶναι, uterque Codex δέμιμον
ἔχειτο. Sub finem post συνερχόμενοι
Fl. συνερχόμενοι. Simile Dionysii fa-
ctum refert Aristoteles lib. II. Οἰκον.
Δαειστέμενος τε ὡς τῶν πολιτῶν χρη-
ματι ἐπὶ ἀποδοσὶ, ὡς ἀπὸ τῶν αὐτῶν,
ἐκείλοισιν ἀναφέρειν ὅσον ἐχέει τις ἀργυ-
ριον πρὸς αὐτὸν εἰ δὲ μὴ, θάνατον
ἐπαίει τὸ ὀφειλόμενον. ἀνερχόμενοι δὲ
τὸ ἀργυρεῖν, ὅτι καὶ τὰς χρυσίδας, ὅτι
δολεῖ τὸ δραχμῶν δύο δραχμῶν δραχ-
μῶν, τὸ, τε ἀφελόμενον πρὸς αὐτὸν,
ἀντιπαρατίθεται πρὸς αὐτὸν.

2 Δέοι.

si valerent. Quibus omne quicquid habebant adferentibus, aliud signum impressit, duplicique precio esse unumquemque numum jussit. Itaque dimidiam partem eorum quæ collegerat lucratus, neminem civium damno affecit.

2 Leucon cum intellexisset sibi amicos multosque cives conjuratos, insidias parare, convocatis mercatoribus omnibus, tantum pecuniarum a singulis mutuo accepit, quantum habebant, inquires, hostes sibi per proditionem dedi. Mercatores promptis animis mutuo pecunias dederunt. Ille conductis ipsis in aulam, confessus est hostium insidias: hortatusque est, ut sui corporis essent custodes. Etenim tum demum

τω, ὅπως μετακοπὴν δόκιμον εἶη· οἱ μὲν προσλεύεγκαν ὅσων εἶχον· ὁ δὲ ἄλλον χαρακτῆρα ἐπεβαλὼν ἐπέτρεψε τὸ πῆγμα διπλάσιον ἐκάτω νομίσματι. ὥς τε ἔ' συλλεγῆναι τὸ ἥμισυ κερδάναις, εἰδέναι δὲ πολίων ἐζημίωσεν.

2 Δόκων μαθὼν ὡς ἐπεβλάσκειεν αὐτῷ φίλοι καὶ πολῖται σωμοσύνῃ· πολλοὶ, τὰς ἐμπορίας καλέσας ἀπαντας, χρήματα ὅσα εἶχεν ἐκάτω ἐδανείζεν. φάσκων τὰς πολεμίας αὐτῷ προσδιδόσθαι. 3 οἱ μὲν ἔμποροι πρὸς ἑμῶς ἐδανείζον τὰ χρήματα. ὁ δὲ συναγαγὼν αὐτὰς εἰς τὴν αὐλήν, ὁμολόγησε τὴν ἐκ τῶν πολλῶν πειθίσιν καὶ παρεκάλεισε φύλακας ἔ' σώματα αὐτῶν γνέσθαι. ὥς τὰ χρήματα κομισθῆναι εἰς αὐτοὺς.

2 Δόκων μαθὼν, &c.] Plura stragemata, quibus amici vel cives dubii & suspecti sub specie mutuandæ pecuniæ oppignorantur, vide apud Gruterum in Discurs. Polit. ad Tacitum cap. LV I.

3 Οἱ μὲν ἔμποροι] Mēn cum utro-

que Codice inserui. Mox cum Fl. pro πολλῶν scripserim πολλῶν, quia supra ὡς ἐπεβλάσκειεν αὐτῷ εἰλοὶ καὶ πολῖται. Interpres legisse videtur πολέμων. Paullo post pro εἰδέναι, Cant. εἰδέναι.

σώζοντο αὐτὸν. καὶ δὴ πρὸς
 χρημάτων, σώσει ἐθέλοντες
 οἱ ἔμποροι ὅπλα ὠρεάλα-
 βόντες, οἱ μὲν δορυφόροι
 τὸ σώματι. οἱ δὲ ὅτι δὲ
 χείρων φύλακες ἐγρόντο.
 Λεύκων δὲ μὲν τῶν, καὶ μὲν
 τὸ πρὸς αὐτὸν πιστάτων, τὰς
 κεινῶν ἐν τῇ ὀπιθέσεως
 συλλαβῶν ἀπέκτεινε, καὶ
 πρὸς δὲ χεῖρ ἀσφαλῶς κα-
 τὰς αἰτίας αὐτῶν ἀπέδωκε τὰ
 χρήματα.

Λεύκων ἐν τῷ πρὸς Ἡ-
 ρακλεώτας πόλεμῳ αἰσθό-
 μῳ. τὸ τριηραρχῶν πι-
 νὰς περιδιδόντας καὶ αὐτο-
 μολεῖν μέλλοντας, συλλα-
 βῶν αὐτοὺς, ἀκῆσαι μὲν ἐφῆ-
 πει αὐτῶν λόγους ὅτι ὀπι-
 τηδεῖς. καὶ πεισθῆσαι γε μὴν.
 ὅπως ἐν μὴ καὶ κατὰ τὸ χεῖρ
 ἡττῆς γηραδύης αὐτοὶ δο-
 καῖεν αἵ ποιοι τὸ σφάλμα-
 τος, αὐτοὺς μὲν ἡσυχάζειν
 ἐκέλευσεν, ἄλλους δὲ τριη-

eos pecunias recuperatu-
 ros, si se incolumem &
 salvum conservassent.
 Quo factum est, ut
 pecuniarum causa mer-
 catores armis iumptis,
 alii corpus Leuconis sti-
 parent, alii regiam tue-
 rentur. Leucon horum,
 atque amicissimorum
 quos circa se habebat
 auxilio, participes con-
 jurationis comprehensos,
 trucidavit: imperioque
 in securitatem redacto,
 pecunias reddidit.

3 Leucon in bello
 contra Heracleotas, ani-
 madvertens, aliquos ex
 trierarchis prodicionem
 moliri, & transitionem
 ad hostes parare, com-
 prehendi eos iussit, &
 ad se inquit parum ho-
 nestos sermones de ipsis
 deferri, verum se fi-
 dem iis non habere. Ne
 igitur, si fortuna & ca-
 sus victoriam hostibus
 dedisset, ipsi in suspicio-
 nem criminis venirent,

ῥάρχους

5 Τῶν ἀρχαίων] γε. τῶν ἀρχαίων.
 Casaubonus.

6 Ὅπως] Ita restitui cum Fl. pro

ὥμως. Mox post καὶ copulam delet
 Cant. Paulo post ante δίκαιον ἐστὶ,
 inserit Cant. πρὸς αὐτοὺς.

eos quiescere iussit, aliosque trierarchos in eorum locum suffecit. Familiaribus autem suspectorum magistratus, vicorumque principatus commisit, quasi amico erga eos animo affectus. Cum vero bello finem imposuisset: Justum inquit esse ut in suspectos inquisitio fieret: ne sine ratione fidem illis non habuisse putaretur. Qui cum in curiam venissent una cum familiaribus, inclusos armata militum manu omnes ad unum morte affici iussit.

4 Leucon Heracleotis sibi bellum inferentibus, cum magna navium multitudine, & egredientibus in terram, ubicumque libitum ipsis fuisset, cum videret suos milites pugnam detrectare, neque eos egressu prohibere, in

εἰρήνης ἀπέδειξε. τοῖς δὲ οἰκείοις τὸ ὑποπτικὸν δεχάς καὶ ἐπιπλείας ἐνεχείριζε κωμῶν, ὡς δὲ φιλοφρόνως ἔχων πρὸς αὐτὰς, ἐπεὶ δὲ τὸν πόλεμον κατελύσαιτο. δίκαιον ἔφη κερθεύσαι τὰς ὑποπτικὰς, ἵνα μὴ δόξη ἀλόγως αὐτοῖς ἀπιστῆσαι παρελθόντων ἢ εἰς τὸ δίκαιον ὁμῶς τοῖς οἰκείοις, περὶ τῶν ἀντιπάλων ὡς πάλιν ἐν δυνάμει, ἀπαντὰς αὐτὰς ἀνααιρεθῆναι προσέταξεν.

Δούκων ἐπιστρατεύσαντων Ἡρακλεωτῶν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ ὑποβοανόντων τῶν τὴν χώραν ἐξέχοντο, ὁρῶν τὰς αὐτῶν στρατῶνας ἐθελοντακρούσας καὶ ὅτι ἀνείργοντο, ἔταξε τὰς ὁπλίτας πρώτας πρὸς τὴν

7 Ὁ πη] Uterque Codex ὁ πη. Pro τὴν χώραν, Cant. τὴν γῆν. Mox post ἐθελοντακρούσας inserui copulam cum Fl.

8 Τὰς ὁπλίτας πρώτας. . . τὴν δυνάμιν] Deest verbum, πάλιν, ut puto Casaubonius.

Τὰς ὁπλίτας πρώτας πρὸς τὴν δυνάμιν

ση] Ita lacunam, quæ erat in Vulgata cum Fl. supplēvi. In ora Cant. notatum erat, ὅτι, vel καὶ πάλιν forte. Mox pro περὶ τῶν ἀντιπάλων, cum utroque Codice edidi περὶ τῶν ἀντιπάλων. Item ἀνείργοντο cum utroque Codice (nisi quod Cant. ἐρείδοντο) & Interprete inserui.

Σπόδασιν τὴν πολέμιον. ἐπὶ
τῇ τέτρως ὅπουθεν, τὰς Σκύ-
θας. καὶ φανερώς παρήγ-
γελε τοὺς Σκύθαις, ἐὰν
οἱ ὁπλίται ὁκνώσι, καὶ τὰς
πολέμους ἀποβαίνοντας
παύσωνται, πλημμελῶς
ῥηξέμεν καὶ κινεῖν αὐτὰς·
τῶν μαθόντες οἱ ὁπλίται
εὐράως τὰς πολέμους ἀ-
ποβαίνειν ὁκώλουσιν.

prima acie constituit armatos ad hostium egressionem arcendam. Post hos a tergo Scythas: & manifesto Scythis præcepit, si armati rem segniter administrarent, hostesque egredi paterentur, tum in ipsos tela mitterent, atque occiderent. Quo cognito, armati fortiter, ne hostes egredi possent resistunt.

[CAP. X.]

Ἀλέξανδρος ὁ Φε-
ραρχος.

Alexander.

¶ Ἀλέξανδρον Φερί-
ραρχον τῷ περὶ τῶν Αἰολί-
δα χωρίων μισθωσάμενον
τῷ ἀπ' Ἰωνίας τὰς ἀγρίους
ἀγωνιστὰς, ἀνελθὼς μὲν
Θέρσανδρον καὶ Φιλόξενον,
ὑποκρινόμενος δὲ Καλλιπώ-
δην, καὶ Νικόστρατον, θέαν
ἐπήγγειλε· ἵππεδον μὲν εἶναι
τῶν δόξαν τῶν ἀγωνιστῶν

¶ Alexander præfectus
iis præfidiis, quæ oppida
Æolidis & munitiones te-
nebant, conductis ex Io-
nia ludionibus præstantis-
simis, tibicinibus Thean-
dro & Philoxeno, histrio-
nibus vero Callipede &
Nicostrato spectaculum
indixit. Ad famam &
celebritatem ludionum

8-320

9 Παρίχωνται] Παίρχωνται. Ca-
saubonus.

CAP. X. ι Περὶς μὲν τῶν δὲ δὲ αὐτῶν] Οὐν
neque Interpres neque MSS. agno-
scunt Pro ἐκ τῶν πλυσίων πόλεων, Cant.
ἐκ τῶν πλυσίων πόλεων. In fine pro αὐτῶν
τὴν λειρία . . . δὲ ἀπὸ πηλᾶζην, Cant.

αὐτὸς ὃ τὰ χωρεῖα φρενέχους δις ἐπαρὰς
ἀπὸ πάλιν El. αὐτὸς ὃ τὰ χωρεῖα θίβει
ἐπ' αὐτοῖς δις ἀπὸ πάλιν. Cafauboni quo-
que Codd. ante δις habebant ἐπ' αὐτοῖς.
Unde cum Interprete legerem αὐτὸς
ὃ τὰ χωρεῖα θίβειν δις ἀπὸ πάλιν.
Cantabrigiensis Codex hic deficit.

omnis vicinarum urbium multitudo confluebat. Cum plenum jam esset hominibus theatrum, immissis militibus ac barbaris cum quibus oppida tenebat, spectatores omnes una cum liberis & uxoribus comprehendit; magnoque accepto pretio, eos liberos dimisit. Ipse vero munitionibus Thibroni traditis, ex iis locis discessit.

συνέδραμον ἐκ τῶν πλησίων πόλεων ἅπαντες· ἐπεὶ δὲ πλήρες τὸ θέατρον ἦν, παύσας τὰς στρατιώτας, καὶ τὰς βαρβάρους, μετ' ὧν ἐφ' ἑκάστην χωρίαν, πάντας τὰς θανάτους συλλαβὼν αὐτοῖς παῖσι καὶ γυναῖξι, λύτρα μεγάλα λαβὼν, τὰς μὲν ἀπέλυσεν· αὐτὸς δὲ τὴν χωρίαν. . . . δὲ ἀπηλλάγη.

[C A P. XI.]

Aristides Eleates.

¶ Aristides Eleates Dionysio Cauloniam oppugnanti, cum duodecim triremibus adnavigabat. Qui cum re intellecta cum duodecim navium implementis, contra solveret, Aristides revertens discedebat, & ingruente nocte jussit faces tollere, quas Dionysii naves sequebantur. Paulatim his abstractis facibus, alias in mare submiserunt, magnis suberibus adaptatas,

Ἀριστίδης.

¶ Ἀριστίδης Ἐλεατὴς Διονυσίῳ πολιορκεῖν Καυλωνίαν ἐπέπλεε μὲν ἑβ' ἑξηκτῶν· ὃ δὲ συνιδὼν ἐπ' αὐτῇ πέντε καὶ δέκα ναῦς πληρώσας. Ἀριστίδης ὑποσπέρσας ὑποχωρεῖ, καὶ νυκτὸς ὕφ' ὀμίλης, ἐκέλευσεν ἄραι τὰς λαμπτήρας, οἷς αἱ δὲ Διονυσίαι νῆες ἔπλεον. μὲν μικρὸν δὲ τὰς καθελόντες, ἑτέρας κατήκαν ἐς τὴν θαλάσσαν φελλοῖς

με-

2 Τὴν χωρίαν . . . δὲ ἀπηλλάγη] In nostro Codice mendose scriptus erat hic locus. Sed Interpres Οἰζρανι

δὲ in suis legit. De hoc Thibronem egit libro secundo. Thimbronem reliqui vocant. *Cassianus.*

μεγάλοις ἐφηρμοσμένους, καὶ τὸ φῶς ἐς τὸ πλάγιον ἐπερέψαντες, ἢ ἐφθασαν ἐς τὴν Καυλωνίαν κατὰ πλάσαντες, τὴν δὲ Διονύσιον πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς Φελῶν αὐγλὴν πλανωμένων.

& a lumine in obliquum se convertentes, ad Cauloniam adnavigaverunt, Dionysio cum suis ad suberum splendorem cursum dirigentibus.

[CAP. XII.]

Ἀλέξανδρος ὁ Λυσιμάχης.

Alexander.

Ἄλ' Ἀλέξανδρος, ὁ Λυ-

Alexander Lysima-

3 Ἐδοσαν ἑς τὴν Καυλωνίαν καταπλάσαντες, ἢ τὴν δὲ, &c.] Ita distinctim pro vulgato, ἔρδαντες ἑς τὴν Καυλωνίαν, καταπλάσαντες ἢ τὴν δὲ, &c.

CAP. XII. ὁ Λυσιμάχης ἢ Μικελίδης ἦος.] In nostro Codice corruptissime fuit ἢ Μικελίδης ἦος. Scribe mox Κοτυλίων τὴν Φρυγίαν vel etiam Κοτυλίων cum Stephano. Clara quondam fuit Phrygiæ Epictæti urbs: & nunc quoque est celeberrima totius Beglerbegatus sive sacrapia Anatoliæ caput. Casaubonus.

Μικελίδης ἦος.] Fl. Μικελίδης ἦος. Palmerius Ἀλέξανδρος ὁ Λυσιμάχης legit: cumque sequitur Vir Amplissimus Ezechiel Spanhemius De Præstanti & Ulu. Numism. Dissertat. v. nisi quod malit Ἀλέξανδρος, vel Ἀλέξανδρος. Sed Vulgata sollicitanda non videtur. Refert quidem Photius Narrat. cccxiv. cap. 5. ex Memnone, ut & Diodorus lib. xx. Amastriam, Oxyathra, fratris Darii filiam, post Crateri (cui ab Alexandro tradita erat in matrimonium, sed qui eam deseruerat) & Dionysii, Heracleæ tyranni, nuptias, a Lysimacho aditam in matrimonium; verum liberorum ex Lysimacho susceptorum non meminit, cum tamen liberos ex

Dionysio susceptos, Craterum scilicet Oxyathrin, & filiam Amastriam enumeret; nec non eam, Lysimacho Amastriam amore iniretiro, deserto; Heraclea a filiis suis, Cratero & Oxyathre interfectam; crimen vero illud a Lysimacho nece patricidarum fuisse vindicatum. Verum tamen, inquit, potuit Alexander esse filius Lysimachi & Amastriæ, quia argumentum a Photii silentio nihil concludit. Sed obstat locus Pausaniæ in Atticis, qui postquam reculit mortem Agathoclis, filii Lysimachi & Lysandræ, sororis Amastriæ, ab Amastriæ interfecti, inquit: Ἀλέξανδρος ὁ Λυσιμάχης Σελεύκου ἐκ διδρασκῆς, πρὸς τὴν πάλαι εἰμα ἀγομένην, ἐν τῇ ἀδελφῇ δὲ τῇ αὐτῆς, οὗς ἀφελόντων τῶν ἐς Πτολεμαίων κατεργάσαντο. τῶν ἐκ διδρασκῆς, ὁ δὲ Σελεύκου, ἢ Ἀλέξανδρος ὁ Λυσιμάχης, ἦος ἢ Λυσιμάχης, γεγονὼς ὃς ὁ δὲ Οὐρουσιῶν γυναικός. Et paullo post, relata eadem Lysimachi prælio contra Seleucum: Ἀλέξανδρος ὁ δὲ ἐκ τῆς γυναικὸς Οὐρουσιῶν ἐγγονὴν οἱ πολλὰ Λυσάνδρου παρρητιστάμενος ἀναρεῖται, τε, ἢ ὅστις ἐκ τῶν ἐς Χαλκιδέων κομιστὴς ἐδωκεν. Cum autem Amastriæ dici non possit Οὐρουσιῶν γυνή, patet huc eam referri non posse.

chi & Mecridæ filius, volens clam iis qui sequebantur in Cotilium Phrygiæ castellum pervenire, noctu exercitum in cavum locum juxta civitatem abdedit. Ipse vero prima luce diploidem Phrygiam asperam fordiamque indutus, pileo capiti imposito, duobusque pueris adjunctis, utrique lignorum onus imposuit, ensẽque sub axillam dedit. Introivit per portam, agrestis & rustica specie deceptis hostibus. Ingressus pileum deposuit, cognoscendumque se præbens, omnium dexteris prehensabat, quasi ad salutem civitatis vindicandam advenisset. Occultati vero, quemadmodum constitutum erat, apertis portis irruentes, Cotilium occupant.

σιμάχῃ καὶ Μηκείδῃς υἱὸς εἰς ² Κωτίλιον τὸ Φρυγίας βεβλόμενον ἐλθάν, καὶ λαθάν. τὰς μὲν ἀπολαύου- τας νυκτὸς ἐκρυψεν εἰς πηλὸν χωρίον ὡς τὴν πόλιν· αὐτὸς δὲ ἔωθεν ³ διπλοῖδα Φρυγίαν τραχεῖαν καὶ ῥυπῶσαν περικαλλεμένην, πῖλιον κεφαλῇ περιέμενον, δύο παῖδας περικαλλῶν, ἐκαστὸν φορέον ξύλων ὀπίσθας, καὶ μάχαιραν ὑπὸ μάλης δεξιᾷ, εἰσήλθε διὰ τὴν πόλιν, ἀγροικοὺς εἰσαγομένους· εἰσελθὼν δὲ, τὸ μὲν πῖλιον ἀπέθετο. περιελαβὼν δὲ ἐδεξιόχευ πάντας, ὡς ὅτι σωτηρία τῇ πόλει ἦκων. οἱ δὲ κατακεκρυμμένοι κατὰ συγκείμενον ἀνεφγμένη τῇ πόλει προσπεσόντες, αἶρᾷ τὸ Κωτίλιον.

[CAP.

² Κωτίλιον] Strabo lib. xi i. pag. 602. meminit collis Cotyli. Εἴτι γὰρ λόγος τις τῇ Ἰδῆς Κότυλιν ὑπερκεῖται ὃ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ περὶ καὶ εἰκοσι σταδίοις ἀπέχει. & Sozomenes lib. vi. Hist. Eccles. cap. 24. Κωτυρίης. sed hoc ab Henr. Valesio mutatum in Κωτυρίης, de quo Stephanus & Comment. ad illum locum, Casaubonus

in margine notarat. γρ. Κωτυρίον.
³ Διπλοῖδα] Videtur hic propterea sensu, quo apud Horatium lib. i. Epist. 17. pappus duplex. pro veste scilicet crassiore & viliori. Quid sit διπλοῖς, ut & duplex pallium, & duplicare pallium, vide apud Salmasium ad Tertullianum De pallio.

Ἀμφικτύονες.

Amphictyones.

Ἀμφικτύονες Κίρρα.

Amphictyones in oppi-
ραι

Ἰ Ἀμφικτύονες Κίρραν ἐπολιόρκεν] Frontinus aliter, his verbis, *Clis-thenes Sicyonius ductum aquarum in oppidum Crisaeorum ferentem rupit: mox affectu siti restituit aquam elleboro corruptam, qua usus profluvio decipiens cepit. Ubi pessime in novissimis editionibus leges affectus. Et nos decipiens, nisi est Graecum, λαδῶσαι, quid sit nescio: valdeque ne ipsa nos decipiat vereor. Quid si repens vel ingens, ut apud Graecos δειρροία ἀκρατής? Casaubonus.*

Ἀμφικτύονες Κίρραν ἐπολιόρκεν] Ita edidi pro vulgato Κύρραν, quia sic dicta urbs hanc supra 111. 5. & aliis: Livio lib. xlii. cap. 15. Adscendentibus ad templum a Cirrha, priusquam perveniretur ad frequentia aedificia loca materia erat, &c. Plinio lib. iv. cap. 3. Ultra Cyrrhai Phocidis campi, oppidum Cirrhae. Hinc Apollo Cirrhaeus vates Juvenali Sat. xii. 79. Ptolemaeo tamen lib. iii. cap. 15, scribitur Κύρρα. Non dissentit a Polyæno Frontinus, dum lib. i. cap. 7. 6. scribit Clisthenes Sicyonius ductum aquarum in oppidum Crisaeorum ferentem rupit: mox affectu siti restituit aquam elleboro corruptam, qua usus profluvio ventris decipiens cepit. Civitas enim, quæ Nostro Κίρρα, prisco nomine dicta fuit Κεῖραι, teste Pausania in Phocicis, sub finem: λέγεται δὲ ἐς τὴν Κίρραν, καὶ ἀπὸ τῆς Κίρρας τὸ ὄνομα τὸ ἐφ' ἡμῶν πετλῶν τῷ χειρὶ φατὴν. Οἱ μὲν γὰρ μὲν τῶν Κεῖραι ἐν τῇ Ἰλιάδι, ὁμοίως καὶ ἱμενὶ τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὀνόματι ὅς ἀρχὴ καλεῖ τὴν πόλιν. Ad quem locum Homeri, citatum Pausaniae, scribit Eustathius pag. ccxlii. Εἰς ἧς καὶ πεδῶν (ita scribo pro corrupto παιδῶν) Κεῖραιον καὶ κόλπον· ἐκεῖ Κεῖραιον· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Κίρραιον. καὶ τὸ καὶ

τὴν Κεῖραιον διπλάζουσιν καὶ τὸν νεωτέρους τὸ καὶ Κίρραν λέγουσιν. ὅς γὰρ περὶ τοῦ ποταμοῦ τῆς ἐνὸς σελῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ περὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐπὶ καὶ ὁ Κεῖραιον καὶ Κίρραιον. Adducit deinde Strabonis locum, qui est lib. ix. ubi Κίρρας & Κεῖραιον distinguit, quod & faciunt Ptolomaus lib. xlii. cap. 15. & Plinius lib. iv. cap. 3. Cum Pausania quoque facit Etymologici Magni Auctor: & Stephanus voce Κεῖραι, haud ita falso scribens: τῆς δ' αὖ τὴν καὶ Κίρρα ποταμῶν. Nicolaus quoque Damascenus Lycurgum obviisse scribit Crisae, quod Plutarcho contigisse dicitur Cirrhae. Hinc ergo Κίρρα Frontino dicitur Crisaeorum (scribe Crisaeorum) oppidum. Divera tamen oppida statuit a Grentemesnil, auctoritate Strabonis, Plinii, & Ptolemaei. Eum vide. Clisthenesille Sicyonius, cujus meminit Frontinus, ut & Auctor supra 111. 5. dux belli contra Cirrhaeos erat electus ab Amphictyonibus; cujus inventum non fuit hoc strategema, ut innuere videtur uterque, sed Soloni, qui Clistheni ab Amphictyonibus consiliarius erat additus. Rem omnem distincte narrat Pausanias, cujus verba supra lib. i. cap. 1. adduxi; quæ autem apud eundem sequuntur, quia huc faciunt, hic subijcio: Εὐρέτη δὲ καὶ ἑτερον τῶν Σόλωνος σφίσιμα ἐς τὴν Κίρραν. Τὸ γὰρ Πλείστον τὸ ὕδωρ ῥέον καὶ ὅτι στίβον ἐς τὴν πόλιν ἀπέστρεψεν ἀλλὰ ὅτι ὁ Σόλων. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὰς πολιούκοντας ἐπὶ ἀντιχρῆν ἐκ τῆς φρεσὶ πᾶν καὶ ὕδωρ τὸ ἐκ τῆς πίνοντες. ὁ δὲ τὸ ἐλλεβόριον τὰς ῥίζας ἐμβάλων ἐς τὴν Πλείστον, ἐπειδὴ ἰκανῶς τὸ φαρμάκον τὸ ὕδωρ ἡδυνετο ἔχον, ἀπέστρεψεν αὐτὸς ἐς τὸ ὅτι τὸν καὶ ἐνεφρόνησαν το γὰρ αὐτὸν οἱ Κίρραιοι τὸ ὕδωρ, καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῷ ἀπαι-

pugnatione Cyrrhæ abstrusum aquæductum invenerunt copioso latice fluentem, & de consilio Eurylochi magnam ellebori multitudinem ab Anticyra collectam aquæ permiscuerunt. Cyrrhenfes aquam bibentes, ventribus perniciæ contracta, omnes dissoluti jacebant. Amphictyones sine labore prostratis hostibus, urbem ceperunt.

ῥαν ἐπολιόρκεν· ἢ δὴ κρυπλὸν ὑπόνομον δῶρον ἄγοντα ναμαπαῖον ὕδωρ πολὺ. ἢ τῇ Εὐρυλόχῃ γνώμῃ συλλέξαντες Ἀντικύροθεν πολὺ πλῆθος ἐλλαβόρας κατέμιξαν τῷ ὕδατι. Κιρράσιοι πόντες ἀφαιρούνται τὰς γαστέρας, ἢ πάντες ἐκλυθῆντες ἐκείνῳ. Ἀμφικτύονες ἀπονητὶ τῷ Κιρράει πόλιν ἐλάβον, καὶ μὲν τὴν πόλιν ἐλάβον, καὶ μὲν τὴν πόλιν ἐλάβον.

[CAP. XIV.]

Samnites.

¶ Samnites cum hostibus jusjurandum iniierunt, & foedus de pace constituerunt, ea conditione, ut nihil aliud quam lapidem per universum murorum circuitum eximerent. Quibus eam rem tolerabilem existimantibus, hostes infimos lapi-

Σαυνῖται.

¶ Σαυνῖται πρὸς τὰς πολεμίας ὁρκας ἐποίησαντο, ἢ σωθήσας εἰρήνης πέρα· οἱ δὲ συνέθεντο ποιήσιν μηδὲν ἄλλο, ἢ λίθον ἐν κύκλῳ τῆς πόλεως ἐξελαῖν. τῇ δὲ εἰρήνῃ μέγα ἡγήσασιν μὲν, οἱ πολέμιοι τὰς κάτω λίθους τῶν τειχῶν ἐξείλον, ὅπως εἰς γῆν

ἐκ τῆς ἀγροίας ἐξείλκον οἱ δὲ τὴν πόλιν ἐλάβον. Ἀμφικτύονες δὲ ὡς εἶλον τὴν πόλιν, ἐπερχάτο ὑπὲρ τοῦ πόλεως ὅτι Κιρράειον. ἢ ὅτι τὸν Δελφῶν ἐστὶν ἡ Κίρρα. Belli hujus etiam meminit Strabo dicto loco. Apud Frontinum pro qua usos profuvio ventris decipiens cepit, pro quo MS. deinceps,

Freinshemius despicentes, Casaubonus repens vel ingens, siquid mutandum, scripserim deambentes, quod conveniet cum Polyano, qui scribit: Ἀμφικτύονες ἀπονητὶ τῷ Κιρράει πόλιν ἐλάβον, καὶ μὲν τὴν πόλιν ἐλάβον. In fine strategematis pro τῷ Κιρράει πόλιν, Fl. simpliciter τὴν πόλιν.

γλῶ δ'κόλως κατὰ φέροι-
το.

des e mœnibus eruerunt,
sic ut facile moles univer-
sa collaberetur.

[CAP. XV.]

Καμπανοί.

Campani.

¶ Καμπανοὶ, σπονδαὶς
ἐποιήσαντο πρὸς τὰς πολε-
μίας, ἵππῃ τῷ, δέναι τὰ
ἡμίσεα τῶν ὧν αὐτοῖς, ἢ
ἀναπεμνόντες τὰ ὅπλα ἐκέ-
λευον τὰς τὰς ἡμίση λαμ-
βάνειν.

¶ Campani fœdus cum
hostibus pepigerunt ea
lege, ut eis dimidiam ar-
morum partem trade-
rent, & dissectis armis di-
midium eos recipere jus-
serunt.

[CAP. XVI.]

Καρχηδόνιοι.

Carthaginienſes.

¶ Καρχηδόνιοι κατὰ
κλειθένας εἰς χωρίον ἁ-
νυδρον ὑπὸ Διονυσίῳ, πρὸς
συμβάσεως ἐπεκηρυκ-
σάντο. ὃν ἐκέλευσεν αὐτὰς
ἀποστῆναι πάσης Σικελίας,
πλὴν δαπάνῃ ἀποδόντας, καὶ
ἐν τῷ πελοπόννησῳ πολέμῳ
πεπιήκῃ. οἱ πρὸς ἑαυτοὺς τῶν
Καρχηδονίων ὁμολόγησαν
ταῦτα ποιῆσαι· ἔμεινεν ἔτι
σφᾶς αὐτὰς κυρίως ἀνδρῶν
ἔναυαρχος δέναι βέβαιον
ἀπικρῆσιν· ἢ ἔτι δὴ μετὰ

¶ Carthaginienſes in
locum aqua vacantem
conclufi a Dionysio, de
constituenda pace lega-
tionem ad eum miserunt.
Ille conditionem hanc
tulit, ut ab omni Sicilia
abstinerent, sumptusque
præstarent, quos in po-
stremum bellum impen-
disset. Consiliarii Cartha-
ginienſium se imperata
facturos receperunt: ve-
rum se plenam potesta-
tem, sine nauarcho, non
habere, constans aliquod
ἔτι.

ἄρδέντα πυρὸν παρ' αὐτῶν
 σκοπεῖν, ὅτ' ἀν' ὁδὸν
 ῥῶ ἀναδειχθῇ πυρὸς,
 ποῖς κύκλῳ τῶν συμβέσει-
 ται· ἔτι δὲ ἐπιγραφὴν ἀ-
 ναγνόντας ὅτι τάχῃ τὸ ση-
 μαινόμενον Διὰ τὸ θρασυ-
 μάτων, ἐκπέμπειν τῶν
 τὸν τρόπον ἐξυτάτῳ ἔχον
 Καρχηδόνιοι τὴν κορινθίαν
 τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναγ-
 καίων.

³ Καρχηδόνιοι ναυσὶ καὶ
 τριήρεσιν ἔπλεον ἐπὶ Σικε-
 λίαν. Διονύσιος αἰδο-
 νόμος, ναυσὶ πολλαῖς
 ἐπέπλευσεν. παρεδόντες
 Καρχηδόνιοι τὸν στόλον, πᾶς
 μὲν προγγύλας τὴν νεῶν κύ-
 κλῳ πρὸςέστησαν, ἑτέραν
 δὲ τὴν ἑτέραν ἱκανὸν Διέ-
 σημα πᾶς ἣν τριήρεις εἰς τὸ
 μέσον αὐτῶν ἀφροίσαντες,
 συχνὰς ἣν τὸν ἀνδρῶν ἐπὶ

dantes, ut cum ignem a-
 pud ipsos sublatum vidis-
 sent, animadverterent,
 quando secundus ignis o-
 stenderetur, quo in cir-
 culo hoc contingeret: e-
 jusque inscriptionem le-
 gentes, statim id quod lit-
 teris esset significatum,
 mitterent. Hac ratione
 Carthaginenses celerri-
 mam devectionem ha-
 buerunt rerum ad bel-
 lum necessariorum.

³ Carthaginenses cum
 rotundis navibus atque
 triremibus in Siciliam na-
 vigabant. Dionysius re-
 cognita, infinitas naves
 eis obviam duxit. Cartha-
 ginenses classem conspi-
 cati, turbinatas quidem
 naves in ambitu quo-
 dam & circuitu alteram
 ab altera satis magno
 intervallo constitue-
 runt, & in harum medium
 triremes collegerunt,

τῶν

de tota veteri πυρῆς ratione dispu-
 tabimus. Est enim res scitu dignissi-
 ma, nec multis bene cognita. Ca-
 saubonus.

Ἦν ἰδῶν ἀρδέντα πυρὸν παρ' αὐ-
 τῶν] Ita edidi, monente Casaubo-
 no, Fl. quoque pro πᾶς, exhibente

παρ'. De variis Pyrsæ rationibus Flu-
 ribus disputantem vide Polybium
 Histor. lib. x. cap. 39. & seqq. & Casau-
 bonum in Epistolis.

³ Καρχηδόνιοι ναυσὶ] Supple, προγ-
 γύλας ναυσὶ. Paulo post lege, ἐπὶ
 τῶν διαστ. Casaubonus.

4 Ἐπει

& in harum medium triremes collegerunt, magnoque virorum numero in onerarias imposito, se ab impetu hostium defenderunt, perque relicta intervalla cum triremibus enavigarunt: & in Dionysii naves incursione facta, partim eas submerferunt, partim armamenta earum plane contriverunt, & ad nihilum redegerunt.

4 Carthaginienſes bellum cum Hierone gerentes, noctu adnavigaverunt Meſſanæ. Prope urbem Agrigentum in portu naves ſuas habebant. Magna triremium & turbinatarum navium copia in oſtio ſubductæ ſtabant, reliquæ cuſtodiam age-

τὰς ὀλκάδας 4 Ἰππιδιβά-
σαντες, ἡμῶν τε τὰς πο-
λεμίας Ἰππίωντας ἢ τὴν Δι-
σημάτων ταῖς τριήρεσι
διεκπλέοντες, καὶ πῶς ἔ-
Διονυσίου σκάφουσιν ἐμβα-
λόντες πινὰ μὲν αὐτῶν
κατέδυσαν, τὰ δὲ ὅπλα πίν-
των ἀχρεῖα τελείως ἐποίη-
σαν.

Καρχηδόνιοι πολέμεν-
τες Ἰέρωνι, νύκτωρ Ἰπ-
πλεύσαντες Μεσσήνῃ,
5 πλησίον τῆ πόλεως ὑπὸ
Ἀκραγάντινων καθωρμί-
σθησαν. ἐν τῷ λιμένι πολλαὶ
τριήρεις, καὶ προγγύλαι νῆες
6 ὤρμεν. Ἰππὶ δὲ σώματα
ἄλλα παρεφύλασσον· ὁ
ερατηγὸς τῆ Καρχηδονίων
ἄρχαι

4 Εἰπεδίσαντες] γρ. Εἰπεδίσαν-
τες. Casaubonus.

5 Πλησίον τῆ πόλεως ὑπὸ Ἀκραγαν-
τίνων κατωρμίσθησαν] Peritas loco-
rum difficile, ut puto, sibi persuade-
re quibit hanc lectionem non esse
mendosam: longius enim Agrigen-
tum abſuit a Meſſana, quam ut fie-
ri potuerit quod vult iſta lectio. &
ſane Interpres paullo aliter legit. Nos
vero vel ita legendum eſſe ſuſpica-

mur, ὑπὸ ἄκρας πνός κατωρ. vel ὑπὸ
ἄκρας Ἀργήνας. Argennum enim ap-
pellabant promontorium quoddam
Meſſanæ vicinum. Adi Ptolemaum.
Idem.

Καθωρμίσθησαν] Ita edidi pro κα-
τωρμίσθησαν.

6 Ὀρμην ὅπῃ τὰ σώματα] Malim
equidem ſic diſtingui, ὤρμεν. τὰ σώ-
ματα ἄλλα π. Casaubonus.

ἀρμε πλεῖσθης νεῶς τὴν
 τριήραρχον καλέσας,
 προσέειπεν αὐτῷ ὡςδεῖς τὴν
 λιμὴν πλεῖν ἐγγίζοντα ἔ-
 σματα. εἰ δὲ οἱ πόλεμοι
 διακοντες ἐπαναχθεῖεν,
 φεύγειν ἄνω πελάγους· ὁ
 μὲν τριήραρχος ἐπέλαζε
 τῷ στόματι. οἱ δὲ κυβερνή-
 ται τὴν ἐφορμησῶν νεῶν
 ὑπολαβόντες εἶναι κατὰ
 σκοπὴν τῶν ναῶν, ἐδῶκεν
 αὐτῷ κεῖν. ὅς δὲ μακρὴν
 ἀπεσπάρησαν, ἄλλοι πε-
 λάγους διώκοντες· οἱ Καρ-
 χηδόνιοι τοῖς λοιποῖς σκά-
 φεσι σπάρησαν πλεύσαντες
 ὅππῃ τὴν λιμὴν, τοῖς μὲν
 τριήρεσι κενὰς ἔσας ἐνέ-
 σπρησαν· τὴν δὲ ὀκταδὴν τοῖς
 πλείστοις ἐξείλκυσαν.

Καρχηδόνιοι περὶ Σικε-
 λίαν μαθόντες ὅτι Ῥω-
 μαῖοι ναῦς πλείονας αὐ-
 τῶν ἔχοιεν, βεβλόμενοι
 πῶς τὰς ἀποσπάρησαι, πείθονται
 τὴν ἰδίαν πολιτῶν τινὰς αὐ-
 τομολογεῖν ἡμέτεροι. οἱ ποῦς
 τὴν Ῥωμαίων στρατηγὸν

bant. Dux Carthaginien-
 sium, præstantissimæ
 navis trierarchum ad-
 vocat: ei præcepit, ut
 portum navi obeat, &
 ad ostium appropinquet.
 Quod si hostiles ad eam
 persequendam solverent,
 in altum fugam pete-
 ret. Trierarchus ap-
 propinquat ostio, Gu-
 bernatores stantium na-
 vium exploratorem ef-
 fe rati, navim summa
 contentione persequen-
 bantur. Quibus, longius
 persequendo, in altum
 proVectis, Carthaginien-
 ses cum reliquis navi-
 bus summa celeritate in
 portum adnavigarunt,
 & triremes vacuas in-
 cenderunt, oneraria-
 rum vero magnam vim
 extraxerunt.

5 Carthaginienſes cum
 in Sicilia cognoviſſent
 Romanos majorem na-
 vium copiam habere,
 ut eos diſtraherent, ac
 diſſiparent, quibuſdam
 ſuis civibus perſuadent,
 ut tranſitionem faciant.
 Qui cum ad Romanum

ducem Cn. Cornelium pervenissent , promiserunt se Liparam insulam Siciliae objectam ei prodituros. Qui fidem eorum verbis habens, in dimidiam classem impositis militibus , Liparam versus navigavit. Carthaginenses contra solverunt , Romanis navibus praetereuntibus , legatosque ad Cornelium miserunt , qui suppliciter consulem deprecati de pace eumque conspicati, rogaverunt ut in navigium transcenderet, quod Carthaginensium dux gravi morbo conflictaretur, ut justis conditionibus de pace liquidius transigerent. Romanus persuasus , transcendit ad Carthaginensem. Libyci cum ducem in sua potestate haberent, cum universis navibus impetu facto , facile victoriam consecuti sunt.

7 Γναῖον Κορνήλιον ἐλθόν-
τες , ὑπέχοντο Λιπάραν
τῷ νῆσον , τῷ περὶ
μὲν τὴ Σικελίας αὐτῷ
προδῶσαι. ὁ μὲν δὴ πι-
σεύσας τὰ ἡμίση σκάφη
πληρώσας κατέπλυσεν
εἰς Λιπάραν. Καρχηδόνιοι
ἃ ἐπαναχθέντες ἃ τὸ Ρώ-
μαϊκῶν νεῶν παραρμή-
σαντο πρὸς τὸ πρὸς
τὸ Κορνήλιον ἐπεμφαν· οἱ
τὸ ὑπαπν. ἐξικετύσαν-
τες , εἰρὸν σπείσαντες
ἐν δόντες , ἐδείκνυσαν εἰς
τὸ σκάφη αὐτῶν μετὰ-
βῶν , ἃ Καρχηδονίων
στρατηγὸς χαλεπῶς νοσῶν-
τῷ , ὅπως ἐφ' οἷς δὲ τῷ
εἰρὸν ἀσφαλέστερον
σωθῆναι· παῖδες ὁ Ρώ-
μαϊκῷ , μετὰ πρὸς τὸ
Καρχηδόνιον· οἱ ἃ Λίβυες
ἐγκρατεῖς αὐτῷ γυμναῖοι,
ταῖς πύσας ναυσὶν ὀπιθῆ-
ναι , ῥαδίως ἐκέρχτη-
σαν.

[CAP.

7 Γναῖον] Fl. Γενναῖον.

8 Τῶν Ρωμαϊκῶν νεῶν παραρμήσαν-
των] Inest mendum. Interpres quidem legit παραρμησάντων, vulnere dif-
simulato, non sanato. Casaubonus.

Ἀμπρακιώται.

Ambraciota.

Ἀμπρακιώταις Ῥω-
μαῖοι πολιορκεῖντες, ἐπει-
δὴ πολλοὶ καὶ αὐτῶν ἐπι-
τρώσκοντο, πολλοὶ δὲ διε-
φθείροντο, σύμγλα σενλήν¹
ὑπώρυξαν κατώθεν, τὴν

Ambraciotas Roma-
ni oppugnabant. Cum
multi eorum vulnera-
rentur, non pauci et-
iam interficerentur
angustum sub terr-

1 Ῥώρυξαν] Fl. ἐπώρυξαν. Infra
pro ὑπώρυξαν, cum eodem Cod.
nec non Interprete scripti ἀπαντήσαν-
τες. Sub finem pro δίκαιον exhibet
δίκαιον.

2 Τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν διωάμβροι]
Mendum subolet: et si scio polle-
hac quoquo modo excusari. Enim-
vero si jam poterant cur non fece-
runt? Interpres, ut possent, id est,
ὡς διωάμβροι, vel διωασάμβροι. Fortaf-
se verborum facta est trajectio, & ita
legendum, τὴν πόλιν ἐκπορθεῖν & δι-
ωάμβροι, σύμγλα σενλήν ὑπώρυξαν
κατ' ὅσον. Sic Livius in eadem historia:
Romani ad Ambraciam pluribus locis
quatiendo arietibus muros aliquantum ur-
bis nudaverant: nec tamen penetrare in
urbem poterant. Atque ut lector stu-
diosus, cui gratum erit Græca cum
Latinis in eodem argumento con-
ferre, (qui fructus est studiorum
meo iudicio maximus,) intelligat
qua animi alacritate Græcam hanc
Polyæni nostri editionem debeat ac-
cipere, placet eandem historiam ex
Livio totidem pane Latinis verbis
narratam describere: quod etsi præ-
ter institutum facinus nostrum,
speramus tamen lectori φιλοκλεῖς
non fore ingratum: cuius ad similia
præstanda in reliquis huius auctoris
partibus diligentiam accendere, &
quasi exemplo nostro præire volui-
mus. Sic ergo Livius libro xxxviii.

Itaque cum aperta vi parum proced-
ret eos res, cuniculum, vineis an-
te contacto loco, agere instituit. Et al-
quandiu, cum dies noctesque in opere
essent, non solum sub terra fodientes, se-
eferentes etiam humum, sefellere hostem
tumulus terre repente eminens, index
peru oppidanis fuit. parvidique ne jam sus-
rutis muris facta in urbem via esset, se-
factam intra murum, e regione ejus opere
quod vineis contactus erat, ducere insti-
tuunt. Paulo post. Momento enim a-
inane, suspensio fultoris ab hostibus mu-
pervenerunt. ibi commissis operibus, cum
e fossis in cuniculum pateret iter, primi
ipsis serratibus quibus in opere usuerant
dein celeriter armati etiam subeuntes, o-
cultam sub terram ediderunt pugnam.
Sequitur deinde ea facta est, intersepier-
bus cuniculos ubi vellent nunc cili-
pretentis, nunc foribus raptim objectis.
Nova etiam haud magni operu adversus
eos qui in cuniculo erant excogitata
est. Dolium a fundo pertusum, qua-
stula modica inferi posset, & fistula
ferream, operculumque etiam doli fe-
reum, & ipsum pluribus locis perforatum
fecerunt. Hoc tenui pluma completum do-
lium ore in cuniculum verso posuerunt.
per operculi foramina prælonga hastas
quas sarissas vocant, ad summovende
hostes eminebant: scintillam levem igi-
inditam pluma, folle fabrilis ad caput
stula imposito flando accenderunt. Im-
non solum magna vis sumi, sed acris
etiam

meatum foderunt, ut ex inferiore loco civitatem expugnare possent. Quæ res hostes diu latuit. Postquam vero magna pulveris copia congregabatur, intelligentes Ambraciotæ quid ageretur, etiam ipsi meatum intrinsecus e regione foderunt, atque in extremitate meatus obliquam fossam ducentes, æra tenuissima ordine conjecerunt: ut cum in hæc inciderent Romani, strepitus excitaretur: factoque sonitu procedentes eis obviam, pugnabant sarissis. Qui cum in angusta fossa & tenebris obruta nihil admodum proficerent, cadum apparaverunt æqualem fossæ, ejusque fundum perforantes, ferream fistulam alligantes, levibusque plumis implentes, ignem injecerunt, operculumque plenum scobibus adaptarunt, &

πολὺν ἐκπορεύειν διωά-
μφοι. μέγροι μὲν δὴ πολλὰς
τὰς πολέμους ἐλάττανον.
ἐπεὶ ὃ χεὶς πολὺς ἐσω-
ρδύει, συνέντες Ἀμ-
πρακιώται τὸ δρώμενον,
καὶ αὐτοὶ σὺν ἄλλοις ἐνδο-
θεν ἀνθυπαύουσαν, καὶ τὴν
σὺν ἄλλοις ἐπ' ἀκρῶν τὰ-
φρον ἐγκαρσίαν τεμόντες,
λεπτὰ χαλκώματα ἐφε-
ξῆς ἔθηκαν ὅπως τὸ Ῥω-
μαίων τῶν ἐντυγχανόν-
των, ψόφου γένος. καὶ
δὴ γρομφὰς ψόφου, ὑπὸ
γῆς ἀπαντήσαντες, ἀπε-
μάχοντο ταῖς σαρίσσαις.
ἐπεὶ ὃ ἐν ὀρύγματι σενῶ
καὶ σκοτεινὸν ἔχοντι μέγα ἔ-
δεν ἔχον, πῆχον κατὰ
συνέστατες ἴσαν τῷ ὀρύγ-
ματι, πρήσαντες αὐτὰ τὴν
πυθμίδα, σιδηρῶν αὐλί-
σκων διέντες, πῆλιν πη-
ρώσαντες λεπτῶν, πῶρ ὀλί-
γον ἐμβαλόντες, πᾶμα
πλήρες περισμύτων ὅπ-
θοντες, νόσαντες πρὸς τὰς
ἐναν-

etiam facto quodam nidore ex adusta plu-
via, cum totius cuniculi complexset,

vix durare quisquam intus poterat. Ha-
tenus Livius, Cassiodorus.

ἐναντίας, τῇ σύργγι τὴν
πολεμίων προσήρουν ὅπι-
θεν ἢ ἔπιθε χαλκὸν π-
κὸν ἀσπὸν προσαρμόσαν-
τες εἰς τὸ διαπετραγυρόν
αὐλίσκον, φῶς ἐέντες
διέκαμον ὥς τε τὴν σύργγος
πληρωμένης καπνὸς πολλὸς
ἢ δρυμέων, οἱ ῥωμαῖοι
μὴ φέροντες, ἐξέλιπον τὴν
ὑπὸ τῇ γῇ πολιορκίαν.

cadum in adversarios
conversum hostium
meatui applicarunt. Post
cadum vero retro vas
æneum admoventes,
in constitutam fistulam
igne coniecto combus-
serunt. Ita factum est,
ut meatus fumo mul-
to acerboque comple-
tur, hostesque subterra-
neam oppugnationem re-
linquere cogentur.

[CAP. XVIII.]

Φωκεῖς.

Phocenses.

¶ Φωκεῖς εἰς τὴν Παρνασ-
σὸν κατεκλεισθέντες, ἂν
τὸς ἢ πρὸς ὅπλα νυκτὶ παν-
σελεύω, ὅππῃ καὶ βάντες,
ταῖς πολεμίοις ἐπέθεντο·
οἱ ἢ ὥσπερ φάσμα ξένον
ἢ ἀλλόκοτον φοβηθέντες,
ἐνιοὶ ἢ ἢ νομίσαντες ἄλ-
λας εἶναι τὰς ὅππῃ
μύσας, ἠτήθησαν. ἢ πῶ-
μα ἐξήρουν τοὺς Θεσσαλι-
κὸν ἄνδρες πετρακί-
λοι.

¶ Phocenses in Par-
nassium cum armis in-
clusi, sub multam no-
ctem descendentes, in
hostes impetum fece-
runt. Illi partim quasi
spectrum novum & in-
usitatum perhorrescen-
tes, partim etiam alios
esse qui aggrederen-
tur, existimantes, victo-
riam hostibus dederunt.
& strages Thessalica
contigit ad quater mil-
lium virorum.

Φωκεῖς τὴν Θεσσαλι-

2 Phocenses Thessa-
licam

ἢ αὐτὸς ἢ πρὸς ὅπλα. Quid si men-
dofum locum ita sanatis? κατεκλεί-

σαντες αὐτὸς ἢ πρὸς ὅπλα, νυκτὶ παν-
σελεύω ὅππῃ. Casaubonus.

licum equitatum ad
perniciem redegerunt.
Fossam enim secundum
urbem ædificantes, eam
vacuis & inanibus am-
phoris impleverunt, pau-
lumque terræ insuper
injecerunt. In hanc fos-
sam cum incidissent e-
quites, una cum ipsis
equis perierunt.

κινῶ ἵππον διέφθαιραν,
πίφρον ὀρύξαντες κτ' τὴν
πόλιν, ἣ πληρώσαντες
αὐτῇ κενῶν ἀμφορέων.
ἣ γὰρ ὀλίγῳ ἐπέβα-
λον· εἰς ταύτην τὴν πί-
φρον ἐμπεσόντες οἱ ἵπ-
ποις, αὐτοῖς ἵπποισι διε-
φθάρησαν.

[CAP. XIX.]

Plataenses.

¶ Plataenses Theba-
nos aliquot in prælio ce-
perant. Cum autem in
Plataida impressionem
Thebani facerent, lega-
tum Plataenses mise-
runt, & se captivos eo-
rum morte affecturos in-
terminabantur, nisi e
terra decederent. Pla-
taenses vero captivos in-
terficiebant.

2 Plataenses cum a
Lacedæmoniis oppu-
gnarentur, noctu val-
lum aggrediebantur. La-
cedæmonii sublatis i-
gnibus hostilibus ad

Πλαταιεῖς.

¶ Πλαταιεῖς Θηβαίων
ἔλαβον αἰχμαλώτας· ἐ-
πεὶ δ' ἐς τὴν Πλαταίδα
ἐπέβαλον Θηβαῖοι κήρυκα
πέμψαντες ἠπαίλησαν ἀ-
ποκτεῖναι τὰς αἰχμαλώ-
τας, εἰ μὴ τὴν χώραν ἐξέλ-
θουσι. 1 Πλαταιεῖς δ' τὰς
αἰχμαλώτας ἀπέκτει-
ναν.

Πλαταιεῖς ὑπὸ Λακε-
δαιμονίων πολιορκημένοι,
νύκτωρ ἐπέθεντο τῷ περὶ-
τάχισματι. Λακεδαιμό-
νιοι πυρρὰς πολέμιας ἐς
ταῖς Θήβας ἀνέχον, συμ-
μαχίαν

1 Πλαταιεῖς δ' αὐτὸν ἀπὸ αἰχ.] Decit membrum integrum ante hæc verba. Casau-
boinus.

μαχίαν καλῶντες. Πλα-
ταιῆς ἐκ τῆ πόλεως ἀντα-
νέχον πυρσὺς Φιλίππος ἵνα
ἀπὸ τῆς ὑπὸ πυρσὺς ἀπαν-
τήσαντες, Θηβαῖος πεί-
σωσιν δόσιν ἢ βο-
θείας. ἔτω γὰρ τοῖς πυρσὺς
ἐναντίοις ἀμφιδοξήσαντες
Θηβαῖοι, βοηθήσῃ κατώ-
κνησαν.

Πλαταιῆς ὑπὸ Λακε-
δαιμονίων ἢ Θηβαίων
ἐπολιορκεῖντο ἄνδρες ἀγα-
θόσοι Πλαταιέων ἀσέλγη-
νον νύκτα ἢ χειμέριον πα-
ραφυλάξαντες, τοῖς ἄλ-
λοις πολίταις παρήγγει-
λαν ἵνα τὸ ἐναντίον μέρος
τῆς τείχους προσβαλόντας
βοηθήσῃ. τῷ Λακεδαιμο-
νίων² ἐξώθεν ἐπ' ἐκείνον
τὸ πόνον ὡς ἐβοήθουντο· αἱ
δὲ καὶ τὸ ἐναντίον προσδέ-
μενοι κλίμακας, ὑπὲρ ἐ-
βησαν τὸ τεῖχος. ἔμην δὲ
πρὸς τὴν Ἀθηνῶν ὁδὸν ἐτρα-
ποῖντο. ἀλλὰ πρὸς τὴν Θη-
βῶν ἀσκήσαντες ἀντὶ τῆς πύ-
λης

Thebas, auxilium voca-
bant. Plataenses ex ur-
be contra ignes ami-
cos excitarunt, ut i-
gnium ambiguitate de-
cepti Thebani, ab o-
pe ferenda desisterent.
Sic ignibus contrariis
in dubitationem conje-
cti Thebani auxilium
ferre intermiserunt.

3 Plataenses a Lace-
dæmoniis & Thebanis
oppugnabantur. viri du-
centi Plataensium ob-
servata nocte tenebri-
cosa & procellosa, reli-
quis civibus præcepe-
runt, ut in contra-
riam partem murorum
ascenderent, ibique pu-
gnam facerent, quod
per eum locum extrin-
secus Lacedæmonii ir-
ruptionem facerent. At
ipsi in altera parte scalis
appositis, muros supera-
runt: neque vero Athe-
nas ducentem viam in-
grediebantur, sed Thebas
versus, quod per eam

πύλην

2 Εξώθεν ἐπ' ἐκείνον τὸ πόνον ὡς ἐβοήθουντο. Ita locum hunc emen-
davi & supplevi cum Fl. & interpre-

te, pro ἐξώθεν πρὸς ἐκείνο βρονδάν-
των.

hostes minime infecuturos putarent. Sic enim etiam accidit. Lacedæmonii per Cithæronem persequébantur. Plataenses a via Thebaica paulum declinantes, Thebas venerunt, atque inde Athenas usque evaserunt.

τῶν διωχθέντες. ἢ γὰρ ἔτω σωέσθῃ. Λακεδαιμόνιοι μὲν Διὰ τῆς Κιθαίων ἐδίωκον· οἱ δὲ Πλαταιεῖς ἐκ τῆς ἰδῆς τῆς Θεβαϊκῆς ἐκκλίναντες ἐπανήλθον ἐς τὰς Θεbas, καὶ κείθεν Ἀθῆνας ἐξεσώθησαν.

[C A P. XX.]

Corcyrenses.

¶ Athenienses, cum expeditionem adversus Corcyrenses exules Isthones montem tenentes suscepissent, illi arma tradiderunt, deferentes Atheniensium populo de se statuendi potestatem. Quod si qui ipsorum fugam parare deprehenderentur, irritum esse fœdus debere. Corcyrenses veriti ne nimis humaniter Atheniensium populus de eis statueret, clam ad

Κερκυραῖοι.

Ἀθῆναι·οἱ ἐπαύριον ἔπειτα Κερκυραῖος Φυλάδας καὶ Λαδομάχης τὸ ἱερὸν ὅριον οἱ δὲ ὕψος παρέδωκαν, ἵππευόντες τῷ δήμῳ τῶν Ἀθῆναιων βελούσας πρὸς αὐτῶν. εἰάν τις πινὲς αὐτῶν φέροντες αἰῶσι, λελεύσας τὰς ποταμίας Κερκυραῖος δείσαντες μὴ φιλαθρῶπως βελούσῃται πρὸς αὐτῶν ὁ Ἀθῆναιων δήμος· κρύφα ἔπεμψαν πρὸς

Ἀργεῖοι.

Ἱ Κρύφα ἔπεμψαν πρὸς Ἀργεῖος.] Scribendum πρὸς τὸν ὅριον, id est, ad eos qui erant in monte, vel, quod simplicius & verius, πρὸς αὐτοὺς. Omnino enim vox Ἀργεῖος est a mala manu. Historia fuisse a Thucydide est relata in tertia historia. In sexta ejusdem sequens Ἀγέstanorum τέχνησιν λέγει μνησθῆναι. Casaubonus.

Ἱ Κρύφα ἔπεμψαν πρὸς Ἀργεῖος, ἀποδράναι συμβουλῶντες.] Calanbonus in ora Vulgarum pro Ἀργεῖος notarat αὐτοὺς. Sed nihil contra Codd. fidem mutandum: Optime se habebit locus, si transposita distinctione legas, κρύφα ἔπεμψαν, πρὸς Ἀργεῖος ἀποδράναι συμβουλῶντες, clanculum miserunt, ut ad Argivos sese conferrent.

Αργείας, ἀποδράναι συμ-
βελόντες, καὶ ποιοῦν
αὐτοῖς παρεστέοντες· ἵνα
παιδέντων Φυγεῖν· αἱ
σπονδαὶ λυθεῖεν· Ἀθη-
ναῖοι δὲ ὡς ὠρεσσονδή-
σαντας αὐτοὺς, ἐξέδωκαν
πῖς Κερκυραίοις· οἱ δὲ πα-
ραλαβόντες ἀπαντας ἀ-
πέκτειναν.

Argivos miserunt, sua-
dentes ut se in fugam
conjicerent: navemque
suppeditaverunt, ut si
morem gessissent ac fu-
gissent, foedus dissol-
veretur. Athenienses eos
quasi foederum ruptores
Corcyrensisibus tradide-
runt. Qui eos receptos,
ad unum omnes morte
multarunt.

[CAP. XXI.]

Αἰγεταῖοι.

Ægestenses.

Αἰγεταῖοι δὲ Ἀθη-
ναίων συμμαχίας δεόμε-
νοι, πολλὰ καὶ μεγάλα
χρημάτων ὑπέσχεοντο· πε-
ψάντων δὲ πρεσβεις τὰς
ὀψοδούς· πάλιν ὠρε-
σάμενοι δὲ χρημάτων,
ἡγεταῖμοι οὐκ ἔτι πλε-
σίον πόλεων ἀργύρου καὶ χρυ-
σοῦ, πάλιν τε ἱερὰ καὶ θεῶν
ἐκόσμησαν, καὶ πάλιν ἱ-
διωτῶν οἰκίας· οἱ πρεσβεί-
ται πάλιν ἰδόντες, ἡγ-
γαλάν Ἀθηναίοις· οἱ δὲ
πάλιν συμμαχίαν ἐπέμψαν.

Ægestenses auxilium
ab Atheniensibus peten-
tes, infinitas, ingentesque
pecunias eis promitte-
bant. Qui cum legatos
mitterent ad pecuniarum
apparatum perspicien-
dum, Ægestenses mu-
tuantes a vicinis urbibus
argentum & aurum, fana
deorum itemque privato-
rum ædificia splendidis-
sime ornabant. Legati
divitias conspicati, nun-
ciaverunt Atheniensibus:
inique auxilium miserunt.

[CAP.

suadentes. Historia apud Thucydidem
est lib. iv. Ad quos autem fugerent
non addit.

των ἀργύρου καὶ χρυσοῦ] Ita edidit cum
Fl. & MSS. Casauboni. Vulgata ἀργυ-
ρον καὶ χρυσόν.

1 ἡγεταῖμοι ἐν τῇ πλεσίον χρημάτων

1 τ' ἰπ'

[CAP. XXII.]

Locri.

Locri Italici fœdus cum Siculis facientes, alii capita sub tunicis super humeros imposuerunt, & terram injectam calceis sub pedibus habentes, jurarunt se firmam ac solidam ipsis Remp. conservaturos donec eam terram calcarent, & capita in humeris ferrent. Jurijurando fidem habentes Siculos omnes postridie Locri interfecerunt: quasi jam non amplius in eadem terra ingredientibus, neque capita super humeros ferentes.

Λοκροὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι.

Οἱ κτ' τὴν Ἰταλίαν Λο-
κροὶ, πονοδὰς ποταμοὶ
πρὸς Σικελὸς σκοροῶν
κεφαλὰς ὑπὸ τῆς χιτω-
νίσκοις ὑπὸ τὰς ὤμους ἐ-
πιθέντες, ἢ γλυψέμεβλη-
μερῶν πῶς ὑποδήμασιν
ὑπὸ τῆς πόσιν ἔχοντες, ὤ-
μοσιν, πρὸς τὴν βέβαιον
αὐτοῖς φυλάξαι τὴν πολι-
τείαν, ἐφ' ὅσον αὖ τὴν γλυψέ-
μασιν παταῶσιν, ἢ πῶς κε-
φαλὰς ὅππῃ τῆς ὤμοις φέ-
ρωσι. τῆς ὁμοῖς πιαύσαν-
τες τὰς Σικελὸς, ἀνεῖλον
οἱ Λοκροὶ ἢ μίαν ἡμέραν
ὡς εἶπεν ὅππῃ τὴν αὐτῆς γῆς ἐ-
πιβαίνοντες, ἔδδ' πῶς κε-

Φαλαῖς Ἰπὶ ποῖς ἄμοις φέροντες.

[C A P. XXIII.]

Corinthii.

Corinthii Syracusanis auxilium mittentes,

Κορύν. Ζαυ.

Κορίνθοι Συρακ-
σίοις βοήθειαν πέμπον-
τες.

I Υ'πὸ τοῦ ἁμῶς ἐπιμένοντες] Scri-
 be, ἐπὶ τοῦ ἁμῶς. vel ὑπὲρ τοῦ ἁμῶν.
 Casaubonus.

2. Μετὰ μίαν ἡμέραν, ὡς ἐν ὅτῃ τῇ
ἀποκρίσεως τοῦ ὁμοκαίνοντες.] Ita edidi cum
Fl. & Interprete, pro μὴ μίαν, ὡς

ἡ δὲ ὁμοία τῇ γῆς ὁμοία. Neque sic tamen
 integer locus, quippe pro ὡς ἡ δὲ ὁμοία
 τῇ αὐτῆς γῆς ὁμοία. scribendum, ὡς ἡ δὲ ὁμοία
 τῇ αὐτῆς, &c cum interprete. Similis
 fallacia est infra lib. vii. cap. 34. &c
 apud Herodotum lib. iv. cap. 201.

πες, ¹ ἀκρόσσαντες ἐξακο-
σίαις ναῦς Ἀθηναίαις πρὸς
Ναύπακτον ἐφορμαῖν πα-
ραφυλατρίαις, πληρώ-
σαντες οὐκὼν ἢ πέντε
τριήρεις, ² πῶτας μὲν ἐν
³ Πανόρμῳ τῇ Ἀχαιῆς ἀν-
θώρμην ἀντικρὺ τῇ Ἀθη-
ναίων. τέτων ὃ παραφυ-
λαττόντων ἀλλήλους, ὅλ-
κάδες μετὰ Κορινθίων ὁ-
 πολιτῶν ἀπῆραν ἐκ Πε-
λοποννήσου σύμμαχοι Συ-
ρακυσίοις. Ἀθηναῖοι ὃ
προσεῖχον ταῖς ἀνθώρμ-
σαις τριήρεσιν.

cum intellexissent vi-
ginti naves Atticas ap-
ud Naupactum appel-
lere, quæ custodias a-
gerent ac specularen-
tur, impletis viginti
quinque triremibus, eas
in Panormo Achajæ e
regione Atticarum na-
vium subduxerunt. Dum
hæ se mutuo observant,
naves onerariæ plenæ
Corinthiorum armato-
rum e Peloponneso sol-
verunt, ad opem Syra-
cusanis ferendam. Athe-
nienſes vero iis navibus
quæ e regione stationem
habebant, animos inten-
derunt.

[CAP. XXIV.]

Λαμψακτινοί.

Lampſaceni.

Λαμψακτινοὶ ἢ Πα-
ριανοί, ¹ πρὸς γῆς ὁρίων

Lampſaceni & Pa-
riani de agrorum finibus

ἀμ-

¹ Ἐξακοσίαις ναῦς Ἀθηναίαις] Ita c-
rat scriptum in nostris Codd. men-
dosiſſ. Interpres vero & hic εἰκοσι le-
git, & infra εἰκοσι πέντε. Casaubonus.
Ἀκρόσσαντες ἐξακοσίαις] Fl. μεθύντες
χ' ναῖς. sed legendum cum Interpre-
te κ' ναῖς. Hæ quippe nota facile
confunduntur. & paullo post cum
eodem εἰκοσι ἢ πέντε.

² Ταύτας] Ταύτας. Casaubonus.

³ Πανόρμῳ Ἀχαιῆς] Portus hu-
jus meminit Pausanias in Achaicis:

Πάνορμι δ' ἐς Αἴγιον ἐν Πατρῶν, ἀπὸ
πρὸς τὸν ἐξονόμονα Ζομφίν Πόν, σχεδὺς
ὃ Πατρῶν πεντήκοντα ἀπέχεται: λιμὴν
ὃ Πανόρμῳ σχεδὺς πέντε ἢ δέκα ἀ-
πώτερον τῇ ἀκρῇ. τοσούτοις ὃ ἀρῆσθαι ἐ-
τέρας δὸς Πανόρμῳ τὸ Ἀθῆναις καλῶ-
μενον πείχῳ. Meminit & Ptolemaeus
lib. III. cap. 15. Καὶ ἐν Αἰγείῳ πελά-
γῳ ἀνατολικῆς πλοῦτος ἀεὶ γαλῆ, Πά-
ναρμῳ λιμὴν.

Cap. XXIII. 1 Περὶ γῆς ὁρίων] Fl.
absque præpositione. Mox pro ἀδωγ

litem habentes, constituerunt sub primum gallicum viros ex utraque civitate ad se invicem mittere. Ubicumque vero sibi missi obviam fierent, hunc terminum ac finem regionis esse debere. Quod cum omnium sententiis esset approbatum, aliquos in iis locis per mare opus facientes persuasurunt, ut cum Parianos viderent præterire, maximam piscium copiam in ignem imponderent, & circum circa vinum liberent, quasi Neptuno sacra facientes, eosque faustis auspiciis advocarent ad honorandum Deum, & litationis societatem: Quod cum piscatores facerent, illi piscatoribus morem gerentes: simul epulabantur & bibebant, remittentes aliquantum ex itineris contentione.

ἀμφισβητούντες, συνέθεντο. ὡς καὶ ἔρηντες ἄδωσι πρῶτοι, πέμψειν ἄνδρας ἐξ ἑκατέρας πόλεως ἐς ἀλλήλους· ὅπως δὲ ἂν οἱ πεμφθέντες ἀπαντήσωσιν, τῶν ἀμφοτέροις ὅρον τῆς γῆς γνέσθω. ἐπειδὴ τῶντα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακίωοι τὴν ἐν ταῖς τόποις θαλασσοεργῶν, ἔπεισαν πινᾶς, ὅταν ἴδωσι τὰς Παριανὰς παρεόντας, ἰχθὺς ἀφθόνως ὀπιβάλλειν τῷ πυρὶ, καὶ οἶνον πολὺν ὀπιπένδειν ὡς Ποσειδάωνι θύοντας, καὶ ὡς καταλεῖν αὐτὰς μετ' εὐφημίας τιμῆσαι τὸ θεόν, ἀπονδῶν κοινωνήσοντας. οἱ μὲν αἰλιῆς. . . οἱ δὲ παιδέντες τοῖς αἰλιῶσι σκυῆδιον καὶ συνέπινον τὸ σκυδαῖον τὸ πορείας ἀνέντες. Λαμψακίωοι δὲ συνέτειναντες ὅππῃ τὸ Ἑρμαῖον

Lampsaceni vero confici-

σι, Fl. ἄσωσι, & pro ἐς ἀλλήλους, πρὸς ἀλλ.

² Τὰς Παριανὰς παρεόντας ἢ Παριανὰς, quod in Vulgata aberat, cum Fl. & Interprete reposui, paulo post pro κοινωνήσαντες, cum eodem Cod.

scripsi κοινωνήσοντας. Lacunam frequentem in ora Vulgatæ explerat Casaubonus, addito, καὶ τὸ ἐπιπίνειν. Pro συνέπινον, Fl. συνέπιον. Sub finem pro ἀπέτιμον, Fl. ἀπέτιμοντο. & pro συστράφει, συστράφει.

Φθείσαντες ἦλθον. τῶν δὲ
 Παρίων μὲν ἀπέχθη ἐπιδία
 ὁ, Λαμψάκων δὲ σ'. ποσὺ-
 τὴν γὰρ ἀπέτεμον τῇ τέ-
 χνῃ Λαμψακίων Παρια-
 νῶν, μέθ' ἑαυτοὺς συνησάμε-
 νοι τὸ Ἑρμαῖον.

tendentes, ad Hermæum
 priores venerunt. Id a
 Pario septuaginta stadiis
 distat: a Lampfacō au-
 tem ducentis. Tantum
 foli per fallaciam Lam-
 pfaceni Parianis ademe-
 runt, finibus in Her-
 mæo constitutis.

[CAP. XXV.]

Χαλκηδόνιοι.

Chalcedonii.

Χαλκηδόνιοι Βυζαν-
 τίοις πολεμῶντες ἄνοχας
 ἐῴμερῶν σωθέμενοι. πρὸς
 εἰρήνην ἀνδράς ἐκά-
 τεροι δέκα πρὸς τὴν εἰρήνης
 βεβλῶσθαι. τρισὶν ἡ-
 μέραις ἐβεβλῶσαν. πρὸς
 τετάρτῃ δὲ πρὸς ἀλγεῖν
 ἔφασαν οἱ Χαλκηδόνιοι.
 Διὰ τινὰς ἀρχολίας ἀ-
 ναγκαίας. συγχωρησάν-
 των Βυζαντίων, οἱ δὲ νύ-
 κτωρ πληρώσαντες τὰς
 ναῦς ἀφ' ὧν πρὸς ἑαυτοὺς
 μὴ πρὸς ἑαυτοὺς Βυζαν-

Chalcedonii cum By-
 zantiis bellum geren-
 tes, induciis aliquot die-
 rum constitutis, utri-
 que viros ad capiendum
 de pace consilium mise-
 runt. Tres dies consi-
 lium agitabant. Quarto
 Chalcedonii sibi disce-
 dendum esse dice-
 bant, ob incumbencia
 quædam negotia. Con-
 cedentibus Byzantiis,
 illi per noctem imple-
 tis navibus, ex improvi-
 so Byzantios nihil de bel-

πρὸς

1 ἄνοχας ἐῴμερῶν σωθέμενοι.]
 Sic emendavimus: Nam etiam in
 nostro Codice deest littera ε, sed
 qui non negligenter totam narratio-
 nem legit, facile mihi assentietur
 sic esse legendum, Casaubonus.

ἡμερῶν] Neque Fl. neque In-
 terpres agnoscunt 4 similem falla-
 ciam vide infra hoc libro cap. 53. &
 lib. vii. cap. 43.

2 Πρὸς ἀλγεῖν] 28. Πρὸς ἀλγεῖν.
 Casaubonus.

3 Διὰ

Io suspicantes obruerunt.

Hic defunt duces novendecim, & strategemata viginti quinque.

τίσις πόλεμον ἔχουσιν
λοιπὰς τῶ ἀνοχῶν εἶναι
ἡμέρας δύο.

Λείπει.

[CAP. XLV.]

Solyson.

Solyson Callitelis filius, popularis viri opinionem apud Samios habens in ducem electus est, cum Samii adversus Æoles bellum gererent, neque solemne festum celebrarent in

Συλοσών.

Συλοσών Καλλιτέλης
Σαμίοις δημοτικὸς εἶναι
δοκῶν, στρατηγὸς ἡρέθη.
Σαμίων δὲ πολεμούντων
πῶς Αἰολοῦσι, καὶ τῶν παν-
ήγυριν ἐκ ἀγόντων ἐν
τῷ ἱερῷ τῆς Ἡρώας πρῶτον
ἔρω

3 Διὰ τὴν λοιπὰς ἀνοχῶν τῶν ἡμέρας
ἴσθι Fl Διὰ τὰς λοιπὰς τῶν ὁχλῶν, &c.
ὁχλῶν quoque habent Codd. Casauboni. Sequitur jam in Florentino Codice pagina pura, unde tot ducum strategematibus, donec e melioribus Codd. suppleantur, cendum.

CAP. XXV. 1 Πανήγυριν ἐν ἀγόντων] Ita edidi cum Fl. & Interprete: atque ita quoque in margine Vulgarē coniecerat Casaubonus, pro vulgato πανήγυριν δ. . . ἴσθι. Eodem hoc Junonis festo (de quo videndus Meursius De Festis Græcorum in Hæc) Samiorum tyrannidem occupasse Polycraten, reulit Auctor supra lib. 1. 23. 2. adiutantibus Sylosonte & Pantagnofo, ejus fratribus; potius vero Samiorum imperio, & cum fratribus tripartito, necato deinde Pantagnofo, Sylosontem juniorem ejecit, teste Herodoto lib. 111. cap. 39. is vero post fratris necem, cui successerat Mæandrius, a Dario ob donatum sibi ab eo amiculum, Samiorum imperio remuneratus est, Samumque ob Charilei, fratris Mæan-

drii, in Persas irruptionem, eorumque eadem, viris desolatam accepit, teste eodem cap. 139. & seqq. Qui modus occupandi imperii, cum plurimum differat ab eo quem refert Auctor, nullus dubito, quin illud tempus respiciatur, quo simul cum fratribus Polycrate & Pantagnofo, quod supra lib. 1. est commemoratum, Samiorum dominium invasit, licet haud ita multo post eodem a Polycrate fuerit ejectus. Nisi quis existimet diversum hunc esse ab eo, quod Auctori dicatur Συλοσών Καλλιτέλης, cum Herodoto sit Συλοσών ὁ Αἰάκης & ὁ Αἰνῶς. sed emendandum putem nostrum ex Herodoto; cum nomen illud diversis Locis apud eum extet, & Syloson quoque habuerit filium nomine referentem avum, scribente eodem lib. 111. cap. 13. Οἱ δὲ Αἰάκης, παρ' ὅπου καὶ λόγος ἐδύκοντο οἱ Σάμιοι, πᾶσι μὲν τῶν Συλοσόντων τῶν Αἰάκης, τῶν Αἰνῶν, ὅτι ἐὼν Σάμα, ὑπὸ τῆς Μελισσῆς Ἀρεταγόρου ἀπεσέρητο τὴν ἀρχὴν, κατὰ περὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἰωνίων τύραννοι.

τέρω τὴ πόλει ὄντι. ² Συ-
λοσὼν δὲ ἀνέφη στρατηγὸν
ἀμελεῖσθαι τὸ εἰς τὴν θεὸν
δουλοῦσθαι, ὥς καὶ μᾶλλον
ἐκπλήξων τὰς πολε-
μίας, ³ εἰ τὴν πατριὸν ἀ-
νάγκη πανήγυρην. οἱ Σά-
μιοι δὲ στρατηγὸν ἐπαινε-
σαντες τὸ δουλοῦσθαι καὶ τὸ
ἀνδρείας, ἐλθόντες ὅππῃ τὸ
τῆς Ἡέρας ἱερὸν ἐσπλῶοπι-
ον, καὶ ὅσα εἰς πανήγυ-
ρην καθίσταντο ὅ τῃ Συλο-
σὼν νυκτὸς εἰς τὴν πόλιν
εἰσελθὼν, καὶ τὰς διπλὰς
τριήρων ναυτὰς εἰσκαλέ-
σας, τὴν Σαμίων δόχλὸν
κατέχευε.

templo Junonis longius
ab urbe remoto: Solyson
inquit, se in eo magistra-
tu nequaquam commis-
surum, ut honor Deæ
negligeretur, quo stupo-
rem etiam hostibus incu-
tiens, eos ad patrium
conventum pelliceret.
Samii collaudata ducis
pietate & fortitudine,
venientes ad Junonis
templum, scenas, o-
mniaque quæ ad festi ce-
lebritatem pertinerent,
summa alacritate para-
bant. Solyson per no-
ctem in urbem ingres-
sus, a triremibus nau-
tas intro-revocavit, & Sa-
miorum imperium occu-
pavit.

[CAP. XLV.]

Ἀλέξανδρος ὁ Θεσσαλός.

Alexander.

Ἀλέξανδρος Θεσα-
λὸς ναυμαχεῖν μέλλων,
πολλοῖς ὁπλοῦσιν ὅππῃ τὸ
κατασφραγίστων διέδωκε
πολλὰ σπονδία, καὶ ὡς αἰνέ-
σας, τὴν Σαμίων δόχλὸν
κατέχευε.

Alexander Theſſalus
navale prælium initurus,
multis consensoribus
magnum missilium lapi-
dum numerum in cata-
stromatis dispertivit, eis-
que præcepit, ut, cum hostium navis appropinquasset,

γαλῶν

² Συλοσὼν, καὶ ἀνέφη στρατηγὸν
Scribe στρατηγὸν. Casaubonus.

³ Εἰ καὶ πατριὸν ἀνάγκη] Pro eo Fl.
εἰς τὴν πατριὸν ἀνάγκη.

i Tio

his in nautas jaculis uterentur, ut plurimi eorum nullum usum præstare navibus possent.

γείλιν, ὅσων παραβάλη
ναῦς ἀκοντίζειν ὅππότες
ναύτας, ἵνα οἱ πλεῖστοι αὐ-
τῶν ἀρξέοι γίγνοιτο.

[CAP. XLVII.]

Thrasybulus.

Thrasybulus Milesiorum tyrannus, cum Halyattes Miletum oppugnaret, eamque confectam fame capere in animo haberet, misissetque legatum de induciis, donec templum Arsiæ Minervæ condidisset, mandavit civibus, ut pro se quisque frumentum omne quod haberet, in forum efferrent, ibique discumbentes convivium agitent. Hæc conspicatus præco, nunciavit Halyattæ: qui innumerablem copiam ciborum Milesios habere existimans, oppugnationem dimisit.

Θρασύβουλῳ Μιλη-
σίων τύραννι.

Θρασύβουλῳ, Μιλη-
σίων τύραννι Ἀλυάτης
πολυορκούντῳ Μίλητον, καὶ
λιμῶ τὴν πόλιν αἰρήσειν
μέλλοντῳ, πέμψαντῳ
ᾧ κήρυκα πρὸς ἀπονδῶν ἕως
ἀν' ἧς νεῶν κατασκόπηση
τῆς Ἀσσησίας Ἀθιωᾶς,
πῶς πολίταις προσέτιξεν
ὅσων ἕκαστος ἔχοι σίτον
πάντα ἐξενεγκεῖν εἰς τὴν ἀ-
γορὴν, καὶ κατακειμένους
εὐωχεῖσθαι. ὁ κήρυξ ταῦτα
ιδὼν ἠγγείλεν Ἀλυάτῃ· ὁ
δ', ὡς ἀφθόνων τροφῶν
ὡφρυσκόμενῳ Μιλησίων ἐ-
χόντων, διέλυσε τὴν πο-
λιτοκρίαν.

[CAP.]

1 Τὴν νεῶν κατασκόπηση τῆς Ἀσσησίας Ἀθιωᾶς] Non dubitavimus ita emendare: cum in nostro quoque Codice esset Ἀρσιᾶς Ἀθ. ex Herodoti Musa prima, Casaubonus.

Ἀσσησίας Ἀθιωᾶς] Ita restitui pro Ἀρσιᾶς Ἀθ. Fl. nec non Codd. Casauboni Ἀρσιᾶς. sed, uti reposuimus,

scribendum docet Herodotus lib. 1. cap. 19. ubi idem strategema refertur: Stephanus quoque: Ἀσσησίας, πόλις Μιλησίων τῆς Θεόπρωτης Φιλιππικῶν εἰκοστῇ πεταστῇ. ὁ εἰρηκτὴρ Ἀσσησίας καὶ Ἀσσησίας Ἀθιωᾶς παρ' Ἡρόδοτου.

3 Ἀθίωνων τροφῶν] Ita edidi cum Fl. pro vulgato Ἀρσιᾶς.

[CAP. XLVIII.]

Μέντωρ.

Μέντωρ Ἑρμείῃς κρα-
τήσας, πρὸς τὰς πόλεις
τὰς δέχομεν ὡς αὐτὰς
ἔγραψε, τῇ ὁπισθῇ σφρα-
γίδα ὁπισθεὶς τῷ ἐκεί-
νῃ. καὶ προσέταξε ὡς αὐτὸν
δόναι τὰ πράγματα πῶς
κεμίξουσιν τὰ γράμματα. οἱ
τῷ Ἑρμείῃ σφραγίδα
γνωρίσαντες, ἔλαθον αὐ-
τὸς Μέντωρ ὡς αὐτὸν
τὰς πόλεις.

Mentor.

Mentor cum Her-
miam in sua potestate
haberet, ad eas civita-
tes quæ ejus imperio
parebant, litteras scri-
psit illius sigillo obli-
gnatas, & præcepit, ut
iis qui litteras attulif-
sent, summam rerum tra-
derent. Illi cognito si-
gillo Hermiæ, civitates
infcii Mentori dedide-
runt.

[CAP. XLIX.]

Ἀναξαγόρας.

Ἀναξαγόρας, Κόδρου,
Διόδωρου, Ἰπαιδὲς Ἑχεά-
νακτος, Ἡγησίου τύραν-
νον Ἐφεσίων ἀπέκτειναν.
Φιλόξενος Ἀλεξάνδρου
Βασιλέως ὑπαρχοῦ Ἰω-
νίας, τὸς ἀνδρας ὡς αὐτὸν
Ἐφεσίων ἐξαίτων, ἐλα-
βὼν, φρεσὶν εἰς τὴν πόλιν.

Anaxagoras.

Anaxagoras, Codrus,
& Diodorus compedi-
bus vinctum Hegesiam,
Ephesiorum tyrannum,
interfecerunt: Philoxe-
nus ab Alexandro rege
præfectus Ioniæ, viros
ab Ephesiis postulavit:
cumque non impetras-
set, præsidium in ur-
bem adduxit, & hos

είσα-

1 Παιδὲς Ἑχεάνακτος.] Interpres
πιδαις σιέχοντες, vel ἐχέοντες. non
placet, ita enim perspicue Codex no-
stet. Emendavimus etiam φίλιν πίνω,
cum φιλεῖν in nostro Cod. esset

scriptum, & apud Interpretem phi-
lurine, facete. Casaubonus.

Παιδὲς Ἑχεάνακτος.] Fl. πιδαις
ἐχέοντες.

2 Ἰπαιδὲς.] Ἰπάρχος. Casaubonus.

3 Διδ

tres viros per vim rapuit, eosque ferreis catenis ligatos in arcem Sardoniorum misit. Qui diu multumque cruciati, seipsos liberaverunt, accepta ab amico lima, cujus auxilio usi vincula dissiparunt: & servilibus vestimentis induti, per noctem quasi servi e carcere egressi, fune & vestimentis pro longitudine dissectis, ea constrinxerunt, seseque de mœnibus demiserunt. Diodorus subito decidens ex alto, claudusque factus, in eo loco remansit: captusque a Lydis, ad Alexandrum missus est, ut supplicium dependeret. Cum autem Alexander Babylone summum diem obiisset, Ephesum ad Perdiccam missus est, ut legum iudicium subiret. Anaxagoras vero & Codrus disceden-

είσπραγών, τὰς τρεῖς ἀνδρας ἐξαρπάσας ἐν κλοιῷ δεδεωμένους εἰς τὴν ἄκραν τὴν ἐν Σάρδεσιν ἐπεμψεν· οἱ δ' ὑπὲρ μακρὸν παλαίωσαντες, ἔλυσαν αὐτοὺς, φίλῃ ῥίνῳ εἰσπέμψαντο· ἡ χρησαίμενοι τὰ δεσμὰ διέσπασαν, καὶ οἰκεπτικαῖς ἐσθήσεσι μετὰ σκιδασαίμενοι· ἀλλὰ νυκτὸς ὡς οἱ κέται δ' δεσμωτικαῖς περιελθόντες χοινίῳ καὶ ἱματίοις καὶ μῆνι· ὡς αὖτε ζομύοις, σωδῆσαντες αὐτοὺς ἀπὸ τῶν τειχῶν κατήκταν. ἐκπεσὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους εἰς αὐτῶν ὡς αὖτε χερσὶ μαχλωθεὶς ἀμφω ποδὲ, ληφθεὶς ὑπὸ Λυδῶν ὡς Ἀλέξανδρον ἐπέμψθη, δίκας δώσων. Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος, εἰς Ἐφέσον ὑπὸ Περδίκας κατεπέμψθη, κρητισόμενον καὶ τὰς νόμους. Ἀναξαγόρας δ' καὶ Κόδρος·

Διότι

3 Διὰ νυκτός] Voces has, quæ in Vulgata desiderabantur, cum Fl. & Interprete supplevi.

4 Καθῆκαν. ἐκπεσὼν ἀπὸ τοῦ ὕψους οἷος αὐτῶν] Fl. καθῆσαν. Κόδρος μὲν οὐκ

πεσὼν ἀπὸ τοῦ ὕψους παρ. sed scribe cum Interprete: καθῆκαν. Διότι καὶ μὲν ἐκπεσὼν ἀπὸ τοῦ ὕψους, παρ. Μοχρίο χωλωθεὶς, Fl. χωλωθεὶς.

ἀφ' ἑλάντες εἰς Ἀθήνας ἐ-
σώθησαν· πρὶν δ' Ἀλεξάν-
δρου τελευτῇ ἀπελθόντες,
εἰς Ἐφεσον ἐπανελθόντες,
καὶ τὸ ἀδελφὸν Διόδωρον ἀ-
νέσωσαν.

tes, Athenas pervene-
runt: & audita morte
Alexandri, revertentes
Ephesum, etiam fra-
trem suum Diodorum
liberaverunt.

[CAP. L.]

Πίνδαρος.

Pindarus.

Κροίσος δ' Ἀλῶος πολιορ-
κῶντ' Ἐφεσον, ἐπειδὴ
τὴν πύργων τε, ὃ παρὰ πόλιν
ἠκλῆθει, ἔπεσε, καὶ τὸ δει-
νὸν τὸ ἀλώσεως ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἰὼν, Πίνδαρος ὁ τυ-
ραννύων τὴν πόλιν σώ-
βλῶσε πῶς Ἐφεσίοις ἐκ
τῶν πυλῶν καὶ τῶν τειχῶν θά-
μιγξας συνάψαι πῶς κί-
σι δ' ἱερὰ τῆς Ἀρτέμιδος,
ὥστε ἀναπλήναι τῇ θεῷ
τῇ πόλιν. Κροῖσος τῶν
πυλῶν, ἐφείσατο τῆς πό-
λεως, ὥστε ἀναθήμα-
τ' αὐτῇ, καὶ πρὸς τὰς Ἐφεσίους
ἐπὶ ἐλευθερίᾳ συνθήκας ἐ-
ποιήσατο.

Pindarus Cræso E-
phesum oppugnante,
cum turris, quæ prodi-
trix appellabatur, ceci-
disset, & periculum
coram ob oculos cer-
neretur, Pindarus, qui
imperium in urbe tene-
bat, consilium Ephesius
dedit, ut per funes por-
tas, mœniaque Dianæ
templi columnis conne-
cterent, atque urbem u-
niversam Deæ consecra-
rent. Cræsus in hono-
rem numinis, urbi qua-
si anathemati pepercit:
& cum Ephesiis, permil-
ta eis libertate, fœdus pe-
pigit.

[CAP. LI.]

Θήρων.

Theron.

Θήρων Ἀκραιγεντίνων

Theron Agrigentino-

δору-

1 Κροίσος] Fl. κροίσος, & pro δεινόν, habet δειπνον.

1 Ἀθή-

rum mercenarios in oc-
culto paratos & instru-
ctos habens, cum ei pe-
cuniæ ad stipendia per-
solvenda non suppete-
rent, & civitas Miner-
væ templum magnifi-
centissimum extrueret,
suffuratus eas pecunias
quas opificibus distri-
buere debuerat, sua-
sit, ut summatim opus
totum ad exstruendum
locarent, in eamque rem
vades dignos accipe-
rent, certumque tem-
pus definirent, quo tem-
pli ædificationem absol-
vi vellent. Visus est
non inutilem senten-
tiam adferre: & ei ci-
vitas assensâ, opus per-
ficiendum locavit. Ar-
gentum accipiebat Gor-
gus, Theronis filius.
Postquam igitur argen-
tum civitatis accepis-
set, neque architectos,
neque lapidicidas, neque alios opifices conducebat,
sed contra civitatem satellitibus mercedem dabat, &

δορυφόρους μὲν ἔχων ἐν
ἀπορρήτῳ παρεσκευασμέ-
νους, χρημάτων δὲ ὅσα δό-
πων ὡς πρὸς τὰς μισθο-
δοσίας, τῆς πόλεως Ἀ-
θηνῶν μεγαλοπρεπῆ ναὸν
ἐγείρουσιν, ἐπειδὴ τὰ χρή-
ματα ἐν ταῖς ἐργασίαις
διεκένεπτο, ἐπεισεν Ἀ-
θροῶν ἐκδοσὴν ποιήσασθαι
ἐν ἐὼ, καὶ λαβεῖν ἐγγυητὰς
ἀξιοχρεῖς, καὶ ὁρμήσει παρ-
θεσμίαν, ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν
συντελεσθήσεται. ἔδοξεν
ὁρθῶς λέγειν, καὶ ἡ πόλις
πειθεῖσθαι, τὸ ἔργον ἐξέδω-
κεν. ἡ γὰρ λαβεῖτο Γόργος
ὁ Θήρωνος. ἐπεὶ δὲ τὸ τῆς
πόλεως δόρυ γέγονεν ἔλα-
βεν, ἔτε τέκτονας, ἔτε λι-
θοξόους, ἔτε τὰς ἄλλας δη-
μιουργὰς ἐμισθώσαντο. ἀλ-
λὰ καὶ τῆς δέσης πόλεως
μισθὸν τοῖς δορυφόροις ἔ-
δωκε καὶ τοῖς ἰδίῳις χρήμα-
σιν

στιν

1 Α'θηνῶν] Scripserim Α'θηνῶν
cum Casaubono, uti monuerat in O-
missis. Mox ἡγοραβεῖτο Γόργος, ver-
te, opus suscipiebat Gorgus.
2 Ἠργολαβεῖτο Γόργος ὁ Θήρωνος]

Nofter Codex Γόργος ὁ Θήρ. Sed Gor-
gus nomen est Græcicum Gorgus
non. Casaubonus.

3 Ἐλαβεν] Fl. ἔλαβεν, ut & ἐμι-
σθώσαντο.

αν Ἀκραγαντῖνοι ὑπὸ Θή-
ρων ἐτυραννίσθησαν.

Agrigentinos suis pecu-
niis in tyrannidem rede-
git.

[CAP. LII.]

Σίσυφ.

Sisyphus.

Σίσυφ., Ἀυτολύκ-
τας βόας αὐτὸς κλέπθον-
τ πολλάνις, ταῖς χη-
λαῖς τῶν βοῶν ἐνέτηξε ἑ-
μύθον, ὃ χαρακτῆρα ἐν-
ήρμοσε γεράματα ἐκτυ-
πέντα, Ἀυτολύκ. ἔκλε-
ψεν. ὁ μὲν δὲ Ἀυτολύκ.
νύκτωρ ἀπήλασε τὰς
βόας. ὁ δὲ Σίσυφ. μεθ'
ἡμέραν πῶς γένοιτο γεω-
ροῖς ἔδειξε τὰ ἵχνη τῶν βοῶν
κατηγορεύοντα πλὴν Ἀυτολύ-
κ. κλοπῇ.

Sisyphus Autolyco
boves ejus sæpius clam
abducente, plumbum
eorum vestigiis adapta-
vit, in eoque quasi cha-
racterem, has literas im-
pressit, Autolycus fu-
ratus est. Autolycus
sub noctem boves ab-
ducebat. Sisyphus in-
terdiu vicinis agricolis
bouvum ostendit vesti-
gia, quæ Autolyci
furtum redarguerent.

[CAP. LIII.]

Ἄγνων.

Agnon.

Ἄγνων Ἀττικῇ ἀπ-
οικίαν ἤγαγον οἰκίσαν βε-
λόμην πῶς καλεμέ-
νας θ' ὁδὸς ὅτι τῶν
Στρυμῶν. ἡ γὰρ ἔχ

Agnon Atticam co-
loniam deduxit, ad in-
habitandum eum locum
ad Strymonem, qui No-
vem viarum nomen ha-
bet. Erat enim oracu-

λό-

ἡ Μόλυβδον, ὃ γὰρ. Fl. μόλιον,
ἄς γὰρ. Paullo post pro τῶν βοῶν, Fl.
τὰς βόας & sic jam supra.

Cap. LIII. ἡ γὰρ ἔχ λόγον

[Ἀθηναίους] Ita scripsi cum Fl. Vul-
gata. ἡ γὰρ ἔχ λ. Ἀθηναίων. Paullo post
pro ἐνείκως cum Fl. & Casaubono re-
posui ἀναγνώσκων.

2 Τὸ

lum apud Athenienses e-
jusmodi :

*Multiviam noviter quid
vultis condere terram ,*

*Palladii civis , sine diis res
ardua vobis*

*Est : nec id ante licet quam
Troja ex urbe feratis*

*Inventam Rhesi stipulam ,
terraeque paternae*

*Mandetis sancte tum tum
decus inde legetis.*

Cum hæc Deus pro-
didisset, Dux Agnon vi-
ros aliquot Trojam mi-
sit , qui Rhesi monu-
mento per noctem ef-
fosso, ejus ossa sustule-
runt, & in chlamydem
purpuream ossa conje-
cta, ad Strymonem de-
portarunt. Barbari ter-
ram eam tenentes, flu-
men transire prohibe-
bant. Agnon factis trium-
phorum induciis, barba-
ros amandavit : noctu-
que Strymonem cum
exercitu trajecit, & ol-

λόγιον Ἀθηναίοις ποιόν-
δε.

² Τίπτε νέως κτίσῃ πο-
λύπην μερεαίνετ' ἑωρὸν

Κῆροι Ἀθηναίων ; χα-
λεπὸν ᾧ θεῶν ἄτερ ὕμνιν.

Οὐ γὰρ θέσφατόν ἐστι ,
πρὶν ἂν κομίσητ' ἀπὸ Τροίης

Ῥήσας ἀνδρόντες κα-
λάμην, πατρὶν ᾧ δῆρ' ἔρη

Κρύψῃτ' ὀστέας πότε
δ' ἂν τότε κῦδος ἄροιθε.

Ταῦτα δ' ὁ θεὸς χρῆσαν-
το, ὁ στρατηγὸς Ἀγνων εἰς
Τροίαν ἐπεμψεν ἄνδρας ,
οἱ, τὸ Ῥήσας σῶμα νύκτωρ
ἀνωρύξαντες, ἀνείλοντο τὰ
ὀστέα καὶ καταθέντες τὰ ὀστέα
εἰς χλαμύδα πορφύρεαν ,
κομίζουσιν ἐπὶ τὸ Στρυμό-
να. οἱ μὲν δὲ κατέχοντες
βάρβαροι τὴν χώραν Δι-
βαινεῖν τὸ πατρὸς ἐνώ-
λουον. Ἀγνων δ' ὁ σπονδὰς
ποιήσας μετὰ τοῖς ἡμέ-
ραις, ἀπέπεμψεν τὰς βαρ-
βά-

² Τίπτε νέως κτ.] Meus Codex,
νέως, sed νέως Interpr. vel νέον: quan-
quam suspitione locus non caret. Pro
ἐκείας, lege διαγέας, aut si mavis, ἐ-
δοκείας. illud malo. Amphipolia κτίσιν
Thucyd. refert, itemque Diodorus

in duodecimo: ubi scribe, πάλιν ἐκτί-
σαντο τὸ πόλιν, Ἀγνων δ' ἠγεμὼν.
male enim Ἀπίων. Casaubonus.

² Σπονδὰς ποιήσας μετὰ τοῖς ἡμέ-
ραις.] Ita Codex noster. Quidam ἡ-
μερας ἡ. Idem.

βάρης, ἢ διὰ τῆς νυκτὸς
τὸ Στρυμῶνα μὲν ἔσφατον
ματὸν διελθὼν, τὰ τε
ὅσα ἔσφατον κατὰ ρυθμὸν πα-
ρα τὸ ποταμόν, ἢ τὸ χωρίον
διὰ τοφρῶσας ἐτείχιζε
πρὸς τὴν σελῶν ἡμέρας
ἢ ὅσον εἰργάζοντο. Καὶ δὴ
πάν ἔργον ἐξετελέσθη
τρίων νυκτῶν, ὥς ἡ οἱ βάρ-
βαροι μὲν τρεῖς ἡμέρας ἐλ-
θόντες, τὸ τεῖχος εἶδον ἐ-
ξημερῶν, ἐνεκάλαν Ἀ-
γνωνι ὡς ὠφθαλμοὺς πρὸς
αὐτοὺς, ὃ ἡ εὐδὲν ἔφη αἰδι-
κεῖν, ἔσφατον γὰρ τρεῖς ἡμέ-
ρας ἔσφατον νύκτας. Τῷ
τῷ πρὸς τὴν πόλιν Ἀ-
γνων οἰκίσας, τὴν πόλιν
Ἀμφίπολιν ἐκάλεσεν.

[CAP. LIV.]

Ἀμφίρετος.

Ἀμφίρετος Ἀκάν-
θιος ληστὰς αἰλῆς ἐς Ἀγ-
νον ἀχθεῖς ἐν δεσμοῖς
ἐφραρεῖτο, τὸ ληστῶν λύτρα

Amphiretus.

Amphiretus Acan-
thius captus a piratis,
in Lemnum deductus,
in vinculis conservaba-

με-

5 Τὸ τεῖχος εἶδον ἐξημ.] Εἶδον,
quod in Vulgata aberat, cum Fl. &
Casaubono supplēvi. Lacunam quo-
que sequentem, quæ in Vulgata
conspiciebatur inter ἀδικεῖν & οἰκίσας,

partim cum Fl. & Interprete ita ex-
plevi, ἔσφατον γὰρ τρεῖς ἡμέρας, ἢ τρεῖς
νύκτας. πρὸς τὴν πόλιν τὰς εὐδὲς Ἀ-
γνων. Pro οἰκίσας, Fl. οἰκήσας. Simile
strategema occurrit infra l. vii. c. 43.

ἢ Ἀλφειοῦ

tur, prædonibus magnam pecuniæ vim redemptitiâ sperantibus. Ille a cibo abstinens, minium aqua falsa commixtum bibit. Cum igitur alvum vacuaret, prædones existimantes in sanguinis fluxum incidisse, vinculis solverunt, ne ob morbum e vita discederet, atque ita ipsis pecuniæ speratæ perirent. Ille solutus noctu aufugit, conscensaque navi piscatoria Acanthum pervenit.

μεγάλα ἐλπίζόντων. ὁ δὲ
τρυφῆς ἀποχόρδον μίλ-
τον ὑδαπὶ ἀλμυρῷ μίξας
ἔπεν· ἐπεὶ δὲ διεχώρησεν,
οἱ λησταὶ νομίσαντες αἶ-
ματὸς ῥύσιν αὐτοῦ γερονέ-
ναι, τὴν δεσμῶν ἀνῆκαν,
ὥς μὴ ἀπὸ τῆς νόσον ἀπο-
θάνοι· καὶ δὴ τὴν λύτρωσιν
ἀπολαβάνον. ὁ δὲ λυθεὶς
νύκτωρ ἀποδράς, ἰαλιὰ
δὲ πηγάς, εἰς Ἀκάνθας
διεσώθη.

Ταῦδε

τὴν Ἀλιδὸν ὁπλῆς] Has voces,
cum Fl. & Interprete inserui. Pro

Ἀκάνθας Casaubonus in margine,
γρ. Ἀκάνθον, & sic quoque Interpres.

Τέλος δὲ τῆς βιβλίου τῆς Πολυαίνης Στρατηγημάτων.

Ἰ Ταῦδε ἐνεσιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ τ'

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ.

Hæc insunt in septimo libro

P O L Y A E N I
STRATAGEMATUM.

Δηϊοκλῆς Στρατήγημα	ω	Diocles	I
Ἀλυάτης	β	Alyattes	2
Ψαμμήπχ	α	Psammeticus	I
Ἀμασις	α	Amasis	I
Μίδας	α	Midas	I
Κύρ	ι	Cyrus	10
Ἀρπαγ	α	Harpagus	I
Κροῖσ	β	Croesus	2
Καμβύσης	α	Cambyfes	I
Οἰβάρις	α	Oebares	I
Δαρεῖ	ζ	Darius	7
Σιράκης	α	Siraces	I
Ζώπυρ	α	Zopyrus	I
Ορόντης	ε	Orontes	5
Ξέρξης	ε	Xerxes	5
Ἀρταξέρξης	β	Artaxerxes	2
Ὠχ	α	Ochus	I

Ti.

Ἰ Ταῦδε ἐνεσιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ τ' Πολυαῖνος Στρατηγμάτων] Ita edidi cum Fl. & Interprete: Vulgata, Πολυαῖνος Στρατηγμάτων βιβλίον ζ' πῖναξ. Post Artaxerxem, cum Fl. inserui Ὠχ α. Τισαδέρης β. nisi quod Fl. duplici α. Τιταξέρης. quia horum Strategemata hoc ordine in Vulgata quoque referuntur, non vero eo, quo horum nomina in Indice hic lege-

bantur, inter Borgen scilicet & Dromichetem. Pro Ἀλός, pro quo Fl. Γλάσσι, reposui Γλός, quomodo scribendum suo loco patebit. Pro Ἀρτάδης, cum Fl. & Interprete scripsi Ἀρτάδης. Pro Κρόισ, cum iisdem edidi Σρόισ. Pro Χίλως. Fl. Σήλως. & pro Βίρζ, Ὀρόρζ. Pro Τάωρ, cum Fl. & Interprete reposui Τάωρ, ut & Τεγρίδης, pro Θρυάδης.

1 Ille.

POLYAENI STRAT. LIB. VII. 603

Tisaphernes	2	Τισαφέρνης	β
Pharnabazus	1	Φαρνάβαζος	α
Halos	1	Γλῶς	α
Datames	7	Δατίμης	ζ
Cosingas	1	Κοσίγγας	α
Mausolus	2	Μαυσωλός	β
Borges	1	Βόρξης	α
Dromichetes	1	Δρομικήτης	α
Ariobarzanes	1	Ἀριοβαρζάνης	α
Autophradates	3	Ἀυτοφραδάτης	γ
Arfames	2	Ἀρσίμης	β
Mithridates	2	Μιθριδάτης	β
Mempfis	1	Μέμφις	α
Cerfobleptes	1	Κερσבלέπης	α
Scuthes	1	Σούτης	α
Artabazus	3	Ἀρτιάβαζος	γ
Aryandes	1	Ἀρυάνδης	α
Brennus	2	Βρέννος	β
Mygdonius	1	Μυγδόνιος	α
Parifades	1	Παρισάδης	α
Scuthes	1	Σούτης	α
Seiles	1	Χήλης	α
Oborzus	1	Βόρζος	α
Surenas	1	Σερνώας	α
Celtæ	1	Κελτοὶ	α
Thracæ	1	Θράκες	α
Scythæ	2	Σκυθᾶι	β
Perfæ	1	Πέρσαι	α
Perfides	1	Περσίδες	α
Tauri	1	Ταῦροι	α
Troades	1	Τρωῖαδες	α
Salmatides	1	Σαλματίδες	α
Tyrrhenides	1	Τυρρηνίδες	α
Celtæ	1	Κελτοὶ	α
Τέλος πίνακος.			

ΠΟΛΥΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον ἑβδομον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER SEPTIMUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑΙ ΠΟΔΕ ὑμῖν ἑβδο-
μον βιβλίον ἑ-
βδόμοι βασιλεῖς

Αὐτῶνινε καὶ Οὐῆρε περὶ
φέρω τὴν Στρατηγμάτων,
ἐν ᾧ κατὰ μαθοῖτε ἀν καὶ
τὰς τὴν βαρβάρων γνώμας
καὶ πάντα πασιν ἀσρατηγί-
ταις ἀλλὰ καὶ παρ' ἐκεί-
νοισι μηχανή¹ καὶ δόλ² καὶ
ἀπάτη πρὸς δάξεται. ὥς τε
αὐτοὶ τε ὑμῖν αὐτοῖς ἐν
τῷ πολέμῳ, καὶ τοῖς ὑπὸ
ὑμῶν πεμπομένοις πο-
λεμάρχοις, ὁρῶντες ἀν πα-
ραγγέλλοιτε μὴ κατὰ

ΕΤΙΑΜ hunc
septimum Stra-
tagematum li-
brum vobis de-

dico, sanctissimi impera-
tores Antonine & Ve-
re: in quo perspicere po-
testis, etiam barbaro-
rum animos non plane
fuisse ad rem militarem
incallidos. Sed apud i-
psos quoque in machi-
nas, dolos ac deceptio-
nes multum studii con-
ferri. Itaque non abs re
facietis, si vobis ipsis in
bello, iisque qui a vo-
bis mittuntur, Polemar-

Φρο-

¹ Πολυαῖνος Στρατηγ.] Ita edidi
expuncto σεωτάτη, quod in Vulga-
ta erat.

² Καὶ δόλ².] Cum Fl. & Inter-

prete inserui, in Vulgata quippe de-
siderabatur. Sic paullo post ante καὶ
αὐτῶν τῶν, iisdem auctoribus inse-
rui καὶ αὐτοῖς.

chis mandabitis, ne eos quasi insipientes & expertes doli contemnant: sed e diverso nihil in eis tam caveant, quam dolum, perfidiam, & deceptionem: quibus longe plus gaudent barbari, quam armis. Itaque nihil est quo facilius aut melius se tueri ac defendere ab iis possint, quam incredulitas: cum qua robur ac vires conjunctas habebimus, artemque adversus eos efficaciorum usurpabimus, si prius stratagematum, quibus utuntur, consilium ac vim cognoverimus.

Φρονεῖν ὡς ἀνόητων, ἢ ἀδόλων. ἀλλὰ τέραντιον μηδὲν ἔτι αὐτῶν πεφυλάχθαι, ὡς τὸ δολερόν, καὶ ἀπειρον, καὶ ἀπατηλόν, ³ οἷς μᾶλλον ἀγγέλλεται. . . . τὸ βαρβαρικόν, ἢ τοῖς ὁπλοῖς. ⁴ ἀπειρον δὲ φυλακτέρον, καὶ ἀνάλωτον ἔσω πρὸς αὐτὰς ἀπίστια μεθ' ἧς ἰσχυρὸν τ' ὁπλων ἔξοργον, καὶ τῷ πρὸς αὐτὰς τέχνῳ ὀξυτέρῳ μελετήσοργον, περιμαθόντες αὐτῶν πᾶς ἐννοίας τ' ἐρατηγμάτων.

Τέλος τῆς προοιμίας.

[CAP.

³ Οἷς μᾶλλον ἀγγέλλεται. . . .]
Vel χαίρειν vel νικάν. Casaubonus.

Οἷς μᾶλλον ἀγγέλλεται. . . . τὸ β.]
Nihil deesse videtur, sed pro ἀγγέλλεται, rescribendum ἀγγέλλεται. Paullo post pro ἀπειρον, scripserim ῥᾶρον.

⁴ Ἀπειρον δὲ φυλακτέρον] Ἀπειρον, hoc est mirum, & incredibile. Sed ne infirmum. Fortasse putet aliquis ἀπειρον, vel ἀπαρῶν, ne id quidem placet. Casaubonus.

Δηϊόκης.

¹ Δηϊόκης ὁ Μηδῶν ἐ-
πέτετο τῇ Μηδῶν ἀρχῇ ὥ-
δε. Μηδοὶ νομαῖδες ἦσαν,
πόλιν ² οὐκ ἔχοντες, ἀ-
νόμους καὶ δίκης ἀγοντες
καὶ φέροντες ἀλλήλας. Δηϊό-
κης ἐδίκασε πῶς γένοιτο,
καὶ πῶς ἴσον ἔχειν αὐτὰς ἐ-
δίδασκεν. ἤσθησαν τῷ δι-
καστῇ, καὶ αὐτίκα κλέος
ἐν Μηδοῖς αὐτῶν, καὶ συν-
έθεον ἐπ' αὐτὸν, ὡς ἴσον
δικαστὴν. ἐπεὶ δὲ τῇ δόξῃ
πάντας παρεστήσαντο, ³ τὰς
φρεσὶς καταρχίσας νύ-
κτωρ αὐτὰς, καὶ λίθων
πλήρεις πρὸς τὸν αὐτὸν, ἔδει-
ξε μεθ' ἡμέραν τοῖς Μη-
δοῖς, ὡς ταῦτα δι' αὐτὰς
παθῶν, καὶ κινδυνώσας αὐ-

Diocles.

Diocles Medus hoc
pacto Medorum tyran-
nidem occupavit. Medi
sparsim habitabant, nul-
lamque civitatem habentes,
sine legibus ac judi-
ciis vitam agebant: & age-
bant, rapiebantque sese
mutuo. Diocles vicinis
jura dabat, eosque æqua-
litate fervare docebat.
Eo delectabantur judi-
ce. cujus nomen statim
celebre apud Medos eva-
sit, factusque est ad eum
concurfus tanquam ad
æquabilem ac justum ju-
dicem. Cum omnium be-
nevolentiam sibi fama &
gloria conciliaffet, præsi-
dia comparavit, iisque u-
sus, per noctem lapidibus
turrin implevit, & inter-

ποτα-

¹ Δηϊόκης] Ita edidi cum Fl. pro
vulgato Δηϊόκλεις, nisi quod in eo
Δηϊόκλεις. Casaubonus quoque in mar-
gine Vulgata pro παρὶς Δηϊόκλεις, no-
tat παρὶς Δηϊόκλεις. Historiam vide apud
Herodotum lib. 1. cap. 96. &
seqq. aliter narratam.

² Οὐκ ἔχοντες] Fl. ἐν εἶχοντες.

³ Τὰς φρεσὶς καταρχίσας νύκτωρ
αὐτὰς] Longe aliter Interpres legit.
Appellat vero φρεσὶς, si ita scripsit,
eas partes domus quam inhabitabat,

ubi nocturni custodes collocari so-
lebant. Ego δὲ παρὶς vel παρὶς δας lege-
rim: quod & vox καταρχίς suadet
potius. Scribe etiam τὴν σπ. Deinde
vel παρὶς κινδυνώσας, vel παρὶς κιν-
δυνώσας, non παρὶς δας κινδυνώσας.
Sub finem autem, χορηγίαν δὲ τερρ.
& διὸ παρὶς π. Casaubonus.

Φρεσὶς] Fl. ἐρεῖς. Paullo post pro
παρὶς, κινδυνώσας, cum Fl. & In-
terprete scripsi παρὶς, καὶ κινδυνώσας.

diu Medis ostendit, quasi eorum causa hæc passus, & in mortis periculum adductus, quod inter eos jus diceret. Multitudo indignabatur, & ad corporis securitatem decernebat ei locum munitissimum inhabitandum, arcem Ecbatanorum & corporis stipatores quos ipse delegisset, eique victum de sacris pecuniis suppeditandum constituit. Hanc ille consecutus stipatorum multitudinem, in dies his plures adjecit, & pro judice Rex factus est.

ποθνεῖν, ὅτι αὐτοῖς δι-
κάζουσιν τὸ πλεῖστον ἡγαν-
ἀκτησαν, καὶ ἀσφάλειαν
αὐτῶν ἐσώματ' ἐπέψη-
Φίσιον, χωρίον μὲν ἐν-
οικεῖν ὀχυρώτατον, τὴν ἐν
Ἐκβατάνοις ἀκρὸν Φύ-
λακας ὅτι ἐσώματ', ὅς
αὐτοῖς αἰροῦν· χορηγίαν ὅ
τροφῶν σωέταξιν ἀπὸ τῶν
ιεράων χρημάτων, ὃ ἡ ταύ-
την περὶ βασιλὸν τὴν
δορυφορίαν, καὶ πλεόνους
αἰεὶ προσλαμβάνων, ἀν-
τιδικαστὴ βασιλεύς ἐγένε-
το.

[CAP. II.]

Alyattes.

¶ Alyattes Cim-
meriis, inusitata ac bellui-
na corporum magni-
tudine præditis, ei bel-
lum inferentibus, cum
reliquis copiis robu-
stissimos etiam canes
ad pugnam eduxit, qui
barbaros quasi belluas

Α'λυάτης.

¶ Α'λυάτης Κιμμε-
ρίων ὑπερβαλόντων,
ἀλλόκοτα καὶ θηριώδη σώ-
ματα ἔχοντων μὲν τῶν ἄλ-
λης δυνάμεως, καὶ τὰς ἀλ-
κιμωτάτας κυνὰς ὅτι
τὴν μάχην ἐξήγαγον· οἱ
προσλακέντες τοῖς
βαρ-

4. Οὗς αὐτοῖς] Ita scripsi cum Fl.
pro ὅς αὐτοῖς, errore forsan operarum.
Pro vulgato χορηγία, cum Fl. & Ca-

saubono edidi χορηγίαν. Mox pro τῶν
ταύτην, cum Fl. & Interprete scripsi
ὅτι ταύτην.

βαρβάρους, ὡς θηρίοις, πολλὰς μὲν αὐτῶν διέφθειραν, τὰς ἣ λοιπὰς φέγγειν αἰχρῶς¹ ἐβιάσαντο.

Ἀλυάτης Κολοφωνίος πολλὰ δυνάμειν ἔχοντας ἀφελὲς βαλόντες τὰς ἵππους, συμμαχίαν πρὸς αὐτὰς ἐποίησαν, καὶ τὰς ἐκ τῆς² στρατιῶν ἀφελείας, αἰεὶ μείζονας ἔνεμε τοῖς ἵπποισι. τέλος ἣ ὁ μὲν ἐν Σάρδεσιν ἦν, λαμπρὰν ἀγορὴν αὐτοῖς πρὸς σκορδαίων, καὶ διπλὴν πλὴν μισθοφορὴν ἐτοιμάζων· οἱ ἣ ἵπποις ἔξω τῆς πόλεως τὸ στρατόπεδον ἔχοντες, τοῖς ἵπποκόμοις πρὸς δόντες τὰς ἵππους εἰς τὰ τειχῶν παρήλθον, ὅππῃ πλὴν διπλὴν μισθοφορὴν παρὰ δὲ θέοντες. Ἀλυάτης τὰ τεῖχη κλείσας,³ τὰς ἰδίας ὀπλίτας περὶ τῶν, ἀπέκλεινε, τὰς ἵπποις ἀπαντᾶς, καὶ τὰς ἵππους αὐτῶν τοῖς ἰδοῖς ὀπλίταις ἔδωκεν.

adorti, magnum eorum numerum confecerunt, & reliquos turpiter se fugæ mandare coegerunt.

2 Alyattes ut Colophonios magnum exercitum habentes equitatu spoliaret, societatem cum eis constituit, semperque ex militibus equites majoribus amplioribusque muneribus affecit. Postremo Sardibus splendidum eis com meatum instruebat, & duplex stipendium apparabat. Equites extra civitatem castra habentes, equis omnibus equos tradiderunt, & confestim in urbem venerunt, summo studio ad duplicatum stipendium festinantes. Alyattes clausis portis, suis armatis eos circumdedit, & equites ad unum omnes interfecit, atque eorum equos suis armatis concessit.

1 Εβιάσαντο] Ita restitui cum Fl. & Interprete, pro vulgato ἐποίησαν το.

2 Στρατιῶν] Στρατιῶν. Casaubonus.

3 Τὰς ἰδίας ὀπλίτας περὶ τῶν, ἀ-

[CAP. πέντε] καὶ ἵπποις ἀπαντᾶς, καὶ, &c.] Ita distinxī pro vulgato καὶ ἰδίας ὀπλίτας περὶ τῶν ἀπέκτεινε, καὶ ἵπποις ἀπαντᾶς, καὶ, &c.

Psammetichus.

Psammetichus Tementhen *Aegypti* regem sustulit. *Deus* *Ammon* Tementi oraculum consulenti de regno responderat, Caveret a gallis. *Psammetichus* *Pigrete* *Care* familiariter utens, cum ab eo cognovisset, primos *Cares* galeis imposuisse vertices, oraculi mentem intellexit, & magnam *Carum* mul-

ΨαμμήτιχΘ.

ΨαμμήτιχΘ Τεμέν-
θη τὸν Αἰγύπτου βασιλέα
κατέλυσεν· ὁ μὲν θεὸς Ἀμ-
μων ἡρωιδῶν Τεμμήτη πε-
ρὶ τὴν βασιλείαν ἀνέλε
φυλάξας τὰς ἀλε-
κτερόνας· ΨαμμήτιχΘ·
² Πήρητα τὴν Κάρεσιν
ἔχων, παρ' αὐτῶν μα-
θὼν ὡς πρῶτοι Κάρες ἐπέ-
θεν τοῖς κρένεσι λόφους,
συνῆκεν· ³ ἔλογος, καὶ ⁴ πολ-
λὰς

1 Βασιλέα.] Ita restitui cum Fl. pro corrupto βασιλέως. Fuit hic Tementhen unus e duodecim illis regibus, qui post Sabacōnem Aethiopem summa concordia Aegypto annos xv. simul prae fuerunt, testibus Herodoto lib. ii. cap. 147. & Diodoro lib. i. Nomen Tementis tamen apud eos non extat.

2 Πήρητα τὴν Κάρεσιν.] Fl. Πήρητα. Suidas, Πήρης, Κάρε, ὅτι Ἀλεκαρ-
νασθ. ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας, τὸν ἐν τοῖς
πολέμοις Ἀλφάνες, Μανσῶν γενο-
νός, ὁς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε καὶ σίχρον ἐ-
λεγεῖον, ὅτι ἡρώδης.

Μαῶν ἀείδω, Οἰά, Πηλιάδω Ἀ-
χλῆΘ.

Μῆσα σὺ γὰρ πάσης πείρασ' ἔχεις
σοφίης.

Ἐξελθὲ τὸ εἰς Ὀμηρον ἀναγερόμενον
Μαρήτιον, καὶ Βατραχίον μαχάν.

3 Τὸ λόγιον.] Ita edidi cum Fl. & Interprete, pro vulgato τὸ λόγιον.

4 Πολλὰς Κάρες ἐξολογήσας.] Re-
fert Herodotus lib. i. cap. 152.

Psammetichum ab oraculo Latonae, quod in urbe Buti erat, responsum tulisse, ultionem ipsi adfuturam a mari apparentibus viris aereis: non longo autem intervallo, Iones & Cares piraticam exercentes in Aegyptum delatos, navibusque armatos egredientes terram vastasse, nuntiatumque *Psammeticho* aereos viros agrum populari; illum vero agnito oraculo amicitiam cum iis fecisse, & inter auxilia adfovisse, & superatis hostibus habitandam iis dedisse insulam medio Nilo sitam, *Castra* inde dictam, aliquantulum supra Bubastim ad ostium Nili Pelusiacum. Hinc eos longo post ab Amasi Memphim fuisse translatos. Videndus & Diodorus lib. i. Hi Cares, ut intel-
ligerentur hospites esse, non Aegyptii, in festo Isidis aliter multo quam Aegyptii, gladiis scilicet frontes con-
cidebant, teste eodem Herodoto lib. ii. cap. 62.

λῆς Κάρας ξενολογήσας
εἰσήγαγεν ὑπὲρ τῶν Μέρφιν.
ἢ πρὸς τὸ τ' ἱερὸν
ἔσω τ' βασιλείων ἀπέ-
χθ' στάδια πέντε, συμβα-
λὼν μάχην ἐνίκησεν· ὁπότε
τ' Ἰσίδος ἐκείνων μέρ-
ος τ' Μέρφως κέκληται
Κάρομεμφίται.

titudinem conduxit.
eosque duxit versus
Memphin, & juxta tem-
plum Isidis castra posuit
in regia quæ distabat ab
urbe quinque stadia.
Commisssaque pugna, vi-
ctoriam adeptus est. Ab
his Caribus pars quædam
Memphis Caromenphi-
tæ dicta est.

[CAP. IV.]

Ἀμασις.

Amasis.

Ἀμασις οὖν τῷ πρὸς
Ἀράβας πολέμῳ, καλὸν
τ' ἀγῶνιστον ἔθηκεν πρὸς
θεῶν ἰδρύματα τ' μάλιστα
πρωτοῦν παρ' αὐτοῖς·
ὥστε πρὸς θεοῖς κιν-
δυνεύειν, νομίζοντες ἑ-
χάν θεοῖς τὰς θεάς, ἐκ-
δότας δὲναι τοῖς πολεμίοις
ἐχ' ὑποδύοντες.
nequaquam hostibus prodere aut relinquere de-
berent.

Amasis in eo bello
quod adversus Arabes
habebat, a tergo Ægy-
ptiorum constituit sta-
tuas eorum Deorum, qui
apud ipsos summo hono-
re & religione coleban-
tur, ut hoc modo ala-
crius pericula subirent:
arbitrantes se Deos ha-
bere spectatores, quos

[CAP.

ς Εἶπω τῶν βασιλείων ἀπέχθ' σταδ.]
Scribe, si sequeris Interpretem, εἶπω
τ' βασιλείων ἐστρατοπέδου, ἢ ἀπ. Ca-
saubonus.

Cap. IV. 1. ἱ' ἔπω] Ita emen-
davi cum Fl. & Interprete, pro vul-
gato ἔπος.

[C A P. V.]

Midas.

Midas simulans se diis magnis rem divinam facturum, per noctem Phryges cum tibiis, tympanis, ac cymbalis eduxit, quibus enses occulte gestandos dederat. Cives e domibus egrediebantur ad spectaculum. Illi tympana, cymbalaeque pulsantes, spectatores trucidaverunt, & in aedes apertas impetu facto, Midam tyrannum constituerunt.

Μίδας.

Μίδας προσωποποιούμενος τελετών ποιῶν τοῖς μεγάλοις θεοῖς, νυκτὸς ἐξήγαγε τὰς φρύγας μετ' αὐλῶν καὶ τυμπάνων, καὶ κυμβάλων κρυπτὰ ἔχοντας ἐχειρίδια. οἱ μὲν πλῆτη τῶν οἰκιῶν ἐξῆλθον ἐπὶ τῶν θεῶν· οἱ δὲ τυμπανίζοντες, καὶ κυμβαλίζοντες, τὰς μὲν θεατὰς κατεφόνδυσαν· τὰς δὲ οἰκίας αὐτῶν ἀνεωγμένας καταλαβόντες, Μίδα τυράννον ἀνηγόρευσαν.

[C A P. V I.]

Cyrus.

Cyrus cum Medis signa contulit, & ter victus discessit. Cum autem Persarum uxores & liberi Pasargadis essent, quantum praedium in eo loco commisit. Rursus in fugam Persae vertebantur: cumque liberos & conjuges

Κύρος.

¶ Κύρος Μήδοις παρθαξάμενος πρὸς ἡττήθη. ἐπεὶ δὲ τῶν Περσῶν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐν Πασαργάδαις, τὴν πεπρωμένην μάχην ἐνταῦθα συνῆψε· πάλιν ἔφυγον οἱ Πέρσαι· ὡς δὲ εἶδον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας πα-

τὸ ὅτι ἐπὶ τὴν πατρίδα, &c.] Aliam rationem vide apud Justinum lib. 1. cap. 6. Sub finem pro Κέρων, Fl. κέρων.

² παθόντες ἐπ' αὐτοῖς, ἀνέ-
σπραν, ἢ τὰς Μηδὰς ἀ-
τάκτως διώκοντας τρεψά-
μφοι νίκῃν τηλικαύτην
ἐκίκησαν, ὥς μηκέτι Κύ-
ρον πρὸς αὐτὰς ἄλλης δεη-
θῆναι μάχης.

ΚύρⓈ ἐν ταῖς πρὸς
Κροῖσον ἀνοχαῖς ἀπήγαγε
τὴν δύναμιν· ὥς ᾧ νύξ
ἐπῆλθε, σιωπῶντας ἀνασπρέ-
ψας Ἰππὶ πρὸς Σάρδεας ἤγα-
γῃ· ἢ προπεσὼν τοῖς τεί-
χεσιν ἀφυλάκτως περσ-
σέμενⓈ κλίμακας, κα-
τέχετο πρὸς Σάρδεας.

ΚύρⓈ ἐπετίθησε Σάρ-
δεων· ΚροῖσⓈ κατέχετο τὴν
ἀκρόπολιν, ἀναδύων τὴν
ἐκ τ' ἙλλάδⓈ βοήθειαν.
ΚύρⓈ τὰς οἰκείας, τ' μὲν
ΚροῖσⓈ τὴν ἀκρόπολιν
³ κατὰσχόντων δῆσας ἔδει-
ξε τοῖς πολιορκημένοις τῷ
κήρυκι προστάξας ἀνεί-
πειν, ὥς ὡρᾶδ' ἔσται μὲν τὴν
ἀκρόπολιν, ἀποδώσει τὰ
οἰκεία σώματα· μὴ βελο-

aspicerent, eos miserati
regrediebantur, Medos-
que sine ordine perse-
quentes fugant: sic vi-
ctoriam tantam adepti
sunt, ut nullo in poste-
rum de summa rerum
prælio indigerent.

² Cyrus induciis fa-
ctis cum Cræso, exer-
citus per id tempus ab-
duxit. Ingruente ve-
ro nocte, copmendio
reversus ad Sardes du-
xit: & adortus mœnia
de improvviso, scalis ap-
plicatis Sardes occupa-
vit.

³ Cyrus Sardibus po-
titus, cum arcem Cræ-
sus teneret, præstolans
auxilium e Græcia, ne-
cessarios ac familiares
eorum qui arcem cum
Cræso obtinebant, vin-
culis affecit, & iis, qui
in oppugnatione erant,
ostendit, præcone ius-
so proclamare, si tra-
derent arcem, se quoque
familiares & consan-
guineos ipsis redditu-

μὲν

² Παθόντες ἐπ' αὐτοῖς] Vide libro
sexto, in A. ollodoro. Casan. onus.

³ Κατὰσχόντων] Fl. κατὰσχόντων.

⁴ Μὲν

rum. Sidedere nollent, se omnes suspendio necaturum. Illi, ut domesticos incolumes fervarent, arcem tradiderunt, nequaquam secuti vanas Croesi spes de Græcorum auxilio.

4 Cyrus Lydis, post Croesi captivitatem, iterum deficientibus, ipse Babylonem versus profectus, Mazarem Medum cum præcepto misit, ut cum regionem subegisset, arma pariter & equos adimeret, vestitumque muliebrem gestare eos cogeret, ac neque ad jaculandum, neque ad equitandum amplius exerceri permitteret: sed omnes texere ac psallere compelleret: ut his nimirum studiis eorum animi mollescerent, & effœminarentur. Sic deinceps omnium barbarorum inutilissimi ad bellum evaserunt Lydi, cum antea bellicosissimi extitissent.

μύων ἢ ἀξιοδέναι, κρεμάσαι πάντας. οἱ ἢ, τὴν ἀκρόπολιν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν οἰκείων παρέδωκαν, σὺν ἀναμείναντες Κροίσῳ τὰς κενὰς τῶν Ἑλλήνων ἐλπίδας.

Κύρῳ μὲν τὴν ἄλωσιν Κροίσῳ Λυδῶν πάλιν ἀποστάντων, ἐλαύνων ἐπὶ Βαβυλῶν, 3 Μαζάρην τὴν Μῆδον κατέπεμπε, πρὸς τὰς ὅταν κατήρχη τὴν χώραν, ἀφελέσθαι πρὸς ὅπλα καὶ τὰς ἵππους καὶ σὺν γυναικῶν αὐτὰς ἀναγκάσαι φορεῖν καὶ μήτε ποξέειν, μήτε ἵππῳ εἶναι ἐπὶ μαυθάνειν· ὑφαίνειν ἢ καὶ ψάλλειν ἀπαντάς· τῶν ἐπιτηδεύμασι τέτοις, ὡς ἔοικε τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐκζηλῦναι πρὸς αἰσχρὰ. ἀμέλει βαρβάρων ἀπολεμώταται γέγονασιν οἱ Λυδοὶ, πρὸθεν οὐ πλεονεκτήματα.

Κύρῳ

ΚῦρⓈ Βαβυλῶνα πολιορκῶν, ἐπειδὴ σωετέλεσε τὰς διώρυχας & εὐφράτην. Ἀλλὰ τὴν πόλεωσ ῥέοντⓈ, ἀνήγαγε τὸ στρατόπεδον μακροτάτῳ. Βαβυλώνιοι νομίσαντες αὐτὸν ἀπεγνωκέειν τὴν πολιορκίαν, τὸ σφοδρὸν τὴν φυλάκων ἀνῆκαν· ὁ δὲ τὴν ποταμὸν διασείρας, πρὶν δύναμιν ἐπιγαγῶν, συντόμως κτ' ἐπὶ τὴν χώραν & δρυχαῖς ῥύματⓈ ὑπεσπῆγαγε τὰς στρατιάς, καὶ τὴν ΒαβυλῶνⓈ ἐκράτησεν.

ΚῦρⓈ Κροίσῳ παρατάσσεται. Λυδοῖς ἦσαν οἱ ἱππεῖς πολλοὶ, καὶ μέγα ἐπὶ τῇσι δ' ἐφρόντι Κροίσῳ. ἀχρεῖον τὸ ἱππικὸν ἀπέφηνε ΚῦρⓈ, περτάξας τὴν ἱππικὴν ὁπλίτων καμύλων πολλὰς· ἱπ-

5 Cyrus Babylonem oppugnans, cum suffossiones Euphratæ per urbem labentis effecisset, exercitum abduxit longissime. Babylonii existimantes eum de expugnatione desperasse, multum de custodum diligentia remiserunt. Ille vero averso flumine, copias instructas per alveum pristinum adducens, clam in urbem cum militibus pervenit, & Babylone potitus est.

6 Cyrus adversus Cræsum pugnam faciebat. Lydis equitum erat ingens copia: quamobrem magnos sibi spiritus sumebant. Cyrus equitatum Cræsi inutilem reddidit, collocatis adversus equites armatos multis camelis. E-

5 ΚῦρⓈ Κροίσῳ παρατάσσεται] Scribe, ἀντιπαρτάσσεται ex libris, καὶ μέγα ἐπὶ τ. ἔρ. Κροίσῳ. Κροίσῳ ἀχρ. Casaubonus.

6 Ἐφρόντι Κροίσῳ. ἀχρεῖον, &c.] Fl. ἐφρόντι Κροίσῳ ἀχρεῖον. Interpres legisse videtur ἐφρόντι. Κροίσῳ ἀχρεῖον, &c.

7 Ἱπποὶ καμύλων] Idem Codd. Ἱπποὶ καμύλων φέρονται καὶ τὸ δμῶ. &c.

πὸς μοχ, ἐν Λυδοῖς ὑπεξέειπεν. Casaubonus.

Ἱπποὶ καμύλων φέρονται καὶ τὸ δμῶ. Ita edidi cum Fl. & Interprete, πρὸ Ἱπποὶ καμύλων καὶ τὸ δμῶ καὶ τὸ δμῶ διασπείρονται, quæ lectio unde fit, equidem nescio, cum & Casaubonus affirmet Codices eandem præ se ferre lectionem: qui quidem Codices quos identidem in

Notis

qui autem ea natura est, ut & aspectum & odorem cameli fugiat. Statim igitur equites in fugam conversi, Lydos obruebant: sic ut ante praelium victoria Cyro veniret.

7 Cyrus hoc modo Perfas adduxit, ut defectionem a Medis facerent. Ostendens eis locum incultum atque spinosum, eum iussit excolere & ædificare. Qui summo labore eum excoluerunt. Postridie iussit lotos advenire. Qui cum venissent, epulum eis lautissimum præbuit: & finito convivio rogavit eos utram diem meliorem existimarent. Illis affirmantibus, hodiernam tanto meliorem hesternam fuisse, quanto felicitas miseriis præstet. Habebitis igitur, inquit Cyrus, felicitatis commoda, si a Medorum servitute discesseritis. Per-

πες ἢ καμὴλας φάγοντες καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὀσμὴν αὐτῶν δὴ φάγοντες οἱ ἵπποι, τὰς Λυδοὺς ὑπερέφερον· ὥς τε καὶ Κύρου νίκη καὶ πρὸς γε τὴν μάχης.

Κύρῳ Πέρσας δόποσιναι Μήδων ἐπεισεν ὥδε· δείξας χωρίον αὐτοῖς ἀγρὸν, καὶ ἀκανθώδες, ἐκέλευσεν ἡμερῶσαι. οἱ ἢ συνὶ πολλῷ πόνῳ ἡμέρῶσαν. τὸ ὑπεραίως ἐκέλευσε λαομαχίαν ἡκεῖν. ἐπεὶ ἢ ἦκον, πρὸς ἤκειν αὐτοῖς εὐωχίαν ἀφθονον. καὶ καὶ τὴν εὐωχίαν ἤρετο, ποτέρα κρείστων ἡμέρα. οἱ ἢ ὁμολόγησαν ὅτις χεῖς τὴν σήμερον τὸσῶν κρείττονα, ὅσῶν κακοδαιμονίας εὐδαιμονίαν ἐκῆν, ὃ Κύρῳ ἔφη, πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ἀγαθὰ ἔξετε, ὅτι εἰ τῆς Μήδων δολείας δόποσιναι. Πέρσαι μὴ μελλή-

Notis citat, quales & unde sint saepe etiam mirari subit, cum ipse Casaubonus in Praefatione testetur, se unicum solummodo Codicem habuisse MS. are suo comparatum, eumque corruptissimum.

8 Ὑπερέφερον] Ita scriptum Fl. pro ἀπερέφερον.

9 Τῆς χεῖς ἢ σήμερον] Fl. ἢ χεῖς τὴν σήμερον.

10 Εἰ τὴν Μήδων] Fl. καὶ τὴν Μήδων. Pro Πέρσαι μὴ μελλήσαντες, aliter in suis legit Interpres.

μελλήσαντες ἀφίστανται· ἢ βασιλέα Κύρον ἐπιστάμενοι, αὐτὰς περὶ Μήδους κατέλυσαν, ἢ τῆς Ἀσίας ἀλλοτρίαν ἡρξαν.

ΚύρⓈ Βαβυλῶνα ἐπιλορόμεν· Βαβυλώνιοι πολυλῶν ἐτῶν σιτία ἔχοντες, καπετέλων τὴν πολιορκίαν· ΚύρⓈ Διὰ μέσης τῆς Εὐφράτιδος ῥέοντος, διώρυχα περὶ, ¹¹ εἰς τὴν πελοπόννησον ἔλθον· ὑπεξήγαγον. Βαβυλώνιοι πᾶν ὕδωρ ὅπου ἔχοντες, αὐτὰς σφείας αὐτὰς τῷ Κύρῳ παρέδωκαν.

ΚύρⓈ ¹² ἠπώμενⓈ Μήδοις, κατέφυγον εἰς Περσίδα· πολλῶν Περσῶν αὐτομολούντων, ἔφη πρὸς αὐτὰς, Αὐτὸν ἀφίστανται ἡμῖν σύμμαχοι, δέκα μυριάδες ἀνδρῶν πολέμιων Μήδοις· ἀλλὰ εἰς τὴν ὑποδοχὴν τὴν συμμάχων ἔσας· ὑμῶν κε-

re considerata definiunt, Cyrumque regem creant. quo duce tum ipsos Medos ad nihilum redegerunt, tum etiam reliquæ Asiæ imperium sibi comparaverunt.

8 Cyrus Babylonem oppugnabat. Babylonii cum frumentum in multis annos haberent, oppugnationem deridebant. Cyrus Euphratem qui per mediam urbem fluebat, interceptum, in vicinam paludem deduxit. Babylonii cum aquæ bibendæ copiam non haberent, confestim se Cyro dederunt.

9 Cyrus superatus a Medis confugit ad Parsas. Multis Persis ad hostes transeuntibus, inquit ad eos: Crastino die nobis auxilio venient centum millia, ab hostibus Medorum: Vos igitur ad socios excipiendos singuli fascem lignorum ferte. Qui-

μισί-

¹¹ Εἰς τὴν πελοπόννησον ἔλθον· ὑπεξήγαγον] Fl. absque præpositione. ὑπεξήγαγον edidi cum Fl. pro vulgato ὑπεξήγαγον.

¹² ἠπώμενⓈ Μήδοις] Fl. ἠπώμενⓈ Μήδων. Paullo post pro ἔσας· ἡμῶν, cum Fl. scripsi ἔσας· ὑμῶν.

bus ferentibus, transfugæ Medis hæc enuntiaverunt. Cum nox appetisset, Cyrus imperat, ut quilibet suum fascem incendat. Medi flammam lucentem conspicati, putantes hostium copias adventare, se in fugam conjece-
runt.

13 Cyrus in oppugnatione Sardium plurima ligna mœnibus æqualia comparavit, impositisque in ea simulacris, barbâ habentibus, & Perficas vestes, pharetramque ex humeris, & arcus in manibus gestantibus, per noctem adduxit, ita ut illa simulacra superarent arcis mœnia. Ipse vero prima luce superiorem urbis partem aggrediebatur. Croesi exercitus Cyri impetum propul-

μισάτω φάκελον ξύλῃ. οἱ μὲν ἐκόμισαν, οἱ δὲ αὐτό-
μολοὶ ταῦτα Μήδοις ἀνήγα-
γελαν. ἐπεὶ δὲ νύξ ἐστὶν, κε-
λεύει Κύρῳ ἕκαστον ὑφά-
ψαι τὴν ἐαυτοῦ φάκελον. Μή-
δοι πολλὰ φλόγα λάμ-
πυσαν ἰδόντες, πεισθέν-
τες ἤκειν τὰς συμμάχους,
ἐφύγον.

Κύρῳ πολιορκῶν Σάρ-
δεις, 13 ξύλα πολλὰ ἰσομή-
κη τοῖς τέχεσιν ὀπισθίας,
αὐτοῖς εἰδωλὰ πάγωνας
ἔχοντα καὶ Περσικῶν ἐσθή-
τα, καὶ φάρετρας καὶ νώτα,
καὶ τόξα καὶ χεῖρας, νύ-
κτωρ προσήγαγόν, 14 ὑπερ-
ἔχοντα περὶ τῶν τευχῶν τὰ
ἄκρα. ὃ δὲ καὶ τὰ ἄκρα
μέρη τῆς πόλεως περιε-
βαλεν δεχομένης ἡμέρας.
ἡ δὲ στρατία τῶν Κροίσου ἀ-
πομαχομένη τοῖς τῶν Κύρου
περσβολαῖς, ἐπειδὴ π-

VES

13 ξύλα πολλὰ ἰσομήκη] Quidam Codd ξ. πολλα μακρὰ, ἰσ. & περὶ τοῖς αὐτοῖς. Casaubonius.

ξύλα πολλὰ ἰσομήκη τοῖς τ.] Fl. ξύλα πολλὰ, μακρὰ, ἰσομήκη τοῖς τ. Mox pro φάρετρας, idem Codex φάρετρας. & pro ὑπερῆγοντα περὶ τῶν τ. habet ὑπερῆγοντας περὶ τ.

14 ὑπερῆγοντα περὶ τῶν τευχῶν τὰ ἄκρα] Scribe: τοῖς ἀκρ. ut etiam meliores Codd habent. Deinde, ὃ δὲ καὶ τὰ ἄκρα μέρη. Scribe etiam ἡ δὲ στρατία τῶν Κρ. ctsi omnes libri στρατία. Idem Codd. καὶ ἀνέβησαν, non ἐβόησαν: & πάντας δὲ non δὲ. Casaubonius.

νες αὐτῶν ὁπιστραφέντες,
εἶδον δὲ τὸ μακρὸν τὰ εἰδω-
λα ὑπὲρ τῶν ἀκρῶν, ἐ-
βόησαν πάντας ὃ ἐλε Φό-
βος, ὡς ἡδὴ τῆς ἀκρῆς ὑ-
πὸ Περσῶν καταλημμέ-
νης. ¹⁵ τὰς πύλας ὃ ἀνεί-
ξαντες, ἀλλ' ἄλλῃ ἔφυ-
γον. Κύρος ὃ Σάρδεις κτ'
κράτ' εἶλεν.

fabat: cumque ex eis
nonnulli conversi, a lon-
go simulacra supra ar-
cem cernerent, clamo-
rem sustulerunt: omnes-
que metus invasit, qua-
si jam arce a Persis oc-
cupata. Itaque portis a-
pertis, alius alio fugam
capeffebat. Cyrus vero
Sardes per vim cepit.

[CAP. VII.]

Ἄρπαγος.

Harpagus.

Ἄρπαγος ὁπιστὸν
Κύρῳ κρύφα πέμπων, ἀ-
νέσχε λαγῶν, καὶ τὰ γραμ-
ματὰ ἐνδὸν κατὰκρύψας,
πάλιν αὐτῷ σιωπῶντα
καὶ τῷ κομίζοντι λῖνα θη-
ρατικὰ παρέθηκεν, ἵνα λά-
θῃ τὰς φύλακας τῶν οὐρανῶν.

Harpagus, quo clam
Cyro epistolam mitte-
ret, leporem dissecuit,
& litteris intus occul-
tatis, rursus eum con-
fuit: eumque qui ferebat,
venatoriis linis, ut via-
rum speculatores falle-
ret, induit.

[CAP. VIII.]

Κροῖσος.

Croesus.

¶ Κροῖσος τῷ Ἑλλάνων
συμμάχων βραδυόντων,
τὰς ἰσχυροτάτας καὶ μεγί-
στας τῶν Λυδῶν Ἑλληνικαῖς
ὅπλοις κατασκεύασεν. οἱ ὃ
τῷ Κύρῳ στραπὼντες, τὸ ἀν-

¶ Croesus Græcis au-
xiliis cunctantibus, ro-
bustissimos ac maxi-
mos Lydorum Græca-
nicis armis suborna-
vit. Cyri milites inusi-
tatam armaturæ Græ-
cæ

canicæ speciem extimuerunt, atque etiam hastarum cum scutis collifarum fremitus terrorem Persis iniecit, & æneorum scutorum splendor, Persicorum equorum aciem perstrinxit, atque avertit. Itaque Cyrus superatus, trium dierum inducias cum Crœso fecit.

2 Crœsus in Cappadocia victus a Cyro ut commode fugam facere posset, militibus imperavit, ut magnam lignorum multitudinem comportarent. His viam angustam & arctam stravit: cumque nox ingrueret, per eam copias abduxit summa celeritate. Equites vero levissimos & celerissimos reliquit: qui cum primum illuxisset, sylvam incenderent. Hoc pacto Crœsus per fu-

γες τῆς Ἑλληνικῆς ὁπλίσεως κατεπλάγησαν. ἀλλὰ μὲν καὶ τῶν δοράτων κρησμομένων πρὸς τὰς ἀσπίδας, ὁ φόφος τὰς Πέρσας ἐτάρατ'· ἢ γε μὴν αὖ γὰρ τῶν Ἰππικῶν ἀσπίδων τὰς ὀφείας τῶν Περσικῶν ἵππων ἀπέσρεφεν ὥς τε Κύρος ἡγήθεις, ¹ τειῶν μιλῶν σπονδὰς πρὸς Κροῖσον ἐποίησεν.

Κροῖσος ἡγήθεις πρὸς Καππαδοκίαν ὑπὸ Κύρου, βαλόμενος ἀποδράναι, προσέταξε τοῖς στραπώταις ξύλα πολλὰ κομίζειν ταῦτα νήσας ἵππὶ τῆς ὁδοῦ, σενῆς ὕψους, ἐπεὶ νύξ ἐστιν, αὐτὸς μὲν πρὸ διώταμιν ἐπέξῃσεν σπασθὴ πολλή, ἵπποις δὲ τὰς ἐλαφροτάτας κατέλιπον ὑπ' αὐγαζέσης ἑω, πρὶν ἄλλω καταπερήσοντα. ² Κροῖσος μὲν δὴ τῇ φυγῇ πρὸς ἐλάσεν.

Κυ-

¹ Τειῶν μιλῶν] Interpres ἡμεῖς.

² Κροῖσος μὲν δὴ τῇ φυγῇ κατέλαβεν] Deesse aliquid vel cæcus videtur. Puto voluisse cum dicere quod

alibi, τῇ φυγῇ πλείστῳ ὁδὸν ἀνέλαβεν, Casaubonus.

Περὶ λαβέν] Ita restitui cum Fl. pro κατέλαβεν

Κύρ ὃ ὑπὸ τ' φλογὸς
ἐκωλύετο.

gam evasit. Cyrum autem a persequendo flamma prohibebat.

[CAP. IX.]

Καμβύσης.

Cambyfes.

Καμβύσης Πηλῶσιον ἐ-
πολιόρκε· Αἰγύπτιοι κρατε-
ρῶς ἀντίστηντο, ἀποκλείον-
τες τ' Αἰγύπτου τὰς ἑμβο-
λάς, ἢ καὶ πολλὰ προσάγον-
τες μηχανήματα ἐφίεσαν
καταπέλτας ὀξυβελεῖς, πέ-
τρους, καὶ πύργους. Καμβύσης
ὅσα σέβασιν Αἰγύπτιοι ζῶα,
κυνάς, περὶ βατὰ, αἰλῆ-
ρας, ἰβίδας, ἢ περὶ τ' ἐαυτῶν
στρατείας ἐπέθεν Αἰγύπτιοι.

Cambyfes Pelusium
oppugnabat, Ægyptii
fortiter resistentes, adi-
tus Ægypti clauserunt,
multasque machinas im-
miserunt, catapultis a-
cuta tela mittentes, sa-
xa atque ignem. Cam-
byfes, quotquot anima-
lia Ægyptii deorum ho-
nore colunt, canes, o-
ves, feles, ibides ante
suum exercitum colloca-
vit. Ægyptii jaculari

1 Ἐμβολὰς] Fl. ἰσοβολὰς. Πρὸ καὶ
ἐπὶ προσάγοντας μηχανήματα ἐφίεσαν
κ. Scripsi cum Fl. Interprete, nec
non Cod. Casauboni, καὶ πολλὰ προσ-
άγοντες μηχανήματα, ἐφίεσαν κ. Pe-
lusiotæ quippe obselli admovebant
machinas, e quibus saxa atque te-
la in Persas mittebant, ut locum in-
spicienti manifestum est: quare et-
iam Cambyfes dicitur animalia Deo-
rum loco ipsis culta, ante exerci-
cium locasse, ut jaculari disiste-
rent.

2 Καὶ περὶ ἐπὶ προσάγοντας μηχανή-
ματα ἐφίεσαν καταπέλτας ἐξ.] In no-
stro Codice ita scriptum erat, καὶ πολ-
λὰ προσάγοντες μηχανήματα, ἐφίεσαν
κατὰ τὰς ὀξυβελεῖς πέτρους καὶ πύργους.
mendosissime. Jam illud primum
πολλὰ προσάγοντες μηχαν. mendosum
est non enim Pelusiotæ obselli ma-

chinas admovebant, sed Persæ obsi-
dentes. quare legendum, καὶ περὶ ἐπὶ
προσάγοντας μηχαν. Deinde scriben-
dum, ἐφίεσαν καὶ αἰετοὺς καταπέλ-
τας: ut apud Aristotelem ὁ ἄ κατα-
πέλτιον βελόνην ἀφείναι. Et inde di-
δίκοι καταπέλτα ἐπὶ ταῖς. Vocem ὀξυβε-
λεῖς haud facile dixerim debeasse
cum καταπέλτας conjungere, an sub-
stantive accipere. nam ὀξυβελεῖς ap-
pellatur affinis catapultæ machina
militaris, qua tela in hostem mit-
tuntur. Sed malo ὀξυβελεῖς accipere.
Ut apud Diodorum Siculum libro
decimo quarto, ἀπὸ τ' ἰσθμοῦ, τοῖς ὀ-
ξυβελεῖσι καταπέλταις οἱ Συρακούσιοι
χρώμενοι, συχνὴς τῆς πολέμου ἀνέ-
ρην. At Interpres καταπέλτας legit.
Casaubonus.

3 Περὶ τ' ἐαυτῶν στρατείας] Στρατῆς. Id.

1 Καὶ

defiterunt, metuentes ne sacrum aliquod animal læderent. Ad hunc modum Cambyfes Pelufio capto, in Ægyptum pervenit.

ἢ βάλλοντες ἐπαύσαντο
φόβῳ τὸ πλῆθος τῶν ἱε-
ρῶν ζώων. ἔτω Καμβύσης
Πηλυσίον ἐλὼν εἶσω τῷ Αἰ-
γύπτῳ παρελήθεν.

[C A P. X.]

Oebares.

Septem cum Dario fatrapæ Magis principibus Perfærum de medio sublatis, consilium de imperio agitabant. Visum est equis insidentes extra urbem egredi: & cujus equus primum hinniret, is rex constitueretur. Oebares equiffo Darii cum, quid consilii initum esset, comperisset, ante unum diem equum ejus in constitutum locum adduxit: adjunctaque equa, masculum immisit. Quo facto, equum postridie reduxit. Darius equo vectus, cum reliquis fatrapis venit. Equus autem

Οἰβάρης.

οἱ δὲ Δαρεῖον ἐπὶ τῷ
σατραπίᾳ, τὰς μάγας
ἄρχοντας Περσῶν κατέ-
λύσαντες, ἐβελόοντο τῆς
δουλοσύνης. ἔδοξεν ἱππῶς
ἐποχέμεν ἅσπερ ἐξω
προελθεῖν. ὅτε δὲ ὁ ἄνθρωπος
τῷ ἱππῷ χρημεσίῃ, καὶ
δὴ βασιλεὺς ἔσω ἔστω.
Οἰβάρης ἱπποκόμενος Δα-
ρεῖς μαθὼν τὰ βελόοντα
μῆλα, ἔρχεται αὐτῷ τὸ ἱπ-
πον πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὸ
προκείμενον χωρίον, καὶ
ἡ δούλη αὐτοῦ τὴν δούλην
ἱππον ἐπιφῆκεν τὸ ἄρρενα.
τὸ πρῶτον ἐπὶ τὴν ἡμέραν
τὸ ἱππον τῆς ὑπεραίρας ὁ
Δαρεῖς ἐποχέμενος ἔκε-
μεν.

1 Καὶ ὁ δούλη αὐτοῦ τὴν δούλην ἱπ-
πον, ἐπιφῆκεν τὸ ἄρρενα. πῶς ἀρρένας
ἐπὶ τὴν ἡμέραν τὸ ἱππον τῆς ὑπεραίρας, &c.]
Ita supplevi locum hunc cum Fl. &c.
Interprete: intermedia quippe inter

δούλην ἱππον δε τῆς ὑπεραίρας in Vulga-
ta aberant. Casaubonus in ora Vul-
garæ supplebat προσήλυτον αὐτῇ τὴν Δα-
ρεῖς ἱππον.

μὲν τῶν ἄλλων σατραπῶν
ὁ δὲ ἵππῳ αὐτοῦ γνωρίσας
τὸ πόνον τῆς σιωχίας, ἐ-
ρωτικὸν τι παθὼν, πρῶτον
ἐχρεμέτισεν. οἱ σατράπαι
καταπηδήσαντες, Δαρεῖον
προσεκυνήσαν, καὶ βασιλέα
Περσῶν ἐστήσαντο.

ejus cognito loco, in
quo cum equa rem ha-
buisset, amatorio quo-
dam desiderio primus
hinniit. Satrapæ ex e-
quis suis defilientes, Da-
rium adoraverunt, & re-
gem Persarum constitue-
runt.

[CAP. X.]

Δαρεῖον.

Darius.

¶ Δαρεῖον παρετάσ-
σεν Σκύθαις. ¹ λαγῶς
διήλαξε ὡς δὲ τὴν Σκυθί-
κην φάλαγγα Σκύθη
μὲν ἐδίωκον τὸν λαγῶν Δα-
ρεῖον δὲ ἄξιον ἔφη Σκύθας
φύγειν, οἱ ποσὶν ἡμῶν
καταφρονέσιν, ὡς τε Πέρ-
σαις καταλιπόντες, ² τὸν λα-
γῶν διώκσιν. καὶ δὴ τὸ ἀ-
νακλητικὸν σημῆνας, περὶ
ἀναχωρήσεως ἐβελύ-
σαντο.

¶ Darius adversus
Scythas prælium com-
mittebat. forte accidit,
ut lepus juxta Scythi-
cam phalangem decur-
reret. Scythæ leporem
insequebantur. Darius
vero: Operæ precium,
inquit, est a Scythis fu-
gere, quibus adeo con-
temptui ducimur, ut
relictis Persis leporem
persequantur: & receptui
signo dato, de discessu
consilium cepit.

Δα-

¹ Λαγῶς διήλαξε ὡς δὲ τὴν σκ-
φαλ.] Dum vestigia litterarum spe-
cto, in suspicionem adducor scri-
psisse Polyæ. διήλαξε, ut apud Hero-
dotum in eadem historia, vel διήλα-
σε, aut nescio quid hujusmodi:
dum Interpretem, διέδραμε, vel
διήλασε. Idem Interpres lacunam
nostri Codicis ita explet, καὶ τὸ ἀ-
νακλητικὸν σημῆνας, περὶ φυγῆς

(vel ἀφώδης) ἐβελύσαντο. Casaubo-
nus.

Διήλαξε] Ita edidi cum Fl. pro
vulgato διήλαξε Casaubonus in mar-
gine Vulgatæ norarat διήλασε.

² Τὸν λαγῶν διώκσιν καὶ δὴ τὸ ἀ-
ναχωρήσεως ἐβελύσαντο] Ita edidi cum
Fl. & Interprete, nisi quod Fl. ἐβ-
ελύσαντο. Vulgata τὸν λαγῶν διώκσιν...
ελύσαντο, omisis intermediis.

3 Τίτα-

2 Darius Magos nocturno tempore adorturus, cum septem Persis, ut in tenebris se mutuo possent agnoscere, consilium dedit, ut vinculum tiaræ, quod a posteriore capitis parte tiaram connectit, in frontem reducerent, ut pro signo esset tiaræ nodus, frontem attrectantibus.

3 Darius primus tributa gentibus imposuit. Verum ne molestæ ferrent, non ipse exegit, sed satrapas constituere iussit. Quibus ingentia tributa describentibus ipse subseripsit, dimidiam partem remittens subditis. Qui libentibus animis dimidium pependerunt, quasi magno jam beneficio ab rege affecti.

3 Darius adversus Scythas expeditione suscep-

Δαρεῖς ὁ μέλλων τοῖς μάγοις νύκτωρ ὀπιτίσθαι μὲν τὴν Περσῶν, ἵνα ἐν σκότῳ διώκωντες γινώσκων ἀλλήλους, συνεβόλευσε παρίδεσμον, ὃ τὸ κεφαλῆς ὅπουθεν ἄποσφίγγει πλὴν πάραν, αὐτὰς ἐς μέτωπον ἀειραγαγεῖν, ἵνα σημεῖον ἢ ἄμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομύθους ᾖ μετώπῳ.

Δαρεῖς πρῶτος φόβος ἔταξε τοῖς ἔθνεσιν ὅπως ἢ μὴ χαλεπήναιαν, ὅτι αὐτοὺς ἔταξεν, ἀλλὰ τοῖς σατραπαῖς τάξαι προσέταξεν. τὸ ὅτι ὀρχομένων μεγάλους φόβους, αὐτοὺς προσέγραψε, τὰς ἡμίσεις χαρίζομενος τοῖς ὑποηκούσι. οἱ ἄσμενοι τὰς ἡμίσεις πελαῖν ὑπέσκησαν, ὡς ἡδη μεγάλῳ δειρμασίαν ὠρετο βασιλέως λαβόντες.

Δαρεῖς ὅτι Σκύθας ἐλάσεις, ἔπε Σκύθας ἐλαῖν οἷός.

3 Τιαρίδεσμον, ὃ τὸ κεφ.] Quiddam Codd. παρίδεσμον. Idem mox ἵνα σημεῖον ἢ ἄμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομύθους ᾖ μετώπῳ. quo etiam modo Interpres legit, nisi quod illa καὶ τὸ μίτρας non agnoscit. Casaubon.

4 ἵνα σημεῖον ἢ ἄμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομύθους] Fl. ἵνα σημεῖον ὡς ἄμα τὸ πάρας χαμίτρας ἀπομύθους. Lego, ἵνα σημεῖον ἢ ἄμα τὸ πάρας καὶ τὸ μίτρας ἀπομύθους.

5 Οὐτε

οἷός πε ὤ, ὅτε στίων
 ὁ πορταὶ πείδρασμαὶ σέ-
 ψις ὤ. ὅπως ἐν λάθοι
 τὰς Σκύθας, τὸ γρατόπε-
 δὸν ὡς εἶχεν ἐὰ καὶ χώ-
 ραν μύειν. ἦσαν ἐν αὐτῇ
 τραυματῆαι πολλοὶ, ὄνοι,
 ἡμίονοι, κυνές· ἀλλὰ καὶ
 περὶ πολλὰ θύματα νυκτὸς
 ἐκέλευσεν ἀνακαῦσαι.
 ὅτε τῶν δὴ ὄρωντες οἱ Σκύ-
 θαι, ἀκούοντες ὅτι παρὰ χε-
 ῖρας ζώων, καὶ τὰς σκυλάς ἀ-
 κεραΐας ὄρωντες, ὥντο παρ-
 εῖναι τὰς Πέρσας· οἱ δὲ ἄ-
 ρα ἦσαν πρὸ πολλῆς πεφύ-
 γότες. Σκύθαι δὲ ὅτε τῶν
 δειδρασιν μαθόντες, ἐπε-
 χείρην διώκειν, ὥς καὶ ἁλα-
 βεῖν αὐτοῖς δυνάμιν ὤ-
 κέτι.

Δαρεῖος Χαλκηδὸνα
 ἐπολιόρκει, Χαλκηδόνιοι
 τειχῶν ἐχυρότητι, καὶ πα-

pta, cum neque capere
 Scythas posset, neque
 frumenti satis haberet,
 de fuga deliberationem
 instituebat. Quo igitur
 facilius Scythas falleret,
 castra quemadmodum e-
 rant, sivit in pristino lo-
 co remanere. Erant in
 eis multi vulnerati, a-
 fini, muli, canes, alia-
 que, item ignium ma-
 gna copia. Eos per no-
 ctem iussit incendere.
 Quo viso Scythæ, au-
 dientes animalium pur-
 turbationem & taber-
 nacula integra conspi-
 cientes, Persas adesse
 putabant. At illi longe
 ante fugam fecerant.
 Scythæ fero tandem fu-
 ga cognita, persequi
 conabantur, quos com-
 prehendere amplius ne-
 quaquam poterant.

5 Darius Chalcedo-
 nem oppugnabat. Chal-
 cedonii murorum fir-
 mitudine, & ciborum

ῥασκῶν

5 Οὐτε στίων ὁ πορταὶ] Scribe,
 ὅτε στίων ὤ ὁπ. vel ὁ πορταὶ εἶχεν.
 ἀλλὰ πρὸ δρ. Casaubonus.

6 Ταῦτα δὴ ὄρωντες οἱ Σκύθαι, ἀ-
 κούοντες ὅτι παρὰ χεῖρας ζώων, καὶ τὰς
 σκυλάς ἀκεραΐας ὄρωντες, ὥντο παρ-

εῖναι] Ita locum hunc supplevi cum
 Fl. & Interprete. In Vulgata, οἱ Σκύ-
 θαι, ἀκούοντες ὅτι παρὰ χεῖρας ζώων, καὶ
 τὰς σκυλάς ἀκεραΐας ὄρωντες, δεδι-
 rabantur.

7 A.M.

apparatu freti, parum de oppugnatione solliciti erant. Darius exercitum quidem mœnibus non admovit, sed reliquam omnem regionem populabatur: simulansque se majores copias auxiliares expectare, quietem agebat. Chalcedoniis mœnia custodientibus, a colle nomine Aphasio, qui abest ab urbe decem stadiis, subterraneum meatum Persæ fodere cœperunt. cumque ad forum urbis opus prodixissent, conjectura sumpta de radicibus olivarum quæ in foro nascebantur, noctem expectantes, aperto meatu

ρασιν δὴ τρωφῶν θάρρῶν-
τες, ἤκιστα τὸ πολιορκίας
ἐφρόντιζον. Δαρεῖο τὴν
μὲν στρατιάν ἐπροσῆγε τοῖς
τείχεσιν· ἡ δὲ ἑδὲ τὴν
χώραν ἐβλαπτεν. προσ-
ποιεῖ μὲν δὲ ἡ ἀναμύειν
συμμαχίαν μείζονα, τὴν
ἡσυχίαν ἦγε· τὴν δὲ Χαλ-
κηδονίων τειχοφυλακ-
τάντων, ἀπὸ τῆς καλαμίδος
Ἀφασίος λόφος, πεντηκεί-
δεκα στάδια τὸ πῶλεως ἐ-
πέχοντο, ἥρξαντο με-
ταλλάσσειν ὑπὸ νόμον οἱ
Πέρσαι· ὅ ἐπεὶ ἡ κατὰ τὴν
ἀγορὴν ὀρύσσοντες ἐγρόν-
το, πεκμαιρομένοι ρίζαις
τῶν ἐλαιῶν, αἱ περὶ τὴν ἀ-
γορὴν ἐπεφύκεσαν, νύκτα
ἀναμείναντες, τὸ ὑπὸ νόμον
εἶνα.

7 Ἀ' μ' ε' δὲ τὸ χῶρον ἐβλ.] Ita melius noster, quam Interpretis Codices, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ χῶρον ἐβλαπτεν. In sequentibus, non dubitavimus illa verba ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀγορὴν. ἀπὸ τῆς ἐλαιῶν αἱ Polyæno reddere: cum is, a quo noster liber fuit descriptus, his omisissis ad posita secundo loco illa κατὰ τὴν ἀγορὴν transvolasset. In hiatu illo, quem reliquimus inter ἀγορὴν δὲ ἀπὸ, defuit hujusmodi quædam, ἐγρόντο, πεκμαιρομένοι. vel παρῆσαν aut παρῆσαν τὸ ἔργον, ὡς ἐτεκμαίρετο Casaubonus.

8 Ἡσυχίαν ἦγε] Fl. ἡ ἡσυχίαν ἦγε. Mox Fl. ἡσυχίαν τὸ καλ. quomodo etiam Codd. Casauboni.

9 Ἐπεὶ ἡ κατὰ τὴν ἀγορὴν ὀρύσσοντες ἐγρόντο, πεκμαιρομένοι ρίζαις τῶν ἐλαιῶν] Ita edidi cum Fl. nisi quod is habeat μέγας, supposito posteriori syllaba α, ut δὲ ἐλαιῶν. In Vulgata erat, ἐπεὶ ἡ κατὰ τὴν ἀγορὴν. ἀπὸ τῆς ἐλαιῶν. Pro αἱ κατὰ τὴν ἀγορὴν, ut exhibebat Vulgata, cum Fl. scripti αἱ περὶ τὴν ἀγορὴν.

ἀνασπομάσαντες, ἀνέβησαν
ἐς τὴν ἀγορὰν. καὶ τὴν πόλιν
ἀνδρὶ μάχης καὶ κράτῳ
εἶλον, Χαλκηδονίων τὰ τεί-
χη φυλαττόντων.

Δαρεῖς ἐπολέμει Σάκ-
καις τριχῇ διηρημένοις·
μιάς ἐκράτησε μοίρας·
10 ἢ Σακκῶν ἰζόντων τὰς
ἐδῆτας, καὶ τὸν κόσμον, καὶ
τὰ ὅπλα παρέδωκε τοῖς
Πέρσαις, καὶ προσήγαγε αὐ-
τὸς τῇ δευτέρᾳ μοίρᾳ τῶν
Σακκῶν, νόμῳ Φιλίας ἡ-
ρέμα βαδίζοντας. οἱ δὲ
Σάκκαι τῷ ὅπλματι τὸ ἐ-
δῆτῶν καὶ τῶν ὁπλῶν ἐξα-
πατώμενοι φιλοφρόνως
προσελθόντες ὥς οἰκείους
ἠπαύοντο. Πέρσαις δὲ, ὡς
καὶ αὐτοῖς ὡς ἐγγέλμα,
πάντας ἐφόνευσαν. καὶ με-
ταβάντες ὅπῃ τὴν τρίτην
μοῖραν Σακκῶν ἀμαχί-
α τέτων ἐκράτησαν· ἐδὲ καὶ

ascenderunt in forum;
& urbem sine praelio
per vim ceperunt, Chal-
cedoniis in muris excu-
bias agentibus.

6 Darius cum Saccis
tripartito divisus bel-
lum gerebat: cum unam
partem debellasset, Sac-
carum devictorum ve-
stibus & armis Persas a-
micivit, eosque ad al-
terum Saccarum exer-
citum duxit, amico-
rum specie sensim am-
bulantes. Saccæ vestium
& armorum habitu de-
cepti, amice acceden-
tes, quasi suos saluta-
bant. At Persæ (habe-
bant enim hoc præcep-
tum) omnes occide-
runt: & ad tertiam par-
tem transeuntes Sacca-
rum, eos absque pugna
vicerunt. Neque enim

ἀντί-

10 Τῶν δὲ Σακκῶν ἰζόντων] Quid
est ἰζόντων? num fuit prius αὐτομο-
λιζόντων? hand puto. Interpr. devicto-
rum. hoc est, κρατηθέντων, vel εἰ-
ζαγμένων. Casaubonus.

Σακκῶν ἰζόντων τὰς ἐδῆτας ἢ Fl.
Σακκῶν ἰζόντων ἀλόντων τὰς ἐδῆτας.
Suspicio vocem ἰζόντων ex margine
inrepsisse in textum, quare lego Σακ-

κῶν (aliis Σάκκας scribuntur unico κ.)
ἀλόντων τὰς ἐδῆτας, &c. αὐτομολι-
ζόντων, quomodo num forte fuerit
hæsit Casaubonus, nihili quidem
est, cum Græcum sit αὐτομολέω,
non αὐτομολίζω. Paullo post pro
προσέγγιστον, Fl. προσήγαγε. In fine fra-
tegematis, pro μισθόν, Fl. μεσθόν.

11 Δα-

μυρμις ἐβελόοντο ἐν ἐρή-
 μῳ χωρίῳ πρὸ τῆ παρόν-
 των ἵπποφορῶδες ἀνὴρ Συ-
 ρακῆς προσῆλθεν αὐτοῖς
 ἐπαγγελλόμενος ὅτι Δι-
 φθέρειν τὸ Περσῶν ἐρά-
 τοςμα, εἰάν τις παισὶν αὐ-
 τῷ καὶ πῖς ἐγγόνοις δώσειν
 οἴκας καὶ χρήματα ὁμόσω-
 σιν· οἱ μὲν ὤκισαν· ὃ δὲ πα-
 σάμενος τὴν παραξιφίδα
 ἀφείλεν αὐτῷ ῥίνα, καὶ ὤπαι,
 καὶ τὸ ἄλλο σῶμα δεινῶς ἐ-
 λωδύσας· καὶ ἀντιμολήσας
 πρὸς Δαρείον, ¹³ ταῦτα ἐ-
 φη παθεῖν ὑπὸ τῷ ἐν Σάκ-
 καῖς βασιλέων. Δαρεῖος
 δὲ πείσθηκε τῷ μεγάλῳ τῷ
 συμφορῶν· ὃ δὲ Συρακῆς
 δῆμιος ἐλθὼν πύρρην
 νατὸν καὶ ἱερὸν ὕδωρ, πτω-
 ρίαν ὡς Περσῶν ἐφη
 λαβεῖν ἐπέδρακα· ὃ δὲ
 τρώπῳ Σάκκα τῷ δῆμι-
 ος νυκτὸς ἀπαίρειν μέλλου-
 σιν· εἰ δὲ ἡμεῖς Διφθέρην
 μωπείας ὁδὸς περὶ λάβωμεν
 τὴν χώραν, ἐφ' ᾧ ἐκεί-

loco deserto de præ-
 sentibus rebus confi-
 lium capiebant. Equi-
 so quidam nomine Ri-
 faces eos accessit, pro-
 mittens, se Persarum
 copias ad nihilum re-
 dacturum, si juramen-
 to confirmarent, se li-
 beris & posteris ejus
 equos ac pecunias da-
 tuos. Quibus juranti-
 bus, ille stricto cultro
 nares & aures suas ab-
 scidit, ac reliquum cor-
 pus vehementer muti-
 lavit, transfugiensque ad
 Darium, hanc inquit
 calamitatem se a Sacca-
 carum regibus accepisse.
 Darius magnitudi-
 ni calamitatis fidem ad-
 hibuit. Rifaces vero
 ignem sempiternum ob-
 testans, & sacram aquam:
 Supplicium, inquit,
 per Persas volui ab i-
 psis sumere. Hoc au-
 tem pacto id fieri po-
 terit: Saccæ nocte se-
 quenti castra movere
 constituerunt. Quod

101

13 Ταῦτα ἐφ' ἧ παθεῖν] Fl. ταῦτα ἐφ' ἧ παθεῖν.

si nos per aliam compendiosiore[m] viam præoccupaverimus cum locum, quo illis iter est, tanquam in reti omnes capiemus. Ego cum pascitor sim equorum & omnium locorum notitiam habeam, viam facile monstrabo. Sed res postulabit, ut esculenta, poculentaque septem dierum nobiscum vehamus. Qui cum viam præmonstrans milites septem dies duxisset, eosque in aridam Mediam coniecisset, deficiente aqua & cibariis, chiliarchus Rhannobates, Quamobrem, inquit, decipere regem tantum ac Persarum tantam multitudinem apud animum statuisti, & in locum omni aqua carentem deducere, in quo neque avem videmus, neque bestiam, & neque progrediendi, neque revertendi potestas conceditur? At ille, complofis manibus, in cachin-

νοι σέλλοντι, ὥσπερ ἐν πάγῃ πάντας αἰρήσομαι· ἐγὼ δ' ἵπποφορβός ὢν, καὶ τὴν ἐπιστήμην τῆς χώρας ἀπάσης ἔχων, ἠγήσομαι σίτια δ' καὶ ποτὶ ζ' ἡμερῶν ἐπαγάμεθα. ὁ μὲν ἠγήσαστο τῆς ὁδοῦ· περὶ δ' αὖτε τῶν στρατιωτῶν ἡμέρας ζ', καὶ καταστήσεις ἐς μέσλιν τὴν ἀνδρῶν, ἑπτακλιπόντων δ' ὕδατος, καὶ τῆς σίτης, ἑπτακλιάρχος ¹⁴ Πανσοδάτης, τί σοι ἐδοξεν, εἰπόντων, ἐξαπατήσας τὴν βασιλέα, καὶ ποτὶ πλὴν περσῶν, καὶ ἀγαγεῖν ἐς χώραν ἀνδρῶν, ἐν ᾗ μήτε ὄρνεον ὀρώμεν, μήτε θηρίον, καὶ ἔτε περιέειναι διωκτὸν, ἔτε ἀναχορεῖν; ὃ δ' συγκροτήσας τῷ χεῖρε, καὶ μεγάλην ἀναγελάσας· ἐγὼ, ἔφη, νενίκηκα, βεβλόμεν δ' αὖτε σῶσαι Σάκκας τὰς ἐμὰς πολίτας, διψῶν καὶ λιμῶν Πέρσας ἀπολώλεκα. ὁ μὲν χιλιάρχος δ' Σουρῆκεν ὡδὸς ἀρχῆμα τὴν

[14 Πανσοδάτης] Ita scripsi cum Fl. nec non Interprete pro Ἀνσοδάτης.

πλὴν κεφαλῶν ἀπέκοψε·
 Δαρῆϊ δὲ ἀναβὰς ἐπὶ
 λόφον ὑψηλόν, ἔκάν-
 δυν, καὶ πλὴν πάραν τῷ
 σκῆπτρῳ πεδιθεὶς, καὶ τὸ
 Διάδημα τὸ βασιλικὸν
 περιδύσας, κατέπηξεν ἐπὶ
 γῆς. ἢ καὶ, ὡς γὰρ ἐπὶ πο-
 λὺ, ἠύξατο τῷ Ἀπόλλωνι,
 εἰ χρεὼν σωθῆναι Πέρσας,
 ὕδωρ ἐξ ἔρανός τ' ἔδω-
 ραίν. ὁ θεὸς ἐπήκασε καὶ
 ὁμῶς κατέρραψε πολὺς.
 τῆτον ὑποδεξάμενοι δέρ-
 μασι καὶ ἀγνέοις οἱ Πέρ-
 σαι, διεσώθησαν ἐπὶ Βά-
 κτρον ποταμὸν, τῷ θεῷ χά-
 ριν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας
 εἰδότες ὅσον ἦ ἐπὶ τῇ ἀπεί-
 τη ἔ' ἱπποφορβὴ πάντες
 διεφθάρησαν. τῆτον ἱππο-
 φορβὸν ὕπερον καὶ Ζώπυ-
 ρον μιμησάμενοι, καὶ αἰ-
 pro salute gratiam habentes. Quemadmodum au-
 tem equisonis dolo pene universus exercitus inte-

num effusus : Ego , in-
 quit , victoriam adeptus
 sum. Nam ut a Saccis
 civibus meis pericu-
 lum depellerem , siti ac
 fame Persas enecavi.
 chiliarchus confestim
 Risiaci caput abscidit.
 Darius autem ascen-
 dens in excelsum quen-
 dam collem , sceptrum
 candy ac tiara involu-
 tum , colligato ad hæc
 diademate regio , in
 terram defixit : sic e-
 nim præceperat Deus :
 precatusque est Apol-
 linem , si quo modo in-
 columes Persæ fervari
 possent , aquam cælitus
 præberet. Audivit pre-
 ces Deus , imberque
 copiosus depluit. Hunc
 excipientes pellibus ac
 vasis Persæ , ad Bactrum
 fluvium evaserunt , Deo

κρῶ-

15 Καὶ, ὡς γὰρ ἐπὶ πολὺ, ἠύξατο]
 Fl. καὶ ὡς γὰρ ἐπὶ πολλήν. . . ἠύξατο. Un-
 de lego absque ulla immutatione,
 καὶ, ὡς γὰρ ἐπὶ πολλήν, ἠύξατο. quomodo
 etiam legisse videtur Interpretes ἐπὶ
 πολλήν enim non tantum ortum notat,
 ut sumitur plurimum apud Auctores,
 sed etiam idem significat, quod ἐν-

πολλήν, raro licet ita inveniatur, teste
 Eustathio ad Homeri Iliad. A. pag.
 ncccxxix. Pro ἠύξατο τῷ Ἀπόλλωνι
 ὕδωρ ἐξ ἔρανός, ut erat in Vulgata,
 cum Fl. & Interprete scripti ἠύξατο
 τῷ Ἀπόλλωνι, εἰ χρεὼν σωθῆναι Πέρ-
 σας, ὕδωρ ἐξ ἔρανός, &c.

I Καὶ.

riit, sic in posterum Zopyrus imitatus equisonem, mutilata facie deceptos Babylonios subegit.

[C A P. XII.]

Zopyrus.

Darius Babylonem oppugnans, longo tempore civitatem capere non potuit. Zopyrus Darii satrapa mutilata facie, transfugæ specie ad hostes venit, quasi his damnis a Dario affectus. Babylonii vultus calamitati fidem adhibent, Zopyroque administrationem civitatis permittunt. Qui per noctem portas aperuit, & Darius Babylonem potitus est. Sed hanc vocem plane regalem emisit, se viginti Babylonibus æquo animo carere posse, ne da-

Ζώπυρος.

Δαρείου πολυορκῶν Βαβυλῶνα, χρόνον μακρὸν τὴν πόλιν εἶναι ἔχουσας τελευτῶν. Ζώπυρος Δαρείῳ σατραπίης ἀκρωτηριάσας τὸ πρῶτον, ἤκεν αὐτὸν μόλις, ὡς πῶτα δὴ ἐπὶ Δαρείῳ παθόν. Βαβυλώνιοι πισθεύουσι τῇ ψυχῇ τῇ συμφορῇ, καὶ τῷ Ζωπύρῳ τὴν πόλιν ἀπικρέπευσιν. ὃν νύκτωρ ἀνοίξας τὰς πύλας. ἢ Δαρείου κρατήσας Βαβυλῶν, ἐκείνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο. ἀλλ' ἔδεν καὶ Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβελόμην αὐτὸν, ἐφ' ᾧ τε ὁρᾶν

.ΤΟΙ-

1 Καὶ Δαρείου κρατήσας, Βαβυλῶν ἔχειν] lege sic, καὶ Δαρείου κρατήσας Βαβυλῶν, ἐκείνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο, Ἀλλ' ἔδεν καὶ Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβελόμην αὐτὸν, ἐφ' ᾧ τε ὁρᾶν ταῦτα παθόντα Ζωπύρου. ex Libris. Insignis vero Frontini error, &, ut puto, μυμηονικός, qui Cymum pro Dario in hac hi-

storia nominat. 111. 3. 4. Casaubonus.

Καὶ Δαρείου κρατήσας Βαβυλῶν, ἐκείνο δὴ τὸ λαμπρὸν ἐφθέγγετο. ἀλλ' ἔδεν καὶ Βαβυλῶνας ἔχειν ἐβελόμην αὐτὸν, ἐφ' ᾧ τε ὁρᾶν, &c.] Ita edidi & distinxī cum Fl. & Interprete, nec non Casaubono, pro vulgato, καὶ Δαρείου κρατήσας, Βαβυλῶν ἔχειν ἐβελόμην αὐτὸν, ἐφ' ᾧ τε ὁρᾶν, &c.

R 1 +

1 Tā

πιαῦτα παθόντα Ζώπυ- mnum hoc Zopyri vi-
ρον. deret.

[CAP. XIII.]

Ἀρταξέρξης.

Artaxerxes.

Βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
Ορόντη προσέταξε, Τη-
ρίβαζον κύπερ σιτηά-
πῳ ἄγε μοι δεδεμρόν.
Ορόντης· ἐδεδόικε γὰρ
Τηρίβαζον· λόχῳ τ' ἄν-
δρα εἶλε. ὃν λόχῳ ἔλ-
οικε ἐν ᾧ βόθρο βα-
θύς· ἄνω δὲ βόθρου κλίνην
ἔθηκεν οὐκ ἐντεταμένην,
ἀλλὰ ἐρώμασι ποικίλοις
κεκοσμημένην. καλεῖ Τη-
ρίβαζον, ὡς διαλεξόμε-
νός· σπάρρητα. Τηρίβα-
ζός· εἰσέρχεται, καὶ καθι-
ζάνει, καὶ διὰ τῆς κλίνης
εἰς τὸ βόθρον κατὰφέρειται,
καὶ συληφθεὶς ἀναπέμπεται
Βασιλεὶ δεδεμρόν.

Rex Artaxerxes O-
ronti mandavit, ut Te-
ribazum Egypti Satra-
pam vinctum sibi mit-
teret. Orontes (metue-
bat enim Teribazum) per
insidias hominem cepit,
hoc fere pacto. Domus
erat quæ specum pro-
fundam habebat. Super
specu lectum colloca-
vit, non intensum, sed
variis tapetibus orna-
tum. vocat Teribazum,
quasi colloquium cum
eo habiturus. Teriba-
zus clam ingressus,
confedit, & per lectum
in fossam defertur, atque
comprehensus ad regem
vinctus mittitur.

[CAP. XIV.]

Ορόντης.

Orontes.

Ορόντης ἀποστὰς ἐπολέ-
μη τοῖς βασιλέως ἐρατη-
ροῖς, καὶ καταφυγὴν ὄντι

Orontes facta defe-
ctione cum regis duci-
bus bellum gerebat, con-
fugiensque in collem
λόφον

Tmoli, eum vallo circumdedit, ne expeditiones, aut excubias discernentes, conspicerentur ab hostibus. Ipse per noctem delectis equitibus assumptis, eruptionem fecit, ac per eam viam quæ Sardes ducebat, commeatum devectum ad hostes per vim rapuit, magnamque prædam a Sardinianis abegit: missoque nuncio eos qui intra munitionem relictæ erant, de his certiores fecit: & ut postridie hostem aggredierentur, imperavit. Qui summa cum fiducia impetum fecerunt. Orontes autem a tergo hostium accedens, aliis interfecit, aliis captis, sine periculo discessit.

λόφον ἔτρωάλε, χαράκωμα πενέβαλερ.¹ τῶν πολεμίων ἀντρατοπεδοσάντων, παρήγαγε πῆς ἐραλῶταις ὀχυρὲν μάλισσιν δὴ τὸ χαράκωμα, ἢ πῆς ἐφοδίας, ἢ πῆς φυλακὰς συγκροτῆντας ἐρεῖδον πῆς πολεμίοις. αὐτὸς δὲ νυκτὶ ὀπλίσκωντες ἰππείας λαβὼν ἐξώρμησε, ἢ διὰ τῆς ὁπλίσκωντος ὁδὸς πρὸς ἀγορὰν πρὸς κομιζομένων πῆς πολεμίοις ἤρπασε, ἢ λείαν πολλὰν τῶν Σαρδιανῶν ἀπῆλασεν, ἢ πέμψας ἄγγελον πῆς ἐν τῷ χαράκω πῶτα ἐμμένοντες, ἢ σωεῖσθαι τῆς ὑπεραίας ὀπλίσκων πῆς πολεμίοις. οἱ μὲν δὲ θαρρύντες ἐπεξῆλθον. Ὀρόντης δὲ καὶ νῶτα τῶν πολεμίων ἡρόμενος, τὰς μὲν ὀπλίσκωντας, τὰς δὲ ζωοποιήσας, ἀσφαλῶς ἀπηλλάττετο.

Ο'ρόν-

¹ τῶν πολεμίων ἀντρατοπεδο.] Hic multa desiderantur in Interprete, quorum sententia hæc est: Cum e regione castrametarentur hostes, præcepit Orontes militibus ut sua

summo studio castra munirent: efficerentque ut ab hostibus & custodias disponentes & eas obeuntes sa-
pius cernerentur. Casaubonus.

² Ο'ρόντης ἐν Κύμῃ πα-
ρετάξατο αὐτοφραδάτη
μυριάς ὁπλίτας ἔχοντι,
αὐτὸς ἔχων μυριάς ὁπλί-
τας ἑλλήνας. πρῶτον μὲν
δὴ προσέταξε τοῖς ἑλλη-
σιν Ὀπιδραφίῳα· καὶ ἰδεῖν
τὸ πεδῖον, ἡλίκον ἐμφα-
νίζων, ὡς καὶ ἂν τις τῷ
τάξιν λύσας τὰς ἱππέας
διαφύγοι· ἐπεὶ δὲ συμ-
βάλλοντες ἔστησαν πε-
φραγμένοι, τῶν ἱππέων τῷ
φάλαγγα διιππεύσαι μὴ
διωγθέντων, καὶ διὰ τῶ-
το ἀποσφάλλων· Ο'ρόν-
της ἐκέλευσε τὰς ἑλλη-
νας, εἰάν πάλιν ἐπάγειν
ἐγχειρῶσιν οἱ ἱππεῖς, ἡγία
βήματα μένον εἰς τέρ-
μποςθεν ἐμβλεῖν· οἱ μὲν
δὲ ἀπέβησαν· οἱ δὲ ἱππεῖς
νομίσαντες ἐπάγειν αὐ-
τὰς, ἐκκλίναντες ἔφω-
γον.

Ο'ρόντης πολλὰς τ

² Orontes cum de-
cem millibus Græco-
rum armatorum, ad-
versus Autophradatem
itidem decem millia ar-
matorum habentem
prælium commisit. Pri-
mum Græcis præcepit,
ut respicerent, & cam-
pi magnitudinem intue-
rentur: demonstrans,
neminem, ordine dissi-
pato, equorum impe-
tum posse effugere. Qui
cum in acie condensa-
to agmine starent, equi-
tibus phalangem per-
fringere non valenti-
bus, ob eamque causam
aversis, Orontes Græ-
cos iussit, si rursus im-
pressionem facere co-
narentur equites, tri-
bus passibus pro se
progredierentur. Quibus
progredientibus, equi-
tes arbitrati ipsos irru-
ptionem facere, declinan-
tes fugam capefferunt.

³ Orontes magno fo-
συμ-

² Ο'ρόντης ἐν Κύμῃ] Ita Codex
noster. Interpres Cum non memi-
nit. Distingue mox, Ὀπιδραφίῳα καὶ
ἰδεῖν τὸ πεδῖον ἡλίκον, ἐμμανίζων ὡς
καὶ ἂν. Deinde etiam ἐπέβησαν aut

ἀπέβησαν scribe potius quam ἀπέβη-
σαν. Casaubonus.

Ἐν Κύμῃ] Ita quoque Fl. Inter-
pres in suis non videtur invenisse.

³ Ἐπιγ.

ciorum numero amiffo, quos Autophradates infidiis peremerat, subornavit aliquos qui rumorem spargerent, ac nunciarent, mercenarios in propinquo esse: sic ut etiam is sermo ad Autophradatem perferretur. Nocte vero valentissimos barbarorum armavit Græcanicis armis, eosque prima luce cum reliquis Græcis in acie collocavit, adhibitis interpretibus, qui utramque linguam callerent, ut hi ea quæ præcepta Græcis essent, barbaris enunciarent. Autophradates arma Græcanica conspiciatus, existimans mercenarios venire, de quibus audierat, congregari non ausus, assumptis copiis se fugæ mandavit.

συμμάχων ἀπεβαλὼν, ὃς
 Αὐτοφραδάτης ἐνέδρα
 διέφθειρε, καθήκε λογο-
 ποιῆς, ἀπαγγέλλοντάς ὡς
 ἐγγὺς εἴσαν οἱ μισθοφό-
 ροι, ὥστε καὶ τῷ Αὐτοφρα-
 δάτῃ τῶτο ἐπηγγέλλετο.
 ἤ δὲ βαρβάρων τὸς ἰσχυ-
 ρωτάτας νυκτὸς ὥπλισεν
 ὅπλοις Ἑλληνικοῖς, καὶ δὲ-
 χομήσας ἐπὶ παρέταξεν αὐ-
 τὸς μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων,
 ὁπισθεὺς ἐρμηνεύας δι-
 γλώσσας, ἵνα τὰ πα-
 ραγγέλματα πῶς Ἑλλησιν
 εἴποι φράζοιεν πῶς βαρ-
 βάροις. Αὐτοφραδάτης
 ἰδὼν τὰ Ἑλληνικά ὅπλα,
 οἰηθεὶς ἦκειν τὸς μισθο-
 φόρους παρὶ ὧν ἐπέπεσο,
 συμβαλεῖν ἐκ παρρησίας,
 ἀναλαβὼν τὸ στρατόπεδον
 ἐφύγε.

[CAP. XV.]

Xerxes.

Ξέρξης.

¶ Xerxes expeditio-

¶ Ξέρξης ἐπὶ τῷ Ἑλ-
 λάδα

3 Ἐπηγγέλλετο] Fl. ἐξηγγέλλετο.

4 Πααραγγέλματα] γε. παραγγέλματα. Casaubonus.

λάδα στρατώνων, πολλὰ
ἔθνη σωήραρχον, λογο-
ποιεῖς Διοσκυδέας, ὡς
οἱ κερυφαῖοι τῶν Ἑλλήνων
ὁμολογήκασιν περὶδοσίαν
τῶν Ἑλλήνων· δόξαντες ἐν
τοῖς μάχαις, ἀλλὰ ἐς
ὠφέλειαν φανεράν καλεῖ-
σθαι, προθυμότερον ἡθροί-
ζοντο. πολλοὶ δὲ τῶν βαρβα-
ρων, καὶ αὐτεπαγγελοὶ
συνεμάχησαν.

Ξέρξης κατὰσκόπων
Ἑλλήνων αἰλόντων ἐν τῷ
στρατοπέδῳ, καλὰ δὲ μὲν
τὰς ἀνδρας ἐδαμῶς· κε-
λεύει δὲ πειραχθέντας ἰδεῖν
τὴν δυνάμιν ἀπασαν· ἐπεὶ
δὲ εἶδον. Ἀπὸ πίνων, ἔφη,
καὶ τοῖς Ἑλλησιν ἀπαγγέ-
λαι ὅσα ἐμὲ δεικνύτω
ἰσχυρά τε.

Ξέρξης ἐναυλόχῃ περὶ
Ἀβυδὸν·² σιπηγαὶ νῆες Ἑλ-
λῶν καὶ ὧν ἐπλέεσσι αἰ-
λίσκονται ὑπὸ τῶν βαρβα-
ρων. τοῖς μὲν δὲ ἔδοξε κα-

ne contra Græciam sus-
cepta, multas gentes
conduxit, dimissis pas-
sim qui evulgarent,
principes Græcorum,
prodicionem Græciæ ad-
dixisse. Arbitrantes igitur
se non ad pugnam,
sed ad manifestam utili-
tatem evocari, prom-
ptius congregabantur.
Multi etiam barbari sua
sponte se socios adjunxe-
runt.

2 Xerxes explorato-
ribus Græcis in exerci-
tu deprehensis, nequa-
quam homines suppli-
cio affecit, verum cir-
cumductos universas
copias lustrare jussit.
Cum inspexissent, Abi-
te igitur, inquit, &
Græcis renunciate, quæ
me monstrante conspe-
xistis.

3 Xerxes circa Aby-
dum cum navibus in
insidiis latebat: Fru-
mentariæ naves Græco-
rum præternavigantes
capiuntur a barbaris,
τῶν δὲ

1 Ἑσπερίαι] 2. ἰσχυρά τε. Ca-
saubonus.

2 Σιπηγαὶ νῆες] Fl. σιπηγῆ νῆες.

3 Ἑπὶ μὲν

quibus visum est submergere naves onerarias una cum ipsis hominibus. Xerxes contra quærebat, quo cursum tenerent. Quibus respondentibus, in Græciam: Etiam nos inquit, eo navigabimus. Itaque frumentum quod Græcis advenitur, nostrum est: Abite igitur. Qui evaserant, Græcis hanc rem nuntiantes, non exiguum eis stuporem injecerunt.

4 Xerxes in Thermopylis, cum magnus barbarorum numerus in acie cecidisset, occultans mortuorum multitudinem, præcepit eorum familiaribus, ut per noctem eos terra obruerent.

5 Xerxes in Thermopylis, propter angustias montium multis Persis amissis, Trachinio quodam homine Ephialte in montibus angustam viam aliquam monstrante, misit centum mil-

ταδύσαι τὰς ὀλκὰδας αὐτοῖς ἀνδράσι. Ξέρξης ἣ τῶναιτίον, εἶρετο, πῶ πλεῖτε; Φησάντων, ἐς τὴν Ἑλλάδα· ἡ ἡμεῖς, ἔφη, ἐκείσε. ὥστε ὁ σὶτ τοῖς Ἑλλησιν ἀγόμεν ἡμέτερός ἐστιν. ἄπιτε δὴ. ταῦτα οἱ σωθέντες ἀπαγγέλαντες τοῖς Ἑλλησιν, ἔμικρον ἐκπληξιν αὐτοῖς παρέχον.

Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις, πολλῶν βαρβάρων πεσόντων, σκοπευόμεν τὸ πλεῖστον τῶν νεκρῶν, προσέειπε τοῖς οἰκείοις αὐτῶν· Διὰ νυκτὸς τὰς αὐτοῖς προσήκοντας γῇ κατακρύψαι.

Ξέρξης ἐν Θερμοπύλαις διὰ τὴν στενότητα τῶν πολλὰς Περσῶν σκοπευμένων, Τραχινίος ἀνδρὸς Εὐφιάτης δεῖξαντος ἀτραπὸν παρὰ τοῖς ἔρεσι στενὴν, ἐπεμψεν ἀνδρας διαμυρίους.

3 Εὐπεμψεν ἀνδρας διαμυρίους] Interpretes, διαμυρίους μύριους. falso. Diodorus Siculus, ὁ ἢ βασιλεὺς περὶ χιλίων

ἐχρήσατο, ἡ πημύσις διαμυρίους ἢ Τραχινίον συνεξέπεμψεν αὐτῷ στρατιώτας διαμυρίους. Casaubonus.

εἰς. οἱ περιελθόντες, καὶ
νώτες ἡρόδοτοι τῶν Ἑλλήνων,
ἀπέκτειναν ἅπαντας, ὧν
ἡγεῖτο Λεωνίδας.

lia hominum. Qui cir-
cumeuntes, ad tergum
Græcorum evaserunt:
omnesque occiderunt,
quos Leonidas ducebat.

[CAP. XVI.]

Ἀρταξέρξης.

¶ Ἀρταξέρξης ἔπι τῷ
Τισσαφέρνης συλλαψὶν κα-
τέπεμψε Τιθραύστῳ δύο
ἐπιστολάς κομίζοντα. τῷ
μὲν πρὸς αὐτὸν ¹ περὶ το-
λέμας ² πρὸς τοὺς Ἕλλη-
νας, ³ ἑπὶ τῶν αὐτῶν πᾶ-
σάντα. τῷ δὲ πρὸς Ἀριαῖον
ὅπως αὐτὸν συλλάβοι μετὰ
Τιθραύστη. Ἀριαῖος ἀ-
ναγνὼς τῷ ἑπιστάλῳ ἐν
³ Κολασαῖς τῇ Φρυγίᾳ,
καλεῖ Τισσαφέρνην ὡς ὁμοῦ
βελόσσοις δέοι, πᾶσι τε
ἄλλα, καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων.
ὁ δὲ μηδὲν ἐπιδοῦναι ἐπε-
ταί.

Artaxerxes.

¶ Artaxerxes ad com-
prehendendum Tissaphernem misit Tithraustam, duas epistolas fe-
rentem: unam ad ipsum,
de bello contra Græcos,
summam omnium rerum
ei permittens: alteram
ad Ariæum, ut eum
cum Tithrausta com-
prehenderet. Ariæus le-
ctis litteris, in urbe Phry-
giæ Colassis, Tissapher-
nem vocavit ad commu-
nicanda consilia, cum de
rebus aliis, tum in pri-
mis de Græcis. Ille ni-
hil suspicatus mali, co-
m-

¹ Περὶ τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ἕλληνας.]
Articulum ante πρὸς cum Fl. inserui.
Pro ἑπὶ τῶν αὐτῶν, cum eodem
Codice scripsi ὅπως αὐτὸν συλλάβοι, pro-
bante Casaubono.

² ἑπὶ τῶν αὐτῶν.] Scilicet Tis-
sapherni & Tithraustæ. Sed melius
alii Codd. αὐτῶν. Græci Κύριοι sunt,
qui fuerant in expeditione Cyri ut
lib. primo notavimus ad Xenoph.
Casaubonus.

³ Κολασαῖς] Fl. Κολασαῖς. Scri-
bitur utroque modo, Κολασαῖς, &
Κολασαῖς. Illud ut probetur non o-
pus est: hoc occurrit in Novi Te-
stamenti quibusdam Codd. unde
Roberto Stephano & aliis sic edi-
tum. Occurrit quoque in MS. FR.
Eusebii, teste Scaligero, quem vi-
de; adeo ut immerito rejiciatur ab
Ortelio.

pias Sardis reliquit. Ipse vero cum trecentis delectis Arcadibus & Milesiis profectus, apud Ariæum diver- tit : jamque balneis o- peram dans, acina- cem depofuerat. Ariæus cum famulis eum com- prehendit, conclusum- que in curruum obdu- ctum, Tithraustæ agen- dum dedit. Qui Celæ- nas ufque infutum du- xit. Ibi absciffum ejus caput regi tulit. Rex matri Paryfatidi misit, quæ maxime pœnas ob Cyri mortem ab Tissapherne repetere cu- piebat : Græcorumque omnium, qui Cyrum erant secuti, matres aut uxores supplicium Tissaphernis probarunt, eo quod Græcos frau- de circumvenerat.

2 Artaxerxes bellum

μὲν στρατόπεδον κατέλιπεν ἐν Σάρδεσιν, αὐτὸς δὲ μὲν τ' ἠοράδων Ἀρκάδων καὶ Μιλησίων ἀφικόμενος, ἐν Ἀριάῳ κατέλυεν. ἤδη δὲ πρὸς λουτρὸν ἔχων τὸ ἀκινάκην ἀπέθετο. Ἀριάῳ δὲ μὲν τ' ἱερραπιδιῶν σωμαρπά- σαι αὐτὸν, καθεύδοντα εἰς ἀρμάμαξαν κατήρραμμένον ἄγειν Τιθραύστη παρέ- δωκεν. ὃ δὲ μέγχι μὲν Κε- λαινῶν ἐγκατήρραμμένον ἦρα γρ. ἐνταῦθα δὲ Σαοπε- μῶν αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἀ- νεκόμισε βασιλεῖ. Βασι- λεὺς δὲ ἐπέμψεν τῇ μητρὶ Παρυσάτιδι. ἣ δὲ ἄρα μά- λιστα ἐσπεύδα κη ποιεῖν Τι- σαφέρνην ὅτι τῇ Κύρῳ τελευτῇ. ἔμελλον δὲ ἄρα καὶ ὅσαι τ' ἑλλήνων τ' Κυρείων μητέρες, ἢ γυναῖκες, λαμ- πρὸν ὀλολύζαν, Τισαφέ- ρνη δίκας δόντες δὲ ἐς τὰς ἑλλήνας ἀπάτης.

Ἀρταξέρξης τὸν πόλεμον ἰγω-

4 Ἀοράδων Ἀρκάδων καὶ Μιλησίων] Ἀρκάδων, quod in Vulgata aberat, cum Fl. & Interprete revocavi.
5 Εἰς ἀρμάμαξαν κατήρραμμένον] αἴγειν] Ita edidit cum Fl. & Interprete pro vulgato εἰς ἀρμάμαξαν, κατήρραμμένον αἴγειν. Paulo post pro ἣ δὲ ἀ- ερμαλιστα, Fl. ὡς μάλιστα.

ἡγανοθέτῃ τοῖς Ἑλλησιν, αἰὲν περιτρίβων τοῖς ἡττωμένοις. αἰὲν γὰρ ἐπανιστῶν τὸ ἐλατρίδιον, ὅτι καὶ ἰσχυρὸν ἔνικῶν κατέλυνεν.

inter Græcos ferens, victorum partes semper fovebat. Semper enim eam partem quæ deficeret, æqualem hostibus reddens, victoris robur ac vires atterebat.

[CAP. XVII.]

Ὠχ^{ος}.

Ochus.

Ὠχ^{ος} Ἀρταξέρξης ἔπατρὸς αὐτοῦ πελοπόνησεν, εἰδὼς ὅτι περὶ τῶν μὲν ὁ πατήρ φοβερός, τῶν δὲ ὑποκειμένων. καὶ ὅτι τὴν τέτταρτην αὐτὸς καταφρόνησεν ἔσθον, τοῖς δὲ νέχοις, καὶ κατακυριεύσας, καὶ τῷ χιλιάρχῳ συνήμενον, ἐκρύψε τὸ θάνατον ὅτι μὲν δέκα. ἐν ᾧ τέτοις τὴν βασιλικὴν σφραγίδα διαπέμπων, ἐξ ὀνόματος ἔπατρός προσέταξεν Ὠχὸν ἀναγορεύσαι βασιλέα· ἐπεὶ ὅτι πάντες ἀνηγόρευον καὶ ὑπήκουον, τότε ὡμολόγησε τὸ θάνατον ἔπατρός, καὶ

Ochus, Artaxerxes patre suo vita defuncto, cum sciret patrem superstitem adhuc formidabilem subditis extitisse, se vero post ejus obitum pro nihilo habitum iri, cum eunuchis, cubiculariis, & chiliarcho pactum iniit, ac mortem ad decem menses celavit. Interea temporis regium sigillum circummittens, nomine parentis edixit, ut Ochum regem promulgarent: cumque omnes eum regem salutarent, & obedientiam præstarent, tum denique confessus est patris mortem, regiumque luctum con-

ὅτι ἰσχυρὸν ἔνικῶν κατέλυνεν] Quidam Codd. ἔχουσιν ἰσχυρὸν probe, si addas τὸ ἐν. Casaubonus.

suetudine Persarum im-
peravit.

τὸ βασιλεῖον πένθ' ἐπ-
ήγγαλε καὶ τὰς Περσῶν
νόμους.

[C A P. XVIII.]

Tisaphernes.

¶ Tisaphernes ad-
iunctis viris bellicosissi-
mis, cum Clearcho fœ-
dus percussit. Eadem
autem fœdera cum cæ-
teris etiam ducibus se
facturum affirmavit. Ve-
nerunt reliqui, Proxe-
nus Bœotius, Menon
Thessalus, Agis Arcas,
Socrates Achivus. Se-
quebantur hos viginti
manipulorum præfecti,
militesque ducenti. Ti-
saphernes duces in vin-
cula coniectos misit ad
regem: reliquos omnes
iple interfecit.

2 Tisaphernes in Mi-
letum irruptionem fa-
cere, & exules reduce-
re cogitabat. Verum

Τισαφέρνης.

¶ *Τισαφέρνης* πρὸς
Κλέαρχον ἐπέστειλε ¹ πα-
ρακαθιστάμενον τοὺς παλ-
λακίδας· τοὺς δ' αὐτοὺς ἐφη-
σπονδὰς ἐθέλειν ποιῆσαι
καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ἡγε-
μόνας· ἦγον οἱ λοιποὶ, Πρό-
ξενος Βοιωτὸς, Μένων
Θεσσαλός, ² Ἄγης Ἀρκάς,
Σωκράτης Αἰχαιεύς· εἰ-
πόντες τέτοις λοχαγοὶ καί,
ἐραπῶναι ἀνακείσιναι. Τι-
σαφέρνης τὰς μὲν στρατη-
γὰς δῆσας ἐπεμψεν ὡς
Βασιλέα, τὰς δ' ἄλλας
αὐτὸς ἀπέκτεινε πάντας.

Τισαφέρνης ³ ἐμβα-
λεῖν εἰς Μίλητον, καὶ τὰς φυ-
γάδας καταγαγεῖν ἐξ-
ελθεῖν ἀπαράσκευον μὴ
δὲ

¹ Παρακαθιστάμενον τοὺς παλακί-
δας] Hoc Xenophon reticet: Tan-
tum ait, humaniter admodum a Ti-
sapherne fuisse Clearchum exceptum,
atque ad cœnam vocatum. At Inter-
pres ita legit, παρακαθιστάμενον τοὺς
Παλαδικάς. facete sane. Casaubonus.

2 Ἄγης Ἀρκεύς] Ita scripsi cum Fl.

& Interprete, quomodo & in mar-
gine Vulgarum notarum Casaubono.
Vulgata, Ἀγίας Ἀρκεύς.

3 Εἰμβαλεῖν] Ita lego cum Fl. &
Interprete pro vulgato ἐμβαλεῖν.
Paullo post pro κατακαθιστάμενον,
Fl. περιστοιχιστάμενον.

SI

I 44.

δὴ ὦν, παρὶς ὅλον ἐπὶ τὸ
 ἔργον ὡς τῷ δρᾶσιν αὐτί-
 κα ὡς καὶ Μιλήσιοι τὰ ἐκ
 τῶν ἀγρῶν εἰς ἅσιν ἀνεκρμί-
 σαντο. ὡς οὖν ἀποκρί-
 νου ἦ, τὸ στρατόπεδον δι-
 λύειν προσεποιήσατο, καὶ
 μακρὰν ἀπέπεμψε αἰ-
 λήσιοι τὰς γνώμας μετα-
 βαλλόμενοι, διὰ λυθὲν τὸ
 στρατόμα ὁρῶντες, ἐς τὰς
 ἀγροὺς ἀνεχώρησαν. οἱ ἦ ὑ-
 πό πωτήριον τὸ στρατόμα
 συλλέξας, διὰ τὰς πάν-
 τας Μιλήσιους ἔξω τῶ
 λεως διαπαρμύνης ἐχει-
 ρώσαντο.

imparatus cum esset,
 rem in omnes homi-
 nes divulgavit, quasi
 mox jam id facturum:
 ita ut Milesii omnia ex
 agris in urbem depor-
 tarent. Paratus autem,
 se exercitum dimissu-
 rum simulavit, eum-
 que non longe dimi-
 sit. Milesii animis mu-
 tatis, cum exercitum
 dimissum viderent, in
 agros redierunt. Ille
 certo signo collectis
 copiis, celeriter omnes
 Milesios extra civita-
 tem dispersos interfe-
 cit.

[CAP. XIX.]

Φαρνάβαζος.

Pharnabazus.

Φαρνάβαζος καὶ Λυ-
 σανδρὸς Λακεδαιμονίοις
 ἔγραψεν· οἱ ἦ δὲ τὸ Αἰόας
 αὐτὸν ἀνεκαλέσαντο, σκυ-
 τάλιν πέμψαντες. Λυ-
 σανδρὸς ἰκετεύει Φαρνά-
 βαζον ἄλλω ὅπως πολλὰ ὑ-
 πὲρ αὐτῶν γράψαι φιλάν-
 θρωπον Φαρνάβαζος ὑ-
 παχόμενος, ἢ φανερώς

Pharnabazus adver-
 sus Lyfandrum scripsit
 Lacedæmoniis, qui cum
 hanc ob causam mis-
 sa scytala ab Asia re-
 vocarint. Lyfander sup-
 pliciter orat Pharna-
 bazum, ut alias litte-
 ras pro se mittat le-
 niores. Pharnabazus
 pollicitus, aperte qui-

μὴ

1 Φανερώς μὴ οἶον] Scribe, φανερώς μὴ ἔγραψεν οἶον. Casaubonus.

dem ejusmodi scripsit, quales Lyfander petebat. alias vero scriptas clam habebat. Itaque dum sigillum imprimit, commutatis libellis, qui specie nihil differabant, eam ei tradit quam occulte scripserat. Lyfander reversus Lacedæmonem, Ephoris, quemadmodum moris erat, litteras reddit. Qui cum legisent, epistolam ei monstraverunt, præfati nihil ei opus esse defensione, cum adversus se ipsum litteras attulerit.

μὲν ἔγραψεν οἷαν ὁ Λύσανδρ^ο ἤξιωσε κρύφα ἢ ἔχεν ἐτέραν γεγραμμένην. ² ἐν ᾗ τῷ τῷ σφραγίδα ἐπιβαλεῖν, ὑπαλλάξας τὰ βιβλία, μηδὲν διαφέροντα τῇ ὅψι δίδωσιν αὐτῷ τῷ κρύφα γεγραμμένην. Λύσανδρ^ο ἐπανελθὼν εἰς Λακεδαιμόνα πῖς Εὐφ^οροις κτ' τὸ ἔθ^οσ ἀπέδωκε τὰ γράμματα. οἱ δ' ἀναγνόντες ἔδειξαν αὐτῷ τῷ ὅτι πολλῶν, περιόντες μηδὲν ἀπολογίας δίδ^ων αὐτὸν ³ κατ' αὐτὰς γράμματα κομίσαντα.

[CAP. XX.]

Glos.

Γλωσ.

Glos in Cypro bellum gerebat, cumque Græci, quos apud se

Γλωσ. ἢ ἐν Κύπρῳ τ^ο ἢ ἀμφ' αὐτὸν Εἰλλεύων πῖς ἐν Ἰωνία κατ' αὐτὰς γρά-

Φανερός μὲν ἔγραψεν οἷαν ὁ Λ.] Εὐφ^οροις, quod a Vulgata aberat, cum Fl. Interprete, & Casaubono inferui.

² Εὐφ^οροις] γε. δ. Casaubonus.

³ Κατ' αὐτὰς γράμματα κομίσαντα] Plura literas hujusmodi Bellerophontas ferentium exempla vide apud Piccartum, Observat. Historico Polit. dec. xvi. 9.

Cap. XX. 1 Γλωσ. ἢ ἐν Κύπρῳ]

Scribo Γλωσ, ex Diodori Bibliotheca libro decimo quinto. Deest autem vox πολέμων, si fides Interpreti qui etiam infine legit βασιλείας ἀπέκτεινε. Casaubonus.

Γλωσ] Recte nomen hoc scribitur, neque opus ut mutetur in Γαός, ut putavit primum Casaubonus, sed postea retractavit in Noris ad Æneam, quas vide.

γραφόντων, βεβλόμε-
 ὄντων τὰς ἀπίκας, τριήρη
 καθεύκοντες, καὶ τοῖς ἐρέ-
 ταις ἔδωκεν ἐφόδιον, καὶ
 πλεῖν ἐκέλευσεν ἐπὶ Ἰω-
 νίας. ἔκ κυβερνήτης πλὴν
 ἀναγωγὴν ἐπὶ τῆς ἀνα-
 βαλλομένης, πολλοὶ πολλὰς
 ἐπιστολάς τοῖς ἐρέταις ἔ-
 δωκαν. οἱ μὲν δὲ ἀνέ-
 χθησαν, καὶ βραχὺ τὸ πό-
 λεως ἀποτέρῳ προσωρμί-
 σαντο. ὁ δὲ παρελθὼν πε-
 ζὴν πρὸς πλὴν τριήρη πρὸς-
 ἔταξε τοῖς ἐρέταις πύ-
 σας προσκομίσαι τὰς ἐπι-
 στολάς. ἐν αἷς τὰς κατ'
 αὐτὰς γραφόντας ὄντων,
 ἑδὲνα τέτων ἐχὶ ὠδρα-
 γήμα² βασινίσας ἀπέ-
 κτεινεν.

habebat, iis qui in Io-
 nia versabantur, litteras
 contra ipsum mitterent,
 ut nocentes deprehen-
 deret, triremem addu-
 xit, remigibusque viati-
 cum praeiuit, atque in
 Ioniam navigare iussit.
 Cum gubernator na-
 vigationem data opera
 protraheret, multi mul-
 tas epistolas remigibus
 dederunt. Qui solven-
 tes, non procul supra
 urbem appulerunt. Ille
 pedes in eum locum pro-
 fectus, ubi triremis sta-
 bat, praecepit remigibus,
 ut omnes sibi epistolas
 adferrent: in quibus cum
 invenisset eos qui contra
 se scripserant, non sub-
 ito, sed in quaestionibus
 examinatos interfecit.

[CAP. XXI.]

Δατάμης.

Datamos.

¶ Δατάμης ὑπὸ τῷ

¶ Datames cum a

² Βασινίσας] Ita edidi cum Fl.
 & interprete, monente quoque
 Casaubono. Vulgata, βασινοί.

Cap. XXI. Δατάμης ὑπὸ τῷ
 αὐτῷ αὐτῷ μισθὸν μισθῶν πλεον-
 νων] Fuit mihi aliquando suspecta vox
 Δατάμης: Nam Aristoteles, qui ean-
 dem historiam refert, non Datamen

hunc, sed Didalem vocat: sed ve-
 rius est emendandum Aristotelis lo-
 cum. Ita igitur lege Oeconom. li-
 bro secundo, Δατάμης Πέρσης ἔχον
 γραπτάς, τὰ μὲν καὶ ἡμέραν πλεί-
 ζειν ἰδιώτη ἐκ τῆς πολέμιας αὐτοῖς. ἡ-
 μισμα δὲ ἐκ ἔχον διδόναι, αὐτῷ αὐτῷ
 δ, &c. Casaubonu.

militibus stipendia plurimum mensium flagitantur, convocavit eos in concionem, & se multas habere pecunias affirmavit in locotrium dierum itinere distanti: quare summa contentione ad eum festinemus, inquit. Crediderunt milites atque secuti sunt. Cumque unius diei itinere abessent, jussit eos in isto loco manere, & quietem capere. Assumptis autem secum camelis, & mulis, cum pervenisset ad templum vernaculis opibus ornatum, accepit talenta argenti triginta. Hæc camelis & mulis imposita devexit ad exercitum, paucisque impletis vasis, alia multa ad similitudinem impletorum comparavit: cumque aliquot impleta militibus ostenderet, in bonam spem addu-

στρατιωτῶν ἀπαιτέει. ² μισθὸν μισθῶν πλείονων, εἰς ἐκκλησίαν συναγαγὼν αὐτοὺς, ἔφη πολλὰ χρήματα ἔχειν ἐν χωρίῳ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι. ἢ δὴ πλὴν ταχίστω εἰς τὸτο ἐπειγώμεθα. ὅππῃ εἴδωσαν οἱ στρατιῶται, ἢ ἠκολούθησαν. ἀπέχοντας δὲ ἡμέρας ὁδὸν, ἐκέλευσε ³ καὶ χώρας μέρειν ἀναπαυομένους. ἀναλαβὼν δὲ τὰς περὶ αὐτὸν, ἢ καμήλας ἢ ἡμιόνας, ⁴ ἐλθὼν εἰς ἱερὸν ἐγχωρίῳ πλείονα κεκοσμημένον, ἔλαβεν δρυῖν τε καὶ πάντα τριακοντα. ταῦτα δὲ καμήλων ἢ ἡμιόνων ἤραξεν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὀλίγα μὲν ἀγγεῖα πληρώσας, πλεονὰ δὲ κατὰ σκευὰς ἐμοίως τοῖς πεπληρωμένοις. ἐπεὶ δὲ πᾶσι τὰ πεπληρωμένων ἔδειξε τοῖς

στρα-

² Τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι] ὁδὸν, quod in Vulgata desiderabatur, cum Fl. & Interprete supplevi.

³ Κατὰ χώρας] Χώραν. Casaubonus.

⁴ Ἐλθὼν εἰς ἱερὸν ἐγχωρίῳ πλείονα

κεκοσμημένον, ἔλαβεν] Aristoteles εἶπε αὐτῷ γὰρ τὸ χωρίον ἵσχυρον, πεπληρωμένον εἰς αὐτὸ, ἔλαβεν ἐκ τῶν ἐόντων ἱερὸν ὅσον αὐτῷ κατὰ ἀρχήν. Casaubonus.

Ἐγχωρίῳ] γ. Ἐγχωρίους. Idem.

τραπιώταις, οἱ μὲν δ' ἐλ-
πίδες ἐγίνοντο ὡς χρημα-
τιέχοντες. ⁵ ὃ ἔφη δὲ ἐν εἰς
Ἀμισὸν ἀφικομένους κῆψαι
νόμισμα· ⁶ ὃ ἄρα Ἀμι-
σος ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν ἀπ-
έχουσι, ἢ χώρα δυσχεί-
μερ. ⁷ ὃ δὲ χειμῶνα ὁ-
λον οἱ τραπιώται ἡσύχα-
σαν οὐκ ἀπαιτῶντες.

Δατάμης Ἰππευλῶων
Σινωπῶσι ναυτικὸν ἔχου-
σιν, αὐτοὺς ναυπηγῶν ἢ
τεκτόνων ἀπορέμεν. ⁸ Φι-
λίαν σωτήμεν. ⁹ πρὸς
αὐτοὺς, ἐπηγγείλατο Ση-
σὸν αὐτοῖς ἐκπολιορκή-
σαι. ¹⁰ ὡς δ' ὁρᾶσθαι, ¹¹ ὡς μά-
λιστα πολεμικῶν ἡ-
γῶν. ¹² Ἰππιδῶσαν οἱ Σι-
νωπεῖς, ἢ παρεκάλεσαν,
ὧν αὖ ἐς τὸ πόλεμον δέοι-
το, παρ' αὐτῶν λαμβά-
νεν.

cebantur, & affatim sup-
petere pecunias existi-
mabant. At ille, Ami-
sum profectos numis-
ma cudere dicebat o-
portere. Amisus autem
aberat multorum die-
rum itinere, regionem-
que difficilem ad hyber-
nandum habebat. To-
tam igitur hyemem mili-
tes salaria flagitare cessa-
runt.

2 Datames bellum
gerens cum Sinopenfi-
bus classem habenti-
bus, cum ipse naves
fabricare vellet, & fa-
bri deessent, amicitiam
cum eis fecit, promit-
tens se Sestum expu-
gnatam eis traditurum,
quam omnium infestis-
simam existimabant. Cre-
diderunt Sinopenfes, &
hortabantur, ut qui-
buscumque rebus opus
ad bellum haberet, ab

5 ὃ δ' ἐστὶν εἰς Ἀμισὸν ἀφικο-
μένης] Scribe, δὲ ἐν. Aristoteles ὃ δ'
ἐστὶν εἰς Ἀμισὸν ἐλθόντας ὁπσημή-
νασθαι. ὡς δ' ἐστὶν τῶν Ἀμισὸν ὁδὸς, πολ-
λῶν τε ἡμερῶν καὶ χειμέριον. Nun-
quid tibi videtur hæc verba Aristote-
lis Polyænus descripsisse. Casaubonus.

ὃ δ' ἐστὶν εἰς Ἀμισὸν] Ita lego

cum Fl. Interprete & Casaubono,
pro ὃ δ' ἐστὶν εἰς Ἀμισὸν. Mox οἱ τρα-
πιώται, addito articulo cum Fl.

6 Τὸν δ' ἐ] Τὸν δὲ. Casaubonus.

7 Ἡν μάλιστα πολεμικῶν ἡγῶν] Vox
μάλιστα a quibusdam Codd. abest
haud necessario. Idem.

ipsis acciperet. Ille se nulla re alia dixit indigere, cum haberet summam facultatem pecuniarum, atque hominum: verum qui machinas, arietes, & testudines fabricarent, se nullos habere, quæ res maximum usum præstarent oppugnantibus. Sinopenfes omnes ex urbe fabros & architectos ei miserunt. Qui eorum artibus usus, cum magnam copiam navium & tormentorum ædificasset, oppugnationem a Sesto ad Sinopam convertit.

3 Datames Euphratem transgressus, Magno regi bellum facebat. Ille cum innumerabilibus copiis obviam ei progrediebatur, non admodum conmeatu & rebus necessariis abundans tardius iter faciens. Datames supra fluvium magnam

νειν· ὁ δ' ἄλλως μὲν εἰδένος ἔφη δαΐδης, ὡς λαμπρὰν χορηγίαν ἔχων, καὶ χρημάτων, καὶ σωμάτων τὰς δὲ μηχανήματα κελεύς καὶ χελεύς κατασκευάζοντας ἐκῆεν, ἃ δὴ μάλιστα ὠφέλιμα πῶς πολιορκῶσιν· οἱ Σινωπεῖς πάντας τὰς ἐν τῇ πόλει τεχνίτας, καὶ χρητέκοντας ἐπεμψαν αὐτῷ. ὁ δ' ταῖς τέχναις αὐτῶν χρησάμενος, ναῦς πολλὰς καὶ μηχανήματα κατασκευάσας, ἀντὶ Σησῆτινι Σινώπην ἐπολιόρκησεν.

Δατάμης, Εὐφράτιν διαβὰς, ἐπολέμει μεγάλῳ βασιλεῖ· ὁ δ' ἦ μὲν πολλῆς διωάμεως ἐπ' αὐτόν, ὅτι πάντι τ' ὀππληθύνων δυνάμει ἔχων, χρολαίτερον ὀδύων· Δατάμης ἄνω δ' ὁποτρὺς πολλῶν ὁδὸν παρελάσας, τὰς ἀμάξας συνδυοὺς ζεύξας ἐπέθηκεν ἄλλως

8 Ο' δ' ἦ μὲν πολλῆς διωάμεως ἐπ' αὐτόν
Quidam Codd. ἐξήλθ. deinde, ἐπέδου-
κε καὶ ἄλλας δυν. & ὀππληθύνων, non

ὀππληθύνων, itemque ἀμάξας δύναν. Ca-
saubonus.

λας δύο κατ' αὐτῶν, καὶ συν-
 ἤλωσε πρὸς ἀλλήλας, καὶ
 ὡς τὰς κανθὰς κάτω σπιν-
 νίδας προσήλωσεν, ὅπως
 οἱ τροχοὶ ἐς τὴν ἰλὺν ἔπι-
 παρῇ μὴ κατὰ δύοντο. ἀν-
 δρας ὃ ἑρρωμένους τὰς
 ἡναιότατα τὴν ὑποζυγίων
 ὑπισύραντας ἀπὸ κάλας
 θλαγγέας προσέθηκεν. ἐ-
 πείθετο ἑνὴς τὰς προσήλω-
 μέας ἀμείζουσας εἰς τὸ ποτα-
 μόν, τὴν μὲν ὅπουθεν ὠθέν-
 των, τὴν δὲ θλαγγέαν ἡναιό-
 των ἔμπροσθεν ἐλκόντων κα-
 λοῖς μεγάλοις ἐξηρημέ-
 νοις, καὶ ὑπιστάλων ἀνω-
 κλήματα, καὶ ξύλα διέβη
 τὸ ποταμὸν μὲν τὸ αὐτῶν δυ-
 νάμεως, καὶ ἐς τὴν αὐτῶν
 ἀφίκετο ἡμέρας δέκα
 πρότερον, ἢ τὴν βασιλέα
 ὅπου τὸ ποταμὸν ἀφίκετο.

Δατάμης μαθὼν ὡς
 ὑπιστάλοιτο ὑπὸ στρα-
 τῶν ἰδίων, ὃ ἐν πεδίῳ
 μέλλων συμβᾶλλειν πολε-

viam contendit, & cur-
 ribus binis conjunctis,
 binos alios imposuit,
 eosque clavis inter se
 compegit, & juxta can-
 thos ab inferiori parte
 tabulas affixit, ut ne ro-
 tæ in limum fluminis
 deprimerentur. Viros au-
 tem valentissimos, qui
 optima jumenta fune at-
 traherent, tranare jus-
 sit. Postea currus com-
 pactos in fluvium immi-
 sit. Hoc pacto cum po-
 steriores impellerent, ii
 vero qui trajecerant, ab
 anteriore parte traher-
 ent magnis funibus sus-
 pensos, injectis superius
 sarmentis, atque lignis,
 fluvium cum suis copiis
 transmisit, & decem die-
 rum itinere prius quam
 rex ad flumen perveni-
 ret, domum rediit.

4 Datames cum in-
 tellexisset sibi insidias a
 suis militibus parari, in
 campo pugnam cum

μίοις,

ἢ Ἐν πεδίῳ μέλλων συμβ.] Qui-
 dam Codd. ἐν Ἀσπενδία. Tu sic, ἐν
 Ἀσπενδία πεδίῳ, cum melioribus li-
 bris. Probus, cui vel propter Data-
 men hunc, cujus res gestas solus præ-

ne nos docet, debemus mirum quan-
 tum, hanc historiam paullo refert
 aliter. Casaubonus.

Ἐν πεδίῳ] Fl. ἐν Ἀσπενδία. quare
 cum Casaubono addendum putem.

hostibus conferturus, alium quendam accinxit armatura sua : atque ipse aliam indutus, periculum subiit. Sic insidiatores specie falsi, cogniti sunt.

5 Datames Sinopam oppugnans, cum litteras accepisset a rege, ut oppugnatione desisteret, lectam epistolam adoravit, & sacrificia gratulatoria fecit, quasi magnum ab rege commodum accepisset, & nocte conscensa navi discessit.

6 Datames Autophradatem persequentem fugiens, cum ad flumen prope venisset, transitum metuens, castra se positurum simulavit. Maximis autem & altissimis tabernaculis ab anteriore parte aedificatis, jumenta posterius solvere non permisit, neque militibus arma deponendi potestatem

μίοις, ἄλλον διασκόουσε τῇ αὐτῇ πανοσιλίᾳ ἐν ἄλλῃ ᾗ αὐτὶς ἐκινδύνουεν. οἱ δὲ ὁπλιτῆται ἐγνώθησαν, ὅτι ἔχρηματ' ἐξαπατηθέντες.

Δατῆμης πολιορκῶν Σινώπην, χράματα παρὰ βασιλέως δεξαμένη, ὅτε ἔωντ' πολιορκεῖν, ἀναγὰς, προσεκκλήσας τὴν ὁπισθολὴν, ἣ ἐθύσεν εὐαγγέλιον, ὡς μεγάλα δὴ ἀγαθὰ ὡρᾷ βασιλέως λαβόν, ἢ νυκτὸς ὁπλισάμενος, ἀπέπλευσεν.

Δατῆμης Αὐτοφραδάτην διώκοντα φεύγων ἤκεν ἐγγὺς ποταμῷ, ᾧ τὸ πόρον ἐκκλίνουσι προσεποιήσαντο ἐρατοπεδούειν. τὰς μὲν μέγιστας ἢ ὑψηλοτάτας σκηνάς, ¹⁰ καὶ πρὸς ὥπον σκηνώσας, τὰ δὲ σκωφόμενα λύειν ὑποδείκνυσεν ἑάσας· ἀλλ' ἐδὲ τοῖς ἐρατώταταις ἀποφύγετε τὰ ὀ-

πλά

¹⁰ Κατὰ προσώπων σκηνώσας] Alii Codd. σκηνώσας καλῶσας. Casaubonius.

Σκηνώσας] Fl. σκηνώσας. Paul-

lo post pro διασκόουσαν. cum Fl. & Casaubono scripti διασκόουσαν, Casaubonus in margine ediderat διασκόουσαν.

πῶλα ἰππυρέψας. οἱ πολέ-
μιοι πᾶς σκηνὰς ὀρώντες,
καὶ αὐτοὶ κατεσκήνωσαν· καὶ
τὰ σκιδροφόρα διέλυσαν· καὶ
τὰς ἵππους ἀφῆκαν ἰππινό-
μιον, καὶ ὠρυσσάμενοι δέ-
πνυον περὶ σέχον. Δατάμης
ἐτοίμιον καὶ διεσκηδασμέ-
νιον ἔχων πρὸς διώκιν,
ἀλλὰ τὸ πᾶν δὴ γὰρ. οἱ
πολέμιοι¹² διεσκηδασμένον
πρὸς διώκιν αὐτῶν ἕως
ἀνεκάλαν, καὶ συνέλεγον, καὶ
συνέπαθον, καὶ τὰς ἵππους
ἐπεσκήδασον, καὶ τὰ ὅπλα
ἀνελάμβανον, οἱ δὲ Δα-
τάμιον φθίσαντες ὤχοντο.

Δατάμης πολέμοις περ-
επίσσετο. ἐν τῷ κινδυνῷ
τὸ μάχης ἵππαρχος ἀ-
πὸ κέρως εὐωνύμους τὰς ἵπ-
πας ἀναλαβὼν, ἡτομό-
λος πρὸς τὰς ἐναντίας. ὃν
τοῖς πεζοῖς κατὰ περὶ γό-
σι πρὸς περὶ σέχον ὠρυσ-
σάντων, ὅλως πρὸς φάλαγ-
γα πρὸς παρεκκλίνον·
ὡς καὶ τὸ ἵππων¹³ ἐν κα-

concessit. Hostes ta-
bernacula conspicati,
etiam ipsi contra sce-
nas erigere jumenta que
dissolvere, & equos pa-
bulatum mittere, ac cœ-
nam omni studio pa-
rare. Datames cum in-
structo & accincto rebus
omnibus exercitu, flu-
vium trajecit. Hostes
donec suos milites dif-
feros revocarent, con-
gregarent, in ordines
componerent, equos de-
nique instruerent, &
arma caperent, Datames
transmisso flumine, cum
suis discessit.

7 Datames cum ho-
stibus congregiebatur. In
pugnæ discrimine tri-
bunus equitum assum-
ptis a sinistro cornu e-
quitibus ad hostes trans-
itionem fecit. Ille per
obstupefactos ac per-
territos prodicione pe-
dites discurrens, horta-
batur, ut totam aciem
conservarent: tanquam

ρῶ

¹² Διεσκηδασμένον πρὸς διώκιν]
Scribe διεσκηδασμένον. Casaubonus.

¹³ ἵππων αὐτῶν ἐπὶ δεξιᾷ] Sic no-

ster Codex: mendose. Suspicabar
legendum, καὶ τὰ σκιδροφόρα, αὐ-
τῶν, vel ἐν σημείων, ὡς αὐτῶν, aut nescio
quid

equitibus etiam simul opportuno tempore impressionem facturis, quod ipse præscripsisset. Crediderunt pedites, & equitibus victoriam præripere conabantur: ipsique conferto agmine in hostes irruentes, victores discesserunt, postque victoriam tandem equitum prodicionem cognoverunt.

ῥῶ συνεπιθησομένων, ὃν αὐ-
τὸς εἶν δειδωκώς. Ἰππὶς δὲ
σαν οἱ πεζοὶ, καὶ παραλα-
βεῖν τῇ ἱππέων τὴν νίκην
ἐσπούσαν, καὶ αὐτοὶ πάν-
τες εὐρώσως ἐμβαλόντες
τοῖς πολεμίοις, ἐνίκησαν.
καὶ μὲν τὴν νίκην ἔμαθον τὴν
παραδοσίαν τῇ ἱππέων.

[CAP. XXII.]

Cofingas.

Thracia gentes habet Ceronias & Scæboas. Hi consuetudinem habent, ut Junonis sacerdotibus in bello ducibus utantur. Erat eis sacerdos & dux Cofingas. Thraces ei dicto

Κοσίγγας.

Ἰ Θράκεια ἔθνη Κερρή-
νιοι καὶ . . . βόαι. ὡσαύ-
τῃ τοῖς νόμοις, τὰς ἱερεῖς
τῇ Ἡῤας ἡγεμόνας ἔχαιν.
ὡς αὐτοῖς ἱερθεῖς, καὶ ἡγε-
μῶν Κοσίγγας. οἱ Θράκες
ὥστε ἐπειθαίρχαν. ὁ Κοσίγ-
γας

quid hujusmodi. Sed alii Codd. habent ὃν αὐτ., videlicet καὶ αὐτ. Lector peritus judicet. Idem.

Εν καιρῷ συνεπιθησομένων, ὃν αὐτὸς εἶν δειδωκώς] Ita scripsi cum Fl. & Interprete pro ἐν καιρῷ συνεπιθησομένων, ὃν αὐτὸς εἶν δειδωκώς. Mox καὶ ante παραλαβεῖν. Fl. non agnoscit.

Cap. XXII. Ἰ Θράκεια ἔθνη Κερρήνιοι καὶ . . . βόαι] Interpres hiatum nostri Codicis ita explet, καὶ Σκαυβόαι. Ego vero puto pertinere huc duorum oppidorum nomina, Geronium, & Borcoken, quæ Scytharum

quidem Aroterum fuere, sed Thraciæ finitima, & a Plinio in descriptione Thraciæ commemorata, libro quarto, capite undecimo. Castrum sanbonia.

Κερρήνιοι καὶ . . . βόαι] Fl. Κερρήνιοι καὶ Σκαυβόαι. Straboni lib. xiii. & aliis, inter Thraciæ gentes recensentur Κερρήνιοι, unde sic forte scribendum pro Κερρήνιοι. Paulo post pro σωθεῖς ἀλλας. καὶ λόγῳ ὡς, cum Fl. & Interprete edidi σωθεῖς ἀλλας ἰπ' ἀλλας. καὶ λόγῳ ὡς.

γας κλίμακας πολλάς ἢ
μεγάλας ξυλῖνας ἤγειρε,
συνθεῖς ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.
ἢ λόγῳ ὡς ἐς τὸ ἔρανόν
ἀναβῶναι καταίρων....
πρὸς τὴν Ἡραν τὴν Θρα-
κῶν ὡς ἀπειθόντων. οἱ δὲ,
οἷα δὴ Θραῖκες, ἀνόητοι ἢ
ἄλογοι δείσαντες τὴν ἐς
ἔρανόν, ἔφηγεμόνθ' ἀνά-
βασιν, ἐκέλευσαν ἢ ὥμο-
σαν ἢ μὴν ὑπακύνεσθαι
πᾶσιν αὐτῶν τοῖς προστάγ-
μασιν.

audientes esse recusa-
runt. Cosingas scalas plu-
rimas, ingentesque li-
gneas ædificabat, alias-
que aliis imposuit. Fa-
ma erat, eum in cælum
ad Junonem ascendere,
in animo habere: ac
Thraces accusare, quod
obedientiam præstare
nollent. Illi, ut Thraces
stupidi & inertes, me-
tuentes ducis in cælum
ascensum, suppliciter ob-
secrabant, & juramento
se obstringebant, impe-
rata ejus omnia se prom-
pte facturos.

[CAP. XXIII.]

Μαύσωλῳ.

¶ Μαύσωλῳ βασι-
λεὺς Καρίας χρημάτων πα-
ρὰ τῶν φίλων ἐβόλετο λα-
βεῖν, ² καὶ φανερώσαι τὸ ὄ-

Mausolus.

¶ Mausolus Carix
rex pecunias ab amicis
colligere volebat, & pro-
dere metum simulabat,

² Καταίρων.... πρὸς τὴν Ἡραν ἢ τὴν
Θρακῶν] Quis non intelligat, κρη-
τηγορήσονται legendum esse, vel κατε-
ρῆναι? Casaubonus.

Cap. XXIII. 1 Εἰδέτε] Ita scri-
psi cum Fl. & Interprete, pro vul-
gato ἔδεικτε. Paullo post τὰ αὐτὰ
Fl. non agnoscit.

² Καὶ φανερώσαι τὸ ὄντων ὑπακύνε-
σθαι] Ita fuit, ut apparet, etiam in
Codd. Interpretis: mendose sane.
Sententiam qualis esse debeat, non

κνον
dubitamus esse nos conjectura as-
secutos. Nam cum veller Mausolus
ab amicis suis pecunias extorquere,
quas honeste exigere non poterat.
rationem excogitavit, qua factum
est, ut quas ille pecunias petere non
audebat, ipsi ultro offerrent. Quid
igitur ille? Nempe fingit se a rege
magno spoliatum iri regno Carix
nisi tantam summam conficere:
quantam ipse postulare. Hanc quæ-
relam dum in sinum amicorum f-
fundit,

regem imperio spoliatum iri : iisque convocatis , equos in eorum conspectu producit , thesauros , aurum , argentum , vestem , aliaque ejus generis regi se misurum dictitans , ne patrio principatu spoliaretur. His Mausoli verbis amici fidem adhibent , eodemque die infinitam pecuniarum multitudinem ei miserunt.

2 Mausolus , ut Latium urbem munitam caperet , amicitiam præ se ferebat erga La-

κνον ὑπεκρίνατο. . . βασιλεὺς ἀφαιρείται μὲν τῶν δρχῶν. 3 καλέσας, τὰς ἰπῶας, ἀντίον αὐτῶν προ-
 κερμίζει τὰ καμήλια, χρυσόν, ἄργυρον, ἐσθῆτα, καὶ ὅσα δὴ τοιαῦτα, ὡς τῶν πάντων βασιλεῖ πέμψων, ἐφ' ᾧ τε μὴ ἀφιεθλεῖται τῶν πατρῴων δρχῶν. οἱ φίλοι πεισύνει Μαυσῶλῳ τὰ πάντα λέγοντι, καὶ αὐτῆς ἡμέρας πολλῇ θ' ἀμήχανον αὐτῷ χρημάτων ἐπέμψαν.

Μαύσωλος βαλόμενος λαβεῖν Λάτμον πόλιν ὀχυράν, προσεποιεῖτο φιλικῶς ἔχειν πρὸς τὰς Λα-
 τμίους

fundit, &, (ne videlicet res fida videretur) anticiporum oculos, reliquis omnibus bonis regnum conatur redimere, ab amicis, quas voluerat, pecunias aufert. Similia ejusdem Mausoli stratagemata recenset magnus Aristoteles Oeconom. libro secundo: quæ si legas, videbis, non esse quod de nostra conjectura admodum dubites. Multum enim ille nos juvit ad eruendam hujus loci sententiam. Nunc verba videamus (scitum enim illud, Rem bene prævisam verba haud invita sequuntur) καὶ φανερόσαι τὸ ὄκνον ὑπεκρίνατο. Duæ sententiæ in unam sunt confusæ. Hoc enim voluit, Mausolum non esse ausum, consilium illud suum ac voluntatem extorquendi ab amicis pecunias, ipsis aperire: sed figmento

essensum. Satin' ergo clarum ita esse aut simili certe modo legendum? καὶ τὸ φανερόσαι αὐτοῖς ὄκνον, ὑπεκρίνατο, βασιλεὺς ἀφαιρείται (me) pess enim Codd. μὲν) ἀρχῶν. id est, atque hoc consilium suum, quum ipsis aperire non auderet, simulatione usus. Rex ait, regno me spoliabit. Casaubonus.

3 Καὶ καλέσας τὸν ἰπῶας] Regie Interpr. καὶ καλέσας αὐτὸν, τὸν ἰπῶα ἀντίον αὐτῶν προκέρμίζει. Sed κομίζειν ἰπῶας durum est & grave: etsi scimus φέρειν τὸ ἰπῶαν usitatissimum esse Græcis recentioribus loquendi genus, atque adeo Zosimum elegantissimum scriptorem dixisse τὰ τέλματα φέρειν pro ἄγειν. Suspiciabar legendum καλέσας τὸν ὀπίσθας, ut apud Aristotelem in Mausoli historia, συνερχῶν τὸν ὀπίσθας ἐν τῇ χώρᾳ. Idem.

etandas transeuntes copias. Interim magna militum multitudo pernoctem in insidiis collocata præoccupavit urbem vacuam hominibus, portisque apertis. Mausolus conversus introivit cum universo exercitu, & Latmi dominus evasit.

τὴν θῆαν τὸ παρελθὼς δυνάμεως ἐνέδραμον. Μωσάλῃς ᾧ. . . . πολυάνθρωπον. προπαρεσκευασμένη, νύκτωρ προκαπελάβετο τὴν πόλιν κενὴν, ἀνεργαζάντων τῶν πύλων· καὶ ὁ Μωσώλης Ἰππικρέφας εἰσήλθε μὲν τὸ δυνάμεως ἀπάσης, καὶ Λάτμης κύριος κατέστη.

[CAP. XXIV.]

Borges.

Borges Eione in urbe ad Strymonem sita imperium tenebat, accepto principatu ab rege magno. Græci Eionem oppugnabant. Borges ad multum tempus oppugnationem sustinuit. Cum autem desperasset se creditum a rege oppidum tueri posse, neque hostibus tradere vellet, ignem urbi subjecit, ut ipse cum uxore ac liberis, totaque urbe simul combureretur.

Bόρρης.

Βόρρης Ἡϊόνος. τὸ Ἰππικρέφας ἤρχετο, δόνησεν αὐτῷ τὴν δόξαν μεγάλην βασιλείας. Ἕλληες ἐπολιόρκεν τὴν Ἡϊόνα· ὃ ᾧ Βόρρης Ἰππικρέφας μακρὸν ἀντέχετο τῇ πολιορκίᾳ. ὡς ᾧ ἀπηγόρευεν, ἔχοντες ὑπομένων τὸ πείσθαι ἐκ βασιλείας χωρίον πολεμίοις προσέειπεν, τῇ πόλει πῦρ ἐνήκεν ὡς τε αὐτὸς περὶ γυνή, καὶ τέκνα, καὶ πόλις ὅμῃς συγκατεφλέγησαν.

[CAP.]

autem offendat Græcismus in prioribus verbis, ubi nominativus absolute positus, similiter loquitur Auctor supra lib. i. 18. ad quem locum videndus Casaubonus.

Cap. XXIV. 1. Ἐνήκεν] Ita restitui cum Fl. & Interprete: atque ita quoque in margine notarat Casaubonus.

1. Στρα-

[CAP. XXV.]

Δρομικαίτης.

Dromichates.

Δρομικαίτης Θρακῶν
 βασιλεὺς, Λυσίμαχ^ο
 Μακεδόνων ἐπράττωσεν ὁ
 Μακεδὼν ἐπὶ τῷ Θρά-
 κῳ· ὁ Θράξ ἔ Μακεδό-
 να ἐξηπάτησε· ¹ στρατηγὸς
 αὐτῷ Αἰθῆς, αὐτόμολ^ο
 δὴ πρὸς Λυσίμαχον ἤ-
 κεν ἐσκήψατο, καὶ πιστὸς
 εἶναι δόξας, ἐς ² δυσχω-
 ρείας ἐμβάλλει τὰς Μακε-
 δόνας. ἐνθα λιμῶ καὶ διψῶ
 κακοπαθεῖντες, ³ Δρομι-

Dromichætes rex e-
 rat Thracum, Lysima-
 chus Macedonum. Ma-
 cedo Thraciæ bellum
 inferebat. Thrax Ma-
 cedonem dolo circum-
 venit. Dux ejus Æthis
 transfugæ specie ad
 Lysimachum transire
 se velle dicebat. Qui
 cum fidelis esse crede-
 retur. Macedones in lo-
 corum difficultates con-
 jecit. Ibi confluentes

χαίτης

¹ Στρατηγὸς αὐτῷ Αἰθῆς] Fl. στρα-
 τηγὸς αὐτῷ Αἰθῆς. male quidem, sed
 in quo tamen apparere videntur ve-
 ra lectionis vestigia: scribendum
 quippe reor στρατηγὸς αὐτῷ Σόδῃς,
 sed historiam male referri, ut mox
 patebit.

² Δυσχωρείας] Itareposuic cum Fl.
 & Interprete pro vulgato ἐς δυσχε-
 ρείας.

³ Δρομικαίτης, &c. αὐτὸν τε Λυ-
 σίμαχον καὶ αὐτὸν αὐτῷ αἰτεῖται] Su-
 peratum quidem a Dromichate Ly-
 simachum & captum, verum hu-
 maniter dimissum referunt. Stra-
 bo lib. vii. Ὅτε Δρομικαίτης κατὰ
 τὸν Ἀλσόχους ὡς καὶ Ἀλεξάνδρου Γετῶν
 βασιλῆος. ἐκεῖνον πίνων λαβὼν ζω-
 γρεῖα Λυσίμαχον ὀπισθεπαύσαντα αὐτῷ,
 δείξας ἅ πενήν τῶν τε αὐτοῦ, καὶ καὶ ἐ-
 δους, ὁμοίως ὅ καὶ αὐτοῦ κρείων, ἐπέ-
 λουσε τοῖς τοῖς τοῖς μὴ πολέμειν, ἀλλὰ
 φίλοις χρηδῶν τὰ πάντα ὅτι ἐπὶ τῷ, ξενίσας,

καὶ αὐτῷ φίλον, ἀπέλυσε αὐ-
 τόν. Plutarchus in Demetrio: καὶ πολ-
 λὰ ὅτι ὕστερον ἀλίσκεται Λυσίμαχ^ο
 ὑπὸ Δρομικαίτης, καὶ πρὸς αὐτὸν κατὰ
 τὰ καὶ Δρομικαίτης, ὅτι Θράξ ὡς
 Δημήτριος, ὡς περὶ ἔρημα καταλαβόμε-
 να, πάλιν ἀπέστησαν οἱ Βοιωτοί, καὶ
 Λυσίμαχ^ο αὐτὰ διεκώλυε, ἀπὸ τῆς
 λετο. & postea: Καὶ Σελδὺς καὶ
 τε καὶ καὶ, καὶ μετενόησε καὶ μετέπειθε,
 ὡς καὶ καὶ Δημήτριος Δέμῳ, ὅτι καὶ
 καὶ Δρομικαίτης, ἀνδρὰ βαλόντα
 Θράκα μισοῦμεν, ὅτι φιλικὸς
 πρὸς καὶ βασιλικῶς ἀλόγη Λυσίμαχ^ο
 χροσάμενον. Diodorus in Excerptis
 Peireseii pag. colvii. Ὁ Δρομικαί-
 τῆς ὁ καὶ Θρακῶν βασιλεὺς κατὰ πᾶν
 τὰ καὶ Λυσίμαχον ἔ βασιλεὺς δεξιωσάμε-
 νος καὶ φιλικῶς, ἐπὶ ὅτι πᾶσι καὶ καὶ
 γροδύσας, ἀπῆλθε καὶ καὶ τῶν καὶ
 πόλιν καὶ ὀνομαζομένην Ἡλιν. & qua
 sequuntur notata digna. Photius
 Narrat. cccxiv. cap. 6. ex Memno-

fame, sitique, Dromichætes adortus cum ipsum Lyfimachum, tum omnes qui eum sequebantur interfecit. Erat Lyfimachiorum qui ceciderant numerus, ad centum millia.

χαίτης προπεσάν, αὐτόν-
τε Λυσίμαχον, καὶ τὰς μετ'
αὐτῶν πάντας ἀνέλεν. ἦ-
σαν οἱ πεσόντες Λυσιμά-
χοι ἀνδρῶν μυριάδες δέ-
κα.

[CAP. XXVI.]

Ariobarzanes.

Ariobarzanes Andramytium tenens, ab Autophradata terra mari-

Ἀριοβαρζάνης.

Ἀριοβαρζάνης Ἀδρα-
μύτειον κατέχων, ἐπολιόρ-
κειν ὑπὸ Αὐτοφραδά-
της,

ne, de Clearcho loquens scribit: ἐν οἷς καὶ κατὰ Γετῶν Λυσιμάχου στρα-
τοῦ μὲν, ἐλάτω τε αὐτὸν αὐτὸς, καὶ ἀνε-
δέντο τὶ αἰχμαλωσίας ἐκείνου, καὶ αὐ-
τὸς ὑστερον τῇ Λυσισμάχου ποσειδωνιάδι πο-
Τrogus Pompejus in Prologo lib.
xvi. Ut Lyfimachus in Ponto captus ac
missus a Dromichate. quomodo illic
pro Andromache reponendum mo-
nuerunt viri docti. Pausanias in At-
ticis mentionem faciens hujus belli,
non Lyfimachus, sed filium ejus A-
gathoclem a Dromichate captum, i-
psium vero aufugisse, nonnullos ve-
ro ipsum quoque Lyfimachum captum
referre ait, verum, pace cum Dro-
michate facta, incolumem abiisse.
Periit Lyfimachus postea, bello con-
tra Seleucum, ultimo illo certamine
commilitonum Alexandri: in-
terfectus est autem a Malacone viro
Heraclensi, hasta trajectus dum for-
titer dimicaret, teste Memnone apud
Phorium. Narrat. cccxv. cap. 9. I-
dem tamen Photius ex Arriano Nar-
rat. xcii. Lyfimachum a Senth Thra-
ce interfectum tradit his verbis: Λυσί-
μαχος δὲ Σένθῃ τῷ Θρακί πολέμῳ
ἐκείνῳ ἀφ' ὧν ἐκείνῳ, αὐτὸν ἀνέλεν

καὶ ὁ δεινὸς ἦμος ἀνέστη. Malc.
Diodorus, qui pugna cum Senth
meminit, pari praelio discessisse ait
Lyfimachum, licet numero esset mul-
to inferior, lib. xviii. ut & alio
tempore lib. xix. Unde ortus forte
Polyani error, Dromichatem & Sen-
tham, nec non Lyfimachi res confun-
dendis. Αὐτοφραδάτης apud Arrianum de
bellatis interpretatur Freinsheimius;
verum significationem hanc Polyani
locus non admittit, cum subjungat,
ἦσαν οἱ πεσόντες, inter quos retulit
& Lyfimachum.

Cap. XXVI. 1. Ἀδραμύτειον] Re-
cto unico τ. Stephanus Ἀδραμύτειον,
πολλοὶ δὲ κατὰ Κρίστον Μυσίας. ἡ γὰρ φη-
σὶ διχῶς, καὶ τὸ τ, καὶ καὶ τὸ δ, καὶ καὶ
διδοῦν, καὶ καὶ τὸ ε, καὶ δι' ἐνός τ, καὶ
καὶ δύο. ἀλλὰ καὶ δι' ἐνός τ, ὅταν ἐχθρὸς
διδοῦν, καὶ καὶ δύο τῶν ἐμῶν. καὶ καὶ
τῶν ὑπὸ Ἀδραμύτειον καὶ τῶν ἐμῶν. καὶ
Ἀλυσία, Κερίσθης δὲ ἀδελφεὸς, ὡς Ἀριστο-
τέλης ἐν πολιτείᾳ καὶ ὁμοί. Probat
etiam hæc scriptura diversis nummis,
in quibus ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ, testis
Ampl. Spanhemio, nec non
Holstenio, & Harduino.

T

2 T

τα, ἢ κτ' γλῶ ἢ κτ' ἡ-
 λαοσται. βελομένῳ δὲ τὰ
 ὀπιτήδεια, ἢ στραπώτας
 εἰσαγαγεῖν, ὑπὸ τῷ πολο-
 κέντων εἰργόμενῳ, ἐντελ-
 λεταί τῷ Φραδέντι Πτε-
 λεῖντι τὴν προκειμένην
 νῆσον ὑπεκρίνασθαι προ-
 δίδοναι τῷ Αὐτοφραδάτῃ, ὁ
 μὲν πιστεύει τῷ Φραδέντι,
 ἢ πέμπει τὸ ναυτικὸν ὡς
 ἂν ἐξελάβῃ τὸ χωρίον. ὁ
 δὲ Αἰοβαρζάνης, ἕως αἰ-
 νῆες πρὸς τὴν νῆσον ἔ-
 πλεον, ἐφθίσειεν εἰσχωρί-
 σαις πλεονέχουσιν ὀπιτηδείων
 ἢ συμμάχων.

que oppugnabatur. Cum
 autem res necessarias
 ac milites in urbem cu-
 peret inducere, & ab
 oppugnantibus impedi-
 retur, mandatum dat
 Pteleunti, qui objectam
 insulam tum præsidio
 tenebat, ut simularet
 se eam Autophradatae
 proditurum. Qui cum
 præsidii præfecto crede-
 ret, & classē ad ac-
 cipiendam insulam mit-
 teret: Ariobarzanes in-
 terea dum naves ad in-
 sulam contendunt, eas
 prævertens, magnam
 comineatuum ac mili-
 tum copiam in urbem
 importavit.

[CAP. XXVII.]

Αὐτοφραδάτης.

Autophradates.

¶ Αὐτοφραδάτης ἐμ-
 βαλεῖν Πισίδαις βελομέ-
 νῳ, τὴν εἰσβολὴν σενο-
 πόρον ἢ φυλακισμένην
 ὁρῶν, προσήγαγε μὲν τὸ
 στρατόπεδον· πάλιν δὲ ἀπὸ

¶ Autophradates vo-
 lens in Pisidas impres-
 sionem facere, aditum
 angustum & præsidiis
 munitum cernens, ad-
 duxit exercitum. Rur-
 susque eum retro ad sex

ἡμέρας

2. Τὸ Φραδέντι Πτελεῖντι ἢ προ-
 κειμένην νῆσον] Movet me analo-
 gia, ut Πτελεῖντα putem legen-
 dum: Nam Πτελεῖς loci potius

quam viri nomen. Casaubonus.

3. ὡς αὖν] Fl. ὡς αὖν.

Cap. XXVII. 1. Εἰμβαλεῖν Πισί-
 δαις] Fl. εἰμβ. Πισίδαις.

2. Α.

stadia reduxit. Impe-
tente nocte Pisidæ, qui
custodiam administra-
bant, discesserunt, exi-
stimantes hostium exer-
citus abiisse. Ille levis
armaturæ militibus &
armatis expeditissimis
assumptis, citato cursu
angustias penetravit, &
Pisidarum regionem va-
stavit.

2 Autophradates E-
phesiis e regione ca-
stra figentibus, videns
multitudinem nugan-
tem obambulare, prin-
cipes eorum ad collo-
quium de communibus
rebus habendum evo-
cavit. Qui progressi collo-
quebantur. Duces equi-
tum & armatorum mul-
to ante præceptum acce-
perant, ut colloquenti-
bus principibus impetum
facerent in Ephesios, si-
ne ordine dispersos, &
curis vacuos. Itaque ma-
gnus Ephesiorum nume-
rus partim occisi, partim
vivi capti sunt.

καὶ ὁπίσω, μέχρι σα-
δίων ἑ' νύξ' ἐπῆλθεν οἱ μὲν
φυλάκοντες τῇ Πισιδῶν
ἀπηλλάγησαν, οἱ δὲ μὲν οἱ
τὰς πολεμίας ἀπεληλυθέ-
ναι. ὁ δὲ τῇ ψιλῶν καὶ τῇ ὁ-
πλιτῶν τὰς ἐλαφροτάτας
λαβὼν, πολλὰ πᾶσι δὴ δρα-
μῶν, διήλθε πρὸς σενά, καὶ
πρὸς Πισιδῶν χώραν ἐπέ-
ρυσεν.

Αὐτοφραδάτης Ἐφεσίων
ἀντιπραποπεδούοντων, ὁ-
ρῶν τὰς πλείονας ἀδολε-
σχέντας, καὶ περπατῆντας,
πρὸς ἐκαλέσας τὰς ἄρχον-
τας αὐτῶν προσελθεῖν καὶ δια-
λέξασθαι περὶ τῇ κοινῇ συμ-
φερόντων. οἱ μὲν προσῆλθον,
καὶ διελέγοντο· οἱ δὲ ἡγεμόνες
τῇ ἰππέων καὶ τῇ ὁπλιτῶν
πρὸς πολλὰ παράγγελμα
εἶχον, τῇ δὲρχόντων διαλε-
γομένων ἐμβαλεῖν εἰς τὰς
Ἐφεσίους ἀτάκτως καὶ ἀμε-
λῶς ἔχοντας καὶ δὴ πολλοὶ τῇ
Ἐφεσίων μὲν ἀνῆρέθησαν,
οἱ δὲ ζώοντες ἐάλωσαν.

Αὐ-

Αὐτοφραδάτης μιθοφό-
ρος ἐξαγαγεῖν βελόμβρος
ἰππικάχην, λογοποιὸς κα-
θῆκεν ὡς ἕνεκα δριδμῶ
ποιοῖτο τὴν ἐξοδὸν· ἵνα τῷ
μὴ ὠδραγμοῦ μὴδὲ
καθωλισαμένων τῷ μιθῶν
δοσοεργήσεν. οἱ στρατιῶται
παρὰ πάντες ἐξωπλίσαν-
το, καὶ προῆλθον· καὶ ἡ ἄρα
ὅσα ἰππιδεῖς δριδμῶ τὸ
δράμβρον· ἀλλὰ ὠδρα-
σκύη πολέμῳ τῷ πλήθῃ
τὰς ἐναντίας ἐκωλήθησαν.

3 Autophradates mer-
cenarios ad pugnam
volens educere, submi-
sit qui rumorem fere-
rent, eum habendi nu-
meri causa expeditio-
nem facere, ne præsentes aut armatos ullos
justo stipendio privaret.
Milites summa alacritate
omnes aptatis armis pro-
grediebantur. Tum ipsa
res declaravit, non esse
numerus, sed appara-
tum belli multitudo
hostes terrentem.

[CAP. XXVIII.]

Ἀρσίβης.

Arsames.

¶ Ἀρσίβης ἐπολιόρ-
κῃ Βαρκαίης· τῷ ἡ παρὰ
αὐτὸν πρεσβυταμένων
πρὸς Δαλύσεως, ὁμολόγη-
σε, καὶ δεξιὰν αὐτῷ ἐπε-
ψε νόμῳ Περσικῷ, καὶ τὴν

¶ Arsames Barceos
oppugnabat. Quibus le-
gatos ad eum mitten-
tibus de pace, conce-
dit, dextramque eis mi-
sit Persica consuetu-
dine, & oppugnatio-
πολιόρ-

3 ἵνα τῷ μὴ παρ.] Ita edidi mo-
nente Casaubono, pro vulgato ἵνα
μὴ τῷ παρ.

Cap. XXVIII. ¶ Ἀρσίβης ἐπο-
λιόρ.] Constat inter nos Codex per
hoc nomen habuit scriptum: In-
terpretis per μ. ut facile confu-
derant olim scribæ imperiti β & μ,
quas litteras eodem fere modo scri-
bebant. Casaubonus.

Ἀρσίβης] Scribendum videtur

Ἀρσίβης, quomodo in suis reperit
Interpres, & uti dicitur in Indice
libro huic præfixo. Certe Arsames,
filius Darii & Artystonæ, Cyri filii,
memoratur inter duces Xerxis He-
rodoti lib. VII. cap. 69. & cum hic
dicatur Barceos, ut se cum rege in
expeditione adversus Græciam con-
jungerent, fuisse hortatum, idem
videri possit cum eo, cujus hic men-
tio.

nem solvens, hortabatur Barcæos, ut cum rege se conjungerent, in expeditione adversus Græciam fuscipienda: eique curruum auxilia mitterent. Qui principes suos miserunt, qui cum eo de societate consilium caperent. Arsames opiparo convivio parato, principes invitavit, omnibusque Barcæis forum abundans rebus omnibus aperuit. Quibus ad emendum progressis, signum dedit Persis. Qui ensibus armati, portas occuparunt, & irruentes urbem diripuerunt, interfectis omnibus qui resistere conarentur.

2 Arsames defectione ab Rege facta, potitus majore Phrygia cum iis qui contra eum ab rege missi fuerant, prælium conferere insti-

πολιορκίαν ἀγαλύσας, παρεκάλεσεν Βαρκαίους βασιλεῖ κεινωνῆσαι τὸ ἔπιν τῇ Ἑλλάδι στρατείας, καὶ πέμπειν αὐτῷ τῷ ἔργματων βοήθειαν. οἱ δὲ τὰς ἀρχοντας ἐπεμψαν βασιλοσφόδρας μετ' αὐτῶν πρὸς τὴν συμμαχίας. Ἀρσάμης λαμπρὰν ὑποδοχὴν παρὰ Σασάνης ἐποίησεν. εἰς αὐτὴν τὰς ἀρχοντας, καὶ παρέθηκεν ἀγορὰν πᾶσι Βαρκαίοις ὑπὸ τῇ αὐτῇ ἀφθόνων. τὸ δὲ ἔπιν τῇ ἀγορᾷ προσελθόντων, σημεῖον ἔρετοῖς Πέρσας· οἱ δὲ καὶ ἐγχειρδίων καὶ λαβάρων τοὺς πόλεις, καὶ εἰσπεσόντες διήρπασαν τὴν πόλιν, τὰς ἐγχειρδίας καὶ λούσαν φονδύοντες.

Ἀρσάμης ἀποστὰς βασιλέως, Φρυγίας τὴν μεγαλὴν κρατῶν, συμβαλεῖν μάχην ἐμελλε τοῖς ἐκ βασιλέως εἰς αὐτὸν ἡκαστον.

ἴπ-

2 Καὶ πέμπει αὐτῷ] Fl. καὶ πέμπειν αὐτῶν. Mox cum Fl. & Interpretet pro βασιλοσφόδρας, edidi βασιλοσφόδρας. Ad Ἀρσάμης, quod sequi-

tur, Casaubonus in margine notat γ. Σασάνης, sed ortum σ illud ex voce præcedente συμμαχίας. Infra pro παρὰ τὴν, Fl. πρὸς τὴν.

ἵππαρχος ἱππέων σω-
 ἔζετο τοῖς πολεμίοις, ἐπει-
 δὲν * προσέειπε αὐτομο-
 λήσαντες πρὸς αὐτούς· πῶς
 προσδοσίαν ἔμαθεν Ἀρσά-
 βης· καὶ νύκτωρ ὅππῃ πῶς
 σκευὴν ἀφικόμενος, ἐβα-
 σάνισεν τῷ ἱππαρχῳ. ἐπει-
 δὲ ὁμολόγησε, πὰ ὅπλα
 τῷ ἱππέων, καὶ τὰς ἐσθήτας
 παρέθηκεν ἄλλοις, μάλι-
 στα δὲ πρὸς, καὶ τῇ ἑπ-
 τάρχῃ σκευὴν ἄλλον ὁ-
 πλισεν ἱππαρχῳ, καὶ προσ-
 ἔταξεν αὐτοῖς, ὅππῃ ἴδω-
 σι τὸ σημεῖον δέξενται ἀπὸ
 τῶν ἐναντίων, αὐτομολεῖν.
 παρεπιδόσαντας δὲ καὶ
 ἀπαλλάξαντας αὐτῶν
 πῶς Φάλαγγα, ὅππῃ ἐ-
 ψάντας, καὶ νῶτα πῶς
 ἐμβολῶν ποιήσουσι. τῶ-
 των ἕως συγκειμένων, καὶ
 νῶτα μὲν ἐνέβαλλον· ἐξ ἐ-
 ναντίον δὲ πῶς διώκουν
 Ἀρσάβης προσήγαγον. οἱ
 πολεμιοὶ δὲ λύσαντες πῶς

tuit. Præfectus equitum
 cum hostibus pacifice-
 batur, se, cum in aciem
 ventum esset, ad eos
 transiturum. Arsames
 proditione cognita, per
 noctem ad præfecti e-
 quitum tabernaculum
 adiens, eum in qua-
 stionibus examinavit.
 Qui cum facinus con-
 fiteretur, equitum ar-
 ma, vestesque aliis in-
 duendas dedit, quibus
 summam fidem habe-
 bat: & equitum præfe-
 cti armatura quendam
 alium hipparchum in-
 struxit, eisque præcepit,
 ut cum signum ab ho-
 stibus sublatum cerne-
 rent, ad eos transirent,
 & obequitantes, præ-
 tereuntesque eorum a-
 gmen, a tergo conversi
 impetum in eos darent.
 His ita constitutis, a
 tergo impressionem fa-
 ciebant. Arsames au-
 tem a facie exercitum
 adduxit. Hostes ordi-
 νίζεν

3 ἱππαρχος ἱππέων σω-
 Mihi hac elegantia isto loco est su-
 specta. Casaubonus.

4 προσέειπε] Fl. προσελάλη.

5 Κατὰ νότον μὲν ἐνέβαλλον· ἐξ ἐνα-
 πίων] Fl. κατὰ νότον μὲν ἐνέβαλλον οὕτως
 ἐξ ἐν. Unde lego, κατὰ νότον μὲν ἐν-
 βάλλοντες· ἐξ ἐν, &c.

bus dissolutis terga verterunt, & complures ex eis inter fugiendum perierunt.

τάξιν ἔφθον· ἢ οἱ πλείονες αὐτῶν ἐν τῇ φυγῇ διεφθέρωντο.

[C A P. X X I X.]

Mithridates.

¶ Mithridati rex præcepit, ut Datamen, qui defectionem fecerat, occideret, aut vivum adduceret. Mithridates etiam ipse simulabat se defecturum a rege. Datames ejus verbis credere noluit, nisi prius magnum damnum regis ditioni intulisset. Qui magnam intulit vastitatem, castella regis solo æquavit, vicos incendit: tributa per

Μιθριδάτης.

¶ ὁ Μιθριδάτης ὁ βασιλεύς προσέταξεν, διπλοῦντα¹ Δατάμην κτείνειν, ἢ ἄγε. Μιθριδάτης ὑποκρίνετο, ὅτι αὐτὸς² διπλοῦναι βασιλείας. ὁ μὲν ὅγε Δατάμης ὤκισεν, εἰ μὴ προΐδεν πολλὰ λυμαίνειν τῇ βασιλείᾳ. ἢ δὲ πολλὰ ἐλυνάτο. Φρύγια βασιλείας κατέσκαψε, κώμας κατέπεησε, Φόρβας ἤρπασε, Λαίαν ἤλασεν.³ ἔδειξεν

¹ Μιθριδάτη ὁ βασιλεύς, &c.] Fl. Μιθριδάτης ὁ βασιλ. Sed recte Vulgata. Nepos in Datame cap. x. Hic Datamen tam callidus vir extremo tempore captus est Mithridatē, Ariobarzani filii, dolo: namque ut pollicitus est regi, se eum interfectorum, si ei rex permitteret, ut quodcumque vellet liceret impune facere: fidemque de ea re, more Persarum, destra dedidit. Pro Μιθριδάτης ὑποκρ. idem Cod. Μιθριδάτην ὑποκρ.

² Δατάμην κτείνειν ἢ ἄγε.] Quidam Codd. ἢ ἄγε. Nostram lectionem confirmat nonnihil similis locus in Artaxerxe libro eodem. Sequentem Hiatum ita explebis, ὁ μὲν ὅγε Δα-

τάμης ὤκισεν, εἰ μὴ προΐδεν πολλὰ λυμαίνειν τῇ βασιλείᾳ. ἢ δὲ πολλὰ ἐλυνάτο. Φρύγια βασιλείας κατέσκαψε. ex libris. Scriba impurus, quicquid erat inter διπλοῦναι βασιλείας, & βασιλείας κατέσκαψε omisit. Mox ἐδείξε malo cum nostro Cod. quam ἐδείξεν, ut in aliis, Scribe vero, ὅλα ἀλλ' ἐπὶ ἐχρήρει & προσελάθοντα. Casaubonus.

³ Ἀποστῆναι βασιλείας. ὁ μὲν ὅγε, &c.] Hiatum, qui in Vulgata inter διπλοῦναι βασιλείας & κατέσκαψε conspicietur, cum Fl., Interprete, nec non Casaubono, qui eodem modo in suis quoque invenit, explevi.

⁴ Ἐδείξεν.] Ita reposui cum Fl. T r 4 & in-

ξεν ἄρα πολέμῳ εἶναι
 βασιλεῖ. ἄμφω δὲ τότε συν-
 ηλθέτω γυμνῶ. Διαλεξο-
 μένῳ περὶ ὧν ᾗ. Μιθρι-
 δάτης ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ
 προκατεσκεύασεν νύκτωρ
 ἐγχειρίδια πολλὰ, κε-
 κυμμένον ἄλλο ἀλλαχῇ.
 καὶ τέτοις ἐπέκειρ σημείον.
 Διαλεγόμενος δὲ προσή-
 γην αὐτὸν ἡρέμα βαδίζων.
 ἐπεὶ ὅτι ἄλλος ἦν λόγος,
 Δατάμης ἀπασιμέντος
 αἰπήτης. Μιθριδάτης ἐν τῷ
 ἐγχειρίδιον ἀνελόμενος.
 Διὰ πάχος, καὶ ὑπὸ τῇ
 αἰσθητῇ χειρὶ κρύψας,
 ἀνεκαλέσεν Δατάμην, ὡς
 ὁπιλάτορος. δὲ πινῶν αὐ-
 τῷ ἐχέτω εἰπεῖν προσελθόντα
 ὅτι οὐκ εἶναι τὸ ὅρ. ἐκέλευ-
 σεν ὁχυρώσαι μάλισται. ἔ-
 τως ἀφορῶντα Δατάμην
 εἰς τὸ ὅρ. τῷ ἐγχειρί-

vim rapuit, prædam
 abegit. Cum multis re-
 bus ostendisset se regem
 infestum esse, ambo si-
 mul inermes convene-
 runt ad colloquendum,
 consultandumque quid
 fieri oportet. Mithri-
 dates in eo loco mul-
 tos pugiones noctu
 comparaverat, aliumque
 alibi abdiderat, & his
 signum imposuerat. Col-
 loquendo igitur eum
 adduxit, pedetentim am-
 bulans. Cum satis es-
 set disertum, Datames
 dicta salute abitum pa-
 rabat. Mithridates u-
 num ex pugionibus ce-
 leriter arripiens, eoque
 sub manu sinistra occul-
 tato, revocavit Data-
 men, quasi oblitus ali-
 quid, quod dicere ne-
 cesse esset. Advenien-
 tem autem iussit mon-
 tem illum munire: sic

Datamen studiose montem intuentem Mithridates

διώ

& Interprete: atque ita quoque in
 aliis Codd. præterquam in suo, legi
 testis est Casaubonus. Pro eo Nepos:
 Regu provincias vexat, castella expu-
 gnat, magnas prædas capit, quarum par-

tem suis dissipat, partem ad Datamen
 mittit. Pari modo complura castella extra-
 dit. Hac diu faciendo, persuasit homini
 se infinitum adversus regem suscepisse bel-
 lum. In Vulgata erat. ἐδόξεν.

5. Οἱ πρὸς

pugione percussum interfecit.

2 Mithridates in Paphlagonia confugiens in quandam civitatem, ut longo itinere persequentes hostes anteverteret, quotquot in ædibus reperiebat utensilia, vasaque in publico foris collocavit, & sub noctem ipse fugam capessit. Persequentes cum in urbem irruissent, vasa in medio proposita conspicati, ad rapinam convertebantur. Ducibus autem persequi jubentibus morem gerere noluerunt, non commodum esse rati, manifestam utilitatem ex manibus dimittere. Mithridates interea temporis magna via confecta evasit.

ὁ δὲ Μιθριδάτης πλήξας ἀπέκτεινεν.

Μιθριδάτης ἐν Παφλαγονίᾳ καταφυγὸν εἰς πόλιν, ὅπως ἂν περιλάβοι ὡς πλείω ὁδὸν τῶν διώκοντων πολεμίας, ὅσαι ἦν ταῖς οἰκίαις ἐπιπλάττειν καὶ σκόνην περισέβην ἐξω· καὶ νύκτωρ αὐτὸς ἀπέδρα. οἱ διώκοντες ἐμβαλόντες τῇ πόλει, καὶ τὰ σκόνην περιέκλινον ἰδόντες, πρὸς ἀρπύγην ὥρμησαν· τῇ δὲ ἡγεμόνων διώκειν κελεύοντων ἔχοντες ἔπαυσαν· ἀφέλειαν φανεράν· καὶ καλὸν ἡγήσαντο περιέειναι. Μιθριδάτης δὲ πολλὰ τὴν ὁδὸν περιλαβὼν ἀπὸ τῶν ὄχλων.

[CAP.

3 Ὅπως ἂν περιλάβοι ὡς πλείω ὁδὸν τῶν διώκοντων π.] Maslin, ὅπως ἂν περ. ὡς πλ. ὁδὸν, φθίνουσιν τὸν διώκ. π. Casaubonus.

6 Διώκοντας] Fl. διώζοντας. Sub

finem pro vulgato καλούντων cum Fl. & Interprete reposui κελεύοντων. Pro πολλὰ Casaubonus in margine descripserat πολὺ.

[CAP. XXX.]

Μέμφις.

Μέμφις Ἀριβαίῃς
 ἐρατοῦσαντο, ὅπως τα-
 χήρης μὴ ἴκωιτο πάντα ἔ-
 ξω τείχους¹ προήγαγον, καὶ
 πρὸ τῆς πόλεως ἐπέθετο γυ-
 ναικάς, τέκνα, χρήματα.
 τὰς δὲ πύλας δὲ τείχους ἀ-
 ποκαδόμησεν. Ἀριβαί-
 ῃς τὴν ἀποκαδόμην
 τῆς ἀπονοίας αὐτῶν φοβή-
 θης, καὶ ὅτι μέχρι θανά-
 τος μαχέσονται, τὴν ἐρα-
 τὴν ἀπήγαγον.

Mempsis.

Mempsis Aribæo bel-
 lum inferente, ne in-
 tra mœnia concludere-
 tur, omnia protulit ex-
 tra murum, & pro ci-
 vitate collocavit uxo-
 res, liberos, pecunias:
 portas autem civitatis
 destruxit. Aribæus ap-
 paratum eorum despera-
 rationi similem veri-
 tus, metuensque ne ad
 mortem usque prælium
 facerent, exercitum ab-
 duxit.

[CAP. XXXI.]

Κερσobleπτης.

Κερσobleπτης ἀποστέν-
 των αὐτῶν συγγενῶν πολλὰ
 χρήματα ὑπεκπέθειμέ-
 νων, διαλυσάμενος πρὸς
 αὐτὰς, κατέστησε πόλεων
 ἄρχοντας, διαθήσας ἀπὸ
 αἰλλήλων. ἐπεὶ δὲ χρόνος
 διαλυσάμενος τὴν ὑποκείμε-
 ναὶ χρήματα μετεπέμψατο,
 συλλαβὼν αὐτὰς¹ τὴν πό-

Cersobleptes.

Cersobleptes cum e-
 jus cognati descenden-
 tes, magnam pecunia-
 rum vim clam extu-
 lissent, facta pace, ci-
 vitatum eis præfectu-
 ras attribuit, eosque ab
 se invicem disjunxit.
 Cum aliquantum tem-
 poris intercessisset, pe-
 cuniasque exigere, com-

λεων

1 Περὶ ἡμετέρας] Fl. περὶ ἡμετέρας.

Cap. XXXI. 1 Τὴν πόλεων] Fl. τῶν πόλεων.

1 Σελ. 666.]

prehensos eos ex urbi-
bus eiecit, & pecunias
ipse possedit.

λεων ἐξήλασε, καὶ τὰ χρη-
μάτων αὐτὸς ἐκρέτησιν.

[C A P. XXXII.]

Peuthes.

Σούθης.

Peuthes præfectus e-
quitum Cerfobleptæ, in
summa pecuniarum in-
opia constitutus, man-
davit. Ut quilibet agri-
cola quinque modio-
rum agrum sibi fereret.
Qui seruerunt, magna
scilicet colonorum mul-
titude. Cum igitur in-
gens frumenti copia pro-
venisset, devectum illud
in mare vendidit, remit-
tens aliquantum de pre-
cio. Ea ratione multas
subito pecunias Cerfoble-
ptæ confecit.

Ἰ Σούθης ἱππαρχὸς
κερσοβλέπης ἐν ἀπάνη
χρημάτων προσέταξε τῷ
γεωργῶν ἐκάστῳ πέντε
μεδίωνων χωρίον αὐτῷ
κατασπείραι· οἱ μὲν κατέ-
σπειραν, πολὺ πωλήθη
γεωργῶν· σίτη δὲ παρ-
πόλλας θροῦδας, καταρ-
γῶν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν
ἐπιπρασκεν, ὑφέμενός τι
τῆς πμῆς, ὡς περὶ χέως τῷ
κερσοβλέπῃ πολλά χρη-
ματα πωλεῖν.

[C A P. XXXIII.]

Artabazus.

Ἀρταβάζης.

Ἰ Artabazo oppu-

Ἰ Ἀρταβάζω ἡ πολιορ-
κεῖται

Ἰ Σούθης ἱππαρχὸς Κερσοβλέπης.] Pro-
bo lectionem aliorum Codd. Σού-
θης, & statim ἐν ἀπάνη χρ. θροῦδας,
πρασκεν. Sub finem ὑφέμενός τι τῆς
Cassaubonus.

Σούθης.] Ita edidi cum Fl. aliisque
Codd. in quibus ita legi testis est Cas-
saubonus, pro vulgato Κούθης. at-
que ita quoque dicitur supra in hu-
jus libri indice. Pro ἱππαρχὸς, Fl.
ὑπάρχων. Infra pro ὑφέμενός τι τῆς,

cum Fl. Interprete, & Casaubono
scripti, ὑφέμενός τι τῆς πμῆς.

Cap. XXXIII. Ἰ Πολιορκεῖται ἡ πό-
λις.] Fl. πολ. ἢ πόλιν. Pro Σικωνί-
νῳ, Fl. Σικωνάδῳ. Interpres Σι-
κωνάδῳ, quod unde deriverit, ipse
viderit: a Σικώτῃ enim est, Σικω-
νάδῳ, quod est in Fl. sed a Σικωνί-
νῳ, non Σικωνάδῳ. Pro
περὶ τῆς πόλεως, Fl. περὶ τῆς πόλεως.

2 Εἰρη-

κἄντι πνα πόλιν, Τιμόξε-
ν² Σικυνώνι³ προεδί-
δ³ τῷ πόλιν. ἀμφοτέ-
ροι σωέθεντο, τῷ βέλῃ
προσέψαντες βραχὺ βι-
βλίδιον, τοξόειν εἰς πνα
τόπον συγκείμενον, καὶ κεί-
θεν τὰς ἑπιστολάς ἀνα-
λαμβάνειν.

Ἀρτάβαζ³ ὑποπλή-
σας Παμμνην³ κωινολογεῖ-
σθ³ τοῖς πολεμίοις, ² ἐκεί-
λεσεν αὐτὸν ὡς δῶρε. δώ-
σων, καὶ σῖτον τοῖς στρατιώ-
ταις μετρέσων. ἐλθόντα
συλλαβὼν, τὸ στρατόπεδον
τοῖς ἀδελφοῖς Ὀξύθραι καὶ
Διέικτῳ παρέδωκεν.

Ἀρτάβαζ³ Φαρνάκη³
φύγων ἐκ Πλαταιέων,
προῆλθεν εἰς Θεσσαλίαν. τῷ
ἢ Θεσσαλῶν ἐρομένων πε-
ρὶ τῆ μάχης, δείσας ἐμο-
λογῆσαι τὴν ἥτταν· αὐτὸς
μὲν ἔφησθαι εἰς Θρά-
κην περὶ τῶν βασιλέως
Σπέρρηται· Μαρδάνι³ ἢ

gnanti civitatem quan-
dam, Timoxenus Si-
cyonæus urbem prod-
dit. Convenit inter u-
troque, exiguum li-
bellum in telo suspen-
sum, in locum consti-
tutum ejaculari, atque
inde epistolas recipere.

2 Artabazus cum su-
spicaretur Pammenem
cum hostibus consilia
inire, vocavit eum qua-
si munera largiturus,
& militibus frumentum
mensurus. venientem in
castra comprehendit,
eumque fratribus Oxy-
thræ atque Dibicto tra-
didit.

3 Artabazus Pharna-
cis filius, fugiens a Pla-
tæis, in Thessaliam ve-
nit. Thessalis interro-
gantibus de pugna, non
audens confiteri cala-
mitatem, respondebat
se in Thraciam prope-
rare, & arcanum regis

2 Εὐκλείδην] Fl. ἐκείδων. Pro
ἐλθόντα συλλαβὼν, τοῖς ἀδελφοῖς, &c.
cum Fl. scripsi ἐλθόντα συλλαβὼν, τὸ
στρατόπεδον τοῖς ἀδελφοῖς, &c. Vide-
tur autem ille quinque millium The-

banorum exercitus, cui a Thebanis
præfectus Pammenes, & cum quo in
Asiam trajicere ad ferendam opem
Artabazo contra regios satrapas jus-
sus erat, de quo Diodorus lib. xvi.

mandatum perficere vel-
le : Mardonius autem
victor sequitur , & ipse
victoriæ nuncium appor-
tat. Artabazus victoriam
prætendens , Thessaliam
transiit. Thessali vero
statim Persarum cladem
perceperunt.

νενικηκὼς ἔπειτα , καὶ τὰ
ἔργα τῆς νίκης αὐτὸς ἀπαγ-
γέλλει. Ἀρτάβαζος μὲν
ἀπὸ τῆς νίκης Θεσσαλίαν
διεξήλθεν· Θεσσαλοὶ δ' αὖ-
τίκα ἢ πλεονέκτησαν Περσῶν ἤσαν
ἐμάνθανον.

[CAP. XXXIV.]

Aryandes.

Aryandes Barcæorum
urbem oppugnans , no-
cte fossam duxit , li-
gnis imbecillibus trans-
versim positis , exiguaque
terra injecta. Interdiu
Barcæos ad fœdus ineun-
dum vocat, stanſque cum
iis qui fœdus percuter-
ent , super latentem fos-
sam iuravit : Quamdiu
terra permaneret, se con-

A'ρυάνδης.

Ἄρυάνδης πλεονέκτησαν Βαρ-
καίων πόλιν πολιορκῶν ,
νυκτὸς ὀρύξας τάφρον ,
ξύλα ἀσθενῆ ἀσπιδόεντα ,
καὶ γὰρ ὀλίγον ἐπιβαλὼν ,
μεθ' ἡμέραν προκαλεῖται
Βαρκαίους ὅτι σπονδαίς , καὶ
ἐπὶ τῇ τῶν ὀρυκτῶν τεμνόν-
των ἐπὶ τῇ κρυπτῇ τάφρῳ ,
ᾧμοσεν ἢ ἐφ' ὅσον ἔτις ἢ

γῆ

3 Τὴν Περσῶν ἤσαν] Ita scripsi
cum Fl. & Casaubono , qui ita in
margine Vulgata restituerat pro πλεονέκτησαν.

Cap. XXXIV. 1 Ἀρυάνδης] Ita
edidi cum Fl. & Interprete pro Ἀ-
ρυάνδης , ut & infra Ἀρυάνδης pro Ἀ-
ρυάνδης. Strategema hoc Herodoto
non Aryanda tribuitur , sed Amasi ,
qui ab Aryandæ , Egypti prætoris ,
Pheretima precibus ad ulciscendum
Arceſilaum a Barcæis interceptum ,
pedestrium copiarum dux ad eos
missus fuit. Eum vide lib. iv. cap.

157. & 201. Ab hoc Aryande no-
men accepit argentum Aryandicum ,
de quodam Herodotus lib. iv. cap.
166.

2 Εἰς ὅσον ἔτις ἢ γῆ μείψ] Ita edi-
di cum MS. addito εἰς , consen-
tiente Herodoto , unde hæc desum-
pta : ὅτι τῇ κρυπτῇ τάφρῳ πείροντες ὀ-
ρυκτῆς , εἰς αὐτὴν γῆ αὐτῇ ἐπιβάλλει , καὶ
ἐπὶ τῇ κρυπτῇ τάφρῳ. Paulio post , pro
μικρῇ , MS. ἐπέπ. Herodotus d. l.
ἐπὶ τῇ κρυπτῇ τῇ κρυπτῇ τάφρῳ. Ita
quoque supra lib. vi. cap. 22. ubi si-
mile refertur strategema , pro καὶ ὅτι τῇ
αὐτῇ

γῇ μέν, φυλάξαν τὰ
συγκείμενα· οἱ Βαρκαῖοι
μὲν τὰς ἑρμῆς ἀνέσταν τὰς
πύλας. οἱ δὲ τῇ Ἀρυάν-
δῳ καταρρήξαντες τὴν
τάφρον, κατελάβοντο τὴν
πόλιν· ὥς μηκέτι τῇ γῆς με-
νέσσης ἐφ' ἧς ὤμοσαν.

conventa servaturum.
Barcaei acceptis juramen-
tis, portas aperuerunt.
Aryandæ milites effracte
fossa civitatem occupa-
runt, cum non amplius
terra maneret, in qua
juraverant.

[CAP. XXXV.]

Βρένν.

Brennus.

¶ Βρένν. Γαλα-
τῶν βασιλεὺς πέσει βε-
λόμην· αὐτὸς δὲ τὴν
Ἑλλάδα στραπύσῃ, σπα-
ργῶν ἐκκλησίαν ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν, προήγαγεν
αἰχμαλώτους Ἑλλήνας, ἐ-
λαχίστους τὰ σώματα καὶ
ἀσθενεστάτους, τὰς κεφα-
λαὶς ἀπεξηρμημένους, τρι-
βώνια ῥυπῶντα περιβε-
βλημένους· καὶ παρέστησεν
αὐτοῖς τῇ Γαλατῶν τὰς με-
γίστους καὶ τὰς εὐειδέστατους,
Γαλατικῶν ὅπλων ἔχον-
τας. τὸ πῶς, ἡμεῖς,
εἶπεν, οἱ τηλικῶτοι, καὶ ποῖ-

¶ Brennus rex Gal-
lorum volens eis per-
suadere, ut expeditio-
nem in Græciam sus-
ciperent, convocatis
in concionem viris &
mulieribus, produxit
captivos Græcos, vilif-
simis corporibus & in-
firmis præditos,
capitibus rasis, & for-
didis palliis amictos:
juxtaque eos maximos
Gallorum collocavit &
speciosissimos, Gallicam
armaturam indutos. Ho-
facto, nos, inquit, tan-
ti ac tales contra ho-
mines ita imbecilles &

701

αὐτῆς γῆς ὅπου· legendum ἢ ἐπὶ τῇ αὐτῆς
γῆς ἐπὶ. ut monui ad illum locum.
Ego μὲν, Casaubonus in margine re-

posuerat μὲν.

Cap. XXXV. I Βρένν.] γ. Α.
ρεῖ. Casaubonus.

2 Περὶ

parvos bellum gere-
mus. Hoc modo Galli,
contemptis Græcis, ad-
ducti sunt, ut proficisci
cum exercitu in Græciam
non dubitarent.

2 Brennus Gallos
ducens in Græciam, cum
Delphis aureas statuas
conspexisset, accersivit
Delphos captivos, eos-
que per interpretem
interrogavit, an soli-
dum esset aurum do-
nariorum. Quibus af-
firmantibus intus æs
esse, foris autem au-
rum leviter aspersum:
mortem omnibus mi-
nabatur, si hoc aliis e-
nunciarent. imo con-
trarium dicere iussit,
nihil esse præter au-
rum fabricatum. Tum
duces intro vocavit,
& eundem modum ca-
ptivos interrogavit. Qui-
bus, ut imperatum e-
rat, respondentibus au-

τοι, πρὸς τὰς ἕτας ἀδελ-
φεῖς καὶ μικρὰς πολεμίσκους.
ἕτως ἐπέσθησαν Γαλά-
ται, καταφρονήσαντες
Ἑλλήνων ἐλθεῖν ὅππῃ τιμὴν
Ἑλλάδα.

Βρένν^Θ Γαλάτας ἀ-
γαγὼν ὅππῃ τιμὴν Ἑλλάδα
θεώσας^Θ τὰς ἐν Δελ-
φοῖς χρυσὰς ἀνδριάντας,
προσκαλεσάμενος^Θ Δελ-
φὰς αἰχμαλώτους ἀπὸ τῶν
ἐρμυλῆως ἥρετο, εἰ σκεδόν
εἴη τὸ χρυσίον τῷ ἀναθημά-
των· εἰπόντων δὲ, τὰ μὲν ἔν-
δον ἐστὶ χαλκός, τὰ δὲ ἔξω-
θεν χρυσὸς ἐπελήλαται λε-
πίδος· ἡπειλήσαντο θύνατον
ἅπανσιν, εἰ τὸ 2 πρὸς ἀλ-
λήλας ὁμολογήσασιν. ἀλλὰ
καὶ τὸναντίον λέγειν παρήγ-
γειλεν, ὥς ἔστιν ἅπαντα
χρυσὸς ἀπὸ δὴ σφυρηλά-
της. καὶ δὴ τὸ ἡγεμόνων ἔνδοθεν
πάντας καλέσας, τὰς αἰχ-
μαλώτους ὁμοίως ἥρετο. τὸ

3 τὰ

2 Πρὸς ἀλλήλας] Scribe cum In-
terprete πρὸς ἄλλους. Pro ὁμολογήσασιν,
MS. ὁμολογήσειαν, quod præfero.
Sub finem pro ἀγγέλλειν. cum eo-
dem & Interprete reposui ἀναγγέλλειν.

λεῖν, Pro διθυμόπτερι quoque MS.
πρεθυμόπτερι.

3 Ἄπαντα χρυσὸς ἀπὸ δὴ σφυρ.]
Suspecta vox ἀπὸ, saltem αὐτὸς lege-
rem. Casimirovici.

4 Περσ-

ἢ τὸ ⁴ πρῶτον εἰπόντων, ὡς πάντα εἶναι χρυσός, ἐκέλευεν αὐτοὺς ἀναγέλλειν τοῖς πλείεσιν, ἵνα μάχοιντο ὁπλιώτερον, ὡς ὁπληφόροι χρυσοῦ μοίρας μεγίστας.

rum esse purum, iussit eos multitudini renunciare, ut sperantes se maximas auri portiones accepturos, alacrius pugnam facerent.

[CAP. XXXVI.]

Μυγδόνιου.

Mygdonius.

Μυγδόνιου πολέμιων προσπαθημάτων, λιμῶν πεζόμηνον, σωρὸς ὑπερμεγέθεις γῆς καὶ λίθων ἐν τῇ ἀγορᾷ νήσεις, καὶ πείλας πηλῶν, τοῖς μὲν πυρρὰς, τοῖς δὲ κρηταῖς ¹ ἔβαλε, καὶ θρέψας ἡμιόνους μεγίστας, καὶ ποταμίας ἐκ τῶν τάχους ἀφῆκεν. τάχους μὲν οἱ πολέμιοι σκέλασθον· ὁ δὲ κήρυκα πέμψας ἠξίωσε ² πέμψειν τὰς πρὸς λύτρωσιν συμβουλεύσας· κήρυκες ἦγον, πρὸς δὲ ὅππῃ τὴν ἀγορὰς Μυγδόνιου συνέβαινον. οἱ δὲ σωρὸς μεγίστης πυρῶν καὶ κρητῶν ἰδόντες,

Mygdonius hostibus obsidentibus fame laborans, acervos maximos terræ, lapidumque in foro extruxit, eosque compingens luto, in alios triticum, in alios hordeum injecit, & mulos ingenti magnitudine, pinguiissimosque alens extra moenia dimisit. Eos hostes comprehenderunt. Ille præcone missio iussit, ut mitterent qui de redemptio precio transigerent. Venerunt legati, quos Mygdonius in foro convenit. Illi maximos acervos tritici,

καὶ ὑπ-

⁴ Πρῶτον.] γρ. πρῶτον. Casaubonus.

Cap. XXXVI. 1 ἔβαλε.] MS. ἔπεσσε. Idem.

² Πέμψειν.] MS. πέμψαι.

³ Πρὸς

hordeique videntes, & ministros alios alibi jubere metiri, reversi hæc hostibus nunciarunt. Qui pinguedinem mulorum conspicati, fidemque de ciborum apparatu legatis habentes, longo tempore se civitatem capere non posse existimaverunt, & ob eam causam discesserunt.

ἡ ὑπερέτας, ἡ ἄλλας ἀλλοχόθεν ἀξιέντας μετῴδον. ταῦτα ἐπανελθόντες τοῖς πολεμίοις ἡγγεῖλαν· οἱ δὲ ἡ τὸ ὄτραφες τῶν ἡμιόνων ἐωρακότες, ἡ πλὴν ὠδρασκιδνὴ τῶν τροφῶν, τοῖς κήρυξι πισύσαντες, ὡς εἶπεν ἂν διωάδωροι χρόνω μακρῷ πλὴν πόλιν ἐλεῖν, ἀνέβλεψαν.

[CAP. XXXVII.]

Parisades.

Parisades rex Ponti aliam vestem habere solebat, cum militum inspectionem faceret: aliam, cum periculum adversus hostes subiret: in alia, si quando fugam tempus postularet, fugiebat. Nam ordines instruens, ab omnibus cognosci: periclitans, nemini hostium notus esse: fugiens autem, neque suos neque hostes scire, quis esset, voluit.

Παρυσάδης.

Παρυσάδης Πόντος βασιλεύς, ἐν ἄλλῃ μὲν ἐσθῇ· τὰς στρατιώτας ἐξήταζεν· ἐν ἄλλῃ δὲ πρὸς τὰς πολεμίας ἐκινδυνώσεν· ἄλλῃ δὲ, εἰ φυγῆς καιρὸς ἦεν, ἐβόλῃ. ἐκ τῶν μὲν μὴ γὰρ ἐβόλετο εἶναι πᾶσιν Ἰππικαῖς· κινδυνεύων δὲ μηδενὶ τῶν πολεμίων καταφανῆς. Φεύγων δὲ μήτε τοῖς οἰκείοις, μήτε τοῖς ἐναντίοις γνώριμος.

[CAP.

1. Πρὸς τὸν πολεμίων] Additus articulus cum MS.

[CAP. XXXVIII.]

Σεύθης.

Σεύθης Ἀθηναίων πρὸς
ἐπὶ θαλάσσιαν διὰ τὸ χερ-
ονήσας πορθέντων, μι-
δωσάμενος Γέτας ψι-
λὸς διὰ χιλίους δὲ ἀπορρή-
των συνείπαξεν ὡς πολε-
μίας ἐμβαλόντας πυρπο-
λεῖν τὴν χώραν, καὶ βάλ-
λειν τὰς ἐπὶ τῶν τειχῶν.
Ἀθηναῖοι πάντες ὄντες,
καὶ πολεμίας τῶν Θρακῶν
ἡγεσάμενοι τὰς Γέτας ἀπὸ
τῶν δρωακῶν, ἐκβάντες
παρρύντες τῶν νεῶν, προσή-
γον πῶς τεύχεσιν ὁ μὲν Σεί-
θης προσεξήλθε τῶν τειχῶν
ἐναντίον πῶς Ἀθηναίοις.
καὶ οἱ Γέται ὅς μετ' αὐτῶν
ἠδρατάησαν μέλλοντες.
ἐπειδὴ κατέπιν ἐγέροντο,
λαβόντες ὀπίσω τὰς πολε-
μίας, ἔνθεν καὶ οἱ Θρακῆς,
ἐνθεν ὅς οἱ Γέται, πάντας αὐ-
τὰς διέφθεραν.

Seuthes.

Seuthes Atheniensibus maritimas regio-
nes per Cherronesum
populantibus, duo mil-
lia Getarum levis ar-
maturæ conduxit, eos-
que more hostium irru-
ptionem facere, ignique
regionem vastare iussit,
& in eos qui in muris
consisterent, tela con-
jicere. Hæc Athenien-
ses conspicati, & hostes
esse Thracum ex his
quæ patrabantur con-
jicientes, audacter e na-
vibus egressi, ad mœ-
nia contendebant. Seu-
thes extra muros ob-
viam Atheniensibus pro-
diit, & Getæ quasi
cum illis se conjuncturi,
postquam ad tergum
evaserunt, interclusis
retro hostibus, hinc
Thraces, illinc Getæ
magnum eorum nume-
rum occiderunt.

[CAP.]

Seiles.

Seiles, ut tria milia Perfarum, qui novis rebus studebant, morti traderet. finxit Seileum per litteras sibi graviter minari. Se vero ipsorum auxilio, ad prævertendum ejus iram uti statuisse. Ad consilium vero agendum constituit, ut omnes in vicum quendam nomine Rhaudam convenirent. Illi credentes ejus sermonibus, venerunt. At ipse (erat enim palus sub vico profunda) in eo loco Macedonum & Thracum equitibus trecentis, armatisque ter mille collocatis, præcepit, ut cum peltam ferream tolli vidissent, excursionem facta omnes ibi

Χείλης.

Ἡ Χείλης τριχιλίχες Περσῶν νεωτερίζοντες κτείναι βεβλόμενοι, ἐσκήψατο Σέλευκον αὐτῷ δι' Ἰππολῆς χαλεπῶς ἀπειλεῖν· αὐτὸς ὅτι τῇ τέττων συμμαχίᾳ χρησάμενος ἐθέλειν αὐτὸν περὶ λαβεῖν, ὅπως δὲ ἂν βεβλῶ ἀράγοιεν. συνέταξεν αὐτοῖς ἀπαντᾶν ἐς κώμην, ῥ' ἄνδαν καλεσθῆναι. οἱ μὲν πισθίσαντες ἤκουον. ὁ δὲ ἰὼν γὰρ ἐλθὼν βαθὺν καὶ κτεῖλον ὑπὸ πλὴν κώμην· ἐνταῦθα Μακεδόνων καὶ Θρακῶν ἱπποῖς τριακισίχες, ὁπλιτῶν τεττάρη χιλιᾶδας ἀποκρύψας, συνέταξεν, ὅταν ἴδωσι πέλτην χαλκὴν ῥέθεισαν, ἐκδραμόντας ἀναρῆσαι πάντας τὰς ἡθροισμένους·

ἀνε-

Ἡ Χείλης] Malim Σείλης cum MS. & Interprete, qui constanter in suis quoque ita videtur invenisse, non solum hoc loco, verum etiam in Indice, & ut MS. hic per Σ, Σείλης, ita quoque in Indice, nisi quod illic Σήλης. Paullo post pro συνέταξεν αὐτοῖς ἀπαντᾶν, MS. αὐτοῖς. Pro

ῥ' ἄνδαν, MS. ῥ' ἄνδα, imposito posteriori α. Genuinum tamen existimaverim ῥ' ἄνδα. Male Interpres Rhaudam. Ptolemaeus lib. vi. cap. 19. Καὶ κατέχευε τὰ μὲν πρὸς τῇ Αἰείᾳ ῥ' ἄνδα. Infra pro ὁπλιτῶν, MS. ὁπλίτας.

αἰνεδείχθη μὲν ἡ πέλτη· οἱ
 ὃ ἐκδραμόντες τὰς τριγί-
 λους Πέρσας κατεφόνου-
 σαν.

collectos perimerent.
 Qui ostensa pelta excur-
 rentes, tria millia Persa-
 rum ad unum omnes
 conciderunt.

[CAP. XL.]

Βόρζος.

Ἰ Βόρζος τριγίλους ἀν-
 θρας, τῇ ἐν τῇ Περσίδι
 καπνίκων, ὅππῃ ἐλδόντας
 αἰσθόρμῳ ἀπεπέμψα-
 ρ, δὲς ἡγεμόνας τῶν
 οἱ προήγαγον αὐτὰς εἰς
 πνα τὸν Περσίδος δὲ
 καλῆται Κωμάδος, ἐνθα
 κῶμαι πυκναί, καὶ λεῶς
 πολὺς, καὶ στρατοὶ πολλοί·
 πρὶν ὅτι ἄλλῳ ἐν ἄλλῳ
 στρατῷ κατήγετο, Φυλακῆς
 ἰσχυρῶς² κυκλωσαμένης
 πᾶς, κώμας, ἑκαστὴν τῶν
 μέχων τῶν ἰδίων ὅππῃ
 εὖ μάλα κατὰ μεθύσας
 ἀπέκτεινε· πρὶν ὅτι σώματα
 τριγίλων ταφέντα, διὰ
 νυκτὸς ἀφανῆ ἐγλήοντο.

Aborzus.

Aborzus cum a tri-
 bus millibus hominum
 in Perside incolentium,
 sibi insidias parari sen-
 sisset, eos ablegavit,
 additis viarum ducibus,
 qui deduxerunt eos in
 locum quendam Persi-
 dis nomine Comastum.
 Ibi vicorum insignis mul-
 tudo, hominumque
 magna frequentia, mul-
 taque diversoria. Cum
 autem alius apud alium
 hospitem diverteret,
 fortissimo præsidio vicos
 cingente, quilibet ho-
 spes suum diversorem
 inebriatum occidit. cor-
 pora vero trium millium
 terræ mandata per no-
 ctem, deque medio sub-
 lata sunt.

[CAP.

1 Βόρζος] MS. Ο'βόρζος, quo-
 modo Interpres etiam legit in Indi-
 ce, ubi MS. Ο'βόραζος. Infra arti-
 culum ante καλῆται MS. non agno-

scit. Sub finem pro στρατῶντων, cum
 eodem restitui στρατῶντων.

2 Κυκλωσαμένης] γρ. κυκλωσαμί-
 νης. Casaubonus.

Surenas.

Surenas Parthorum dux, cum Crassus turpiter praelio fugatus discederet, & per montana iter facere conaretur, metuens ne pugnam ex desperatione redintegrarent, legatum ad eum misit, qui in hunc modum referret: Componit tecum amicitiam rex magnus, & cum fortitudinem suam Romanis ostenderit, nunc humanitatem etiam ostendere constituit. Crassus dolum suspiciens, morem gerere volebat. Milites, quorum animi essent fracti & defessi, coëgerunt eum complois armis barbaro credere. Crassus invitus pedibus iter faciebat. Surenas summa usus humanitate, equum au-

Σαρλέας.

Σαρλέας Παρθυαίων ἡγέμην ¹ Κράσον μὴ πολλῆς ἤτις ἀναχωρῶντα, καὶ ἀπὸ τῶν ὀρεινοτέρων ἰδεύειν περὶ ὁδὸν, τὴν ἐξ ἀπονοίας μάχῃ φοβέμεν, ἐπεμψε πρεσβυτὴν ὡς αὐτὸν, λέγοντα, συντίθηται σοι Φιλίαν βασιλεὺς μέγας, δίδας Ῥωμαίοις ἀνδρίαν, νῦν δὲ ξαί βέλεται Φιλανθρωπίαν. Κράσος δὲ δόλον ὑφορώμεν, οὐκ ἐπαίθετο. οἱ στρατιῶται αἰνυμένους, καὶ ἀπειρηκότας, ἐβιάσαντο αὐτὸν τὰ ὅπλα κρέσσαντας, πειρῶσαι τῷ βαρβάρῳ. Κράσος αἰκῶν περὶ ἐβιάδιζεν. Σαρλέας Φιλοφρονέμεν δὲ ἵππον χρυσοχάλινον αὐτῷ παρέσχεον, ἐφ' ᾧ καθίστηεν ² πορεύετα-

¹ Κράσον μὴ πολλῆς ἤτις ἀναχωρῶντα] Vel Κράσον ἰσθὸν vel Κράσον ἀναχωρῶντα & πειρῶσαι scribendum. Quem Polyxenus Exathrem vocat, is est Plutarcho Πομπηαῖος,

Appiano Plutarchi similia Μαξάρθης. Versus Euripidis ex ipso poeta emendavimus. Casaubonus.

² Ὀρεινοτέρων] MS. ὀρεινότερον. Infra pro δίδας idem δίδας.

προσέταξεν· ὁ μὲν δὲ ἀνα-
βαίνῃ τ' ἵππον. ὃν βαρβα-
ρὸν ἵπποκόμῳ κεντρύσις
ἐπεπύχυνε· ὃ ἵππος τ' ὀρό-
μον, ὅπως τ' Κράσσον ἐς τὸ
πλήθ' ἐξενέγκει τ'
Παρθυαίων. Οὐκταίος τ'
πρὸς Κράσσον ἡγεμόνων συ-
εῖς τ' ἀπάτης, λαμβάνει-
ται τ' χαλινῶν, καὶ μετ' ἐ-
κείνον εἰς τ' χιλιάρχων Πε-
τρώνιου· ὥστε τ' μὲν ἵππο-
κόμον Οὐκταίον· κατείνε
σπασάμεν τὸ ξίφος· τ'
ὃ Οὐκταίον ἄλλ' οὐκ τις τ'
Παρθυαίων· τ' ὃ Κράσσον
Ἐξαίθρης Παρθυαίου,
καὶ πρὸ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ
πρὸ δεξιᾶν ἀποκόψας, ἐ-
κόμισσε πρὸς μέγαν βασι-
λέα Παρθυαίων, Ἡρώ-
δην. ἔτυχεν ὃ βασιλεύς
κατ' ἐκείνο τ' ὥρας ἐστρώ-
μεν, καὶ πρὸς τ' πότον ἀ-

reo freno praeditum ei
tradidit, in quo eum
federe iussit. Barbarus
autem equorum cura-
tor, admotis calcari-
bus, equi cursum acce-
lerabat, ut Crassum in
mediam Parthorum mul-
titudinem conjiceret.
Octavius unus ex Cra-
ssi legatis intellecta fal-
lacia, frenum apprehen-
dit, & post eum unus
tribunorum Petronius.
Sic Octavius extracto
gladio equi curatorem
interficit, Octavium
alius quidam Partho-
rum. Crassum vero exi-
liens Parthus occidit,
ejusque caput & dextram
abscissam ad regem ma-
gnum Parthorum He-
rodem deportavit. Erat
eo tempore rex in con-
vivio, & inter potan-
dum, Jafonem Trallia-

κροά-

3 Οὐκταίος δὲ ἀναβαίνῃ τ' ἵππον] O-
missa hac ab Interprete verte: ille
quidem equum conscendit. Pro Οὐκταίος,
ut legebatur, reposui Οὐκταίον.

4 Κατείνε] MS. κεντρύσις. Pro Ἐξαί-
θρης, MS. ut & Codd. Casauboni,
Ἐξαίθρης. Non opus videtur, ut post
Ἐξαίθρης inferatur ἀνέλε, sicuti in
margine Vulgata fecerat Casaubo-

nus: locus enim videtur integer, si
subintelligas, τὸ κατείνε, quod pra-
cedit. Interpres tamen in suis vide-
tur reperisse. Pro Ἐξαίθρης, MS. Ἐ-
ξαίθρης, quomodo & Casaubonus in
ora Vulgata notar. Plutarcho, in
Crasso, dicitur Ἐξαίθρης, in Anto-
nio Ἐξαίθρης, Appiano Οὐκταίος, La-
tinis Orodes.

num tragœdum Bacchas Euripidis agentem auscultabat. Tragœdus canebat illos versus,

*Ex montibus afferimus
Vitulum laniatum modo,
Prædam felicem.*

Qui vero Crassi caput habebant, ad regem illud attulerunt. Ob eam rem ingens vociferatio, ingensque plausus oriebatur. Itaque Exathres exiliens inquit, Mihi potius hos versus canere convenit, quam tragœdo. Rex ea re gavisus, hunc quidem iis donis honoravit, quibus mos erat ejusmodi homines afficere: tragœdo vero talentum donavit.

κροῶμεν Θ' Ἰάσον Θ' Τραλ-
λιανδ' τραγωδῶ ἱσχυερ-
νομεν Βάκχας Εὐριπίδῃ.
ὁ μὲν δὲ τραγωδὸς ἦδεν ἐ-
κείνα τὰ μέλη,

ἡ φέρομεν ἐξ ὀρέων ἑλικά
Νεότημον ὅππ' ἐμέλαθρα,
Μακάριον θήραμα.

οἱ δ' ἔπειτα Κράσιον κεφαλῶν
καμίζοντες τῷ βασιλεῖ
προσέειπον. ὅππ' ἐγὼ
μεγάλη βοή, καὶ πολὺς κρό-
τ' ἐγύρετο. ὥς τε ὁ μὲν Εὐ-
αθρέης ἀναπηδήσας ἔφη·
ἐμοὶ πάντα μᾶλλον τὰ μέλη
προσέειπε ἄδαν, ἢ τῷ τρα-
γωδῷ. βασιλεὺς ἡδύεσθαι,
τῶν μὲν ἐπήμεναι εἰς πύ-
ριον ἔπειτα τῷ Ἰάσονι δ' ἐπὶ
τραγωδῷ πάλαντον ἔδω-
κεν.

[C A P. XLII.]

Galli.

Galli expeditionem adversus Autariatam suscepunt. Cum diu bellum duceretur, Celtæ

Κελτοί.

Κελτοὶ στρατεύσιν ὅππ' Ἀυταριάτας,
καὶ ἔπειτα πόλε-
μι μακρὸς· οἱ μὲν Κελ-
τοὶ πᾶς τροφῆς καὶ τ' οἶνον,
πάντας

ἡ φέρομεν ἐξ ὀρέων ἑλικά νεότημον ὅππ' ἐμέλαθρα, μακάριον θήραμα] MS. φέρον μὲν ἐξ ὀρέων νεότημον ὅππ' ἐμέλαθρον, μακάριον θήραμα. Sed restituit

ex Euripide Casaubonus. In Plutarcho tamen etiam est ὅρε' & θήραμα. Sub finem MS. βασιλεὺς μὲν ἡδύεσθαι.

πῶαις δηλητηρίοις κατὰ
 Φαρμακείῃσι, καὶ καταλι-
 πόντες ἐν ταῖς σκηναῖς, αὐ-
 τοὶ νύκτωρ ἐφύγον. οἱ δὲ
 Αὐταριατῶν πιστεύσαντες,
 αἷς φοβηθέντες ἀποδιδρά-
 σκειεν, κατελάβοντο τὰς
 σκηνάς, καὶ τῷ οἴνῳ, καὶ ταῖς
 τροφαῖς ἀνέδλιν ἐχρήσαντο.
 καὶ ὡς αὖτις ὑπὸ Διάρ-
 ροῖας ἀκρατὲς ληφθέντες..
 Κελευτοὶ δὲ ἐπελθόντες κει-
 μένης φονέουσιν.

cibaria & vinum her-
 bis venenosis inficiunt,
 & ipsi noctu relictis ca-
 stris fugam capessunt. ^α
 Autariatæ credentes
 metu profugisse, ca-
 stris invadunt, & vi-
 no cibariisque largiter
 fruuntur, statimque im-
 moderato ventris pro-
 fluvio prolabantur. Cel-
 tæ supervenerunt, ac
 prostratos occiderunt.

[CAP. XLIII.]

Θράκες.

Θράκες ὡς ἑταῖροι ἀμε-
 νοι Βοιωτοῖς ὡς αὖτε πλὴν Κω-
 παΐδα λιμένα, ἡγήθησαντες,
 εἰς τὸ Ἐλικῶνα κατὰφυ-
 γόντες, ἐσπέισαντο τοῖς

Thracæ.

Thracæ prælio cum
 Bœotis facto ad Copai-
 dem paludem victi, in
 Heliconem confuge-
 runt, & inducias cum
 Bœotis ad dies aliquot

Βοιω-

¹ Τὰς σκηνάς καὶ τὸ οἶνον, καὶ ταῖς
 καὶ τὸ οἶνον, quod in Vulgata aberat,
 cum MS. & Interprete supplevi.

² Ὑπὸ Διάρροιας. Simile strate-
 gema vide supra lib. vi. 13.

Cap. XLIII. 1. Τοῖς Βοιωτοῖς
 MS. τῶν Βοιωτῶν. Paullo post pro Ἰπ-
 νία, MS. Ἰπώνια. Sed Vulgata recte.
 Strabo lib. ix. in Thessalicis: Τὰς
 δὲ ὑπερκεῖται ὁ Ἰπών, ὅπου τὸ Ἰπ-
 νίας ἐστίν, ἀπ' ἧς καὶ τὸ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. &
 in Bœoticis: Κορυθήσαντες δὲ τὴν Κορυ-
 θείας (virtuose Κορυθείας editum) ἐν τῇ
 ὁρῇ αὐτῇ πεδία τὸ Ἰπώνιας (uti re-
 situendum monuit Casaubonus pro

vulgato Ἰωνίας) Ἀθλῶας ἐσθὲν ἰσχύ-
 σαντο, ἀμύνοντο τῷ Θεσσαλικῷ. Ad
 quæ loca videndus Casaubonus. Pau-
 sanias in Bœoticis: Πρὶν δὲ ἐς Κορυ-
 θείας ἔξ Ἀλακομνήων ἀφικέσθαι, τὸ Ἰ-
 πώνιας Ἀθλῶας ἐστὶ τὸ ἐσθὲν. καλεῖται δὲ
 ὑπὸ Ἰπώνιας τὴν Ἀμυκτινίαν, καὶ ἐστὶ
 κοινὸν σμῖμα σὺν ταῖς αἰ Βοιωτῶν
 σύλλογον. Dicitur & Ἰπώνιας Apollino
 Rhodio Argonaut. lib. i. γ. 551.

Ἐργον Ἀθλῶας Ἰπώνιας, &c.
 Ad quem locum inter alia Scholia-
 stes: Ἀμυκτινίαν ἐστὶ τὴν Θεσσαλίαν Ἀμ-
 κτινίαν, ὅθεν ἐν Θεσσαλίᾳ γινώσκονται
 αἱ

fecerunt. in quibus Bæoti inito consilio discedunt, freti victoria, & induciis confidentes, atque Minervæ Itoniæ pro victoria sacrificantes, convivia celebrant. Thraces per noctem in sacrificantes & convivantes impetu cum

A'θη-

αὐτῶν ἰπῶν πόλιν καὶ ἰπῶνις Α'θηνῶν. & eodem libro, §. 721.

Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ἄμεισι θεῶς ἰπῶνι-
δ' ἔργον.

Ubi idem Scholiastes: Εἰς Θεσσαλίᾳ θεῶν ἰπῶνις ποταμὸς, καὶ ὁ Κορινθίων πόλις τῆς Βοιωτίας, ὅπου ἰπῶνις τῆς ἱερῆως. Ubipro ἱερῆως lego ἡρώων. Consule & Stephanum voce ἰπῶν, apud quem & ἰπῶνις dicitur, uti & Callimachus, Hymno in Delum §. 74.

Ἡδὸν ἰπῶνις δ' ὁ μὲν Α'θηνάϊας Ὀμήρου καλεόντες. (ἐπ' ἀνδρα Male Achilles Statius in Catullum scribit, Quo tamen loco prave in impressis ἰπῶνις. Urbs enim ἰπῶνις non ἰπῶν. Neque enim si qua ejus nominis urbs esset, eam Strabo, Pausanias, Stephanus, Interpretes Apollonii praterissent: quibus auctoribus templum tantum illud fuisse, & a sacerdote sic etiam dictum constare: id autem opinor ἰπῶνιν dicebatur, Latine Itonium, unde est, quod in MSS. omnibus legitur Itonii, per ii geminum, Itonis tametsi esse etiam possit. Iton autem nullo modo civitas est intelligenda, sed vel mons vel campus de quo Strabo, &c. addens Strabonis locum, quem jam adduximus. Male inquam hæc, cum diserte & Stephano, & Apollonii Scholiasti ἰπῶν, sive ἰπῶν urbs dicatur. Strategematis hujus meminit quoque Strabo lib. ix. Φησὶ δ' Ἐφορος εὖν μὲν Θεῶν κας, ποιησάμενος σπονδαῖς πρὸς εὖν Βοιωτῆς, ὅππῃ δὲ νύκτωρ στρατοπέδον ὄν ὀργιστοί, ὡς εἰρηώας γερωνίας. Αἰχμησάμεν αὐτὸς, εὐπωμήαν τε

ἄμα, ὅππῃ τὰς σπονδὰς παρέβαιον, μὴ ὁρῶντες φάσκοντες ἐκείνας· σιωπῶντες γὰρ ἡμέρας, νύκτωρ δ' ὅππῃ δὲ εὖν αὐτῶν τῆς παρεμίας εἰρήνης, Θεσπικὴ παρόρησις. Simile in Laconicis de Cleomene refert Plutarchus Α'θηναῖς δ' ἐρῶν ἡμέρας πρὸς Α'ργείας ποιοσάμεν, σιλάζας αὐτὰς τῇ πείρῃ νύκτ' κοιμώμενος, Αἰὰ τὸ πεποιθέναι τῆς σπονδῆς, ἐπέθετο· καὶ εὖν μὲν ἀπέτετε, εὖν δ' αἰχμησάμενος ἐλάσαν. οὐδὲν δὲ μὲν δ' ὅππῃ τῇ ὁρῶντες τῆς ὁρῶν, καὶ ἔρη πρὸς σπονδῶν τῆς ἡμέρας τὰς νύκτας· ἀλλὰς τε καὶ ὁ, πᾶν κακὸν τις ποιεῖ εὖν πολέμους, τὸ καὶ ὁρῶν τοῖς, καὶ ὁρῶν ἀνδρῶν τῶν δίκης ὑπερτερον νομίζοντες. Verum aliter multo deejusmodi fallacis sentit Cicero lib. i. De Off. cap. 10. Existunt etiam injuriæ sæpe calumnia quadam, & nimis callida & malitiosa juris interpretatione: ex quo illud, summum jussumma injuria, factum est jam tritum sermone proverbium. Quo in genere & in republica multa peccantur: ut ille, qui, cum triginta dierum essent cum hoste pactæ induciæ, noctu populabatur agros, quod dierum essent pactæ non noctium induciæ. Simile quoque Strategema vide supra lib. vi. cap. 53. De proverbio, Θεσπικὴ παρόρησις: consule Erasmus.

2 Τῇ Α'θηνῶν τῇ ἰπῶνις] Scriptum invenimus τῇ Α'θηνῶν ἰπῶνις, & apud Interpretem, immortalis Eteonia. Nos nullo negotio veram ledionem restitimus ex historia. Casaubonus.

Αἰθιωᾶ τῇ Ἰτωνία θύον-
τες, ἐὸς ἄλζον Ὀπινίκια. οἱ
Θράκες θύουσι καὶ πανηγυρί-
ζουσιν ἀόπλοις νύκτωρ ἐ-
πιθέμενοι, πολλὰς μὲν αἰ-
νῆλον, πολλὰς δὲ ζώντας εἰ-
λον. αἰπωμένων δὲ τῶν Βοιω-
τῶν, ὅτι παρεσπόνδισαν,
ἀπεκρίναντο οἱ Θράκες, ἔ-
δαμῶς ὡρᾶν ἔλκειν τὰς
απονδίας· ἡμέρας γὰρ συν-
θέουσι ῥητὰς τῶν ἀνοχῶν· ὡς
δὲ τῶν νυκτῶν μηδεμίαν συν-
θήκην πρὸς αὐτοὺς πεποιή-
αυ.

armis facto, multos in-
terfecerunt, multosque
vivos ceperunt. Bæo-
tis eos violati fœderis
incusantibus, responde-
runt Thracæ se nul-
lo modo fœdera esse
transgressos. Dierum e-
nim inducias certis con-
ditionibus factas esse. De
noctibus sibi nullum fœ-
dus cum eis interces-
sisse.

[CAP. XLIV.]

Σκύθαι.

Scythæ.

¶ Σκύθαι Τριβαλοῖς
ὡρᾶν πρὸς μάχην μέλλοντες
παρήγγειλαν τοῖς γεωρ-
γῶν, καὶ τοῖς ἵπποφορβοῖς,
ἐπειδὴν αἰσθωνται συμβα-
λόντας αὐτοὺς τοῖς πολε-
μίοις, ὅτι φανύται πῶρρω-
θεν τὰς ἀγέλας τῶν ἵππων
ἀπελαύνοντάς· οἱ μὲν ἐπε-
φάνησαν· οἱ δὲ Τριβαλοὶ
πλὴν πολλῶν ἀνδρῶν
καὶ ἵππων πῶρρωθεν ἰδόντες,
κονιορτὸν ἐγειρόμενον,

¶ Scythæ cum Tri-
balis pugnam inituri,
præceperunt agricolis
& equorum pastoribus,
ut cum sensissent ipsos
cum hostibus manus
conferere, procul sese
ostendentes, equorum
greges agerent. Quibus
apparentibus, Tribali
magnam multitudinem
hominum & equorum
a longinquo conspica-
ti, cum pulvis excita-
retur, arbitrati Scythæ

Βολῶν

superiores auxilio eis venire, metu perterriti se in fugam conjece-
runt.

2 Scythæ in Asia bel-
lum gerebant. Interea
temporis Scythiades ex
servis liberos procrea-
verant. Servi reversos
dominos recipere no-
luerunt, bellumque con-
flatum est. Servi instru-
cta acie dominis obviam
progrediebantur arma-
ti. Scythia quidam me-
tuens ne ex desperatio-
ne prælium committe-
rent, suis consilium de-
dit, ut arma & arcus
deponerent, flagellisque
protenfis obviam ser-
vis irent. Qui cum ex-
tensis flagellis impetum
facerent, illi conscien-
tia servitutis stimulatī,
repente se fugæ manda-
runt.

βολὴν αἰρομένῳ, νομίσαν-
τες τὰς ἀνω¹ Σκυθίας ἤκειν,
αὐτοῖς συμμαχῶν, ἔφυ-
γον φοβηθέντες.

Σκύθαι τὴν Ἀσίαν
κατέτρεχον· αἱ Σκυθιάδες
μηδ' αὖθις πῶς οἰκέταις
ἐπαυδοποιήσαντο. ἐπανελ-
θόντας οἱ δέλοι τὰς δε-
σπότας οὐκ ἐδέξαντο. πό-
λεμ' ὡς οἱ μὲν οἰκέται
Φαλαγγηδὸν² ἀπ' αὐτῶν
ὠπλισμένοι. Σκύθης ὁ
ἀνὴρ δείσας αὐτῶν τὴν
ἐξ ἀπονοίας μάχην, συν-
εβόλῳσεν ὅπλα μὲν καὶ
τόξα καὶ βελέα· μάστι-
γας δὲ ἀνατεινόμενος ἐπὶ
τὰς οἰκέτας βαδίζαν· οἱ
μὲν ἀνατεινόμενοι πῶς μά-
στιγας ἐφώρμησαν· οἱ δὲ τὸ
συναιδὸς ἔδωκεν καὶ φέ-
ροντες, αὐτῶν φεύγοντες
ᾤχοντο.

[C A P.]

1 Σκυθίας ἤκειν αὐτοῖς] Ita repo-
sui cum MS. & Interprete, pro vul-
gato, Σκυθίας εἶναι αὐτοῖς.

2 Ἀπ' αὐτῶν] MS. ἐπ' αὐτῶν. Paul-

lo post pro κατετεινόμενος, cum MS.
restitui ἀνατεινόμενος, quomodo &
statim ipse Auctor.

Πέρσαι.

¶ Πέρσαι πρὸς Μυκά-
λῳ Σαμίῃς καὶ Μιλήσιος
ὕποπτος ἔχοντες, ἐκέ-
λευσαν αὐτοὺς πρὸς τὸ Μυ-
κάλης ἄκρᾳ φυγεῖν,
λόγῳ μὲν ὡς ἐμπείρους τὴν
χωρὰν ἔργῳ δὲ, ἵνα μὴ
παρόντες διαφθείροιν καὶ
τοὺς ἄλλους Ἴωνας.

Πέρσαι Μήδοις παρε-
πόσαντο. Περσῶν Κύρου
ἡγήτο· Κύρου σατραπείης Οἰ-
βάρης ἡρξέε φυγῆς. καὶ ὅσων
ἡγήτο Περσῶν, πάντες ἰπῶ
Οἰβάρη συνέφερον· ἐνθα
δὴ αἱ Περσίδες ἀπαντῶμε-
να τοῖς Φεύγεσιν, ἀνα-
στροφάμεναι τοὺς χιτωνίσκας,
Ποῖ, ἔφασαν, Φεύγετε;
ὅθεν ἐξέδυτε, πάλιν ὅκει
καταδιώκει ἀπενδύει; ὁ λό-
γος τῶν γυναικῶν ἡκουε
τοὺς Πέρσας καὶ ἀνατρέψαν-
τες Ἰπὶ πλὴν μάχῃ, τοὺς
Μήδους εἰς φυγὴν ἐτρέ-
ψαντο.

Persæ.

¶ Persæ, cum circa
Mycalem Samios & Mi-
lesios suspectos haberent,
iusserunt eos montes &
juga Mycales occupare:
verbo quidem, quod re-
gionis peritiam habe-
rent: re autem, ne sua
præsentia reliquos etiam
Græcos corrumpere.

2 Persæ cum Medis
prælium committebant,
duce Cyro. Satrapa
Cyri Oebares fugam
incepit, & quantum is
præibat, omnes Persæ
sequebantur. Tum Per-
sides fugientibus ob-
viam processerunt, sub-
latis tunicis: &, Quo,
inquiunt, contenditis?
Unde egressi estis, eo
introire rursus vultis?
Hæc mulierum verba
pudorem attulerunt Per-
sis. Itaque reversi ad pu-
gnam, Medos in fugam
converterunt.

[CAP.

τὸ Οἰβάρη] MS. τὸ σατραπείην.
Infra pro ὅθεν, idem ὅθεν, ordo

errore ex confusione postremae li-
te vocis præcedentis.

1 Πέρσαι.

[CAP. XLVI.]

Tauri.

Tauri, gens Scythica, semper praelium commissuri, vias omnes a tergo subruunt, inviasque reddunt: & sic pugnam ineunt, ut cum fugere non possint, aut vincant aut moriantur.

Ταῦροι.

Ταῦροι Σκυθικὸν γένος, αἰεὶ, ὡς ἀπαγγέλλονται, μέλλοντες, τὰς ὁπίθεν ὁδὸς ἀνασκάπτουσιν, ἵνα ποιήσαντες ἀβάτους, ἕτως ἀγωνίζονται· ἵνα, μὴ διωκόμενοι φυγεῖν, ἢ κρατοῦν, ἢ ἀποθνήσκουσιν.

[CAP. XLVII.]

Pallenenses.

Pallenenses ab Troja navigantes, ad Phlegram appulerunt. Captivæ Troades cum Græci in terram descendissent, tædio peregrinationis affectæ naves incenderunt. Ca-

Παλλωῆς.

Ἱ Παλλωῆς ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας, κατέχον ἐς τὴν Φλέγραν. αἰχμαλώτοι Τρωαίδες, τῇ Ἑλλάνων ἐπὶ γλῶσσοθεν ἄντων, ἐφείρεται τὴν αἶλιν, τὰς ναῦς κατέπρησαν· ἔπειθε τὰς αἰχ-

1 Παράγγελλονται] γ. Ταράγγελλονται. Casaubonus.

2 Τὰς ὁπίθεν ὁδὸς] Ὁπίθεν, quod a Vulgata aberat cum MS. & Interprete inferui, nisi quod in eo Dorica dialecto ὁπίθεν.

Cap. XLVII. 1 Παλλωῆς ἀναπλέοντες ἐκ Τροίας, κατέχον ἐς τὴν Φλέγραν] Pellenenses hos vocat Thucydides libro quarto, Φασὶ δὲ οἱ Σικωνῶται Παλλωῆς μὲν εἶναι ἐκ Πελοποννήσου, πλείοντας δὲ τὸν Τροίας σφῶν ἐπὶ τὰς αἰχμαλώτους κατέπρησαν ἐς τὸ χωρίον τὸ το. Sed aëos infinitis prope locis observavi-

mus Pallenenses cum Pellenensibus confundi, & in hoc quoque Thucyd. loco, atque aliquot sequentibus ita restituendum. Ἀντίτα autem scriptimus secuti nostrum Codicem, non Εὐδρία. & Σικωνῶται scribendum non Σικωνίαν. Casaubonus.

Παλλωῆς] MS. Παλλωῆς. Μοx ante ἔλλω cum MS. addidi articulum. Pro ἔπειθε τὰς, MS. ὁπιδέντες, addito in apice ultimæ syllabæ α, & accentu in prima syllaba, adeo ut videatur emendatum ἐπιδεν τὰς.

tracta civitate regionem
pro Phlegra Pallenem ap-
pellarent.

λιν οἰκίσαντες, τὴν χώραν
ἀντὶ Φλέγρας ἢ Παλλήων
προσηγόρευσαν.

[CAP. XLVIII.]

Annibal.

Annibal in Iberia
magnam civitatem Sal-
matidem oppugnabat.
Pactum cum eis fecit,
ut trecentis argenti ta-
lentis, & trecentis ob-
sidibus acceptis, oppu-
gnationem dimitteret.
Cum Salmatenenses non
traderent de quibus
inter eos convenerat,
Annibal reversus im-
misit milites, quasi di-
repturos urbem. Roga-

Ἀννίβας.

Ἀννίβας ἐν Ἰβηρίᾳ
ἴ πόλιν μεγάλην Σαλμα-
τίδα ἐπολιόρκει. καὶ δὴ σω-
θήκας ἐποίησαν, λαβὼν
ἄρξυς τάλαντα τ', καὶ ὁ-
μήρους τ' ἀνείη τὴν πολιού-
κίαν. τὴν δὲ Σαλματίαν,
ὅσα δόποδωσάντων τὰ συγ-
κείμενα, Ἀννίβας Ἰπι-
φρέφας ἐπαφῆκε τὸς στρα-
τώτας ὡς ἀρπασόμενος
τὴν πόλιν. ἰκετεύουσιν οἱ

Βάρ-

4 Παλλήων προσηγόρευαν] Παλ-
λὴν dicitur quoque Herodoto lib.
vii. cap. 123. Cononi apud Photium
Narrat. x. Stephano in Παλλήων.
Parthenius in Eroric. cap. vi. nec non
Photius d. l. nomen urbi inditum
referunt a Pallene. Sithonis, Hodo-
mantum regis, filia. Regis ejus no-
men apud Photium perperam scri-
bitur Οἶδων, pro Σίδων, facili li-
terarum O & C confusione. Pallenem
ante quoque dictam Phlegram. testis
non solum Herodotus d. l. sed & al-
lii.

Cap. XLVIII. 1 Πόλιν μεγάλην
Σαλματίδα] Sic est scribendum:
Salmaticam autem intelligit, quam
πόλιν μεγάλην Σαλματίαν, Plutar-
chus in eadem historia nuncupat ἐν
τοῖς παλαιῶν χειρῶν εἰρησῆς: quem librum

pene totum transcripsit hic nosser.
Græci enim aliis atque aliis modis
barbarum istius urbis nomen extu-
lere. Casaubonus.

2 Ἀρξυς τάλαντα τ', καὶ τ' ὁμή-
ρους] Ita restitui cum MS. & Inter-
prete, pro ἀρξυς τάλαντα τ', καὶ ὁ-
μήρους. Lectionem hanc confirmat
Plutarchus, scribens: συνέδιντο ποιή-
σαι τὸ πρὸς ταῖς πόλιν, Ἀννίβας τετα-
κόστω δόντες ἀρξυς τάλαντα καὶ τετα-
κόστω ὁμήρους. Cum eodem Codice
pro vulgato ἀνείη, restitui ἀνείη.

3 Αἰεὶ τὴν πολιούκην] Scribe
ἀνείη τ. Nam εἰ δὲ ἢ itemque ἢ & ἢ
semper fere confunduntur in scri-
ptis libris. Præterea Plutarchus ita
habet, ἀνείη τ. ἢ ἢ πολιούκην ἐποίησεν.
Scribendum etiam ex eodem ἐν ἰμπε-
ρίᾳ, non ἐν. Casaubonus.

βάρβαροι συγχωρήσας αὐ-
τοῖς, ἐνὶ ἱματίῳ μὲν τῶν
γυναικῶν ἐξελθάν, ὅσους
ἢ καὶ χρήματα, καὶ ἀνδρά-
ποδα κατέλιπεν· αἱ γυ-
ναῖκες ἐν τοῖς κόλποις
κρύπτεσθαι τὰ ξίφη, τοῖς
ἀνδράσι συνεξήλθον. οἱ
μὲν δὴ 4 Ἐννίβα στρα-
τῶν τὴν πόλιν διήρπα-
ζον, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκ-
βοήσασα τοῖς ἀνδράσι τὰ
ξίφη προσέδωκαν· ἐνταῦθα
ἢ καὶ αὐτὰ πασάμεναι,
μὲν τῶν ἀνδρῶν ἐπέθεντο
τοῖς διαρπάσσαι τὴν πόλιν·
ὥς τε τὰς μὲν κατέλαβον,
τὰς δὲ ἐτρέψαντο, 5 καὶ ἄ-
νδρες διεξέπεσαντο. 6 Ἐν-
νίβας τὴν ἀνδρείαν τῶν γυ-
ναικῶν θαυμάσας, ἀπέ-
δωκε δὴ αὐταῖς τοῖς ἀνδρά-
σιν αὐτῶν, τὰ τε πατρίδα,
καὶ τὰ χρήματα.

bant barbari, ut fibi
liceret amictis una ve-
ste cum uxoribus exi-
re: arma, pecunias &
mancia se relicturos.
Uxores in sinibus gla-
dios occultantes, cum
viris exierunt. Anni-
balis milites urbem di-
ripuerunt. Mulieres e-
gressæ, maritis enses
tradiderunt. Quædam
etiam ipsæ strictis gla-
diis cum viris simul in
eos qui civitatem va-
stabant, impetum fece-
runt, alios in fugam
conjecerunt, & confer-
tim ex urbe excurre-
bant. Annibal mulie-
rum fortitudinem ad-
miratus, non solum il-
las suis maritis reddi-
dit, verumetiam pa-
triam & pecunias eis re-
stituit.

[CAP.

5 Τὸ Ἐννίβα] MS. Ἐννίβα.

6 Καὶ ἄνδρες διεξέπεσαντο] Plu-
tarchus habet διεξέπεσαν ἄνδρες μὲν τῶν
γυναικῶν. & ita lege. Casaubonus.7 Ἀννίβας ἡ ἀνδρεία, &c.] Ali-
ter Plutarchus: Πυθιάδης δὲ Ἀννί-
βας καὶ διαξας τοὺς μὲν καταλαβόνταςἀνείλεν (ita lego cum Interprete,
pro vulgato εἰλεν) οἱ δὲ τῶν ὁρῶν ὅπλα-
τόμοι, ὁ δὲ χρῶμα μὲν δέουρον, ὅτε-
ρον δὲ πέμψαντες ἰκετεύσαν, εἰς τὴν πό-
λιν ἵνα αὐτὰς κατήχθουν, ἀδείας καὶ
φιλοφρονίας τυχευτές.

1 Τὴν

Tyrrhenides.

Tyrrheni, qui Lemnum & Imbrum inhabitabant, expulsi ab Atheniensibus, in Tænarum appellentes Spartiatis ad bellum Eiloticum auxilium tulerunt. Itaque civitate donati, conjugiorumque participes facti, cum non ad imperia, neque in Senatum admitterentur in suspicionem novarum rerum venerunt, & comprehensi a Lacedæmoniis custodiebantur. Vincitorum uxores ad carcerem venientes, petunt a custodibus, ut sibi tantisper adire viros liceat,

Τυρρηνίδες.

¹ Τυρρηνῶν οἱ Λῆμνον καὶ Ἰμβρον καταχόντες ἐξελαοθέντες ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐς Ταίναρον καταχόντες, Σπαρτιάταις περὶ τὸν Εἰλωπικὸν πόλεμον ² σωμαζόντων· πολιτείας δὲ καὶ Ὀπιαμίας τυχόντες, καὶ μὲν δέχῃς, καὶ δὲ βελῆς μεταχόντες, ὑπόνοιαν ἔχον ὡς νεωτερίζοντες, καὶ συλληφθέντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐφυλάσσοντο. αἱ δὲ τῶν Φρυγερμίων γυναῖκες ἐπὶ τῷ εἰρκτικῷ ἀφικόμεναι, τὰς φύλακας ἰκετεύουσι παρῆναι αὐταῖς, ³ ὅσον ἰδεῖν καὶ προσεῖναι

τὰς

¹ Τυρρηνῶν οἱ Λῆμνον, &c.] Eadem historia, sed mutila extat infra lib. viii. cap. postremo.

² Σωμαζόντων.] MS. σωμαζόντων. Infra pro προσεῖναι, idem Cod. προσῖναι. προσεῖναι, quomodo conjectura primum emendaverat, & postea in Plutarchi autographo invenerat Casaubonus, quamvis eleganter huic loco conveniat, respondens utique τῷ ἀλλοεῖν, quod pro consolari Valerio lib. iv. cap. 7. in eadem historia ponitur, quia tamen nimium a Codd. scriptura abit, nihil muto,

sed verto: αἱ δὲ τῶν Φρυγερμίων γυναῖκες ἐπὶ τῷ εἰρκτικῷ ἀφικόμεναι, τῶν φύλακας ἰκετεύουσι παρῆναι αὐταῖς, ὅσον ἰδεῖν καὶ προσεῖναι τῶν ἀνδρῶν: Eorum vero qui in custodia erant uxores, ad carcerem cum pervenissent, supplices rogabant custodes, ut transeundi potestatem sibi concederent, ut viderent, & adirent maritos.

³ Ὅσον ἰδεῖν καὶ προσεῖναι τῶν ἀνδρῶν.] Emendaveram ex conjectura, καὶ προσεῖναι τῶν ἀνδρῶν. Postea animadverti ita esse in autographo Plutarchi. ὅσον ἀσπασαί, καὶ προσεῖναι τῶν ἀνδρῶν. Casaubonus.

X x

4 Περί τῆς

τὰς ἀνδρας· ἐπεὶ ᾗ εἰσῆλ-
θον μετῃμφιέννιων τὰς
ἐσθῆτας· καὶ τὰς μὲν τῶν
ναυκῶν οἱ ἀνδρες ἐνδύον-
ται περικαλυψάμενοι
ᾧ περιέσσης ᾗ ἐσπέρας ἐξί-
σι. τὰς δὲ τῶν ἀνδρῶν αἰγυ-
νάκας λαβέσκει· ὑπομέ-
νουν ἐνδον, ὅππῃ τῶ πανο-
πῆν παθεῖν Διφωσσίμε-
ται τὰς ἀνδρας. καὶ πίνων
καὶ οἱ ἀνδρες τῶ γυναι-
κῶν ἡμέλησαν· ὁ δὲ καὶ
αὐτοὶ τὰ ταύρετα κατελά-
βον, καὶ τὸ εἰλωτικὸν ἀ-
πέστησαν. ὥστε δέσποντες οἱ
Λαίωνες ἐπεκηρυκθῶσαν.

4 Περίεσσης ᾗ ἐσπέρας] MS. abf-
que particula adversativa, quemad-
modum in suis quoque, sublata
εἰς μὲν post περικαλυψάμενοι, legit
Interpres.

5 Εὑρέσκειν ἐνδον, ὅππῃ τῶ πανο-
πῆν παθεῖν] Eleganter omnino Plu-
tarchus, αἱ μὲν ὑπομένουν αὐτὴν παρατα-
ξάμενοι περὶ πάντων τῶν δεινῶν. Casaubon.

6 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ταύτας κατελά-
βον] Mendum inesse istis verbis
semper existimavi. Veram vero le-
ctionem conjectura assequi, & certi
aliquid statuerē difficile fuisset, nisi
Plutarchus omnem scrupulum exe-
misset. Lege ergo, καὶ αὐτοὶ τὰ ταύ-
ρετα κατελάβον. Plutarchus, ἐν δὲ
ταύταις κατελαβόμενοι ὡς τὸν τὰ ταύρε-
τα, καὶ τὸ εἰλωτικὸν ἀπέστησαν. Idem.

Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὰ ταύρετα κατελά-
βον] Ita edidi, sic emendante quo-
que Casaubono ex Plutarcho. Vul-
gata ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ταύτας κατελάβον. Pro

donec viderent, & cum
eis coirent. Quæ cum
introissent, statim ve-
stes permutarunt, viri
que uxorum vestibus in-
duti & occultati ingru-
ente vespera exierunt.
Mulieres virorum sum-
ptis indumentis, intus
remanferunt, quodcun-
que periculum subire pa-
rata, ad maritorum salu-
tem vindicandam. Ne-
que vero mariti uxo-
rum obliti sunt, aut
eas reliquerunt. Sed &
ipsi Tynetum occupa-
runt, & Eilotas ad de-
fectionem pertraxerunt,

ταύτας in MS. erat ταυτῶν. Interpres
Tynetum. Utrumque male. Firmatur
præterea hæc lectio auctoritate Hero-
doti lib. iv. cap. 145. ubi idem refer-
tur: Τῶν ἐν τῷ Ἀργεῖ ὁπλοκράτων παίδων
παῖδες, ὅτε ἐλαδέντες ὑπὸ Πελασγῶν, ἐν
Βραυρονίῳ ληίσταμῶν τὰς Ἀθηναίων
γυναῖκας, ὑπὸ ταύτων ὅτε ἐλαδέντες ἐν
Λήμνῳ, οἱ ὄντο πλέοντες ἐς Λακιδαι-
μόνα. ἰζόμενοι δὲ τὸ ταύρετος, πρὸς ἄν-
θρωπον. & sequenti capite: οἱ δὲ Μινυῶν
ἐνδύοντες τὰ γυναικῶν ἐσθῆτα, αἱ γυ-
ναῖκες, ὅτε ἦσαν ἐξω. ἐκχυρόντες δὲ τὰς
ταύτας, ἰζόντο αὐτὰς ἐς τὸ ταύρετος.
ut & Valerij Maximi lib. iv. cap. 6.
c. 3. Minya, quorum origo ex inclyto
sociorum Jasonis numero Lemniorum in
insula concepta, per aliquot sæculorum vi-
desse stabili in sede manserat, a Pelasgis el-
pisti armis, aliene opū indigi, excelsa
Taygetorum montium juga supplices oc-
cupaverunt.

ita ut Lacedæmonii metuentes de pace legatos mitterent, compositione controversia uxores eis redderent. Pecuniis item, navibusque suppeditatis quasi colonos Lacedæmoniorum ablegarunt.

[CAP. L.]

Gallæ.

Galli intestina seditione laborabant. Qui cum jam ad bellum arma sumpssissent, uxores

καὶ Ἀλλαγήτες ἀπέδωκαν αὐτοῖς τὰς γυναῖκας, ἔδωκαν ὅ καὶ χεῖματα, καὶ ναῦς καὶ ὡς ἀποίκους Λακεδαιμονίων ἐξέπεμψαν.

Κελτοί.

Κελτοῖς ἐκείνοις ὡς ἔμφορῳ· ἤδη ὅ καὶ ἐς πόλεμον ἀπολισμῶν, αἱ γυναῖκες

7 Ὅς ἀποίκους Λακεδαιμονίων ἐξέπεμψαν] Non omnes, sed quosdam, quia plerique ad Paroreas & Cauconas migrarant. Deduxit eos simul cum aliis Lacedæmoniis Theram, tribus navibus triginta remorum, insulam, Καλλίστην prius, sed Θήραν deinceps ex nomine ducis dictam, teste Herodoto lib. i v. cap. 148. Colonia hujus meminit quoque Strabo lib. viii. dum refert Minyii etymon, scribens: ἐχρήσθη ὀϊτυμότης καὶ ἄλλας ἀγορεύσεις. εἶπε δὲ πρὸς τὴν μετὰ Χλωρίδου τὴν Νέστορος μνησθέντων ὅτι Ὁρχαῖον τὸ Μινυεῖον ἐλθόντων Μινυῶν, οἱ δὲ Ἀργοναυτῶν ἀπόγονοι ὄντες ἐν Λήμνῳ μὴ εἰς Λακεδαίμονα ἐξέπεσον· ἐπὶ δὲ τὴν εἰς Τριφυλίαν, καὶ ἀνέστησαν αὐτὴν Ἀργεῖον, ἐν τῇ γῆρᾳ τῇ ναυὶ Τριφυλία καλεσμένη, ἐκ ἔκδοσης ἐκείνου τὰ δὲ Μινυῶν κτίσματος ἀνέστησαν μὴ Θήραν καὶ Αὐτσίαν (ὡς δὲ εἶπε τὸ Πτολεμαῖος ἀπόροντος) πλοῦσαντες εἰς τὴν μετὰ Κυρηνάας, καὶ τὴν Κρήτης νῆσον,

Καλλίστην τὸ πάρεστι, τὸ δὲ ὕστερον ὀνομαζομένην Θήραν,

ὡς γὰρ καὶ Καλλίμαχος, ἐκπαύει τὴν μνησθέντων Κυρηνῆς Θήραν, ὁμῶς μνησθέντων ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ τῆς νήσου. Locus Callimachi est Epigramm. xxxi. Meminit & Pausanias in Achaïcis: Γενεὰ δὲ μὴ πρὸς τὴν ἡμετέραν δὲ Ἀθηναίων Ἰωνες, Λακεδαιμονίους τε καὶ Μινυῖας, οὗτοι ἐμολογούντες ὑπὸ Πελοπίδῳ ἐν Λήμνῳ, Θήρας δὲ Αὐτσίαν ἡγήσαντο εἰς τὴν νῆσον, καὶ νῦν μὲν δὲ τὴν Θήραν τῆς περὶ τὴν ὀνομαζομένην Καλλίστην. & Scholiastes Pindari ad Pyth. Od. i v. Οἱ γὰρ δὲ τῶν περὶ τὴν ἐκπαύειν ἐν Λήμνῳ, εἰς Λακεδαίμονα παρελθόντες. καὶ δὲ τὴν ἀποκρίσιν εἰς τὴν περὶ τὴν καλεσμένην Καλλίστην νῆσον. Θήρα δὲ ἀποκρίσιν ἀγαθόντος, ἀπὸ δὲ Θήρας μετανοήσας.

Cap. L. i Εὐρυκλῆς] MS. Εὐρυκλῆς. Infra pro ἐκείνῳ γινώσκω, &c. cum eodem scripsi, ἐκείνῳ γινώσκω τὸ γινώσκω. ἐκείνῳ. uti monuit etiam Casaubonus.

2 Αἱ γυναῖκες αὐτῶν εἰσὶν ὅτι παρὰ τὴν ἑκείνῳ] Lege, ἐν μέσῳ εἰσὶν ὅτι παρὰ τὴν. Plutarch. αἱ δὲ γυναῖκες ἐν μέσῳ τῆς ὁπλῶν γινώσκονται. Deinde ita distingue,

ναῖκες αὐτῶν εἶσιν ἢ πα-
ρατάξεως πὰ ἐγκλήματα
διήτησιν, ἢ διέκριναν,
ὥς τὰς ἀνδρας φίλους
ῥησέμεν ἀλλήλους ποιή-
σαι, ἢ κατὰ οἴκους, ἢ
κατὰ πόλεις. αὐτοὶ εἶπο-
τε Κελτοὶ βελούοι πο-
λέμους πέρει, ἢ εἰρλέης,
ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι κοινὰ
πρὸς ἀλλήλους, ἢ τὰς συμ-
μάχους, ἢ ἕκαστα γνώμη τῶν
γυναικῶν ἐβραβόετο. ἐν
γὰρ ταῖς πρὸς Ἀννίβαν
σωθήκαις γέγραπται,
ἡ Κελτῶν μὲν ἐγκαλόντων
Καρχηδονίοις, τὰς Καρ-
χηδονίων ἱππάρχους ἢ
στρατηγούς εἶναι δικαστάς.
ὡς ἢ Καρχηδόνιοι Κελτοῖς
ἐγκαλῶσι, τὰς Κελτῶν
γυναῖκας δικάζεν.

eorum se inter medias
acies opposcentes, cri-
mina deprecabantur: &
transegerunt, ut viri in
gratiam redeuntes, li-
tem deponerent. Et vi-
catim, oppidatimque in
posterum, si quando
Galli consilium ineunt,
de bello, de pace, aut
etiam aliis, quæ commu-
niter ad ipsos aut ad
socios pertinent, singula
de mulierum sententia
administrantur. In fœ-
deribus igitur cum An-
nibale factis contine-
tur, Si de Carthaginien-
sibus Galli conqueran-
tur, equitum præfectos
& duces litem diremptu-
ros: sin de Gallis Car-
thaginieneses, judicatu-
ras Gallorum mulie-
res.

Τὰδε

τέλος δ' ἐβραβόετο Πολυάνης στρατηγημάτων.

tingue, ὥς τῶν ἀνδρας φίλους ῥησέμεν
ἀλλήλους ποιήσαι, ἢ κατὰ οἴκους,
ἢ κατὰ πόλεις. αὐτοὶ εἶπο, &c. ex Plutar-
cho. Casaubonus.

3 Εἰς τὰς γνώμης τῶν γυναικῶν ἐ-
βραβόετο. Legendum, ἕκαστα γνώ-
μη τῶν γ. ἑρ. Plutarchi verba nonni-

hil immutat, ἢ τὰ πρὸς τῶν συμμάχους
ἀμείβεσθαι δι' ἐκείνων βραβόετες. Idem.

4 Κελτῶν μὲν ἐγκαλόντων] Ita no-
ster Codex: optime, ut ex Plutar-
cho liquet: Interpres in alia omnia
iverat: fraude, utputo, suorum li-
briorum. Idem.

3 Τὰδε

Ἰ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἡ ᾿.

Π Ο Λ Υ Α Ι Ν Ο Υ
Σ Τ Ρ Α Τ Η Γ Η Μ Α Τ Ω Ν .

Hæc insunt in Octavo libro

Ρ Ο Λ Υ Α Ε Ν Ι
Σ Τ Ρ Α Τ Α Γ Ε Μ Α Τ U Μ .

Amulius	1	Ἀμύλιος, Στεγότημα	α
Numitor.	1	Νυμίτωρ	α
Romulus	2	Ῥώμυλος	β
Numa	1	Νεμᾶς	α
Tullus	1	Τύλλος	α
Tarquinius	1	Ταρκύνιος	α
Camillus	2	Κάμιλλος	β
Mutius	1	Μύκιος	α
Sylla	2	Σύλλας	β
Marius	3	Μάριος	γ
Marcellus	1	Μάρκελλος	α
Attilius	1	Ἀτίλιος	α
Gajus	1	Γάιος	α
Fabius	4	Φάβιος	δ
Scipio	8	Σκηπίων	η
Porcius	1	Κάτων	α
Faunus	1	Φαῦνός	α
Titus	1	Τίτος	α

Γάιος

Ἰ Τὰδε ἔνεστιν ἐν τῷ ἡ ᾿ Πολυαίνης
Στρατηγημάτων] Ita edidi cum MS.
& Interprete, pro vulgato, Πολυαίνης
Στρατηγημάτων βιβλίου ἡ ᾿ πᾶσι. Pro
Ἀμύλιος, MS. gemino ἁ Ἀμύλ-
λιος. Pro Νεμᾶτος, idem Νεμῆτωρ,
& pro Τύλλος, Τελλός. Ordinem
quoque Vulgaræ in quibusdam non
servat: Attilium enim præmittit

Marcello, præterquam quod scribat
Ἀντίλιος. Fabium præponit Gajo, le-
gitque Γαίος. Catonem locat ante Sci-
pionem, & Titum recenset ante Fau-
num, pro quo etiam habet Δαῦνός.
Pro Σεβαστός ἡ, cum eodem reposui
Σεβαστός ζ, totidem enim stratege-
mata ejus numerantur.

Xx 3

1 α

Γαίϑ	α	Cajus	Ι
Πεινάριϑ	α	Pinarius	Ι
Σερτώριϑ	α	Sertorius	Ι
Καίσαρ	λγ	Cæsar	33
Σεβαστος	ζ	Augustus	7
Ρωμαῖοι	γ	Romani	3
Σεμίραμις	α	Semiramis	Ι
Ροδογύνη	α	Rhodogune	Ι
Τόμυρις	α	Tomyris	Ι
Νίτηπις	α	Nitetis	Ι
Φιλῶπις	α	Philotis	Ι
Κλοιλία	α	Clœlia	Ι
Πορκία	α	Porcia	Ι
Τελεσίλλα	α	Telefilla	Ι
Χιλωνίς	α	Philonis	Ι
Πιερία	α	Pieria	Ι
Πολυκρήτη	α	Polycreta	Ι
Φωκαῖς	α	Phocenses	Ι
Ἀρεταφίλω	α	Aretaphila	Ι
Κάμμα	α	Camma	Ι
Τιμοκλεία	α	Timoclea	Ι
Ερύξω	α	Eryxo	Ι
Πυθόπολις	α	Pythopolis	Ι
Χρυσάμη	α	Chryfame	Ι
Πολύκλεια	α	Polyclea	Ι
Λέαινα	α	Leæna	Ι
Θεμισώ	α	Themisto	Ι
Φερετίμα	α	Pheretima	Ι
Ἀξιοθέα	α	Axiothea	Ι
Ἀρχίδαμις	α	Archidamis	Ι
Λαοδίκη	α	Laodice	Ι
Θεανώ	α	Theano	Ι
Δηιδάμεια	α	Deidamia	Ι
Ἀρτεμισία	ε	Artemisia	5
		Τάνια	

Tania	I	Τάνια	α
Tirgatao	I	Τιργατίω	α
Amage	I	Αμάγη	α
Arfinoë	I	Αρσινόη	α
Cratesipolis	I	Κρατισίπολις	α
Hiereia	I	Ίερα	α
Cynnane	I	Κυνάνη	α
Pyfta	I	Πύττα	α
Epicharis	I	Επίχαρις	α
Milefiæ	I	Μιλησία	α
Meliæ	I	Μηλία	α
Phocides	I	Φωκίδες	α
Chiaæ	I	Χία	α
Thafiæ	I	Θάσια	α
Argolides	I	Αργολίδες	α
Acarnanes	I	Ακαρνανες	α
Cyrenenfes	I	κυρηναῖοι	α
Lacenaæ	I	Λαίκαναι	α

τέλος ἔπειτα.

Χρ 4. ΠΟΛΤ.

ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΥ

ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ

βιβλίον ὄγδοον.

POLYAEINI

STRATAGEMATUM

LIBER OCTAVUS.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ΚΑὶ τὸδε ὑμῖν ὄγδοον βιβλίον, ἱερώτατοι βασιλεῖς, Ἀντωνῖνε καὶ Οὐῆρε, προσφέρω τῶν Στρατηγημάτων. ὥστε συνεπλεωμένης τῆς συντάξεως, ἡ ὑπερχόμην, ὡς χομαι ὑμῖν μετὰ τῆς στρατηγικῆς δόξης πέλας ἀγαθόν, ἐν τοῖς πολέμοις χρηθεῖς ἑμαυτῷ ὅψιφον παρ' ὑμῶν δικαίαν. ὅτι προκαίρεσθαι βίῃ καὶ λόγῳ δικανικῶς χρῶμαι, ὥστε ἀμελῶς συγγράφω ὅσα γενοίτ' ἐν ὀφελίμῳ ὑμῖν τε

ETiam hunc octavum librum Stratagematum vobis dedico, sanctissimi imperatores, Antonine & Vere. Atque perfecto volumine quod promiseram, precor & opto, ut vobis a militari virtute bonus & faustus exitus bellorum contingat: mihique justum a vobis suffragium, quod institutum vitae & orationis forensis secutus, non indiligenter conscripsi quæ usui esse possint vobis ipsis

αὐτοῖς,

1 ὥστε] Ita edidi cum MS. pro ὥς. Infra pro συγγράφω, idem συγγράφειν. & paullo post pro πολομῶ-

μῶν, ἡ δὲ τῶν ἐνρίων, confusis vocibus πολεμαμένον τὸ εἰρήνην.

& Romanorum imperio
& Græcis, five bella ge-
ramus, five pacem cola-
mus. Nam in bello hæc
sunt adipiscendæ victo-
riæ exercitia : in pace
consilii capiendi præce-
pta, quæ gloriam im-
mortalem a vestro regno
consequentur,

αὐτοῖς, ἢ τῇ Ῥωμαίων
δρχῇ, ἢ πῶς Ἑλλήσιν·
ὡς τε πολεμῶμεν, ὡς τ'
εἰρῶν ἄγωμεν. ἐν μὲν
γὰρ πολέμῳ τὰ πάντα ἐστὶν νίκης
γυμνάσματα· ἐν ᾗ εἰρῶν
γνώμης παιδεύματα, πρὸς
δόξαν ἀθάνατον ὧσα τὴν
ὑμετέρας βασιλείας λα-
βόντα.

τέλος ἔσται προοιμίας.

[CAP. I.]

Amulius.

Amulius & Numitor
fratres extitere. Junior
Amulius cum exercitu
& copiis Albæ regnum
invasit. Fratrem suum
Numitorem in custodia
servabat : ejusque filiam
Sylviam, ne ex ea li-
beri progignerentur,
vindices Amulii sceleris
& injuriæ, sacerdotem
Vestæ effecit. Legem e-
nim habebant Vestales,
ut perpetuam virginita-
tem conservarent.

Ἀμέλιος.

Ἀμέλιος ἢ Νομή-
τωρ ἀδελφοί νεώτερος
Ἀμέλιος δυνάμει βια-
σάμενος, βασιλεὺς Ἀλ-
βης ἔγχετο, τὴν μὲν δὴ Νο-
μήτορα τὸν ἀδελφὸν ἐφρέ-
ρῃ, θυγατέρα δὲ αὐτὸς Σι-
λβίαν, ἵνα μὴ παῖδες ἐξ
αὐτῆς γένοιοντ'· πρῶτοι δὲ
Ἀμελίας ὧσανομίας, ἀπὸ
ἐφηνεν ἱερείαν τὴν Ἑστίας·
ἐπειδὴ νόμος τὰς Ἑστίαςιν
αἰεὶ παρ' ἡμετέρας.

[CAP.

2 λαβόντα] γρ. λαβόντας. Casau-
berius.

Cap. I. 1 Ἀμέλιος ἢ Νομήτωρ]

MS. Ἀμέλιος ἢ Νομήτωρ. Pro Σι-
λβίας, idem Σοκτίας.

Νομήτωρ.

Ἰ Ρῶμῳ καὶ Ρωμύλῳ
 Ἀρεως καὶ Σιλβίας παῖδες
 ἐπέθεντο Ἀμυλίου. θόρυβος
 ἀπὸ τοῦ ἄκρας εἰς τὴν πόλιν
 ἐφέρετο. Νομήτωρ εἰδὼς
 τὰ δρώμενα πρὸς τὰς πολί-
 τας ἔφη, Πολεμίων ἐφο-
 ρῶν γέγονεν. Ἀμυλίου δὲ
 πρὸς τὴν πόλιν πέφου-
 γη. ἀλλὰ ὠπλισάμενοι εἰς
 τὴν ἀγορὴν ἡ ἀθροισμα-
 θα. οἱ μὲν ὠπλίζοντο, καὶ
 ἡθροίζοντο. Ρῶμῳ δὲ καὶ
 Ρωμύλῳ ἀνελόντες Ἀ-
 μυλίου ἐξεπήδησαν τοῦ ἄ-
 κρας, καὶ τοῖς πολίταις ἡ-
 θροισμαθοῖς ἀνήγγειλαν.
 οἱ πυνες ὄντες, οἷα παθόντες,
 τῷ πάπῳ δικαίως ἐπιμώ-
 ρησαν. ὁ δὲ δῆμῳ ἐπαι-
 νέσας τὸ ἔργον, Νομήτωρ
 τὴν βασιλείαν αἰπέδωκεν.

Numitor.

Remus & Romulus
 Martis & Sylviae filii,
 Amulium per insidias
 aggrediebantur. Tu-
 multus ab arce in ur-
 bem perferebatur. Nu-
 mitor conscius quid fie-
 ret, ad cives dixit ho-
 stilem aggressionem es-
 se, Amulium urbe pro-
 dita fugisse. Sed, in-
 quit, armati in forum
 conveniamus. Civibus
 se armantibus, & con-
 gregantibus, Remus &
 Romulus Amulio sub-
 lato, ex arce exilie-
 runt, & congregatis
 civibus renunciarunt,
 quoniam & quo damno
 affecti, avi injurias per-
 secuti sint. Populus fa-
 ctum collaudans, Nu-
 mitori regnum tradidit.

[CAP.

Ἰ Ρῶμῳ.] MS. Ρῶμῳ. Sub finem
 pro οἱ πυνες οἷα παθόντες, cum eo-
 dem edidi οἱ πυνες ὄντες, οἷα παθόντες.

2 Ἀθροισμαθα.] 28. ἐπιζήμα-
 θα. Casaubonus.

Romulus.

¶ Romulus cum Romano uxoris omnino carerent, promulgavit per finitimas civitates, se publicos ludos instituturum Neptuno equestri, & equestria certamina, maximis propositis præmiis. Magna hominum multitudo ex vicinis urbibus ad spectaculum convenit, omnis generis, virorum, mulierum, virginum. Romulus suis præceptum dederat, ut a viris & mulieribus abstinerent, solas autem virgines raperent, non ad stuprum, sed ad ineunda connubia. Hæc connubia Romanis principium extiterunt procreandorum liberorum.

Ρωμύλῳ.

Ρωμύλῳ, Ρωμαίων γυναικας ὅσῃ ἔχόντων, ἐκήρυξεν ἀνὰ πᾶς γείτονας πόλεις ὡς ἐορτῇ ἄξιοι δημοπελῇ ἰ Ποσειδῶν ἰ ἰπώεις, καὶ ἀγῶνας ἰππων ἐπὶ ἀθλοῖς μεγίστοις· πολλοὶ δὲ συνήλθον ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ θείᾳ. πᾶν γὰρ ἀνδρῶν, γυναικῶν, παρθένων. Ρωμύλῳ ὡς ἀγγελμα ἔδωκεν, ἀπέχεσθαι μὲν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρπάξαι τὴν μόναν παρθένον, καὶ πάντας ὅσῃ ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον. ἔτ' ἔ γάμῳ Ρωμαίοις δεχθὲν παιδοποιίας ἐγχετο.

Ρω.

ἰ Ποσειδῶν ἰ ἰπώεις] MS. Ποσειδῶν ἰ ἰπώεις. Utrumque invenitur. Ut MS., Aristophanes quoque in Νεφέλαις· Νῦν δὲ Ποσειδῶν περὶ τοῦ ἰ ἰπῶιον. Pausanias in Achaïcis· Τόσῃ δὲ ἐς ἅπαντα γερύοντι ὀπικλήσεις ἀμφοῖν· Πελαγαίῳ, καὶ Ἀσφαλαϊῶς τε, καὶ ἰπῶι. Ὡς νομαδίῃ δὲ ἰπῶιον δὲ θεὸν περὶ τοῦ μὲν ἰπῶιος καὶ ἐπ' αἰτίας ἀλλῃς· ἐγὼ δὲ διερπύλῳ ἰπῶι καὶ ὄντα δὲ τοῦ

πάντε ἔχειν τὸ ὄνομα εἰμαζῶ, &c. In Arcadicis vero· Τὴν δὲ Δημήτερι τε καὶ φατίνῃ δὲ Ποσειδῶνι θυγατέρι, ἥς τὸ ὄνομα ἐς ἀτελείας λέγειν ἔνομιζον, καὶ ἰπῶιον δὲ Ἀρῶια. Ἐπὶ ταύτῃ δὲ ὡς στίσις Ἀρῶια δὲ παρὰ τοῖς ἰπῶι καὶ Ποσειδῶνι ὄνομα εἰμαζῶ.

Ὅσῃ ἐς ὕβριν, ἀλλ' ἐς γάμον] Supplevimus duo verba ἐς γάμον, quæ in nostro Codice decrant, Casaubonus.

1 Περε-

Ῥωμύλῳ τῷ Φιδιωαίων
 πόλεως ἀποχὼν δέκα πε-
 ςαῖδια, καπεραποπέδωσε.
 νύκτωρ ᾧ ἔχαρακ' ἐξ-
 αγαγὼν τὴν δύναμιν, τὰς
 ἡμίσεις τῶν λόχων εἰς μέ-
 τωπον κατὰσῆσαι, τὰς
 ἄλλας λοιπὰς ὁρδίας ἐκπέ-
 ξας, καὶ τοῖς ἡγεμίσι ἐν ἀ-
 πόρρῳ τῷ ὄρει γαίλας ἀ-
 γρὴν περᾶν, αὐτὰς ὀλί-
 γους ἔχων εὐζώνους, πελέ-
 κους φέροντας, τοῖς τεύχε-
 σιν ἠεροσλήθε. κελεύσας
 τὴν ἄλλαν δύναμιν ἐφε-
 δρεύειν ἐγγύθεν. ἡδὴ ᾧ ὑπ-
 αυγαζέσθαι ἔω, περσέτα-
 ξε τὰς πύλας ἐκκέπηαν. τῷ
 Φιδιωαίῳ τῇ ὄρει γαί-
 λα πύλῃ παραχθέντων,
 καὶ τὰς πύλας ἀνοιξάντων,
 καὶ τοῖς πολεμίοις ἐμπεσόν-
 των ἀσυντάκτως, Ῥω-
 μαῖοι μὲν ὑπεχώρουν· Φι-
 διωαῖοι δὲ τὰς κατὰ μέτωπον
 ὁρδίας, τὰς δὲ ὀπίσθεν καὶ
 βλέποντες, τῶν ὁρμηδύων
 καταφρονούντες, ἐνέκειντο
 σφοδρῶς, τῶν οἰόμενοι

2 Romulus ab urbē
 Fidenatum circiter de-
 cem stadiis castra fixit.
 Per noctem e vallo co-
 pias eduxit, dimidiisque
 manipulis ad frontem
 explicatis, reliquos re-
 ctis ordinibus colloca-
 vit, & ducibus seor-
 sim præcepit. quid fieri
 vellet. Ipse paucos ex-
 pedites bipennibus ar-
 matos ducens, ad mœ-
 nia accessit reliquis co-
 piis in propinquo insi-
 dias agere jussis. Au-
 rora jam sublucente,
 pprtas bipennibus ef-
 fringere jussit. Fidenat-
 ibus improvisa auda-
 cia perturbatis, por-
 tasque aperientibus, &
 in hostes irruentibus
 nullo ordine, Romani
 paulatim retrocefferunt.
 Fidenates, eos qui in
 fronte consistebant, vi-
 dentes, posteriores non
 conspicati, contemptis
 iis qui videbantur, ve-
 hementer urgebant, eos
 se facile vincere posse
 existimantes. Cum lon-

κρα-

gius processissent, duces rectos manipulos post eos qui in fronte stabant, collocarunt, eosque una federe jussurunt, ne ab hostibus conspicerentur. His factis qui in fronte erant tergiverfantes, circuibant manipulos in profundum explicatos, & persequentibus ex adverso obviam veniebant. Qui autem latebant confurgentes, cum vociferatione & tumultu in hostes invadunt, persequendo defatigatos, cumque his manus conferunt: & qui fugere videbantur, Fidenates in fugam conversos occidunt, eorumque urbe potiuntur.

κρατήσιν· ἐπεὶ δὲ περαιτέρω προήλθον, οἱ μὲν ἡγεμόνες τὰς ὀρθὰς λόχους τοῖς κτ' μέτωπον ὑπέταξαν, καὶ συγκαθίσαι παρεγγεῖλαι, ὅπως ὑπὸ τῶν πολεμίων μὴ βλέπιντο. τῶν δ' ἡγεμονίων, οἱ μὲν κτ' μέτωπον φυγόντες, περιήλθον τὰς ὀρθὰς λόχους· ² καὶ ἀντιπροσώποι τοῖς διώκσιν ἐχθρόν· οἱ δ' συγκαθήμενοι θανάτους μὲν βοῆς ἐμβάλλουσι τοῖς πολεμίοις ἀκμήτες κεκμηκόσι. μὲν τῶν δ' συμβάλλουσι καὶ οἱ πεφθόγῃαι δοκῆντες, καὶ φιδναῖες ἐς φυγὴν τραπομένης ἀνελόντες, τὴ πόλεως αὐτῶν ἐκράτησαν.

[CAP. IV.]

Numa.

Numa, ut Romanos a bellis & invidia ad pacem atque leges deduceret, ab urbe se-

Νεμῶς.

Νεμῶς Ῥωμαῖους ἐκ πολέμου ἢ φόνου βεβλόμενον μεταβαλεῖν ἐς εὐ-

ρύνειν

² Καὶ ἀντιπροσώποι τοῖς διώκσιν ἐχθρόν· οἱ δ' συγκαθήμενοι, &c.] Ita locum hunc restitui cum MS. & Interprete. In Vulgata pessime lege-

batur, οἱ καὶ ἀντιπροσώποι τοῖς διώκσιν ἐχθρόν· καὶ συγκαθήμενοι.

Cap. IV. 1 Καὶ φόνου] Interpres perperam καὶ φόνου.

2 Νό.

ρλιώω ἢ νόμους, ἀναχω-
ρῶν δὲ πόλεως εἰς πέμε-
ν¹ ἱερὸν νυμφῶν, ἐν τῷ
τῷ μόν² διαιτῶμεν³
ἐπὶ συχναῖς ἡμέραις ἐπι-
νήδ, ὡς δὲ τὸ νυμφῶν
προσέπια κομίζων, αὐτὸν
ἐδιδάσκον ἡγήσας² νό-
μους. τῶν ἐπειθόντων Ρώ-
μαῖοι. ὅσα μέρη νῦν ἐορ-
ταί, θυσίαι, τελεταί, ἱε-
ραρχίαι, ταῦτα πάντα
Νεμῆας, οἷα δὲ νόμους
νυμφῶν κατεστήσαν. ³δο-
κεῖν δὲ ἐμοί, ζηλωτῆς ἐγχε-
ν Μίνω ἢ Λυκέρῳ ἢ
γὰρ ἔγωγε τῶν νόμων, ὁ μὲν
ὡς δὲ Διὸς, ὁ δὲ ὡς δὲ Ἀ-
πόλλωνος μαθόντες, ἢ μα-
θαίνοντας, ἐπειθόν
αὐτοῖς γρη῏ας, ὁ μὲν Κρή-
της, ὁ δὲ Λακωνίας.

cessit in sacrosanctum
Nympharum templum.
In eo cum solus per
multos dies vitam e-
gisset, reversus, oracula
ab Nymphis apporta-
vit, quæ suavit ut pro
legibus haberentur : iis
Romani se obedientes
præbuerunt. Quæcum-
que igitur in hunc usque
diem festa, litationes,
solennitates, sacrificia
sunt, hæc omnia Nu-
ma quasi leges Nym-
pharum constituit. Mi-
hi equidem Minoem
& Lycurgum æmula-
tus esse videtur. Nam
ex iis leges alter ab Jo-
ve, alter ab Apolline
discentes, aut saltem se
didicisse profitentes, al-
ter Cretensis, alter La-
conibus, ut his uteren-
tur, persuasit.

[CAP. V.]

ΤΥΛΛΟΣ.

Tullus.

ΤΥΛΛΟΣ ἡγετο Ρώ-

Tullus Romanorum

μαίων

² Νόμους] MS. νόμοις. Paullo post
pro οἷα δὲ νόμους, idem habet οἷα δὲ
νόμους sed supra additum est. Eodem
modo supra lib. vii. cap. 22. Οἱ δὲ
οἷα δὲ θεοῖς, ἀνόντες ἡγήσασιν.

³ Δοκεῖν δὲ ἐμοί] Ita restitui cum
MS. pro vulgato, δοκεῖ δὲ ἐμοί. De
Hellenismo hoc consule Budæi
Comment. Ling. Gr. Pro vulgato
ζηλωτῆς cum MS. edidi ζῳητῆς.

imperium tenebat. Fidenatibus pugnam adversus Romanos committentibus, Albani proditione facta lævum cornu reliquerunt, & in montes discesserunt. Eques celeriter ad Tullum contendens, proditionem nunciavit. Ille vero magna voce exclamavit: Tu vero tuum locum tene. Albani enim abierunt meo jussu, ut hostes circumventos includant. Quo audito, Romani fortissime vociferabantur. Verum non latebat Fidenates vociferantium lætitia. Itaque summo studio & festinatione fugam petebant, veriti ne ab Albanis circumvenirentur.

μαίων ὡς ἄταστον μὲν
φιδναίοις. Ἰ Ρωμαῖς
προδόντες Ἀλβανοὶ τὸ
λαῖον κέρως λιπόντες, ἐς
τὰ ὄρη παρεχώρην· ἰπποδὺς
ἀλλὰ πάχος Τύλλῳ προ-
δραμῶν ἡγγεῖλε τῷ προ-
δοσίαν· ὃ ᾗ ἀνεβόησε μέγ-
στον· Ἀλλὰ σὺ μὲν πῶ σὺν-
τῇ τάξιν φύλαγες· Ἀλβα-
νοὶ ᾗ ἀπ᾽ αἰσὶν κυκλωσέμενοι
τῶς πολεμίσσῃ, ἐμὲ προ-
πέξαντ· τῶς ἀνέσαντες
Ρωμαῖοι λαμπερὸν ἡλά-
λαξαν. ἔ μὲν γὰρ φιδη-
ναῖς ἔλαθεν ἡ τὴν ἀλαλα-
ξάντων χαρὰ. περὶ δὲ τῇ
τάξιν φύγειν ὤρμησαν,
ὥς Ἀλβανῶν κυκλω-
θῆναι φοβηθέντες.

[C A P. VI.]

Tarquinius.

Ταρκύνιος.

Tarquinius cum Ga-
bios longo tempore op-

Ἰ Ταρκύνιος Γαβίους
πολιορκῶν χρόνῳ μακρῷ,
μὴ

Ἰ Ρωμαῖς προδόντες] Ita edidi
cum MS. & Codd. Casauboni, pro
Ρωμαῖς προδόντες. nisi quod pro
Ρωμαῖς; MS. Ρωμαίοις.

Cap. VI. & Ταρκύνιος] MS. Ταρ-

κύνιος. Paulo post pro αἰσχυρόν,
cum MS. reposui ἐκτετακμένον, nisi
quod in eo scribatur spiritu aspero,
atque ita in margine Vulgata nota-
rat Casaubonus.

μη δυνάμει ἐλεῖν, τὴν νεώτατον τῶν παίδων Σέξτον πλεγμαῖς αἰκισάμενον αὐτόμολον ἐπεμψεν· οἱ δὲ τὸ σῶμα πικρῶς ἠκισμένον ἰδόντες, ἐδέξαντο, πολλὰ καὶ μεγάλα ἐπαγγελάμενον καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ πλείους δράσις πεισθύνει· ἐληίζετο Ῥωμαῖος, ὃς Φυγίῳ ἐτρέπετο, αἰχμημαλώτατος ἐλάμβανε, μάχας ἐνίκαι πολλὰς·² ὥς τε καὶ οἱ Γάβιοι θαυμάσαντες, αὐτοκράτορα ἐρατήζον αὐτὸν ἀπεφύγαντο· ὁ δὲ ἄγγελον κρύφα πέμψας τὸν πατέρα ἤρετο, τί δρᾶν κελεύοι. Ταρκύνιος δὲ καὶ γὰρ ἔτυχεν ὁμιλῶν ἐν κήπῳ τὰς ὑψηλοτάτας μήκωνας ὑποκλάσας, ἔφη, πρὸς τὸν ἄγγελον,³ φράζε με τῷ παιδί τι πρᾶττεν. ὁ μὲν ἡγγαλεν, ὁ δὲ Σέξτος τὰς προέχοντάς τινι Γαβίων Δίω-

pugnatos capere non posset, minimum natum filium Sextum plagis affectum transfugæ specie misit. Qui corpus acerbis verberibus castigatum videntes, eum receperunt. Ille contra patrem multa, magnaque pollicitus, cum pleuraque factis exequeretur, fidelis habebatur. Prædas ex Romanorum agris agebat, in fugam eos convertebat, captivos cepit, multas pugnâs vincebat. Quam ob causam Gabii admirati virtutem, eum imperatorem ac summum belli ducem creaverunt. Ille autem clam nuncio ad patrem missus, eum interrogavit, quid fieri vellet? Tarquinius (nam in horto colloquebantur) summo papaverum capita decutiens inquit ad nuncium: Refer filio, me hoc facere quod vides. Sextus Gabiorum

φθαίρει

² Ὡς τε καὶ οἱ Γάβιοι] Copulam neque MS. neque Interpres agnoscit.

³ Φράζε με τῷ παιδί τι πρᾶττεν] Scribo, ταυτὸ πρ. Casaubonius.

potentissimos de medio sustulit, atque ita ad solitudinem & imbecillitatem Gabios redigens, civitatem eorum prodidit.

φθείρας, ἔτω μηχανασίμε-
ν Ἑρημίαν ἢ ἀδένειαν
Γαβίοις, τὴν πόλιν αὐτῶν
παρέδωκε Ρωμαίοις.

[CAP. VII.]

Camillus.

¶ Camillus, cum Faleriis bellum gerebat. Qui Faleriorum pueros instituebat, eductos eos extra urbem, quasi exercitandi causa, Romanis tradidit. Camillus ludimagistri prodicionem sceleratam judicans, manus ejus in tergum religari jussit, puerosque hortabatur, ut proditorem ad suos parentes deducerent. Falerii ludimagistrum quidem verberibus confectum necarunt: Camilli vero pietatem & justitiam admirati, se ipsos ei absque praelio tradiderunt. Ita Camillus eos qui diuturna opugnatione capi non po-

Κάμιλλο.

¶ Κάμιλλο Φαλε-
ρίοις ἐπὶ λέμῃ τῇ Φαλε-
ρίων παιδῶν ὁ διδάσκα-
λος παραγῶν αὐτὰς
ἔξω τείχους, ὡς γυμνασι-
μῶς, παρέδωκε Ρω-
μαίοις. Κάμιλλο δὲ ἀσε-
βῇ τὴν τῆ διδασκαλίας
προδοσίαν ἡγοσάμενος,
προσέταξεν ὀπίσω τὰ χεῖ-
ρε αὐτῶν περιαχθῆναι,
ἢ δεθῆναι, ἢ πῶς παι-
σιν ἐπὶ τρεῖς ἀπάγειν τὴν
προδοσίαν ὡς τὰς πατέρας.
Φαλέριοι δὲ μὲν διδάσκα-
λον αἰκισάμενοι κατέφθα-
ραν. τῇ δὲ Κάμιλλο θωμά-
σαντες τὴν δόξιν αὐτῶν ἢ τὴν
δικαιοσύνην, σφᾶς αὐτὰς
ἀντὶ μάχης παρέδωκαν.
Κάμιλλο δὲ τὰς πολλὰς
χρόνους ἀλῶναι μὴ δυναμέ-
νους,

νης, ὅς ἐβῆ στρατηγήματι
παρεσῆσαι.

Κελτοὶ Βρέννης βασι-
λέως ἡγεμὸς καὶ κράτος
τῷ Ρώμῳ ἐλόντες, ἐπὶ αὐ-
τῇ κατέχον. Κάμιλλος
τὰς ἐξω τῆ πόλεως Ρώ-
μαίους συναρπάγων ἐξήλα-
σε Κελτὰς, καὶ τῷ πόλιν ἀν-
έστησε. ² πάλιν αὖ Κελτοὶ
μὲν τρία ἔτη καὶ δέκα ἐς τῷ
Ρώμῳ ἐμβαλεῖν πλεον-
σύντες, ἐστρατοπέδωσαν
παρὰ τὸ Ἀννίωνα ποταμόν,
ἐλάττωσαν τὴν πόλιν ἀπέ-
χοντα. Κάμιλλος αἰρεθείς
πέμπτον διχάτωρ, καὶ τῷ
³ στρατεῖαν ἀναλαβὼν,
πρὸς μὲν πᾶς τῶν Κελτῶν
μαχαίρας, αἷς κατὰ φέ-
ροντες πᾶς κεφαλὰς διέ-
κωπιν, ἐκέλευσεν ἀντι-
χαλκῶσαι τὰ κράνη ἁ-
λοσίδηρα, καὶ λεία, ὥπως
αἱ μάχαιραι διπολιθεύ-
νοιεν, ⁴ κατεάχοντο πᾶς

terant, pio quodam stra-
tagemate subegit.

2 Galli cum duce
Brenno rege per vim Ro-
mam occupassent, septem
mensibus eam tenuerunt.
Camillus Romanis, qui
extra urbem erant, col-
lectis, expulit Gallos,
urbemque restituit. Rur-
sus Galli post annos tre-
decim in Romanorum
regionem invadere au-
si, ad Anienem fluvium,
non procul ab urbe,
castra metabantur. Ca-
millus quintum Dicta-
tor creatus, acceptis
copiis, contra Gallo-
rum gladios, quibus im-
petentes capita abscin-
debant, iussit compara-
re galeas omnino fer-
reas ac leves, ut enses
retunderentur, aut con-
fringerentur. Clypeis
autem undique æneum
tegumentum induxit, li-
gno ictus non ferente.

ἢ ἴσ-
quam recte alias viderimus. Nam
ex aliis apparet XXI. annorum ad
minimum esse hoc intervallum.
Cassaubonus.

3 Στρατεῖαν] Στρατιάν. Casaub.

4 Κατεάχοντο] MS. κατεάχοντο.

2 Πάλιν αὖ Κελτοὶ μὲν τρία ἔτη καὶ
δέκα] Ne quis putet aliter scripsisse
Polyanum, ita scriptum est apud
Plutarchum in Camillo: ταῦτ' αὖ
μάχῃς ἔπαιον ὕστερον περικαίδηκα γυ-
νῆδες λέγουσι τὴν Ρώμης ἀλώσεως.

Milites vero longis hastilibus cominus uti docuit, & hostium gladiis seipfos opponere, ictusque excipere. Gallorum enim ferrum cum esset molle, maleque fabricatum, repente flectebatur, eorumque enses recurvabantur, & ad pugnam erant inutiles. Sic nullo negotio victi, multi eorum cadebant. Reliqui vero se fugæ mandabant.

ἢ θυρεοῖς κύκλῳ περὶ ἑρμῶ-
σε λεπίδα χαλκῇ & ξύ-
λα τὰς πληγὰς μὴ τέρον-
το. τὰς δὲ σπαιώτας ἐδί-
δαξε, πῶς ξυστοῖς μακροῖς
ὑπὸ χειρὸς χρήσασθαι, καὶ
τοῖς ξίφεσι τὴν πολεμίαν
σφᾶς αὐτὰς ὑποβαλόν-
τας ἐκδέχεσθαι τὰς κατα-
φοράς. ὅπερ γὰρ σίδηρον τὴν
κελτῶν μαλακὸς ὦν, καὶ
πληρώς ἐληλασμένον ἐ-
κάρπητο παχέως, αἱ τε
μάχαιραι αὐτῶν ἐδίπλων-
το, καὶ ἦσαν ἄχρηστοι πρὸς
τὴν μάχην. ἕτως γέ τοι καὶ
ῥαδίως ἠτήθητες, οἱ πλεῖ-
στοι μὲν αὐτῶν ἐπὶ πῆλον, οἱ
λοιποὶ δὲ φυγόντες ὥχοντο.

[CAP. VIII.]

Mutius.

Tyrrheni cum Romanis bellum gerebant. Tyrrhenorum rex erat Porfennas, Romano-
rum imperator Publi-
cola, tertium consul.

Μέκι.

Τυρρῆνων οἱ Ῥωμαίοις ἐ-
πλέμεν. Τυρρῆνων βασι-
λεὺς ὡς Πορσίνας, Ῥω-
μαίων ἤρχε Ποπλικόλας
τρίτον ὑπατεύων. ὁ Μέ-
κι.

κι.

π. corrupte forte pro κατὰ γνώ-
π.

δ. Τοῖς ξυστοῖς μακροῖς ὑπὸ χειρὸς
χρήσασθαι] Plutarchus habet ὑσσοῖς.
Sunt autem hæc ad verbum ex eo

descripta. Scribe vero ὑποβαλόντας.
Casaubonus.

Cap. VIII. ὁ Μέκι. Ῥωμαῖοι
ἀνὴρ] Ita edidi cum MS. & Inter-
prete, nisi quod in MS. Ῥωμαίοις.

Yy 2

2 Δε

κιⓈ Ρωμαῖος ἀνὴρ, ² ἄ-
 ριςⓈ τὰ πολέμια, Πορ-
 σῖναν βελόμηνⓈ ἀνελεῖν,
 εἰς τὸ Τυρρῆνικὸν στρατόπε-
 δον ἦλθεν, ἐδῆτα ἔχων
³ Τυρρῆνίδα, καὶ τῇ Φωνῇ
 Τυρρῆνίζων καὶ δὴ παρελ-
 θὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, ⁴ βασι-
 λέα ⁵ Πορσῖναν ὡς εἰδὼς ὅς
 τις ἐστὶν, ὃν ὡήθη μάλιστα ⁶
 καθεζομένων εἰκέναι βα-
 σιλεῖ, καὶ δὴ τῶν ἐκείνου
 πασάντωνⓈ τὸ ξίφοςⓈ.
 συλληφθεὶς ὡμολόγησεν ὅς
 τις ἐστὶν. Πορσῖνας μὲν δὴ
 ἔθυσεν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῖς
 θεοῖς. Μετὰ ⁷ ὃν ⁸ ἐχά-
 ρας πῶς ἐχάσας, ὑπερέ-
 χει τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν,
 καὶ ⁹ τὴν χειρὸς καιομένης, εἰ-
 σήκεν τῷ Πορσῖνᾳ ἀμυγρό-
 μινⓈ ¹⁰ Φαιδρῶ καὶ ἀντέπιπ-
 τὼν περὶ σάπῃ. ὡς ¹¹ ὃ Πορ-
 σῖνας τὴν δρετὴν ὑπερε-
 θάμιαζε, Μετὰ ¹² ὃν, Μη-

Mutius civis Romanus
 in re militari præstan-
 tissimus, interficiendi
 Porsennæ causa in
 Tyrrhenorum castra ve-
 nit, habitu Tyrrheno,
 vocem etiam Tyrrhe-
 norum imitatus. Qui
 accedens ad tribunal,
 cum regem Porsennam
 non nosset, quinam ef-
 fet, ex assidentibus,
 quem maxime regi si-
 milem esse putabat,
 eum stricto gladio in-
 terfecit. Comprehensus,
 factus est quinam esset.
 Porsenna ob datam sa-
 lutem diis sacrificabat.
 Mutius autem in fo-
 cum igne plenum re-
 ctam manum injecit:
 & dum manus combure-
 retur, stans cum Porsen-
 na loquebatur, hilari &
 intrepido vultu. Cum
 Porsenna supra modum
 hominis virtutem admi-

δα-

² ἄριςⓈ τὰ πολέμια] Ἄγχι τὰ
 πολέμια. quod apud optimos
 quosque tamen scriptores reperias.
 In fine scribe, καὶ δὴ τὸ πολέμιον πορ-
 σῖνα καὶ fuit in nostro Cod. καὶ δὴ au-
 tem valet, τὸ λοιπὸν ἴδου. Ut quidam
 Grammatici interpretantur: vel po-
 tius continuo, scilicet. Casaubonus.

³ Τυρρῆνίδα] γρ. Τυρρηνίδα. Id.

⁴ Φαιδρῶ καὶ ἀντ. τ. κ.] Similem
 constantiam refert Clemens lib. iv.
 Στρωμ. Πόσειδον ὁ Ρωμαῖος ἀνδρὶς,
 ὑπὸ ΠόσειδονⓈ ἔχων τὴν πρὸς κα-
 κρυμμένων καὶ ἐδήλωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν
 χεῖρα ὅτι τὴν πρὸς θεοῖς, καὶ ἀντὶ τὴν
 χαλκὸν κατέθηκεν, ἀντὶ τὴν πρὸς τῷ
 θεῷ.

paretur, Mutius, Nequaquam, inquit, mire-
ris. Trecenti Romani ea-
dem tolerantia & virtute
præditi, qua ego, in ca-
stris oberrant, tempus
captantes te interficiendi.
Porfenna credens his
verbis, metuque per-
territus, bellum cum
Romanis composuit.

δαμῶς, ἔφη, θαυμάσις
τριακῆσιοι Ῥωμαῖοι τῷ
αὐτῷ ἐμοὶ καρπερίαν ἔ-
χοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ
σε πλανῶνται, ὡς θαφύ-
λαῖσόντες κακρὸν τῆς ἀν-
αιρέσεως. Πορσένᾳς πι-
σθύσας τοῖς λεγομένοις,
καὶ φοβηθεὶς, τὸν πόλεμον
πρὸς Ῥωμαίους διελύσατο.

[C A P. I X.]

Sylla.

¶ Sylla in bello so-
ciali viri militaris &
ætate provecti Albini,
lapidibus ac fustibus
interempti, mortem
non ultus est: sed au-
ctores cædis neglexit,
inquiens se eos alacrio-
res hac re ad pugnan-
dum reddere, cum insi-
gne peccatum insigni a-
liqua fortitudine expia-
re deberent. Itaque in
pugnis multo virilius
dimicabant, ut obli-
vionem suo in Albi-
num sceleri inducerent.
συντο· ὥς τε καὶ λήθην ἐμποῖῃσαι τὸ εἰς τὴν Ἀλβινόν
ὡς θανατομίας.

Σύλλας.

¶ ἸΣύλλας ἐν τῷ συμ-
μαχικῷ πολέμῳ τῷ στρατιω-
τῶν στρατηγικὸν ἄνδρα καὶ
πρესβύτην, Ἀλβίνον λίθοις
καὶ ξύλοις διαχρησαμένων,
ὅτε ἐπεξήλθεν· ἀλλὰ παρ-
εἶδε τὰς διαποκτείναντας,
φάσκων ποιεῖν αὐτὰς ἐν
τάτῳ προθυμότερας εἰς τὸν
πόλεμον, ὥς ὀφείλοντας
ὑπὲρ ἁμαρτημάτων με-
γαλὰ, διὰ μεγάλης ἀνδρα-
γαθίας ἀπολογήσασθαι. ποι-
κάρτοι καὶ ἐν ταῖς μάχαις
πολλῶν ἰσχυροτέρων ἡγωνί-
σαντων.

Σύλ-

5 Καὶ φοβηθεὶς, τὸν πόλεμον πρὸς
Ῥώμ.] Ita edidi cum MS. & Inter-
pree. Vulgarè, καὶ πόλεμον πρὸς
Ῥώμ.

Cap. IX. 1 Σύλλας ἐν τῷ συμ-
μαχικῷ πολέμῳ τῷ στρατιωτῶν τῷ στρατῷ, &c.]
Pro eo legitur in MS. Σύλλας ἐν τῷ
συμ-

Σύλλας Ἀρχελάω τῷ
Μιθριδάτῃ στρατηγῷ πε-
ρὶ Ὀρχομενὸν παρετάσε-
το. ὁρῶν δὲ τὰς Ῥωμαίους
ἡττωμένους καὶ φεύγοντας,
αὐτὸς διποπηθεὶς ἔπειτα,
καὶ σημεῖον ἀρπάσας, ὡς εἶ-
πε διὰ τὸ φεύγοντων, ἐς
τὰς πολεμίους, βοῶν, Εἴ-
μοι μὲν ἐνταῦθα καλὸν, ὡς
Ῥωμαῖοι, πλεονεχέοντες ὑμῖν
δὲ τοῖς πυνθανομένοις περὶ
προσδεδωκάπε Σύλλαν, ἡμέ-
μνησθε φράζειν, ἐν Ὀρ-
χομενῷ. τῆτον δὲ λόγον
Ῥωμαῖοι καταδεσθέντες,
ἀνέσπειραν καὶ προθύμως
ἐμβαλόντες ἐπέεψαν τοὺς
πολεμίους.

2 Sylla adversus Ar-
chelaum Mithridatis du-
cem ad Orchomenum
præliabatur. Videns au-
tem Romanos victos fu-
gam capeffere, ipse ab
equo defiliens, arrepto
vexillo per fugientes ad
hostes tendebat, cla-
mans: *Mibi hic glorio-
sum est, ô Romani, mor-
tem obire.* Vos autem in-
terrogantibus ubi Syl-
lam prodideritis, faci-
te ut respondeatis, In
Orchomeno. Hoc ser-
mone pudefacti Romani,
reverterunt, & alacri-
ter in adversarios impetu
facto, eos in fugam com-
pulerunt.

[CAP. X.]

Μάριος.

¶ Μάριος Κιμβρίων
καὶ Τυττόνων ἐς τὴν Ἰτα-
λίαν ἐμβαλόντων ἀγρίων
ἀνθρώπων, μεγάλων, τὰς
ὄψεις ἀλλοκώτων, θηριώδη

Marius.

¶ Marius Cimbris
& Teutonibus in Ita-
liam impressionem fa-
cientibus, qui homines
erant agrestes, imma-
ni magnitudine, facie
θηριώδη

συμμεχρὶ πολέμου, καὶ στρατηγὸν
ἀνδρα, &c. Paullo post pro παρὶς, MS. παρὶς, & pro διποπηθεὶς,
διποπηθέντας.

1 Μόμνησθε] MS. μεμνήσθ.

Cap. X. Τυττόνων ἐς τὴν Ἰταλίαν
ἐμβ.] Ἐς τὴν Ἰταλίαν, quod in Vul-
gata desiderabatur, cum MS. & in-
terprete supplevi.

monstrosa, & belluina voce præditi, diu moratus, manus non conferuit: sed milites iussit ad vallum accedentes, intro tela conjicere: proculque consistentes in hostes intuendo, assuefecit, ut eorum formam sustinere, & vocem tolerare possent, faciemque usitatam redderent. Sic milites stuporem barbarorum abicientes, eos despexerunt: atque ipsi Marium hortabantur, ut se ad ineundam pugnam educeret: commissoque prælio cum centum milibus hostium, partim occiderunt, partim vivos ceperunt.

2 Marius cum Teutonibus & Cimbris pugnam conflicturus in montium lateribus inæqualibus, Marcellum per noctem iussit cum tribus millibus armatorum per invia mon-

τιῶν Φωνῶν ἐχούων, ὅτι πλεῖστον ὅσον & συνέβαλεν εἰς μάχην, ἀλλὰ ἐκέλευε τὰς στρατιάς & χάρακον ἐμβαλλειν προσόντας, ἵππορῳθεν ἰσαμύεις, ὁρῶντας τὰς πολεμίας, ἥτις ἐκ μορφῆς αὐτῶν ἀνέχεσθαι ἢ τῶν Φωνῶν ὑπομένειν, ἢ τῶν ὄψιν χειροῇ ποιῶσθαι. ὥτως ἄρα οἱ στρατιῶται τὸ θάμβειν τῶν βαρβάρων ἐκλύσαντες, κατεφρόνησαν αὐτῶν, καὶ τὸ μάχεσθαι αὐτοὶ παρεκάλεσθαι ἐξάγειν αὐτὰς ὅτι τῶν μάχην. καὶ δὴ συμβαλόντες δέκα μυριάσι τῶν πολεμίων, τὰς μὲν ἐκτείναν, τὰς δὲ ζῶντας ἔλαβον.

Μάρκος δὲ τοῖσι καὶ κίμβροις μέλλων συμβάλλειν ἐν ὑπαρξίαις ἀνωμαλίοις, Μάρκελλον ἀφ' οὐκ πολλοῦ ἐκέλευσε τριηλίας ὁπλίτας ἄροντα, δι' ἀβάτων ὁρῶν παρελθόντα, καὶ νῶτα τῶν πολεμίων χρεῖσθαι.

1 Πέρρωθεν ἰσαμύεις] Scribe, καὶ πόρ. & ἥτις ἐκ μορφῆς αὐτῶν. Casaubonus.

2 Δι' ἀβάτων ὁρῶν] Ita emenda-

vi cum MS. & Interprete. Vulgata δι' ἀβάτων ὁρῶν. Sub finem pro σύρ-
εχθάντες, cum MS. ἱερὶσι συρρῆχάντες.

αὐτὸν ἐπεὶ ἵππων ἐβάλλει, παρ-
αγγελμα τοῖς στρατιώ-
ταις ἔδωκεν, ἐν τῷ ἀνω-
μαλῶν ἡρέμα ὑποβαίνειν
εἰς τὸ πεδίον· ὅπως οἱ πολέ-
μιοι φεύγειν αὐτοὺς οἴο-
μυθοι δύναιτο ἐγχειραῖν,
καὶ ἔτι εἰς τὸ ὀμαλὸν κατ-
έλθειν. ὥς ὅτε κατῆλθον, καὶ
προσώπῃ μὴ οἱ περὶ τὸ
Μάρκον, καὶ νῶτα ὅτε οἱ πε-
ρὶ τὸ Μάρκελλον, συρρή-
ξαντες κατέκοψαν τὰς πο-
λεμίας, καὶ νίκην λαμπρο-
τάτην ἐνίκησαν.

Μάριος. Κιμβρῶν
συμβαλὼν ἀπὸ χειμερίων
τόπων ὁρμωμένοις, ἡπί-
στατο. καὶ μὲν καὶ χιόνα
φέρειν διωαμένους, καὶ μα-
κρὰ καὶ ἥλιον ἔδαμῶς. 4. ὡς
μὲν δὴ μὲν Αὐγύστης. Μά-
ριος ὅτε καὶ νῶτα τῷ στρα-
τιῶν προκαπελάβετο τὴν
μάχης τὴν τόπον οἱ βάρβα-
ροι ὅτε ὅτι στραφέντες καὶ
προσώπῃ τὸ ἥλιον ἔχοντες,
ἀντιλάμπουσαν τὴν αὐγὴν
καὶ φέροντες, ὑποῖον ἡμέρας

tium circumire, & ad
terga hostium evade-
re. Quod postquam
accidit, militibus prae-
ceptum dedit, ut ex
montanis paulatim se
in campum reciperent,
ut hostes fugere eos ar-
bitrati, persequi cona-
rentur, & sic in plani-
ciem descenderent. Qui
cum descendissent, a fa-
cie Marius, a tergo Mar-
cellus irruptione facta,
hostes conciderunt, vi-
ctoriamque splendidissi-
mam reportarunt.

3 Marius cum Cim-
bris bellum gerens ex
frigidis regionibus profe-
ctis, sciebat eos gla-
ciem ac nives perferre
posse, aestum & solem
non item. Agebatur
mensis Augustus. Ma-
rius a tergo militum,
praecoccupavit occasio-
nem pugnae. Barbari
conversi cum solem ad-
versum haberent, neque
affluentem splendo-
rem ferre possent, aestu

ἰδρῶ-

3 Σωβάνει] Σωβάνει. Casaubon.

4 Ἡ μὲν δὴ μὲν Αὐγύστης. Ita

[edidi cum MS. pro ὡς ὅτε μὲν Αὐγύ-

confecti plurimum fudorem cum spiritu emittentes, clypeos pro oculis objecerunt, quod solis radios sustinere nequirent. Corpora vero eorum nudata vulnerantes, Romani ceciderunt. Cadunt barbarorum centum & viginti millia, vivique capiuntur ad sexaginta millia.

ἰδρῶτι πλὺν μὲν ἄσθμα-
τ' ἀφίεντες, τὰς μὲν θυ-
ρεὰς προσβάλλοντες πρὸς τὸ
προσώπων, τὴν ἀκμὴν δὲ
ἡλὶς μὴ φέροντες πρὸς τὸ
σώματα αὐτῶν γυμνήμε-
να πρὸςκοντες οἱ Ῥω-
μαῖοι, κατέκταν. πύλη-
σι δὲ βαρβάρων δωδεκά-
κισ μύριοι ἀλίσκονται
ζῶντες ἐξ ἑκάστων μύριοι.

[C A P. XI.]

Marcellus.

¶ Marcellus Syracu-
fas oppugnans, cum
ab Archimedis machi-
nis vinceretur, aggredi
mœnia non amplius
audebat. Ad tempus
autem oppugnationem
omisit, & longe post
Damippum Spartiatam,
Syraculis enavigantem
cepit, ab eoque cogno-
vit turrim quandam in
muris esse, in qua ne-
gligenter custodiæ ad-
ministrarentur, eam
multos homines cape-
re posse, murumque in

Μάρκελλ'.

Μάρκελλ' Συρακῶ-
νας πολιορκῶν, ὑπὸ τῷ
Ἀρχιμήδῃ μηχανημάτων
ἡσώμενος, προσβάλλειν
μὴ δύνανται ἐπὶ ταῖς τείχεσιν
ἐθάρσυνεν. χροῖον δὲ τὴν πο-
λιορκίαν ἐπέτερεψεν, καὶ δὴ
μὲν πολὺ Δάμιππον Σπαρ-
τιάτην Συρακυσῶν ἐκ-
πλέοντα ἐλὼν αἰχμάλω-
πον, ἔλαβε ὡς τὰς
πύργον εἶναι τῆς τεύχεος φυ-
λασόμενον ἀμελῶς, δυ-
νάμενον δὲ ξαυτὸν ἀνδρῶν
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐνδομῇ
συ-

1 Ἐλαβε] Εἰς μὲν. Casaubonus.

συχνὰς, & τείχους ὀπί-
 σάτας ὄντας. πρὸς δὲ τὸ
 ὕψος αὐτὰς συμμέτρους
 κλίμακας κατὰ σκαλίσας,
² Μάρκελλον, Συρακου-
 σίων ἐορτῶν ἀγόντων Ἀρτέ-
 μιδι, καὶ περὶ μέθην καὶ παι-
 διαν ἐχόντων, τὸν τε πύρ-
 ρον κατέχευε, καὶ κύκλῳ τὸ
 τεῖχος ὁπλῶν ἐπλήρω-
 σε, ³ καὶ πρὸ τῆς πόλεως ἐξά-
 πύλα θρασυψίας, κατέ-
 χε τὴν πόλιν. οἱ μὲν στρα-
 τῶται θύοναίως ἀγωνισά-
 μενοι τὴν πόλεως ἀρπα-
 γὴν ἡτήσαντο. & μὲν ἔ-
 δωκε Μάρκελλον, ὅτι μὴ
 ὑπὸ μόνων ἀνδραπόδων
 καὶ χρημάτων ὠφελεῖσθαι.
⁴ τὸ δὲ ἱερῶν καὶ τῶν ἐλδοτέρων
 σωμάτων ἀπέχεσθαι προσέ-
 ταξεν.

[CAP. XII.]

Α'τίλιον.

Α'τίλιον αἰλὸς ὑπὸ
 Καρχηδονίων, ὥμοσεν αὐ-

ascensum habere. Qua
 re cognita, scalas ad al-
 titudinem ejus con-
 gruenter fabricavit, Mar-
 cellus Syracusanis fe-
 stum in honorem Dianæ
 obeuntibus, & vino
 indulgentibus, ludicra-
 que exercentibus, tur-
 rim occupavit, & cir-
 cumcirca murum armis
 implevit, ac sub au-
 roram hexapylis effra-
 ctis, urbe potitus est.
 Milites fortiter pugnan-
 tes, ut sibi civitatem
 diripere liceret, postu-
 labant. At Marcellus
 nihil præter manci-
 piorum & pecuniarum
 usum concessit. A sa-
 cerdotibus autem & li-
 beris hominibus abstinere
 jussit.

Attilius.

Attilius captus a
 Carthaginensibus jura-

τίς

² Μάρκελλον, &c.] Hæc cum
 præcedentibus, utpote idem Strate-
 gema, conjunxi cum Indice.

³ Καὶ πρὸς τὴν πόλιν] Scribe, πρὸς τὴν
 πόλιν. Ex Plutarcho patet hæc adver-
 bum. Casaubonus.

⁴ Τῶν δὲ ἱερῶν, καὶ τῶν ἐλδοτέρων
 σωμ.] Articulum ante ἐλδοτέρων cum
 MSS. addidi. Casaubonus ad mar-
 ginem Vulgatæ, ut videtur, edide-
 rat γὰρ τῶν ἱερῶν.

vit eis , si dimittere-
tur , se persuasurum fe-
natui , ut bellum com-
poneret : sin persuadere
non posset , reverfu-
rum. Cum Romam ve-
nisset , contrarium fe-
natui suavit. Tum vero
magis etiam quod Car-
thaginensium occul-
tam imbecillitatem , &
modum quo capi fa-
cilis possent , ostendit.
Senatu eum hortante ,
ut maneret , & necessa-
rium juramentum , in-
juratum existimaret , con-
plectentibus liberis , con-
juge , amicis , cognatis ,
noluit fidem jurisjurandi
transgredi. Sed renavi-
gans ad Carthaginien-
ses , suum eis stratage-
ma & Romanorum con-
siliium pariter indica-
vit. Qui eum in carce-
rem conjectum , ver-
beribus affecerunt , &
longo tempore cruciatum
necarunt.

τοῖς , ¹ ὡς ἀφεθῇ , πείσαι αὐ-
τὸν σύγκλητον διαλύσαι-
αυτὸν τὸν πόλεμον· μὴ πείσαις
ἢ ὡς αὐτὰς ἀνασφύσαι.
ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην ,
τὸν αὐτὸν ἔπεισε τὸν σύγ-
κλητον· ² τότε δὲ καὶ πικρὸν
μᾶλλον , ὡς Καρχηδό-
νιοι ἀπαγορεύουσι , καὶ πᾶ-
σι τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἀπορ-
ρήτω , καὶ ὃν τρόπον εἴησαν
ἀλώσιμοι προσηγόρευσε. τῆς
ἢ συγκλήτης ὡς καλεῖται
αὐτὸν μῦθε , καὶ τὸν ἐν ταῖς
ἀνάγκαις ὅρκον ἀνὸς πο-
νέειν , ὡς ἀποκαταστήσει
τὸν πόλεμον , φιλῶν ,
συγγενῶν , καὶ ἡμετέροις
ὡς ἀποκαταστήσει τὸν πόλεμον·
ἀποκαταστήσει ἢ ὡς τὰς Καρχη-
δονίους , ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ,
ὅτι , τε αὐτὸν στρατήγημα ,
καὶ τὸν Ῥωμαίων γνώμην.
οἱ ἢ καθεύξαντες αὐτὸν
ἐς χαλεπότητα , αἰκίσαντες
τε χρόνῳ μακρῷ , καὶ βασαν-
ίσαντες ἐκτείναν.

[CAP.

¹ ὡς ἀφεθῇ] MS. ἐν ἀρεθῇ.

² Τότε δὲ καὶ πικρὸν μᾶλλον] Cum
MS. scripserim τότε δὲ καὶ μᾶλλον. Pro
τότε, Casaubonus in margine nota-
bat. ἡ. π. π. Pro ὡς Καρχηδόνιοι ἀπ-

αγορεύουσι , MS. Καρχηδονίους ὡς ἀγο-
ρεύουσι , & sic quoque Codd. Casau-
boni. Pro εἴησαν ἀλώσιμοι , MS. εἴ
ἀλώσιμοι. In fine copulam ante βα-
σανίσαντες non agnoscit.

[CAP. XIII.]

Γάϊος.

Cajus.

Γάϊος ὡς ἀγγέλμα
ἔδωκε τοῖς ἐν τῷ στρατοπέ-
δῳ μένειν ὑπὲρ τῶν ὅπλων. ἐ-
πειδὴ ὥρα ἦεν ἡμέρας ὑὸς αὐτῶν
τὸν ἵππον διψῶντα ἤγαγεν
ὑπὲρ τὸν ποταμὸν παραρ-
ρέοντα, προσέταξεν ἀφε-
λαῖν αὐτῶν τὴν κεφαλὴν,
ὥς ἂν παιδέντῃ τῷ παρ-
αγγέλματι. τότε τῷ ἔρ-
γῳ τὰς στρατιώτας ἐδίδαξε
μηδέποτε ὡς γινέσθαι παρ-
αγγέλματι.

Cajus præceptum de-
derat iis qui in castris
erant, ut in armis ma-
nerent. Sub tempus au-
tem æstuantis solis fi-
lius ejus equum sitien-
tem deduxit ad fluvium
præterlabentem. Ejus
caput abscindi jussit,
quod edicto non pa-
ruisset. Hoc facto mi-
lites docuit, ne man-
datum unquam negli-
gerent.

[CAP. XIV.]

Φάβιος.

Fabius.

Φάβιος ἐν τῷ περὶ
Ἀννίβαν πόλεμῳ ἵ μὴ πα-
ρατασόμενός τις κακὸς ἤ-
κεν ἐν τῇ συγκλήτῳ. ἔ

Fabius in bello
contra Annibalem, quod
manum cum hostibus
non confereret, male au-
diebat in senatu. Filio
ἦ ἦ

1 Εἰπὶ τῷ ποταμῷ.] MS. articulum
non agnoscit.

Cap. XIV. 1 Μὴ παρατασόμενός τις
κακὸς ἦκεν ἐν τῇ συγκλ.] Ita lacunam,
quæ in Vulgata erat sustuli & lo-
cum mutatione sanavi cum M S.
& Interprete. In Vulgata erat, μὴ
παρατασόμενός τις κακὸς ὧν ἐν τῇ
συγκλ. Casaubonus in margine sup-
plerat εἰσοδρεῖτο ὥς. Eodem fe-
re modo, ut Noster, Plutarchus:

ὡς κακὸς μὴ ἦκεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ.

2 Κακὸς ὧν ἐν τῇ συγκλήτῳ] Deest
aliquid, puta, ἦκεν, vel ἐπακρίβετο,
vel εἰσοδρεῖτο. Lego deinde κατα-
κρίβετο ἢ ἀποκρίβετο, non κατακρίβετο.
Restituimus etiam, κατακρίβετο πρὸς
τοὺς ὅλως, pro illis monstris quæ e-
rant in nostro Cod. Restat illud,
συμβεβηλὸς μὴ συμβ. pro συμβεβηλὸς
μὴ συμ. Sed Interpretis Codd. aliud
quid habuere. Casaubonus.

hortante, ut depelleret infamiam, ostendit ei singulas agminis partes. Quibusdam vero non satis robusta corpora habentibus: Vides, inquit, non esse commodum inito praelio armis fortunam tentare. Persæpe enim universum agmen certaminis periculum non fecit. Sigillatim vero periculum rei militaris non latet, superari ac vinci posse. Itaque hoc in medium consulo, non in manus venire, sed per montana sequi, & urbes ad defectionem perducere. Hæc dicens ac faciens, primo quidem timidus existimabatur. Postmodum autem cum reliqui maximos exercitus amisissent, iterum Romani ad Fabium confugerunt, & ducem iterum constituerunt, adeo ut etiam dictator sit

ἢ ἢ ὡς ἀνακαλὼν ὁ δὲ πο-
τρέψας τὴν ἀδοξίαν, ἐπ-
έδειξεν αὐτῷ μέρῳ ἑκα-
στον τὸ Φάλαγγ. ἐνίων
ἢ ὅτι ἐρρωμένως ἐχόντων,
Ὁ ρᾶς, ἔφη, ὡς ἐκαλὸν
συμβαλόντας, ἀποκυνέου-
σαι περὶ τῶν ὅλων πλεονε-
κίαν ὅλη μὲν ἡ Φάλαγξ
ὅτι εἴληφεν ἀγῶν. πᾶ-
ραν. καὶ μέρῳ ἢ τῷ ἑμπε-
ρον ὅτι ἔλαθεν ἡτῶν
δυναμὴν. πικρὸι συμ-
βαλὼν μὴ συμβαλεῖν, ἀλλ'
ἐπεσθῇ, πᾶς ὑπερείας κατ-
έχοντα, καὶ πᾶς πόλεις ἀφ-
ισκίοντα. ταῦτα λέγων καὶ
πράττων, ἐν μὲν τῷ παρ-
αυτίκα, ἐνομιόσθη δειλός.
ὑπερον ἢ ἄλλων πλεονε-
κίαν ἀποκυνέουσαν,
πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι κατέ-
φυγον ὅτι Φάλαγγ, καὶ ὅτι
τὴν αὐτὴν στρατηγίαν ὡς
τε καὶ δικτάτωρ ἀπεδεί-
χθη, καὶ Μάξιμον ἀνηγο-

ρῶσθαι,

3 Α' πικρὸν ἐστὶ περὶ ὅλων] MS.
περὶ ὅλων. Calauboni Codd, uti
in margine notarat, ἀποκυνέουσαι
περὶ ὅλων. Sed Vulgata recte. Plutar-
chus in Fabio de Terentio Varrone

scribit: ὅτι καὶ ὡς ἀπὸ ἀπειρίας καὶ
δυστάτητος ἢ περὶ ὅλων ἀταρξέων
κινέων. Infra pro ὅτι Φάλαγγ, καὶ ὅτι
αὐτὴν στρατ. MS. ὅτι Φάλαγγ καὶ ἡ αὐτὴν στρατ.
In fine pro μέγιστον, MS. μέγιστον.

ρδύη, τὰρ δὲ ἂν εἴη μέ-
γιστος.

Φάβιος ἐπεκλήθη μέ-
γιστος, Σκηπίων μέγας·
ἐξηλοτύπη δὲ δόξης ὁ Σκη-
πίων τὸ Φάβιον. ὥς τε καὶ
ἤρετο τί δή ποτε, σὺ μὲν
Διατηρήσας μόνον τὰ στρα-
τόπεδα κλήϊζι μέγιστος,
ἐγὼ δὲ μέγας ὁ συμβαλὼν
καὶ κατὰ σῶμα νικήσας Ἀν-
νίβαν. Φάβιος ἔφη, ἄλλ'
εἰ μὴ ἐγὼ σοι διεφύλαξα
τὰς στρατιώτας, οὐκ ἂν
ἔχες μεθ' ὧν μαχόμενος
νικήσαι.

Φάβιος εἶλε τὴν Τα-
ραντίνων πόλιν, Ἀννίβης
συμμαχῶν αὐτοῖς, δό-
λον καὶ τέχνην. ὁ στρατιώτης
Ταραντίνος ὡς ὅτε Φα-
βίῳ τέτραντο ἀδελφῆς

creatus, & Maximus
nuncupatus, quod est,
si Græce vertas, μέγιστος.

2 Fabius cognomen
accepit Maximi, Sci-
pio Magni. Scipio qua-
dam æmulatione erga
Fabii gloriam afficie-
batur. Itaque rogabat
eum: Qui fit, ut tu con-
servandis duntaxat ex-
ercitibus, Maximi co-
gnomen adeptus sis: ego
cum hostibus confi-
gendo, Magni, cum An-
nibalem cominus facto
prælio devicerim? Re-
spondit Fabius: At nisi
ego tibi milites confer-
vasssem, tu non habuisses
quibus cum potuisses vin-
cere.

3 Fabius Tarentino-
rum urbem, Annibale
ipsis auxilium ferente,
arte ac dolo cepit. Erat
apud Fabium miles Ta-
rentinus. Ejus sororem,
insigni forma prædi-
καλῆς

4 Καὶ κατὰ σῶμα νικήσας Ἀν.] Νι-
κήσας, quod in Vulgata aberat, cum
MS. & Interprete nec non Casaubo-
no supplevi.

5 Οὐκ ἂν ἔχες μεθ' ὧν μαχ.] Ita e-
didi cum MS. pro vulgato καὶ ἔχες
μεθ' ἡμῶν μαχ. Pro νικήσας, idem
Cod. νικήσεις.

6 Στρατιώτης τὰρ. ὡς ὅτι Φάβιος]
Malim ὁ δὲ Φάβιος, ut Plut. ἐστρα-
τίειτο παρ' αὐτοῦ νανίας Ταραντίνος.
Casaubonus.

7 Ἡν ὁ δὲ Φάβιος] Ita emendavi
cum MS. nec non Casaubono, pro
vulgato ὡς ὅτι Φάβιος.

8 Ἀβρί-
ος

tam, Tarenti Abrentius deperibat, cui eidem murorum custodia ab Annibale demandata fuerat. Hac re cognita, Fabius Tarentinum militem in urbem ad sororem mittit. Qui sororis opera amicitiam cum Abrentio fecit, eumque ad Romanorum partibus favendum adduxit. Itaque Abrentius facta cum eo pactione demonstravit, qua parte aggredi mœnia deberent. Fabius erectis scalaribus ascendens, per vim urbem capit. Hoc facto, maximam omnium admirationem meruit, quod Annibalem stratagemate superasset, qui plerunque fallaciis & dolis vinceret.

καλῆς ἔσης ἐν Τάραντι
 ὁ Ἀβρέντιος ἦρα, ἀνὴρ ὑ-
 πὸ Ἀννίβου τὰ τεῖχη φυ-
 λάττειν πεπιστευμένον.
 τῶν μαθὼν φάσιον ὅτι
 Ταραντῖνον στρατιῶν ἐπέ-
 πεμφε πρὸς τὴν ἀδελφὴν.
 ὁ δὲ αὐτῆς ὁ Ἀβρέν-
 τιον φίλον ποιήσας αὐτῷ,
 ἔπεισε τὰ Ῥωμαίων φρο-
 νεῖν. ὥς τε καὶ σωθῆμεν
 ὁ Ἀβρέντιος ἔδειξε,
 καθ' ὃ μέρους χρηστὸς
 βαλεῖν τοῖς τεῖχεσι φά-
 σιν κλίμακας προσθεῖς,
 ἐπαναβὰς, καὶ κρατῶν αἰ-
 ρεῖ τὴν πόλιν. ὅππῃ τῶν
 μάλα πάντων ἐθαυμά-
 σθη, στρατηγέματι κρατή-
 σαι Ἀννίβου, ὅτι τέχναις
 καὶ δόλοισι τὰ πολλὰ νικῶν-
 τος.

[C A P.]

ὁ Ἀβρέντιος ἦρα, ἀνὴρ ὑπὸ, &c.]
 Lego & distingue, ὁ Βρέπτιος ἦρα ἀ-
 νὴρ, ὑπὸ, &c. quomodo Plutarchus
 in Fabio: ἦρα ὁ ταύτης ἀνὴρ Βρέπτιος
 τῷ πεταγμένῳ ὑπὸ Ἀννίβου τὴν πόλιν
 φρενέιν ἐν ἡγεμονίᾳ. Sic infra quoque
 pro ὁ Ἀβρέντιον, scribe ὁ Βρέπτιον,
 & pro Ἀβρέντιος ἔδειξε, repono ὁ

Βρέπτιος ἔδειξε. Ejusdem nomen non
 extat, forte quia simul cum Brutiis,
 quos omnes Fabius ad extinguendam
 proditiōis famam, ut vi potius atque
 armis captum Tarentum videretur, jus-
 serat interfici, & ipse & nomen e-
 jus interiit. Paulo post pro τῶν
 μαθόν, MS. τῶν μαθόν.

[CAP. XV.]

Κοῖν]Θ.

¹ Κοῖν]Θ φάβι]Θ τὸν αἰρεθῶα στρατηγὸν βελόμυ]Θ, αὐτὸς ἤδη γεγραμῶς, ἐδάτο Ῥωμαίων μηδαμῶς αὐτῷ δῶναί τι πῦρ δέχων, ἵνα μὴ ἀναγκάζοιτο σωμαποδημεῖν ἐπὶ τῷ πολέμῳ ὅτι γῆρα μακρῷ. οἱ δὲ νομίσαντες αἰμεινον ἔχειν τὰ τῷ πόλεως, τάς τε παρόν]Θ, ἐψηφίσαντο τὸ νεανίσκον ἀρχοῦναι. ὁ δὲ φάβι]Θ δὲ σωμαπεδήμησεν ἵνα μὴ παρέλκεται τὸν πῦρ δόξαν τὸ δέχων.

Quintus.

Quintus Fabius filium suum ducem eligi cupiens, ipse jam ætate affectus, contendebat a Romanis, ne imperium ei traderent, ne in extrema senectute cum ipso simul ad bellum proficisci cogeretur. Illi rem civitatis melius habituram arbitrati, si hic præsens omnibus rebus interesset, adolescentem imperatorem declaraverunt. At Fabius non una profectus est, ne imperatoris dignitatis splendorem filio detraheret.

[CAP. XVI.]

Σκηπίων.

¶ ² Σκηπίων ἐν Ἰβηρίᾳ μαθὼν ὡς τὸ τῷ πλεμίων στρατόπεδον ἀσπίον ἀφίκοιτο εἰς τὴν μάχην

Scipio.

¶ Scipio cum in Iberia cognovisset, hostium exercitum impransum ad pugnam ineundam venire, educens suum

¹ Κοῖν]Θ φάβι]Θ] φάβι]Θ cum MS. & Interprete inserui. Pro αἰρεθῶα στρατηγόν, ut erat in Vulgata cum MS. edidi αἰρεθῶα στρατηγόν. In Indice autem Strategema hoc novo titulo a præcedentibus non distingui-

tur, sed inter Fabii strategemata quartum est.

Cap. XVI. ¹ Σκηπίων ἐν Ἰβηρίᾳ μαθὼν, ὡς τὸ, &c.] Ita supplavi cum MS. & Interprete. In Vulgata μαθὼν aberat.

agmen, in longitudinem explicavit. Circiter autem horam septimam afflicto jam fame & siti aggressus, facile superavit.

2 Scipio omnes metrices e castris eiecit, jubens eas in urbem conviviiis deditam recedere. Imperavit etiam, ut novæ mensæ, scyphi, omniaque vasa, præter ollam, veru, & poculum fictile exportarentur. Ex argenteis poculum non amplius duarum librarum permisit, si quis habere vellet. Balneis uti vetuit. Qui ungerentur, jussit ut ipsi sese fricarent. Nam jumenta fri-

ἐμήκυνεν ἐξάγων, καὶ ὠδῶν πάντων τὴν αὐτὴν Φάλαγγα. ἀμφὶ δ' ὥραν ἐβδόμῃ πεζοπόροις ἤδη λιμῶ καὶ διψῇ συμβαλὼν ῥαδίως ἐκράτησεν.

Σκηπίων δ' ἐτραποπέδῃ τὰς πόρνας ἐξήλασε, κελύσας ἐς πόλιν ἀπέναι πανηγυρίζουσαν. περὶ ἐπέξε δ' ἀποπέμψας καὶ τριπύρας, καὶ σκύδα πάντα, καὶ σκύδα πάντα, καὶ ὀβελίσκες, καὶ ποτήρια. ἀργυρεὺν δ' ἐκπῶμα μὴ ἔχειν, πλεονεξία δὲ καὶ λείπει μὴδέν. τὴν δ' αἰετοφωμῶν ἔκασον τριβῶν ἑαυτὸν. τὰ γὰρ ὑποζύγια δεικνύει τὴν τριβόντων. ἀργυρεὺν

2 Καὶ αἱ τριπύρας] Quid hic καὶ τριπύρας? An non etque veteres inservire poterant luxui? Lipsius lib. v. De Milit. Rom. Dial. 16. legit καὶ τὰς τριπύρας, quod Casaubonus in ora Vulgaræ sequutus est. Verum saltem scribendum foret καὶ τὰς τριπύρας, καὶ ἐκπῶματι, καὶ σκύδα πάντα, reperita ubique copula. Sed nimium a Codd. lectio hæc abit. Verissime in ora libri sui emendaverat CL. Gronovius ἀλίας, τριπύρας, ἐκπ. &c.

3 Χύδρας] γρ. κιδάρας. Casaubonus. Χύδρας] MS. κύδρας, sed hoc Ionice Plutarchus in Apophthegm. Μάντις μὲν ἄλλος ἐξήλασε τὸ δούρειον ἵππον καὶ τὸν ἄλκιμον σκύδα δ' ἀργυρεὺν ἀποπέμψας πάντα, πλεονεξία δὲ καὶ λείπει μὴδέν. τὴν δ' αἰετοφωμῶν ἔκασον τριβῶν ἑαυτὸν. τὰ γὰρ ὑποζύγια δεικνύει τὴν τριβόντων. ἀργυρεὺν

τῶν ἢ ὀρεῖς, ἄπυρον ὄψον·
 δαπνῆντας ἢ περσφέρεας
 καὶ κρέας ὀπίον, ἢ ἐφθόν.
 ἱματίω ἢ χερσὶν σιύρα
 Γαλατικῇ, καὶ πρῶτον ἐνε-
 πορπήσαντες σούραν μέ-
 λαιναν. τὰς ἢ στρατηγὰς,
 ἢ ἐπὶ σιβάδων ἀνακει-
 ντες ἐωρεῖτο, φάσκων πεν-
 θεῖν τῶν ἢ στρατόματων
 ἀσωτίαν καὶ μαλακίαν.

Σκηπίων στρατιώτῳ
 ἰδὼν χάρακα κομίζοντα,
 ὁλίθεσθαι μοι δοκεῖς, εἶ-
 πεν, ὦ στρατιώτα· ἔστι,
 καὶ πάνυ, φήσας. Εἰ-
 κώτως ἔφη· ἐν γὰρ τῷ ξύ-
 λῳ τῶν ἐλπίδα τ' σωτηρίας
 ἔχεις, οὐκ ἐν τῇ μαχαί-
 ρῳ.

Σκηπίων στρατιώτῳ ἰ-
 δὼν μέγα φρονεῖντα ἐπὶ
 θυρεῷ κεκοσμημένῳ αἰ-
 γυρόν, ἔφη, Ῥωμαῖον ἀν-
 δρα τῇ δεξιερᾷ χειρὶ

cantibus indigere. Prandi-
 derent autem expers
 ignis obsonium. In coe-
 na etiam carnem seu
 coctam, seu assatam
 adderent. Vestimento
 uterentur, sago Galli-
 co : & prius ipse sago
 pullo amictus, duces
 in stratis recumbentes
 circumiens inspexit, di-
 cens se deplorare exer-
 citus luxuriam & molli-
 tiem.

3 Scipio militem con-
 spicatus vallum feren-
 tem : Premi, inquit, mi-
 hi onere videris, o com-
 milito. Quo responden-
 te, Valde equidem. Sa-
 ne, inquit. In ligno e-
 nim spem salutis reposi-
 tam habes, non in gladio.

4 Scipio militem vi-
 dens clypei pulchritudi-
 nem identidem ostenta-
 re : Turpe, inquit, est

4 Εἰπὶ σιβάδων ἀνακειμένους ἐωρεῖ-
 το } Interpres, circumiens inspexit. ni-
 mirum aliter legit, idque melius.
 Casaubonus.

5 ὁλίθεσθαι μοι δοκεῖς, εἶπεν, ὦ
 σο.] Εἶπεν, quod in Vulgata aberat

μαλ-
 cum MS. & Interprete loco suo re-
 stitui. Cum iisdem pro vulgato, ἐ-
 γδάντες ἢ ἐλπίδα ἔχεις, emendavi
 γδ τῷ ξύλῳ ἢ ἐλπίδα τ' σωτηρίας ἔχεις.
 In MS. σεῖας scriptum per compen-
 dium.

lævæ manui fidere magis, quam dextræ.

5 Scipio tumultuantis populi vociferatione impeditus. Me, inquit, ne militum quidem armatorum clamor unquam terruit, neque hominum tumultus terribit, quorum Italiam scio novercam esse, non matrem. His verbis representi sunt, & tumultuari desierunt.

6 Scipio cum subegisset in Iberia urbem Phoeniciam, cum captivorum ductores virginem insigni formæ elegantia præditam adducerent, patrem requisivit, eique filiam donavit. Qui cum adfer-

μᾶλλον, ἢ τῇ δεξιᾷ πισθεῖν.

Σκηπίων⁶ ὑπὸ τοῦ δήμου θορυβέμενος, Εἰ μὲν, ἔφη, εἰδὲ στρατιωτῶν ἐνόωντων ἀλαλαγμὸς ἐξέπληξεν, ἐπεὶ γε συγκλύδων ἀνδράπων πῶν θόρυβος, ὃ ὧν οἶδα πῶν Ἰταλίαν μητρῴαν, εἰ μητέρα. τότε τῷ λόγῳ σωεσάλησαν, καὶ τὸ θορυβεῖν ἐπαύσαντο.

Σκηπίων δορυάλωτον λαβὼν ἐν Ἰβηρίᾳ πόλιν, ⁸ Φοίνισαν, ὡς οἱ Φυγαγωγὸι παρτέρον ἤγαγον καὶ λῆσς ὑπερφυῶς ἔχουσαν, τὴν πατέρα αὐτῆς ἀναζητήσας, ἐχαρίσατο αὐτῇ πῶν θυγατέρα. τὴν δὲ δῶρα προσκομίσαντι, ⁶ ὃ

6 τ' ὑπὸ τοῦ δήμου] Additus articulus cum MS. Paulo post pro συγκλύδων, Casauboni Codd. συγκλύων. Plutarchus in Apophth. εἰ μὲν (ἔπειτα) εἰδὲ ποτε στρατιωτῶν ἀλαλαγμὸς ἐθορυβήσεν, ἐπεὶ γε συγκλύδων ἀνδράπων, ὧν εἰ μητέρα τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ μητρῴαν εἶσαν ὀπίσταιμα. Pro ὧν οἶδατε τὴν Ἰταλίαν. Plutarchus in Apophth. εἰ μὲν (ἔπειτα) εἰδὲ ποτε στρατιωτῶν ἀλαλαγμὸς ἐθορυβήσεν, ἐπεὶ γε συγκλύδων ἀνδράπων, ὧν εἰ μητέρα τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ μητρῴαν εἶσαν ὀπίσταιμα. Pro ὧν οἶδατε τὴν Ἰταλίαν.

7 ὧν οἶδατε τὴν Ἰταλίαν μητρῴαν εἰ μητέρα] Non semel in Polyano attentus lector observabit, ejusdem nominis personas ab eo confundi: ut hic duos Scipiones. Nam hoc στρατηγὸς, sive potius ἀποστράτης,

Scipionis est junioris, auctore Plutarcho in Apophthegm. Casaubonus.

8 Φοίνισαν] MS. Οἶνονα. Οἶνονα quidem dicta fuit etiam Carthago Africa, teste Stephano Byzantino, verum an ita Carthago Nova (ab Asdrubale condita, teste Strabone lib. 111.) de qua hic sermo? Idem de Scipione referunt Livius lib. xxvi. cap. 42. Val. Maximus lib. iv. 3. 1. Gellius lib. vi. cap. 8. & Plutarchus in Apophthegm. Interpreter in errorem deduxit Orellium, qui ex eo citat Phœnicem urbem Hispaniæ.

ὁ δὲ καὶ τὰ πάντα συνεχαρμόσατο, πρῶτα φήσας ἰπιδόναι τῇ κέρῃ. ὅσαι δὲ καὶ ἄλλαι γυναῖκες τῶν γερονότων, ἢ θυγατέρες ἢ παῖδες, ὥραν ἔχοντες, ἐάλωσαν, τέτοις ἐπέσχετο δύο Ῥωμαίων σωφρονεσάτας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων. ¹⁰ οἱ θεραιπύτῃρες, καὶ χορηγίαν ἔνεμον τοῖς αἰχμαλώτοις κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Σκηπίων δὲ ἡ σωφροσύνη πολλὰς πόλεις Ἰβηρικὰς Ῥωμαίοις φίλας καὶ συμμάχους ἐποίησεν.

Σκηπίων ¹¹ Σύφακα τὸν

ret munera, etiam hæc simul largitus est, doctem, inquit, se hæc puellæ dare. Quotquot autem etiam aliæ vel uxores hominum summo loco natorum, vel filiæ, vel pueri ætate florentes caperentur, his duos Romanorum moderatissimos attribuit ex senibus, qui curam eorum gererent, & sumptum captivis pro dignitate suppeditarent. Scipionis continentia multas urbes Ibericas ad amicitiam & societatem Romanorum volentes perduxit.

7 Scipio cum Sypha-

Ma-

ὁ συνεχαρμόσατο] MS. συνεδωρίσατο. Paulo post pro ἢ θυγατέρες, ἢ παῖδες, ὥραν ἔχοντες, cum MS. repositi ἢ θυγατέρες, ἢ παῖδες, ὥραν ἔχοντες. Pro δύο Ῥωμαίους σωφρονεσάτας, cum eodem emendavi δύο Ῥωμαίων σωφρονεσάτας. Livius in eadem historia lib. xxvi. cap. 49. Spectato deinde integritati viro tradidit ei, tuerique haud secus ut recunde ac modeste, quam hospitum conjuges ac matres jussit. Polybius, ut Noster, plurimum meminit, lib. x. Hist. cap. 18. Τῆς δὲ καταισχυρόσεως, ἐκάλει δὲ αὐτὸς τὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων δοποτεταγμένους. ὡς οὐδὲν ἁγίων, καὶ Ἀλσαγενίων, ὅτι πάντες, &c. & paullo post, intellecta querelâ causâ: διὸ καὶ τὸτε

φανερὸς γινώσκοντες, ὅτι συνήκε τὸ ῥηθὶ καὶ λαβόντων τὸ δεξιὰς, διαρρεῖν αὐτῶν τε τὰ πάντα ἐκέλευσε, καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως πειρήσας ὅτι πείσονται ὡς ἰδίῳ ἀδελφῶν καὶ τέκνων συστήσασθαι καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀποδεχόμενος τοῖς παρεργουμένοις πρὸς αὐτοὺς. Pro κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, MS. κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. In fine pro καὶ συμμάχους ἐποίησεν, cum MS. & Interprete restitui καὶ συμμάχους ἐποίησεν.

¹⁰ Οἱ θεραιπύτῃρες] Scribe θεραιπύτῃρες, vel θεραιπύτῃρες εἴνευ αὐτῶν γινώσκοντες. ut videntur Codd. Interp. habuisse. Casaubonus.

¹¹ Σύφακα καὶ Μαυσιούαν βασιλέα] Ita Codex meus: mendose quidem: sed longe tamen melius quam

cem Massyliensium regem socium fecisset, in Siciliam trajecit. Afdribal admirabili pulchritudine filiam habens, hanc se collocaturum Syphaci promisit, si a Romanis deficeret. Ille ducens virginem in uxorem, Carthaginensium partes sequebatur, & confestim missis ad Scipionem litteris, vetuit eum in Libyam venire. Scipio intelligens Romanos in Syphacis societate magnam fiduciam habere, quod si audivissent ad hostes eum descivisse, non ausuros in Libyam transire: convocatis in concionem, in contrariam sententiam Syphacis litteras convertit: quod Romanos in Li-

μασαιούων βασιλέα σύμμαχον ποιησάμενον, διέβαλεν ἐς Σικελίαν. Ἀσδρέβας θυγατέρα παρθένον ἔχων θωμασὺν τὸ καλόν, ἐκδῶσεν ὑπὲρ χειρὸς τῷ Σύφακι τῷ Ῥωμαίων συμμαχίας ὁποσάντι. ὃ ἢ γήμας τὴν κέρην, προσέτετο Καρχηδονίοις, ἢ ὠδραχρήμα ἐπέσειλε Σκηπίωνι ἀπαγορεύων ὁπβύων Λιβύης Σκηπίων εἰδὼς Ῥωμαίους ὁπὶ τῇ Σύφακι συμμάχια μέγα φρονεῖντας, εἴ ἢ μάθοιεν προσεθεαυρόν ποῖς πολεμίοις, οὐκ ἂν πολήσουσας εἰς Λιβύην διαβαίνειν, ἐκκλησίαν αὐτῶν συναγαγὼν, ἐς τὲναντίον μετεποίησε τὰ γράμματα τῷ Σύφακι.

ὥς

quam Interpretis, qui *Massyliensium* habet. Non enim *Massyliensium*, sed *Masafisorum* rex fuit Syphax. Scribe ergo *Μασαυσυλίων*. De *Massylis* & *Massessylis*, & eorum errore, qui duas has gentes confundunt, diximus ad Strabonem. *Casaubonus*.

Σύφακι] MS. *Σόφακι*. & sic quoque Codd. *Casauboni*.

Μασαυτιών] MS. *Μασαυσυίων*, quod proximum vero: scribendum quippe *Μασαυσυλίων*, sapissime enim

α & λ in MSS. confunduntur. Stephanus *Μασαυσυλία*, ὡς αὖ Λιβύην προσεχὴς τῇ τῆς Μαυρισιαν. πύθνικόν, *Μασαυσυλίοι*, κ. *Μασαυσυλεῖς*, κ. *Μασαυσυλίται*. Quare cum lectio hac sit & ex Codice, & eam probet Stephanus, praefero τῷ *Μασαυσυλίων*, quomodo legendum monuit *Casaubonus*. Pro ἀπέσειλε Σκηπίωνι ἀπαγορεύων cum Cod. edidi ἐπέσειλε Σκηπίωνι, ἀπαγορεύων, &c.

Z z 3

12 Kz-

ὥς ¹² καλῶντ' αὖ τὰς Ῥω-
μαίους ¹³ ἔπι τῷ Λιβύῳ· καὶ
ὥς θωμάζοντ' ὅτι καὶ
νῦν βραδύνουσιν, καὶ ὥς
δεὸν μὴ ἐκλύειν αὐτὰ τῷ
ἀκμῶντι συμμάχῳ.
τοιαῦτα εἰπὼν, ὁρμῶν καὶ
θάρσ' αὖ τοῖς Ῥωμαίοις ἐν-
εποίησεν. οἱ δ' αὖτ' ἡμέ-
ραν ἤτησαν, καὶ τὴν δια-
πολῶσαι προσήκει.

Σκηπίων κατὰσκοπέας
Καρχηδονίων τεταῖς συλ-
ληφθέντας, νόμους Ῥωμαίων
κελεύοντ' αὖ ¹⁴ πολεμίων
κατὰσκοπέας ἀναιρεῖσθαι,
τὰ το μὲν σὺν ἐποίησε· προσ-
έταξε δ' αὖ τοῖς παρελθεῖν
τὴν στρατιὰν ἀπαυσαι. οἱ δ'
ιδόντες Ῥωμαίους, τὰς μὲν
βαλλόντας, τὰς δ' ἀκοντί-
ζοντας, τὰς δὲ πηδῶντας,
τὰς δὲ ὅπλα ὑπὸ ποδῶν
ἀρπάζοντας, τὰς δὲ ξίφει ἀπο-
κτείνοντας, πάλιν ἤχθησαν ἔπι

byam accerseret, & ad-
miraretur eos tam diu
moram trahere. Itaque
ejus societatis vigorem
dissolvi non oportere.
His dictis, cupiditatem
& confidentiam Ro-
manis injecit: qui sta-
tim diem postularunt,
quo transmittere opor-
teret.

8 Scipio speculato-
ribus Carthaginien-
sibus comprehensis, lege
Romanorum jubente
hostium exploratores
interficere, id quidem
non fecit, sed eos jus-
sit circumire univer-
sum exercitum. Qui
cum viderent Romanos,
alios tela mittere, alios
jaculari, alios gladios
acuere, rursus ad Sci-
pionem adducti sunt.
Qui, dato eis prandio:
Renunciate, inquit, quæ
τόν

¹² Καλῶντ' αὖ τὰς Ῥωμαίους ἔπι τὸν
Λιβύῳ] Ita edidi, ejectione cum MS.
& Interprete, nec non Casaubono
q̄, quod ante ἔπι τὸν Λιβύῳ in Vul-
gata legebatur. Articulum quoque
ante Ῥωμαίους MS. non habet. Pro
τοῖς Ῥωμαίοις ἐποίησεν, cum eodem
scripsi τοῖς Ῥωμαίοις ἐπεποίησεν.

¹³ Καὶ ἔπι τὸν Λιβύῳ.] Dele τὸ καὶ, nisi
loco suo mota est. Casaubonus.

¹⁴ Πολεμίων κατὰσκοπέας ἀνερπ.]
A quibusdam Codd. abest vox πολε-
μίων: deinde αὐτοῖς non αὐτοῖς. &
mox, Ἀπαγγέλατε, εἰπὲν, ἀπὸ
& καὶ τῶν τε. Idem.

vidistis, ei qui vos misit. Qui reversi, Annibali, aliisque Carthaginensibus hæc renunciantes, terrorem eis injecerunt, & Romanorum apparatione, & Scipionis magnanimitate.

τὸν Σκηπίωνα. ὁ δὲ δεῖς ἄριστον αὐτοῖς, ¹⁴ Ἀπαγγεῖλαι, εἶπεν, ὡς θεὰ δευρὸς τὸν πέμψαντα ὑμᾶς. οἱ δὲ ἐπανερχόμενοι τῷ τε Ἀννίβῃ καὶ τοῖς ἄλλοις Καρχηδονίοις τὰ αὐτὰ ἀπαγγεῖλαντες, ἐξέπληξαν αὐτούς, καὶ τῇ Ῥωμαίων ὠρᾷ σκυδῶν, καὶ τῇ Σκηπίων ὀμεγαλοψυχία.

[CAP. XVII.]

Porcius.

Porcius Cato in Hispanorum terram impressionem fecit. Ex omnibus civitatibus legati venerunt, sese ejus, Romanorumque potestati permittentes. Ille, ut obsides ad definitum tempus adducerent, imperavit. Eos cum adducerent, uniuscujusque civitatis duobus viris unam epistolam tradidit, præcipiens, ut omnes

Πόρκι ὀ Κάτων.

Πόρκι ὀ Κάτων ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἰβήρων. ἐκ τῶν πόλεων ἀπασῶν ἦκον πρεσβυτά, σφᾶς αὐτοὺς ἐγκρατοῦντες αὐτῷ τε καὶ Ῥωμαίοις. ὁ δὲ προσέταξε αὐτοῖς ἀγαγεῖν ὅμηρα ἑπὶ ὥραν ὥρᾳ μὲν. ἐπεὶ δὲ ἦγον, ἐκάστης πόλεως δύο ἀνδράσι μίαν ἐπιστολὴν ἔδωκε, κελεύσας ἀπαντὰς καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν

μέραν

¹⁴ Ἀπαγγεῖλαι, εἶπεν, ὡς θεὰ.] Ita edidi, addito, εἶπεν, cum MS. & Interprete.

Cap. XVII. 1 Εἰς Ἰβήρων] Ita emendavi cum MS. nec non Interprete, pro vulgato εἰς Ἰβήρας. Vi-

desupra lib. I. cap. I. 3. Statim pro αὐτῷ καὶ Ῥωμαίοις, cum eodem scripti αὐτῷ τε καὶ Ῥωμαίοις. Mox pro ἐπειδὴ ἦκον, cum MS. Interprete, & Cod. Casauboni restitui ἐπειδὴ ἦγον.

μέραν ἐπανελθόντας πῶς
 πολίταις ἀναγνῶναι. ἐπεὶ
 δὲ ἐπανῆλθον, ἀνέγνωσαν
 τὰ γεγραμμένα καὶ σκο-
 ψάτε τὰ τεῖχη σήμερον.
 ἐκάστη πόλιν πόλις και-
 ρὸν ἐκ ἑχσται πρὸς τὰς
 πωλοσίον πόλεις διαπέμ-
 ψαδάμ. Φόβουμοι δὲ ἐ-
 καστοὶ μὴ τῶν ἄλλων ὑπα-
 κούσωντων, αὐτοὶ μόνοι
 μὴ πεισθέντες ἐξανδρα-
 ποδιθῶσιν· ἕτως ὁμᾶ πάν-
 τες Ἰβήρες τὰ τεῖχη κατ-
 ἔσκαψαν ἡμέρα μία.

eodem die reversi, ci-
 vibus eas recitarent. Qui
 cum rediissent, scripta
 recitarunt: Diruite mu-
 ros hodierno die. Cum
 igitur singulae civitates
 tempus non haberent
 ad finitimas urbes mit-
 tendi, metuerentque sin-
 gulae ne cæteris mo-
 rem gerentibus, si ipsæ
 solæ dicto audientes
 non fuissent, in servi-
 tutem redigerentur, im-
 perata fecerunt, omnes-
 que Iberi uno die mœnia
 destruxerunt.

[CAP. XVIII.]

Φαῦν Θ.

Φαῦν Θ. Διομήδης ἐν Ἰ-
 ταλίᾳ τελευτήσας Θ, ἐ-
 πίταφον ἀγῶνα ποιῶν,
 πρώτη μὲν ἡμέρα τῶν Ἑλλή-
 νων ὀπλισμένων πομπὴν
 ἐπέμψεν· δεύτερα δὲ τῶν βαρ-
 βάρων. καὶ δὴ συνέταξε τοῖς
 βαρβάροις χρήσασθαι τῶν
 τῶν Ἑλλήνων τὰ ὅπλα. οἱ δὲ
 χρήσαντες, ὑπὸ τῶν βαρ-
 βάρων τοῖς ἰδίοις ὅπλοις
 ἀπώλοντο.

Faunus.

Faunus cum Dio-
 medes in Italia e vita
 decessisset, funebres lu-
 dos instituens, primo
 die Græcorum arma-
 torum pompam duxit:
 Secundo barbarorum.
 Præcepit autem, ut bar-
 bari a Græcis arma mu-
 tuarentur: Qui cum eis
 accommodavissent, a
 barbaris propriis armis
 sunt interfecti.

1 Ἡ πόλις βαρβάρων] Additus articulus cum MS.

[C A P. XIX.]

Titus.

Cleonymus cum Titum cepisset, pro eo dimittendo duas civitates postulabat, Epidamnium & Apolloniam. Titi pater eas non dedit, sed eum retinere iussit. Titus comparato sui dormientis simulacro, in ædibus deposuit, atque ipse conscenso navigio, clam aufugit, custodibus simulachrum custodientibus.

Τίτῳ.

Τίπον αἰχμαλῶν λαβὼν Κλεώνυμῳ, λύτρα ἐπέσθητο δύο πόλεις Ἐπίδαμνον, καὶ Ἀπολλωνίαν. ὁ δὲ Τίτος πατὴρ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ σῶζεν αὐτὸν ἐκέλευσεν. Τίτῳ εἰδῶλον αὐτοῦ κατὰ σκοτεινὰς κατὰ δρόμῳ, ἐν τῷ οἴκῳ κατήκει. καὶ αὐτὸς μὲν ὅππῃ βὰς ἀκατίῃ λαθὼν ἔφυγῃ· οἱ δὲ φύλακες τὸ εἰδῶλον ἐφύλαττον.

[C A P. XX.]

Cajus.

Cajus Carthaginienfibus apud Tyndaridem appellentibus cum navibus octoginta, ipse ducentas habens triremes, cum hostes multitudinem navium veriti, non ad pugnam solverent, centum triremium velis collectis, reliqua rite adaptavit, ac solvit. Carthaginienfes

Γάϊῳ.

Γάϊῳ περὶ τῶν Τιωδαρίδα Καρχηδονίων ἐφορμήνων π' ναυσὶν, αὐτὸς ἔχων σ' τριήρεις, ἐπειδὴ οἱ πλέμιοι, διὰ τὸ πλεῖστον τῶν νεῶν, οὐκ ἀντήνηγον, τὸ ῥ' τὰς ἑκατὰ πέντε, τὸ λοιπὸν ἐκπεταίους τὰ ἱστία, καὶ διὰ τῶν ἀποκρυπτόμενων, τὰς ἄλλας καλῶς ἐξήρ-

1 Καλῶς ἐξηρημίας] [Lege καλοῖς ἐξηρημίας, ut in margine libri tui
Zz s no-

ἐξηρημύσας ἀπέπλευσεν.
οἱ δὲ Καρχηδόνιοι νομί-
σαντες ἴσας εἶναι τὰς ναῦς
τῷ πλεῖστῃ τῶ φαινομένων
ἰσίων, παρρησάντες πρὸς τὴν
κίνδυνον ὤρμησαν. Γαίῳ
πολλαῖς πρὸς ὀλίγας ἀγ-
νωιστάμεν, ῥαδίως ἐνίκη-
σεν.

pares naves esse multitu-
dini apparentium velo-
rum arbitrati, sumpta fi-
ducia periculum adie-
runt. Majus cum multis
adversus paucas confli-
ctione facta, nullo nego-
tio superavit.

[C A P. XXI.]

Πεινάρμ.

Pinarius.

Πεινάρμ. Φρέαρ-
χ., Εὐναίων ἀποστάντων
τῇ Ῥωμαίων συμμαχίας,
ἐκ τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν ἁπ-
αιτάντων, Εὐνὸς δὲ δῆμ.
ἁπας, ἔφη, αὐρμον εἰς ἐκ-
κλησίαν συνελθὼν τῇ
ψηφίσεται, πεισθήσεται
τῷ ψηφίσματι. οἱ μὲν τῇ
ὑπεραίρας εἰς τὸ θέατρον
συνελέγησαν. ὁ δὲ νύκτωρ
ὑπὸ τῇ ἀκρόπολιν πολ-
λὰς στρατιώτας ἐφεδρῶν
ἐπαξεν ὑπερδεξίως ἀλλὰ

Pinarius praefectus cu-
stodiae, cum Ennen-
ses a Romanorum so-
cietate descivissent, &
portarum claves repe-
terent: Si universus,
inquit, populus crasti-
no die in concionem
convenerit, & hoc de-
creto sanxerit, morem
decreto geram. Illi po-
stridie in theatrum con-
gregabantur. At ipse
noctu sub arcem mul-
tos milites insidiari in-

notarat CL. Gronovius, & verte,
alii funibus alligatis. Pro eo supra lib.
I. cap. 47. I. ἡ πρὸς τὴν ζυγὴν καλο-
δοίς περιπλαβεῖν, τῇ δὲ τῇ πρὸς τῇ
σαν. Vide & lib. III. cap. 11. 3. & v.
22. 2.

I Α' πεινάρμων. Εὐνὸς δὲ δῆμ.

ἡ πει-
emendavi cum MS. & Interprete,
pro vulgato ἀπαιτάντας, Ἡν δὲ δῆμ.
Sub finem pro ἰπ' ἀλλήλους, MS. ἰπ'
ἀλλήλους. Pro οἱ δὲ ὑπὸν. cum MS. &
Casaubono restitui ἡ δὲ ὑπὸν. nisi
quod MS. δ', pro δι'.

superioribus locis jussit, alios vero circumfistere theatrum, & aditus occupare, atque ad signum accipiendum attentos esse. Ennenses convenientes defectio- nem decreto confirma- runt: præfecto custo- diæ significationem dan- te, milites partim mis- sis e loco superiore te- lis, partim impetu per aditus facto, strictisque gladiis populum occide- runt, ita ut cumulatim invicem caderent om- nes, paucis exceptis, qui per muros se demi- serant, perque subterra- neos meatus furtim ex- ciderant.

ἢ περὶ τὸ θέατρον, καὶ τὰς διόδους, ὥστε φυλάτ- ποντας τὸ σημαυθησόμε- νον. οἱ μὲν Ἐνναῖοι σωελ- θόντες πλὴν ἀπόστασιν ἐψη- φίζοντο. ἔνθα φραγέρεχαι σημηναιῖον, οἱ ἐρασιώται, οἱ μὲν ἄνωθεν ἀφέντες τὰ βέλη, οἱ δὲ καὶ τὰς διόδους περὶ πρὸς ὄντες, καὶ πα- σάμενοι τὰς μαχαίρας, τὸ δῆμον κατέκταναν, ὡς τε σωρηδὸν ἐπ' ἀλλήλοις ἐπιπλόν ἅπαντες, πλὴν ὀλίγων, ὅσοι καὶ τὰ τεχνῶν αὐτὰς κατήκαν, ἡ δὲ ὑ- πονόμῃ ἐλαττον ἐκπεσόν- τες.

[CAP. XXII.]

Sertorius.

Sertorius in Iberia hinnulum candidæ cer- væ a venatoribus do- no acceptum, aluit, ci- curemque reddidit, ita ut accedentem sequere- tur, & cum ascenden-

Σερτώριος.

Σερτώριος ἐν Ἰβη- ρίᾳ νεβρόν ἐλάφῃ λα- κῆς ὥστε κυνηγῶν δώ- ρον λαβὼν ἐθρεψε, καὶ πηλασὸν ἐποίησεν, ὡς τε
ἰ περὶ σιόντι μὲν εἶπετο. ὅπτι
τὸ

² Οἱ δὲ ὑπονόμῃ ἐλ.,] Scribe, ἡ
δι' ἑω. Casaubonus.

Cap. XXII. ἰ ὥστε περὶ σιόντι εἶ-
πετο] Scribo περὶ σιόντι. prodeunt in
publi-

τὸ βῆμα ἢ ἀναβαίνοντι
 σιανέβαιναν, ἢ δικάζοντι
 τὸ σῶμα προσέφερον· ἐπει-
 σε δὴ τὰς βαρβάρους, ὡς
 ἄρα τὸ ζῶον ἱερὸν Ἀρτέ-
 μιδοῦ. ἢ ἡ θεὸς δι' αὐτῶν
 πωλέει πάντα αὐτῶν τὰ
 μέλλοντα, ἢ σύμμαχον
 ἐν τοῖς πόλεμοις γίγνοι-
 ται. ὅσοι γὰρ μὲν ὑπὸ κατὰ-
 σκόπων σπυριόνηται ἢ γγέ-
 λετο σποκρυπτόμενον,
 αὐτὸς πωλέει, ὡς Διὶ
 τὴν νεβρὴν μαινομένων ὡς δὲ
 θεὸς πολεμίων ἐφοδῶν, ἐνέ-
 δρας, αἰφνιδίως κατὰδρο-
 μῶν, τῶν ἐφασκεν ἄγ-
 γελον ἔχειν τὴν νεβρὴν· ὅ-
 σον ἢ ἢ νίκαι πολεμίων ἢ λ-
 πίζοντο, ἢ ταῦτα Διὶ τὴν νε-
 βρὴν μαινομένων ὡς δὲ θεὸς
 φάσκων, ἐξέπλησε τὰς
 βαρβάρους· ἢ προσκυνοῦ-
 σιν, ἢ πάντες αὐτῶν προσέ-
 φεον ὡς δαιμονιώτεραν
 ἐχούσιν.

te in tribunal simul a-
 scenderet, atque ei os ad-
 moveret. Persuasit igitur
 barbaris, animal
 hoc sacrum esse Dia-
 nae, deamque per illud
 omnia praedicere, quae
 sibi eventura sint, so-
 ciamque in bellis prae-
 sto esse. Quaecunque
 igitur ab exploratori-
 bus arcana nunciaban-
 tur, ipse occultata prae-
 dixit, simulans per hin-
 nulum se a dea perdi-
 scere hostiles adortio-
 nes, & repentinas in-
 cursiones. Horum nun-
 cium hinnulum se ha-
 bere aiebat. Quotquot
 etiam victoriae bello-
 rum acciderent, has
 etiam per hinnulum se
 a dea cognoscere affir-
 mans, stuporem barbaris
 injecit: qui eum adora-
 bant, omnesque ad eum
 quasi divinis viribus se-
 ptum confugiebant.

[CAP.

publicum. Paullo post, ἐν τοῖς πόλε-
 μοις. Casaubonus.

Περσίωντι μὲν εἶπετο] Mēn, quod in
 Vulgata aberat, cum MS. inferui.
 Infra, pro ἐν τοῖς πολεμίοις, cum
 MS. Interprete, & Casaubono edidi
 ἐν τοῖς πολεμίοις.

2 ὡς Διὶ τὴν νεβρὴν μαινομένων ὡς δὲ
 θεὸς πολεμίων ἐφ.] Ita edidi cum
 MS. & Interprete. In Vulgata ὡς δὲ
 θεὸς desiderabantur. Paullo post
 quoque pro ὅσον ἢ νίκαι, cum eodem
 Codice & Interprete scripti ὅσον ἢ
 νίκαι.

I. Meto

[CAP. XXIII.]

Cæsar.

¶ Cæsar Nicomediam
versus navigans, juxta
Maleam a latronibus
Cilicibus captus est.
Qui cum magnam mer-
cedem pro ejus libera-
tione peterent, ille du-
plicem summam pro-
misit. Appulerunt ad
Miletum. Homines ex-
tra moenia accurrebant.
Cæsar Epicratem Mi-
lesium servum mittit
ad Milesios, rogans ut
sibi pecunias mutuo
darent. Qui eas confe-
stim miserunt. Epicra-
tes mandatum habens a
Cæsare, ut cum pecu-
niis magnum convivii
apparatum apportarent,
& hydriam plenam ensi-
bus, vinumque mandra-
gora mixtum. Cæsar
duplicatam latronibus
pecuniæ summam nu-
meravit, eisque convi-
vium apposuit. Illi exul-

Καῖσαρ.

¶ Καῖσαρ ὡς Νικομή-
δην πλέων πρὸς Μαλέαν
ὑπὸ ληστῶν ἤλω Κιλικίων·
οἱ μὲν ἤτησαν λύτρα μεγά-
λα· ὃ δὲ τὰ διπλάσια ἐπ-
ηγγείλατο· κατέχον ἐς
Μίλητον, ἣ τειχῶν ἔξω
προσωρμίσαντο. Καῖσαρ
ἐπικράτη Μιλήσιον οἰκέ-
την πέμπη πρὸς Μιλή-
σιος, πρῶτα καλῶν χρημά-
τα ὑπιδανείσαι· οἱ δὲ πα-
ραχρηῖμα ἐπεμψαν. Ἐπι-
κράτης ἐν πολλῷ ἔχων πα-
ρὰ Καίσαρ¹ μὲν τὰ χρη-
μάτων πρῶτα καλῶν δω-
ρίας μεγάλης κομίζειν ἣ ὑ-
δρείαν πλήρη ξιφῶν, ² ἣ
οἶνον μανδραγόρα κεκε-
ρασμένον. Καῖσαρ διπλά-
τὰ λύτρα τοῖς λησταῖς
ἀπαρδμήσας, πρῶτον ἐκιν
αὐτοῖς τὴν δωρίαν· οἱ δὲ
ὑπερχαίροντες τῷ πλή-
θει τὰ χρημάτων, ὥρμη-
σιν

¹ Μετὰ τῆς χρημάτων πρῶτα καλῶν
Ita supplevi locum hunc cum MS. &
Interprete. In Vulgata τῆς χρημάτων
desiderabantur.

² Καὶ οἶνον μανδραγόρα κεκερασμέ-
νον] Idem factum ab Imilcone su-
pra lib. v. cap. 10. 1. Simile strate-
gema vide supra lib. vi. cap. 13.

³ Ἡ γ-

σαν ἀνέδλω δὲ ὡχρεῖσθαι. καὶ τὸ
οἶνον πεφαρμακωμένον
πίνοντες ἀπεκραιμύθησαν.
Καῖσαρ καθεύδοντας ἀναι-
ρεθῆναι κελεύσας, παρ-
αυτίκα πῶς Μιλησίοις ἀπ-
έδωκε τὰ χρήματα.

Καῖσαρ ἐν Γαλατία
προσῆλθε ταῖς Ἀλπεσιν· ἤγ-
γελον στρατόπεδον τὸ ἐν
ρίων Βαρβάρων τὰς παρ-
όδους φυλάττειν. ὃ δὲ τὴν
φύσιν τῶν Ἀλπέων παρεφύ-
λαξε. ὅρως κατὰ πο-
ταμοὺς πολλοὺς ἀφ' ὧν ἔρρεον,
καὶ πολλὰ ἔλη βαθυπέτα.
ἀπὸ τούτων ὁμίχλη καὶ ἐξ-
αίρεται πολλή, ἅμα αὖ-
τις δ' ἐρχομένης ἔω. καὶ τὴν
ώραν Καῖσαρ μερῶς ἤμισυ

tantas pecuniarum mul-
titudine, largiter ge-
nio indulgebant, & vi-
num infectum bibentes,
in soporem incidebant.
Cæsar dormientes in-
terficere jussit, statimque
pecunias Milesiis reddi-
dit.

2 Cæsar cum in Gal-
lia ad Alpes pervenis-
set, barbarorum mon-
tanorum copiarum aditus
obsidere nunciabantur.
Ille naturam Alpium
speculabatur: Infra
montem flumina mul-
ta labuntur, eximiam
profunditatem haben-
tia. Ab his magna ori-
tur nubes prima luce
subortum auroræ. Cir-

τ

3 Ἡ γῆληθη] MS. ἡ γῆλη. & pro
στρατόπεδον, στρατόπεδα. Pro καὶ πολ-
λὰ ὅπως βαθυπέτα, MS. καὶ πολλὰ ἔτη
βαθ. quomodo & Casaubonus in
margine Vulgaræ ex Codd. notarat.
Sed legendum cum CL. Gronovio,
qui locum inspicere præsentissi-
mam eidem adhibuit medicinam,
rescribens: καὶ πολλὰ ἔλη βαθυπέτα.
Mox καὶ ante ἀπὸ πάντων, cum MS. &
Interprete sustuli. Ante ἅμα idem co-
pulam non agnoscit. Pro κατὰ τὸ ὅρως,
cum MS. edidi, κατὰ τὴν δὲ τὴν ὥραν.
Similis ex lacu Thrasymeno exorta
nebula memorata illius Pop. Ro-
mani cladis causa extitit. Præter

Polybium lib. 111. Hist. cap. 84. Li-
vius XXI. 4. Eo magis Romanis subita
atque improvisa res fuit, quod orta ex
lacu nebula, campo quam montibus den-
sior federat, agmina quoque hostium ex plu-
ribus vallibus ipsi inter se satis conspecta,
eoque magis pariter decurrerunt. & Flo-
rus 11. 6. Trasimenus lacus tertium ful-
men Annibalis, imperatore Flaminio. ibi
quoque grænova Tunica fraudis: quippe
nebula lacus palustribusque virgultis te-
ctus eques, terga subito pugnantium in-
vasit.

4 Εξαίρεται πολλή] Distingue cum
Interprete, εξαίρεται πολλὴ ἅμα αὖτις
ἐρχομένης ἔω, Casaubonus.

5 Δεῖν

ea id tempus Cæsar dimidias copias ducens, montem circumiit. Barbari nube tenebras afferente, nihil videntes, quietos se tenebant. Ille cum supra caput hostium evasisset, clamorem sustulit. Tum dimidia pars exercitus ab inferiore loco vociferationem excepit, montesque ab omnibus partibus resonantes, inexplicabilem barbaris terrorem injecerunt: qui repente fugam petentes, discesserunt. Ita sine pugna Cæsar Alpes superavit.

3 Cæsar cum Helvetiis bellum gerebat. Hi in Gallorum & Romanorum fines egrediebantur, circiter octo-

τὴν ἡμίσην ἀναγών, κύκλῳ τὸ ὄρος περιήρχετο. οἱ μὲν δὲ βάρεσσοι τὴν ὁμίλην ὀπισθοκρούσαντες, εἰδὲν ὁρῶντες ἡσυχάζον. ὁ δὲ ὑπὲρ κορυφῆς τῆς πολέμιων ἡρώδου, ἡλάλαξεν. οἱ δὲ ἡμίσεις κάτωθεν ἀντηλάλαξαν, καὶ τὰ ὄρη πανταχοῦθεν συναπηχήσαντα, ἀμήχανον εἶδμα ἐπέβαλε πῶς βαρβάροις. οἱ μὲν αὐτίκα φεύγοντες ὄχοντο. Καῖσαρ ἀμαχίαν τὰς Ἀλπεὶς ὑπερέβαλεν.

Καῖσαρ ἑλκετήριος ἐπολέμει. ἔπειτα μοῖρα Γαλατῶν καὶ Ῥωμαίοις ἐπήεσαν ἢ μυριάδες. ὧν καὶ τὸ

μαχ-

ti myriadas, una dempta, hoc est cxc. hominum millia. Sed quis nescit & Cæsaris ipsius Codd. & Plut. & Strabonis, & aliorum qui hoc tetigerunt, corruptos esse, ut vix certe quicquam statui de hoc queat? Casaubonus.

Γαλατῶν καὶ Ῥωμαίοις ἐπήεσαν] Καὶ Ῥωμαίοις, quod a Vulgata aberat, inserui cum MS. Longe aliter Interpreter. Paullo post MS. ποταμὸν Ῥοδανὸν absque articulo.

5 Δείμα] MS. δείμα.

6 Οὗτοι μοῖραι Γαλατῶν ἐπήεσαν, ἢ μυριάδες. ὧν καὶ τὸ μαχητὴν] Ridicula omnibus modis lectio. Interpres legit καὶ, ut non viginti μυριάδες, sed viginti millia intelligantur. Ego ex Plutarcho legerim ἐπήεσαν ἢ μυριάδες. ὧν καὶ τὸ μαχητὴν. Plutarchus enim auctor est myriadas Helvetiorum fuisse omnino triginta. hoc est, ccc. hominum millia: eorum autem qui ad arma essent apti, vigin-

μαχινὸν ἦσαν. Καῖσαρ αἰ-
μῖαν ἡμέραν ὑποανεχώρη-
οι βάρβαροι ταύτῃ κ-
πλέον θάρρῶντες ἐδίωκον.
ἐπεὶ δὲ τὸ ποταμὸν Ῥοδανὸν
διαβαίνειν ἔμελλον, ἔπει-
πολλὰ ὁ Καῖσαρ ἐστρατοπε-
δοῦσα. τὴν δὲ βαρβάρων
τραχυὴν ποταμὸν συνὸ πόνω
πολλῷ διαβάντων, ἔπει-
των, ἀλλὰ τρισμυρίων, τὴν
ὑπεραίαν τὴν λοιπῶν δια-
βαίνειν μελλόντων· οἱ μὲν
διαβάντες ὡς αἱ ταῖς ὀχ-
δαῖς ἀνεπαύοντο κεκμηκό-
τες· Καῖσαρ δὲ νύκτωρ ὀπι-
φανεῖς κατήνευσε πάντας,
ἀναχωρήσας διὰ τὸ ποταμὸν
ὅσον ἔχοντας.

Καῖσαρ Γερμανῶν ἐπ-
ιόντων, ἔπειθ' ὁπότε ἐγνω-
τὴς παρ' αὐτοῖς μάντις
περὶ νείας
σελίως ἀπέχεσθαι μάχης,
τότε τὴν αὐτὴν ἐραπὴν
ἐπήγαγον, ὡς ἀθυρότερον
διὰ τὴν μαντείαν μαχέ-

ginta millia, quorum
viginti millia, arma fer-
re poterant. Cæsar u-
num diem semper ce-
debat. Barbari majori
fiducia ob eam rem
sumpta persequiebantur.
Cum autem Rhoda-
num fluvium transmit-
tere vellent, Cæsar non
multo ante castrame-
tatus est. Cum barbari
asperum fluvium ma-
gno cum labore trans-
issent, nondum omnes,
sed triginta millibus
postridie trajicere vel-
lent: qui transierant, in
ripis defessi quietem ca-
ptabant. Cæsar noctu
eos adortus, omnes inter-
fecit, revertendi per flu-
men potestate intercisa.

4 Cæsar Germanis ac-
cedentibus, non au-
dens pugnam commit-
tere, cum cognovisset
eorum vates ante no-
vilunium pugnare ve-
tuisset, tum suum exer-
citus adduxit, quasi
timidius & minori cum
alacritate ob vatici-
μύς

nium pugnaturis. Sic Romani opportuno usi tempore, Germanos devicerunt.

5 Cæsar in Britannia ingentem fluvium trajicere conabatur. Rex Britannorum Cassiovelanus cum multis equitibus & effedis cum transitu arcebat. Cæsarem maximus elephas sequebatur, animal Britannis invisum. Eum ferreis squamis muniit, & altissimam in eo turrim extruxit, in qua sagittarios & funditores

ἄλλοις. 7 καὶ δὴ ἀείσω καὶ ῥῶ χρησάμενοι, λαμπρῶς Γερμανὸς ἐνίκησεν.

Καῖσαρ ἐν Βρετανίᾳ ποταμὸν μέγαν ἐπεχείρη πραιεὶδοξ βασιλῆος Βρετανῶν 8 καὶ λαυλῶ ἀνείργει μὲν πολλῶν ἰππέων, καὶ ἀρμάτων. Καίσαρ μὲν ἔλεφας εἶπερ, ζῶον Βρετανόις ἄγνωστον. 9 τῶν σιδηραῖς φολίσιν ὀχυρώσας, καὶ πύργον ἐπ' αὐτῶν μέγαν ὑψώσας, καὶ τοξότας καὶ σφενδαμήτας ἐ-

πισή-

7 Καὶ δὴ ἀείσω καὶ ῥῶ χρησάμενοι, λαμπρῶς Γερμανὸς ἐνίκησεν] MS. καὶ δὴ ἀείσω καὶ ῥῶ χρησάμενοι, λαμπρῶς Γερμανὸς ἐνίκησεν. Recte si addatur Ρ'ωμαῖοι cum Interprete.

8 Καὶ λαυλῶ] MS. καὶ λαυλῶ Cæsari lib. v. cap. 11. est Cassiovelanus. Dioni lib. xl. dicitur Σελλας. Verba ejus: Καὶ μὲν τὸ χειμῶν αὐτὸς τὰς ναῦς αὐτῶν διμνημένους, συμμετέχους τε προσμετέμελλαντο, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ νεώριον σκῶν ὤρμησαν. καὶ Σελλας ἢ τῶν τὰ πρῶτα ἐν τῇ νήσῳ διωγῶν φερόμενον προσησάμενοι, καὶ αὐτοὶ ἀπαντήσαντες οἱ Ρ'ωμαῖοι, τὸ μὲν πρῶτον, &c. Verum pro καὶ Σελλας τὸν, reponendum esse Κασσιέλλανον monuit Leunclavius. Camdenus contra Cassiovelanum dictum censet, quod fuerat Cassiorum princeps: eodem scilicet modo, quo Cattisuum Cattimarum, Teutones suum Teutomarum, Daci suum

Dacebalum, Gotti suum habuere Gottifonem: & recte Dioni dici Σελλας, pro Οὐλλαν, quasi fuerit illud proprium vel viri, vel dignitatis nomen; unde & Ninio Britanno eundem Bellinum dici testatur, trito in Britannia nomine: & quosdam existimare Cinobellinum, qui inter Icenos regnum tenuit, quasi Icenorum Bellinum fuisse dictum.

9 Τῶν σιδηραῖς, &c.] Ita editi cum MS. & Interprete, pro vulgato τῶν σιδηραῖς, &c. Lacunam quoque quæ erat in Vulgata, inter ὀχυρώσας & καὶ τοξότας, additis intermediis hisce, καὶ πύργον ἐπ' αὐτῶν μέγαν ὑψώσας, cum MS. & Interprete supplevi. Infra pro πυργόδορον, MS. ut & Codd. Καλαυβονί, ἰπποφόρον. Equos vero elephantis conspectum non ferre dictum quoque supra lib. iv. cap. 20.

πήσας, ἐκέλευσεν εἰς τὸ
 ῥόδμα ἐμβαίνειν. Βρετταν-
 νοὶ δ' ἐξεπλάγησαν, αἰσχα-
 τον καὶ ὑπερφυῖες θηρίον ἰ-
 δόντες. οὐδὲ γὰρ τ' ἵππων τί-
 λη καὶ γράφειν; ὅπερ καὶ
 παρ' Ἑλλήσιν, ὡς καὶ γυμνὸν
 ἐλέφαντα ἰδῶσιν, ἵπποι
 φύγῃσιν. περὶ γὰρ φό-
 ρον καὶ ἀπαισμητόν, βέ-
 λη καὶ σφενδόνας ἐξαφίεν-
 τα, οὐδὲ ἰδεῖν πλὴν ὅψιν ὕ-
 πέμειναν. Βρετταννοὶ μὲν δὴ
 αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασιν
 ἐφόρον. Ῥωμαῖοι δ' ἀκιν-
 δυνῶς τ' ἑαυτὸν διέβη-
 σαν, ἐνὶ ζῶντι τὰς πολε-
 μίαις φοβήσαντες.

Καίτοι περὶ μὲν Κι-
 κέρωνα ὑπὸ Γαλατῶν
 πολιορκηθέντα αἰπαγο-
 ρῶσαι, ἐπεμψε στρατιώ-
 τῳ ἀκοντίσῃ κελεύσας
 ἐπιστολὴν περὶ δέσσαν τῇ
 λόγχῃ, νύκτωρ βαλεῖν ὅ-
 περ τὸ τεῖχος. ὁ μὲν ἡγόν-
 πον· οἱ δ' ἐπεὶ τὸ τεῖχος φύλακες

constitutos iussit flumen
 ingredi. Britanni per-
 terrebantur, invisum &
 grande supra modum a-
 nimal conspicati. Nam
 de equis quid attinet re-
 ferre? cum etiam apud
 Græcos, equi viso nudo
 elephante, fugiant. Tur-
 rigerum autem & ar-
 matum, tela, fundas-
 que conjicientem aspi-
 cere non potuerunt. Ita-
 que Britanni cum equis
 & curribus in fugam se
 conjecerunt. Romani
 vero sine periculo flu-
 men transmiserunt, per
 unam bestiam metu ho-
 stibus facto.

6 Cæsar audiens Ci-
 ceronem a Gallis ob-
 fessum, oppugnatio-
 nem ferre non posse,
 misit militem cum præ-
 cepto, ut per noctem
 epistolam jaculo alli-
 gatam supra murum
 emitteret. Quam cum
 conjecisset, mœniorum

ἄφρον-

10 Οἱ δ' ἐπεὶ τὸ τεῖχος φύλακες δίδόντες]
 Cæsar lib. v. de B. G. cap. 48. Tum
 quidam ex equitibus Galli magnū præ-
 mium persuadet, uti ad Ciceronem episto-
 lam deferat. Hanc Græci conscriptam li-

teris mittis, ne intercepta epistola, no-
 stra ab hoste consilia cognoscerentur: si
 adire non possit, monet ut tragulam cum
 epistola ad amentum deligata intra mu-
 nitiones castrorum abjiciat. In litteris scri-
 bit:

custodes repertam ad Ciceronem attulerunt: qui in ea legit, *Cæsar Ciceroni fiduciam optat. Expecta auxilium.* Paulo post fumus ac pulvis cernebatur. Cæsare terram vastante. Itaque repente intercisa oppugnatione non solum Ciceronem liberavit, sed etiam oppugnantes repulit.

7 Cæsar septem milia ducens in exercitu, bellum Gallis inferebat. Is volens opinionem hostibus facere, pauciores etiam se his habere, vallum angustissime iussit muniri. Ipse vero cum pluribus militibus, locum sublimem asperumque interim occupavit, ibique latuit. Procedebant equites pauci extra vallum, & barbaros lacef-

δρόντες ἐκόμισαν Κικέρωνι. ἀνέγνω δ', Καῖσαρ Κικέρωνι παρρεῖν. Προσδέχεσθαι βοήθειαν. μετ' ὀλίγον ἐφάνη καπνὸς καὶ νοῖος, Καῖσαρ δὲ πρὸς τὴν χώραν πορεύσθαι. ὥστε αὐτίκα πρὸς πολιορκίαν ἀναψάσας, ἐμόνον ἀνέσσωσαν Κικέρωνα, ἀλλὰ καὶ τὰς πολιορκούντας ἐτίσαν.

Καῖσαρ δ' ἔχων ἐπιλέμῃ Γαλάταις. ἐμπιπῆσαι δόξαν βελόμην, ὡς καὶ τὸ ὄντων ὀλιγωτέρους ἔχοι, τὴν μὲν χάρακα σενώτατον ἐκέλευσε τεχνίζειν. αὐτὸς δ' ἡμερῶν ὑπερδύξιον δασὺ καταλαβόμενος, ἐν τῷ ἑνὶ τῷ πελιδνῶν στραπτῶν ἐκέκρυπτο, προήλθον ἱππεῖς ὀλίγοι τὴν χάρακα ἐκκαλέμενοι τὰς βαρβάρους. οἱ δ'

κατα-

bit: se cum legionibus profectum celeriter adfore: hortatur, ut pristinam virtutem retineat. Gallus periculum vitæ, ut erat præceptum, tragulam misit. Hac casu ad turrinam adhaesit, neque a nostro biduo animadversa: tertio die a quodam milite conficitur, dempta ad Cicer-

tonem desertur, &c. Videndus & Dio.

15 Μετὰ τῶν πλειόνων. Additus articulus cum MS. Paulo post pro ἔχον, cum MS. reposui ἔχον, quomodo etiam legendum monuit Cæsaronus. Item pro τῶν πλειόνων, cum eodem Cod. restitui τὰς πλείους.

κατασκιρῶντες τ' ὀλιγότη-
 τ' ὅτι ἰππέων, ἐπὶ ἄλλον τῷ
 χάρακι. ¹² οἱ μὲν ἔχον τὰς
 τάφρους· οἱ δ' ἀνέσπων τὰς
 σαρῶματα, ἐν τῷ ση-
 μαίνει μὲν ἡ σάλπιγξ· ὁ μὲν
 δ' ὁπλιστὴς ὤρμησεν, ἐκ μὲν
 δ' ἡ χάρακας ἀρπιοὶ πεζοὶ ἀ-
 πό τ' ὅτι ὑπερδεξίαν μὲν καί-
 σαρ' ἰππεὺς κτ' ἔναι·
 ὥστε ἐν μέσῳ τὰς βαρβάρων
 ἀπολαφθέντας δι-
 φθαρῶν τὰς πλείονας.

Καῖσαρ ἐπολιόρκει
 φράγμα Γαλατικόν τ' δὲ
 βαρβάρων ὅππ' μακρὸν
 ἀντεχόντων, ¹³ ὑπὸς ἀμύ-
 χαν' κατεργάζη, ὥς πε-
 ς ὅσοι φύλακες τειχῶν,
 ἢ φρεσὶ, λείπουν, οἱ μὲν
 τὰς φυλακὰς, οἱ δὲ τὰς
 ἐπαλξείας. Καῖσαρ δὲ περ-
 ἡγγειλεν ὁπλίσασθαι τότε,
 καὶ ὡς ἀρχὴν τῶν τείχε-

sebant. Illi despecta
 paucitate equitum, ad
 vallum accedebant. Alii
 fossas obruere, alii
 aggeres revellere. In-
 terea cum signum tu-
 ba cecinisset, simul e-
 ruptionem fecerunt e-
 vallo integri pedites, e-
 que superiori loco cum
 Cæsare equites a tergo,
 ut barbari in medio in-
 tercepti, plurimos ex
 suis amitterent.

8 Cæsar Gallicum
 quoddam castellum op-
 pugnat, cum Barba-
 ri longo tempore resti-
 tissent, imber procello-
 sus ingruit, ita ut qui
 custodiendis tuendisque
 mœnibus præerant, cu-
 stodias & propugnacu-
 la relinquerent. Cæsar
 suis mandat, ut se ar-
 mis accingant, eosque
 confestim ad muros ad-

στ

12. Οἱ μὲν ἔχον τὰς τάφρους] Vo-
 luit dicere, alios fossas congesta ter-
 ra replevisse. Sed ἔχον id est, non
 χεῖν: Lege ergo ἔχον τὰς τάφρους. Casu-
 bonus.

13. Ὑπὸς ἀμύχαν' κατεργάζη, ὥς πε-
 ς ὅσοι φύλακες τειχῶν, ἢ φρεσὶ, λεί-
 πουν.] Simili ratione per tem-
 pestatem adjutus Alexander Hydraf-

pen superavit. De eo Curt. lib. viii.
 cap. 13. Huius consilii effectum primo
 morata tempestas est, mox adjuvit; in-
 commoda quoque ad bonos eventus verten-
 te fortuna. & paullo infra: Obscurita-
 tem, qua ceteros terrebat, suam occa-
 sionem ratus, dato signo, ut omnes silen-
 tio adscenderent in rates, eam, qua ipsi
 veheretur, primam iussit expelli, &c.

duxit, ac defendentibus
vacuos occupans, facile
superavit, & castellum
exscidit.

σι πρὸς ἡμέραν, καὶ ἀφύλα-
κτα καὶ ἀλαβῶν, εὐκόλως
ὑπερβαῖς ἡ ἐξήλθε τὸ φρέ-
ρον.

9 Cæsar adversus
Gergobiam urbem to-
tius Galliæ maximam
expeditionem suscepit.
Ei e regione castra po-
suit rex Gallorum Ver-
cingetorix Magnus eos
in medio separabat flu-
vius navigabilis, transi-
tuque difficillimus. Cæ-
sar ad ripam multis die-
bus suos eduxit. Bar-
bari eum contemptui
habere cœperunt, quod
transmittere non aude-
ret. Ille noctu duas le-
giones in profundis syl-
vis occuluit: qui dum
Galli Cæsarem obser-
varent, ipsi ad superio-
rem fluminis partem,
ponte olim interrupto,
strata compacta etiam-
num habente, supre-

Καῖσαρ δὲ τῇ 15 Γεργο-
βύλῃ πόλιν τὴν ἐν Γαλατία
μεγίστην ἐστράτευσεν· ἀν-
τιπραποπέδωκεν ἀπὸ βα-
σιλίδος Γαλατῶν Οὐερ-
κινγετόριζ. μέγας δὲ πο-
ταμὸς ναυσίπορος, καὶ ἡ
διάβασις ἀμύχανος.
Καῖσαρ ὡρᾷ τῇ ὀχθρῇ
πολλαῖς ἡμέραις ἀντιπαρ-
εξήλκε. οἱ βάρβαροι κατ-
εφρόνουν, ὡς διαβῶναι
μὴ θάρρουντο. ὁ δὲ νύκτωρ
δύο τάγματα βαθείαις
ὕλαις ἐγκατέκρυψεν· οἱ
τῇ Γαλατῶν τὰς ἀμφὶ τὴν
Καίσαρα ὡρᾷ φυλατ-
πόντων, αὐτοὶ δὲ τὸ ἄνω
15 τὸ ποταμὸν μέροσιν δὲ
χαῖον, γεφύρας διέσκε-
κρυμμένης, τὰ μὲν ἐρώμα-

τα

14 Εἰς τὸ φρέρον] Ita edidi
cum MS. pro ἐξήλθε τὸ φρέρον.

15 Γεργοβύλῃ] MS. Γοργουβίλῃ.
Straboni est Γοργουσία. Paulo post pro
Οὐερκινγετόριζ, MS. Οὐερκετόριζ.

16 Τὸ ποταμὸν μέροσιν ἀρχαῖον γε-
φύρας διέσκεκομ.] Ita emendavi hunc
locum cum MS. & Interprete pro

vulgato τὸ ποταμὸν μέροσιν ἔρχονται γε-
φύρας διέσκεκομ. Simili Strategemate,
quo hic Cæsar Gallos, hostes
quoque elusit Hieron supra lib. 1.
cap. 29. nec non Alexander apud
Curtium lib. viii. cap. 13. ad quem
locum plura Freinsheimius.

τα πεπηγότα ἐχέσης, πᾶς
 ἢ ἐπάνω δοκίδας ἀφῆρη-
 μένους, αὐτοὶ πεμόντες ἐπὶ
 τῇ ὕλης, διὰ τὰς ἐξε-
 φύρωσιν καὶ διήλθον. οἱ δὲ
 Γαλάται τῷ ὠρῶ λόγῳ τῷ
 διαβάσεως ἐκπλαγῆτες
 ἐφύγον. Καίσαρ δὲ μετὰ τῶν
 λοιπῶν διὰ τὴν ἀποχεδίσ-
 γεφύρας ¹⁷ διαβάς πᾶς
 Γαλάταις φοβερώτε-
 ρος.

Καίσαρ ἐπολιόρκει ¹⁸ Γερ-
 γοβύῳ, πόλιν καὶ τείχεσιν
 ἐχυράν, καὶ τῇ φύσιν ἐχυ-
 ρωτάτην. ὡς γὰρ ἡ πόλις
 λόφῳ ἐρυμνός, πᾶς κο-
 ρυφᾷς ὁμαλὰς ἔχων καὶ ἢ
 τὸ λαὸν μέρῳ ὕλαι χθα-
 μαλαί ¹⁹ καὶ πυκναί, καὶ τῷ
 λόφῳ συνωλώτων. καὶ ἢ τὸ

mis dumtaxat trabibus
 adeptis, ex nemore
 comparatis lignis, cele-
 riter pontem refecerunt,
 & transierunt. Galli in-
 sperato transitu perter-
 riti, fugam capeſſebant.
 Cæſar vero cum reli-
 quis per extemporalem
 pontem transiens, ma-
 jorem Gallis metum in-
 jecit.

10 Cæſar Gergobiam
 oppugnabat, urbem &
 mœnibus admodum fir-
 mam, & natura muni-
 tiſſimam. Sita enim
 urbs erat in colle mu-
 nitiſſimo, verticem æ-
 qualem habente. Ad
 finistrum latus ſylvæ
 humiles atque denſæ
 collem attingebant. Ad
 δε

17 Διαβάς] MS. διὰ τὴν. Ca-
 ſaubonus ante φοβερώτερον in mar-
 gine Vulgaræ addiderat ἐλθόντων. Sed e-
 legantiſſimum videtur, ſi ſubintelligas.

18 Γεργοβύῳ] MS. Γεργοβύῳ. A-
 ſteriscos, qui in Vulgaræ poſt συνωλώ-
 των conſpiciantur, ſuſtuli: locus
 quippe integer, ſi ſub verbis ὕλαι
 χθαμαλαί καὶ πυκναί, intelligas ὅτιν.
 Locum autem verto: erant in inferio-
 ribus partibus ſylvæ denſæ, & cum clivo
 adſcendebant. Cæſar lib. vii. Conſta-
 bat inter omnes, quod jam ipſe Cæſar per

exploratores cognoverat, doſum eſſe jugæ
 prope æquum, ſed ſylveſtre, & angu-
 ſtum, quæ eſſet aditus ad alteram partem
 oppidi. & paullo poſt; Legionem unam
 eodem jugo mittit, & paullo progreſſam
 inferiore loco conſtituit, ſylvæque occul-
 tat. Infra pro Γεργοβύῳ, MS. Γερ-
 γοβύῳ.

19 Καὶ πυκναί, καὶ τῷ λόφῳ συνωλώ-
 των] Tolle τὸ καὶ, vel ſic lege, καὶ καὶ
 τῷ. Sic nihil videtur deſiderari. ὡς
 περιέχειν autem ſcribe, non περιέχειν,
 Caſaubonus.

dextram præceps erat, angustumque aditum habebat, quem Gergobienſes cum magna manu obſidebant. Cæſar promptiſſimos & tolerantiffimos ex ſuis militibus armavit, eoſque in ſylvis occuluit: mandans, ut breviamacula convenientesque gladios aſſumerent; ne per humiles ſylvas adhæreſcerent, ipſique non erecto corpore grade-
rentur, & demiffis poplitibus ſine tumultu pervaderent. Qui prima luce per nemus repentes, in collem a læva parte aſcenderunt. Cæſar reliquas copias a dextro latere adducebat, & exercitum in ipſos barbaros immittebat. Illi propulſare palam aggredientes conabantur. Interim occulti

δεξιὸν ἀπό τομῆς τοῦ ἰσχυροῦ
δίοδον ἔχων, καὶ τὸ οἱ
Γεργοβυαῖοι μὲν πολλὰς χει-
ρὰς ἐφύλαττον. Καὶ ſαρτὶ
αὐτῶν ſτρατιωτῶν τὰς μάλι-
στα Φιλοπὼνες, καὶ καρπερι-
κὲς ὠπλιſμῶδες νύκτωρ
ἐγκατέκρυψε ταῖς ὕλαις,
κελεύσας ἔχειν ἀκόντια
βραχέα, καὶ ξιφίδια ſύμ-
μετρα, ὅπως τὰς χαμαι-
πετεῖς ὕλας μὴ περὶέχοιεν·
ἀλλὰ μηδὲ αὐτὰς ὀρθὰς
βαδίζειν, ἐς γόνυ ἢ ὀκλά-
σας, ἡρέμα ἀφαιδέσθαι.
οἱ μὲν δὲ δέχομεν ἑωὶ ἀφ' ἑ
τῶν ὕλης ²⁰ ἔρποντες ὅτι τὸ
λόφον καὶ τὸ λαὸν ἀνέ-
σαν. οἱ ἢ Καῖſαρ καὶ τὸ δε-
ξιὸν προσηγε τῶν ſτρατιῶν,
περὶ αὐτῶν ²¹ εἰς αὐτὰς τὰς
βαρβάρους. οἱ μὲν δὲ ἀπο-
μάχεσθαι τὰς Φανερωῖς
προσβάλλοντες ὡρμήνουν.
οἱ ἢ ἀφανῶς ἐκ τῶν ὕλης
ἀνερ-

²⁰ ἔρποντες ὅτι τὸ λόφον καὶ λαὸν
ἀνέσαν] Ita locum hunc, addito
ὅτι τὸ λόφον, cum MS. & Interprete
ſupplevi. Cum iisdem Καῖſαρ ante
καὶ τὰς inferui.

²¹ Εἰς αὐτὰς τῶν βαρβάρων] Ita c-

mendavi cum MS. nec non Inter-
prete pro εἰς αὐτὸν τῶν βαρβάρων. In ſine
quoque cum corrupte in Vulgata
eſſet, ἀνέρπυσαν τὸ λόφον, iisdem au-
ctoribus, reſtitui & ſupplevi ἀνερ-
πύσαντες, ἐκφράτησαν τὸ λόφον.

ἀνερπύσαντες ἐκράτησαν
ἔλφος.

Καῖσαρ ²² Ἀλαιοσίαν
πόλιν τῆς Γαλατίας ἐπολιόρ-
κῃ· Γαλατῶν ἐπ' αὐτὸν ἀ-
θροίζοντα μάχιμοι μυ-
ριάδες κέ. ὁ δὲ νύκτωρ
ὁπλίτας τριγυλίας, καὶ τὰς
ἰππέας πάντας διελὼν,
ἐκ πλεονεξίας μέρους ἐκατέ-
ρωθεν ἐκέλευσεν ἀναχω-
ρήσαντας τῆς ὑστερίας ἀμ-
φιδοῦν ὥραν κατόπιν
τῶν πολεμίων ὀπιφανέντας
ἐργάζεσθαι. αὐτὸς δὲ δε-
χομένης ἡμέρας ἐξῆγε τὴν
στρατιὰν εἰς μάχην. ὥς τε
οἱ Βάρβαροι τῷ πλεονεξίᾳ
παρρησύνῃς μελῶντες ἐδέ-
χοντο τῇ δὲ καὶ νύκτι φα-
νέντων, καὶ ἀλαλαζάντων,
καὶ κυκλαδίων, Φυγαῖν
ἀπογόντες ²³ ἐξεπλάγη-

e sylvis ascendentes, col-
le potiti sunt.

11 Cæsar Alæsiam ur-
bem Galliæ oppugna-
bat. Gallorum ad eos
congregabantur ducen-
ta quinque millia. Ille
per noctem armatos
ter mille, omnesque e-
quites separans, ab ob-
liqua parte utrimque
iussit revertentes poste-
ro die circiter horam
secundam a tergo ho-
stium se ostendere, &
fortunam tentare. Ipse
sub primam lucem exer-
citum ad pugnam edu-
xit: quos barbari mul-
titudine freti, cum risu
excipiebant. Verum cæ-
teris a tergo apparen-
tibus, & clamorem tol-
lentibus, desperata fu-
ga in maximum terro-
rem ac perturbationem

σαν

²² Ἀλαιοσίαν] Consule Caesaris
Comment. lib. vii. Straboni lib. iv.
dicitur urbs Ἀλαιοσία. Dioni Σαλασία,
quod ortum videri possit ex confu-
sione præcedentis εἰς, sed potius sta-
tuerim Σ additum per prosthesisin,
veluti in Ἀρδιαῖοι, Σαρδιαῖοι, Ἰν-
δικαί, Σινδικαί, Ἀνδροκοτταί, Σανδρο-
κοτταί, & multis aliis. (In editio-
ne tamen Hieronymi Bononii Tar-
visini, quæ prodit Venetiis a. 1499.

legitur Ἀλαιοσία.) Vera scriptura est
Ἀλαιοσία, teste Diodoro lib. iv. cum
scribit: Ἡ ἐκ τῆς ἐκ τῆς πόλεως Ἀλαιο-
σίας τῆς ὀνομαζομένης δὲ τῆς κατὰ τὴν
στρατιάν αὐτῆς Ἀλαιοσίαν. & sic ipsi Cæ-
sari, Alæsa, nec non Vellejo lib.
ii. c. 47. Circa Alæsiam vero tante
res gesta, quantæ audere vix hominibus
perficere, pene nullius, nisi Dei, fuerit.

²³ Ἐξεπλάγησαν καὶ τὰ ἄλλα χθιστῶν
καὶ τότε] Ita edidi cum MS. nisi quod

inciderunt, & eo tempore maximam stragem Gallorum editam esse dicunt.

12 Cæsar Dyrrhachium occupatum a Pompejo capere volens, paucos ipse quidem equites habebat: At illi magna equitum multitudine abundabant. Verumtamen multitudinem illam, usus arte, in fugam vertit: paucis enim equitibus cum incitatis equis impetum facere iussis, ante illos tres manipulos peditum constituit, præcipiens ut nihil aliud facerent, quam pedibus excitarent pulverem, quantum maximum posset. Magna nebula sublata, ingentis equitum multitudinis opinionem hostibus fecit: itaque subito perterriti, fugam petebant.

σαν ἢ ἐπαράχθησαν· ἢ τότε πλεῖς Θ. Φόν Θ. Γαλατῶν ὁμολογεῖται γεγρηῆσθαι.

Καῖσαρ Δυρράχιον κρατάρων ὑπὸ Πομπηίου βελόμων Θ. ἐλεῖν, αὐτὸς μὲν ὀλίγους εἶχεν ἰππέας, τοῖς δὲ ὡς πολὺ πλεῖς Θ. ἰππέων· ἀλλὰ ἢ τὰς πολλὰς 24 τέχνη χρησάμενος Θ. ἐτρέψατο, τὰς ὀλίγους ἰππεῖς ἐπελαύνειν κελεύσας, ἔμπροσθεν αὐτῶν λόχους δ' πεζῶν ἔταξε· 25 παρὰ γαίλας μὴδὲν ἄλλο δρᾶν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀνεγείρειν κόνιν ὅσῳ πλείους δύωσιντο. πολὺ δὴ νέφ Θ. δέξθην, φαντασίαν πολλὰ πλεῖς ἰππέων ἐνεποίησε τοῖς πολεμίοις· ὥστε παρὰ γαίλα μα φοβηθέντες ἔφθον.

Καῖ-

in eo copula inter duo verba absit, & Interprete. Vulgata ἐξέπληχθαι· ἢ τότε.

24 Τέχνη χρησάμενος Θ. ἐτρέψατο] Ετρέψατο. Mox scriptum erat λόχους δ' quod loquendi genus sermo noster Gallicus usurpat: sed nos quam plurimis locis λόχους pro λόχους vi-

tio positum observavimus. Quare lectionem Codd. Interpr. sumus secuti. Idem legit γ'. Casaubonus.

25 Παρὰ γαίλας μὴδὲν ἄλλο δρᾶν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀνεγείρειν κόνιν ὅσῳ πλείους δύωσιντο] Similia strategemata vide supra I, 3, 14. IV, 19. & VIII, 44.

Α α α

26 Πομ-

Καῖσαρ ἀνεχώρη μὲν
 τῇ στρατιάς διὰ τῆς οἰκίας
 καὶ τὸ λαὸν ἐλθὼν, καὶ
 τὸ δεξιὸν θαλάσσαν καὶ
 πρὸς ἑσπέρην οἱ πόλεμοι
 προσέκειντο. τότε μὲν δὲ
 ἀνέκοπεν Ἰπποβομάς καὶ
 ἀναστροφῆς. ἐκ τῆς θαλάσσης
 τὸ Πομπηϊκὸν ναυτικὸν
 ὠρμηλὲς ἐπέβλεπεν, καὶ
 πῶς βέλεσι κατεπίτρωσκεν.
 ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκέλευσε πῶς
 στρατιάς τὰς θυρεὺς ἀ-
 πὸ τῆς ὠνύμης χερὸς ἐς
 τὴν δεξιὰν μεταβαλεῖν. ὅ-
 τως ἐξήρτο ἀχρεῖα τὰ βέ-
 λη πῶς προέβλεπον ἐκ τῆς θα-
 λάσσης.

Καῖσαρ καὶ Πομπηϊκὸς
 ἐν Θεσσαλίᾳ, ὁ μὲν ἐφυγο-
 μάχῃ, ἀφ' ἑσπέρης ἔχων ἐ-
 πηγεῖαν. ²⁶ Πομπηϊκὸς δὲ
 ἔσπευδε μάχῃ κερθῶναι.
²⁷ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίσθη τὰς
 πολεμίας, ἀναζωγυρεῖν
 σκηψάμενος ὅτι σιπολο-
 γίαν, καὶ διεκίνησε τὰς λόχους.

13 Cæsar revertetur cum exercitu per angustam viam, ad lævam paludem habens, ad dextram mare. Hostes extremum agmen carpentes, instabant. Hos propellebat incursionibus & reflexionibus. E mari vero Pompejanâ classis adnavigans, jaculis ac telis missis: vulnera patrabat. Cæsar iussit milites scuta a sinistra manu in dextram transferre. Ad hunc modum nihil proficere tela jaculantium e mari potuerunt.

14 Cæsar & Pompejus erant in Thessalia: ille, quum commeatum abunde haberet, pugnam differebat: hic quamprimum ferro cernere gestiebat. Cæsar hostes irritat, simulans loco movere ad comparandum frumentum: itaque ma-

²⁶ Πομπηϊκὸς δὲ ἔσπευδε] Lege sic, ὁ μὲν ἐφυγομάχῃ ἀφ' ἑσπέρης ἔχων ἐπηγεῖαν Πομπηϊκὸς δὲ ἔσπευδε μάχῃ κερθῶναι Καῖσαρ. Καῖσαρ ἐρεθίσθη. Tale illud libro quarto in Seleuco. Casaub.

²⁷ Καῖσαρ δὲ ἐρεθίσθη ὅτι π.] MS.

Καῖσαρ ἐρεθίσθη ὅτι π. Unde lego: ἀ. ἰ. ὅτι πηγεῖαν Πομπηϊκὸς δὲ ἔσπευδε μάχῃ κερθῶναι Καῖσαρ ἐρεθίσθη. MS. Mos pro σιπολογίαν, idem σιπολογία. & paullo post pro αὐτῆς, αὐτὴν.

nipulos promovet: Pompeiani quasi metu fugientes despexerunt, neque se continuerunt, sed confestim profiliebant, co-gentes Pompejum se contra hostes educere. Quos sequentes Cæsar in campum deduxit: atque ibi conversus, egregie pugnans victoriam obtinuit.

15 Cæsar, militibus factionem moventibus, & ut militia se liberaret, clamantibus, progressus in multitudinem confidenti & læta facie: Quid, o commilitones, inquit, vultis? Illi vociferabantur, ut militia discedere liceret. Ille respondens. Quod

οἱ ᾗ ἔ Πομπηίῃς ὡς ὑπὸ
δεξ. Φαρόντων κατὰ φρο-
νήσαντες, ἔ κατέχον αὐ-
τὰς, ἀλλὰ ὡς ἀρχὴμα ἐξ-
επήδησαν, βιασάμενοι
τὴν Πομπηίον ἡγεῖσθ. ἔ-
πει ᾗ ἀνεχώρουν, ὁ Καί-
σαρ ἐς τὸ πεδῖον αὐτὰς
προήγαγε· καὶ δὴ τότε ἀνα-
σπείρας, λαμπρῶς ἀγω-
νισάμενος ἐνίκησεν.

Καίσαρ τῇ στρατιωτῶν
εὐσπλαγύντων, καὶ τῇ στρα-
τείᾳς κατὰ βουλήντων, προ-
ελθὼν ἐς τὸ πλῆθος ἐν-
θαρσεῖ καὶ Φαιδρῶ τῷ
προσώπῳ, Τί, ἔφη, ὦ συ-
στρατιῶται, βέλεσθε; οἱ ᾗ
καπεβόησαν, Τῆς στρατείας
ἀφελῶσαι ὃ ᾗ ὑπολαβῶν
28 ἔφη, Ἀγαθὴ τύχη, παρ-

αινῶ

28 E'en] MS. ἔπειν. & pro πολί-
ταις, πολίται Excitata seditio hæc a
decumanis, teste Suetonio in Julio
cap. 70. Decumanos autem Romæ cum
argentibus minui, summoque etiam Ur-
bi periculo missionem & premia flagitan-
tes, ardente tum in Africa bello, neque
adire cunctatus est, quamquam deterren-
tibus amicis, neque dimittere. Sed una
voce, qua Quirites, eos pro militibus ap-
pellarat, tam facile circumegit & flexit,
ut ei milites esse confestim responderint,
& quamvis recusantem ulro in Africam
sint secuti. Hinc tumultuantes legio-
nes Germanicas inter alia his quo-

que insectatur Germanicus apud Ta-
citus lib. 1. Ann. cap. 42. Quod nomen
huic cæui dabo? milites ne appellem? qui
filiū Imperatoris vestri vallo & armis
circumseditis. An cives? quibus tam pro-
jecta Senatus auctoritas. Hostium quoque
jus, & sacra legationis, & fas gentium
rupistis. Divus Julius seditionem exercitus
verbo uno compepsit, Quirites vocando,
qui sacramentum ejus detestabant. Ea-
dem voce dimissi milites ab Alexan-
dro Severo, teste Alio Lampridio cap.
52. Severitatis autem tanta fuit in mili-
tes, ut sæpe legiones integras exauctorave-
rit, ex militibus Quirites appellans. Ver-
ba

αὐτῷ πολίταις μὴ ἐκσιάζειν. οἱ ᾗ, πολῖται ἀκέσαντες, ἀντὶ τῆς ἐραπῶται, ἡγανάκτησαν, καὶ ᾧ ζήτημα τὰς γνώμας μετεβάλλοντο· καὶ πάλιν κατεβόησαν· Ἀλλ' ἡμεῖς γε συστραπῶται μᾶλλον ἢ πολῖται καλεῖσθαι βεβλόμεθα. γελᾶσας ὁ Καῖσαρ, οὐκ ἔν, ἔφη, συστρατεύμεθα.

Καῖσαρ ᾧ ζήτησας μενέως πρὸς Πομπήϊον τὸ νεώτερον, ὁρῶν τὰς αὐτῆς ἐραπῶτας φεύγοντας, αὐτίκα τῇ ἰπῶς καταβὰς ἐξεβόησεν, Εἰ μὲν, ᾧ συστραπῶται, καταλιπόντες ταῖς χερσὶ τῶν πολεμίων, φεύγειν

bene vertat, ait, hortor cives, ne seditionem agitent. Illi se cives pro militibus appellari, moleste ferebant, & confestim animos mutabant, rursusque clamabant: Sed nos commilitones potius quam cives appellari volumus. Itaque Cæsar: Igitur, inquit, commitemus.

16 Cæsar acie confligens cum Pompejo juniore, videns suos milites fugere, statim ab equo descendens vociferabatur, Me, inquit, o commilitones, relinquentes manibus hostium, fugere non pude-

μή

ba ipsius Severi, postquam variis modis tumultuantes sedare frustra tentasset, sunt cap. 53. Continete igitur vocem truculentam, campo ac bellum necessariam, ne vos hodie omnes uno ore atque una voce, Quirites, dimittam: & incertum, an Quirites. Non enim digni essu, qui vel Romane plebi sitii, si jus Romanum non agnoscitur. Et paullo post, cum majori etiam fremitu perseverarent: Quirites discedite, atque arma deponite. Subjungit Lampridius: Milites, mirando exemplo, depositis armis, depositis etiam sagulis militaribus, omnes, non ad castra, sed ad diversoria varia recesserunt. Qua autem ratione idem auctor cap. 12. scribat: Si quidem solus inventus sit, qui tumultuantes legiones exaucliora-

verit. equidem nescio, cum idem quoque fecerit Cæsar; nisi cum Casaubono statuas esse auctoris ἀντιστοιχίαν, aut σοῦ ἀλγεῖ μνημονικόν. ut enim, quod Salmasius pro Lampridio adfert, Cæsarem scilicet, cum legiones exauclioravit, nondum fuisse dictatorem perpetuum, vel imperatorem ad eam formam, qua sequentes imperatores fuere, locum habeat in Cæsare; in Augusto certe non potest, de quo Suetonius scribit cap. 24. Decimam legionem, contumacius parentem, cum ignominiatotam dimisit: item alia immodeste missionem postulantes citra comoda emeritorum pramiorum exauclioravit.

bit? Hunc sermonem re-
veriti, in pugnam redie-
runt.

17 Cæsar milites sem-
per instructos esse ju-
bebat, quasi in festo &
in imbri, nocte dieque
subito exercitum edu-
cturus: ob eamque caus-
sam neque tempus ne-
que diem antea definie-
bat.

18 Cæsar eruptiones
facere incitato cursu
solebat, ne deprehen-
deretur a cunctanti-
bus.

19 Cæsar, si tumultua-
ri videret milites, quod
expectarentur hostium
maiores copiar, non so-
lum non inficias ibat,
sed vehementioribus
verbis etiam augens, &
amplificans, eos confir-
mabat, ut adversus plu-
res fortius dimicandum
putarent.

μη αἰδεῖσθε, τὸν λόγον αἰ-
δεσθέντες οἱ φεύγοντες, ἀν-
έσρεφον ὅτι τὴν μάχην.

Καῖσαρ ²⁸ τοῖς στρατιώ-
ταις αἰεὶ ὡς ἑξαπλάσιον αὖ
προσέτασεν ὡς καὶ ἐν ἐορ-
τῇ, καὶ ἐν ὁμιλίᾳ, καὶ νυκτός, καὶ
ἡμέρας μέλλων ἐξάγειν ἁ-
φνω τὴν διώκιν. καὶ διὰ
τῶν ἑπὶ τὸν καιρὸν ἑπὶ τὴν
ἡμέραν προσέλεγον.

Καῖσαρ πᾶς ἐξόδους ἐ-
ποιεῖτο σὺν πολλῷ δρόμῳ,
ἵνα μὴ ²⁹ προκαταλαμ-
βάνοιτο πρὸς τὸ ὑστερεῖν
των.

Καῖσαρ εἰ περὶ βουλή-
νης ἑώρα τὰς στρατιώτας,
ὡς ³⁰ προσδοκωμένης τοῖς
πολεμίοις μείζονα δυ-
νάμειος, ἢ μόνον ἔχοντα
ὅσα αὐτοῖς. ἀλλ' ἐπὶ καὶ πλείονα
ἔχον προσθεῖς, καὶ με-
γαλύνων, ³¹ ἐθάρσυνεν, ὡς
πρὸς πλείονας πρὸς ἑμ-
ναιότερον ἀγωνίζεσθαι.

Καῖ-

²⁸ Τοῖς στρατιώταις] MS. τοῖς συ-
στρατιώταις.

²⁹ Προκαταλαμβάνοιτο] MS. κα-
ταλαμβάνοιτο.

³⁰ Προσδοκωμένης τοῖς πολεμίοις

μ.] Quidam, καὶ πολεμίων. nostra
lectio magis placet: Scribe deinde
προσθεῖς. Casaubonius.

³¹ Ἐθάρσυνεν] MS. ἐθάρσυνεν.

αὐτῶ πολίταις μὴ στασιάζειν. οἱ δὲ, πολίται ἀκέσαντες, ἀντὶ στρατιῶται, ἡγανάκτησαν, καὶ ὠδῶν ἡγεῖν τὰς γνώμας μετεβάλλοντο· καὶ πάλιν κατεβόησαν· Ἀλλ' ἡμεῖς γε στρατιῶται μᾶλλον ἢ πολῖται καλεῖσθαι βεβλόμεθα. γελάσας ὁ Καῖσαρ, οὐκ ἔν, ἔφη, συστρατεύμεθα.

Καῖσαρ ὠδῶν ἡγεῖν μενέει· πρὸς Πομπήϊον δὲ νεώτερον, ὁρῶν τὰς αὐτῶν στρατιῶτας φεύγοντας, αὐτίκα ἔκπεσε κατὰ βῆλιν ἐξεβόησεν, Ἐγὼ, ὦ στρατιῶται, κατὰ λιβόντες ταῖς χερσὶ τῶν πολεμίων, φεύγειν

bene vertat, ait, hortor cives, ne seditionem agitent. Illi se cives pro militibus appellari, moleste ferebant, & confestim animos mutabant, rursusque clamabant: Sed nos commilitones potius quam cives appellari volumus. Itaque Cæsar: Igitur, inquit, commitemus.

16 Cæsar acie confligens cum Pompejo juniore, videns suos milites fugere, statim ab equo descendens vociferabatur, Me, inquit, o commilitones, relinquentes manibus hostium, fugere non pude-

μή

ba ipsius Severi, postquam variis modis tumultuantes sedare frustra tentasset, sunt cap. 53. Continete igitur vocem truculentam, campo ac bellum necessariam, ne vos hodie omnes uno ore atque una voce, Quirites, dimittam: & incertum, an Quirites. Non enim digni esu, qui vel Romana plebi sitis, si jus Romanum non agnoscitis. Et paullo post, cum majori etiam fremitu perseverarent: Quirites discedite, atque arma deponite. Subjungit Lampridius: Milites, mirando exemplo, depositum armis, depositum etiam sagulum militibus, omnes, non ad castra, sed ad diversoria varia recesserunt. Qua autem ratione idem auctor cap. 12. scribat: Si quidem solus inventus sit, qui tumultuantes legiones exaudivit.

verit. equidem nescio, cum idem quoque fecerit Cæsar; nisi cum Cæsare statuas esse auctoris ἀντιστοιχίας, aut σφάλας μηχανικόν. ut enim, quod Salmasius pro Lampridio adfert, Cæsarem scilicet, cum legiones exaudivit, nondum fuisse dictatorem perpetuum, vel imperatorem ad eam formam, qua sequentes imperatores fuere, locum habeat in Cæsare; in Augusto certe non potest, de quo Suetonius scribit cap. 24. Decimam legionem, contumacius parentem, cum ignominiatotam dimisit: item alia immodeste missionem postulantes citra commoda emeritorum pramiorum exaudivit.

bit? Hunc sermonem reveriti, in pugnam redierunt.

17 Cæsar milites semper instructos esse jubebat, quasi in festo & in imbri, nocte dieque subito exercitum educiturus: ob eamque causam neque tempus neque diem antea definiebat.

18 Cæsar eruptiones facere incitato cursu solebat, ne deprehenderetur a cunctantibus.

19 Cæsar, si tumultuari videret milites, quod expectarentur hostium majores copiae, non solum non inficias ibat, sed vehementioribus verbis etiam augens, & amplificans, eos confirmabat, ut adversus plures fortius dimicandum putarent.

μη αἰδεῖσθε; τὸ λόγον αἰδεσθέντες οἱ φεύγοντες, ἀνέσρεφον ὅππῃ τῇ μάχῃ.

Καῖσαρ ²⁸ τοῖς στραπώταις αἰεὶ ὡρᾶσθαι αὐτοῦ προσέπαυεν ὥς καὶ ἐν ἑορτῇ, καὶ ἐν ὁμβρίῳ, καὶ νυκτός, καὶ ἡμέρας μέλλων ἐξάγειν αὐτῷ τὴν δυνάμιν. καὶ λέγει τῷ ἑαυτοῦ τὸ καιρὸν ἔπε τῇ ἡμέρᾳ προσέλεγει.

Καῖσαρ τὰς ἐξόδους ἐποιεῖτο σὺν πολλῷ δρόμῳ, ἵνα μὴ ²⁹ προκαταλαμβάνοιτο πρὸς τὸ ὑπερῖζόντων.

Καῖσαρ εἰ περὶ βουλήν, καὶ ἐὰν τὰς στραπώτας, ὥς ³⁰ προσδοκῶν μή τις τοῖς πολεμίοις μείζοντα δύναμει, ἢ μόνον ἔξαρντα ὦν ᾤετο· ἀλλ' ἐπὶ καὶ πλεοναυγὴν προσθεῖς, καὶ μεγαλύνων, ³¹ ἐθαύρωνεν, ὥς πρὸς πλείονας ἢ τὴν ἑαυτοῦ ναιότερον ἀγωνίζεσθαι.

Καῖ-

²⁸ Τοῖς στραπώταις] MS. τοῖς στραπώταις.

²⁹ Προκαταλαμβάνοιτο] MS. προκαταλαμβάνοιτο.

³⁰ Προσδοκῶν μή τις τοῖς πολεμίοις

μ.] Quidam, τῇ πολεμίᾳ. nostra lectio magis placet: Scribe deinde προσθεῖς. Casaubonus.

³¹ Ἐθαύρωνεν] MS. ἐθαύρωνεν.

Καῖσαρ τοῖς στραπῳταις
παρήγγειλεν ὅπλα ἔχειν
δρεγύρω ἢ χρυσῷ πεποι-
κιλῶσα. μάλιστα μὲν
κόσμος χάριν ἔχῃ κίσει ᾧ,
ὅπως ἢ οἱ στραπῳται τὰ
32 πολύπμα περιμάχητα
33 ἡγῶντο.

Καῖσαρ τὰ ἀμαρτήμα-
τα τῶν στραπῳτῶν ἐ πάντα
παρεφύλασεν· ἀλλὰ ἐδὲ
τὰς ἀμαρτάνοντας καὶ τὴν
ἀξίαν ἐτιμωρεῖτο, τὴν συγ-
γνώμην ἀνδρείας πεινι-
κὴν ἡγάδατο. εἰ μὲντοι
34 ἐσαΐασεν, ἢ τὴν τι-
ξίν ἐλειπεν, οὐκ ἂν τὰς
ἀτιμώρητον παρήκεν.

Καῖσαρ τὰς στραπῳτας
ἐκάλει συστραπῳτας, τῷ
ἰσοτίμῳ δὲ ὀνόματι. ὡς
θυμότερος ποῖων ἐς τὰς μά-
χας.

Καῖσαρ πυθόμενος ἐν
Γαλατία κατέκρηπτο αἰ-
φάλαγγας στραπῳτῶν, ὥ-

20 Cæsar militibus
præcepit, ut arma ha-
berent auro argentoque
ornata, maxime quidem
ornamenti causa: sed id-
eo etiam, ut milites res
preciosas acrius defen-
dendas ac propugnandas
existimarent.

21 Cæsar delicta mi-
litum non omnia ob-
servabat: sed neque a
peccantibus fatis di-
gnum supplicium sum-
psit, veniam fortitudi-
nis effectricem esse ra-
tus. At si quis tumultum
inciperet, aut aciem
relinqueret, eum impu-
ne ferre nequaquam pa-
tiebatur.

22 Cæsar milites com-
militonum vocabulo so-
lebat appellare, æquali-
tate nominis promptiores
reddens ad subeunda in
pugnis pericula.

23 Cæsar audiens in
Gallia aliquot militum
agmina concisa esse, ju-
μοσε

32 Πολύπμα] γε. πολιτικά. Casan-
bonus.

33 ἡγῶντο] MS. ἡγῶντο.

34 Ἐσαΐασεν] MS. ἐσαΐασεν. Qua-
re Cæsar in tumultuantes severe a-

nimadvertit, vide in gregia ejus-
dem ad seditiones apud Placentiam
oratione, quæ est apud Dionem
lib. xli.

ravit se non ante capillos rasurum, quam ab interfectorebus pœnas repetivisset. Hæc res magnam ei benevolentiam omnium conciliavit.

24 Cæsar in fame militibus panes distribuebat, quos ex herbis paraverat. Cum Pompejus bellum adversus eum gerens, ejusmodi panem unum videret, occulta- vit eum, nolens suis militibus hostium continen- tiam ostendere.

25 Cæsar cum Pompejo in campis Pharfalicis prælium com- mittebat. Cum videret multos hostium juve- nes & formosos se ob pulchritudinem effer- re, præcepit suis mili- tibus, ne, corporibus hostium hastas & pi- las inferrent, sed in ipsas facies intenderent. Illi veriti: ne forma

μοσε μὴ πρότερον ἀποκεί-
ρασθαι, πρὶν ³⁵ ἐπεξελθὼν
πρωρῆσαι τοῖς ἀνηρημέ-
νοις. τὰ γὰρ πλείους δύνωσαν
αὐτῷ ὡς αἱ πάντων ἐπε-
σπασαίτω.

Καῖσαρ ἐν λιμῶ τοῖς
στραπώταις ἄρτους δίδω-
κε, σκευάσας ἐκ βοτάν-
ης. Πομπήϊος δὲ πολε-
μῶν πρὸς αὐτὸν ἕνα ἄρ-
τον προσενεχθέντα πιεῖτον,
ἀπέκρυψεν, & βελόμην
τοῖς ἑαυτὸς στραπώταις ἐ-
πεδείξαι τὴν τὴν πολεμίων
ἐγκράτειαν.

Καῖσαρ Πομπήϊον παρε-
τάσσει πρὸς Φάρσαλον. ὁ-
ρῶν δὲ πολλὰς τὴν πολεμίων
νέεας καὶ καλὰς ὅππῃ τῶν κάλ-
λῃ φρονέοντας, καὶ σεβαστὰς,
παρήγγειλε τοῖς ἰδίοις
στραπώταις, πῶς λόγχας
καὶ τὰς ὑστέρας μὴ φέρειν ἐ-
πὶ τὰ σώματα τῶν πολεμίων·
ἀλλ' ἐς αὐτὰ τὰ πρόσωπα.
οἱ δὲ λωβηθῆναι τὸ κάλ-
λῃ τὴν προσώπων φοβη-
θέντες,

35 Ἐπεξελθὼν] Ita edidit cum MS. pro vulgato ἐπιελθὼν.

θέντες, ἢ δὴ ἀποτραφέν-
τες ἐφυγον.

Οἱ Καῖσαρ στρατιώ-
ται πρὸς Δυρράχον ἡτή-
θοντες, ἑαυτοὺς δεκατό-
τητος μέρους παρέδωκαν.
Καῖσαρ, ³⁶ οὐχ ὡς πρὸς τι-
μωρίας αὐτῶν ἐβουλόε-
το, ἀλλὰ ἢ ὡς ἀμυνησά-
μενος, ἀναμαχέσασθαι
πρὸς ἡτταν, αὐτοὺς προέτρε-
ψεν. οἱ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς
μάχαις ἀεὶ ὡς ἀτάξαι με-
νοι πολὺ πλείονσιν ἐκράτη-
σαν.

Καῖσαρ Πομπηίᾳ κη-
ρύξαντος ἔχθραν ἢ πῶς
μηδετέρῳ προσεμεμύοις,
ἀντεκήρυξε, ἢ φίλους ἡ-
γήσεσθαι κατ' ἴσιν πῶς ἐαν-
τῷ συμμαχήσασιν.

Καῖσαρ ἐν Ἰβηρίᾳ
³⁷ πρὸς τῇ Ἰλέρδῃ γηρομέ-
νων ἀνοχῶν, οἱ πολέμιοι
προσπεσόντες, πολλὰς τῶν
στρατιωτῶν ἀπρὸς δοκίμως

mutilaretur, in fugam
se conjiciebant.

26 Cæsar's milites ad
Dyrrhachium victi, se-
iplos decimandos tradi-
derunt. Cæsar non de
supplicio eorum cogi-
tabat, sed eos confir-
mans ad recuperandam
victoriam adhortabatur.
Illi in cæteris pugnis
confligentes, cum lon-
ge pluribus semper vi-
ctoriam deportarunt.

27 Cæsar, Pompejo
denunciante eos inimi-
cos, qui neutros seque-
rentur, contra denun-
ciavit, se illos amicorum
numero habiturum, æ-
que ac si sibi auxilium fer-
rent.

28 Cæsar in Iberia ad
Derdam agebat. Factis
induciis, hostes ex im-
provviso multos milites
adorti prostraverunt. I-

κατε-

³⁶ Οὐχ ὡς πρὸς τιμωρίας αὐτῶν ἐβουλόετο] Lego οὐχ ὅτι. Deest autem negatio, usitato Græcis ac Latinis loquendi genere, id est, Non modo de eorum supplicio nihil cogitavit. Casaubonus.

Πρὸς τιμωρίας] MS. πρὸς τιμωρίας.
³⁷ Πρὸς τῇ Ἰλέρδῃ] Certum est ex historicis. Ἰλέρδῃ esse scribendum. Sub finem, σὺν δὲ τῇ, pro ἀπὸς ut apud Xenophontem toties, τὸ ἐπὶ τοῦ μὲν δὲ τῇ. Casaubonus.

ipse vero quos illorum in suis castris invenerat, salvos dimisit: magnumque favorem hoc pacto apud milites consecutus est.

29 Cæsar apud Pharsalum Pompejum superavit. Cum videret suos milites immoderate uti victoria, exclamabat, ut hostibus parcerent.

30 Cæsar omnibus hostibus debellatis, unicuique ex suis militibus potestatem fecit, ut unum aliquem quem vellet, ex iis conservaret. Sic omnes Romanos qui adversariorum factionem sequebantur, ex fuga revocatos, benevolentissimos in urbe reddidit.

31 Cæsar statuas Pompeji ac Syllæ inimicorum suorum dejectas a multitudine, ipse rursus erexit: magnamque ea re benevolentiam a-

κατέστρωσαν. αὐτὸς ᾧ ἔς ἐκείνων εὐρεν ἐν τῷ στρατοπέδῳ σώως διῆκε· καὶ πολλῶν εὐνοίαν ³⁷ ἔπι τῷτο ὡς αὖ τῇ πολέμιων ἐκτίσατο.

Καῖσαρ ἐν Φαρσάλῳ Πομπήιον ἐνίκησεν. θεασάμενος αὖ τὰς ἰδίους στραπώτας ἀμέτρως τῇ νίκῃ ῥωμύρας, ἀνεκραγε ³⁸ φείδεσθαι τῇ πολέμιων.

Καῖσαρ τὰς ³⁹ πολέμους ἀπαντὰς κατορθώσας, ἐκάσῳ τῇ ἰδίῳν στραπτῶν ἐπέτρεψεν ἓνα ⁴⁰ ὃν ἂν βέληται τῇ πολέμιων διασώζειν. ἔτω δὴ τὰς ἀντιστοιχίας Ῥωμαῖς ἀπαντας ἐκ τῆς φυγῆς ἀνακαλεσάμενος, εὐνοσιώτερος ἐαυτῷ καλεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει.

Καῖσαρ τὰς ἀνδριάντας Πομπήϊας καὶ Σύλλας τῇ ἐχθρῶν κατεβληθέντας ὑπὸ τῇ πλῃθους, αὐτὸς ἀνέστησε, καὶ μερσίλλῳ εὐνοίαν

ὡς αὖ

37 Ἐπὶ τῷτο] Ἐπὶ τῷτο. Casanbonus.

38 Φείδεσθαι τῇ πολ.] Vel φείδεσθαι. Idem.

39 Πολέμους] ῥ. πολέμους. Idem.

40 Ὁν ἂν βέληται] Ἀν, quod in Vulgata aberat, cum MS. addidi.

Bbb

41 Καὶ

Ὡς δὲ Ῥωμαίων ἐκτῆσατο. pud Romanos adeptus est.

41 Καῖσαρ τοῖς τε λέγοντι ἀπαίσεια τὰ ἱερὰ, καὶ μὴ ἀμείνω ἔφη γρησεῶς, ἐπαδὼν αὐτὸς ἐθελήσῃ. καὶ ὅτως ἐπερρώσε τὰς στρατιώτας.

Καῖσαρ ἀκαρόδιον θυματὸν ὄρεθέντι, καὶ πῖ ὠσθόδοξον, ἔφη, εἰ ἄλλογον ζῶον καρδίαν ὅσον ἔχῃ, οἱ στρατιῶται τῷ ἀνέσονται, ἐμύρρησαν.

[CAP. XXIV.]

Σεβαστός.

¶ Σεβαστός τῶς ἐν ταῖς μάχαις καθυφιεμένους ὅσον ἀνὴρ πάντας, ἀλλ' ἐδεκάτῳ.

Σεβαστός τοῖς διὰ δελίαν δοπολεπομένοις, κερθὰς ἀντὶ πυρῶν ἐκέλευε μετρεῖσθαι.

Σεβαστός τῶς ὅπῃ στραπέδῃ διαμαρτόντας ἐκέλευσε ὡς ἔστρατηγείῃ

41 Καῖσαρ τοῖς τε λέγοντι [Dubitum, ἢ ἱερώς ne, an ἢ μάντις. Casaubonus.]

32 Cæsar cum vates diceret, inauspicata esse sacra: Atqui, inquit, meliora futura esse, si ipse velit. & ita militum animos confirmavit.

33 Cæsar victima sine corde reperta. Et quid, inquit, mirum si brutum animal cor non habet? Hoc audito milites fiduciam sumpserunt.

Augustus.

¶ Augustus eos qui in pugnis essent prævaricati, non interficiebat omnes, sed decimabat.

2 Augustus iis qui ob timiditatem minus de xtre rem administrassent, hordeum pro tritico iussit mensurari.

3 Augustus eos qui in exercitu deliquissent, iussit ante ducem flexis

λυσί.

Cap. XXIV. 1. Πρὸς ἢ στρατηγέ λυσιζάνες ἐστίναι] flexi genibus, hoc est, γριουπτεῖς, non probro. Lego ve-

genibus stare: nonnunquam etiam lateres totum diem ferre:

4 Augustus suis ducibus imperabat, ut maxime securitatis curam agerent. & continenter hoc iterabat. Festina lente: Nam cautus dux, confidenti longe est praefendus.

5 Augustus eos qui singularem virtutem in praeliis edidissent, amplissimis auri, argenti, que muneribus ornare solebat.

6 Augustus, eos qui nullo usu postulante se in pericula conjicerent, dicebat nihil ab iis differre, qui aureis hamis piscarentur.

7 Augustus in bello contra Brutum & Cas-

λυσιζώνες ἐστίναι· ἐστὶ δ' ὅπερ καὶ πλινθοφορεῖν δι' ὅλης ἡμέρας.

Σεβαστὸς τοῖς ἐαυτῶν στρατηγῶν παρήγγειλεν, ἀσφαλείας πεφροντικένας μάλιστα, καὶ σωεχῶς ἐπέλεγε τὸ, Σπῦδ' εὐβραδέως. καὶ τὸ, Ἀσφαλὴς γὰρ ἐστὶ αἰμείνων, καὶ ἡ θρασὺς στρατηλάτης.

Σεβαστὸς τοῖς ἀνδραγαθῶσιν ὄρυγες καὶ χρυσὸς μεγάλας ἐδίδεκε δαρεάς.

Σεβαστὸς τὰς ἀνδρῶν λυσιτελείας ῥητορικῶν ἐλεγε μηδὲν διαφέρειν τῷ χρυσοῖς ἀγκίστροις αἰλιζομένων.

Σεβαστὸς ἐν τῷ πρὸς Κάσιον καὶ Βρῦτον πολέμῳ πε-

το πρὸς τὴν στρατὴν αἶε· hoc est, ante praetorium. Suetonius in Augusto, Pro caetero delictorum genere variis ignominii affectis, ut stare per totum diem iuberet ante praetorium, interdum tunica-
tos discinctosque. Casaubonus.

2 Καὶ πλινθοφορεῖν] Suetonio in Aug. cap. 24. Vel etiam cespitem portantes. Immo integram quandoque legionem cum ignominia dimittebat, teste eodem ibidem, imitatus in eo Casarem, qui nonam legionem apud Flacentiam tumultuan-

tem, punitis seditionis auctoribus, totam dimisit, ut idem testatur in Julio cap. 69. nec non Lucano lib. 2. Dione lib. xli. & Appiano lib. 11. de B. C.

3 Ἡ θρασὺς στρατηλάτης] Scrip-
tum erat στρατῶν. Ex Suetonio
repositimus veram lectionem. Mi-
rum vero apud eum auctorem in om-
nibus, quas adhuc vidi, editioni-
bus confundi has duas λέξεις, ac pro
una haberi. Casaubonus.

† περαιῶν τ' Ἀδρίαν ἐβό-
λετο. Μυκίῳ ναύαρχῳ
τῶν πολεμίων ἐφορμῶν ἐν
τῇ νησίδι τῇ κ' Βρεντήσιον
κωλύσων δὴλ' ὡς ὁ Σε-
βαστὸς ἐξαπατᾷ τὸ Μυ-
κίον, ὡς μέλλων πρὸς αὐ-
τὸν ναυμαχεῖν· ἢ τίς μὲν
πρὶν ἐν δεξιᾷ τῇ Ἀ-
δρίᾳ πρὸς τὴν Ἰταλίαν
ἐπαξε πλεῖν, ὡς τῇ νησίδι
ἐπιπλοῦσαι μίαν. αὐτὸς ὅ
φορτίδας πύργων ἐπέθη-
κε ἢ μηχανημάτων. Μυ-
κίῳ ὅ ἐξαπατηθεὶς τῇ
πλοῦσι τῇ ναυμαχίᾳ,
εἰς τὸ πέλαγ' ἀνεχώ-
ρησεν, ὡς ἐν ὀρυτέρῳ
μᾶλλον ἢ σενῶ ναυμαχί-
σων. ὁ ὅ Σεβαστὸς ἐσωή-
ψε μάχην, ἀλλὰ ἐν τῇ νη-
σίδι καθωρμίσατο. Μυκίῳ
ὅ ἄλλον ὅριον οὐκ ἔχον-
τος, ἀλλὰ βιασθέντος
ὑπὸ τῶν πνυμάτων εἰς τὴν
Θεσπρωτίδα περαιῶν. ὁ

fium, trajicere Adriam
volebat. Mutius nau-
archus hostibus in in-
sulam appellentibus jux-
ta Brundisium, pro-
hibiturus eos manife-
sto videbatur. Augustus
decipit Mutium, ita se
gerens, quasi navali
prælio adversus ipsum
decertaturus esset, &
triremes ad dextram A-
driæ versus Italiam na-
vigare jussit, tanquam
ad insulam adnavigatu-
ras. Ipse onerarias tur-
ribus implebat, & ma-
chinis. Mutius dece-
ptus navalis pugnae ap-
paratu, in pelagus re-
cessit, ut in latiori po-
tius quam angusto
mari pugnam faceret.
Augustus vero præ-
lium non commisit,
sed in insula naves sub-
ducebat. Mutius nul-
lum alium portum ha-
bens, in Thesprotidem

Σεβασ-

4 Περαιῶν] MS. περαιῶν. Infra
pro ἐπιπλοῦσαι μίαν, idem ἐπιπλοῦσαι
μίας.

5 ὡς ἐν ὀρυτέρῳ μᾶλλον ἢ σενῶ ναυ-
μαχίσων. ὁ ὅ Σεβαστὸς ἐσωή-
ψε μάχην, ἀλλὰ ἐν τῇ νησίδι καθωρμίσατο]

Ita locum hunc cum MS. & Inter-
prete supplevi. Media inter μᾶλλον &
νησίδι in Vulgata desiderabatur, re-
licta post καθωρμίσατο lacuna. Paul-
lo post τ' Ἀδρίαν edidi, addito cum
MS. articulo.

coactus est transmittere. Σεβαστὸς τ' Ἀδρίαν ἀκιν-
 Augustus Adriam sine δύνως, ἀπεπλεύσας, τῇ
 periculo transiens, in Μακεδονίᾳ προσέχεν.
 Macedoniam pervenit.

[C A P. XXV.]

Romani.

¶ Celtæ Urbem ce-
 perant : Romani fœ-
 dus cum eis fecerunt
 his conditionibus, ut
 tributa eis penderent,
 portamque apertam om-
 ni tempore præbe-
 rent, & terram exer-
 cendam concederent.
 His factis, Celtæ castra-
 metabantur : Romani
 tanquam amici, multa
 hospitalia munera mise-
 runt, vinique magnam
 copiam. Barbari (natu-
 ra autem Celtica gens ad
 vinum proclivis est) hau-
 sto vino, præ nimia e-
 brietate prostrati jace-
 bant. Romani impetu
 facto, eos omnes occi-
 derunt. Ut autem ex fœ-
 derum conditionibus o-
 mnia viderentur agere,
 in faxo inaccesso portam apertam ædificarunt.

Ῥωμαῖοι.

¶ Ῥωμαῖοι, Κελτῶν
 τὴν πόλιν λαβόντων, σω-
 θήκας πρὸς αὐτοὺς ἐγρά-
 ψαν· φόρους πλεῖν, πύ-
 λην δὲ ἐρωγμῶν παρέχειν
 ἀπὸ παντός, καὶ γῆν ἐρ-
 γάσιμον. Κελτοὶ μὲν ὅτι
 τέτοις ἐς ἔρατοπέδον Ῥω-
 μαῖοι ᾗ ὡς φίλοις ξένια
 πολλὰ ἐπέμψαν, καὶ οἶνον
 πάμπλου· οἱ βάρβαροι
 φύσιν δὲ τὸ Κελτικὸν ὑπερ-
 οῖνον· πολλὴν ἀφυσίμε-
 νοι τὸ οἶνον, ὑπὸ μέθης
 ἔκειντο. Ῥωμαῖοι δὲ ἐπελ-
 θόντες, ἀπαντας κατέκ-
 ψαν· ἵνα δὲ καὶ τοῖς σωθῆ-
 κας ἀπαντα ποιῇσαι δο-
 κοῖεν, ὅτι πέτρας ἀπεσ-
 βάτες πύλιν ἐρωγμῶν
 καπεσκόλισαν.

Οἱ

1 Τὴν πόλιν] MS. τὴν Ῥώμην.
 Infra pro ἀφυσίμενοι, idem ἀφυσί-
 μοι, quod idem. Ante Σαυθῆσαι

cum eodem inserui articulum. Pro
 ἐρωγμῶν, idem ἀπεσφῆλιν.

οἱ περὶ Αἰνείαν Τρώες
φύγοντες, ἱπλῖα προσ-
έχον, καὶ ἀμφὶ ταῖς ἐμ-
βολαῖς ἔποταμῶν ὅυμ-
βελδοῦ ἐναυλόχων· οἱ
μὲν δὲ Τρώες ἀνὰ τὴν χῶ-
ραν ἡλώντο· αἱ δὲ γυναῖκες
αὐτῶν βεβλυσσόμεναι.
Ῥώμη
Τρωὰς ἀγορεύει, Μέχερ
πῶς πλανώμεθα; μέχερ πῶς
πλεούμεθα; πῶς πλοῖα κα-

2 Trojani Aeneae co-
mites profugi in Italiam
appulerunt, & in ostiis
fluvii Tyberis latita-
runt. Trojani per re-
gionem vagabantur. U-
xores eorum consilium
ineunt clandestinum.
Rhome Troas inquit:
Quousque erramus?
quousque pelago cir-
cumagimur? Agite, na-

τα-

2 Εὐμβολαῖς] Malim ἐμβολαῖς.
Vide supra 1. 3. 5. Pro Θύμβριδ^{ος},
MS. Οὐβριδ^{ος} corrupte pro Θύβρι-
δ^{ος}. Utrumque dicitur, ut & Tibe-
ris & Tibris. Primum est apud Maro-
nem lib. viii. 330.

*Tum reges, asperque inmani corpore
Thybrim:*

*A quo post Itali fluvium cognomine
Thybrim*

Diximus.

alterum prater alios apud Dionysium
in Periegesi:

Θύμβρις ἐλίας πόλις καὶ θαρὸν ῥοὰν
εἰς ἄλλα βλάπτει,

Θύμβρις εὐρύειτος ποταμῶν βασι-
λεύσσει αἰώνων,

Θύμβρις, ὅς ἐν ἡμέρῳ ἀποτέμνεται
ἀνδρῶν Ῥωμῶν.

Ad quem locum inter alia Eusta-
thius Θύμβρις ὁ ποταμὸς, ὃ καὶ Τίβε-
ρις. Nominisque etymon deducit
non a Thybri, ut Maro, sed a Tibe-
rio: Οὐ Τίβερις Ἀλβανὸν ποτὲ καλε-
σθ^{ον}, ἀπὸ μετεκλήθη, ὡς βασιλεύς
Τίβερις ἐν αὐτῷ θανόντι, ἄλλαι τε
ἱστορίαι βοᾶσι, καὶ ἡ δὲ Διών^{ος}. Τίβε-
ριον δὲ αὐτῷ θανάτῳ ἱστορία φησὶν, καὶ ἡ με-
τὰ τὸν Αὐγρεσσόν, αἰὶν^{ος} ἱστορίαν ἀρχαίοντε-
ρον, ὅς, φασὶν, ἐν μέσῃ πελώρησι, καὶ
ἐπὶ τῇ ῥοῇ μακρὸν περὶ νεκρῶν, ἐπὶ νε-
κρῶν ἐκείνῃ τὸ ποταμὸν ἀφῆκε. Stephana-

nus: Θύμβρις, ὁ ποταμὸς Ῥωμῶν, ὃς
καὶ Τίβερις. Plura ejusdem nomina re-
censet Ortelius.

3 Καταπλέξωμαι, καὶ τῶν ἀνδρῶν
ἀνὰ κλυ κατὰ σῆσιν τῶν δὲ, δεκ^{ον}.
Ita lacunam, quæ erat inter κατα-
πλέξωμαι & τῶν δὲ τῶν γλῶ, cum MS.
& Interprete supplevi. Casaubonus in
margine Vulgatæ supplerat: καὶ τῶν
ἀνδρῶν ἀναγκαστομένων. Idem de Rome
refert Plutarchus in Romulo, ubi
addit ex hujus nomine urbi Romæ
juxta nonnullis nomen fuisse indi-
tum: ut & Dionysius Halicarn. Rom.
Antiq. lib. 1. Οὐ δὲ τὰς ἱστορίας τὰς
Ἀργεῖ καὶ τὰ κατὰ ἐκείνους παραχθέντα
συναγαγόν, Αἰνείας φησὶν ἐν Μολο-
πῶν εἰς Ἱταλίαν ἐλθόντα μετὰ Οὐδω-
σέως, οἰκιστὴν γένεσθαι τὴν πόλιν. οἱ
μαρτυροῦν δὲ αὐτῷ δὸς μίας τῆς Ἱτα-
λίας Ῥώμης· αὐτῶν δὲ λέγει ταῖς ἀλλαι-
σι Τροάσι καὶ θαλασσομαχίῃ, καὶ τῇ
αὐτῶν ἐν σφῶνσι τὰ σημεῖα βαρυνόντων
τῇ πλάτῃ. οὐ μολογῇ δὲ αὐτῷ καὶ Δα-
μασῆος ὁ Σιγῶν, καὶ ἄλλοι πῖναι. & Ser-
vius ad lib. 1. Aen. 5. 17. Clinias re-
fert Telemachi filiam (lege Telephini fi-
liam ex Plurarcho) Romanæ nomi-
nis, Aeneæ nuptam fuisse, ex cujus vocabulo
Romam appellatam. & postea: At ejus
adserit, Romam ante adventum Evan-
dri diu Valentiam vocitatum. Alii a
filia

ves comburamus, virosque ad necessitatem hujus incolendæ terræ redigamus. His dictis, prima ignem in naves injecit: postque eam reliquæ Troades. Trojani, navibus destituti, Italianam incoluerunt.

3 Romani Coriolanum in exilium agebant. Ille exul Tyrrhenam pervenit, victoriam eis contra Romanos promittens. Fidem habent ei duces, eumque summum imperatorem deligunt. Ille multis præliis superatis, ad extremum ipsam petebat Urbem, ut per

ταφλέξωμεν ἢ τὰς ἀνδρας εἰς ἀνάγκην κατὰ σῆσώμεν πῶς δὲ πῶς γὰρ κατωκίσσῃ. ταῦτα εἰπὼσα, πῦρ πρῶτῃ ἐνήκε τὰς νῆας, ἢ μετ' αὐτῶν αἱ λοιπαὶ Τρωάδες. οἱ ᾗ Τρῶες ἀπορρέοντες νεῶν Ἰταλίαν κατέκισσαν.

Ρωμαῖοι Κοριολανὸν ἐδίωξαν· ὃ ᾗ Φυγὴς ἦκεν εἰς Τυρρῆνιν, νίκην κτ' Ῥωμαίων ὑποχρῆσθαι. πίστεύουσι Τυρρῆνοισι, ἢ στρατηγὸν ἀποφαίνουσι· ὃ νικῆσας ἐν μάχαις πολλὰς, τέλει ἐπ' αὐτῶν ἐφέρετο πρὸς πόλιν, αἰρήσων κτ' ἐκείνῃ. Ῥωμαίων αἱ μητέρες ἤγαγον ᾗ αὐτῶν

filia Euandri ita dictam: alii a fatidica, quæ prædixisset Euandro, huius eum locus oportere considerare. Heracles ait Roman nobilem captivam Trojanam huc appulisse, et tadio maris suasisse sedem, ex cuius nomine urbem vocatam. Locus, in quo naves combustæ, dictus inde Cajeta. Auctor Originis Gentis Romanæ: At vero Caesar et Sempronius ajunt Cajeta cognomen fuisse, non nomen: ex eo scilicet inditum, quod ejus consilio impulsuque matres Troiane tadio longi navigii classem ibidem incendierint, Græca scilicet appellatione δῆπὸν καίεν, quod est incendere. & Scrivus ad vii. En. v. 2.

Tu quoque litoribus nostris Enēia nutrita

Eternam moriens famam Cajeta dedisti.

scribit: Lectum tamen est in Philologis in hoc loco classem Trojanorum casu concrematam. Unde Cajeta dicta est δῆπὸν καίεν. Vide & supra lib. vii. 48. Addit Plutarchus d. l. viros obincensam a mulieribus classem iratos, osculo ab iisdem fuisse exceptos & delinitos; indeque morem posteris traditum, ut cognatos suos feminæ osculo saluent. Stephanus v. Σηταίαν, non Romes, sed Setæ hortatu incensas naves refert: verba ejus sunt: Σηταίαν μίαν τῶν αἰχμηγῶσιν πέσαισαν τὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων ἐμπαρήσανταί τας νῆας, αὐτῶν ἐσαύρασαν.

τῶν οὐτεργία μήτηρ Κο-
 ριολανῶν· προελθούσῃ τῇ
 πόλεως ἀπώτων πῶς πο-
 λεμίοις ὁπλισμένοις· καὶ
 Κοριολανῶν προσέσθ-
 σῃ, ἱκετηρίας προήχου-
 σι· τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς ἱκε-
 σίας τοῦ, ⁴ Εἰ μὲν πρὸς πόλιν
 αἰρεῖν ἔγνωκας πρότερον
 πρὸς μητέρα πρὸς σὺν, καὶ
 πᾶσας πρὸς Ῥωμαίων μη-
 τέρας σπέντενον. Κορι-
 ολανὸς ἔπαθεν, ἐδάκρυεν,
 ἀνέβριξεν. ἡ μὲν ἀνάβρι-
 ξις ἀσεβείας ἐλέσθην· ἡ
 τῷ στρατηγῷ· Τυρρηνῶν γὰρ,
 ὡς προσδόντα νίκην φανε-
 ρεῖν, ἐψηφίσαντο θανά-
 τω καταδικάζειν.

vim eam caperet. Ro-
 manorum matronæ,
 quarum ducem se ge-
 rebat Veturia, mater
 Coriolani, ex Urbe pro-
 cedentes, obviam ibant
 hostibus armatis, & Co-
 riolani genibus acciden-
 tes supplicum more eum
 obsecrabant. Caput au-
 tem obsecrationis erat:
 Si urbem capere statuisti,
 antea matrem tuam, o-
 mnesque Romanorum
 matronas interface. Co-
 riolanus misericordia
 motus, lacrymavit atque
 discessit. Pia quidem dis-
 cessio: sed exitiosa duci:
 Tyrreni enim, quod ma-
 nifestam certissimamque
 victoriam prodidisset, pu-
 blico decreto eum mor-
 te mulctarunt.

[CAP. XXVI.]

Σεμίραμις.

Semiramis.

Σεμίραμις Λεομύρη τῇ

Semiramis inter la-

¹ Σιρακῶν ἤκουσε πρὸς δό-vandum de Siracum de-
 fectione cognovit: &

εἰσιν·

⁴ Εἰ μὲν] Duas hasce particulas
 non agnoscit MS. Possunt quoque e-
 leganter abesse, si hoc modo rescri-
 bas & interpungas: τὸ δὲ κεφάλαιον
 τῆς ἱκεσίας· ὡς πρὸς πόλιν, &c. Sub finem

pro ψηφίσαντο, cum MS. scripsi ἐψη-
 φίσαντο. Pro καταδικάζειν, idem, ut
 & Codd. Casauboni, κομιδίζων.

Cap. XXVI. 1 Σιρακῶν] MS. ut
 & Codd. Casauboni Σιρακῶν sed
 Vul.

repente sine calceis, nondum compositis crinibus, ad bellum exivit. Columnæ autem ejus hæc inscripta sunt: Me natura quidem mulierem finxit: at ego rebus gestis nullo fortissimorum virorum inferior extiti. Ego Nini regnum tenui, ad orientem terminans fluvium Hinamamem: ad meridiem eam terram quæ thure ac myrrha abundat: ab hyeme Saccas & Sogdos. Mare antea nemo Assyriorum vidit: Ego vero quatuor, quibus propter longinquitatem appropinquare nemo potest. Quis enim ea impetu continet? Fluvios coëgi fluere, quocunque

εασιν· κὶ παραπτόκα ἀνυπόδητ^ο, μηδὲ τὰς τρεῖ-
χας ἀναπλεξαμένη ἐ-
πὶ τῷ πόλεμον ἐξῆλθε. τῇ
ᾗ σήλη αὐτῆς ὀπιγέγρα-
πται τὰδε, Ἐμὲ γυναι-
κα μὲν ἡ φύσις ἐποίησεν·
ἐγὼ δὲ τοῖς ἔργοις τῷ ἀγα-
θῶν ἀνδρῶν ἑδενὸς χείρων
ἐχρόμην. ² ἐγὼ Νίνης βα-
σιλεύσασα, πρὸς ἑὼ μὲν
ὥρμαιον ποταμὸν Ἰναμά-
μην· πρὸς δὲ μέσον ἡλίου,
πρὶν φέρουσαν λιθαιωτὸν
κὶ σμύρναν· ὅπου δὲ χειμῶ-
ν^ο Σάκκας, κὶ Σόγδους.
Ἰνδαοσάν πρὸς περὶ ἑ-
δαῖς Ἀσσυρίων εἶδεν. ἐγὼ
δὲ πᾶσαρχας, ³ αἷς ὅσῃ ἔ-
στιν..... πόρρω πελάσαι·
τίς γὰρ αὐτὰς ὁρμὴ πείε-
χ^η; ποταμὸς δὲ ἐν ἀγκυρᾷ

ῥαῖν

Vulgata recte. Consule Strabonem lib. xi. Regio eorum *Siracena* dicitur. Pro *σήλη* cum MS. & Interprete edidi *σήλη*.

² Ἐγὼ Νίνης βασιλεύσασα] *For-*
tasse μετὰ Νίνην. Quis est autem *Ina-*
matos fluvius? nempe is quem *Plin-*
ius non uno loco *ioanem* vocat. Eum vide lib. vi. cap. 19. Ex *Strabone* autem intelliges vix pervenisse usque in *Indiam* regni *Semiramidis*

finis. Notabis ὡς αὖτ^ο pro ὅριον ἀποτί-
σα, & μέσον ἡλίου pro μεσημέρεια.
Deinde quid appellat *ὁρμὴν*, aut quid
est, τίς ὁρμὴ πείεχ^η? Legendum et-
iam ὅτι βασιλεύσασα, vel βασιλέμην. Re-
cte vero Codex noster ἡμῶς ὁρμῆσιν,
non ὁρμῆσιν, ut Interpretis. Sequi-
tur enim αἷς ὅσῃ *θηρία* διήλθ^η. In fine
scribe, ἐν ἑμῇ αὐτῇ, non ἔ. *Casimirovici*.

³ Αἷς ὅσῃ ἐστίν..... πόρρω πελάσαι]
Αἷς ὅσῃ ἐστίν *ἡ* τὸ πόρρω πελάσαι. *Idem*.

Bbb 5

4 Bx-

ρεῖν ὅπῃ⁴ βυλοῖμιν. ἐβυ-
λοῖμιν ἣ ὅπῃ συνέφερε.
γυνὴ ἀκαρπὴν ἐδίδαξα
παρέειδεν. ποταμοῖς γὰρ
αὐτῇ ἐμιξα ἑμοῖς. ἀ-
νάλωτα τὰ τέχνη παρέ-
χον. πέτρας ἀβάτας σι-
δήρῳ κατεργασάμην. ὁ-
δὸς ἔτεμον ἑμοῖς ὁχλήμα-
σιν, ἀς εἰδὲ θηρία διήλθε.
καὶ τὰ ἔργων χροῖον⁵ μοι
πρὸς ἐλπίδα πολλὴν,
ὅν ἐμαυτῇ καὶ φίλοις ἐχα-
ρισάμην.

[CAP. XXVII.]

Ῥοδογύνῃ.

Ῥοδογύνῃ λαομνήν τὰς
τείχας ἐρύπτειν. ἦκε τις
ἀγγέλλων, Εὐρυπύλον⁶ ὑπὸ
κροῖον ἀφῆκεν. ἡ δὲ ὅταν
ἴδοιτο κρύψαμην τὰς τει-
χάς,

Rhodogune.

Rhodogune lavans cri-
nes abstergebat. Venit
quidam nuncians, sub-
ditam gentem defecis-
se. Illa non absterfis ca-
pillis, sed ita ut erant

⁴ Βυλοῖμιν] Ita emendavi cum MS. pro vulgato βυλόμην atque ita quoque rescribendum monuerat Casaubonus. Pro παρέειδεν, MS. ἀπέειδεν. Pro ἐμιξα, cum MS. edidi ἐμιξα. Item in fine cum eodem nec non Casaubono pro ὅν ἐμαυτῇ, scripsi ὅν ἐμαυτῇ.

Cap. XXVII. 1 Α' ποταμῶν] MS. ἀπορῶν, ut & paullo post pro ἀπορῶν, ἀπερῶν. Interpres prior loco ἀπορῶν, sed posteriore ut Vulgata. In fine pro

Ῥοδογύνῃ, cum MS. edidi Ροδογύνῃ.] Enumerat figuras quasdam, quibus in signando uterentur Persarum reges, Thucydidis Scholiastes, sed cujus mentionem facit Polyænus, ei posset addi. Locus est lib. 1. ad hæc verba: Καὶ οὗτοι Πανσιπύου Βυζάντιον ὁπλοῦν ἀπὸ περὶ αὐτῶν, ὡς τὰς αὐτῶν. Ἀπὸ μὲν γὰρ καὶ τὸ σφραγῖδα ἀποδείξαι, scribens ἡ σφραγῖς τῆς Περσῶν βασιλείας εἶδος, καὶ ὁρῶντας, ἡ βασιλείας εἶδος. κατὰ δὲ πᾶν, ἡ Χύρς ὡς τὴν βασιλείας αὐτῶν.

revinctis, equum conscendit, & exercitum eduxit, juravitque non ante se crines purgaturam, quam a defectoribus victoriam reportasset, longoque tempore bellum ducens, tandem victoria potita est. Post victoriam lavabat, & crines colligebat: unde Persarum regnum sigillum etiamnum imaginem impressam habet, Rhodogunem disjectis capillis præditam.

χας, ἀλλὰ ὡς εἶχεν ἀναδη-
σαι μὲν, τὸν πέποιον ἀνέ-
βη, καὶ πλὴν στραπὼν ἐξή-
γαγε, καὶ ἄμωσε μὴ περ-
τερον ἀποκρύψαι τὰς τρί-
χας, εἰ μὴ κρατήσῃ τῇ
ἀποσάντων. καὶ δὴ πολλῶ
χρόνῳ πολεμήσουσα, ἐκρά-
τησε. μὲν πλὴν νίκῃ ἐ-
λάσας, καὶ τὰς τρίχας
ἀπεκρύψας. τοῖς Περσῶν
βασιλεύσι σφραγὶς βασι-
λικὴ εἰκὼν ἐστὶν ὡς ἀναδε-
δυμένη τὰς τρίχας ἔχουσα
ῥόδογυνην.

[CAP. XXVIII.]

Tomyris.

Tomyris Cyro adver-
sus ipsam expeditionem
faciente, simulabat se
hostes metuere. Cum in
fugam se Amazonum
exercitus conjecisset, &

Τόμυρις.

ἡ Τόμυρις, κύρῳ στρα-
τεύσαντι ἐπ' αὐτὴν,
προσποιήσασθαι δεδοικέ-
ναι τῆς πολεμίας. ἔφυγε
μὲν τὸ Μασσαγετικόν ἐπ-

ἦλθε

κατὰ δὲ πᾶς, ὃν Δαρείος ἴππον, δι' ὃν
χρὶς μὴ πάντας ἐξασπλάσσειν.

2 Ἀναδεδυμένη] Ἀναδεδυμένη
Cassubonius.

Cap. XXVIII. τ. Τόμυρις, &c.]
Hic omnia narrantur ordine inverso:
non enim Persæ hoc modo a Massagetis,
sed contra Massageta a Persis
sunt decepti, Consule Herodotum
lib. 1. in fine, & Justin. lib. 1. 8.
Paullo post pro ἐν τῷ στρατοπέδῳ, in
MS. ut & Codd. Cassuboni legitur

ἐν τῷ Περσικῷ. Unde inducor, ut vix
ita credam perverse contra omnem
historiæ fidem scripsisse Polyænum,
sed omnem hanc narrationem muti-
lam, & misere a transcriptoribus
esse depravatam; Obstare tamen vi-
detur, quod in fine dicat: ἐπελθὼ-
σα Τόμυρις, δυσμενέως (ita edidi
pro δυσμενέως) ἔχοντας Πέρσας αὐτῇ
κύρῳ δειξάσασθαι. Infra, ἔλασεν MS.
non agnoscit.

2 Ἀνί-

ἤλθε ἢ τὸ Περσικὸν, κατ-
έλαβεν ἐν τῷ στρατοπέ-
δῳ πολλὰ οἶνον, τρο-
φῶν, ἱερείων, οἷς ἀνέ-
δω ἐχρήσαντο, καὶ δαψι-
λῶς, ἀφ' οὐκ ὅλης, ὡς-
περ νενικησάτες. ἔπειτα ἢ πο-
λλὸν οἶνον καὶ τροφὴν ἔλα-
βον, ἔκαιντο κατὰ δό-
νους· ἐπελθόντες Τόμυρις,
δυσκινήτως ἔχοντας Πέρ-
σαις αὐτῇ Κύρῳ διέφθει-
ραν.

sequeretur Persicum a-
gmen, apprehendit in
Amazonum castris ma-
gnam copiam vini, com-
meatus, victimarum,
quibus affatim & largiter
fruebantur, per totam
noctem quasi victoriam
consecuti. Cum multo
vino, luxuque obruti ja-
cerent, ac somnum cape-
rent, superveniens To-
myris, Persas, qui se lo-
co movere vix poterant,
una cum ipso Cyro truci-
cidavit.

[CAP. XXIX.]

Νιτήτις.

Nitētis.

Κύρος Περσῶν βασιλεὺς,
Ἄμασιν Αἰγύπτου βασι-
λέα μίαν τῇ θυγατρὶ ἤτη-
σε πρὸς γάμον· ὃν Νιτήτιν
θυγατέρα Ἀπρίης βασι-
λέως, ὃν καταλύσας αὐτὸς
ἤρχεν, ἐπεμψεν ὡς αὐτόν·
Νιτήτις ὑποκρινάμενη
μέχρι πολλῶν Κύρῳ συνελθὼν
ὡς θυγάτηρ Ἀμάσιδος· ἡ-
νίκα ἢ πολλῶν πένων ἐγέ-
νετο.

Cyrus Persarum rex
ab Amasi Ægyptiorum
rege petiit, ut unam fi-
liarum sibi in matrimo-
nium collocaret. Ille
Niteten filiam Apriæ re-
gis, quo devicto ipse
regnum cepserat, ad
eum misit. Nitētis ad
multum tempus Ama-
sis filiam simulans, cum
Cyro consuetudinem
habebat. Cum vero

γεν.

2 Αἰνείδην] γρ. Αἰνείδην. Casaubo-
nius.

Cap. XXIX. 1 Ἀμασιν] γρ. Αἰ-
μασίαι. Idem.

2 Καὶ τὸ γάμοντα ἐς δυνάστας ἐνέχοντα
το] Suspicio legendum ὡς γάμοντα
το. hoc est, quum Nitētis multos
liberos.

multorum liberorum mater evasisset, & mariti summam benevolentiam sibi adjunxisset, confessa est. Apriam suum patrem fuisse, dominum Amasis. Sed etiam cum Amasis vitam obierit, filium ejus Psammetichum ulcisci pulchrum esse. Morem ei gerit Cyrus. At etiam Cyrus antequam susceperet expeditionem, diem suum obiit: At filius ejus Cambyfes, a matre persuasus, bellum illud finit, & Ægyptiorum imperium in Apriæ stirpem vindicavit.

νετ μήτηρ, ² καὶ τὴν γήμαιναι
ἐς ὄνομα ἐνεχύρωτο, ὡμο-
λόγησεν Ἀπρίῳ αὐτῇ πα-
τέρα, τὸ δεσπότην Ἀμάσι-
δος, γυνεὸς. ἀλλ' εἰ καὶ τέ-
θνηκεν Ἀμάσις, τὸ ὅτι υἱὸν
αὐτῆς Ψαμμήπυχον τίτα-
ος καλόν. πείθεται Κῦ-
ρος· ἀλλὰ καὶ Κῦρος κέρ-
ως τὸ στρατείας ἐπελεύ-
τησεν. ὃν παῖς αὐτῆς Καμ-
βύσις τῇ μητρὶ πα-
θεὶς ἐστράτωσε· καὶ πρὶν
Αἰγυπτίων χώραν δεχθῆναι
ἐς τὸ Ἀπρίῳ γυνεὶ ἀνε-
κλήσατο.

[C A P. XXX.]

Philotis.

Φιλωτίς.

Adversus Romanos militabant Latini, du-
cem habentes Posthu-

Επὶ Ῥωμαίους ἐστρά-
τωσαν Λατῖνοι, ἡγεμόνα

Ποσέ-

liberos peperisset, qui essent futuri pignora amoris erga se Cyri. Notum est liberos appellari pignora: ut & apud Æschylum Clytemnestra suum maritum alloquens appellat Orestem ἐμὸν τε καὶ σὺν κῆριον πειδομαίον. & Aristoteles quoque ἐξομωρῶσαι ταῖς πεννοποιίαις in prim. Oeconomic. dixit. Si quis hanc emendationem non prober, viderit an legi malit, ἐκείρετο aut ἐκείρωσατο, α χειρὸς, quod est subigere, &

vel invitum quo velis aliquem trahere. Vix enim putem verbo ἐκείρωσιν hic esse locum. Sub finem lege, καὶ τὴν Αἰγυπτίων χώραν ἀρχ. Casaubonus.

Εκείρετο] MS. ἐκείρωτο. Unde pater legendum ἐκείρωτο, quod etiam inter conjecturas est Casauboni. Sub finem cum MS. & Interprete χώραν sustulerim. Pro ἐκλήσατο, cum MS. scripsi ἀνεκλήσατο.

¹ Ποσέμνω ἔχοντες· ἢ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐζήτην πρὸς γάμον, ὥστερ αὐτὸι τὰς Σαβίνων ἤρπασαν, ὅτι τῷ ἀσείσυχῳ τὴν εἰρήνην. Ῥωμαῖοι τὸ μὲν πόλεμον ἐφοβήντο· τὰς δὲ θυγατέρας ἔχ ὑπέμενον ἐκδέναι· ἐνθα δὲ φιλωτὶς θερσίπαινα τὴν ὄψιν εὐπρεπῆς, σκευὰ δὲ σεν αὐτῇ τε ἢ ἄλλας θερσπαίνας, ὅσαι τὴν ἑψιν ἀσείαι, ἰοσμῆσαι, ἢ τῶις πολεμίοις ὡς θυγατέρας ἐκπέμψαι· πρὸς σωθήμενῃ, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι λαβόντες αὐτὰς, ² ἀναπαύσανται, νύκτωρ ἀναρχεῖν πυρσόν· οἱ μὲν Λατῖνοι συνεκάθιστον ταῖς κήραις· ἢ δὲ ἀνέρχε τὸ πυρσόν· οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ἐπανελθόντες τὰς Λατίνους καθεύδοντας, ἀπέκτειναν.

mium, eorumque filias ad contrahenda cum iis matrimonia postulabant, quemadmodum ipsi Sabinorum virgines rapuerant, si foedus ac pacem constitui velent. Romani bellum quidem metuebant: filias autem suas tradere non sustinebant. Tum Philotis serva, facie liberali prædita, consilium dedit, ut se aliasque servas, quæ decora forma essent, ornarent, ac hostibus quasi filias mitterent: inito simul pacto, se, cum hostes ipsis acceptis quieti dedissent, noctu igni significationem daturam. Latini cum puellis cubabant. Illa ignem sustulit. Romani reversi, Latinos dormientes interfecerunt.

[CAP.

¹ Ποσέμνω] Ποσέμνον. Casaubonus.

² Ἀναπαύσανται] Ita reposuicunt

MS. & Interprete, pro vulgato ἀπαιτῶνται.

Clocia.

Romani cum Tyr-
rhenis bellum gerentes,
constituto fœdere ob-
fides eis dederunt, no-
bilissimorum virorum
filias virgines. Quæ ob-
sidum loco datæ erant,
accefferunt ad fluvium
Thybrim loturæ. Ex
his una Cloelia reli-
quas omnes hortaba-
tur, ut tunicas circum
capita religarent, &
fluvii cursum ob pro-
fundos gurgites diffi-
cilem transitu, tranarent.
Cum tranassent, Ro-
mani virtutem quidem
earum & fortitudinem
admirabantur, sed ta-
men eas Tyrrhenis re-
miserunt, ut religionem
fœderum inviolatam
conservarent. Porse-
na rex sciscitabatur,
quænam esset quæ hu-
jus facinoris eis auctor

Κλοιλία.

Ῥωμαῖοι Τυρρηνῶσις πο-
λεμῶντες ποιησάμενοι σω-
θήκας, ἔδωκαν αὐτοῖς ὁμή-
ρας τῶν ὀχυρωτάτων ἀνδρῶν
θυγατέρας παρθένους. αἱ δὲ ὁ-
μηρεύουσι προσήλθον ὅππῃ
τὸ παρὸν τῷ Ὀύμβρην λη-
σάμεναι· μία δὲ ἐξ αὐτῶν
Κλοιλία πρὸς περὶ αὐ-
τίσας ἀναδήσασθαι τὰς χι-
τωνίσκας πρὸς τὰς κεφα-
λάς, καὶ ἀγανήξασθαι τὸ
ῥῶμα ὅτι παρὰ δύναις
βαθείαις δύσπορον. ἐπὶ δὲ
διενήξαντο, Ῥωμαῖοι πλὴν
μὲν ἄρξεν αὐτῶν, καὶ πλὴν
ἀνδρῶν ἐπαύμασαν· ἀντί-
πεμψαν δὲ αὐταῖς Τυρρην-
νοῖς, τὸ πρὸν τῶν σωθηκῶν
φυλάσσοντες. Πορσίνης
Βασιλεὺς Τυρρηνῶν ἀνέ-
κρινε τὰς κόρας, τίς μὲν
αὐτῶν ἡ τέτο πρῶταίη πέ-
σαι. Κλοιλία περιλαβῶ-
σα

1 Οὐμβρην] MS. Ὀύβρην. Vide
supra hoc libro, cap. 24. Paulo post
pro ὅππῃ τὰς κεφαλὰς, cum MS. & In-
terprete edidi πρὸς τὰς κεφαλὰς. Infra
pro ἀντίπεμψαν δὲ αὐταῖς Τυρρηνῶσις,

MS. ἀντίπεμψαν δὲ αὐταῖς Τυρρηνῶσις.
Deinde pro ἡ πρῶταίη πέσαι, cum
eodem & Interprete scripsi ἡ τέτο
πρῶταίη πέσαι.

σα τὰς ἄλλας, ὡμολόγησε.
 Πορσίνας ὑπεραγαθεὶς
 τὸ ἀνδρεῖον τῆς κέρης, ἵπ-
 πον αὐτῇ λαμπρῶς κεκοσ-
 μημένον ἐδωρήσατο, καὶ τὰς
 παρθένους πάσαις ἐπαινέσας
 Ῥωμαίοις ἀπέπεμψε.

extitisset. Cloelia reliquas
 prævertens, confiteba-
 tur. Porfenna virilem ad-
 modum virginis animum
 admiratus, equum ei
 splendide ornatum dono
 dedit, omnesque virgi-
 nes collaudatas Romanis
 remisit.

[C A P. XXXII.]

Πορκία.

Porcia.

Πορκία θυγάτηρ Κα-
 των, γυνὴ Βρούτου τῆς
 ἀνδρὸς Βρούτου, ὑπονοῶ-
 σα ὑπερβλέπειν Καίσαρα,
 μαχαίρῳ κορυφῶς τῆς
 ἑαυτῆς μηρὸν ἀπέχρισεν,
 ὑπερβλέπειν καρτερίαν
 σώματι, καὶ ψυχῆς ἐγ-
 κρατείαν· τότε δὲ Βρούτος
 ὁπίσθω αὐτῇ τὰ ἀπόρ-
 ρητον. ἡ δὲ τὰς χιτωνί-
 σκας αὐτῆς προσεκόμισε
 τῷ ἀνδρὶ, καὶ τῶν χιτῶνων ἐν-
 δοντὸς ἐξίφθη· προσελθὼν
 Βρούτος μὲν τὴν κοινωγύν-
 των ὑπερέβλεψε κινύει
 Καίσαρα. ἐπεὶ δὲ μὲν Κασ-
 σίος πρὸς τὸν ἀνδρῶν ἐν
 Μακεδονίᾳ πρὸς τὸν Σε-
 βασὸν, ἡ δὲ τῆς γυρομένης, αὐ-

Porcia filia Cato-
 nis, Uxor Bruti, ma-
 ritum suum Brutum
 suspicata insidias Cæ-
 sari struere, novaculo
 femur suum abscidit,
 ostentans corporis to-
 lerantiam & patien-
 tiam animi. Tum de-
 mum Brutus rem arca-
 nam ei credidit. Illa
 vero tuniculas suas vi-
 ro attulit, & intra tu-
 nicas ensen. Accedens
 Brutus cum sociis con-
 jurationis in Cæsarem
 impetu facto, eum oc-
 cidit. Ubi vero cum
 Cassio adversus Augu-
 stum prælio commissus
 victus esset, mortem
 ipse sibi conscivit. Por-

cia primum quidem inedia vitam finire conabatur: verum domesticis & cognatis non finientibus, ignes quasi unctura sese iussit adferri: multosque candentes carbones manibus arreptos in os iniecit, & ante devoravit, quam quisquam ex præsentibus succurrere posset. Ita vitam cum morte commutavit Porcia, militaris & fortis ad mortem, virique in primis amans.

τὸς ἑαυτὸν ἀνείλεν. Πορκία τὸ μὲν πρῶτον διποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο· οἰκείων δὲ καὶ συγγενῶν ἐκ ἐώντων, ἐχάραξεν σκέλευσε κομιδῆναι πυρὸς, ὡς ἀλειψομένη· καὶ τὸ ἀνδράκων ἀρπάζουσα πολλὰς ταῖς χερσὶν ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα, καὶ κατέπιεν, φθάουσα πρὶν πινᾶ τὸ παρόντων βοηθῆσαι διώα. ἔτως ἐπελύτησε Πορκία στρατηγικὴ καὶ ἀνδρεία πρὸς θάνατον, καὶ φίλανδρον γενομένη.

[CAP. XXXIII.]

Telefilla.

Τελεσίλλα.

Cleomenes Spartiarum rex, interfectis in prælio Argivis viris ad septem millia septingentos, septuaginta septem, iter Argos direxit, ut per vim urbem caperet. Telefilla musica Argivas armatas ad pugnam eduxit: quæ armatæ in propu-

Κλεομένης Σπαρτιατῶν βασιλεὺς κτείνας ἐν ὠδῶν ἄλκις Ἀργείων ἀνδρας ἑξήκοντα ἑπτὰ, ἐβάδιζεν εἰς τὸ Ἀργεὺς ὡς καὶ κρατῶν αἰρήσων τὴν πόλιν. Τελεσίλλα ἡ μουσικὴ τὰς Ἀργείας ὁπλίσασα, πρὸ ἡρώων εἰς μάχην αἱ δὲ ἑνοπλοὶ ὠδῶν ἐπαλξίν ἵσαν.

1 [ἑξήκοντα] Totidem numerat Plutarchus, in Apophtheg. sed pro fabula habet: Εἰπὼν δὲ Κλεομένης βασιλεὺς τῆς Σπαρτιατῶν, πολλὰς ἀπὸ τῆς

νας, (καὶ μὲν, ὡς ἐννοιοι μυθολογῶσιν, ἐπὶ καὶ ἐξ ὁδοῦ ἀκούοντα καὶ ἐπὶ ἀκοσίους αὐτὸς ἐπὶ ἀκροχελίους) ἐβάδιζε πρὸς τὴν πόλιν, &c.

C c c

2 Δ δ δ

ἰσαύρα, κύκλω τὰ τεί-
χη φραζάμεναι, κλεομέ-
νη μὲν ἀπεκρέσαντο. ² Δη-
μάρχατον ὃ τ' ἑπερον βασι-
λέα ἐξώσαντο· καὶ τὴν πόλιν
ἀλῶναι κινδυνώσαντες ἀνέ-
σωσαν. τὰς τὸ στρατήγι-
μα τ' γλῶσσαι μὲν νῦν
Ἀργεῖοι τιμῶσι· ³ νεμενία
μῆνός Εἰρμαίς, τὴν μὲν
γυναικας ἀνδρείοις χι-
τῶσι καὶ χλαμύσι, τὰς δὲ
ἀνδρας πέπλοις γυναι-
κεῖοις ἀμφιεννύουσιν.

² Δημάρχατον ὃ τ' ἑπερον βασιλέα
ἐξώσαντο] Plutarchus d. l. 4 ὃ ἑπε-
ρον βασιλέα Δημάρχατον. (ὡς Σω-
κράτης φησὶν) ὡς τὸν γυναικας καὶ με-
τὰ τὸ Γαρυλικόν, ἐξώσαν.

³ Νεμενία μῆνός Εἰρμαίς] Pugna
hæc juxta nonnullos primo, juxta
alios septimo mensis die accidit,
teste Plutarcho: Τὴν δὲ μῆνός οἱ καὶ
ἐξώσαντες ἰσαύρας μῆνός, οἱ δὲ
νεμενία καὶ Εἰρμαίς. Dictum
fuit hoc festum Ἰερίστει, ut refert
ibidem Plutarchus, qui addit: ταῖς
δὲ ποσειδῶντος ἑορτασθῆναι τὴν ἀνδρείας ἐδο-
σαν ἰδρύσασθαι τὴν ἐκκλησίαν. De eo con-
sule Meursium De Festis Græcorum.
Telesilla, poetrix meminit Pausanias
in Corinthiac. statuamque illi ere-
ctam refert in columna, in fano Ve-
neris, depositis ad pedes Carmi-
num voluminibus, ipsa vero adspi-
ciente galeam, quam manu tenet,
capiti eam impositura. Et ex Hero-
doto refert Carmen, quo hæc mu-
lieris fortitudo longe ante erat præ-
dicta. illud ex Herodoti lib. vi.

gnaculis stantes, cir-
cumcirca muros tuen-
tes, Cleomenem repu-
lerunt. Demaratum ve-
ro alterum regem etiam
expulerunt, urbemque
a periculo vindicarunt.
Et hoc mulierum stra-
tagema usque in hodie-
num diem Argivi cele-
brant numenia cujusque
mensis, mulieres virili-
bus tunicis & chlamy-
dibus, viros autem pe-
plis muliebribus amicien-
tes.

[C A P.

cap. 77. quod in eo duobus versicu-
lis auctius extet, subijcio.

Ἀλλ' ὅταν ἡ Πηλεΐα τ' ἀρσενά νικῶσα
Ἐξέλαιον, καὶ κύδ' ἐν Ἀργείοισιν ἀ-
ριτῶν.

Πολλὰς Ἀργείων ἀμυδροφύας πότι
θήσθ.

Ὡς ποτὲ τις ἐρέθ' καὶ ἐπ' ἐοσφόρῳ ἄν-
θρωπον,

Δεινὸς ὅστις τελέλιπ' ἀπώλετο δουρὶ
δαμναδῆς.

Poëmatum ejusdem meminit Pau-
sanias in Corinth. Ἐπὶ δὲ τῇ ἀκρῇ τ'
ὄρεος κορυφαίᾳ ὅστις ἱερὸν Ἀρτέμιδος, ὃ
καὶ Τελέσιλλα ἐποίησεν ἐν ἀσματομῶ-
νι. καὶ postea: Τέτοις γὰρ Ἑλλήων
ἀρώταις ἀείνεται Τελέσιλλα φησὶ τ'
Πυθαίᾳ ἐς τὴν χώραν Ἀπόλλωνος παῖδα
δόντα. Ejusdem meminit Clemens A-
lexandr. Stromat. lib. iv. Φασὶ δὲ τ'
τὰς Ἀργεῖας, ἡγεμῶντος αὐτῶν Τε-
λεσίλλης τ' ποιητῆας, Σπαρτιάταις τὸν
ἀλκίμως τὰ πολέμια, φαείναις μόνον
τρεφάσθαι, καὶ ἐκείναις τὸ ἀδελφὸν τ'
ναῖναι τὸν ποιητῆσαν. Consule & Sui-
dam.

[C A P. XXXIV.]

Chilonis.

Chilonis Cleandri filia, uxor Theopompi, cum maritum suum captivum asservari ab Arcadibus didicisset, ultro ad hostes venit. Arcades ejus humanitatem admirati, potestatem ei in carcerem introcundi fecerunt. Illa suam vestem marito circumdedit, ejusque ipsa sumpsit, & illum clam egredi iussit. Ipsa vero pro eo apud hostes remansit. Theopompus uxoris stragemate servatus, etiam ipse sacerdotem quandam Dianæ in Pheneum pompam ducentem rapuit. Tegeatæ,

Χιλωνίς.

Χιλωνίς Κλεάδα θυγάτηρ, Θεοπομπῆς γυνή, μαθῶσα τὸ ἄνδρα ὑπὸ Ἀρκάδων αἰχμάλωτον φυλάττεσθαι, ἤλθεν ἐς τὰς πολέμιας ἐκδοῦσαι θωμάσας αὐτῆς τὸ Φιλάνδρων Αἰρκάδες, ἐπέτρεψαν εἰς τὸ δεσμωτήριον αὐτὴν παρελθεῖν. ἥ δὲ τῇ αὐτῆς ἐδότηται τῷ ἀνδρὶ περιθεῖσα, τῷ ἐκείνῳ δὲ αὐτὴ λαβῆσαι, ἔπεισεν αὐτὸν ὑπεξελεθεῖν αὐτὴν ἢ ἀντ' αὐτῆς ὡς ἀπὸ τοῖς πολέμοις ἔμεινε. Θεοπόμπῳ τῷ ἐρατηγῆματι δὲ γυναικὸς Δρασωθείς, καὶ αὐτὸς τῇ ἱερείᾳ τὴν Ἀρτέμιδι εἰς ² Φενεῖον πορεύσας.

1 H' ὅς αὐτῆς ἐδότηται, &c.] Simile factum vide supra lib. vii. 50.

2 Φενεῖον] Scribendum videtur Φενεόν, cum Casaubono. Ita dicitur Homero Iliad. β. 605.

Οἱ Φενεὸν τὸν ἐκείνοντο, καὶ Ὁρχομήνον πολέμῳ.

Straboni, Pausania, Stephano, aliis. Callimachi tamen Scholiastes ad γ. 71. Hymno in Delum, ubi sermo de lacu: — φόνον δ' ὁ γέρον μετοπίδου Φενεῖος. Scribit: Φενεῖος, πόλις Ἀρ-

καδίας ἀρχαῖν. sed ipse lacus quoque media syllaba correpta profertur Ovidio lib. xv. Metam. 55.

Est lacus Arcadiae, Pheneum dixere priores,

Ambigui suspectus aquis.

Plinio lib. iv. cap. 6. Oppida, Arcadiae; Psophis, Mantinea, Stymphalum Tegea, Antigonea, Orchomenum, Pheneum, Palantium, unde Palatium Roma. & paullo post: amnes Ladon, e paludibus Phenei.

Ccc 2

1 Τῶν

πείσσαν ἤρπασε. Τεγεά-
ται ταύτῃ ἀπολαβεῖν θέ-
λοντες, ἀπέδωκαν αὐτῇ τῷ
Χιλωνίδᾳ.

ut hanc reciperem
Chilonidem ei restit-
runt.

[CAP. XXXV.]

Πιερίᾳ.

Pieria.

Οἱ ἐν Μιλήτῳ Ἴωνες
πρὸς τὰς Νηλέως παῖδας
εἰσιτάσαντες, ἀνεχώρησαν
ἐς Μυουντίαν, καὶ ἐβένον ἐπο-
λέμην· ὁ μὲν ὅγε πόλεμον
ἀπονομένην ἔλεγε· ἀλλὰ ἐν
ταῖς ἑορταῖς ὡς αὐτοῖς
ἐπιμειξία. Πύθος ἀνδρὸς ἐν-
δόξου θυγατρὸς Πιερίᾳ, ἑ-
ορτῆς ἔσσης ὡς ἐν Μιλή-
τοις, ὡς Νηληίδα κλη-
ζουσιν, ἤκεν ἐς Μίλητον. ὅτε
Νηλέως παίδων... ὄνομα
Φρύγιος, Πιερίᾳς ἐρα-
στὴς, ἤρετο τί ἂν αὐτῇ μά-
λιστε γίγνοιτο κεχαρισμέ-
νον. ἡ δὲ εἶπε· Εἰ ἐμοὶ διε-
πράξαίης, πολλάκις ἢ μὴ
πολλῶν ἐνθάδε βαδίζαν
δύνασθαι. συνῆκεν ὁ Φρύ-
γιος ὡς εἰρήνης ἢ Φι-

Inhabitantes Miletum Iones comm-
feditione adversus Ne-
posteros, discesserunt
in Myuntem, atque
inde bellum inferenda
Non tamen inexpugnabile
bellum hoc fuit. Sed
festorum solennitatibus
coibant. Pythæ viri
rissimi filia Pieria
festum apud Milesios
lebraretur, quod Nela-
dem appellant, Miletum
profecta est. Ex Ne-
posterioris unus nomi-
Phrygius, amore Pier-
captus, rogabat quidna-
potissimum ei gratum ac-
cidere posset. Mihi, in-
quit illa, gratissimum
fuerit, effici ut qua-
sapissime & cum quan-
plurimis in hunc locum

ἰ Τῶν Νηλέως παίδων... ὄνομα
Φρυγ. ὅτε Νηλέως παίδων εἰς ὄν. Φρ.
In autographo Plutarchi sic scri-

ptum est, ὅτε ὁ Νηλέως παίδων εἰς
ναυπηγεῖται, ὄνομα Φρυγίου τὸ Πιερίᾳ
ἐραστὴς, &c. Casaubonus.

venire liceat. Intellexit Phrygius, eam, pacem & concordiam civium velle, bellumque sustulit. Celebris igitur erat Phrygii & Pieriæ amor, qui pacem pro bello præbuisset.

[CAP. XXXVI.]

Polycræta.

Milesii cum Naxiis bellum gerebant. Erythræi Milesiis auxilium ferebant. Diognetus Erythræorum dux magnam prædam Naxiorum ceperat, mulieres etiam & virgines plurimas, in quibus erat Polycræta. Eam cum vehementer amaret, non ut cum captiva, sed velut cum uxore

λίαν πῶς πολίταις δέοι-
το· καὶ τὸ πόλεμον ἔπαυσεν.
καὶ ἐνδοξὸν ὁ Φρυγίης καὶ
Πιερίας ἔρωσ, εἰρῶν
ἀντὶ πόλεμος ὡς ἀγαθῶν.

Πολυκρήτη.

Μιλήσιοι Ναξίοις ἐ-
πόλεμον· Ἐρυθραῖοι Μι-
λησίοις συνεμάχοντο. Διο-
γνητος Ἐρυθραίων στρατη-
γὸς λείαν τῇ Ναξίων ἔλα-
βε πολλήν, καὶ δὴ γυναῖ-
κας καὶ παρθένους πολλὰς,
ἡν ἑνὶ Πολυκρήτῃ ταύτης
ἐραστὴς, ἔχων ὡς αἰχμα-
λώτῳ σωλῶ, ἀλλ' ὡς γα-

μετῇ

τὸν ἑνὶ Πολυκρήτῃ] Apud Plutarch. Πολυκρήτη. *Casaubonus.*

Πολυκρήτη] Non solum Plutarcho, sed & Parthenio in Erot. cap. 9. ex Theophrasto De Rebus Naxicis, & Theophrasto lib. Περὶ τῶν κατὰ, dicitur Πολυκρήτη, ubi idem multo fusius refertur: isque simul cum Aristotele apud Plutarchum Polycritam non captivam facit, sed eam in loco sacro (in Delio templo dicit Parthenius) conspectam Diogneto, eundem in sui amorem pellexisse; sui vero copiam facere noluisse, nisi data fide se, quod ea petiisset, præstitu-

rum: eam vero postulasse, ut regionem (Delium dictam auctor est Aristoteles apud Plutarchum) Naxiis proderet. Addit Parthenius, Diognetum quoque per ignorantiam a Naxiis fuisse occisum; Polycritam vero postridie, (quod & Plutarchus refert) cum Naxii certatim vittas & festa honoris causa in puellam congererent, eandem nimio oppressam pondere (sicuti Tarpeja fere apud Romanos) interiisse; ambos vero eodem loco apparatu publico fuisse exustos.

μετῇ γυναικί.² ὡς ἔν τῳ
 στρατοπέδῳ τῶν Μιλησίων
 πατέρων ἑορτή καὶ πάν-
 τες ἀνέκειντο μέθη καὶ θυ-
 μηδίᾳ. Πολυκρήτη παρ-
 ἐκάλεε Διόγνητον ὅπως
 τρέψαι τὰ πεμμάτων με-
 ρίδας πέμψαι τοῖς ἀδελ-
 φοῖς ἐπιτρέψαι, ἐμ-
 βάλλει μολιβδῶν χρυσά-
 τῶν ἐς τὴν πλάκην, τὰ
 κερμίζοντι ἐν ταλαμῶν
 φράσαι τοῖς ἀδελφοῖς,
 ὅπως αὐτὸν μόνοι φά-
 γοιεν ὑπὸ σῶματι τῶν ἀ-
 δελφῶν. οἱ ἔτι δρόντες τὴν
 μολιβδῶν, καὶ ἀναπύσαν-
 τες, ἀναγνώσκουσιν, ³ νύ-
 κτωρ ὅπως δὲ τοῖς πλε-
 ροῖς. Ἀλλὰ πῶς ἑορτῶν με-
 θυσοῖς, καὶ καθύδουσι, καὶ
 ἀφυλάκτοις. οἱ στρατηγοὶ
 ταῦτα μαθόντες, νύκτωρ
 ἐπέθεντο, καὶ τὴν πολέμιον

re consuetudinem habe-
 bat. Agebatur in castris
 Milesiorum patrium &
 solenne festum, omnes
 quoque vino & lætitia pro-
 strati jacebant. Polycre-
 te rogabat Diognetum,
 ut sibi liceret bellariorum
 aliquot portiones ad fra-
 tres transmittere. Quo
 permittente, plumbeum
 libellum in placentam
 conjecit, mandans ei qui
 ferebat, dicere fratribus,
 ut ipsi soli comederent
 ex ore sororis profectam.
 Illi repertum plumbum
 aperientes, legunt, ut
 per noctem adoriantur
 hostes, ob festum ine-
 briatos, ac sine cura dor-
 mientes. Quo cognito,
 duces noctu eruptionem
 in castra fecerunt, ho-
 stesque superarunt. Dio-

κράτησαν. τὸ μὲν τοῖς Διό-
 γνη-

² ἢ ἐν τῷ στρατοῦ.] Particulam
 adversativam cum MS. & Interprete
 deleverim. Festum, cujus meminit
 Auctor, dictum fuit Θαρρήλια, teste
 Parthenio: καὶ ἐν τοῖς Μιλησίοις ἑορ-
 τὴ μὲν πέμψαν ἡμέραν Θαρρήλια ἐπὶ τῇ
 ἐν τῷ πολέμῳ ἀκρωτιον εἰσφορῶνται, καὶ τὰ
 πλείστα ἄξια κατεναλίσκεται, τότε περ-
 ἐκκαθάριζοντες τὸ χωρίον. De

eo consule Petrum Castellannum, &
 Meursium. Paullo post pro μερίδα,
 cum MS. & Interprete scripsi μερί-
 δας: atque ita quoque Plutarchus.

³ Νύκτωρ ὅπως δὲ τοῖς πλε-
 ροῖς. quod magis convenit
 Polyani stylo. Plutarchus paullo ali-
 ter, καθύδουσι νυκτὸς ὅπως δὲ τοῖς πλε-
 ροῖς. Casaubonus.

gnetum autem Polycrate a civibus petivit.

γνηλον ἢ Πολυκρήτη γέρας
ὡς τὸ πολίων ἡγήσατο.

[C A P. XXXVII.]

Phocæenses.

Phocæenses Phoxum ducem secuti, Mandroni Bebrycum regi, qui a finitimis barbaris oppugnabatur, auxilium ferrebant. Mandro Phocæensibus persuasit, ut partem aliquam regionis atque urbis delectam incolerent. Qui cum sæpenumero victores e pugnis reverterentur, magnamque spoliolum copiam acquirerent, invidiam Bebrycum erga se concitarunt. Qui Mandronis infidiis ac dolo utentes, de inquilinorum cæde consilium inibant. Mandronis filia Lampsa-

Φοκαῖς.

Φοκαῖς ἰ Φοξὸν ἡγεμό-
να ἔχοντες Μάνδρωνι βα-
σιλεῖ Βεβρύκων σωματά-
χησαν ὑπὸ τῷ προσείκων
βαρβάρων πολεμικῶν.
Μάνδρων ἔπεισε τὰς Φω-
καῖς ἑνοικεῖν μέρος τῆς
χωρᾶς καὶ τὴν πόλεως λαβόν-
τας. ἐπεὶ ὅμως πολλὰς ἐν
ταῖς μάχαις ἐνίκων. πολ-
λὰ δὲ τὰ λάφυρα ἐκτάωντο,
ἐπιφθονοὶ τοῖς Βεβρύκων
ἐγέρθησαν. ὥστε ἀποδημῆν-
τος Μάνδρων, λόχῳ καὶ
δόλῳ τὰς Ἑλληνας ἐβλάψα-
σαντο ἀφαιρῶν. Μάν-
δρων δὲ θυγάτηρ Λαμψά-
κη παρῆν, μαθήσασθαι τὴν

1 Φοξὸν] Φόσον. Casaubonus.

2 Ἐνοικεῖν μέρος τῆς χωρᾶς] Scri-
ptum erat ἐνίκων perperam. Plutar-
chuseadem, etsi non iisdem prorsus
verbis: eum vide. Idem.

3 ὥστε ἀποδημῆντος Μάνδρων, λόχῳ καὶ δόλῳ, &c.] Verto: ita ut,
peregre profecto Mandrone, infidiis atque
dolo Græcos deliberarint necare. In MS.
est ἀποδημῆντας, quomodo etiam le-
gisse videtur Interpres, dum, male,
venit: qui Mandroni infidiis ac dolo u-

tentes, de inquilinorum cæde consilium
inibant. Sed Vulgata recte. Plutar-
chus: ὅταν δὲ μὲντες ἐν αὐτῶν ἀπαλα-
γνῶν, ἢ μὲν Μάνδρων, χρῆσθαι ὄντα
καὶ δίκαιον ἀνδρᾶ περὶ τῆς Ἑλλήνας καὶ ἐπει-
σαν ἀποδημῆσαντες. ὃ ἐκεῖνα, παρε-
σκευάζοντο τοῦ Φωκαῖς δόλῳ ἀφαιρῶν.
Quem Φόξον Strategematis ini-
tuo dicit Auctor, is Plutarcho est
Φόξος, atque ita in margine Vulga-
tæ notarat Casaubonus.

ὑπεβλήν' ἀποτρέπαι ἐ-
 παρᾶτο. ὡς ᾧ ὅσον ἐπαθε,
 κρύφα τοῖς Ἑλλησι μινύει
 τὰ κατ' αὐτῶν βεβηλό-
 μένα· οἱ ᾧ θυσίαν ᾠθε-
 σκευάσαντες λαμπρὰν ἐξω-
 ταχῶν, καλῶσι τὸς βαρ-
 βάρους ἐς τὸ πρῶτον· οἱ
 μὲν δὲ κατεκλεισθέντες
 δῖωχ' ἔλθοι. οἱ ᾧ Φωκαῖς
 δίχα διελόντες αὐτὰς, οἱ
 μὲν τὰ τείχη κατεβάλον-
 το, οἱ ᾧ τὸς εὐωχεμένους
 ἀνείλον, ἢ τὴν πόλιν αὐ-
 τοὶ κατέχον. τὴν δὲ λαμ-
 ψάκην μεγαλοπρεπῶς ἐ-
 τίμησαν, ἢ τὴν πόλιν ἀπ'
 αὐτῆς ὧς Λάμψακον ἀνή-
 γόρῳσαν.

4 Κατεβάλοντο] Ita emendavi pro
 vulgato κατεβάντο. Plutarchus: τοῖς
 μὲν τὰ τείχη κατεβάντο, τοῖς δὲ ὅσον
 ἀνδραγαθῶς ἀνείλον.

5 Λάμψακον ἀνήγροσαν] MS.
 Λάμψαν. Idem urbis Lampſaci cry-
 pton refert Stephanus: Λάμψακον,
 πόλις καὶ ἡ Πελοποννήσου, ὅπου Λάμ-
 ψάκης ἐπιχωρίας πνός κόρης. ἐστὶ δὲ Φω-
 καίων κτίσμα, πάλαι Πιτύσσα λεγο-
 μένη. Hinc Plutarcho dicitur Πιτυοεσ-
 σαι, & Μανδρονίαιες Πιτυοεσση-
 νίαι, usitata & in os seu eo resolutione,
 vel horum in illud contractione. A-
 liud, ὅπου τὸ λαμπρὸν scil. adducit
 Mela lib. i. cap. xix. Lampſacum,
 Phocæi appellantis, nomen ex eo tra-
 hit, quod consulentibus in quassam ter-
 ram potissimum tenderent, respensum erat,

ce virgo, cognitis insidiis,
 cum eos detertere a pro-
 posito non posset, clam
 Græcis consilium contra
 eos initum enunciat. Qui
 sacrificium splendidum
 extra mœnia parantes,
 barbaros in suburbium
 ad epulas invitant. Illi
 conclusi epulabantur.
 Phocæenses in duas sese
 partes diviserunt: quo-
 rum alteri muros occupa-
 runt, alteri convivantes
 & vino indulgentes pere-
 merunt, urbemque ipsi
 obtinuerunt. Lampſacen
 autem honorificentissi-
 mis præmiis affecerunt,
 & civitatem ab ea Lam-
 psacum nominarunt.

C A P.

ubi primum fuisset, illi sedem capesse-
 rent. Quamquam Græce Λάμψακον,
 Latine tamen dicitur Lampſacum,
 juxta morem usitatum, quo Latini
 Auctores nomina urbium, Græce in
 os terminata, per um efferunt, ut
 monet Vossius ad illum locum.
 Quia autem ibidem Vossius citans
 Etymologici Magni Auctorem, qui
 etymologiam a Mela allatam con-
 firmat, addit, qui est Nicias Gram-
 maticus, nullo quidem, unde id
 constare possit, addito argumento,
 lubet adscribere locum ex pseudo-
 Didymo, Homeri Scholiaste (quem
 indicavit mihi, dum sub C.L. Ryc-
 kio simul melioribus literis operam
 navaremus, Vir doctissimus Anron.
 Schultingius; unde quis alium ejus
 lexici

[C A P. XXXVIII.]

Aretaphila.

Ἀρεταφίλα.

Nicocrates Cyrenen-
 sium tyrannus, cum a-
 liis multis magnisque ca-
 lamitatibus cives afflixit,
 tum sacerdote Apollinis
 Melanippo sua manu in-
 terfecto, uxorem ejus
 Aretaphilam egregia fa-
 cie præditam duxit. Illa
 pro patria, maritoque
 suo pœnas a tyranno re-
 petere conabatur. Pri-
 mum igitur per venena
 insidias struxit. Tyran-
 nus Aretaphilam com-
 prehendere jussit, quæ
 longis acerbisque tor-
 mentis examinata, for-

Νικοκράτης ὁ Κυρη-
 ναίων τύραννος, ἅλλα τε
 πολλά καὶ δεινὰ ἐργάσατο τὰς
 πολίτας· καὶ δὴ τὸ ἱερεῖα ἔ-
 Ἀ' πόλων. Ὁ Μελάνιππον
 αὐτοχρεὶ κτείναν, ὁ γυ-
 ναῖκα αὐτοῦ Ἀρεταφίλαν
 καλῶ ἔσαν ἐγγυμν. ἡ δὲ
 ὑπὲρ τὸ πατρίδ' ὅτι καὶ ἔ-
 ἀνδρός, πῶσα δὲ τὸν τύραν-
 νον ἐσπένδαζε. τὸ μὲν δὲ
 πρῶτον. Ὁ Πιθελεύς φαρ-
 μάκεις· ὁ αἰεσσα δ' ἐφα-
 σκεν ἐ' δηλητήριον, ἅλλα
 φίλτρον ἀφασκιδάσαι,
 ὅπως ἐρῶντα αὐτῆς ἔχοι τὸ
 ἄν-

lexici statuat auctorem. Is est ad
 Iliad N. ὅ. 130. ἀνδρὶ μέγαν· ἐπὶ
 ἀλλοι. Ἀνδρόμαχος ἐν Ἐτυμολογι-
 καῖς οἷσι κυρίως λέγεται τὰ ἐπὶ ἀνδ-
 ρος κλέβας ἔχοντα ἄνδρα, ὡς τὸ ὀπ-
 λυμενῖν. Eaque in Etymologici Ma-
 gni Auctore leguntur, voce. Verum
 fortassis ne hinc quidem sequitur
 Andromachum Etymologici, quod
 vulgo Magnum audit, esse aucto-
 rem: cum opus illud recens ex va-
 riis, inter quos forte & Ἀνδρομαχὺς
 Ἐτυμολογικὰ, videri possit collectum.

1 Κυρηναίων] MS. Κρηναίων. Ve-
 rum recte Vulgata. Videndus Plutar-
 chus De Virtut. Mulier. Infra ἀλῆσα
 δὲ ἔφασκεν, &c. quæ omiſſa ab Inter-
 prete, verè: comprehensa autem non ve-
 nenum, sed philtum misuisse confessā

est, ut amantem sui haberet maritum.
 Tyranni mater tormentis de Aretaphila
 queri consuluit: quæ quidam longu, &c.

2 Γυναικα καὶ τὴν Ἀρεταφίλαν] Dis-
 cedit a Plutarecho, qui Aretaphilam,
 non Melanippi sacerdotis, sed Pha-
 dimi cuiusdam, qui & ipse a Nico-
 crate fuerit occisus, uxorem fuisse
 narrat. Casaubonus.

3 Ἀλῆσα δὲ ἔφασκεν] Interp.
 Codd. mutili hac in parte fuere. No-
 stra lectio optime cum Plutarcho
 congruit. Scribe mox, ἀλῆντρα.
 Deinde, ὁ μὲν ἔγνω, καὶ. Paullo post
 καθύπερθε scripsimus, quum ef-
 fent monstra mera in nostro Codice.
 ἐχρήσατο pro διεχρήσατο, vitio scri-
 bæ legitur. Idem.

C c c 5

4. H. ὁ μὲν

ἄνδρα. ⁴ ἡ μήτηρ δ' τυράν-
 νου βασιανίστη πλὴν Ἀρετα-
 φίλῃ σπεύσασα. καὶ δὴ
 βασιανιδεῖσα μακροῖς καὶ
 πικροῖς βασανισμοῖς ἀν-
 τέχευε, μηδὲν πλεονόμοιο
 γέσσε φίλτερος ὁ τυράννος
 ὥς εἶδεν ἀδικεῖσθαι ἀφῆκε,
 καὶ σπεύσασα εἶχεν. καὶ πλεονό-
 μῳ πλὴν ἐθεράπευεν ὥς βα-
 σιανιδεῖσαν ἐδικαίως. ἡ δ'
 θυγατέρα ἔχουσα ὥρα καὶ
 κάλλος ἀφῆκεσθαι, ταύ-
 τῃν ὑφῆκεν ἀδελφῷ δ'
 τυράννου μερακίῳ Λεάν-
 δρῳ. ὃς αἰδὲς ἔρωτι, ὡς ἀ-
 καλεῖ τὸ ἀδελφὸν γῆμαι
 πλὴν ἑαυτῆς. ἔφηκε, καὶ τῇ μη-
 τέρι τὸ κέρως παρεχὼν,
 ὥς αὐτῆς πείθεται πλὴν
 πόλιν ἐλευθερώσασα. ⁵ ὃς δ'
 ἀφῆκεσθαι Δάφνιν, κατ-
 ὄνασεν δὲ τυράννου, ἀφῆ-
 κεν δὲ τὸν Νικηκράτην δι-
 κέσασθαι.

tissime restitit, neque
 aliud quicquam nisi de
 philtro confessā est. Ty-
 rannus quasi nullius in-
 juriae ream absolvit,
 eamque in matrimonio
 habuit, & majori studio
 ac benevolentia prose-
 quebatur, quasi injuste
 tortam & examinatam.
 Illa cum filiam haberet
 ætate & forma præstan-
 tissimam eam summisit
 fratri tyranni adolescenti
 Leandro. Qui ejus amo-
 re captus, rogat tyran-
 num ut sibi eam ducere
 liceat. Quo impetrato du-
 xit, & matri puellæ mo-
 rem gerens, inducitur ab
 ea ad vindicandam civi-
 tatis libertatem. Qui cu-
 bicularium tyranni mu-
 neribus corrumpit, ejus-
 que opera Timocratem
 de medio sustulit.

[CAP.

⁴ ἡ μήτηρ] Nomine Calbia.

⁵ ὡς βασιανιδεῖσαν ἐδικαίως] Ita
 emendavi cum MS. & Interprete,

προεβασεν. δικ.

⁶ ὃς δ' ἀφῆκεσθαι Δάφνιν] MS.
 πρὸς ἀφῆκεσθαι Δάφνιν.

[C A P. XXXIX.]

Camma.

Erasinorix & Sinatus tetrarchias in Gallia obtinebant. Sinati uxor Camma corporis pulchritudine & animi virtute nobilis habebatur. erat enim sacerdos Dianæ, quam Galli summa religione colunt, & in pompis ac sacrificiis semper magnificentissimum ornatum gestabat. Hanc Erasimorix, neque persuadere, neque per vim cogere posse vivo marito arbitratus, Sinatum per dolum occidit. Non longo post tempore, Cammam ambiebat. Illa frequenter renuebat. Familiaribus autem & amicis instantibus, & blandissime rem administrantibus, simulavit se eis assentiri. Et quidem inter eos convenit. venie-

Κάμμα.

Τῶν ἐν Γαλατία τετραρχῶν ἦσαν Σινόριξ, καὶ Σίναλος. Ἦ Σινάτης γυνὴ καλῆς σώματος καὶ δρετῆ ψυχῆς δὲ κλεεστάτη Κάμμα. καὶ γὰρ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἱέρεια, ὑπὸ μάλιστα Γαλάται σέβεται. καὶ ὑπὸ ἑν τε πόμπαις καὶ θυσίαις αἰετὶ μεγαλοπρεπῶς καὶ σεμνῶς κεκοσμημένη. ταύτης ἐρᾷ Σινόριξ. καὶ ζῶντος ἔτι ἀνδρὸς ἔτε πείσειν ἐλπίζων, ἔτε βιάσασθαι, τὸ Σίναλον ἔδο- λοφόνησεν. οὐκ εἰς μακρὸν ἢ Κάμμαν ἐμνάτω. ἢ ἢ ἐπὶ πλείστον μὲν ἀντίλεγον αἰκείων ἢ καὶ φίλων ἐγκαίμενων, καὶ λιπαρῶς θεραπεύοντων, ὑπεκρίναντο συγκαταπίθεσθαι. καὶ δὴ σπυρέντω. ἢ κέτω Σινόριξ εἰς τὸ ἱερὸν τῆ Ἀρτέμιδος καὶ ὡς ἔτι τῇ

1 Ε' δολοφόνησεν] γρ. ἐλοδοφόνησεν.

2 ἢ κέτω Σινόριξ] Lege, ἢ κέτω Σινόριξ. Verba sunt Cammæ, quod sequentia indicant. Deinde lege, ἐκείλυσεν αὐτὴ πείν. aut tollenda omnino vox αὐτὴν. Casaubonus.

Σινόριξ] MS. Σινόριξ. & sic Codd. Casauboni. Plutarcho dicitur Σινόριξ. Male Interpretes Erasimorix, qui error ortus ex confusione verbi & nominis proprii ἐρᾷ Σινόριξ, quod paulo post occurrit.]

τῇ θεῷ πὰς σωτήρας ἔχοντες
 μὲν ποιησάμεθα ἥκε Σινό-
 ριξ, καὶ σὺν αὐτῷ πάντες ὅ-
 σοι Γάλατων ἐντελεῖς ἄν-
 δρες καὶ γυναῖκες. ἡ δὲ Φιλο-
 φρόνας αὐτὸν δεξαμένη
 προσάγει τῷ βομῷ καὶ δό-
 χρυς φιάλης ἔπεισε καὶ
 τὸ μὲν ἐξέπεν αὐτῇ, τὸ δὲ
 ἐκείνον ἐκέλευσεν αὐτὸν
 πίνειν. ὃ δὲ οἶα δὴ νυμφί-
 ος αὐτῇ νύμφης λαβὼν, ἡ-
 δέως πίνει. τὸ δὲ πὸν ἄρα
 τῷ μελίκρατον πεφάρ-
 μακτον. ἡ δὲ πεπωκέναι
 ὡς εἶδεν, λαμπερὸν ἀνωλό-
 λυξε, καὶ τῷ θεῶν προσε-
 κυχῆσεν, εἰπάσα, Χάρις
 οἶδά σοι, ὦ πολύτιμη Ἀρ-
 μίς, ὅτι μοι παρέσχες ἐν τῷ
 σῶ ἱερῷ δίκας ὑπὲρ τῶν ἄν-
 δρῶν λαβεῖν, ἀδίκως δὲ ἐ-
 μὲ ἀναιρεθέντος ταῦτα εἰ-
 πάσα ὡδὲ γένημα αὐτῇ πε-
 ἀπέθνησκε, καὶ ὁ νυμφί-
 ος αὐτῇ συναπεθνήσκε ὡδὲ
 τῷ βομῷ τῇ θεῷ.

bat Erasinorix, & cum
 eo omnes Galli perfecta
 ætate viri, ac mulieres.
 Quem illa perhumaniter
 exceptum ad aram addu-
 cit, & ex aurea phiala
 bibit, partimque ipsa e-
 bibit, partim illum bi-
 bere iussit. Qui tanquam
 sponsus a sponsa cum vo-
 luptate acceptum bibit.
 Potus autem hic erat
 mulsum veneno mix-
 tum. Illa cum eum bi-
 bisse cerneret, magna
 voce exclamavit deam-
 que in genua procum-
 bens adoravit, inquires:
 Gratiam habeo tibi, ve-
 neranda Diana, quod
 mihi concesseris in tuo
 templo, pro marito mea
 causa interfecto suppli-
 cium exigere. His dictis
 confestim & ipsa mortem
 obiit, & sponsus cum ea
 simul ad aram Deæ vi-
 tam reliquit.

[C A P. X L.]

Timoclea.

Timoclea Thebana soror Theagenis, ejus qui in Chæroneæ cum Philippo prælium commisit, quique exclamanti, usque quo persequeris? respondit, usque in Macedoniam. Huic mortuo supererat soror. Thebas Alexandro diruente, alii alias civitatis partes vastabant. Timocleæ vero domum invasit Thrax quidam Hipparchus. Qui post cœnam Timocleam in thalamum accersivit: neque hoc solum, sed aurum etiam & argentum, sicubi reconditum haberet, de his quoque confiteri eam cogebat. Illa se multum quidem ornatum auri argentique dicebat habuisse, in por-

Τιμόκλεια.

Τιμόκλεια ὀηθαία, θεια-
γύης ἀδελφή, ἔπειτα
παῖς ἀδελφῆς Φιλίππου πρὸς
Χαιρωνείαν· ὅς κ' ἐπὶ τῇ
ἐμβοήσαντα, Μέγχερι παρὰ
διώκει; ἀπεκρίνατο, Μέ-
γχερι τῇ Μακεδονίας. τότε
πελάστησαν, πεινῶν ἀδελ-
φή. ὀηθὰς κατέσκαψεν
Ἀλέξανδρος. ἄλλοι μὲν δὴ
ἄλλα τῇ πόλει ἐπέσθην.
Τιμοκλείας δὲ τῷ οἴκῳ
κατελάβετο Ὀρᾶξ Ἰππαρχ-
ος· ἔπειτα ὁ Ὀρᾶξ κτὶ τὸ
δεῖπνον ἐκάλει τῷ Τιμό-
κλειαν εἰς τὸν θάλαμον· καὶ
εἶδε τὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ
χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν εἶπε κε-
κρυμμένον ἔχει, καὶ ταῦτα
ὁμολογεῖν ἐβιάζετο· ἡ δὲ
πολλὴ μὲν κόσμον ἔχειν

ἔφη

1 Ἰππαρχος.] Minus recte vertit
Interpres Hipparchus, cum verten-
dum equitum dux. Plutarchus: Ἀν-
δρῶν ἐκ ὀπαικῆς, καὶ δὲ ἡμεῖς, ἀλλ'
ὕβριος καὶ ἀνόντος· ὅς κ' ὁ Θεμῖς π-
νός εἶπας, καὶ ὁ μὲν τῷ ὡς βασιλείας,
καὶ δὲ ἡμεῖς. Notavit id quoque
Freinshemius ad Curtium.

2 Ἡ δὲ πολλὴ μὲν κόσμον ἔχειν ἔφη.
ἀργύρας καὶ χρυσὸν καὶ νομίσματα.] Si quis
malit ἀργύρας τε καὶ χρυσὸν, habebit
Plutarchum auctorem: apud quem
ita legitur, ἐμοὶ παρὶ σῶμα κόσμος
ἔστι, καὶ ἀργύρος ἐν ἐκπύμασιν. ἢ τὴν
χρυσὴν καὶ νομίσματα. Non est necesse
quicquam mutare. Casaubonus.

ἔφη ³ ἀργύρε καὶ χρυσῷ,
 ἐν τε ὅρμοις, καὶ ψελλίοις, καὶ
 ἐκπώμασι, καὶ νομίσμασιν.
 αἰλισκομένης ἣ τὴ πόλεως
 πάντα ἐμβαλεῖν εἰς τὸ
 φρέαρ ὕδαρ οὐκ ἔχον· ὁ
 Θραξ δὴ πείσθυσεν. ἣ ἣ ἡρα-
 γῶ αὐτὸν εἰς τὴ κῆπον τὴ οἰ-
 κίας ἐνθα τὸ φρέαρ ὡς καὶ
 καταβλεῖαι κελεύει. ὁ μὲν
 καταβὰς τὸ ἀργυρον καὶ τὸν
 χρυσὸν ἐζήτη· ἣ ἣ ἀνῶθεν
 μὲν τὴ θερραπαινίδων πολ-
 λὰς αὐτὰ λίθους καὶ πέτρας
 ἐκύλισεν, καὶ κατέχωσε τὴ
 βάρεαρον. οἱ Μακεδόνες
 συλλαβόντες ἡραγὸν δὴ τὸν
 βασιλέα Ἀλέξανδρον· ὁ-
 μολογήσασαν ἣ αὐτὴν ὡς
 πῶς νομίζοντα τὸν Θραῖκα, καὶ
 βιαζόμενον ἡμῶν αἶσιν, θαν-
 μιᾶς Ἀλέξανδρον, αὐ-
 τῷ πε ἐλευθέραν ἀφῆκε,
 καὶ πάντας τὰς καὶ γῆρας αὐ-
 τῇ προσήκοντας.

tibus, & tibialibus, po-
 culis & nummis. Capta
 autem civitate, se hæc in
 puteum aqua carentem
 projecisse. Thrax credi-
 dit. Illa duxit eum in
 hortum ædium, in quo
 puteuserat, eumque de-
 scendere iussit. Quí cum
 descendens argentum &
 aurum quæreret, illa de-
 super cum famulis mul-
 tos lapides & saxa in eum
 devolvit, barbarumque
 obruit. Macedones eam
 comprehensam ad Alex-
 andrum regem adduxe-
 runt. Confitentem au-
 tem ipsam, se, barbarum,
 qui per vim & injuriam
 secum egerit, ultam esse:
 admiratus Alexander,
 tum ipsam liberam dimi-
 sit, tum omnes qui eam
 generis conjunctione at-
 tingerent.

[CAP.

³ Ἀργύρε καὶ χρυσῷ, ἐν τε ὅρμοις, καὶ
 ψελλίοις, καὶ ἐκπώμασι, καὶ νομίσμασιν.
 αἰλισκ.] Ita locum hunc supplevi &
 emendavi cum MS. & Interprete,

nisi quod is ἐν ὅρμοις, facete vertat
 in portibus, pro in armillis. In Vulga-
 ta erat, ἀργύρε καὶ χρυσῷ, καὶ νομίσμα-
 τα. αἰλισκ.

[C A P. X L I.]

Ερυξώ.

Ἰ Λάαρχος Κυρηναίων βασιλεύς ἀποδειχθεὶς ὡς Βάττω τῷ Ἀρκεσίλαῳ τῷ δρχλῷ φυλάττων, ἐγγύειο ἀντὶ βασιλείας πύρραν, πύση ὡς θανομία χρησάμενος καὶ τῷ πολιτῶν. Ἐ δὲ παιδὸς ἔ Βάττω μήτηρ ἡ Ερυξώ, σώφρων γυνή, καὶ δικαιοσύνη. ταύτης ἐρασθεὶς Λάαρχος ἐμνηστεύσασθαι. ἢ τῷ πῶς ἀδελφοῖς αὐτὴν ἡγεῖς ἀφάλεγε. τῷ ἢ ἔξεπιτηδες ἀναβαλλομένῳ, ἐπεμψεν Ερυξώ τεράπειαν, ἀπαγγέλλουσαν, νυῦ μὲν ἀντιπλέγειν τὰς ἀδελφάς, εἰ ἢ σύλλογον αὐτῶν καὶ ἰμιλία γήραιο, καὶ δὲ συγχωρήσειν τὰς ἀδελφάς. + τῷ δρχλῷ ἔ

Eryxo.

Nearchus Cyrenensium rex declaratus, ut Batto Arcesilai filio imperium servaret, pro rege tyrannus evasit, omni scelere usus in suos cives. Battus autem ex Eryxo natus erat, foemina modesta, omniumque iustissima. Hanc amans Learchus, in matrimonium petebat. Illa cum fratribus suis eum colloqui iussit. Quibus dedita opera cunctantibus, misit Eryxo famulam nunciantem, jam quidem fratres contradicere. Quod si conventus eorum, & colloquium haberetur, fore ut hoc fratres concederent. Initio facto conjugii, facile conditionem suscipit, & per

γάρμῃς

1 Λάαρχος] Non recte Interpretatur Nearchus, & Learchus. Vide Plutarchum.

2 Ἐξεπιτηδες] MS. ὀπιτηδες. Pro Ερυξώ, MS. Ερυδρῶ. Casauboni Codd. Ερυδρῶ. Infra pro Ερυξῶς, MS. Ερυξῶς.

3 Εἰ ἢ σύλλογον αὐτῶν] Plutarchus habet συνόδον. Casaubonus.

4 Τὴν ἀρχὴν τῷ γάμῳ γήρομῃς ἀσμε-

νως δέχεται] Hæc confusa sunt & mutila. Apparet ex Plutarcho ut sit legendum. Ejus verba sunt quæ adscripsimus: Δεῖ ἐν αὐτῇ εἰ βούλεται νύμφη ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν. καλῶς γὰρ ἐξείνῃ τὰ λοιπὰ τῇ ἀρχῇ γήρομῃς. ἢ ἔν ταῦτα πρὸς ἡδονῇ, τῷ Λάαρχῳ. Legere ergo potes, τῇ ἀρχῇ τῷ γάμῳ γήρομῃς. ταῦτα ὁ Λάαρχος ἀσμενῶς δ. Casaubonus.

I A'λ-

γάμῃς ἡγομένης ἀσμενίως
δέχεται. καὶ δὲ νύκτωρ ἄνδρ
τὸ δορυφόρων ἦκε πρὸς τὴν
Εἰρυξῶν, καὶ εἰς τὴν δαμάπιν
εἰσελθὼν, περιπλήξας Πο-
λυάρχῳ τῷ πρεσβυτέρῳ τὸ
Εἰρυξῆς ἀδελφῶν ἐνδον λο-
χῶντι, καὶ δύο νεανίσκους
Ξιφῆρεις ἐχόντι, ὑφ' ὧν κα-
τακεντηθεὶς ἀπέθανε. τὸν δὲ
Βάτην πρῶτον ἀπαγγέλλοντες ἀπέ-
φηναν βασιλέα, καὶ Κυρη-
ναίοις ἀπέδωκαν τὴν πα-
τερὸν πολιτείαν.

noctem absque satelliti-
bus ad Eryxo venit, & in
domicilium quoddam in-
gressus, incidit in Po-
lyarchum maximum na-
tu inter Erixus fratres,
qui intus in insidiis late-
bant, duosque adolescen-
tes ensibus armatos ha-
bentem : a quibus con-
fossus obiit. Illi Battum
productum regem desi-
gnarunt, & Cyrenensi-
bus avitam Reipub. ge-
rendæ rationem restitue-
runt.

[CAP. XLII]

Πυθόπολις.

Πύθης χρύσεια μέταλ-
λα δῶν, πάντας τὰς πο-
λίτας ἐκέλευε μετὰλ-
λαίνειν, ὀρύσσειν, καθαί-
ρειν χρυσίον, ἄλλο μηδὲν
δρᾶν, μήτε ἐν τῇ γῇ, μή-
τε ἐν τῇ θαλάσσῃ. πάντες
ἀπηγόρευον, ὅτι καρπὸς
ἔχοντες, ὅτι ἄλλο τι τῶν
πρὸς τὸν βίον πρᾶσσοντες.
αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἰκε-
τάσκειν τὴν Πύθην γυναῖ-
κα Πυθόπολιν. ἡ δὲ ἐκέλευ-
σεν ἐκείνας μὲν ἀπέναι καὶ

Pythopolis.

Pythes aureis metallis
inventis, omnes cives ju-
bebat inquirere, fodere,
aurum purgare, nullum
aliud opus facere, neque
in terra, neque in mari.
Omnes eam rem moleste
ferebant, quod neque
fructus haberent, neque
quicquam aliud ad vitæ
cultum facere possent.
Mulieres eorum suppli-
citer uxorem Pythis o-
rant, ut de eo negotio
apud virum suum inter-
cedat. Quæ illas jussit

παρ-

abire, & bonum animum gerere. Ipsa vero convocatis aurifabris, præcepit eis, ut aureos pisces facerent, bellaria matura, obsonia, cibos, omnia ex auro. Pythes reversus e peregrinatione, cœnam petebat. Uxor auream ei mensam apponit, in qua nihil eduliorum erat, sed omnia facta ex auro eduliis similia. Pythes collaudata artis effictione, postulabat quod ederet. Illa aliud quoddam aureum edulium ei affert, & hoc iterum. Indignanti marito, ac famere se dicenti, respondit: At tu omnem agricolationem & artificium sustulisti, & aurum inutile fodere iussisti, quod nemini hominum usui est, nisi fructus etiam seminatos plantatosque habeant. Hac uxoris prudentia Pythes edoctus metallorum opera reliquit, & ci- ves ad agriculturam, a-

παρρεῖν αὐτῇ ἣ τὰς δη-
μιουργὰς ἔχρυσος καλέ-
σαι, ἐκέλευσε ποιεῖν
ἰχθὺς χρυσῆς, πέμματα,
ᾠραῖα, ὄψα, βρώματα,
πάντα χρυσά. Πύθης ἐξ
δοσθημείας ἦκε, καὶ δεῖπνον
ἤτε. ἡ γυνὴ παρέθηκεν αὐ-
τῷ χρυσῶν τραπεζῶν, ἐφ'
ἧς παρέκειτο ἑδὲν ἐδώδι-
μον, ἀλλὰ πάντα χρυσὰ
ἐδώδιμοις ὅμοια. Πύθης
ἐπαινέσας τὴν μίμησιν τῆς
τέχνης, ἣτε φαγεῖν. ἡ δὲ
προσέφερεν αὐτῷ ἄλλο τι
χρυσὲν ὅμοιον ἐδώδιμον,
καὶ τὸ πάλιν δυσχεραίνον-
τος ἣ, καὶ λιμώτῃεν ὁμολο-
γῆναι. ¹ ἀλλὰ γεωργίαν
μὲν καὶ τέχνην πᾶσαν κατέ-
λυσας. ἐκέλευε ἣ ἐρύσ-
σειν ἀχρηστον χρυσίον, ἔ-
στι πῶς ἀνθρώποις ὄφελος,
εἰ μὴ τὰς ἀπειρομύχους καὶ
φυτομύχους καρπὰς ἔ-
χοιεν. τῇ σοφίᾳ τῆς γυναι-
κὸς ἐδιδάχθη Πύθης κατέ-
λυσαι μὲν τὴν μεταλλικὴν
ἐργασίαν, ἀφεῖναι ἣ τὰς
πολί-

¹ Α'λλὰ γεωργίαν μὲν] Desunt hæc verba, ἡ γυνὴ ἐπειρὸν ἢ Πυθῶνι.

aut lege cum Plutarch. Α'λλὰ σὺ γε γεωργίαν μὲν εἶπεν, καὶ τ. Casaubonus.

πολίτας ὅππῃ γεωργίαν, καὶ
ταῖς ἄλλαις τέχνας.

liasque artes exercendas
dimisit.

[C A P. XLIII.]

Χρυσάμην.

Chrysamē.

Ἡ τοῦ Ἰωνικῆς ἀποικίας
εἰς τὴν Ἀσίαν ἀφικουμένης,
τοῖς Ἐρυθραῖς κατέχουσιν ἐ-
πολέμῃ Κνωπῷ & Κοδρι-
δῶν γένος· ὁ θεὸς ἔχρησεν
αὐτῇ ἐρατηγὸν ὡς θεο-
σαλῶν² λαβεῖν τὴν ἱέρειαν
τῇ Ἐννοδίας· ὁ δὲ πρὸς Θε-
σάλῳ πρὸς Θεσσαλῶν, καὶ μη-
νύς τὸ λόγιον & θεῶν· οἱ δὲ ἐ-
πεμψαν αὐτῇ τὴν ἱέρειαν
τῇ θεῷ Χρυσάμην. αὐτὴ
Φαρμάκων ἔμπειρος &
σα, ταύρον ἐξ ἀγέλης³ μέ-
γιστον καὶ κάλλιστον συλλαβῶ-
σι, τὰ μὲν κέρατα κατε-
χρύσωσε, καὶ τὸ σῶμα κατε-
κόσμησε σέμμασι καὶ χρυ-
σπίστοις ἀλουργίστοι. καὶ μὲν
τῇ τροφῇ ἀναμίξασα μα-
νιοποιὸν φάρμακον ἔδωκεν

Cnopus ex Codrida-
rum genere oriundus,
cum iis qui Erythram in-
colebant, cum Ionica co-
lonia in Asiam deducere-
tur, bellum gerebat.
Deus oraculo prodiderat,
ut ducem itineris a Thef-
salis fumeret sacerdotem
Hecates. Qui missa ad
Thessalos legatione, sen-
tentiam oraculi eis indi-
cabant. Illi sacerdotem
ei deæ miserunt Chrysa-
men. Ea cum pharma-
corum magnam peritiam
haberet, taurum de gre-
ge sumens, maximum &
pulcherrimum, ejus cor-
nua inauravit, & corpus
ornavit fertis, auroque
intertextis purpuris, at-
que cum pabulo furio-
sum pharmacum mi-

αὐτῇ

¹ Ἡ τοῦ Ἰωνικῆς ἀποικίας] Ita erat
in nostro Codice. poetice nimirum
pro Ἰωνικῇ. quod quare hic usurpa-
ret Polyænus causæ nihil erat. Casau-
bonius.

Ἰωνικῆς] Ita reposui cum MS.
pro Ἰωνικῆς.

² λαβεῖν] χρ. λαβῶν. Casaubonus.

³ Μέγιστον καὶ κάλλιστον] Καὶ κάλλι-
στον, quod in Vulgata aberat, cum
MS. & Interprete supplevi. Infra pro
ἀντιστραπιδόοντο, idem Cod. ἀν-
τιστραπιδόοντο.

scens, comedendum ei proposuit. Pharmacum hoc cum ipsum taurum in furorem adegit, tum omnes qui ejus carne vescerentur, in rabiem poterat convertere. Hostes e regione castra locabant. Illa in conspectu & oculis hostium extructa ara, omnibusque rebus, quæ ad sacrificium pertinerent, paratis, taurum iussit adducere. Ille propter pharmacum furens, & æstro percitus, exiliit, magnisque mugitibus editis fugit. Hostes videntes inauratis cornibus, & coronatum, ab hostium sacrificiis in sua castra ferri, quasi bonum signum ac faustum omen suscipiebant, comprehensumque diis immolabant, ac de mortuo quilibet partem arripit, ut numinis & divini sacrificii participes fierent. Continuoque universus

αὐτὰ φαγεῖν. τὸ δὲ φάρμακον αὐτὸν τε τὸ ταῦρον ἐξέμηνε καὶ τὰς γάλακτες αὐτὰς μανιεργαῖν ἐμελλεν. οἱ μὲν δὲ πλεῖστοι ἀντεστρατοπέδοντο. ἡ δὲ ἐν ὄψι τῶν πολεμίων βωμὸν ὠραπθεῖσαι, καὶ ὅσαι περὶ θυσίαν, ἐκέλευσε προσάγειν τὸ ταῦρον. ὃ δὲ ὑπὸ τοῦ φαρμάκου μεμηνώς καὶ οἰστρον ἐξεπήδησεν, καὶ μέγα μυκῶμεν ἐφυγῆ. οἱ πλεῖστοι χρυσόκερων καπτεμενῶν ὁρῶντες, καὶ φερόμενον εἰς τὸ ἐαυτῶν στρατόπεδον ἀπὸ τῆς θυσίας τῶν ἐναντίων, ὡς ἀγαθὸν σημεῖον, καὶ οἰάνισμα αἰσιν ἐδέξαντο, καὶ συλλαβόντες καλλιερᾶσι ποῖς θεοῖς, καὶ τῶν κρεῶν ἕκαστος φιλοφύμως ἐδέξαντο, ὡς δαιμονίας, καὶ θείας ἱερουργίας μεταλαγχάνοντες. αὐτὰρ δὴ πᾶν τὸ στρατόπεδον ὑπὸ μανίας καὶ ὠραφροσύνης ἐξίστα-

4 Καὶ οἰάνισμα αἰσιν ἐδέξαντο, καὶ συλλαβόντες καλλιερᾶσι ποῖς θεοῖς, καὶ τῶν κρεῶν ἕκαστος φιλοφύμως ἐδέξαντο, ὡς δαιμ.] Hoc modo locum hunc mutilum cum MS. & Interprete sa-

navi: Vulgata enim καὶ οἰάνισμα αἰσιν ἐδέξαντο, ὡς δαιμ. orta lacuna ex repetitione καὶ ἐδέξαντο. Pro δαιμονίας quoque cum eodem nec non Interprete, scripti δαιμονίας.

ἐξίστετο. πάντες ἀνεπήδων,
διέθεον, ἀνεσκίρτων, τὰς
Φυλακὰς ἀπέλιπον. Χρυ-
σαίμῃ ταῦτα ἰδῆσαι τὸ Κνω-
πον ἐκέλευσε. Διὰ τὰς
ὁπλίταις τὴν στρατιάν· ἢ τοῖς
πολεμίοις ἐπάγειν, ἀμύναι-
ναι μὴ διωκαμένοις. ἔτω δὲ
Κνωπὸς ἀνελών ἀπαντᾷ,
ἐκράτησε τὸ Εὐρυθραίων πό-
λεως, μεγάλῃς τὴν ἑλπίδα
μονῶν.

eorum exercitus furore,
& amentia corripiebatur.
Omnes exiliebant, discur-
rebant, saltabant, cu-
stodias relinquebant.
Chryfame hæc conspica-
ta, Cnorum summa ce-
leritate jubet exercitum
expedire, & contra ho-
stes ducere, qui defen-
dendi facultatem non ha-
berent. Ita Cnopus omni-
bus interfectis, Erethrien-
sium urbe magna floren-
tissimaque potitus est.

[CAP. XLIV.]

Πολύκλεια.

Ἐπὶ Βοιωτὲς οἱ Πάλα
Θεσσαλίαν ὥκην ἐστράτευ-
σεν Αἰάτος ὁ Φιλιππῆς, Πο-
λύκλειαν ἀδελφὴν ἔχων.
Ἡρακλεΐδαι τὸ γῆρ' αἶμ-
φω. χρησμός ἐν ἑσπέρῃ
ὅς ἐκ τῆς γῆρας πρῶτος Δια-
βὰς τὸ Ἀχελῷον, ἐπιβῆ
τὸ πολεμίας. ἡ μὲν στρατιὰ
τὸ ποταμὸν Διαβαίνειν ἔ-
μελλε. Πολύκλεια ἣ τὴν πό-
δα ἐπιδησαμένη, φάσκε-

Polyclea.

Æatus sororem habens
Polycleam, ambo ab Her-
culis stirpe genus duce-
bant. Oraculum exta-
bat: Qui primus ex hoc
genere transmissio Ache-
loo terram attigerit, ur-
bem cum imperio tene-
bit. Cum exercitus flu-
men transiturus esset,
Polyclea pedem obliga-
vit, inquiens plantam si-
bi vulneratam esse. Ro-

σα

1 Ἀρξεν δὲ ἐν τῇ γῆρας] MS. Male;
confusis vocibus, ἀρξεν δὲ ἐν τῇ γῇ.

[Unde lego, ἀρξεν δὲ ἐν τῇ γῇ. Infra
pro ἀπέδωκε, idem Cod. ἐπέδωκε.

gat fratrem Ætatum, ut se trans fluvium portet. Ille nihil mali suspicatus, sed tanquam forori infervire volens, scutum armigeris tradidit: subla-
taque in humeros Poly-
clea, alacriter per flu-
vium vestigia ferebat.
Qui cum ad ripam appro-
pinquasset, illa præver-
tens exiliit, & conversa
ad fratrem, inquit: Mi-
hi regnum debetur ex o-
raculi sententia. Nam
prima omnium terram
ingressa sum. Ætatus in-
tellecto dolo, nequa-
quam agro animo tulit:
sed puellæ solertiam am-
plexus, eam in uxorem
duxit: simulque imperii
gubernacula tenentes,
filium Theſſalum genu-
erunt, a quo civitatem
etiam Theſſaliam nun-
cuparunt.

οὐ περὶ τὸ σφυρόν,
ὡς καλεῖ τὸν ἀδελφόν
Αἶατον διενεγκεῖν αὐτῷ ὑ-
πὲρ τῆς πατρὸς, ὃ δὲ μηδὲν ὑ-
ποπίσσεσθαι, ἀλλ' ὡς ἀδελφῇ
βελόμην ἐπαρρησάμενος,
τῷ μὲν αἰσίδα ἀπέδωκε
πῶς ὁπλοφόροις, τῷ δὲ Πο-
λύκλειαν ἀράμην, ἐβό-
διζε δὲ ἅμα τῇ πατρὶς παρὸς
μῶς. ² ἢ δὲ γυρομῆς πη-
σίον τὸ ἔχθης, φθάσαι
ἐξήλετο καὶ μετὰ στραφῆσαι
πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἔφη ἑμὸν
γέρας ἢ βασιλείαν, τὸν δὲ
θεῶν χρησμόν· πρῶτη γὰρ ἀ-
πάντων τῆς χώρας ἐπέβην.
Αἶα δὲ αἰσίδαμην τὴν ἀ-
πάτης, οὐκ ἐχαλέπηνε· τὸ
δὲ φρόνημα τῆς κόρης ἀγάμε-
νος αὐτῷ ἔζημε. καὶ ὁμῶς
βασιλεύοντες, παῖδα θεο-
σαλὸν ἐποίησαντο, ἀφ' ὧν
τῷ πόλιν Θεσσαλίαν
προσηγόρευσαν.

[CAP. XLV.]

Leena.

Λέαινα.

Aristogiton & Armo-

Ἀριστογείτων καὶ Ἀρ-
μόδι

² ἢ δὲ, γυρομῆς πλ.] Vel γυρομήνη. Nam utroque modo legi potest. Ca-
saubonus.

μόδι¹ πῶς ἐπέθεν τοῖς
 τυράννοις, εἰδὲς ἑλλένων
 ἀγροῖ¹ ὡς γὰρ Ἀριστογεί-
 τονι ἑταίρα, ὄνομα Λέαι-
 να. Ἰππίας τὴν Λέαιναν
 συλλαβὼν ἐβασάνισεν ἐφ'
 ᾧ π' ἐξεπείντ' ἐς κοινωνή-
 σαντας τ' Ἰπιδέσεως. ἡ δὲ
 πλάσσει ὅσον² ἀντείχεν ἐκ-
 νικαμένη ᾧ ὑπὸ τ' βασι-
 νων, ἵνα μὴ ἐξείποι, αὐτῇ
³ τὴν αὐτῆς γλῶτταν ἀπέ-

dius, quemadmodum in
 tyrannos impetum fece-
 rint, nemo est Græco-
 rum qui ignoret. Erat
 Aristogitoni scortum no-
 mine Leæna. Hippias
 comprehensam Leænam
 in quæstionibus exami-
 navit, ut conjurationis
 socios indicaret. Illa pro
 virili parte restitit: sed
 tormentorum vi supera-
 ta, ne aliquid excideret,

δάκεν.

1 Ἡ γὰρ Ἀριστογείτωνι ἑταίρα, ὄ-
 νομα Λέαινα] Harmodii fuisse amicam
 testatur Athenæus lib. xiv. Εἰδὲς
 δὲ ὅτι ἡ Λέαινα, ἡ ἑταίρα Ἀρμόδιου, ἦ
 τυραννοκτονήσασθαι, ἥπερ ἀμειζόμεν
 ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἰππίας τὴν τυράννον. ἡ δὲ
 ἐξεπείντα ἐναπέδρασε τοῖς βασάνοις.
 Clemens Alexandr. Στρωματ. lib. iv.
 Ἡ γὰρ καὶ ἡ βασάνος ἡνεγκεν ἀνδρείως
 Λέαινα ἡ Ἀπίνα, συμπεδύη αὐτῇ τοῖς
 αἵματι τ' Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα ἡ
 κατὰ Ἰππάρχου ὁπότε κλέω; καὶ ὅπως π
 ἡν ἐξείπειν, ὅ μάλιστ' ἐρεβλεμύην.

2 Ἀντείχεν] MS. ἀντίπειν. sed
 Vulgata recte: sic infra quoque cap.
 61. de Epichari: ἡ δὲ ἀντίχεν. Paullo
 post pro corrupto ἀπέδρακεν, emen-
 दाὶ ἀπέδρακεν, uti jam hic legit Meur-
 sius in Pisistrato. Tertullianus in A-
 pologet. cap. 11. Attica meretrix
 carnifice jam fatigato, postremo lin-
 guam suam jam comestam in faciem ty-
 ranni savientis exspuit, ut exspueret ἐν vo-
 cem, ne conjuratos confiteri posset, si et-
 iam visita voluisset. Similem aliorum
 inter tormenta constantiam refert
 Clemens Alexand. Στρωματ. lib. iv.
 Καθεύοντες οἱ παλαῖοι δίκαιοι, ἀπέδραμα
 ψυχῆς, καὶ ἀπαρχίαν καρπῶν οἱ ἐπεί

καὶ μόνον Αἰσώποιο καὶ Μακεδόνες καὶ Λό-
 κωνες σφελκμήροι ἐκαρτέρουν, ὡς φησὶ
 Ἐρατοδότης ἐν τοῖς Περὶ ἀρχαίων καὶ κα-
 κῶν ἀνὰ καὶ Ζωῶν ὁ Εὐερέτης ἀναρχα-
 ζόμενος κατεπείν π' ἡδ' ἀπορήτων,
 ἀντίχεν πορὶ τοὺς βασάνους, ὡς ἐν ἑξο-
 μολογέμῳ. ὅς γε καὶ περὶ τῶν, καὶ
 γλῶσσαν ἐκτενέων, πορὶ σέπυσε πᾶν τυ-
 ράννον. ὃν οἱ μὲν, Νέαρχον οἱ δὲ, Δι-
 μῆλον πορὶ σπάρδουσιν. ὁ μάλιστα ᾧ Θεό-
 δοτῷ ὁ Πυθαγορεῖος ἐποήσεν, καὶ
 Παύλῳ ὁ Λαμάρδος γινώσκοντες, ὡς φη-
 σὶ Τιμόθεος ὁ Περραμηνέος ἐν τῷ Πι-
 ρεῖ ἡδ' ἐφ' ἡσυχάζων ἀνδρείως, καὶ Ἀχαι-
 κὸς ἐν τοῖς Ἡθικοῖς. Ad quem locum
 vid Sylburgius.

3 Τὴν αὐτῆς γλῶτταν ἀπέδρακεν]
 Scribo ἀπέδρακεν, vel ἀπέπλυσεν. Quod
 sequitur, αὐτῇ μὴ καὶ ἐστῆσαν ἐν ἀ-
 κερπότη. τὸ δὲ ζῶεν ἡ Λέαινα χαλκῶ
 δημηκρήτῳ, explicabit tibi Pau-
 sanias eadem de re ambiguum lo-
 cum, & proinde male vulgo acce-
 ptum, in Atticis. Ἀντὶ δὲ τῶν ἐπὶ
 τυραννίδος ἐπαύδησαν οἱ Πεισιστέτι-
 δαι, χαλκῇ Λέαινα Ἀθηνάοις ὅτιν ἐς
 μνήμην τ' ἡμῶν. Ad Lactantium
 lib. primo cap. xx. Casaubonius.

suam ipsa linguam abscidit. Athenienses honorem meretricem afficere volentes, ipsam quidem non in arce statuerunt: sed animal lænam æneam fabricantibus consecrarunt. Si quis in arcem ascenderet, in vestibulo statim lænam æneam conspiciebat, ad memoriam rei gestæ, lingua carentem.

δακεν. Α'θλωαῖοι τὴν ἑταίραν πμῆσαι θέλοντες, αὐτὴν μὲν οὐκ ἔστησαν ἐν ἀκροπόλει· τὸ δὲ ζῶον τὴν λέαναν χαλκῶν δημουργοῦντες, ἀνέθηκαν. εἰ τις ἀνῆλθεν εἰς ἀκρόπολιν, ἐώρακεν ἐν τῷ περὶ πύλαις τὴν λέαναν χαλκῶν, γλῶσσαν οὐκ ἔχουσαν ὑπόμνημα τῶν διηγήματων.

[CAP. XLVI.]

Themisto.

Themisto fuit Crithonis Oeantii filia. Hanc deperibat Phricodemi tyranni filius Philo. Tyrannus postulavit in matrimonium virginem. Pater contradicebat. Tyrannus filios Crithonis abstractos, in conspectu patris ac matris feris esurientibus objecit: virgineque abrepta, nuptias

Θεμιστώ.

Θεμιστῶν Κρίθωνος οἰανθὶς θυγάτηρ· πατρὸς ἧς φρικτοδῆμος τῶν τυράννων παῖς φίλων. Τύραννος ἐξήτητ' ὡς γάμον τῇ κόρῳ. ὁ πατὴρ ἀντέλεγεν. ὁ τύραννος τὰς ὑἱὰς τῶν Κρίθωνος δόποσάσας ἐν ὄψει τῶν πατρὸς καὶ τῶν μητρὸς, παρέβαλεν θηρίοις πεινώσιν.

τὴν

4 Αὐτὴν μὲν οὐκ, &c.] Pausanias locum Casaubono adductum male accipit Scaliger ad Eusebii Chron. Num. c. l. v. cccc. xlviii. Eodem modo ut Noster, etiam Plutarchus De Garrulitate.

Cap. XLVI. 1 Τυράννης παῖς φίλων. Τύραννος ἐξήτητ' ὡς γάμον τῇ κόρῳ. ὁ πατὴρ ἀντέλεγεν. ὁ τύραννος τὰς ὑἱὰς τῶν Κρίθωνος δόποσάσας ἐν ὄψει τῶν

πατρὸς καὶ τῶν μητρὸς, παρέβαλεν θηρίοις πεινώσιν. 4 ὁ κόρῳ δόποσάσας ἐπετέλετ' ὡς γ.] Ita utramque lacunam, quæ erat in Vulgata, ortam ex repetitione vocum τυράννης· δι δόποσάσας, cum MS. & Interprete explevi. Antea legebatur τῶν τυράννων παῖς φίλων. . . . ὁ τύραννος τὰς ὑἱὰς τῶν Κρίθωνος δόποσάσας. . . . ἐπετέλετ' ὡς γ.

πλὴν ἢ κέρως ἀποπασσας, ἐπετέλει πρὸς γάμον. Θεμιστώ δὲ πλὴν ἀνάγκης ὑποκρινάμενη, ξίφος εἰσέκομισε ὑπὸ τῷ χιτῶνίσκῳ, καὶ τὸ νυμφίον καθύδοντα ἐν τῷ θαλάμῳ ὦρα κλίνασα, τὸν τράχηλον δὲ κελῶς ἀπέσφαξεν, ὥς μηδὲ φωνῇ ἢ φονδαρώει γινέσθαι. ταῦτα ἢ πάντα νύκτωρ λαθῶσα, πάλιν Ἰπὶ θάλασσαν κατελθεῖσα, ἀκάπτον ὄρεσα, πηδύματι δὲ Ἰπὶ τυχεῖσα, τὸ δῶρον ἐλκύουσα, μόνῃ ἀναχθεῖσαι κατέπλῄσεν. ἔς Εἰλί-

perfecit. Themisto necessitate compulsā, dissimulans, ensē subtunica importavit, & solum dormientem in thalamo, collum petens, facile interemit, ut ne vox quidem occisi audiretur. His omnibus per noctem clam patris, ad mare progressa, naviculam invenit: ventumque nocte, eam ab terra abstraxit, & sola solvens navigavit in Græcam quandam Achaïæ civitatem, in qua sacrum erat Neptuni templum: in illud simplex confugit. Phrico-

2 Κατακλίνασα] MS. ὦρα κλίνασα. Omissam hanc vocem ab Interprete verte juxta cubani.

3 Ταῦτα ἢ πάντα] Lege ταῦτα ἢ πάντα ἀπαρξέσαι, v. infra scribe, καὶ ἰκέπν. Casaubonus.

4 Εἰς Εἰλίαν πόλιν] Ita edidi pro Vulgato εἰς πόλιν. MS. exhibebat εἰς Ἐλβεκίαν πόλιν, quomodo in suis quoque videtur invenisse Interpres; vertit quippe: in Græcam quandam Achaïæ civitatem. Sed a facili hoc lapsu Auctorem vindicavi, eique veram lectionem restitui. Probatum ea tum sequentibus mox verbis: ὦρα πῶς τε ὦρα Εἰλικίαν καὶ κέρως. tum sub finem Strategematis: οἱ ἢ Εἰλίαν εἰκέντες, Neptuni, ad cuius sanum Themisto confugisse testis est Polyænus, ab urbis hujus templo cognomine citatus est Heliconius. Ejus meminit Homerus Iliad. Υ. γ. 404. Strabo

lib. ix. Pausanias in Achaïcis, & alii. Gentile Εἰλικίαν, quod est apud nostrum, apud alium vix reperias. Εἰλικίος certe est apud Strabonem, ut & Stephanum voce Εἰλίαν. Quomodo autem ab Εἰλίαν formetur Εἰλικίαν, docet Eustathius ad citatum jam Homeri locum: Περὶ γὰρ τὸ περικύτον Εἰλικίαν ἔτι καὶ οἱ Αἰολεῖς ἐκ παλαιότερον φασὶ πλὴν Διωνυσοῦ ἡλικίης ποιεῖν κτύπος κτηνικῆς. οἷον, ἐπερὶ, ἐπέρον ἐπερὶν, ἀλλων, ἀλκων, ἐτύμων, ἐτυμών, ἀνέμων, ἀνέμων, καὶ δι' ὁρωσίαν ἀνέμων, ἔτι καὶ φασὶ καὶ Εἰλίαν, Εἰλικίαν, ὀνομασίαν, Εἰλικίαν, ἵνα ἢ φασιν, ὅτι Εἰλικίαν τ' Αἰχίαν τιμῶμεν. Cum MS. quoque & Interprete pro Ποσειδῶν ἱερὸν, scripsi Ποσειδῶν ἱερὸν ἄγον. Pausanias in Achaïcis dicitur ἱερὸν ἀγῶνιστον Ποσειδῶν Εἰλικίαν. Quemadmodum vero Auctor

demus alterum filium, occisi fratrem, Heracontem misit, ut ab Elicensibus puellam reposceret. Qui eam tradiderunt. Cum autem solvissent, ingens coorta tempestas navigium depulit ad Rhium Achajæ: ubi appellentibus supervenerunt biremes duæ Acarnanorum summæ inimicitias cum tyranno exercentium: qui abreptam navem deduxerunt in Acarnaniam. Vulgus Acarnanorum re cognita, victum Heracontem puellæ potestati permiserunt. Tyrannus legationem ad

τὴν Ἀκαρνάνων μαθόντες τὰ πτωρχμῶν, οἰκτεῖρασι τῷ κέρει, καὶ τὸν Ἡράκοντα καταδήσαντες, αὐτῇ

κλει, πάλιν τὴν Ἀχαιῶν, ἐν τῇ Πωσειδῶν ἱερὸν ἄγρον ὡς. τέτρω προσέφυγον ἱκέτες. φερόμεν τὸ ἔπερον τὸν ἄνδρα φόντον. Ἡράκοντα ἐπεμψεν, ἐξαπείσυντα ὅσα τὴν ἑλικίων τῷ κέρει. οἱ μὲν δὲ ἐξέδωκαν ἐπεὶ ἡ ἀνάγκησαν, χαμῶν μέγας ἐξέωσεν τὸ σκάφος. ὅτι τὸ ῥῖον τῆς Ἀχαιῶν ἔπεσσερμι σαμῶν ἐπεφάνησαν ἡμιολίαι δύο Ἀκαρνάνων ἐχθρῶς πρὸς τὸν τυραννον ἔχοντων, οἱ τὸ σκάφος ἐξαψάμενοι, κατήγον ἐς Ἀκαρνάνίαν. τὸ πλῆθος πετορχμῶν, οἰκτεῖρασι τῷ κέρει, καὶ τὸν Ἡράκοντα καταδήσαντες, αὐτῇ παρέ-

stor Helices everisionem adscribit Neptuno, indignanti quod Themisto supplicem templo suo abstraxerant, ita quoque eidem tribuit Pausanias, non quidem propter unam Themisto abreptam, sed varios supplices interfectos, cum ait: Χρόνῳ ὃ ὕστερον Ἀχαιοὶ τοῖς ἀπαύδα, ἱκέτας ἄνδρας ἀποστήσαντες ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἀποκτείναντες, καὶ ἐμείλινον τὸ μῦθον ἐν τῷ Ποσειδῶνι. ἀλλὰ σείσμος ἐς τὴν χεῖρα σείσιν αὐτῶν κατασκήψας, ἥντι οἰκισμὸν μέτων καὶ κατασκήψας, καὶ οὐκ ἐπὶ κατασκήψας καὶ αὐτὸ τὸ πόλεως τὸ ἔδαφος ἀφανὲς ἐς αὐτὸν ἔπειτα ἐποίησε. Post similitum deinde casuum rela-

tionem addit & tempus, quo ruina hæc accidit: Εὐχρότῳ ὃ τὴν ἑλικίων ἀπώλεσε Ἀχαιοὶ μὲν Ἀθωῶν ἐπὶ ἀρχόντῳ, πέταρτῳ ὃ ἐπὶ τῷ πρώτῳ Οὐλυμπιάδῳ ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ὡς Ἀδμων Θάρι. εἰκα τὸ πρῶτον. Cum quo convenit Strabo, dum scribit: κατεκλύθη δὲ ἑλικίων δυσιν ἐπὶ τῷ πρῶτῳ Ἀδμωτικῶν. (licet aliam addat causam) contigit quippe pugna Leuārica anno 11. Olymp. cii.

5 Καταδύσαντες] MS. δύναντες. Infra pro γονέας idem Cod. γονίας. qnemadmodum dixit Auctor paullo ante.

παρέδωκαν· ὁ τύραννος
 πρὸς αὐτὴν ἤϊε τὰς
 γυνεὺς ἀπολάβοι, τότε τὸν
 εἶον ἀποδώσειν ἐπηγγείλα-
 το. Φρικόδημος πρὸς αὐτὴν
 ἐξέπεμψεν αὐτῇ τὰς γυ-
 νεῖς. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες οὐδὲν
 ἔλαττον τὸν Ἡράκοντα αἰ-
 κισσάμενοι πικρῶς ἀπέ-
 κτειναν. τὸν δὲ Φρικόδημον
 ἔμψαν πολλὰς ἡμέρας οἱ πο-
 λῖται διέφθειραν· οἱ δὲ τὴν
 Ἑλικὴν οἰκόντες, οὐκ εἰς
 μακρὴν κατέπθηναν αὐτοί
 τε καὶ ἡ πόλις, τῆς μὲν γῆς
 σεισθείσης, τῆς δὲ πελάγους
 ὀκλύσαντος. ἔδοξε τὸ
 μὲν ἔργον ἡγήσασθαι Ποσειδῶ-
 νος, ὅτι τὴν ἰκέτειαν αὐ-
 τῷ παρῆγον τοῖς πολεμίοις
 ἐξέδωκεν.

eam pro filio mittit. Il-
 la se, si parentes rece-
 perit, filium reddituram
 recepit. Phricodemus his
 promissis credens, trans-
 misit ei parentes. At
 Acarnani Heracontem
 nihilo minus acerbissi-
 mis verberibus confe-
 ctum occiderunt. Phri-
 codemo post non multos
 dies sui cives mortem at-
 tulerunt. Qui vero Eli-
 cen incolebant, non lon-
 ge post demersi sunt tum
 ipsi, tum eorum civitas,
 facto terræmotu, pel-
 goque procellis exun-
 dante. Visumque est hoc
 Neptuni indignatione
 accidisse, quod sibi sup-
 plicem virginem hostibus
 tradidissent.

[CAP. XLVII.]

Φερετίμα.

Ἀρκεσίλαος Βάττης τῆς
 Κυρηναιῆς βασιλέως κα-
 τὰ παλαιὰς ὑπὸ τῆς πολέ-
 θος, ἐξέπεσε τῆς δούλης.
 ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Φερετίμα

Pheretima.

Arcefilaus Batti Cyre-
 nensium regis filius, per
 seditionem exactus a
 multitudine, imperio pri-
 vatus est. Mater ejus Phe-

retima, ad Euclhontem regem Salaminis, quæ est in Cypro, adnavigans, suppliciter rogabat, ut auxilium ferret. Cyprius supplicationem ac preces neglexit. Ad extremum Arcefilaus in Græcorum exercitu militans, magnas opes nactus, rediens, imperium recuperavit: cumque acerbissimis suppliciis inimicos suos puniret, a finitimis barbaris interfectus est. Pheretima in tantis calamitatibus animum non abiecit, sed ad Ægypti principem Aryan- dem confugiens, & quædam sua in Cambysem merita commemorans, magnis copiis terrestribus ac navalibus coactis, intolerabilem se Cyrenensibus præbuit: sic ut etiam filii mortem persequeretur, & generi imperium restitueret.

¹ πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλαμῖν. τῆς ἐν Κύπρῳ πλῆθους, ἰκέτῳσεν, αἰτεσμένην συμμαχίαν. ὁ μὲν Κύπρις τῆς ἰκεσίας ἡμέλησεν. ἐν ᾗ τῷ τέως Ἀρχεσίλῳ Ἑλλήων συμμάχων δύπορήσας κατελθὼν, πλὴν δὲ χλὼ ἀναλαβὼν, πικρῶς πικρῶς ἐχθρὸς τὸν λελυπημένον ὑπὸ τῶν ὁμόρων βαρβάρων ἀνῆρέθη. φερετίμα πρὸς τὸ δεινὸν εὐκὴ ἀπηγόρευσεν· ἀλλὰ ὡς τὸν Αἰγύπτῳ Σατράπῳ Ἀρυάνδῳ κατὰφυγεῖν, καὶ πῶς ἐργασίας εἰς Καμβύσῳ προσβαλλομένη, πολλὰ δυνάμιν περικλῶ καὶ ναυτικῶ συλλαβεῖν, προσβαλεῖται τοῖς Κυρηναίοις ἀνυπόστατον ἐγένετο. ὡς καὶ δικὰς ὑπὲρ τῶν παίδος λαβεῖν, καὶ τῷ γένει πλὴν δὲ χλὼ ἀπολαβεῖν.

[CAP.]

¹ Πρὸς Εὐέλθοντα βασιλέα Σαλαμῖν.] Ita legendum: auctore Herodoto. Casaubonius.

Εὐέλθοντα] MS. προσελθόντα. Infra pro Ἀρυάνδῳ, cum MS. & Interprete edidi Ἀρυάνδῳ. Nomen

hoc & supra male erat exaratum. Pro συλλαβεῖν τοῖς Κυρηναίοις, cum MS. edidi συλλαβεῖν, προσβαλεῖται τοῖς Κυρηναίοις.

² Συμμάχων] γρ. συμμαχῶν. Casaubonius.

Αἰθιοθέα.

Ἡ Αἰθιοθέα Νικοκλέως
 γυνὴ Κυπρίων βασιλέως,
 πολλῶν ἠρόντων ² ὡς
 Πτολεμαίῳ βασιλέως Αἰ-
 γύπης καταλυσόντων πῶ-
 δὲ χλῶ· ἐπειδὴ Νικοκλῆς
 μὴ αὐτὸν ἀνεκρέμασεν· οἱ
 δὲ ἀδελφοὶ αὐτῆς σφᾶς αὐ-
 τῆς κατέσφαξαν, αὐτὴ τὰς
 τῆς τελευτήτων δρετὰς
 ἐζήλωσε. καὶ πᾶς τε ἀδελ-
 φὰς αὐτῶν, καὶ μητέρας,
 καὶ γυναῖκας συγκαλέσα-
 σα, ἔπεισε μηδὲν ἀνάξιον
 ὑπομένειν· ὅς τις αὐτῇ
 πειθεῖται, σωέκλειστον
 μὲν ἀσφαλῶς τῆς γυναι-

Ἡ Αἰθιοθέα Νικοκλέως, &c.] Ean-
 dem hanc historiam omnino vide
 apud Diodorum lib. xx. cui Nico-
 cles non Κυπρίων βασιλεὺς, sed βασι-
 λεὺς τῆς Παφίαν, ita ut fuerit tantum
 Paphi, urbis insulæ Cypri, rex sive
 tyrannus. Cyprus quippe distincta in
 varia regna. Curtius lib. rv. cap. 8.
 Cypriorum quoque regibus, qui & a Da-
 rio descenderant ad ipsum, & oppugnanti
 Tyrum miserant classem, pro merito ho-
 nos habitus est. Lucem a Nostro mu-
 tuare potest Diodorus, qui tantum
 scribit Nicoclem manus sibi intulisse;
 cum Polyænus scribat laqueo eum
 vitam finisse. Ceterum hic est Nico-
 cles, ad quem Isocrates scripsit Ora-
 tiones. Varie nomen ejus apud Au-

Axiothea.

Axiothea Nicoclis re-
 gis uxor, magna multi-
 tudine militum veniente
 ab Ptolemæo Ægypti re-
 ge, ad disturbandum re-
 gnum, cum Nicocles vi-
 tam laqueo finiisset: fra-
 tresque ejus sibi ipsis
 mortem conscivissent,
 ipsa mortuorum virtutes
 æmulata est: sororesque
 eorum ac matres, uxo-
 resque convocavit, &
 iis persuasit, ne quid indi-
 gnum genere committe-
 rent. Quæ persuasæ for-
 titer januas muliebris au-
 læ concluderunt: recur-
 rentesque ad tecta, multi.

καὶ

tores scribitur, Nicocreon scilicet, Ni-
 coles, & Nicothon. Vide Faullum
 Leopardum lib. i. Emend. cap. 10.
 & Casaubonum ad Athenæum lib.
 viii. cap. 9. Et quæ Polyæno Axi-
 othea, Athenæo est Biothea: unde Leo-
 pardus Ovidii locum, qui est in I-
 bide v. 517.

Quodque ferunt Brotean fecisse cupidi-
 ne mortis,

Des tua succensæ membra cremant
 dæpyra.

explicat de Axiothea, legens pro Bro-
 tean, Biotheam.

² Παρὰ Πτολεμαίῳ, βασιλέως Αἰ-
 γύπης] Πτολεμαίῳ cum MS. & Inter-
 prete inferui.

3 Διὰ

rudine civium confluen-
te, liberos, quos in ul-
nis ferebant, interfece-
runt, & igne tectis in-
jecto, alia gladiis semet-
ipsas occiderunt, alia
confidenter in flammam
infilientes perierunt. A-
xiothea vero ducem se
in periculis optimam
præstabat. Cum enim vi-
deret omnes egregie ja-
cere, tum etiam ipsa sum-
mis gladio per cædem
se in flammam conjecit,
ut ne mortuo quidem
corpore hostes potiren-
tur.

κωνίπιδ' ὅτι τὰς θύρας ἀνα-
δραμῶσαι ἢ ὅτι τὰ τέκνη, &
πλήθους τῶν πολιτῶν σωθε-
δραμῆνός τοις τὰ μὲν τέκνα
φερόμενα ἐν ταῖς ἀγκά-
λαις ἀπέσφαξαν, πῦρ ἢ
ἐνέεισαι τοῖς ὀρόφοις, αἱ μὲν
τοῖς ξίφεσιν αὐτὰς διεχρή-
σαντο, αἱ ἢ εὐθαρσῶς τῇ
φλογὶ προστρέχουσαι διε-
φθείροντο. Ἀξιοθέα ἢ ερα-
τηρὸς ὡς ἐν τοῖς δεινοῖς ἀ-
ρίσιν ὅτι γὰρ εἶδεν εὐχρῶς
ἀπίστοις κειμένης, τότε καὶ
αὐτὴ τὸ ξίφος καθέσσε
ἢ ἀπὸ τῆς σφαγῆς, αὐτὴν
ἐρρίψεν εἰς τὴν φλόγα ἵνα
μηδὲ νεκρὰ σώματι ὅτι οἱ
πολέμιοι κρατήσωσιν.

[CAP. XLIX.]

Archidarnis.

Ἀρχίδαμης.

Pyrrhus Epirotes bel-
lum in Lacedæmonem

Πύρρος ὁ Ἑπειρώτης ἐ-

ερα-

3 Διὰ τῆς σφαγῆς] Interpres per cas-
dem. Verte per jugulum. Simili ratio-
ne Asdrubalis uxor, postquam ma-
ritus ad Scipionem supplex se contu-
lisset, jugularis duobus filiis, & in
ignem conjecit, semet quoque su-
perinjecit, testibus Appiano, & Flo-
ro lib. 11. cap. 15. Cimbrorum quo-
que uxores, post casus per Marium
maritos, suffocatis elisisque passim
infantibus, vel semet intereme-

runt, vel mutuis vulneribus concide-
runt. apud Florum lib. 111. cap.
3. Simili quoque proposito Phoci-
des maritis suis victoriam peperere,
infra hoc libro cap. 65. Φωκίων συμ-
βάλλειν εἰς μάχην, αἱ Φωκίδες ἐψηφί-
σαντο. Ὑπὸ παρμενίδῃ νησιμάδα·
ἐπειδὴν ἢ ἀνδρώμεθα τοῦ ἀνδρῶς ἡπώ-
μενος, αὐτὰς τὴν πυρῆς μὲν τῶν τέκνων ἐ-
πέσσαντο, καὶ ἢ ὑπὸ νησιμάδα κατεσφά-
σαντο.

I Ka

γράτευσεν Ἰππὶ Λακεδαιμό-
να μάχης ἰσχυρᾶς παρὰ τῆς
πόλεως ἡρωικῆς, ἀναχω-
ρήσαντες οἱ Λακῶνες ἐβό-
λευσαντο, παῖδας μὲν καὶ
γυναῖκας ἐς Κρήτην ὑπ-
εκθέσθαι· αὐτοὶ δὲ κινδυ-
νεύειν μέχρι νίκης ἢ θανά-
του. Ἀρχίδαμης Κλεαῖδα
βασιλέως θυγατρὸς ἀντίπε-
τῇ γνάμῃ, ¹ καὶ καλὸν ταῖς
Λακαίναϊς μὲν τῶν ἀνδρῶν
ἀποθανεῖν, ἢ ζῶμεν αὐ-
τῶν. καὶ δὴ ² παρὰ αὐτὰς ἐ-
νείμαντο τὰ ἔργα καὶ πολέ-
μου· ἐπὶ φερόν, ὠρυτήν,
ὄπλᾳ προσέφερον, δόρατα
ἔθηνον, τὰς περὶ σκοπέ-
νης ἐθεράπιδον. ὥς τε καὶ οἱ
Λακῶνες εὐτολμότεροι
παρὰ τὸν ἀγῶνα ἐλθόντες,
πρὶν ἀνδρίαν τῇ γυναικῶν
ὄρῳ πτερεῖν, καὶ τὸν Πύρρον ἀπ-
εκρεσσέναι.

inferebat Acri praelio
pro urbe commisso, di-
scedentes Lacedæmonii,
consilium iniverunt, ut
liberos atque conjuges in
Cretam exponerent: ipsi
vero periculum tantisper
subirent, donec aut vi-
ctoriam assequerentur,
aut vitam amitterent.
Archidamis Cleadæ regis
filia hoc consilium im-
probavit, inquiens pul-
chrum esse Lacænis, ut
cum viris una mortem
oppeterent, aut simul
cum eis viverent. Itaque
opera bellica inter se par-
ticbantur: fossas duce-
bant, fodiebant, arma
adferebant, hastas acue-
bant. Qua re factum est,
ut Lacones ad certamen
audaciores evaderent,
mulierum virtutem con-
spicati, Pyrrhumque re-
pellerent.

¹ Καὶ καλὸν ταῖς Λακ.] Scribe,
καὶ καλὸν ἐπὶ ταῖς Λ. vel ὡς καλὸν. Ca
santonus.

² Παρὰ αὐτὰς] MS. παρὰ αὐ-
τὰς.

[C. A. P. L.]

Laodice.

Antiochus, qui Deus appellabatur, Laodicen uxorem duxit, ex qua natus est ei filius Seleucus. Secundam duxit Berenicen Ptolemæi regis filiam, ex qua relicto filio infante mortem obiit, successorēque regni Seleucum designavit. Laodice operam dabat, ut

¹ Λαοδίκη.

Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς
ῥαθεὶς θεὸς, ἔγημε Λαο-
δικὴν ὁμοπατέρα ἀδελ-
φῶν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς ἐ-
γένετο Σέλευκος. δευτέραν
ἔγημε Βερνίκην Πτολε-
μαίᾳ βασιλέως θυγατέρα,
ἐξ ἧς ἀπολιπὼν παῖδα νή-
πιον ἐτελεύτησε, ³ Διάδο-

χου

¹ Λαοδίκη] Συναρίση Casaubonus.

² Ὁμοπατέρα ἀδελφῶν] Omit-
tit has voces Interpres, quæ tamen
tauri sunt, ut absque iis stemma re-
gum Syriæ esset corruptissimum: ex
his enim corrigitur locus Appiani,
qui in errorem deduxit viros maxi-
mos. Est is in Syriacis pag. cxxx.
Ἀλλὰ τὸ μὲν (Ἀντίοχον) θεὸν ἔ-
κτεινεν ἡ γυνὴ φαρμακὰ δὲ οὐδ' εἶχε. Λαο-
δικὴν κ. Βερνίκην, ἧς ἑρωτός τε κ. ἐγ-
γύης, Πτολεμαίᾳ φ. Φιλὰδελφῆ θυγα-
τέρας. Hic quippe pessime legitur θυ-
γατέρας, quasi habuisset Antiochus
Deus duas Ptolemæi Philadelphi fi-
lias uxores, cum altera solum fuerit
eiusdem filia, Berenice scilicet, altera
vero juxta Polyanum, filia Antiochi
Soteris, Antiochi Dei soror. Quare
Palmerius a Grentemefnil, qui pri-
mus Appiani locum restituit, dum
monet aliquid videri deesse, recte
legit, ἧς ἑρωτός τε κ. ἐγγύης, τὸ μὲν ὁ-
μοπατέρα ἀδελφῶν, τὸ φ. Πτολεμαίᾳ φ.
Φιλὰδελφῆ θυγατέρας.

³ Διάδοχον τὸν αὐτοῦ ἀποδείξας Σέ-
λευκον] Non ipse sed sub specie il-
lius Artemon quidam, quem Laodi-
ce, necato jam marito, eodemque

fratre, forma & voce eidem simil-
limum, in lectulo ejusdem colloca-
verat, teste Val. Maximo lib. ix.
cap. 14. ext. 1. Regi Antiocho, cuius
ex equalibus, & ipse regia stirps, no-
mine Artemon, perquam similis fuisse
traditur. Quem Laodice uxor Antio-
chi, interfecto viro, dissimulandi sceleris
gratia, in lectulo perinde quasi ipsum re-
gem agrum collocavit. Admissumque uni-
versum populum & sermone ejus & val-
tu consimili sefellit: credideruntque ho-
mines ab Antiocho moriente Laodicen
& natos ejus sibi commendari. Idem
quoque tradit Plinius lib. vii. cap.
12. nisi quod in eo a Valerio abeat,
quod Artemonem illum non regii
generis, sed e plebe fuisse dicat. Ver-
ba ejus: Antiocho regi Syriæ & plebe no-
mine Artemon in tantum similis fuit,
ut Laodice conjunx regia, necato jam
Antiocho, minimum per eum commen-
dationi, regni que successionis pregerit
Et ex eo Solinus cap. 1. pag. 8. Regem
Antiochum Artemon quidam e plebe
Syriatica sic facie amula mentiebatur,
ut postmodum Laodice, uxor regia, ob-
jecto populari isto tamdiu dissimulaveris
defunctum maritum, quoad ex arbitra-

χον τ' ἀρχῆς ἀποδείξας
Σέλδωχον. Λαοδικὴ τ' ἐκ
τ' Βερονίκης ὑποτρύφμε-
νον ἀναρεθλῶαι διεπρά-
ξατο. Βερονίκη προήλθεν
ἐς τὸ πλῆθος ἰκέτης, ἑ-
λεον καὶ βοήθειαν ὡρᾷ τ'
ἀρχομένων αἰτησάμενη· οἱ δ'
τὴν παῖδα πεφονεύοντες,
ἕτερον ὁππαικῶς ὅμοιον
προήγαγον ἐς τὸ πλῆθος,
ὡς αὐτὸν ἐκείνον ὄντα, πει-
σίσαντες αὐτῇ τὴν βασιλι-
κὴν δορυφορίαν· τῇ δ' Βε-
ρονίκη φυλακὴν μισθο-
φόρων Γαλατῶν ἐπέστησαν,
καὶ τὸ πόν ἐδωκαν τ' βασι-

is qui ex Berenice geni-
tus fuerat, circumventus
per dolum e medio tol-
leretur. Berenice supplex
ad multitudinem prodiit,
misericordiam & auxi-
lium a subditis flagitans.
Qui vero interfecerant
puerum, alium quendam
interfecto simillimum
produxerunt in popu-
lum, eumque ut ille esse
videretur, regio satellitio
stipaverunt. Berenicæ
vero præsidium stipen-
diariorum Gallorum de-
derunt, locumque ei re-
giæ firmissimum tradide-
runt, & jusjurandum at-

λαίων

tu ejus regni successor ordinaretur. Id-
que vero est propius. Quæ nostro
Λαοδικῇ, Latinis est *Laudice*, ead-
em forma, qua *Laudicea* pro *Laodicea*,
Laocoon pro *Laocoon*, *Laomedon*,
pro *Laomedon*, & qua eu *diph-*
thongus resolvitur in eo, de quo
jam supra lib. v. cap. 23. & quæ
Græcis Βερονίκη, Latinis, mutato e
in o, quod in aliis quoque obtinet,
est *Berenice*.

4 Καὶ τὸ πόν ἐδωκαν τ' βασιλείαν
ἐν χειρὶ ταύτης] Loco huic nomen fuisse
Daphnen (quod fuit *Antiochia* sub-
urbium, de quo *Casaubonus* ad *Ju-*
lii Capitolini M. Antonin. Philosophum
cap. 8.) tradit *Justinus* lib.
xxviii. cap. 1. ubi eandem hanc erga
Berenicem perfidiam refert, tribuens
Seleuco, quæ nostro nec non *Appia-*
no rectius adscribuntur *Laudice*: Por-
ro *Beronice*, cum ad se interficiendas

missos didicisset, *Daphna* se claudit.
Ubi cum obsideri eam cum parvulo filio
nuntiatum *Asia* civitatibus esset, recori-
datione paternæ, majorumque ejus dignita-
tis, casum tam indigne fortuna miseran-
tes, auxilia ei omnes misere. Non autem
pater *Laudice* ad filix auxilium
advolavit, ut scribit mox his ver-
bis *Polyænus*: ἐπ' ὅσον μεταπειθεῖς
ἀπ' αὐτῶν Πτολεμαῖος ἦκεν, ὁ πατήρ
τ' ἀνθρωπίνος. Sed frater: diserte quip-
pe *Justinus* d. l. Frater quoque *Ptole-*
maus periculo sororis exterritus, relicto
cum omnibus viribus advolat. Sed *Be-*
ronice ante adventum auxiliorum, eam
vi expugnari non posset, dolo circumventa
trucidatur. Cum quo consentit quo-
que *Appianus*, dum scribit: καὶ αὐ-
τὸν ἐκτενε Λαοδικῇ, καὶ ἐπ' ἐκείνον Βε-
ρονίκην τε καὶ τὸ Βερονίκης βρέος. καὶ
Πτολεμαῖος ὁ τ' Φιλαδέλφου πάντα τὰ
νύμφας, Λαοδικῇ τε ἐκτενε, καὶ ἐ-
Συγλ

que foedus inibant. Aristarcho medico, quem secum Berenice habebat, suadente, ut pacem cum eis faceret, credidit. At illi juramento quasi stragemate usi, Berenicem statim adorti jugularunt. Quæ vero circa eam erant mulieres defensionem parantes, plurimæ ceciderunt. Panariste autem, Mania, & Gethosyne corpus Berenices obruentes terra, aliam quandam in lectum collocarunt, quasi illam adhuc viventem, & vulnus acceptum ex eo sanaturam: ac tantisper subditis persuaserunt, donec accersitus ab ipsis Ptolemæus interfectæ parens veniret, & circummittens occisi filii & peremptæ Berenices, quasi superstitum adhuc, nominibus inscriptas litteras, a

λείων ὀχυρώτατον, καὶ ἔρκης καὶ σωθήκας ἐπέειπον. Ἀριστάρχης δὲ ἰατρὸς Βερονίκῃ σιώντῃ, καὶ πείσαντ' αὐτὴν σωθῆαι, ἢ μὴ ὅστις ὄσεν· οἱ δὲ τῷ ὅρκῳ στρατηγήματα χρησάμενοι, πλὴν Βερονίκῃ αὐτίκα περσασάντες ἐκτείναν. αἱ δὲ ἀμφ' αὐτὴν γυναικες ὑπερασπίσασθαι προσπαύσαντο αἱ παλαιοὶ. Παναρίστη δὲ καὶ Μανία καὶ Γηθσύνη τὸ σῶμα τῆς Βερονίκης κρύψαντες καὶ γλῶ, ἐτέραν κατέκλιναν ὥς ἐκείνῃ ἐπὶ ζῶσαν, ὅ καὶ τὸ τραῦμα θεραπευομένην ἀπὸ τῶν. καὶ ὅτι τοσούτον ἐπίσαντες ὑποχώρησεν ὅσον μετὰ πεμφθεὶς ἀπ' αὐτῶν Ππλεμαῖος ἤκεν ὁ πατὴρ τῆς ἀνηρημένης, καὶ ἀγαπέμπων ἀπὸ τῆς περσιστορίας δὲ πεφρονόμαρχος παιδός, καὶ τῆς ἀνηρημένης Βερονίκης, ὥς ἐ-

π

Συρίαν ἐπέβλεπε, καὶ ἐς Βαβυλῶνα ἦλθε.] Καὶ πείσαντ' αὐτὴν σω.] Ita edidit cum MS. & Interprete expuncto, ὃ post πείσαντ', quod erat in Vulgata.

ὅ καὶ τὸ τραῦμα θεραπευομένην. ἀπὸ τῶν] Verba ἀπὸ τῶν non improbarim cum sequentibus coniungi. Casaubonus.

πζώντων, Ὀπισθολὰς, ἀπὸ
 ἔ ταύρα μέχρι τῆς Ἰνδι-
 κῆς χωρὶς πολέμου καὶ μά-
 χης ἐκράτησε τῷ στρατηγή-
 ματι τῆς Παναρέτης ῥη-
 σάμεν.

Tauro usque ad Indiam
 absque bello ac pugna
 superavit, usus Panari-
 stes stratagemate.

[CAP. LI.]

Θεανώ.

Theano.

Θεανώ Πausanίης μή-
 τηρ Λύκα Πausanίης Μη-
 διζων αἰλὰς κατέφυγεν ἐκεί-
 νης ἐς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς
 τῆς Χαλκιοίικας, ὅθεν ἄπο-
 πάσκει τὸν ἐκείνῳ οὐκ ἔν-
 ῥέμις. ² αὕτη περὶ τῶν ἄλλων
 ἀφικόμενη, πλίνθον περὶ
 ταῖς θύραις ἀπηρεύετο· οἱ
 Λάκωνες θωμάσαντες τὴν
 ἀνδρείαν ὅμῃ καὶ τὴν σο-
 φίαν, ἕκαστος πλίνθον ἐν-
 ἤρμοσε ταῖς θύραις· ὥστε
 ἀμφω γνέσθαι, ἔπει τὸν ἐ-
 κείνῳ ἀπέσπασαν, καὶ τὸν
 περὶ δότλιν ἐναπικροδμή-
 σαντες διέφθειραν.

Theano Pausaniae ma-
 ter, cum Pausanias Me-
 dorum partibus studere
 deprehensus, supplex in
 templum Minervae Chal-
 ciacae confugit, unde
 supplicem abstrahere
 non licebat: (hoc jus prae
 caeteris observabatur.)
 Illa eo profecta, laterem
 ad ostium applicavit. La-
 cones admirati fortitudi-
 nem & sapientiam, qui-
 libet januis laterem apta-
 bat. Sic ut utrumque fie-
 ret, neque supplicem ab-
 straherent, & prodito-
 rem inclusum & inædifi-
 catum occiderent.

[CAP.]

¹ Ἀποπάσκει ἢ ἐκείνῳ] Additus
 articulus cum MS.

² Αὕτη περὶ τῶν ἄλλων] Multum
 a Graecis hic abit Interpres.

[C A P. L I I.]

Deidameia.

Deidameia Pyrrhi filia cum Ambraciam occupasset, ut Ptolemæi per dolum occisi mortem ulcisceretur, Epirotis legationem ad bellum componendum mittentibus, permisit ea conditione, ut hæreditatem & honores majorum retineret. Accepta vero fides eam fefellit: Nam Epirotarum quidam clam inito consilio, Nestorem unum ex Alexandri stipatoribus ad eam interficiendam immiserunt. Qui humum spe-

Δηιδάμεια.

¹ Δηιδάμεια Πύρρου θυγάτηρ Ἀμβρακίαν κατὰ λαβομένη πμωρήσθη ² Πτολεμαίῳ δόλῳ φονδθέντι προσελομένη, πρεσβυτέρων Ἑπειρωτῶν, τὸν πόλεμον κατέθετο ὅτι τῷ τὸν κληρὸν ἢ τὰς πμὰς εἶχειν τῷ προσόντων ἢ λαβῆσαι πίσεις, ἐξηπατήθησαν. ταξάνθρωποι γὰρ τῷ Ἑπειρωτῶν πνὲς Νέστορα τῷ Ἀλεξάνδρῳ σωματοφυλάκων ἀναιρήσαντά αὐτῷ εἰσέπεμψαν. ὃ ᾧ κάτω νόσσαν αἰδεσθεὶς ἢ κατὰ πλάνης

¹ Δηιδάμεια Πύρρου θυγάτηρ] Meminit *Deidamia* Pausanias Messeniensis: *Δηιδάμεια* γὰρ τῇ Πύρρου, παῖδες ἐκ ἐχθρόντο, ἀλλὰ ὡς τέλει τῶν ἐμμελῶν ὁμοιότητι τῇ δὲ μὴ πρὸς ἀνέμματα. *Θυγάτηρ* ὅτι Πύρρου τῷ Πτολεμαίῳ, τῷ Ἀλεξάνδρῳ, τῷ Πύρρῳ. Hæc itaque esse nequit, cujus meminit Auctor. Meminit & *Deidamia* Plutarchus in Pyrrho, quæ dicitur Æacidæ Molossorum regis filia, soror Pyrrhi (eius qui cum Romanis bellum gessit) quæ regi Demetrio nupsit; ea autem morbo dicitur extincta; quare neque ea huc pertinet. Verum huc facit, cujus nomen perperam extat apud Justinum lib. xxviii. cap. 3. quæque illic dicitur *Laudamia*. Cum enim *Nereis* quæ illi adjungitur, &

cujus soror dicitur *Laudamia*, diceret Pausanias Eliacorum. posteriori, dicitur filia Pyrrhi, & quæ refert Justinus de *Laudamia*, Nostro dicantur evenisse *Deidamia*, nomine genti illi familiari, nullus dubito, quin apud Justinum d. l. pro *Laudamia* legendum sit *Deidamia*, neptis videlicet ejus, cujus meminerat lib. xiv. cap. 6. & Plutarchus d. l. Quare recte illic legit Janus Parthasius De rebus per Epistolam quæsitis Epist. xlviii. quamquam duas confundat Pyrrhi nempe sororem & filiam, ut patet ex Diodoro lib. xi. x.

² Πτολεμαίῳ δόλῳ φονδθέντι] Interpretēs δόλῳ. quod rectum est. *Cassianus*.

γαῖς ἀνέσπειψεν. ἡ δὲ κατ-
έφυγεν εἰς τὸ ἱερόν³ τῆς
Ἡγεμόνης Ἀρτέμιδος^Θ. Μί-
λων δὲ αἰτίαν ἔχων ὡς τὴν
αὐτῆς μητέρα φιλωτέραν
ὑποκρίνας, ὥρμησεν ἐπ'
αὐτὴν ὡπλισμέν^Θ. ἡ δὲ
ἀνεβόησεν·

Ὁ μητροφόντης ὅπι φό-
νω πρῶσθ' ὀφόνον.

τὸτο μόνον αὐτὴν ἐκβοή-
σαι οὐ Μίλων ἀπέκτεινεν
ἐν τῷ πεμένῃ τῆς θεᾶς.

stantem reveritus, &
perterritus, re infecta
discessit. Illa in templum
Dianæ Hegemonæ con-
fugit. Milo vero reus
parricidii, occisa matre
Philotera, impetum in
eam fecit armatus. Illa
xclamavit,

*Matricida cæde cædem cu-
mulat.*

Hanc vocem solam cum
emisisset, Milo eam in
Deæ templo interfecit.

[CAP. LIII.]

Ἀρτεμισία.

¶ Ἀρτεμισία, πρὸ Σα-
λαμίνα συνεναυμάχ¹ τῆς
Πέρσας ἤδη φεύγοντας οἱ
Ἕλληες ἐδίωκον· ἡ δὲ κα-
ταλαμβάνομένη, προσέτα-
ξε τοῖς ἀπὸ τῆς Περσικῆς ἀφ-
ελθὲν τῇ νεώς τὰ σημεῖα τὰ
Περσικὰ, τῷ κυβερνήτῃ δὲ

Artemisia.

¶ Artemisia ad Salami-
nem navale prælium
committebat. Persas vi-
ctos & fugientes Græci
persequebantur. Illa
comprehensa, mandavit
epibatis, ut Persica signa
e navi revellerent: gu-
bernatori autem, ut in
ὀπι-

³ Τῆς Ἡγεμόνης Ἀρτέμιδος^Θ] Ita
restitui cum MS. pro τῇ Ἡγεμό-
νιδ^Θ. Firmatur hac lectio au-
thoritate Pausanias in Arcadicis: Ἀ-
πό τῆς Ἀκακτοῦς πύργου καὶ τῆς ἀπέ-
χ¹ τῆς ἱερῆς τῆς Διοσκύρου. πρῶτα μὲν δὴ
αὐτὴν τῇ Ἡγεμόνης νεώς εἶναι Ἀρτέμιδος^Θ,
καὶ καλεῖν Ἀρτεμισίαν, ἔχον δ' ἄλλας, πο-
δῶν δ' ἔτι καὶ τὰς αὐτῆς εἰσὶν ἄλλας. &
deinde: Εἰς τὴν Ἀρτεμίν τῇ Ἡγεμό-

νήν τὴν αὐτὴν τοιαύτῃ λέγουσιν, &c.

¹ Ἀρτεμισία πρὸ Σαλαμίνα συνε-
ναυμάχ¹. τῶν Πέρσας ἤδη] Lego σω-
ν ἀναμάχ¹ τοῖς Πέρσας¹ ὅς ἡδ' οὐ. Mox
ὀπταλεῖν pro ἐμβαλεῖν positum: nam
ἐμβαλεῖν proprie, & ἐμβαλεῖν di-
cunt, quum navis in aliam ruit, &
eam rostro ferit. Περσικῶν autem le-
ge cum Interpr. nisi aliud inest men-
dum. Casaubonus.

Perficam navim prænavigantem hostiliter impressionem faceret. Græci hæc conspicati, putantes unam ex sociis esse navibus, his relictis ad reliquas impetum convertebant. Artemisia imminente periculo declinato, in Cariam abnavigavit.

2 Artemisia Lygdamidis filia, navem sociorum Calyndensium demersit, & cum ea trierarchum Damasthyum. Rex præmii loco misit ei armaturam Græcanicam: at navis præfecto, colum & fufum.

3 Artemisia longam navem agens, non modo barbarorum, verum etiam Græcorum signum habuit. Si ipsa Græcam navem insequeretur, Barbaricum signum sustulit: sin Græcam navem per-

ἔπιβαλεῖν ² εἰς τὴν ναῦν τὴν περὶ πλέεσαν Περσικὴν. οἱ Ἑλλήνες ταῦτα ὁρῶντες ὀιηθέντες μίαν εἶναι τὴν συμμάχιδων νεῶν, διπλοπίντες ταύτῃ, ἐπὶ τὰς ἄλλας ἐτρέποντο. Ἀρτεμισία δὲ τὸ κίνδυνον ἐπικείμενον ἐκφυγεῖσα, εἰς Κariam διπλοπλέεσαι ἤχθη.

² Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος, κατέδυσε ναῦν συμμάχίδα Καλυωνίδα, καὶ τριήραρχον ⁴ Δαμασθίμουν. ἐπέμψεν βασιλῆος αὐτῇ δρεῖς αἶον πανοπλίαν Ἑλληνικὴν τῇ τῇ ναυάρχῳ ἔσλαβ ἄτρακτον, καὶ ἡλεκάτῃ.

Ἀρτεμισία τριήραρχεσσαν νεὴς μακρᾶς, ἔμεινον τὸ τὴν βαρβαρῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν Ἑλλήνων σημεῖον εἶχεν. εἰ μὲν ἐδίωκεν αὐτὴν τὴν ναῦν Ἑλλήνίδα, τὸ βαρβαρικὸν

2 Εἰς τὴν ναῦν τὴν περὶ πλέεσαν Περσικὴν] Ita scripsi cum MS. & Casaubono pro vulgato Περσικόν.

3 Ἀρτεμισία Λυγδάμιδος] Narraviunculam hanc, quæ, ut opinor, in omnibus Codd. valde est depravata, ideoque ab Interprete præter-

missa, ex Herodoto in integrum restituiimus. Casaubonus.

4 Δαμασθίμουν] MS. Δαμασθίμουν & sic Casauboni Codd. Sed recte Vulgata. sequens αὐτῇ MS. non agnoscit, uti nec particula adversativa ἀντενυμάρχω.

κὸν ἀνέτεινε σημεῖον· εἰ δὲ
ὑπὸ Εἰλλωίδῳ· νεὼς ἐ-
διώκετο, ἀνέτεινε τὸ Εἰλλη-
νικόν, ἵνα οἱ διώκοντες ὡς
Εἰλλωικῆς νεὼς ἀπέχων.]

Ἀρτεμισία Λάτμον
καπελάσασα, τὴν μὲν ὠπλι-
σμένῳ δύναντιν ἀποκρυ-
ψαμένη· αὐτὴ δὲ μετὰ δυνά-
χων καὶ γυναικῶν, καὶ αὐλη-
τῶν, καὶ τυμπανιστῶν ἔς τὸ
ἄλσος· τὸ μητρὸς τῶν θεῶν,
ἀπέχον τὸ πόλεως ἐπὶ τῇ σά-
διᾳ, παρήλθεν ὀργιάζουσα·
τὴν δὲ Λατμίων προελθόντων,
καὶ τὴν δούσαν αὐτῆς θεω-
μένων, καὶ θαυμάζοντων, οἱ
ἀποκρυφθέντες ἐπανα-
στάντες κατέλαβον τὴν πό-
λιν, κρατήσαντες αὐλοῖς
καὶ τυμπάνοις, ἧς οὐκ ἐκρά-
τησαν ὄπαλοις.

Ἀρτεμισία βασιλεύ-
ουσα Κερίας, ἐξέρξη βασιλεῖ
συνομάχησε κατὰ τὴν Εἰλλη-
νων. ὡς περὶ καὶ τὰ δέξασθαι τῆς
ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας
παύτη βασιλεύς ἔδωκε· καὶ
ἐν αὐτῇ τῷ καιρῷ ἔναυ-

sequentem fugeret, Græ-
cum, ut persequentes
quasi a Græca navi absti-
nerent.

4 Artemisia cum La-
tmum occuparet, arma-
tas copias occultavit: ipsa
vero cum eunuchis, mu-
lieribus, tibicinibus, ac
tympanistis in lucum
matris Deorum, qui se-
ptem stadiis ab urbe di-
stabat, sacra peragens ac-
cessit. Latmiis autem ad-
venientibus, & pietatem
ejus contemplantibus,
admirantibusque, ii qui
latebant confurgentes,
urbem invaserunt, obti-
nentes eam fistulis ac
tympanis, quam armis
non potuerant obtinere.

5 Artemisia Cariæ re-
gnum tenens, cum Xer-
xe rege adversus Græcos
militabat. Huic primam
etiam palmam navalis pu-
gnæ ad Salaminem factæ
rex detulit, & in ipso
tempore dum prælium
μα-

μαχεῖν, βασιλεὺς ὁρῶν τὴν
μὲν θυναίως ἀγωνιζομέ-
νῳ, τὰς ἢ ἄνδρας ἀθυναῶς,
ἀνεβόησεν, Ω Ζεῦ, τὰς μὲν
ἄνδρας γυναικας πεποίη-
κας, τὰς ἢ γυναικας ἄν-
δρας.

committeretur, rex vi-
dens eam strenue pugna-
re, viros autem timidius,
exclamavit: o Jupiter,
ex viris mulieres fecisti,
& ex mulieribus viros.

[C A P. LIV.]

Τανία.

¹ Τανία γυνὴ Ζήνιδος
ἄρχοντος τῷ περὶ Δάρδανον
πόλεων, νόσῳ τελευτήσαν-
τος. ἢ ἄνδρος αὐτὴ κατ-
έχετο πλὴν δὲ φαρνα-
βάζῳ χρησιμὴν συμμά-
χον. αὐτὴ ἢ ὑπὲρ τὰς μά-
χας ὑπὲρ ἄρμαμάξης ἐπο-
ρεύετο, καὶ τὰ παραγγέλ-
ματα ἐδίδοκε τοῖς μαχομέ-
νοις, καὶ διέταττε τὰς τάξεις,
καὶ τὰ τῇ νίκῃς ἄλλα καὶ πλὴν
αἰξίαν διένεμε τοῖς στρατιώ-
ταις. πολέμῳ μὲν ἐδίδετο ἐκρέτισεν αὐτῆς. ² ὁ δὲ

Tania.

Tania Zenidis Darda-
niarum urbium principis
uxor, defuncto marito,
regnum ipsa Pharnabazi
auxilio gubernavit. Ipsa
vero ad pugnas curru ve-
hebatur, & praecepta
pugnantibus dabat, ordi-
nesque instruebat, victo-
riaeque praemia pro di-
gnitate militibus distri-
buebat. Nullus hostis
eam unquam superavit.
At Medias cum filiam

τὴν

¹ Τανία γυνὴ Ζηνίδος.] Quidam
Codd. Φανία utrumque mendose.
Ilego Μαρία ex Xenophonte Εὐκλει-
κῶν libro tertio. Casaubonus.

² ὁ δὲ θυγατέρα αὐτῆς πορεύετο γαμ.]
MS. ὁ δὲ θυγατέρα πορεύετο αὐτῆς πορεύετο
γαμ. quod est, cum filiam ab ea uxorem
acceperisset. Mox Interpretes clam ingressus,

quare legendum arbitror πορεύετο
θαυ. Hujus Midiae facta jam mentio
supra lib. II. 6. Suffocasse eum Ma-
niam auctor est Xenophon, nec non
filium ejusdem adolescentem, an-
norum admodum septemdecim,
necasse, lib. III. Εὐκλεικ.

τῷ θυγατρὶ αὐτῆς πρὸς
γάμον λαβὼν Μειδίας, πρὸς
εἶναι Διὰ τὸ κῆδ' ὁδο-
κῶν, ἐπεισελθὼν, αὐτῇ
διεξεήσατο.

ejus in uxorem duxisset,
& fidelis ob affinitatem
esse videretur, clam in-
gressus, eam confecit.

[CAP. LV.]

Τιργατιά.

Τιργατιά Μαιώτις ἐ-
γείματο Ἐκαταίῳ βασι-
λεῖ Σίντων, οὐ νέμον' ἡμι-
κρόν ἄνω Βοσπόρου. τὸν τ'
Ἐκαταίον ἐκπεσόντα δ' ἄρ-
χῆς, κατήγαγε Σάτυρος
ὁ Βοσπόρου τύραννος· καὶ τὴν
ἑαυτῷ θυγατρὶ αὐτῆς πρὸς γά-
μον ἐξέδωκεν, ἀξιώσας
τῷ πρῶτῳ ἀποκτεῖναι·
ὃ δ' ἡ Μαιώτις σέργων,
ἀνελεῖν μὴ ἔχ' ὑπέμει-
νεν, ἐς ὄχυρόν τ' φρέλον

Tirgatao.

Tirgatao Mæotis nu-
psit Hecataeo regi Sinto-
rum, qui paulo supra
Bosphorum incolunt.
Hunc Hecataeum eje-
ctum regno, reduxit Sa-
tyrus Bosphori tyrannus,
suamque ei filiam in ma-
trimonium dedit, prio-
rem jubens interficere.
Ille cum plurimum ama-
ret Mæotim, occidere
quidem eam non potuit,
sed in munitissimum ca-
stellum inclusam, jussit

καθ-

Ἐκαταίῳ βασιλεῖ Σίντων] Sindos
vocat Geographi per δ non τ. Casan-
bonius.

Σίντων] Per τ quoque scribuntur
Orpheo in Argonaut. v. 1044.

Αὐτὰρ ἐπειρομένην δόρυ ροὴν ἀσφα-
δίῃσι

Μασσίοι πεδίον βροτοὶ δὲ μιν ἀμ-
φιδέονται

Τυμνοί, βοοόμας τε, καὶ ἄρνες ἀ-
χαιώται,

Κεραικὸν τ' ἀνδρῶν φύλον, Σιντῶν
τ' ἀχαιῶν,

Item Scylaci, in Periplo: Ματὰ δ'
Μαιώτις Σιντὸς ἔστιν, δίκασσι γδ

ἔστι καὶ τὸ ἔξω τ' ἄλμυς. Scholia-
stes Apollonii ad lib. iv. v. 321.

ἔσθ' οἱ περὶ Λαύριον ἦδη

Σίνδοι ἐρημίων πεδὸν μέγα κατε-
ταόντες.

scribit: Τὸ δ' Σίνδοι Ἡρώδης ἐν τῷ
ἐκτῷ τ' κατὰ, βαρυτοίνῃσι δὲν
πῆς δ' ὁξυκίσι, ἐν δ' καὶ Ἰππώναξ δ'
μνημονεύει πρὸς τοὺς Σινδικὸν Ἀσπραγμα.
Ἐλάνικος δ' ἐν τῷ Περιέδων φησὶ
Βόσπορον δ' πλάσαντι Σινδοί. ἀνα δ'
τίπων Μαλιώται Σινδοί, &c. (Ubi
legendum Μαλιώται Σινδοί) statim
τὸν δ' Ἐκαταίον edidi, articulo cum
MS. addito.

in custodia vitam agere. Tigratao clam custodibus aufugit. Cum Hecataeus & Satyrus eam magno studio conquirerent (metuebant enim, ne Mæotas ad bellum incitaret) neque invenire possent, Mæotis desertis & asperis viis superatis, per diem in sylvis delitescens, noctuque iter faciens, ad extremum pervenit ad populos qui Ixomatæ dicebantur. Ibi regia erat amicorum ejus, & cognatorum. patrem mortuum reperit, eique qui in regnum successerat nubens, Ixomatas ad bellum commovit, multasque bellicosissimas circa Mæotim gentes sibi adjunxit: in primis autem Hecataei regionem incursionibus infestabat, Satyrique regnum vastabat, sic ut utrique missis qui suppliciter rogarent, obsidem Satyri filium

καθ' ἑρξας, ἐκέλευσε διάγειν φρεσμελίην. ἡ δὲ Τιγρὰ τῷ λαθεῖσαι τὰς φύλακας, διέδρα. τῇ δὲ περὶ τὸν ἑκάταιον καὶ τὸ Σάτυρον πολλῇ σπουδῇ ζητούντων, ἐδεδόικεσαν γὰρ μὴ κινήσῃ τὰς Μαιώτας εἰς πόλεμον· ὃ μὲν ὄρεϊν διωκέντων· ἡ Μαιώτις ἐρήμους καὶ τραχείας ὁδὸς ὑπερβάλλουσα, καὶ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν ταῖς ὕλαις κρυπτομένη, ταῖς δὲ νυξὶ βαδίζουσα, τέλει δὲ ἦκεν εἰς τὰς καλχυρὰς Ἰξομάτας, ἐνθα καὶ αὐτῆς τῇ βασιλείᾳ τὸ οἰκίον. τὸ μὲν δὲ πατέρα πεπλοῦσθαι καὶ κατέλαβε, τῇ δὲ διαδεξαμένῳ τὴν δρχίαν σωοικῆσαι, τὰς Ἰξομάτας εἰς πόλεμον ἐκίνησε· καὶ πολλὰ μὲν τὸ περὶ Μαιώων μαχίμων ἔθνων προσήγητο, μάλιστα δὲ τὴν ἑκαταίαν Σινπλὴν κατέτρεχε, καὶ Σάτυρον τὴν δρχίαν ἔλυ-

μαίνε-

2. Ἦκεν εἰς τὸν καλχυρὰς Ἰξομάτας] Appellat Ixomatās quos Stephanus Ixibatas confusis litteris μ, & β. Stephani locum ita emendabis, Ἰξί-

βάτις ἐστὶν ὁ περὶ τὸ Πόντον περὶ σιχῆς τῇ Σινδικῇ. vulgo τῇ Ἰνδικῇ perpetram. Sub finem scribo, καὶ καθήκον τῷ τ. Casaubonus.

Ecc 5

3 Σω.

μαίνετο· ὥστε ἱκετηρίας
ἀμφοτέροι πέμψαντες, καὶ
ὄμηρον δόντες παῖδα Σατύ-
ρου Μητροδώρον, ἐδεήθη-
σαν εἰρῆνης τοχεῖν. ἡ δὲ
σωθέντο μὲν· ἔπειτα οἱ γε
σωθέντες τὰς ὁρμὰς ἐφύ-
λαξαν· ὁ γὰρ δὴ Σάτυρος
ἔπεισε δύο φίλους ἱκέτας
κατὰφυγόντας πρὸς αὐτήν,
Ἰππικράτους. οἱ μὲν κατέ-
φυγον· ὁ δὲ Σάτυρος ἐξή-
τη· ἢ τὸ ἱκεσίας νόμον π-
μῶσα, πολλάκις ἀντήγα-
γε· σωτηρίαν παράσκει
τοῖς ἱκέταις. οἱ δὲ ἐπέθεντο·
ὁ μὲν ὡς πρὸς μεγάλων αὐ-
τῇ Διολεγόμενος παραγ-
μάτων, ὁ δὲ σπασόμενος
τὸ ξίφος ἀπέτυχεν· Ἰπ-
πικρῆς, δὲ ζωστῆρ' ἀπο-
δεξαμένης τῷ πληγῇ. οἱ
δορυφόροι σωδραμόντες
ἀμφοτέρους ἐβασάνισαν. οἱ
δὲ τὴν Ἰππικράτην ὁμολόγη-
σαν· κατήκοντο τυχεῖν.
πάλιν ἡ Τίρρατα τὴν
πόλεμον ἐξήνεγκε, τὸ ὄμη-

Metrodorum darent, ac
pacem peterent. Illa con-
sensit. At illi juramentum
non servarunt. Satyrus
enim duos ex amicis ad-
duxit, ut supplices ad
eam transfugerent, eique
insidias collocarent. Qui
cum transfugissent, Sa-
tyrus eos sibi tradi po-
stulabat. Illa supplicum
legem colens, saepenu-
mero rescripsit, & de sa-
lute supplicibus impe-
tranda egit. At isti eam
adoriebantur, alter qua-
si de magnis rebus cum
ea sermonem habiturus,
alter stricto gladio aber-
rayit, cingulo ictum re-
cipiente. Satellites vero
concurso facto, ambos
quaestionibus examina-
runt. Qui insidias aucto-
re tyranno paratas con-
fitebantur. Rursus Tir-
gatao obside interfecto,
bellum eis intulit, omni-
busque calamitatibus, ra-
pinis ac caede regionem
implevit: donec ipse Sa-

ρον

3 Σωτηρίαν παράσκει] MS. σω-
τηρίαν παράσκει. Pro ἐπίθεντο. cum
MS. edidi ἐπίθεντο. Sub finem pro

ἀδυμία ἐστ. cum eodem, nec non
Interprete, ἀδυμίας ἐστ.

tyrus mœrore confectus, vitam cum morte commutavit. Gorgippus autem filius ejus imperio fuscepto, supplex ad eam venit, amplissimisque muneribus ei tributis, bellum composuit.

ρον δ' ἀπακτείνασα, ἢ πάντων τ' δεινῶν ἀρπαγῆς ἢ φόνος πληρῶσαι τὴν χώραν, ἕως αὐτὸς μὲν ὁ Σάτυρος ἀθυμήσας ἐπελθὼν τῆς Γόργιππος ἢ ἡὸς αὐτῶν πλὴν δ' ἐχέτω. Αἰαδεξάμην, ἰκέτης αὐτὸς ἐλθὼν, ἢ δῶρα δὲς αὐτῇ μέγιστα, τὸν πόλεμον διελύσαιτο.

[C A P. LVI.]

Amage.

Amage uxor Medofacci regis Sarmatarum, qui Ponticam maritimam attingunt, videns maritum luxui deditum & crapulæ, ipsa plerunque jura dictabat, & præsidia regionis disponebat, atque hostium incursiones reprimebat, finitimisque, qui injuria premerentur, auxilium ferebat, sic ut ejus fama ac gloria per universos Scythas celeberrima haberetur. Quo fiebat, ut etiam qui Tauricam incolebant, Cherronesitæ, multis damnis ab rege vicinorum Scytharum

Α'μάγη.

Α'μάγη γυνὴ Μηδοσάκης βασιλέως Σαρματῶν, τ' ὅπτι πλὴν Ποντικῶν ὡς ἀγλίαν καθηκόντων, ὁρῶσαι τ' ἀνδρα τευφῇ προσέχοντα, ἢ μέθῃ αὐτῇ μὲν τὰ πολλὰ ἐδίκαζεν αὐτῇ ἢ ἢ τὰς φυλακὰς τ' χώρας καθίστατο. ἢ τὰς ἐπιδρομὰς τ' πολεμίων ἀπέσπελλε καὶ τοῖς ἀδικημένοις τ' προσίκων συμεμάχῃ. ἢ τὸ κλέει αὐτῆς λαμπερὸν ἢ ἀνὰ πάντας τὰς Σκύθας. ὥς τε ἢ οἱ Ταυρικῶν κατοικῶντες Χερρόνησόν τε καὶ ὡς πάγοντες ὑπὸ τ' βασιλείᾳ τ' ὡς ἀγλῆς ἀνδρῶν

Σκυ-

Σκυθῶν, ἐδέλθουσιν αὐτῆς
 γυνεὸς σύμμαχοι. ἡ δὲ τὸ
 μὲν πρῶτον ¹ ἐπέσειλεν,
 ἀπέχεσθαι Χερρόνησα κε-
 λεύουσα· ὡς δὲ καπεφρόνη-
 σεν ὁ Σκυθῆς, ² ὠχλα-
 λαβῶσαι ῥέ ἄνδρας τὰς
 ψυχῶν καὶ σώματα ἀλκιμω-
 τάτας, τρεῖς ἵππους ἐκάστω
 ὠχλαβῶσαι διέδραμενυκτὸς
 μίας καὶ ἡμέρας, καὶ σ' ἐά-
 δια· καὶ τοῖς βασιλείοις
 ἐξαίφνης ὤπισσιν, τὰς
 μὲν ὅππῃ θυρῶν ἀπαίτας
 ἀπέκτεινε. τῇ δὲ Σκυθῶν ὡς
 ἐν ἀπεροδοκίῳ δεινῷ τα-
 ραχθέντων, καὶ νομοσάντων
 ἐχόσας ἐβλεπον ἡκύν, ἀλ-
 λά πολλῶν πλείονας εἶναι
 τὰς ἐπερχομένους. Ἀμάγη
 μεθ' ἧς εἶχεν ἄρμης ³ ἐς τὸ
 βασίλειον ἐμπεσῶσα, τῇ
 Σκυθῶν, καὶ τὰς συνόλας
 αὐτῶν συγγυεῖς καὶ φίλους

acceptis, societatem cum
 ea conjungere vellent. il-
 la primum scripsit, man-
 dans ut a Cherroneſo abſ-
 tineret. Cum hæc Scy-
 tha contemneret, illa vi-
 ris centum & viginti af-
 sumptis, & animi & cor-
 poris viribus præstantif-
 ſimis, unicuique tres e-
 quos attribuit, incitato-
 que curſu una nocte &
 die mille & ducenta ſta-
 dia confecit : & ex im-
 proviſo regiam adorta,
 omnes in januis conſtitu-
 tos occidit. Scythiſ, ut
 in clauſtino periculo
 perturbatis, & non toti-
 dem quot conſpiciebant,
 venire exiſtimantibus,
 fed multo plures acce-
 dere : Amage, quo cœ-
 perat impetu, in regiam
 irruens, Scythia, cognati-
 ſque & amicis, quos
 rex ſecum habebat, in-

δο-

¹ Επέσειλεν] Ita reſtitui cum MS.
 pro vulgato ἀπέσειλεν. Statim quo-
 que cum eodem & Interprete pro
 vulgato ὠχλαβῶσαι καὶ ἄνδρας, e-
 mendavi ὠχλαβῶσαι ῥέ ἄνδρας. In-
 fra pro τῇ Σκυθῶν, idem Cod. τῇ
 Σκυθῶν.

² Πωχλαβῶσαι καὶ ἄνδρας] Inter-
 pres καὶ ἡ δὲ legit, utra lectio verior, ἐν
 ἀμμανῶ ἰδοὶ πῶς ἐν, deficientibus

quidem melioribus libris. Caſaubonus.

³ Εἰς τὸ βασίλειον ἐμπεσῶσα, τῇ
 Σκυθῶν] Legebatur in noſtro Codi-
 ce τῇ Σκυθῶν, & ita Interpres: ſed
 vera omnino eſt eruditiffimi & opti-
 me de litteris meriti viri Joannis
 Tornaſii emendatio τῇ Σκυθῶν: quod
 ſequentia manifefteſſime arguunt. l-
 dem.

terfectis, Cherronefitis regionem tradidit, filio autem occisi regnum commisit, mandans ut iuste imperaret, & parentis exitum intuens, a finitimis Græcis ac barbaris abstinere.

ἀποκτείνασα, Χερρόνησι-
ταις μὲν ἀπέδωκε τὴν χώ-
ραν· τῷ ᾧ παιδί δ' ἐπεφο-
νδμένῃ τὴν βασιλείαν ἐν-
εχείρῃ, παρεγγυήσασα
δικαίως ἀρχεῖν, καὶ ἀπέχε-
σθαι τῶν προσκινούντων Ἑλλή-
νων καὶ βαρβάρων, ὁρῶντα
τὸ τέλος δ' πατρός.

[C A P. LVII.]

Arfinoë.

Arfinoë Lyfimacho marito suo vita defuncto, cum maximus Ephesi motus oriretur, & qui Seleuci partibus favebant, muros dejicerent, portasque aperirent, in cubili regio famulam regia stola amictam collocavit, multisque satellitibus eam munivit. Ipsa vero laceros induta pannos, & sordidatum vultum, per aliam ja-

Ἀρσινόη.

Ἀρσινόη Λυσιμάχῃ δ'
ἀνδρὸς τελευτήσαντι, με-
γάλῃς παραχῇς ἔσσης ἐν
Ἐφέῳ, καὶ τῷ Σελεύκῳ ζόν-
των τὰ τεῖχη κατὰ βαλόν-
των, καὶ τὰς πύλας ἀνοιγόν-
των, εἰς μὲν τὸ Φορεῖον τὸ
βασιλικὸν κατέκλινε θανά-
παιναν σολῶν πεθεῖσα
βασιλικῇ, καὶ πεῖσεν
πολλὰς τῶν ὑπαασιῶν. ἡ αὖ-
τῃ δ' ἀπεβαλλομένη ῥάκη

4. Ὁρῶντα τὸ τέλος δ' πατρός] Simili ratione Cambyfes detraxit Sisamni, uni e regis iudiciis, quod pecunia corruptus injustam pronuntiasset sententiam, corio, ejusque loris intensis tribunali, Otanem, interfecti filium, patri suffectum, admonuit, μεμνηδὲς ἐν τῷ καὶ διζων δρό-
νῳ διελθῆναι, apud Herodotum lib. v. cap. 25.

Cap. LVII. 1. Αὐτὴ δ' ἀπεβαλλομένη

καὶ ῥάκη, καὶ προσωπίον ἱερὸν πομπῶν] Ita supplevi & emendavi cum MS. & Interprete, pro vulgato, αὐτὴ δ' ἀπεβαλλομένη προσώπων ἱερῶν. nisi quod Cod. ἱερὸν πομπῶν. Similiter infra Pyssa, five Myssa: Θεσπαινίδος ἀδελφῆς τῆς ῥάκης λαβῆσα. Pro καὶ λαβῆσα ὅτι τὰς ναῦς, cum eodem codice & Interprete emendavi καὶ δραμῆσα ὅτι τὰς ναῦς.

1. Ἐπει-

ἢ προσωπεῖον ἐρύπων-
 μένον καθ' ἑτέραν θύραν
 ἐξῆλθε μόνη, καὶ δραμῶσα
 ὅππῃ τὰς ναῦς ἐπλάσε. Με-
 νεκράτης εἰς τὴν ἡγεμόνων,
 τῷ Φορείῳ προσπεσὼν
 κατεκέντησε τὴν θώρακα-
 ναν, οἷόν μιν ἄρσινόω
 φονεύειν.

huam egressa, cucurrit
 ad naves, & solvit. Me-
 necrates unus e ducibus
 impetu in cubile facto,
 confodit famulam, Ar-
 sinoën eam esse existi-
 mans.

[CAP. LVIII.]

Κρατησίπολις.

Cratesipolis.

Κρατησίπολις Πτολε-
 μαίῳ τῷ Ἀκροκόρινθον ἐν-
 δῆνα βεβλομένη φυλακί-
 μον ἀπὸ μιαιφόνων, οἱ
 πολλάκις ἔπεισαν αὐτὸν
 ληῖναι φυλάττειν τὸ τόπον,
 ἐπαίνεσασα αὐτὸς ὡς ἀν-
 δρείας καὶ πιστάς· ἀλλὰ καὶ
 ἀπὸ Σικυῶν ἐφη μετὰ
 πέμψεσθαι συμμαχίας, οἱ
 μετ' αὐτῶν ἀσφαλέστερον
 φυλάττειν. ἐπέμψε μὲν
 πρὸς Σικυωνίους φανερώς·
 κρύφα δὲ πρὸς Πτολεμαῖον,
 καὶ τὰς παρ' αὐτῷ στρατιώτας
 νύκτωρ ἠκοντίας ὡς τὰς ἀπὸ
 Σικυῶν συμμαχίας ἐ-
 δεξαίτο. καὶ παρέλαβε Πτο-

Cratesipolis Acroco-
 rinthum Ptolemæo tra-
 dere volens, quæ stipen-
 diariorum præfidiis tene-
 batur, cum persæpe ei
 suaderent, eum locum
 esse custodiendum, col-
 laudatis iis tanquam for-
 tibus & fidelibus viris,
 a Sicyone quoque se in-
 quit socios evocaturam,
 qui cum ipsis tutius eam
 tuerentur. Misit palam
 ad Sicyonios, clam ad
 Ptolemæum: ejusque mi-
 lites per noctem venien-
 tes, quasi a Sicyone so-
 cios recepit, atque Acro-
 corinthum Ptolemæus

λέ-

invitis custodiis occupavit.

λεμαῖς. Ἀκροκόρινθον
ἀκόντων τῇ Φυλασσόντων.

[CAP. LIX.]

Sacerdos.

Ætoli Pellenam oppugnabant. Pro Pellena collis est excelsus, e regione arcis positus, in quem concursu facto, Pellenenses arma expediebant. Palladis sacerdos consuetam illius diei armaturam habens, & galeam trium cristarum, pulcherrima maximaque omnium virginum, ab arce intuebatur in civium sese armantium multitudinem. Ætoli virginem armatam e templo Minervæ procedere conspicati, ipsam Minervam auxilio Pellenensibus venire existimantes, reverterunt. Pellenenses vero persecuti, non parvum Ætolorum numerum occiderunt.

Γέρεια.

Αἰτωλοὶ Πελλῶνσι
ἐπεγράτουν. πρὸ τῆς Πελλ-
λῶν ὄχθος ἐστὶν ὑψηλὸς
ἀντικρὺ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ'
ὃν οἱ Πελλῶναις συνεληθόντες
ὠπλίζοντο. τῇ Ἀθηνᾶς ἡ ἑ-
ρεία καὶ τῷ νόμιμον ἐκεί-
νης τῇ ἡμέρας, πανοπλίαν
ἔχουσα, καὶ τρίλοφον κρά-
νην ἢ καλκίην καὶ μεγίστην τῇ
παρθένων ἀπὸ τῆς ἀκροπό-
λεως ἰεπέβλεπεν εἰς τὸ
πλῆθος τῶν ὠπλιζομένων
πολιτῶν. Αἰτωλοὶ παρθέ-
νον ὠπλισμένην ἐκ τῆς ἑ-
ρέας παρελθούσαν τῆς Ἀθη-
νᾶς ἰδόντες, αὐτῇ τὴν Ἀ-
θηνᾶν σύμμαχον ἤκουον
Πελλῶνσι νομίσαντες,
ἀνέρεψαν. Πελλῶναις δὲ
ἐπιδιώξαντες, σὺν ὀλίγῃς
Αἰτωλῶν ἀπέκτειναν.

[CAP.

ἰ Εἰπέβλεπεν] MS. ἀπέβλεπεν.
Μοχ pro αὐτῇ Ἀθηνᾶν cum eodem
scripti αὐτῇ ἢ Ἀθηνᾶν. In fine pro

ἀπέκτειναν, idem simpliciter ἔκτει-
ναν.

Κωνάνη.

Κωνάνη Φιλίππου θυ-
γάτηρ τὰ πολεμικὰ ἡσκησε.
ἢ στρατοπέδων ἡγήτο, καὶ
πολεμίοις παρετάσσετο· ἢ
Ἰλλυριοῖς ἀσπασομένη
νῆ, ἡ τῷ βασιλεύσαντι
αὐτῶν Καίρειαν εἰς τὸ αὐ-
χένα πλῆξασα κατέβαλε.
ἢ πολλὰς τῶν Ἰλλυριῶν
φύλακας ἔκτεινε. γημα-
μένη δὲ Ἀμύντα τῷ Περ-
δικκῇ, ταχέως τῆτον ἀπο-
βαλεῖν, ἔχοντα μὲν
ἀνδρὸς περσθῆναι δότι-
ρα. ἀλλὰ μίαν ἔχουσα θυ-
γάτερα ἐξ Ἀμύντα Εὐρυ-
δικῇ, καὶ ταύτῃ τὰ πολε-
μικὰ ἡσκησεν. Ἀλεξάνδρῳ
δὲ ἐν Βαβυλῶνι πελοτή-
σασθαι, καὶ τῶν ἀφαιρέσεων
νεωτεροτέρων, ἐτόλμησεν
αὐτὴν ἀφαιρῆναι τῷ Στυμφω-
νι. Ἀντιπάτρῳ δὲ κωλύον-
τι, βιασαμένη τὸν κω-

Cynane.

Cynane Philippi filia,
bellica negotia tractabat,
exercitusque ducebat, &
cum hostibus manum
conferebat. Cum Illyriis
signa conferens, reginam
eorum Cæriam in collum
inflicto vulnere prostra-
vit, multosque. Illyrio-
rum fugientes interfecit.
Nupta autem Amyntæ
filio Perdiccæ, cum eum
brevis amisisset, noluit
secundo maritum expe-
riri. Sed cum unam ex
Amynta filiam haberet
Eurydicem, eam in ar-
tibus militaribus exer-
cuit. Alexandro vero Ba-
bylone vita defuncto, &
successoribus novas res
molientibus, ausa est
ipsa Strymonem trajice-
re. Eam cum Antipater
impediret, vim arcen-
tibus adhibuit, & trans-
misit: & omnibus quos

λύον-

1 Τὸν βασιλεύσαντα αὐτῶν Καίρειαν
εἰς τὸ αὐχένα πλῆξασα κατέβαλε.] Se-
quuti sumus Interpretem, qui Καί-
ρειαν legit, ut sit nomen proprium:
At in meo Codice est καίρειαν non

apposita illa nota, qua propria no-
mina in scriptis libris discerni so-
lent. idque malo: eleganter enim
καίρειαν πλῆξασα dicit, subaudita vo-
ce πληγῇ. Casaubonus.

obviam habebat, debellatis transivit in Hellepontum, ut se cum Macedonum exercitu conjungeret. Ubi cum Alce-
tas cum infestis copiis obviam ei procederet, Macedones conspicati Philippi filiam, & sororem Alexandri, pudore affecti animum mutarunt. Illa exprobrans Alcetæ ingratitudinem, neque multitudinem hominum, neque armorum apparatus reformidavit, sed animose cædem tulit, mortem potius oppetere statuens, quam Philippi genus regno privatum & exutum videre.

λύοντες, τὸ ποταμὸν διήλθε
καὶ τὰς ἐμποδῶν μηχανὰς
καταγωνισαμένη, διέβη τὴν
ἐλλησποντον, συμμίζαντῳ
Μακεδόνων στρατοῦ μακί
περὶ θυμῶν. Ἀλκίτα δὲ
μὴ τὴν δυνάμειν ἀπαντή-
σαι, οἱ Μακεδόνες ἰ-
δόντες τὴν Φιλίππας θυγα-
τέρα, καὶ ἀδελφὴν Ἀλε-
ξάνδρου, αἰδεσθέντες τὴν
γνώμην μετεβάλλοντο. ἡ δὲ
τὴν Ἀλκίταν ἐνεδίδοισα τὴν
εὐχαρείαν, ἔπειτ' ἐπὶ τῇ
θῶν τῶν ἀνδρῶν, ἔπειτ' ἐπὶ τῇ
ρασκίᾳ τῶν ὀπλῶν κατε-
πλάγη, ἀλλ' εὐχρῶς ἤνευ-
κε τὴν σφαγὴν, πεθῶναι
μακρόν, ἢ τὸν Φιλίππον γέ-
νῃ. ἔκπεπλωκὸς δὲ δόχης
ὄραν αἰετῶν.

[C A P. L X I.]

Pytha.

Πύθα.

Pytha uxor Seleuci,

Πύθα γυνὴ Σελεύκου

ἔ

Cap. LXI. τὴν Πύθα.] Hæc Athē-
næo dicitur Μύσα. lib. xiii. Οὗτος
αὐτὸς Φύλαρχος καὶ περὶ Μύσας ἱστορεῖ
ἐν τῇ πατρὸς καὶ δεκάτῃ ἔπος. Μύσα
Σελεύκου βασιλέως ἐρωμένη ἦν, ἢ πε-
ρὶ τῆς Γαλατικῆς Σελεύκου νικητῆρος,
καὶ μάλιστα ἐκ τῆς φυγῆς λησθέντος, αὐτὴ
μεταμνησάμενη τὴν βασιλικὴν ἐσθήτα, καὶ

ἀναλαβῶσα στρατηγίδος τὴν τυχάναν,
συλληφθεῖσα ἀνέχθη μὴ τῆς ἀλλοῦ
αἰχμαλώτων, καὶ φραδεῖσα ἐμοῦς ταῖς
ἑαυταῖς στρατηγίαις, ἤλθεν ἐς Ρόδον
ἐνθα ἐκλήσασα ἐκ τῆς ἡμετέρας, ἀπε-
σπασθεῖσας ὑπὸ τῆς Ρόδου τοῦ Σελεύκου
διεπέμψεν. Simili ratione evasit Arsi-
noë, vidua Lyfimachi; ut relatum
Fff paul-

ἔκ Καλλινίκου κληθέντος, πρὸς Ἀγκυραν ὑπὸ Γαλατῶν ἡττηθέντος, ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν βασιλικῶν ἐσθῆτα μεταμφισσαμένῃ, Περσικανίδος ἀθλιωτάτης ῥάκεια λαβῆσαι, ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις ἐπαρῆθη. αἰχθεῖσα δὲ εἰς Ρόδον μετ' ἄλλων ἀνδραπόδων, ἐξηγόρευεν ἢ τις ἐὺ Ρόδιοι τῷ περὶ αὐτὴν τὸ δαγύριον ἀποδόντες, λαμπρῶς κοσμήσαντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐξέπεμψαν.

[CAP. LXII.]

Ἐπίχαρις.

Πείσων, καὶ Σενέκας Ἰππικλὴν συνεσήσαντο καὶ Νέρωνος. ἢ ἐὺ ἀδελφὸς Σενέκας Σκέλας. ὅς ἐταίραν εἶχεν Ἐπίχαριν. ταύ-

Epicharis.

Piso & Seneca infidias in Neronem comparabant. Senecæ frater erat Scelaus, qui scortum habebat Epicharim. Hanc

ταύ-

paullo ante. Pro κληθέντος, MS. κληθέντος. Infra pro ἢ περὶ, idem εἰς περὶ, facili in ea confusione. Pro κοσμήσαντες, MS. κομίσαντες, quod est deducere, idque vulgato prætulim.

1 ἢ ἀδελφὸς Σενέκας Σκέλας] Videtur esse qui appellatur Junius Gallio Senecæ frater. Nam Scelaus quidem nullus fuit. Casaubonius.

3 ὅς ἐταίραν εἶχεν] Simile exemplum vide supra hoc libro. Pro Σκέλας, au em legendum videtur

Μέλλας, orto forte errore ex duarum vocum confusione. Fuit is alter Senecæ frater, Lucani pater, qui Tacito xvi. Annal. 17. dicitur, accusante Fabio Romano, quasi mixta inter patrem filiumque conjugationis scientia, assimilatus cum in finem Lucani literis, venas sibi exsoluisse. Hinc autem intelligitur Taciti illud, incertum quonam modo Epicharis significata de conjuratione, ut de ea scribit lib. xv. Annal. cap. 51.

Nero quasi participem occultorum consiliorum, in quæstionibus examinavit acerbissime. Illa vero restitit, neque quenquam prodidit. Nero rem distulit, quasi eam iterum torturus. Post triiduum Epicharimni lectica iussit adportri. Illa soluta zona, seipsam in ipsa lectica strangulavit. Qui portabant, ad tormentorum locum appropanquantes, deposita lectica progredi eam iusserunt. At illius corpus mortuum reperiebatur. At tyrannus mirum in modum se cruciabat, quod a scorto victus videretur.

τὴν τὴν Ἐπίχαριν ὁ Νέρων
ὡς μετέχευεν τῇ δόπορρή-
των, ἐβασάνισε πικρῶς ἢ
ἢ ἀντίχεν, ἀδενὸς κατα-
πῶσα. Νέρων ἀνέθετο ὡς
αὐτὸς βασανίσων. 3 μὲν
τρεῖς ἡμέρας ἢ Ἐπίχαρις
ἐκομίζετο μὲν Φορείῳ ἢ ἢ
λυσαμένη τὴν ζώνην, ἀπ-
εβράχισεν ἑαυτὴν ἐν αὐτῇ
τῷ Φορείῳ. οἱ κομίζοντες
ἐγγὺς τῇ βασανιστηρίῳ γε-
νόμηναι δόπορρῆμοι, παρελ-
θεῖν αὐτῇ ἐκέλευον. 4 δ'
ἄρα τὸ σῶμα ὄρεθῃ νε-
κρὸν. καὶ ὁ τύραννος πολλὰ
ἐχετλίαζεν, ὡς ὑπὸ τῇ ἐ-
ταίρᾳ νεκρῇ μὲν.

[CAP. LXIII.]

Milesia.

Mileti furiosus luctus
virgines cepit. Plurimæ
enim earum, nulla ac-

Μιλησία.

Ἐν Μιλήτῳ τὰς παρθέ-
νες μανικὰν 1 πένθος κατέ-

χεν

3 Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, &c.] Cum
Tacito Auctori nostro non conve-
nit: scribit enim is lib. xv. cap. 57.
Sic primus quæstionis dies contemptus. Po-
stero, cum ad eisdem cruciatus retraheretur,
gestamine cella (nam dissolutus
membris insistere nequibat) vinclo fascia,
quam pectori detraxerat, in modum la-

quei ad arcum sella restricto, indidit cer-
vicem, & corporis pondere connixa, re-
nuens jam spiritum expressit. Pro Ἐ-
πίχαρις in MS. legitur Ἐπίχαριν,
quomodo in suis quoque legisse vi-
detur Interpretes.

Cap. LXIII. 1 Πένθος.] 2. σά-
δος. Casaubonus.

Fff 2

1 Η' γ-

χεν· αἱ πλεῖσαι γὰρ εἰδε-
 μιᾶς ἔσης συμφορᾶς, ἐξαί-
 φνης αὐταῖς ἀπεβρόχιζον.
 Μιλησία γυνὴ συνεβί-
 λωσε πὰς ἀπαγχομένας.
 Διὰ τὸ ἀγορᾶς ἐκκαμίζεσθαι.
 τῷ κυρωθῆν ἐπέχεθαι θανα-
 τώσας τὰς παρθένους. πῶ
 γὰρ μὲν θανάτον αἰσχυρίεν,
 καὶ πῶς διὰ τὸ ἀγορᾶς πομ-
 πῶν εἰς Φέρουσαι, τὸ βρόχων
 ἀπέχοντο.

cepta calamitate, subito
 laqueis vitam finiebant.
 Milesia quædam fœmina
 suadebat, ut strangulatæ
 per forum efferrentur.
 Id consilium omnium
 suffragiis comprobatum,
 cohibuit virgines, quo mi-
 nus sibi mortem cupe-
 rent conficiscere. Post
 mortem enim ignomi-
 niam verentes, & perfo-
 rum duci non ferentes, a
 laqueis in posterum ab-
 tinuerunt.

[CAP. LXIV.]

Μηλίας.

Meliæ.

Μήλιοι Καρίαν ἐπώνυ-
 σον, ἡγεμόνα Νυμφαῖον
 ἔχοντες. Κάρες οἱ Κρύασον
 οἰκῶντες ὀπιθελευοντες
 Μηλίοις, καλεῖσιν αὐτὰς
 ὅτι δημοσίαν ἐορτήν. Κα-
 ρὴν παρθένος ἐρώσα Νυμ-
 φαίς, τὴν ὀπιθελευῶν ἐξη-
 γόρασεν. ὃ ὅς ποτε τὰς Κά-
 ρας ἔφη, νόμος Ἑλλήσιν εἶ-

Melii Cariam, duce
 Symphæo, inhabitare
 cœperunt. Cares, qui
 Cryasum incolebant, in-
 sidias eis struebant. Vo-
 cant eos ad publicum
 convivium: Carena vir-
 go flagrans amore Sym-
 phæi, insidias ei patefe-
 cit. Ille ad Cares inquit,
 legem esse Græcis, ut

ναί

ἡγεμόνα Νυμφαῖον ἔχοντες] Ita
 scribendum. Male enim plerique
 Codd. Συμφαῖον. Adi Plutarchum:
 ex quo etiam Καρίαν per i scriben-
 dum, non η. nam ita scribi melius
 ex Stephano liquet. Casaubonus.

Νυμφαῖον] MS. Συμφαῖον. Infra
 pro κομίζουσι, idem κομίζουσι, at-
 que ita in suis quoque videtur inve-
 nisse Interpres, addita etiam conjun-
 ctione, καὶ ὅτι, &c.

ἡ Πυ-

cum uxoribus ad cœnam veniant. Cares igitur iusserunt, ut etiam uxores adducerent. Melii ipsi quidem sine armis solis tunicis induti veniunt. At mulieres singulæ enses in sinu ferunt, & quælibet juxta suum maritum affidet. Cum vero inter cœnandum Carium signum animadvertissent, mulieres simul omnes sinus aperuerunt. Viri sumptis ensibus, barbaros aggrediebantur, & omnibus interfecis, urbem regionemque ipsorum incoluerunt.

ναί, μὲν γυναικῶν ὅππῃ δαίπνον βαδίζεν. οἱ μὲν δὲ καὶ ῥες ἐκέλευσαν ἄγειν καὶ πρὸς γυναικας. οἱ μὲν γὰρ αὐτοὶ μὲν ἄνδρες ὅσων ἐν ἱμαλίοις βαδίζουσιν. αἱ δὲ γυναικες ἐκάστη ξίφος ἐν τῷ κόλπῳ κομίζουσι, πῦρ δὲ τῇ αὐτῆς ἀνδρα πᾶσαι καθιζάνουσιν ὡς ἡ δειπνῆντες, & καὶ ῥες σωθήμαί τοι ἡδονή. αἱ μὲν γυναικες ὁμῶς πᾶσαι τὰς κόλπους ἀνέρρηξαν· οἱ δὲ ἄνδρες τὰ ξίφη λαβόντες, ἐπέθεντο πρὸς βαρβάρους· καὶ διαχρησάμενοι πάντας, πῶς τε πόλιν αὐτῶν, καὶ πῶς χώραν κατέκρησαν.

[C A P. L I V.]

Phocides.

Phocenibus inextinguibile bellum cum Thessalis intercedebat: ita ut Thessali decretum facerent, a nemine ætatis paulo provectioris abstinendum: liberos vero & conjuges in servitutem redigendas. Cum Phocenses pugnam facturi es-

Φωκίδες.

Φωκῶσι καὶ Θεσσαλοῖς πόλεμος ἄσπονδος ἔω· ὥς τε καὶ Θεσσαλοὶ δόγμα ἐκύρωσαν μηδενὸς ἀπέχεσθαι ἐν ἡλικίᾳ· παῖδας δὲ καὶ γυναικας ἀνδραποδίσασθαι. Φωκῶν μελόντων συμβάλλειν ἐς μάχην, αἱ Φωκίδες ἐψηφίσαντο· ὅτι

FFF 3

λίω

λίαν παμμεγέθη νησώμε-
θα. ἐπειδὴν ἡ αἰσθώμεθα
τὰς ἀνδρας ἡτλώμεν, αὐ-
τὰ τ' ἑμὲ πύρρ' ἔτι τὴν
ἐπιβώμεν, ἢ πλὴν ὕλιν
ἐφάψασθαι κατὰ πησά-
μεν. τὸ πὸ ψήφισμα τὸ
γυναικῶν, τὰς Φωκίας ἐ-
πίησεν ἀνδρείοπρον ὡς
πίξας, ἢ κρεττοῦ τῇ
μάχῃ.

sent, Phocides statuerunt:
Ligna quam plurima
congeramus: & cum vi-
ros superatos esse senseri-
mus, ipsæ in rogos cum
liberis ascendemus, syl-
vamque incensam com-
buremus. Hoc mulierum
decretum effecit, ut Pho-
censes animosius pugna-
rent, & prælio commisso
victoriam adipiscerentur.

[CAP. LXVI.]

Χίαι.

Χίοις πρὸς Ερυθραίους
πόλεμος ὡς Λεωνείας
πύρρ' ἢ δὴ συνέθεντο Χίοι
μὴ δύνασθαι τοὺς πολε-
μίοις ἀντίχειν, ἐξελθεῖν
ὑποταγόντοί, χλαῖναν
μίαν ἑκάστην ἢ ἱμάτιον ἑ-
χόντες· αἱ Χίαι γυναῖκες ἐ-
χετλίαζον, εἰ πὰ ὅπλα
πρὸς ἀνδρῶν γυμνοὶ φεζέ-
ται. τὸ ὁμωμοκέναι Φασ-
κόντων, αἱ γυναῖκες σιω-
πέσασαν, πὰ μὲν ὅπλα
μηδαμῶς ἀφίεναι. λέγειν
ἢ ὡς ἐβόησαν αὐτοῖς χλαῖναν

Chia.

Chiis adversus Ery-
thræos bellum erat de
Leuconia. Chii cum vi-
derent se nullo modo
hostium impetum ferre
posse, concesserunt se fa-
cto foedere exituros, ita
ut singuli chlænam & tu-
nicam haberent. Chia
mulieres indigne fere-
bant, si projectis armis
nudi fugam peterent. Illis
se juramentum ea de re
interposuisse dicentibus,
mulieres consilium dede-
runt, nequaquam arma
deponerent, verum dice-
μεν

1 Πύρρ' MS. πυρρ'.

Cap. LXVI. 1 Εἰ πὰ] γλ. εἰ πὰ. Ca. αὐτοῖς.

rent sibi moris esse chlænam appellare hastam, & tunicam scutum. Chii mulieribus morem gesserunt, armisque retentis formidabiliores Erythræis extiterunt.

μηδὲ καλεῖν τὸ ξυσὸν χιτῶνα ὃ τὴν ἀσπίδα. πῶς γυναιξὶν ἐπέειπθον οἱ Χῖοι. καὶ πῶς ὅπλα κατασχόντες, φοβερώτεροι τοῖς Ἐρυθραίοις ἐγίνοντο.

[C A P. LXVII.]

Thasiæ.

Thasi cum oppugnarentur, machinas intra muros hostibus oppondere volentes, funibus defecerunt, quibus colligare machinas necesse erat. Thasiæ capita raserunt, & ad colligandas machinas capilli mulierum adhibiti sunt, & usurpati.

Θάσαι.

Θάσαι πολιορκούμενοι, μηχανήματα ἔνδον τῶν τευχῶν ἐπαναστήσαν τοῖς πολεμίοις βεβλόμενοι, ἀπὸ τῶν ἡπὸ πρὸς, οἷς τὰ μηχανήματα συνδεῖν ἐχρήσαντο. αἱ Θάσαι τὰς κεφαλὰς ἀπεκείραντο καὶ συνδεσμοὶ τῶν μηχανημάτων ἐγίνοντο τῶν γυναικῶν αἱ τρίχες.

[C A P.]

1 Aī Θάσαι τὰς κεφαλὰς ἀπεκείραντο &c.] Similem in summo discrimine Carthaginiensium mulierum fortitudinem refert Florus lib. 11. c. 15. In armorum officinis aurum & argentum pro ære ferroque conflatum est: in tormentorum vincula matrona crines suos contulerunt. Monet hoc etiam Vegetius lib. 14. De Re Milit. cap. 9. In dubitatibus vero est crines feminatum in ejusmodi tormentis non minorem habere virtutem, Romana scilicet necessitatis experimento. Nam in obsidione Capitolii contumaci jugi ac longa fatigatione tormentis, cum nervorum copia defecisset, ma-

trona abscisso: crines viri sui obtulerunt pugnantibus, reparatisque machinis, adversariorum impetum repulerunt. Maluerunt enim pudicissima femina, deformato ad tempus capite libere vivere cum marito, quam hostibus integro decore servire. Laetantius lib. 1. De Falsa Religione cap. 20. Urbe a Gallis occupata, obsessi in Capitolio Romani, cum ex mulierum capillis tormenta fecissent, eadem Veneri Calve consecraverunt. Plura vide apud Stewechium ad Vegetii locum modo adductum, & Casaubonum ad Julii Capitolini Maximian. Junior. cap. 112.

[CAP. LXVIII.]

Ἀργολίδες.

Πύρρος ὁ Ἑπειρώτης ἐν-
 ἔβαλεν εἰς Ἀργούς, κα-
 λέσαντες αὐτὸν Ἀργεῖας
 Ἀργεῖς· οἱ μὲν Ἀργεῖοι
 συνέδραμον ἐς τὴν ἀγορὰν
 μὲν τ' ὅσων· αἱ δὲ γυναῖ-
 κες αὐτῶν περὶ κατὰ λαβό-
 μους τὰ πέγη, τὰς Ἑπει-
 ρώτας ἀνωθεν βάλλουσαι,
 ἀναχωρήσαντες βιάζοντα· ὥς
 τε καὶ Πύρρος ὁ δεινότατος
 τῶν στρατηγῶν αὐτὸς ἔπεσεν,
 ἐμπεσέσης ὅππῃ τὴν κεφα-
 λὴν αὐτὸς κεραμίδος· αἱ δὲ
 Ἀργολίδες μέγιστον κλέος
 ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔχοντο,
 Πύρρον δὲ πολεμικώτατον,
 μηδὲ ὑπὸ ἀνδρῶν, ἀλλὰ
 ὑπὸ γυναικῶν Ἀργολίδων
 πεσάντος.

Argolides.

Pyrrhus Epirotes in
 Argivorum solum expe-
 ditionem faciebat, vo-
 cante eum Aristeo Argi-
 vo. Argivi cum armis in
 forum concurrerunt.
 Mulieres enim eorum te-
 ctis praecupatis, Epi-
 rotas desuper jacentes,
 retrocedere coegerunt,
 ita ut etiam Pyrrhus du-
 cum omnium fortissi-
 mus, incidente in caput
 latere occumberet. Ar-
 golides vero insignem
 gloriam inter Græcos
 adeptæ sunt, quod Pyr-
 rhus vir bellicosissimus
 non a viris, sed a foeminis
 Argivis confectus ceci-
 disse.

[CAP. LXIX.]

Ἀκαρνανες.

Ἀἰτωλῶν Ἀκαρνανῶν
 μακρῶ χρόνῳ πολεμούντων
 πέλας ἡ πόλις περὶ ὁδοσίαν ἐς

Acarnani.

Ætolis longo tempore
 cum Acarnanis bellum
 gerentibus, ad extremum

τὴν

[Αἱ δὲ γυναῖκες] Ita emendavi cum MS. adfuerente Casaubono, pro
 Vulgato αἱ δὲ γυναῖκες.

per prodicionem in urbem irruentibus, viri in subito periculo fortiter dimicarunt. Fœminæ in tecta ascendentes partim lapidibus, partim lateribus jacentes, multos ex hostibus interfecerunt. Viros autem cedentes, & pene victos, ipsæ tum cohortando, tum exprobrando, nonnunquam etiam supplicando, ad pugnam revocarunt. postquam vero rursus animose pugnantes capti sunt, mulieres in tantum adhærescebant corporibus maritorum, aut parentum, aut fratrum, ut eas in complexibus hærentes hostes avellere non possent, & cum ipsis viris occidere cogerentur.

τὴν πόλιν ὥρραπεσόντων, οἱ μὲν ἄνδρες δ' ὁρώσως ἐν ὥρρα λόγῳ κινδυνῶ παρετασσόντο αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ ταῖς σέγας ἀναδραμεῖσαι, αἱ μὲν λίθους, αἱ δὲ κεφαλὰς βάλλουσαι, πολλὰς τῶν πολεμίων ἀνῆραν. τὰς δὲ ἄνδρας ἐνδιδόντας ἢ ἡτῶμην, αὐταὶ ποτὲ μὲν παρεκαλεῖσθαι, ποτὲ δὲ ὀνειδίζεισθαι, ποτὲ δὲ ἱκετεύουσαι, ἀνέσπευσαν ἵπτι τὴν μάχην. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀγωνισαμένοι Ἰφνναῖως ἐάλωσαν, αἱ γυναῖκες ἵπτι προσέειπον· ὡς ἐπὶ πλέκοντο πῶς σώμασι τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀδελφῶν, ἢ πατέρων, ὥς τε αὐταῖς ἐξαρτωμένας δοσῶσιν οἱ πολέμιοι μὴ δυνάμενοι, συγκατεφόνευσαν πῶς ἀνδράσιν.

[C A P. L X X.]

Cyrenenses.

Ptolemæus cum Cyrenensibus bellum gerebat. Illi ducem ex Ætolia Lycopum evocantes, ei sum-

Κυρήναιοι.

Κυρήναιοις ἐπολέμει
Πτολεμαῖος. οἱ δὲ ἡγεμόνα
ἐξ Αἰτωλίας Λυκόπῳ με-

ταπεμ-

1 Περιεπλέκοντο] Ita emendavi cum MS. pro παρεπλέκοντο.

Fff 5

1 Α' πῖ-

παπεμψάμενοι, τῷ τὴν
 περὶ αἰσάν τῶν κρινῶν ἐνε-
 χέρονται. ἐν ᾧ ταῖς μά-
 χαις οἱ μὲν κυρτωαῖοι
 περικινδύνουν. αἱ δὲ γυ-
 ναικες αὐτῶν χάρακας
 ποιεῖν δάλον, τάφρους ὤ-
 ρυτον, βέλη προσέφερον,
 λίθους προσέκομιζον, τὰς
 τραυματίας ἐθεράπευον,
 τροφὴν παρεσκόδαζον.
 σφαλέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν,
 ὧς Λυκωπῆς τὰ πράγματα
 μετὰ στήσας ἐς μοναρχίαν,
 ὅππῃ ποσὶν ἐβλασφῆμη-
 σαν τὸν μόναρχον, ὥς τε παρ-
 οξυνθεὶς πρὸς ἀλλείας αὐ-
 τῶν ἠπέκτεινεν, ἐκείσας
 ὅππῃ τὴν σφαγὴν θύεσας.

[CAP. LXXII.]

Λάκαινας.

Λακεδαιμονίων αἱ θυ-
 γατέρες ἐγήμαντο Μινύαις,
 ταῖς ὑπὸ τῷ Ἀργοναυτῶν
 γεγονόσιν. οἱ δὲ κρινῶν ἐντες
 τὴν πολιτείαν, ἥδη καὶ τὴν βα-
 σιλείαν ἀντεποιῶντο. τὰς

Lacedæ.

Lacedæmoniorum fi-
 liae nupserant Minyis, ab
 Argonautis oriundis. Illi
 ad gerendam Rempubl.
 admissi, jam etiam re-
 gnum affectabant. Eos
 Spartiatæ comprehensos

ἢ Ἀπέκτεινεν, ἐκείσας ὅππῃ τὴν σφα-
 γὴν θύεσας.] Postrema verba ἐκείσας
 ὅππῃ τὴν σφαγὴν θύεσας, quæ in Vul-

gata aberant, cum MS. & Interpre-
 te addidi.

in custodias dederunt.
At filia,...

μηδὲ καθείρξαν οἱ Σπαρ-
τιάται· αἱ δὲ θυγατέρες
τῶν....

1. Αἱ δὲ θυγατέρες....] Quæ hic desiderantur, quum ex melioribus Codicibus supplere nequeamus, ex Herodoti Mufa quarta supplebimus: Nam ille historiam planissime refert, in hanc sententiam: Quum in carcerem fuissent Minya a Lacedæmoniis conjecti, eaque nox advenisset qua more majorum videbantur Lacedæmonii de iis supplicium sumpturi, uxores Minyarum, filia principum Spartanz Reip. virorum, postularunt dari sibi veniam adeundi ad conjuges suos in carcerem. quo impetrato statim ad maritos accellere, astuque effecere, (permutatis videlicet vestibus cum maritis) ut e carcere illi exirent: qui egressi Tagerum occuparunt, ac mox Theræ interventu, recuperatis, ut videtur, uxoribus, liberam inde discedendi facultatem a Lacedæmoniis sunt adepti. Affinem huic historiam habes supra libro septimo de Tyrthenidibus. *Cassubonus.*

Αἱ δὲ θυγατέρες... Solo articulo hic auctior erat Codex Florentinus, quem propterea addidi. Neque tamen defectus Codicum hoc loco tanti est; cum strategema, quod memoratum supra lib. vii. cap. 49. & Herodoto lib. iv. cap. 145. non modo huic sit affine, sed omnino idem, ut loca conferenti erit manifestum: eo solum discrimine, quod, qui hic dicuntur Minya, illic veniant Tyrthenorum nomine, quomodo dicti fuisse incolentes insulas Atticas, & in faucibus Thraciæ sitas. Inta inter Tyrthenorum insulas refert quoque Lemnum Dionysius Halicarnassensis lib. 1. Εἰς γὰρ καὶ αὐτὰν Θάλασσαν ἐν αὐτῇ τῇ Θερσίχῃ μὴ μὲν, καὶ ἥ ἐστι αὐτῇ κρημνὸν πόλεον, ἀσείκητον ἀνθρώποις διγλωττοῖ. καὶ δὲ Πίλασ-

καὶ χῆμας δὲ λόγῳ ἐνὶ δὲ τῇ Καλκιδόν, τὸ δὲ πλεῖστον Πίλαστον, καὶ Λήμνον ποτε καὶ Αἰθίνας οἰκοῦντων Τυρρηνῶν. Σοῶν κληῖ δὲ ἐν Ἰνδῷ θράκασι ἀνδραγαθὸν ὑπὸ τῷ χορῇ λεγόμενον παρσικτωῖ ὡς δὲ, Ἰνὰ καὶ θυγατέρας, καὶ κρημνὸν Πατρός Νικάνος, μέγα πορσεβόων Ἀργεῖ τε γυναικὶ ἄρας τε πάροις, καὶ Τυρρηνῶσι Πίλαστοις. Τυρρηνίας μὴ δὴ νομίζεσθαι χρόνον ἐκείνην ἀνατῆλ-λαῖσα ὡς, καὶ πάντα ἡ πορσεσπίε. Ἰταλία, &c. Minyarum nomine hoc loco iidem veniunt, quia oriundi ex Argonautarum cum Lemniadibus, quæ maritos suos omnes & filios ex zelotypia interfecerant, quæque Argonautas hospitio exceperant, concubitu. De quo videndus Apollonius Rhodius lib. i. Argon. v. 608. & seqq. & Orpheus Argon. 7.

Συνπαλάσσει δὲ ἀπὸ τῶν ἐκείνων μὲν ὡς κῆλον γυῖν

Λήμνα ἐν ἡμαθίῃ. & seqq.

Confirmat hoc locus Valerii Maximi, qui est lib. iv. cap. 6. extern. 3. quem, quia non solummodo locum hunc supplet, sed & Auctoris relationem, quæ est lib. vii. cap. 49. illustrat, totum subijcio: Minya, quorum origo ex inclyto sociorum Jansen numero Lemniorum in insula concepta, per aliquot sæculorum vices stabili in sede manserat, a Pelasgu expulsi armis, aliena opus indiga, excelsa Tagerum montium juga supplices occupaverant. Quos Spartana civitas recipere respectu Tyndaridarum: namque in illo nobili fama navigio destinatum sideribus par fratrum effulserat; deductosque inde legibus commodisque suis immiscuit. Sed hoc tantum beneficium in injuriam benemerita urbi, regnum affectantes vertierunt. Igitur publica custodia inclusi, capitali servabantur supplicio: quod cum vetere instituto Lacedæmoniorum nocturno tempo-

re passuri essent, conjuges eorum illustri-
bi sanguinis, velut allocuturi perituros
viros, impetrato a custodibus aditu, car-
cerem intra verunt; commutataque veste,
per simulationem doloris velatu capitis
eos abire passae sunt. Hoc loco quid aliud ad-
jecerim, quam dignas fuisse, quibus
Mynia nuberent? Male autem κοινο-
νόντες πολιτείας, ἢ δὴ καὶ βελονείας
ἀντεποιῶντο vertuntur, Illi ad geren-
dam rempublicam admissi jam etiam re-
gnum affectabant; πολιτεία enim non
pro reipublica administratione, sed jure

civitatis hic ponitur: quare verten-
dum: illi jus civitatis adepti, etiam
regni administrationem affectabant. Eo-
dem modo de iisdem supra jam scri-
psit Auctor: πολιτείας ἢ καὶ βελονείας
πυρόντες, ἢ μὲν ἀρχῆς, ἢ δὲ βελονείας
πυρόντες, ὑπὸ νομῶν ἐχονῶς νεωτερίζον-
τες, καὶ συλλογίζοντες ὑπὸ Λακεδαιμο-
νίων ἐβελονοῦντο. & Plutarchus: καὶ
ἀλλὰ τὸ πολιτείας καὶ βελονείας πυρόντες,
καὶ ἀρχῆς καὶ βελονείας, ὑπὸ νομῶν
ἐχονῶς νεωτερισμῶν συνερχόμε-
νοι, καὶ ἀλλοτρίους τὰ κατὰ τὸν νόμον

τῶ οὐδὲ δόξα.

Omissa & commissa sic restitue.

Pap. 5, γ. 14. post πολέμιων pone
colon. p. 11. in Notu, a. 22. pro ἐν ταύ-
ται, ἐν ταύταις.

Pap. 39. a. 7. post in Harpocratio-
ne. adde. & Samuel Bochartus lib. 1.
Phaleg. cap. 3. Ibid. b. 9. post τὰς
ἀπορίας. adde: Uti restituit Casaubo-
nus, non videtur de re futura prola-
tum oraculum, utpote in quibus
ambigua fere edebantur responsa,
quum in hoc tam aperte res propo-
natur, ut dicas potius rei jam pera-
ctæ relationem: quare praefero CL.
Gronovii conjecturam, rescribentis:
ὁ θεὸς ἐχρησσε τῶν ἐνδὸς ταύταις;

Ἐνδὸν ἀπὸ τῆς ὁ μὲν ἀπορίας ἔχει
Μελάνιας.

quum id & propius ad Codd. lectio-
nem accedat, & res ambigue magis
sub appellativis, quam propriis no-
minibus, proponatur.

P. 42. 6. post Plutarchus in Solone,
adde: consule quoque Aeneam c. iv.
& Frontinum lib. iv. c. ult.

P. 47. b. 10. post lego & distingo,
adde: cum Henrico Valesio ad Har-
pocratonem v. κατὰ γένος.

P. 48. 12. pro ἐδὴ καὶ, ἀδελφές. &
post sequens ἐταξε pone colon.

P. 53. 11. adde: Συρακυσίων ἐν γένει το
τύραννον. Himerensium tyrannum
factum, alioque usum strategemate
scribit Conon apud Photium Narrar.
xlii. ubi simul elegantem vide apo-
logum, quo Himerensibus id dissua-
dere conabatur Stesichorus poeta,
quem tamen in Phalaridem compo-
situm testis est Aristoteles Rhetor.
lib. ii. cap. 20. quem consule.

P. 66. a. 6. post Forte ex. adde: Ean-
dem historiam vide apud Thucydi-
dem lib. i. & Nepotem.

P. 73. 2. post ὅσον pone colon.

P. 75. post περὶ ἐνδὸς pone comma,
male collocatum post τιμῶν.

P. 76. a. 10. pro Frontibus, Frontinus

P. 78. 20. pro ἢ καὶ καὶ, ἢ καὶ καὶ.

P. 89. 5. post Αἰωνίου dele comma.

P. 94. a. 7. post aedificia quidem
corruperunt. adde: De terræ motu hoc,
tum quod terræ motibus obnoxia
fuerit Laconica, vide quæ congestit
Meursius, Miscell. Lacon. lib. ii. c.

6. ubi

6. tibi etiam terræ motum hunc ab Anaximandro philotopno fuisse prædictum discēs.

P. 98. 2. 3. pro *ὡς τὸ μάλιστ' αὖτο μάλιστ' αὖτο*.

P. 101. b. 3. post Ex confusione frequentis vocis *add*: Nili malis retinere, & vertere, de communi consilio ad statutum signum, &c.

P. 103 b. 2. post ut etiam Interpres. *add*: idque elegantius multo quam Vulgata: *αἰχμαλώτως* quippe referendum ad naves, & locus vertendus: *captiuit præterea omnes naves*.

P. 106. & 107. pro *Θεοσύλλ' & re- pone Θεούλλ'.*

110. 3. *add*: *Εἰσέρεαι ποροσίσης*] Xenophon lib. 1. *Εἰς ἡλικίαν*. *Εἰς ἡλικίαν*, *ἐπὶ σὺν ὅτ' εἰν*, *ἔστι δὲ αὖτις*, *ὡς μὴ κατὰ δήλην εἶν* τοῖς πολέμοις *τελευτα ποίνοντας*. *τὴν δὲ πέμπτην ἡμέραν* *ἐδεδόθη* *οἱ σὶτα μέτρια*, *ἐπειδὴ ἤδη μέσον ἡμέρας* *ἦν*, *καὶ οἱ ἐσοφόντες ὀλιγοῦρος εἶχον*, *καὶ ἐνίοι ἀναπαύοντο*, *ἔξω πλοῦσαν* *ἔξω πλοῦσαν*, &c. Neque ambas naves fuisse servatas, ut vult Polyænus; sed alteram, quæ scilicet altum petierat, quum sole jam occidente eam essent adsequuti Lacedæmonii, vi captam; alteram vero, quæ Hellepontum versus cursum direxerat, effugisse, Cononemque obsideri Athenas nunciassē idem auctor est.

P. 122. a. 1. pro *μὲν*, *μὲν*.

P. 123. b. 4. pro *ἡ*, scribe *ἡ*.

P. 125. 5. *add*: *καὶ ὡς εἶν*] Interpres, *καὶ ὡς εἶν*.

Ibid. 22. post *νομιζέτης* pone colon.

P. 132. a. 5. post. *Νεκτανεβω*. *add*: Tacho cum militasse refert Diodorus lib. xv. eumque a filio, Nectanebo obsessum eo modo, quo de Nectanebo refert Polyænus, per Agesilaum fuisse liberatum. Plutarchus enim cum Nostro consentit: Agesilaum enim profectum quidem Tacho in auxilium contra Persarum regem Artaxerxem, sed varias ob causas ab eo alienatum, Nectanebo Tachi patrueli se junxisse, eumque a viro Mendefio, qui, cum Tachus socio-

rum defectione fugæ se mandasset, rex erat designatus, obsessum, uti refert Polyænus, fuisse liberatum. Principua alienationis causa fuit Tachi in Agesilaum scomma, quod ex Athenæi lib. xiv. *Δειπνοσοφ.* lubet adscribere: *Καὶ Τυχὸς δὲ ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς Αἰγυπτίων σκάρδας, ἡ Λακεδæμονίων βασιλῆα, ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ συμμαχίῃσιν, ὡς γὰρ βασιλεὺς τὸ σῶμα. ἰδιώτης ἐγγύῃ δὲ πορεύετο. ἐκείνη δὲ συμμαχίας. τὸ δὲ σκάρμα πῶς ὡς ἀντιπρόσθετος, ἔδωκε δὲ ἰσχυρῶς, πρὸς ἑπικεν μὲν. ὑπερ ἀπὸς αὐτῶν ὁ Αἰγυπτίων, καὶ ὀργισθεὶς, ἐκὼν φασίμεναι σὺ ποτὲ καὶ λαὸν. ὅς τ' ἐστιν ὁ ἀντιπρόσθετος τῷ Αἰγυπτίων, ὡς φησὶ Θεόπομπος, καὶ Λυκίας ὁ Νωκρατίτης ἐν τοῖς Αἰγυπτίων κοῖς, ὅδ' ἐν αὐτῷ συμπαράξας, ἐπὶ τῇσιν ἐκπεσόντα τ' ἀρχὴς φυγεῖν εἰς Πέρσας.*

P. 140. a. 4. post vertit enim cineres. *add*: Sed recte Vulgata. sic infra vi. 5. *κοινωνήσας ἐστὶν καὶ σπονδῶν.*

P. 144. a. 3. post *συνωθέντες*, *add*: *latronum more*.

P. 155. a. 9. post *Casauboni* *ποροσίσης*. *add*: verum nulla opus mutatione, cum verti possit, *Dei consilium*.

P. 192. 14. *add*: *καὶ ὡς εἶν* *τὸ ἐκ τῶν πλοῶν ἡρῶν πλοῶν*] Consule *Ancam* cap. xxii. & ad illum *Casaubonum*.

P. 196. 7. *add*: *βίβλιν ὅτι γεγράφας*] De hoc strategemate vide *Ancam* cap. xxxi. & illic notas.

P. 200. 11. *Αἰγυπτίων*] Forte *Αἰγυπτίων*.

P. 202. a. 22. pro *ἐπὶ ταυμάσια*, *ἐκ ταυμάσια*.

Ibid. b. 26. post videtur corruptus. *add*: Hujus sacrificii Aristomenis meminit & Clemens *Προτρεπτικ.* *πρὸς Ἑλλήνους*. *Αἰγυπτίων γὰρ ὁ Μεσσηνίων* *τῷ Ἰδαμῆτι Διὶ τειχοσίσας ἀπείραξε*, *ποσειδῶντος ὅμῃ καὶ πεισῶντος καὶ λαβεῖν οἰόμενος* *ἐκ τῶν μὲν ἐν οἷς καὶ Θεόπομπος* *ὡς, ὁ Λακεδæμονίων βασιλεὺς, ἰσχυρῶς ἐγγύς.*

P. 214. 24. *add*: *ἀντιπρόσθετος*] Interpres *ἀντιπρόσθετος*, quomodo etiam rescribendum monuit a *Grentemefini* lib. vi. *Græcia Antiqua* cap. i 5.

P. 232. 8. post *συνωθέντες* *add* colon.

P. 233. a. 9. post *καὶ τὰ ὅπλα*, *add*: *Vide*

vide omnino quæ Casaubonus in hunc locum, ad Æneam cap. xxvii.

P. 267. b. 18. post neque Νύκτι, adde: nisi Ἀπὸ Πτολεμαϊδῆς, quæ huic loco convenire posse non videtur.

P. 283. 1. adde: Νικολόχῳ] Hic supra exemplo iv. Auctori dictus est Νικόμαχῳ.

P. 284. 24. post αἰχμηγῶν dele pun-ctum.

P. 285. b. 33. pro vi. 10, 2. reponere iv. 10. 2.

P. 286. 11. adde: Τιμόθεῳ ἐπὶ λόρεϊ Τροάδων] Consule Casaubonum ad Æneam cap. xxxii.

P. 291. b. 33. post Ἀλὰ δὲ μύσται, adde: simili loquutione usus Auctor jam supra hoc libro c. x. 4. ubi refertur Timotheum ad Leucada prælio navali, festo Minervæ, Lacedæmonios superasse, scribit: οἱ ὅ σπρωπώται μὲν ἐλπίδι ἀγαθῇ ἠγωνίσαντο, δεῖον ἔχειν οἰοῦμενοι σύμμαχον.

P. 292. b. 2. pro κομίδων, κομίδην.

P. 294. 19. pro κελόσεις, κελόσας.

P. 305. 21. adde: οἱ σπρωπώται τῶν ἰππῶν] Strategema hoc aliter refertur Æneæ cap. xxi v. Non autem bis tantum equi strategemate, sed ter, captum fuit Ilium. Plutarchus in Ser- torio: Ἐλένην τὸ Ἰλίον ὕψ. Ἡ ἑακλῆς Δὲ τὰς Λαομαδόντας ἰππῶν· καὶ τὰς Ἀ- γαμέμνονα Δὲ τὴν δαρεῖα πρὸς σαρπη- δόντα ἰππῶν· τὸν δὲ τὸν Χαλκιδῆα, τὰς πόλεις ἰππῶν πνὸς ἐμπετόντα, ἀ- ποκλείεται παρὰ τῆς Ἰλίου μὴ δυνά- μεντων. In veteri Epigrammate:

Carminis Iliaci libros consumpsit a sellius;
Hoc fatum est Troja, aut equus, aut
asinus.

P. 306. 1. pro Φαληρεδῆς, Φαληρέας.
Ibid. 18. pro σίτον, σίτον, ut & alius quibusdam in locis.

P. 321. 13. ut & paullo post, pro Ἀ- θιωαῖς, Ἀθιωαίς.

P. 320. a. 10. post ΑΡΤΙΑΟC. adde: & Scholiastes Thucydides ad lib. 1. pag. 87. ad verba; ἀνὴρ Ἀργίλιος, scribit: πνὸς κύριον, πνὸς ἐσθινόν, ἀ- πὸ πόλεως Θράκης ὑπεράμεινον. & Ne- posin Pausania cap. iv. Interim Argi- lius quidam adolescentulus, &c.

P. 329. 9. adde: ἀλλὰ τοῖς πολέμοις αὐτοῖς μετέχουσιν] Verte cum CL. Gro- novio: sed cum ipso hostium exercitu. Eum vide ad Polybium lib. 11. 1. Histor. cap. 72. de eleganti hac signi- ficatione vocis αὐτοῖς.

P. 334. 11. pro χρεῖα, χρεῖα.

P. 343. 1. pro η, η.

P. 353. b. 12. post Diodorum lib. xvi. adde: Plutarchus pag. 704. Κασ- σαίων ἐστίν.

P. 358. b. 11. post apud Polyænum, conjungitur, adde: Atque ita in suis quoque reperisse exillimo Interpre- tem, eumque terebinthum edidisse, non terebintini, ut facili literarum per- mutatione male editum, Τερμινθῶν, autem, quæ & Τερμινθῶν, Latine Terebinthus.

P. 360. 7. post κελόσεις. dele colon, & accentum muta. ibid. a. 19. pro ἀστὸν. ἀστὸν. & b. 9. pro δι' ἀδιδ', δι' ἀδιδ'.

P. 362. a. 3. post ἀπαιρησάμεν. ad- de: Similem epularum differentiam Lyfimacho etiam exhibuit Getarum rex Dromichates, simul monens, ut a populo tam inopi bello abstineret. Eam vide in Excerptis Diodori Pei- rescianis. p. 285.

P. 373. 3. post νικησέντων. pro colo- pone comma.

P. 381. 1. post Ἀντηρόνζοντας tolle- punctum & reponere comma.

P. 385. 19. post πολιορκία pone colon.

P. 410. b. 1. post φησὶσιν adde: legen- dum videtur φησὶσιν, vel φησὶσιν.

P. 423. 6. pro ὄρες, ὄρες.

P. 424. b. 9. post Eum vide adde: Corruptum quoque hujus oppidi nomen apud Frontinum lib. 111. cap. 81. ubi pro Trinassum reponere Trinassum. Philippus cum Trinassum castel- lum nulla vi capere posset, terram ante ipsos muros aggressus, simulavitque agri cu- niculum: castellanique, quia subritos se existimarent, dederunt.

P. 446. a. 14. post Cant. Μοτόλν. Male. adde: Videndus & Diodorus lib. xiv. pag. 278.

P. 447. a. 2. pro ἔριος, ἔριος.

P. 453. 22. pro πῶ, πῶ.

P. 465. 18. post ἀνεγένεον pone colon.

P. 467.

P. 467. 16. *adde*: Ο'έλαν] Vari-
nomen hoc exarat. Diodoro,
ut Nostro, est Ο'ρίμας. (sapissime
enim alteram ex consonis omittit
Auctor) atque ita quoque Theo-
phrastus lib. iv. De Plantis cap. 4. nec
non Suidas: Ο'ρίμα, ἢ Κυλωαίς δι-
κασκωπός. Α'γαθολίος καὶ Σικελίαν ἀ-
ναιρέδεντ' ὁ δὲ Λεωνίδης ὅτι ἔ'λ-
λωικὸς ἀρχὸς κατέστη ὑπὸ Πτολεμαί-
ου. Justino lib. xxii. cap. 7. dicitur Α-
φρῆλλαι. sed Ophelias in Iuntina reperi-
CL. Gravius testis est: Idque genui-
num esse contendit Paullus Leopa-
rus Emendat. lib. xvii. cap. 10. au-
ctoribus Pausania, & Plutarcho; sed
qui apud Pausaniam in Corinth. &
Boeot. occurrit, nihil ad hunc no-
strum: & in Trogi Pompeji prologo
scribitur etiam Ophellai.

P. 473. a. 9. *pro* ἀγαρόν. *lege* ἀγαρόντες
P. 509. 23. *μᾶ* dele.

P. 510. a. 5. *pro* ἢ πόλ. ἢ πόλ.

Ibid. b. 2. *post* ἔγγυς Σκυθῶν. *adde*:
Scylaci in Periplo: Ματὰ τὴν ταύται εἰσι
Σκυθαὶ πόλιν, πόλεις δ' Ἐνελωίδες αἰδὲ
ἐν αὐτῇ, Θυδοσία, Κυδαία, καὶ Νυμ-
φεία, Παντικαπαρον, Μυρμικεϊον.

P. 513. 8. *post* τὰς dele. *comma*.

Ibid. a. 2. *post* cum Fl. *adde*: *pro*
vulgato Ναυτίστρατ'.

P. 514. 23. *pro* παζάντες, τάζαντες.

P. 519. a. 9. *pro* probatu βάντες,
probat ἐμβάντας.

P. 520. 12. *pro* ἔξιναι, ἔξιναι.

P. 538. 1. initio *adde*: αὐμ.

P. 549. 7. *pro* Α'καπὸν, Α'καπν.

P. 550. a. 1. *pro* Α'καδία, Α'καπν.

P. 570. b. 30. *pro* Ο'δρυσίας, Ο'δρυ-
σίας.

P. 577. 5. *dele* & in harum me-
dium triremes collegerunt.

P. 592. 24. *pro* παρην. παρην.

P. 593. a. 6. *pro* Α'σως. Α'σως.

P. 602. a. 4. *post* βιβλία 3' πῖναξ *ad-
de*: qui hic Σιγάκας, suo loco dicitur
Σιγάκας, illiusque strategema per-
peram pro octavo Darii refertur.

P. 603. 15. *pro* Σόλτης, Σόλτης.

P. 608. 26. *post* ἀπένεινε *tolle* *comma*.

P. 632. 3. *adde*: Α'οταξέρης] Ma-
le strategema hoc sub Artaxerxis no-
mine refertur, cum sit Orontis, cui

in Indice statim post Zopyrum se-
quenti quinque tribuuntur strate-
gemata. Quare Orontis nomen ci-
dem praefigendum: & sic tamen u-
num strategema quinario numero
juxta Indicem deficiet.

P. 638. a. 6. *pro* Η'πτρέπων, Ε'π-
τρέπων.

P. 653. 9. *pro* ἀοιρεδιδωαι, ἀφαιρα-
διδωαι.

P. 655. b. 4. *post* Casaubonus, *adde*:
Vulgata ἀνέκιν.

P. 660. 14. *pro* ἐμπλήπτεσαι, ἐμπλήτ-
τεσαι.

P. 674. 2. *pro* Χεργήσκ, Χεργήσκω.

P. 676. 7. *pro* τῇ, τῇ.

Ibid. 16. *pro* πει, ἐπεί.

P. 681. b. 28. *pro* inducæ, inducæ.

P. 691. a. 9. *pro* ditam, dictam.

P. 697. 23. *pro* ἀπέρηνεν, ἀπέρηνεν.

P. 698. 1. *adde*: Νομήτωρ] 78. π-
εὶ Ράμης καὶ Ρωμύλ. Casaubonus.

P. 702. b. 5. *pro* ζήλωτες, ζήλωτες.

P. 707. b. 5. *post* Ρωμαίοις, *adde*:
In Vulgata Ρωμαῖς aberat.

P. 735. a. 5. *pro* Interpres legit κ',
Interpres legit κ'.

P. 737. a. 23. *pro* Daci, Daci.

P. 738. b. 2. *pro* tragulam, tragulam.
Et paulo *post* *pro* legionibus, legioni-
bus. Et *pro* praeceptum, praeceptum.

P. 768. 7. *adde*: ἀπέπεμψεν] Ma-
lin cum Interprete ἀνέπεμψεν.

P. 790. a. *post* si etiam victa vo-
luisse, *adde*: Idem de Hyperide in
ejus vita refert Plutarchus, cum scri-
bit: καὶ ἀχθεὶς πρὸς Ἀντίπατρον εἰς Κό-
ρινθον, ἐπειτα βασιλεὺς ζήλωτος διέφυγε
τὴν γλῶσσαν, ὥστε μηδὲν εἰλεῖν τῇ
πόλεως ἀπορήτων δυνάμεων, καὶ ἔπειτα
τελευτήσῃ, Πυρρῶν ἐν αὐτῇ ἵστα-
μενος. quamquam mox subjiciat lin-
guam eidem juxta quosdam fuisse
excisam, uti etiam scribit in vita De-
mosthenis: quod sequitur quoque
Suidas.

P. 810. 12. Σάτυρος ἐξήγησεν] Le-
gendum, Σάτυρος ἐξήγησεν cum Inter-
prete.

Sequuntur Interpreti τὰ ἐστὸς λυβία.

P. 16. 10. ἡρώσαντο quod redditur,
custodivit, verite hausit,

P. 28. 20. ἡ αὐλὸν ἔχειν αἰετὶ στρατηγὸν ἐν ταῖς μάχαις, quod dicitur, tibiam habere vim & incitamentum in pugnis, potius accipe, tibiam habere an-
refignauam in pugnis.

P. 54. 18. οἱ δὲ τοῖς τέλεισι ἀπαγορεύοντες, pro, qui tributum recusantes, explica, tributis ad desperationem adacti.

P. 56. & 57. περὶ κοσίων, & περὶ κοσίων male redditur triginta.

P. 58. 13. ψιλῶς pro inermibus militibus, redde ut ante, levis armatura militibus.

P. 75. 1. προσεδίδρυτο redditur proficiens ac praesentem, cum alterum sufficiat.

P. 79. 16, & 18. ὑπερπικρὸν exponitur navis expedita, cum dicendum navis ad ministeria bellica.

P. 80. 7. ἡ ὕλη πῦρ ἐμβαλὼν ἐνέωρεσεν, pro materiam deinde injiciens, ignem incendit, mutata distinctione scribe, materiam deinde, injiciens ignem, incendit.

P. 81. 13. νύκτωρ omissum Interpreti.

P. 100. 10. κελύς ὑπερπικρὸς pro celes expeditus Latine verte celon ad ministeria bellica.

104. 10. ὅπως ἀδελφεοὶ γήσοιτο, pro quo tutius res administraretur explica, ut omni melius liberarentur.

P. 109. 24. κατασπείσας δὲ τοῖς ταχυπλοίοις τῶν νεῶν, pro contractu duabus celocibus, interpretare, deductu duabus ex celeribus navium.

P. 111. 8. ἡ στρατηγὸν κόσμον περιδείξας, pro & ducem sui ornamenti induit, verte, & imperatoris navis ornamenti undique illi appensis.

P. 118. 14. στρατηγὸν ἡγεμόνα, pro militare existimans, redde ducem officium existimans.

Ibid. 18. ὅσον ἔπρω pro quantum nunquam antea, verte tantum non.

P. 122. 4. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ πείσσει, πόλει, &c. pro ut interim rex ad suas partes alliceret quotquot essent Graciae civitates in Asia, & liberas dimitteret, explica ut regi persuaderet, quotquot civitates Graciae in Asia, liberas dimittere.

P. 127. ἀλλὰ ἄλλῃ ὑπεξάγων ἐπαυσε ἡ εἰρήνη, pro alium alio educens pugnam dissolvit ac finit, verte alium alio clam educens seditionem sedavit.

P. 131. 8. ἐν οἷς προσεδόξατο τῶν Βοιωτῶν ὁμηγερέσθαι, pro in quibus expectabat donec Beoti incursionem facerent; redde, in quibus arbitrabatur Beotos aggressuros.

P. 145. 8. ἐν τοῖς αὐτοῖς verte vacare illis.

P. 147. 11. ἐν ἱπποκρατέωντων, pro & equestri praelio vincentibus, explica & equitum numero superioribus.

P. 149. 5. ἡ πείρα pro rem, interpretare sollicitationem. Dum prater institutum haec colligimus, interpellant opera, & manum cogunt de tabula.

INDEX

RERUM MEMORABILIVM

quæ in
POLYAENI STRATEGEMATIBVS
continentur.

A.		acti.	2, 1, 19
A bantes in pugnis anteriora capitibus radunt.	1, 4	Acies humano corpori comparata.	3, 9, 22
A bderitarum regio occupata Philippo.	4, 2, 22	condensata equitibus in via.	7, 14, 20
A brentius.	8, 14, 43	instructa sæpius absque pugna negligentem reddit hostem.	5, 44, 4
A bstantia Alexandri in aqua penuria.	4, 3, 24	instructa Alcibiadi, ut ventus adversus esset hostibus.	1, 40, 7. Pori contra Alexandrum.
A bstractis hostibus a statione sua quatuor navibus celerrimis, quas insequerentur, tuto cum classe sua transit Philippus.	4, 2, 22	Acræ.	3, 1, 1
A bydeni Sextum accipiunt.	1, 37	Acracorus.	4, 6, 1
A bydus.	2, 24	Acracorus capit Aratus.	6, 5
A cantha.	6, 54	Ptolemæus.	8, 58
A canthus, Amphiretus.	6, 54	Adoratio ficta noxia Dario.	4, 3, 5
A carnani. 2, 5, 1. Heracontem occidunt.	8, 46. vastantur ab Agesilaus.	Adramyctium oppugnatur ab Autophradate.	7, 26
	2, 1, 10	Adria.	8, 24, 7
A carnanos ducit Demosthenes.	3, 1, 2	Adventu hostium nunciato, excurrentes Lacones ab aditu ruina per terræ motum facta, servantur.	1, 41, 3
A catium.	6, 2, 1	sedati tumultuantes.	5, 26, 5, 28
A ccessu simulato deceptus hostis.	5, 44, 3	Teatus a serore Polyclea deceptus.	8, 44
A ccusatio diluta commodo commento.	5, 46	Ædessa.	2, 29, 2
A ce.	3, 9, 56	Ægina.	5, 14, 2, 13
A cetum, commodissimum ad extinguendos ignes.	6, 3	Æginam cepit Demetrius.	4, 7, 5
A chajæ urbs Helice.	8, 46	petit Chabrias.	3, 11, 12
A chajæ portus Panormus.	6, 23	Æginetorum bellum cum Atheniensibus.	1, 30, 5
A chæus, Seleuci dux.	4, 17	Ægypti rex, Tementhes.	7, 2
A chelous.	8, 44	Nectanebo.	2, 1, 22
A chivorum dux Dioctas.	2, 36. eorum armaturam mutat Philopoemen.	Ægyptii à Dario deficiunt.	7, 11, 7
A ciæ inventor Pan.	1, 2	Ægyptiorum rex Thamus.	3, 11, 5
A ciem deserere summa infamia apud Lacedæmonios.	2, 1, 13. oblongam convertens Iphicrates hostes cadit.	Amasis.	8, 29. Aprias. ibid.
A ciæ in longum producta, per veteranos turbavit Athenienses Philippus.	4, 2, 7. falcata hostes elusi.	Psammetichus.	ibid. eorum exercitum ducit Chabrias.
	3, 10, 13, 17.	bellum adversus Arabas.	7, 4
A disjuncta hostes transmissi, in fugam		Ægyptiis auxilio sunt Lacedæmonii contra Persas.	2, 16
		Ægyptus à Cambyse Aprie stirpi restituta.	8, 29
		Ægyptum , Persis auxilio, petit Iphicrates.	3, 9, 38
		Æneas.	8, 25, 2
			Æne-

I N D E X

<i>Enetus, Demetrii dux.</i>	5, 19	<i>Alcibiades Phrynichum accusat.</i>	3, 6
<i>Enus.</i>	2, 22, 1	<i>Aleuadarum adificia demoliri conatur</i>	
<i>Eolis.</i>	6, 10	<i>Philippus.</i>	4, 2, 11
<i>Eolum cum Samiis bellum.</i>	6, 45	<i>Alexander Timocleam ob fortitudinem liberam dimittit.</i>	8, 40.
<i>Eolus Sisyphi pater.</i>	I. praefat.	<i>Alexander Babylone mortuus.</i>	8, 60.
<i>Aëropus Macedonia rex.</i>	2, 1, 17	<i>Alexandri M. filius.</i>	4, 8, 3
<i>Aëropus & Damaspippus duces ob conductum à lupanari in castra psalteriam finibus regni à Philippo puls.</i>	4, 2, 3	<i>Epiri rex. 8, 52. praefectus Acrocorintho.</i>	4, 6, 1
<i>Esculapii templum.</i>	5, 2, 19	<i>Alexandros omnes homines appellare decreverat Alexander.</i>	4, 3, 1.
<i>Estus, nummularius.</i>	6, 5	<i>Allii capita ambiguum fœdus faciunt</i>	6, 22
<i>Echilla, Priami soror.</i>	7, 47	<i>Alpes tranfit dolo Caesar.</i>	8, 23, 2
<i>Echis, dux Dromichatis.</i>	7, 25	<i>Amaction dux Seleni.</i>	4, 9, 6
<i>Etoli. 4, 9, 2. piratae. 4, 6, 18. caesi à Pellemenſibus.</i>	8, 59	<i>Amanides angustia.</i>	4, 9, 5
<i>Etolia.</i>	8, 70	<i>Amantes nostri non puniendi.</i>	5, 14
<i>Aetolorum cum Acarnanis bellum.</i>	8, 69	<i>Amasis Aegyptiorum rex.</i>	8, 29
<i>Etolus, Timarchus.</i>	5, 25	<i>Amazones auxilium ferunt Baccho. I. 1, 3</i>	
<i>Agamemnoni Palladium falsum pro vero traditum.</i>	1, 5	<i>Amazones.</i>	8, 28
<i>Agathoclis aduersarius, Megacles.</i>	5, 15	<i>Ambiguis verbis fœderis decepti.</i>	6, 14.
<i>Agemachus.</i>	2, 35		6, 22
<i>Ageſilaus. 2, 3, 9. aſtu Cononis reuocatur ab Asia. 1, 48, 3. Chabriam perſequitur 3, 11, 15. Aſiam vaſtat.</i>	1, 48, 3	<i>Ambracia.</i>	8, 52
<i>Agis, Arcas.</i>	7, 18, 1	<i>Amicitiae integerrima exemplum.</i>	5, 2, 22.
<i>Agrauli templum.</i>	1, 21, 2	<i>specie deceptus hoſtis.</i>	5, 2, 10.
<i>Agri ducum hoſtilium vaſtatione prohibiti, ut ſiane ſuſpecti.</i>	4, 3, 15. 5, 2, 18	<i>5, 35. 7, 21, 2. 7, 23, 2</i>	
<i>Agri parte à quolibet pro principe conſecta, ingens pecunia conſecta.</i>	7, 32	<i>Amico habitu deceptus hoſtis.</i>	5, 44, 5
<i>Agricoltura reſtituta per Pithopolim.</i>	8, 42	<i>Amicorum bona quoque rapit Polyocrates, ut illa reddens, faceret eos ſibi amiciores.</i>	1, 23, 1
<i>Agriſentini oppugnant Sicanos.</i>	5, 1, 3	<i>Amicos probauit Alcibiades ſimulato homicidio. 1, 40, 1. amicos renunciat</i>	
<i>Agriſentinorum tyrannus Theron.</i>	6, 52	<i>Caſar neutram partem ſequentes.</i>	8, 23, 27
<i>Phalaris.</i>	5, 1, 1	<i>Amilcar. 5, 3, 6. dux preſantiſſimus</i>	
<i>Agriſentum. 6, 16, 4. oppugnat Imilco.</i>	5, 10, 4.	<i>proditionis crimine damnatus.</i>	5, 11
<i>Aĩγες πολυμάχες.</i>	1, 45, 2	<i>Aminias, archipirata.</i>	4, 6, 18
<i>Alacriores milites qua ratione reddebat</i>		<i>Amisus.</i>	7, 21, 1
<i>Iphicrates.</i>	3, 9, 32	<i>Ammonis oraculum.</i>	7, 3
<i>A'λαδε μύσαι.</i>	3, 11, 2	<i>Amœbeus ciſtharœdus.</i>	4, 6, 1
<i>Alaſiam oppugnat Caſar.</i>	8, 23, 10	<i>Amore puella Tarentum proditur Fabio.</i>	8, 14, 3.
<i>Albae regnum, capto fratre inuadit Amulius.</i>	8, 1	<i>a ſocietate abſtractus rex.</i>	8, 16, 7
<i>Albani produnt Romanos.</i>	8, 5	<i>Amoribus occiſus Ophelas.</i>	5, 3, 4
<i>Albinus a tumultuantibus interfectus.</i>	8, 9	<i>Amphilochos ducit Demoſthenes.</i>	3, 1, 2
<i>Alcetas. 4, 6, 6. Macedo. 4, 6, 7. Philippiſſiam Cynnaneꝝ interficit.</i>	8, 60	<i>Amphipoli potitur Lyſimachus.</i>	4, 12, 2
		<i>Amphipolim repentibus Athenienſibus a Philippo dum alio bello eſſet implicitus, callide liberam dimiſit, ſed bello conſecto incautis Athenienſibus recuperauit.</i>	4, 2, 17
		<i>Amphipolis. 1, 38, 1. 2. & 3. 3, 10, 7</i>	
		<i>Amphi-</i>	

RERUM MEMORABILIVM.

<i>Amphipolitani fœdere junguntur Lacedæmonis.</i>	1,38,3	<i>Antoninus & Verus Imp̃p̃ contra Persas ac Parthos bellum gerunt. I. Procem.</i>	
<i>Amphissa capta a Philippo.</i>	4,2,8	<i>omnibus bellis victores. Procem. 6.</i>	
<i>Amulius per insidias sublatus.</i>	8,2	<i>Anulum fratris quomodo acceperit Jason.</i>	6,1,7
<i>Amynas, Perdiccæ filius.</i>	8,10	<i>Ἀπὸ τῆς ἑσθῆτος Atheniensium.</i>	1,19
<i>Anaceum.</i>	1,21,2	<i>Aphasius collis prope Chalcedonem.</i>	7,11,5
<i>Anathermata Deorum vendit Dionysius mox reportanda.</i>	5,2,19	<i>Apin magno luctu Ægyptii quærun.</i>	7,11,7
<i>Ancilla pro domina confodiendam se obtulit.</i>	1,13-8,57	<i>Apio coronantur Isthmici victores.</i>	5,12,1
<i>Ancyra.</i>	8,61	<i>etiam defunctorum monumenta, & inde mali ominis.</i>	ibid.
<i>Andragathus prodit Amphipolim.</i>	4,12,2	<i>Apolline invocato per pluviam servantur Persæ.</i>	7,11,8
<i>Andromachus, Seleuci dux.</i>	4,17	<i>Apollinis sacerdos Melanippus.</i>	8,38
<i>Andron, archipirata.</i>	5,19. ei arcis præfecturam commendat Dionysius.	<i>Apollo Lycurgo leges dictasse dicitur.</i>	8,4
<i>Angustia loci multitudo inutilis.</i>	2,1,22.	<i>Apollodorus Cassandrea tyrannus.</i>	4,6,18
<i>1,30,2. 1,32,1. 1,38,1. 2,2,5.</i>		<i>Apollonia.</i>	8,19
<i>2,10,2</i>		<i>Apparatu pugna simulato deceptus hostis.</i>	8,24,7
<i>Angustia patefacta simulato discessu.</i>	7,27,1	<i>Apparatus belli ingent hostes terret.</i>	7,27,2
<i>Angustias Lycii, hylulci, ope superat Alexander.</i>	4,3,27. celeriter evasit, ac cum præstantissimis conversus hostes cedit Iphicrates.	<i>Aprias, Ægyptiorum rex.</i>	8,29
<i>3,9,49. tuto transit Chabrias.</i>	3,11,9. angustum transitum quomodo superavit Iphicrates.	<i>Aqua minio permixta.</i>	6,54. helleboro infecta.
<i>3,9,33</i>		<i>6,13. in siti a duce contempta milites tolerantiores reddit.</i>	4,3,25
<i>ad Anienem casti Galli.</i>	8,7,2	<i>Aquæ ductu Sestus capitur.</i>	1,37.
<i>Animalibus, Deorum loco ab Ægyptiis cultis, ante aciem locatis, jaculari Ægyptis desinunt.</i>	7,9	<i>inopia tradita urbs.</i>	7,6,8
<i>Anni civium erga se quomodo deprehendit Dionysius.</i>	5,2,13,15,16. militum quomodo deprehensa.	<i>Arabiam petit Alexander.</i>	4,3,4
<i>3,19,7,20</i>		<i>Arabia præfectus Silyrtius.</i>	4,6,15
<i>Annibalem cunctando superat Fabius.</i>	8,14,1	<i>Arabum bellum adversus Ægyptios.</i>	7,4
<i>Annona defectus hostibus audientibus dissimulatus obsidionem solvit.</i>	2,18. caritatem tollit Timotheus.	<i>ad Arbela prælium.</i>	4,3,6. 4,3,17,27
<i>3,10,10.</i>		<i>Arbeliorum terram invadit Philippus.</i>	4,2,16
<i>vilitas simulata.</i>	6,47	<i>Arcades.</i>	1,7. 2,3,5. decepti ab Eurytione.
<i>Anteriora armata, posteriora nudata contra militum fugam.</i>	4,3,13	<i>2,13. victi a Spartanis.</i>	1,41,1.
<i>Anthropinus.</i>	5,3,8	<i>vincunt Archidamum.</i>	1,41,4
<i>Antigones Argynaspidum dux.</i>	4,8,2	<i>Arcades & Boeoti contra Lacedæm.</i>	2,1,14. socii Thebanorum.
<i>Antigoni prælium cum Seleuco.</i>	4,9,1	<i>1,14.</i>	3,9,37
<i>Antiochus Deus.</i>	8,50	<i>Arcadie mons Iycæus.</i>	4,7,9
<i>Antipater, dum cum Thebanis pugnat Alexander, a tergo Thebas occupat.</i>	4,3,12. per Antigonum servatur.	<i>Arcadicus pileus.</i>	4,14
<i>4,6,4</i>		<i>Arcas, Chilius.</i>	5,30
<i>Antipatridas.</i>	5,35	<i>Arcas, Pompiscus.</i>	5,33,1
		<i>Arcefilaus, pater Batti.</i>	8,41.
		<i>filius,</i>	8,47
		<i>Archelaus custos Acrocorinthi.</i>	6,5.
		<i>Mithridatis dux.</i>	8,9,2
		<i>Archidamus Periclem civibus suis suspectum reddit.</i>	1,36,2
		<i>Archibiades, Byzantius.</i>	5,44,1
		<i>Archib.</i>	

Archimedes machinis suis tuetur Syracus. 8, 11
Argæus Macedonia rex. 4, 1
Argentea scuta. 4, 3, 24
Arginusæ. 1, 44
Argivorum fortitudo adversus Spartanos. 8, 33
Argivi. 6, 20. provocati a Deiphonte. 2, 12. socii Thebanorum. 3, 9, 37
cunctis civitatibus fabricantur arma. 3, 8
Argivorum & Lacedæmoniorum bellum. 1, 14. cum Pyrrho bellum. 8, 68
eorum tyrannus quomodo Archinus 3, 8. millia aliquot necat Cleomenes. 8, 33
Argolidem populatur Iphicrates, 3, 9, 37
Argonautæ. 8, 71
Argos Temeno cecit. 1, 6
Argyraspides ob perfidiam in Eumenem ab Antigono perdit. 4, 6, 15.
ob amissa impedimenta Eumenem imperatorem suum Antigono victum tradunt. 4, 16, 13
Argyraspidum duces Antigones & Teutamates. 4, 8, 2. sibi cedere nolentes, Alexandri nomine tabernaculum erigunt, ad quod convenirent. 4, 8, 2
Ariæus. 7, 16, 1
Aribæus. 7, 29
Aries strategema Ulyssis. 1, præfat.
Ariomazes petra in Sogdianis præfectus. 4, 3, 29.
Aristagoras. 1, 24
Aristarchus medicus. 8, 50
Aristæus, Argivus. 8, 68
Aristibus, fluvius. 4, 12, 3
Aristocles interfectus a Sthenippo. 2, 26
Aristodemus. 1, 6
Aristogiton & Harmodius. 8, 45
Ariston, Olynthus. 5, 44, 1
Autoleontis filius. 4, 12, 3
Aristonymum oppugnat Chares. 5, 44, 3
Aristophan. 3, 9, 29
Arma & equos Lydis adimit Cyrus. 7, 6, 4. Diis suspendebantur. 2, 31, 3.
3, 8. amittere infame Lacedæmoniis. 2, 1, 13. 2, 3, 10. arma parciunt Thracæ. 2, 2, 7. occultata a Baccho. 1, 1, 1. omnia præsidiiis militibus a duce expeditionem suscipiente adem-

pta. 2, 28, 1. civibus adempta, & ingruente necessitate sine periculo reddita. 5, 2, 14. Atheniensibus per dolum a Dissenato adempta. 1, 21, 2.
Samiis per Polycratem fraude adempta. 1, 23, 2. diffusa, cum dimidiam armorum partem tradendam sanxissent. 6, 15. abscondita in arcubus. 5, 35
quomodo civibus erepta. 5, 1, 1. pretiosa militibus danda ut melius pugnent. 8, 23, 20
Armati canantes & somnum capientes summo mane hostes imparatos superant. 4, 9, 1
Armaturam Achivorum mutat Philopæmen. 6, 4, 3
Armenie satrapa Orontes. 4, 8, 13
Armenii montes. 4, 17
Armis mutatis decepti insidiatores. 7, 21, 4. appensis arboribus decepti hostes. 3, 9, 17. in templis clanculum purgatis opinio divini auxilii militibus injecta. 2, 3, 8. Palladis immutatis. 2, 3, 12. traditis, oppugnantur Pyreenses. 4, 7, 5. armis auxiliorum armati barbari hostes fugant. 7, 14, 3. mutatis decepti hostes. 2, 16
Armorum abiectione dissimulata milites alacriores reddit. 2, 3, 10. armorum copia Archino tyrannidem conciliavit. 3, 8. lustrandorum specie occupatum imperium. 5, 46
Arne. 1, 12
Ars simulata idem ac vera effectum exhibet Dionysio. 5, 2, 3
Arsabes. 4, 17
Arsaces eunuchus a Themistocle missus ad Xerxem. 1, 30, 3
Artabæ, aridorum mensura. 4, 3, 32
Artaxerxes, pater Ochi. 7, 17. Tissaphernem comprehendere jubet. 7, 16, 1
Arsuspina neglecta. 8, 23, 32, 33
Aryandes Egypti Satrapa. 8, 47
Asdrubal filie formæ Syphacem a Romanorum societate abstrahit. 8, 16, 7
Asia rex proclamatur Antigonus. 4, 6, 13.
Asiam vastat Agesilaus. 2, 1, 8
Assensu simulato decepti proditores. 5, 17, 1
Assessæ Minervæ templum. 6, 47
Astacus. 2, 30, 2
Astycus,

RERUM MEMORABILIVM.

Astycus, fluvius. 4, 12, 3
Astypalæa, arx Polyeratis. 1, 2, 3, 2
Atarneus. 5, 21
Athenæ a Demetrio captæ. 3, 7, 1
liberæ per Demetrium. 4, 7, 6. muni-
tæ in vitis Lacedæmoniis. 1, 3, 0, 4
Athenas capit Antigonus. 4, 6, 20.
obruere volunt Thebani. 3, 9, 20.
oppugnant Lacedæmonii. 1, 40, 3.
exscindi impedit Lysander, ut melius
exercerent Thebanos. 1, 45, 5.
Athenienses frumenti inopia se dedunt.
4, 6, 20. superati. 6, 2, 1. *superati in*
Sicilia. 1, 43, 2. *Athenienses &*
Thebani contra Philippum. 4, 2, 8.
pellunt Tyrrhenos. 7, 49. *superant*
Thebanos. 1, 35, 1. *a Scuthe casti.* 7,
38. superati a Lacedæmoniis. 1,
45, 2.
Atheniensis, Aristocrates. 5, 40
Atheniensium cum Corcyrensis bel-
lum. 6, 20. *prælium contra Telenisi-*
cum. 5, 32, 1. *contra Boetios expedi-*
tionem impedit Phocion, vocando
omnes ad bellum. 3, 12. *Atheniensium*
& Syracusanorum prælium navale.
5, 13, 2. Atheniensium dux Dio-
cles. 5, 29. *Stratocles.* 4, 2, 2. *Theo-*
gnis. 5, 28, 1. *Nauarchus Diotimus.*
5, 22, 3. prælium cum Cassandro. 4,
11, 2
Atintanis. 4, 11, 4
Attali bellum cum Philippo Demetrii. 4,
18, 2
Attalus Macedo. 4, 6, 7
Atticam populantur Lacedæmonii. 1,
36, 1
Atticas naves per insidias aggreditur
Antalcidas. 2, 24
Auceps Dinias Cranoniorum factus ty-
rannus. 2, 34
Aulon. 2, 14, 1
Aureis cibus mensisque appositis, a ni-
mio auri quærenti purgandique studio,
quo agricultura, omnesque artes ne
gligebantur, Pythen deducit uxor.
8, 42
Aureo hamo piscari. 8, 24, 6
Aureus Macedonicus, numisma, 4, 6, 17
Aureus thronus. 4, 3, 24
Auro & argento mutuo sumpto auxilia
parta. 6, 21

Aurum sparsum insequentes moratur
3, 7, 1. solidum simulatum, ut ala-
crus pugnarent milites. 7, 35, 2.
contra Auspicia infausta confirmat
milites. 8, 23, 32, 33
Aucariæ militantes sub Lysimacho, ab
eo casti. 4, 12, 1. *a Gallis casti, qui*
eos venenosus cibus paverant. 7, 42.
Autoleon, Pæonum rex. 4, 12, 3.
Autolycus, fur, Mercurii filius, secun-
dus, qui usus strategematibus. Præ-
fat. 1. boves rapit Sisyphe. 6, 52.
Autophrades. 7, 14, 2, 3. 7, 21,
6, 7, 26.
Auxilia simulata, per arma eorum,
militibus suis induta, victorie
caussa. 7, 8, 1.
Auxiliis simulatis decepti. 7, 6, 9.
Auxiliorum specie sugati hostes. 7, 14,
3. capta urbs per cuniculum. 7,
11, 5. occupata arx. 5, 45.
Avium volatu insidie deprehensa. 2, 37
Axibius. 3, 9, 44.

B.

Babylone mortuus Alexander. 6, 49.
8, 60. Hephestion. 4, 3, 31.
Babylonem capit Cyrus. 7, 6, 5, 8. *Darius*
Zopyri strategemate. 7, 11, 8. 7, 12
Babylonibus viginti parere, quam Zo-
pyrum mutilatum videre, malebat
Darius. 7, 12
Bacche Euripidis citantur. 7, 41
Bacchi natiuitatis monumenta in Trico-
rypho, Indicæ monte. 1, 1, 2. *Bac-*
chi dux Pan. 1, 2. *strategemata ex-*
peditione adversus Indos. 1, 1
Bacchiadum familia. 5, 31
Bacebus Pseudanor. 4, 1. *Bactriam inva-*
dit. 1, 1, 3. *auxilio habuit Amazo-*
nas. 1, 1, 3
Bactri. 4, 3, 24
Bactria terminus Saranges fluvius. 1,
1, 3.
Bactriam invadit Bacchus. ibid.
Bactrii quo strategemate a Baccho supe-
rati. ibid.
Bactrus fluvius. 7, 11, 8
Balnea calida militem non decent. 4, 2, 1.
militibus vetanda. 8, 16, 2
Balnei specie deceptus Polydorus. 6, 1, 7

A 3

Bur-

I N D E X

Barbari quoque usi strategematibus. 7.
Procem.

Barba rasa, ne ansam hostibus prae-
rent. 4,3,2

Barcaos oppugnat Arsames. 7,28,1
Aryandes. 7,34

Battus, Cyrenensium rex. 8,41. 8,47

Bebrycum rex, Mandro. 8,37

Bellariorum mittendorum specie certiores
facti. 8,36

Belli studium remissum strategemate Pho-
cionis. 3,12

Bellificissima nationes fiunt ineptissima
ablato omni militari exercitu. 7,6,4

Bello contra Persas & Parthos suscepto
sextum Strategematum librum conscripserat Polyenus. Procem. 6

Bellum Corinthiacum. 1,48,3. bellum
adversus eosdem non crebro gerendum.

1,16,2. non inferendum nisi tentatis
aliis viis. 6,6,3. Thebanorum cum

Philippo. 4,2,3. denunciatum missio
feciali. 4,7,10. denunciatum simul

& illatum. 4,7,11. Macedon. &
Illyrior. 4,10,1. Chalcidensium cum

Perdicca. 4,10,2. Dionis cum Dio-
nysio. 5,2,7. Carthaginiensium cum

Syracusanis. 5,2,2. cum Dionysio. 5,
2,9. cum Timoleone. 5,12,3. The-
salorum & Thebanorum cum Phocen-

sibus. 5,45. Messeniorum cum Dio-
nysio. 5,2,18. Rhodiorum cum Phi-

lippo. 5,17,2. cum Ptolemaeo. 5,18.
Leontinorum cum Megarensibus. 5,46.

Heracleotarum cum Leucone. 6,9,3,4.
Hieronis cum Carthaginiensibus. 6,

16,4. Romanorum cum Ambraciota.
6,17. Lacedaemoniorum & Thebano-

rum cum Platænsibus. 6,19,3. A-
theniensium cum Corcyrensis. 6,20.

Byzantium cum Chalcidoniis. 6,25.
Samiorum cum Aelibus. 6,45. Colo-

phoniorum cum Alyatte. 7,2,2.
Ægyptiorum adversus Arabes. 7,4.

Mediorum cum Cyro. 7,6,1. Scythi-
arum cum Dario. 7,11,1,4. Sinopen-

sium cum Datame. 7,21,2,5. Hilo-
ticum. 7,49

Beneficium maleficio compensatum. 5,2,1
Benemeritis prior locus in festis assi-

gnatus. 3,9,31
Benevolentia militum magni momenti.

5,11. milicium paranda duci. 8,23,
21,22,23,28,30. civium. 8,23,31.

Benevolentia omnes superare conatur
Alexander. 4,3,1

Benevolentia specie decepti. 5,6

Berenice, uxor Antiochi Dei, Ptolemai
filia. 8,50

Bitorius Gallorum dux. 4,6,17

Bæotorum prælum cum Thracibus. 7,43

Bœdromionis die xvi prælum ad Naxum
contigit. 3,11,2

Bœotarchæ. 4,7,11

Bœoti & Arcades contra Lacedaemonios.
2,1,14

Bœotia. 3,71

Bœotiam vastat Agesilaus. 2,1,21

Bæotorum cum Thessalis bellum. 1,12

Bœseus Philippi insidias enunciat. 4,
2,11

Bolus, locus Cassandreae vicinus. 4,6,18

Bono malum rependendum. 5,11

Bosphori tyrannus Leucon. 5,44,1
Satyrus. 8,55

Brenno duce Roma capta. 8,7,2

Britanni superati ab Antonino. Procem.
6. a Cesare fugati. 8,23,5

Britannorum rex Cassovellanus. 8,23,5

Brundisium. 8,24,7

Bruti uxor, Porcia. 8,32

Brutus. 8,24,7. Caesarem occidit. 8,32

Burzyges, Atheniensis 1,5

Byzantium cum Chalcidoniis bellum.
6,25

Byzantini auxilia mittunt Antigono.
4,6,8

Byzantium. 1,34,2. 2,24. recuperatum
a Clearcho. 2,2,6,7. captum. 1,47,2.

oppugnat Philippus. 4,2,21
Byzantius, Archibiades. 7,44,1

C.

Cadmea. 2,4,3. 2,3,1

Cadus fumi plenus tetra odore hostes
cuniculo pellit. 6,17

Cædes mutua militum Athenodori. 5,21

Cæria, Illyriorum regina. 8,60

Cæsurum vestibus induti milites, facile
reliquos superant. 7,11,6. Cæsurum

numerus celatus. 4,6,10. 7,15,4
Callias. 1,40,1

Callieratides superatus a Conone. 1,48,2
Calli-

RERUM MEMORABILIVM.

Callistratidas navarchus Lacedam. 1, 44
 Calida ne puerpera quidem Macedonum
 lavant. 4, 2, 1
 Callimeles adolescens mactatus, & con-
 juratis oppositus ab Apollodoro, san-
 guisque ejus vino permixtus haustus.
 6, 7, 2
 Callippides. 6, 10
 Calippus Syracusanorum tyrannus. 5, 4
 Callisthenes. 5, 17, 1
 Callitela filius, Solyssor. 6, 45
 Calyndenses. 8, 53, 2
 Camarinæ. 5, 6
 Cambyses. 8, 29
 Cameli ad spectum nec odorem fert
 equus. 7, 6, 6. eorum ad spectu fugat
 Crasi equitatum Cyrus. ibid.
 Campus utilis equitatu. 1, 35, 2
 Candys. 7, 11, 8
 Canes circum castra dimissi transitum in
 urbem impediunt. 2, 25
 Canibus hostes latentes sylvis excitati.
 4, 2, 16. fugati hostes. 7, 2, 1
 Capetis qualis mensura. 4, 3, 32
 Capillos se non rasurum jurat Casar
 priusquam militum cladem vindicas-
 set. 8, 23, 23
 Cappadocia. 4, 6, 6. in Cappadocia victus
 a Cyro Cræsus. 7, 8, 2
 Capti nobiles sine pretio dimissi, ut suis
 essent suspecti. 2, 1, 32
 Captis navibus hostilibus decepti hostes.
 5, 40. 5, 41
 Captivi ipsi melior præda, quam vestes
 & pretiosa ornamenta. 1, 34, 2.
 ante aciem collocati, ut hostes fugitis
 abstinerent. 2, 1, 30. 3, 9, 62. si non
 redimuntur, sed interficiuntur, ala-
 criorum redduntur milites. 4, 10, 1.
 captivi sociorum sine pretio redditi.
 5, 2, 17. ne necarentur traditur locus.
 7, 6, 3. sine pretio redditi ad captan-
 dam benevolentiam. 2, 29, 1. 8, 7, 1.
 Captivorum interficiendorum metu ter-
 rendi hostes. 6, 19, 1. captivorum spe-
 cie decepti. 5, 19
 Captivos nulos in foveam præcipitant
 Lacedæmonii. 2, 31, 2. in castris suis
 deprehensus, licet sui ab hostibus es-
 sent interfecti, salves dimittit Casar.
 8, 23, 28.
 Capulis ostensis terror judicibus incussus.

3, 9, 15, 28
 Car, Hierocles. 5, 17, 1
 Car, Pigres. 7, 3.
 Card. 1, 41, 5. frustra oppugnata. 4, 2, 19
 Carbonibus se necat Porcia. 8, 32
 Cardiani. 5, 41
 Carena. 8, 64
 Cares a Meliis jure interfecti 8, 64.
 Galli vocati ab oraculo. 7, 3
 Caria. 2, 1, 9. 4, 7, 4. 8, 53, 1
 Caria rex Mausolus. 7, 23, 1. regina
 Artemisia. 8, 53, 5
 Cariam incolunt Melii, 8, 64
 Carmina composuit Dionysius. 5, 46
 Carmine ad bellum accensi. 1, 20, 1
 Carnes humana firmando sceleri apposi-
 tæ. 6, 7, 2
 Caromemphitæ. 7, 3
 Carthaginem petit Agathocles. 5, 3, 5
 Carthaginienses invadunt Syracusas. 2,
 11. vicit Agathocles. 5, 3, 2. Atti-
 lum crudeliter necant. 8, 12. astu
 Caji superati. 8, 20. in insidiis Lepti-
 nis incurrunt. 5, 8, 1
 Carthaginensis Himilico. 1, 27, 1.
 Carthaginensium cum Syracusanis bel-
 lum. 5, 2, 2. cum Dionysio bellum. 5,
 2, 9. cum Syracusanis prælium. 5, 7.
 cum Timoleonte bellum. 5, 12, 3
 Cassander. 4, 8, 3
 Cassandrensiu tyrannus Apollodorus,
 crudelissimus. 6, 7, 1, 2
 Cassandriam capit Antigonus. 4, 6, 18
 Cassius. 8, 24, 7. 8, 32
 Cassovellanus Britannorum rex. 8, 23, 5
 Castra in amicorum solo quoque manebat
 Iphicrates. 3, 9, 17. capta hostes se
 dederunt cogunt. 2, 12
 Castris sponte relictis decepti. 7, 42
 cum jumentis, vulneratis, aliisque,
 relictis integris, tuto capta fuga. 7,
 11, 4.
 Castrorum crebra mutatio damnum aque
 hostibus infert ac populatur. 2, 1, 21.
 castrorum specie decepti hostes. 7, 21, 6
 Catane. 1, 40, 4. 5.
 Catanenses oppressi dum audiunt concio-
 nantem Alcibiadem. 1, 40, 5
 Cathai, Indiae populus. 4, 3, 30
 Catonis filia Porcia uxor Bruti. 8, 32
 Cauloniam oppugnat Dionysius. 6, 11
 Cannus a Philoele capta. 3, 16
 A 4 Causa

I N D E X

- Causa Macedonica.* 5,44,5
Cedentes jam Macedonas semel adhuc impetum facerent hortatur Alexander, atque ita parva victoria. 4,3,8
Celane. 7,16,1
Celeritas multum valet in bello. 4,6,7,8. 4,9,1. 8,36. in nuncianda victoria multum prodest. 4,6,9
Celeritate praeventa insidia. 2,3,10. parva victoria. 4,7,7
Cenchrea. 6,5. 4,7,3
Centauri, Peleigenus, ab Hercule deleti. 1,3,1
Cepheissus fluvius Boetiam dividens. 1,3,5
Cera aures clausae. praef. 1.
Cereris Festum. 5,1,1
Cerveni, gens Thracica. 7,22
Certamen singulare Phrynonis & Pittaci. 1,25. Melanthi & Xanthi. 1,19
Certiores facti bellatorum mittendorum specie. 8,36
Cerva candida Iberos in sui admirationem rapit Sertorius. 8,22
Chabrias. 2,1,2
Charonea. 4,7,11. 8,40
ad Cheroneam praelium. 4,2,2,7
Chalcidenses. 3,4,1. Chalcidenses contra bellum gerit Timotheus. 3,10,14. Leontinorum urbem incolunt. 5,5,1. Megareses Leontio pellunt. 5,5,2
Chalcidensium cum Perdicca bellum. 4,10,2
Chalcedon. 2,24
Chalcedonem capit Darius. 7,11,5
Chalcioecus, templum Spartae. 2,3,1,3
Chalcus, Macedo. 5,44,5
Chaldeus pater, Suidius. 4,20
Chares. 3,9,29. Chares & Proxenus duces contra Philippum. 4,2,8. insidias frustra struit Philippo. 4,2,22. oppugnat Aristonymum. 5,44,3
Chersonesus. 8,56
Chersonesus. 3,9,44. 7,38
Chius. 1,44. 2,28,2. 3,9,58. 5,22,1
Chius falsi rumore decepti. 3,9,23
Chilana pro hasta. 8,66
Chio Attica. 4,3,32
Chorix Attica. ibid.
Chremonides, nauarchus Ptolemai. 5,18
Cicero a Gallis obfessus per Caesarem liberatus. 8,23,6
Cilices pirata decepti a Caesare. 8,23,1
in Cilicia è praelio contra barbaros fugit Selencus. 4,9,6
Cimbri & Teutones in Italiam. 8,10,1,2,3
Cimmerii corpore maximo. 7,2,1. bellum Alyatti inferunt. ibid.
Cinado. 2,14,1
Cirrha. 3,5
Citharon. 6,19,3
Cives, pro militibus appellati ad officium redeunt. 8,23,15
Cives a Clearcho interempti absque offensa superstium. 2,30,3
Clades dissimulata, ut tutius effugium esset. 7,33,3
Clades celeritate reparata. 4,6,8
Clam agendum, quod palam non conducit fieri. 2,14
Classico, & igne tabernaculis injecto deterritis ab oppugnatione subita hostis 4,9,2
Claves abjectae. 1,38,2. in oppidum coniectae, ut fuga spes adimeretur. 5,24
Clavibus ad veras expressis capta Heraensium urbs. 2,36
Cleandri filia Chilonis. 8,34
Clearchus. 7,18,1
Clementia in bello utilis. 4,11,2. 4,3,30
Clementia specie decepti. 5,3,2
Cleombrotus. 2,3,8. casus. 2,3,4
Cleomenes. 8,33
Clepsydrarum ope res è longinquo & celeriter indicatae. 6,16,2
Cleri. 1,40,9
Clitus, dux Polyperchontis. 4,6,8
Clypei aenei. 8,7,2
Cloaca se abscondit Lachares. 3,7,2,3
Cnopus. 8,43
Codrus. 6,49
Caelum adscensurum se, & ad Funonem querelas de inobedientia eorum delatorum simulans dux Thracum, tumultuantes ad officium reducit. 7,23
Cena regis Persarum in aenea columna inscripta. 4,3,32
Colassie, urbs Phrygiae. 7,16,1
Colias. 1,20,2
Collectis in unum locum militibus ab oppugnanda Corintho Lacedaemonii derentur. 3,9,43
Colloquii specie matrem decipit Jason. 6,1,5

RERUM MEMORABILIVM.

6, 1, 5. deceptus Tiribazus. 7, 13.
deceptus Datames. 7, 29, 1
Colonia Megarensium in Leontinorum ci-
uitatem. 5, 5, 1
Coloniā deducit Atticā Agnon. 6, 52
Colophoniorum cum Alyatte bellum. 7,
2, 2
Columna Semiramidis. 8, 26
Columnam aneam, in qua scriptæ leges
à Cyro, ut & cæna regia, conuelli
iussit Alexander. 4, 3, 32
Colus & fusus dono data duci re male
gesta. 8, 53, 2
Comastus. 7, 40
Commeatu aliquot dierum, quomodo in
stipendiū inopia, naves aliquot in-
structæ. 3, 10, 11. commeatu instru-
ctus contra hostem inopia laborantem
pugna abstinere debet. 8, 23, 14
Commeatus abundantia simulata Mygdo-
nium liberat. 7, 36. non missus, caus-
sa belli. 5, 2, 10
Commilitones, benevolentia causa, ap-
pellabat milites Caesar. 8, 23, 22.
Conciliat Lacedæmonios & Thebanos in-
uitis sociis Iphicrates. 3, 9, 37
Concionante Alcibiade Catane occupa-
tur. 1, 40, 4
Concionantibus legatis Thracum urbem
capit Philippus. 4, 2, 4
Concionis specie Sarnusii decepti. 4, 2, 12
Condasce, unus è verticibus Tricoryphi,
montis Indici. 1, 1, 2
Confirmati milites. 3, 9, 21, 25. 4, 20.
offensa iis forma, & armatura ho-
stium. 4, 14
Conjugatis amor. 8, 32. 8, 33
Coniuges & liberi animum pugnantibus
addunt. 7, 6, 1
Conjuratio per æs alienum evitata. 6, 9, 2
Canon ab Eteonico decipitur. 1, 44
Consensus ducum necessarius. 1, 3, 1
Consilia utilia patriæ, cum suo etiam da-
mino, suppeditanda. 8, 12
Consilii & auxilii specie decepti. 6, 20
Consilii communicandi specie decipitur
Tissaphernes. 7, 16, 1
Constantia in tormentis. 8, 45. 8, 62
Constantia singularis exemplum. 8, 8
Contemnere Lacedæmonios, quomodo
Thebanos docuerit Epaminondas. 2,
3, 6. hostem, periculosum. 4, 3, 9

Continentia ducis multum valet in bello.
8, 16, 6. hostium militibus celanda.
8, 23, 24.
Contraria milites, quam præco edixerat
facere iussi, hostes deceperunt. 1, 14
Convivii specie decepti. 5, 3, 3. 8, 23, 1.
8, 64
Convivio post præcedentis diei laborem,
Medis exhibitio, eos ad defectionem
compellit Cyrus. 7, 6, 7
Copaïs, palus. 7, 43
Copie maiores minorum speciem præse-
ferentes. 3, 9, 19. 3, 11, 3
Copiarum utilioris partis iactura facienda
in periculo. 2, 17
Copias hostium non celabat militibus Cæ-
sar. 8, 23, 19
Corasibæ, unus è verticibus Tricoryphi,
montis Indici. 1, 1, 2
Corcyra. 1, 40, 4. 3, 9, 55
Corcyrenses duce Timotheo contra Lace-
dæmonios. 3, 10, 16
Corinthii per insidias casti à Nicia. 1,
39, 1
Corinthiorum tyrannus Cypselus. 5, 3, 1
Corinthius Telefinicus. 5, 32, 1
Corinthius gubernator, Ariston. 5, 13, 2
Corinthum occupat Archidamus. 1, 41, 2
cepit Antigonus. 4, 6, 1. oppugnare
student Lacedæmonii. 3, 9, 43
Corinthus. 3, 9, 28. prodita Demetrio.
4, 7, 8
Coriolanus. 8, 25, 3
Cornelius ob crudelitatem à Carthagi-
nensibus vincitur. 6, 16, 5
Coronatus myrto die festo magna militum
alacritate hostes superat Timotheus. 3,
10, 4
Coronea. 2, 1, 3
Coryphe. 4, 7, 8
Cossios subigit Alexander. 4, 3, 31
Cotilium occupat Alexander. 6, 12
Cranon Thessaliæ urbs. 2, 34
Cranoniorum tyrannus Dinias. ibid.
Cronium. 5, 10, 5
Crassi caput & dextra abscissa. 7, 41
Crassus victus à Parthis, fraude captus
& occisus. 7, 41
Cresphontes. 1, 6
Cretensis, Philetærus. 4, 17. Nearchus.
5, 35
Crines abraşi, ne iis prehenderentur ab
hostibus.

I N D E X

hostibus. 1, 4. pro funibus adhibiti.
 8, 67
Crinibus non compositis in bellum profi-
ciscitur Semiramis. 8, 26. *Rhodogune*
 8, 27
Crinippus. 3, 9, 55
Cristas primi galeis imposuere Cares. 7, 3
Crithonis Oeantii filia, Themisto. 8, 46
Cræsum ab expeditione in insulas de-
terret Bias. 1, 26
Cræsus. 1, 26. 6, 50. captus a Cyro. 7, 6, 3
 8, 64
Crysus. 8, 64
Culpa dissimulata Spartam liberat. 2, 1,
 15
Culro victimario ad placitas sibi condi-
tionem Jasonem cogit Iphicrates. 3, 9,
 40.
Cunando Acarnanas superat Agesi-
laus. 2, 1, 10. *Annibalem Fabius.* 8,
 14, 1
Cuniculi hostiles quomodo deprehensi. 6,
 17. Et ex eis hostes ejecti. *ibid.*
Cuniculo capta urbs. 7, 11, 5
Cuniculus simulatus. 4, 18, 1
Curru stramine onusto occultatus servatur
Demetrius Phalereus. 3, 15
Curru Thracum inutiles reddit Alexan-
der. 4, 3, 11
Cursu citato, cum intra teli iactum ven-
tum esset, post lentam incessum, tela
inutilia reddita. 2, 2, 3
Custodes præda portionem accipientes li-
beram exeundi Et intrandi potestatem
seruo corrupto faciunt. 3, 14
Cyclopes Ulyssis strategematibus decepti.
Proœm. 1
Cymbalis Et tympanis pro tuba usus Bac-
chus. 1, 1, 1
Cypri urbs, Salamis. 4, 7, 7. *capta.* 5, 20
Cyprii devicti a Cimone. 1, 34, 1
Cyprium æs Macedonico numismati per-
mixtum. 3, 10, 14
Cyprus. 7, 20
Cypselæ oppugnat Antiochi filius. 4, 16
Cypselus. 1, 7
Cyrene. 2, 28, 1
Cyrenensis Callicratidas. 2, 27, 1. *Ophe-*
las. 5, 3, 4
Cyrenensium tyrannus Nicocrates. 8, 38.
rex Laarchus. 8, 41. *Battus.* *ibid.*
cum Ptolemao bellum. 8, 70
Cyræba. 6, 13

Cyrum superat Cræsus. 7, 8, 1
Cyrus. 3, 4. 1. 7, 16, 1. in prælio casus.
 2, 2, 2. *leges Et regiam cœnam aneæ*
columnæ inscripsit. 4, 3, 32. *ter victus*
à Medis, quarto eos debellavit. 7, 6, 1.
trucidatur à Tomyri. 8, 28. *deceptus*
ab Amasi. 8, 29
Cyzicena terra. 2, 24
Cyzicenos invadit Memnon. 5, 44, 5
Cyzicus. 1, 40, 9

D.

Daimachus. 1, 43, 1
Damascum capit Antiochus. 4, 15
Damascus. 4, 5
Damaspippus Et Aëropus duces ob psal-
triam à lupanari in castra conductam,
finibus regni à Philippo pulsæ. 4, 23
Damastithynus. 8, 53, 2
Damippus, Spartiata Syracusas prodit.
 8, 11
Dammum damno reparatum. 1, 36, 1
Darici aurei in via sparsi insequentes
morantur. 3, 7, 1
Darii pugna cum Alexandro. 4, 3, 5
Darius superatus ab Alexandro. 4, 3,
 17, 27
Darius capit Babylonem. 7, 12
Datames fraude occisus. 7, 29, 1
Deceliam munire Lacedæmonis suadet
Alcibiades. 1, 40, 6
Decepti hostes, mutata consuetudine sua.
 2, 3, 7. *casorum habitu.* 2, 11
Decimandos se offerunt milites Casaris.
 8, 23, 26
Decimati milites, non interfecti omnes.
 8, 24, 1
Decretum patriæ noxium, dolo antiqua-
tum. 1, 20, 1
Defatigatos ante prælium hostes superat
Timotheus. 3, 10, 6, 12
Defectio sociorum dissimulanda. 8, 16, 7.
detecta hostibus exitio. 7, 28, 2.
Defectione simulata decepti. 7, 29, 1.
 7, 38. 7, 39. 8, 6
Defectoris specie deficientes subacti. 4,
 6, 6
Defectus hostibus recentes opponit Timo-
theus. 3, 10, 16
Delinquentes quomodo puniverit Augu-
stus. 8, 24, 3
Del-

RERUM MEMORABILIVM.

<i>Delphica sacerdos pecuniis corrupta à Lycurgo.</i>	1,16,1	<i>bus incutiunt. 7,15,2. naves frumentaria.</i>	7,15,3
<i>Delphos Thebis fugit Lachares. invadunt Galli.</i>	3,7,2 7,35,2	<i>Dimittendi exercitus specie decepti.</i>	7,18,2
<i>Delus.</i>	3,9,36	<i>Dinocrates, dux Agathoclis.</i>	5,3,1
<i>Demaratus.</i>	8,33	<i>Dinomenes, pater Gelonis.</i>	1,27
<i>Demetrii praefectus Heraclides.</i>	5,17,1	<i>Dinon, dux Ptolemai.</i>	4,15
<i>Æneius. 5, 19. pralium contra Selenicum. 4, 9, 2. pralium adversus Lyfimachum.</i>	4,12,1	<i>Diocles.</i>	5,3,8. 6,5
<i>Demetrius Atheniensis.</i>	2,32	<i>Diodorus. 6, 49. unus è Demetrii ducibus.</i>	4,7,3,4
<i>Demetrius Antigoni filius. 4,6,1. pro patre Rhodum oppugnat.</i>	4,6,16	<i>Diognetus. 8, 36. Megarensium princeps.</i>	1,27,3
<i>Demetrius Phalereus. 4, 7, 6. Athenas capit.</i>	3,7,1	<i>Diomedes, Italus.</i>	8,18
<i>Demophon.</i>	1,5	<i>Dionis bellum cum Dionysio.</i>	5,2,6
<i>Deo dicata Cirrha juxta oraculum, capta.</i>	3,5	<i>Dionysii gloria amicus Agathocles.</i>	5,3,2
<i>Deorum statuis praesentibus accensi milites.</i>	7,4	<i>Dionysio opem fert Aristomenes.</i>	2,31,1
<i>Desperantes ad pralium non cogendi. 2, 1, 28. 2, 1, 4. 3, 9, 14. 7, 30, 1, 38, 3. 2, 38</i>		<i>Dionysius, Lyfimachensis.</i>	4,17
<i>Desperatio militum victoriam hostibus eripit. 1, 17. saepe facit quod virtus non potuit.</i>	1,30,3	<i>Dionysius victus à Carthaginensibus.</i>	6,16,3. carmina composuit. 5,46
<i>Devovisse pro patria Syracas.</i>	7,11,8	<i>Dioscuri.</i>	1,41,1. 6,1,3
<i>Dextra, id est, gladio, magis fidendum quam laeva, i. e. clypeo.</i>	8,16,4	<i>Dioscurorum apparitione simulata decepti hostes.</i>	2,31,4
<i>Dextram fidei caussa absentibus mittebant Persæ.</i>	7,28,1	<i>Direptio urbis quomodo impedita. 2, 1, 26</i>	
<i>Diana Ifforia. 2, 1, 14. à Gallis culta.</i>	8,39	<i>Discessu simulato, Phocensium urbs capitur. 2, 1, 16. ad prandium decepti hostes. 5,13,2. 5,32,1. simulato decepti.</i>	7,6,2,5. 7,27,1
<i>Diana templum.</i>	6,50	<i>Discessum sociorum quomodo impederit Themistocles.</i>	1,30,2
<i>Dianæ Hegemonis templum. 8, 52. sacerdos, Camma. 8, 39. sacerdotem rapit Theopompus. 8, 34. religione Epheso Cræsus parcat. 6, 50. festo capta Syracusæ.</i>	8,11	<i>Discessus sociorum impeditus.</i>	2,1,18
<i>Dianum sibi omnia per cervam candidam indicare fingit Sertorius.</i>	8,22	<i>Discipline militaris crudele exemplum.</i>	8,13
<i>Dilihius.</i>	7,33,2	<i>Discrimen indicatum milites fortiores reddit.</i>	1,35,2
<i>Dilator quintum Camillus.</i>	8,7,2	<i>Disjuncti defectores facile comprehenduntur.</i>	7,31
<i>Dierum aliquot induciis, nocte agri vastati. 6, 25. perfecta munitiones. 6, 53</i>		<i>Dispersi milites quamvis pauci ingentis multitudinis speciem præbent.</i>	1,32,3
<i>Digma.</i>	6,2,2	<i>Disidium excitatum inter hostes.</i>	2,13
<i>Dilata res, specie requirentis consensum populi.</i>	8,21	<i>Disimulatio defectionis deficientes ad officium reducit.</i>	2,1,14
<i>Dimidium tradere jubendo, inventum totum.</i>	5,2,21	<i>Dissuadet Cræso Bias bellum navale. 1, 26</i>	
<i>Dimissi exploratores postquam universa explorassent ingentem terrorem hosti-</i>		<i>Distrahti hostes. 5,38. à paucioribus superati.</i>	3,4,2,3
		<i>Distrahtis ad dextram hostibus, à læva collis occupatus.</i>	8,23,10
		<i>Distrahtos Cossicos facile superat Alexander.</i>	4,3,31
		<i>Distrahtus hostis prostigatus.</i>	5,2,9
		<i>Distrahendi hostes.</i>	6,16,5
		<i>Divini auxilii specie milites confirmat Epa-</i>	

I N D E X

<i>Epaminondas.</i>	2, 3, 6, 12	<i>Ephesiorum tyrannus Hegesias.</i>	6, 49
<i>Divitia aliena pro propriis.</i>	6, 21	<i>Ephesios cadit Autophradates.</i>	7, 27, 2
<i>Docimus, Macedo.</i>	4, 6, 7	<i>Ephesum oppugnat Cræsus.</i>	6, 50
<i>Dorientes.</i>	2, 12	<i>Ephesus. 8, 57. capta à Lyco. 5, 19. cu-</i>	
<i>Dromichates, dux Thracum.</i>	4, 16	<i>floditur à Diodoro.</i>	4, 7, 4
<i>Drys, oppugnata Chabria.</i>	2, 22, 3	<i>Ephialtes Trachinius Persis viam per</i>	
<i>Duces qui debeant fieri.</i>	3, 9, 10	<i>montes ostendit.</i>	7, 15, 5
<i>Duces proditiōis caute comprehensi.</i>	3, 9, 56	<i>Epicrates, Milesius.</i>	8, 23, 1
<i>Duces egregii ante omnia conantur absque</i>		<i>Epidamnus. 8, 19. capta a Cassandro.</i>	
<i>periculo victoriam adipisci. 1. præfat.</i>		4, 11, 4	
<i>Duci in hostilem navem non transeun-</i>		<i>Epidaurus.</i>	3, 9, 39, 3, 9, 48
<i>dum.</i>	6, 16, 5	<i>Epirotes, Pyrrhus.</i>	8, 49
<i>Ducibus ad colloquium evocatis, obrutis</i>		<i>Epirus.</i>	4, 8, 3
<i>hostes.</i>	7, 27, 2	<i>Epistola cera oblucta.</i>	2, 20
<i>Ducis exemplo milites fiunt alacriores.</i>		<i>Epularum specie decepti.</i>	8, 37
8, 16, 2		<i>Equester Neptunus.</i>	8, 3, 1
<i>Duplici summa promissa decepti.</i>	8, 23, 1	<i>Equi strategemate, secundo captum Ili-</i>	
<i>Dux exercitus, quod caput corpori.</i>	3, 9, 2, 2, maximi in bellis momenti. 5, 11.	<i>um.</i>	3, 14
<i>in exercitu locum perpetuo mutare de-</i>		<i>Equi elephantos non ferunt. 4, 21. quo-</i>	
<i>bet. 6, 4, 1. quem palam metuebant,</i>		<i>modo in assuesciti. ibid. elephantum</i>	
<i>dolo comprehendunt Ephorū.</i>	2, 14, 1.	<i>conspicuum non ferunt. 8, 23, 5. pabu-</i>	
<i>cautus, audaci præferendus.</i>	8, 24, 4	<i>landi caussæ dimissi, ut facilius viri</i>	
<i>Dyrachium obsidet Cæsar.</i>	8, 23, 12	<i>opprimerentur.</i>	5, 46
<i>Dyracchium.</i>	8, 23, 26	<i>Equi carentes teneant se in collibus.</i>	4, 6, 6
		<i>Equis Darii, Oebares, dominum regem</i>	
		<i>Persarum facit.</i>	7, 10
		<i>Equitatus inutilis redditur per aquam. 1,</i>	
		<i>3, 5. fugatus camelorum ad speculum. 7,</i>	
		<i>6, 6</i>	
		<i>Equitatus magni simulatio.</i>	2, 1, 17.
		4, 4, 3	
		<i>Equites acie sua inutiles reddit Timotheus.</i>	3, 10, 7
		<i>Equus ligneus strategema Ulyssis. 1. præf.</i>	
		<i>Equus cameli ad speculum nec odorem fert.</i>	
		7, 6, 6	
		<i>Erebxæ mons.</i>	4, 1
		<i>Eretrienes casti à Cnopo.</i>	8, 43
		<i>Ergetinorum urbem occupat Hippocrates.</i>	
		5, 6	
		<i>Erginus.</i>	6, 5
		<i>Eruptione inter oppugnandum per mania</i>	
		<i>dissecta facta multi hostium interfecti.</i>	
		2, 27, 2	
		<i>Eruptiones citato cursu faciendæ. 8, 23, 18</i>	
		<i>Erymanthius Sus ab Hercule captus. 1,</i>	
		<i>3, 1</i>	
		<i>Erythra.</i>	8, 43
		<i>Erythraeorum dux, Diognetus.</i>	8, 36.
		<i>cum Chiis bellum.</i>	8, 65
		<i>Eubæa.</i>	1, 21, 1, 5, 5, 1
			Eucl-

E.

<i>Ecbatana.</i>	7, 1
<i>Echo Puni amica quare.</i>	1, 2, 1
<i>Elephantus Syracusorum dux.</i>	1, 39, 2
<i>de Egessione non solum pangendum, sed</i>	
<i>de salute.</i>	4, 3, 20
<i>Eëon, urbs ad Strymonem.</i>	7, 24
<i>Elatia oppugnata Bæotis.</i>	2, 38
<i>Eleates Aristides.</i>	6, 11
<i>Elephanti periculosi in prælio.</i>	4, 3, 22.
<i>innitiles facti. 4, 6, 3. porcorum grunni-</i>	
<i>tum non ferunt. ibid. cum suis nutri-</i>	
<i>triti, ut earum voci assuescerent. ibid</i>	
<i>conspicuum non ferunt equi. 8, 23, 5.</i>	
<i>Indici, Lybici.</i>	4, 21.
<i>Elephantis stipatus Alexander.</i>	4, 3, 24.
<i>equi quomodo assuesciti.</i>	4, 21
<i>Elephanto viso fugantur Britanni.</i>	8, 23, 5
<i>Elephantos equi non ferunt.</i>	4, 21
<i>Eleporus fluvius.</i>	5, 3, 2
<i>Embata.</i>	3, 9, 29
<i>Ennenses a Romanis deficiunt.</i>	8, 21
<i>Epens fabricator equi lignei consilio Pla-</i>	
<i>ladi.</i>	præf. 1
<i>Ephefi præfectus Aëtus.</i>	5, 19

RERUM MEMORABILIVM.

Enelthon, Salaminis Cypria rex. 8, 47
 Eucritus mortis vas datus. 5, 2, 22
 Eudamidas. 2, 29, 1
 Euphenus Pythagoricus Dionysio inimicus, quare captus ab eo, & morte damnatus, mensium aliquot venia impetrata redit. 5, 2, 22
 Eumaeus. 1. praef.
 Eumenis pecunia diripitur. 4, 6, 9. pugna cum Antigono. 4, 6, 10
 Euphratem Babylone avertit Cyrus. 7, 6, 5, 8. sine navibus cum exercitu transit Datames. 7, 21, 3
 Euripidis Baccha cit. 7, 41
 Europam navigat Demetrius. 4, 7, 2
 Eurotas. 2, 1, 27. 6, 4, 2
 Eurydice Amyntae filia. 8, 60. libertatem Cassandrensis restituit. 6, 7, 2
 Eurydicea, festum. ibid.
 Eurylochus. 6, 13
 Eurymedon, fluv. 1, 34, 1
 Eurysthide. 1, 10
 Excubiae diligenter agenda. 1, 28, 2
 Exathres, Parthus, Crassum occidit. 7, 41
 Exemplo ducis inducti milites. 8, 16, 2. suo ad laborem milites incitat Alexander. 4, 3, 33. ducis, periculum subeunt milites, cali ferentes inclementiam. 3, 9, 34. suo ad comburenda spolia milites inducit Alexander. 4, 3, 10
 Exercitus humano corpori assimilatus. 3, 9, 22
 Exercendi semper milites ac si periculum immineret. 4, 2, 10
 Exercitia bellica adempta Lydia. 7, 6, 4
 Experiri omnia decet ante bellum. 6, 6, 2
 Exploratores quomodo deprehensi. 3, 13, 1
 5, 28, 2. facile capti. 5, 33, 5. circumducti, & universa explorare iussi magnum metum hostibus incutiunt. 7, 15, 2. 8, 16, 8. ignoti sibi invicem emitrendi. 5, 33, 6. cum nemine colloqui debent. ibid.
 Expositi milites absque periculo. 5, 22, 4
 dimittentes se per remos. 3, 6, 73

F.

Fabri & architecti quomodo parati. 7, 21, 2
 Facibus equi territi. 3, 9, 60

Faciem hostium juvenum formosorum edendam monet Caesar. 8, 23, 25
 Facium dolo decepti hostes. 2, 28, 2
 Facium usus. ibid.
 Factio suscitata ab Erytione Mantineaem tradit Lacedaemoniis. 2, 13
 Falces Toronensium sportas dirumpunt. 3, 10, 15
 Faleriorum magister traditus Camillo. 8, 7, 1
 Faleriorum cum Romanis bellum. ibid.
 Falsis accusationibus sublatis duces. 5, 2, 2
 nunciis decepti Syracusii. 1, 40, 5
 ignibus decipit Iphicrates Thraces. 3, 9, 50
 Falso nuncio decepti hostes. 4, 18, 2. 6, 1, 1
 Falso auxiliorum nuncio praesentibus hostium legatis, iisque propterea dimissis, decepti hostes. 4, 6, 19. falso rumore ad officium reductus miles. 2, 2, 4
 proposito deterriti hostes. 3, 9, 20. ad fœdus adacti Chii. 3, 9, 24. decepti hostes. 2, 1, 9. 2, 1, 27. amine corroborati milites. 4, 20
 Fama mala beneficienti negligenda. 8, 14, 1
 Famam malam de se quomodo correxerit Alexander. 4, 3, 30
 Fames dissimulata. 1, 46, 6, 47
 Fames dissimulata soluta obsidio. 7, 36
 Fames quomodo non intelligentibus audientibus licet, hostibus indicata. 2, 15
 Familiaritas legatorum cum hostibus eos suis suspectos reddit. 2, 1, 33
 Famis simulacrum in aede Chalciaei. 2, 15
 Famula pro domina interfecta. 1, 13, 8, 57
 Famulae matris, munus eligendi gratia vocatae, retenta, & non nisi data mercede dimissa. 6, 1, 4. colloquii specie abulata. 6, 1, 5
 Fasces lignorum incensi victoriae causae. 7, 6, 9
 Fausta omnia militibus ostendi volebat Alexander. 4, 3, 14
 Ferro molli Gallorum opposuit galeas ferreas, aeneum clypei tegumentum Camillus. 8, 7, 2
 Festa infidiis apta. 2, 4, 3. 2, 31, 4. 2, 34. 3, 11, 2. 5, 1, 1. 6, 45. 8, 11, 8. 36. 8, 37.
 Festinandum lente. 8, 24, 4
 Fictis

INDEX

Fictis literis Macedonum animos mutat Eumenes. 4, 8, 3
Fictis literis Athenienses & Thebanos ab angustiis abstrahit Philippus. 4, 2, 8
Fictum nuntium utile in bello. 1, 3, 3
Fidei habitæ specie decepti proditores. 5, 3, 8. *caussa dextram absentibus mittebant Persæ.* 7, 28, 1. *insigne exemplum.* 7, 24
Fidem amicorum homicidii simulatione explorat Alcibiades. 1, 40, 1
Fidenates. 8, 3, 2
Fidenatum cum Romanis bellum. 8, 5
Fides trierarcharum quomodo probata. 5, 2, 12. *probata quoque tyrannis.* 5, 2, 22. *hosti data, servanda.* 8, 12
Fiducia nimia deterriti. 6, 4, 2
Filiæ dominorum servis collocatæ. 5, 2, 20
Filium contra præceptum equum ad fluvium deducentem capite truncat Cæsar. 8, 13
Filius dux electus, quia pater se illi legatum fore simularat. 8, 15. *in locum interfecti parentis sufficit.* 8, 56
Fissuræ occasione in rupe occupata Acrocorinthus. 6, 5
Flagella majorem in servos vim habent quam arma. 7, 44, 2
Flamma hostes persequi prohibet. 7, 8, 2
Flumen elephantis ope tuto transit Cæsar. 8, 23, 5
Fluvii vis equitibus fracta. 4, 7, 12
Fluvio bibere quomodo prohibiti milites ab Alexandro. 4, 3, 28
Fluvium per dolum transit Hiero. 1, 29, 1. *profundiori loco transit Clearchus.* 2, 2, 1. *nocte transmisit Iphicrates, ne hostes ex aqua turbida transitum sentirent.* 3, 9, 61. *tuto quomodo traxerit Datames.* 7, 21, 3, 6. *alia parte, quam qua simulatum, transit Cæsar.* 8, 23, 9. *quomodo prior fratre transmiserit Polyceus.* 8, 44
Fluvius καλὸν ἱεροῦ de Nilo. 4, 19
Fluvius in campos inductus ut inutilis redderetur equitatus. 1, 3, 5
de Fœdere cum agitur non remittenda custodia. 5, 2, 7
Fœderis spe decepti hostes. 2, 2, 2. *verbis ambiguis decepti.* 6, 22, 6, 14
Fœderis verba contra usum communem sumpta. 8, 66. *specie hostes decepti*

Pisistratus. 1, 21, 1. *faciendi specie decepti.* 7, 18, 1. 7, 41
Fœderum religio à Romanis servata. 8, 3, 1
Fœdus nolentibus hostibus percussum. 1, 7
Fœdus impeditum crudelitate. 2, 2, 8
in ponte componitur. 3, 9, 40. *Romanorum cum Gallis fraudulenter servatum.* 8, 25, 1
Forma & statura hostium milites confirmati. 7, 35, 1
Fortissimi extremo loco in angustiis locati, ne fugere possent reliqui. 3, 11, 4
Fortissimos hostium invadendos docet serpentis exemplo Themistocles. 2, 3, 15
Fortitudo hosti admirationi est. 7, 48, 8, 8
Fossa à tergo ducta strenuos reddit milites. 3, 9, 12
Fossæ ductæ & occultatæ hostium equitatum perdunt. 6, 18, 2
Foveis impeditus & stratus hostium equitatus. 2, 2, 9
Fratrem sepultura carere, quam hostibus victoriam confiteri, malebat Cineas. 2, 32. *pecunia emungit Jason.* 6, 1, 6, 7
Fraude non bello victi Thessali. 4, 2, 19
Fraus fraude eversa. 5, 17, 1
à Fronte simul & tergo impetu facto hostes fugati. 7, 14, 1
Frugalitas militum Philopœmenis. 6, 4, 2
in castris Scipionis. 8, 16, 2
Frugum tempore impressio hostibus difficillima. 4, 6, 20
Fumento corrupto hostes ad deditionem compulsi. 5, 1, 3. *milites à muris vocati.* 3, 16
Fuga simulata hostes in insidias deducti. 1, 40, 9. 2, 38. *hostes decepti.* 1, 42, 2. 2, 1, 27. 2, 5, 2. 3, 7, 41. 5, 10, 4. 5, 16, 2. 8, 3, 2. 8, 28. *hosti non intercludenda.* 1, 30, 3. *hostium non impedienda.* 2, 1, 6. *hostibus non præcludenda.* 3, 9, 2. *quomodo tuto capta.* 7, 11, 4. *tuta reddita per flammam.* 7, 8, 2
Fuga distractus hostis & superatus. 5, 22, 1
Fuga spes auferenda militibus. 5, 20. *militibus adempta.* 3, 9, 12. *per scalas remotas sublata.* 4, 2, 15. *fuga spes adempta.* 5, 24. 5, 25. *subrptis à tergo viis, sublata.* 7, 46. *Fuga specie decepti ab Iberis Siculi.* 1, 28, 1
Fu-

RERUM MEMORABILIVM.

Fugere ut hostem permitterent, cum exclamatum à militibus, hostes in fugam acti. 2,31,1
Fugientes non trucidandi. 1,16,3. *caute insequendum.* 3,9,2. *neque ad mœnia.* ibid. *fugientes naves ad proximas insequentes conversæ deprimunt eas.* 5,22,1. 5,36
Fulgura prævisa & indicata militibus eos metulibant. 1,32,2
Fulmen fictitium hostibus terrori. 1,12
Fumo deceptus hostis. 2,3,13. 2,4,1. 3,9,9. 5,10,4. 5,10,5
Fumus in hostem delatus magnæ stragis causa. 1,40,7
Fumo hostibus ablati prospectus. 2,22,7. *impediti hostes.* 4,7,9
Furor ratione compescendus. 3,9,28
Furentibus militibus subtrahitur Antipater. 4,6,4
Furto celebris Antolycus Mercurii filius. 1. præf.
Furtum bonum deprehensum. 6,52

G.

circa Gabienem prælum inter Antigonn & Eumenum. 4,6,13
Gabios capit Tarquinius. 8,6
Gadamarta, Mediæ civitas. 4,6,11
Galatas fugit Eumenes. 4,8,1
Galauros, Taulantiorum rex. 4,1
Galeam aqua repletam in maxima aque penuria sibi oblatam in omnium conspectu effundit Alexander. 4,3,25
Galeis cristas primi imposuere Cares. 7,3
Galli mercenarii Antigono. 4,6,17. *mulieribus ac liberis stipendium flagrant.* ibid. *Græciam invadunt.* 7,35,1,2. *Romam capiunt, duce Brenno.* 8,7,2. *caesi ad Antienem.* ibid. *obsident Ciceronem.* 8,23,6. *Romam coeperunt.* 8,25,1. *Selencum vincunt.* 8,61
Gallorum dux Bidorius. 4,6,17. *cum Attalo prælum.* 4,20. *rex, Brennus.* 7,35,1. *Vercingetorix.* 8,23,9. *tetrarchæ, Sinorix, & Sinatus.* 8,39
Gaudis specie decepti. 5,3,3
Geloi. 5,6
Gergoviam oppugnat Caesar. 8,23,9,10. *ejus situs.* ibid.

Germanos ante novilunium prælum detrectantes vincit Caesar. 8,23,4
Geta. 7,38. *victi.* proœmi.6
Gethosyne. 8,59
Gladio magis fidendum militi quam vallo. 8,16,3
Gleba alba pro calcilo. 1,6
Gorgidas. 2,1,2
Gorgippus, Satyri filius. 8,55
Gurgus, Theronis filius. 6,51
Græca armatura dono data obrem bene gestam. 8,53,2
Græci milites meliores Persis. 2,16.
inter auxilia Carthaginiens. 5,2,17.
suspecti iisdem astu Dionysii. ibid.
à Fauno adeptis armis interfecti. 8,18
Græcis armis deceptus Antiochus. 7,14,3. *Lydi armati terrorem incutiunt Cyro.* 7,8,1
Græcos decipit Tissaphernes. 7,16,1
ad Granicum prælum. 4,3,16
Gressum unum procedentes hostes vincunt. 2,3,4
Gubernacula duo singulis navibus contra tempestates adpiat Chabrias. 3,11,14
Gubernaculum oppositum hostili navi. 5,43
Gymnici ludæ. 5,1,2
Gylippus. 1,39,4
Gythium occupatum ab Isada. 2,9

H.

Habitu casorum induti milites hostes fallunt. 1,34,1. *amico deceptus hostis.* 5,44,5
Halyattes. 6,47
Harmodius & Aristogiton. 8,45
Hecateus, Sintorum rex. 8,55
Hecates sacerdos Chrysæus. 8,43
Hecatomphonia de Lacedæmoniis ter sacrificavit Aristomenes. 2,31,2
Hedylii mons. 1,3,5
Hegeias, Ephesiorum tyrannus. 6,49
Helena cum Menelao à Rhodiis fere interfecta. 1,13
Helice, Achæjæ urbs. 8,46
Helicon. 7,43
Helleboro infecta aqua. 6,13
in Hellesponto prælum navale. 4,6,8
Hel-

I N D E X

Helleſpontus ponte ſtratus. 1,30,3
Helnes Arcadum rex. 1,8
Helvetiorum cum Caſare bellum. 8,23,3
Hepheſtion. 4,3,27
Hepheſtionem luget Alexander. 4,3,31
Heraclea Trachinia. 2,21. *Heraclea.* 5,23
Heraclea tyrannus Clearchus. 2,30,2
Heracleotarum bellum cum Leucone. 6,9,
 3,4
Heracleotes Clearchus. 2,30,1,2
Archebius. 5,39
Heracleum. 2,3,8
Heraclide. 1,7. 1,10
Heracles Agathoclis filius. 5,3,4
Heracon, Phrycodemi filius. 8,46
Heraenſium urbs capta à Dioeta. 2,36
Hercules Minyas quomodo ſuperavit. 1,
 3,5
Herculis ſtrategemata. 1. Centauros,
 Pelei genus, deleuit. 1,1. apud Pho-
 lum diverſatus. 1,3,1. expeditio ad-
 verſus Trojanos. 1,3,3. filia Pan-
 dae. 1,3,4. templum Thaeſi. 1,45,4.
 ſacerdos. 2,3,8
Hermæ, ſtatua Mercurii. 1,40,6
Hermæum. 6,24
Hermias. 6,48
Hermocrates, Dionyſii affinis. 5,2,4
Hermocratis filius Dionyſius. 5,2,2
Herodes, Parthorum rex. 7,41
Hiberna longe diſtantia periculofa. 4,8,4
Hidrieus. 7,23,2
Hierocles, Car. 5,17,1
Hieronis cum Carthaginienſibus bellum.
 6,16,4
Hilotes. 1,17
Hiloticum bellum. 7,49
Himeram invadit Dionyſius. 5,2,10
Himilco. 1,27,1. 5,2,6
Hinamames. 8,26
Hinnulus Sertorii Dianæ ſacer. 8,22
*Hinnitum primus edit equus Darii, ope-
 ra Oebaris.* 7,10
Hipparchus. 5,17,1
Hipparion, Dionis filius. 5,2,8
Hippias tyrannus. 1,22. 3,2. major na-
 tu filius Piſiſtrati. 5,14. Leenam
 meretricem fruſtra torquet. 8,45
Hipponicus. 1,40,1
*in Hiſpania omnium civitatum muri eo-
 dem die diruti.* 8,17
Holcias deſectorum caput. 4,6,6

Homerus commendat ſtrategemata. 1,
 præſ. citatus aliquoties. ibid.
Homerus citatus. 1,4
Honoris ſpecie deceptus. 6,1,6
*Hordeum pro tritico, pœnæ loco datum mi-
 litibus.* 8,24,2
Hospitalia dona fraudulenta Arcadum.
 1,7
Hoſpites hoſpitio receptos interficiunt.
 7,40
Hoſtes per transfugas decepti. 1,9.
 1,15. 1,20,2
Hoſtes crebris bellis exercentur. 1,16,2
Hoſtia veneno infecta decepti. 8,43
*Hoſtiæ proſperæ militibus oſtenſæ eos ala-
 crioribus reddunt.* 4,3,14
*Hoſtibus capta urbe, portæ apertæ, ut
 tuto fugerent, & victoribus minus ef-
 ſet periculi.* 3,9,3
*Hoſtis frigori aſſuetus, exponendus æſtui
 ſolis.* 8,10,3
Hoſtium regio à populatione deſenſa. 4,
 3,18
ſacra Hoſtium ſcire in bello utile. 8,23,4
Humanitas Alexandri. 4,3,30. Caſſan-
 dri Salaminem ei conciliat. 4,11,2
*Hylaſſis tranſitu prohibere Alexan-
 drum conatur Perus.* 4,3,9
Hyrcani. 4,3,24
Hyrcania. 4,3,19

I.

Iacchus juvat Themistochem. 3,11,2
*ſacula cum inſcriptione in urbem miſ-
 ſa diſſidium excitant.* 2,20,1
ſaculari prohibiti hoſtes, quomodo.
 7,9
ſaculis nautæ impediti. 6,46
*Jaſon tyrannus ſœdus componit cum I-
 phicrate.* 3,9,40
Jaſon, Trallianus, tragicæduſ. 7,41
Iberi. 1,28,1
Iberia. 7,48. 8,16,1
Iberiam invadit Cato. 8,17
Ignari milites adverſus ſocios ducti. 6,
 1,1
Ignem repulſi hoſtes. 1,39,3
Ignem amico decepti hoſtes. 3,9,55.
 terribus hoſtis. 4,4,1. impedita perſe-
 quutio. 4,7,10. conſumpta urbs potius
 quam tradita. 7,24
 Ignes

RERUM MEMORABILIVM.

Ignes & iumenta in castris relinquens
 clam hostibus discessit Chabrias. 3, 11,
 15. ignes prima vigilia maximi, sen-
 sim deinde minores. 4, 8, 4
 Ignibus extinctis decepti hostes. 4, 6, 11.
 castrorum speciem referentibus hostes
 decepti. 4, 8, 4. abstinere deterritis
 hostibus. 4, 9, 5. castris injectis in insi-
 dias deducti hostes. 5, 8, 1. decepti.
 6, 2, 1. 6, 11. res celeriter indicat.
 6, 16, 2. territi hostes. 7, 6, 9.
 consuetis fieri iussis, tuto capta fuga.
 7, 11, 4
 Ignis terroris iniecit hostibus. 1, 8. in-
 jectis hostium castris eos à cade ab-
 trahit, & fugat. 1, 28, 1. hostem à
 persequendo deterret. 1, 40, 8. 2, 4, 2.
 optime extinguitur aceto. 6, 3
 Ignominia ambiguitate impedita auxilium. 6,
 19, 2
 Ignominia ad officium reducti tumultu-
 antes. 8, 16, 5. 8, 13, 15. ignominia
 post mortem deterret Milefias à su-
 spendio. 8, 63
 Ignominia exprobratione milites à fuga
 retenti. 8, 9, 2. 8, 23, 16
 Ignoti invicem emittendi exploratores. 5,
 33, 6
 Ignoto habitu fuga ineunda. 4, 9, 6
 Ilerda. 8, 23, 28
 Illisus. 5, 17, 1
 Ilium captum dolo Ulyssis. 1. præfat.
 captum à Charidemo. 3, 14
 Illyriorum & Macedonum bellum. 4,
 10, 1. regina, Caria. 8, 60
 Illyris. 4, 11, 4
 Imber Casarem iuvat. 8, 23, 8
 Imberbes adolescentes pro mulieribus. 1,
 20, 23, 1.
 Imbrum incoluere Tyrrheni. 7, 49
 Impedimenta relicta, ne milites pro iis
 pugnantes interirent. 1, 49, 1. com-
 busta. ut milites promptiores redde-
 rentur. 4, 3, 10. hostium diripere mi-
 lites ipse dux prohibet. 4, 8, 5
 Impedimentis potitus Antigonus, inte-
 gra per tumultuantes ob ea milites, po-
 titur victoria. 4, 6, 13. direptis in-
 terfecti milites ne ob ea tumultuaren-
 tur. 4, 12, 1
 Impedimentorum direptionem neglexit
 Alexander, ne vires prælio subduce-

rentur. 4, 3, 6. impedimentorum in-
 gens multitudo quomodo servata. 4, 5
 Imperatore locum in acie simul & navem
 mutante decepti hostes. 1, 48, 5
 Imperatori periculis abstinendum. 2, 2, 3
 Imperitos remiges brevis in litore periti
 reddit. 3, 11, 8
 Impetum priores in hostem ut facerent
 milites rogat Iphicrates. 3, 9, 26
 Impransi hostes oppressi. 8, 16, 1
 Improvisi oppressi hostes victoriam sine
 cade dant. 4, 6, 7. oppressi hostes. 6, 6, 2
 Impunitas in bello quandoque fortiores
 reddit. 8, 9, 1.
 Incendiis & agrorum vastatione, ab an-
 gustiis Bæotie hostes abstracti. 4, 2, 14
 Includi exercitum finit Demosthenes po-
 sitis insidiis, qui includentes adori-
 rentur à tergo. 3, 1, 2. includi me-
 tuens hostis fugatus. 5, 2, 6
 Indi à Baccho superati. 1, 1. armis &
 hastis occultatis, & hedera cinctis,
 & vino inebriati. ibid.
 timiditatem Alexandri intranscendit
 immerito rident. 4, 3, 9
 India castellum oppugnat Alexander. 4,
 3, 20. rex Alexander. 4, 3, 23.
 populus Cathai. 4, 3, 30
 Indiam subegit Alexander. 4, 3, 10
 Indicata res celeriter & à longinquo cle-
 ptydrarum ope. 6, 16, 2
 Indici elephantii. 4, 21
 Indicium simulatum rem ipsam prodit.
 5, 2, 4
 Induciae ab hostibus violatæ, deos ipsi
 iratos reddit. 2, 1, 8
 Induciis dierum aliquot nocte agri vasta-
 ti. 6, 25. perfectæ munitiones. 6, 53
 obruti hostes. 7, 43
 Inimici quomodo detecti. 7, 20. 4, 3, 19
 Inimicitia deponenda in communi patria
 periculo. 1, 31
 Inimicorum statuas reponendas curat Cæ-
 sar. 8, 23, 31
 Injuria simulata decepti. 5, 17, 2
 Infidia priori die collocata, hostibus pe-
 riculosa. 1, 39, 1. à discedentibus reli-
 ctæ hostibus periculosa. 1, 30, 2. hostium
 ex suspitione prænuntiata inutiles red-
 ditæ. 2, 8. simulatæ pacis causa. 8, 8
 Insidias prænoscenti ars. 5, 2, 3
 Insidias militibus urbem intrantibus
 præstare.

I N D E X

structas in commodum suum convertit
Philippus. 4, 2, 18
Insidiatores deprehensi. 7, 21, 4
Insidiis superantur provocati hostes. 2, 12
Insomnium Eumenis. 4, 8, 2
Instructi semper habendi milites. 8, 23,
 17
Joco aliquis absolutus. 5, 46
Iones Xerxis socii quomodo ab eo abstra-
cti. 1, 30, 36. *Medorum partes sequen-*
tes ab eisdem abstracti. 1, 33. *in insi-*
diis caesi. 2, 37. *Miletum incolunt.* 8,
 35.
Ionia. 7, 20. *histrionibus nobilis.* 6, 10
Ionia praefectus, Philoxenus. 6, 49
Ioniam ad defectionem sollicitat Isthieus.
 1, 24
Ionum in Asia colonia. 8, 43
Iphicrates. 2, 24
Iphicratis nomine terreri soliti hostes. 3,
 9, 25
Irus luctatus cum Ulyssse. 1. praef.
Isidis templum. 7, 3
Isthia Diana. 2, 1, 14
ad Isthmum praelium. 4, 5, 1
Isthmicorum victores coronantur apio. 5,
 12, 1
Isthmum munire volunt Lacedaemonii. 5,
 30.
Istiaea. 2, 7
Isthiae. 6, 20
Itali conservati à Dionysio. 5, 3, 2
Italiam incolere quomodo compulsi Troja-
ni. 8, 25, 2
Italici Locri. 6, 22
Italorum bellum cum Hierone. 1, 29, 2
Iter quomodo faciendum instantibus ho-
stibus. 1, 49, 2. *quomodo celatum.* 4,
 7, 2. 5, 2, 12. 5, 10, 2
Itinere per solitudines & avia, ex im-
provviso decepti hostes. 4, 15. *simulato*
decepti hostes. 5, 16, 1
Itonia Minerva. 7, 43
Judicium minis evasit Iphicrates. 3, 9,
 15, 29
Junonis templum Sami. 1, 23, 2. 6, 45.
sacerdotes, duces Thracum in bello.
 7, 22
Jupiter Polieus. 5, 1, 1. *ejus templum.*
ibid. Minos leges dicit. 8, 4
Jurejurando decepti. 8, 50. 8, 52.
deceptus hostis. 3, 2. *Mamercus.* 5,

12, 2. *fictio decepti.* 7, 34. *fallendos*
hostes, pueros tesseri aiebat Lysan-
der. 1, 45, 3. *ante pugnam obstructi*
milites fortius pugnant. 5, 21
Jusjurandum captiosum. 2, 6. 2, 19.
non servatum. 5, 3, 1
hostibus servavit Regulus. 8, 12
Justitia & aequitatis specie occupatum
imperium. 7, 1
Juvenes mulierum specie hostes decipiunt
 2, 3, 1. 2, 4, 3
Ixomata. 8, 55

K.

K *καὶ δ' αὖτε* *virgines dictae Macedoni-*
bus, post Μικαλλόδες. 4, 1

L.

L *aarchus rex Cyrenensium.* 8, 41
Labor omnia vincit. 1, 41, 5
Lacæna bellicosa. 8, 49
Lacedaemon terrae motu collapsa. 1, 41, 3
Lacedaemonem diripere valens Epaminon-
das, discessit. 2, 3, 5
Lacedaemonii, canente tuba praeliari so-
liti. 1, 10. *contra Thebanos & Athe-*
nienfes. 2, 1, 2. *auxilio Dionysio.* 5,
 8, 2. *victi à Diotimo.* 5, 22, 1, 2.
Isthmum munire volunt. 5, 30. *Pla-*
teas oppugnant. 6, 19, 2. *Tyrrenos*
receptos interficere conantur. 7, 49
Lacedaemoniis veitum artes mechanicas
exercere. 2, 1, 7
Lacedaemoniorum rex Eurytion. 2, 13.
Cleonymus. 2, 29, 1. *dux Nicoma-*
chus. 3, 10, 4. *cum Pyrrho bel-*
lum. 8, 49
Lacedaemonios Corinthi interfecit Iphi-
crates. 3, 9, 45. *superat Demetrius.*
 4, 7, 9
Lacedaemonius Aristomenes. 2, 31, 1
Lachares, tyrannus. 4, 7, 5. 6, 7, 2
Lacones sociorum fortissimi. 2, 3, 15
Lacones viso Aristomene, quem putabant
mortuum, in fugam vertuntur. 2,
 31, 2
Laconica desperatio pro salute. 1, 17
Laconicam populantur Athenienses. 1,
 36, 1. *invadit Epaminondas.* 2, 3, 5.
Chabrias. 3, 11, 6. 3, 11, 15
 Laco-

RERUM MEMORABILIVM.

Laconum dux Brasidas. 1,38,1
Lamia capta Antipatro prandentibus Lamis. 4,4,2
Læx, id est, clypeo, minus fidendum, quam dextra, id est, gladio. 8,16,4
Læstrigonum campus. 5,6
Lampface, Mandronis filia. 8,37
Lampfaceni servati. 2,1,26
Lampfacum. 2,2,7. unde dictum. 8,37
Lapides infini per universum murorum ambitum sublatis, cum in fœdere lapidem eximendum sanxissent. 6,14
Largitionibus sollicitantur milites. 4,8,3
Larissum venit Philippus. 4,2,11
Latini à Romanis nuptiarum specie decepti. 8,30
Latmum capit Mausolus. 7,23,2
Latmum occupat Artemisia. 8,53,4
Leanum aneam in honorem meretricis, nomine Leane, erigunt Athenienses. 8,45
Leander, frater Nicocritus. 8,38
Lecheum. 4,7,8
Legati hostium, si tui in periculo versantur, non reddendi, priusquam tuos receperis. 1,30,4. facti suspecti. 2,1,32. si commodum, nonnihil detinendi. 4,6,10. missi de pace retenti & subito eruptio facta. 5,2,7. re non obtenta, contrarium nunciare iussi. 6,6,1
Legatio missa de sepeliendis mortuis à duce vulnerato, ut reliquos servaret. 1,41,4
Legatione missa hostes dilati. 1,39,4
Legationis specie nobilissimi ejecti. 5,3,1
Legatis hostium humaniter acceptis & dimissis decepti. 6,6,2
Legatum filio iturum simulans pater, efficit ut filius eligatur dux. 8,15
Legatus profectus, qui exposcebatur, servatur. 5,15. re male gesta joco a Dionysio absolutus. 5,46
Leges divina auctoritate sancitæ. 1,16,1. 8,4
Leges veteres post Leutricam pugnam demum valere iussit Agesilaus, ne multi notarentur infamia. 2,1,13. à Cyro aneæ columnæ inscriptæ. 4,3,32
Legislator Lacedæmoniorum Lycurgus. 1,16
Leinum incoluere Tyræheni. 7,49
Leonidas, Macedo. 4,6,6. 7,15,5

Leoninæ pelli assuenda vulpina. 2,10,5
Leontini. 5,2,1. superati ab Agathocle. 5,3,1
Leontinorum in urbe degit Hipparinus. 5,4. Leontinorum tyrannus Theocles. 5,5,1. Leontinorum in urbem coloniam adducunt Plataenses. ibid. Leontinorum urbe pulsi Siculi. ibid. Megarenses. 5,5,2. Leontinorum cum Megarenfibus bellum. 5,46
Leontinorum tyrannus Panatius. 5,46
Leontomenes, coquus. 6,7,2
Leosthenes oppugnat Panormum. 6,2,1
Leporem insequentes, omisit Persis, Scythæ, terrorem ipsis incutiunt. 7,11,1
Lepori inserta literæ. 7,7
Leptines. 6,16,1
ad Leucadem à Timotheo victi Lacedæmonii. 3,10,4. 12,17
Leucadius, Dorotheus. 5,35
Leucani superati à Cleandrida. 2,10,2,4
Leucas. 3,10,4. 12
Leucon Bosphori tyrannus. 5,44,1
Leucothea sanum. 5,2,2
Leuctra. 2,3,2,4
Leutrica pugna. 1,10,2. 1,13
Lex, capitis penam in transgressores lata, magno patriæ damno, quomodo abrogata. 2,33
Lex talionis. 5,12,2
Libelli dati singulis gubernatoribus navium. 4,7,2. 5,10,2. resignati resignantibus mortem adferunt. 5,2,12
Libertate hostibus promulgata, se traderunt. 4,7,6
Libertatis specie decepti. 5,3,7
Libes vino dediti. 5,10,1
in Libyam trajicit Agathocles. 5,3,5
Libyci elephanti. 4,2,1
Lima dissecta vincula. 6,49
Linguam dentibus abscindit Læna, ne quid per tormenta fateri cogeretur. 8,45
Lipara. 6,16,5
Literæ, abrasit capillis, capiti inuste. 1,24. in tabellis cera obductis à Demarato missæ. 2,20. clam missæ. 7,7. simillimæ externa forma, sed contrariis argumento, permutatæ. 7,19. inimicæ deprehensæ. 7,20. telo alligatæ missæ. 7,33,1. malorum nunciæ in contrarium sensum prælectæ. 8,16. 7. interceptæ, post-

postquam essent lecta, reddita. 4, 11,
 3. ad diversos de rebus occultis data
 eodem tempore aperienda. 8, 17.
 jaculo alligata. 8, 23, 6
Literas interciperi utile. 4, 11, 3
Literas contra se tulit *Lysander*. 7, 19
Literis suspectus factus hostilis dux. 5,
 2, 8
Loco amplo, sed cui angustus tantum exi-
 tus, castra metari non oportet. 2, 2, 4
Locri. 1, 9. 1, 35, 2
Locum difficilem quomodo transit *Ale-*
xander. 4, 3, 21
Locus palustris assignatus iis, quos inter-
 ire volebat *Clearchus*. 2, 3, 2
Ludimagister discipulos prodens, puni-
 tus. 8, 7, 1
Ludorum specie decepti vicini. 6, 10.
 capta uxores. 8, 3, 1. decepti. 8, 18.
Lustrandorum armorum specie occupatum
 imperium. 5, 4, 6
Luxuria instrumenta castris efficienda. 8,
 16, 2. specie deceptus hostis. 4, 7, 3
Luxuriosi raro fortes. 4, 3, 32
Lycæus Arcadia mons. 4, 7, 9
Lycæonia. 4, 6, 6
Lycius *Pericles*. 5, 42
Lycius, bubulcus *Alexandro* dux via.
 4, 3, 27
Lycopus. 8, 7, 0
Lycum fluxum transgredit *Demetrius*. 4,
 7, 12
Lycurgi disciplinis filium suum imbui se
 velle simulat *Pyrrius*. 6, 6, 2
Lycurgus *Apollinis* auctoritate leges suas
 munit. 8, 4
Lycus, *Lysimachi* dux. 5, 19
Lydi deficiunt à *Cyro*. 7, 6, 4
Lydia. 1, 34, 2. 2, 1, 9
Lygdamidis filia *Artemisia*. 8, 53, 2
Lygdamis, Naxiorum tyrannus. 1, 23, 2.
Lysander accusatus à *Pharnabazo*. 7, 19
Lysias, *Seleuci* ducum unus. 4, 9, 5
Lysimachensis, *Dionysius*. 4, 17
Lysimachi dux, *Lycus*. 5, 19. filius *Ale-*
xander. 6, 12. cum *Thracibus* bel-
 lum. 7, 25. uxor *Artemoe*. 8, 57
Lysimacho *Epbesum* prodere vult *Diado-*
rus. 4, 7, 4
Lysimachus. 3, 17, 2, 3

Macedones deficiunt ab *Antigono*. 4,
 6, 6. *Persis* superiores. præf. 1.
Macedonia rex *Aëropus*. 2, 1, 17. *Ar-*
gæus. 4, 1
Macedonica causa. 5, 4, 5
Macedonicum numisma. 3, 10, 14
Macedonum virgines *thyrsis* armatæ ho-
 stes fugant. 4, 1. Κλωδῶνες inde
 dictæ. ibid. cum *Onomarcho* pugna.
 2, 38. *Macedonum* & *Illyriorum*
 bellum. 4, 10, 1
Machinarum confingendarum & conser-
 vandarum ratio. 6, 3
Machinis suis hostium molitiones inutiles
 reddit & ad fœdus compellit *Timo-*
theus. 3, 10, 15
Maxis, *Tirgato*. 8, 55
Magi sublati à septem principibus. 7, 10
Magnesia. 2, 27, 1, 2. 5, 44, 4. 6, 2, 1
Magni cognomen *Scipio*, *Maximi* *Fabius*
 cur adepti. 8, 14, 2
Magni copiis instructus moderate bellum
 gerebat *Antigonus*; imbecillibus vero
 fortiter hostes invadebat. 4, 6, 5
Majores copia simulatæ minores. 2, 10, 4
Malea. 8, 23, 1
Mali omnis metus sublati. 3, 10, 2
Malo malum non rependendum. 5, 11
Malum omen conversum in bonum. 5,
 12, 1
Mamercus, tyrannus obsessus à *Timo-*
leonte. 5, 12, 2
Mandragora admixta vino decepti. 5,
 10, 1. 8, 23, 1
Mandro, *Bebrycum* rex. 8, 37. ejus filia,
Lampſace. ibid.
Mania. 8, 50
Mantineæ per factionem occupata. 2, 13.
 oppugnata *Agesipoli*. 2, 25
Mantiniensis pugna. 2, 32
Marcellus. 8, 10, 2
Mardonius. 7, 33, 3
Maris, liquidorum mensura. 4, 3, 32
Maronia subacti à *Philippo*. 4, 2, 22
Masætyliorum rex *Syphax*. 8, 16, 7
Matrem decipit *Jafon*. 6, 1, 2, 3, 4, 5
Maurusii vici. præf. 6
Mausolus. 6, 8
Maxares, *Medus*. 7, 6, 4
Meerida *Lysimachi* uxor. 6, 12
Media

RERUM MEMORABILIVM.

<i>Media.</i>	4,3,32	<i>Agemachus.</i>	2,35. cum Dionysio bel-
<i>Medie præfectus Pithon.</i>	4,6,14	<i>lum.</i>	5,2,18
<i>Medius.</i>	8,54	<i>Messenius, Megacles.</i>	5,15
<i>in Medis hyberna egit Antigonus.</i>	4,6,	<i>Metapontini.</i>	5,2,22
<i>II. à Medis deficiunt Persæ.</i>	7,6,7	<i>Methonem expugnat Philippus.</i>	4,2,15
<i>Medorum rex Dæioces.</i>	7,1. cum Cyro	<i>Methyrana.</i>	1,44. 5,44,3
<i>bellum.</i>	7,6,1. cum Persis prælium.	<i>Metrodorus, Satyri tyranni filius.</i>	8,55
<i>7,45,2</i>		<i>Metu simulato decepti hostes.</i>	5,33,4
<i>Medosaccus, rex Sarmatarum.</i>	8,56	<i>Metus hostium militibus demptus.</i>	3,11,1
<i>Megacles.</i>	1,21,3. 5,2,8	<i>Milesii.</i>	7,16,1. 7,45,1. Cæsarem à pi-
<i>Megara oppugnavit Antigonus.</i>	4,6,3	<i>rat is, captum pecunia sua liberant.</i>	8,
<i>Megareses per Salonem decepti.</i>	1,20,2.	<i>23,1</i>	
<i>Siculos Leontinorum urbe pellunt.</i>	5,5,	<i>Milesiorum tyrannus Thrasybulus.</i>	6,47.
<i>I. pulsus à Chalcedensibus.</i>	5,5,2.	<i>cum Naxiis bellum.</i>	8,36
<i>Troium incolunt.</i>	ibid.	<i>Milesius Isthmus.</i>	1,24. Charimenes.
<i>Megarensium cum Atheniens. bellum.</i>	1,	<i>42</i>	
<i>20,1. cum Leontinis.</i>	5,46	<i>Miletum.</i>	6,8
<i>ex Megaris coloniam Leontium deducunt</i>		<i>Miletum oppugnat Eulyattes.</i>	6,47. in
<i>Plataenses.</i>	4,5,1	<i>Miletum irrumpit Tissaphernes.</i>	7,
<i>Melene, castellum.</i>	1,19	<i>18,2. incolant Iones.</i>	8,35
<i>Melanippus, Apollinis sacerdos.</i>	8,38	<i>Miletus.</i>	1,45,1
<i>Melophori Persæ.</i>	4,3,24	<i>Militaris rei scientia utilis quoque in pa-</i>	
<i>Memnon Darii dux.</i>	4,3,15	<i>ce.</i>	proæm.3.
<i>Memoria eximia quomodo prædictus vi-</i>		<i>Milites quomodo confirmati.</i>	3,9,21.
<i>sus Antigonus.</i>	4,6,2	<i>alacres nimis inhibiti.</i>	3,9,28. acce-
<i>Memphis.</i>	4,19. 7,3	<i>pti specie invadenda terræ hostilis.</i>	5,
<i>Menda.</i>	2,1,31	<i>3,6. hostes egredientes impedire de-</i>	
<i>Meneceates.</i>	8,57	<i>treantes, quomodo consti.</i>	6,9,4.
<i>Meneceates pancratiastes luctatur cum</i>		<i>adversus truculentum hostem non sta-</i>	
<i>Philippo.</i>	4,2,6	<i>tim educendi, sed assuescendi primo</i>	
<i>Menelaus præfectus Salaminis Cypri.</i>	4,	<i>aspectum hostium sustinere.</i>	8,10,1.
<i>7,7</i>		<i>confirmati contra insula auspicia.</i>	8,
<i>Menon, Thessalus.</i>	7,18,1	<i>23,32,33. vestes permutare jussu, quo</i>	
<i>Mercatorum specie decepti hostes.</i>	5,16,3	<i>promptiores in labore.</i>	3,13,2
<i>Mercurius Autolyçi pater.</i>	præf.1	<i>Militibus venia data, ut essent fortiores.</i>	
<i>Mercurius Philius.</i>	3,9,21	<i>8,9,1. singulis conservandi hostis po-</i>	
<i>per Meretrices animos civium erga se de-</i>		<i>testatem facit Cæsar.</i>	8,23,30
<i>prehendit Dionysius.</i>	5,2,13	<i>Militum erga ducem benevolentia magni</i>	
<i>Meretrices castris exigendæ.</i>	8,16,2	<i>momenti.</i>	5,11
<i>Merion frater Jasonis.</i>	6,1,6	<i>Milo Deidamiam necat.</i>	8,52
<i>Merita cuique præmia distributa alacrio-</i>		<i>Μιχαλλόες virgines Macedonum dictæ</i>	
<i>res reddunt milites.</i>	3,9,31	<i>post, quæ prius Κλωδῶνες.</i>	
<i>Merum, unus è verticibus Tricoryphi,</i>		<i>Minæ audaciores cantum faciunt hostem,</i>	
<i>montis Indiciæ.</i>	1,1,2	<i>et insidias detegunt.</i>	3,9,24
<i>Mesopotamia.</i>	4,17	<i>Mindarus prælio navali perit.</i>	1,40,7
<i>Messena Cresphonti cecidit.</i>	1,6. Messena.	<i>Minerva Itonia.</i>	7,43
<i>6,16,4. 2,31,3</i>		<i>Minerva templum.</i>	5,59. 6,51
<i>Messeniam oppugnavit Agathocles.</i>	5,15	<i>Minervi Assisæ templum.</i>	6,47
<i>Messenia.</i>	2,1,28	<i>Minervæ Chalcedæa templum.</i>	8,51
<i>Messenii.</i>	2,3,5	<i>Minio permixta aqua.</i>	6,54
<i>Messeniorum cum Lacedæmoniiis bellum.</i>		<i>Minos Foris auctoritate leges suas mu-</i>	
<i>1,15. dux Aristomenes.</i>	2,31,2.	<i>nit.</i>	8,4

- Minys quomodo superati ab Hercule. 1, 3, 5. in civitatem recipiuntur à Lacedæmoniis. 7, 50. 8, 71
- Minys nubunt Lacœnæ. 8, 71
- Mithridatis dux Archelaus. 8, 9, 2
- Mitylene. 1, 44. 1, 48, 2. 3, 9, 23
- Mitylene obsessus Conon. 1, 48, 4
- Mnesidemus. 5, 17, 1
- Modius Atticus. 4, 3, 32
- Mœnia multarum urbium uno die diruta. 8, 17
- Mons Ereboæ. 4, 1
- Montes occupandi, quia ex iis in hostium exercitum prospectus. 4, 6, 11
- Mora transire, decepti. 8, 23, 9
- Morbo simulato deprehensi civium animi. 5, 2, 16
- Mors regis dissimulata ad firmandum successoris imperium. 7, 17. mors dissimulata. 8, 50. virilis turpi vitæ præferenda. 4, 6, 5
- Morte simulata deprehensi civium animi. 5, 2, 15
- Mortuus datus Eucritus. 5, 2, 22
- Mortui clam cremati, ne caesorum numerus innotesceret. 4, 6, 10. occultati. 2, 1, 23. 7, 15, 4. ignorati commilitonibus. 2, 3, 12
- Morya. 5, 2, 6
- Mucius, nanarchus Cassii & Bruti. 8, 24, 7
- Mulier habitum effugit Lachares. 3, 7, 3
- Mulier Pyrrhum interficit. 8, 68. maritum carcere liberat. 8, 34
- Mulieres hostes decipiunt. 2, 3, 1. in prælium redire faciunt Persas. 7, 6, 1. viros in prælium redire compellunt. 7, 45, 2. vestitæ, simul cum viris egredientes, gladios sub vestibus occultant, iisque traditis maritis, prædam agentes milites interficiuntur. 7, 48. maritos suos, permutatis cum ipsis vestibus, carcere liberant. 7, 49. maritorum prælium dirimunt. 7, 50. Gallorum consiliis interfunt. ibid.
- & lites dirimunt. ibid. virili, viri contra muliebri veste induti. 8, 33. duce Telephilla Spartanos repellunt. ib. viros, viros vero mulieres factos dolet Xerxes. 8, 53, 5. crines pro funibus præbuerunt. 8, 67. fortiter pugnantes cum maritis interficiuntur. 8, 69. in prælio maritos fortiter adiuvant. 8, 70. sponte ad necem se offerunt. ibid.
- Mulieris fortitudo ne in hostium potestatem veniret. 8, 48. in tormentis constantia. 8, 45. 8, 62
- Mulierum habitu milites occultati. 1, 20, 2. intercessione servatur Roma. 8, 25, 3. fortitudine Pyrrhus à Lacedæmoniis pellitur. 8, 49. fortitudo victoriæ causa. 8, 65
- Multifamilia non notandi. 2, 1, 13
- Multitudinem Lacœnum militum quomodo sociis ostenderit Agesilaus. 2, 1, 7. hostium militibus celat Timotheus. 3, 10, 8. ipse timens exercitum caute subducit. ibid.
- Multitudinis specie decepti. 7, 44, 1
- Multitudo militum celata. 2, 10, 4. 3, 9, 19. simulata. 4, 19, 8, 23, 7. navium occultata. 1, 47, 1. 2, 7, 3. 11, 3. 5, 22, 2. 8, 20
- Multitudo caesorum quomodo occultata. 2, 1, 23. celata, ne contristaretur miles. 2, 3, 11. celata. 7, 15, 4. ingens à paucis fugata. 2, 23. hostium explorata citharædo. 5, 44, 1
- Multorum infamia quomodo celata. 2, 3, 10
- Multorum equitum speciem Thessalia præbet Alexander. 4, 4, 3
- Munerandi specie deceptus. 7, 33, 2
- Muneribus afficiendi fortes. 8, 24, 5
- Muneris specie matrem decipit Jason. 6, 1, 4
- Munichiam recipit Cassander. 4, 11, 1
- Munitione hostium pro se utitur Brasidas. 1, 38, 1
- Munitionibus hostium fere clausis tuta per angustias eruptio. 2, 1, 22. 1, 38, 1. 2, 2, 5
- Muri sponte dejecti, ut milites fortius pugnarent. 2, 22, 3
- Muros ligneos de navibus explicat Themistocles. 1, 30, 1
- Muros Athenarum frustra impedire canantibus Lacedæmoniis perficit Themistocles. 1, 30, 4
- Musica perniciosa ab Ulyssæ vitata. præfat. 1
- Mutare vestes inter se iussi milites, promptiores in labore. 3, 13, 2
- Muta-

RERUM MEMORABILIVM.

Mutatione vestimentorum decepti hostes.
 3, 9, 52. custodes, 3, 14
Mutatis armis decepti insidiatores. 7,
 21, 4
*Mutatis crebro vestibus evitatum pericu-
 lum.* 7, 37
Mutato habitu facile effugium. 3, 7, 1.
 decepti hostes. 3, 9, 58. servatus. 5,
 42. decepti. 6, 12. servati. 6, 49
Mutilatione spontanea decipitur Darius.
 7, 11, 8. Babylonii. 7, 12
Mycalæ. 1, 33. 7, 45, 1
Mysteria violata per Alcibiadem. 1, 40,
 6. minora. 5, 17, 1
Myus. 8, 35

N.

Navalia Rhodiorum incensa. 5, 17, 2
*Naves altum petere jussæ ne refu-
 gium esset fugientibus.* 1, 3, 3
*Naves contra tempestatem quomodo mu-
 niverit Iphicrates.* 3, 9, 38. servare
 non valens incendit Timotheus. 3, 10,
 8. contra fluitus munit Chabrias. 3,
 11, 13. cremata ad tollendum effu-
 gium. 5, 3, 5. 5, 25. 7, 47. tres ætluæ
 riæ contra hostilem triremem servatae.
 5, 13, 1. subductæ, ut fortius pugna-
 rent milites. 5, 20. celeriores, fugien-
 tes primam bustium navem insequen-
 tem deprimunt. 5, 22, 1. in portu,
 elicitis prius hostibus, incensa. 6, 16,
 4. onerariæ tuto deductæ. 6, 23.
 frumentariæ hostiles dimissa, terrorem
 hostibus incutiunt. 7, 1, 5, 3
*Navi expedita, comitata majori, tutius
 iter.* 1, 38, 4
*Navibus unctis in modum hostilium na-
 vium decepti.* 5, 34
*Navibus alligatis in prædum objectis de-
 cepti.* 5, 39. hostilibus captis decepti
 hostes. 5, 40. 5, 41
Navigia nocte abstrahere hostes inpediti.
 2, 22, 1
*Navis fugiens proximam insequentem
 conversa deprimit.* 5, 36
Navium numerus occultatus. 5, 22, 2.
 8, 20
Naupactus. 1, 9. 3, 43. 6, 23
Nautæ inutilis redditæ. 6, 46
Naxii tyrannus Lygdamis. 1, 23, 2.

Naxiorum cum Milesiis bellum. 8, 36
*Naxum delatus ad castra Atheniens.
 quomodo evaserit Themistocles.* 1, 30, 6
ad Naxum prælium. 3, 11, 2, 11
Naxus prodita Dionysio. 5, 2, 5
Neapolis. 4, 2, 22
*Nebulis captatis ex lacubus & flumini-
 bus Alpium, decepti.* 8, 23, 2
Necessaria tantum concedenda militibus.
 6, 4, 3
Nectanebo Ægypti rex. 2, 1, 22
Nelei posteri. 8, 35
Ne eis, festum apud Milesios. ibid.
*Nemo sive ætis strategema Ulyssis. præ-
 fat. 1.*
Neptuni templum Helices. 8, 46. ejus
 indignatio Helicen perdidit. ibid.
Neptunus Equester. 8, 3, 1
Neroni insidias struunt Piso & Seneca.
 8, 62
*Nestor, unus ex Alexandri Epri regis
 stipulatoribus.* 8, 52
*Neutros sequenti à Casare pro amicis, à
 Pompejo pro inimicis habiti.* 8, 23, 27
*Niceam, viduam Alexandri præfelli
 Acrocorinthis filio uxorem petit Anti-
 gonus.* 4, 6, 1
Nicanor, præfellus Antigoni, victus.
 4, 6, 8. decipit Diodorum. 4, 7, 4
Nicanor Munichia præfellus occisus. 4,
 11, 1
Nicias deceptus ab Hermocrate. 1, 43, 2
Nicoelis uxor, Axiothea. 8, 48
Nicocrates astu uxoris perit. 8, 38
Nicomachus dux Lacedæmoniorum. 3,
 10, 4, 12, 17
Nicomedia. 8, 23, 1
Nicostratus. 6, 10
Nini uxor Semiramis. 8, 26
*Nitetis Aprie filia, Cyri uxor, Camby-
 sis mater.* 8, 29
*Nocte perfectæ munitiones, induciis die-
 rum. 6, 53. obruti hostes, induciis die-
 rum aliquot. 7, 43. præliaturus simu-
 let se luce pugnaturum.* 2, 3, 7
*Nocturnæ eruptiones terrorem incutiunt
 hostibus.* 6, 18, 1
*Nomina Scytalis inscripta, brachiisque
 alligata, ut casu in prælio agnosceren-
 tur.* 1, 17
*Nomini imponendo infanti splendidum
 exstructum convivium.* 6, 1, 6
 B 4 Notium

INDEX

Notium oppugnat *Paches*. 3,2
 Novem *uæ*. 6,54
 Novilunium ad pugnandum expectant
Germani. 8,23,4
 Novus pugnantium status terrori hos-
 tibus. 2,1,2
 Nox illunis insidiis apta. 1,12. 1,37.
 2,35
 Nox apta itinervi per loca arida. 3,9,47
 Nox procellosa effugio apta. 6,19,3
 Nube orta, insidiarum occasio. 2,3,13
 Rudi *Lacones Thebanis Gythium portum*
eripiunt. 2,9
 Num pretium duplicatum. 6,9,1
 Numisma *creum*. 3,10,14. *è stanno*
ave. 4,10,2
 pro Numismate ducis sigillum. 3,10,1
 Nuptiæ violenta periculose. 8,46
 Nuptiarum celebrandarum specie *Acro-*
corinthum capit Antigonus. 4,6,1.
capta urbs. 5,1,4. *decepti*. 8,30.
 8,39
 Nympharum templum. 8,4. earum au-
 ctoritate leges fert *Numa*. *ibid.*
 Nymphæus. 8,64

O.

Obscure loquendum, ne hostes intelli-
 gant. 2,15
 Obsessi omni comiteatu & auxiliis inter-
 cludendi. 4,6,16
 Obsessus *Conon* quomodo indicaverit id
Atheniensibus. 1,48,4
 Obses, sœdere rupto, interfectus. 8,55
 Obsides clam elapsi redditi. 8,31. si pe-
 riculum, detinendi etiam quidam ex
 hostibus. 4,6,17
 Obsidionis solvenda specie *decepti*. 2,1,
 16
 Obsignati de itinere libelli nautis traditi,
 aperiendi si tempestate distrabentur.
 5,10,2
 Octavius, *Crassi legatus*. 7,41
 Odrysiæ, *Odrysenses*. 3,9,60,62
 Oeantibus. 8,46
 Oebares, *Cyri Satrapa*. 7,45,2
 Oenysa. 8,16,6
 Olympias. 4,8,3. *Pydnæ capitur a*
Cassandro. 4,11,3
 Olympium. 1,39,2
 Olynthia. 3,10,7

Olynthius, *Ariston*. 5,44,1
 Omen in hostes transferendum. 2,3,3
 Onetorides. 5,17,1
 Onium. 2,3,3, 2,3,9
 Ophelus, *Cyrenensis*. 5,3,4
 Oppugnatio remissa seditionem in urbe
 parat. 1,41,2
 Oraculum. 1,19. 1,30,1. 6,53. *simu-*
latum. 2,1,27. 5,12,3. *contra hostes*
explicat Themistocles. 1,30,1. *Am-*
monis. 7,3
 Oratione melius quam prælio res confice-
 re. 4,2,9
 Oratores *Græcarum civitatum corrupti à*
Persis Lacedæmoniis bellum inferunt.
 1,48,3
 Orchomenus. 2,1,18. 4,7,11
 ad Orchomenum prælium *Sylla cum Mi-*
thridatis copiis. 8,9,2
 Ordinem non requirendum invadentibus
 hostibus, sed cuique eo loco, quo esset,
 fortiter pugnandum. 3,10,13
 Ordines servati in summa siti, specie
 aquæ mortifera. 4,3,28
 Ordo militum egregius terrorem hostibus
 incutit. 3,9,63
 Ornatus egregius militum ad deditionem
 hostiles milites allicit. 4,16
 Orontes *Armenia Satrapa*. 4,8,3
 Orontes. 7,13. *à rege deficit*. 7,14
 Orthiomagus locus maritimus. 4,6,9
 Oryndres. 7,11,7
 Ossam montem, excisis in eo gradibus,
 transcendit *Alexander*. 4,3,23
 Otio prohibendi milites. 3,9,35
 Otus sive *Nemo strategema Ulyssis*.
 præfat. 1
 Oxythras. 7,33,2

P.

Pachinum. 5,8,1
 Pacis spe *decepti*. 6,16,1. 6,16,5
 Pæanæ *Pindari & Stesichori*. 5,46
 Pæoniam obtinet *Lyfimachus*. 4,12,3
 Pæonum rex *Autoleon*. *ibid.*
 Pagase. 6,2,1
 Palamedes *Ulyssis dolo deceptus*. præf. 1.
damnatus prodicionis. *ibid.*
 Palatha quadrangula. 4,3,32
 Palladium cui traditum custod. 1,4.
factum pro vero redd. *ibid.*
 Palta-

RERUM MEMORABILIVM.

Palladis simulacrum Thebis. 2,3,12
Palladis sacerdos armatura sua terret hostes. 8,59
Pallas consilium dedit fabricandi equi ligni. 1. præfat.
Παλλης. 1,21,1
Pallene. 4,7,3,6,7,2. *Phlegra ante dicta.* 7,47
Pammenes. 7,33,2
Pan dux Bacchi, quare cornua ipsi tribuantur: quare panici terrores: Echo ipsi amica. 1,2
Panariste. 8,50
Pandæa Herculis filia. 1,3,4. *ab ea regio India Pandæa dicta.* ibid.
Panici terrores cui tribuntur. 1,2
Panicus terror sedatus. 3,9,4,4,3,26
Panis ex herbis. 8,23,24
Panormum oppugnat Leosthenes. 6,2,1
Panormus Achajæ portus. 6,23
Pantagnotus, frater Polycratis. 1,23,2
Papaverum summis capitibus decussis, sine responso nuncium remittit Targuinus. 8,6
Paphlagonia. 7,29,2
Paratonium. 2,28,2
Parandum hostibus clamabat Cæsar. 8,23,29
Παρεΐεργα. 3,11,13,14
Parianorum & Lampacenorum de finibus contentio. 6,24
Parii, Pythagoræi. 5,2,22
Parium. 6,24
Parmenio dux Alexandri. 4,3,3,17
Parnassus. 1. præfat. 1,3,5,6,18,1
Pars melior exercitus servata, objecta hostibus viliori. 2,17
Parthenii. 2,14,2
Parthorum rex Herodes. 7,41. *dux Surenas.* 7,41. *rex dicitur magnus.* 7,41.
in Parthos bellum. proœm.6
Parysatis. 7,16,1
Pasargadæ. 7,6,1,9
Passus tres, ducis rogatu, progressi in prælio milites, victoria potiuntur. 7,14,2
Patris summa erga filium sæveritas. 8,13
Pauci multos fugant. 2,23
Pauca equitum quomodo occultata. 2,1,17. *celata.* 3,9,19,4,4,3

Pausania mater, Theano. 8,51. *Pausanias à matre punitus.* ibid.
Pecunia ad templum adis. accepta, conducti milites & occupata arx. 5,1,1. *missa ad duces hostium.* 5,2,18.
de militibus mutuo sumpta alacriores reddit. 3,9,21. *mutuo sumpta, creditores coacti insidiatores comprehendere.* 6,9,2. *ingens coacta ex captis ad ludos invitatis vicinis.* 6,10
Pecunia inopia ducis sigillo pro numismate utitur Timotheus. 3,10,1. *Cyprum æs admixtum Macedonico numismati.* 3,10,14. *sublata.* 3,11,5. *duplicit militum numerum Demetrius ut metum incutiat hostibus.* 4,7,1. *ex stanno ari admixto percussum numisma.* 4,10,2. *ei qua ratione subventum.* 6,9,1. *ingens summa quomodo confecta.* 7,32
Pecuniam quomodo Atheniensibus invenerit Iphicrates. 3,9,30. *quomodo sibi parat Dionysius.* 5,2,19. *Jason.* 6,1,2. & seqq. *à militibus direptam quomodo acceperit Dionysius.* 5,2,21. *ab amicis quomodo collegerit Mausolus.* 7,23,1
Pediarchus, præfectus. 1,27,2
Peditatus loco spatioso contra equites inutilis. 2,55,2
Pelens. 1,3,1
Pelles adversus fluctus. 3,11,13
Pellenen oppugnant Æroli. 8,59
Pelinnensium cum Pharsaliis bellum. 4,2,19
Pelopidas. 2,38
Peloponnesii. 2,3,5. *resistunt Polyperchonti.* 4,14
Peloponnesiorum cum Atheniensibus bellum. 1,18. *adversus Lacedæmonios.* 1,46
Peloponnesus divisa inter Cresphontem, Temenum, & Aristodemi filios. 1,6
Pelusium capit Cambyses. 7,9
Peloponnesus. 2,3,3
Penelope. 1. præf.
Peparethus. 6,2,2
Pera mendici strategema Ulyssis. 1. præf.
Pera Rhodiorum in continente terra. 4,18,1
Perdicca. 4,19
Perdicca filius Amyntas. 8,60
Per-

Perdiccas cum Timotheo adversus Chal-
cidenfes. 3, 10, 14
Perfidia ipfis hoſtibus execratur. 4, 6, 15
Pericles Lycius. 5, 42
Pericula temere non obeunda. 3, 9, 43
Periculo vitato mens mutatur. 6, 16, 1
Periculo periculum propulſum. 3, 9, 20
Perjuri Deos ſibi inſeſſos reddunt. 2, 1, 8
Permanere in eodem loco victoriam Tho-
ris tradidit. 2, 10, 2
Perſe in praelium redire coacti per mu-
lieres. 7, 6, 1. *nudi deſpectui Græcis.*
2, 1, 5. *ſeptem, aggredientes nocte*
Magas, quo ſigno ſe noverint. 7, 11, 2.
ſervantur per pluviam, invocato A-
polline. 7, 11, 8
Perſarum regis cœna in aenea columna
inſcripta. 4, 3, 32. *regia.* *ibid.*
Perſarum regum ſigillum. 8, 27
Perſarum tria millia caſi à Seile. 7, 39.
ad Comaſtum. 7, 40
Perſarum rex, dictus Magnus rex. 7,
21, 3
Perſas quomodo ad defectionem à Medis
compulerit Cyrus. 7, 6, 7
in Perſis bellum ſuſceptum. *proem.* 6
Perſequentes a fugientibus victi. 5, 22, 1
Perſeus philoſophus præfectus Acrocorin-
thi. 6, 5
Perſicæ ſtolæ. 3, 9, 59
Perſides tunicis ſublatis pudore viros in
praelium redire compellunt. 7, 45, 2
Petra in india quomodo ab Alexandro ca-
pta. 4, 3, 29
Petronius. 7, 41
Peuceſtes. 4, 8, 3. 4, 6, 13
Phalanx Laconica. 2, 1, 19
Phalacidonem Theſſalia urbem expugnat
Philippus. 4, 2, 18
Pharnabazus. 1, 40, 9. 1, 48, 3. 3, 9, 38
Pharnacis filius, Artabazus, 7, 33, 3
Pharſalici campi. 8, 23, 25
Pharſaliorum cum Pelionenſibus bellum.
4, 2, 19
Pharſalus. 8, 23, 29
Phaſelis. 5, 42
Pheneum. 8, 34
Pheræ captæ a Meſſeniis. 2, 35
Pherenſis Dinius. 2, 34
Pherenſium tyrannus Alexander. 6, 22, 1
Philetærus, Cretenſis. 4, 17
Philippi Macedonis dictum, cum in præ-

lio deceptus ab Onomarcho. 2, 38.
ſilia Cynane. 8, 60
Philippi Perſei patris bellum cum Rho-
diiſ. 5, 17, 2
Philo, Phricodemi filius. 8, 46
Philobæotus. 5, 16, 1
Philomeli filius, Thraſymedes. 5, 14
Philophus Perſeus, cuſtos Acrocorin-
thi. 6, 5
Philotas. 4, 3, 27
Philoteræ. 8, 52
Philoxenus, 6, 10. Ionia præfectus. 6,
49
Philoxo uxor Tlepolemi mariti mortem
in Helena ulciſci conatur. 1, 13
Phlegra, Pallene poſt dicta. 7, 47
Phius. 3, 9, 49, 54
Phocenſes oppugnati ab Ageſilao. 2, 1,
16
Phocenſis Onomarchus. 2, 38
Phocenſium tyrannus Philomelus. 5, 45.
dux Phoxus. 8, 37
Phocion ſuperat Athenodorum. 5, 20
Phocis. 1, 35, 2. 5, 15
Phanices audacia & promptitudine I-
phicratis circumventi. 3, 9, 63
Phæbiades. 2, 3, 1. 2, 5, 2
Phœnicia. 3, 9, 62
Phœnicia naves, audita Antigoni victo-
ria, ejus irremiſſis ſe tradunt. 4, 6, 9.
Phœniciam petere naves jubet Antigo-
nus. 4, 6, 8. *petiturum ſe ſimulat A-*
gathocles. 5, 3, 6.
Pholus. 1, 3, 1
Phoxus. 8, 37
Phraſſaortes, Darii cognatus. 4, 3, 27
Phricodemus. 8, 46
Phryges rei divina ſpecie a Mida cir-
cumventi. 1, 7, 5
Phrygia. 1, 34, 2. 4, 6, 6. *major potitur*
Arſames. 7, 28, 2
Phrygiæ & Pieriæ amor. 8, 35
Phrynonis & Pittaci certamen. 1, 25
Phye, Minervæ habitu a Piſiſtrato or-
nata eundem in arcem deducit. 1,
21, 1
Pietate Davii moti Ægyptii ad officium
redierunt. 7, 11, 7
Pigres, Car. 7, 3
Pindarus. 5, 46
Piræenſes propriis armis oppugnat Deme-
trius. 4, 7, 5, 6
Piræeus.

RERUM MEMORABILIVM.

Piræus. 1, 40, 3. 3, 4, 1. captus. 6, 2, 2
Pisander. 2, 1, 3, 4
Pisidæ angustia. 4, 6, 7
Pisidæ. 7, 27, 1
Pisistrati filia rapta à Thrasymede. 5, 14
Pis infidias struit Neroni. 8, 62
Pissythnes, Hyfaspia filius. 3, 2
Pitane. 2, 1, 14
Pithon Medie præfectus. 4, 6, 14
Pittacus, Pori nepos. 4, 3, 21
Platae. 1, 33. oppugnata à Lacedæmonis & Thebanis. 6, 19, 3
Plataenses ex Megaris coloniam Leontium deducunt. 5, 5, 1
Plataeis. 6, 19
Plumbum liquefactum in oppugnantes effusum. 6, 3
Plures hostes insequendo distracti à paucioribus superantur. 1, 48, 2
Plures quomodo sibi adsciverit milites, quam per delectum sibi concessum Tolmidas. 3, 3
Pœna loco. hordeum pro tritico militibus datum. 8, 24, 2. *stexis genibus totum diem iussi stare, vel lateres totum diem ferre.* 8, 24, 3
Polieus Jupiter. 5, 1, 1. ejus templum. ib.
Polis, Lacedæmoniorum præfectus. 3, 11, 11
Polyanus octo libris strategematum comprehendit nonaginta strategem. 1. præfat. natione Macedo ætate jam confectus scripsit hos libros. ibid. causarum patronus. 2. præfat. sextum librum conscripsit, bello contra Persas & Parthos suscepto. præfem. 6
Polyarchus, Erixus frater. 8, 41
Polycles. 5, 17, 1
Polydorus, frater Jasonis. 6, 1, 7
Polyperchon liberare conatur Olympiadem. 4, 11, 3. ejus bellum contra Antigonom. 4, 6, 8
Pompejus. 8, 23, 11, 14. Junior. 8, 23, 16
Pons stratus in Hellesponto. 1, 30, 3
Pons Sperchii. 2, 3, 13
Ponti civitas, Thendosia. 5, 23. rex Parisades. 7, 37
Populatio impedita. 4, 3, 18
Pori prælium cum Alexandro. 4, 3, 22
Porsena, Tyrrhenorum rex. 8, 8, 3, 1
Portæ Susidæ. 4, 3, 27

Portæon cur dictus Jasonis filius. 6, 1, 6
Porus Alexandrum transitu Hydaspis prohibere tentat. 4, 3, 9
Posthumus. 8, 30
Postrema parte aciei infirma, per submissos à tergo casti hostes. 4, 6, 11
Præda amicis reddita, amiciores facti. 3, 9, 37. noxia prædantibus. 3, 9, 41. 46. recuperantibus. 3, 11, 6. combusta, quod impedimento militibus. 4, 3, 10. abjecta persequentes delinet. 7, 29, 2. quomodo à Cimone divisa. 1, 34, 2. quousque agenda. 3, 10, 5
Prædæ civitas militibus data, facilius expugnatur. 8, 11
Prædatores in magno periculo ab egredientibus ex urbe hostibus, appellendo ad urbem servavit Chabrias. 3, 11, 10, 12
Prælium Alexandri cum Poro. 4, 3, 22. Antigoni contra Seleucum. 4, 9, 1. ad Arbela. 4, 3, 6, 17. Atheniensium cum Cassandro. 4, 11, 2. Atheniensium contra Telephicum. 5, 32, 1. Carthaginiensium cum Syracusanis. 5, 7. ad Chæroneam. 4, 2, 2. Demetrii contra Seleucum. 4, 9, 2. Gallorum cum Attalo. 4, 20. ad Granicum. 4, 3, 16. ad Issum. 4, 5, 1. Lysimachi adversus Demetrium. 4, 12, 1. ad Naxum. 3, 1, 1, 2, 11. ad Satamina. 3, 11, 2. navale Syracusanorum & Atheniensium. 5, 13, 2
Præmia in caput præfecti hostilis oblata, loci deditionem maturat. 4, 9, 4
Præsidium omne ex urbe non tollendum. 5, 4
Prævisæ tempestates minus terrent. 1, 32, 2
Prædentes opprimendi. 5, 13, 2. 5, 32, 1. 5, 44, 4
Prædium regis Persarum in anea columna inscriptum. 4, 3, 32
Prænsis militibus imprænsi hostes opprimendi. 5, 13, 2. 5, 32, 1. insolito tempore militibus, prædentes ordinario hostes invadit Iphicrates. 3, 9, 53
Præfæ. 2, 15
Priami soror Æthilla. 7, 47
Primi metu sequentium fortiter se gerunt. 6, 9, 4
Prien-

INDEX

Primenfis, Bias. 1, 26
Prinassus, Rhodiorum in Peræa urbs. 4, 18, 1
Præcidentes ante pugnam in genua milites Alexandri Persarum ardorem extinguunt. 4, 3, 5
Proditio quomodo impedita. 2, 22, 3. comprehenso simul proditore. 4, 7, 4. grata, proditor vero interfectus. 4, 12, 2. dissimulata, sed tandem punita. 6, 9, 3
Proditiōne capta Amphipholis. 1, 38, 2. simulata magnæ copæ collectæ. 7, 15, 1. dissimulata porta victoria. 5, 21, 7. deprehensa, aliis proditorum loco constitutis decepti hostes. 7, 28, 2
Proditiōnis reus Iphicrates, ostensio judicibus gladii capulo absolvitur. 3, 9, 29. specie deceptus. 7, 26
Proditor ab ipsis hostibus, punito, secuta urbis deditio. 8, 7, 1
Proditores ipsi hostibus inuisi. 4, 6, 15. deprehensi. 5, 2, 12. specie fidei non habita delationibus, decepti, & post victoriam trucidati. 6, 9, 3. jussu ducis ad hostes transire simulatum. 8, 5
Promissis palam à duce factis, ad defectionem sollicitati hostes. 4, 9, 3
Prophytus Ephesus. 7, 23, 2
Protei fabula explicata de dolis, quibus usus est. 1. præf.
Proxenus Boeotius. 7, 18, 1
Proxenus & Chares duces contra Philippum. 4, 2, 8
ob Psaltriam in castra conductam & in pænanari duo duces regno expulsi à Philippo. 4, 2, 3
Psammeticus, Aegypti rex. 8, 29
Pseudanor Bacchus. 4, 1.
Ptoleus. 7, 26
Ptolemæi dux, Philocles. 3, 16. ejus cum Rhodiis bellum. 5, 18. cum Cyrenensibus bellum. 8, 70. ei Damascus eripitur. 4, 15. insidiis à Demetrio fugatur. 4, 7, 7
Ptolemæus. 8, 48. dolo occisus. 8, 52
ex Publicano tyrannus Phalaris. 5, 2, 2
Publicola. 8, 8
Pudore retenti fugientes. 8, 9, 2. 8, 23, 16
Pulvere excitato deceptus hostis. 2, 3, 14. 4, 6, 13. 4, 19
Pulvis excitatus magni equitatus speciem præbet. 8, 23, 12
Pydnam capit Cassander. 4, 11, 3
Pygela. 7, 23, 2
Pylus, civitas Laconica. 3, 1, 1
Pyrrhi filia Deidamia. 8, 52. cum Lacedæmonii bellum. 8, 49. cum Argivis bellum. 8, 68
Pyrrhus à muliere interfectus. ibid.
Pythæ filia, Pieria. 8, 3, 3
Pythagorei, Parii. 5, 2, 22
Pythes. 8, 42
Pythion. 5, 17, 1
Q.
Quadrans stipendiis subtractus veluti arrhabo. 3, 9, 51
Quærendi specie, is qui quærebat & aderat, tuto effugit. 6, 8
R.
Rapina actæ Clearchi jussu, ut commode arcem munire posset. 2, 30, 1
Raso capiti inscripta litera. 1, 24
Rasura anteriorum crinium à Theseo. 1, 4
Recedendo opportunum locum nactus Philippus Athenienses occidit. 4, 2, 2
Recessu simulato deceptus hostis. 5, 44, 2. 8, 23, 3
Redemptio non concessa fortes milites reddit. 4, 10, 1
Reditus ex metallis non distribui sed classem iisdem ædificare suasit Themistocles. 1, 30, 5
Regis pro populo spontaneus interitus victoria causa. 1, 18
Religio Davii simulata revocat a defectione Aegyptiorum. 7, 11, 7
Religione urbs servata. 6, 60
Remus & Romulus Martia ex Sylvia filii. 8, 2
Respicens hostis interfectus. 1, 19
Responsio virili servatur Thrasymedes. 5, 14
Reti pugnare docuit Pittacus. 1, 25
Revocantur hostes si in eorum ditionem bellum transferatur. 1, 36
Rex Caria Mausolus. 7, 23, 1. Gallorum Brennus. 7, 35, 1. Ponti Parisades. 7, 37, 7

RERUM MEMORABILIUM.

7, 37. Thracum Dromichates. 7, 25.	Sacci arena pleni cui usui. 3, 9, 38
magnus, dictus Persarum rex. 7, 21, 3.	Sacephares, rex Sacarum. 7, 11, 8
Parthorum. 7, 41	Sacer mons. 3, 9, 33
Rhanda, vicus. 7, 39	Sacra cohors, Thebis à Gorgia instituta. 2, 5, 1
Rhanosbates. 7, 11, 8	Sacrificii specie decepti. 1, 27, 2. 1, 23, 2.
Rhea sedes, collis. 2, 1, 12	5, 5, 2. 6, 24. 6, 45. 8, 43. 8, 53, 4.
Rhégium. 5, 2, 22	occupatum imperium. 7, 5
Rhesus sepultus in Troja. 6, 53. ejus ossa	Sacrificio publico interfectus Aristocles. 2, 26
in Thraciam delata. ibid.	in Sacrificio raptà virgo. 5, 14
Rhinum. 1, 9. 8, 46	Sæveritas nimia adversus hostes pericu-
Rhizaces sui corporis mutilatione, &	losa. 8, 65
morte Saccas à Dario liberat, cum	Sago uti milites præcepit Scipio. 8, 16, 2
maximo totius exercitus periculo. 7,	Salamina Cypri oppugnat Demetrius. 4,
11, 8	7, 7
in Rhodani transitu Helvetios cedit Cæ-	Salamina cepit Demetrius. 4, 7, 5
sar. 8, 23, 3	ad Salamina prælium. 3, 11, 2
Rhodii Pytham uxorem Seleuci redi-	Salaminem oppugnat Cassander. 4, 1, 2
munt, ipsique remittunt. 8, 61	Salaminis Cypriæ rex, Euelthon. 8, 47
Rhodiorum nauarchus Pausistratus. 5,	Salamis. 1, 30, 1, 2, 3. Solonis strate-
27. eorum bellum cum Philippo. 4,	gemate occupata. 1, 20, 1
18, 2. 5, 17, 2. cum Ptolemao bellum.	Salamis Cypri capta à Menecrate. 5, 20
5, 18. navalia incensa. 5, 17, 2	Salgala Indiæ urbs. 4, 3, 30
Rhodium oppugnat Antigonus. 4, 6, 16	Salmatensium mulierum fortitudo. 7, 48
Rhodus mercatura celebris. ibid.	Salmatidem occupat Annibal. ibid.
Rhœne Trojanorum naves incendit. 8,	Salutare hostes compulsi Bacchus. 1, 1, 1
25, 2	Sami dux Phrynicus. 3, 6
Rhosum, portus Ciliciæ. 4, 6, 9	Samii. 7, 45, 1
Roma capta à Gallis. 8, 7, 2. 8, 25, 1	Samiorum Tyrannus Polycrates. 1, 23, 1.
Romani elephantis contra, Persæ instru-	Solyon. 6, 45
ti. 4, 21. victi à Carthaginienfibus.	Samius gubernator Nicon. 5, 34
6, 6, 5. iis leges quomodo suaserit	Samum populatur Iphicrates. 3, 9, 36
Numa. 8, 4. eorum cum Ambraciotis	oppugnat Timotheus. 3, 10, 9, 10
bellum. 6, 17. cum Fidenatibus. 8,	Sanguinis fluxu simulato vinctus solutus.
5. cum Tyrrhenis. 8, 8. 8, 31. cum	6, 54
Latinis. 8, 30	Sanguis humanus firmando scelere hui-
Romulus & Remus Martis ex Sylva fi-	lius. 6, 7, 2
lii. 8, 2	Saranges fluvius, terminus Bactriæ. 1,
Rumor falsus quandoque magni momenti.	1, 3
1, 33. 2, 1, 9. 27. 2, 2, 4. 2, 4. 3, 9,	Sardenses. 4, 12, 3
20, 24, 59. 4, 6, 19. 5, 7. 5, 26. 5, 28.	Sardensium arx. 4, 9, 4
6, 6, 2. 7, 15, 1. 8, 16, 7	Sardes. 2, 1, 9. occupat Cyrus. 7, 6, 2, 10
	Sardium arx. 6, 49
	Sarissæ longitudo nulli usui. 2, 29, 2
	Sarmatarum rex, Medosaccus. 8, 56
	Sarnusii concionis specie decepti, trans-
	feruntur in Macedoniam. 4, 2, 12
	Satyrus. 5, 17, 1
	Satyrus, Bosphori tyrannus. 8, 55
	Scaebæ, gens Thracica. 7, 22
	Scala Alexandri. 4, 3, 23
	Scæ-

S.

Sabini. 8, 30
 Saca. 8, 26. victi à Dario specie ve-
 stium & armorum proprio rum. 7, 11,
 6. eorum cum Dario bellum. 7, 11, 8
 Sacarum reges, Sacephares Homarges,
 Thamyris. ibid.

I N D E X

- Scalas remouit Philippus, ut milites qui
mania transcendere, fortiter pu-
gnarent. 4, 2, 15
- Scælaus, Seneca frater. 8, 62
- Scepsis. 2, 6
- Scironem occupant Græci. 7, 47
- Scipio Magni adeptus cognomen. 8, 14, 2
- Scira, festum Atheniensium. 3, 10, 4
- Scolus. 2, 1, 11
- Scortatores a Philippo pulsi. 4, 2, 3
- ex Scriba tyrannus Dionysius. 5, 2, 2
- Scrutantur se invicem fœdus inituri. 3, 9, 40
- Scuta fugientium occultata, ne manentes
terrentur. 2, 1, 15. contra tela a
sinistra in dextram translata. 8, 23, 13
- Scutum abjectum infame Lacedæmonis.
2, 3, 10
- Sceytala missa, revocatus Lysander. 7, 19
- Scythæ, sagittarii Alexandri. 4, 3, 27.
- eorum cum Dario bellum. 7, 11, 1, 4
- Scythica gens, Tauri. 7, 46
- Scythiades, absentibus bello maritis, cum
seruis concumbunt. 7, 44, 2
- Seceessione simulata Messenii victi. 1, 15
- Securitatæ specie concessis stipatoribus
occupatum imperium. 7, 1
- Seditio excitata ad invadendum impe-
rium. 5, 46. militum unico verbo re-
pressa. 8, 23, 15. excitata ad allicien-
dos hostes. 5, 44, 2
- Seleuci Callinici uxor, Pytha. 8, 61
- a Seleuco deficit Antiochus. 4, 17
- Seleucus, Antiochi Dei filius. 8, 50
- Seleucus Callimicus a Gallis victus. 8, 61
- Selinuntii subacti a Therone. 1, 28, 2
- Sementis tempore invasit hostes Agesi-
laus, ut facilius ad pacem compelleret.
2, 1, 1
- Semithoracibus milites induit Alexan-
der ne fugerent, quia sic terga hostibus
paterent. 4, 3, 13
- Seneca insidias struit Neroni. 8, 62
- Sepultura mortuorum petita, signum con-
cesse hostibus victoriæ. 2, 32
- Sermones vulgi beneficienti negligendi.
8, 14, 1
- Serpentis capite obrito reliquum corpus
imbelle. 2, 3, 15
- Servare locum, causâ victoriæ. 2, 10, 2
- Servas pro filiabus Latinis dant Roma-
ni. 8, 30
- Serviti hostes metu aliorum hostium. 1, 45, 5. 2, 3, 5
- Servi quomodo contra dominos in per-
petuum incitati. 5, 2, 20. contra
dominos armati a Therone. 1, 28,
2. flagellis in fugam compulsi. 7, 44, 2
- Sessus, 1, 34, 2. 3, 7, 3. Abydenis tra-
ditur. 1, 37
- Sibyrtius, Arabia præfectus. 4, 6, 15
- Sicanos oppugnant Agrigentini. 5, 1, 3
- Sicilia tyrannus Dionysius. 5, 1, 4
- Siciliam petit Alcibiades. 1, 40, 4.
- vastant Carthaginenses. 6, 16, 2
- Sicinius, paedagogus filiorum Themisto-
clis. 1, 30, 2
- Siculi a Megarensibus Leontinorum urbe
pelluntur. 5, 5, 1. a Locris interfecti.
6, 22
- Siculorum & Locrorum fœdus. ibid.
- Sicyon. 8, 58
- Sicyone. 1, 38, 4
- Sicyone oppugnata Iphicrati. 3, 9, 24.
- eam capit Demetrius. 4, 7, 3
- Sicyonium portum capit Pammenes. 5, 16, 3
- Sicyonius, Timoxenus. 7, 33, 1
- Sigeum. 1, 25
- Sigillo ducis decepti. 6, 48
- Sigillum pro numismate. 3, 10, 1. regum
Persarum Rhodogune passis capillis.
8, 27
- Signa duo in periculo utilia. 8, 53, 3
- Signi usu mutato decepti. 5, 32, 2. 5, 33, 2
- Signis navium absconditis decepti hostes.
3, 11, 11
- Signo è navi detracto, alioque reposito
decepti hostes. 8, 53
- Signum datur scuto æneo. 1, 45, 2. con-
stituendum tempore nocturno ex quo
amici cognosci possunt. 7, 11, 2
- Signum quærentes interfecti. 1, 11.
- detectum conjuratos continet. 2, 14, 2.
- datur purpurei coloris veste. 1, 48, 2
- Simulacris humana specie hostes decepti.
7, 6, 9. ligneis elephantorum specie,
cum tuba vocem eorundem referente,
assuescunt iisdem equi. 4, 21
- Simulacro sui effecto elabatur captivus.
8, 19

Simu-

RERUM MEMORABILIVM.

Simulans se tranſiturum per locum quen-
dam, per alium tranſiit Ageſilaus.
2, 1, 11. 2, 1, 25. Thebas oppugnare,
impune, qua voluit, tranſiit Ageſilaus.
2, 1, 12, 24

Simulata fuga decepti hoſtes. 3, 9, 46.
4, 13, 3. 5, 10, 4. 5, 16, 2. 8, 3, 2.

Simulata defectione decepti. 7, 29, 1.
7, 38. decepti. 8, 6

Simulata morte decepti hoſtes. 4, 17.
deprehenſi animi civium. 5, 2, 15

Simulata vita diſſoluta decepti Byzantii.
2, 2, 7. tarditate hoſtes decepti. 2, 1,
10. victoria, vera cauſſa. 2, 4, 1.

Dioſcurorum apparitione decepti. 2,
31, 4. prodicione alacriores reddit
milites. 3, 9, 21. cupiarum in caſtra

reductione decepti hoſtes. 4, 4, 2.
fide deſector comprehenſus. 4, 6, 14.

amicitia decepti. 4, 6, 18. oppugna-
gatione ab alia parte, diſtracti hoſ-

tes. 4, 7, 8. confidentia territi hoſtes.
4, 8, 1. injuria decepti. 5, 17, 2.

ſeditione decepti. 5, 44, 2

Simulata inſidia pacis cauſſa. 8, 8

Simulatis inſidiis, prodicionibus, aggreſ-
ſionibus &c. exercitandi milites. 3,
9, 32. inſidiis territi hoſtes. 3, 9, 39.

auxiliis decepti. 7, 6, 9

Simulato acceſſu decepti hoſtes. 5, 44, 3.

Simulato diſceſſu decepti hoſtes. 1, 47, 2.
3, 4, 3, 9, 36. 3, 11, 9. 4, 6, 18. 4, 11,
4, 5, 10, 1. 5, 44, 2. 7, 6, 25. 7, 27, 1.

8, 23, 3

Simulato timore decepti hoſtes. 3, 9, 44.
5, 18. 5, 33, 4. morbo, comprehendere

Aleundae conatur Philippus. 4, 2,
11. deprehenſi cicium animi. 5, 2,

16. hoſtium adventu, parati ad pu-
gnam milites. 2, 2, 7. Dei auxilio ala-

ciores facti milites. 2, 3, 8. Palladis
auxilio alacriores facti milites. 2, 3,

12. inſomnio propoſitum perficit Eu-
menes. 4, 8, 2. itinere decepti hoſtes.

4, 7, 6. 5, 16, 1. aſſenſu decepti pro-
ditores. 5, 17, 1. pugnae apparatu de-

ceptus hoſtis. 8, 24, 7

Simulatum indicium rem omnem prodit.
5, 2, 4

Sinatus, Gallorum tetrarcha. 8, 39

Sinopenſium cum Datame bellum. 7, 21,
2, 5

Sinorix, Gallorum tetrarcha. 8, 39

Sintorum rex Hecataeus. 8, 55

Siraces. 8, 26

Sisyphus Aoli filius primus uſus ſtratege-
matibus. I. praef. verſutiſſimus. ibid.

Societatis metu decepti hoſtes. 6, 6, 1.
ſpecie decepti. 7, 2, 2. 7, 28, 1. 8, 58

Socii tergiverſantes ad pugnam coacti.
2, 1, 20. diſtracti ſpecie terra eorum

invadendae. 4, 2, 21. quomodo retenti.
1, 48, 1. 5, 30

Socrates, Achivus. 7, 18, 1

Sogdi. 8, 26

Soglianorum terram invadit Alexander.
4, 3, 29

Sul obſectus oculis pugnantium, noxius.
8, 10, 3

Solus per multos dies in templo Nympha-
rum cum egieſſet Numa, earundem au-
ſtoritate, leges ſuas Romanis tulit.

8, 4

Solyges, collis 1, 39, 1

Sororem uxorem ducit Batius. 8, 44

Sororis cura in Eupheno. 5, 2, 22

Sors corrupta à Creſphonte. 1, 6

Sofigenes. 4, 6, 9

Sofistratus dux tumultuantium Syracu-
ſanorum. 1, 43, 1

Sparta Ariſtodemi filio ceſſit. 1, 6

Spartiatæ. 4, 7, 10

Spartiatarum rex Cleomenes. 8, 33

Spe pacis decepti. 6, 16, 1, 5

Specie agrotantium recepti arcem occu-
pant. 2, 27, 1. amicitia decepti. 5,

2, 10. 5, 35. 7, 21, 2. 7, 23, 2. aquae
mortiferae milites prohibiti ad reſtin-

guendam ſitim deſerere ordines. 4, 3,
28. arcanorum proditorum dux crea-

tur Gylippus. 1, 42, 1. armorum pro-
curandorum tyrannidem occupat Ar-

chivus. 3, 8. artis inſidiatoribus cogno-
ſcendorum tutus ab inſidiatoribus Dio-

nyſius. 5, 2, 3. auxiliorum occupata
arx. 5, 45. fugati hoſtes. 7, 14, 3.

decepti hoſtes. 1, 46. per cuniculum
capitur urbs. 7, 11, 5. benevolentia

decepti. 5, 6. diviſi milites ac dece-
pti. 5, 2, 11. caſtrorum decepti. 7,

21, 6. clementiae decepti. 5, 3, 2.
colloquii decepti matrem Juſon. 6, 1,
5. deceptus Teribazus. 7, 13. dece-
ptus Datames. 7, 29, 1. conſilii & au-
xilii

alili decepti. 6, 20. *consilii commu-*
nicanandi decipitur Tissaphernes. 7, 16,
 1. *dandi decipit Xerxem Themisto-*
cles. 1, 30, 2. & 3. *consultandi com-*
prehensus Nicanor. 4, 11, 1. *convivii*
decepti. 4, 15. 5, 3, 3. 8, 23, 1. 8, 37.
 8, 64. *cuniculorum actorum decepti.*
 4, 18, 1. *demonstrandi quid deceptus.*
 7, 29, 1. *deponendæ tyrannidis, tre-*
centi primores comprehensi. 2, 30, 2.
dimittendi exercitus decepti. 7, 18, 2.
divini auxilii superati hostes. 1, 41, 1.
externa decepti duces. 4, 8, 2. *fidei*
habita decepti proditores. 5, 3, 8.
fidei delationibus non habita decepti
proditores. 6, 9, 3. *fluxus sanguinis*
vinculus solutus. 6, 54. *foederis de-*
cepti. 4, 6, 20. 4, 17. 7, 18, 1. 7, 41.
frumenti militibus extra urbem dandi
capta Ciunus. 3, 16. *furti impedi-*
endi munita arx. 5, 1, 1. *gaullii de-*
cepti. 5, 33, 3. *honoris deceptus.* 6, 1, 6.
invadendæ regionis hostilis, accepti
militēs. 5, 3, 6. *judicii tumultuantes*
interfecti. 2, 23. *iustitiæ & æquitatis*
occupatum imperium. 7, 1. *libertatis*
decepti. 5, 33, 7. *lignorum secandorum*
a Therone per servos decepti Selinun-
tii. 1, 28, 2. *ludentium decepti hostes.*
 2, 9. *ludorum, erepti civibus arma.* 5,
 1, 2. *capta uxores.* 8, 3, 1. *machina-*
rum fabricandarum nocte illumi tuto
discedit Philippus. 4, 2, 20. *mortuorum*
arcessendorum decepti hostes. 4, 2, 5.
multitudinis decepti. 7, 44, 1. *muner-*
andi deceptus. 7, 33, 2. *muneris ma-*
trēm decipit Jason. 6, 1, 4. *nuptiarum*
celebrandarum capta Corinthi. 4, 6,
 1. *Vessia.* 5, 1, 4. *decepti.* 8, 30. 8, 39.
odii in tyrannidem, decepti. 6, 7, 2.
oppugnaturi Acram præsidium Pylo
abstrahit, eamque vacuam occupat De-
mosthenes. 3, 1, 1. *populi consensus, ad*
rem differendam, decepti. 8, 21. *po-*
stulatorum concedendorum decepti tu-
multuantes. 4, 6, 17. *potandi interfecti*
duces. 2, 2, 7. *præsidii occupata arx.*
 5, 2, 2. *proditionis magnæ copia colle-*
ctæ. 7, 15, 1. *deceptus.* 7, 26. *promiss-*
rum deceptus tumultuantium dux. 1,
 43, 1. *decepti Milesii.* 1, 45, 1. *quæ-*
rendi, is qui quærebatur & aderat

tuto evasit. 6, 8. *regis deducendi oc-*
cupatum regnum. 4, 12, 3. *sacrificii de-*
cepti. 5, 5, 2. 6, 24. 6, 45. 8, 43. *sacro-*
rum decepti. 8, 53, 4. *sacrificii occupa-*
rum imperium. 7, 5. *securitatis conce-*
ssis stipatoribus occupatum imperium.
 7, 1. *societatis decepti.* 7, 2, 2. 7, 28, 1.
sociorum decepti. 8, 58. *supplicia eva-*
sit Dionysius. 5, 2, 1. *decepti.* 6, 7, 1.
templi edificandi occupata arx. 5, 1, 1.
 6, 51. *terræ eorum invadendæ di-*
stracti socii. 4, 2, 21. *thesauri osten-*
dendi deceptus. 8, 40. *timoris de-*
cepti a Lysandro Athenienses. 1, 45, 2.
tyrannidis alolendæ eadem occupata.
 5, 37. *venationis decepti.* 7, 7. *ve-*
nix luteantes decepti. 1, 45, 4. *vigi-*
lunt ad excubias diligenter agendas
& publicanorum, tyrannidem invasit
Dinias. 2, 34. *vincitorum decepti.* 5,
 35. *vindictæ sumendæ decipitur Da-*
rius. 7, 11, 8. *voti matrem decipit*
Jason. 6, 1, 3
Speculatores salvi dimissi. 8, 16, 8
Sperata minime in bello curanda. 3, 9, 11
Sperchii pons. 2, 3, 13
Sperchium trajicit Antipater. 4, 4, 1
Spontanea mulatione decipitur Darius.
 7, 11, 8. *Babylonii.* 7, 12
Statue Delphi non ex solido auro. 7, 35, 2
Statuas inimicorum reponendas curat
Cæsar. 8, 23, 31
Statuas Deorum præsentibus accensi mi-
lites. 7, 4
Statura ac forma hostium confirmati mi-
lites. 7, 35, 1
Sternutatio in solvendo mali ominis. 3,
 10, 2
Stesichorus. 5, 46
Sthenocrates. 5, 17, 1
Stipatores Alexandri dum jus diceret
inter barbaros. 4, 3, 24
Stipendia flagitantes quomodo dilati. 4,
 2, 6. 7, 21, 1
Stipendii partem retinebat semper Iphi-
crates, ut milites haberet fidos ac di-
vites. 3, 9, 51
Stipendia deficientibus ad inhabitata lo-
ca milites ducebat Iphicrates, is abun-
dantibus ad civitates florentes. 3, 9, 35
Stipendiorum magnitudine privatus equi-
tatu hostis. 7, 2, 2
 Sti-

RERUM MEMORABILIUM.

Stipendium à matre quomodo impetrat Jason. 6, 1, 2, 3, 4, 5. *de fructibus ex hostili solo collectis & dividendis solvit* Timotheus. 3, 10, 9
Strategemata Ulyssis adversus Cyclopa. 1. præfat.
Strategemata conscripta profunt regibus, ducibus, & rerum publ. administrantibus. proœm. sing. libr. in pace utilia, proœm. 8. eorum cognitio quid valeat. 1. præfat. iis quinam primi usi è Petti. ibid.
Stratocles Atheniensium dux. 4, 2, 2
Strymon. 3, 10, 8. 6, 53. 7, 24. 8, 60
Stupor hostibus injectus ob dimissas naves. 7, 15, 3
Stupore hostium quomodo liberandi milites. 8, 10, 1
Sudinus, Chaldiens vates. 4, 20
Sues pice unctæ, ut ea incensa grunnitu Elephantos terrent. 4, 6, 3
Sunium. 4, 7, 6
Supplex, obstructis templi foribus, fame necatus. 8, 51
Supplices dedentium pœna. 8, 46
Supplicis specie decepti. 6, 7, 1. evasit Dionysius. 5, 2, 1
Supplice recepto decepti. 5, 17, 2
Suppositus in locum interfecti. 8, 50
Supra hostium capita evadentes milites eos in fugam vertunt. 4, 33, 16. Macedones Susidas Portas occupant. 4, 3, 27
Susæ. 4, 3, 32
Suside portæ. 4, 3, 27
Susii purpurati inter Alexandri stipatores. 4, 3, 24
Suspecti invicem reddendi dux hostilis & milites. 4, 9, 4. quomodo captivi reddendi. 1, 29, 2. redditus facit. 1, 30, 6. inter se divites & pauperes, Corinthum tradunt. 1, 41, 2. invicem redditus hostes. 2, 1, 31. 2, 10. captivi nobiles. 2, 1, 32. Legati hostium. ibid. hostium principes. 2, 10, 3. mercenarii. 5, 2, 17. duces hostium. 5, 2, 18. ablegandi aliquo. 7, 45, 1
Suspectus suis redditus Pericles se absolvit. 1, 36, 2. hostium dux. 4, 3, 15. 5, 2, 8
Suspectus proditoris purgat se Phrynichus. 3, 6
Suspensum Milesiarum impeditum. 8, 64

Suspicio falsa metu vera fit. 2, 10, 3. redimenda bonorum factura. 1, 36
Suum grunnitum non ferunt Elephantis. 4, 6, 3
Syloson, frater Polycratis. 1, 23, 2
Sylva Casarem jurat. 8, 23, 10
Sylvia Numitoris filia Vestæ sacerdos sacra. 8, 1. Remi & Romuli ex Marte mater. 8, 2
Symachus, Siciliæ fluvius. 1, 40, 5
Syphax Masafylorum rex, socius P. R. Carthaginiensibus se jungit. 8, 16, 7
Syraces Darium cum omnibus copiis fere perdit. 7, 11, 8. pro patria se devovet. ibid.
Syracusani vacuas Syracusas relinquunt assu Alcibiadis. 1, 40, 5
Syracusanis auxilio Timoleon. 5, 12, 3. 6, 23
Syracusanorum & Atheniensium prælium navale. 5, 13, 2. bellum cum Carthaginiensibus. 5, 2, 2. cum Carthaginiensibus prælium. 5, 7. dux Ecphantus. 1, 39, 2. Cyllippus. 1, 42, 1. tyrannus Agathocles. 5, 3, 7. Hipparrinus. 5, 4. Sostistratus. 5, 37
Syracusas contendunt Carthaginienses. 2, 11. subigit Dionysius. 5, 2, 2. occupat Hipparrinus. 5, 4. Marcellus. 8, 11
Syracusius, Gelo dux adversus Himilconem. 1, 27, 1
Syracusis interficitur Mamerkus. 5, 12, 2
Syria. 4, 9, 5
Syriaci characteres. 4, 8, 3

T.

Tabellario capto decepti hostes. 4, 11, 3
Tabernaculum Alexandri inter barbaros magnificum, inter Græcos mediocre. 4, 3, 24
Tenarus. 7, 49
Tania festum Thessalorum. 2, 34
Talionis lex. 5, 12, 2
Tardiore milites nulli usui. 3, 10, 3. naves ad sequendum incitata. 5, 22, 3
Tarditas in bello nocet. 4, 6, 9
Tarentini. 3, 7, 1
Tarentini Leptinem capere conantur. 5, 8, 2
Tarentinum vestimentum. 5, 3, 3
Tarentinus architectus Heraclides. 5, 17, 2

I N D E X

Tarentinus magna exsimationis ob bal- nea calida militare munere privatus a Philippo.	4, 2, 1	Thamo Ægyptiorum regi pecuniam sup- peditavit Chabrias.	3, 11, 5
Tarentum capit Fabius.	8, 14, 3	Thapsus.	1, 39, 3
Taulantiorum rex Galius.	4, 1	Thasi superati à Lyfandro.	1, 45, 4
Taurica Cherfonefus.	8, 5, 6	Thasius Symmachus.	2, 1, 27
Tauromenia.	5, 3, 6	Thasum oppugnant Athenienses.	2, 33
Taurus, mons.	4, 9, 5. 8, 5, 0	Theagenis soror, Timoclea.	8, 40
Taygeta.	7, 49	Thebe capta. 3, 7, 2. liberata à Pelopi- da.	2, 4, 3
Teda ac faces nocte illumi terrorem fa- ciunt hostibus.	1, 12	Thebaida vastat Agesilaus.	2, 1, 12
Tegea. 1, 11, 2, 3, 14. a Lacedæmonis va- stata.	1, 8	Thebani. 1, 10. victi ab Atheniensibus.	1, 35, 2. & Athenienses contra Phi- lippum. 4, 2, 8. eorum cum Philippo bellum. 4, 2, 3. cum Phocensibus. 5, 45. captivos interficiunt Plataenses.
Tegeata. 2, 26, 8, 34. Lacedæmonis fa- vent.	2, 10, 3	6, 19, 1	
Telesippus, Dinia pater.	2, 34	Thebas exercitum ducit Pammenes.	5, 2
Telmiffus capta.	5, 35	16, 1. per insidias occupat Alexander.	
Tementhes, Ægypti rex.	7, 3	4, 3, 12. dirigit Alexander.	8, 40
Temenus.	1, 6, 1, 9, 1, 10	Themistocles & Aristiles inimici, du- rante patriæ periculo, odia deponunt.	1, 31. Persas quando vicit. 3, 11, 2
Temerarii hamis aureis piscantibus si- miles.	8, 24, 6	Theodorus Sessi custos.	1, 37
Tempe occupant contra Alexandrum		Theodorus.	6, 7, 2
Theffali.	4, 3, 23	Theodorus arcis Sardenfium & thesauro- rum custos Lyfimachi.	4, 9, 4
Temperantia in castris Scipionis.	8, 16, 2	Theophrastus.	6, 5
Tempestate invadentibus hostis.	5, 12, 3.	Theopompi uxor Chilonis.	8, 34
aggreditur hostes Epaminondas.	2, 3,	Theopompus.	1, 15, 5, 17, 1
3. magna, occupatum castellum.	8, 23, 8	Theramenus.	1, 40, 9
Templi edificandi specie occupata tyran- nis.	6, 51	Thermopylae.	1, 32, 7, 15, 4, 5
Tenedos.	2, 24	Thersander.	6, 10
Terga hostium circumiens Iphicrates ad internecionem eos cadit.	3, 9, 48	Thesauri ostendendi specie deceptus.	8, 40
Tergiverfantes milites dimissi.	2, 3, 2	Thesais, rasura, unde dicta.	1, 4
à Tergo simul & fronte impetu facto, ho- stes victi.	7, 14, 1. circumventi ho- stes.	Thesius anteriorem capitis partem rasit, ne crinibus prehenderetur ab hostib.	1, 4
8, 23, 2. 8, 10, 2. 8, 23, 11		Thespiae.	2, 1, 11. 2, 5, 2
Teribazus, Ægypti satrapa.	7, 13	Thespienses.	2, 3, 2
Terina.	2, 10, 1	Thesprotis.	8, 24, 7
Terra, in qua jurantes steterant, & per quam jurarant, sublata, decepti.	7, 34	Theffali. 2, 3, 13. cæsi à Phocensibus	6, 18, 1, 2
Terror nocturnus quomodo sublatus.	2, 2, 10	Theffalia.	8, 23, 14
Tessera saepius mutata sedari tumultuan- tes.	5, 29. cognita decepti hostes.	in Theffalia bellum gerit Antipater.	4, 4, 3. eam non aperta vi sed fraude subigit Philippus.
16, 5		4, 2, 19	
Tesseram quarentes interfecit.	1, 11	Theffalorum cum Boeotis bellum.	1, 12.
Testudinis dissolvendæ ratio.	6, 3	tyrannus Jason. 6, 1, &c. cum Pho- censibus bellum.	5, 45. 8, 65
Tetrachoritas subigit Antipater.	4, 4, 1	Theffalus Alexander.	6, 46
Tentamates Argyspidum dux.	4, 8, 2	Theffalus, Eati filius.	8, 44. Theffalia nomen dedit.
Teutones & Cimbri in Italiam.	8, 10, 1, 2, 3	Theudofia, Ponti civitas, liberata.	5, 23
Tentus fesse princeps.	5, 1, 4	Thibrom.	

RERUM MEMORABILIMUM.

Thibron.	6, 10	Transfuga decepti hostes. 5, 10, 3, 5, 33
Thorace apud amicos quoque se muniebat		4, 6, 16, 5, 7, 11, 8, 7, 12, 7, 25
Iphicrates.	3, 9, 16	Transfugæ suspecti redditi hostibus. 3,
Thracæ decipit Iphicrates.	3, 9, 46	9, 57. eorum numerus occultatus.
Thracia.	2, 2, 6	2, 1, 15
Thracia angustia.	4, 12, 2	Transitionem suo jussu ab equitibus fa-
Thraciam invadit Iphicrates.	3, 9, 4	ctum simulat Datames, ut suos confir-
Thraciæ gentes, Cerrenii, Scabæ.	7, 22	maret. 7, 2, 1, 7
Thracum duces, Tiris & Dromichates.		Transitionis inconstantia decepto Porø,
4, 16. rex Dromichates.	7, 25	incolumis transit Hydaspem Alexan-
cum Lysimacho bellum.	7, 25	der. 4, 3, 9
Thrasylbulus.	1, 40, 9	Transitu ab hostibus occupato, montem
Thuriorum dux Cleandridas.	2, 10, 2, 5	supra ipsos occupabat Xenophon. 1,
Thybris.	8, 25, 2	49, 3
Thymbris.	8, 3, 1	Triacontorus. 3, 9, 63
Tiara nodus in fronte Persis pro signo in		Triballi a Scythis fugati. 7, 44, 1
tenebris.	7, 11, 2	Tribuli contra equites sparsi. 1, 39, 3.
Tibiarum cantu hostes victi. 1, 10. earum		vitati. 4, 3, 17
usus ad distrahendos hostes.	3, 9, 5	Tributa primus imposuit Davius. 7, 11, 3.
Tigrim trajicit Alexander.	4, 3, 18	sine invidia collecta. ibid. eorum im-
Timentes hostium adventu nunciato de-		positione Gelo Megarenses in Syracu-
prehendit Iphicrates.	3, 9, 10	sanum coloniam alliciti. 1, 27, 3. quo
Timidi deprehenso & interfecti.	5, 3, 5	facilius penderentur, non omnibus si-
Timidiore dimittendi. 3, 9, 1. iis in pu-		mul, sed singulis impositum. 1, 3, 4
gna non utebatur, sed alibi, ut multis		Tricoryphus Indiæ mons, in eo natus
saltem instructus videretur, Chabrias.		Bacchus. 1, 1, 1. barbaros adortus
3, 11, 8. confidentes facti.	3, 9, 21	fulsit. 1, 1, 2. fertilissimus, sic di-
Timiditas simulata. 3, 9, 45. prodest. 4,		ctus à tribus verticibus. ibid.
3, 6. 4, 13. 5, 18. 5, 44. 5, 8, 23, 9,		Tiremes Athenis brevi & minimis im-
14, 8, 18		penfis instructæ. 1, 30, 5. muri A-
Timeleontium.	5, 3, 8	theniensium. 1, 30, 1. inter onerarias
Timore quomodo milites liberavit Agesi-		constitutæ, eas facile contra hostiles
laus.	2, 1, 5	naves defendunt. 6, 16, 3
Timore simulato decepti.	5, 18	Troades naves incendunt. 7, 47
Timoxenus, Sicyonius.	7, 33, 1	Troxene. 2, 29, 1
Tiris dux Thracum.	4, 16	Troxæ sepultus Rhesus. 6, 53
Tisaphernes. 1, 49, 1. 2, 1, 8, 9, 2, 2, 2.		Trojanorum mulieres naves incendunt.
comprehensus & interfectus. 7, 16, 1		8, 25, 2
Tisarchus.	5, 3, 8	Troilum incolunt Megarenses. 5, 5, 2
Tithraustes.	7, 16, 1	Trophanius. 2, 3, 8
Titus captus à Cleonymo.	8, 19	Tube loco cymbalis & tympanis usus
Tlepolemus.	1, 13	Bacchus. 1, 1, 1. earum usu immuta-
Timolus.	7, 14, 1	to deceptus hostis. 5, 16, 4. multitu-
Tormentis vexatus Aristogiton tyranni		dine decepti hostes. 5, 23
amicos nominat.	1, 22	Tubicine receptui canente, postremi ma-
Toronen oppugnat Timotheus.	3, 10, 15	nere jussi ad morandos hostes. 4, 2, 13
Trachinia Heraclea.	2, 21	Tubicinibus aliis alio dimissis, distracti
Trachini ab Eriippida interfecti. ibid.		hostes. 3, 9, 42. terroris injectur. 2,
Trachinius Ephialtes Persis viam per ab-		36. multis in una nave impositis &
rupsit montes ostendit.	7, 15, 5	ordine canentibus, decepti hostes. 5,
Transfuga missus falsa nuntians milites		2, 5. ad hostium terga variis locis ca-
ebrios servat.	1, 43, 2	nentibus hostes ab insequenda abstra-

I N D E X

- fit.* 2, 13, 3. dimissis hostes noctu
 à transitu, quem obsederant, advocati.
 3, 9, 5
Tueri se moribus, tutius quam ad pu-
gnam exire. 2, 1, 29
Tumultu ab alia parte per dimissos exci-
tato tuto evasit Iphicrates. 3, 9, 7.
distracti hostes. 5, 16, 3. simulato de-
 ceptus hostis. 5, 44, 2
Tumultuantes stipendii inopia sedavit.
Iphicrates. 3, 9, 59. specie postulato-
 rum concedendorum decepti. 4, 6, 17.
 ad officium reducit Alexander, dicen-
 do se Persis militibus uti velle, elige-
 rent sibi alium ducem. 4, 3, 7. ad offi-
 cium quomodo reducti. 7, 22. ignominia.
 8, 16, 5. 8, 23, 15. alio ablegandi, ne
 nocere possint. 4, 6, 7. dividendi. 5,
 2, 11. sedati adventu hostium nuncia-
 to. 5, 26. 5, 28. sepius mutata tessera
 sedati. 5, 29
Tumultuantur ob amissum impedimenta
milites, quamvis victores. 4, 6, 13
Tumultuari cupientes retenti. 2, 14, 2
Tunica proscuta. 8, 66
Turris Ephesi, nomine proditrix. 6, 50
Tuto loco sepius relicto hostibus, decepti.
 5, 33, 3
Tyndaris. 8, 20
Tympanis ac tibicinibus decepti. 8, 53, 4
Tympanorum ac cymbalorum specie de-
cepti. 7, 5
Tyrannidem qua ratione occupavit Pisi-
stratus. 1, 21, 3. Polycrates. 1, 23, 2.
 ejus abolendæ specie eadem occupata.
 5, 37. detestanda specie decepti. 6, 7, 2.
 occupata specie templi edificandi. 6, 51
Tyrannus Arigentiorum Phalaris. 5,
 1, 1. Theron. 6, 51. Argivorum
 Archinus. 3, 8. Atheniensium,
 Pisistratus. 1, 21. Cassandrensi-
 um Apollodorus. 4, 6, 18. idem crude-
 listius. 6, 7, 1. Catanensium, Ma-
 mercus. 5, 12, 2. Corinthiorum,
 Cypselus. 5, 31. Cyrenensium, Nico-
 crates. 8, 38. Ephesiorum, Hege-
 sias. 6, 49. Lachares. 6, 7, 2. Leon-
 tinorum, Theocles. 5, 5, 1. Pana-
 tius. 5, 46. Milesiorum, Thrasybulus.
 6, 47. Naxiorum, Lydamis. 1, 23, 2.
 Pherensium, Alexander. 6, 2, 1. Pho-
 cense, Philomelus. 5, 45. Samiorum,
 Polycrates. 1, 23. Solyson. 6, 45. Se-
 linuntiorum, Thera. 1, 28, 2. Siciliæ
 Dionysius. 5, 1, 4. Syracusanorum,
 Agathocles. 5, 3, 7. Hipparinus.
 5, 4. Sostistratus. 5, 37. quomodo fa-
 ctus Gelo. 1, 27, 1. Thessalorum, Ja-
 son. 6, 1, &c.
Tyrannus post accusationem multo imma-
nior. 6, 7, 1
Tyribazus. 1, 40, 8
Tyrti hostes dum persequuntur urbem va-
cua tradunt. 4, 3, 4
Tyrone hostes ante prælium lassandi. 3,
 9, 13
Tyronibus statim impetus faciendus in ho-
stes priusquam lassentur. ibid.
Tyrrhene. 8, 25, 3
Tyrrheniam navigat Dionysius. 5, 2, 21
Tyrrhenorum rex Persena. 8, 8. eorum
 cum Romanis bellum. ibid. 8, 3, 1
Tyrum oppugnat Alexander. 4, 3, 3.
 vacuam capit Alexander, dum Mace-
 dones alios persequuntur Tyrti. 4, 3, 4
 V.
Vallo minus fidendum militi, quam
gladio. 8, 16, 3
Vastare solum hostile vetuit Timotheus.
 3, 10, 5
Vati non obtemperatum cum successu.
 2, 3, 3
Vatibus fausta nuncianibus noluit tamen
pugnare Iphicrates. 3, 9, 7. non sem-
 per obtemperat Iphicrates. 3, 9, 9
Velis detractis decepti hostes. 5, 9,
 5, 22, 2. naves celata. 8, 20
Venerationis specie decepti. 7, 7
Veneris templum. 5, 18
Veneris festo Theba liberata. 2, 4, 3
Venia culpe militibus data, ut essent for-
tiores. 8, 9, 1. 8, 23, 21. 27. 8, 24, 1
Ventus observandus in acie instruenda.
 4, 7, 9. 5, 10, 5
Vercingetorix, Gallorum rex. 8, 23, 9
Vessa Sicanorum civitas. 5, 1, 4
Vesta sacerdos sacra Sylvia. 8, 1
Vestibus abjectis servatus Leptines. 5, 8, 2
 casorum induti milites, facile reliquos
 superant. 7, 11, 6. mutatis insidias co-
 gnoscit Datames. 7, 21, 4. servata Ar-
 sinoe. 8, 57. servata Pylla, Seleuci
 uxor. 8, 61. cum uxoribus, Tyrrheni
 servantur. 7, 50. Charymenes liberatur.
 5, 42, 2

RERUM MEMORABILIUM.

5,42. Cyxici decipiuntur. 5,44,6
 Pestis triplex Paridis. 7,37
 Peturia. 8,25,3
 Via alia hostibus per transfugam indicata
 decepti. 5,10,3
 Via ad castra veteres suffodienda. 5,33,
 1. a tergo subruta ad impediendam
 fugam. 7,46
 Piam aridam quomodo evaserit Iphicra-
 tes. 3,9,47. difficillimam eligere in
 bello utile. 4,6,11
 Victima sine corde inventa, non mirum
 dixit Cæsar, si pecudi cor deesset. 8,
 23,33
 Victima boni ominis signa inscripta mili-
 tes fiducia replent. 4,20
 Victis fovendis Græcos atterit Artaxer-
 xes. 7,16,2
 Victores victi. 4,6,8. 5,21
 Victoria simulata causa victorie. 1,44.
 per ducem ab altera parte falso nun-
 ciata, causa victoria. 1,35,1. 5,7.
 parta unum gradum procedendo. 3,9,
 27. parta nihil de vigiliis omitten-
 dum. 6,2,2. cito quaquaversum nun-
 cianda. 4,6,9. sine periculo, præ-
 stantior. 1. præf.
 Victorie simulatio alacritatem militibus
 addit. 2,1,3. causam cui rei tribuebat
 Archidamus. 1,4,5
 Vigiliæ faciem per noctem aliquando tol-
 lere iussa, ut rite excubias agi consti-
 ret. 1,40,3
 Vigiliis confecti hostes ab integris obruun-
 tur. 2,3,9
 Vis oculis capti exploratores. 7,33,5
 Vincit causam dicere Spartiata cogun-
 tur. 2,21
 Vincitorum specie decepti. 5,19. 5,35
 Vinculis ad ignem combustis salvis evasit
 Aristomenes. 2,31,3
 Vindicta sumenda specie decipitur Da-
 rius. 7,11,8
 Vino hostes inebriat Bacchus. 1,1,1. ad-
 mixta mandragora decepti hostes. 5,
 10,1. 8,23,1. venenosis herbis infe-
 cto decepti. 7,42. 8,25,1. 8,28
 Vinum strategema Ulyssis. 1. præf.
 Virginem insigni forma illibatam, addi-
 tis muneribus in dotem, sponso reddit
 Scipio. 8,16,6
 Virgines captivas honesto loco natus, ut

et pueros, summa cura custodit Scipio.
 ibid. Macedonum Κλαδ'άνας, post
 Μικαδ'άνας dictæ. 4,1. Macedonum
 armata thyrsis hostes fugant. ibid.
 raptæ a Romulo. 8,3,1. Milesia a sus-
 pendio quomodo deterrita. 8,63
 Virginitas conservanda Vestalibus. 8,1
 Viri ab uxoribus, permutatis cum ipsis
 vestibus, carcere liberati. 7,49
 Viri muliebri, mulieres contra virili veste
 indutæ. 8,33
 Virorum prelium uxores dirimunt. 7,50
 Viros mulieres, mulieres vero viros fa-
 ctos dolet Xerxes. 8,53,3
 Virtus probata quoque tyrannis. 5,2,22
 Ulysses dolis gloriatus. 1. præf. ejus dolis
 captum Ilium. ibid. luctatus cum Iro.
 ibid. ejus strategemata, equus ligneus.
 ibid. item et nix sine nemo, vinum, arietes
 ibid.
 Voti specie decipit matrem Jason. 6,1,3
 Vox exigua et humilis cur sita Pistra-
 to. 1,21,2
 Urbs incolis quomodo repleta. 5,2,20.
 consecrata Deæ, servata. 6,50
 Vulnera sibi infligens Pististratus populum
 ad dandos sibi custodes inducit. 1,21,3
 Vulpes e Lacedæmoniorum fovea servavit
 Aristomenem. 2,31,2
 Vulpina pellis assuenda leonina. 2,10,5
 Uxor Epaminonda. 2,3,1
 Uxorem interfecti a se in matrimonium
 adsciscere periculosum. 8,38,39. di-
 mittere principi periculosum. 8,55
 Uxores ludorum specie captæ. 8,3,1. ad
 cœnam ducunt Græci. 8,64

X.

Xanthus, Boeotum dux occisus a Me-
 lantio. 1,19
 Xerxes devictus ad Salamina strategemate
 Themistoclis. 1,30,2. pontem in
 Hellesponto ejusdem strategemate
 transiit. 1,31,3
 Xerxi contra Græcos adest Artemisia.
 8,53,5

Z.

Zenis, Dardaniarum urb. princeps. 8,54
 Zopyrus mutilatus adeo agere ferebat
 Darius, ut ex Babylonibus carere
 mallet. 7,12
 Zopyrus decipit Babylonios. 7,11,8

INDEX EORUM QUORUM STRATEGI- MATA apud Polyænum extant.

A.			
Aborzus.	7, 40	Artabazus.	7, 33
Acarnani.	8, 69	Artaxerxes.	7, 13, 7, 16
Acues.	1, 2	Artemisia.	8, 53
Ægeenses.	6, 21	Aryandes.	7, 34
Ægyptus.	6, 8	Athenocles.	6, 3
Agathocles.	5, 3	Athenodorus.	5, 21
Agathostratus.	5, 18	Attalus.	4, 20
Agessilaus.	2, 1	Attilius.	8, 12
Agessipolis.	2, 25	Augustus.	8, 24
Agus.	1, 46	Autophradates.	7, 27
Agnon.	6, 53	Axiiothea.	8, 48
Alcetas.	2, 7		
Alcibiades.	1, 40	B.	
Alexander.	4, 3	Bacchus.	1, 1
Alexander Lyfimachi.	6, 12	Bias.	1, 26
Alexander Pherensis.	6, 10	Borges.	7, 24
Alexander phurarchus.	6, 46	Brasidas.	1, 38
Alexander Theffalus.	7, 2	Brennus.	7, 35
Alyattes.	8, 56		
Amage.	7, 4	C.	
Amasis.	6, 17	Casar.	8, 23
Ambrasiota.	6, 13	Casus.	8, 13, 8, 20
Amphictyones.	6, 54	Calliades.	5, 43
Amphiretus.	8, 1	Callicratidas.	2, 27
Amulius.	6, 49	Cambyfes.	7, 9
Anaxagoras.	7, 49	Camillus.	8, 7
Annibal.	5, 9	Camma.	8, 39
Annon.	2, 24	Campant.	6, 15
Antalcidas.	4, 6	Carthaginenses.	6, 16
Antigonus.	4, 16	Cassander.	4, 11
Antiochus Antiochi filius.	4, 17	Cersobleptes.	7, 31
Antiochus Hierax.	4, 15	Chabrias.	3, 11
Antiochus Seleuci filius.	4, 4	Chalcedonii.	6, 25
Antipater.	6, 7	Chares.	3, 13
Apollodorus.	6, 5	Charidemus.	3, 14
Aratus.	5, 39	Charimenes.	5, 42
Archebius.	8, 49	Chia.	8, 66
Archidamis.	1, 41	Chilius.	5, 30
Archidamus.	2, 8	Chilonis.	8, 34
Archilaidas.	3, 8	Chrysame.	8, 43
Archinus.	8, 38	Cimon.	1, 34
Aretaphila.	4, 1	Cineas.	2, 32
Argæus.	8, 68	Cleandridas.	2, 10
Argolides.	7, 26	Clearchus.	2, 2
Artobarzanes.	1, 31	Clearchus Heracleotes.	2, 30
Aristides.	6, 11	Cleomenes.	1, 14
Aristides Eleates.	5, 40	Cleon.	1, 37
Aristocrates.	1, 22	Cleonymus.	2, 29
Aristogiton.	5, 41	Clisphenes.	3, 5
Aristomachus.	2, 31	Clitarchus.	5, 24
Aristomenes.	5, 13	Clælia.	8, 31
Ariston.	7, 38	Codrus.	1, 18
Arsames.	8, 57	Conon.	1, 48
Artinus.		Corcyrenses.	6, 20
		Corinthii.	6, 23
		Cosingas.	7, 22
		Cratæus.	4, 13
			Cratesi-

INDEX IN POLYAENUM.

Cratespolis.	8, 58	Hieron.	1, 29
Cresphontes.	1, 6	Hipparinus.	5, 4
Crates.	7, 8	Hippocrates.	5, 6
Cynaë.	8, 60	Hippodamas.	2, 15
Cypselus.	1, 7, 5, 31		
Cyrenenses.	8, 70	I.	
Cyrus.	7, 6	Jason.	6, 1
		Imilcon.	5, 10
D.		Iphicrates.	3, 9
Daphneus.	5, 7	Ischolaus.	2, 22
Darius.	7, 11	Isidas.	2, 9
Datames.	7, 21	Istius.	1, 24
Deidameia.	8, 52		
Deioces.	7, 1	L.	
Demaratus.	2, 20	Lacana.	8, 71
Demetrius.	3, 15, 4, 7	Lachares.	3, 7
Democles.	5, 46	Leana.	8, 45
Demophon.	1, 5	Lampsaceni.	6, 24
Demosthenes.	3, 1	Laodice.	8, 50
Dercyllidas.	2, 6	Leonidas.	1, 32
Diatas.	2, 36	Leotychides.	1, 33
Diephontes.	2, 12	Leptines.	5, 8
Dinias.	2, 34	Leucon.	6, 9
Diocles.	5, 29	Locri.	6, 22
Diognetus.	5, 38	Lycurgus.	1, 16
Dionysius.	5, 11	Lycus.	5, 19
Diotimus.	5, 22	Lylander.	1, 45
Dorotheus.	5, 36	Lyfimachus.	4, 12
Dromichates.	7, 25		
		M.	
E.		Magas.	2, 28
Epaminondas.	2, 3	Marcellus.	8, 11
Ephori.	2, 14	Marius.	8, 10
Epicharus.	8, 62	Mausolus.	7, 23
Erippidas.	2, 21	Megacidas.	2, 17
Eryxo.	8, 41	Megacles.	5, 15
Eteonicus.	1, 44	Melanthus.	1, 19
Eudocimus.	5, 26	Melia.	8, 64
Eumenes.	4, 8	Memnon.	5, 44
Eurytion.	2, 13	Mempsis.	7, 30
		Menecrates.	5, 20
F.		Menelaus.	1, 13
Fabius.	8, 14	Mentor.	6, 48
Faunus.	8, 18	Midas.	7, 5
		Milefia.	8, 63
G.		Mithridates.	7, 29
Galle.	7, 51	Mnassippidas.	2, 23
Galli.	7, 42	Mutius.	8, 8
Gastron.	2, 16	Mygdonius.	7, 36
Gelon.	1, 27	Myronides.	1, 35
Gescon.	5, 11		
Glos.	7, 20	N.	
Gorgias.	2, 5	Nausistratus.	5, 27
Gylippus.	1, 42	Nearchus.	5, 35
		Nicias.	1, 39
H.		Nicon.	2, 35, 5, 34
Harmosies Lacedamonius.	2, 18	Niteru.	8, 29
Harpagus.	7, 7	Numa.	8, 4
Hegetorides.	2, 33	Numitor.	8, 2
Helnes.	1, 8		
Heraclides.	5, 17	O.	
Hercules.	1, 3	Ochus.	7, 17
Hermocrates.	1, 43	Oebares.	7, 10
			Oheim-

INDEX IN POLYAENUM.

<i>Onomarchus.</i>	2, 38	<i>Sacerdos Palladis.</i>	8, 59
<i>Orontes.</i>	7, 14	<i>Samnites.</i>	6, 14
<i>P.</i>		<i>Scipio.</i>	8, 16
<i>Paches.</i>	3, 2	<i>Scythæ.</i>	7, 44
<i>Tallenenses.</i>	7, 48	<i>Seiles.</i>	7, 39
<i>Tammenes.</i>	5, 16	<i>Seleucus.</i>	4, 9
<i>Tan.</i>	1, 2	<i>Semiramis.</i>	8, 26
<i>Panatius.</i>	5, 47	<i>Sertorius.</i>	8, 12
<i>Parisades.</i>	7, 37	<i>Seuthes.</i>	7, 32, 38
<i>Parmenion.</i>	4, 5	<i>Sisyphus.</i>	6, 52
<i>Pelopidas.</i>	2, 4	<i>Solon.</i>	1, 20
<i>Perdicca.</i>	4, 10	<i>Solyson.</i>	6, 45
<i>Pericles.</i>	1, 36	<i>Sossistratus.</i>	5, 37
<i>Perse.</i>	7, 45	<i>Sthenippus.</i>	2, 26
<i>Perseus Philippi.</i>	4, 21	<i>Surenas.</i>	7, 41
<i>Phalaris.</i>	5, 1	<i>Sylla.</i>	8, 9
<i>Pharacidas.</i>	2, 11	<i>T.</i>	
<i>Pharnabazus.</i>	7, 19	<i>Tania.</i>	8, 54
<i>Pheretima.</i>	8, 47	<i>Tarquinius.</i>	8, 6
<i>Philippus.</i>	4, 2	<i>Tauri.</i>	7, 47
<i>Philippus Demetrii.</i>	4, 18	<i>Telephila.</i>	8, 33
<i>Philocles.</i>	3, 16	<i>Temenus.</i>	1, 9
<i>Philomelus.</i>	5, 45	<i>Telephnicus.</i>	5, 32
<i>Philopæwen.</i>	6, 4	<i>Thasæ.</i>	8, 67
<i>Philotis.</i>	8, 30	<i>Theano.</i>	8, 51
<i>Phocæenses.</i>	8, 37	<i>Themisto.</i>	8, 46
<i>Phocenses.</i>	6, 18	<i>Themistocles.</i>	1, 30
<i>Phocides.</i>	8, 65	<i>Theocles.</i>	5, 5
<i>Phocion.</i>	3, 12	<i>Theognus.</i>	5, 28
<i>Phormio.</i>	3, 4	<i>Theron.</i>	1, 28, 6, 51
<i>Phrynichus.</i>	3, 6	<i>Theseus.</i>	1, 4
<i>Pieria.</i>	8, 35	<i>Thesalus.</i>	1, 12
<i>Pinaris.</i>	8, 21	<i>Thibron.</i>	2, 19
<i>Pindarus.</i>	6, 50	<i>Thracæ.</i>	7, 43
<i>Pisistratus.</i>	1, 21	<i>Thrasylbulus.</i>	6, 47
<i>Pittacus.</i>	1, 25	<i>Thrasyllus.</i>	1, 47
<i>Placenses.</i>	6, 19	<i>Thrasymedes.</i>	5, 14
<i>Polycrates.</i>	1, 23	<i>Timarchus.</i>	5, 25
<i>Polycreta.</i>	8, 36	<i>Timoclea.</i>	8, 40
<i>Polydorus.</i>	1, 15	<i>Timoleon.</i>	5, 12
<i>Polyperchon.</i>	4, 14	<i>Timotheus.</i>	3, 10
<i>Pompilius.</i>	5, 33	<i>Tirgatao.</i>	8, 55
<i>Porcia.</i>	8, 32	<i>Tisamenus.</i>	2, 37
<i>Porcius.</i>	8, 17	<i>Tisaphernes.</i>	7, 18
<i>Procles.</i>	1, 10	<i>Titus.</i>	8, 19
<i>Psammethichus.</i>	7, 3	<i>Tolmidas.</i>	3, 3
<i>Ptolemæus.</i>	4, 19	<i>Tomyris.</i>	8, 28
<i>Pyræus.</i>	6, 6	<i>Tullus.</i>	8, 5
<i>Pythia.</i>	8, 61	<i>Tynnichus.</i>	5, 23
<i>Pythopolis.</i>	8, 42	<i>Tyrrenides.</i>	7, 50
<i>Q.</i>		<i>Tyrtæus.</i>	1, 17
<i>Quintus Fabius.</i>	8, 15	<i>X.</i>	
<i>R.</i>		<i>Xenophon.</i>	1, 49
<i>Rhodogune.</i>	8, 27	<i>Xerxes.</i>	7, 15
<i>Romani.</i>	8, 25	<i>Z.</i>	
<i>Romulus.</i>	8, 3	<i>Zopyrus.</i>	7, 12

339038

1948

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

75p.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова